This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

INDEX GRÆCITATIS POLYBIANÆ

SIVE

LEXICON POLYBIANVM

AB

IS. ET MERICO CASAVBONIS

OLIM ADVMBRATVM

INDE AB

IO. AVG. ERNESTI

ELABORATVM

NVNC AD NOVAM POLYBII EDITIONEM AB EDITORE ADCOMMODATVM PASSIM EMENDATVM, PLVRIMISQVE PARTIBVS AVCTVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

POLYBII
MEGALOPOLITANI
HISTORIARVM
QVIDQVID SVPEREST.

RECENSVIT, DIGESSIT,
EMENDATIORE INTERPRETATIONE, VARIETATE LECTIONIS, ADNOTATIONIBVS, INDICIBVS ILLVSTRAVIT

IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
CIVIS GALLO-FRANCVS, ARGENTORATENSIS.

TOMI OCTAVI PARS POSTERIOR
CONTINENS
LEXICON POLYBIANVM.

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
MDCCXCV.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

[illegible]

ÆQVO LECTORI
IOHANNES SCHWEIGHÆVSER
S.

In concinnando Lexico Polybiano, quo finem nunc tandem imponimus bono cum Deo operæ noſtræ, inſtaurandis illuſtrandisque Polybii Hiſtoriis dicatæ, triplicem maxime uſum ſpectavimus ſtudioſorum Scriptoris noſtri Lectorum: grammaticum uſum, quo de ſermonis Polybiani vi ac ratione planius conſtaret; criticum, quo de ſelectu quem fecimus discrepantium lectionum, aut de emendationibus quas locis prorſus corruptis adtulimus, certius ferri iudicium poſſet; mnemonicum, quo iuvaretur memoria eorum, qui rei cuiusdam aut ſententiae apud Polybium olim a ſe lectæ meminerint, ſed, qua parte quove loco legerint, ut denuo evolvere poſſint, non recordantur.

Ita ſit, fieri certe voluimus, ut, intuitu duorum quæ prima nominavimus commoda, fungeretur hoc Lexicon

Polybianum vice neceſſarii cuiusdam ſupplementi complementique noſtrarum in hunc Scriptorem Adnotationum; in quibus conſulto multa paſſim vel prorſus præterita ſunt a nobis, vel levius perſtricta, quæ ex nuda inter ſe collatione variorum locorum, in Lexico colligendorum, ſufficientem per ſe lucem acceptura putavimus. Quo in conſilio ne vana me ſpe deceptum iudicent æqui peritique hoc in genere æſtimatores, eo minus equidem vereor, quo magis ipſi mihi, poſt ſatis etiam longam cum Polybio contractam notitiam, ſæpenumero uſu venit, ut, quæ loca vel parum mihi perſpicua etiam tum fuerant, quum Græca cum latina verſione prelo pararem, aut quum Adnotationes perſcriberem, eisdem locis, poſtquam elaborando huic Lexico extremam manum admovi, ad eamque vocem dictionemque perveni in qua ſita maxime difficultas erat, ſubito obortam lucem viderem; aut ut, quæ loca ſatis bene a me percepta, ac ſatis commode vel in latina verſione expreſſa vel in Adnotationibus illuſtrata mihi viſa erant, eadem loca nunc demum longe aliam habere rationem intelligerem. Quare bene multa in hoc Lexico loca inveniet ſtudioſus lector, quibus, quæ ſuperioribus voluminibus, ſive in Graeco contextu, ſive in ſubiecta Verſione, ſive in ipſis Adnotationibus, minus recte minusve commode poſita erant, retractantur, corriguntur, emen-

dan-

dantur. Quod ſi qui forte occaſionem inde ceperint, levitatis crimen ac nimiæ feſtinationis nobis impingendi, quod priora illa immatura præpropere a nobis in publicum fuerint protruſa, videant hi primum, ne nimium moroſi ſint, ac pæne immodeſti dixerim, qui, niſi ea, quæ a me olim peccata mihi viſa ſunt, ingenue retractaſſem melioribusque mutaſſem, fortaſſe nihil magnopere ipſi fuerant reperturi quod in ſuperioribus illis reprehenderent, aut, ſi maxime odorati eſſent erratum aliquod, certam rationem adferendi remedii forſitan non erant habituri. Tum vero illud velim cogitent, ſi tantam operis molem, quanta erat hæc noſtra, nonniſi ea lege liceret ſuſcipere, ut vulgandi in publicum, quæ parata fuerint, initium facere non daretur prius quam cuncta intus fuiſſent ad finem perducta et omnibus numeris abſoluta, conſequens fore, ut multorum utiliſſimorum laborum fructu caritura eſſet res literaria, qui labores nunquam fuiſſent abſoluti, niſi pars aliqua operis in lucem primum emiſſa, veluti iacta ſemel alea, vel invitos traxiſſet auctores ad id, quod inſtituiſſent, conſtanter fortiterque perſequendum, et animum eis viresque ac patientiam addidiſſet, moleſtias omnes devorandi, difficultatesque cunctas, quæ cohortatim ſæpe aliæ ex aliis in longa reliqua via ſubnaſcuntur, feliciter ſuperandi.

a 5 De

De mnemonico uſu quod dixi, præſtare illum quidem uſum Hiſtoricus potiſſimum Index debebit: at occurrunt in ſcriptore multæ res atque ſententiæ, quæ in rerum Indice hiſtorico, niſi in immane volumen extendere volueris, commodum titulum locumque non inveniunt; præterea, quo minus locum aliquem, olim a nobis lectum, nunc, ubi requirimus, non reperiamus, obſtat ſubinde hoc ipſum, quod propriorum nominum ad quæ pertinet res quam quærimus, non ſuccurrit memoria: quod ubi fit, ſi modo verbum quod ſignatius dictionemve paulo luculentiorem ad animum revocaveris, quæ eo loco, quem quæris, continebatur, iſto quaſi filo, iuvante Verborum Indice, rem ipſam invenies. Ita Hiſtorici quoque & Rerum Indicis ſupplementum aliquod complementumque voluimus eſſe tunc Verborum Indicem; quem *Lexicon Polybianum*, Erneſto præeunte, inſcribere placuit. Vale.

Scripſi Argentorati, Calendis Germinalibus, Reipublicæ Gallo-Francorum Anno III. Chriſti Servatoris MDCCXCV.

ISAACI

ISAACI CASAVBONI
RÆFATIO
AD SVAM POLYBII EDITIONEM. *

uum a pluribus retro ſæculis in principum animis toto Occidente amor politioris litteraturae & Graeci onis exoleviſſet; accidit non ſine numine profecto, irca illa ipſa tempora Byzantinæ cladis, et paullo ante mi in Europa viri & principes generoſiſſimi hunc num, ceu virgula divina tacti, opportune excuterent, l bene merendum de ſtudiis politioribus & de linguis, re incredibili accenderentur. Prima terrarum Italia anc palmam occupandam, e diuturno torpore tunc um expergefacta ſeſe concitavit, & nationibus aliis Europam exemplum, quod imitarentur, præbuit. In vero Italia ad certamen adeo glorioſum Nicolaus itus pontifex Maximus, in cuius extrema tempora ntini imperii everſio incidit, princeps, quod equidem n, ſignum ſuſtulit. nam & literarum dicitur fuiſſe ligentiſſimus, &, quod res arguit, earum amore antiſſimus. Primus hic illa aetate libros antiquorum ſcripto-

* Caſauboni hæc præfatio inebatur Dedicatione ad ricum IV. Franciæ olim Navarræ regem ſcripta, n in fronte ſui Polybii it editor ille, de ſcripto- oſtro immortaliter meri- Reſecuimus autem, cum initio eiusdem dedicatio- tum de fine, complura quædam folia, quibus in alia argumenta evagata erat co- pioſiſſima viri docti oratio; & ea tantum cum emtoribus huius noſtræ editionis com- municanda hoc loco duxi- mus, quæ ad ipſum Poly- bium eiusque Hiſtorias pro- pius aliquanto ſpectare viſa ſunt.

ſcriptorum ſedulo conquirere curæ habuit; magnamque earum copiam in Vaticanam intulit: primus cum aſſiduis hortatibus, tum ingentibus etiam propoſitis praemiis, ad meliorem literaturam e tenebris oblivionis in lucem revocandam, homines Italos ſtimulavit: primus, Græcæ linguæ auctores omnis ſincerioris doctrinæ eſſe promos condos, qui non ignoraret, ut Latino ſermone exprimerentur, vehementiſſime optavit & efficere contendit. Eſt ita natura comparatum, ut in magnorum operum inceptionibus, eorum antevertat cura, quæ eſſe proviſa ad ſummam totius propoſiti plurimum interſit. Ecquodnam igitur literarum genus, renaſcentibus diſciplinis, illius vindicia muſarum auſpiciis, primo reduci in vitam cœpit? hiſtoria: cuius fuiſſe hunc pontificem peritiſſimum, æquales illorum temporum affirmant. qui primi auctores Græcorum latinitate ſunt donati? hiſtorici: nam Herodotum & Thucydidem miniſter domeſticus Nicolai Laurentius Valla, rem ſæculo maiorem auſus, Romane loqui docuit. An ergo dubitamus, quodnam tantus pontifex de hiſtoriæ præſtantia iudicium fecerit? ego vero non ſolum magni ipſum doctrinam hiſtoricam æſtimaſſe, ſed etiam de toto hoc genere ſcriptorum recte ſciſſe iudicare, non dubitanter inde colligo, quod ex omnibus Græcis hiſtoricis illum præ ceteris habuit in delitiis, qui ut eloquentiæ laude uni aut alteri priorum fortaſſe eſt inferior; ita prudentia & propriis aliis hiſtoriæ omnibus numeris perfectæ dotibus, ſic excellit, ut pauci e cunctis, ſive Græcis, ſive Romanis, cum ipſo mereantur componi, anteponi certe nullus. Scriptor ille is ipſe eſt POLYBIVS, & a generis ſplendore, & ab inſtructu diſciplinarum, & a rebus geſtis, & ab ingenii monumentis, vir & philoſophus nobiliſſimus, idem pacis, idem belli artibus, idem ſtudiorum laude longe clariſſimus; patriæ ſuæ, reipubl. Achæorum, quondam bonis inſtitutis florentiſſimæ, cui huius pater Lycortas diu princeps præfuit, pars maxima: qui Scipioni Africano, a quo deleta eſt Carthago, a conſiliis amicus fuit, & in ea expeditione comes:

tues: qui in amicitiis regum, ducum, procerum, Græcorum, Romanorum, Aſiaticorum, Ægyptiorum, quoad xit, primas tenuit: poſtremo poſtquam obiit, politicis, ilicæ rei ſtudioſis, veræ & legitimæ hiſtoriæ amantibus, m ſuos literis honos ſtabat, unice delectus & probatus. unc communi fato omnium excellentium ſcriptorum, eſſime ſuperioribus ſæculis acceptum, et in noſtra Euro-i vix de nomine paucis notum, Nicolaus Quintus, vin-ex ille literarum primus, fecit tanti, ut eius reſtituti glo-iam ad ceteros laudum ſuarum titulos voluerit accedere. aque partem illius librorum aliquam nactus, eius in Lati-um ſermonem transferendæ, viro Græcæ & Romanæ nguæ, ut erat captus eius ætatis, non ignaro, munus de-gavit. Magnificum eſt ad commendationem hiſtoriæ, uod, ubi primum literatura melior ex ipſis orci faucibus cipiebat eripi, omnium prima novæ lucis beneficium xperta, ceteras honeſtas diſciplinas ad ſpem ſalutis erexit. agnificum & glorioſum Polybio, quod inter omnes ſui eneris ſcriptores, primus indulgentiam principis ad libe-ationem muſarum ſeſe accingentis promeruit. Sed nimi-um rerum magnarum tardi ſunt progreſſus; raroque tam ene cum humano genere agitur, ut incepta generoſa ab s, qui ſuſceperunt, inoffenſo pede ſtatim ad finem per-ucantur. Quare etiam Nicolao, Polybii reſtitutionem nolienti, multa ſunt oblata impedimenta, quo minus uod optabat poſſet perficere. Nam quum operis Poly-iani, quod noſtra exhibet editio, tres ſint ratione certa iſtinctæ partes; unam dumtaxat harum pontifex Nico-us habuit; duas reliquas, in rerum natura eſſe, ne ſcivit uidem. Iam ille eruditus Italus, quo ipſe uſus eſt inter-rete, partim ſæculi vitio, partim propria culpa, provin-iam ſibi demandatam, ita geſſit male, facile ut appareat, on ob ſingularem aliquam eruditionem, in Græcis præ-ertim literis, Polybium interpretari fuiſſe iuſſum; ſed uia nemo erat, qui amplius ſciret, velut coclitem inter ræcos captum, qui in vacuam ſtationem pro tempore ſub-

ſtitue-

ſtitueretur. Et is erat tamen Polybius, qui propter gene-
dictionis ac doctrinæ hautquaquam translatitiæ; maxime
autem propter ſummam rei caſtrenſis peritiam & impera-
torium quendam ſtilum, attentum cum primis, & diſci-
plinæ Tacticæ, totiusque militiæ Romanæ, Græcæ, Ma-
cedonicæ aliorumque populorum peritum interpretem de-
ſideraret. Quarum omnium rerum cognitio, quam tenuis
ac pene nulla in ætatis illius hominibus fuerit; quantis
doctiſſimorum hominum laboribus e profundo ignorantiæ
puteo fuerit poſtea educta, atque etiamnum educatur, ni-
hil dicere attinet; rem nemini non notam. Quo magis
equidem ſoleo demirari, a tam longo tempore, hoc eſt
ab annis fere CLX. tam erudito ſæculo inſecuto, tanto
doctorum tota Europa virorum numero, nondum aliquem
extitiſſe, qui opus in ipſo principio *παλιγγενεσίας* litera-
rum inchoatum, curaret perficere: neminem eſſe reperi-
tum ad hanc diem, qui, ſi adeo celebris famae apud vete-
res auctorem ſerio perpolire aggrederetur, operæ pretium
ſe facturum putaret. Quamquam non ſane defuerunt viri
præſtantes aliquot, Græci, Hiſpani, Itali, Belgæ, qui va-
riis modis de Polybio mereri bene conarentur: alii publi-
candis, quæ prius viſa non fuerant; alii nonnulla expli-
cando Latine; quidam ſelecta operis totius parte, in qua
illuſtranda vires ingenii experirentur. quibus omnibus
quum laus multo maxima debeatur; omnes tamen, ſi quod
res eſt dicere volumus, ſitim lectorum exacuere, quam
ſedare maluerunt. Non etiam defuere, qui in vulgares
linguas tantum huius verterent, quantum Latine expoſi-
tum inveniebant: ſi tamen vertere eſt, Romanæ interpre-
tationis errores ſexcentos aliis totidem cumulare, atque in-
terim Græcæ linguæ peritiam in prima libri fronte mentiri.
Vnicam excipio Germanicam verſionem ab homine longe
eruditiſſimo profectam: ſed quod res arguit & alia eius-
dem ſcripta teſtantur, variis ſemper curis occupato. At
univerſum opus Latinum facere, laceri corporis membra
hactenus disiecta & diſſipata in unum colligere, atque in-
vicem

ı colligare, rerum aut verborum difficultates expla-
latentes in abdito opes reſerare, & quod maxime
t optandum, huius hiſtoriæ uſum & præſtantiam de-
lrare, nemo dum eruditorum inſtituerat. Cedreni,
ræ, Simocati, Glycæ, Manaſſæ & alii eius farinæ,
Græci, ſive Latini quam plurimi, legitimæ hiſtoriæ,
rum amamus, dehoneſtamenta, ſuos aſſertores inve-
ıt; Polybius, ſitu & ſquallore obſitus, in tenebris
; Græce neſcientibus parte aliqua tantum ſui notus,
perperam; parte alia, ne ſic quidem. ,ille inquam
ıius, cuius in philoſophia doctrinam, in moribus pro-
m, in hiſtoria prudentiam, Cicero, Strabo, Ioſephus,
rchus, Deus bone, qui quantique viri! & optimus
ue veterum dilaudant. cuius ſidem T. Livius, ille
anæ longe princeps hiſtoriæ, tantopere probavit, ut
ad verbum libros illius integros verteret, atque iis
ūis uteretur, quem M. Brutus, ſeverus ille morum
orumque cenſor, cui ne ipſe quidem M. Tullius ſa-
it, adeo eſt admiratus, ut eius lectioni propemodum
ıreretur: ultimis certe ſuis temporibus, iisque afflictiſ-
ad ſolatium doloris pariter & magiſterium vitae, hi-
m illius excerperet atque in compendium redigeret,
ı denique Conſtantinus imperator, corporis hiſtorici,
ıo antea mentionem fecimus, auctor, ſenatoribus,
ıus & principibus tam utilem iudicavit, ut qui e Dio-
Siculo, Dionyſio Halicarnaſſeo, Ioſepho, Dione
eio & aliis primæ notæ hiſtoricis pauca admodum ſe-
:t, quæ in ſuum pandecten transferret; Polybium
e totum deſcriberet atque operi illi ſuo insereret. Vti-
vero aut illi Auguſto eius incepti nunquam veniſſet in
:em; ea quidem lege, ut integro hoc ſcriptore fruere-
: aut ſi hoc nobis carendum erat bono, corpus ſaltem
lo compoſitum hodie haberemus. Sciremus, quantus
s prudentiæ, quantus diſciplinæ militaris doctor habi-
it olim Polybius. quarum rerum documenta conqui-
undique Conſtantino, plura multo unus hic ſuppedi-
tavit,

tavit, quam ceteri omnes ſimul, e quorum libris florilegium illud politicum fuit conflatum. argumento ſit, qui ſolus hodie ſupereſt eius titulus, e tribus & quinquaginta legationum excerpta continens: cui tertiam partem editionis noſtræ debemus totam: facili coniectura, quid eſſemus debituri, ſi opus univerſum alicubi inveniretur atque in publicum ederetur. Enimvero quum dos præcipua, quæ Polybium antiquis commendabat, non in eloquentia nuda & verborum fucatorum lenocinio, ſed in rerum politicarum & militarium exquiſita explicatione ſit poſita; cuius gratia viri principes & politici omnes olim in pretio magno eum habebant; quia longe diverſa hodie ſtudiorum ratio obtinet, evenit, ut his præſtantiam illius parum intelligentibus, verborum & linguæ duntaxat ſtudioſi, patienter eo carerent. Loqui enim, non vivere, plerique omnes hodie diſcimus, & hiſtoriam, quæ vitæ magiſtra audit, non ad vitam formandam referimus: ſed vel ad linguarum alicuius notitiam, dicendive facultatem augendam, vel ad rerum antiquarum cognitionem percipiendam. atque ut politicam & moralem philoſophiam, *in qua conſilium vitæ regimenque locatum*, aut omnino non docemur, aut non niſi diſputandi cauſſa: ſic & hiſtoriam, quæ practica quædam philoſophia eſt, non ut utamur diſcimus, verum ut ſciamus; plane iis non diſſimiles, qui aurum, argentum & regias gazas parare norunt; artem utendi fruendi partis, neque ſciunt, neque vel ſaltem de ea cogitant: ſimiles item iis, qui ſacros aut medicorum libros multa lectitant cura, non ut animo corporive medicinam faciant; ſed ut ingenito morbo curioſitatis ſciendi multa ſatisfaciant. Quod non invenuſte magiſtri Hebræorum de lege Moſis dicunt, cor & corticem illi ineſſe; non immerito de hiſtoria quoque uſurpetur. Doctrina politica & ſcientia militaris, aliaque egregia documenta, quæ legitima hiſtoria ſui cultoribus affatim ſubminiſtrat, inſtar cordis ſunt: atque huic parti qui attendunt, cordatos fieri neceſſe. orationis elegantiam & antiquitatis notitiam, prae illis, quid

aliud

aliud niſi corticem appellemus? Sunt ſane apud Thucydidem, Xenophontem, hunc noſtrum Polybium, dictionis virtutes multæ eæque eximiæ: ſunt etiam multa in eorum operibus cognoſcendæ antiquitatis cupidis ſcitu neceſſaria. ſi quis tamen propter iſta ſolummodo hiſtorias illorum requirit; næ ille cor non habet, neque umquam per illud quidem ſtudium habebit: ſed merum tantum corticem leget. Quid magis ridiculum, quam Iulii Cæſaris commentarios, divinum opus & maximarum atque utiliſſimarum rerum doctrina fœtum, ea ſolum fine lectitare, ut loqui Latine diſcamus? aut ut Romanæ linguæ puritatem & verborum proprietatem obſervemus? mihi quidem ſimile facere videmur, ut ſi quis arboris alicuius præſtantiſſimæ fructibus veſci aſpernetur; florum amœnitate ſe oblectet. Et tamen, qui hodie veteres hiſtoricos aut voce viva, aut ſcriptis ſuis interpretantur, quid niſi hoc unum curant? quid illi, qui dies totos & tempus omne ſuum tranſcundis hiſtoricorum voluminibus inſumunt? quorum ut quisque plurima tenet, ac pectus ſuum locupletiſſimam hiſtoriæ bibliothecam fecit, ad vitæ officia muniaque obeunda plurimum eſt ineptus. Deſinamus igitur mirari, quid cauſſæ ſit, cur hodie e lectione hiſtoriarum nemo eum fructum ferat, quem tulit olim Lucullus: in promtu ratio eſt, nemo illam ut Lucullus legit, nemo ea fine. Itaque ergo eo ſtudia videmus rediiſſe, ut qui ſtrenuiſſimi rerum actores cenſeri volunt, hi adeo non ſint veteris memoriæ ſtudioſi, ut e contrario etiam contemtum illius ultro præ ſe ferant. Quid prius querar neſcio, hiſtoriæ ne vicem, quæ olim in clara verſans luce, regum & principum ac nobilium procerum familiaritate intima frui ſolita; ſapientiam et vitæ artem eos docere, dignitatem ab illis accipere: nunc velut naturæ prioris oblita & ad vitæ actiones facta inutilis, hominibus privatis pulverem ſcholaſticum terentibus, et in umbratico otio deliteſcentibus eſt derelicta. an potius nobilium adoleſcentium errorem doleam, qui falſa perſuaſione ducti, unicum hoc ſibi proprie conventien-

venientis diſciplinae genus, maximum rerum gerendarum inſtrumentum, habent contemtui. O quis ille erit, qui opera eadem priſtinum hiſtoriae ſplendorem reſtituet, & nobilitatem Gallicam ex hoc errore in viam rectam ſiſtet? illa quidem literas non odit; *non obtuſa adeo geſtamus pectora Galli:* ſed quarum literarum verus in utendo eſt fructus; quia nullum earum videt uſum pene dixerim, merito contemnit. Nihil erravero, ſi dixero, intereſſe, ut generoſi iuvenes, quos maiorum imagines, aut impetus animi, & vivida vis ingenii ſpondent ad rempubl. ituros, errore tanto liberati, ſtudii huius beneficio utantur, quo ad iuſſa capeſſenda paratiores & omnibus rebus inſtructiores accedant. Liberabuntur autem, ſi perſuaderi ſemel illis potuerit, ut magnum hunc ſcriptorem in conſilium adhibeant; eius in ſumma doctrina parem prudentiam, non deguſtare ſummatim, ſed penitus velint imbibere. Quo maxime opus habent, docebit eos Polybius, non ſolum quam uberes fructus ad rationes vitæ geſta maiorum ſint ipſis allatura; verum etiam quo pacto percipere illos ſint valituri. Eſt utique proprium hoc eximio huic auctori, quod duo ſimul pari fere cura agit, ut narret ac moneat. bene ac perſpicue narrandi laus, cum ceteris præſtantibus hiſtoricis illi communis; fideliter monendi cum paucis: aut ut verius dicam, cum nemine. Nego enim ex univerſo numero Græcorum aut Romanorum generis huius ſcriptorum, vel unicum poſſe reperiri, qui pari fide & cura duo hæc coniunxerit. quid miremur? perſonam hiſtorici cum aſſumſit Polybius, non in totum exuit philoſophi. Philoſophus enim erat, ſed vita, non lingua: operibus, non ſermonibus: rebus ipſis, non profeſſione & inani ſpecie. porro ut poetæ fingendo, hiſtorici narrando, ſic philoſophi monendo & præcipiendo vitam hominum corrigere propoſitum habent. Iure igitur ſuo eſt uſus, cum diverſa munera in unum coniungens, qua narrando, qua monendo ſimul humano generi prodeſſe eſt conatus. narratio, cognitione rerum variarum lectorem

inſtruit:

bruit: monitio, prudentia, quæ obſervatione aſſidua colitur cauſſarum, eventorum & omnium rerum in vita minum evenire ſolitarum. Praeclare Peripatetici dixit, generari prudentiam ἐξ ἐπιςάσεως, obſervando: fore prudentem, quisquis fuerit ἐπιςατικὸς, obſervanſtudioſus: ac vice verſa omnem prudentem eſſe ἐπιστατικόν. Plena eſt Polybii hiſtoria talium animadverſiom; quæ brevi compendio lectorem ad prudentiam recta ıcunt, & illius divae ſacris initiant. Mirum vero quo ıdio, qua ſollicitudine, quo affectu id genus monitiones, ıoties datur occaſio, inſerat. Vere philoſophum, id eſt, ırentem communem humani generis dicas, qui modo nctis mortalibus in univerſum ſalutaria dictat præcepta; odo privatim hanc aut illam gentem familiarium ſibi ɔccatorum admonet. Sic Mantineuſibus, Cynæthenſibus, leis atque aliis Græciæ populis, pertinentia ad propriam iiusque illorum ſalutem, dat conſilia. Sic Romanos, ut ıſtinatae et praecipiti pervicaciae, ſæpe ipſis exitiabili, odum ſtatuant, graviter commonet. Sic Græcos omnes ın ſemel hortatur, ut Romanorum in fide maneant; ſtam præſentem ne ſollicitent; otium quo abundabant, cura ıblicarum omnium rerum ad victorem populum transta, ceu opportuna occaſione utantur ad ſtudia excolen-ı, non inertium literarum, ſed βιωφελῶν, & ad vitæ tiones utilium. Quin etiam apparet, atque hoc ipſe non ımel teſtatur, cauſſam ſcribendi huius ingentis quondam ɔeris, vel præcipuam eum habuiſſe, amorem patriæ; ut ıntumaces & ad rebellium pronos ſuorum animos, parum llıuc ſervire aſſuetos, ad pacis, qua fruebantur, etſi ſub ıeno imperio, firma & beata, amorem traduceret. Proerea in rebus geſtis exponendis id unice ſpectavit ſemper, Græcis fidem faceret, non fortunæ munus eſſe Romaɔrum imperium, ſed vera illos virtute id ſibi peperiſſe, uſtraque adverſus illos arma cogitari, quos in illa ſtatio: ipſa ſuis quaſi manibus virtus collocaſſet. Et tamen em hic patientiae ſuaſor, quamdiu ſpes aliqua reſtabat

b 2 poſſe

poſſe Romanis obſiſti, multo ante patriæ caſum proſpiciens, nihil prætermiſerat, quo poſſet progreſſus illorum impediendo, imminentem reipubl. Achæorum ruinam aut arcere, aut tardare. Verum fatis omnia ad Romanos trahentibus, rectis ſuis conſiliis Polybius, non tantam gratiam a civibus iniit, quantam bello Perſis offenſam apud Romanos contraxit: quam mox Romam accitus, longi exilii tædio expiavit. Sed enim, *qui per virtutem peritat, non pol interit:* ſaluti fuit claritudo nominis bonis collecta artibus, & illa ipſa, quæ adflixerat virtus. Igitur deprecatoribus apud ſenatum uſus Catone Cenſorio, Scipione Æmiliano, et aliis Romanis proceribus, libertati reſtituitur Polybius, qui libertatis potitus, ubi ſemel apud ſe conſtituiſſet, nullam Achæis ſuis, niſi in amicitia Po. Ro. ſpem ſupereſſe, ad colendam bona fide maieſtatem illius populi converſus, pro ſua ſapientia ſuis ipſe moribus ſibi fortunam finxit. Nam patria quidem ipſius aliquanto poſt immani ſua culpa exitium ſibi concivit; bello Achaico a Mummio deleta, & Achæorum ſoluto concilio; quum interim Polybius tranquillitate illa frueretur, quam ſuamet ipſe prudentia & admiranda ſapientia ſibi quæſiverat. Idem, quum in urbe dominatrice multos annos Scipioni, Lælio & aliis ætatis illius viris primariis, privatim charus vixerit; patribus quoque acceptus, & unice probatus; gratia, qua pollebat apud principes Romani nominis, non ad opes ſibi ſtruendas, more multorum, eſt uſus: verum in occaſionem vertit, partim res magnas gerendi; ut cum Scipioni Carthaginis excidium in Africa molienti, comitem ſeſe, & conciliorum laborumque omnium participem præbuit: quo etiam tempore, claſſe a Scipione accepta, mare Atlanticum ſcrutandi illius orbis cauſſa, eſt circumvectus: partim bene de hominibus, præſertim Græcis ſuis, merendi. Teſtimonio ſint ſtatuæ cum ampliſſimis titulis per oppida Græciæ, quod ſcribit Pauſanias, illi poſitæ. Dicat hoc ipſum & civitas Locrorum in Italia, quæ huius ope immunitatem duriſſimorum onerum nacta, quorum

præ-

ſtationem ex legibus datæ pacis Romani exigebant, um & fortunas omnes ſuas uni Polybio ferens acceptas, eo ornando nullum excellentis honoris genus præterſit. Sed omnia beneficia, quæ a quoquam mortalium fficſci poterant, vicit ſcriptio huius hiſtoriæ; in eum ncipue, ut modo dicebamus, ſcopum directæ, quo ciis civis prodeſſet, ac bonam illis mentem & pruden n ingeneraret. Fuit omnino in hoc viro naturalis quæn bonitas & efficax erga omnes homines humanitas. s celebratur vox divina, conſilium dantis Scipioni ſuo; ties foras prodiſſet, ne domum prius rediret, quam uem ſibi benefaciendo amicum adiunxiſſet. o homii publico omnium hominum bono natum! o dignum imi cuiusque regis aut imperatoris conſiliarium! etn quum plurimis amicitiis fortuna principum indigeat, cipuum eſt iudicio ſapientium principis opus, amicos re. Ab hoc igitur fonte & illud ingens manavit ſtun efficiendi, ut fructum ex hiſtoria ſua omnes, qui rent, quam uberrimum perciperent. inde illa tot doenta, tot monita, quibus hoc opus, ceu intertextis mis nitet. Quis autem erroris dedignetur monitorem, n Scipio Africanus, quem multi reges non ſunt deati conſiliorum auctorem? probitatem vero Polybii, honeſtique amorem, & vitii odium, nemo ſatis pro ito hominis laudaverit. Vni æquus virtuti, pari tenopere toto, præclara facta ubique extollit, ſecius adà, gravitate quadam cenſoria, non arguta declamatiod oſtentationem ingenii, carpit & deteſtatur. Fidem, lorem, integritatem in dictis factisque paſſim comdans, qui iis utantur, viros bonos pronuntiat; verſuveteratores, vafros & dolorum architectos, nusquam abominatur. Malitiam aſtutam, quæ fere politicis iinibus prudentia dicitur, tanta ſeveritate, tot iocis, ſerio inſectatur, κακοπραγμοσύνην vera appellatione ;etans, ut vel eo dumtaxat nomine bonorum omnium ro, ſtudio ac lectione iugi, ſit unus omnium hiſtori-

corum digniſſimus. Neque tamen is eſt Polybius, qui ſupercilium quoddam Stoicum, aut ruſticam ſimplicitatem, ad iudicandum de actionibus hominum politicorum afferat. faciunt hoc umbratici quidam ſophi, rerum humanarum imperiti, ac propterea iniqui perſaepe virorum magnorum cenſores, quorum rationes non capiunt. Sciebat homo negotiorum callentiſſimus, & tanto uſu praeditus, quid ſit diſcriminis ponendum inter eam, quae ſimpliciter dicitur prudentia, & περιςατικὴν, cuius conſilia, ut neceſſitate temporum expreſſa, & ſapientes excuſant; prudentes vero etiam laudant. atque haec eſt, quam ſolet πολιτικὴν συνυπόκρισιν nominare, quoniam aliud ſimulatur, aliud agitur: res toto genere diverſa ab illa veteratoria malitia, ut in noſtris commentariis diligenter expoſuimus. Diſcant igitur ab hoc doctore iuvenes ſtudii politici candidati veram prudentiam & eius leges; non ab illo Etruſco, in opprobrium religionis chriſtianae nato; cui probitas, fides, integritas atque adeo in Deum pietas, o ſeculi dedecus! inania ſunt ſine re nomina, prudentia, ars fallendi; politica doctrina, inſtrumentum inhumanae tyrannidis. Diſcant & qui ad ſcribendum res geſtas animum applicant, praecipuum annalium munus eſſe, uni favere virtuti, unum odiſſe vitium; illam eſſe legitimam, & aeternitate dignam hiſtoriam, cui unum bonum honeſtas; unum malum turpitudo. Sed probitatem huius viri illa eximia aequanimitas manifeſtiſſime arguit, quam in reprehendendis antiquioribus, qui ignoratione, non malitia lapſi fuerant, ſemper adhibet. ſic enim errores tollit, ut eorum, qui errarint, famae nihil propterea velit detractum. quin etiam gratias illis agere ſe, plurimumque eos mirari profitetur, quod etſi erraſſent, tentando tamen & conando viam poſteris perveniendi ad verum indicaverint. Scias vera virtute fuiſſe praeditum, qui cauſſam ſcribendi ſolam habuerit publicam utilitatem & errores vitae corrigendi deſiderium. Porro amori virtutis ſtudium veritatis neceſſario ſemper eſt coniunctum: neque enim vir-

tus

tur eſt; cuius non ſit origo veritas: nec vitium, quod non a mendacio ſumat initium. Veritas nullius non doctrinae eſt fundamentum; verae ſapientiae mater, legitimae, nec praepoſterae, prudentiae comes individua; fidei & ſocietatis hominum ancora; omnis boni & honeſti, ut aiebat Plato, ἡγεμονίς. Quod ſi recte attendimus, ſcire hominum aliud nihil eſt, niſi poſſe veritatem rerum contemplari, ſive quae ſunt, ſive quae fiunt, qua mente philoſophi antiquiſſimi ſapientiam definiebant, ἐπιςήμην τῆς ἐν τοῖς ὄσιν ἀληθείας. Simillime & hiſtoriae naturam illi demum capiunt, qui ſciſcunt eſſe veritatis illarum rerum notitiam, quas mortales gerunt. Graeca eruditio τὰ γινόμενα vel τὰ πραχτὰ vocat. Regulam certe unicam, atque adeo animam hiſtoriae veritatem eſſe, omnes, qui de ea ſunt locuti, conſentiunt. Hiſtoria, inquit Diodorus Siculus, προφῆτις ἐςὶ τῆς ἀληθείας, deae veritatis ſacerdos eſt & propheta. Dionyſius Halicarnaſſeus idem, ἱερὰ ait τῆς ἀληθείας ἡ ἱςορία· qui etiam alibi pronuntiat, veritatem hiſtoricam eſſe totius prudentiae & ſapientiae principium. quod & ille magnus auctor ſenſit, qui hiſtoriam eſſe dixit *univerſae philoſophiae quaſi metropolin*. Sed ut pulchra omnia, quod proverbio dici ſolet, difficilia ſunt; ita veritas hiſtoriae, res omnium pulcherrima, eadem & inventu difficillima eſt; & poſtquam inventa, quo minus proferatur in medium, maximas difficultates experitur. quod latet, partim malitia fit hominum, qui prava ſua facta ſileri, atque hoc pacto ignominiam lucrifacere volunt: partim incuria etiam eorum, qui res gerunt memoria & laudatione dignas. Iam quum propter has ipſas cauſſas geſtorum ſcriptores nulli labori, nulli aerumnae, addo & nulli impenſae, quod de Thucydide & Theopompo legimus, parcere deberent, ut veritatem illarum rerum eruerent & aſſequerentur, ad quarum narrationem ſeſe parant: paucos tamen ab omni aevo ſit nominare, qui huius diligentiae gloriam ambiverint. plurimos contra omnibus ſaeculis, qui res parum ſibi compertas poſteris tradere aggreſſi, falſa pro veris traderent;

alii ignoratione & ſecuritate; alii vitio huic pari credul
te: plures & mentiendi libidine; quos aut turpis ſpes lu
aut gratia, aut odium corruperat. Hic enimvero ſcrip
rem hunc præſtantiſſimum omnes æquos iudices demi
convenit, qui ſtudio vera narrandi nullum laborem u
quam refugit. nam & in remotiſſimas oras peregrinati
ob id ipſum ſuſcepta, Aſiam, Africam, Europam luſ
vit: Atlanticum quoque Oceanum navigavit. ut de H
nibalis itinere ſibi comperta narraret, Galliam & Al
viſit: ut de Scipionis rebus in Hiſpania geſtis digna f
proderet, Carthaginem novam adiit, loca ſingula c
cura inſpexit, Hiſpaniæ pleraque oculis uſurpavit. quin
linguam Romanam Polybius didicit; atque antiquiſſi
monumenta, quæ vix pauci e Romanis civibus intelli
bant, e Capitolina æde ut promere ſibi liceret impetr
in ſermonem Græcum transtulit; ac Romanos ipſos p
teres ſuæ civitatis iura docuit, quæ ipſi ignorabant,
Fabius quoque Pictor, ſenatorii vir ordinis, ignorave
qui de Punicis bellis ſcripſerat. Ad hæc Polybius, ne
mis antiqua & parum explorata, atque ut ipſe ait, ἀκ
ἐξ ἀκοῆς ſcribere cogeretur, hiſtoriæ quam ſuſcipiebat
minos poſuit, ſuam aut patrum memoriam. multa e
illorum, quæ ſcribit, præſens ipſe vidit; certe nihil ſ
pſit, de quo illos non poſſet conſulere, qui rebus gere
interfuerant. Adeo qui nullam perfectæ hiſtoriæ leg
negligebat, illam omnium maximam, quæ vera ſcrib
præcipit, ea fide cuſtodiit, ut liquido conſtet nobis, n
ſolum rationem ipſum habuiſſe veritatis, ſed etiam t
affectu illam amaſſe, & religione quadam coluiſſe. N
eſt dubitationi relictus locus: ipſe ſuam mentem n
aperuit; idque verbis graviſſimis, quæ merito Brutus,
quis alius, digna ſuo calamo iudicavit, nos quoque di
cenſemus, quæ hic deſcribantur: *exiſtimo equidem,*
naturam humano generi VERITATEM *conſtituiſſe nu*
maximum, maximamque illi vim attribuiſſe. Nam q
ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunq

i

ſimiles coniectura a mendacio ſtent; ipſa per ſe neſcio modo in animos hominum ſeſe inſinuat, et modo repente m illam vim exerit, modo tenebris obtecta longo tempo- , ad extremum ſuapte vi ipſa vincit obtinetque, & de ndacio triumphat. En animi veritatis amore ſtupentis timonium luculentiſſimum. Huic autem dicto mirifice ngruit tota eius hiſtoria. amorem enim veri, odium falſi recentis locis conſtanter profitetur. Fuit Polybii ſenten- , ſcriptori hiſtoriæ nihil veritate antiquius eſſe debere; n ad gratiam, aut odio cuiusquam, non reſpectu ullius, e privatæ, ſive publicæ amicitiæ; non denique ulla cha- ate erga parentes aut patriam; cuius ſanctiſſimum in ris eſt nomen, veritatem profeſſum, & ut ipſe loquitur, τῆς ἱϛορίας ἦθος ἀναλαβόντα, debere adduci, ut vel ium, quod aiunt, unguem a vero recedat. In cetera idem vita, ait ille, amicorum eſſe amantem ac patriæ; ado: in ſcribenda vero hiſtoria, etiam harum charitatum fectus exui volo: volo vni fidei conſuli, &, vel cum ſpendio exiſtimationis amici, parentis, patriæ, uni litari ritati. Duram legem, aliquis dicet. ſed eſt tanti veri- ; quam tollere, aut per ſpeciem cuiusdam ψευδωνύμε udentiæ, vel mendacii officioſi, violare, tanto maius ſcio quid eſt, quam ſolem de mundo tollere; quanto eus creator omnium, totius veritatis auctor, atque adeo ſa veritas, ſole maior. Hanc legem quum principio eris ſibi pariter & omnibus annalium conditoribus im- fuiſſet; per univerſam deinceps ſcriptionem exactiſſime mper & religioſiſſime eam ipſe ſervavit: neque fuit quis- iam adeo illi charus, cuius gratia libertatem ſuam & αῤῥησίαν oblivisceretur. Aratum Sicyonium reipubl. chæorum principem, paullo ante huius ætatem Græcia mnis erat mirata; virum integritate, induſtria, rectitudi- e conſiliorum, ac plerisque aliis magni politici ducisque udibus, præ ceteris æqualibus ſuis, ornatum. Achæi ero tot beneficiorum ab Arato in ſuam rempubl. collato- im memores, fato functum ad ſempiternam memoriam

conſecrarunt, & omnes heroibus deferri ſolitos honores ei decreverunt. Hunc talem virum Polybius præcipue videtur ſuſpexiſſe, quod ex locis plurimis operis iſtius facile poteſt intelligi. at non eo ſecius tamen Arati peccata commemorat; tardum in conſiliis excogitandis vocans; ignavum in rerum inceptionibus, parum firmum ad micantium gladiorum conſpectum, ſalutis ſociorum negligentem, auctorem unicum cladis ad Caphyas acceptæ: neque parcit dicere, tropæis illum contra ſe poſitis totam Pelopis' peninſulam impleſſe. Philippum Demetrii F. regem Macedoniæ modo laudat, modo vituperat: et utrumque facit exquiſite. iudicii vero inconſtantiam non ſemel deprecatur; graviſſimasque huius varietatis cauſſas, & cum de hoc, & cum de Arato loquitur, profert in medium. Nulli videlicet mortalium ita ſuperos indulſiſſe, ut non interdum, ſi minus ſæpe, aliud agat, aut male agat. quia humani ingenii eam eſſe conditionem, ut non ſolum in diverſis virtutibus idem homo appareat alius atque alius: ſed etiam in eadem ſæpe aliquis ſibi ſit diſſimilis. idem fortis in defendendo; ignavus in aggrediendo, animoſus in ſingulari pugna; cunctator in publica, ad Martem apertum aptus; ad inſidias ineptus, audax in terra, trepidus in mari, conſtans adverſus irruentem hoſtem; pavidus in excipiendo cervo aut apro. Mens præterea unicuique talis, (divinitus Homero dictum) quam in dies ſingulos Deus ſuggerit. non igitur perſonas agentes ſpectare hiſtoricum debere, ſed factis orationem ſuam adæquare. Vt enim Phidias materiam ad ſtatuas, aurum vel argentum ab Athenienſibus ſumere ſolitus, non ipſe domo ſuppeditare; & floridos colores dominus pingenti olim præſtabat; ſic rerum geſtarum ſcriptores, non faciunt ipſi operis ſui materiem, poetarum more, ſed ab iis accipiunt, qui ſcribenda geſſerunt. Ergo etiam optimi quique viri interdum venient culpandi: peſſimi quique, rarenter fortaſſe, at venient tamen nonnunquam laudandi. Eapropter reprehenſus a noſtro eſt Timæus, ille hiſtoricorum maledicentiſſimus,

mus, quod Agathoclis tyrannorum omnium, quos Sicilia tulit, immaniſſimi, dotes ingenii & facta laudabilia vel diſſimulaſſet, vel in contrarium detorſiſſet, an Polybius vir integerrimus tyrannidem Agathoclis probabat? ille vero non magis hunc probabat, quam Aratum oderat. Sed aliud eſt tyrannidem commendare, aliud egregie factorum exempla, a quocunque tandem profecta, ſive amico, ſive hoſte, aut excellentem ingenii præſtantiam, non ſinere indictam. cauſſam affert Polybius, quia fallere non minus videtur, qui geſta præterit ſciens, quam ille, qui nunquam facta fingit. Pari item ratione Sozomenus eccleſiaſticæ hiſtoriæ auctor, orthodoxorum hominum contentiones, iurgia, perfidiam multorum, & alios defœdos nævos narraturus, *ἐθελοκάκου προαιρέσεως* opinionem deprecatur: non enim illa ſe ſcribere, quod voluptatem ex talibus caperet, ſed volentem nolentem, quoniam infecta reddere, quæ facta eſſent, non poſſet; quæ geſta autem eſſent, ſilere, hoc vero eſſet veritatem prodere & hiſtoriæ legitimæ iura corrumpere. *μάλιστα*, inquit Sozomenus, *τῆς ἀληθείας ἐπιμελεῖσθαι χρεὼν, διὰ τὸ τῆς ἱστορίας ἀκίβδηλον.* & iterum, *πάντα δεύτερα ποιεῖσθαι τῆς ἀληθείας τὸν συγγραφέα προσήκει.* Iuvat enim adhuc commemorare candoris Polybiani teſtimonium, ſed inſigne. Erat reipubl. Achæorum vetus cum regibus Ægypti fœdus, quod cum ſingulis eorum, modo conditionibus iiſdem, modo multum diverſis, fuerat renovatum. Accidit Olympiade CXLVIII. ut Ptolemæus Epiphanes, ea de re legatum Demetrium ad Achæos mitteret. Sciſſa tum erat reſp. illa in factiones duas; quarum alterius principes cenſebantur Philopoemenes & Lycortas, noſtri pater: alterius cum alii, tum Ariſtænus quidam. Quum parti Philopoemenis amicitia Ægyptii probaretur; fit decretum de renovando fœdere, eaque fine Lycortas ad Ptolemæum mittitur. it Lycortas, redit, legationem renuntiat. Ariſtænus, qui fœderis ſimpliciter fieri mentionem audiret; gnarus plures ac diverſas pro temporibus fuiſſe eius formulas; petit

petit in concilio a Lycorta, ecquodnam e multis fœdus eſſet inſtauratum? ad hanc inimici vocem ſilere Lycortam nec quod mutiret invenire. evenerat enim ſtupenda quædam Philopoemenis atque ipſius negligentia, & conſiliariorum Ptolemæi parili ſtupore, aut quod potius arbitrer & verius eſt, aſtu, ut totum illud tanti momenti negotium temere, ſine ulla diſtinctione tranſigeretur, quod graviſſimum peccatum, in eius loci præſertim & dignitatis viris magna & iuſta utrumque ignominiæ macula aſperſit. Hanc hiſtoriam Polybius ita narrat, quaſi de hominibus loqueretur, nulla notitia ſibi coniunctis, qui tamen alterius erat filius, alterum parentis loco ſemper coluit. ſed memor vir ſummus legis a ſe rogatæ, maluit in hiſtoria veritatis amicum ſe probare, quam φιλόφιλον aut φιλοπάτορα. Non vivebat, opinor, Lycortas, cum illa filius ſcribebat, ſed ſi vel maxime vixiſſet, non fuit Polybio verendum, ne hac ingenua libertate patrem offenderet. Levia ingenia quia nihil habent, nihil ſibi detrahi patiuntur: magni viri, & fiduciam magnarum rerum habentes, adeo fidelium hiſtoricorum veritate non offenduntur; ut contra ſuos ipſi errores & fruſtrationes generoſo animo profiteantur. Hippocratem a ſuturis capitis fuiſſe deceptum neſciremus, niſi ipſe memoriæ prodidiſſet. Cæſarem magnum ignominiam ingentem ad Dyrrachium accepiſſe, & magnis ſæpe in Gallia detrimentis fuiſſe affectum, niſi ipſe narraſſet, vix hodie ſciremus. nam quæcumque Dio, aut alii ſcriptores, iis de cladibus ſcripſerunt. præ iis, quæ ipſe dicit, levia ſunt. Quod ſi memorias veteres replicare voluerimus, ſolos inveniemus Tiberios, Caligulas, Nerones, Domitianos, Commodos, qui fidei præclaros ſcriptores, Cremutium Cordum, Livium, Suetonium, Arulenum, Senecionem & his ſimiles, exoſos habuerint. Illud vero in hoc auctore eximio, quam eximium & inſigne? quod miraculorum commenta & omnem παραδοξολογίαν acerrime inſequitur: cauſſas vero cunctorum geſtorum diligentiſſime ſcrutatur. nimirum ex eo, quod poſterius diximus, alte-

rum illud prius naſcebatur. propterea enim oſor extitit nium præſtigiarum, quas vulgus temporibus priſcis mi- tur, quia rerum omnium & eventorum cauſſas veſti- rat: quis autem neſcit, antiqua paganorum miracula eras, ut plurimum fuiſſe dæmonum illuſiones & huma- rum mentium ludibria? ſcilicet pro vero credendum, od toties in aliorum monumentis hiſtoricis legimus, ſan- ine aut lapidibus pluiſſe; ſaxum viſum volitare, bovem e locutum & ſexcenta iſtiusmodi portenta. quid iſta? nnibali & Scipioni Africano præſentem deum affuiſſe: i Alpes ſuperare nitenti atque hærenti, viam præiviſſe, ic Carthaginem novam temere invadenti, aquas maris duxiſſe. Eleganter non minus, quam vere ſolet Poly- s dicere, ſcriptores annalium, qui talia chartis ſuis illi- nt, tragœdias non hiſtorias componere. nam ut tragici etæ poſtquam turbata ſunt omnia, et fabula eſt impedi- , atque ea facta eſt, quam Philoſophus δέσιν τῦ δράματ- ς appellat, ut exitum inveniant, & ſpectatores abſolvant, o indigent & machina: ſic imprudentes hiſtorici, ubi mmos duces magna auſa conſilio temerario, aut nullo oriri fecerunt; poſtquam ad rerum difficultates eſt ven- m, ut ſeſe expediant, tragico illo ſubſidio opus habent. d & vulgi imperiti cauſſasque rerum ignorantis opinio at, hoc divini auxilii commento eorum virorum gloriam irum in modum augeri, quos omni laude volebant ho- ſtare. hiſtoricorum autem leviſſimus quisque aut ſuper- itioſiſſimus, tenendo & oblectando lectori, mirabilia iam vera narrare præoptavit. eſt namque humanæ natu- vitium, rara, inaudita, indicta, & ut ait Iſocrates, τὰς ιττότητας καὶ θαυματοποιΐας amare. At noſter hic, lidiſſimi iudicii vir, ut iſta pro frivolis haberet, & con- riam narrandi viam ingrederetur, ille quem expoſuimus ritatis amor, & notitia cauſſarum effecerunt. Qui igi- r ſciret, falſo dici primum Hannibalem cum exercitu lpes traieciſſe, quas multo ante non ſemel Galli, Italiam tentes, cum magnis copiis ſuperaverant; ſciret etiam,

pru-

prudentiſſimum illum Pœnum, priuſquam ex Hiſpania pedem moveret, miſſis ad Gallos, qui cis & trans Alpes habitabant, legatis; rebus omnibus tanto incepto neceſſariis providiſſe, narrationem illius expeditionis miraculorum quidem vacuam, ſed ſummæ prudentiæ plenam inſtituit. Scipionem quoque priuſquam ab urbe proficiſceretur, omnes negotiorum difficultates probe meditatum, non miraculo, ſed admirabili quadam prudentia Hiſpaniam domuiſſe oſtendit: & eorum, quæ ſcribit, Lælium Africani aſſiduum comitem, diligenter a ſe de ſingulis interrogatum, teſtem locupletiſſimum laudat. Innumera poſſent alia huc afferri, ex quibus de ſincera fide & iudicio exquiſito huius ſcriptoris, planiſſime queat conſtare. inſtar omnium hoc unum eſto. Legionem Romanam e quatuor millibus Campanorum compoſitam, quæ Rhegium inſigni to perfidiæ exemplo, belli Tarentini tempore, diripuit & occupavit, totam poſtea a Romanis ſecuri fuiſſe percuſſam; ſcribunt Oroſius, Iulius Frontinus, ipſe etiam Titus Livius, nec non alii: noſter contra ccc. duntaxat eo ſupplicio affectos narrat. atque eius ſententiam veriſſimam certiſſimamque eſſe clare demonſtramus in noſtris commentariis. quid igitur Latinos illos impulit, ut tam liberali mendacio veritatem interficerent, ut cum Tertulliano dicam? grandidati videlicet rerum, quas exponebant, non ſimplici fidei ſtuduerunt. Vt dubitare nemo debeat, Polybione, an aliis, qui res eaſdem diverſe prodiderunt, plus auctoritatis ſit tribuendum. rara, grandia & miraculoſa pleriſque illorum tradere poſteris curæ fuit; noſtro, vera, certa & fructuoſa, delectare illi lectorem ſuum, noſter doctrina civili inſtruere, propoſitum habuit. Qui etiam loco non uno profitetur, de voluptate quidem auditoribus paranda, quam ſcribentium plerique ſectantur, non admodum ſollicitum ſe eſſe: utilitatis vero ad vitam pertinentis, tantam rationem habere, ut ad eam cuncta referat. omnes igitur amœnitates & reficiendo lectori diverticula, in opere tam ſerio neglexiſſe, ut uni adhæreret rerum geſtarum accurate expli-

plica-

ationi & obſervationibus, quæ eodem pertinebant. Pro-
ea hiſtoriam ſuam πραγματικὴν vocans, quod eſſet
de negotiis geſtis aut bellis; nec non ἀποδεικτικὴν,
per certitudinem narrationum, id ſe agere oſtendit, ac
ns inculcat, ut vel artem quandam, & ut ipſe loquitur,
ϰὴν ἐμπειρίαν rerum gerendarum politicis homini-
concinnet. Quamobrem, ſicut verum eſt dicere, Po-
am hiſtoriam ſui temporis ſcripſiſſe; ita non minus
ni eſt dicere, Polybium in hiſtoria quam ſcribebat,
in politicæ doctrinæ & diſciplinæ militaris exercuiſſe.
l ille, paullo præſertim maioris momenti, narrat fa-
i, cuius non afferat & antecedentes & cohærentes cauſ-
ur ita ſit factum, aut cur eum habuerit res exitum.
l autem & modum accurate explicat, quo ſingula fue-
adminiſtrata. Hinc illæ non infrequentes digreſſio-
quibus aut naturam locorum declarat; qua non prius
e cognita, præliorum deſcriptiones & ſimiles expoſi-
æ, cæcæ, (nam ſic ipſe appellat) ſint futuræ: aut
od theorema politicum ex profeſſo perſequitur. Sic
II. cauſſæ quæruntur mirabilis incrementi reipubl.
eorum. Sic libro IV. de miſerorum Cynæthenſium
icitate, & eius cauſſis, multis diſſeritur. Sic libro IX.
ſtitutione imperatoris, & diſciplinis magno duci ne-
riis doctiſſime diſputatur. Sic libro X. ratio tota dan-
m ſignorum per faces, qua multum, idque mirabiliter,
ınt veteres, non ſolum exponitur, ſed & novis inven-
bus ipſius auctoris perpolitur. Sic libro XVII. cur pha-
m Macedonicam, creditam prius eſſe invincibilem,
æ revera talis natura ſua erat, Romanæ legiones ſæpe
ent, pulcherrime docetur, eiusque rei cauſſæ mani-
ſimæ certiſſimæque afferuntur. Sic multa paſſim de
o hiſtorici, & legitimæ hiſtoriæ natura, inſeruntur.
s quoque liber ſextus, digreſſio quædam eſt a propo-
narratione, ſed Deum immortalem, quam ex uſu, quam
a, quam divina! cum qua ſi componantur omnes
ium auctorum digreſſiones, nihil ſimile invenias, nihil
ulla

ulla ex parte comparandum. Expoſuerat prioribus li
Polybius, quomodo Hannibal Italiam ingreſſus, popu
Romanum tribus continuis cladibus ad Ticinum, ad T
biam, ad Thraſymenum, iisque magnis attriverat,
quarta inſuper Cannenſi, omnium longe maxima, p
deleverat: eo certe redegerat, ut emerſurus ex illo m
rimo ſtatu numquam videretur. emerſit tamen, &
adverſa fortuna aliquamdiu luctatus, mox & Hanniba
Italia expulit, & pace cum Pœnis in ſuas leges facta,
ſpem imperii orbis terrarum ſeſe erexit. Rei igitur
pendæ, & omnibus ſeculis inauditam cauſſam eo l
aperit noſter: cauſſa autem erat, ipſa reipubl. Rom. fo
& ſcientia bellandi, quæ duo capita ſic a Polybio e
cantur, ut vel ſolus ille liber, qui nullo ſatis æſtimari
tio queat, doctrinam, iudicium, peritiam pacis belliqu
tium & ſummam auctoris prudentiam arguat. Atque
in genere illud cum primis obſervatu dignum, quanta
Polybius lectorem ſuum ad contemplationem vera
cauſſarum ſubinde revocet, unde ſucceſſus ſive læti,
illætabiles manant: quanta item multorum veterum (a
utinam horum tantum) opinionem ſtultam, de for
pendentium, reprehendat & confutet. Non enim
poterat tantus prudentiæ magiſter, in res humanas in
cæcum illud cæcorum hominum πλάσμα καὶ εἴδωλον
Democritus vocabat, quod *nullum numen habet, ſi ſit*
dentia. Clamat igitur noſter, τῶν συμβαινόντων τύ
αἰτιᾶσθαι, φαῦλον· Fortunam facere cauſſam eventor
amentia eſt, quippe ſapientibus, & qui rectis con
utuntur, haut magni fortunam momenti eſſe, aut p
fortunam, quæ nihil ſit, nullam intervenire: non e
caſibus regi, ſed regere magis prudentem caſus: men
rationem, virtutem, pietatem dominari. Qui ſi aliqu
parum ſibi videtur conſtare, fortunam ipſe quoque n
mans, & vim illius agnoſcens; non tam ſententiæ erro
eum eſſe, quam loquendi conſuetudinem quandam,
unde probatum eſt in noſtris commentariis. Vbi e

illorum errorem ſupinum atque inſanum magnum validiſſimis rationibus confutavimus, qui male de diis & divina providentia Polybium ſenſiſſe, auſi ſunt ſcribere. Adeo homine imperito nihil quicquam iniuſtius. Quid iniuſtius, quam ἀθεότητος a male feriato politico & Theologaſtro omnis humanitatis imperitiſſimo eum virum damnari, qui Arcadiæ patriæ ſuæ præcipuum decus ponat ἐν τῇ εἰς τοὺ θεοὺς εὐσεβείᾳ, in pietate erga deum? qui locis ſacris belli tempore non parcere, ultimam ſceleris atque immanitatis lineam putet? qui pacis poſt diuturnum bellum inſecutæ, primum et omnium pulcherrimum fructum agnoſcat, ædes ſacras dirutas aut collapſas inſtaurare; neglectas divini cultus ceremonias in uſum revocare? qui civitatis bene & legitime ordinatæ primam omnium conditionem ponat, ut in ea religio vigeat? qui magnitudinem imperii Romani pietati illius populi ferat acceptam? qua quidem usque eo Romanos vult excelluiſſe, ut etiam ſuperſtitioſi ſapientum iudicio videri poſſent: verum, quam ſuperſtitionem alii vocant, inquit, ea eſt apud Romanos ὑπερβολὴ pietatis. qui toties bona bonis provenire, malos male perire, bene conſulta parum bene interdum cedere παρὰ θεῶν καὶ τοῦ δαιμονίου, dei nutu atque numine, pronuntiet? qui denique omnia miraculorum commenta ex hiſtoria, quam πραγματικὴν appellat, cum ſtudio magno eliminet; verbis tamen diſertis libro XVI. ea miracula, quæ ad firmandam opinionem de deo eiusque potentia pertineant, & admittat & commendet. Poterantne a miſero ethnico illuſtriora inclinati ad pietatem animi proficiſci teſtimonia? ſed ut melius conſtet, qui fuerit Polybii ſenſus, quæ ſententia ſuper quæſtione tam gravi de rerum humanarum gubernatione, verba Suidæ, hominis Chriſtiani, qui diligentiſſime illius ſcripta legerat, hic deſcribam. *Fortuna*, ait ille, *apud Græcos et paganos, eſt gubernatio mundi ſine ulla providentia, aut rerum curſus ab incertis ad incertum, & id quod caſu ſponteque evenit. ut nos Chriſtiani Deum omnia adminiſtrare confitemur: id-*

quæ etiam Polybius dicit. Pudeat nunc eos, qui crimen adeo tetrum tam bono ſcriptori auſi ſunt impingere. Pudeat illum politicum, qui audire chriſtianus quum vellet de cauſſis converſionum, quæ imperiis accidunt, tam infeliciter & abſurde pronuntiavit, ad numeros lectorem ſuum revocans, quam docte & graviter Polybius libro ſexto; cum futuram olim mutationem in Romana republ. cuius florentiſſimam tunc cum maxime ætatem ipſe videbat, centum fere annis prius, quam eveniret, veriſſime prædixit. Poſt tot tantasque & eas adeo inſignes rerum virtutes, facultatem dicendi in auctore tam nobili laudatum ire, pars fuerit iniuriæ. in quo nulla quum eloquendi virtus rerum ſcriptori neceſſaria deſideretur, hoc fundamentum ingentibus illis, quas oſtendimus, ſuperſtructum molibus ſic obruitur, vix ut appareat. Non deeſt, ſed non eminet in Polybio facundia. nihil vero eſt iniquius illis, qui nullam putant eſſe eloquentiam, niſi ubi nihil eſt præter eloquentiam. Semper mihi apprime placuit Diodori Siculi ſententia, vehementius in hiſtorico eloquentiæ ſtudium improbantis. Verborum enim curam nimiam, rerum fere par ſequitur incuria. Oratio vultus animi eſt. ut hic fuerit gravis aut ſolutus, ita etiam illa vel ſevera erit vel mollis. Polybii ingenium verbo iudicavit excellens auctor Strabo, quum illum appellavit τὸν οὕτως ἐσπουδασμένον ἄνδρα, virum adeo ſerium, & rebus ſeriis deditum. nam hoc voluit Strabo. non dubitabunt periti de rectitudine huius iudicii & elogii veritate, qui diligenter expenderint. ineſt ſane in huius ſcriptis gratus quidam ſine ullo fuco veritatis color, & quod Græci critici appellant τὸ ἔμπρακτον καὶ τὸ ἐναληθὲς τῶν ἐννοιῶν. Equidem rideam an indigner neſcio, quoties apud Dionem Pharſalicæ vel Philippicæ aut ſimilium pugnarum deſcriptiones lego; in quibus eloquentiæ plurimum, bellicæ vero artis & tacticæ peritiam nullam penitus animadverto: ut de hiſtoricis aliis nihil nunc dicam, ne Dioni quidem ullo pacto comparandis. Dares eadem prælia Polybio deſcribenda

in

i re eadem, nihil idem diceret: omnia alia & diverſa. ne-
ue enim eo propoſito ad præliorum deſcriptiones accedit,
t in depingenda negotii facie rhetoricetur: verum ut, ceu
anthippus aliquis tacticus, uſum eius diſciplinæ in ipſis
bus lectorem doceat, cauſſas hinc victoriæ, illinc cladis
b oculos ponat, quid in eligendo belli campo, quid in
ſtruenda acie, quid in ſubſidiis diſponendis, quid in pro-
litendo concurrendove, aut excipiendo hoſte bene aut
cius fuerit factum: quis levis, quis gravis armaturæ fue-
r uſus: equitesne an pedites ad ſummam operis plus mo-
enti attulerint. Ad harum rerum expoſitionem ſi ora-
onem noſter adhibuit nullis calamiſtris inuſtam, nullis fra-
am cincinnis, ac ne diligentius quidem comptam, ſed
aſculam & quodammodo militarem, opus, credo, cen-
rium fecit. Vt poma quædam ſunt ſuaviter aſpera, &
ı vino nimis veteri ipſa nos amaritudo delectat, ſic in ſe-
is magnisque ſcriptoribus minus interdum culta dictio,
on ſine auſteritate quadam iuvat. Et eſt ſane Polybiana
ictio eiusmodi, in qua multa verba, multas obſervo lo-
utiones in caſtris natas, & glorioſum illum Martis pulve-
em, potius quam rhetorum lecythos & pigmenta redolen-
s. quidni autem? maluit Polybius exercere in agendis
ebus quantum habuit eloquentiæ, quam inerti otio ſeſe
are, ut ſequeretur, quantum eius poterat per ingenium
onſequi. Nam quid aliud ab eo exigas, cui paullo poſt
uam ex ephebis exceſſerat, legis anuariæ gratia facta eſt
concilio Achæorum, ut negotiis ſe immiſceret, ac lega-
is in Ægyptum cum patre Lycorta & Arato Arati F. pro-
ciſceretur? factum eſt hoc decretum, circa principium
lympiadis CL. Vnus, credo, fuit ex omnibus antiquis
ionyſius Halicarnaſſeus, qui propter dictionis incuriam
minus accuratam verborum comprehenſionem, tantum
rum impolitiæ notare ſuſtineret. cuius critici putidæ mo-
ſitati ſic alibi reſpondimus, ut æquis iudicibus noſtrum
dicium probatum iri confidamus. Neque tamen nævos,
qui ſunt in hoc pulcherrimo corpore, diſſimulavimus.

c 2 nam

nam equidem ſicut eos, qui maligne ſcripta aliena tractant, ſceleſtos & publica omnium exſecratione digniſſimos cenſeo; ita, qui ſine cura diſcriminis omnia pariter laudant, cur ſint laudanda non intelligere, perſuaſum habeo. Et fuit quidem felicitatis populi Romani pars non pœnitenda, ſempiternæ gloriæ per eum virum fuiſſe commendatum, qui ipſe quoque in eo ornando propriam ingenii gloriam erat conſecuturus, ſed & Polybii magna prorſus extitit felicitas, in ea tempora incidiſſe, quæ materiam digniſſimam facultate & copia ſua ipſi ſubminiſtrabant. Scitum vetus eſt, omnium imperiorum, ſicut ceterarum rerum humanarum tria eſſe tempora; primordium, ſummam incrementi, inclinationem ad interitum. Græci melius, ἀρχὴν, ἀκμὴν, παρακμὴν aut φθοράν. hæc quum natura ſint diverſa, etiam ſcriptoribus admodum diverſam ad ſcribendum materiam ſuppeditant. Principia incerta, fabulis involuta, tenuia: ſemper enim, modo primumque naſcentia ſunt minuta. poſtrema tempora, ipſa quoque, ſed ex alia cauſſa, attenuata, & vitiis deformia, utpote exitio propinqua. ſolum eſt medium tempus, quod vigoris florem obtineat; ſive ad experiundum, ſive ad ſcribendum, aut cognoſcendum, pulchrum & optabile. Respubl. Romana, ut obſervat Polybius, ſi qua ulla umquam alia, omnes temporum diverſitates ſecundum naturæ communes leges eſt experta. quæ ab obſcuris, fabularum plenis, & oppido exilibus profecta principiis, per annos ferme 1ↄ cum populis Italiæ perpetuum quaſi bellum varia fortuna geſſit. Tantæ molis erat orbi terrarum dare caput. deinde ubi ſemel pedem extra Italiam extulit, dictu mirabile, quanta cum ſua gloria, quanto cum ſtupore tunc viventium & videntium, Europam, Aſiam, Africam, triumphis peragratas, dominationi ſuæ ſubiecerit. Hæc fuit & reipubl. & virtutis Rom. ἀκμὴ, & præcipuus vigor. quod tempus vulgo hiſtorici ad cc. usque annum extendunt. ſed ſpatii huius ultima civitatem ſanguine civili fœdatam habuerunt, & luxu, poſtquam victores Aſia capta cepit, multis-

liis vitiis corruptam. Eam partem Polybius non non vidit, qui ipſam dumtaxat ἀκμὴν τῆς ἀκμῆς, icam, & puriſſimam laudatiſſimamque partem flo- ;ip. Rom. ad occupandum ingenium, ſingulari feli- urei illius temporis, materiam eſt nactus. Quare huius non poſtrema hæc laus eſt, quod in parte rerum Romanarum longe nobiliſſima; ſive viro- tutem ſpectes, ſive publica inſtituta, aut mores, lorum magnitudinem. Quum autem inter excel- iſtoriæ conditiones doctiſſimi veterum hanc cum ponant, ut certi intervallo temporis circumſcriba- notabili principio ad notabilem finem perducatur; ſtoriæ legem, (ut quidem illis placet) a Polybio eſſe obſervatam, invenimus. Ille principio cum endum animum appulit, annorum LIII. res geſtas explicandas; ab anno primo Olympiadis CXL. & elli Punici II. ad finem belli Perſici, & regni Mace- ltimam everſionem. quo ſpatio affirmat Polybius, iſſe & conſummata eſſe imperii Romani incremen- e, ſi modo intelligatur, ut in noſtris animadverſio- ſt expoſitum. Geſtæ igitur ſunt eo temporis in- tot tantæque res, quot & quantæ nullo umquam pari numero annorum. Ante omnia bellum oc- 'unicum II. bellum, viribus partium, generoſitate , magnitudine cladium, varietate caſuum, evento- nſequentia, omnium, quæ ubivis terrarum geſta n ſunt, maximum. finem huius initium Macedo- n Philippo excepit; ob veterem Macedoniæ regum & Magni Alexandri gloriam, bellum nobiliſſimum. ſunt Antiochicum & Ætolicum, illud cum rege ulentiſſimo, & terra marique vi copiarum ingente iſſimo: hoc cum populo omnium ferociſſimo, & andi decus ſibi uni vindicabat, ſeque eo nomine im- ſime iactabat. his interiecta ſunt minora iam alia m Inſubribus, Boiis, ceterisque Gallis trans Alpes incolentibus. Poſtremum fuit Macedonicum alte-

rum cum Perſe Philippi F. in quo illa antiqua Macedonum regia, cui aliquando ἣν Ἑλλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον· imo vero, cui capiendæ orbis terrarum olim parvus erat, exemplo penitus miſerando, eſt exſtincta. Tum primum omnes & Orientis & Occidentis nationes attonitæ magnitudinis Romanæ ſtupore cœptæ ſunt defigi, ac vim ineluctabilem fatorum intelligere, quæ Po. Ro. imperandi honorem deferebat; ſibi parendi neceſſitatem imponebat. Quæ admirabilis rerum univerſi mundi converſio Polybium initio impulerat, ut hoc tam memorabili fine hiſtoriam ſuam terminaret: paucis tantum annis inſecutæ pacis adiectis, ut quam modis omnibus laudabilis eſſet forma regendi imperii, qua Po. Ro. utebatur, & cunctis quidem omnium ſæculorum gentibus, ſed præcipue Græcis ſuis teſtatum faceret. Ac quoniam non unius tantum populi huius res peragere inſtituerat, ſed Romani quidem primario; deinde autem & ceterorum totius orbis populorum omnium, paullo ſaltem nobiliorum; multa de regum Syriæ, Ægypti, Ponti, Cappadociæ, Perſidis, aliarumque gentium rebus, ordinem ſecutus temporum, inſeruit, propter quæ opus ſuum καθολικὴν ἱστορίαν, quaſi univerſalem hiſtoriam dicas, iure nominat. Eſt hoc quoque hiſtoriæ Polybianæ grande atque inſigne decus, quod non de una tantum aut de altera natione fuerit inſtituta; verum de omnibus, quæ toto orbe illis temporibus noſcebantur. Cuius generis hiſtoria, quum reliquas eius formas tantum dignitate ſuperet, quantum parte aliqua ſui totum eſt præſtantius; iis cum difficultatibus eſt coniuncta, ut poſt hominum memoriam perquam pauci fuerint reperti, qui oneri tanto ſubire auderent, quorum autem humeris onus illud bene ſederet, pauciſſimi. Plane inuſitatam animi magnitudinem, & parum vulgo conſuetum ingenii modum præ ſe fert, qui univerſalis hiſtoriæ, qualem Alphonſus X. Caſtellæ rex ſolitus optare, ſcriptionem πραγματικὴν aggreditur. Proprias vero laudes eiusmodi hiſtoriæ, ſi commemorare velim, nimis longum faciam, &

præ-

præclare noſter hic ea ſuper re nonnulla operis ſui initio. Vel illud quantum eſt, quam admirabile? poſſe aliquem mortalium, illam Dei ter maximi πολυποίκιλον & inenarrabilem ſapientiam, quæ non unam aliquam aut alteram regionem, ſed vero mundum univerſum regit ac temperat, quaſi veſtigiis perſequi, mente capere, & ſtilo enarrare? quid de populis Orientis, quid tempore eodem de Occidentis divina ſtatuat providentia, quid vel ſublevandis vel premendis ad Aquilonem Auſtrumve gentibus, eadem decernat. Tot res, tam varias, vel animo poſſe capere, magnum ſit: quid componere inter ſe, in ordinem digerere, & in unius hiſtoriæ faciem concinnare? hoc demum illud vere eſt, quod initio dicebamus, miniſtrum providentiæ divinæ in terris agere. Polybius igitur, tantis de rebus tam exquiſitæ formæ hiſtoriam, quam moliebatur, ultra illos LIII. annos, & paucos alios pacis curam ſuam non extendebat. qui tamen eo labore perfunctus, novam hiſtoriam annorum circiter octo, eorum bellorum, quibus ipſe ut plurimum interfuerat, priori ſubtexuit: a principio Celtiberici ad deletam a Mummio Corinthum, & in formulam provinciæ redactam Achaiam: nec non ad Carthaginem paullo ante a Scipione captam, & ſolo æquatam. Scripſerat & de bello Numantino, ſed ſeparato a perpetua ſua hiſtoria volumine, ut auctor eſt Tullius. Porro univerſum quod modo expoſuimus argumentum, libris XL. Polybius fuerat complexus, vel potius duodequadraginta. primus ſiquidem & ſecundus, apparatum ad hiſtoriam primario ſuſceptam, non ipſam hiſtoriam, continent. Nam quia Græcis hominibus illa ætate res Romanæ, ſua memoria vetuſtiores, parum erant cognitæ, prudentiſſimus ſcriptor ex uſu futurum putavit, ſi reip. illius tempora ſtrictim attingeret, a capta Roma per Gallos duce Brenno, ad primum extra Italiam cum claſſe tranſitum: & paullo uberius a prima traiectione in Siciliam, quando bellum Punicum primum eſt conflatum, ad Punici II. annum primum. quas ille res cum Græcanicis aliorumque populorum ratione

 tem-

temporum congruentibus, in illa duum librorum præparatione comparavit. At quam dolendum, nec ſine indignatione ſumma memorandum, quod auctoris tanti tam excellens opus ſuperiorum ſæculorum barbara ignorantia magna ex parte nobis invidit? quando id vulnus reip. literariæ fuerit impoſitum, difficile eſt pro certo affirmare. Conſtantinum Porphyrogenitum, pandectarum politicarum ex hiſtoriis compoſitorem, integrum opus habuiſſe, nullus dubito. Suidæ quoque grammatico, ſuum illum centonem contexenti, reor equidem totum Polybium ad manum fuiſſe. idque ſatis manifeſto e fragmentis poteſt cognoſci, quæ inde collegimus. Nunc, proh dolor! ſolos quinque primos libros, quales auctor reliquerat, habemus: cetera varia manu interpolata ad nos pervenerunt. Tres operis totius partes diſtinctas editio noſtra exhibet. Prima eſt eorum, quos modo dicebamus quinque librorum. Sequitur altera, excerpta continens a v. fine ad principium XVIII. ipſam, niſi fallor, illam epitomen, quam Marcus Brutus conficere orſus, non perfecit. qua de re plura nos alibi. Tertia quoque pars excerpta complectitur, ſed diverſi generis: ſunt enim illa ipſa loca laudabilia, quæ viri eruditi, iuſſu imperatoris Conſtantini excerpſerunt, ut titulo operis novi XXVIII. exemplis legationum deſtinato, insererent. Quis ſatis pro rei magnitudine iacturam hanc queat deflere? habent quod doleant, qui literas Græcas amant, tam bonum eius linguæ auctorem tam male fuiſſe acceptum. Habent hiſtoriæ Romanæ amatores, tam accuratum illius ſcriptorem tantum detrimenti eſſe paſſum. Habent qui res Syriacas & totius Orientis, regum ſucceſſiones, defectiones ſatraparum, bella ab Antiochis & Ptolemæis geſta, multorum item aliorum ſive principum, ſive civitatium res, hodie ſciunt maiore ex parte ignorari. Habent etiam illi, qui in eccleſiaſtica hiſtoria Maccabaicorum temporum recte capienda, quantum ſit hodie difficultatis ex inopia veterum hiſtoricorum, non neſciunt: & quantum illi lucis Polybii hiſtoria, ſi integra extaret, foret

alla-

t, luis potiſſimum utilitatibus eximium nunc & πολι-
τατον ſcriptorem iviſſe conſultum. At enimvero
ɔono amiſſa deflere, niſi eorum deſiderio excitentur
roſi adoleſcentes, ut tanto diligentius, quæ reſtant,
t cognoſcere, & hoc Dei beneficio perfrui? deſinant
: inutilium querelarum veræ doctrinæ candidati, &
bium quem nunc offerimus, non illum quidem
rum, ſed qualem tamen nemo adhuc vidit, grati
iant: quodque pars adeo luculenta excellentiſſimi
r auctoris naufragio ſit erepta, eo nomine gaudeant,
ıblicæ rei literariæ gratulentur. Nos quidem totam
bii hiſtoriam non damus, ſed vel in tota eminebant,
ne dubio damus. Et formam quidem univerſæ ſcri-
iis, ipſumque adeo auctoris genium, e prima noſtræ
ɔnis parte, quæ integra & ſine imminutione ulla no-
ad nos pervenit, licet hodieque cognoſcere. Multa
oſi in duobus præparationis libris invenient, nus-
n alibi tam bene deſcripta, quædam omnino apud
um alium, neque Græcum neque Latinum, invenien-
Punici primi hiſtoriam non plene quidem ibi narrat
bius, neque enim id agebat; ita tamen, ut hodie in
ı bonorum librorum paucitate, plura de eo bello
hic quam alii omnes nos doceat. idem de bellis,
Romani cum Gallis in Italia degentibus geſſerunt, eſt

civilis, qua bellicæ uberrimam copiam, ut eos magni duces & politici diligentiſſime ſæpiſſimeque verſent, merentur. Secundæ & tertiæ partis excerpta, oſſa & nervi ſunt, carne & cute nudati. decus formæ abeſt, & illa vivi corporis venuſtas: unde tamen fructus feramus uberrimos, abunde adeſt. Mihi quidem videtur M. Brutus, ſive eſt alius, magno iudicio uſus, in iis ſeligendis, quæ politico informando erant accommodatiſſima. Iccirco librum ſextum totum paucis exceptis ſibi ac nobis deſcripſit; quod de illius præſtantia & utilitate recte iudicaret. plane totus ille liber omnibus principibus, ducibus & politicis non legendus, ſed ad verbum eſt ediſcendus. Legationum excerpta quam potiſſimum utilitatem ſpondeant, ipſo titulo profitentur. in eum namque finem fuere confecta, ut viri politici, quorum induſtria in ſimili miniſterio ſummi principes utuntur, documenta inde ſumerent, ſibi uſui futura. Scire quæ ſint legati partes, quis uſus datæ poteſtatis, quæ illum circumſtent pericula, doctrinæ politicæ pars minima non eſt. Expoſui cauſſas, cur rempubl. cogitantibus & cum utilitate omnium, ſuaque laude ſive domi, ſive militiæ eam adminiſtrare cupientibus, hiſtoria quidem præ ceteris diſciplinis ſtudioſe ſit cognoſcenda; e cunctis vero illius ſcriptoribus, qui vetuſtatem pertulerunt, Polybius præcipue notus ac familiaris eſſe debeat. Non erat alienum huic loco, ut inter hunc ceteroſque hiſtoricos, tam Græcos quam Latinos, quid quantumque interſit, (& intereſt ſane haut parum) quid inter hanc & illorum hiſtorias ſit diſcriminis, expenderemus. Facit enim ad rem ſi quid aliud, cum in omni ſtudio, tum in iſto non minime, de auctoribus ſingulis, eorumque ſcriptis, quid ſit ſentiendum ex veris principiis ſtatutum habere. Verum quoniam longius iam neſcio quomodo oratio noſtra eſt provecta, ea autem quæſtio non adeo facilis, ut paucis queat abſolvi, ne plane immemor videri queam, apud regem ſermonem habere me, pulcherrimi argumenti, & ad cognoſcendum utilioris, quam ad explicandum

faci-

facilioris, tractatione accurata in præſentia ſuperſedens; illud interim omni aſſeveratione confirmare nequaquam verebor, non poſſe aliquem neque Græcum inveniri, neque Latinum ex illo meliore ſæculo, nedum e poſterioribus, quem non aliqua legitimæ hiſtoriæ laude, aut etiam pluribus, noſter hic antecedat. Magnus ſane ſcriptor Herodotus, & ſine controverſia hiſtoriæ pater, ſed qui ad πολυμάθειαν & rerum antiquiſſimarum cognitionem plurimum, ad eam vero quam quærimus prudentiam, non multum ſit collaturus. Magnus & vir & ſcriptor Thucydides, qui a gerendis rebus ad easdem ſtilo perſequendas, quum ſeſe contuliſſet; hiſtoriæ ad uſum politicorum ſcriptæ mortalium, credo, primus, exemplum poſtfuturis mirandum potius quam imitandum dedit. Sed vir maximus, par ingenio argumentum non habuit. qua quidem re tanto eſt Polybio inferior, quanto Græcia, hoc eſt anguſtus terræ angulus, ceteris omnibus antiquæ οἰκουμένης partibus eſt minor. ut de obſcuritate dictionis Thucydideæ nihil dicam. Magnus Xenophon, & eius oratio quovis melle dulcior. ſed is belli pacisque artes in ficta hiſtoria ſerio docens, in ſeria & vera, de eo propoſito ne cogitaſſe quidem videtur. Thucydidem ille continuat: verum ita, ut ſit illi diſſimillimus. accuratior idem in Anabaſi, quæ tamen unius expeditionis narratio eſt, non alicuius imperii aut potentis reipubl. legitima hiſtoria. Magni ſunt auctores Diodorus Siculus, Dionyſius Halicarnaſſeus, Ioſephus. Sed primus ille in priore operis ſui parte fabularem hiſtoriam, quum perſequatur; ne in altera quidem parte, licet præſtantiſſima, eam rationem tenuit, quæ politico informando erat accommodata. aliud enim, non hoc, ſpectabat. quippe in magna ingeniorum diverſitate aliud alii natura iter oſtendit. Dionyſius Polybii æmulus, a primis Romanorum orſus temporibus, hiſtoriam ſuam eo perduxerat, unde noſter, ſæculo uno antiquior, ſuæ principium duxerat. Hunc aliquis cum Polybio putet componendum? qui nullam umquam reipubl.

par-

partem attigit, qui exercitibus nullis unquam præfuit, ac ne interfuit quidem, opinor, qui rerum uſum experientiâ collectum nullum habuit, qui hiſtoriæ Romanæ partem maxime exilem, maxime incertam & obſcuram (eiusmodi ſemper eſſe primordia antea oſtendimus) in qua ſe exerceret delegit, qui denique omne ſuum ſtudium dicendi paranda facultate poſuit. Ioſephus, populi unius res geſtas & caſus memorabiles deſcribit; breviter quidem & ſtrictim in originibus, uberius vero in altera hiſtoria: qui vir eximius, ſi materiam ad agendum primo, deinde ad ſcribendum, quanta Polybio obtigit, foret nactus, de dignitate & præſtantia ſcriptionis merito ſuo dubiam atque ancipitem cum ipſo palmam potuit habere. Magnus vel potius maximus Plutarchus, ſed qui hiſtoriam πραγματικὴν ex profeſſo nunquam ſcripſerit, in huius comparationem venire non eſt aptus. multo minus Apianus, qui neque propria multa habet, & rationem propoſiti toto genere diverſam eſt ſecutus. Cocceium Dionem inter nobiles Græcæ linguæ hiſtoricos poſſumus recenſere: ita tamen ut propter omnia alia potius videatur laudandus, quam propter illa, quæ in Polybio admiramur. E veteribus Romanis, qui usque in Græcorum ingeniorum comparationem ſunt evecti, magnus omnino auctor eſt Criſpus Salluſtius, ſed quem Polybius propter amplitudinem & varietatem ſubiecti, iudicii rectitudinem, doctrinæ copiam, qua civilium rerum, qua bellicarum, poſtremo propter illam, quæ Græcis dicitur ἤθους διάθεσις, quæque in hiſtoria vel maxime debet ſpectari, longe a tergo relinquit. quod ſi veritatem & libertatem iudicii hodierna ingenia ferre poſſunt; is profecto fuit Salluſtius, & vita & ſcriptis, qui omnium libidinum ſervus, ſic aliorum vitiis perpetuo iraſceretur, quaſi invideret. inde eſt illud trux & violentum dicendi genus, quo lectorem mirifice interdum afficit, trahit, rapit. omitto dicere de eius dictione, quam multi veterum valde laudarunt, multi non adeo, quidam vehementer improbarunt. Magnus, Deus bone, auctor

T. Li-

us, lactea quadam ubertate dictionis divinitus ſa-
amans virtutum, oſor vitiorum, rectus iudicii,
gæ, rerum ſagi, etſi non ex uſu neque experien-
gie tamen peritus: denique, ſi quid iudico, hoc
genium (de hiſtoricis loquor) populus Romanus
rio ſuo habuit. ceterum tantus & tam admirabilis
ut eloquentia Polybium facile vincit, quod in-
teor: ita aliis dotibus a Polybio non obſcure vin-
um ut de libro ſexto nihil dicam, & id genus aliis
digreſſionibus, & tacticæ imperitiam eſt ubi de-
us, quod noſtri commentarii Polybiani dicent, &
s rerum aſſignandis, a ſincero noſtri iudicio, præ
perſtitione non raro deflectens, aniles ineptias ſo-
ionibus, & certis illius demonſtrationibus ante-
lla quoque tam frequens & tam accurata portento-
umeratio, annon eundem hunc animi illius mor-
lam facit? ut non abhorreat a veri fide, quod me-
roditum eſt a nonnullis, Gregorium Magnum,
em religionis chriſtianæ propagandæ ſtudioſiſſi-
hac tanti ſcriptoris ridicula ſuperſtitione offenſum,
ibus bibliothecis eius hiſtorias curaſſe tollendas.
Cæſarem hiſtoricorum omnium in ſuo genere pri-
: maximum, propter inſtituti diverſitatem præter-
Vnus adhuc reſtat Romanorum Cornelius Taci-
em in hac contentione piaculum ſit omiſiſſe. Hic
& acerrimi vir ingenii, novæ cuiusdam, gravis,
& ſententioſæ eloquentiæ genere eximie præditus;
tuna non eſſet deſtitutus, quæ dignam ei tanta fa-
materiam negavit, quemvis e principibus Roma-
, ſive etiam Græcorum hiſtoricorum videtur po-
rovocare. Nunc quum eiusmodi tempora conſtet
præſertim in annalibus, eſſe deſcripta, quibus nulla
n fuerunt turpiſſimis vitiis fœdiora, neque aut vir-
ſteriliora, aut virtutibus inimiciora; cum Polybii
Taciti libellos velle comparare, hoc vero fuerit
acitum laudare, ſed inſignitam ſuam temeritatem
pro-

vero noſtro immenſo, & mediocri induſtria, tandem eſt effectum. Erant infelicis Polybii membra, quæ ſuperiorum ætatum feritas barbara fecit nobis reliqua, huc illuc diſperſa, nos collegimus, & ad ſimilitudinem unius corporis, quoad eius fieri poterat, redegimus. Erant pleraque confuſa, cæca & miſerandum in modum corrupta: nos digeſſimus, temporum luce illuſtravimus, & pro copia librorum veterum atque ingenii ſanavimus. Quam quidem ad rem iis exemplaribus, quæ nobis bibliotheca ſuggerebat, non ita acquievimus, ut aliunde ſubſidia non peteremus. Nam quum eſſem admonitus, penes ſereniſſimum principem, Franciſcum Mariæ Secundum, Vrbini ducem VI. eximiæ vetuſtatis codicem Polybii extare, egiſſemque per literas cum ampliſſimæ dignitatis viro, Philippo Canio Fraxineo, tuæ maieſtatis tunc temporis apud ſeren. Venetorum remp. oratori, ut eius codicis uſuram mihi impetraret: adeo non gravate princeps ſapientiſſimus, & quod iam olim re probavit, harum literarum & doctrinæ Polybianæ peritiſſimus, quod rogabatur ſivit a ſe auferri, ut literis, quas ad me dedit ſingulari humanitate conditas, diſerte ſignificaverit, ſtudio gratificandi maieſtati tuæ nihil ſibi eſſe antiquius. Non parum inſtituto noſtro codex ille, quo vix alium antiquiorem hodie putem extare, fuit utilis. Iuvit poſtea aliquid & exemplar aliud ſereniſſimi potentiſſimique principis Maximiliani Boiorum ducis, quod virorum gravium & amiciſſimorum nobis opera & favore ſumus conſecuti. Iam quia erat Polybii ſermo, ut hominis Græci, plerisque eorum hodie quibus ipſe ſcripſit, & quorum præcipue intererat poſſe illum intelligere, ignotus; neque ab interpretibus prioribus quicquam auxilii poterat ſperari, qui neque omnia verterant, & pleraque omnia perverterant: nos ut Romane loqueretur, & quidem ſi minus ornate, at intelligenter tamen & caſte; imprimis ut Græcis Romana congruerent, fide bona operam dedimus. Præterea, quum in eius libris & multæ magnæ difficultates reperirentur, quæ lectorem, in

Græ-

cis literis rebusque antiquis, præſertim bellicis minus citatum, remorari, & lectionis fructum omnem pote- impedire; nos ſtudio & diligentiæ contentione effe- is, (efficere certe conati ſumus) ut omnes ſive rerum, & verborum obſcuritates tollerentur, omnes remoræ verentur, omnia denique plana & facilia redderentur. i etiam memores eum auctorem interpretari nos, qui locis profitetur, ſicut oſtendimus, id agere ſe, ut in ria ſcribenda artem quaſi quandam rerum gerenda- ſtudioſis traderet: ipſi quoque ad illud inceptum hoc oſito atque hoc voto nos accinximus, ut eorum potiſ- um adoleſcentium ſtudiis inſerviremus, qui ad negotia parant. Itaque in horum ſpem gratiæ parum adhuc tum in iſtiusmodi ſcriptoribus explicationis genus, verbo invidia, aggreſſi rationem iis indicavimus, ac ti præire viam ſtuduimus, quam ſi ingredi voluerint, um ex hiſtoricis monumentis fructum, & ad rationes nequaquam pœnitendas utilitates poterunt referre. de commentariis in hunc auctorem noſtris, quorum onem remorantur hactenus partim moleſtiæ graves, us nunc curſus meorum ſtudiorum impeditur, par- figurarum ſculptura, quas ad rerum bellicarum illu- ionem neceſſario adhibuimus, alius erit, ſpero, di- li locus.

IO. IAC. REISKE

AD SVA

POLYBIANA

PRÆFATIO.

Auctorum græcorum nulli, quod ſciam, contigit, noſtra patrumque memoria, ut a viris doctis tam diligenter & aſſidue tractaretur, enuclearetur, edereturque denique aliis ex aliis formis, atque Polybio contigit, in quem & grammaticorum, & pragmaticorum & militarium ſtudia exarſerunt. Et erat ſane Polybius in primis eo ſtudio dignus, cum is ſit, qui nullo non literatorum generi abunde, in quo elaborent, ſufficiat. Qui verbis ducuntur, licet illis, ut in tabula antiqua artificis, neque ſummi, neque rudis tamen illius, ſed in naturæ ſimplicitate ingenua admirabilis atque ſuſpiciendi, ita in Polybii dictione, non illa quidem terſiſſima, at neque rurſus tamen incultiſſima & propriis ſibi ſuis coloribus nitente hærere. Rerum rurſus civilium domi foriſque bene gerendarum, & geſtarum olim, ſi quos cognoſcendarum, & memoriæ mandandarum ſtudium tenet, illos Polybius inprimis & reip. gerendæ & condendæ hiſtoriæ exempliſque præceptiſque ſaluberrimis inſtruit. Magiſtri quidem ille ſupercilium haud raro induit; facile tamen id feras, in magiſtro eo, qui, quam profiteatur artem, eam & tota vita exercuerit, & quas res exponat, iis ipſe interfuerit, partim etiam præfuerit. Fecit ea res, ut, ex quo intellecta eſſet huius auctoris multiplex uſus atque præſtantia, viri docti, quod

modo

do dicebam, ad eum, quibus quisque poſſet, modis andum, ſigno quaſi ſublato concurrerent. Ne primos s nunc commemorem Polybii editores atque interpre. , de quibus ſuo loco paulo poſt diligentius diſſeram; ıc hos noviſſimos tantummodo attingam, quorum lu- rationes vix ac ne vix quidem oculis uſurpavi, & de bus fando ſolummodo inaudivi. Quos inter agmen it Follardus, qui ſignum quaſi extulit inſecutis Angiis manisque noſtris, qui ab illo Galliofranco tribuno mili- ı excitati de Polybio anglice germaniceque reddendo itare cœperunt. Viennæ Auſtriacæ aiunt & Berolini s eodem tempore curatas Polybii germanicas interpre- ones. Neutra enim ad manus noſtras pervenit. Poterat noſtrorum ſtudium ad levitatis quoddam genus referri, le parum gloriæ ad Polybium, parum fructus ad ſtudia rarum rediret. Fervet enim hoc ſæculum, quod nunc mus, converſionibus in linguam noſtram auctorum ne genus, veterum, recentium, francicorum, angli- um, & imitatione ſtudiorum, in quibus ultra Rhenum ultra Oceanum poſiti populi verſentur. Cœperunt m haud ita pridem noſtri græcos auctores germanice rpretari; quo e conatu ut ad literarum ſplendorem riæque decus quam plurimum accedat, Deum oro. ſpicatis enim verbis uti, quam diris ominibus, ſatius eſt. bo hoc patriæ caritati, ut bene de fortunis eius ominer gis, quam, ut inſtituti me pœnitere aiam, non peſſimi is quidem, in quo tamen haud ſapientiſſima nos con- a ſequi videam. Qui parum ſoleam aliena curare, & magis ætate literisque proficio, eo magis ſatagere mea- n rerum ſtudeam, naſuti cenſoris operum alienorum ſonam refugiam atque deteſter, quod uſu rerum, ſæpe hi peracerbo, didicerim, in iudicando ſæpe nos teme- ite labi, & noſtri iudicandi libertate alios offendi & ad alcitrandum irritari, vidi tamen hoc in genere eius- di quædam, quæ ſuos auctores ne germanice quidem s, nedum græce callere teſtarentur. Vt cœperim de

toto hoc genere deſperare. Aut ſatis habemus, græcos auctores e francogallicis interpretationibus, quas vitioſiſſimas eſſe omnium confeſſione conſtat, germanice reddere, aut noſtro marte eos ita redditos venditamus, ut non poſſint homines ætate ſua in ſapientibus habiti ſapientibus, qui hodie ſunt, non ſordere & deriſui eſſe. Nondum ſatis diligentem græcis literis operam navavimus, ut negotium hoc convertendi e græcis proſpere decenterque nobis ſuccedere poſſit. Facit tamen hoc, in quod ab aliquot annis exarſere librarii noſtri, ſtudium græcos auctores ſua primigenia oratione utentes typis ſuis recudendi, ut ſperemus, fore, ut brevi poſt etiam hæc labes tollatur. Quibus in auctoribus græcis elegantia typographeorum Lipſienſium nuper admodum illuminatis non infimum locum obtinebit Polybius, cum in manus hominum pervenerit, quod paulo poſt fiet, publici iuris factus, qui nunc ſub oculis moderatoris dexterrimi, Erneſtii V. C. & omni de literatura elegantiore preclare meriti, operarum Breitkopfianarum diligentiam exercet. Quæ operæ in Diogene Laërtio artis & diligentiæ ſuæ eam fidem fecerunt, ut nullus dubitem, eum quoque Polybium ab ipſis eſſe profecturum, qui cum primogenio exemplo Amſtelodamenſi de nitore cæterisque laudibus artis typographicæ contendat, in quibusdam etiam palmam illi eripiat.

In hac igitur, quæ undique facta eſt, doctorum hominum ad ornandum Polybium concurſatione deeſſe illi auctori nolui, a cuius lectione me ſæpius neque parum oblectatum meminiſſem; ſed quæ in eum obſervata tot lectionibus collecta in commentariis haberem, ea expromere & publicum in locum producere decrevi. Quo conſilio exſequendo quid ſim poſt alios conſecutus, penes alios eſto iudicium. Mihi quidem viſus ſum non omnino nil egiſſe. Quod quisque poteſt, ſi liberaliter id in commune confert, efficitur tandem, ut quacunque in re & arte elaboretur, ea ad perfectionis culmen extollatur. Neque auſim

uſam præfationem ad Polybium pragmaticam polliceri, ui conſcribendæ parem me non eſſe ſentio; videturque t, quem modo honoris ergo nominabam, V. C. illa præfatione, qua frontem Polybii Lipſienſis, tanquam faſtigio ſplendidiſſimo, exornabit, omne deſiderium operæ noſtræ, uæ tralaticia & contemnenda eſt, exſtincturus eſſe. Interim donec illa in publicum prodeat, de Polybio expoſitio, quam neceſſe eſt cæteris ſimilem, h. e. & doctam & exquiſita cum orationis elegantia exaratam eſſe, iuvat hoc loco noſtra quædam cum de ipſo hiſtorico, tum de interpretibus eius editoribusque cogitata & obſervata per lancem ſatyram, quod aiunt, effundere.

Polybii multæ ſunt inſignesque laudes, quas ſi omnes reſequi oratione velim, & nequeam, materia vires exſuperante, & actum agam. Nulla enim caruit ætas hominum iis, qui in illis celebrandis multi atque ſeduli eſſent. Sed agnoverunt iidem nævos quoque Polybii non minus inſignes, in quibus facile princeps eſt illa profeſſoria, hoc eſt, ſupercilii & faſtus atque inſolentiæ plena, moleſta & odioſa docendi & præcipiendi ratio, in levibus & apertis que in medio poſitis ingerendis importuna & modum cedens. Tum nimis apertum & iniquum Romanarum artium ſtudium, quod eum ſæpe invitum & velut reluctantem, ſæpe rurſus imprudentem, plerumque volentem, in transverſum egit, ut eadem libidinis turpitudine, quam in aliis notat, veritatem rerum geſtarum mendacio corrumperet, nitidamque eius lucem adulationis cuiusdam et diſſimulationis nebula quaſi obſcuraret. Quæ tamen illi, quæ ei obtigit, naſcendi ſorti fortunisque, quibus uſus eſt, facile æquus quisque condonet. Ita enim græci ante Polybium ſcriptores de rebus Romanis, cum ieiune & exiliter, tum perverſe & ridicule tradiderant, ut, quorum errores demonſtrare atque reprehendere vellet, neque facere poſſet, quin id ageret, eos vix poſſet ſine ſtomacho dimittere. Deinde ruſticitas quædam morum ex oratione

 erum-

erumpens in homine militari, quam civili, facilius feratur. Sed Polybium in armis & peregrinationibus plurimum ætatis peregiſſe conſtat. Cui hominum generi ſolet ex illa, quam ſequuntur, vitæ ratione levitatis aliquid puerilis & illius ſenilis, quam Græci appellant, ὀψιμαθίας adhæreſcere, quæ gemina animi labes in rebus communibus atque omnium uſu contritis oratione iactandis & inculcandis, quaſi eæ res a rerum inde principio ad hoc diei ignoratæ & nunc primum repertæ eſſent, tum in contemtu & faſtidioſa alienæ diligentiæ elevatione, in ſuæ putida oſtentatione aut induſtriæ aut peritiæ multifariæ odioſe & proterve velut exſultat. Cum locos communes vel paſtoribus obvios ipſo in opere Polybii integro lego, magna orationis ambitione venditatos, fero & condono reliquorum præſtantiæ. Sed iudicio, vel tarditati potius carnificis, quisquis ille fuit, qui Polybium membratim contruncavit, ſuccenſeo, qui ſatius duxerit, tot triviales locos e Polybio enotare, quam inſignium rerum geſtarum memorias poſteritati transmittere. Numeremus in cæteris Polybii infortuniis hanc hominis male feriati ſtultitiam, cui caput illius adverſa ſors obiecit. Sed tota tamen dictio prodit auctorem non literatiſſimum, terſæ quidem dictionis ita non ſtudioſum, ut ſupinam potius & lutulentam vel affectaſſe videatur; quo ne quis, opinor, opus limatum & perpolitum & lucernam rhetoris olens ab eo, qui in caſtris & itineribus conſenuiſſet, profectum non eſſe diffideret. Verbo, dictio patriam olet. Romanorum ſtudioſorem eum fuiſſe, quam verum & æquum patiatur, negari quidem nullo modo poteſt, cum res ipſa loquatur. Nam quæ in ipſis notare ſimulat, ſunt ea primum pauca numero, tum ad fucum lectoribus faciendum, cæterarumque laudum prædicationi, cum modum excedere videatur, fidem tanto facilius conciliandam comparata; ſunt denique levia & tralaticia; ut nimis etiam apertum ſit, eum, cum res Romanas extollit, adverſariorum deprimit, oratorem agere alteri parti ſtudentem, non auctorem rerum

utrique parti æquum. Eſt etiam ubi videatur Poly-
veteratoriis artibus uſus, prævaricatorem agere, &
anis ita patrocinari, ut eorum cupiditatem, quam de-
re ſtudeat, deridendam præbuerit. Vnde colligo,
nio neque ſenſum veri, neque voluntatem ex animi
atia dicendi, defuiſſe, ſed locum. Ecquis unus
um neceſſitati non ſerviat eidem, eadem loci iniqui-
conclusus. Erat Polybius in poteſtate Romanorum,
nas iis ſuas debebat omnes, earumque conſtantia ex
itate Romanorum apta erat; plurimum Romæ pote-
(proinde atque homini græco ibi licebat poſſe) Sci-
um gratia ſtabat aut cadebat, quorum beneficiis & fa-
itate obſtrictus tenebatur; quos auctores, quos mo-
ores, quos cenſores & quaſi emendatores habebat
iæ ſuæ, qui paſſuri non erant, ut in annalibus ſuis
d ad Græcos, populares ſuos, proderet Polybius,
gentis Corneliæ cunctique P. R. gloriæ derogaret.
e Cenſores, aut ſi qui alii magiſtratus commentarios
lgus edendos perluſtrabant, hoc erant commiſſuri,
Polybio gerendæ reip. Rom. penetralia exteris reclu-
tur, aut ulcera & cicatrices velut nudarentur. Stul-
rgo ſit ab eo verum expectare, quem beneficiorum
acceptorum recordatio tum ſperandorum exſpecta-
um cura ſalutis ſuæ, tum denique tot acres appoſitæ
æ, ſæpe aliquid auribus dare, ſæpe gratiæ, ſæpe
memori, ſæpe diſſimulationi atque taciturnitati
et. Condonemus hoc hiſtoricæ arti, cuius ea eſt
a, ut, ſive in laudes effuſa eſt, ſive in vituperando
& ſagax, nunquam poſſit non ſuſpicioſa eſſe.

'enio ad editores & interpretes Polybii, quibus quia
s accenſeri quodammodo poteſt, dicam de eo, ut
am antiquiſſimo, primo loco. Livio igitur, Poly-
Latine, quod ſæpe facit, reddenti, cave cœcam
ne adhibeas. Interpres ille parum fidus eſt. Sæpe
r cum ignoratione græci ſermonis, tum lubricitate

generis illius, quod interpretando ſecutus eſt. Quod genus eſt periculoſiſſimum, licentiæ, quam ſibi arrogat, enormitate. Dum conſequi hoc ſtudet Livius, ut elegans, ut liberalis, ut ſui iuris homo, ut ſuæ dictionis arbiter, non ſervus alienæ, ut plane latinus, & auctor rerum primigenius habeatur, tum ſit incurius, ſupinus, infidus & mendax, teſtis improbus, auctori ſuo diſſimilis atque diſſidens. Sæpe cum ſuos Polybio de rebus cogitandi modos & latinas dictiones accommodat, ita græca latine reddit, ut neque rebus ipſis conſentiat eius oratio, neque moribus græcis, neque Polybianis ſententiis. Poſtrema primis permutat & miſcet, alia neceſſaria excludit, alia de ſuo affingit, cum non neceſſaria, tum & falſa & repugnantia; quæ græcus auctor plane, perſpicue, apte, certe, concinne, breviter, naturæ rerum denique conſentanee narraverat, ea ſæpe Livius confuſe, dubie, cum ubertate rem impediente reddidit, ut haud raro dubites, ſatin latinæ linguæ callens fuerit. Quod quanquam prævideo fore, quibus inſanum & nefandum atque deteſtabile dictum videatur, ab eo profectum homine, qui ipſe latine ſe neget ſcire, (erunt autem hi illi, qui multi ſunt, qui lactea Livii, quam aiunt, ubertate ita capti tenentur, ut horribilem & exſecrabilem eiusmodi ſententiam ne ad aures quidem ſint admiſſuri;) conſtitit mihi tamen non uno documento eius rei, quam contendo, fides, neque ſane miror veteribus, qui melioribus inſtructi eſſent hiſtoriæ Romanæ auctoribus, iis, quibus carendum noſtræ ætati eſt, Livium aut obſcurum fuiſſe, aut plane ſorduiſſe. Græcæ quidem linguæ non penitiſſime callentem non raro Livius ſe prodidit. Neque tamen iccirco minus utile, minusve neceſſarium etiam eſt, ab editore Polybii hanc provinciam diligenter adminiſtrari, & ea via, quam Fulvius Vrſinus inſtitit, decurri. Mihi, cum otio, præſidia rei huius bene gerendæ defuere, cum editio Livii Drakenborghiana nuper deeſſet. Denique editorem Polybii me non gero.

Iuvat

Iuvat, quia in hunc locum incidi, iis occurrere, ſed breviter, qui, cur a græcis auctoribus edendis alienior animo eſſem, me interdum interrogarunt. Quibus cum alia excuſavi, quæ hic repetere nil attinet, vulgaria, partim quoque invidioſa, ſed cum natura humana coniuncta, & a ſimplicitate morum atque ingenuitate & pudore non ſuperanda, cui cum vanitate & audacia & verſutia & cupiditate contentio eſt, tum unam hanc reticui cauſam penitiorem, quam ad doctos homines deferre par eſt, quibus eam confido me facile approbaturum. Auctorem græcum iis modis edere, qui cum ipſum deceant ornentque atque illuminent, tum eorum ſtudia ſublevent, ſi qui illius lectioni otium ſtudiumque ſuum conſecrent, & edentium denique exiſtimationi ſuffragentur, id vero perarduum eſſe & paucis datum exiſtimo. Recudendam operis typographicis auctoris alicuius editionem aliquam vulgo probatam, eique notulas ſubitarias appingere, mea indignum perſona puto. Chartis eiusmodi ætatem haud ferentibus, ut vinis patriæ limites non excedentibus, non multum proficimus, ad literarum quidem fundum amplificandum & ditionem proferendam. Editori autem, qui quidem nomen hoc mereri & tueri velit, tot res ſunt agendæ, quæ commentarienſibus committi nequeant, tot curandæ & evigilandæ, tot ſcopuli prætemavigandi, ut refugiat animus recordationem faſtidii atque reprehenſionum, quibus editor quicunque novus caput obiicit. Incendio invidiæ, & faſtidii, & ſtomachi occurrit, quisquis hanc aleam iactat; cui incendio vix auſim meam exiſtimationem rurſus committere, poſteaquam in illo rogo, quem Caſpar Burmannus ad Petronium conſtruxerat, pæne conflagravit. Quod enim mihi contigit, ut indigner, ut ſtomacher, ut ſæviam, cum Caſaubonum, ſed quantum heroa, in Polybio videam, in Cicerone Victorium, alios divinos homines in aliis auctoribus, ſeu errore occæcatos, ſeu libidine & intemperantia actos, pro bonis lectionibus veterum editionum, aut etiam pro vitioſis illis quidem, iis tamen lectionibus, e quibus ſatis clara & inſignia

 ſignia

ſignia veræ lectionis veſtigia exſtarent, commenta ſua ſubieciſſe, quibus auctorum ſententia fœdum in modum deformata & obliterata eſſet; potero effugere (ſic ſæpe ego mecum), quin in idem incendium odii & convicii incidam, ſi auctorem ullum quempiam attigero? Ecquis enim ita felix, ita prorſus ultra humanæ ſortis debilitatem evectus eſt, ut ſperare poſſit, in hoc genere nunquam fore, ut turpiter ruat. Quæ ſemel adſperſæ bonis auctoribus ſunt labes, & quæ impoſita vulnera ab eorum manibus, quorum magnum in literis nomen eſt, eæ tenaciter ipſis adhæreſcunt, tanquam mala ſcabies, & latius ſerpunt, ad poſteros etiam, ut ægerrime detergi & eradicari queant. Errores autem maiorum per noſtras editiones propagare, & ea, quæ ne ipſi quidem intelligamus, poſteris cum commendatione quadam noſtra obtrudere, dedecus eſt, animi cupidi, lucro dediti, levis, & rerum omnium incurii, a viro bono denique, qui velit is eſſe, quem profiteatur, alieniſſimi. In libellis autem animadverſionum aut veriſimilium, aut periculorum criticorum, aut utcunque lubet appellare, quamvis male rem agas, fraudi tamen auctori tuo tua ſeu inſcitia ſeu infelicitas non erit; cum integrum ſit editori & lectori cuique eius auctoris, quem tu tibi tractandum ſumſeris, e tuis coniecturis, quantum viſum fuerit, excerpere & ad uſum ſuum transferre. Denique auctoritas mei nominis apud librarios inſtitores nulla eſt, neque, ut aut magna, aut ulla ſit, multum laboro. Sed hæc hactenus.

Polybii igitur, ut illuc redeat oratio, laceros artus collegere homines doctiſſimi ſummo ſtudio, alii ex aliis, & ita magnis temporum intervallis, ut nondum plane cœperim deſperare, quin aliquis codex undeunde exiſtat, Polybii nova quædam fragmenta conſervans. Sed in his, quæ, nunc tenemus, Polybii ruderibus colligendis & componendis ſignum quaſi ſuſtulit Vincentius Obſopœus, ludi literarii Onolzbachenſis, ni fallor, moderator, homo de lite-

græcis optime meritus. Primos ille Polybii quinque
primus græce typis Secerianis Hagenoæ A. 1530.
ſ e codice, de quo ipſe pauca hæc memoriæ pro-
„Cum non ſine mente, non ſine numine divûm,
a ornatiſſimi viri, Iacobi Ottonis Ætzelii, cauſarum
oris optimi, Polybii reliquiæ græce ad manus ſuas per-
ſſent, exiluiſſe ſe gaudio." — Vnde ille Ætzelius
em illum habuerit, ſuumne, an alienum, neſcimus;
tem devenerit; &, in quo maxime laboramus, plu-
Polybii codices penes Obſopœum fuerint, id nos
celatum voluit, pro ea, quæ illorum erat temporum,
ate, qua factum eſt, ut in nugis illi conſumerent ſuas
tiones; quæ rem continerent, ea præterirent, qui
nt ſui codices, unde extracti, qua fide ipſi verſati
i iis exprimendis, quid ipſorum ingenio, quid libro-
uctoritati in acceptis referendum ſit, ea omnia tacita
mitterent. — Eſt igitur hæc editio Polybii princeps
novio inſpecta illa quidem, at non ita diligenter, ut
relicta non ſit ſeges bonarum lectionum haud con-
enda. Nondum ſatis conſuevi cum Baſileenſi ſeu
ragiana, ut decernere poſſim, qui eam curarunt, illi-
imi induxerint eas lectiones, in quibus Caſauboniana
ceriana ſeu Hagenoënſi diſcedit, an Caſaubonus, vel
ius Vrſinus, quem Caſaubonus in multis ſecutus vide-
ſſe, auctor earum diſcrepantiarum fuerit. Non pau-
eperi in editione Caſauboni lectiones pravas, quas aut
ubonus, aut Vrſinus, aut quicunque alius invexit,
e, quod earum lectionum, quæ in Hagenoënſi ſunt,
, cum ſunt bonæ, cognitam perſpectamque non habe-
, aut cum ſunt malæ, non ſic, ut oportebat fieri,
ndarint; quod utrumque genus vulgo παραδιορθώ-
ſeu emendationes vitioſas appellitamus. Dedi igitur
am, ut lectiones Hagenoënſis huius codicis, quæ non
it manifeſtæ mendæ, indicarem; quarum alias ſine
e, alias ſine nota transmittens, in medio poſui, meri-
utem commendatione inſignivi. In quo quin magnam
inierim

inierim gratiam a bono quoque & æquo, nullus dubito, qui certus ſim, non minus bene de vetuſtis auctoribus mereri eos, qui bonas lectiones a poſteriorum editorum inſcitia & levitate loco depulſas & in exſilium quaſi ablegatas, e ſitu primarum editionum, incultiorum quidem illarum, ſed multo fideliorum, revocent & quaſi reſuſcitent, & demonſtrent ignorantibus, dubitantibus commendent; quam qui ſuo marte veras lectiones reperiant & ex ingenio ſuo reſtituant. Non commemorat Obſopœus in præfatione, niſi unum illum codicem Noribergenſem, quidni enim ſic appellem, quem Norimberga accepiſſet ad ſe miſſum. Affert tamen idem haud uno loco varietates lectionis. Quas unde habuit? cur nil curavit ea de re nos docere? Suſpicabimurne, plures Polybii codices penes eum fuiſſe? indigni nempe eramus, quos certiores ea de re faceret. an amici eum de lectionibus quibusdam admonebant? quid ergo hanc amicorum officioſitatem ingratus diſſimulavit? Nimis hercle ἀρχαῖοι erant boni illi ſenes, quorum præfationes teſtantur, ipſos ignoraſſe, quæ natura, quæ munia ſint præfationum libris in vulgus exituris præfigendarum. Si peccandum neceſſario eſt in alteram partem, præferre nullus dubitabo præfationis inſolentiam & nimiam ſedulitatem in multitudine codicum, ſæpe triobolarium, decantanda ſeſe iactantem, quam iſtam veterum ſupinitatem & ieiunitatem, quæ loco præfationis declamationem, vix illiteratiſſimo quoque plebeiano dignam, nobis obtrudit. Næ viros principes, qui tum erant, ad quos illi ſuos libros cum iſtiusmodi literis mittebant, aut faciles, aut ingenuo palato fuiſſe, neceſſe eſt.

Septimo anno poſt, Lazari Bayfii prodiit Baſileæ libellus de re navali veterum, & in eo particula libri XVI. Polybianæ hiſtoriæ, quæ particula de prœlio navali ad Chium Philippi cum Rhodiis & Attalo tradit. Bayfio, quod ipſe teſtatur, illam particulam Victor Fauſtus impertiverat, e Codice Veneto S. Marci, ut videtur, excerptam.

Ipſo

Ipſo eodem anno 1537. eadem in urbe Baſilea prodiit ex officina Io. Oporini particula illa celebris e libro ſexto Polybiani operis ſuperſtes, de militia Romana, cum Ioannis Laſcaris latina interpretatione: qua in particula explananda tot doctorum hominum, qui militiam Romanam inveſtigarunt, ingenia laborarunt, Lipſii, Salmaſii, Schelii, nuper admodum Pœſchelii, ne alios commemorem. In præfatione teſtatur Oporinus, illud opuſculum ad ſe miſſum eſſe a Iacobo Bedroto, qui in univerſitate Argentoratenſi, tum primum naſcente, bonas literas docebat. Hic eſt ille (iuvat enim & æquum eſt, nos obſcuri hodie hominis, ſed tempore ſuo non ignobilis, memoriam velut cineribus ad vitam & lucem revocare) hic igitur Bedrotus ille eſt, qui, cum ad Florum & Athenæum ſuam operam contuliſſet, tum etiam ſcholiaſten Homericum in officina Ribelana A. 1541. curavit, ut emendate excuderetur.

Duodecimo anno poſt, hoc eſt A. 1549. eadem in urbe Baſilea, quæ olim, ceu fœcunda mater, nobiliſſimos libros græcos & latinos ſinu fertili effundebat, officina Hervagiana inſignem, & tum temporis pleniſſimum emittebat codicem Polybii, continentem, una cum quinque illis primis libris, qui ſoli hodie integri ſuperſunt, ab Obſopœo primo editis, acceſſionem nobilem, eclogas puta, quas vulgo uſurpant, librorum duodecim a quinto proximorum. Cuius editionis copiam ſerius mihi factam eſſe, cum operæ iam noſtras ad primos quinque libros animadverſiones excudendo abſolviſſent, impenſe doleo. Ex quo factum eſt, ut nondum ſatis otii mihi occurrerit, ad comparandam hanc editionem cum Hagenoënſi. Faciam tamen, ut, quæ ipſa de ſe illa prædicet, cum ea illinc huc translata repetiero, tum iis, qui nos legent, conſtet. Arnoldus Paraxylus Arlenius itaque, Belga, qui Baſileæ extremam ætatem egit, homo de Platone, Ioſepho & aliis Græcis egregie meritus, codicem hunc a ſe curatum pro-

fitetur,

fitetur, in epiſtola, codici græco præmiſſa, qua eum ad Diegum Hurtadum a Mendoza, Cæſaris (is eſt Carolus Quintus) ad Paulum III. P. M. Legatum, miſit. Verba Arſenii ad rem præſentem facientia, (nam plurima pars epiſtolæ aut in alienis aut in tralaticiis conſumitur) ſed ea, quibus opus nobis nunc eſt, hæc ſunt: „Huius itaque ſcri„ptoris libros quinque priores, quorum editionem ante „annos aliquot docto viro Vincentio Obſopœo debebamus, „iam ad manuſcriptos codices collatos una cum ſexto „propemodum integro damus, multo tum caſtigatiores, „tum alicubi plenius inſtructos. quibus ex domeſtica tua „bibliotheca duodecim conſequentium librorum epito„men, quam a Corcyra, e doctiſſimi ſenis Io. Moſchi „libraria ſupellectile, nactus eras, nunc primum adieci„mus, rati, hoc tam ſingulari beneficio —“ mitto reliqua. Quæ latina Nicolai Perotti interpretatio quinque priorum Polybii librorum Hagenoënſi codici adiecta eſt, eadem huic quoque Herwagiano eſt ſubiecta, una cum acceſſione a Wolfgango Muſculo profecta, qui eclogas latine reddidit. Agebat enim ille tum temporis, diſceſſione a partibus Lutheranorum facta, Baſileæ, ſedes ſtabiles & fortunas ſecundiores circumſpiciens, loco tam iniquo, ut, quicquid occurreret, aut obiiceretur, unde victus honeſte quæreretur, id neceſſe haberet, velut tabulam in naufragio, arripere. Non iam mirum eſt, eum ad provinciam vocatum acceſſiſſe, quam ab eo non feliciſſime geſtam eſſe, facile credo Caſaubono & aliis affirmantibus. Ipſe enim ego Muſculi interpretatione uſus nunquam ſum. Sed ab homine, græce mediocriter, ut aiunt, docto, & ab hiſtoria literiſque profanis, quas appellant, derelicto, aut abhorrente, & ſacris conſecrato, & e textrina ad literarum ſtudia, ætate iam affecta translato, ecquid poterat hoc in genere exſpectari, niſi invita & pingui Minerva natum. Ex huius itaque Muſculi epiſtola latinis præmiſſa intelligo, Perotti latinam interpretationem ab eo reformatam eſſe, rogatu Herwagii, cui negat potuiſſe hanc ope-

ram

ſi poſtulanti denegare: tum illud; invitum Muſculum detrectantem, ſed rurſus eiusdem Herwagii precibus & mis victum, ad interpretationem eclogarum ſuſcipien m acceſſiſſe. In quo ingenuum hominis animum & dorem cum cerno, tum ſuſpicio. Nihil praterea aliud, od ad Polybium faciat, & noſtra interſit ſcire, in illa uſculi præfatione reperi, quæ homiliæ cuidam, quam ſtationi ad Polybium, eſt ſimilior, pro illorum tempo m ingenio. Paſſim apparet in margine Herwagiani dicis lectionum varietas, quæ videtur excerpta eſſe e dice Auguſtano; de quo paulo poſt pluribus dicetur. l hunc Herwagianum codicem accommodatæ ſunt endationes Fulvii Vrſini, qui poſt Arlenium & Muſcu n primus bene de Polybio meritus eſt.

Vir enim hic doctiſſimus cum ab Antonio Auguſtino, chiepiſcopo Tarraconenſi, codicem accepiſſet, in quem niecta eſſent excerpta e libris ab octavo poſt decimum le usque ad finem operis, & illa quidem inprimis ex pta, quæ ad legationes pertinerent, unde vulgo Ex pta legationum uſurpantur, quo nos etiam interdum mur nomine brevitatis ergo, quanquam ſatius ſit Vrſi ia appellari: ſed illum codicem cum Fulvius accepiſ , miſit eum ad Chriſtophorum Plantinum, typogra um ætate illa nobilem, qui Excerpta hæc A. 1582. in ma quarta dicta typis ſplendidis excuſa divulgavit. In it illi volumini præter fragmenta Polybii, Dionyſii Ha arnaſſenſis, Diodori Siculi, Appiani, Dionis Caſſii, Vrſini ad hæc omnia animadverſiones, tum etiam in e emendationes ad codicem Herwagianum. Inſigni que dono rem literariam auxit Vrſinus hac proferenda ybiani operis particula; & pro ea, quæ mirifica in Vr o erat, ſagacitate atque felicitate, multas codicis Hiſpa i fœdiſſimas mendas dexterrime ſuſtulit; ſed quod ac ere ſolet magnis ingeniis & conſcientia ſuæ virtutis entibus, ut intra modum conſiſtere nequeant, id ipſe

quo-

fitetur, in epiſtola, codici græco præmiſſa, qua eum ad Diegum Hurtadum a Mendoza, Cæſaris (is eſt Carolus Quintus) ad Paulum III. P. M. Legatum, miſit. Verba Arſenii ad rem præſentem facientia, (nam plurima pars epiſtolæ aut in alienis aut in tralaticiis conſumitur) ſed ea, quibus opus nobis nunc eſt, hæc ſunt: „Huius itaque ſcri„ptoris libros quinque priores, quorum editionem ante „annos aliquot docto viro Vincentio Obſopœo debebamus, „iam ad manuſcriptos codices collatos una cum ſexto „propemodum integro damus, multo tum caſtigatiores, „tum alicubi plenius inſtructos. quibus ex domeſtica tua „bibliotheca duodecim conſequentium librorum epito„men, quam a Corcyra, e doctiſſimi ſenis Io. Moſchi „libraria ſupellectile, nactus eras, nunc primum adieci„mus, rati, hoc tam ſingulari beneficio —" mitto reliqua. Quæ latina Nicolai Perotti interpretatio quinque priorum Polybii librorum Hagenoënſi codici adiecta eſt, eadem huic quoque Herwagiano eſt ſubiecta, una cum acceſſione a Wolfgango Muſculo profecta, qui eclogas latine reddidit. Agebat enim ille tum temporis, diſceſſione a partibus Lutheranorum facta, Baſileæ, ſedes ſtabiles & fortunas ſecundiores circumſpiciens, loco tam iniquo, ut, quicquid occurreret, aut obiiceretur, unde victus honeſte quæreretur, id neceſſe haberet, velut tabulam in naufragio, arripere. Non iam mirum eſt, eum ad provinciam vocatum acceſſiſſe, quam ab eo non feliciſſime geſtam eſſe, facile credo Caſaubono & aliis affirmantibus. Ipſe enim ego Muſculi interpretatione uſus nunquam ſum. Sed ab homine, græce mediocriter, ut aiunt, docto, & ab hiſtoria literisque profanis, quas appellant, derelicto, aut abhorrente, & ſacris conſecrato, & e textrina ad literarum ſtudia, ætate iam affecta translato, ecquid poterat hoc in genere exſpectari, niſi invita & pingui Minerva natum. Ex huius itaque Muſculi epiſtola latinis præmiſſa intelligo, Perotti latinam interpretationem ab eo reformatam eſſe, rogatu Herwagii, cui negat potuiſſe hanc ope-

ram

ram poſtulanti denegare: tum illud; invitum Muſculum & detrectantem, ſed rurſus eiusdem Herwagii precibus & donis victum, ad interpretationem eclogarum ſuſcipiendam acceſſiſſe. In quo ingenuum hominis animum & pudorem cum cerno, tum ſuſpicio. Nihil praeterea aliud, quod ad Polybium faciat, & noſtra interſit ſcire, in illa Muſculi praefatione reperi, quae homiliae cuidam, quam praefationi ad Polybium, eſt ſimilior, pro illorum temporum ingenio. Paſſim apparet in margine Herwagiani codicis lectionum varietas, quae videtur excerpta eſſe e codice Auguſtano; de quo paulo poſt pluribus dicetur. Ad hunc Herwagianum codicem accommodatae ſunt emendationes Fulvii Vrſini, qui poſt Arlenium & Muſculum primus bene de Polybio meritus eſt.

Vir enim hic doctiſſimus cum ab Antonio Auguſtino, Archiepiſcopo Tarraconenſi, codicem accepiſſet, in quem coniecta eſſent excerpta e libris ab octavo poſt decimum inde usque ad finem operis, & illa quidem inprimis excerpta, quae ad legationes pertinerent, unde vulgo Excerpta legationum uſurpantur, quo nos etiam interdum utemur nomine brevitatis ergo, quanquam ſatius ſit Vrſinina appellari: ſed illum codicem cum Fulvius accepiſſet, miſit eum ad Chriſtophorum Plantinum, typographum aetate illa nobilem, qui Excerpta haec A. 1582. in forma quarta dicta typis ſplendidis excuſa divulgavit. Inſunt illi volumini praeter fragmenta Polybii, Dionyſii Halicarnaſſenſis, Diodori Siculi, Appiani, Dionis Caſſii, F. Vrſini ad haec omnia animadverſiones, tum etiam in fine emendationes ad codicem Herwagianum. Inſigni utique dono rem literariam auxit Vrſinus hac proferenda Polybiani operis particula; & pro ea, quae mirifica in Vrſino erat, ſagacitate atque felicitate, multas codicis Hiſpanici foediſſimas mendas dexterrime ſuſtulit; ſed quod accidere ſolet magnis ingeniis & conſcientia ſuae virtutis fidentibus, ut intra modum conſiſtere nequeant, id ipſe

quo-

quoque paſſus eſt, ut elatus proſperitate medelæ, quam locis multis Polybii prodigioſe in codice Hiſpano depravatis ſenſerat ſe feliciſſimam adhibuiſſe, delaberetur ad eius audaciæ præcipitium, ut ipſe nova Polybio vulnera eadem manu, quæ alia ſanaſſet, imponeret. Non uno in loco ſpero planum a me factum eſſe, Vrſinum aut ſana vitiaſſe ultro, aut vitioſa in peius mutaſſe, ubi fomentis lenioribus res poterat peragi: & ubi blanda manu ſuſpenſaque malum tolli poterat, igni ferroque graſſatum eſſe. Quod facinus, audax quidem illud, nec ferendum, æquiore ferremus animo, & minore cum damno noſtro, ſi, qua ſæpe uſus eſt cautionis prudentia, ut ſui codicis mendas fideliter atque diligenter indicaret, ea prudentia ubique voluiſſe uti. At enim vero nos ille quam ſæpiſſime hiantes deludit, & deluſos dimittit, quum ita, ut quoque loco fecit, ſe emendaſſe, vitioſum ibi locorum fuiſſe codicem ſuum affirmat. Quæ res mihi ſæpe vehementer ſtomachum movit; cernenti, ſi acrius & ſubtilius inſpicerentur veſtigia pravarum lectionum, cum eas demonſtrare Vrſino viſum eſſet, ſæpe meliorem & veroſimiliorem ſententiam ex iis erui poſſe, quam Vrſinus eruiſſet. Negari profecto nequit, hanc Vrſini audaciam & Polybium & alios auctores græcos (nam ad alios quoque cupidas manus extendit) tabo quaſi quodam Celæneo perfudiſſe. Nam aut non agnovere eum viri docti, Caſaubonus in Polybio, Hudſonus in Dionyſio Halicarnaſſenſi, aut ab eo ſibi ſatis non caverunt: quo factum, ut Vrſini commenta pro veritate Polybiana & Dionyſiana amplecterentur, & velut pupulam exornarent. Eccui vero tandem tanti nominis quantum Vrſino merito & tum contigit, & hodie manet, non præſtinguat oculos ſplendor. Eccui tantæ doctrinæ copia, tanti acuminis felicitas non imponat, & aſſenſum extorqueat. Quod anno ſuperiori iam, cum ad tertium harum Animadverſionum volumen præfationem conſcriberem, querebar, fuiſſe ſæculo XV. exeunte & vertente XVI. in Italia viros doctos, qui veteres auctores commentis ſuarum.

quas videri volebant, correctionum, ſed deprava-
m potius, contaminarent, in eo cum Naugerio &
io, Fulvium hunc Vrſinum inprimis notabam. Nam
m Caſtellum, cuius deteſtabile latrocinium in Am-
um Marcellinum Henricus Valeſius dignis modis ex-
it, aliosque eadem de familia gladiatores, quos haud
s illud ſæculum apud Italos tulit, dignos commemo-
e non habeo. Quantam Hermolaus Barbarus invi-
ſibi Plinio corrumpendo contraxerit, quantam Nau-
Tullio, nemo facile hodie eſt, qui ignoret. Ne
uidem Petrus Victorius, homo de Tullio immorta-
neritus, ad eius reſtaurationem eam, quam afferri
at, religionem attulit. Ad Livium coniecturas ſuas
ius pro lectionibus codicis antiqui, quem penes ſe
entiebatur, venditavit. Henricus Stephanus in Ita-
um ibi ſtudiorum cauſa peregrinaretur, artes has ne-
impoſturæ literariæ videtur didiciſſe, quas poſtmo-
ſtrenue, ſi quis alius, exercuit, qua de re hodie in-
nnes conſtat. Videtur eodem ille contagio gene-
polluiſſe. Sed ad Fulvium redeo. Dionyſii Hali-
ſſenſis Antiquitates Romanæ in membranis pervetu-
omæ aſſervantur in bibliotheca Vaticana. Codex
ræſtantiſſimus eſt ſummique faciendus, quo ſi recte
iſſet Hudſonus, paratis & præſentibus opibus, pote-
e Dionyſium multis modis emendatiorem dare. Ve-
non erat Hudſonus editor Dionyſio par & dignus.
t tamen illa membranarum Dionyſiacarum præſtan-
n nullis Vrſini depravationibus contaminata. Verbo,
uam in non multis auctoribus flagitium hoc com-
m uſu meo habeo, auſim tamen affirmare, nullum
neque græcum neque latinum auctorem a quo cor-
endo correctores, naſutum & imprudens genus, ſuæ
eraſſent libidini. Quo in genere ut quisque peccavit
ris inſtructior, (nam aut licebat illo ſæculo ita inſa-
aut etiam laudi ducebatur) ita intra veniam peccavit
s. Et haud ſcio, quotquot eo furore perciti fuere,

an omnium unus nemo Vrſino cum ratione magis inſanierit. Sed ſatis hac de re, de qua plura, ſi opus erit, afferentur, cum noſtras ad Tullium animadverſiones in publicum proferre per fata licebit. In hoc quidem, quod nunc carceribus emittimus, opuſculo ſatis planum confido a me factum eſſe, in edendis fragmentis legationum Fulv. Vrſinum non ea fide verſatum eſſe, quam præſtare editor quisque ſapiens & religioſus debet. Neque dubito, ſi ſatis otii mihi ſuperfuiſſet, ad emendationes Vrſininas codicis Herwagiani examinandas, (nam, ut dixi, currente rota, & operis typographicis in hoc opere medio prælum exercentibus, ſchedasque identidem novas poſcentibus, offerebatur codex Herwagianus, ut vix ſatis ſupereſſet otii ad illum codicem cum vulgato Gronoviano conferendum) ſi igitur anguſtiis temporis excluſus non fuiſſem, poteram, quod certo confido, planum facere, etiam in emendandis illis libris Polybii, qui codice Herwagiano continentur, ſimilem Vrſini ſortemque fidemque eſſe, ſuaque illum ſorte implicaſſe Caſaubonum, quem ſuſpicor, ſignis haud ſcio an non fallacibus, Vrſini auctoritatem haud raro temere ſecutum, & ab ea in errorem pertractum eſſe, etiam in libris ab Herwagio editis, ut pro certo compertum habeo, Vrſini auctoritatem Caſaubono in fragmentis legationum impoſuiſſe. Pertinet huius rei inveſtigatio ad editorem Polybii navum & peritum; quem non profiteor. Id vero ſancte affirmare poſſum, me Vrſininis illis emendationibus XVII. priorum Polybii librorum, cum has Animadverſiones conſcriberem, non tantum non uſum eſſe, ſed ne potuiſſe quidem illis uti, quippe qui codice Herwagiano carerem, ad cuius paginas & verſus illæ Vrſininæ notulæ ſunt accommodatæ. Si quid igitur illis ineſſe deprehendetur, quod cum noſtris conſentiat, ab æquitate lectorum ſpero me hoc impetraturum, ut nullam cupiditatem meam ſuſpicentur, (ſuum enim cuique & tribuere & ſervare integrum diligenter curo, & nunquam non curavi) ſed ad fortuitum aliquem caſum

m & ad veritatis vim referant, quæ duos homines temporum locorumque intervallis disiunctos in eas ſententias deduxerit. Ægre id quoque in Vrſino, quod quas profert emendationes codicis Herwagiani ad nullius auctoritatem retulerit; notulis ſolummodo quibusdam adſperſit has breves voculas *Ex ingenio*; cæteras omnes auctoritate deſtitutas proiecit, dubios & incertos relinquens, cui codici illæ ſint iſti acceferendæ. Relictum nihil nobis eſt, niſi ut ſuſpicemur eas ex eodem codice Tarraconenſi expromtas eſſe, e prolata ſunt fragmenta legationum. Deinde vehementer dubito, ſolæne illæ notulæ, quibus hoc ſignum *ingenio* adhæret, ſint coniecturæ ingenii Vrſiniani, int etiam in reliquis, quæ ab illo ſigno derelictæ notulis, nonnullæ ab eodem ingenio, non a codice manuſcripto profectæ, id quod valde probabile mihi ſit.

Sed ſatis diu, & ſuper etiam, in Vrſino hæſimus. Age tandem ad Caſaubonum transeamus, qui tradita ab illo lampada ſuſcepit, & ita Polybium ornavit, nemo alius magis. Vnam enim rei militaris peritiam ceperis, reliqua, quæ in Polybii interprete eſſe debent, ingenii & doctrinæ præſidia omnia in uno Caſaubono ſumma erant. Ecquis eſt tandem, cui excellentia um lateat, quæ ex divino illo ingenio exſplenduerunt, cum plurimæ, tum maximæ, & prædicatione mea maiores? Quid opus eſt, ſoli facem accendere? vero, quod hominem ingenuum decet, hoc agam, ævos, quos mihi in operis huius Phidiaci excellentia hendiſſe videor, libere, aperteque demonſtrem; non inſectatione tanti nominis faciam, quod tanti eſt, ut eius claritatem nullius livoris nebulæ, nullius vetuſtas ſint obſcuraturæ; ſed cum veritatis ſtudio, teneor, tum reverentiæ, qua Caſauboni nomen prosequor, hoc tribuam. Ineptos enim & plane ridiculos

ne notæ quidem ulla dignos habeo, ſed ſilentii condemnatione transmitto. Sed ad huius hominis iudicanda merita & ſtudia Polybiana, tanquam ad regis alicuius adorandam purpuram, pudens & venerabundus accedam, deprecans ab æquo quoque veniam auſi, a quo levitatis & obtrectationis ſuſpicionem & herois excellentia, & ætatis, quam nunc ago, ſedatio excludit. ἵλεως δὲ καὶ ἤπιος ἡμῖν γενέσθω καὶ ὁ τοῦ Διὸς Ἡρακλῆς, ut illo Libanii Orat. Morell. p. 659. in fine utar. Spectanda igitur eſt primo loco Caſauboni in conſtituenda Polybii græca oratione fides, tum latinæ interpretationis ratio, cætera denique acceſſoria quædam ornamenta, cuiusmodi ſunt lemmata, (quæ vulgo dicunt) & ſynopſis chronologica & index. Nam commentarios in Polybium ipſi non licuit abſolvere. Sed de ſingulis his ſeorſim. Quamquam igitur & ingenio accerrimo inſtructus erat Caſaubonus, & mirifica emendandi ſagacitate, & græci ſermonis rerumque vetuſtarum tanta peritia, quanta haud facile quisquam illa memoria fuit alius, quamquam ſuppetebant codices Polybii manu exarati, iisque opibus omnibus cum adventiciis, tum domeſticis, præclare uſus eſt ad eam emendandam & ſarciendam dictionem Polybii, quæ in codicibus Hagenoënſi & Herwagiano circumferebatur mendoſiſſima & multis locis lacunoſa; fecit tamen operis magnitudo, ut in quibusdam conniveret atque dormitaret, & verum præterviderett, quod in ruderibus pravarum lectionum, tanquam ſeges in herba latebat, in aliis nimium ſecurus & fidens Vrſini auctoritate, pravas lectiones civitate velut ſua Polybiana donaret; bonis civibus vetuſtis, probis lectionibus, non in coloniam, ſed in exilium plane ablegatis. Neque hoc poſſum ſatis mirari, cur Caſaubonus, homo virtutis & ingenuitatis, quam ubique locorum præ ſe fert, ſtudioſiſſimus, ab improbitate, cupiditate, arrogantia, fraude, plagio, alieniſſimus, quippe cui, domeſticis copiis affluenti, non opus eſſet aliena appetere, nusquam tamen, quod ſciam, Fulvium

Vrſi-

ſimum, ne ſemel quidem, ſi bene memini, ne nomine idem tenus, appellet, aut eo facem illam præferente, per has tenebras aiat perreptaſſe, quam facem Caſauno præluxiſſe in multis certo certius conſtat. Quæ iſa ſit huius ἀνελευθερίας, me fateor non perſpicere. iicquid eſt, illiberale facinus eſt & parum honeſtum. cidit hoc quoque perincommode, ut, quæ Polybii ora- hodie a Caſaubono inde inter manus doctorum homim verſatur iactaturque, nulla certa nitatur auctoritate uſtorum codicum, ſed in ſola Caſaubonini nominis gnitate conquieſcat; quod fundamentum ſane perquam ricum & fluxum eſt. Gronovius enim, qui unus poſt ſaubonum exſtitit Polybii editor, nil egit aliud, in eca quidem oratione, quam ut quam a Caſaubono traam accepiſſet, eandem plane redderet atque propaga-, quod exemplum hodie ſequimur, & ſequi neceſſe bemus, propter ſæculi ſtultitiam, cui perſuaſum eſt, n ipſam eſſe, neque aliam Polybii orationem, quam ſaubonus iudicaſſet ei tribuendam. Si licuiſſet Caſauno commentarios ſuos edere, operam videtur daturus ſſe, ut certo nobis conſtaret, quid quoque loco aut enio indulſiſſet, aut codicum manuſcriptorum, & orum, auctoritati detuliſſet. Sed nunc ea norma nocarendum eſt. Venio ad latinam Caſauboni interpreionem, de qua fateor me iudicem ſedere idoneum non ſſe: cum quod parum latine calleo, non ſatis quidem ine, ut ex æquo & vero conſtituere iudicium de Caboni latinitate queam. Sero adiicere animum ad laæ linguæ culturam cœpi, quum mens iam occalluiſſet, occupata ſtudiis eſſet aliis. Quod prævideo fore, alios, i mirentur, cum audiant ex me inſcitiæ meæ confeſnem, quibus viſus ſemper ſim nonnihil mundius, quam go fieri ſoleat, latine ſcribere: alios, qui avide arream in meam contumeliam detorqueant meæ huius conſſionis ingenuitatem, ut olim aliquando fuere, cum

 Homo-

Homerum negaſſem me πεπατηκέναι, qui totos greges iuvenum a ſe ſubornatos mihi immitterent, rogaturos, illos, ut ſcholas ſibi Homericas aperirem, deridiculi cauſa. Tam lepidi ſunt, tam ſapiunt, noſtri Attici, homines emunctæ profecto naris. Sed eſto de mea latinitate, quod cuiusque erit, iudicium, defugio & eiuro perſonam iudicis in cauſa Caſauboninæ interpretationis, quam neque invidendis laudibus extollam, quod vulgo fieri ſolere novi ab illis, qui famam ſequuntur, non iudicium ſuum, quo carent; neque carpam: cum illa de cauſa, quam modo dixi, tum iſta, quod hanc interpretationem perquam raro inſpexi. Quantum tamen recordatio ſuggerit illius ſenſus, qui animum meum tum pepulit, cum locos quosdam huius interpretationis, quod raro evenit, examinandos & in conſilium adhibendos iudicarem, & quantum porro colligo ex recordatione aliorum a Caſaubono latine ſcriptorum, quæ quidem uſurpavi, ſuſpicor, hanc Polybianæ hiſtoriæ interpretationem a Caſaubono profectam, ſatis illam quidem & fidam & perſpicuam eſſe, nam ea de re dubitari vix poteſt, ſatis tamen latinam eſſe, ego equidem affirmare haud auſim. Accedo ad acceſſiones ornatus, quo a Caſaubono Polybius auctus eſt. Quæ ſunt primum ſummulæ, vel argumenti breves complexiones, fragmentis quibusque præpoſitæ; tum conſpectus rerum geſtarum a Polybio enarratarum brevi tabella concluſus & certis annorum velut areis deſcriptus: index denique rerum. De quibus ſingulis dicam breviter. Sæpenumero miratus etiam atque etiam ſum, quæ intemperiæ Caſaubonum egerint, hominem limati exquiſitique iudicii, ut infructuoſam, & ſupervacaneam, & ridiculam operam capeſſeret, lemmata, quæ vulgo appellant, conſcribendi, eaque græca. Nulla enim illa ſunt, neque in codice Herwagiano neque in Urſinino; unde certo certius conſtat, ea a nemine alio, quam a Caſaubono, profecta eſſe. Latina illa ſolummodo dediſſet

iſſet argumenta, ſi omnino opus erat, & minutis litelis, ſed cui bono brevibus haud raro fragmentis indices ræfigere, utroque ſermone, typorum genere prægrandi, am longos, ut ipſa pæne fragmenta magnitudine æquent k obruant. Libri molem per ſe ſic ſatis grandem auent, nullo operæ pretio. Synopſis Chronologica egregium adminiculum eſt lectorum hiſtoriæ Polybianæ ſtuioſorum, in qua fieri poteſt, ut inſint nævi quidam & apſus humanæ infirmitatis, ſed eos paucos ſuſpicor eſſe; ndicare illos denique non poſſum, chronologiæ veteris iarum gnarus. Sed hoc debebat Gronovius curare, ut es geſtæ, in illis fragmentis enarratæ, quæ Valeſius dulum poſt Caſaubonum in lucem protulit, ſuo quæque oco in illam Synopſin Chronologicam infererentur. Quod negotium quia ille omiſit, immemor, ni fallor, & mprudens, (conſulto enim præteriſſe non videtur) daum ſibi hoc putabunt, qui poſt erunt, Polybii editoes, ut gerant, & defectum hunc ſarciant. Indicem, uem Wechelana editio adiunctum habet, Amſtelodamenſis ſeu Gronoviana repetiit, ut a Caſaubono profeum aſſentiar, tametſi omnes aiant, inducere animum on poſſum. Videtur Caſaubonus eo uſus compendio, uo hodienum utuntur, qui parva opera & brevi temore magna ſtipendia librariorum inſtitorum mereri ſtuent, ut operam indicis conficiendi adoleſcenti alicui lemandaret; aut, ſi ipſe eum confecit, neceſſe eſt, ut uer admodum fecerit, privatos in uſus ſuos, nihil dum le edendo Polybio cogitans; tempore poſt, in ipſa Poybii editione, feſtinans & trepidans, rerum agendarum ppreſſus multitudine, & otio excluſus, eum indicem, uem refingere & emendare nequiret, potius ſervarit, uamvis mendoſum, quam nullum daret. Vergit tamen nimus in eam partem magis, ut indicem illum Caſauono prorſus abiudicem. Ita enim inſcienter & inſubile eſt conſarcinatus, ut, quisquis eum procudit, neceſſe

 ſit,

ſit, eum fuiſſe hominem omnium tardiſſimum, hiſtoriæque veteris ignorantiſſimum & ab omni elegantia alieniſſimum. Quo in indice emendando tametſi Gronovius miris modis ſuam deprædicat induſtriam, & incredibiles iactat a ſe toleratas moleſtias, facileque credo, nihil in ea deprædicatione vanitati datum eſſe; ut eſt tamen, vel ſic recoctus ille index nihili eſt, macula præclari operis, cauda inutiliter & turpiter dependens, & plane novus eſt conſcribendus ab homine veteris hiſtoriæ inprimis perito. Commentarios, quos inſtituit & inchoavit Caſaubonus in Polybium, nil miror, abſolutos non eſſe, neque etiam ægre fero, ne quid diſſimulem. Ita ſunt abnormes & inutiliter operoſæ eorum rationes, ut deſiderium eorum æquiore animo ferre queamus. Carendum nobis eſſe quorundam locorum Polybianorum enucleata expoſitione, cuiusmodi Caſauboninæ ſolent eſſe expoſitiones, & lectionum quarundam certitudine, id enimvero paulo fero impatientius; cæteris, quæ accumulaturus erat, e copiis lectionis ſuæ Caſaubonus de omnis ætatis militaribus inſtitutis, ultro carebo; nam ſi exſtarent etiam, ego equidem illis nil eram uſurus. Ecquis tandem non eiusmodi ſilvam exhorreſcat ingredi, quaſi aliquam Hercyniam, quam non ſexaginta diebus, ſed ne anno quidem toto ſit emenſurus? Superſunt huius ſilvæ raræ quædam, velut in extimis angulis arbuſculæ, in Adverſariis Caſauboninis, quæ Oxonii in Bodleiana aſſervantur, unde ſarmenta quædam Io. Chriſtophorus Wolf, vir egregius, & ad bene de literis merendum, quoad poſſet, natus, in Caſaubonianis. Prodiit editio Caſaubonina Polybii A. 1609. Pariſiis in folio forma ſplendidiſſima, eodemque ipſo anno, Francofurti apud Wechelos eadem forma ita recocta eſt, ut paginæ huius paginis illius, ſi bene memini, & verſus verſibus fideliter reſponderent. Mihi Wechelana tantum ad manus fuit.

Annis

Annis viginti quinque poſt eadem in urbe Pariſina Polybium inſigni locupletavit acceſſione Henricus Valeſius, vir ſummus, & Caſaubono plane par: quem Valeſium in paucis magni facio. Vt Fulvius Vrſinus Excerpta Legationum dederat, ſic Valeſius Excerpta de vitiis & virtutibus dedit Anno 1634. in forma quarta. Sunt hi duo tituli duo quidam, & ne illi quidem integri, magni operis a Conſtantino Porphyrogenneto, aut ab aliis, quibus ille id negotii dediſſe videtur, ex antiquorum hiſtoricorum flore excerpti & comportati, quod olim quinquaginta titulis conſtabat, quorum nomina collegit Fabricius Bibl. Gr. T. VI. p. 492. Quo e codice Valeſius hæc fragmenta protulit, quoniam eum codicem a Nicolao Peireſcio, nomine nobili & literarum ſtudioſiſſimo altore, accepiſſet, factum ex eo eſt, ut illa Excerpta vulgo Peireſciana uſurparentur. Qua in re cum nil ornatum Peireſcium, tum magna læſum iniuria Valeſium exiſtimo. Cur dignior Valeſius Vrſino erat, qui tam inſignem iniuriam auferret? Cur excerpta Vrſinina ſeu legationum non item Auguſtinina appellitamus? Aut vehementer fallor, aut in appellandis eiusmodi fragmentis, quum res ipſa nomen aliud convenientius non ſuppeditat, honor appellationis non domino codicis, ſed illi debetur, a quo vitam atque celebritatem & ingenii lucem accepit. Codicem enim monumenta quædam egregia priſci ævi ſervantem in poteſtate habere, quæ magna, quæ propria tandem laus erit? Signum ex auro factum ex artificis, qui ſculpſit, nomine appellatur, non e nautæ, qui aurum e Braſilia pervexit, non mercatoris, qui aurum vendidit, non domini, qui faciendum locavit, & nunc ſecum habet. De ornamentis, quæ Valeſius in Polybium contulit, quid dicam, in quibus nihil eſt, quod non ex aſſe mihi placeat; ut optem, ab eo totum Polybium ita editum eſſe. Commentarii præſentim me tenent, in quibus nihil eſt alienum, nihil ſuperfluum,

nihil tralaticium, omnia exquiſita, ſcita, inventu rara, qui a nemine alio, quam a Valeſio, exſpectes & nanciſcaris in brevitate concinna & velut tornata, docet lectorem quæ ad intelligendum auctorem ſcire debet.

Conquievit ab eo tempore Polybius usque ad An num 1670. quo & in Germania Bœclerus, & in Batavi Iacobus Gronovius, ad eum ornandum conſurrexerunt De illo prius agam, tametſi epiſtolæ, qua libellum ſuun Io. Capellano inſcripſit & miſit, diem Novembris 20 anni, quem dixi, Iacobus Gronovius autem epiſtolæ qua Polybium ſuum patri Io. Friderico conſecravit, ſub ſcripſit Cal. Martias eiusdem anni, ut Gronovianus Po lybius Lectiones Bœcleri Polybianas octo menſibus ante verterit. Bœcler etiam editionem illam Gronovianan obiter commemorat, ut ſibi notam. Sed prior Bœcle rus de edendo Polybio cogitaſſe videtur, quam Grono vius, tum minor quoque eius opella eſt, ut breviore cun notatione transmitti queat. Cum frigeret opuſculun Bœcleri, novo titulo id librarii cupiditas amicivit, cui an nus 1681. inſcriptus eſt. Sed lectiones illæ Polybian non niſi ſemel ſunt typis excuſæ A. 1670. unde emen dari velim errorem illum, in quem illa fraus me conie cit, cum aliquo loco mearum Animadverſionum mirare cur Bœcler nusquam Gronovianam editionem Polybi commemoraret. Lectiones Polybianas inſcripſit Bœcle rus opuſculum ſuum, quod nihil pæne contineret, quan lectiones a vulgata Wechelana diſcrepantes e codice rei publ. Auguſtanæ excerptas. Rogaverat enim eius uſun atque impetraverat, quod decreviſſet, editionem Caſau boninam vel Wechelanam Polybii eadem forma maio recoquere, cum excerptis Valeſianis & fragmentis dili gentius conquiſitis, & commentariis Caſauboni incho tis, & notis quibusdam ad rem militarem pertinentibu (ipſa reddidi Bœcleri verba e p. 178.) Dimiſerat etian

(u

ut pergit ipſe narrare) Argentorati ſpecimen aliquot folorum prorſus ad exemplum modo laudatum expreſſorum. Sed exitum res non habuit. Interea prodiit editio Gronoviana, quae res Boeclerum permovit, ut copiolas ſuas, quas conſcripſiſſet ad Polybium ornandum, (nam omnes omnino, quae ſuppeterent, eduxiſſe videtur) in aciem educeret. Sed poterat opera illa ſuperſedere. Contemnendae ſunt illae copiae, & nullius paene uſus. De ſuo enim plane nihil dedit, neque erat Boecler Polybio par edendo; & quicquid lectionum protulit, id omne fere dudum in codice Hagenoënſi & Herwagiano maxime, fuerat prolatum, ut plane nihil novum protulerit. Codex enim ille Auguſtanus dudum fuerat a Xyſto Betuleio, Rectore ludi literarii Auguſtani, cum illo codice, quem Herwagius ad ſuam editionem adhibuerat, ſeu cum Mendoziano, collatus, & ex hoc ſuppletus, deinde Baſileam miſſus, ut Wolf. Muſculus eo ad concinnandam ſuam verſionem latinam uteretur. (v. Lect. Polyb. Boecl. p. 174.) Ipſae variantes lectiones a Boeclero inde repetitae cum in ſe non ſunt graviſſimae fructuoſiſſimaeque, tum didum ante vulgatae proſtabant, & in omnium manibus verſabantur, magna denique cum ſupinitate excerptae a Boeclero ſunt, nullis paene locis indicatis, qui ſedes varietatis cuiusque eſſent, nullis iudiciis lectionum adſperſis, verbo, nullo ſale, nulla elegantia, ut facile conſtet, quid de Boeclerana Polybii editione fuiſſet exſpectandum, ſi ſucceſſum habuiſſet. Quid enim de eo ſperes, qui, cuius auctoris editionem receperit, eius ne fortunas quidem codicum editionumque teneat, careat editionibus principibus, unde quaeque ducta ſit, ignoret, qui codex uſurpatus iam ſit, qui minus, quod cuiusque codicis pretium, neſciat. Turpis eſt & pudenda eiusmodi ſocordia.

Multo elegantior & exquiſitior atque fructuoſior eſt opera Polybio a Iacobo Gronovio navata, qui non ſolummodo,

modo, quicquid opis conquirere poſſet, conquiſivit, quicquid copiarum conſcribere, conſcripſit, e libris editis pariter atque ſchedis manu exaratis, & ex ingenio denique ſuo, iuvenili quidem illo tum, ſed magna iam promittente, & haud ſcio, an præſtante etiam maiora, quam poſtmodum præſtitit. Nam tametſi Gronovius in Polybio tyrocinium ſuarum literarum ponebat, ut videretur in dolio figlinam diſcere velle, ego tamen is ſum, qui de Gronovii hac opera Polybiana ſic ſtatuam, quicquid commentationum ad græcos auctores a Gronovio ſit poſtmodum profectum, quod a me quidem ſit oculis uſurpatum, uſuque cognitum & perſpectum; id huic operæ Polybianæ aut ſecundum eſſe, aut certo non multo ſuperius. Vſu venit interdum, ut quæ ingenia in pueris ſpem de ſe maximam feciſſent, & fructus nobiliſſimos protuliſſent, illa, ætate matureſcente, paulatim degenerent, & a ſe deſciſcant, ſpemque ſuam fruſtrentur. Id quod in Iacobo quoque pæne videtur eveniſſe. Sed & adventitiis ornamentis commendabilis eſt hæc editio, quibus ſuperiori præſtat. Acceſſerunt enim hic fragmenta Valeſiana, cum Valeſii ad ea annotationibus, tum Merici Caſauboni notulæ ad quinque primos libros Polybii, qui quanquam magnis intervallis a divinitate paterni abeſt ingenii, non tamen plane contemnenda neque aliena loquitur, ſed ſæpe audiendus eſt, & magno inprimis eo beneficio ſibi nos obligavit, quod patris, Iſaaci, coniecturas de Polybianæ orationis emendatione, quas ille ſæpe in latina interpretatione ſecutus eſt, ex eius ſchedis protulit. Excipiunt F. Vrſini notæ ad Excerpta legationum. Sed cur emendationes eiusdem ad codicem Herwagianum omiſit Gronovius? Cur, cum Vrſini præfationem ad Cardinalem Granvellanum, non illam ſpernendam quidem, ſed neque rurſus plane neceſſariam & Valeſianæ multis partibus inferiorem, redderet, nil curavit, Henrici Valeſii perdoctam ad Excerpta ſua præfationem reddere,

ne, tot ſcitis, tot exquiſitis animadverſionibus refer-
ta, ut ſunt omnia Valeſiana, ut, qui Polybii & græ-
carum omnino literarum ſtudio teneantur, eorum quam
maximum interſit eam legere. Cur fragmentorum ab
ſino Polybio imputatorum quædam omiſerit, id quæ-
re nil attinet, & ſuſpicari in promtu eſt. Intelligebat
im, ea Polybii non eſſe. Eſt ſane magna in his cau-
tio adhibenda, in quibus labi perquam facile eſt: &
ſum ſæpius Vrſinum docuit Valeſius in illa eadem præ-
ione. Non ſatis confidi poteſt, quæ cuiusque aucto-
fragmenta ſint in eiusmodi Collectaneis, quibus magna
minatur confuſio & permutatio nominum, ut in Sto-
ıo. Sed ad laudes operæ Gronovianæ redeo, in qui-
s hæc quoque eſt, quod diligentius conquiſita ſint Po-
bii fragmenta, quam ante factum eſſet. Probanda quo-
e Gronovii induſtria in corrigendis & demonſtrandis
erpretationis Caſaubonianæ labeculis, ſi quid, ut par
accidere in opere tam gravi & tam longo, vir ſum-
ıs aut feſtinans, aut calami aut memoriæ errore omi-
ſet, aut ſecius exaraſſet. Optandum erat, ut hanc quo-
e operam dediſſet Gronovius, ut fragmenta legationum
Valeſiana in unum conſequentem ordinem conſtrue-
t, qui, quantum eius fieri ex ſola coniectura poteſt,
oxime accederet ad illum primigenium, quem olim in
ris adhuc integris obtinebant; qui ordo haud raro ſatis
t dilucidus atque inſignis. Erat illa ratio non parum
cis rebus ipſis illatura, memoriamque rerum narratarum
ius animo infixura.

Quæ ſecundum Gronovium ſuperiori & hoc maxime
culo ad ornandum Polybium diligentia virorum docto-
m & elegantium contulit, nihil horum omnium licuit
his oculis uſurpare. Quare de his dicere ſuperſedebo,
æ noſtri homines melius tenent, ut rerum illi vetuſta-
ri paulo minus ſtudioſi, ita earum, quæ hodie gerun-
t in rep. literaria, diligentiores; contra atque ego ſum.
Neque

Neque dubito, his de rebus abunde dictum eſſe in præfatione ad Polybium germanicum annis aliquot ante editum; ut nihil ſuperſit, quam ut de mearum ad Polybium animadverſionum ratione brevibus exponam.

Operam itaque id maxime dedi, ut e primis quarumque particularum editionibus, ut Hagenoënſi, in primis quinque libris, Herwagiana, in eclogis duodecim proximorum librorum, in excerptis Vrſini, eruerem veras lectiones, easque approbarem, aut ubi ab hoc deſererer præſidio, probabili coniectura mendas vulgarium librorum eluerem, tum ut mentem auctoris obſcuram expoſitione declararem, denique, ut vim verborum græcorum, ſi quod occurreret abſtruſius, aut ab uſu remotius, & Polybio proprium, paulo etiam operoſius enuclearem. In quo vereor, ne ſint, quibus μεγαλειωδῶς & inſolentius me geſſiſſe videar. Quod eorum iudicium tantum abeſt, ut mirer, ut ipſe pæne ſim probaturus. Perſonam enim ipſe mihi ultro impoſui alieniſſimam ab ingenio meo. Sed urebat me quorundam contumelia, qui meis ad græcos auctores animadverſionibus ieiunitatem exprobrarant; quos ut ulciſcerer, repente me cœpit impetus, exempla dictionum græcarum ex indicibus, quibus inſtructus eſſem, coacervandi, & dictionum græcarum vim, rationemque & natales veluti demonſtrandi, ſed ſubito reſedit rurſus, id quod neceſſe erat fieri, ille impetus, non a natura inſitus, ſed ex tempore natus. Cum ſesqui menſem fere hanc febrim toleraſſem, cœpit eius me pœnitere, redii ad ſanam mentem, hoc eſt, ad illam mihi cognatam & adamatam humilitatem, atque ſiccitatem & maciem; poſtquam id conſecutus eram, quod volebam, ut illis cenſoribus vitio creatis planum facerem, ſi quis, qui græce quidem ſciat, bonis & locupletibus inſtructus ſit indicibus græcorum auctorum, ei multo eſſe factu facillimum, ut farragines diſputationum de verbis conferat, & materiam lexicis dignam comportet; multo-

que

que citius atque multo facilius ingentia eiusmodi commentariorum volumina conſcribi, quam exiguos libellos criticarum, quas appellant animadverſionum. Paucorum hoc eſt, illud multis datum, ingenium his dominatur, illis in induſtria omnia ſunt. Centeni centones conſarcinent Burmannianos; ſed Caſauboninas, aut Valeſianas, aut, ſi recentiora exempla volumus, Bentleianis & Hemſterhuſianis ſimiles emendationes, easque numero multas, vix centeſimus quisque pariat. In illo genere aſſiduitas quaedam enotandi & in adverſaria conferendi, ingeniumque aliquod philoſophicum, quod appellant, cernitur, in rebus confuſis diſponendis, ſedulum & ſolers, quod ingenium ſaepe tardioribus etiam ineſt. Sed ſagacitas critica, rarum naturae donum, aſſiduitate parari nequit. Cum igitur, quod dicebam, menſem unum & ultra, illo mirifico paroxyſmo laboraſſem, ut diſputationes conſcriberem, lexico graeco, quam huic animadverſionum generi convenientiores, cepit me rei inſuetae & ingratae, ipſiſque mihi deſpectae atque deriſae, taedium; & redii ad naturam meam. Habetis cauſam, cur ad librum Polybii ſecundum & tertium diſputationes de dictionibus graecis paulo ſpiſſiores attulerim; in reliquis, ab aura illa aberrana deſertus, ſim adſtrictior & propoſiti tenacior atque conſtantior.

Declarando Polybio partem ſolummodo quandam meam conferre libuit, non omnia exſequi munia, quae aut poteram aut debebam. Sciens enim volensque nonnulla praeterii, quae ſi profeſſus Polybii editor tranſmittat, vix ille reprehenſionem effugiat. In quibus maximum hoc eſt, qui lectionis cuiusque auctor ſit, quae fides, conſtituere; tum auctores alios utriusque linguae, qui Polybio uſi ſunt, ad eum exigere, Plutarchi, ut hoc utar, vitas Arati & Philopoemenis, et Livii imitationes Polybianas; poſt, videre, num inſint Polybio dialecti Macedonicae, aut Alexandrinae, veſtigia, et num a verſione

τῶν

τῶν LXX poſſit lucem accipere. Meminerint quo
locos quinque primorum librorum in fragmentis re
rentes, qui non pauci ſunt, inter ſe comparare, &
tuo emendare. Sed ſupereſt magnus labor, & haud ſ
an humano maior ingenio, Chronologiam Polybi
hiſtoriæ, a Caſaubono inchoatam magis, quam perfect
emendandi & rationes temporum, in quibus narr
Polybiana verſatur, conſtituendi; quod effici vix p
videtur per ſceleratorum hominum ſtultitiam, qui a
Polybii ita lacerarunt, & diſſiparunt, et permiſcuer
ut pæne nihil agnoſcas. Sed hæc & alia huius gen
fructuoſa & neceſſaria curabit ille præſtare, qui P
bium nova editione reddet. Mihi ſatis eſt, pro v
mea, ſi non multum, aliquid tamen ad decus Pol
non plane pœnitendum contuliſſe. Ita bene vale, Le
æque.

LE

LEXICON POLYBIANUM.

Primus numerus Librum indicat, alter Caput, tertius ſectionem vel verſum capitis. Litera n indicat Notam vel Adnotationem, ubi de verbo vel phraſi uberius exponitur. Fr. hiſt. *indicat fragmenta hiſtorica, et* Fr. gr. *fragmenta grammatica, quæ ſub initium Tomi quinti collecta exhibentur.*

A.

Ἀβάκιον, τὸ, abacus, tabula calculatoria. *οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις παραπλήσιοί εἰσι ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις*, 5, 26, 13.

Ἀβασάνιστος, intentatus. *μηδὲν ἀβασάνιστον μηδ᾽ ἀπέραντον ἀπολιπεῖν*, 4, 75, 3.

Ἄβατος. 1) *locus*, quem adire vel ingredi non licet. *οἷς ἄβατος ἦν ἡ θρέψασα*. 13, 6, 4. *τὸ τοῦ Διὸς ἄβατον ſc. ἱερὸν*, 16, 12, 7. (*opp. ἔμβατος.*) 2) *fluvius*, qui vado tranſiri nequit, 1, 75, 5. 2, 32, 10. 4, 70, 7. 5, 22, 2. 16, 7, 7.

Ἀβέβαιος. *τὸ ἀβέβαιον καὶ δυσφύλακτον τῆς τύχης*, 15, 34, 2.

Ἀβεβαιότης. *τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα*, *Fr. gr.* 6. *niſi poſterius vocab. interpretationis cauſa adjectum eſt a grammatico.*

Ἀβλαβής. 1) *paſſive*; illæſus. *τὴν Λιβύην εἰς τέλος ἀβλαβῆ διαμένουσαν*, 1, 20, 7. *ἀβλαβῆ τὴν πατρίδα ἀπολαβεῖν*, 2, 61, 10. *Adde* 7, 8, 7. *&c.* 2) *active*; *ἀβλαβῆ τὴν ἵππον αὐτοῖς ἐσομένην*, nihil eis nociturum equitatum; 9, 4, 2. *ἀβλαβέστερος*, cum minori damno & periculo conjunctus; 1, 35, 7.

Ἀβλεπτεῖν. *ἀβλεπτοῦντες*, oculos claudentes, conniventes. *Fr. hiſt.* 45. *ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον*, decorum non reſpicientes, honeſti rationem non habentes; 30, 6, 4.

Ἀβλεπτήματα, peccata, *Fr. gr.* 1.

Ἀβοήθητος *πληγή*. *ἀβοήθητον ἕλκος, κακὸν*, *vulnus, ulcus, malum* inſanabile, cui adferri nequit remedium; 16, 4, 12. 1, 81, 5. 14, 4, 6.

Ἀβουλία, imprudentia, 1, 31, 1. 1, 37, 6. 11, 2, 7. 30, 9, 21.

'Αβούλως, inconſiderate, 1, 11, 5.

'Αγαθός. 1) ἀγαθοὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, amant, ſolent *judicare*, 21, 5, 6. *niſi ita intelligendum*, non ſunt habiles ad judicandum ex eo quod rationi eſt conſentaneum, ſed tantum ex eventu. 2) ἐπ' ἀγαθῷ. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, omnibus utilem ſe præſtans, omnium commodis proſpiciens; 6, 2, 15. πολλὰ περὶ 'Ρωμαίων εἰπὼν ἐπ' ἀγαθῷ, de Romanis in bonam partem verba fecit, multa in eorum laudem dixit; 27, 6, 13. τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἄξιος, 6, 39, 2. τὴν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμην ποιεῖσθαί τινος, virtutis laude aliquem proſequi; 16, 40, 7. *Sic* ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη 2, 61, 6. *non ſolum eſt* mentio honorifica *obiter facta, ſed ubi* ex profeſſo laudem alicujus celebrat *ſcriptor*, & lectores attentos reddit ad praeclare facta.

'Αγαμαι. ἀγασθῆναι τὴν μεγαλοψυχίαν, 18, 24, 5. ἐν οἷς ἀγασθὲν τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν, 40, 8, 11. *Valeſius*, ἐν οἷς *vertens cujus rei cauſſa*, ἐφ' οἷς *in animo habuerat. Verba* ἐν οἷς *ad* προαίρεσιν *referenda*; multitudo admirans, laudans ſtudium ejus quod his rebus ille teſtatum fecerat.

'Αγανακτεῖν. ἀγανακτῶν *perperam editum erat* 3, 80, 4. *pro* ἀγωνιῶν.

'Αγγελία, nuncius, 3, 61 ἀγγελίαν *mendoſe da mssti* 11, 2, 7. *pro* ἄγειν

῎Αγγελος. οὐχ οἷον παρα σεως, ἀλλ' ἀγγέλου μ ἐδεήθησαν. 1, 72, 4.

῎Αγειν. 1) ducere, agere *dam vel commeatum, pra tim pecora; ſive* advehe aut adigendo, *ut* ἄγοντες φέροντες συνεχῶς τὰς ρας. 1, 18, 5. *ſive* abig & avehendo, *ut* ἄγειν καὶ ρειν τὰ τῶν πέλας. 4, 2; ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν φέρειν, 5, 13, 1. ὥστε τι ἄγειν μήτε φέρειν ἀθῷ τὸ στρατόπεδον τὰς λείας, 3, 86, 10.

2) ducere, adducere quem, veluti *in ſummum riculum*, εἰς ὁλοσχερῆ δυνον ἄγειν τινα, 2, 67 vinctum ducere, *nude* ἄ 15, 32, 5. in ſervit redigere, ἄγειν ὑπὸ τὸν γόν, 4, 82, 2.

3) *ſpeciatim*, ducere. tes adv. hoſtem, ſigna inf & *neutraliter*, progredi; κατὰ πρόσωπον ἄγειν πολεμίοις, a fronte ſign ferre, 11, 14, 6. & *ſi ſæpius. Eodem pertinet* 9, 8. καλῶς ποιοῦντας 'Αχαιοὺς καὶ τρεῖς ἄγειν τέτταρας μυριάδας ἀν μαχίμων, Achæos absque incommodo triginta qui quadraginta armatorum n adverſus hoſtem ducere; *ibi cum Reiskio interpr velis* æſtimari poſſe ad vel XL millia.

4)

4) *Ad mentis operationes aut animi adfectiones varie transfertur verbum.* ὑπὸ τὴν ὄψιν ἄγειν, ob oculos ponere, 29, 8, 8, *&* ſ*æpius alias.* εἰς μνήμην ἄγειν τι τινὶ, 2, 35, 5 *&* 7. εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τοὺς ἐντυγχάνοντας ὑπὲρ τούτου, 1, 15, 13. εἰς ἐπίστασιν ἄγειν τινὰ περί τινος, aliquem attentum reddere ad aliquid, 2, 56, 6. *n.* 9, 22, 7. *n.* 10, 40, 4. 28, 3, 6. εἰς μέγαν φόβον ἄγειν τινὰ περί τινος, 3, 2, 2. ἀγόμενοι ἐπὶ τὰς ἁρπαγὰς, incitati, cupiditate prædæ adducti, 4, 3, 3.

5) *Paulo rariori uſu, pro* ἐκδέχεσθαι, interpretari, accipere; *ut,* εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγειν τι, interpretari aliquid tamquam de induſtria peccatum & inſidioſo conſilio male geſtum, 27, 13, 13.

6) agere, ſ*icut dicimus* agere vitam, otium, dies feſtos, *&* ſ*imilia; item* uti, *ut* tali uti inſtituto. ἡσυχίαν *vel* τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. *cf.* ἡσυχία. τὴν εἰρήνην ἄγειν, 16, 34, 4. 17, 1, 11. ἑορτὴν ἄγειν, 8, 37, 1. ἀγῶνας ἄγειν καὶ πανηγύρεις, 16. 23, 7. ἐλινύας ἄγειν, ferias, dies feſtos agere, 21, 1, 1. οὕτως ἦγε τοὺς χρόνους τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, ita gens Achæorum tempora putabat. 5, 1, 1. ἄγειν ἐκέλευε τὴν ἀγωγὴν, ἣν καὶ νῦν ἄγουσι, idem inſtitutum porro tenere juſſit quod nunc tenerent, 26, 2, 9. 25, 9, 4. τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἦγον ἐκείνῳ, idem inſtitutum atque ille tenebant, eamdem ſectam ſequebantur. 27, 13, 13. *Præteritum activ.* ἦχα, 3, 111, 3. *n.* 9, 22, 7. *n.* *ubi perperam vulgo* εἶχε *legebatur, quæ verba paſſim inter ſe a librariis permutata ſunt.* cf. ἔχω. *Alibi tamen etiam præteritum* ἀγήοχα. *formavit Polybius; certe compoſitum verbum* ἐξαγηοχέναι *habemus* 24, 3, 1.

Ἀγεληδὸν, gregatim, 34, 2, 14.

Ἀγένεια, *vide* Ἀγεννία.

Ἀγενὴς *&* ἀγεννὴς, ignobilis, parum generoſus, parum e dignitate, *& de homine,* ignavus. *In ſcripturam cum duplicata litera* νν *plerumque conſentiunt codices, certe in quinque prioribus Polybii libris, quorum exemplaria ſunt vetuſtiora.* οὐκ ἀγεννὴς πρᾶξιν, 5, 111, 3. τὸ ἀγεννὲς καὶ γυναικῶδες τῆς αἱρέσεως, 2, 56, 9. ἀπρεπὲς καὶ ἀγεννὲς, 3, 112, 9. ἧς ἀγεννεστέραν φωνὴν οὐ ῥᾴδιον εἰπεῖν, 30, 16, 4. εἴημεν ἀγενέστατοι πάντων, 15, 10, 5. *quo loco, æquabilitatis cauſſa ſcripturæ, teneri potuerat* ἀγεννέστατοι, *quod ediderat Caſaub. quamvis ibi ſimplici litera* ν *utantur codices mssti.*

Ἀγεννία, ignobilitas, degener & puſillus animus, ignavia, 30, 9, 1 *&* 19. 30, 6, 8. 39, 2, 10. *Hoc vocabulum Polybio reſtituimus* 11, 2, 7. *ubi in* ἀγγελία *detortum*

erat a librariis. Pariter pro *ἀγένειαν*, 5, 83, 13. *ex melioribus libris reſtituendum* *ἀγεννίαν*; *quam formam vocis, diſerte etiam a Suida commendatam, immerito damnavit H. Stephanus in Indice Theſauri Linguæ græcæ. Vide Adnot. ad* 5, 83, 13.

Ἀγεννῶς καὶ ποικίλως χρώμενοι τοῖς πράγμασι, parum generoſe & parum conſtanter, 4, 30, 7. *ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς*, 3, 90, 6.

Ἀγερωχία, inſolentia, arrogantia, ſuperbia. 10, 35, 8.

Ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, 2, 8, 7. *ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα*. 18, 17, 3.

Ἄγημα, 5, 85, 1. 5, 65, 1. 31, 3, 8. *Confer Indic. hiſtor. in* Agema.

Ἀγκιστρώδης ἐπιδορατίς, hamatum ferrum haſtæ. 34, 3, 5.

Ἀγκιστρωτὸν βέλος, 6, 23, 10.

Ἀγκύλη, ἡ, lorum, amentum, 27, 9, 6.

Ἀγνοεῖν. 1) errare, in errore verſari, 3, 26, 7. 3, 32, 1. 3, 38, 3. 3, 81, 1. 4, 74, 3. *κατ᾽ ἀμφότερα ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσι*. 6, 3, 7. 18, 21, 7. *ἀγνοεῖν τοῖς ὅλοις πράγμασι*, re falli, toto cœlo aberrare, 18, 19, 6. 2) ignorantia labi, per errorem peccare, *& nude*, peccare. Sic *οἱ ἠγνοηκότες*, errore lapſi, 1, 67, 5. *& ἀγνοεῖν*, 15, 19, 3. *n.* *πολεμεῖν τοῖς ἀγνοήσασι*, bellum gerere cum eis qui peccarunt, qui deliquerunt, 5, 11, 5. *n.* *τὰ ἠγνοημένα*, e peccata, 38, 1, 5.

Ἄγνοια, ἡ, error, imprud stultitia; peccatum, deli *præſertim* errore & per ir dentiam commiſſum; 1, (8, 7, 12. *n.* 2, 58, 13 16, 4. 4, 36, 3 *&* 9. 7, 2. 31, 7, 9. *Sic τῶν* *τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χ* *ἐνδεχόμενος vel ἐκδεχόμ* aliorum leviora delicta, imprudentiam commiſſa, i interpretatione graviora ciens, 5, 41, 3, *ἀπερεί* *τὴν ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς α* *τῆς ἁμαρτίας*, erroris c in auctores delicti con 38, 1, 5. *Nonnumquam de* graviori culpa & berato crimine *uſurpatur vocab. veluti* 27, 2, 2. 2, 12. 38, 3, 6. *Sic* *lis ἄγνοια* 5, 1, 8. *nim* *niter vertitur* error; *ac* *ri poterat* culpa & ſcelu *niſi ex collato loco* 4, 8 *intelligeretur, dicere* *bium voluiſſe* ſtultitiam *nis, qui ſibi perſuaſera* *invito Arato Achæos* *i* *vitutem redigere poſſe.*

Ἀγνωμόνως ποιεῖν κατά ingrate facere adverſus quem. 25, 2, 2. (*i. q.* *ρίστως*, 25, 1, 10.)

Ἀγνώμων. 1) ingratus, b cii nullum ſenſum h *ἐπείπερ οὕτως ἀχαρ* *ὑμᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ* *ἀγνώμονας εὑρίσκει*. 4 3. 2) ſtolidus. *ἀλλὰ* *γα ἐστὶ πάντων ἀγνω* *στατον*, omnium ſtolidiſſ

18, 20, 6. τοῖς ἀγνώμοσι *olim ex uno codice perperam editum erat* 5, 11, 5. *pro* τοῖς ἀγνοήσασι.

Ἀγνωσία. διὰ τὴν ἀγνωσίαν τῆς ἐκτὸς θαλάττης, quoniam ignotum, non ſatis cognitum eſt mare exterius, 16, 29, 12.

Ἀγορὰ, ἡ, 1) forum. οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι, 1, 40, 9.

2) concio. *Apud Achæos* ἡ ἀγορὰ 28, 7, 3. *&* 29, 9, 5. *erat* genus συνόδου *vel* concilii, in quo (præter Archontes, *id eſt* ſummos magiſtratus) conveniebat ſola βουλὴ, (*id eſt* ſenatores a civitatibus delegati:) *& diſtinguitur a* τῇ συγκλήτῳ, *ad quam conveniebant quicumque vellent Achæorum, qui triginta annis eſſent majores;* 28, 9, 5 *ſq. coll. c.* 8, 8. *Itaque* οἱ πολλοὶ, *quorum ſit mentio* 29, 9, 5. *&* ὁ ὄχλος *&* τὸ πλῆθος 28, 7, 4 *&* 14. *rurſusque* 29, 8, 9. *non ſunt privati cives Achæi, ſed* τῆς βουλῆς *membra; niſi* τὸ πλῆθος *&* τὸν ὄχλον *intelligere malimus de corona populi concilium circumſtantis, qui voluntatem ſuam ſive adplauſu ſive murmure ſignificabat. In* ἀγορᾷ 28, 7. *agebatur de honoribus Eumenis reſtituendis: ſed de auxilio ferendo decretum* ἐν ἀγορᾷ *fieri vetabant leges;* 29, 9, 5.

3) ἀγοραὶ, omne genus commeatus; *latius patet quam* ἡ σιταρχία, *vide* 1, 52, 5. *& comprehendit* τὴν τροφὴν καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια, 1, 82, 6. 28, 10, 5. τὰς τῶν ἐπιτηδείων ἀγορὰς ἐκπέμπειν δαψιλεῖς, 1, 68, 5. ἄγειν καὶ φέρειν τὰς ἀγορὰς, omne genus commeatuum advehere & adſerre, 1, 18, 5. ἀγορὰς παράγειν, 3, 75, 6. τὰς ἀγορὰς κομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, 1, 39, 8. παρακομίζειν, 1, 52, 5. 1, 82, 6.

Ἀγοράζειν τὰς ἐκδόσεις παρὰ τῶν τιμητῶν, locationes redimere a cenſoribus, 6, 17, 4. οἱ ἠγορακότες, *ibid.*

Ἀγορανομία, ædilitas, 10, 4, 1.

Ἀγορανόμος, ædilis, 10, 4, 6. 10, 5, 3. τὸ τῶν ἀγορανόμων ταμιεῖον, 3, 26, 1.

Ἄγρα, ἡ, venatio, præda, captura. ὡς ἂν εἰς ἄγραν ἥκοντες τοιαύτην, εἰς ἣν οὐδεὶς οὐδέποτε πολέμιον ἥξειν ἤλπιζε, ad eas opes deprædandas *&c.* 9, 6, 9.

Ἄγριος τύραννος, ferus tyrannus, 4, 77, 4. αἴξ ἄγριος, 12, 3, 9. πρόβατον ἄγριον, *ibid.* αἶγες ἄγριαι, 12, 3, 8. ζῶα ἄγρια, 12, 4, 1.

Ἀγριότης, feritas, efferati mores. 4, 20, 2. 4, 21, 11. 9, 24, 4.

Ἄγρωστις, graminis genus, 34, 10, 3 *ſq.*

Ἀγύρτης ἄνθρωπος, 12, 9, 5.

Ἀγχίαλος, *ex Homero adfertur,* 34, 4, 2.

Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθῆ, profunda loca, 4, 41, 6. — „*Vox Homerica (ait Erneſti)* ex Od. έ. 413. *quæ tamen non de omni profunditate maris dicitur,*

dicitur, ſed de ea quæ eſt ſtatim ad litus, ſcopulum &c."

Ἀγχίνοια, conſilii prudentia, ingenii acumen. 5, 10, 4. 8, 36, 10. 32, 23, 4. *αὐλικὴ ἀγχ.* aulica calliditas. 15, 34, 4.

Ἀγχίνους, callidus, 15, 8, 1. *σκεῦος ἀγχίνουν*, 15, 25, 1.

Ἀγχόνη. *διὰ τῆς ἀγχόνης ἀπόλλυσθαι*, ſuſpendio vitam finire, 12, 16, 1.

Ἀγωγεὺς, lorum quo trahitur vel adligatur equus. 3, 43, 4. *Fr. hiſt.* 13.

Ἀγωγή. 1) adductio rei ad judicem vindiciarum cauſſa, vindiciæ. 12, 16, 4 *ſqq.* ⁊.

2) inſtitutio, diſciplina. 10, 24, 2 *ſq.* *ἀγωγὴ παιδικὴ, νεωτερικὴ*, 10, 24, 6 *ſq.* *Λακωνικὴ*, 1, 32, 1. *ἡ ἐκ παίδων ἀγωγὴ*, 6, 2, 13. *δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχὼς*, 25, 8, 1. *Conf.* *ἀναγωγή.*

3) *ἀγωγὴ τῶν πραγμάτων*, adminiſtratio rerum, 3, 8, 5. 3, 86, 7. *τῆς πολιτείας*, 25, 9, 4. *ἀγωγὴ τοῦ βίου*, inſtitutio vitæ, inſtitutum, 4, 74, 1 & 4. Ἑλληνικὴ *ἀγωγὴ*, mos, inſtitutum Græcorum, 18, 1, 2. *ubi tamen poterat etiam* diſciplina *verti, quoniam de parte quadam agitur diſciplinæ militaris.* *ἄγειν τὴν ἀγωγὴν ἣν καὶ νῦν ἄγουσι*, idem inſtitutum perſequi, quod nunc teneant. 26, 2, 9.

4) *neſcio utrum pro διαγωγὴ*, oblectatio, *accipiatur, an peculiarem uſum habeat hoc vocab. ubi* de conviviis

agitur, ut 4, 20, 10.
ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνου
οὐχ οὕτω ποιοῦνται δια
ἐπεισάκτων ἀκροαμάτων
δι' αὐτῶν &c. (vide A
Cui loco parum lucis a
dit ille 15, 29, 7. *κατ*
εἰθισμένην ἀγωγὴν ἐπι
τὴν συνουσίαν, ubi q
quam pariter de co
agitur, tamen ἡ ἐθι
ἀγωγὴ nil aliud eſt, ni
ſuetus mos, conſuetum
tatum.

Ἀγὼν, ὁ. 1) *de* prælio
ſæpe; veluti νεανικὸς
10, 31, 2. *οἱ ὑπὲρ τῆς*
θερίας ἀγῶνες, 2, 35, 7
στάντος ἀγῶνος, 1, 27
χωρὶς τῶν λοιπῶν ἀγών
63, 5. 2) *de* ludis ſo
bus. *ἀγῶνας ἄγειν καὶ*
γύρεις, 16, 23, 7. *γυ*
ἀγῶνες, 7, 10, 2. 5, 1
ὁ τῶν Ἀντιγονείων ἀγὼ
16, 3. *ἀγῶνες ἐπινίκιο*
13, 1. *ἀγῶνες ἐν M*
συντετελεσμένοι, 31,
& *cap.* 5, 1. 3) *de* c
tione oratorum *in foro,*
ſenatu. *πλείστων μετ*
κὼς πολιτικῶν ἀγώνων
plurimas cauſſas egit,
plurimis contentionibus
ſibus verſatus eſt, 12,
πρεσβευτικοὶ ἀγῶνες,
ptationes legatorum *a d*
populis miſſorum, 9,
4) *ἐν ἀγῶνι εἶναι*, *μ*
4, 56, 4. *n.* in pericul
ne; *ſi modo vera ſcri*
Perſpecte Erneſtus:
ἀγῶνα (inquit) ſic di
tamen conſtructionis

propemodum ſuadet legere ἀγωνίᾳ.

Ἀγωνία. πλήρης ἀγωνίας, anxietatis plenus, 8, 21, 2. ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, terrorem, metum, anxietatem, horrorem incutiens, 3, 43, 8. 18, 8, 1. ἐν ἀγωνίᾳ *legendum videtur* 4, 56, 4. *pro* ἐν ἀγῶνι; *vide* ἀγών. *Mendoſe* ἀγωνίας *vulgo legebatur* 7, 10, 5. *pro* ἀναγωγίας. *Et pariter corrupte* ἀγωνίας 10, 24, 3. *pro* ἀγωγὰς, *quod reſtituimus.*

Ἀγωνιάω, valde vereor. *Cum accuſ.* timere aliquem *vel* aliquid. πόλεις ἀγωνιῶσαι τὰς πεζικὰς δυνάμεις, 1, 29, 6. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, 1, 44, 5. ἀγωνιῶν τὴν ἀθεσίαν τῶν Κελτῶν, 3, 78, 1. ἀγωνιῶν (*perperam olim* ἀγανακτῶν) τὸν ἐπιπωθασμὸν τῶν ὄχλων, 3, 80, 4. τοὺς Αἰτωλοὺς ἠγωνίων, 10, 41, 2. ἀγωνιῶντες οὐδένα, timentes neminem, 30, 5, 9. ἠγωνία τὸν ἔκπλουν, timebat profectionem, verebatur proficiſci, 16, 24, 2. *Cum præpoſ.* περί. περὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον ἠγωνίων ἀρχῆς, timebant Aegypti regno, ſoliciti de eo erant ne invaderetur, 5, 34, 9. περὶ σφῶν αὐτῶν, ſibi ipſis timebant, de ſe erant ſoliciti, 2, 6, 8. *Sequente conjunct.* μὴ *cum ſubjunct.* ἀγωνιῶν μὴ πιστευθῇ (ταῦτα) παρά τισιν, veritus, ne fidem hæc apud nonnullas invenirent, 3, 9, 2. 1, 10, 6. *n.* 1, 31, 4. 1, 66, 8. 18, 22, 4.

Ἀγωνίζεσθαι. 1) pugnare, dimicare: οἱ ἀγωνιζόμενοι, 1, 45, 9. 15, 9, 4. κελεύσας ἀγωνίζεσθαι καὶ διαμάχεσθαι περὶ τοῦ τόπου, 3, 104, 6. Ἀντίοχος ἠγωνίζετο τῷ κατὰ τὸ δεξιὸν κέρας προτερήματι, 5, 85, 7. *n. haud ſatis emendatus locus; certe mihi non liquet.* 2) ſpectaculum edere. οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδ' ἠγωνίσατο ἀγώνισμα, οἷον τὸ καθ' ἡμᾶς. 1, 4, 5. *Vide mox* ἀγώνισμα, *&* *dein* ἐναγωνίζεσθαι.

Ἀγώνισμα. certamen, dimicatio, 3, 4, 4. 3, 81, 2. *Sigillatim de* certamine athletico *uſurpatur, ut* 1, 58, 1. ὥσπερ ἀγαθὸς βραβευτὴς ἡ τύχη αὐτοὺς ἐκ τοῦ προϋπάρχοντος ἀθλήματος εἰς παραβολώτερον ἀγώνισμα (in periculoſius certamen) συνέκλεισεν. *Pariter ad* athleticum certamen *potiſſimum pertinet illud,* καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνισμάτων, 3, 81, 21. *Quare quum* athleticum certamen, *tamquam* ludus, *inſtitui conſueverit* ſpectaculi cauſſa, ad oblectationem ſpectatorum; *ipſum quoque vocab.* ἀγώνισμα *pro* ludo *&* ſpectaculo *uſurpatur, ut in illo* 9, 31, 12. ſi cauſſarum explicationem tollas ex Hiſtoria, τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς, ἀγώνισμα μὲν, μάθημα δ' οὐ γίγνεται, quod ſupereſt illius, ludicrum eſt ſpectaculum, quod oblectari quidem in præſens poteſt, non autem opus ad eru-

dìendum lectorem comparatum; *quem locum ex Thucyd.* I. 22. *imitatus eſt Polybius, ut jam monuit Erneſtus, qui & conferri juſſit Caſaubonum ad Suetonii Cajum cap. 53. Eodem pertinet* 1, 4, 5. *οὐδέπω ἡ τύχη τοιόνδε ἠγωνίσατο ἀγώνισμα &c.* numquam fortuna tale ſpectaculum ediderat, quale noſtra ætàte.

Ἀγωνιστὴς, certator, propugnator. *ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς τῆς πράξεως (τῆς Πελοποννησίων ὁμονοίας) Φιλοποίμην*, 2, 40, 2. *Diſtinguuntur ibi tria genera virorum, qui in ea re elaborarunt: primum ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, tum ἀγωνιστὴς καὶ τελεσιουργὸς, denique βεβαιωτής.*

Ἀγωνοθετεῖν τινας καὶ συμβάλλειν, aliquos veluti ſpectaculi cauſſa committere inter ſe, ut bella invicem gerant, 9, 34, 3. *n.* — „*Unde ſimpliciter pro* incitare ad pugnandum *dicitur. Ioſ. Ant.* XVII. 3, 1. *ἀγωνοθετεῖν στάσιν*, ſeditionem ciere. *Item ἀγωνοθετεῖν τινα ſimpliciter eſt* alicui bellum contrahere, & eum quaſi præmium ponere, quod bello petendum ſit.“ *Ern. Conf. διαγωνοθετεῖν.*

Ἀδαὴς, ignauus, indoctus, inſcius. 5, 33, 4. 12, 25, 9.

Ἀδειγάνες, magiſtratus *s.* judices apud Seleucienſes. 5, 54, 10. *n.*

Ἀδελφιδοῦς, fratris filius, 5, 79, 12. *n.* 5, 87, 1. ſororis filius. 12, 13, 4. 10, 8.

Ἀδελφικὴ συγγένεια. 22,

Ἀδελφὸς, τἀδελφοῦ 3, 7
τἀδελφῷ 3, 97, 4. μετ'
φοῦ καὶ τῶν φίλων,
6. *forſan μετὰ τάδ*
ſcribendum. ἀδελφὸς
τρὸς, 22, 12, 11.

Ἄδενδρος. τὰ ἄκρα τῶν
πεων ἄδενδρα. 3, 55, 9

Ἀδέσποτον σκάφος, 6, 4
non eſt gubernatore care
interpretatus eſt Ern.
gubernatoris mox ibid.
diſerta fit mentio; ſe
mino carens, *ut vertit C*
id eſt, cujus *vel* naucleru
adeſt, *vel* cui non adeſt
ctus dans imperia. *De*
absque gubernatore v
81, 11. & 10, 33, 5.

Ἀδεῶς ἐβασίλευε, ſine
tuto, ſecure, absque pe
regnabat. 1, 16, 10.
πορθεῖν, impune, nemi
ſiſtente, 1, 12, 4. 1,
2, 25, 1. 3, 92, 2. 5
1. &c. ἀδεῶς ἐπεπο
τὰς πόλεις, fidenter
civitates, 2, 52, 1. ἀδεῶ
γον, licenter agebant,
10.

Ἄδηλος, obſcurus, dubiu
ceps. ἄδηλον εἶχον τὴ
μην, non nudabant ſua
tentiam, 4, 22, 5. τ
τύχης ἄδηλα, incerti f
caſus, 35, 2, 14. ἄδηλο
βασις, incertus greſſus,
non videmus ubi pedem
mus, *ob nivem*, 3, 54, 5
λον βέλος, occultum
ex inſidiis miſſum, 13,

Ἄδηλοι τόποι, occulta loca. 3, 19, 2. 5, 13, 3. ἄδηλοι ἦσαν αὐτοῖς, latebant illos, conſpici ab eis non poterant, (*oppoſ.* σύνοπτοι) 7, 17, 14. ἄδηλος φόβος, anceps metus, 30, 4, 17. ἄδηλοι φόβοι, incerti terrores, 6, 56, 11. ἄδηλοι ἐλπίδες, 8, 3, 2.

Ἀδηλότης, ἡ, τῶν προσδοκωμένων, exſpectationis incertitudo, 36, 4, 2. δεδιότες περὶ σφῶν διὰ τὴν ἀδηλότητα καὶ τὸ τάχος τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων, propter improviſas ſæpe & ſubitas hoſtium incurſiones, 5, 2, 3.

Ἀδήλως, clam, 2, 47. 9. (*opp.* προδήλως.)

Ἀδήριτος, non controverſus, nulli contentioni obnoxius. ἀδήριτον κατέχειν *vel* ἔχειν τὴν ἡγεμονίαν, 1, 2, 3. 1, 20, 12. τὴν εἰρήνην εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀδήριτον κτᾶσθαι, 4, 74, 3. εἰς ὑπεροχὴν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον ἀφικνεῖσθαι, 6, 57, 5. ὑπολαβόντες ἀδήριτον ὑπάρχειν αὐτοῖς τὴν Ἰβηρίαν, 10, 36, 3.

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine ullo diſcrimine. 3, 93, 1.

Ἀδιάκριτος φωνὴ, confuſæ voces, promiſcuus clamor, 15, 12, 9. *de mercenariis Pœnorum, quorum varius erat ſermo.*

Ἀδιαλείπτως νικῶντες, ſine intermiſſione, continenter, 9, 3, 8.

Ἀδιαλύτως πολεμεῖν τινι, 18, 20, 4. *quod eſt alias* ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum gerere.

Ἀδιανόητος. λέξεις ἀδιανόητοι καὶ κρουσματικαὶ, voces quæ non intelliguntur, verba quibus notio nulla ſubjecta eſt, 3, 36, 3. tibicines φυσῶντες ἀδιανόητα, confuſos & diſcrepantes ſonos edentes, 30, 13, 8.

Ἀδιάπαυστος καὶ συνεχής, non intermiſſus, 4, 39, 10. *cf.* ἄπαυστος.

Ἀδιαπαύστως, ſine intermiſſione, 1, 57, 1. 22, 11, 7.

Ἀδιάπτωτος. ὁ τρόπος εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ratio *capiendæ menſuræ ſcalarum* facilis ac certa, nulli errori obnoxia, 5, 98, 10. κομιδῆς ὑπαρχούσης ἀδιαπτώτου, quum (*ea, quæ contuliſſent,*) haud dubie, citra controverſiam, eſſent recepturi, 4, 61, 10. *ubi in verſione latina interpretatio hujus vocis per errorem omiſſa eſt.* ἀδιάπτωτα γίγνεται τὰ κατὰ τὰς φυλακὰς, ſine errore, inoffenſo tenore obſervantur excubiæ, 6, 37, 6.

Ἀδιαπτώτως παραγίγνεσθαι, διασαφεῖν, *&c.* ſine ullo errore, certiſſime, indubitanter, exactiſſime. 6, 26, 4. 6, 41, 11. 10, 47, 3. 12, 4, 2.

Ἀδιάσπαστος, indivulſus. τὸ τῆς τάξεως σύστημα ἀδιάσπαστον ἔμεινε. 1, 34, 5.

Ἀδιαφορεῖν, juxta habere. τῶν ναυκλήρων ἀδιαφορούντων, *ſcil.* ὑπὲρ τοῦ πράγματος, cum naucleri id non curarent, perinde haberent, 31, 22, 10.

Ἀδιαφόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, *i. q.* ἀδιαφορεῖν. εἰ ἀδιαφό-

ρως ἔχουσιν ὑπὲρ τοῦ πειθαρχεῖν αὐτοῖς τοὺς Ἕλληνας, quod ſi eis perinde eſſet, quod ſi non curarent, *&c.* 26, 2, 9. *n.* *Perperam* διαφόρως *dant mssti, quod in* διακόρως *temere mutarunt editores.*

Ἀδικεῖσθαι εἰς ἀργυρίου λόγον, 11, 28, 8. *vid.* λόγος.

Ἀδίκημα. ἀδικήματα γίγνεται κατὰ τὴν πόλιν, facinora, maleficia patrantur per urbem, 1, 66, 6 *&* 8. τὸ κατὰ Ζακανθαίους ἀδίκημα, injuria Saguntinis illata, 3, 8, 1. *quemadmodum &* 3, 20, 6. *ex cod. Bav. olim editum erat.* ἀδίκημα περὶ τὰς ἀποφάσεις, error, falſum judicium, 9, 21, 7. *n.*

Ἀδικία. διὰ τὴν τῶν πέλας ἀδικίαν, 15, 21, 3. ob ſuam in alios iniquitatem *vertit Caſaubonus; imo,* aliorum injuria, ex aliorum iniquitate.

Ἀδικοδοξία, iniquum, pravum conſilium. 23, 16, 7. *Fr. gr.* 5.

Ἀδόκιμός ἐστιν ἡ χρεία, rejiciendus, experientia reprobatus eſt uſus *hujus generis armorum,* 6, 25, 8. ἀδόκιμός ἐστι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις,. nulla apud Lacedæmonios pecuniae auctoritas eſt, 6, 25. 8. ἀδόκιμος σύνταξις, hiſtoria improbanda, ſidem nullam merens, 16, 14, 19.

Ἀδόλως κοινωνεῖν τινι παντὸς ἔργου. 1, 78, 7.

Ἀδοξεῖν, male audire, 1, 52, 2. 16, 39, 2. *utrobique jungitur cum* διαβάλλεσθαι.

Ἀδοξία, mala fama, infamia. ἀδοξία παρὰ τοῖς ὄχλοις καὶ διαβολῇ, 26, 2, 5. *conf.* ἀδοξεῖν. πόλεμος ἀδοξίας καὶ βλασφημίας πλήρης, bellum infamiæ plenum, turpiſſimum, 11, 5, 8. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος, *pro olim vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, *ex Reiskii conjectura edidi* 6, 57, 6. *quam & Erneſtus comprobavit his verbis:* „ἀδοξία, conditio privata, *cum aliquis expers eſt magiſtratuum, adeoque gloria populari caret, quam Cicero dicit de Offic. lib. II. tradens ejus comparandæ rationem. In vitiis liberæ reipublicæ Polybius ponit* φιλαρχίαν καὶ τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος. *In* εἶδος *eſſe vitium, planum eſt. Cl. Reiskius conjicit* ὄνειδος, *eleganter. Poſſis & conjicere* μῖσος ἀδοξίας. *Hanc ſignificationem bene illuſtrat idem V. Cl.*" — *Videndum tamen, an vera ſit ſcriptura codicis Pariſ. E.* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος, *ea notione, quam in Adnot. ad h. l. expoſuimus.*

Ἀδοξοποίητος. ἀδοξοποίητα ζῶα, animalia quæ non reguntur opinionibus, 6, 5, 8. *cf.* δοξοποιέω.

Ἀδυναμία, imbecillitas, impotentia, virium defectus, 5, 62, 78. 31, 12, 3 *&* 7. inopia, 22, 17, 10. ἀδυναμίαν ἐνεργάζεσθαι ἄλλοις, aliorum vires frangere, 9, 10, 11. ἀδυναμία ἐν τοῖς ἱππικοῖς, imperitia rei equeſtris. 10, 25, 8.

διὰ

διὰ τὴν αὐτοῦ ἀδυναμίαν τοῦ βασιλεύειν, quod eſſet ipſe parum idoneus ad gubernandum regnum, 15, 34, 5.

'Αδυνατεῖν *ſeq. infinit. i. q. οὐ δύνασθαι*, non poſſe, 3, 70, 10. 5, 48, 3. 5, 60, 2. 8, 36, 7. *Abſolute poſitum verbum, de inſtrumento, v. c. telo, gladio, haſta;* nihil amplius valere, nulli uſui eſſe, nullum amplius uſum poſſe præſtare: *ὅτε τι τούτων ἐχρανθὲν ἀδυνατήσειε*, 16, 33, 3. *De homine;* nihil amplius poſſe, exhauſtum eſſe viribus: *τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῶν τραυμάτων ἀδυνατούντων*, 16, 33, 4.

'Αδύνατος. 1) *active. τὸ περιλειπόμενον τῆς δυνάμεως ἀδύνατον*, viribus exhauſtum, nihil agere valens, nullius uſus, 3, 64, 8. *ἀδύνατος διὰ τὴν μέθην*, nihil valens, inhabilis ad agendum, 8, 32, 6. *Νομαδία ἀδύνατος πρὸς ἡμέρους καρπούς*, non idonea frugibus ſativis ferendis, 37, 3. 8. *ἡ τῆς Φάλαγγος χρεία ἀδύνατος κατ' ἄνδρα κινδυνεύειν*, 18. 9, 4. 2) *paſſive. τὸ γὰρ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν πίστιν*, 12, 21, 9. *n. aut ἀπιστίαν legendum, aut ἀθετεῖ vel ἀΦαιρεῖ pro ἔχει*, quod fieri non poteſt, eo ipſo non eſt credibile, fidem non meretur. *ἀδυνατώτερον τοῦ πρόσθεν*, magis impoſſibile, quam id quod prius dixi. 1, 67. 9. *Metonym. ἀδυνάτου τινὸς συμβάντος*, ſi quid incidit cur fieri non poſſit, *ſive* quod rem impoſſibilem faciat, juſtum impedimentum, 6, 17, 5. *Sic τὰ ἀδύνατα* 6, 26, 4. *n. ſunt* impedimenta inſuperabilia, *quæ legitimam excuſationem faciunt militi, qui, ſacramento adactus, ad diem non adeſt.*

'Αδυνάτως *εἶχον διεκπλεῖν διὰ τῶν πολεμίων νεῶν*, non poterant, 1, 51, 9. *ταῖς χορηγίαις πρὸς πᾶν ἀδυνάτως εἶχον*, ad faciendos ſumtus facultatibus omnibus erant nudati. 5, 93, 3.

'Αεὶ & αἰεί. *In ſcripturam αἰεὶ* 1, 20, 7. 1, 83, 10. 5, 75, 4. *conſentiunt veteres libri mssti; ſic & paſſim alias unus & alter, v. c. Flor.* 1, 82, 7. *Ceterum plerumque omnes ἀεὶ præferunt, quod utique perinde eſt. Uſurpari haec particula amat de eo quod fit* quavis occaſione, ſubinde, idemtidem, quovis loco, ubi res fert vel poſcit; *ut* 1, 15, 13. 1, 23, 6. 1, 26, 12. 1, 50, 4. 1, 83, 10. 20, 4, 2. &c. *Sic συνεχῶς ἀεί*, 3, 70, 11. *αἰεὶ (vel ἀεὶ) καὶ μᾶλλον*, indies magis, magis magisque, 1, 20, 7. 1, 42, 10. 3, 11, 3. 3, 70, 11.

'Αείμνηστος, in omne ævum memorabilis. *ἀείμνηστος καὶ καλὴ προαίρεσις*, 9, 9, 10. *ἀείμνηστος καὶ λαμπρὰ ἐλευθερία*, 11, 12, 3.

'Αζήμιος. *ἀζήμιον ποιεῖν τινα τῶν ἀσεβημάτων*, 2, 60, 5.

'Αηδία. *πολλὰς ἀηδίας παρέχειν*, moleſtias creare. 5, 50, 8.

'Αὴρ *ἐκ τῶν νεΦῶν πεσὼν ἐπὶ*

τὴν

τὴν γῆν, aër caliginoſus, caligo, 18, 3, 7. δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως ὑπαρχούσης, quum denſa aëris caligo proſpectum eriperet, 3, 84, 2. *Eadem notione* τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γενόμενον σύμπτωμα, 3, 108, 9.

Ἀήττητος, invictus, 1, 35, 5. 1, 58, 5. 15, 11, 7 & 11 *ſq.* 15, 16, 5. ἀήττητος δικαστὴς, inexorabilis, 5, 41, 3. *n. ubi alii codd.* ἀπαραίτητος *habent, quod nos ſecuti ſumus.*

Ἀθανατίζεται ἡ τῶν καλόν τι διαπραξαμένων εὔκλεια, immortalis fit gloria, 6, 54, 2.

Ἀθέμιτος εὐχὴ, *Plutarch. ex Polyb.* 29, 6, 17.

Ἀθεραπευσία τοῦ σώματος, corporum illuvies, & *omnino* cum corpus curare non licet, 3, 60, 3.

Ἀθεσία, perfidia, 15, 1, 14. ἡ τῶν πιστευθέντων, perfidia eorum quibus fidem habuimus. 8, 23, 10. ἡ Γαλατικὴ, 2, 32, 8. 3, 70, 4. 3, 78, 2. τῶν βαρβάρων, 3, 49, 2. ἡ περὶ τοὺς Μεσσηνίους ἀθεσία καὶ παρασπόνδησις, 9, 30, 2. ἡ πρός τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀθεσία, 14, 1, 5. αἱ εἰς αὐτοὺς (*i. e.* ἀλλήλους) ἀθεσίαι, 4, 29, 4. τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα, *Fr. gr.* 6. *ubi poſterius vocab. interpretationis cauſſa a grammatico adjectum videtur, neque vero id ſatis apte; certe gravius quid Polybius τὴν ἀθεσίαν dicere conſuevit, quam ἀβεβαιότητα*, *id eſt*, levitatem & inconſtantiam.

Ἀθετεῖν τὴν πίστιν, (*oppoſ.* τίθεσθαι) fidem deſerere, frangere, 8, 2, 5. 11, 29, 3. *Sic* τὰς πίστεις, 23, 16, 5. 24, 6, 7. τὰς ὁμολογίας, 3, 29, 2. 15, 17, 3. τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, 15, 1, 9. 11, 29, 3. τυχόντες ὧν ἠξίουν, ἠθέτησαν ταῦτα, παρασπονδήσαντες ἡμᾶς, 15, 8, 9. τὴν πρὸς τὸ ἔθνος χάριν καὶ φιλίαν ἀθετεῖν, gratiam & fidem abjicere, 2, 58, 5. ἀθετεῖν τὴν ἐπαγγελίαν, revocare promiſſum, 30, 3, 7. τὸν μερισμὸν, irritam, infectam reddere partitionem, 31, 18, 1. τὰς τιμὰς, tollere honores, 27, 15, 2. ἠθετῆσθαι, ſublatos, revocatos eſſe, *ibid.* ἀθετεῖν (*intellige* τὴν πίστιν) τοῖς ὑπ' ἄλλου εἰρημένοις, fidem abrogare, improbare, repudiare, rejicere, 12, 14, 6. *n.* τὸ ὑπεραῖρον ἀθετείσθω, quod modum excedit, prorſus improbandum, repudiandum, 16, 12, 11. *oppoſ.* δεδόσθω συγγνώμη, *ibid.*

Ἀθετητέον, 3, 29, 2. *vide* ἀθετεῖν.

Ἄθετος. οὐκ ἄθετον, non improbandum, non rejiciendum. 17, 9, 10.

Ἄθλημα, dimicatio, certamen, 1, 58, 1.

Ἄθλησις. δόξα ἐκ τῆς ἀθλήσεως, 5, 64, 6. 7, 10, 2.

Ἀθλητὴς ἀδικίας καὶ βδελυρίας, *ex Theopompo citat Polyb.* 8, 11, 8. ἀθληταὶ ἀληθινοὶ, τέλειοι, τῶν κατὰ πόλεμον

λεμον ἔργων, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4. ἀθλητὰς ἀπεσάλλετο πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. ſtrenuos probatósque bellatores.

Ἆθλον. τὰ ἆθλα τῆς ἀρετῆς. 6, 56, 5. τῆς παρανομίας, 35, 8, 11. ἆθλα ἐκτίθεσθαι τοῖς ἀγωνιζομένοις, 15, 9, 4.

Ἀθόρυβος εἴσοδος, ingreſſus abſque tumultu, 8, 31, 1.

Ἀθραύστως, illæſus, 2, 22, 5.

Ἀθροίζειν. ἀθροίσαντες τοὺς νέους νυκτὸς, 5, 29, 9. n. ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, magis magisque cumulabatur eis ſumma mali, 4, 32, 5. τὰς δυνάμεις ἠθροῖσθαι φάσκοντες, active, contraxiſſe, contractas habere copias, 5, 62, 4. nam ex communi refertur ad τὸν Πτολεμαῖον, & eſt inter duo verba activa; niſi intelligamus, τὰς ἠθροισμένας δυνάμεις ἀνασπομένων τὰς διώρυγας &c. quod tamen non videtur. Sic ἠθροίζοντο τοὺς αἰχμαλώτους, 18, 10, 5. niſi ibi cum cod. Aug. ἤθροιζον ſcribendum, quod dant omnes ibid. vs. 3. cf. συναθροίζειν.

Ἀθροισμοὶ ἐν τοῖς ὄχλοις, 4, 22, 10.

Ἀθρόον, adv. ſimul, prorſus, omnino; πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διαπλεύσαντες. Fr. gr. 28.

Ἀθρόος & ἄθρους. — „ἄθρους, 1, 49, 4. vertunt confertus: nihil impedit, quominus intelligamus ſilentio; quo ſenſu & ipſo hoc dicitur Heſychio.“ Ern. At conſtanter vocabulum iſtud Polybius uſurpat pro confertim incedens, conſerto agmine; junctis viribus, confertis ordinibus; quæ notio & percommode loco citato convenit. Nempe primum conferta claſſe navigaverat conſul; ſed ubi verſus Drepana venit, paululum diremta fuit, ut nonniſi ſingulæ naves alia poſt aliam portum intrarent, adeoque poteſtas daretur hoſti ab oppoſita portus parte cum ſua claſſe exeundi. τηροῦντες τὰς τάξεις ἀθρόοι ἀπεχώρησαν, 5, 74, 6. ἀθρόους καὶ συνεστραμμένους τηρῶν, 3, 92, 2. ubi opponitur χωρίζεσθαι. ἀθρόοι συμμίξαντες, 4, 58, 1. ubi opp. διερρίφθαι. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνεστηκότες, 4, 64, 6. ἄθρους διαμάχεσθαι, junctis copiis pugnare, 10, 6, 5. opp. κατὰ μέρος κινδυνεύειν. Adde 10, 31, 4. 11, 17, 4. 11, 33, 1. n. ὁ ῥοῦς εἰς τὴν συνεχῆ θάλατταν ἄθρους ἐφέρετο καὶ πολύς; confertim & magna copia, 10, 14, 8.

Ἀθυμεῖν, animum deſpondere, 9, 54, 7. mœrere, 5, 14, 12.

Ἀθύμως διέκειτο, 4, 31, 8.

Ἀθυρογλωσσία, linguæ temeritas, effrenis dicacitas ſcriptoris, 8, 12, 1.

Ἀθῶος, innocens, 2, 56, 15. ἀθῷον ἀφιέναι, illæſum, ſine noxa dimittere, 2, 58, 8. ἀθῷος ἀπέθανε, impunis vitam finivit. 2, 60, 1. i. q. ἀζήμιος vs. 5.

Αἴγειρος,

Αἴγειρος, ἡ, populus arbor. τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων, 2, 16, 13.

Αἰδεῖσθαι. τὸν Κότυν αἰδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος, Cotyi honorem habituri, Cotyn ſibi conciliaturi, 30, 12, 4. *n. An* ἐνδούμενοι?

Ἀΐδιος πόλεμος, 4, 45, 1. *& vs.* 5, *ubi vulgo* ἴδιος. ἀΐδιος εἰρήνη, 13, 9, 3.

Αἴθριος καὶ λαμπρὰ ἡμέρα, ſerena dies, 4, 78, 6.

Αἴθυγμα, fomes, ſcintilla. αἰθύγματα τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἐμμένει, 4, 74, 8. βραχέος αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης, 20, 5, 4. ἐγκαταλείπουσιν ἰσχυρὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας αἰθύγματα. 4, 35, 7.

Αἰκάλλειν τινὰ, blandiri alicui. 16, 24, 5. 5, 36, 1. *n. ubi Polybio verbum hoc reſtituimus.*

Αἰκία, cruciatus qui ſupplicium præcedit, 1, 80, 8. πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτῷ, omni cruciatus genere eum adfecerunt, 1, 88, 6. πᾶν γένος αἰκίας καὶ βίας προσέφερε, 17, 17, 4. ſupplicium cum cruciatibus, 1, 85, 2. 5, 54, 3. πᾶσαν αἰκίαν ἐναπεδείκνυτο, omni ſævitate graſſatus eſt, 16, 1, 2. *ubi ad templorum potiſſimum vaſtationem &* mutilationem ſtatuarum *reſpicitur, ut ſequentia oſtendunt; conſ.* αἰκίζεσθαι.

Αἰκίζεσθαι, *verbo medio*, cruciare. αἰκισάμενοι αὐτοὺς ἀπέκτειναν, cruciatos occiderunt, 1, 80, 4. *ſcil. amputatis manibus, auribus, naſo, cf. vs.* 13 *ſq.* αἰκισάμενοι αὐτοὺς πᾶσαν αἰκίαν ἀπέκτειναν, omni cruciatu adfectos occiderunt, 26, 2, 13: *Et de rebus inanimatis*, αἰκίσασθαι τὰ ἀναθήματα τῶν ἱερῶν, in templorum donaria ſævire, *ſc. mutilando, comburendo, aut quovis modo corrumpendo*, 5, 11, 7. *conſ.* αἰκία. *Paſſive*, αἰκισθέντες, cruciati, cum cruciatu necati, 11, 30, 3. *ſcil. virgis cæſi & percuſſi, cf. vs.* 2. Sic αἰκισθεὶς διεφθάρη, 1, 69, 5. *de ſervo fugitivo, qui more Romano virgis cæditur priusquam ſecuri percutiatur.*

Αἷμα. ποιεῖν αἷμα καὶ φόνους, 15, 33, 1. *ubi perperam* ἅμα *pro* αἷμα *habent mssti.* τόπος πλήρης αἵματος, φόνου, νεκρῶν, 15, 14, 1. αἵματος ἐγγεύεσθαι, ſanguinem deguſtare, 7, 13, 7.

Αἱμασιὰ, ἡ, ſepes ex vepribus, 18, 3, 1.

Αἱμόφυρτος, cruore reſperſus, 15, 14, 2.

Αἰνίττεσθαι, innuere, ſignificare. αἰνιττόμενος τὰ κέρατα τὸν Ἰθωμάτην καὶ τὸν Ἀκροκόρινθον, 7, 11, 3. τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι *&c.* 10, 19, 5. αἰνιξάμενος τὴν ἀλήθειαν, fabularum involucris veritatem ſignificans. 34, 11, 20.

Αἲξ ἄγριος, 12, 3, 9. αἶγες ἀγρίαι, 12, 3, 8.

Αἰπόλος, caprarius, 5, 76, 3.

Αἱρεῖν, capere. κατὰ κράτος αἱρεῖν πόλιν, *cum ſæpe alias, tum* 14, 9, 4. *ubi* ἧραι *reſtitui, pro vulgato* ἧρε *vel* ἧρε. ὁ λόγος αἱρεῖ, ratio colligit, evincit, rationi conſentaneum eſt, ipſa ratio docet, 6, 5, 5. *uſitata philoſophis formula.* αἱρεῖσθαι, eligere. τὰ Περσῶν εἵλοντο, 4, 31, 5. 4, 53, 7. *&c.* οὓς ἂν ἐπὶ στρατηγίᾳ (*mendoſe vulgo* στρατοπεδείᾳ) αἱρήσωνται, 38, 5, 7. τούτοις εἵλοντο συμμαχεῖν, horum ſocietatem elegerunt. 2, 23, 2. *i. q.* προείλοντο.

Αἴρειν, tollere. συνθήματος ἀρθέντος, ſublato ſigno, *e navi imperatoria*, 1, 27, 10. *conf.* σύνθημα. τὸν πόλεμον ἆραι, tollere, deponere, abolere bellum, finem bello facere, 11, 5, 6. *n. Sic* τὰ τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρὸν, 2, 44, 1. *Eodem modo* ἀναιρεῖν τὸν πολ. 9, 11, 2. *Corrupte* ἀρθεὶς *praeferebant veteres libri* 1, 86, 1. *pro* αὖθις.

Αἵρεσις. 1) electio; optio data *inter duo propoſita.* κυρίαν ἐποίησαν τὴν τῶν στρατοπέδων αἵρεσιν, 3, 14, 4. 2, 3, 2. δυσχερῶς ἤκουον τὴν αἵρεσιν τῶν προτεινομένων, 3, 20, 9. αἵρεσιν αὐτῷ προὔτεινε τοιαύτην, 3, 103, 7. 24, 12, 9.

2) ſtudium literis impenſum. αἵρεσις ἑλληνική, literarum græcarum ſtudium, 40, 6, 3. προτρέπεσθαι πάντας πρὸς τὴν αἵρεσιν τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, hortari omnes ad ſtudium, ad ſtudioſam lectionem commentariorum hujusmodi, 1, 1, 1.

3) inſtitutum quodvis, ratio quam quis tenet, conſilium quod quis ſequitur: τὸ μεγαλόψυχον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, generoſitas inſtituti Romanorum, 1, 20, 11. ἡ Ῥωμαϊκὴ αἵρεσις, inſtitutum Romanor. 32, 9, 11. ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, probarunt inſtituta Achæorum, 2, 39, 5. τὸ ἀγεννὲς τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ, 2, 56, 9. μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως, 5, 1, 9. 18, 31, 6. οὐδέποτε ταύτην ἐσχηκέναι τὴν αἵρεσιν ὅτι δεῖ *&c.* 18, 20, 4. αἵρεσις καὶ δύναμις, conſilium & robur, 2, 35, 8. ἡ αἵρεσις Τιμαίου, Timæi ingenium atque ſtudium, 12, 24, 1.

4) voluntas, ſtudium, favor, & propenſus animus in aliquem: ἡ αἵρεσις *Philini & Fabii, hiſtoricorum, eſt* ſtudium partium quas uterque ſecutus eſt, *alter Pœnis favens, alter Romanis*, 1, 14, 2 *ſq.* ἔπταισαν τῇ πατρίδι διὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς αἵρεσιν, 2, 61, 9. ἡ Καρχηδονίων πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσις καὶ μεγαλοψυχία, ſtudium, benevolentia, 3, 98, 9. ἀπελογίσατο τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχει πρὸς τὸ ἔθνος, 4, 72, 6. τὴν ἡμετέραν αἵρεσιν ἀπεδέξατο φιλοφρόνως, noſtram voluntatem, amicum ſtudium, 16, 20, 7. (*poſſis &*

& *ex* *num.* 3. *generatim interpretari* noſtrum conſilium, *ſimul tamen includitur* benevolentiæ *ſignificatio.*) αἵρεσις καὶ συμπεριφορὰ αὐτῶν, mutuum ſtudium & animorum conjunctio, 32, 9, 3. *i. q.* φιλία καὶ συνήθεια *ibid.*

Αἱρετιστὴς, earumdem partium ſectator, 1, 79, 9. 2, 38, 7. 2, 55, 8. τῆς προαιρέσεως γεγονότας αἱρετισταί, 22, 6, 11.

Αἱρετὸς, (*opp.* φευκτὸς) eligendus, probandus, 3, 4, 7. 6, 47, 1 *ſq.* *&* *vs.* 6. αἱρετώτερον ὑπάρχειν, ὅ τι δέοι παθεῖν μᾶλλον, ſatius eſſe, 1, 54, 4.

Αἴσθησις. διεφύλαξε τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7.

Ἀΐσσω. τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν, 36, 6. 6. *ex Homero.*

Αἰσχροκέρδεια, turpis quæſtus, 6, 46, 3.

Αἰσχρολογία κατά τινος, maledicentia, *præſertim* obſcœna convicia in aliquem conjecta, 8, 13, 8. 12, 13, 3. 31, 10, 4.

Αἰσχρός. αἰσχρὰ ψυχὴ, fœdus animus. 3, 116, 13.

Αἰσχύνεσθαι. ὥστε πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. 31, 4, 8.

Αἰτεῖσθαι, *activa notione*, petere, ſibi petere. αἰτεῖσθαι συγγνώμην, 4, 14, 7. βοήθειαν, 28, 13, 1. αἰτεῖσθαι στρατιώτας παρά τινος, 28, 11, 7 *&* 10. *i. q.* αἰτεῖν *ibid.* *vs.* 7. ἔκδοτόν τινα αἰτεῖσθαι, poſtulare ut aliquis ſibi dedatur, 3, 34, 8. *Paſſive,* αἰτούμενος πολλάκις ὑπ᾽ αὐτῶν, tametſi ſæpe ab eis flagitaretur, quamvis ſæpe hi ab eo petiiſſent, 27, 12, 2.

Αἰτία. ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, leviſſimis de cauſſis, 4, 76, 5. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι, cauſſæ externæ, 11, 25, 2. εἰς τὴν αἰτίαν ἐμπίπτειν, accuſari, reum agi, *de eo* cujus nomen defertur, 32, 7, 6. 30, 6, 5. αἰτίαν ἔχειν, *eadem notione*, 30, 7, 5. οἱ ἐν ταῖς αἰτίαις, qui in culpa ſunt, rei, ſontes, 11, 27, 3. *Corrupte* αἰτίαν *erat in cod. Peireſc.* *pro* αἰκίαν, 16, 1, 1. *Conf.* αἴτιον.

Αἰτιᾶσθαι. πάντες ᾐτιῶντο τὸν Φάβιον, ὡς *&c.* 3, 103, 3.

Αἴτιον, cauſſa efficiens. μόνον αἴτιον τῆς στάσεως, 1, 66, 10. τούτου δ᾽ ἐστὶν αἴτιον, ὅτι *&c.* 5, 33, 6. 5, 75, 5. 9, 21, 4. 9, 43, 5. τὰ αἴτια, 4, 40, 4. πλείω δ᾽ ἂν εὕροι τις αἴτια δι᾽ ἃ, 3, 108, 4. *n.* *mendoſe vulgo* πλείω αἰτίας διό. *Conf.* αἴτιος.

Αἴτιος. αἰτιώτατος γέγονε τοῦ καταστραφῆναι τὴν βασιλείαν, præcipua cauſſa ille fuit, 13, 4, 8. ὃ δὴ νομιστέον αἰτιώτατον γεγονέναι τῆς κατορθώσεως, 2, 53, 3. *Conf.* αἴτιον.

Αἰφνίδιος *in fœm.* αἰφνίδιος ἐπιφάνεια, ἐπίθεσις, 1, 44, 4. 5, 5, 4. *&c.*

Αἰχμαλωτὶς, ἡ, captiva. αἱ αἰχμαλωτίδες, 10, 18, 7.

Αἰχμάλωτος. ἡ αἰχμάλωτος ναῦς, captiva navis, 1, 28, 7. τὰ αἰχμάλωτα, captivi, 1,

16,

16, 9. *αἰχμάλωτα γράμματα*, interceptæ literæ, 30, 8, 7. 30, 10, 10. (*i. q.* *ἑαλωκότα*, 30, 8, 1.)

Αἰωρεῖσθαι, *de terra*, ſuſpenſam eſſe, ſublimem pendere. 34, 5, 4.

Ἀκαιρία, 1) incommoditas ſitus, parum opportunus ſitus, 4, 44, 11. 2) immodicitas, intemperantia. *ἀκαιρία καὶ πολυποσία*, 5, 15, 2. 11, 8, 4.

Ἄκακος, bonus homo, qui nihil mali in animo habet & nihil mali ſuſpicatur, ſimplex, 5, 98, 5. 31, 19, 7.

Ἀκάκως, 5, 20, 5. 7, 17, 9. 8, 31, 8. 9, 29, 7. *Sic & reſcripſi* 2, 9, 3. *pro vulgato* *κακῶς.* *ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον*, 10, 32, 7.

Ἀκανθώδης, ſpinoſus, 12, 2, 2.

Ἄκαρπος χώρα, ſterilis, 12, 3, 2.

Ἀκατακάλυπτος, *fæm. de muliere* cui velamen detractum eſt, nudata facie, 15, 27, 2.

Ἀκαταλλάκτως διακεῖσθαι πρός τινα, implacabilem eſſe alicui, 11, 29, 13. *ἀκαταλλ. ἔχειν*, 18, 20, 5. *τινὶ*, 12, 7, 5. *πρός τινα*, 4, 32, 4. 31, 7, 15.

Ἀκατάλληλοι τόποι, loca quæ figura inter ſe differunt, *ni potius* quæ figuram habent irregularem, 6, 42, 3. *n.*

Ἀκατάπαυστος. *ἀκατάπαυστοι στάσεις*, 4, 17, 4.

Ἀκατασκεύως καὶ φυσικῶς, ſine opera humana, nulla arte, ipſius naturæ vi, 6, 4, 7. 10, 11, 1.

Ἀκαταστασία, 1) *i. q.* *ταραχή*, trepidatio, perturbatio, tumultus, 1, 70, 1. 14, 9, 6. 32, 21, 5. *Sic ἀκαταστασία τῆς βασιλείας* 31, 13, 6. *eſt* turbatus regni ſtatus, *ubi minus commode* incertus *verſio habet.* 2) inconſtantia, levitas *hominis*, 7, 4, 8.

Ἀκατάστατος, levis, inconſtans *homo*, 7, 4, 6.

Ἀκατάτριπτος χορηγία, *vel* *ἀκατάτριπτα χορήγια*, commeatuum copia inexhauſta. 3, 89, 9. *n.*

Ἀκάτιον, navicula, 8, 32, 6. *τὰ μέγιστα τῶν ἀκατίων ad belli uſum inſtruxerunt Pœni*, 1, 73, 2.

Ἀκέραιος, 1) integer, incolumis, illæſus, illibatus, intactus. *ἡ τῶν Μεσσηνίων χώρα μόνη ἀκέραιος διεμεμενήκει*, ſola illæſa, intacta manſerat, 4, 5, 5. *ἀκέραιοι ἔμενον αἱ νῆες*, (*i. q.* *ἄτρωτοι*) 2, 10, 2. *ἀκέραιον διαφυλάττειν πόλιν*, 2, 61, 4. *ἀκέραιοι ἐλπίδες*, integra ſpes, 3, 48, 4. 3, 68, 11. 2) recens, novus; *ἀκέραιοι ὁρμαὶ*, recentes animorum impetus, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 2, 33, 2. *ἀκέραιοι νῆες*, recentes, quæ nondum in conflictu fuerant, 1, 28, 7. *Sic ἀκέραιος φάλαγξ*, 1, 34, 6. *ἀκέραιοι καὶ συντεταγμένοι*, recentes copiæ, 1, 40, 14. *ἀκέραιοι σπεῖραι*, 2, 68, 8. *ἀκέραιοι τοῖς τε σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς*, corporibus & animis recentes, 15, 16, 4. *Sic ἐλπὶς ἀκέραιος*, 6, 9, 3. *poteſt quidem* ſpes integra *verti, ut ſupra; ſed & commode* ſpes recens, no-

va, adhuc non tentata. 3) ſincerus, intemeratus, nulla re extrinſecus adveniènte corruptus. *τὰ πολιτεύματα ἀκμὴν ἀκέραια ἦν τοῖς ἐθισμοῖς*, civitates inſtituta ſua incorrupta ſervabant, 1, 13, 12, *ἀκέραια ἕλη*, paludes adhuc intactæ, nondum conturbatæ, 3, 78, 5. *ἕως μὲν ἦσαν ἀκέραιοι*, 22, 14, 12 & 15. *ubi commode Caſaub.* mentis compotes *interpretatus eſt; ſed rectius expoſueris*, quamdiu ſua conſilia ſunt ſecuti, quamdiu non ab aliis ſunt concitati, *ut ex ſeqq. intelligitur. οὐδεὶς ἀκεραίῳ χρώμενος γνώμῃ*, 8, 13, 5. nemo ſanæ mentis *vertit Valeſius, non male; ſed rectius fuerit, ni fallor*, nemo cui ſuo judicio licet uti, cui ſuum judicium ſequi licet; *nempe qui non eſt προκαταληφθεὶς ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας, ut ibidem exponitur, id eſt, cujus judicium non transverſum rapitur aut adſtrictum tenetur auctoritate regis, cui obnoxius eſt.*

ἐξ ἀκεραίου, 1) rebus adhuc integris: *ἐξ ἀκ. προσπίπτειν (τοῖς πολεμίοις) καὶ κατάρχεσθαι τῆς μάχης*, 6, 24, 9. *ἐξ ἀκ. βουλεύεσθαι*, 9, 31, 1. 9, 32, 7. *πρεσβεύεσθαι*, 39, 1, 8. 2) de integro, velut de integro, de novo: *μὴ πάλιν ἐξ ἀκεραίου περὶ πάντων ἀντιλέγοιεν*, 24, 4, 10.

ἐν ἀκεραίῳ ἐᾶν, ᾧ ποτ' ἂν ᾖ τύχῃ &c. rem integram relinquere, 2, 2, 10.

'Ακεραιότης, recentes vires
73, 6. 3, 105, 7.

'Ακίνητος. *αἱ ἀκίνητοι σημ*
λεγόμεναι, 2, 32, 6.

'Ακληρεῖν, miſeriis vexari,
ra conditione uti, *præſe*
de eis qui injuſte in exſ
ejecti ſunt & bonis multat
30, 3. 26, 1, 2. 31, 8
οἱ ἠκληρηκότες, miſeri,
tim trucidati, partim in
lium ejecti, 1, 7, 4. *n.* 30, 1

'Ακληρία, calamitas ejus qu
nis exutus eſt & in exſ
ejectus vel venumdatus,
8. 9. — „*Exemplis h*
vocabuli & voc. ἀκλή
a Weſſelingio ad Diodor
III. p. 182. *allatis adde*
locus Dicæarchi de ſtatu
ciæ p. 18.“ *Ern.*

'Ακλυδώνιστος *τῶν ἄλλων*
μάτων λιμὴν, portus tu
liber a fluctibus qui ab o
bus aliis ventis concita
10, 10, 4.

'Ακμάζειν. *ἀκμάζουσα*
ætate florens, 15, 25, 5. *ἀ*
ζούσης τῆς τοῦ σίτου κομ
tempore meſſis, media n
1, 17, 9. 1, 40, 1. *τῆς*
ἀκμαζούσης πρὸς τὴν σ
μιδὴν, 3, 100, 8. *ἀκμ*
σης τῆς πανηγύρεως, cun
lebraretur feſtum, 23, 1
ἀκμ. τῆς συνουσίας, du
convivio, 20, 11, 5.

'Ακμαῖος. *οἱ ἀκμαιότατοι*
ἡλικίαις, qui ætate erant
rentiſſima, 6, 22, 7. *ὁ ἀκ*
όστατος καιρὸς τῆς ἡμέρας
portuniſſimum diei tempus
102, 1. *an ſimpliciter*
dianum tempus?

'Ακμ

Ἀκμαίως ἔχειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, ætate florere, 32, 15, 7.

Ἀκμή. κατὰ τὴν ἀκμὴν, in adoleſcentia, 7, 10, 2. κατὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ θέρους, media æſtate, 9. 43, 3. ἀχρειῶσαι τὰς ἀκμὰς τῶν ὅπλων, hebetare armorum aciem, 15, 16, 3.

Ἀκμὴν, adhuc, etiamnum, cum maxime, 1, 13, 12. 1, 25, 2. 3, 17, 5. 3, 62, 10. 4, 36, 8. ἀκμὴν ἔτι, 14, 4, 9. 8. 15, 6, 6. &c.

Ἀκοὴ, 1) auditus, 12, 27, 1. ἀκοῇ μαθεῖν, 1, 63, 4. 1, 88, 7. 2) id quod auditu accepimus: ἀκοὴν ἐξ ἀκοῆς γράφειν, 4, 2, 3. 3) auris: ψιθυρίσας πρὸς τὴν ἀκοὴν, 15, 27, 10. τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικὼς, 24, 5, 9.

Ἀκολουθεῖν τοῖς καιροῖς, temporum ſeriem ſequi, 4, 28, 2 & 5. temporibus inſervire, 28, 6, 7.

Ἀκολουθία, comitatus clientum, 11, 8, 5.

Ἀκόλουθος. τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον, inſequentes res Græcorum exponere. 4, 2, 1. τὸν ἴδιον βίον ἀκόλουθον εἰσφέρεσθαι τοῖς εἰρημένοις, vitam conſentaneam præſtare dictis, 11, 10, 2.

Ἀκολούθως τοῖς λόγοις, quemadmodum prædixerat, 3, 116, 2. ἀκολούθως ταῖς ἐντολαῖς, prout in mandatis habebat, 4, 23, 2. 31, 6, 3. 31, 8, 1 & 6

Ἀκονᾷν, acuere *ferrum*, 10, 20, 6.

Ἀκονιτὶ, ſine pulvere, ſine certamine, (*etiam de re mari geſta, ut* 1, 20, 5.) ſine controverſia, nemine impediente, 1, 83, 3. 29, 3, 2. 30, 10, 5. 32, 20, 8. *Mendoſe plerumque* ἀκονητὶ *præferunt veteres libri, ut monui ad* 1, 20, 5. *quod pro* ἀπονητὶ *dictum putarunt nonnulli.*

Ἀκοντισταὶ, jaculatores, leviter armati, 2, 30, 1. *diſtinguuntur a manipulis, i. e. gravius armatis, per quorum intervalla ſe recipiunt ex pugna recedentes*, 2, 30. 6. *Comitantur equites*, 3, 65, 3 *ſqq.* 3, 69, 8. *Iidem ſunt quos alias* γροσφομάχους *dicit, quos velites vulgo interpretantur; vide Adnot. ad* 1, 33, 9.

Ἀκόρεστος, inſatiabilis *ob avaritiam.* 13, 2, 3.

Ἀκούειν τινος, *pro* περί τινος, audire aliquid, 9, 32, 11. ἀκούειν τινὸς, parere alicujus imperio, 5, 79, 7. ἀκούειν τοῦ προστάγματος, 11, 19, 5. κακῶς ἀκούειν παρά τινι, male audire apud quem, 3, 94, 8, πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis excipi, 12, 8, 5. πρὸς χάριν ἀκούειν, audire quæ grata ſunt. 11, 5, 10.

οἱ ἀκούοντες, *de* lectoribus *librorum*, 1, 13, 6. 1, 64, 2. 2, 61, 11. 3, 37, 1. 10, 9, 8. χάριν τῶν ἀκουόντων, lectorum cauſſa, 10, 5, 9. &c. *ſed & οἱ ἀναγινώσκοντες*, lectores, 10, 26, 10. 10, 31, 6.)

Ἀκουσίως, præter voluntatem, 4, 25, 7.

Ἀκουστὴς *dabat ed. Herv. cum msstis* 16, 37, 1. *pro quo* ἐπακουστὴς ex *Vrſini conject. recepit Caſaub. cum teneri fortaſſe alterum potuiſſet.*

Ἄκρα, ἡ, 1) *i. q.* ἀκρόπολις, arx, 1. 10, 1. *coll.* 1, 11, 4 *ſq.* 3, 101, 3. 4, 78, 11. 8, 34, 2. *&c.* ἄκρα ἀτείχιστος, 4, 58, 5 *&* 7. 2) promontorium, (*i. q.* ἀκρωτήριον,) 1, 29, 2. 1, 54, 6. 10, 1, 8. *&c. Sic* 36, 4, 1. ἡ τῆς Ἰτύκης ἄκρα *non* arx Vticæ *fuit interpretandum, ſed* promontorium ad Vticam; *coll.* 14, 6, 7.

Ἀκρασία, intemperantia, petulantia, 1, 66, 6. 32, 11, 5. ἡ πρὸς τὰς ὠφελείας, effuſa prædæ cupiditas, 4, 6, 10.

Ἀκρατής. ἀκρατέστατος πρὸς γυναῖκας, 8, 11, 2.

Ἀκρατοποσία, 8, 11, 4.

Ἀκρατῶς καὶ μειρακιωδῶς συνεκχυθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισθοφόροις, impotenter, effuſe, ut qui ſe continere non poſſet, 11, 14, 7.

Ἀκρίβεια, ἡ περὶ τὸ διάφορον, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. ἡ ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβεια, ſtrictum jus quo ex legibus uti licet, 32. 13, 14. (*„eſt* τὸ ἀκριβοδίκαιον*" ait Ern.*) τὴν ἀκρίβειαν εἰδέναι βουλόμενος, verum adcurate ſcire cupiens, 3, 41, 8.

Ἀκριβής. τὸ τῆς συντάξεως (τῶν Ῥωμαίων) ἀκριβὲς, diligens, adcurata, eximia aciei ordinatio, 15, 13, 2.

Ἀκριβολογία περί τινων, : ratior diſputatio, 2, 16, 1

Ἀκριβοῦν, adcurate verſari ligenter curare. τὸ κατ δρα καὶ κατὰ λόγον ι βωθὲν, 10, 22, 7.

Ἀκρισία, ἡ. 1) judicii in levitas, temeritas, ſtoli 11, 8, 7. 11, 14, 3. 4 7. τοῦ προεστῶτος, 3, 4. 5, 106, 8. 7, 5, 3. κατὰ μέρος χειρισμοῦ, 35, 3. 2) perturbatio, fuſio, turbæ, 2, 39, 8. 5 6. *n.* (*ubi perperam* ι βείας *pro* ἀκρισίας *dede codd.*) 5, 48, 5. 24, 1, 30, 14, 6. 40, 2, 8. 4, 9.

Ἄκριτος. 1) temerarius, in ſultus; ἀλόγιστος καὶ ἀκ τόλμα, 3, 19, 9. οὐδὲν πετὲς οὐδ' ἄκριτον, 5, 1 2) non finitus, non judic ἄκριτος πολιορκία, non finita, 2, 11, 2. τὰ πρὸ Ἀντίοχον ἄκριτα μένειν τῷ, non diremta cauſſa, finita controverſia, 4, 51 ἄκριτος καὶ πάρισος συμ κή, anceps pugna, 11, 2 3) confuſus, turbatus; τος κραυγή, 15, 31, 1. τα πάντα καὶ πολλῆς μοντα ταραχῆς, 40, 10,

Ἀκρίτως; οἱ ἀκρίτως τὰ τ τα θεώμενοι, qui ſine cio, leviter, obiter talia ctant, 3, 31, 1. ἀκρίτα στεύειν, temere, re non cuſſa, 4, 85, 4. ἀκρίτως τὸν προέσθαι *&c.* teme abjicere, temere, imprud committere ut Romam. :

caris, 27, 13, 15. — „ἀκρί-τως χρῆσθαι τοῖς εὐεργέταις, non diſcernere benefactorem ab hoſte, 2, 6, 11. *niſi malis,* ſtulte uti amicis; *mox certe* ἀκρίτως *ſic* 2, 7, 2. *dicitur* ἀκρίτως καὶ προφανῶς περιβάλλειν αὐτὸν ταῖς συμφοραῖς." *Ern.*

Ἀκρόαμα, τὸ, lector *vel* cantor, qui in convivio canit vel aliis prælegit; *præſertim de* cantoribus *uſurpatur apud Polybium:* ἐπεισακτα ἀκροάματα, 4, 20, 10. τὰ διὰ τῶν ἀκροαμάτων ᾀδόμενα παίγνια, 16, 21, 12. *Adde* 24, 5, 9. 31, 4, 6. 32, 11, 4. — „*Vide dicta noſtra de* Acroamatis, *ad Sueton. Excurſ.* 8." *Ern.*

Ἀκροάομαι. ἠκροῶντο τοῦ ψόφου, auribus captabant ſonum ſtrepitus, 22, 11, 11.

Ἀκρόασις. τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, ex eorum numero qui recitationes, prælectiones publicas inſtituere ſolent. 32, 6, 5.

Ἀκροατής, lector libri, 9, 1, 2. *Conf.* οἱ ἀκούοντες.

Ἀκροβολίζεσθαι, velitari, 1, 19, 6. *&c.*

Ἀκροβολισμός, velitatio, 5, 70, 8. 5, 100, 2. 6, 39, 4.

Ἀκρόκομος, in extremitate crinitus, 34, 10, 9.

Ἀκρολοφία, ἡ, ſummi colles, 2, 27, 5. 18, 2, 5.

Ἄκρον. τὰ ἄκρα τῆς Ἑλλάδος, extremitates, termini Græciæ, 1, 42, 1. τὰ τῶν Ἄλπεων ἄκρα, Alpium ſumma faſtigia, 3, 55, 9. *Conf.* ἄκρος.

Ἀκρόπηλος. τὰ ἀκρόπηλα, loca ſuperne molli luto tecta, adeoque lubrica, 3, 55, 2.

Ἀκρόπολις. *cf.* ἄκρα. αἱ ἀκροπόλεις πολλάκις ταῖς πόλεσιν αἴτιαι γίγνονται δουλείας. *Fr. gr.* 9.

Ἀκροποσία. — „ſumma intemperantia; (8, 11, 4.) Suidas in ἐκπαθής habet ἀκρατοποσία, quod præfert Valeſius." *Ern. Nos in contextum recepimus Suidæ ſcripturam.*

Ἄκρος. οἱ ἄκροι, colles, collium vertices, 3, 54, 1. (*ubi ſervari debuerat librorum ſcriptura,* περὶ τοὺς ἄκρους;) 18, 4, 8. 18, 7, 3. *Conf.* ἄκρον.

Ἀκροσφαλής, periculum ruinæ de alto adferens, 9, 19, 7. *de ſcala nimis ardua.*

Ἀκρότομος πέτρα, 9. 27, 4. *n.* — „duriſſima. *Huc reſpicit, ut opinor, Suidas in h. v.* ἀκρότομος πέτρα· ἡ σκληρὰ καὶ ἄτμητος." *Ern.* — *Immo vero idem valere hoc voc. ac* ἀπότομος *videtur, incluſa ſimul* altitudinis *notione;* præalta & abſciſſa petra, a ſummo ad imum abrupta.

Ἀκροφύλαξ, præfectus arcis, 5, 50, 10.

Ἀκρώρεια, ἡ. αἱ τῶν Ἄλπεων ἀκρώρειαι, Alpium juga, 3, 47, 4. 24, 6, 5.

Ἀκρωρειάζουσα *ex mendoſa ſcriptura vulgo editum erat* 4, 43, 2. *pro* ἀκρωτηριάζουσα, *quod vide.*

Ἀκρωτηριάζειν. 1) mutilare, præcidere extremas *vel* eminentiores partes corporis, 5,

54, 10. 8, 23, 3. *n. præſertim* aures & naſum, *nam manuum quidem amputatio ſeparatim memoratur* 1, 80, 13. 2) inſtar promontorii prominere; ἐπὶ προοχῆς τινος ἀκρωτηριαζούσης, 4, 43, 2. *n. ex Vat. & Flor. ubi vulgo* ἀκρωρειαζούσης *minus recte edebatur.*

*Ακυρος, irritus. ἀκύρους ποιεῖν τὰς συνθήκας, 3, 21, 2. 6, 15, 9. 23, 2, 8. 23, 7, 6. 26, 6, 4.

Ἀλαζονεία, arrogantia, 5, 33, 8. ἔμφυτος *Ætolorum*, 4, 3, 1. ἡ περὶ τοὺς βίους ἀλαζ. καὶ πολυτέλεια, arrogantia in vitæ ratione, faſtus, 6, 57, 6. 11, 8, 4.

Ἀλαζονικός. ἀλαζονικώτερος, 27, 6, 12.

Ἀλάστωρ, *Fr. gr.* 10.

Ἀλγηδὼν, ἡ, acris dolor, 12, 25, 2.

Ἀλείπτης, unctor, ſcholæ athleticæ moderator, 27, 6, 1 & 9.

Ἀλείφειν. ἠλείφοντο, ungebant ſeſe. 3, 72, 6. *Conf.* ἐπαλείφω.

*Αλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον, dici vix poteſt, 30, 13, 12.

Ἀλήθεια. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἦν συνιδεῖν, ipſa re cernere licuit, 1, 84, 6. („*Horat.* 17, 18. *cum ventum ad verum eſt.*" *Ern.*) τὸ κατ' ἀλήθειαν ὂν, id quod res eſt, 4, 69, 70. *Sigillatim de* vera pugna *uſurpatur, & de* vero belli uſu, *quatenus opponitur exercitationi & meditationi,* 1, 21, 3. 5, 63, 13. 10, 21, 10. 18, 12, 3. *Plural.* ταῖς ἀληθείαις, revera, 40, 5. πυθέσθαι τὰς ἀ θείας περί τινος vel π τινος, 23, 14, 2. *n.*

Ἀληθεύειν, verum dicere, v tatis ſtudioſum eſſe, 11, 1(12, 23, 8.

Ἀληθινός. ἀληθινοὶ ἀθλ τῶν κατὰ πόλεμον ἔρ 1, 6, 6. εἰς ἀληθινὰς ἐνν ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 13. ἀληθινὸς βίος, ver ta, *i. e.* ipſa vitæ actio, *opponuntur vitæ aliorun hiſtoriis deſcriptæ, & pr pta a ſcriptore interſpe* 1, 35, 9. κριτὴς ἀληθ τοῦ βελτίονος, 1, 35, ἀληθινοὶ ὑπομνηματισμο 40, 4. ἀληθινὴν χρείαν ἔχεσθαί τινι, veram op præſtare, *nempe* ipſa re, r gerendis; *non ſolum* co ſuo, 3, 70, 5. *Quibus exemplis vide an expl defendique poſſit phraſis* παρορμῆσαι πρὸς φυλ πίστεως καὶ πρὸς ἀληθ πραγμάτων καὶ βεβαίων νωνίαν, 2, 61, 11. *n. ubi l ſane improbabiliter viri ſuſpicati ſunt ſcriben* πρὸς ἀληθινὴν πραγμ καὶ βέβαιον κοινωνίαν. θινὸς φόβος, verus, gr metus, tempora quæ m metum incutiunt, 3, 7 μάχη ἀληθινὴ καὶ βα ρικὴ, atrox & barbarica p 3, 115, 2. *nempe ibi* ἀληθινὴ, vera pugna, *nitur conſueto generi gnandi equitum, quod* ἀναστροφῆς καὶ μεταβ

(vs. 3.) & eſt velitationis quoddam genus. ἀληθινωτάτη παιδεία, veriſſima inſtitutio, 1, 1, 2.

Ἀληθινῶς φιλοδοξεῖν, veram gloriam quærere, 35, 4, 12. ἐὰν μὴ πρότερον ἐπιδείξηταί τι τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, 6, 47, 8. *ubi utique* ἀληθινῶν *videtur corrigendum. conſ.* ἀληθινός. ἀληθινώτατα διατηρεῖν τὴν φιλίαν. 40, 8, 7.

Ἀλίμενος, portu carens; πολισμάτιον ἀλίμενον, 1, 53, 10. τόποι ἀλίμενοι, loca importuoſa, 1, 54, 8. ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἀλίμενός ἐστι, 10, 1, 1.

Ἄλις. ἐπεὶ πρεσβεύοντες ἅλις εἶχον, 5, 60, 1. *n.*

Ἁλίσκω. ἥλω & ἑάλω, captus eſt, 16, 7, 2 & 4 & 6. *Pleonaſtice,* οἱ ἁλισκόμενοι αἰχμάλωτοι, 3, 104, 1.

Ἀλιτενής, vadoſus, humilis, *de mari,* 4, 39, 3. — *„Vide de h. v. Cl. Weſſeling. ad Diodor. I. p.* 211. *& Cl. Rhunken. ad Timæi Gloſſar. in h. v. ubi inprimis locus Xenophontis conſiderandus.“ Ern.*

Ἀλιτήριος, ὁ, flagitioſus, peſtifer homo, 32, 21, 3.

Ἀλκὴ, fortitudo. ἡ ἀλκὴ καὶ δύναμις (τῶν ζώων,) 10, 41, 7. 12, 3, 5. οἶδε γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανάτου καταφρονεῖν. *Fr. gr.* 11.

Ἄλκιμος, fortis, validus. ἄνδρες ἄλκιμοι, 5, 55, 8. 6, 48, 3. οἱ ἀλκιμώτατοι, 6, 5, 9. *&c.*

Ἀλλὰ, *pro* ἤ. οὐχ ἑτέροις τισὶ χρώμενος, ἀλλ' οἷς *&c.* non aliis uſus eſt præter ea quæ *&c.* 10, 11, 5. πρὸς οὐδὲν τῶν ἄλλων, ἀλλὰ πρὸς *&c.* ad nil aliud niſi, 18, 24, 5. *n. ubi quod Suidas* ἀλλ' ἢ *habet, Polybio id non obtrudendum.* οὐδὲν διαφέρει τὰ κατ' ἰδίαν ἀδικήματα τῶν κοινῶν, ἀλλὰ πλήθει μόνον. 4, 29, 4.

Ἀλλαγὴ, ἡ, permutatio mercium, 1, 10, 8.

Ἄλληλος. *Pro* κατ' ἀλλήλους, 15, 9, 7. *aut* κατ' ἀλλήλας *ſcribendum, aut una voce* καταλλήλους; *refertur enim* ad τὰς σπείρας; alias poſt alias eadem linea locavit. *vide Adnot. Rurſus* 28, 14, 11. *pro* τὰς κατ' ἀλλήλων πράξεις *legendum* τὰς καταλλήλους πρ. *aut* τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις. *Conſ.* κατάλληλα, & κατάλληλος.

Ἀλλοῖος; γλώττῃ ἀλλοίᾳ χρώμενοι, 2, 17, 5. *In compar. uſurpari amat;* ἀλλοιότερος, diverſus, alius, longe alius, diverſi generis, diverſæ naturæ, 3, 32, 5. 10, 30, 6. 18, 33, 4. *Fr. gr.* 59. *præſertim in partem deteriorem,* 2, 50, 8. *n. ubi* ἀλλοιότερόν τι *Polybio reſtituimus pro mendoſo* ἀλλ' ὕστερόν τι. *Sic* ἄλλως *pariter in malam partem accipitur, quod vide.*

Ἀλλοιοῦν, mutare, 4, 91, 9. μήτε τὴν ὄψιν ἀλλοιῶσαι, vultum non mutare, 11, 30, 2. αἱ περιστάσεις ἀλλοιοῦσι

τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνθρώπων, 16, 28, 6. κατὰ τὴν πρὸς τοὺς συμμάχους αἵρεσιν ἠλλοιωμένος, 7, 13, 1. οὐδὲν ἠλλοιωμένος, 3, 103, 6. ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης, mente alienati ex ebrietate, 8, 29, 5.

Ἀλλοίωσις καὶ μέθη, mentis alienatio, 3, 81, 5. *conf.* ἀλλοιοῦν.

Ἄλλος. τὰς μὲν ἄλλας τὰς εἰς τὴν χώραν εἰσβολὰς, 2, 65, 6. *n.* ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *n.* ἐκ τῶν ἄλλων χρωμάτων, ex aliis coloribus, 6, 41, 7. *ubi abeſſe poterat articulus.* πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, 10, 37, 2. *n. articulus a Caſaub. ex conject. adjectus videtur, recte, nam ſignificat* ceteros duces. *Confunditur a librariis cum* ἄλληλος, 6, 57, 3. *n. Confunditur cum* ὅλος, 6, 56, 7. *n. Bene Caſaub. pro* τὴν τῶν ἄλλων κρίσιν 21, 4, 3. τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *reſtituit. Mendoſe* ἄλλη τῆς *erat* 3, 21, 10. *pro* ἀλλ' ἤ τις.

Ἀλλοτριάζειν, alieno animo eſſe, 15, 22, 1.

Ἀλλοτριοπραγεῖν, res novas moliri, 5, 41, 8.

Ἀλλότριος. τὰ ἀλλότρια λέγειν ὡς ἴδια, aliena, quæ jam dicta ſunt ab aliis, 9, 2, 2. ἀλλοτρία ναῦς, navis partis adverſæ, 1, 22, 8. οὐκ ἀλλότριον τῆς προθέσεως, non alienum ab inſtituto, 8, 3, 1. ἀλλότριος πολεμικῆς χρείας, inſuetus, 10, 24, 1. 32, 2, 3. ἀλλότριος, *i. q.* δυσμενὴς, infenſus, animo alienato, 24, 8, 8. *Sic* ἀλλότριος Ῥωμαίων, 28, 4, 4. οὐκ ἀλλότριος διαλύσεως, 5, 100, 10. 5, 102, 3. δύο τὰ πάσης ἱστορίας ἀλλοτριώτατα, quæ ab Hiſtoria ſunt alieniſſima. 3, 47, 6.

Ἀλλοτριότης, animus abalienatus, ſimultas, 2, 44, 1. 4, 84, 7. πρός τινα, 4, 5, 4. 10, 37, 2. 30, 1, 8. 38, 1, 4.

Ἀλλοτρίως διακεῖσθαι πρὸς Ῥωμαίους, 3, 67, 8. ἀλλοτριώτατα, 31, 5, 4.

Ἀλλόφυλος, diverſæ nationis, extraneus. *Conf.* φῦλον, & ὁμόφυλος. *Intuitu Romanorum* ἀλλόφυλοι *ſunt populi qui non ſunt Italici*, 6, 31, 9. *Romani* ἀλλόφυλοι *ſunt Græcis*, 9, 37, 7. 9, 39, 3. ἀλλοφύλοις δυνάμεσιν, diverſarum gentium militibus *uſus eſt Hannibal*, 3, 61, 5. 24, 9, 5.

Ἄλλως. 1) οὐδ' ἄλλως εἰπεῖν οὐδένα πέπεισμαι, neminem aliter dicturum, contra dicturum, 9, 28, 1. 3, 80, 5. 2) ἄλλως. *i. q.* ματαίως, ὡς ἔτυχε, *temere*, 3, 38, 3. *n.* 3) ἄλλως περ καὶ 28, 7, 13. *in* ἄλλως τε *mutandum videtur.* ἄλλως τε καὶ, 9, 39, 4. *n. ubi particula* καὶ, *cum abeſſet a msstis, ex conject. adjecta eſt a Caſaub.* 4) ἄλλως, *in triſtiorem partem; ſcilicet* aliter quam pro ſpe; ἐὰν ἄλλως πως τὰ παρόντα κριθῇ, 3, 109, 10. ἐὰν δ' ὡς ἄλλως (*i. q.* ἄλλως πως) ἐκβῇ

τὰ

τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον, 15, 10, 3. 15, 11, 5.

Ἄλξεις *mendoſa olim ſcriptura* 5, 68, 1. *n. pro* ἅλις.

Ἀλοᾶσθαι. ἠλοήθησαν, protriti, conculcati ſunt, 10, 12, 9. *n.* (*i. q.* συνεπατήθησαν, 4, 58, 8. 14, 4, 10.) *Mendoſe* ἠλογήθησαν *libri.*

Ἀλογεῖσθαι, decipi. ἀλογηθῆναι, 8, 2, 4. ἠλογήθησαν, 28, 9, 8.

Ἀλόγημα, abſurditas, error, abſurde & imprudenter factum, peccatum, 9, 16, 5. 10, 33, 6. 12, 19, 7. 12, 20, 2. 12, 22, 1. 16, 20, 1.

Ἀλογία. 1) *fere ut præcedens* ἀλόγημα, abſurditas, temeritas; abſurde, temere, repugnanter, præter rationem & contra rationem dictum aut factum: ἐξόφθαλμος ἀλογία τῆς βοηθείας, 1, 10, 3: 1, 81, 1. ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη, 1, 15, 6. ἡ τῶν πραγμάτων ἀλογία, 18, 37, 5. ἦν πλήρης ἀλογίας καὶ θυμοῦ βιαίου, non rationem, ferocem iram unice ſequebatur, 3, 15, 9. *Adde* 4, 35, 6. *n.* 5, 107, 7. 10, 23, 6. *n.* 15, 19, 4. 18, 36, 7. 23, 9, 12. 28, 7, 12. *n. ubi* contemtum *interpretatus erat Caſaub.* 2) confuſio, perturbatio. 5, 53, 7. 15, 14, 2. 3) ſilentium, tacitus ſtupor, 36, 5, 4. *n.*

Ἀλογιστία, temeritas, defectio a recta ratione, ſtoliditas, alienatio mentis, furor. 11, 4, 2. 17, 15, 16. 28, 9, 4. οἱ μὲν ἀλογιστίαν, οἱ δὲ μανίαν ἔφασαν εἶναι, *Fr. gr.* 12. ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀλογιστίας ἐλαυνόμενοι, 5, 15, 3. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ ἀλογιστίας, præ ira & furore, 2, 30, 4.

Ἀλόγιστος, inconſideratus, imprudens, ſtultus; θυμοῦ ἀλογίστου πλήρης, 2, 21, 2. ἀλόγιστος καὶ ἄκριτος τόλμα, 3, 19, 9. ἀλόγιστος καὶ νωθρὸς, 3, 63, 7. ἀλογιστώτερος ἡγεμὼν, 3, 48, 1. ἀλογιστότατος, 3, 47, 7.

Ἀλογίστως, imprudenter, ſtulte, præter & contra rationem; εἰκῇ καὶ ἀλογίστως τοῖς πράγμασι κεχρημένος, 1, 52, 2. γυναικοθύμως καὶ ἀλογίστως, 2, 8, 12. προπετῶς καὶ ἀλογίστως, 27, 2, 10.

Ἄλογος, abſurdus, a ratione alienus; ἄλογοι οἰνοφλυγίαι καὶ πλησμοναὶ, 2, 19, 4. ἄλογοι προφάσεις, 3, 15, 9. 10, 26, 4. ἄλογος θυμὸς, 3, 81, 9. 6, 56, 11.

Ἀλόγως, temere, ſine ratione, præter rationem; οὐ μόνον ἀλόγως, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀδίκως, 3, 15, 11. 5, 49, 4. 5, 110, 10. 27, 13, 14. ἀλόγως πως, neſcio quo modo, mirum qui fieri potuerit, 5, 15, 7.

Ἀλύειν. ἀλύων, oberrans, vagabundus, 26, 10, 1.

Ἁλυσιδωτοὶ θώρακες, 6, 23, 15. 31, 3, 3.

Ἅλυσις. εἰς τὴν ἅλυσιν ἐνέπεσον, 21, 3, 3. εἰς τὴν ἅλυσιν ἀπάγειν, 4, 76, 5. 20, 10, 7. ἁλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8.

Ἀλυσιτέλεια, damnum, jactura, 4, 47, 1.

Ἀλυσιτελὴς, inutilis, *id eſt*, noxius, pernicioſus, damnoſus, 3, 116, 13. 4, 49, 2. 11, 5, 7. 28, 6, 4. 29, 7, 3. — „*ut apud Cic. de Iuv.* 1, 49. inutilis *civis, pro* pernicioſo.“ *Ern.*

Ἅμα ſimul, eodem tempore; τὰ πρότερον, καὶ τὰ ἅμα (*ſcil.* γιγνόμενα,) καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις, 3, 31, 11. omnes ſimul ſumti; νῆες ἅμ' ὀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν, 10, 17, 13. ſimul hoc & illud; ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, 1, 11, 10. 2, 11, 3. ἅμα δὲ, *absque præcedente* ἅμα μὲν, *v. c.* ἀβούλως, ἅμα δ' ἀνάνδρως, 1, 11, 5. αὐτοπαθῶς, ἅμα δὲ ἀληθινῶς, 3, 12, 1. *n.* ἀχανεῖς, ἅμα δὲ περιχαρεῖς ὄντες, 7, 17, 5. ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, ἅμα δὲ καὶ δυσδιάλυτον, 1, 26, 16. ἅμα τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, ſimul hoc & illud, ἅμα τῆς θαλάττης ἥψαντο, καὶ τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων ἀντείχοντο, 1, 24, 7. *Qua in phraſi eam rem priori loco ponere amat Polybius, quæ natura poſterior videri debebat. velut* προσδοκίαν ἔχοντες τῆς ἐκείνου παρουσίας ἅμα καὶ σωτηρίας, 4, 35, 6. *n.* 3, 5, 3. *n.* 5, 3, 6 *ſqq.*

ἅμα *ſeq. dat.* cum, ſimul cum; ἅμα τῷ φωτὶ, prima luce, 1, 12, 2. *& ſæpe alias*; ἅμα τούτοις. eodem tempore, 4, 2, 11. Μάγωνα καὶ τοὺς ἅμ' αὐτῷ Καρχηδονίους *ſcil.* ὄντας, 10, 18, 1. τοὺς ἅμα τούτοις ἱππεῖς, 3, 65, 5. ἅμα τούτοις καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, 10, 23, 5. *n. ubi plerique codices* ἅμα καὶ τούτοις *dabant.* τοὺς ἅμ' αὐτῷ φυγόντας *reſtituimus Polybio* 23, 2, 5. *ubi perperam vulgo* τοὺς ἀμφ' αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ κατασχεῖν τὴν πόλιν, 2, 57, 4. ἅμα τῷ διαυγάζειν, 3, 104, 5. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, 2, 53, 5. *& ſic ſexcenties cum dat. & infinitivo.* ἅμ' αὐτῷ προσπεσεῖν τὴν τῆς Καρχηδόνος ἅλωσιν *ex Gronovii conject. edidi* 10, 34, 2. *ubi vulgo* ἅμα τῷ προσπεσεῖν *absque* αὐτῷ *legebatur.* ἅμα τῷ πρὸς τὸ πρῶτον φυλάκιον προσμίξαι τοὺς περὶ τὸν Διογένην, 10, 30, 6. *ubi articulum* τῷ, *quem ignorabant codices, adjecit Caſaubonus. Non ſolum vero accuſativus cum infinitivo poſt* ἅμα τῷ *ponitur, verum etiam nominativus caſus; veluti* ἅμα τῷ συνιδεῖν οἱ βάρβαροι τὸ γεγονὸς, 10, 31, 3. *ſed id quidem per trajectionem intelligendum, pro* οἱ βάρβαροι δὲ ἅμα τῷ συνιδεῖν *&c.*

Pro ἅμα *perperam dant* ἀλλὰ *veteres codices mssti* 2, 38, 4. *n. Viciſſim pro* ἀλλὰ *mendoſe dant* ἅμα 4, 45, 6.

Ἅμαξα. δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις εἷλκε, 23, 16, 5.

Ἀμαράκινον μύρον, 31, 4, 2.

Ἁμάρτημα γραφικὸν, ſcribarum error, 34, 3, 11.

Ἀμαυροῦν, obſcurare; τὴν δόξαν,

ξαν, 20, 4, 3. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πράξεων, 22, 5, 11. *n.* ἀμαυροῦν καὶ ταπεινοῦν τι, minuere verbis, 6, 15, 7.

Ἀμαχητὶ, 10, 14, 13.

Ἀμβλεῖα γωνία, 4, 43, 9.

Ἀμβλυγώνιον, τὸ, 34, 6, 7.

Ἀμείβεσθαί τινα πᾶσι τοῖς τιμίοις, 12, 5, 3. σίτῳ ἀμείβονται, 4, 38, 5. *ubi Caſaub.* in frumento mutuum faciunt; *puto,* alternatim *alias invehunt, alias evehunt, nempe adjicitur,* ποτὲ μὲν εὐκαίρως διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες.

Ἄμειψις, permutatio mercium; τὰς ἀμείψεις ποιεῖσθαι πρός τινας, 10, 1, 5.

Ἀμελλήτως, haud cunctanter, ſine cunctatione, 4, 71, 10. 16, 34, 12.

Ἀμετάθετος ἐπιβολή, pertinax conſilium, a quo nullo pacto abſiſtere volumus, 2, 32, 5. ὁρμή, 15, 37, 7. διάληψις, judicium immutabile, 30, 17, 2.

Ἀμετάκλητος ὁρμή, effuſus impetus, 37, 2, 7.

Ἀμεταμέλητος αὐτοῖς ἔσεται πίστις, numquam pœnitebit eos præſtitæ fidei, 24, 12, 11. προαίρεσις, 21, 9, 11.

Ἀμηχανία. εἰς ἀμηχανίαν ἐνέπιπτε, 5, 78, 3. 22, 8, 9. ὁλοσχερὴς ἀμηχ. περιέστη αὐτούς, 36, 1, 1. εἰς πολλὴν ἀμηχανίαν ἦγεν αὐτούς, 36, 2, 9. ἐν ἀμηχανίαις εἶναι, 33, 10, 6. 35, 4, 7. *n. ubi Vrſinus* ἐν ἀμηχανίᾳ *ediderat, ex ingenio, ut videtur.*

Ἅμιλλα καὶ ζῆλος ἐν τοῖς κινδύνοις, 6, 39, 8. ἅμιλλαν ποιεῖσθαι τῆς εἴς τινα εὐεργεσίας, 3, 98, 10.

Ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, 30, 10, 5. ὑπὲρ τοῦ φθάσαι, 5, 86, 8. περὶ τὸ προσπεσὸν ἀεὶ πάντων ὁμοῦ ταῖς ἐπινοίαις ἁμιλλωμένων, 6, 18, 3.

Ἀμιξία, confuſionem *interpretatur Ern. minus recte; eſt* ſtatus rerum ubi nulla ſunt mutua commercia, ubi non communicant inter ſe homines, 1, 67, 3 & 11. *ubi bene Caſaubonus* ſeparata conſilia *vertit; nempe quod nec inter ſe communicarent ſeditioſi, quippe ſermonem alii aliorum non intelligentes; nec cum ducibus & probis viris, quippe quibus diffidebant. De quo & monuit idem Erneſtus in Addendis ad Lexicon Polyb.*

Ἀμμώδης χώρα, 12, 3, 2.

Ἀμνημόνευτος. οὐκ ἀμνημόνευτον παραλιπεῖν, 2, 35, 4.

Ἀμνησικάκητον ποιεῖσθαι (τινὶ) τὴν ἁμαρτίαν, culpam alicui condonare, 40, 12, 5.

Ἀμοιβή. τὴν οἰκίαν ἀμοιβὴν ἐπιφέρει αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον, 1, 84, 10.

Ἄμοιρος, expers, 2, 17, 9. 37, 3, 6. τόπος ἄμοιρος θανασίμων θηρίων, 1, 56, 4.

Ἀμπελίνη βακτηρία, virga vitea, 29, 11, 5.

Ἄμπωτις, ἡ, τῆς ἀμπώτεως, receſſus maris, 1, 39, 3. 20, 5, 7. *cf.* Ἀνάπωτις.

Ἀμύθητον πλῆθος, 2, 26, 5.

Ἀμύνειν

Ἀμύνειν τινὶ, opem ferre, ſubvenire alicui, 6, 4, 2. ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, ſi quis in periculis pro omnibus, *vel* ante omnes, propugnet, 6, 4, 8. ἀμύνασθαι σπεύδοντες διὰ τὰς ἐλαττώσεις, ſtudentes ulciſci clades, 2, 36, 6. ἀμύνεσθαι τοὺς ἠδικηκότας, ulciſci, punire auctores injuriæ, 2, 6, 9. 3, 30, 4. ἀμύνασθαί τινα, pugnare adverſus hoſtem, repellere, 3, 53, 6,

Ἀμυντήριον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης, propugnaculum, 18, 32, 2.

Ἀμφήριστος, dubius, anceps. ἀμφηρίστους ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, 5, 85, 6.

Ἀμφί. τοὺς ἀμφ' αὐτῷ φυγόντας *mendoſe vulgo edebatur* 23, 2, 5. *pro* ἅμ' αὐτῷ.

Ἀμφιβάλλειν, dubitare, litigare, περί τινων, 40, 10, 2,

Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, 4, 33, 8. μάχη, 35, 2, 14.

Ἀμφιδοξεῖν περί τινων, dubitare de re, 32, 26, 5.

Ἀμφίδοξος κίνδυνος, anceps prælium, 9, 4, 4. ἀμφίδοξος νίκη, 11, 1, 8. ἀμφίδοξα τέλη τῶν κινδύνων, 18, 11, 11. ἀμφίδοξοι ἐλπίδες, 15, 1, 12.

Ἀμφίδρομος τόπος, locus in freto Siculo ubi in gyrum agitur curſus aquæ, 34, 2, 5.

Ἀμφικτύονες. εἰ αὐτῷ τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον συνέταττε, 40, 6, 6.

Ἀμφισβητεῖν, contendere, certare. ἠμφισβήτουν περὶ Σαρδόνος, 8, 3, 3. ὑπέρ τινος, de re, 1, 2, 3. 3, 2, 4. & *nude* τινὸς, *per ellipſin præpoſitionis*, 1, 2, 6. 20, 4, 6. τινὶ ὑπέρ τινος, 1, 71, 5. τινὶ τινὸς, cum quo de qua re, 2, 71, 7. ἀμφισβητεῖν πρὸς τὰ λεγόμενα, opponere ſe dictis, 2, 2, 10. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controverſæ, controverſiæ, 1, 68, 11. 1, 80. 12, 12, 16, 4 & 7. *Sic* περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων *ex melioribus codicibus Polybio reſtituimus* 3, 21, 6. *pro vulgato olim* ἀμφισβητούντων.

Ἀμφισβήτησις, diſſidium, 5, 93, 4. ἀμφισβήτησις πραγμάτων, contentio de propagando imperio, 6, 48, 6.

Ἀμφίστομος δύναμις, ἀμφιστ. τάξις, acies bifrons, 2, 28, 6. 2, 29, 4.

Ἄν. 1) *pro* ἐὰν *poſitum, cum indicativo conſtruitur rariori uſu* 9, 31, 2. *n.* 2) *i. q.* κἂν, licet, quamvis, *aut in hoc mutandum*, 2, 56, 10. *n.* 3) *Potentialis particula; ter repetita in eadem phraſi*, 18, 18, 1. *temere omiſſa ab editoribus*, 2, 56, 2. *n.* *temere adjecta*, 3, 1, 6. *n.* 1, 1, 1. *Vbi in protaſi præceſſit conjunctio* εἰ, *in apodoſi promiſcue vel adjici vel omitti poteſt potentialis particula; vide Adnot. ad* 1, 1, 1. *T. V. p.* 105 *ſq.* 4) *Alii uſus:* ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἂν δοκῇ Καρχηδονίοις τὰ τότε συμβαίνοντα παρέχειν ἀπορίαν, 9, 3, 5. *ubi ſatisne ſana ſint illa verba*

ba ἂν δοκῇ παρέχειν, dubitare licet. οἵων γὰρ ἂν δέκα τινῶν εἶναι συμβαίνῃ τὸ τοῦ τείχους ὕψος, 9, 19, 6. *ubi* συμβαίνῃ *ex Suida recepi pro vulgato* συμβαίνει, *quod vide an teneri debuerit legendumque* ἀνὰ δέκα *pro* ἂν δέκα, *ut* ἀνὰ δέκα *ſint* deni.

'Ανά. 1) *de tempore,* ἀνὰ ἑκάστην (*vel* ἀν' ἑκάστην) ἡμέραν, 1, 59, 12. 2, 2, 8. 3, 112, 6. (*i. q.* καθ' ἑκάστην ἡμέραν, 1, 68, 6). 2) *de directione motus,* ſurſum; ἀνὰ τὸν Πάδον ποταμὸν, adverſo flumine, 3, 75, 3. 3) ſecundum, pro ratione; ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον, *ex Reiskii emendatione, pro vulgato* ἅμα, 3, 37, 1. 4) *diſtributive, de numeris;* ἀνὰ τέτταρας, quaternos, 2, 10, 3. ἕκαστον στρατόπεδον, ἀνὰ τετρακισχιλίους πεζοὺς, ἱππεῖς δὲ τριακοσίους, 1, 16, 2. 2, 24, 13. ἀνὰ διακοσίους καὶ τριακοσίους ἱππεῖς, partim ducenos, partim trecenos, 3, 104, 4. ἀνὰ τρισχιλίους, καὶ πεντακισχιλίους, ποτὲ δὲ καὶ μυρίους, alias ter mille, alias quinquies, ſemel etiam decem millia, 10, 46, 3. ἀνὰ μέρος, alternatim, ſua quisque vice, 4, 20, 10. *Conf.* ἂν *in fine.*

'Αναβαίνειν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν, e foro (Romano) domum abire, 10, 4, 6. — *„nam in forum qui eunt, dicuntur Romanis deſcendere.“ Ern.* εἰς τὸν πόλεμον ἀνέβαινον *perperam olim erat editum pro* ἐνέβαινον, 2, 62, 6. *n. Sic* ἀνέβαινε *mendoſe pro* ἐνέβαινε, 5, 68, 3. *n. De flumine uſurpatum, eſt* augeri, intumeſcere; *vide* προσαναβαίνειν.

'Ανάβασις, adſcenſus montis, 1, 55, 9. 3, 54, 4. 3, 60, 3. αἱ ἀναβάσεις καὶ καταβάσεις, 5, 8, 2.

'Αναβάτης, ſeſſor, *de equite;* οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, *proverbialiter dictum,* 21, 12, 9.

'Αναβιβάζειν τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ τεῖχος, milites jubere murum conſcendere, 7, 17, 9. ἡ τύχη ἐπὶ τὴν ἐξώστραν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν, ἀνεβίβαζε τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν, in ſcenam produxit, *i. e.* omnibus conſpicuam fecit, 11, 6, 8. 29, 7, 2.

'Αναβλύειν, ſcaturire, ebullire, 34, 9, 7.

'Αναβοᾷν, exclamare, 3, 62, 7. 10, 32, 6. κατ' ὄνομα τὸν Ξάνθιππον ἀναβοῶντες, cum clamore nominatim eum ducem poſtularunt, 1, 33, 4. ἀναβοῶντες ἐκ πολλοῦ, μένειν κατὰ χώραν, adclamantes e longinquo, manerent in veſtigio, 8, 32, 3. ἀνεβόα τις, Βοήθεια, exclamavit aliquis, auxilio venite! 13, 8, 5.

'Αναβολὴ, 1) adſcenſus; *cum* ipſa adſcenſio; *tum* via qua adſcenditur; 10, 30, 5. 3, 51, 13. 1, 55, 10. *n.* τῶν Ἄλπεων, 3, 39, 9. πρὸς τὰς Ἄλπεις, 3, 50, 1. αἱ εἰς τὸ ὄρος ἀναβολαὶ, 5, 54, 7. τὴν ἀνα-

ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, aſcendere, 3, 50, 3. 2) dilatio, mora; *οὐδ' ἥντινοῦν ἀναβολὴν ἐποιήσαντο τῆς τιμωρίας*, *Spicileg. ex lib.* XXIV. *num.* 3. *T. V. p.* 44. *Adde Adnot. ad* 1, 55, 10.

Ἀναγγέλλειν *τι τινὶ*, renunciare, denunciare, aperire alicui aliquid, 1, 43, 2. 2, 26, 2. 2, 27, 3. 20, 11, 8. *τὶ πρός τινα*, 1, 67, 11. renunciare legationem, 25, 2, 7.

Ἀνάγειν. 1) captivum, vinctum abducere, (*ſive de terra in naves, ſive e mari in terram, ſive undecumque ducere ad regem, ad imperatorem, Romam &c. conf. ἀναφέρειν, ἀνακαλεῖν, ἀναπέμπειν.*) 1, 29, 7. 2, 8, 2. 8, 22, 7. 8, 26, 2. 20, 11, 5. 27, 13, 14. *Sic paſſive, ἀνάγεσθαι δεδεμένον* 40, 4, 2. 2) *ἀνάγειν τε εἰς παρασπόνδημα*, ad fœderis violationem referre aliquid, interpretari ut perfidiam, 5, 67, 9. *cf. ἄγειν.* 3) *ἀνάγεσθαι*, vela dare, oram ſolvere, navi *vel* cum claſſe proficiſci, 1, 21, 4. 1, 23, 3. 2, 3, 8. 14, 10, 6. *ἀνάγεσθαι ἐπί τινα*, navi in aliquem invehi, 1, 46, 12. 4) *τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀναγαγεῖν mendoſe ſcriptum videtur* 3, 5, 7. *pro ἀγαγεῖν, in quod conſentiunt libri ibid. vs.* 8.

Ἀναγκάζειν. *ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγκασθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες*, *ſic conſentientibus libris editum erat* 10, 3, 7. *ubi ἀναρτηθεῖεν ex conject. correxi.*

Ἀναγκαῖος. *ἀναγκαῖος καὶ συγγενής*, 5, 71, 2. *χρείας ἀναγκαίας παρέχεσθαί τινι*, majoris momenti operam alicui præſtare, (*rendre des ſervices eſſentiels*) 12, 5, 1. *ἀπονεύειν ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων*, ſecedere de via neceſſariæ cujusdem functionis cauſſa, corporis deonerandi cauſſa, 5, 56, 12. *δαψιλῆ τἀναγκαῖα παρασκευάζειν τινὶ*, 1, 18, 5. *εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις*, 1, 17, 2. *τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα τῶν χορηγιῶν*, modica, ſufficiens copia commeatuum maxime neceſſariorum, 1, 18, 11. *τὰ ἀναγκαῖα*, res magni momenti, 2, 35, 6. *ἀναγκαιότερα καὶ ſυμφορώτερα λέγειν*, 5, 49, 6. *τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ*, potius ducere, 4, 61, 5. *ἀναγκαιότατα*, res maximi momenti, 3, 32, 6. (*i. q. κυριώτατα ibid. vs.* 5.) 12, 28, 4. *τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀναγκαιότατα*, res quæ hominibus cariſſimæ eſſe ſolent, 4, 61, 10. *ἀναγκαιότατοι καιροὶ*, tempora maxime neceſſaria, periculoſiſſima, 2, 60, 6. 4, 79, 3. *ἀναγκαῖόν ἐστιν αὐτοῖς τοῦ δήμου εἰς τὸ διαλύεσθαι*, populi conſenſu opus eſt ſenatui ad pacem concludendam, 6, 15, 9.

Ἀναγκαιότης *πρός τινα*, neceſſitudo, cognatio; *de adfinitate*, 18, 34, 10. 28, 19, 2. *Temere pro ἀναγκαιότητα* 4, 48, 9. *editum erat συγγένειαν.*

Ἀναγ-

Ἀναγκαίως καὶ φυσικῶς ἐπιτελούμενα, quæ fiunt naturæ neceſſitate, 6, 10, 2.

Ἀνάγκη. 1) κατ᾽ ἀνάγκην, *i. q.* βίᾳ, vi, neceſſario, *active:* 1, 37, 7. *paſſive*, neceſſitate coacti, velint, nolint, 3, 67, 5. οἱ ἐξ ἀνάγκης οἰκέται, (*ſi vera ſcriptura*) ſervi, 39, 2, 4. *n.* 2) τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας ὄργανα, inſtrumenta torturæ, 15, 28, 2.

Ἀνάγνωσις, lectio, (*in qua mirum eſt quantum valeat uſus*,) 10, 47, 6 *ſqq.* lectio libri, 9, 1, 5.

Ἀναγορεύειν κήρυγμα, alta voce recitare, proclamare, 18, 29, 4 & 9.

Ἀναγράφειν, ſcribere, perſcribere, memoriæ prodere, τὰς πράξεις, *de hiſtorico*, 1, 1, 1. 2, 37, 4. 9, 45, 1. *De conſignatione rerum in publicis commentariis vel monumentis*, 12, 11, 5.

Ἀναγραφή, recenſio, enumeratio, 3, 33, 17. δημοσία ἀναγραφή, ſcriptum publicum, monumentum publicum, 12, 11, 4 *ſq.* & *vs.* 9. 12, 12, 1.

Ἀναγωγή. 1) erectio in altum. τὴν ἀναγωγὴν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, oram ſolvere, vela dare, 1, 46, 10. 5, 95, 4. 14, 10, 4. *coll. vs.* 6. 16, 4, 4 & 6. 2) *ſigillatim* reditum *videtur ſignificare*, 1, 46, 7. εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγήν. 3) αἵματος ἀναγωγή, ſanguinis rejectio, *crachement de ſang*, 2, 70, 6. 4) *i. q.* ἀγωγή, diſciplina, inſtitutio; πεφευγὼς τὴν Κρητικὴν ἀναγωγὴν, 33, 15, 5. *n.*

Ἀναγωγία, ἡ τοῖς ἀθληταῖς παρεπομένη, ruſticitas, ruditas, 7, 10, 5. *n. vulgo* ἀγωνία *mendoſe*.

Ἀνάγωγος, rudis, incultus, ferus, (*opp.* τῷ πολιτικῷ) 34, 14, 2. indoctus, literarum rudis, 12, 25, 6. (*i. q.* ἀδαὴς *vs.* 9.) *Sic apud Gellium VII.* 3. inerudite & ἀναγώγως.

Ἀναδασμοὶ γῆς, diviſiones agrorum, 4, 17, 4. 6, 9, 9. & *nude* ἀναδασμοὶ, 4, 81, 2 & 23.

Ἀναδεικνύειν, 1) oſtendere, declarare, demonſtrare. τὸν πυρσὸν ἀναδείξαντες, facem oſtendentes, tollentes, 8, 30, 10. ἀναδείξαντες αὐτοὺς, *pro* ἑαυτοὺς, ex occulto coorti, oſtendentes ſe hoſtibus, 2, 67, 1. πολέμιον, ἐχθρὸν τινὶ ἀναδεικνύναι ἑαυτὸν, 2, 46, 5. 11, 29, 3. ὃν ἀνέδειξαν εὐεργέτην αὐτῶν, publice prædicaverant, 1, 80, 12. ἀναδεδειχὼς ἑαυτὸν βασιλέα, regem ſe renunciaverat, 4, 48, 3, 4, 51, 3. *conf.* ἀνάδειξις. 2) reddere aliquem *talem*; Πλεύρατον μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα δυναστῶν ἀναδεδείχατε, 22, 4. 3. *i. q.* πεποιήκατε *vs.* 2. — „reddidiſtis, *quod alias eſt* ἀποδεδείχατε.“ *Ern.* 3) ἀναδεδειγμένος, in lucem editus, natus. 30, 2, 6. *n. Corruptus aut defectus eſt locus* 32, 19, 9. τοῖς γε μὴν ἐκτὸς τὸν πόλεμον ἀναδεικνύειν, *ubi vide Adnot.*

Ἀναδεῖν, religare, adligare. *In*

verbo

verbo med. ἀνεδεῖτο *&* ἀνεδήσατο τὰς αἰχμαλώτους ναῦς, 1, 28, 7. 3. 96, 6. 16, 6, 13. *In paſſivo, notione act. vel reciproca;* ἀναδεδεμένος τὴν ναῦν, navem e ſua revinctam trahens, 16, 6, 10.

Ἀνάδειξις τοῦ διαδήματος, ſolennis aſſumtio diadematis, inauguratio regis, 15, 26, 7.

Ἀναδενδρίτης οἶνος, vinum arbuſtivum, 34, 11, 1.

Ἀναδέχεσθαι. 1) ſuſcipere, in ſe recipere, ſuſtinere, *veluti* πράξεις, 4, 14, 3. 1, 81, 9. *Sic &* ἀνεδέξατο τὴν πρᾶξιν εἰς αὐτὸν, 8, 17, 4. ἀναδέξασθαι πόλεμον, bellum ſuſcipere, 1, 88, 12. 3, 10, 3. 29, 2, 2. πόλεις γενναίως ἀναδεδεγμέναι τὸν πόλ. quæ bellum generoſe ſuſtinuerant, 1, 82, 8. ἀναδεξάμενος πολιορκίαν, qui obſidionem ultro toleravit, 2, 61, 7. εὐγενῶς ἀναδέχεσθαι τὰς περιπετείας, 3, 4, 5. πολλὰς ἀναδεξάμενος χιόνας καὶ ταλαιπωρίας, ſuſtinuerat, toleraverat, 4, 70, 1. πᾶν βουληθῆναι ἀναδέξασθαι, omnia potius pati velle, 13, 4, 3. *n.* 2) recipere alicui, ſpondere, polliceri; *cum dat perſ. & accuſ. rei,* ἀναδέξασθαι τοῖς στρατιώταις τὴν τῶν ὀψωνίων ἀπόδοσιν, 11, 25, 9. *Sic &* recipere pro alio, polliceri pro alio; πᾶν ἀναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμ. 39, 1, 6. *ſi modo ſana ibi & integra oratio. Rurſus cum fut. infin.* ἀναδεχόμενος ἐγχειριεῖν αὐτοῖς τὴν πόλιν, 5, 74, 7. περὶ τῶν ἑξῆς ἀνεδέχετο μελήσειν αὐτῷ, 10, 6, 6. πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχόμενος, 32, 4, 3. 3) ſponſorem fieri pro aliquo; τὸν Μεγαλέαν Λεόντιος ἀνεδέξατο τῶν χρημάτων, 5, 16, 8. *cf. c.* 15, 9. *& c.* 27, 1 & 4. 4) exſpectare aliquem, 1, 52, 8. 3, 68, 6. 5) ἀναδεξάμενος (*ſcil.* τὸν λόγον) ἔφησεν, ſuſcipiens ſermonem, *prenant la parole,* 18, 20, 1. *Pro olim vulgato* ὧν οὐδ' ἀναδέχεσθαι ἠβουλήθη 33, 5, 5. *correxi* ὧν οὐδ' ἀνέχεσθαι.

Ἀναδιδόναι. 1) diſtribuere, *inter plures,* 2, 33, 4. 5, 64. 1. 2) offerre, tradere, (*etiam uni ſoli; gallice préſenter;*) χρυσοῦν στέφανον ἀνέδωκε μόνῳ τῶν παρόντων, 15, 31, 8. ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, 29, 10, 7. 3) communicare cum aliquo; ἀναδίδωσι τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, patrandæ rei conſilium cum eo communicavit, 8, 17, 2. *Huc pertinet illa phraſis Polybio familiaris,* διαβούλιον ἀναδιδόναι τοῖς φίλοις, ad deliberandum proponere, περί τινος, *vel,* τί δεῖ ποιεῖν; 5, 58, 2. 5, 102, 2. 7, 5, 2. *Fragm. gramm.* 18. *Conf. &* ἀποδιδόναι.

Ἀναδιδράσκειν, fuga ſalutem petere, 29, 7, 1. -- „*ſed corrige* ἀπεδίδρασκεν." *Ern. Ego vero, cur ſolicitandum ſit illud verbum, quamquam*

non

non adnotatum Lexicographis, non video.

Ἀνάδοσις, 3, 57, 8. — „de cibis in cœna diſtributis, *ut apud Athen. & alios; verterium* perceptio, *nam jungitur* τροφή." *Ern. Immo vero*, digeſtio ciborum. *vide Adnot.*

Ἀναδοχὴ, ſponſio pecuniæ, 5, 27. 4. *n.* (*i. q.* ἐγγύη *vs.* 7. & *cap.* 28, 6.) *conf.* ἀναδέχεσθαι.

Ἀναδραμεῖν, *vide* ἀνατρέχειν.

Ἀναδρομὴ, receptio, facultas ſeſe recipiendi; ἀναδρομὴ γίγνοιτο, ποῦ σφαλλοίμεθα, *Fr. gr.* 14.

Ἀναδύεσθαι. ἀνεδύετο τὴν ἔξοδον, vitavit, refugit expeditionem, 4, 7, 6.

Ἀναζευγνύναι, caſtra movere, progredi, proficiſci cum exercitu (*etiam ex urbe,*) 1, 11, 8. 1, 29, 6. 2, 54, 12. 3, 17, 1. 4, 64, 3. 31, 26, 8. *quo loco in verſione latina* caſtra movit *ſcribendum eſt, pro* revertitur. *Conf.* ἀναζυγή.

Ἀναζητεῖν. ἀναζητήσαντες τὴν προδοσίαν, inſtituta perquiſitione de proditione, 4, 33. 6. ἀναζητῆσαι τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῃρημένων, 24, 8, 8. ἀναζητηθὲν, conquiſitum, 22, 26, 17.

Ἀναζυγὴ, profectio cum exercitu, 3, 44, 13. 3, 68, 1. 5, 1, 12. 5, 5, 14. ἀναζυγὴν ποιεῖσθαι, caſtra movere, (*ut* ἀναζευγνύναι) 2, 54, 10. 8, 28, 4. cum claſſe proficiſci, 5, 110, 5. χρησάμενοι κατὰ τὸ συνεχὲς ταῖς ἀναζυγαῖς, ſingulis diebus caſtra moventes, 5, 52, 3. περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο, *Fr. gr.* 15. *ubi in lat. verſ. pro* reditum parabant, *oportebat* iter *vel* profectionem parabant, *vel* caſtra movebant, *ut Fr. gr.* 80.

Ἀναθαῤῥεῖν ταῖς ψυχαῖς, animos recipere, 1, 32, 8.

Ἀναθήματα, τὰ, templorum donaria, 11, 4, 1. 40, 7, 1.

Ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, 27, 15, 3. — „*ſunt in* ſtatuis, imaginibus, coronis." *Ern. Vide Adn.*

Ἀναθυμιᾶσθαι, ſufflari, inflammari, augeri, *de odio*, 15, 25, 7.

Ἀναίδην. τῇ ἐξουσίᾳ ἀναίδην χρώμενος, 10, 26, 5. *corrige* ἀνέδην, *ut alibi fecimus; vide Adnot. & loca ibi citata.* (*Conf.* ἀνέδην.) *Ferenda tamen vulgata videri cuidam poſſit, ob locum mox ad vocem ſeq. citandum.*

Ἀναιδής. παύεσθαι τῆς ἀναιδοῦς ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. ubi mssti quidem* ἀναίδης *dabant, quod ex* ἀναίδην, *idque rurſus ex* ἀνέδην *detortum nobis viſum eſt.* ἡ ἀνέδην ἐξουσία *eodem modo dicitur quo αἱ* ἀνέδην ἡδοναὶ *apud Diodor. T. II, p.* 586. *lin.* 51. *ed. Weſſel. Conf. quæ notavimus ad Polyb.* 10, 26, 5.

Ἀναιρεῖν τὰ πρὸ τοῦ καλὰ, ſuperiora præclare facta evertere, delere; („irritas reddere ſuperiores victorias" *Ern.*) 15, 7, 6. τὴν συμμαχίαν ἀναιρεῖν, fœdus tollere, diſſolvere, 32, 1, 3. δόξαντες τὸν πόλεμον

λεμον ἀνῃρηκέναι, cum putarent ſuſtuliſſe; confeciſſe ſe bellum *cum Romanis*, 9, 11, 2. *n. conf.* αἱρεῖν.

ἀναιρεῖσθαι καὶ θάπτειν τοὺς νεκροὺς, tollere & ſepelire mortuos, 5, 86, 2.. ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, bellum ultro ſuſcipere, inſerre, 20, 5, 3. *Fr. hiſt.* 57.

Ἀναίρεσις τῶν νεκρῶν, ſepultura mortuorum, 5, 86, 4 & 8.

Ἀναισχυντεῖν, impudentem eſſe, 30, 8, 4.

Ἀναισχυντία, impudentia, *quod non pudebat juvenes Romanos, ad militiam citatos, non reſpondere ad nomina*, 35, 4, 7. *mentiendi* impudentia, 12, 13, 3. obſcœnitas vitæ, obſcœni mores, 8, 12, 5. fœdum facinus, 40, 5, 5.

Ἀναισχυντογράφος, rerum obſcœnarum ſcriptor, 12, 13, 1.

Ἀναισχύντως. κολακεύειν, ſine pudore, 28, 4, 9.

Ἀνακαθαίρειν τὰ πρὸ ποδῶν, purgare viam, 10, 30, 8.

Ἀνακάθαρσις τοῦ πτώματος, expurgatio ruderum, s. materiæ ex ruina, 5, 100, 6.

Ἀνακαλεῖν. ἀνακαλεῖσθαι & ἀνακαλέσασθαι τινὰ, *verbo medio*, 1) ad ſe vocare, *de magiſtratu, rege, imperatore, qui inferiorem ad ſe vocat*, 1, 32, 3. 3, 71, 6. 5, 16, 1. ἀνεκαλοῦντο αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας, ad conſeſſum magiſtratuum citarunt eum, diem ei dixerunt, 4, 4, 2. *Sic Caſaubonus* τοὺς ὑπάτους ἀνακαλεσάμενοι 27, 7, 4. *interpretatus eſt* conſules vocatos in ſenatum; *ubi rectius fuerat* invocantes conſules, cum clamore eos obteſtantes. 2) receptui canere, milites revocare e pugna, 1, 45, 13. 3, 69, 13. *Paſſive*, ἀνακληθεὶς εἰς Ῥώμην, Romam accitus, 20, 11, 10. *οἱ* ἀνακεκλημένοι, *Romam* evocati *Achæi & alii Græci*, 32, 9, 5. 32, 22, 4. 33, 1, 7. 33, 13, 1.

Ἀνακαλύπτειν τι πρός τινα, aperire alicui aliquid, 4, 85, 6.

Ἀνακάμπτειν δὶς ἢ τρὶς, ultro citroque ire, 5, 102, 7.

Ἀνακινεῖν τινα, excutere aliquem, ſtudioſe exquirere ex aliquo, 10, 7, 4.

Ἀνακλᾷν. ἀνακλᾶται εἰς αὐτὸν τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων, ſumma rerum ad eum redit. 18, 22, 4.

Ἀνάκλασιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς, refringitur, repercutitur curſus aquæ in obliquum, 4, 43, 9.

Ἀνακλήρωσις *ſcriptum maluerat Reiskius* 5, 93, 6. *pro* ἀπαπλήρωσις, *quod vide.*

Ἀνακλητήρια, τὰ, τοῦ βασιλέως, ſolennis proclamatio & inauguratio regis, *qui hactenus ſub tutoribus fuerat*, 18, 38, 3. 28, 10, 8.

Ἀνακλίνω, diſcumbere facio, locum in lectulo adſigno. 31, 4, 5.

Ἀνακοινοῦν. ἀνεκοινοῦτο τῷ συνεδρίῳ τί δέον ἐστὶ ποιεῖν, concilio deliberandum propoſuit, 11, 26, 2.

Ἀνακομιδὴ, reditus, 1, 68, 13. 3, 106, 7. 4, 39, 6. &c. ἀνακομιδὴν ποιεῖσθαι, redire, 5, 22, 5.

Ἀνα-

'Ἀνακομίζεσθαι. *Verbo medio;* σπεύδων ἀνακομίσασθαι τὸ Φρούριον τοῖς Δυμαίοις, recipere caſtellum Dymæis, *i. e.* pro Dymæis, 4, 83, 2. *Verbo paſſ.* ἀνακομισθῆναι, redire, reverti, 3, 96, 14. 11, 24, 9. evadere *e naufragio.* recipere ſe aliquo *e pugna parum proſpera,* 1, 38, 5. 3, 74, 8.

'Ἀνακράζειν. πάντες ἅμα ἀνακραγόντες, 36, 5, 3.

'Ἀνακρεμᾶν. ἀνακρεμάσαι πᾶσαν τὴν πίστιν εἴς τινα, 8, 21, 3.

'Ἀνακρίνειν τινὰ, excurere percunctando, explorare, 2, 27, 3. 4, 68, 4. ὑπὲρ πράγματος, 8, 19, 6. 8, 21, 1.

'Ἀνάκρισις, percunctatio, examen, 8, 19, 8. 12, 27, 3.

'Ἀνακρούεσθαι, incipere orationem; ἔτι αὐτοῦ ταῦτ' ἀνακρουομένου, 4, 22, 11. -- „*Proprie de* proluſione muſicorum; *unde Plato tranſtulit ad* exordium, initium rei, *dixitque v. c.* λόγον ἀνακρούεσθαι, *in Philebo T. II.* 13. *Id imitatus eſt cum multis Polybius.*" *Ern.* --- *Ejusdem uſus hujus verbi exempla nonnulla ex aliis auctoribus protulit Reiskius ad h. l. veluti Lucian. adv. Indoctum, T. III. ed. Hemſt. p.* 107. *c.* 8. *Plutarch. Convivial. Serm.* *p.* 161. *lin.* 29. *ed. Franc. & p.* 790, 46. *& p.* 996, 16. *Philoſtr. p.* 861, 11. *Euſeb. Hiſt. Eccl.* 7, 25.

'Ἀνακτᾶσθαι, 1) recipere, τὴν ἀρχὴν, 3, 5, 2. τὰ πράγματα, 2, 1, 6. 18, 34, 3 & 6. 2) reficere, recreare, (*ut* ἀναλαμβάνειν) σώματα, ψυχὰς, 3, 60, 7. 3, 87, 3. 3) reparare, τὰς ἐκ τῶν περιπετειῶν ἐλαττώσεις, 10, 33, 4.

'Ἀνακύκλωσις πολιτειῶν, converſionum orbis in rebuspublicis, 6, 9, 10.

'Ἀνακύπτειν, caput erigere, emergere, attolli, recreari; τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. --- „*Exempla plura metaphorici in hoc verbo uſus congeſſit Doruill. ad Charit. p.* 177." *Ern.*

'Ἀναλαμβάνειν, 1) recipere, recuperare, τὴν ἀρχὴν, regnum, 22, 8, 1. τὴν σφετέραν δύναμιν, ſuas vires, priorem potentiam, 2, 18, 5. τοὺς ἐν Λιβύῃ μείναντας νεανίσκους ἀναλαβόντες, receptis militibus qui in Africa manſerant, 1, 36, 12.

2) accipere, *copias educendas,* ſecum ſumere, 1, 26, 5. 1, 29, 9. 1, 30, 2. 1, 32, 8. 2, 1, 6. 2, 27, 5. &c. *Eodem pertinet* τὴν σκευὴν ἀναλαβόντες, 2, 6, 6. ἀναλαμβ. εἰς τὴν ναῦν, in navem recipere aliquem, 30, 9, 8.

3) ſuſcipere; *variis modis; veluti* ἀναλαμβάνειν τὴν αἰτίαν τῶν συμβάντων, culpam ſuſcipere, reum culpæ fieri, 2, 50, 8. τὴν δυναστείαν, ſuſcipere, adire imperium, 3, 8, 2. τὴν ἀρχὴν, 20, 8, 1. πόλεμον. bellum ſuſcipere, *ſive ab aliis factum ſit belli initium, ut* 1, 71, 5. 1, 88, 11. 3, 8, 8. *ſive priores*

ipſi arma capiamus, *ut* 2, 46, 1. 3, 2, 5. 5, 1, 3. ἀναλαμβανειν Φανερῶς τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, 2, 46, 6. ἀναλαμβάνειν βίβλον, ſuſcipere librum, *id eſt* legere. 3, 9, 3. 26, 7, 5. *nempe* εἰς τὰς χεῖρας ἀναλαμβάνειν, in manus ſumere, *ut eſt* 30, 4, 11. 32, 8, 8. ἀναλαμβάνειν τέχνας καὶ ἐμπειρίας, artes ſuſcipere, *id eſt*, adſciſcere, ſibi parare, addiſcere, 3, 4, 10. 9, 20, 8. τὴν ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ἀναλαμβ. ſibi parare, 32, 11, 2. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, ſuſcipere perſonam hiſtorici, 1, 14, 5.

4) ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, (*ſcil.* ἐκ τῆς ταλαιπωρίας) reficere, recreare milites, 3, 60, 2. 3, 85, 5. *Et reciproce, per ellipſin pronom.* ἑαυτὸν, ſe recipere, convaleſcere, 12, 26, 6. *conf.* προσαναλαμβάνειν.

5) τὴν ὁρμὴν τῆς νεὼς ἀναλαμβάνειν, curſum navis inhibere, 16, 3, 4.

Reiskius 39, 2, 7. *ex codicis Peireſciani præſcripto* καὶ λίαν ἀνειλήφει *legendum judicaverat; minus probabiliter, ut nobis quidem viſum eſt.*

Ἀνάληψις, refectio, recreatio. ἀνάληψις καὶ θεραπεία τῶν ἀνδρῶν, 3, 87, 1.

Ἀναλογίας, *i. e.* τῆς περὶ τὰς ὁμοιότητας θεωρίας, ἔννοιαν ἔχειν, proportionum notitiam habere, 9, 20, 1.

Ἀναλογίζεσθαί τι, 10, 37, 10. ἀναλογιζόμενος ὅτι, 9, 109, 1.

Ἀναλύειν, (*i. q.* ἀπολύειν,) abire, redire, (*in caſtra*,) 3, 69, 14. ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων, 2, 32, 3. 16, 19, 10. εἰς παραχειμασίαν ἀνέλυσε, 5, 29, 8. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ἧπερ ἧκε, 4, 68, 4.

Ἀνάλωτος πόλις, inexpugnabilis, 3, 18, 3. non expugnata, 4, 63, 9.

Ἀναμάχεσθαι τὴν περίπετειαν, reparare cladem, 1, 55, 5. ἀναμαχ. τοῖς ὅλοις, totis viribus bellum redintegrare, 6, 52, 6.

Ἀναμὶξ ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μαχὴν, promiſcue pugnabant, 1, 45, 9. ἀναμὶξ ἀλλήλοις συμπεπτωκότες, 2, 28, 9. ἀναμὶξ γενέσθαι, promiſcue manum conſerere, 11, 13, 1. πάντες ἦσαν ἀναμὶξ ἀλλήλοις, omnes erant inter ſe permixti, 16, 4, 9. *Hinc forte defendi poſſit ſcriptura probatorum codicum veterum*, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀναμὶξ τέκνοις καὶ γονεῦσι γηραιοῖς ἀπαγομένων, *pro quo ex Bav. editum eſt* ἀναμὶξ ἅμα τέκνοις, 2, 56, 7.

Ἀνάμνησις. ἀναμνήσεως χάριν, 4, 66, 10. ἀνάμνησιν ποιεῖσθαι, 2, 37, 6. κεφαλαιώδη, 1, 5, 4. ἡ τῶν ἰδίων περιπετειῶν ἀνάμνησις, 9, 10, 10.

Ἀναμφισβήτητος ἐλπὶς, 3, 64, 3. δόξα, fama, 18, 18, 12.

Ἀναμφισβητήτως κρατοῦντες τῶν ὑπαίθρων, 11, 18, 8.

Ἀνανδρία, 1, 31, 1. 3, 6, 12.

Ἀναν

Ἄνανδρος πρᾶξις, 5, 81, 1.
Ἀνάνδρως, 1, 11, 5. 3, 94, 4.
Ἀνανεοῦσθαί τι, in memoriam revocare, 5, 36, 7. 15, 25, 7. (*conſ.* προανανεοῦσθαι.) τὴν συμμαχίαν, renovare fœdus, 23, 1, 5. τὰ φιλάνθρωπα, 4, 26, 8. 28, 10, 9. τὴν φιλίαν, 11, 34, 11. τὰς συνθήκας, 7, 3, 1.
Ἀνανεύειν, 1) negare, repulſam dare, 16, 21, 9. 2) ἀνανενευκώς, erectus, in altum eminens, ſurſum ſpectans, 1, 23, 5. (*coll. cap.* 22, 8.) 18, 13, 3.
Ἀνανέωσις τῆς συμμαχίας, renovatio, 23, 1, 6 *ſq.*
Ἀνανταγώνιστον σθένος, invictum robur, *Fr. gr.* 57.
Ἀνάντης, arduus, *pro* προσάντης *habet cod. Bav.* 5, 8, 1. *n.*
Ἀναντίῤῥητος. πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων παραγγελθὲν ἀναντίῤῥητον γέγονεν, 28, 11, 4. ἀναντιῤῥήτους ἔχειν τὰς τῶν ἀφροδισίων χρείας, 6, 7, 7.
Ἀναντιῤῥήτως, 23, 8, 11.
Ἀναξαίνεσθαι. τῆς διαφορᾶς ἀναξαινομένης, recrudeſcente diſſenſione, 27, 6, 6.
Ἀνάξιος, *abſol.* indignus homo, 15, 26, 10.
Ἀναξυρίδες, αἱ, braccæ, 2, 28, 7. 2, 30, 1.
Ἀναπαύειν τινὰ, quietem dare, 3, 53, 9. ἀναπαύειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς κακοπαθείας, requieſcere, 3, 42, 9. ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, quietem & otium agere, 10, 20, 2.
Ἀνάπαυσις εὐσχήμων, honeſtum otium, 5, 75, 6. εἰς τὰς ἀναπαύσεις ὑπερτίθεσθαί τι, in tranquilliora tempora, in majus otium differre, 5, 104, 9. κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥαθυμίας, per otium, 10, 9, 5. *opp.* οἱ τοῦ πράττειν καιροὶ, *ibid.*
Ἀναπείθειν. τούτοις τοῖς λόγοις ἀναπειθόμενος, commotus, 29, 3, 3.
Ἀνάπειρα, exercitatio, 5, 2, 4. ἀναπείραις καὶ μελέταις χρῆσθαι, 10, 20, 6. ἀνάπειρα τῶν πλοίων, 26, 7, 8. — „luſtratio navium, *cum periculum fit, an ſint integræ, inſtructæ.*“ *Ern. Adde, & an ſatis exercitati remiges.*
Ἀναπειρᾶσθαι ἅπασι τοῖς σκάφεσι, navium omnium experimentum agere, 26, 7, 9.
Ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, *vinctum* Romam mittere, 1, 7, 12. 29, 11, 9. 30, 9, 2. *conſ.* ἀνάγειν, & ἀνακαλεῖσθαι.
Ἀναπετάννυμι. ἀναπεπταμένος τόπος, patens locus, 1, 51, 5. 6, 40. 10.
Ἀναπηδᾶν ἐπὶ τοὺς ἵππους, inſilire in equos, 6, 25, 4.
Ἀναπίπτειν, 1) reclinare ſe, *de remigibus remos adducentibus*, 1, 21, 2. *n.* 2) ἀναπίπτειν ταῖς ψυχαῖς, ταῖς ὁρμαῖς, animum abjicere, 4, 51, 8. 20, 4, 6.
Ἀναπλάττειν τι μεῖζον τοῦ συμβαίνοντος, animo ſibi fingere, 3, 94, 2.
Ἀναπλεῖν, 1) cum claſſe exire, (*i. q.* ἀνάγεσθαι) 1, 25, 9. *coll. vs.* 7. 1, 39, 1. 1, 64, 1.

29, 11, 9. 2) redire cum claſſe, 5, 102, 10. 3) ἀναπλεῖται ἐκ θαλάττης ὁ ποταμὸς, ſurſum, adverſo flumine navigari poteſt, 2, 16, 10.

'Αναπληροῦν. ὁ ἀναπληρῶν τὰς βίβλους καὶ ἐπιμετρῶν λόγος, 7, 7, 7.

'Αναπλήρωσις. εἰσφέρειν τὸ τρίτον μέρος τῆς γῆς εἰς τὴν τῶν προσλαμβανομένων οἰκητόρων ἀναπλήρωσιν, 5, 93, 6. n. ἀνακλήρωσιν *ſuſpicatus erat Reiskius; ſed eadem fere notione teneri vulgata poterit*, ad complendam menſuram, ut ſatis haberent novi cives.

'Ανάπλους, 1) exitus cum claſſe, profectio in altum, 1, 53, 13. 16. 2, 6. τὸν ἀνάπλουν ποιεῖσθαι, *i. q.* ἀνάγεσθαι, 1, 49, 12. 16, 2, 4. *coll. vs.* 4 & 5. *Sic cod. Aug.* 5, 5, 12. n. διὰ τὸν τῶν Ῥοδίων ἐπ' αὐτὸν ἀνάπλουν, 4, 19, 8. 2) reditum *interpretatus eſt Valeſius* 15, 24, 1. n. *conf.* ἀναπλεῖν.

'Αναπνεῖν, reſpirare a malis, 17, 11, 6. 17, 14, 6.

'Αναπνοὴ, 1) ſpiritus; ἕως τῆς ἐσχάτης ἀναπνοῆς, 3, 63, 5. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno ſpiritu *legere*, 10, 47, 9. 2) reſpiratio a malis, 1, 71, 3.

'Αναπόδεικτος ἀπόφασις, absque demonſtratione, 7, 13, 2.

'Ανεπίκριτος, absque reſponſo; 1) *paſſive*, qui reſponſum non accepit, 4, 34, 1. 15, 2, 4. 23, 10, 13. 2) *active*, qui reſponſum non dat; ἀνεπίκριτος οἰμωγὴ, ejulatus nullo dato reſponſo, 8, 23, 6.

'Αναπολόγητον ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, 29, 4, 5. ἀναπολ. ψεῦδος, 12, 21, 10.

'Αναπομπὴ, deducti captivi *Romam*, 30, 9, 10. *cf.* ἀναπέμπειν.

'Αναπτύειν. κοχλίας σίαλον ἀναπτύων, 12, 13, 11.

'Ανάπτω. 1) incendo; ὑπολαβόντες αὐτομάτως ἀνῆφθαι τὸν χάρακα, 14, 5, 1. 2) ſublime ſuſpendo; καταφράκται διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοι, *Spicileg. ex lib. X. num.* 2.

'Ανάπωτις, 10, 14, 2. *i. q.* ἄμπωτις.

'Αναρίθμητον πλῆθος, 4, 75, 7. 5, 44, 1. 9, 6, 9.

'Ανάριστος, impranſus, 3, 71, 10. 3, 72, 3.

'Αναρπάζειν. ἄρδην ἀνηρπάσθη, funditus deleta eſt *urbs*, & ex oculis hominum erepta. 4, 54, 6.

'Ανάρπαστος. ποιῶν ἀναρπάστους αὐτῶν τοὺς βίους, opes eorum in prædam conceſſit, fortunas eorum evertit, 9, 26, 7. *Videtur* ἀναρπαστὸς *acute ſcribendum, quia eſt a verbo* ἀναρπάζω, *non ab* ἁρπάζω *cum a privativo.*

'Αναῤῥηγνύειν ὑπόνομον, perfringere fornicem canalis ſubterranei, 5, 71, 9.

'Αναρτᾷν. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων ἐλπίδες, 10, 3, 7. *n. ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν *legebatur. conf.* ἐξαρτᾷν.

'Ανασείειν, ad bellum concitare, *Fr. hiſt.* 66.

'Ανα-

Ἀνασκάπτειν ναοὺς ἐκ θεμελίων, 16, 1, 6.

Ἀνασκευάζειν συνθήκας, fœdera ever ere, diſſolvere, 9, 31, 6. 9, 32, 8. Φήμην, famam evertere, 12, 25, 4.

Ἀνάσκητος, non exercitatus, 1, 61, 4. 3, 70, 10. 3, 106, 5.

Ἀνασκολοπίζειν, cruci adfigere, *Spicil. lib. X. num.* 2.

Ἀνασοβεῖν, terrere, 38, 1, 8.

Ἀνασπᾶν, τὰς γεφύρας, 2, 32, 9. τὰς σανίδας τῆς γεφύρας, 2, 5, 5. 3, 66, 4. τὰς πυλίδας, 5, 39, 4. τὰς ἀγκύρας, 5, 110, 4. ἀνασπᾶν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ κινδύνου, 16, 30, 4.

Ἀνάσπαστος, retractus, excitus, commotus ad diſcedendum ex aliquo loco, 2, 53, 5. ſede ſua expulſus, 24, 8, 6.

Ἀνάστασις, *ſurrectio ex inſidiis*, 5, 70, 8. *nempe ſic ibi perperam vulgo pro* διανάστασις *erat editum.* ἀναστάσεις τῶν ἀντιπολιτευομένων, *factiones*, 30, 7, 8. *n. ſed ibi cum Reiskio* ἀνατάσεις *reſtituimus Polybio.* τὴν τῶν οἰκετῶν ἀνάστασιν 40, 2, 10. abductionem *interpretatus eſt Valeſius;* elevationem in numerum civium & militum *Toupius; nos* motum, turbas, ſeditionem, inſurrectionem. *vide Adnot.*

Ἀνάστατος. ἀναστάτους ποιεῖν, everſa urbe, ſedibus ſuis pellere cives, 4, 27, 6. 9, 9, 4. perdere, delere, 15, 20, 8. πόλεις καὶ βίους ἀναστάτους ποιεῖν, urbes & fortunas evertere, 3, 81, 6. εἰς τέλος ἀναστ. ποιεῖν πόλιν, funditus delere, 4, 53, 4, ἀνάστατον ποιεῖν χώραν, vaſtare regionem & cultoribus vacuam reddere, 28, 8, 3. ἀνάστατον γενέσθαι ὑπό τινος, ſedibus ſuis pelli ab aliquo, 2, 9, 8. 18, 34, 7. everti, deleri, *de urbe*, 17, 4, 6.

Ἀνασταυροῦν, crucifigere, e cruce ſuſpendere, 1, 11, 5. 1, 24, 6. 1, 79, 4. 5, 54, 6 *ſq.* ἀνασταυρῶσαι τὸ σῶμα, 8, 23, 3.

Ἀνάστειρος ναῦς, navis cujus pars anterior & roſtrum magis ſolito in altum erigitur, 16, 3, 8. *n.*

Ἀναστέλλειν τοὺς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων μαχομένους, repellere, depellere, 8, 6, 1. ἀναστέλλεσθαι, ſeſe continere, inhibere ſe, 9, 22, 9. *n.* — „diſſimulare, tegere animum & mores.“ *Ern.*

Ἀνάστημα, τὸ, locus eminens, *Tom. V. p.* 27. *ſub fin.*

Ἀναστομοῦν τὰς διώρυγας τοῦ Νείλου, aperire Nili clauſtra, 5, 62, 4. *n.*

Ἀναστρατοπεδεία, ἡ, mutatio caſtrorum, profectio e caſtris, 6, 40, 1.

Ἀναστρατοπεδεύειν, caſtra movere, 1, 24, 4. 3, 110, 4. 4, 18, 9. 14, 10, 8.

Ἀναστρέφειν, 1) invertere, convertere, *intellige* τὸν ἵππον, 11, 21, 3. *Et omnino per ellipſin pronominis* ἑαυτὸν, ſeſe convertere, reverti, 1, 50, 2. 1, 76, 4 *ſq.* 4, 11, 2.

4, 12, 7. *& ſæpe alias.* 2) *ἀναστρέφεσθαι*, verſari, agere; *ut*, *θρασέως καὶ προπετῶς*, 1, 9, 7. *νωθρῶς ἀνεστράφη*, 1, 74, 13. *ῥαθύμως*, 1, 86, 5. 3, 76, 9. *περί τι*, negligenter verſari in re, 12, 27, 3. (*ſed hic quidem ἀνεστράφη ex Caſauboni eſt conject. & mssti ἀπεστράφη habent, quod vide.*) *ἀσεβῶς ἀναστρέφεσθαι εἴς τινα*, 25, 1, 10. *ἀναστρ. ἐν πράγμασι*, in rebus gerendis verſari, 1, 14, 7. *ἐν ταῖς ἡγεμονείαις*, in imperiis verſari, ducis munere fungi, 9, 21, 5. *ἐπὶ ταῖς κυνηγεσίαις* (*putabam ἐν ταῖς κυνηγ.*) *ἀναστρεφόμενος*, venando occupatus, venationibus dans operam, 32, 15, 19.

Pro olim vulgato ἀνέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας, 5, 9, 3. *ex codicum præſcripto correxi ἀνέτρεψαν*, ſtatuas everterunt. *Similiter* 30, 8, 3. *ubi vulgo legitur τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέστρεψαν, corrigendum ἀνέτρεψαν putem*, fortitudinis, quæ eis ineſſe viſa erat, laudem everterunt: *quam emendationem a Reiskio etiam, obiter quidem, & alio loco (p. 364.) commendatam video. conf. ἀνατρέπω.*

Ἀναστροφή, 1) converſio. *ἐξ ἀναστροφῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν πόλιν*, converſo agmine, retro converſo itinere, in urbem redierunt, 4, 54, 4. equites pugnare ſolent *ἐξ ἀναστροφῆς καὶ μεταβολῆς*, convertendo ſe, recipiendo ſe, & rurſus in hoſtem redeundo, 3, 115, 3. *Sigillatim in imperio militari, ex Tacticorum præſcripto, ἀναστροφὴ reſpondet τῇ ἐπιστροφῇ, & eſt* nova converſio poſt *ἐπιστροφὴν* facta, *ſive* converſio in priorem locum ſtatumque. *vide* 10, 21, 2 *ſq. n.*

2) vitæ actio, vitæ genus; *ut, κατὰ τὴν λοιπὴν ἀναστροφὴν τεθαυμασμένος*, 4, 82, 1. *conf. ἀναστρέφεσθαι.*

3) mora, tempus. *ἀναστροφὴν διδόναι τινὶ εἴς τι*, 1, 66, 3. 2, 33, 3. *πρός τι*, 8, 26, 7. *οὐδὲ τὸν τυχόντα χρόνον ἀναστροφὴν δόντες*, 1, 70, 4. *οὐ δέδωκε χρόνον οὐδ' ἀναστροφὴν ταῖς ἐπιβολαῖς αὐτῶν*, 3, 93, 3. *τοτ' ἤδη τῶν πραγμάτων οὐκ ἔτι διδόντων ἀναστροφὴν*, 2, 51, 4. 11, 1, 2. *πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις ἀναστροφὴ καὶ λάβοι χρόνον πρὸς &c.* 23, 14, 8. *λαμβάνειν ἀναστροφὴν πρὸς τὰς παρασκευάς*, 24, 6, 2.

Ἀνασώζειν. *οἱ ἐκ τῆς φυγῆς ἀνασωζόμενοι*, 18, 10, 2. *conf. συνανασώζειν.*

Ἀνασωρεύειν *τὸν χοῦν*, 8, 35, 5. *n.*

Ἀνάτασις, *ἡ*, 1) minæ, 4, 4, 7. *n.* 30, 4, 2. 30, 7, 8. *n.* *Fr. gr.* 17. 2) *ἡ εἰς ὕψος ἀνάτασις*, altitudo, 5, 44, 3. 8, 15, 3. 10, 13, 8.

Ἀνατατικὴ *ἐπιστολή*, minaces literæ, 5, 43, 5.

Ἀνατατικῶς, minaciter, 4, 4, 7. 22, 17, 6. *Fr. gr.* 16.

Ἀνα-

Ἀνατείνειν. 1) extendere, porrigere; (*i. q.* *ἐκτείνειν.*) *πρὸς τὸ πέλαγος ἀνατείναντες τὸ δεξιὸν κέρας τοῦ στόλου*, 1, 27, 3. *Et neutraliter*, extendere ſe, porrigi; *promontorium ἀνατεῖνον εἰς τὸ πέλαγος*, 1, 27, 4. *Cephallenia inſula ὡς εἰς τὸ Σικελικὸν ἀνατείνουσα πέλαγος*, 4, 3, 9.

2) in altum protendi, in altitudinem erigi, altum eſſe; *λόφοι πρὸς ὕψος ἱκανὸν ἀνατείνοντες*, 18, 5, 9. *Et unde ἀνατείνειν*; *λόφος ἀνατείνων ἱκανὸν*, 11, 5, 5. *Rurſus forma paſſiva verbi*; *οἰκίαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναι*, 9, 21, 10.

3) *ἀνατείνεσθαι & ἀνατα-θῆναι*, minari, 5. 55, 1. 5, 58, 1. *Fr. gr.* 16. *cum infin. ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα*, 4, 18, 10. *cum dat. τοὺς μὲν παρακαλῶν, οἷς δ' ἀνατεινόμενος*, 4, 82, 8. *Nempe intelligitur τὸν φόβον, ut ſit proprie* metum alicui intendere *vel* incutere; *quod nomen diſerte adjicitur* 2, 52, 1. *ἀνατεινόμενος αὐτοῖς τὸν φόβον. &* 31, 21, 13. *ἀνατα-θεὶς (αὐτοῖς) τὸν φόβον τοῦτον.*

Ἀνατέλλειν, oriri, *de ſignis cœleſtibus*, 9, 15, 10.

Ἀνατήκεσθαι, liquefieri, *de nive*, 2, 16, 9.

Ἀνάτηξις *τῶν χιόνων*, 9, 43, 5.

Ἀνατιθέναι. 1) *τοῦτον ἀνέθεσαν*, *ſcil. εἰς τὸν σταυρὸν*, cruci hunc impoſuerunt, *vel* in crucem erexerunt, e cruce ſuſpenderunt, 1, 86, 6. *n.* (*quemadmodum v. c. ἀναθήματα ſunt tabulæ altaribus* impoſitæ, *vel ſuper eis* erectæ, *aut e parietibus templorum* ſuſpenſæ.) *βωμὸν τῆς Ἱστίας ἀνέθεσαν*, aram poſuerunt, erexerunt, ſtatuerunt, 5, 93, 10.

2) tribuere, adſcribere, imputare alicui aliquid; *veluti* ſententiam aliquam, *ἀνατιθέναι τινὶ γνώμην τινὰ*, 4, 24, 2. culpam, *ἀνατιθ. τὴν αἰτίαν τῶν γεγονότων ἐπί τινα*, *vel τινὶ*, 5, 1, 8. 24, 2, 6. *οἱ Ῥωμαῖοι πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν τῷ Δημητρίῳ ἀνέθεσαν*, Romani omnia ſua beneficia (*in Philippum collata*) Demetrio imputata volebant, *i. e.* Demetrii cauſſa ſe ea omnia feciſſe præ ſe ferebant, 24, 7, 4. *quod ipſum ibid. vs.* 1. *dicit; πᾶσαν τὴν ἐξ αὐτῶν χάριν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπερείδοντο.*

3) *τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς*, cantoribus aures adcommodans, 24, 3, 9. *quam phraſin Erneſtus cum illa, ἀνατιθέναι βωμὸν, confert, ut, quemadmodum illa verti poteſt* dedicare aram, ſic *ἀνατιθέναι τινὶ τὰς ἀκοὰς ſit* aures alicui dicare, *vel* dedere, *ut ait Cicero.*

4) *ἡ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται*, circuitionis fides curæ equitum demandatur, equitibus injungitur, 6, 35, 8. *ἀνέθεντο περὶ τούτων εἰς τὴν σύγ-*

κλητον, eam rem ad ſenatum rejecerunt, 22, 27, 11.

'Ανατολὴ, 1) ortus ſolis, *ἡ κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολὴ*, 11, 22, 6. *De* mundi plaga orientali *in plurali numero amat uſurpari, αἱ ἀνατολαὶ, ut ſicut αἱ δυσμαὶ, αἱ ἄρκτοι, & ſimilia*; 11, 6, 4. 2, 14, 4. 5, 22, 2. *κατὰ χειμερινὰς ἀνατολὰς τῆς πόλεως*, 5, 22, 3. *conf. θερινός.* 2) fluvii ortus & fontes; *αἱ ἀνατολαὶ τοῦ* Πάδου, 2, 17, 4.

'Ανατρέπειν, evertere; *ἀνατρέπουσι καὶ συμπατοῦσιν ἀλλήλους*, ſe invicem evertunt, ſternunt, & proculcant, 6, 31, 12. *ἀνατρέπειν πόλιν* evertere urbem, 30, 15, 5. *τὰς εἰκόνας*, 4, 62, 2. *τὰς τιμὰς*, 28. 7, 9 & 12. *Sic & τοὺς ἀνδριάντας*, 5, 9, 3. *n. ubi mendoſe vulgo omnes ἀνέστρεψαν pro ἀνέτρεψαν dederant. Parique ratione* 30, 8. 3. *ἀνέτρεψαν ſcribendum pro ἀνέστρεψαν, quod obſervationem noſtram effugerat, ſed monitum ſupra ad verbum ἀναστρέφειν.*

Paſſive ἀνετράπησαν ταῖς ψυχαῖς, conciderunt animis, 22, 8, 8. *ἀνετράπησαν temere & perperam editum erat* 3, 74, 2. *pro ἐτράπησαν*, in fugam verſi ſunt. *Rurſus ἀνετράπη perperam olim vulgatum pro ἐνετράπη*, 22, 14, 5. *n.*

'Ανατρέχειν, recurrere, redire, celeriter redire; *ἀνέτρεχον εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς τάξεις*, 2, 67. 6. *Sic* 4, 12, 5. *Præſertim de navibus; ubi ſimpliciter* redire *denotat, ut* 1, 50, 4 & 8. 7, 3, 6. *De equis qui aberrant de via*, 3, 53, 10.

2) *ἀνατρέχειν κατὰ δύναμιν*, pro viribus emendare peccata, 2, 13, 4. *ſicut gallice dicimus, revenir ſur ſes pas. Sic ἀνατρέχουσι καὶ διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς*, 26, 3, 12.

3) *ἀναδραμεῖν τοῖς χρόνοις*, temporibus retrogredi & paulo altius repetere rem, 1, 12, 6. 2, 14, 1. 2, 37, 7. 3, 1, 2. *Sic ἀναδραμεῖν ἐπί τι*, 5, 40, 4.

'Αναφαίνειν τινὶ τὸ σημεῖον, ſublatum oſtendere ſignum, 5, 22, 10. (*i. q. αἴρειν τὸ σύνθημα*, 5, 21, 2.)

Paſſ. ἀναφαίνεσθαι, adparere, in conſpectum venire, 10, 48, 7.

'Αναφανδὸν, palam, 13, 4, 5. 32, 21, 11.

'Αναφέρειν, 1) furſum ferre, furſum ducere; *ἡ πλατεῖα ἀναφέρουσα ἐπὶ τὴν ἀγορὰν*, via furſum ducens in forum, 8, 31. 1. *Et paſſive ἀναφέρονται ζώδια*, oriuntur ſupra horizontem, 9, 15, 8. (*i. q. ἀνατέλλουσι vel ἐπιτέλλουσι.*)

2) perferre aliquid ad aliquem, deferre, (*præſertim* ad eum qui dignitate ſuperior eſt; *conf. ἀνάγειν, ἀναπέμπειν.*) *τοῖς ὑποτεταγμένοις ἀναφέρειν ἐπέταξαν ἀπογραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις*, 2, 23, 9. 2, 24, 10. *ὁ παῖς ἀναφέρει τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν*

τὸν Σωσίβιον, 5, 38, 2 *ſq.* *ὁ ἔφοδος ἀναφέρει τὸ σύνθημα πρὸς τὸν χιλίαρχον*, 6, 36, 6. *ἡ ὑπόνοια ἐπὶ τὸν Λίβιον* (*qui erat præfectus urbis*) *ἀνοισθήσεται πρῶτον*, 8, 59, 8. *Eodem pertinet ἀναφέρειν τῷ δήμῳ* (*intell. τὸ διαβούλιον*) *περὶ διαλύσεως*, de pace referre ad populum, deliberationem proponere populo, 15, 8, 13. (*conf. ἀναφορά.*) *πάντῃ ἀναφέρουσι τὰς ὠφελείας τοῖς ἑαυτῶν στρατοπέδοις*, 10, 16, 4. *καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ταχτὸν ἀναφέρειν μέτρον*, 3, 100, 3. *Sic de pecunia quæ in ærarium populi Rom. infertur*, 34, 9, 9.

3) perferre, tolerare, ſuſtinere, & ſuſtinendo ſuperare; *ἀναφέρειν φθόνους καὶ διαβολάς*, 1, 36, 3. *n.* *τὸν κλύδωνα*, 1, 60, 10. *n.* *τὸν πόλεμον*, 4, 59, 10.

4) mente, cogitatione, *vel* opinione referre aliquid ad aliquid *vel* ad aliquem; *πάσας ἐπιβολὰς πρὸς ἓν ἀναφέρειν τέλος*, 2, 43, 7. *conf. ἀναφορά.* *τὴν αἰτίαν τοῦ πράγματος ἐπιφέρειν ἐπί τινα vel εἴς τινα*, 4, 60, 7. 7, 13, 3. 10, 5, 8. *τὰ ἀναφερόμενα εἰς Ἀννίβαν περὶ τῆς ὠμότητος*, 9, 24, 8. *ταῦτα ἐπὶ τὴν τῶν Ἀχαιῶν προαίρεσιν ἀνοιστέον*, hæc ad Achæorum inſtitutum referenda ſunt, cauſa horum repetenda ab Achæorum inſtituto, 2, 42, 4. *ἀναφέροντες ἐπ᾽ αὐτοὺς* (*i. q. ἐφ᾽ ἑαυτοὺς*) *τὸ παραπλήσιον*, ſimilem ſortem ad ſe referentes, *i. e.* cogitantes idem ſibi ipſis poſſe accidere, 6, 6, 6. *πρὸς ταύτην ἀναφέροντες τὴν ἔννοιαν*, 2, 23, 8. *n.* *ubi ſi vera ſcriptura eſt, neutraliter vel reciproce ſumitur verbum, ſive per ellipſin accuſativi ἑαυτοὺς aut τὸν νοῦν, ut Reiskius voluit, ſive intelligendo ἀναφέροντες τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς πράξεις, quæ vocabula adjiciuntur* 2, 43, 7.

Pro eo quod codices mssti dabant, & quod defendit Reiskius, ἀνέφερον οἱ περὶ τὸν Ἄτταλον τῷ τῶν καταφράκτων νεῶν πλήθει, 16, 4, 2. *perſpecte, ut nobis viſum erat, διέφερον correxit Caſaubonus.*

Ἀναφθέγξασθαί τι, vocem aliquam emittere, 17, 5, 6. *Cf. ἐπιφθέγγεσθαι & προσεπιφθεγγ.*

Ἀναφορά, *conf. ἀναφέρω.* 1) reſpectus ad aliquid, relatio ad finem; *πρὸς ἓν γίγνεται τέλος ἡ ἀναφορὰ ἁπάντων*, 1, 3, 4. *πᾶσαι αἱ πράξεις πρὸς ἓν τέλος ἤρξαντο τὴν ἀναφορὰν ἔχειν*, 4, 28, 3. *τὴν ἀναφορὰν ποιεῖσθαι πρός τι*, 5, 105, 5. *i. q. ἀποβλέπειν πρὸς ἐκεῖνον τὸν σκοπὸν*, *ibid.* *οὐ χρὴ ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦτο*, non cogitandum eſt de hoc; id, de quo agitur, non eſt ad hoc referendum, 2, 17, 2.

2) referre ad aliquem, & ejus voluntati rem permittere; *τὴν ἀναφορὰν ἐποιοῦντο πρὸς ἐκεῖνον*, ad ipſum de omnibus refe-

referebant, 5, 26, 5. ἡ ἀναφορὰ τούτων γίγνεται πρὸς τὴν σύγκλητον, 6, 17, 6. 17, 10, 1. 25, 4, 1. οὐδὲ ἀναφορὰν ἔχει τὸ διαβούλιον, *nempe* πρὸς *vel* ἐπὶ τὸν δῆμον, ne referre quidem de ea re ad Populum licet, 15, 8, 13. ἔδει γίγνεσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ Ῥωμαίους. 22, 13, 6. *ſcilicet* ἐπὶ τὸν δῆμον τῶν Ῥωμαίων, *ibid. vs.* 16.

Ἀναφυσήματα, τὰ, τῶν κρατήρων, efflationes, eructationes flammarum, 34, 11, 17 *ſq.*

Ἀναφωνεῖν, exclamare, 3, 33, 4.

Ἀναχαλᾶσθαι, remitti, laxari, *de vinculo*, 6, 23, 11.

Ἀναχωρεῖν, 1) redire, reverti, *diſcedere, abire.* 1, 11, 15. 3, 8, 4. 28, 7, 7. 29, 9, 4. 32, 22, 9. 33, 11, 4. *&c.* *Sic* decedere *de provincia*, 1, 17, 6. *de quo loco conf. Adn. ad* 28, 3, 4.

2) *Sigillatim*, recedere, abſiſtere a negotiis, a propoſito, ab inſtituto; ἀναχωρήσουσι καὶ συγκαταθήσονται διότι *&c.* diſcedent a propoſito, abſiſtent, non urgebunt poſtulatum, 26, 1, 5. *In eamdem ſententiam interpretatus ſum* ἀνεχώρησεν ἐκ τῶν πραγμάτων 29, 10, 5. *n.* urgere ſuam ſententiam amplius noluit; *ſed adjectum vocab.* τῶν πραγμάτων *in plur. num. videtur utique aliquid amplius ſignificare,* receſſit a negotiis & abſtinuit dehinc adminiſtratione rerum; *quam in ſententiam locum hunc interpretatus erat Caſaubonus. Et ſic haud dubie ipſum verbum* ἀναχωροῦντες *nude per ſe ſignificat,* qui negotiis abſtinuerunt, ab adminiſtranda republica receſſerunt, 28, 3, 4 *ſq. n.* 30, 10, 5. *& ſunt iidem quos* τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας *dicit* 28, 3, 8. *Sic rurſus* ἀνακεχωρηκυῖα ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων 32, 12, 7. *eſt* quæ abſtinuerat a pompis publicis.

3) πολισμάτιον ἀνακεχωρηκὸς ἀπὸ τῆς θαλάττης, oppidulum a mari non nihil remotum, 2, 11, 16.

Ἀναχώρησις, reditus, 10, 11, 3. τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι ἐπὶ πόδα, 8, 16, 5. ἡ ἐπὶ πόδα ἀναχώρησις *eſt proprium pugnæ manipulorum Romanorum*, 2, 33, 7. ἡ εἰς τοὔπισθεν ἀναχώρησις, 2, 29, 3.

Ἀνδραγαθεῖν, fortiter agere, 1, 45, 3. *n.* 5, 71, 10. 6, 39, 2. 10, 11, 6. 14, 5, 8.

Ἀνδραγάθημα. ἀνδραγαθήμασι *habent codices nonnulli pro* ἀνδραγαθήσασι 1, 45, 3. *n.*

Ἀνδραγαθία, fortitudo, virtus, 2, 38, 3. 5, 60, 3. 6, 37, 10. 6, 39, 2 *&* 9. 18, 17, 2.

Ἀνδραποδίζεσθαι, 15, 4, 2. *conf.* ἐξανδραποδ.

Ἀνδραποδιστής, plagiarius, qui liberos homines in ſervitutem rapit, 12, 9, 2. 12, 10, 6.

Ἀνδράποδον. ἀνδράποδα καὶ βλᾶκες, 16, 22, 5.

Ἀνδρεία *&* ἀνδρία, 1, 6, 4. *n.*

Ἀνδρόγυνος, effeminatus, timidus, 38, 4, 9.

Ἀνδρομήκης. ὡς ἀνδρομήκους ὕψους,

ὕψους, 8, 7, 6. *βάθος ὡς ἀνδρόμηκες*, 10, 46, 3.

Ἀνδρότερνος, pathicus, 8, 11, 12. *ex Theopompo.*

Ἀνδρώδης τῇ φύσει, 16, 21, 3. *ἀνδρ. σύμπτωσις*, fortis conflictus, 11, 13, 1. *ἀνδρωδέστατος*, 2, 1, 8. 3, 71, 8. 14, 9, 7.

Ἀνδρωδῶς, 1, 14, 3. 1, 31, 8. 3, 19, 13. 3, 107, 8. 5, 83, 6. *ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως*, 1, 31, 8. *ἀνδρωδῶς βουλεύεσθαι*, 3, 118, 7.

Ἀνδρωνῖτις, ἡ, virorum habitatio. *ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάσαι*, *Fr. hiſt.* 27.

Ἀνέδην, *ab ἀνίημι*, effuſe, licenter, effrenate. *Plerumque ἀναίδην praeferunt codices noſtri, & ſic ſubinde editum erat apud Polybium, quod & ſemel nos tenuimus*, 10, 26, 5. *minus recte. Vide Adnot. ad h. l. & conf. ſupra, voc. ἀναίδην. ἀπολαύοντας τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην*, 2, 5. 6. *n. ἀνέδην καὶ θηριωδῶς ὥρμησαν*, 15, 20, 3. *n. ἀνέδην ὑπ' ἀναξίων ὑβρίζεσθαι*, 15, 26, 10. *n.*

Ἀνειπεῖν. *οὓς ἀνεῖπαν οἱ προειρημένοι*, 30, 10, 7. *n. ubi latina verſio ſic refingenda*; quos praedicti viri (*nempe Callicrates & alii, vs. 3 ſq. commemorati*) nominaverant, *ſive* denunciaverant; quorum nomina illi ediderant.

Ἀνέκαθεν, a prima origine repetendo rem; *ἀνεκ. κατηγορεῖν*, 5, 16, 6. 9, 33, 1. *ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν*, 2, 35, 10, *τὴν σύγκρισιν*, 12, 12, 1. *τὸ ἀνέκαθεν Ἀργείων ἄποικοι γεγόνασι*, prima origine coloni Argivorum fuerant, 16, 12, 2.

Ἀνεκτὸς, ferendus, tolerabilis, 12, 9, 5.

Ἀνελίττειν, *evolvere ſe. ἀνελίξαντες pro ἀναδείξαντες ſuſpicatus erat Reiskius* 2, 67, 1. *citra neceſſitatem.*

Ἀνέλπιστος, inopinatus, *de calamitate*, 4, 58, 2.

Ἀνελπίστως, 1, 6. 3. 1, 21, 11. 1, 23, 7. *ἀνελπίστως σώζειν τινὰ*, ſervare aliquem qui omnem ſalutem deſperaverat, 23, 11, 8.

Ἄνεμος; *vide οὔριος, φορὸς, λαμπρὸς, & conf. πνεῦμα. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γινώσκουσι*, 9, 25, 3. *Adde στάσις.*

Ἀνεμποδίστους ἔχειν καὶ τὰς ἐξαγωγὰς καὶ τὰς ἀναχωρήσεις, 10, 11, 3.

Ἀνεννόητος τῶν τοιούτων, ignarus rerum hujusmodi, qui nullam earum notitiam habet, 2, 35, 6. 11, 8, 3. *Fr. gr.* 12 & 19. (*Eſt autem Fragm. hoc gramm. num.* 19. *ex ipſo loco modo citato* 11, 8, 3. *ductum; quod nunc demum obſervavimus.*)

Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, bellum non indictum, non denunciatum, 4, 16, 4. *ubi codex Flor. αὐτεπάγγελτος praefert.*

Ἀνεπιβούλευτος. *ἀνεπιβούλευτον διεφύλαξε τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ*, ab inſidiis ſecurum regnum, 7, 8, 4.

Ἀνε-

Ἀνεπιγνώστως, ut agnoſci, ut cerni nequeat. *ἀνεπιγνώστως γίγνεται τὸ διάστημα*, 18, 1, 16. *ubi ἀνεπίγνωστον probabiliter maluerat Reiskius.*

Ἀνεπίγραφος οἰκία, domus quæ inſcriptionem nullam habet, 8, 33, 6.

Ἀνεπίληπτος, culpæ expers, 14, 2, 14. 30, 7, 6.

Ἀνεπιμιξία τῶν ἐθνῶν, defectus mutui commercii inter populos, 16, 29, 12. *conſ. ἀμιξία.*

Ἀνεπισήμαντον παραλιπεῖν τινα, nullo elogio inſignitum præmittere aliquem, 11, 2, 1. *ἀνεπισήμαντος κατὰ τὴν ἐσθῆτα*, non inſignis veſte, in veſtitu nihil habens e quo ab aliis dignoſci poſſit, 5, 81, 3.

Ἀνεπίσκεπτος, non inſpectus, neglectus, 32, 19, 5.

Ἀνεπιστάθμευτος, a præbendorum militibus hoſpitiorum onere immunis, 15, 24, 2. *n. conſ. ἀστάθμευτος.*

Ἀνεπίστατος, qui ad negotia non adtendit, rerum agendarum incurioſus, negligens, 5, 34, 4. *n. cf.* 5, 35, 6. *Nodum in ſcirpo quæſiſſe Erneſtus videtur, cum ad hunc locum hæc adnotavit: „quamquam tota forma orationis aliam ſignificationem videtur poſtulare, cum dicatur ſe præbuiſſe aulicis ἀνεπίστατον καὶ δυσέντευκτον, cui* negligentia *non ſatis videtur convenire. An*, qui aut omnino adiri non poſſet, aut immitis adeuntibus eſſet?“ —

Ἀνεπιστάτως, cum ad rem non ſubſiſtimus, cum ad rem non magnopere adtendimus, eamque non curamus. *conſ. ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, & ἐπίστασις. τὸ κάλλιστον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης ἀνεπιστάτως παρῆλθε*, pulcerrimum fortunæ inſtitutum inobſervatum præteriit, 1, 4, 4. *τὸ ῥηθὲν παρέδραμεν αὐτὸν ἀνεπιστάτως*, dictum aures ejus ita prætervolavit, ut illud non moraretur Scipio, non magnopere ad illud adtenderet, nec curaret, 10, 40, 3. *n. ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων*, ſine notatione prætermittere talia, ita prætermittere talia, ita prætermittere ut nihil ad ea moreris, ut nec ipſe ea adtentius conſideres, nec alios de eis diligentius conſiderandis admoneas, *Fr. gr.* 20. *ἀνεπιστάτως ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν πέντε στίχους συνείρειν*, ſine mora quinque verſus uno ſpiritu & uno tenore legere, 10, 47, 9. *ubi utrumque ſimul intelligi poteſt, tam* ſine cogitandi mora, *ut expoſuit Caſaubonus, id eſt*, abſque multa mentis intentione, *quam* ſine pronunciandi mora, ſine intermiſſione. *ὥρμησαν ἀνεπιστάτως διὰ τὴν τάφρον*, ſine mora per foſſam currebant, non magnopere conſiderantes vel curantes quem in locum ſe demitterent, inconſiderate, 11, 15, 8. *πρόσεισι πρὸς τὸ δέλεαρ ἀνεπιστάτως*, incaute, imprudenter, 15, 21, 7.

Ἀνε-

Ἀνεπιτήδειος, minus idoneus, 31, 22, 2.

Ἀνεπιτίμητος, 1) culpa carens, non vituperandus. 8, 2, 2. 2) impunis, 35, 2, 3.

Ἀνεπίφθονος, non invidioſus, *ſcil. ſine invidioſo faſtu*, 11, 10, 3.

Ἀνέργαστος, non elaboratus, parum adcurate tractatus, 10, 43, 1.

Ἄνεσις καὶ σχολὴ, remiſſio & otium, 1, 66, 10.

Ἀνέστιος, laribus carens, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀνέτοιμος, imparatus, ἀνετοιμότερος, 12, 20, 6.

Ἀνέχεσθαι, ferre, ſuſtinere; *cum genit.* οὐδ' ἀνείχετο τῶν ἀποφαινομένων ταῦτα, 3, 82, 5. *cum accuſ.* οὐδὲ λόγον ἠνείχετο περὶ τούτων, 5, 67, 13. u. δυσχερῶς ἀνείχοντο τὴν παῤῥησίαν, 15, 2, 2. πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, 1, 58, 4.

Ἀνήκειν. τὰ πρὸς τὴν τροφὴν ἀνήκοντα, quæ ad victum pertinent, 2, 15, 4. *Sic* 6, 5, 2. 6, 12, 4. 17, 14, 8. *&c. Sic & cum præpoſ.* εἰς, τὰ εἰς τόλμαν ἀνήκοντα, quæ ad audaciam pertinent, quæ cum audacia ſunt conjuncta. *conf.* ἧκω. πρὸς ἐμὲ ἀνήκει τοῦτο, ad me hoc pertinet, me hoc tangit, 11, 5, 6. 29, 3, 9.

Ἀνήκεστόν τι βουλεύεσθαι περί τινος, („*phraſis Thucydidea*" *ait.* Ern.) inſanabile aliquid, durius quid conſulere in aliquem, 4, 24, 7. 18, 20, 3. μηδὲν ἀνήκεστον ἐπιτηδεύειν, nihil gravius, nihil inexpiabile moliri, 1, 88, 3. ἀνήκεστόν τι παθεῖν, 4, 18, 11. 15, 1, 8. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιπίπτειν, 4, 53, 3.

Ἀνηλειψία, cum lavari & ungi non licet, illuvies & ſqualor, 3, 87, 2.

Ἀνήνυτος. ἀνήνυτόν τι ἔχει ἡ ὁδὸς, difficultatem pæne inſuperabilem habet iter, 9, 24, 4.

Ἀνὴρ, *notione eminenti*, αὐτὸν μὲν ἄνδρα γεγονέναι, 16, 22, 5. (*ubi opponuntur* ἀνδράποδα καὶ βλάκες.) ἥμισυς ἀνὴρ, 37, 2, 1. ἄνθρωπος τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, 4, 4, 5. ἄνδρες, milites, 1, 64, 6. (*opp.* ἡγεμὼν, *ibid.*) οὔσης κατ' ἄνδρα τῆς μάχης, 15, 13, 1. 1, 45, 9. 2, 69, 5. 3, 81, 2.

Ἀνθεῖν, florere. ἀνθοῦσα ἡ Μακεδόνων οἰκία, 3, 16, 4.

Ἀνθομολογεῖσθαι πρός τινα, profiteri apud aliquem, fateri alicui, *cum conjunctione* διότι, 5, 56, 4. 10, 38, 3. 12, 28, 7. *cum acc. & infinit.* 29, 6, 11. ἀνθομολογεῖσθαι πρὸς οὐδὲν τῶν λεγομένων, nihil fateri, 25, 27, 9. ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ἦν τοῖς γράμμασι, omnia confeſſus eſt, & conſenſit cum literis interceptis, 30, 8, 7. ἀνθομολ. τοῖς εἰρημένοις, adſtipulari, adſentiri dictis, 28, 4, 4. 28, 17, 6. πρὸς σφᾶς ὑπὲρ *vel* περὶ τινῶν, conſentire inter ſe in *propoſitas conditiones, & paciſci*, 5, 105, 2. 15, 19, 9. ἑαυτοῖς ἀνθομολογήσασθαι διότι προσέχουσι,

ἐχουσι, ſibi invicem teſtificari, ſignificare, ſe animum advertere, 10, 45, 10.

Ἀνθομολόγησις, pactio, mutua profeſſio mutuumque promiſſum, 32, 10, 12.

Ἀνθρώπειος, ad hominem pertinens, humanus. *ἐγγεύσασθαι αἵματος ἀνθρωπείου*, 7, 13, 7. *ποταμὸς ὑποδεχόμενος τὰς ἀνθρωπείας λύμας*, 5, 59, 11. *ubi ἀνθρωπείους ſcribendum videtur, niſi cum cod. Flor. ἀνθρωπίνας malis, quod tamen minus placet. τὰ ἀνθρώπεια ἁμαρτήματα*, 17, 13, 1. *τὰ ἀνθρώπεια πράγματα*, 15, 20, 5. *τότε τἀνθρώπεια καλῶς ἕξει*, tunc bene habebunt res humanæ, bene agetur cum hominibus, 12, 28, 2.

Ἀνθρώπινος. *ἄν τι συμβῇ περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπινον*, ſi quid humanitus nobis acciderit, ſi vita nobis non ſuppetierit, 3, 5, 8. *τῶν ἀνθρωπίνων στοχάζεσθαι*, humanæ ſortis rationem habere, 15, 8, 3. 15, 17, 4. *οὐκ ἀνθρωπίνη κακία*, 1, 67, 6.

Ἀνθρωπίνως *βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων*, ita deliberare ut humanæ ſortis memineris, 15, 7, 5. *τὰς ἐξουσίας ἀνθρωπίνως φέρειν*, 18, 16, 4. *μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖν τὰ πράγματα*.

Ἄνθρωπος. *οὐδεὶς ἄνθρωπος ὤν*, 3, 31, 3. *ἄνθρωποι ὄντες*, qui homines nati ſunt, mortales, 2, 4, 5. 2, 7, 1. *παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤδη*, 1, 70, 6. — *ἔθη καὶ νόμιμα*, 4, 67, 4. *κατὰ τοὺς κοινοὺς τῶν ἀνθρ. νόμους*, 2, 58, 6. *τὰ παρ' ἀνθρώποις ὡρισμένα δίκαια*, 2, 8, 12. 4, 6, 11. 8, 1, 1. *τὰ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμενα δίκαια*, 11, 29, 8.

Ἀνθρωποφαγεῖν, humana carne veſci, 9, 24, 6.

Ἀνθύπατος, ὁ, proconſul, 21, 8, 11. *n.* 28, 5, 6. *Spicil. lib.* 22.

Ἀνιέναι. *ἀνεικότες τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρὸς τὴν τῶν θηρίων συναγωγὴν*, dicare ſoliti. — „deſtinare ſoliti. *Nempe ἀνεῖναι proprie eſt* liberum facere ac dimittere, *ut alicui rei* deſtinari, ſacrari *poſſit*" *Ern.*

Ἄνιππος, qui equo caret, 10, 40, 10.

Ἄνισος μάχη, 10, 12, 6.

Ἀνιστάναι. *ἐκ τῆς καθέδρας ἀνέστησε τὴν γυναῖκα*, mulierem de ſede ſua ſurgere fecit, excitavit, 13, 7, 8. *τὸν Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς πολιορκίας*, *ſperans* ſe Philippum revocaturum ab obſidione, ad tollendam obſidionem commoturum, 5, 17, 5. *ἀνέστησε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς χώρας*, exercitum ejecit, excedere coëgit, 29, 11, 10. *perperam Caſaub.* motis caſtris; *manifeſte ſane idem eſt quod ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς νήσου. ibid. vs.* 9. *οὔτε καθελεῖν ἔξεστιν, οὐδ' ἀναστῆσαι πρότερον οὐδένα (neutr. plur. i. q. οὐδὲν) τῆς τοῦ στρατηγοῦ σκηνῆς*,

τῆς, non licet prius tollere neque loco movere quidquam, quam imperatoris tentorium fuerit detenſum et ablatum, 6, 40, 2. *ubi ἀναστῆσαι minus recte Caſaubonus de figendis tentoriis accepit, cujus verſio non teneri a nobis h. l. debuit, & correctam eam velimus. ἀναστῆσαι ibi, ut ſæpe alias, eſt contrarium τοῦ στῆσαι, quemadmodum in vocab. ἀνάστατος.*

ἀναστήσασθαι τὸν πόλεμον, reſuſcitare, denuo movere bellum, 11, 5, 2. *n. ubi non opus erat ut ἐνεστήσασθαι vellet Reiskius. (Temere πόλεμος ἀνέστη pro ἐνέστη dant codd. nonnulli 3, 6, 1.)* πρὸς τὸ μηδὲ πάλιν ἀνασταθῆναι μηδὲν τῶν διεφθαρμένων, ne rurſus erigi, reſtitui poſſet, 16, 1, 5.

Ἀνιστόρητος περί τινος, qui *locorum indolem* non exploravit, non cognovit, 12, 3, 2. *cf. ἱστορεῖν.*

Ἀνίσχειν τὰς χεῖρας τοῖς θεοῖς, 15, 29, 14.

Ἀνοδία. ἀνοδίᾳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, 5, 13, 6. ἀνοδίᾳ κατὰ τῆς νήσου διεσπάρησαν, 3, 19, 7. *Sed maxime in plur. num.* διανύσας ταῖς ἀνοδίαις τοὺς κρημνούς, 4, 57, 8. φεύγων ταῖς ἀνοδίαις, 4, 58, 10. 4, 69, 2, 4, 81, 7. 5, 23, 5. 8, 16, 6. 40, 3, 5.

Ἄνοδος. ἡ πλευρὰ περιέχεται ἀνόδῳ μεγάλῃ καὶ ἀπροσίτῳ, 5, 24, 4. *vide Not. & cf. ἀποῤῥώξ.*

Ἄνοια, ſtultitia, amentia, 4, 35, 15. 20, 5, 1. ἄνοια καὶ μανία, 40, 5, 8. ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν, ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμύῃ, μηδὲ τοὺς πέλας ὁρᾶν, 4, 27, 7. ὑπερβολὴν ἀνοίας μὴ καταλιπεῖν, 4, 11, 1. πολλάκις τὸ τολμᾷν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷν εἴωθεν, 4, 34, 1. *Pro ἄνοια alias Polybius vocabulo ἄγνοια amat uti, quod vide, & cf. not. ad 2, 7, 12. Sic fortaſſe 30, 9, 19. n. διὰ τὴν ἰδίαν ἄγνοιαν ſcripſit, non ἄνοιαν, ut vulgo legitur.*

Ἀνοίκειος. οὐκ ἀνοίκειον πρᾶγμα ἐκείνῳ, res non diſſimilis illi, non diſſentanea, 5, 96, 8. ἔστιν οὐκ ἀνοίκειος ὁ λόγος τῆς προθέσεως, non alienus a propoſito, 6, 10, 1. ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε, alienum, abſurdum ſpecimen edidit, *vel* ſententiam, opinionem parum commodam de ſe adtulit hominibus, 24, 5, 13. *n. Huc ſpectat quod Suidas habet,* ἀνοίκειον ἀπρεπές.

Ἀνοιμώζειν. πολλάκις ἀνοιμώξαντες, ejulatum tollentes, 4, 54, 4.

Ἀνομοιότης, 6, 45, 3.

Ἄνοπλος, inermis; *de milite*, 2, 26, 2. *de navi*, 2, 12, 3.

Ἀνόρθωσις. τοῖς ἐπιγενομένοις ἐξέθηκε κάλλιστον ὑπόδειγμα πρὸς ἀνόρθωσιν, ad proficiendum, quo ad ſuam emendationem uterentur, 15, 20, 5. *n. nempe ſic ibi ſcripti*

libri omnes, pro quo ἐπανόρθωσιν poſuit Caſaub. quod vide.

Ἀνόσιος, impius. πλῆθος ἀνθρώπων ἀνοσίων, 16, 13, 2.

Ἀνοχή. ἀνοχὰς ποιεῖσθαι, inducias facere, 2, 6, 5. 5, 28, 1 & 3. 5, 66, 2.

Ἀνταγωνιστὴς βαρὺς καὶ φοβερὸς, 5, 35, 9. ἀνταγωνιστὴν αὐτὸν ἕξουσι ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 45, 5.

Ἀνταίρειν. μηδέποτε Καρχηδονίους Ῥωμαίοις ὑπὲρ τούτων ἀντᾶραι πόλεμον, bellum inferre, 15, 7, 8. *Sic* τοὺς ἀντηρκότας *ſuſpicatus erat Reiskius* 9, 29, 3. *ubi tamen bene habet vulgatum* ἀντειρηκότας.

Ἀντανάγεσθαι, claſſe ſolvere ut obviam eas hoſti, 2, 10, 1. 14, 10, 10. οὐδενὸς ἐπ' αὐτοὺς ἀνταναγομένου, 16, 8, 5.

Ἀνταπόδοσις; 1) converſio in contrarium; ἀνταπόδοσιν ποιεῖται ὁ ῥοῦς πρὸς &c. rurſus convertitur, rurſus e contrario fertur ad, 4, 43, 5. ἀνταπόδοσιν λαμβάνει τὰ πράγματα, in contrarium vertuntur, 27, 2, 4. ἐξ ἀμφοῖν τῆς τοιαύτης ἀνταποδόσεως γιγνομένης, quum utrique vicem ſic rependerint, 5, 30, 6. 2) ſolutio debiti; τῶν κέ. ταλάντων ἑκατέρᾳ (τῶν ἀδελφῶν) ποιήσασθαι τὴν ἀνταπόδοσιν, 32, 13, 6. τοῦτο ἱκανὸν ἀνταπόδοσιν ποιήσει ἐκείνου, hoc abunde ſatisfaciet pro illo, compenſabit illud, 6, 5, 3. *Metaphorice, de* Fortuna, ὥσπερ ἐπίτηδες ἀνταπόδοσιν ποιουμένη ἡ τύχη, 20, 7, 2.

Ἀνταποστέλλειν ἄλλους ὁμήρους δι' ἐτῶν δέκα, 22, 26, 22.

Ἀντεμβάλλειν εἰς τὴν χώραν, viciſſim, vice verſa irrumpere in *Stratenſium* fines, 5, 96, 3.

Ἀντεμφαίνειν, *cum dat.* repugnare, obſtare, adverſari, 18, 11, 12. *n.*

Ἀντενέδρα. ἐποιοῦντο κατ' ἀλλήλους ἐνέδρας, ἀντενέδρας *&c.* 1, 57, 3. 7, 15, 1.

Ἀντεξάγειν τὰ στρατόπεδα, (*ſcil.* τοῖς πολεμίοις,) 2, 18, 6. οὐδενὸς σφίσιν ἀντεξάγοντος, 3, 66, 11.

Ἀντεξιέναι, 1, 24, 10. 2, 33, 8.

Ἀντεπάγειν, viciſſim ſigna inferre hoſti ἐπάγοντι, 12, 18, 11.

Ἀντεπιγράφω. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα, 18, 17, 2. *ubi bene Caſaubonus,* cum intelligeret ipſos victoriæ decus a Romanis ad ſe transferre; *à quo non erat cur diſcederet Erneſtus, ſic monens:* „ἀντεπιγράφεσθαι ἐπὶ τὸ νίκημα, aliter inſcribere tropæum; *ſed* τὸ ἐπὶ *delendum videtur.*" --- *Conf.* ἐπιγραφή.

Ἀντεπιέναι τοῖς πολεμίοις, obviam procedere, 11, 1, 4.

Ἀντεπισκώπτειν τινά. 17, 7, 5.

Ἀντερείδειν. δοκεῖ μοι τύχη τις ἀντερεῖσαι πρὸς τὴν μανίαν τῶν ἡγουμένων, *ex Valeſii emend.* 40, 5, 8. *n. ubi* ἀντε-

ἀντερίσαι ms. ab ἀντερίζειν, quod defendit Reiskius.

Ἀντερεῖν. πότερον ἀντερῶν ἢ συνηγορήσων πάρεστιν αὐτοῖς, 1, 69, 10.

Ἀντερίζειν, *vide ἀντερείδειν.*

Ἀντέχειν, reſiſtere; *cum dat.* ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, 31, 17, 2. *Abſolute*; ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως, fortiter reſtiterunt, fortiter pugnarunt, 29, 6, 1. *& nude ἀντέσχον vel ἀντεῖχον*, reſtiterunt, defenderunt ſe, durarunt, non ſuccubuerunt, non ceſſerunt, 3, 46, 12. n. 3, 116, 10. 3, 117, 11. *Sic* 1, 58. 3. *ἀντέχειν æquivalet τῷ ὑπομένειν ibid.*

ἀντέχεσθαι, cum genit. 1) ſibi vindicare, adfectare, capeſſere; animum adjicere ad aliquid, curam ſuam in aliquid intendere; τῶν κατὰ Σαρδόνα πραγμάτων, 1, 24, 7. τῶν κατὰ θάλατταν πραγμάτων, 1, 25, 5. τῆς θαλάττης, 3, 96, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, 2, 49, 4. τῶν ὑπερδεξίων ἀντέχεσθαι τόπων, loca capeſſere ſuperiora, operam dare ut ea occupes, 3, 93, 9. τοῦ πράττειν τι τῶν ἑξῆς ἀντείχοντο, 5, 100, 11. αὖθις ἀντέχεσθαι τοῦ Ἀράτου, rurſus ad Aratum, ad Arati amicitiam ſeſe adplicare, 5, 1, 8. *Adde quæ mox num. 2. adferuntur.*

2) *idem fere quod ἔχειν*, tenere, *ſimulque ἔχεσθαι*, inhærere rei, eam porro ſequi, firmiter tenere, curare ut retineas, ſerves & tuearis. *Sic* τῆς θαλάττης καθ' ἕνα τόπον ἀντεχόμενοι 1, 58, 3. *eſt* uno duntaxat loco maris uſum adhuc retinentes. ἀντεχόμενοι τῶν ὀρεινῶν τόπων, montanis inhærentes, 1, 39, 13. ἕως ἂν ἐλπίδος τινὸς ἀντέχηται, quamdiu ſpem aliquam retinet, ſequitur, 4, 60, 8. ταύτης ἀντείχοντο τῆς ἐλπίδος, in hanc ſpem incumbebant, 8, 9, 10. μηδὲ πόλεως οἰκείας μηδ' ἄλλης ἐλπίδος μηδεμιᾶς ἀντεχόμενος, 1, 56. 9. ἀντέχεσθαι τῆς φιλίας, συμμαχίας, εὐνοίας τινὸς, amicitiam alicujus ſequi, *ſive* nunc primum ad eam te adplices, *quemadmodum capi poteſt* 3, 77, 5. *ſive* eam partem colas, retineas & in ea perſtes, *quo pertinent loca hæc*, 4, 9, 10. 4. 24, 8, 4, 33, 11. 27, 5, 1 & 3.

Ἀντηρὶς, ἡ, ſublica, contus; ἀντηρίσιν ἐξερείδειν, 8. 6, 6.

Ἀντηχεῖν πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον, reſonare, 22, 11, 12.

Ἀντὶ, *præpoſitio ſubintelligenda in hujusmodi locutionibus, ut τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου, χρυσίου μνᾶν διδόντες*, 22. 15, 8.

Ἀντιβαίνειν. πρὸς τοῦτο το μέρος ἀντιβαίνει τὰ τῆς τύχης, fortuna obſtat quin hoc effici poſſit, 2, 50, 12. ἀντιβαίνοντος τοῦ χωρίου, adverſante natura loci, 5, 100, 3. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος, huic *poſtulato* quum ille repugnaret, renitetur, 25, 5, 8.

Ἀντιβάλλειν τὸ βέλος, remittere telum jaculando, 6, 22, 4.

Ἀντιγραφεὺς, reſcriptor, contraſcriptor, *quem vernacula controleur vocamus*, 6, 56, 13.

Ἀντιδοξεῖν, diſſentire ab aliquo, 2, 56, 1. *πρὸς τινὰ*, 16, 14, 4.

Ἀντιδωρεῖσθαι, 3, 28, 3.

Ἀντικαθῆσθαι ἀλλήλοις μετὰ στρατοπέδων, caſtra caſtris oppoſita habere, 3, 49, 8.

Ἀντικαθιστάναι ἄλλον, alium in locum alterius ſiſtere, dare, mittere, 22, 15, 11.

Ἀντικαταλλάττεσθαι (*τινὶ*,) reconciliari alicui, 15, 20, 5. *ἀντικαταλλάττ. τὶ ἀντί τινος*, mutare aliquid aliquo, aliquid pro aliquo poſtulare & accipere, 2, 42, 6.

Ἀντικατάστασις, diſceptatio cauſſæ ab utraque parte litigante coram inſtituta, 4, 47, 4. *conf. συγκατάστασις.*

Ἀντικινεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnes molitiones hoſtis occurrere, contra movere, 2, 66, 3.

Ἀντικρύ. *οἱ ἀντικρὺ τῆς Ἀσίας τόποι*, oppoſita loca Aſiæ, 4, 43, 4. *ubi unus codex ἄντικρυς præfert.*

Ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς θαλάττης, mare ſibi adſerere, maris poteſtatem & uſum ſibi vindicare; 1, 39, 14. 8, 36, 2. *ἐλπίδος*, ſpe uti, ſpe niti, accipere ſpem, 18, 22, 4. *ſicut ἀντέχεσθαι & ἀντιποιεῖσθαι, quæ vide.*

Ἀντιλέγειν. *τοῖς πλείστοις ἀντέλεγε*, *ex Reiksii emend.* 33, 10, 4. *pro ἀντελέγετο, quod vulgatum erat.* *τὰ ἀντιλεγόμενα*, controverſiæ, res controverſæ, 9, 33, 12. *τὰ ἀντιλεγόμ. τοῖς βασιλεῦσι πρὸς τοὺς Γαλάτας*, 31, 23, 10.

Ἀντιλογία, *ἡ*, ſententiarum diſcordia, 26, 1, 7. *ἀντιλογίας εἰσφέρεσθαι ὑπὲρ τινῶν*, controverſias movere ſuper re, 5, 74, 9. *πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί*, ad contradicendum ſurrexerunt multi, 28, 7, 4.

Ἀντιμεταλλεύειν τοῖς πολεμίοις, cuniculos contra agere, 16, 31, 8. 1, 42, 12.

Ἀντιμηχανᾶσθαι, *de eis qui defendunt urbem oppugnatam ab hoſte*, opera contra moliri, 16. 30, 2. *πρός τι*, 22, 10, 4.

Ἀντίος, oppoſitus, adverſus. *ἐτίθει τοὺς Ἴβηρας ἀντίους τοῖς ἱππεῦσι*, 3, 113, 7. *ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις*, in jumenta a fronte incidentes, 3, 51, 5. *ἀντίοι ἑαυτοῖς*, ex adverſo ſibi invicem oppoſiti, 6, 28, 2. *ποιησάμενοι τὴν πορείαν ἀντίοι τῷ ῥεύματι*, adverſo flumine, 3, 42, 7. *πρὸς ἀντίον τὸ πνεῦμα*, 1, 60, 6.

Ἀντιοχισταί, *οἱ*, qui Antiochi partes ſequuntur, Antiochica factio, 21, 4, 2.

Ἀντιπαίειν, reſiſtere. *μηδὲν ἐκ τῆς τύχης ἀντέπαισε πρὸς τὴν ἐπιβολήν*, 18, 29, 15.

Ἀντίπαις τὴν ἡλικίαν, jam puber, 15, 33, 12. 27, 13, 4.

Ἀντίπαλος, *ὁ*, adverſarius, 5, 35, 9. 16, 28, 9. 18, 14, 3. *Adjective, οὐδὲν ἀντίπαλον εὑρὼν ταῖς σφετέραις ἐπι-*

ἐπιβολαῖς, nihil quod conatibus ejus obſtaret, opponeretur, 3, 6, 11.

'Αντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις, a latere *vel* a parte oppoſita ſequi hoſtem *ex modico intervallo, obſervandi cauſſa & occaſionem captandi qua opportune eum adgrediamur aut agmen ejus carpamus;* 3, 90, 1. *n.* (*ubi verbum hoc ex msstis reſtituimus Polybio.*) 3, 92, 6. 9, 3, 10. — *ταῖς ὑπωρείαις*, ſecundum montium radices, 1, 77, 2. 9, 3, 7. — *ταῖς παρωρείαις*, latera montium legendo, 3, 53, 4. — *ταῖς ἀκρωρείαις*, per juga montium, 3, 101, 1. *Alibi*, nempe 1, 84, 3 & 4, 10, 2 *ſq. eadem notione verbum hoc accipi poteſt; ſed fortaſſe etiam nude ibi intelligendum* adverſus hoſtem educere copias; *cf. Adnot.* ad 4, 10, 2.

'Αντιπαραγωγὴ, 1) ductio exercitus e regione agminis hoſtium, 9, 3, 10. *ubi verſio lat. ita corrigenda eſt, ut in Adnot. docui. conf. ἀντιπαράγειν. Eodem modo* 11, 18, 2. *de Philopœmene e regione Machanidæ ab altera parte foſſæ obequitante, & tranſitum ejus obſervante.*

2) *αἱ ἀντιπαραγωγαὶ πρός τινα vel πρὸς ἀλλήλους*, inimicitiæ, diſſenſiones, contentiones, 10, 37, 2. 17, 14, 13. 18, 18, 8. 30, 10, 7.

'Αντιπαρακεῖσθαι, *cum dat.* e regione ſitum eſſe, oppoſitum eſſe, 3, 37, 7.

'Αντιπαράκλησις, cohortatio viciſſim facta, 11, 12, 2.

'Αντιπαραπορεύεσθαι, a latere & e regione iter facere, 5, 7, 11. *ſicut ἀντιπαράγειν, ſed h. l. præſidii cauſſa.*

'Αντιπαρατάττειν, opponere; *& reciproce, ſicut & in paſſiva forma*, opponere ſe, reſiſtere; *τῶν πολεμίων πλείοσι στρατοπέδοις ἀντιπαραταττόντων*, (*intell.* ἑαυτούς,) 9, 26, 4. *n.* *πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιπαραταττόμενος*, 2, 43, 9. *τῇ προσβολῇ τῶν μηχανημάτων γενναίως ἀντιπαρετάξαντο*, 22, 10, 1. *στρατηγικώτερον ἀντιπαραταξάμενοι*, 22, 11, 5.

'Αντιπαρεξῆγε *temere ex uno cod. Aug. editum erat* 3, 90, 1. *pro ἀντιπαρῆγε, quod auctori reſtituimus.*

'Αντιπάσχω. *Fons, qui Gadibus eſt, perhibetur ἀντιπαθεῖν ταῖς παλιῤῥοίαις τῆς θαλάττης*, ratione ſe habere æſtui maris contraria, 34, 9, 5.

'Αντίπερα, ἀντίπεραν, & ἀντιπέρας, 1, 17, 4. *n.* 3, 43, 1. *n.* 4, 43, 8. 4, 57, 5. 5, 48 4 & 6 & 8. &c. *ἡ ἀντίπερα χώρα*, 1, 17, 4. *οἱ ἀντίπερα βάρβαροι*, 3, 43, 1. *κατ' ἀντίπεραν τῆς χώρας*, 9, 41, 11. *ἐκ τῶν ἀντιπέρας*, 10, 1, 8.

'Αντιπεριάγειν, 1, 22, 8, *n.* — „*de nave, cum oblique acta latus hoſtilis navis petit.*“ *Ern. Difficultas ejus loci, de qua in Adnot. dixi, inde*

maxime nata erat, quod verbum ἀντιπεριάγειν *ad* navem *retulerant interpretes, cum ad* corvum *ſit referendum. Ubi navis hoſtilis a latere prætervolabat, deterſura remos navis Romanæ,* Romani ἀντιπεριάγοντες, *nempe* τὸν κόρακα, corvum verſus illud latus contra Punicam navem circumagebant, *eumque in latus illius impingebant. Id ipſum eſt quod rurſus cap.* 23, 10. *dicit,* undecumque adcurriſſent naves Punicæ, corvos fuiſſe in illas directos. *Sic igitur eo loco, de quo agimus,* (1, 22, 8.) *poſt verba* ποτὲ μὲν κατὰ πρῶραν, *ad illa* ποτὲ δὲ *intelligendum ex ſequentibus erit* ποτὲ δὲ ἐκ τῶν πλαγίων. *Præpoſitio vero* κατὰ, *quam ignorant libri veteres, ad complendam ſententiam vel ſic utique neceſſaria erat.*

Ἀντιπεριϊστάναι τινὶ φόβους καὶ κινδύνους, viciſſim timorem & periculis aliquem circumdare, 4, 50, 1. πάντῃ ἀντιπεριϊσταμένων (αὐτοὺς) τῶν μηχανημάτων, *ſcil.* τῶν κοράκων, 1, 23, 10. *conf. quæ ad* ἀντιπεριάγειν *modo monuimus.*

Ἀντιπεριςπᾶν, diſtinere, aliorſum abſtrahere hoſtem, alio occupare eum, *faire une diverſion à l'ennemi,* 2, 24, 8. *Eadem fere notione accipiendum idem verbum in illis,* πραγματικῶς ἀντιπερισπάσαντος τοῦ Ἀράτου καὶ λυμηναμένου τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 2, 45, 6. *quæ Caſaubonus (per ſe quidem non male) ſic vertit, ſollerter Arato conſilia omnia illorum* in contrarium vertente *atque corrumpente.*

Ἀντιπερίσπασμα ποιεῖν τινι, 3, 106, 6. *i. q.* ἀντιπερισπᾶν.

Ἀντιπίπτειν, 1) τινὶ *vel* πρός τινα, irruere in aliquem; ἀντέπεσαν ταῖς σπείραις καταπληκτικῶς, 3, 19, 5. *n.* ὁ ἄνεμος ἀντιπίπτει πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, contrarius incidit, contrarius eſt conatui, 4, 44, 9. 2) *Plerumque ad alia transfertur verbi uſus; veluti* ὁ νόμος ἀντιπίπτει τούτῳ, lex huic repugnat, 25, 9, 5, τῶν κατὰ τὴν πολιορκίαν ἀντιπιπτόντων αὐτῷ, oppugnatione non ex voto ei ſuccedente, 16, 2, 1. τῶν πραγμάτων ἀντεπισόντων ταῖς ἐπιβολαῖς, 30, 7, 3. *n. Et cum præpoſ.* πρὸς; πρὸς τοῦτον ἀντιπίπτει ἡμῖν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων, huic contraria, hujus commodis oppoſita eſt natura rerum quas nos petimus, 22, 5, 6. *Et absque regimine;* τὰ κατὰ τὴν μάχην ἀντιπίπτει, *intell.* ταῖς ἐλπίσι, *aut* αὐτῷ, *ut* 16, 2, 1,) ſecus evenit prælium, 10, 37, 5. τῆς τύχης ἀντιπιπτούσης. 16, 28, 2. οἱ δὲ ἀντέπιπτον, hi refragabantur, opponebant ſe, *Fr. gramm.* 12.

Ἀντίπλοια. κατὰ τὸν τῆς ἀντιπλοίας λόγον, 6, 10, 7. — „ut, cum navis contrariis ventis in diverſas partes rapitur, *ſi tamen*

tamen vera lectio." *Ern.* -- *Vide Adnot.*

'Αντιπνεῖν. ὅτε τὰ τῆς τύχης ἀντέπνευσε, reſiante fortuna, 26, 5, 9.

'Αντιποιεῖσθαι τινὸς, (*fere ſicut* ἀντιλαμβάνεσθαι) ſibi aliquid vindicare contra molitionem aliorum; *veluti* τῆς θαλάττης, maris poſſeſſionem, maris imperium, 1, 60, 1. 3, 97, 3. τῆς κατὰ θάλατταν ἐλπίδος, ſpem maris potiundi capeſſere, res maritimas bello tentare, 1, 24, 1. ἀντιποιεῖσθαι τόπων, capere, occupare loca, 2, 27, 6. οὐδενὸς ἀντιποιουμένου τῶν ὑπαίθρων, nemine vindicante ſibi, occupante & tuente adverſus eum aperta regionis loca, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 14, 7, 8. ἀντιποιεῖσθαι πραγμάτων, conari potiri rerum, vindicare ſibi imperium, 5, 42, 7. τῆς ἀρχῆς, regnum, *ibid.* στρατηγίας, munus imperatoris adſectare, 9, 20, 8. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας, Græciæ principatum ſibi vindicare, 2, 39, 8. τότε πρῶτον ἐθάῤῥησαν ἀντιποιεῖσθαι τῶν πέραν τοῦ Ἴβηρος πραγμάτων, tunc primum trans Iberum res tentare, imperium ſuum propagare auſi ſunt, 3, 97, 5. τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ, quæ ad ſe pertinent vindicare ſibi, 5, 67, 5. πίστεως ἀντιποιούμενος, fidem præ ſe ferens, fidelis ſocii famam adfectans & ſibi adſerens, 2, 47, 5. τῷ λόγῳ τῶν μεγίστων ἔργων ἀντιποιήσασθαι, τελείως ἐστὶ ῥᾴδιον· τὸ δὲ τοῖς πράγμασιν ἐφικέσθαι τινὸς τῶν καλῶν, οὐκ εὐμαρὲς, 5, 33, 6. τῆς νίκης, tribuere, adſcribere ſibi victoriam, verbis eam ſibi vindicare, 16, 8, 2. βραχὺν μέν τινα χρόνον ἀντεποιήσαντο τῆς νίκης, breve tempus victoriam ſibi vindicarunt, pro victoria certarunt, 3, 96, 2. εἰ εἰς βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο, ſi parumper captaviſſet opportunitates temporum, tentaſſet opportunitate temporum uti, 2, 70, 3. τῆν διὰ τῆς ἀκοῆς ὁδῶν ἀντεποιήσατο, ſola via per auditionem cognoſcendi res uſus eſt *Timæus*, ſolam illam viam ad ſe pertinere putavit, & ſuam fecit, 12, 27, 3. ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀντιποιησάμενοι, *ſcil.* τῶν τειχῶν καὶ τῆς πόλεως, poſtquam per ſatis longum tempus poſſeſſionem urbis ſibi vindicaſſent, obtinuiſſent, & hoſti reſtitiſſent, 2, 9, 5. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, partem urbis ſibi vindicavit, occupavit, & tenuit, 2, 53, 6. ἀντιποιήσασθαι τῆς ἑαυτῶν πατρίδος καὶ μὴ προέσθαι τὰς σφετέρας ἐλπίδας, patriam ſibi adſerere, pro patria pugnare, ei liberandæ operam dare, 4, 80, 4. τῶν δὲ παίδων ἀντιποιουμένων (*ſcil.* τῶν ἀποσκευῶν) καὶ κωλυόντων, *nempe* τοὺς ἁρπάζοντας, cum ſervi vindicarent ſarcinas, eas ſibi & domino adſererent, pro eis dimicarent, 33, 7, 5.

'Αντιπολιτεία μεγάλη ἐστὶ τού-

τοις πρὸς ἐκείνους, diſſenſio, diſſidium in re publica, 20, 5, 5. 23, 10, 4. *ἀντιπολιτεῖαι*, factiones contrariæ in republica, factionum ſtudia, 11, 25, 5. 28, 14, 1.

Ἀντιπολιτεύεσθαι, contrariæ partis eſſe in republica; *unde οἱ ἀντιπολιτευόμενοι*, adverſarii in rep. 1, 8, 4. 3, 18, 1. 4, 14, 2 & 8. 30, 7, 8.

Ἀντιπορεύεσθαι mendoſe cod. Bav. pro ἀντιπαραπορ. 5, 7, 11.

Ἀντίπραξις τῶν τῆς συγκλήτου βουλευμάτων, adverſatio, oppugnatio voluntatis ſenatus, 6, 17, 8. *ἐκ τῶν ἀμυνομένων*, oppoſitus conatus eorum qui ex muro pugnant, 10, 13, 8.

Ἀντιπράττειν, 28, 6, 5. *πρός τι*, 6, 17, 9. 27, 4, 9.

Ἀντίπρωρος, prora navis in hoſtem verſa; *πάντες ἔπλεον ἀντίπρωροι τοῖς πολεμίοις*, 1, 23, 3. *n.* *πάσας ἱστάντες ἀντιπρώρους τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις*, 1, 27, 3, 1, 60, 10. *ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν &c.* 1, 50, 6. *ἐποίουν (αὐτοὺς) ἀντιπρώρους τοῖς πολεμ.* 1, 50, 4. *κατὰ πρόσωπον ἀντιπρώρους τάξαντες τὰς ναῦς ἀμφότεροι*, 16, 4, 7. *ἀντίπρωροι συμπτώσεις*, 16, 4, 11.

Ἀντιπυρσεύειν, viciſſim igne ſigna dare, 8, 30, 1.

Ἀντιῤῥεῖν, contradicere. *οἱ ἀντειρηκότες*, 9, 29, 3. *n.*

Ἀντίῤῥησις, altercatio, 18, 25, 7. *πρός τινα ὑπέρ τινος*, 2. 7, 7. *περί τινος*, 23, 10, 6.

Ἀντισπᾶν. Verbo paſſivo; ἡ ἑκάστου δύναμις ἀντισπᾶται ὑπ' ἀλλήλων, vis cujusque mutuo niſu in contrarium trahitur, vires omnium mutuo ſibi reſiſtunt, & a ſe invicem temperantur, 6, 10, 7. *ἀντισπᾶται καὶ παραποδίζεται ἡ ἑκάστου πρόθεσις ὑπ' ἀλλήλων*, 6, 18, 7. *Medio verbo; ἀντισπάσασθαί τινα*, aliquem ad ſe trahere *vel* advocare quem opponas alteri, 23, 10, 14. *ubi in præpoſ. ἀντὶ latere illam vim exiſtimaveram* opponendi alteri; *ſed rectius fortaſſe fuerit*, advocare aliquem avocando eum ab aliis negotiis, *quæ vis ineſt vocabulo ἀντίσπασμα. Ceterum verba iſta, de quibus agimus, ὡς τούτους ἀντισπασαμένους*, 23, 10, 14. *in aliam partem vulgo interpretari ſolent: nempe Caſaubonus*, illos a cæteris abalienatos ſibi adjunxiſſe; *quem ſecutus Erneſtus ἀντισπᾶσθαι* diſſidere *h. l. interpretatur.*

Ἀντίσπασμα, diſtractio, avocatio ab alia occupatione, ad aliud negotium, 2, 18, 3. *ſicut ἀντιπερίσπασμα.*

Ἀντιστράτηγος, proprætor, imperatoris vicarius, imperatoris vice fungens per ipſius abſentiam, 15, 4, 1. Proconſul, proconſulare imperium tenens, 3, 106, 2. 28, 3, 1. (*ubi ἀντιστρατηγός cum accentu in antepen. erat ſcribendum, non in ultima;*) *i. q. ἀνθύπατος* 28, 5, 6.

Ἀντι-

'Αντιστρατοπεδεία, caſtra caſtris oppoſita, 3, 101, 8.

'Αντιστρατοπεδεύειν, caſtra caſtris conferre, caſtra opponere alicui, 1, 9, 4. *τινὶ*, 1, 74, 13. 2, 32, 6. 3, 76, 5. 3, 86, 3. 5, 29, 7. *ἀλλήλοις*, 2, 52, 9. 3, 107, 1. 5, 80, 5,

'Αντιστρέφω *ἀντεστραμμένοι ἑαυτοῖς*, ſibi invicem oppoſiti, 6. 32, 6.

'Αντιτάττειν, opponere, 11. 33, 1. n. *πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διετέλει*, Ætolorum cupiditati aſſidue ſe oppoſuit, 2, 43, 9. *πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος*, 32, 11, 8. *οἱ ἀντιταττόμενοι*, adverſarii, hoſtes, 3, 63, 12. *οἱ ἀντιταξάμενοι*, qui in acie contra eum ſteterant, 5, 10, 2.

'Αντιτιμωρεῖσθαι, (*τινὰ*,) viciſſim ulciſci, punire aliquem, 1, 81, 9.

'Αντιτυγχάνειν. *ἐσθλὸς ἐὼν, ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν*, 15, 16, 6.

'Αντίτυπος τινὶ, ex adverſo poſitus, 6, 31, 8.

'Αντιφιλοδοξεῖν πρός τινα, æmulari cum aliquo, 1, 40, 11.

'Αντιφιλονικεῖν πρὸς μηδὲν τῇ συγκλήτῳ, nulla in re voluntati ſenatus ſe opponere, 32, 7, 16. *πρὸς πάντα*, in omnibus rebus (præ æmulatione) repugnare alicui, 3, 103, 7.

'Αντιφωνεῖν τινι, reſpondere literis alicujus, 8, 18, 11. 8, 19, 8. *μέχρις ἀντιφωνηθῇ τι ἐκ 'Ρώμης*, donec reſponſum aliquod adveniat Roma, 15, 18, 6.

'Αντοικοδομεῖν, contra munire, *præſertim* dejectas ab oppugnatoribus partes muri inſtaurare, *aut* hiatum novo oppoſito muro obſtruere, 1, 42, 16. 16, 30, 6. 22, 11, 3.

'Αντοικοδομίαι, 1, 48, 1. *vide ἀντοικοδομεῖν.*

'Αντοφθαλμεῖν, oculos tollere adverſus aliquem, & (*intelligendo ἐν τοῖς ὅπλοις*, in armis, *quæ verba adjiciuntur* 1, 68, 7) reſiſtere, opponere ſe alicui; *πρὸς τινὰ*, 2, 24, 1. 3, 14, 9. 3, 64, 4. 4, 32, 7. 4, 34, 6. 9, 3, 7. *τινὶ*, 1, 17, 3. 2, 47, 1. *Et ubi non agitur de armis*, repugnare, adverſari voluntati, poſtulatis, ſententiæ alicujus; *πρός τινα*, 24, 12, 3. *Fr. hiſt.* 45. *Sic ἀντοφθαλμεῖν τινὶ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων*, 28, 6, 5. *Translato uſu*, *μὴ δύνασθαι τοῖς χρήμασιν ἀντοφθαλμεῖν*, oculos contra pecuniam non poſſe adtollere, tentationi ejus accipiendæ reſiſtere non poſſe, 28, 17, 18. *Rurſus notione maxime propria ἀντοφθαλμῆσαι κατὰ πρόσωπον*, ſuis oculis coram ſpectare aliquem, 18, 29, 12.

'Ανυδρία, ἡ, aquæ inopia, 5, 71, 10. 10, 28, 1.

"Ανυδρα, ἡ, *ſcil. χώρα*, arida regio, 5, 80, 2.

'Ανύειν, 1) efficere, perficere; *οὐδὲν ἤνυον*, 1, 47, 4. *οὐδαμῶς δυνάμενος ἀνύειν οὐδὲν*, 5, 17, 2. 15, 32, 1. *ἀνύειν τὸ προκείμενον*, 30, 12, 2. *&c. Vide mox in paſ-*

ſivo. 2) viam conficere per locum; pervadere, emetiri locum; (*quod alias eſt* διανύειν;) ἤνυον τὰ ἕλη, viam per paludes confecerunt, 3, 79, 5. ἀνύσας τοὺς τόπους, 5, 8, 2. 3) conſumere; ἀνύειν τὰς λείας. 3: 90, 7. 4) ſuſficere; οὐκ ἤνυον φέροντες τοὺς νεκροὺς, non ſuſficiebant absportandis mortuis, 10, 31, 9. *In* efficiendi, conficiendi, *vel* perficiendi *notione in Paſſivo potiſſimum occurrit; veluti,* δόξαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιβολῆς, 8, 31, 1. τοσοῦτον εἰκὸς ἠνύσθαι (*nonnulli codd.* ἠνῦσθαι) τῆς νυκτὸς, 9, 15, 10. τοῦ στρατηγοῦ δοκοῦντος ἠνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, 28, 11, 3. *n. ubi perperam libri ſcripti* παρακειμένων *dabant;* νομίσαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, 30, 12, 2. *n. Quibus ex locis firmatur Urſini conjectura, quam in contextum recepimus* 17, 11, 10. καὶ γὰρ ἠνῦσθαι (*pro mendoſo* ἠρῦσθαι *vel* ἠρῆσθαι *quod erat in libris*) τὰ μέγιστα τοῦ πολέμου; *niſi quod pro* ἠνῦσθαι *rectius fortaſſe futurum fuiſſet* ἠνύσθαι *cum acuto accentu; nam quod circumflexum præferendum dixi in Adn. ad* 28, 11. 3. *& ad* 30, 12, 2. *vereor ut ſatis rectum ſit. Conf. Adn. ad* 18, 3, 8.

Ἀνυπέρβλητος ὑπεροχή, 1, 2, 7. πικρία, 8, 12, 12. εὐχέρεια καὶ ἀπειρία, 16, 18, 3. εὔνοια, 23, 18; 3. *conf.* ὑπερβολή.

Ἀνυπεύθυνος. ἀνυπεύθυνον ἦν τὸ λεγόμενον, a nemine confutabatur, 32, 20, 7.

Ἀνυπονόητος; 1) *active, cum genit.* nihil ſuſpicans de aliqua, ἀνυπ. τοῦ μέλλοντος, 4, 10, 7, τῆς Ἑρμείου τόλμης, 5, 56, 2. 2) *paſſive;* ἀνυπονόητα τινὰ, inopinata nonnulla, 10, 45, 2. ἀνυπονόητος ἐλπὶς, de qua nihil in mentem venerat, 2, 57, 6. ἀνυπονόητοι ἄνθρωποι, homines non ſuſpecti, 13, 6, 8.

Ἀνυπονοήτως; 1) *act.* absque doli ſuſpicione, 5, 39, 2. ἀνυπ. διακεῖσθαι, nil ſuſpicari, 14, 10, 7. 2) *paſſ.* inopinato: ex improviſo, præter opinionem, 1, 84, 9. 4, 3, 10. 11, 21, 3.

Ἀνύποπτος; 1) *active;* ἀνύποπτος ἦν τῆς πράξεως, non ſuſpicatus eſt rem, 8, 29, 2. 2) *paſſive;* ἀνύποπτος ἦν ἡ τῶν ἐνεδρευόντων ὑποβολὴ, 3, 105, 1. ἀνύποπτον ἦν πᾶσι τὸ γενόμενον, 7, 17, 2.

Ἀνυπόπτως; 1) *act.* ἀνυπόπτως καὶ τεθαῤῥηκότως, absque mali ſuſpicione; absque metu, 11, 18, 7. 2) *paſſ.* ἀνυπόπτως ἐπέστη τοῖς τόποις, nemine de eo aliquid ſuſpicante, 9, 7, 10, 31, 20, 13.

Ἀνυπόστατος; 1) nullum firmum fundamentum, nullum certum initium habens, 1, 5, 3. *n.* 2) cujus vis ſuſtineri non poteſt, cui reſiſtere nemo poteſt, intolerabilis, invictus; ἀνυποστ. ἐν τοῖς κινδύνοις, in præ-

prœliis, 14, 7, 7. 4, 8, 10. 5, 45, 2. ἀνυπόστατος ἡ τῶν ἀπηλπικότων τόλμα, 3, 63, 13. 16, 40, 3. ἀνυπόστατος *eſt reſpubl. Romana*, nihil ei reſiſtere poteſt, 6, 18, 4.

Ἀνυπότακτος διήγησις, narratio quam quo referat neſcit lector vel auditor, quæ nonniſi confuſam & vagam notionem animo adfert, 3, 36, 4. n. 3, 38. 4. 5, 21, 4. — „narratio quæ non habet notitiam antecedentem in animo diſcentis, cui ceu fundamento & baſi innitatur.“ *Caſaub. in Comment. ad* 1, 5, 3.

Ἀνυστικὸς, efficax. μία ψυχὴ πολυχειρίας ἀνυστικωτέρα, 8, 5, 3.

Ἄνω. αἱ ἄνω σατραπεῖαι, *regni Perſici & dein regni Syriaci* provinciæ in ſuperiori Aſia ſitæ, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. ἑταιρεῖν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, 12, 13, 1. *ex Timæo.*

ἀνώτερον. ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 5. 6, 1. 2, 41, 3. οὐ πολλοῖς ἀνώτερον χρόνοις, 1, 7, 2. μικροῖς ἀνώτερον χρόνοις, 4, 2, 7. 4, 50, 3. τρίτῃ ταύτης ἀνώτερον βίβλῳ, 3, 1, 1.

ἀνωτέρω προσλαβεῖν τοῖς χρόνοις, temporibus altius regredi, e ſuperioribus temporibus repetere rem, 4, 2, 3.

Ἀνωτάτω. αἱ ἀνωτάτω ὑπερβολαὶ τῶν Ἄλπεων, 3, 53, 6.

Ἀνωμαλία. αἱ ἀνωμαλίαι τῶν τόπων, inæqualitas locorum, 9, 41, 4. ἀνωμαλία τῆς φύσεως τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, inconſtantia formæ reip. Athen. 6, 44, 2.

Ἀνώμαλος. ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι, 5, 22, 1.

Ἀξία, ἡ, 1) pretium. τὸ τίμημα τῆς ἀξίας, æſtimatio pretii, 2, 62, 7. ἀξίαι ἵππων, 1, 68, 8. 2) ἀπὸ τῆς ἀξίας ποιεῖσθαι τὰς εἰς τὸν πόλεμον εἰσφορὰς, pro cenſu conferre pecuniam ad bellum, 2, 62, 7. 3) τὰ σώματα διένειμε κατὰ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις, captivos diſtribuit pro meritis, pro dignitate cujusque, 3, 17, 10. διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui ſuum cuique tribuit, 6, 6, 10. 4) ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας, egreſſus eſt cum magno adparatu, 39, 2, 6.

ἀξιόλογος, memorabilis, notabilis. οὐδὲν ἀξιόλογον πράττοντες, 1, 39, 2. πρᾶξις ἀξιόλογος, 2, 39, 11. ἀξιόλογοι χρεῖαι, 5, 40, 2. μηδὲν ἀξιόλογον, nulla idonea manus, 3, 110, 6. ἱματισμὸς ἀξιόλογος, veſtitus alicujus pretii, 16, 31, 3.

Ἀξιόμαχος, idoneus ad pugnandum, par hoſti, 4, 12, 6.

Ἀξιόπιστος. τὸ τῆς ἐπαγγελίας ἀξιόπιστον, 3, 44, 7.

Ἀξιοπίστως ψεύδεσθαι, cum veritatis ſpecie mentiri, 3, 33, 17. *Sic* ἀξιοπίστως ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, 28, 4, 10. τοῦτο αὐτὸς λέγει οὕτως ἀξιοπίστως ὥστε δοκεῖν &c. tanta cum auctoritate & confidentia hoc dicit, ut videatur &c. 12, 9, 3.

Ἄξιος.

Ἄξιος. *ἐφάνη ἄξιος τῶν προγεγονότων ἔργων*, 1, 75, 3. *οἱ ἄξιοι τῆς πολιτείας* 24, 4, 3. *cum Caſaub. vertimus* bene meriti cives; *ſed videndum ne ſit* qui mereatur in numerum civium recipi.

οὐκ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς ἄξιον, non debent reprehendi, 3, 59, 1. *ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου*, par eſt, op~æ pretium eſt, 4, 20, 2. *ἄξιόν γε στρατεύειν*, id vero præclarum eſt! *ironice*, 9, 38, 5. *n.* *ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους*, en facinus dignum ſcilicet quod vituperetur, 9, 33, 13.

Ἀξιοῦν; 1) petere, poſtulare. *ἀξιοῦν παιδικὴν ἀξίωσιν*, 39, 1, 7. *τοὺς περὶ τῶν αὐτῶν ἀξιώσοντας*, 4, 60, 1. *ἀξιοῦντες βοηθεῖν*, 4, 50, 8. *Et cum fut. ἀξιοῦντες καταλύσειν αὐτοὺς τὸ παραγώγιον*, 4, 47, 3. *ubi καταλύειν in præſ. vulgo edebant, bene quidem per ſe, ſed invitis msstis. ἠξίουν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν*, 22, 17, 8. *n.* 2) dignari; *μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενος παρὰ ταῖς δυνάμεσιν*, 5, 41, 4. *πρότερον ἀξιοῦσθαι corrupte dabat Urſini codex*, 29, 11, 3. *n. fortaſſe pro οὐ πρότερον ἀξιώσας.*

Ἀξιόχρεως (*fere i. q. ἀξιόλογος, & in bello i. q. ἀξιόμαχος*) notabilis, memorabilis, idoneus *quovis in genere*, par hoſti, *vel* par alicui rei. *πόλις ἀξιόχρεως*, 1, 30, 5. *n.* *ἀξιόχρεοι ἄνδρες*, idonei viri, 3, 5, 8. 4, 23, 3. *φυλακὴ ἀξιόχρεως*, 3, 17, 9. (*i. q. ἀρκοῦσα, ibid. vs.* 10.) *ἀξιόχρεως ἀνταγωνιστὴς*, 2, 46, 3. *πρόσωπον ἀξιόχρεων τὸ προστησόμενον*, 15, 25, 8. *Et cum præpoſ. πρὸς; στρατόπεδα ἀξιόχρεα πρὸς μάχην*, 1, 19, 1. *πρὸς ναυμαχίαν*, 1, 53, 10. *ἐφεδρεία ἀξιόχρεως πρὸς τὰ παράδοξα*, 5, 6, 4. *ἀξιοχρεωτέρους πρὸς τὸ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, ſic correxi* 4, 3, 3. *n. pro vulgato ἀ:-ιωτέρους. ἀξιοχρεωτάτη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν δυναστειῶν*, 10, 27, 1.

In terminatione hujus vocabuli conſtanter fere ſervatur Attica forma; invenitur tamen in accuſ. plurali non ſolum ἀξιόχρεως, ut 1, 53, 10. 2, 40, 1. 11, 16, 7. *ſed & ἀξιοχρέους*, 4, 23, 3. *& ἀξιόχρεα in neutr. plur.* 1, 19, 1. *ἀξιόχρεῳ correxi, ut eſſet nominativus plur. pro ἀξιόχρεως*, 1, 38, 1. *n.*

Ἀξίωμα, dignitas, ſplendor, decus; *τὸ τῆς πατρίδος ἀξ.* 3, 64, 2. *πόλις ἡ μέγιστον ἀξίωμα περιποιησαμένη*, 15, 35, 3. 9, 28, 5.

Ἀξιωματικός; 1) dignitatis multum habens, cum dignitate conjunctus; *γυνὴ προστασίαν τινὰ ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα*, 10, 18, 8. *ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν*, 33, 9, 1.

2) cum precibus conjunctus; *λόγος ἀξιωματικὸς*, preces, deprecatio, 20, 9, 9. *ἀξιωματικὰς ἐντολὰς δοὺς τοῖς πρεσβευταῖς*, mandans legatis

tis ut precibus uterentur, 31, 15, 3. 32, 7, 16.

'Ἀξίωσις, preces, poſtulatum. *ποιεῖσθαι τὰς ἀξιώσεις καὶ παρακλήσεις*, 1, 67, 10. *μετ' ἀξιώσεως*, adjectis precibus, 7, 11, 9. 22, 7, 2.

'Ἀξύμβατος κοινολογία, colloquium irritum, in quo nihil convenit, 15, 9, 1. *n. niſi ἀσύμβατον ſcripſit Polybius, qui atticam formam ξὺν pro σὺν non ſolet frequentare.*

'Ἀοίκητος, non habitatus, 2, 15, 10.

'Ἀόκνως, haud cunctanter, 31, 13, 8.

'Ἀόρατος; 1) *act. ἀόρατος δεινοῦ*, qui pericula non vidit, non eſt expertus, 3, 108, 6. *κακοῦ*, 2, 21, 2. 2) *paſſ. ἀόρατοι τόποι*, loca nobis inviſa, quæ ipſi non vidimus, 3, 36, 7.

'Ἀόριστος, indefinitus, infinitus, varius atque varius, 4, 43, 6. 4, 45, 1. (*opp. ὡρισμένος*, 4, 43, 6.)

'Ἀπαγγελία. *ἀπαγγελίαν ποιεῖσθαι περὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον.* nunciare, renunciare, 24, 10, 8. *de legato qui legationem renunciat.*

'Ἀπαγγέλλειν; 1) nunciare, nuncium perferre; *πρεσβευταὶ οἱ ἀπαγγελοῦντες περὶ τῶν γεγονότων*, 1, 29, 6. 24, 10, 6. 2) — „*de hiſtoricis*, tradere, narrare. *vid. Weſſeling. ad Diodor. lib. V. initio. Thucydides III. 67. ipſam orationem & narrationem hiſtorici vocat ἀπαγγελίαν.*" *Ern.* — *ἀπαγγέλλειν τὴν ἀλήθειαν*, verum tradere, 1, 14, 1. *ἡττημένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀπηγγέλθαι*, traditos, proditos, pronunciatos, 1, 15, 11. (*ubi ἀπαγγέλλειν idem valet quod ἀποφῆναι vs. 7. & ἀποδεικνύναι vs. 8.*) *εἰ ἀπαγγέλλοιμι περὶ τῆς τοῦ βασιλέως προαιρέσεως*, ſi regis inſtitutum explicarem, de eo exponerem, 14, 12, 5.

3) *ἀπαγγέλλειν τινὶ πόλεμον*, indicere bellum, 3, 10, 1.

Mendoſe ἀπαγγελλόμενος editum erat 2, 11, 4. *n. pro ἐπαγγελλόμενος*, promittens.

'Ἀπάγειν, ducere, abducere. *Legati Scipionis, Carthaginem miſſi, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν σύγκλητον, (intellige ἀχθέντες,) μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπὶ τοὺς πολλοὺς ἀπαχθέντες*, 15, 1, 5. *Præſertim* vi abducere invitum; (*& ipſo loco modo citato innuitur, per tumultum aliquem & parum honorifice auctos eſſe legatos, quod & ex cap. 2. ſatis intelligitur;*) *μετὰ βίας εἰς οἶκον ἀπηχέναι τὸν δοῦλον, ſic correxi mendoſum ἀποιχέναι* 12, 16, 2. *quod in ἀγηοχέναι mutaverat Caſaubonus. ἀπάγειν εἰς φυλακὴν vel εἰς τὴν φυλακήν*, 5, 15, 9. 5, 16, 3. 5, 38, 7. 5, 39, 4. *n. εἰς τὴν ἅλυσιν*, 4, 76, 5. 20, 10, 7. *Et ſubintellectis verbis εἰς τὴν φυλακήν; ἀπάγειν τινὰ πρὸς τὴν ἀποδοχήν*, aliquem

in

in vincula ducere ſponſionis cauſſa, 5, 27, 4. *n.* ἀπάγεσθαι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum ſolvendorum cauſſa in vincula abduci, 1, 72, 5. *ἀπάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν legendum fortaſſe* 12, 16, 3. *n.*

ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς *&* ἀπῆγον ἐπ' ἀλλήλους 30, 13, 6 *&* 8. *de tibicinibus in ſcena neſcio dictum ne ſit ex verbi uſu ſcenæ proprio, an* ἐπαγαγεῖν *&* ἐπῆγον *ſit legendum.*

Ἀπάγχειν τινὰ, 16, 34, 9. ἀπάγχεσθαι, 16, 34, 10.

Ἀπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27, 5. *n. ſic enim ibi ſcribendum putavi pro vulgato* ἐπαγωγή.

Ἀπαθὴς, nullo malorum ſenſu præditus, nullis malis ſuccumbens, 1, 58, 5.

Ἀπαιδία, orbitas, 30, 2, 5.

Ἀπαίρειν, proficiſci, abire, *ſive navibus, ut* 1, 21, 8. 2, 69, 11. 5, 2, 9. *ſive pedeſtri itinere, ut* 32, 25, 10. *n.* μηδέποτε ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηρκέναι τῆς πόλεως, 9, 6, 2. *n.* -- „numquam tam parvo intervallo abfuiſſe ab urbe, *i. e.* tam prope acceſſiſſe; *niſi forte excidit* ἐπί." *Ern.*

Ἀπαιτεῖν, 1) deſiderare, poſtulare; *ut* τοῦτο ἀπαιτεῖ ἐκεῖνο, hoc poſtulat illud, ad hoc requiritur illud, 10, 24, 8. 2) repetere, 17, 1, 5. τὶ τινὰ, aliquid ab aliquo, 1, 66, 11. 1, 70, 3. ἀπαιτοῦμαι τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ, ille hoc a me repetit, 33, 12, 2.

Ἀπαλγεῖν, deſpondere animum, deſperare; εἰς τέλος ἀπήλγουν, 1, 58, 9. ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ, 1, 35, 5. ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, 9, 40, 4. -- „*Vnde patet, interpretem latinum, Epheſ.* 4, 19. ἀπηλγηκότες *vertentem* deſperantes, *non neceſſario* ἀπηλπικότες *legiſſe, ut videtur viris doctis, ſed modo alienam ab illo loco ſignificationem expreſſiſſe.*" *Ern.* τὸ γὰρ φάσκειν τοῦτο, ἀπηλγηκυίας ἐστὶ ψυχῆς, hominis eſt deſperati ingenii, deplorati ingenii, 16, 12, 7. -- „ἀπηλγηκυίας ψυχὰς (1, 35, 5.) *accipiunt* de deſperatione, *forte melius intelligas* ignavas & ad militiam inutiles. *Ceterum* ſtupor & ſumma inſcitia *eſt* 16, 11." *Ern.*

Ἀπαλλάττειν. ἀπήλλαξαν αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ ζῆν, eduxerunt ſe e vita, mortem ſibi conſciverunt, 27, 2, 9. ἀπαλλάττεσθαι, abire, 6, 14, 7. ἀπηλλαγμένοι τοῦ ζῆν, necati, 11, 30, 3. ἀπηλλάττετο τῆς κακουχίας εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, vexatione liberatus in ſuum tabernaculum ſe recepit, 5, 14, 6. ἀπαλλαγέντες τῶν πόνων, laboribus liberati, 3, 111, 9. *&c. Cum adverbiis* καλῶς *& ſimil.* οὔτε τοὺς ἱππεῖς ἀπαλλάξαι καλῶς, 3, 64, 6. λαμπρῶς ἀπήλλαττε κατὰ τὸν κίνδυνον, præclare geſſit rem, 18, 8, 2. κακῶς ἀπαλλάττοντες (*i. q.* διακείμενοι) male ſe habebant, malo loco, malo

ſtatu-

ſtatu erant, 1, 28, 8. 2, 25, 10. 3, 60, 3. 10, 49, 10. &c. ἀπραγοῦντες καὶ δυσχρηστως ἀπαλλάττοντες, cum nihil efficere poſſent, & ipſi admodum laborarent, difficili loco eſſent, 4, 64, 7. *Et in paſſivo, ex vulgata olim ſcriptura, in quam mssti libri conſentiunt, κακῶς ἀπηλλάττοντο, 10, 49, 10. n. pro quo ἀπήλλαττον in act. ex conject. edidimus.*

Ἀπαλλοτριοῦν. 1) ἡ Σαρδὼ ἀπηλλοτριώθη Καρχηδόνος, a Carthagine ſeparata, Pœnis erepta eſt, in alienas manus pervenit, 1, 79, 6. 1, 82, 9. 2) *ad animum præcipue transfertur*; ἀπηλλοτριωκέναι τοὺς συμμάχους, ſociorum animos alienaſſe *a Romanis*, 10, 6, 3. ἀπαλλοτριοῦν τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἰταλίαν τῆς πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίας, 3, 77, 7. *Sic* ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. τῆς Εὐμένους (*i. e.* πρὸς Εὐμένην) εὐνοίας, 30, 1, 6. *coll. vs.* 8.

Ἀπανάγειν ἐκ τῆς Ῥώμης *temere ex Urſini ingenio editum erat* 33, 5, 5. *pro* ἐπανάγειν.

Ἀπαναγκασθέντες *minus recte dant veteres nonnulli codd.* 4, 46, 6. *pro* ἐπαναγκ.

Ἀπαντᾷν, 1) ἀπαντᾷ, accidit, evenit; πολλὰ αὐτοῖς δύσχρηστα δι' ἐκείνους ἀπαντᾷ, 4, 38, 10. μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσει ὑπὸ Ῥωμαίων, 32, 7, 10. *Et in paſſ.* ἃ δὴ εἰκότως αὐτοῖς ἀπηντήθη, 2, 7, 4. μηδὲν αὐτοῖς παράλογον ἀπηντῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, 2, 37, 6. τὰ ἀπαντώμενα (τοῖς Ῥωμαίοις) ὑπ' Ἀρχιμήδους, quæ Romanis accidebant Archimedis opera, 8, 8, 5. οὐδὲν φιλάνθρωπον ἀπηντημένον ἐξ αὐτοῦ, 29, 9, 16. αἱ τιμαὶ αἱ ἀπηντημέναι αὐτοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, 17, 6, 6. *Adde* 10, 13, 10. 10, 37, 8. 15, 5, 7. 20, 10, 5. *De quo uſu verbi paſſivi pro activo laudarunt Reiskius & Erneſtus ea quæ ſunt a Dorvillio congeſta ad Charit. p.* 122. *Polybio quidem, ut vidimus, maxime familiaris hic uſus eſt.*

2) ἀπαντᾷν *non ſolum, ut vulgo, eſt* occurrere, obviam venire alicui, *ſed &* undecumque ad aliquem venire, jungere ſe alicui, convenire; ἀπηντηκότων (αὐτῷ) καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἐνταῦθα, 2, 54, 6. ἀπαντᾷν πρὸς τὸ διαβούλιον, 20, 10, 15.

3) ἀπαντᾷν πρός τι, & πρός τινα, occurrere verbis, vel factis, *id eſt*, reſpondere, *vel, tali quodam modo* gerere ſe erga aliquem; πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας ἀπαντῆσαι, 12, 28. 9. πρὸς ὃν οἰκείως ἀπηντηκέναι δοκεῖ Κάτων, cui percommode Cato reſpondit, 40, 6, 5. ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα, ſuperbius eis reſpondit, cum eis egit, eos excepit, 18, 17, 3. ἀκολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήντησε, pari modo & aliis reſpondit, *vel* cum aliis egit, 28, 2, 7. πῶς ἀπαντῆσαι δεῖ πρὸς

πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν, quid contra dicto aut facto opus ſit poſt illud Romanorum reſponſum, 36, 1, 1.

Ἀπάντησις, occurſus, occurſio, 5, 26, 8. comitatus obviam progrediens, 5, 43, 3. congreſſus, & ratio excipiendi aliquem, & eum compellandi vel ei reſpondendi in congreſſibus; *τὰς ἀπαντήσεις φιλανθρώπως ποιεῖσθαι*, 5, 63, 7. *προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν*, 10. 5, 6. *ἡ πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπάντησις*, congreſſus cum exteris, 16, 22, 2. *ἀνέλπιστος ἀπάντησις*, *un accueil inattendu*, 20, 11, 9. 30, 1, 4. occaſio; *τὰ λέγεσθαι μέλλοντα περὶ τούτου τοιάνδε τινὰ λήψεται ἀπάντησιν*, hinc occaſionem capiam verba faciendi de &c. 12, 8, 3.

Ἅπαξ. *Vide καθάπαξ & εἰσάπαξ. σχεδὸν ἅπαξ ἀπεγνωκὼς τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας vertunt* fere prorſus deſperans, nulla propemodum ſalutis reliqua ſpe, 33, 1. 8. *n. ſed non dubito quin ἁπάσας ſit legendum.*

Ἀπαξιοῦν *τὶ vel τινὰ*, aſpernari, dedignari, 1, 67, 13. 10, 40, 9. *Tum &* rogare *interpretatus Erneſtus, provocans ad* 29, 11, 3. *quæ interpretatio quo vel per ſe fundamento nitatur, vel quo pacto in iſtum locum cadere poſſit, non video. Adi Adnot. ad h. l. & confer ſupra in ἀξιοῦν, nam ἀπαξιοῦν ex Caſauboni eſt ingenio.*

Ἀπαξίωσις, contemtus. *Fr.* 42.

Ἀπαραγγέλτως, ſine imp non exſpectato pugnæ ſi 16, 3, 1. *Fr. gr.* 21.

Ἀπαράγραφος *ποσότης*, q titas quæ definiri nequit, 12, 10.

Ἀπαραίτητος, inexorabilis, placabilis; *ὀργὴ*, 1, 82, 9. *ηγορία*, 12, 12, 4. *στὴς*, 5, 41, 3. *n.* *ἐχ* 7, 14, 3. *ἐπιτιμητὴς*, 12, 4. *ἀπαραίτητος τιμα* certiſſimum ſupplicium, deprecari nemo poteſt, 1, 15. 6, 37, 6. *μηδὲν ἀ αίτητον βουλεύεσθαι τινος*, nihil durius ſtatuer aliquem, 4, 24, 6. — *quo Thucydides & mox Polybius (vs. 7.) ἀνήκεστ Ern. ἀπαραίτητα ἁμαρτήματα*, 30, 4, 14. *ἀπα τητος ἁμαρτία*, 33, 8, 5

Ἀπαραιτήτως, inexorabilite 115, 4. 6, 38, 3, *ἐ πρός τινα*, inexorabilem alicui, 22, 14, 15.

Ἀπαράσκευος *πρὸς τὸ μέλ* imparatus, 1, 49, 4. 3, 10. 5, 7, 2. 29, 3, 2. *hiſt.* 26.

Ἀπαρασκεύως, 2, 9, 5. 22, 8. *ἀπαρασκεύως ἔ* 1, 45, 7. *διακεῖσθαι*, 10, 7.

Ἀπαρατηρήτως, ſine cauti 3, 52, 7. 14, 1, 12.

Ἀπαραχώρητος, fortiſſimus *les*, cadere neſcius, 1, 61

Ἀπαραχωρήτως *διακεῖσθαι ρὶ τῶν πρωτείων*, de pr patu nemini cedere, 5, 10

Ἀ

'Ἀπαῤῥησίαστος, libertate privatus, 23, 12, 2 *ſq.*

'Απαρτᾷν. τοῖς καιροῖς οὐ μακρὰν ἀπηρτῆσθαι, non admodum eſſe remotum, 12, 17, 1. *n. ubi mend. vulgo* ἀπηρτίσθαι.

'Απαρτίζειν τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, præparare, 31, 20, 10. 31, 21, 1. *Conf.* ἀπαρτᾷν.

'Απαρχή. αἱ πάτριοι ἀπαρχαὶ, primitiæ fructuum quos protulit patria, 31, 20, 12.

Ἅπας. *Vide* πᾶς.

'Απάτη. διὰ τὴν ἀπάτην τῶν θεωμένων, 2, 56, 12. — *Opponitur* τῇ ὠφελείᾳ *lectorum, eſtque adeo* oblectatio inanis, *quæ &* ψυχαγωγία *dicitur*. Clare *Mœris*, ἀπάτη. ἡ τέρψις παρ' Ἕλλησι, *ubi videatur Pierſonus. Plura exempla congeſſit Cl. Reiskius ad h. l." Ern. Gallice* charme, illuſion, *dixeris. Rurſus ipſe Polybius noſter* 4, 20, 5. οὐ γὰρ ἡγητέον, μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, non ad *ſolam* oblectationem & ad incantandos animos eſſe inventam.

Ἄπαυστος. ἄπαυστοι συμπτώσεις, continui concurſus, velitationes, 1, 57, 7. 7, 15, 1. *conf.* ἀδιάπαυστος.

'Απειπεῖν, 1) vetare; ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι ἐντὸς Πυλῶν, denunciarunt ei, ne intraret intra Thermopylas, 2, 52, 8. 2) ἀπειπεῖν τὰς ἐλπίδας, ſpem abjicere, 14, 9, 6. *Pro* οὓς ἀπεῖπαν 38, 10, 7. *n. monente Erneſto* οὓς ἐνεῖπαν *correxi.*

ἀπείπασθαι, 1) negare, dicere non ita eſſe, τοῦ δ' ἀπειπαμένου, 5, 50, 13. ἀπείπατο μὴ χρείαν ἔχειν τῆς βοηθείας, 29, 9, 2. 2) negare, recuſare, repudiare poſtulatum, oblatum, & ipſum offerentem, poſtulantem vel petentem; 25, 5, 8. ἀπειπάμενοι τὴν διαλύτρωσιν τῶν ἀνδρῶν, 6, 58, 10. τὴν δωρεὰν, 23, 9, 13. τὸν Εὐμένη, 23, 8, 8. 25, 4, 7. τὴν αὐτοπάθειαν, repudiare propriam experientiam, nolle ea uti, 12, 28, 6. τὴν φιλίαν ἀπείπαντο αὐτῷ, amicitiam ei renunciarunt, ſocietati ejus renunciarunt, 33, 10, 5.

'Απειρῆσθαι. ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον, 6, 2, 3. τὰ ἀπειρημένα, res nefariæ, 1, 81, 9. 6, 56, 3.

'Απειρία, imperitia, 1, 23, 3 &c. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν περιεστώτων κακῶν 1, 45, 1. *vertunt* quod urgentia obſeſſos mala necdum erant experti; *rectius fuerat puto*, non noverant.

Ἄπειρος; 1) εἰς τέλος ἄπειροι τῆς ναυπηγίας, 1, 20, 10. ἄπειροι πάσης κακουχίας, inexperti, 3, 79, 6. 2, 21, 2. 6, 8, 4. πολλῶν χρόνων ἄπειροι ἥττης, 3, 85, 9. 2) ἄπειρος χρόνος, infinitum tempus, 4, 40, 5.

'Απείρως διακεῖσθαι τῆς πρὸς Ῥωμαίους μάχης, 3, 111, 6.

'Απελπίζειν, deſperare; *abſol.* 3, 63, 13. *cum accuſ.* ἀπελπ. τὰ πράγματα, 1, 19, 12. 10, 19, 9. τὴν σωτηρίαν, 2,

54, 7. 3, 69, 3. *cum gen.* τῆς γῆς, 1, 55, 2. τῆς πόλεως, de capienda urbe, 8, 15, 3. τοῦ ζῆν, 15, 10, 7. τοῦ ἑλεῖν τὴν πόλιν, 22, 11, 4. *cum nudo infin.* οὐκ ἀπελπίζοντες καταπρατήσειν τῶν πολεμίων, 16, 30, 5.

In paſſ. τόποι δοκοῦντες ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων ἀπηλπίσθαι, de quibus expugnandis deſperant hoſtes, 7, 15, 3. ἀπηλπισμέναι ἐλπίδες, 24, 9, 5. πράξεις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπηλπισμέναι, 10, 6, 10. δυσχωρίαι ἀπηλπισμ. 18, 6, 4. ἀπηλπισμένοι 9, 5, 2. *non eſt i. q.* ἀπηλπικότες, *qui deſperarunt, ſed* de quibus ſervandis deſperarunt alii, *nempe Pœni.*

Ἀπελπισμὸς, 31, 8, 11.

Ἀπεμφαίνειν, diſſimilem eſſe, non convenire: ἀπεμφαίνουσα σύγκρισις, incongrua, inconveniens comparatio, 6, 47, 10. — „abſurda, *ſcil. inter res diſſimillimas.*" *Ern.*

Ἀπέναντι. ἡ ἀπέναντι ταύτης πλευρὰ, latus huic oppoſitum, 1, 86, 3.

Ἀπεοικώς. τίς οὕτως ἀπεοικὼς πρὸς τὰ καλὰ, quis ita alienus ab rebus honeſtis, 6, 26, 12. οὐκ ἀπεοικὸς, non improbabile, 2, 62, 8.

Ἀπέραντος χρεία, infinitum negotium, infinitus labor, 1, 57, 3. μηδὲν ἀπέραντον ἀπολιπεῖν, nihil infectum relinquere, omnia facere quæ fieri poſſunt, 4, 75, 3.

Ἀπεργάζεσθαι. τέλειον αὖθις ἀπεργασάμενος τὸ ζῶον, 1,

4, 8. μεγάλην ἀπειρ
το ταραχὴν, 3, 51.
συμβὰν ἔλεον αὐτῷ ἀπ
σατο παρὰ τοῖς ἐκτὸς,
9. τὴν μεγίστην
ἀπειργάσατο, *ex Suid*
pro κατειργ. 5, 10, 4
ὁμοιότητα διαφερόντως
γασμένον, 13, 7, 2. *p*
in eadem phraſi eſt
γασμ. 6, 53, 5. *Cum*
accuſ. reddere aliquem
6, 47, 2.

Ἀπερείδεσθαι. *In Verb*
dio; 1) *reciproce s. n*
liter, niti; πρὸς τὴν
πίστιν ἀπερεισάμενος, 1
7. ἀπερειδόμενος ἐπὶ
in diſceptatione nitens
hoc premens, 28, 17, 8
προσαπερειδ. 3, 21, 4
eſt i. q. πιέζειν τι. τῆ
νοίας ἐπ' οὐδὲν ἀπερ
νης, cum non habet me
nitatur, ſed vagatur. &
3, 36, 4. πρὸς ἐκεῖνον
ρείδομαι, ad eum maxi
converto, 32, 10, 3.

2) *notione activa;*
ρείσασθαι τὰς ἐλπίδας
νὰ, ſpem in aliquo rep
24, 5, 3 πρός τινα, 3
8. ἐπὶ ταύτην ἐλπίδα
ρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν
ρίαν, hac ſpe in præſen
ficultate niſus eſt, *Fr.* g
ἀπερείδεσθαι τὴν ὑπέρ
ὀργὴν εἰς τινὰ, iram a
conceptam effundere i
quem, 1, 69, 7. 18,
Sic & correximus 15,
ubi ἀποσείσονται *vulg*
ἀπερείσονται *legebatur*
πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυνα

ς ἀπερείσασθαι τὴν ὁρ-
impetum, furorem, 15,
5. τὴν ἐξ αὐτοῦ χάριν
εἴδεται ἐπὶ τοῦτον, be-
ıum ſuum *alteri colla-*
imputat huic, hujus cauſ-
leri vult beneficium con-
: alteri, 24, 3, 6. 24,
(*ubi eſt i. q.* ἀνατίθησι
.) ἀπερείσασθαι τὴν
ου) ἄγνοιαν ἐπὶ τοὺς αἰ-
τῆς ἁμαρτίας, culpam
ıctores delicti conferre,
, 5. τὴν λείαν εἰς τοι-
ἀπερείσασθαι τόπον,
ısmodi loco reponere præ-
3, 92, 9.
rbo paſſivo. τὰς δυνά-
ιὶς ἀσφαλὲς ἀπηρεῖσθαι
ιν, in tuto collocatas, 3,
. *Et notione reciproca;*
ιτρὶς πᾶσαν τὴν αὐτῆς
ιν εἰς ὑμᾶς ἀπήρεισται,
ı vires ſuas in vobis re-
ı habet, 3, 109, 11.
rbum ἀπερείδεσθαι, *vel*
ıίσεσθαι *in futuro, haud*
reſtituendum Polybio
, 13. *pro* ἀποδίδοσθαι,
vide infra, ſuo loco.

ήτως, præter opinionem,
, 10.
πάστος, qui non diſtinc-
ıa occupatione, 2, 67, 7.
:, 6. ſepoſitis omnibus
ıegotiis, 29, 8, 10.
πάστως, ſine diſtractione,
ı impedimento, 2, 20,
omiſſa omni alia cura, 4,
6. 12, 28, 4.
στατος, quem nulla cir-
ınt pericula; *vide* περί-
ς. ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις
ῥαστώναις, in facillimo rerum
curſu, 6, 44, 8.

Ἀπερύκειν, repellere, 16, 1, 3.

Ἀπέρχεσθαι, decedere de im-
perio, deponere imperium, 1,
87, 3. *conf.* 1, 82, 5.

Ἀπευθύνειν, ex obliquo & in-
curvato rectum facere; τὰς
μαχαίρας καμπτομένας, 2,
33, 3.

Ἀπέχειν, 1) diſtare, abeſſe, τι-
νὸς ὡς δέκα σταδίους *& ſimil.*
1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42,
5. 1, 46, 3. οὐ μακρὰν, 1,
39, 2. — *Unde explicant &*
illuſtrant Marc. 14, 41."
Ern. τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ
ῥέπειν ταῖς γνώμαις *&c.* tan-
tum aberant, 1, 31. 5. *Sic*
τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ βοη-
θεῖν 5, 74, 7. *ubi temere*
ἀπέσχετο *erat editum.* 2)
Verbo medio; πάντων ἀπέ-
σχετο, omnibus abſtinuit, 5,
10, 8. ἀποσχέσθαι τῶν τῆς
πατρίδος, 10, 25, 5. *Adde*
3, 22, 12. 3, 26, 3. *&c.*

Ἀπέχθεια, ἡ, inimicitia, odium,
38, 1, 6. μετ' ἀπεχθείας, odio-
ſe 1, 66, 9. ἀναλαμβάνειν τὴν
πρὸς τοὺς Ῥωμαίους ἀπέχθει-
αν, (*i. q.* πόλεμον) 1, 88, 11. 2,
46, 6. ἀπεχθείας αὐτοῦ χά-
ριν, 12, 15, 12. *Vide* ἐπι-
μετρεῖν.

Ἀπήνη, ἡ, pilentum, 32, 12,
4 *&* 7.

Ἀπίθανος. μῦθοι ἀπίθανοι, 12,
24, 5. δικαιολογία ἀπίθα-
νος, apologia parum apta ad
perſuadendum, 30, 4, 11.
ἀπίθανόν τι, aliquid abſurdi,
30, 17, 5.

Ἀπιστεῖν τινι, ſuſpectam habere

ſidem alicujus, 3, 98, 1. *πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπιστεῖν αὐτῷ*, omnes admonuit ne ſibi ſidem haberent, 9, 18, 9. *οἷς ἠπίστησαν ἔχειν κεκρυμμένον διάφορον*, quos ſuſpicabantur habere abſconditam pecuniam, 4, 18, 8. *n. ubi temere vulgo οὓς ἤλπισαν ediderant.* *μεμνάσ' ἀπιστεῖν*, 18, 23, 4. *τῆς ἐλπίδος τῆς κατὰ τὴν ὠφέλειαν οὐκ ἀπιστουμένης ἀλλήλοις*, quoniam ſpem prædæ quod adtinet non diffidunt ſibi invicem, 10, 16, 9. *τούτῳ οὐκ ἀπιστητέον*, de hoc non eſt dubitandum, non incredibile debet hoc videri, 4, 41, 8.

Ἀπιστία, 1) perfidia, 3, 99. 7. *& alibi.* 2) diffidentia, 1, 67, 11. *Quod ſi 12, 21, 9. nil deeſt, fuerit ἀπιστίαν pro vulgato πίστις ſcribendum, ut ſit ἀπιστία* incredibilitas. *τὸ ἀδύνατον αὐτόθεν ἔχει τὴν ἀπιστίαν*, quod impoſſibile eſt, hoc ipſo ſtatim eſt incredibile: *ſed vide Adn.*

***Ἄπιστος**, incredibilis, falſus; *ἀπίστῳ ἔοικε τοῦτο*, 18, 18, 7. *ἀπίστῳ δοκεῖ ἐοικέναι τοῦτο*, 32, 8, 8. *n.*

Ἀπίστως, ſupra hominum fidem, 1, 58, 3. *ἀπίστως διάκειμαι εἰ &c.* incredibile mihi hoc videtur, 4, 42, 6.

***Ἄπλετος** *θόρυβος*, 1, 50, 3. *ἄπλετον πλῆθος*, 3, 100, 8. 3, 92, 8. *n. (quo loco reſtituendum vocab. videtur Polybio;)* 4, 75, 1. *Monuit Erneſtus, poëticum eſſe vocab. ut paſſim alia nostro frequentata:*

***Ἄπληστοι** *εὐωχίαι*, hel[...] 6, 8, 5.

Ἁπλότης, *ἡ τοῦ νεανίσ[...] τὴν ἔντευξιν*, ſimpl[...] ſermonibus, in cong[...] 78, 8.

***Ἄπλους** *ἂν ἡμῖν ἦν ὁ* [...] navibus a nobis adiri [...] ſet, 4, 38, 7.

Ἁπλοῦς. *ἁπλουστάτ[...] μενοι βίοις*, ſimplici[...] tæ ratione, 9, 10, 5.

Ἁπλῶς. *ἁπλῶς οὐ*, r[...] do, omnino non, *Fr*[...] *ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν* [...] 43, 6. *οὐδέπω τοιοῦ[...] οὔτ' εἰργάσατο ἔργο[...]* 5. *οὐδεὶς ἁπλῶς*, on[...] mo, 8, 22, 12. *το[...] ἁπλῶς χρῆσθαι καὶ* [...] cum amicis candide[...] liberaliter, 32, 13, 1[...]

***Ἄπνοια**, aëris tranquill[...] 11, 19.

Ἀπό. 1) *ἀπὸ τούτων* [...] *μενοι, ἐπεὶ ἀπὸ τού[...] νοντο*, his rebus perf[...] hæc, 1, 24, 13. [...] 1, 7, 10. 16, 21, 7.[...] 3, 100, 6. *ubi perp[...] erat vulgatum.*

2) poſt, inde ab; *ἀπὸ τούτων τῶν κα[...]* 107, 1. *ἀπὸ Περσ[...]* a Perſarum temporibu[...] 9. *ἀπὸ τούτου τοῦ* [...] poſt hunc tumultum [...] tumultu, 2, 18, 9. *κατορθώματος τούτ[...]* hanc victoriam, 2, 31[...] *ταύτης τῆς χρείας*, [...] pugnam, 5, 14, 7.

ἀπὸ τῆς χώρας, ru-
grorum cultores, (*non*
ui rure veniunt, *ſed*
rure degunt,) 1, 31,
6, 8. οἱ ἀπὸ τῆς πό-
ppidani, 5, 70, 8. οἱ
λίας πλοΐζόμενοι, Ita-
catores, 2, 8, 1. οἱ
ῦ στόλου τῶν Ῥω-
claſſiarii Romani, 3,

lias locutiones enota-
ias: αἱ κτήσεις ἀφ'
ρχῆς ἔφυγον, poſſeſ-
quibus olim pulſi erant,
2. *n. ubi perperam*
ῥ' ὧν, conf. 26, 5, 2.
ποιησαμένων ἀφ'
ιείου καὶ παραγγέλ-
ιὸς τὰς προσβολὰς, ad
gnum datum unumque
n, 5, 6, 9. ἀπὸ τοῦ
ω, *vide* κράτιστος.
ς ἀπὸ πεντεκαίδεκα
ν, *& ſimilia, de pon-*
onæ vel de numero
honoris cauſſa in do-
atæ; vide στέφανος,
Hiſtor. in Corona. ὁ
ἰπό τινος (*ſcil.* περι-
νι, *quod adjicitur* 3,
metus ab aliquo; *pro*
3, 13. ὑπὸ *legebatur*,
rrexi; vide ibi Not.
φόβος. *Sic paſſim*
ὑπὸ perperam *a libra-*
mutantur, *ut monui*
4, 8. 3, 69, 3. 3,

ν, 1) decedere, ce-
ὸ τῶν πόλεων, 23,
23, 13, 1. 24, 6, 1.
ndere e navi, 1, 29, 5.
. 12, 4, 4. 33, 7,

4. 3) evadere, fieri talem, 8, 12, 10. τύραννος ἐκ βασιλέως ἀπέβη, 7, 13, 7. 4) evenire; παρὰ τὴν προσδοκίαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἀποβεβηκότων, 1, 71, 2. ὁ κίνδυνος τοῦτον τὸν τρόπον ἀπέβη, 4. 12, 14. ἀπέβη τούτων τἀναντία, contrarium hujus rei evenit, 5, 16, 10. τῆς πολιορκίας τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος, 8, 8, 7. τὰ ἀποβαίνοντα, eventus, 3, 109, 6. 11, 5, 7. τὸ μέγεθος τῶν ἀποβησομένων, 8, 21, 2.

Ἀπόβασις, 1) exſcenſio e navibus, 2, 5, 2. 3, 18, 12. 33, 7, 3. τὴν ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, egredi e navibus, 1, 29, 3. 1, 53, 11. 2, 3, 2. *&c.* πλείστας ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, pluribus locis ſubinde exſcenſionem facere, 1, 39, 2. 3, 76, 2.

2) diſtantia *imæ ſcalæ a muro cui adplicatur*, 9, 19, 7. κλίμαξ ἐξ ἀποβάσεως ἰσοϋψὴς τῷ τείχει, ſcala quæ ex juſto intervallo ad murum adplicata eamdem cum muro altitudinem habet, 8, 6, 4, *n.*

Ἀποβιάζεσθαί τινα, vim adferre alicui, 16, 24, 5. *abſol.* vim adhibere, 33, 7, 5.

Ἀποβιβάζειν τοὺς στρατιώτας, e navibus in terram exponere milites, 1, 44, 6. εἰς τόπους ὑλώδεις, 3, 18, 10.

Ἀποβλέπειν εἰς τινὰ, aliquem reſpicere, oculos in eum convertere, 6, 50, 3. πρός τι, aliquid reſpicere, rationem ejus habere, 2, 39, 10.

'Απόγαια, τὰ, funes quibus naves religantur in litore, 33, 7, 6.

'Απογεύεσθαι πάντων τῶν παρακειμένων, omnia fercula deguſtare, 3, 57, 8.

'Απογινώσκειν τὸ ποιεῖν τι, *vel* τοῦ ποιεῖν τι, repudiare, abjicere, damnare, miſſum facere conſilium aut inſtitutum aliquod vel agendi rationem; τὸ διακωλύειν, 1, 44, 4. τὸ πολιορκεῖν, 1, 48, 10. τὸ ἀποπειράζειν, 2, 65, 13. *n.* τὸ δικαιολογεῖσθαι, 3, 21, 6. τοῦ παραφυλάττειν τὸν ἐπίπλουν, 1, 29, 5. τοῦ διαφθείρειν τὰς τῶν ὑπεναντίων μηχανὰς, 1, 48, 1. *Et cum nominibus;* ἀπεγνωκότες τὰς πρεσβείας, omiſſis legationibus, miſſa facta ratione per legatos agendi, 5, 1, 5. *Sigillatim cum vocabulo* ἐλπὶς, abjicere ſpem, deſperare; *ut* ἀπογνόντες τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπίδας, 2, 35, 1. 1, 31, 8. ἀπεγνωκέναι τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, 2, 47, 8. 1, 80, 1. *&* ἀπεγνωσμέναι ἐλπίδες, ſpes deplorata, profligata, 30, 8, 3. *Quæ* deſperandi *notio etiam alias ſubinde obtinet, ubi vocab.* ἐλπὶς *non adjectum eſt, ſed facile intelligitur, aut etiam ex vicinia repeti poteſt; quam in partem nonnulla ex locis ſuperius prolatis interpretati ſumus in latina verſione græcis ſubjecta, ſed ſunt illuſtriora certioraque exempla hujusmodi:* ἀπεγνωκότες τὴν σωτηρίαν 1, 86, 1. *idem valet ac* ἀπεγν. τὴν τῆς σωτηρίας ἐλπίδα, *quod ipſum vocab.* ἐλπὶς *ibi etiam proxime præceſſit. Sic* 3, 89, 6. ἀπεγνωκότας πάντα, (*i. e.* πάσας τὰς ἄλλας ἐλπίδας) μίαν ἐλπίδα ἔχειν τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾷν. *Contra, hominem* ἀπογινώσκειν *rurſus eſt* abjicere eum, miſſum facere, omittere, deſerere. *Sic* 2, 51. 2. *n.* ἀπογνοὺς τὸ ἔθνος *verti debuit* ſpretis, abjectis, omiſſis Achæis; *&* 1, 62, 2. ἀπογνόντες τούτους *eſt* omittentes, deſerentes hos, *quod vel ex verbis proxime ſequentibus* καὶ προδόται τρόπον τινὰ γενόμενοι *intelligitur.* ἀπογνοὺς ἑαυτὸν 22, 9, 14. *eſt* ſe ipſum abjiciens, *& veluti* ſe ipſum deſerens, ſpreta ſalute ſua.

'Απογράφειν. οὓς ἀπέγραψαν, quos ſcripto ediderant, quorum nomina ſcripta illi dederant, 30, 10, 7. ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταμίαν, apud quæſtorem edere nomen, 10, 17, 10. εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμὴν ἢ παγκράτιον, profiteri nomen inter athletas ad pugilatum aut ad pancratium, 40, 6, 8. ἀπογράφεσθαι ἐθελοντὴν, 40, 6, 7. — „ſua ſponte ſcribere,“ *Ern. ſcil. ut ſcriptor* ſcribit hiſtoriam; *at* hiſtoriam ſcribere *eſt* γράφειν ἱστορίαν *ibid. vs.* 5. 6. *&* ἀπογράφεσθαι *vs.* 7. *vertendum erat* nomen inter ſcriptores profiteri, ſcriptorem ſe profiteri.

'Απογραφή. ἀναφέρειν ἀπογραφὰς,

γραφὰς τῶν ἐν ταῖς ἡλικίαις, Romam deferre catalogum, tabulas, recenſionem eorum qui ſunt ætate militari, 2, 23, 9.

Ἀποδεής. οὐδενὸς ἀποδεέστεροι, 2, 35, 2.

Ἀποδεικνύναι, 1) oſtendere, demonſtrare. πικρὸν ἑαυτὸν ἀποδεικνύων ἐχθρὸν τοῖς διαφερομένοις, hoſtem ſe oſtendens, ſe præbens, 7, 14, 3. πολιορκοῦντας (αὐτοὺς) τὰς Συρακούσας ἀπέδειξε, *ſcriptor* oſtendit illos, inducit illos oppugnantes Syracuſas, 1, 15, 8: *i. q.* ἀπέφηνε *ib. vs.* 7. Sic ἀποδεικνύουσιν ἡμῖν ἀλογιστότατον, oſtendunt eum nobis & depingunt veluti imprudentiſſimum, 3, 47, 7. *ubi æquivalet* τῷ παρεισάγειν *ibid.* τῶν πρεσβυτέρων τινὸς ἀποδείξαντος (*ſcil.* αὐτῷ) τὰ δεδογμένα, cum ſeniorum aliquis voluntatem ſenatus ei indicaſſet, expoſuiſſet, 22, 2, 10. *ubi Reiskius quidem* ἀπολέξαντος *maluerat. præter neceſſitatem.* ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἀποδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, oſtendunt ſe, producuntur in theatris, 4, 20, 12. *nempe ex ſcriptura olim vulgata, pro qua nos ex Athenæo* ἐπιδείκνυνται, *proprium in ea re verbum, adjcivimus. Neſcio utrum huc pertineat* ἀποδεδειγμένη καὶ κοινὴ δεικτηρίας, 14, 11, 4. declaratum, profeſſum & publicum proſtibulum, *an ex notione, de qua mox dicam, intelligendum ſit* publice conſtitutum; *ſed videtur prius illud præferendum.*

2) deſignare, conſtituere, inſtituere, facere. ἀποδεικνύναι τοὺς ὑπάτους, deſignare, conſtituere, creare conſules, 6, 19, 1. (*ubi idem eſt* ἀποδεικνύναι *atque* καθιστάναι.) ἀπέδειξαν Διὸς Ὁμορίου (*vel* Ὁμαρίου) κοινὸν ἱερὸν, inſtituerunt, conſtituerunt, 2, 39, 6. ἐβούλετο τοὺς Ῥοδίους μεσίτας ἀποδεῖξαι, voluit Rhodios mediatores conſtituere, 28, 15, 8. *ubi Caſaubonus per ellipſin pronominis* ἑαυτοὺς *reciproce intellexit,* ſtimulare voluit Rhodios, quo ſe medios interponerent inter reges. τὰς ἐλπίδας ἀπέδειξαν κενάς, vanam, irritam reddiderunt ſpem, 6, 58, 11.

Ἀποδεικτικός. ἀποδεικτικὴ ἱστορία, 2, 37, 3. *n.* διήγησις, 4, 40, 1. narratio μετ' ἀποδείξεως, cum demonſtratione & explicatione cauſſarum conjuncta. *conf.* ἀπόδειξις.

Ἀποδειλία, ἡ, metus, terror, animorum abjectio, 35, 4, 4.

Ἀποδειλιᾷν, timere, pavere, trepidare, præ timore refugere. *Abſolute;* ἀποδειλιῶντες ἐν ταῖς παρατάξεσι, 1, 40, 1. 5, 4, 11 & 3. 35, 4, 14. τὰ ζῶα ἀπεδειλία, 3, 46, 9. ἀποδεδειλιακότες, 1, 15, 4. ταῖς ψυχαῖς, 1, 15, 7. *Apud Romanos* τὸ ἀποδεδειλιακέναι (κατὰ τὴν μάχην) *numeratur in delictis militaribus, ultimo ſupplicio dignis*, 6, 38,

38, 2. 6, 58, 6. *& eſt*, ſi quis præ timore ſtationem deſerit, aut in pugna armis abjectis fugam capit, *cf.* 6, 37, 11. *Sic* 18, 9, 11. *οἱ ἀποδεδειλιακότες dicuntur Macedones*, arma & ſeſe hoſti tradentes. *In regimine varie conſtruitur. Cum præpoſ. πρὸς*; *πρὸς ὑπερδεξίους τοὺς πολεμίους ἀποδειλιάσαντες ἐτρέποντο*, 11, 16, 2. *Cum genit. & infinitivo verbi; τοῦ ἐγχειρεῖν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπεδειλίασαν*, 4, 11, 4. *n. Sed maxime cum accuſ.* reformidare, metu refugere aliquid; *ἀποδειλιῶν τὴν μάχην*, 5, 84, 5. *τὸν πόλεμον*, 35, 4, 3.

Ἀποδειλίασις, 3, 103, 2.

Ἀπόδειξις, demonſtratio. *ἀπόδειξις πρᾳότητος*, 5, 10, 3. *αἱ κατὰ τὰς αἰτίας ἀποδείξεις*, 1, 12, 6. *ἀπόδειξιν προσάγειν τοῖς εἰρημένοις*, 4, 86, 2. *ἀποδείξεις τινὸς φέρειν*, 12, 5, 5. *πάντα μετ' ἀποδείξεως ἐνδείκνυσθαι καὶ μαρτύρων*, 5, 16, 7. *μετ' ἀποδείξεως ἐξαγγέλλειν*, cum explicatione cauſſarum exponere *vel* narrare res, 3, 1, 3. 10, 24, 3. 18, 16, 6. *ſimulque ſignificat* copiam & ubertatem *narrationis, quemadmodum* 10, 24, 3. *opponitur ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογισμὸς τῷ κεφαλαιώδει. Conf. Adnot. ad* 2, 37, 3.

Ἀποδεκτέον *ἐστὶ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνου*, hoc magis probandum quam illud. 6, 52, 5. *cf. ἀποδέχεσθαι*.

Ἀποδερματοῦσθαι *dicitur ſcutum*, cum corium humore laxatur, 6, 25, 7.

Ἀποδέχεσθαι; 1) excipere, admittere, *τοὺς πρεσβευτάς*, 22, 18, 5. 22, 19, 4. *φιλανθρώπως*, 3, 66, 8. 25, 2, 12. 28, 17, 1. *φιλοφρόνως*, 22, 5, 1. 22, 24, 6. *μεγαλομερῶς*, 24, 2, 9. 25, 6, 5. *ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν*, 25, 7, 2.

2) *Sigillatim*, bene excipere, probare, laudare; *ἀπεδέξαντο τὴν αἵρεσιν τῶν Ἀχαιῶν*, probarunt, 2, 39, 5. *οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἀποδεχόμενοι τῆς πολιτείας*, qui hunc finem probant, quibus hic finis placet, 6, 50, 2. *ἀποδεξάμενος αὐτῶν τὴν ὁρμήν*, laudato eorum ſtudio, 3, 64, 11. *Sic ἀποδεδεγμένος τὴν Ῥοδίων εὔνοιαν*, 27, 3, 6. *τὸν Φίλιππον ἀποδέχεσθαι* (laudare) *καὶ θαυμάζειν*, 5, 12, 1. *ἐφ' οἷς μεγάλως ἀπεδέχοντο τοὺς νεανίσκους*, 23, 18, 6. *ἀποδεξάμενος τοὺς Θηβαίους*, benigne excepit, (*ut ex ſeqq. intelligitur*) 27, 2, 4. *Ἄρατον ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἀπεδέχετο καὶ κατηξίου*, 4, 86, 8. *ἀπεδέξαντο μετέχειν τοὺς Ῥωμαίους*, benigne exceperunt petitum, conſenſerunt, placuit ipſis, 2, 12, 8. *n.*

3) *ἀποδέχεσθαι τὸ πολὺ τῆς βίας*, majorem partem impetus excipere, 3, 43, 3. *n. θέλων ἀποδέξασθαι* (*ſcil. ἐκεῖ*) *τὴν ἐπιφορὰν καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ χειμῶνος*, excipere

pere ibi, ſuſtinere & tolerare hiemis rigorem, 5, 51, 1. *n. In aliam partem abiit Erneſtus:* „dicere *voluit (inquit) Polybius,* volens *vel* vitare, *vel* præterire ſævitiam hiemis; *& requiritur adeo verbum, quod alterutrum exprimat; niſi capiamus ἀποδέξασθαι latius pro* exſpectare dum præteriret, *ut καραδοκεῖν apud Polybium eſt* eventum rei ſpeculari & exſpectare."

4) *ὁ ἀποδεχόμενος τὴν πυρσείαν vel τοὺς πυρσοὺς,* qui ſigna per faces ab altero data obſervat & excipit, 10, 45, 12. 10, 46, 7 *ſq.*

Ἀποδηλοῦν *τινὶ, τίνα τρόπον &c.* ſignificare alicui, 15, 4, 3.

Ἀποδιδόναι, 1) reddere, reſtituere; *τὴν πόλιν τοῖς Ῥηγίνοις ἀπέδοσαν.* 1, 7, 13. *ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα,* 2, 70, 4. 5, 9, 9. 22, 27, 7. *τὰς θυγατέρας αὐτοῖς ἀπέδωκε,* 10, 38, 4. reddere debitum, 2[illegible]34, 6. *Sed &* 2) dare, tradere, *(ubi non agitur de reſtitutione) variis modis; veluti,* tradere alicui literas, 8, 19, 6. tradere, dedere hominem, tradere elephantos, naves, 22, 26, 11 *ſqq. (ibidem vs.* 10. *poterat* reddere *verti.)* ſolvere, pendere pecuniam, 22, 26, 23. *ἀποδοὺς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἔργων τούτοις,* his curam operum tradens, *i. e.* committens, 5, 71, 6. *ἀποδιδόναι τὰ συνθήματα,* dare ſigna, 2, 67, 2. 3, 84, 1. 3, 105, 4. 4, 71, 8. 5, 60, 6. 10, 15, 4 *&* 8. *unde pro olim vulgato ἀποτεθέντος δὲ τοῦ συνθήματος,* 4, 78, 10. *ἀποδοθέντος corrigere non dubitavi; pariterque* 18, 22, 5. *τὸ σύνθημα ἀπέδωκε pro vulgato ἐπέδωκε ſcripſi. πόλεις ἀπέδωκεν αὐτοῖς ἐν αἷς διακριθήσονται,* urbes illis dedit, *id eſt* adſignavit, in quibus diſceptarent, 22, 27, 1. *ἀπέδωκε κρίσιν τοῖς περὶ τὸν Μεγαλέαν,* dedit eis judicium, cauſſam eorum judicibus cognoſcendam tradidit, 5, 16, 5. *ἀποδιδόναι διαβούλιον,* conſultationem edere, amicis deliberandum tradere *vel* proponere, 5, 51, 3. *quod alias ἀναδιδόναι διαβούλιον dicit, & eſt l. c. ἀποδοθέντος διαβουλίου idem prorſus ac προτεθέντος διαβουλίου* 33, 1, 4. *Denique eſt* tradere *eo modo, quo ſcriptor* tradere aliquid, *vel* proponere *aut* exponere *dicitur. Sic τὸν κατὰ μέρος λόγον ἀποδιδόναι,* rationem qua res ſingulæ geſtæ ſunt tradere, exponere, 1, 56, 11. 3, 37, 11. *τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀποδιδόναι λόγον,* res Græcorum ab illo tempore geſtas exponere, 4, 2, 1, *νῦν ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως,* nunc ea quæ in ſerie narrationis ſequuntur tradenda ſunt, 5, 98, 10. *τὴν περίμετρον τῆς νήσου τεττάρων μυριάδων ἀπέδωκε,* tradidit, perhibuit, 34, 5, 2. 34, 6, 1. 34, 7, 2.

ἀποδίδοσθαι, vendere, 3, 22, 9. 4, 6, 1. *Quod vero* 28, 7, 13. *vulgo legitur*, μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ᾽ αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀποδίδοσθαι ταύτην, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον, *aut omnia me fallunt, aut* ἀπερείδεσθαι *pro* ἀποδίδοσθαι *fuerat ſcribendum. Sic non ſolum plana fuerit ſententia, ſed & liquido fluet oratio, quæ insolens & ſcabra eſt, ut vulgo jacet. Ceterum vulgata ibi ſcriptura unius Urſini nititur auctoritate, qui quam ſæpe codicis ſui veſtigia temere deſeruerit, ſatis novimus. Vide ſupra*, ἀπερείδεσθαι.

Ἀποδιδράσκειν τινὰ, profugere ab aliquo. *Sic* ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς τοὺς δεσπότας, inſciis miniſtris ex aula ſe proripiens, 26, 10, 2. ἀποδρᾶναι, 1, 84, 9. ἀποδεδρακέναι, 2, 25, 7.

Ἀποδοκιμάζειν τι ἐκ τῆς συγκρίσεως, rejicere aliquid ex collatione, 6, 47. 6. τὸ συνεγγίζειν τῇ Ῥώμῃ ἀπεδοκίμασεν, non probavit, accedendum non putavit, 3, 86, 8.

Ἀπόδοσις, reſtitutio. ἡ τῶν ὁμήρων ἑκάστοις ἀπόδοσις, 10, 34, 1.

Ἀποδοτέον τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, 5, 98, 11. *vide* ἀποδιδόναι.

Ἀποδοχὴ, ἡ, *ſequitur fere ſignificationem verbi* ἀποδέχομαι, ratio qua quis excipit alterum, aut ab altero excipitur, *præſertim* exceptio ſtudii & favoris plena, *& ipſum* ſtudium, adprobatio, favor, gratia. τὰς τῶν ἄλλων ἀποδοχὰς πόσαι ὑπῆρχον, quanta fuerint aliorum (*in principem terrarum orbis populum*) ſtudia, 3, 4, 6. ἀποδοχῆς μεγάλης τεύξεσθαι παρὰ τοῖς Ἀντιοχεῦσι, magno ſtudio ab eis exceptum iri, ingentem favorem apud eos inventurum, 8, 19, 11. μεγάλης ἀποδ. ἔτυχε παρ᾽ αὐτῷ, magnam gratiam apud eum invenit, 6, 2, 13. 1, 43, 4. ὁ λόγος ἀποδοχῆς τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀκούουσι, ſtudioſe excipitur, acceptus eſt, probatur, 1, 5, 5. *Scriptor* ἀποδοχῆς ἀξιοῦται παρ᾽ ἐνίοις, nonnullis probatur, fide dignus habetur, 2, 56, 1. ἡ ἀποδοχὴ τοῦ μειρακίου 32, 10, 11. *eſt* ſtudium & adfectus *quam Polybio teſtificatus eſt juvenis Scipio.* μεγάλην ἀποδοχὴν ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις, magnum ſui ſtudium, adfectum & admirationem ingenerare aliis, 10, 19, 7. ἡ ὁλοσχερὴς ἀποδοχὴ, 4, 86, 3. „*eſt (ut Erneſtus ait)* benevolentia in aliquem univerſa, *h. e. quum aliquem amamus, magni facimus, etſi nobis in una aut altera re non ſatis placet: unde talis tribuitur Philippo in Apellem, etſi cœperat* λοξῶς ἔχειν πρὸς αὐτὸν *poſt ſermones de eo irati.*"

Ἀπόδρασις, fuga. ἀπόδρασιν 1, 12, 1. *librarii ingenio debetur pro corrupto* ἀπόδοσιν, *quod*

quod ex ἀπόλυσιν detortum; & hoc pro illo reſtituendum Polybio.

Ἀποδύω. ἀπεδύοντο τὰς χλαμύδας, 15, 27, 9. τὸν ἐκ Μακεδόνων φόβον ἀπεδέδυντο *perperam vulgo legebatur* 5, 106, 6. *pro* τῶν ἐκ Μακ. φόβων ἀπελέλυντο.

Ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐβουλήθη Καλλισθ. 12, 23, 4.

Ἀποθεωρεῖν τὸ γιγνόμενον, ſpeculari & exſpectare eventura, 27, 4, 4.

Ἀποθηριοῦν τινα πρός τινα, efferare, feroci ira aliquem in aliquem incendere, 1, 79, 8. πρὸς ἑαυτὸν, 15, 22, 5. *ſed ibi pro ἀποτεθηριώκει τε, quod eſt in mstis, haud dubie ἀποτεθηρίωται legendum, quod poſcebat reciproca verbi notio,* ſibi iratos reddidit; *idque reſtitutum auctori velimus. Paſſive,* ἀποθηριοῦσθαι *&* ἀποθηριωθῆναι, 1) feroci ira ſævire, 1, 67, 6. 1, 70, 1. 20, 10, 15. 2) quovis modo efferari, ac feræ ſimilem fieri, *ſive* quoad corpus, 3, 60, 6. 32, 7, 7. *ſive* quoad animum & mores, 1, 81, 5 *&* 9. 4, 21, 6. 6, 9, 9. 32, 7, 7. 3) *de* ulcerum genere inſanabili, 1, 81, 5. *n.*

Ἀποθινοῦσθαι, arenæ aggere oppleri, *ut* στόμα ποταμοῦ ἀποθινούμενον, 1, 75, 8. — „*Nam* θὶν *inprimis de arena e mari ejecta dicitur, ut apud Ioſeph.* 15, 9, 6. αἱ ἐκ τοῦ πόντου θῖνες. *Vide inpr. Stanlei. ad Aeſchyl. Perſ.* 820.“ *Ern.*

Ἀποικία, colonia, 3, 40, 3. *&c.* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας τρόπος ἱστορίας, 9, 1, 4. *An dicitur* ἀποικίαν ἀποστέλλειν, *pro* ἀποικίαν ἄγειν? *Non videtur. Vide Adn. ad* 3, 40, 3.

Ἀποκαθίζειν, in tribunali ſedere, *de judice*, 31, 10, 3. (*quod alias eſt* προκαθῆσθαι.)

Ἀποκαθιστάναι τί τινι, reſtituere alicui aliquid; *ut* τὰ ἀπολωλότα, 4, 3, 3. τοὺς ὁμήρους, 3, 98, 7. τὸ πάτριον ὑμῖν ἀποκατέστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf.* ἀποκατέστησε πολίτευμα, 9, 36, 4. (*conf.* ἀποδιδόναι). *Et ſic* 2, 70, 1. *n. pro vulgato* καταστήσας *utique* ἀποκαταστήσας *videtur corrigendum, ubi prior præpoſitio librariorum negligentia intercidit.* ἀποκαθιστάναι τινα εἰς τὶ, aliquem reſtituere in locum; *velut* εἰς ἀσφαλὲς, 3, 66, 2. εἰς οἶκον, 8, 29, 6. εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 5, 4. 22, 26, 8. εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. *Sic in Aor.* 2. *notione paſſiva*, οἱ Μεσσήνιοι ἀποκατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, 25, 1, 1. *Pro quo & nude* ἀποκατέστησαν *legitur*, in priſtinum ſtatum reſtituti ſunt, 2, 41, 14. *Præteritum perf.* quod ab aliis *ſcriptoribus fere nonniſi paſſiva notione frequentatur, activa notione uſurpat Polybius;* ἀποκαθεστακέναι αὐτῷ τὸν υἱὸν, 21, 9, 9. *Conf.* ἱστάναι *& alia verba ex* ἵστημι *compoſita.*

Ἀπο-

Ἀποκαθιστάνειν. ἀποκαθιστάνων τοὺς παῖδας εἰς τὰς πόλεις, 3, 98, 9.

Ἀποκαλεῖν τινα προδότην, proditorem aliquem vocare, 17, 14, 10. ἀλάστορα, *Fr. gr.* 10. — „ἀποκαλεῖσθαί τινα, auxilio vocare *Ecl. Leg. CXI. niſi* ἀνεκαλέσατο *legendum.*" *Ern. Nos cum Reiskio* ἐπεκαλέσαντο *correximus; locus in noſtra edit. eſt* 31, 17, 1.

Ἀποκαραδοκεῖν, exſpectare, τὴν Ἀντιόχου παρουσίαν, 18, 31, 4. (*ubi in lat. verſione nil opus erat adjecto adverbio cupide.*) ἀπεκαραδόκει αὐτοὺς ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης, 22, 19, 3. ἀπεκαραδόκει τὸν κίνδυνον, eventum prælii exſpectabat, 16, 2, 8. *Conf.* καραδοκεῖν.

Ἀποκατάστασις, reſtitutio, *obſidum in patriam*, 3, 99, 6 *ſq.* prioris ſtatus & conditionis reſtitutio, *vel* reſtitutio alicujus in priorem ſtatum; ἕως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἔλθῃ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, 4, 23, 1. ἡ τῶν Μεσσηνίων ἀποκατάστασις: 25, 2, 11. *coll. cap.* 1, 1. τῶν Εὐμένους τιμῶν, 28, 10, 7. *Activa vel reciproca notione*, πάντων ἁμιλλωμένων ὑπὲρ τοῦ φθάσαι τοὺς πέλας περὶ τὴν ἀποκατάστασιν καὶ μετάθεσιν τὴν πρὸς αὐτὸν, 5, 86, 8.

Ἀποκλείειν. ἀπέκλεισαν αὐτοὺς ταύτης τῆς ἐξόδου, 1, 11, 8. τῆς κατὰ θάλατταν χορηγίας, 1, 59, 5. ἀποκλεισθῆναι τῶν ἀναγκαίων, 1, 16, 7.

Ἀποκληροῦν, ſorte deligere, [illegible] 58. 2.

ἀποκληροῦσθαι. ἐκ τοῦ δήμου ὕβρεως ἀποκληροῦται ὀχλοκρατία, *ex lectione olim vulgata* 6, 4, 10. — „naſcitur, oritur; *ſi lectio recte ſe habet, de quo valde dubito. Tentavi* ἀποπληροῦται, *& vidi poſt, idem aliis, ut Cl. Reiskio, in mentem veniſſe; nec tamen ſatisfacit mihi. Ante dixit* φύεται, γεννᾶται. *Conveniret* ἀποκυεῖται, *niſi media paulo longius a ſcriptura vulgata recederent.*" *Ern. Nos* ἀποπληροῦται *recepimus, quod & in ora veteris cod. adnotatum erat.*

Ἀπόκλητοι Ætolorum, 20, 1, 1. 20, 10, 11 & 13. 21, 3, 2.

Ἀποκλίνειν. τὰ πρὸς τὰς ἄρκτους ἀποκλίνοντα μέρη τῶν Ἄλπεων, 3, 47, 2. ἀποκλίνοντες πρὸς Εὐμένη κατὰ τὴν εὔνοιαν, 23, 13, 9. (*conf.* ἀπονεύειν.)

Ἀποκοιμᾶσθαι, 3, 79, 10. — „foris dormire" *interpretatur Ern. parum commode; eſt enim nude* dormire, interquieſcere, βραχὺ μέρος τῆς νυκτὸς ἀπεκοιμῶντο.

Ἀποκομιδὴ, ἡ, τῶν πλοίων, avectio, deportatio, deductio navium, 25, 7, 3.

Ἀποκομίζειν τὸν στόλον εἰς Ῥώμην, abducere, reducere, 1, 29, 8. τὰς δυνάμεις, reducere copias, 5, 41, 4. 5, 54, 8. ἀποκομίζειν αὐτὸν εἰς τὸν υἱὸν, ad filium reducere, abducere illum (*navi*) ad filium, 4, 51, 5. τινὶ τὸ δόγμα,

σῆμα, perferre alicui ſenatus conſultum, 28, 10, 7.

Ἀποκόπτειν. ἀποκεκομμένης τῆς ἐλπίδος, 3, 63, 8. ἀποκοπεισῶν τῶν ἐλπίδων πᾶσι, 23, 2, 1.

Ἀποκορυφοῦν τὸ σχῆμα, figuram in verticem finire, figuræ verticem efficere, 3, 49, 6.

Ἀποκρεμᾷν. ἑαυτὸν ἀπεκρέμασε, *ſcil.* ἀπὸ τοῦ καλωδίου, 33, 3, 2.

Ἀποκρούειν, repellere. ἀποκρουσθέντες, repulſi, 9, 42, 2. ἀπεκρούσθησαν ταύτης τῆς μηχανῆς, ab hoc aſtu repulſi ſunt, hoc conſilium eis non ſucceſſit, 22, 11, 5.

Ἀποκρύπτω. ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πάντας ἀπέκρυψατο, celavit omnes, 10, 9, 1. ὁ Φίλιππος ἀπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, diſſimulavit, *ex ſcriptura codicis Bav.* 24, 7, 5. *ubi* ἐπεκρυπτ. *edidit Urſinus.*

Ἀποκτιννύναι, 2, 56, 15.

Ἀπολαμβάνειν, 1) adimere, *ut* πόλεις, χρήματα ἀπολαμβ. ἀπό τινος, 22, 26, 8 & 17. *n.* 2) recipere, recuperare, patriam, 2, 61, 10. 3) ἀπολαμβάνειν τινὰ μέσον, & εἰς μέσον, intercipere ne effugere poſſit, 2, 27, 4. 1, 76, 2. μέσα ἀπειλημμένα τὰ θηρία, 11, 1, 9. μέσοι ἀπειλήφθησαν οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῶν Λιβύων, 3, 115, 11. ἐν καλῷ ἀπειληφέναι τοὺς πολεμίους. 3, 92, 4. *n.* *Mendoſe, ut nobis viſum erat,* 3, 33, 2. *edebatur* ἐκβαλὼν οὖν ὁπότερον ἂν κελεύσωσιν ἀπολήψειν, *pro quo nos ex cod. Flor.* ἀπολείψειν *recepimus.*

Ἀπολαύειν. πλεῖστον χρόνον ἀπολελαυκέναι τῆς ἰδίας εὐβουλίας, 1, 16, 11. ἀπολαύοντες τῶν ἐκ τῆς χώρας ἀνέδην, 2, 5, 6.

Ἀπόλαυσις. ὥρμησαν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ μέθην, ad epulas, 5, 48, 1. ἡδείας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται, 10, 19, 5.

Ἀπολαυστικὸς οἶνος, ſatis potabile vinum, non injucundum, 12, 2, 7.

Ἀπολέγειν, renuere. recuſare. ἀπολέγει τὸ χορηγεῖν, dicit ſe pecunias non amplius ſuppeditaturum, 2, 63, 1. περὶ τῆς συμμαχίας ἀπέλεγον, de ſocietate abnuerunt poſtulatum, 4, 9. 3. ἀπολέγεσθαι τὴν ἀρχὴν, recuſare imperium *vel* magiſtratum, *Fr. gr.* 1. ἀπολέγειν τὰ δεδογμένα *dicit ſenatorem eum*, qui decreta ſenatus, ejusdem nomine, renunciat ad eum ad quem pertinent, *contendit Reiskius. Vide Adnot. ad* 22, 1, 10.

Ἀπολείπειν. ἀφ᾽ ὧν Τίμαιος ἀπέλιπε, in quibus deſiit Timæus, 1, 5, 1. οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, nihil omiſerunt, 1, 52, 4. 16, 40, 6. ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον, & *ſimilia* 1, 36, 1. 5, 86, 11. *n. alias* καταλείπειν. *conf.* ὑπερβολή. ἀπολείψειν *pro vulgato* ἀπολήψειν *recepi* 3, 33, 2. *n.* *Pro* ἀπολελειμμένους *perperam* ἀπολελυμ. *editum erat* 3, 76, 9. *Pro* τοὺς ἀπολειπομένους, relictos,

relictos, 3, 53, 9. *plerique & probatiſſimi codices* ἀπολειπομένους *præferunt, quod recipi in contextum debuerat; ſic* 3, 76, 9. 21, 4, 1. *&c.*

ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας, abeſſe a veritate, 1, 4, 8. πολὺ ἀπολειπόμενος τούτου, multum impar huic rei, 24, 2, 2. τοῦ δέοντος πάμπολυ τὰ κατὰ τὴν ἐπίνοιαν ἀπελείφθη, inventum ejus longiſſime abfuit a perfectione, 10, 44, 1. τὸ πλέον αὐτῷ μέρος ἀπελείπετο τῆς πορείας, major pars itineris illi adhuc conficienda ſupererat, 3, 39, 12.

Ἀπόλεκτος, ſelectus; οἱ τῶν ἐπιλέκτων ἀπόλεκτοι, 6, 31, 2.

Ἀπολέμητος, bellicorum malorum expers. χώρα πολλῶν χρόνων ἀπολέμητος, 3, 90, 7.

Ἀποληρεῖν, 33, 12, 10. — „nugari, *ut* ἐκληρεῖν" *Ern. Immo vero* ἀποληρεῖν τινὰ *l. c. eſt* nugando, delirando ſuperare aliquem.

Ἄπολις, *gen.* ιδος, exſul, patria carens, (*quippe quæ deleta eſt*, 4, 54, 5.

Ἀπόλλυμι. ἀπολέσαι τὰ πράγματα, res ſuas perdere, 1, 43, 7. ἀπόλωλα τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων, hoc mihi a Romanis ereptum eſt. τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο ἀπόλλυσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην, otio corrumpi, 32, 19, 6. εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν, 40, 5, 12.

Ἀπολογεῖσθαι, cauſſam ſuam defendere, reſpondere, πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, 23, 6, 4. πρὸς τὰς διαβολὰς, 28, 14, 7. 31, 9, 4. περὶ Ἀράτου ὁ βίος ἀπολογεῖται τοῦ μηδὲν ἂν ποιῆσαι μοχθηρὸν, de Arato vita ipſius reſpondet, (pro eo loquitur & teſtatum facit) nihil improbi eum fuiſſe futurum, 7, 14, 4. *n. ubi, ſi vera ſcriptura, ad* τοῦ μηδὲν *intelligendum* περὶ *vel* ἕνεκα.

In Aor. 1. *perperam ſubinde a librariis poſitum eſt hoc verbum,* ἀπολογήσασθαι, *pro* ἀπολογίσασθαι, *ut* 2, 12, 14. *n.* 2, 54, 4. *n.* 10, 37, 7. *n.* 23, 9, 2. *n. de quo verbo vide mox.*

Ἀπολογίζεσθαι, diſſerere de aliqua re, exponere, commemorare, enumerare aliquid, rationem rei exponere. *Conſtruitur* 1) *cum accuſ. ut,* τῶν Πατραιέων ἀπολογιζομένων τὰ γεγονότα ἀδικήματα, 4, 7, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν περὶ σφᾶς ἀπορίαν, 5, 26, 2. ἀπολογιζόμενοι τὴν λοιπὴν δυσχέρειαν καὶ διότι δέοι *&c.* 5, 51, 6. τὴν εὔνοιαν καὶ προθυμίαν, 20, 13, 2. *Hinc recte Caſaubonus* 2, 12, 14. ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου *ſcripſit, pro* ἀπελογήσαντο *quod erat in msstis; ibique idem valet hoc verbum ac* διεξῆλθον, *quod proxime ſequitur.* 2) *cum præpoſ.* περὶ *& genit. veluti* ἀπελογίζοντο περί τε τῶν καθ' ἑαυτοὺς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν πατρίδα, 8, 26, 4. *Sic* ἀπολογισάμενος περὶ τῶν

καθ'

καθ' αὐτὸν, *ex Caſauboni emendatione*, diſſerens de rebus ad ſe pertinentibus, 2, 54, 4. *ubi male* ἀπολογησαμ. *dabant mssti, nec enim de apologia aut defenſione cogitari debet. Eodem modo* ἀπελογίσαντο περὶ τῆς προγεγενημένης σφίσι φιλίας *rurſus percommode correxit idem Caſaub.* 10, 37, 7 *ubi vide Adn. Rurſus* 30, 3, 1. 3) *cum* πῶς *&* *ſimilibus; ut,* τῶν Ἀχαιῶν ἀπολογιζομένων πῶς καταλάβοιντο *&c.* 4, 25, 4. ἀπελογίσατο πρῶτον μὲν, τίνα τρόπον *&c.* 23, 9, 2. *ubi Vrſinus quidem* ἀπελογήσατο *ediderat, ſed verum rurſus reſtituit Caſaub. cum quo conſentit codex Bav. Denique;* πρὸς ὃν ἀπελογίζετο φάσκων ὅτι *&c.* 11, 34, 1. apud quem cauſſam ſuam exponens, de rebus ſuis diſſerens, dixit *&c.*

Ἀπολογία. οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 16, 4.

Ἀπολογισμὸς, 1) ſermo, diſputatio, expoſitio. ὁ κεφαλαιώδης τῶν πράξεων ἀπολογισμὸς, brevis rerum geſtarum expoſitio per ſumma capita, 10, 24, 8. ὁ μετ' ἀποδείξεως ἀπολογ. uberior expoſitio cum explicatione cauſſarum, *ibid.* ἀπολογισμὸν *&* πλείους ἀπολογισμοὺς ποιεῖσθαι πρός τινα, περί τινος, diſſerere, verba facere apud aliquem de aliqua re, 15, 23, 2. 3, 11, 4. 4, 85, 3.

2) ratio, argumentum. οὐχ ἑτέροις χρώμενος λογισμοῖς, ἀλλ' οἷς ἐτύγχανε πεπεικὼς αὐτὸς, 10 11, 5. τῶν κατὰ τὴν παράκλησιν λόγων ἅμα ἀπολογισμοῖς ἀκριβέσι μεμιγμένων, 10, 12, 18. *Hinc* ἀπολογισμοὺς, πολλοὺς ἀπολογισμοὺς φέρειν, rationem explicare, argumenta proferre, demonſtrare, uberius & adlatis documentis diſſerere, περί τινος, 9, 25, 4. ὑπέρ τινος, 10, 24, 5, 21, 9, 5. *Eadem phraſis nonnumquam videri poteſt idem valere ac* ἀπολογεῖσθαι, excuſare ſe, reſpondere ad ea quæ nobis objecta ſunt, *veluti* 4, 14, 7. 18, 37, 5. *ſed ea quidem vis per ſe non ineſt huic dictioni; nam pariter de accuſatore uſurpatur, ut* κατηγορούντων αὐτοὺς καὶ φερόντων ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, quum eum accuſarent & manifeſtas rationes, perſpicua documenta proferrent, 4, 14, 2. *Itaque verba illa* φέρων ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, ὡς οὐ γέγονεν αἴτιος, 4, 14, 7. *ſic intelligenda ſunt,* de eis, quorum cauſſa accuſatus eſt, demonſtravit, prolatis argumentis docere conatus eſt ſe non eſſe in culpa; *&* *illa,* ἐπειρᾶτο φέρειν τινὰς ἀπολογισμοὺς, 18, 37, 5. inſtituit uberiora quædam verba facere, cauſſamque ſuam explicare. *Rurſus* ἔφερε τοῖς ἄρχουσι τοὺς ἀπολογισμούς. παρὰ τί σφαλείεν, καὶ διότι *&c.* magiſtratibus rationem explicavit, demonſtravit, docuit eos, 1, 32,

32, 4. *Denique invenitur etiam* εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περί τινος, *eadem notione*, 22, 5, 3.

Ἀπολοιδορεῖν τινα, conviciis aliquem lacerare, 15, 33, 4.

Ἀπολύειν, dimittere; ἀπέλυσαν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν οἰκείαν, 6, 26, 1. 6, 40, 10. liberare; ἀπολύειν τινα προβλήματος, liberare aliquem a dubitatione, eximere dubitatione, 2, 52, 2. φόβου, 2, 12, 5. 5, 34, 2. τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4. τῆς στρατείας, 3, 88, 8. *ni ibi* στρατηγίας *legendum.* τῆς ἐργωνίας, 6, 17, 5. τῶν φόρων, 21, 9, 9. 22, 27, 2. *Conf.* παραλύειν.

ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν 11, 16, 6. *vertit Caſaubonus*, aciem jam inſtructam ſolvere, *nos* acie inſtructa ſe recipere; *vereor ne neuter recte: certe* ſolvere aciem, διαλύειν *eſt, non* ἀπολύειν; & recipere ſe, diſcedere, *græce* ἀπολύεσθαι *ſonat, non* ἀπολύειν. *Quare videndum, utrum* ἀπολῦσαι, *quod erat in msstis, in* ἀπολυθήσεται *fuerit mutandum, non in* ἀπολύσει, *ut Caſaubonus fecit, an* ἀπολύσει *intelligendus ſit tertius caſus nominis* ἀπόλυσις, *quod idem nomen mox in eadem diſputatione vs.* 8. *recurrit. At verbum* ἀπολύσει, recipiet ſe, diſcedet, *in activo, pro paſſivo,* ἀπολυθήσεται, *defendi fortaſſe poterit ex ſimillimo uſu verbi* διαλύειν, digredi, diſcedere, 23, 9, 14, *pro* διαλύθησαν.

In paſſivo, ἀπολύεσθαι, 1) liberari, κακῶν, 3, 62, 10. φόβου, 5, 97, 1. 6, 18, 5. λειτουργίας, 6, 34, 8. ἀῤῥωστίας, 25, 6, 2. 2) diſcedere, abire, recipere ſe, 2, 34, 12. 5, 98, 6. 6, 58, 4. 7, 17, 2. 10, 23, 4. 11, 16, 9. 33, 7, 4.

Ἀπόλυσις, 1) liberatio, dimiſſio captivi, 33, 1, 5. 2) diſceſſus, receptus, 5, 98, 5. 11, 16, 8. 11, 17, 4. *Hinc* τὴν ἀπόλυσιν ποιεῖσθαι, diſcedere, recipere ſe, (*i. q.* ἀποχωρεῖν & ἀπολύεσθαι) 3, 69, 10. 4, 10, 9. 4, 13, 5. 4, 80, 6 & 12. ἀπόλυσιν *ex veterum codicum veſtigiis legendum*, 1, 12, 1. *n. pro vulgato* ἀπόδρασιν. *De loco* 11, 16, 6. *paulo ante dictum eſt in* ἀπολύειν.

Ἀπολυτροῦν τινα, accepto pretio liberare, liberum dare captivum, 22, 21, 8. τινὶ τὰ σώματα καὶ τὴν πόλιν, pretio accepto reſtituere, 2, 6, 6.

(Ἀπολύτρωσις, ἡ, redemtio captivi. *Pro hoc,* διαλύτρωσιν *frequentat Polybius; quod vide.*)

Ἀπομαρτυρεῖν, *cum accuſ. & infin.* teſtatum facere, 31, 7, 20. τινὶ, teſtimonium alicui publice perhibere, 32, 1, 2. *Cum ſeq.* διότι, 31, 18, 4.

Ἀπομάττειν τὰ δάκρυα τῇ χλαμύδι, 15, 26, 3.

Ἀπομάχεσθαι ἐκ τῶν πλοίων, pugnare e navibus, 8, 7, 5.

Ἀπομερίζειν, 1) τὶ τινὶ, partem alicui dare; ἀπεμέρισε τῆς δυνάμεως τῷ Ἄννωνι μυρίους πεζούς,

πεζοὺς, 3, 35, 5. ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, majorem bonorum partem ſodalitatibus diſtribuebant, 20, 6, 6. 2) ἀπομερίζειν τινὰς ἐπί τι, *vel* πρός τι, partem copiarum aliquo mittere, *quod vernacula* détacher *dicimus*, 3, 101, 4. 8, 32, 1. *Sic* οἱ πρὸς τὴν ἁρπαγὴν ἀπομερισθέντες, quibus negotium commiſſum eſt *urbem expugnatam* diripiendi, 10, 16, 4. *Similiter* ὃν χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, audiendis negotiis tribuit, 16, 21, 8. *Et in verbo medio;* ἑκάστης ἡμέρας πρὸς τὴν πρᾶξιν ἀπομερίζονται τῶν ἀνδρῶν, *nempe* μέρος τι, 10, 16. 2.

Ἀπονέμειν, *ſeu ut* ἀπομερίζειν, partem alicui dare, tribuere; Γαΐῳ τοὺς ἡμίσεις ἀπονείμας τῶν στρατιωτῶν, 14, 4, 2. partem copiarum aliquo mittere, delegare; τὸ τρίτον μέρος πρὸς θάλατταν ἀπένειμε, 5, 69, 5. μετρίαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀπένειμαν φυλακὴν, 8, 15, 9.

Ἀπονεύειν, declinare de via, ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, in forum, 32, 9, 7. ἐπὶ τὴν ἁρπαγὴν, 16, 6, 7. ἐπί τι τῶν ἀναγκαίων, 5, 56, 12. δεξιὸς ἀπονεύει τὸ Ἀπέννινον, ad dextram declinat, 2, 16, 4. ἀπονεύειν εἰς τοὐπίσω, retrocedere, 3, 79, 7. vergere, *de ſitu*, πρὸς ἓν μέρος ἀπονενευκυῖαι (σκηναὶ) τῆς πόλεως, unam urbis partem ſpectantes, 15, 29, 2. ἀπονεύειν πρός τινα, ad partes alicujus tranſire, 3, 67, 8. 5, 46, 8. 20, 6, 7 & 9. 23, 6, 7. *Item* πρὸς φιλίαν τινὸς, ad ſocietatem alicujus tranſire, 3, 75, 2. πάντας ἀπονεύσειν ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes tranſituros omnes, 26. 2, 7. ἀπονενευκὼς πρὸς Ῥωμαίους, qui Romanarum eſt partium, 21, 4, 4.

Ἀπονήχεσθαι πρὸς τὴν ναῦν, enatare ad navem, 16, 3, 14.

Ἀπονοεῖσθαι ταῖς γνώμαις, in deſperationem adduci, 16, 31, 1.

Ἀπόνοια, ferocia *pugnantium* deſperatus furor, perdita audacia, 1, 82, 1. 2, 35, 2. 9, 39, 1. 13, 4, 4. 22, 17, 12. 33, 8, 6. 33, 12, 10. *quo loco* veſaniam *interpretatus eſt Valeſius, non ſatis adcurate; agitur enim de mentiendi* audacia & impudentia. *Percommode vero* 22, 17, 12. perditam impudentiam *vertit Caſaubonus.* ἡ τῆς ἀπονοίας ὑπερβολὴ, furoris, vecordiæ, impudentiæ immanitas, 18, 37, 9. αἱ τῶν ὄχλων ἀπόνοιαι, 1, 70, 5.

Ἀπονουθετεῖν; ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονουθετούμενοι, bonam nobis mentem fortuna corrumpente. 15. 6, 6. *n.*

Ἀποξύνειν. ἀπωξυσμένος, acuminatus, 1, 22. 7. ἀπωξυμμένος, 18, 1, 13.

Ἀποξυστροῦσθαι, obtundi, *de acie* gladii, 2, 33, 3.

Ἀπόπειρα, ἡ. ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς τινὸς προαιρέσεως, 27, 4, 2. εἰς ἀπόπειραν ἐπί τινος

τῖνος ἐστὶ γνώμης, tentandi, experiundi cauſſa, 22, 17, 13.

'Αποπειρᾶσθαι, *τῆς γνώμης τινὸς*, expiſcari ſententiam, 35, 6, 3. *τῶν ἔνδον*, oppidanos laceſſere, 5, 13, 10.

Αποπίπτειν. 1) *ἀποπεσὼν τῆς ἐπιβολῆς*, cum excidiſſet eo auſu, 2, 53, 6. *τῆς προσβολῆς*, non ſuccedente ea adgreſſione, 9, 9, 3. (*ni ibi pariter ἐπιβολῆς legendum.*) *ἀποπεσὼν vel ἀποπεπτωκὼς τῆς ἐλπίδος*, ea ſpe fruſtratus, 9, 7, 1. 16, 1, 8. 21, 9, 13. *Abſolute*, *ἀπέπεσον*, 4, 16, 7. *intellige τῶν προσβολῶν ex præcedentibus, aut τῆς ἐπιβολῆς. Sic Γλύμπεσι προσπεσὼν, ἀπέπεσε*, 4, 36, 5. *n. ubi vulgo ἀπέσπασε.* (*conf. ὑποσπᾷν, infra.*)

2) *Alia notione; ἀπὸ τῶν ἵππων ἀπέπεσον*, (*nam ἀπὸ pro corrupto αὐτὸ utique legendum*) 11, 21, 3. *n. ubi in latina verſione pro eo, quod Caſaubonus dabat*, equis ſunt delapſi, *dubitare non debueramus reponere* ex equis ſe dejecerunt, ex equis deſiluerunt, *ſcilicet ut pedibus pugnarent, quemadmodum & pars Romanorum, nempe velites, fecerunt, ut ait vs. ſeq. Nec enim Polybius dicit*, fuga ſalutem petiiſſe *illos quos ait ἀπὸ τῶν ἵππων ἀποπεσεῖν, ſed paululum prius* retroceſſiſſe, . *ἀναστρέφοντες, nempe, ut equos tuto loco ex aliquo intervallo locarent & ibi relinquerent, dum ipſi e pugna pedeſtri rediiſſent, qui mos erat Celtiberorum* … *tum, ut Suidas docet in* … *gmento, quod cum V*… *tribuendum Polybio* … *mus, & in Fragmentis* … *ſtoricis num.* 13. *T. V.* … *poſuimus. Eodem mod*… 5, 2. *ὀρθὸς ἀπέπεσεν ἀπὸ τοῦ ἵππου) ἐπὶ τὴν* … *non* prolapſus eſt, *ſed* de … in terram ſe rectus con… *i. e. ita ut rectus* … *ſtaret.*

Mendoſe vero ἀπο… 3, 41, 4. *editum erat pr*… Πιτῶν. *vide Adn.*

'Αποπιστεύειν, fidere, conf… *τοῖς τόποις ἀπεπίστ*… (*opp. ὑπόπτως εἶχον,*) 3… 2. *n.*

'Αποπλανᾷν ἀπὸ τῆς ὑποθ… *τοὺς φιληκοοῦντας*, ab… facere, 3, 57, 4.

'Αποπλεῖν, claſſe proficiſci, … dare, 2, 12, 5. 5, 70, 3… *Pro καταπλεῖν* 30, 5, 1… 33, 11, 1. *videtur ἀπο*… *legendum. cf. Adn. ad e*…

'Αποπληροῦν. *ἐκ τοῦ* … *ὕβρεως ἀποπληροῦται* … *χρόνῳ ὀχλοκρατία*, 6, … *n. Vide ſupra, in ἀν*… *ροῦν.*

'Απόπλους, ὁ, profectio, d… ſus claſſis vel navis. *κατ*… *ἀπόπλουν*, dum in eo er… navim ſolverent, 30, 9, … *ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν* … 5, 12. *n.*

'Αποπορεύεσθαι, *unde* … *velut e balneo*, 25, 8, 6.

'Αποπρεσβεύειν, *abſol.* r… ciare legationem, 7, 2, 5…

'Αποπρεσβεία, renunciatio

tionis, legatio renunciata, *le rapport de l'envoyé*, 24, 10, 5. 26, 3, 14. 28, 15, 11.

Ἀποπτοεῖσθαι, conſternari, *de equis*, 3, 53, 10.

Ἀπόπτωμα, τὸ, infelix eventus, 11, 2, 6. *conf.* ἀποπίπτειν.

Ἀπορεῖν. ἀπορήσαι τις ἄν, quærat aliquis, 1, 64, 1. οὐκ ἀπορεῖν τῶν ἐπιτηδείων, 3, 79, 2. προφάσεως, 4, 5, 8. ἀπορῶν καὶ δυσχρηστούμενος, 8, 22, 1. *Et in verbo medio*, ἀπορούμενος καὶ δυσχρηστούμενος, 20, 5, 8. 21, 3, 4. *conf.* 1, 66, 5. *n.*

Ἀπόρημα, dubitatio, 1, 12, 6. difficultas, 31, 21, 8.

Ἀπορία καὶ δυσχρηστία, 1, 28, 1. 2, 30, 2. 2, 51, 6. & *ſæpe alias.*

Ἀποῤῥεῖν, 1) effluere, defluere, 10, 44, 7. 2) elabi, ſubducere ſe fuga, ἀπέῤῥευσε, 5, 15, 7. πάντες ἀπέῤῥεον ἀπ' αὐτοῦ, ab ejus comitatu dilapſi ſunt, deſeruerunt eum, 5, 26, 11. 11, 17, 6.

Ἀπόῤῥευσις. ἔχοντος τοῦ Ταύρου πολλὰς ὑδάτων ἀποῤῥεύσεις, 10, 28, 4. *conf.* ἀπόῤῥυσις.

Ἀποῤῥήγνυμι. ἀπεῤῥωγυίας τῆς γῆς *vel* τῆς ἀποῤῥῶγος, 3, 54, 7. *n.*

Ἀπόῤῥησις, denunciatio, renunciatio, *ſcil. induciarum*, *cum denunciamus exitum & finem induciarum*, 14, 2, 14. *conf.* ἀπολέγειν.

Ἀπόῤῥητος. ἀπόῤῥητοι λόγοι, arcani ſermones. τὰ ἀπόῤῥητα προΐεσθαι, prodere arcana, 3, 20, 3. δι' ἀποῤῥήτων, clam, arcano, ſecreto, 4, 16, 5. 10, 9, 4. 11, 26, 5. 15, 27, 3. ταῦτα ἐν ἀποῤῥήτοις ἐπράττετο, clam agitabantur, 2, 21, 4.

Ἀποῤῥίπτειν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς, abjicere bellum, omittere, finem ei imponere, 5, 101, 8. τὰς διαβολὰς οὐκ ἀπέῤῥιπτε, *ſenatus* non rejecit, non reſpuit accuſationes *contra Eumenem apud ſe prolatas*, 31, 6, 5.

Ἀπόῤῥυσις συνεχὴς (τοῦ ὕδατος) γίγνεται διὰ τῶν στομάτων, 4, 39, 10. *conf.* ἀπόῤῥευσις.

Ἀποῤῥὼξ, *adjective*, πέτραι ἀποῤῥῶγες, præruptæ petræ, 5, 59, 6. 10, 48, 5. *Subſtantive*, ἡ ἀποῤῥὼξ, abruptum præcipitium, 3, 54, 7. *n.* 7, 6, 3 & 5. ubi æquivalet τῷ κρημνῷ *vs.* 6. *An* ἀποῤῥῶγι μεγάλῃ *legendum* 5, 23, 4? *vid. Add.*

Ἀπόρως ἔχειν πρὸς τὸ συμβαῖνον, 4, 18, 6. ἀπόρως διακείμενος ἐπὶ τῷ μηδὲν πράττειν, conſilii inops quod nil facere poſſet, 11, 1, 6. 10, 38, 9.

Ἀποσείειν. τὴν ὀργὴν εἰς τὸν Ἀγαθοκλέα ἀποσείσονται, 15, 25, 8. *n. ex ſcriptura olim vulgata, pro qua* ἀπερείσονται *correximus, quod vide.*

Ἀποσιωπᾷν. εἰς τέλος ἀποσιώπησεν, prorſus tacuit *ſcil.* quid a ſenatu petiturus adveniſſet, 30, 17, 9.

Ἀποσκευάζεσθαι, quæ moveri poſſunt amovere; *cf.* σκευή. τὰ ἀπὸ τῆς χώρας ἀπεσκευάζοντο, quidquid moveri pot-

 erat,

erat, ex agris in urbem transferebant, 4, 81, 11. *ἀποσκευασάμενος ταῦτα*, his impedimentis remotis, depoſitis, 2, 26, 6.

Ἀποσκευὴ, ἡ, ſupellex, vaſa, ſarcinæ, impedimenta 2, 3, 7 *ſq.* 2, 26, 5. 4, 75, 2. 6, 27, 5. *πόλις παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσα*, 3, 90, 8. *Diſtinguitur a τῇ παρασκευῇ*, 1, 74, 12. *αἱ ἀποσκευαὶ*, 1, 66, 7 & 9. 1, 68, 3. 3, 35, 5.

Ἀποσκήπτω. *εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν βλάβην ἀποσκῆψαι*, in hoſtium perniciem incumbere, 9, 9, 4. *ubi temere a Caſaub. adjectam eſſe particulam πρὶν, monui in Adn.*

Ἀποσκοτοῦν. *ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς λιγνύος*, occæcati, tenebris obvoluti, 1, 48, 6.

Ἀποσοβεῖσθαι *ταῖς διανοίαις*, terrefieri, 30, 5, 16.

Ἀποσπᾷν. *τῆς λείας ἀποσπάσαι τι*, abſtrahere aliquid de præda, 2, 26, 8. *n.* *Sic ἀποσπᾷν ναῦς*, abſtrahere & captivas facere naves, 1, 53, 4 & 7 & 13. *ἀποσπᾷν ἔνια τῶν σκευοφόρων*, 3, 53, 7. *τὸ τρίτον στρατόπεδον ἀπέσπαστο*, divulſum erat a reliqua claſſe, 1, 27, 9 *ſq.* *τὸν Φίλιππον ἀποσπάσειν τῆς πολιορκίας*, 5, 5, 1. *τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἀποσπάσας ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν*, 2, 60, 6. *ἀποσπάσαι τὸν Φίλιππον ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας*, 1, 84, 1. *Ζάρακι προσπεσὼν ἀπέσπασε vulgo conſentientibus*

msstis editum erat 4, 3
qua de ſcriptura hæc m
Erneſtus: „abſtraxit
ſocietate *vertit Caſaubo*
Reiskius abſceſſit, *ab obj*
ne, opinor; & hanc
dendi vim copioſe poſt
illuſtrat. Mihi placet
Gronovii conjectura, ἀπ
σεν, excidit ſpe, infecti
bus abire coactus eſt. *Vi*
ἀποπίπτειν.“ — *Nempe*
ſpecte monuerat Gr
vius in Notis editis ad
adjectam in contextu p
culam δὲ ſatis oſtendere,
lybium de his χωρίοις (Γ
πεσι δὲ καὶ Ζάρακι πρ
σὼν) aliud ſignificaſſe a
verſum ab eo, quod
ante de aliis dixerat, I
χναν, Πρασίας, & alia
προσπεσὼν ἄφνω, κατ
Tum vero, ne verum qu
eſſe, oſtenderat idem Gr
vius, Glympes a Lyc
Lacedæmoniorum rege,
ptas eſſe aut abſtractas:
lib. V. cap. 20. dicuntur
Meſſenii, ex præſcripto
lippi cum auxiliis veni
ſed a Lycurgo oppreſſi, G
pes unicum ſalutis refu
habuiſſe. Quare ἀπ
corrigendum monenti, i
rejectus eſt, decidit,
obtemperandum judica

Ἀπόσπασις. *ἐν ἀποσπάσε*
peram dant vett. codd.
nulli 3, 113, 4. *pro ἐν*
στάσει.

Ἀπόστασις. *διὰ τὴν ἀπ*
σιν, quia longius aberat
longius intervallum, 1,

ν 4. ἐξ ἀποστάσεως, 3,
3. &c. ἐν ἀποστάσει,
13, 4. interjectis inter-
, 15, 9, 7.
άτης, qui ab alicujus im-
defecit, 32, 2, 7. ἀπο-
ι γεγονότες τοῦ βασι-
, 5, 57, 4. τῆς πατρί-
ι, 28, 6.
ωροῦν, vallo, ſudibus
dere, 4, 56, 8. 16,
.
γειν; umbo ſcuti τὰς
ρεῖς ἀποστέγει πλη-
ictus vehementiores de-
. 6, 23, 5.
λειν τοὺς πρέσβεις, di-
e legatos, 4, 66, 2. ἀνα-
τους, 4, 34, 1. χωρὶς
ν ἀποστ. τοὺς αἰχμα-
ς, remittere, dimittere,
, 4.
μα. ἐν ἀποστήματι αὐ-
τονεῖχε, 1, 9. 4. καθ-
θεὶς τῶν πολεμίων ἐν
ήματι περὶ τοὺς ὀγδοή-
σταδίους, 3, 95, 6. ἐξ
ήματος βάλλοντες, emi-
o, 30, 7.
λὴ, ἡ τῶν ὑπάτων πρὸς
ς, expeditio, 26, 7, 1.
οῦν τὰς διώρυγας, ob-
oſſas, occludere canales,
r. 26. *Conf. Adn. ad*
4.
Φειν. εἰς τοὔμπαλιν
ραμμέναι σκηναὶ, in al-
partem averſa tentoria,
, 6. 6, 30, 4. ἀπο-
έντες ἔφυγον, terga
unt, 5, 85, 4. τὴν Αἰ-
ἀποστραφῆναι φιλίαν,
um amicitiam repudiare,
, 6. ἀποστρέψασθαι

τὸν ἐνεστῶτα φόβον, metu declinare præſens periculum, 35, 3, 9. μόλις ἀπεστρέψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον dant *codd. nonnulli* 3, 102, 7. *ubi alii* ἀπετρέψατο, utrumque male pro ἀπετρίψατο. *vide* ἀποτρίβειν. τὰς ἀνακρίσεις ἀπεστράφη, percunctandi & per ſe ipſum inquirendi moleſtiam declinavit, vitavit, 12, 27, 3. *ubi locum in libris corruptum emendaturus Caſaubonus* ἀνεστράφη *edidit.*

Ἀποσύρειν, τὴν ἐπιπολῆς γῆν, amovere terram quæ in ſuperficie eſt, 34, 10, 10. τὰς ἐπάλξεις, pinnas mari detergere, 22, 10, 4. ἀποσύρειν τοὺς πολεμίους, *ſcil.* ἀπὸ τοῦ τείχους, hoſtes de muro dejicere, 10, 15, 1. *ex Reiskii emend. pro olim vulgato* ἐπισύρειν. ἀποσύρεσθαι (ἀπὸ τῶν κλιμάκων) καὶ καταφέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν, deturbari, præcipitem trahi, & in terram dejici, 10, 13, 9.

Ἀποσφάλλεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, excidere auſu, 4, 81, 8. (*ut* ἀποπίπτειν.)

Ἀποσφαλμᾶν, prolabi, corruere. *Sub hoc verbo citat Suidas ex Polybio fragmentum illud quod lib.* 35. *cap.* 5, 2. *poſuimus, in quo fortaſſe* ἀπεσφάλμησε *pro ſimplici* σφάλμησε *ſcribi debuit.*

Ἀποσφάττειν, jugulare, interficere, 1, 7, 3 & 8. 2, 59, 9. &c.

Ἀποσχεδιάζειν περί τινων, temere & perfunctorie loqui vel ſcribere de re, 12, 3, 7.

Ἀποτάττειν, locare, conſtituere,

 aman-

amandare, delegare. ὁ στρατηγὸς ἀποτάττει τὰς φυλακὰς, 6, 35, 3. *ubi alii quidem codices* ἐπιτάττειν *habent.* οἱ ἐπὶ τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντες, 6, 35, 6. 6, 37, 8. οἱ πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυναικῶν ἀποτεταγμένοι, 10, 18, 9 *ſq. Similiter* 10, 16, 3. 11, 17, 3. *fere eadem notione qua* ἀπομερίζειν *&* ἀπονέμειν. *Rurſus,* τὸν Φιλήμενον ἀπέταξαν ἐπὶ τὰς κυνηγίας, Philemenō dant partes venatum exeundi, 8, 27, 5. *ubi perperam vulgo* ἐπέταξαν.

Ἀποτελεῖν, *cum ſimplici accuſ.* perficere, efficere; *qua notione quidem uſitatius eſt verbum* ἐπιτελεῖν, *quod & paſſim cum illo confunditur a librariis; (vide Not. ad* 2, 58, 7. *ad* 3, 84, 2. *ad* 4, 72, 10.) *ſed in* ἀποτελεῖν *ſubinde etiam conſentiunt codices, quibus in locis certe ſollicitatum nolim.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, 1, 54, 1. *n.* ἀποτελεῖν ἀσέβημα *editum erat* 2, 58, 7. *ſed ibi ex vetuſtis codd.* ἐπετέλεσαν *pro* ἀπετελ. *reſcripſi.* τὸ πλῆθος χειροκρατίαν ἀποτελεῖ, 6, 9, 10. ἡ πραγματικὴ ἱστορία κριτὰς ἀληθινοὺς ἀποτελεῖ τοῦ βελτίονος, 1, 35, 10. ἡ τῶν ὁρῶν σύμπτωσις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ σχήματος, 2, 14, 8. *Et in paſſ.* ἡ μάχη τοῦτον ἀπετελέσθη τὸν τρόπον, 5, 86, 7. δύο ἀποτελοῦνται ῥύμαι, 6, 29, 7. *Cum dupl. accuſ.* reddere, efficere aliquem talem, ἀθλητὰς ἀπετέλεσε πρὸς τὸ προκείμενον τοὺς ναύτας, 1, 59, 12. *n.* τοιούτους ἀποτελεῖν ἄνδρας ὥστε *&c.* 6, 52, 11. 6, 47, 2. *Et in paſſ.* τὸ εἶδος ἀπετελέσθη τρίγωνον, 1, 26, 13. τὸ ὅλον σχῆμα τῆς τάξεως ἀπετελέσθη ἔμβολον, 1, 26, 16. συνέβαινε τὸν κίνδυνον ἀποτελεῖσθαι παραπλήσιον πεζομαχίας, 1, 23, 6. τὸ τῶν διόδων σχῆμα ἀποτελεῖται ῥύμαις παραπλήσιον, 6, 29, 2.

Ἀποτέλειοι, οἱ, magiſtratus civitatum Achaicarum, οἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες, 10, 21, 9. *n.* 16, 36, 3 *ſq.*

Ἀποτέλεσμα, (*opp.* τῇ προαιρέσει) effectus conſilii, 2, 39, 11. τῆς τέχνης, opus artis, 4, 78, 5.

Ἀποτέμνεσθαι, *notione activa,* 1) intercipere, intercludere hoſtem, ut ſejungatur a ſuis. πολλοὺς ἀποτεμνόμενος καὶ συγκλείων, 1, 84, 7. 9, 7, 10. ἀποτέμνονται καὶ διακλείουσιν, 10, 32. 4. ἀποτεμόμενος, 11, 32, 4. *Et in præt. paſſ. notione pariter activa,* ἀπετέτμητο τοὺς διώκοντας, 11, 14, 3. *Similiter, de* Pado fluvio, ἀποτέμνεται τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πεδιάδος χώρας εἰς τὰς Ἄλπεις, ſejungit a reliqua Italia & a parte Alpium intercludit, 2, 16, 7. 2) hoſtiliter carpere regionem, partem ejus adimere domino; ἀποτεμόμενος τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ὑμῶν, oppida & agros vobis ademit, 9, 28, 7. ἀποτεμόμενοι

μένοι τῆς χώρας αὐτῶν, *ſcil.* μέρος, parte agri eis ademta, 23, 15, 1. ἐδυνήθησαν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, 31, 13, 2.

Ἀποτίειν. *vide* ἀποτίνειν.

Ἀποτιθέναι. *In medio verbo ſere uſurpatur, variis modis.* ἀποτίθεσθαι τὸν πόλεμον, deponere bellum, 5, 106, 1. (*cf.* ἀποῤῥίπτειν.) ἀποθέσθαι τὰς ἀγορὰς καὶ κουφίσαι τὰς ναῦς, exponere commeatus e navibus, 1, 60, 3. εἰς φυλακὴν ἀποθ. τινά, in cuſtodiam dare, 24, 8, 8. ἀποθ. τὸν χρόνον τοῦτον εἰς τοῦτο, tempus hoc in hac re collocare, huic rei impendere, 17, 9, 10. ἀποτίθεσθαι ἰδίαν χάριν παρά τινι, privatam gratiam inire ab aliquo, beneficium collocare apud aliquem, 28, 6, 6. *Sic* ἐν πολλοῖς ἀπετίθετο χάριν, apud multos collocavit beneficiorum gratiam, multos ſibi beneficiis & gratia devinxit, 6, 2. 15.

Ἀποτίνειν. τῆς ἀνοίας ἀπέτισαν τοὺς μισθούς, 4, 35, 15.

Ἀποτολμᾷν, audere. ἀπετόλμησαν Ἀντιγόνῳ κοινωνεῖν, 2, 45, 2.

Ἀποτομαί, ſectiones viarum, *quales ſunt in biviis*, 6, 29, 9.

Ἀπότομος λόφος, præruptus collis, 12, 17, 5. 12, 22, 4. *cf.* ἀκρότομος. ἀπότομος συγκεφαλαίωσις, brevis recapitulatio, 9, 32, 6.

Ἀποτόμως. κατηγόρουν ἀποτόμως τὸν Φίλιππον, aſperrime, acriter accuſabant, 17, 11, 2. πᾶσαν ἀποτόμως σφίσι παρείχοντο τὴν χρείαν, omnino ad omne officii genus præſto eis erant, 3, 95, 6.

Ἀποτρέπειν τινὰ τῶν χειρίστων, a peſſimis conſiliis avocare, avertere, revocare, 11, 10, 1. *In verbo medio*, μόλις ἀπετρέψατο τὸν Φίλιππον, ab incepto avertit, deterruit, 7, 13, 1. *Ceterum* ἀποτρέψασθαι *ſubinde perperam ponitur a librariis pro* ἀποτρίψασθαι, *cum eſt* depellere, propellere, *ut*, τὸν κίνδυνον, 3, 102, 7. *n.* τὸν πόλεμον, 4, 45, 2. *n.* *Pariter in præt. paſſ. activa vel reciproca notione*, ἀποτετραμμένοι τὸν κίνδυνον, 10, 14, 1. *n.* *mendoſe pro* ἀποτετριμμένοι. *Vide* ἀποτρίβειν.

Ἀποτρέχειν, abire, diſcedere, *ſive navibus*, *ſive terra*, 3, 22, 7. *n.* 3, 24, 11. 22, 26, 9. 32, 1, 3. deficere *interpretati ſumus* 22, 26, 18. *ubi Caſaubonus* ad eum confugere *vertit; non incommode; ſed poterat pariter* abire, diſcedere *teneri*, *ſcil.* ex eis urbibus quas tradidiſſet Antiochus.

Ἀποτρίβειν. *In medio verbo, & rarius in paſſivo occurrit, denotatque* repellere a ſe, propellere, *& ſimilia;* τοὺς πελάζοντας ἀποτριβόμενος, 3, 102, 5. τούτων ἀποτριβομένων αὐτόν, repellentibus eum *precantem*, repulſam dantibus, 30, 9, 13. ἀποτριβόμενοι καὶ περιορῶντες αὐτόν, ſubmoventes eum, in conſpectum

non admittentes, 27, 1, 5. τὴν ᾠδὴν οὐ δύνανται ἀποτρίβεσθαι, amoliri à ſe, excuſare ſe ne conantur, 4, 20, 11. τὸν ὑπὸ τῆς τύχης διδόμενον ἀποτρίβεσθαι στέφανον, repudiare, reſpuere, detrectare, 5, 42, 8. *adde* 25, 1, 4 & 7. ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, impedire compoſitionem, 5, 29, 4. τὰς τῶν βαρβάρων ἐφόδους ἀποτριβόμενοι, propellentes, amolientes, 5, 104, 1. ἀποτριβομένους τὰς ἐπιβολὰς αὐτοῦ, 8, 8, 5. οὕτω δύναιτο τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἀποτρίβεσθαι, 21, 9, 13. *Et in aoriſto primo*, ἀποτριψαμένους τὸν ἐπιφερόμενον πόλεμον, 3, 8, 10. *ubi in veram ſcripturam conſentiunt veteres codices omnes. Sic* 11, 7, 1. ὅταν τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον ἀποτρίψωνται. *Et* ἀποτρίψασθαι τὸν κίνδυνον, 16, 23, 4. *Sed in hoc quidem tempore ſæpius* ἀποτρίψασθαι *in* ἀποτρέψασθαι *corruperunt librarii, quod correximus; ſic*, μόλις ἀπετρίψατο τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον, 3, 102, 7. *n. ubi alii* ἀπετρεψ. *alii* ἀπεστρεψ. *dederant. Sic*, ἀποτρίψασθαι τὸν πόλεμον οἷόν τε εἰσί, 4, 45, 2. *n. Rurſus*, ἀποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αἰτίας, amolientes a ſe, diluentes crimina, 31, 9, 5. *n. Pariter* ἀποτετριμμένοι τὸν κίνδυνον *pro vulgato* ἀποτετραμμένοι *ſcripſimus* 10, 14, 1. *n. Conſ.* ἀποτρέπω.

Ἀποτυγχάνειν, excidere auſis: *abſolute poſitum*, 1, 37, 8. (*ubi opponitur* κατορθοῦν.) ἀποτυγχάνειν καὶ διαψεύδεσθαι τῶν ἐλπίδων, 21, 12, 9. ἀποτυχόντες, quum non obtinuiſſent id quod petierant, *ſcil. pacem*, 2, 34, 2. *Conſtructum cum præpoſ.* ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, 5, 98, 6. ἐν τοῖς πλείστοις ἀποτευξόμεθα, 9, 15, 4. *Cum genit.* τῆς πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 9. οἷα ἀπέτυχε τῆς προθέσεως, 3, 17, 11.

Ἀποτυχία. αἱ ἀποτυχίαι, infelices conſiliorum vel conaminum exitus 5, 98, 5. 9, 12, 10. *n. ubi perperam* τὰς ἀτυχίας τῶν ἐπινοηθέντων *dabant mssti libri.*

Ἀπουραγεῖν, agmen claudere; *abſol.* 3, 47, 1. *n. ubi* τούτοις *non* his *in dat. intelligendum videtur, ſed* cum his, *i. q.* σὺν τούτοις. *Cum dat.* ἀπουραγεῖν τινι, a tergo ſequi aliquem, tergus tegere agminis, 3, 49, 13. 5, 7, 11. 5, 23, 10. 6, 40, 7.

Ἀπουρῶσαι, adverſo vento uti, 16, 15, 4. *n.* (*Aliud eſt* ἐπουρῶσαι, 2, 10, 6.)

Ἀποφαίνειν, *in act.* dicere, pronunciare, contendere; ἀπέφηνεν ἀποφεύγοντας, dicit eos fugiſſe, inducit eos fugientes, 1, 15, 7. *i. q.* ἀπέδειξε *ibid. vs.* 8. πάσας ἀποφαίνειν τῷ Κλεομένει τὰς ἐλπίδας ἐν Πτολεμαίῳ, 2, 63, 5. *i. q.* φάναι *ibid.* τὴν τοιαύτην ὀργὴν βαρυτέραν ἀπέφαινον εἶναι, 4, 23, 9. 2) nominatim

tim deſignare, *veluti, obſides,* 29, 2, 4. *Sic* πρώτην ἀποφαίνουσιν αἰτίαν, τὴν Ζακάνθης πολιορκίαν, primam cauſam adſignant, primam cauſarum ponunt, 3, 6, 1. *In med.* dicere, pronunciare, adfirmare; ταῦτα, 2, 63, 1. 3, 82, 5. ὑπὲρ τούτων, verba facere de re, exponere, 3, 4, 9. 4, 18. περὶ τούτων, 8, 1, 1. *cum acc. & infin.* 12, 14, 1. ὑπερβολικῶς ἀποφαινόμενος, 2, 62, 9.

Ἀπόφασις, 1) pronunciatum, dictum, adſertio, 1, 14, 8. 2, 42, 2. 4, 2, 3. 32, 10, 3. ὑπέρ τινος, 1, 15, 9. 6, 3, 1. μηδεμίαν τῶν ἀποφάσεων ἀναπόδεικτον καταλιπεῖν, 7, 13, 2. αἰσχίστην πεποιημένος ἀπόφασιν, 4, 30, 7. ἡ ὑφ' ἡμῶν λεγομένη ἀπόφασις, 6, 12, 10. ἀπόφασιν ποιεῖσθαι χωρὶς ὀργῆς ἢ φθόνου, 6, 9, 11. περί τινος, 4, 8, 9. παραπλήσιόν τι συμβαίνει γενέσθαι περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, ſimilis eſt error qui in pronunciando (in ferendo judicio) de urbibus committi ſolet, 9, 21, 7. *n. intellige* περὶ *aut* ὑπὲρ τῶν πόλεων, *niſi forte pro* ἀποφάσεις *legendum ſit* ἐπιφάσεις, *quod idem ſignificet* ἐπιφανείας, ſuperficies, areas.

2) reſponſum, 4, 31, 2. *coll. vs.* 1. 22, 13, 7. ἀπόφασις πρὸς τὰ κατηγορούμενα, 24, 2, 5 & 7. *Sic* ἡ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπόφασις *eſt* reſponſum Lacedæmoniis datum, 4, 24, 9. ἀπόφασιν δοῦναι περί τινος, reſponſum dare, mentem ſuam declarare de re propoſita, 29, 11, 5. 31, 19, 3.

Ἀποφέρειν τὰ πράγματα πρός τινα, 28, 5, 2. — „referre ad." *Ern.* — *Imo vero rectius Caſaub.* res trahere ad aliquem.

Ἀπόφυσις πρέμνου, rami e ſtirpe enati, 18, 1, 10.

Ἀποχεῖν. ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων, defuſa aqua 34, 9, 10. *conf.* ἀποχύειν.

Ἀπόχειρος πρός τι, imparatus, 23, 14, 8.

Ἀποχρᾶσθαι, *i. q.* χρᾶσθαι, uti, 1, 45, 2. 3, 70, 9. 17. 15, 9.

Ἀποχρώντως, ſatis. τοῦτο ἄχειν ἀποχρώντως αὐτῷ πρὸς τὸ προκείμενον, 13, 7, 5.

Ἀποχύειν. ἀποχυθέντος τοῦ μολύβδου, defuſo plumbo, 34, 9, 11. *conf.* ἀποχεῖν.

Ἀποχωρεῖν, recedere, regredi, diſcedere, recipere ſe, 1, 9, 5. 1, 11, 15. 4, 64, 7. 40, 3, 10. *&c.* μέρη τινὰ τῆς αὐλῆς ἀποκεχωρηκότα, ſemotior quædam pars palatii, 15, 27, 8. *Pro* ἀποκεχωρηκότων 3, 50, 9. *alii* ἀνακεχωρ. *habent; & pro* ὑπεχώρουν 3, 69, 11. *vetuſtiores codices* ἀπεχώρουν *præferunt, quod in contextum recipi debuit.*

Ἀποχώρησις. diſceſſus, receptus, 10, 12, 9. 15, 13, 4. *n. de* receſſione aquæ, 10, 8, 7. τὴν ἀποχώρησιν ποιεῖσθαι, recipere ſe, 3, 64, 7. 3, 69, 9. 10, 39, 8. 15, 13, 10. 3, 40, 13. *n.* 40, 3, 5.

Ἄποψις, vultus, oris ſpecies. ἐκ τῆς ἀπόψεως παραπλήσιοι ἦσαν τοῖς &c. 11, 31, 8.

Ἀπραγεῖν, otium agere, 3, 70, 4. facultate rei gerendæ carere, nil agere aut efficere poſſe, 4, 64, 7. 28, 11, 8.

Ἀπραγία, ἡ τῶν στρατοπέδων, otium, torpor, 3, 103, 2.

Ἀπραγμάτευτον χωρίον καὶ δυσπρόσοδον, 4, 75, 2. commercio carens. — „*Sic hoc verbum eſt in fragmento apud Suidam in h. v. quod vix dubitem eſſe Polybii.*“ *Ern. Vide Fragm. gramm.* 23.

Ἀπράγμων, rerum geſtarum incurioſus & imperitus, 9, 29, 2. (*opp.* πολυπραγμονεῖν.)

Ἄπρακτος, *de homine*, iners, ignavus, 5, 81, 8. 4, 8, 9. τῇ φύσει, ineptus ad res gerendas, 5, 1, 7. ἄπρακτος μένει, nihil agit, nil agere poteſt, 9, 5, 7. ἀπράκτους αὐτοὺς ἐποίησαν πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, facultatem agendi eis ademerunt, 2, 35, 5. 3, 116, 5. 8, 7, 7. *De re*; τὸ μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, ἄπρακτον, omnino nemini fidem habere, eſt omnem agendi facultatem remittere, 8, 2, 2. ἡ θερεία ἄπρακτος γίγνεται, per æſtatem nil geri poteſt, 5, 5, 5. τὸν λοιπὸν χρόνον ἐς τέλος ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. ἄπρακτος βοήθεια, irritum, inefficax auxilium, 1, 48, 5. ἄπρ. ἐπιβολὴ, irritus conatus, 6, 15, 5. πληγὴ, inefficax ictus, 2, 33, 3. τὰ δόρατα ἄπρακτα ἦν αὐτοῖς καὶ μάταια, inutilia, 6, 25, 5 *ſq.*

Ἀπρὶξ, tenaciter, mordicus, 12, 11, 6. n.

Ἀπροθέτως, ſine certo propoſito, 9, 12, 6.

Ἀπρονόητος λαμβάνεται, imprudens, nulla re proviſa deprehenditur, 5, 7, 2. χώρα ἀπρονόητος οὖσα, regio quæ ſine cautione, ſine cuſtodia eſt, in qua de hoſtis adventu nemo cogitat, 4, 5, 5. εἰς ἀπρονοήτους τόπους καθιέναι, in loca improviſa, non explorata, ſe demittere, 3, 48, 4.

Ἀπρονοήτως. τοῖς ἀπρονοήτως θεωμένοις ἄπιστον φαίνεται, qui inopinato, re non ante cognita id vident, 10, 14, 8.

Ἀπροσδέητος τούτου, hujus rei non indigens, 22, 6, 4.

Ἀπροσδοκήτως, inopinato, (*in re mala*,) 1, 62, 1.

Ἀπρόσιτος ἄνοδος *ſive* ἀποῤῥώξ, inacceſſus, 5, 24, 4. φάραγξ, 9, 27, 6. ἀπρόσιτα ὄρη, 3, 49, 7.

Ἀπροσλόγως, intempeſtive, alieno loco, *mal-à-propos, hors de propos*, 9, 36, 6.

Ἀπροφάσιστος ἀγωνιστὴς, συναγωνιστὴς, qui nulla excuſatione aut tergiverſatione utitur, 10, 34, 9. 16, 31, 2.

Ἀπροφασίστως, ſine tergiverſatione, ſine prætextu, 1, 55, 4. 1, 72, 5. 5, 4, 5. 5, 49, 7. 25, 9, 6.

Ἅπτεσθαι θαλάττης, tentare mare, 1, 24, 7. τῆς οὐραγίας, carpere extremum agmen, 2, 34, 12. καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, opportune rem

rem adgredi, 1, 59, 3. τῶν ἀσεβημάτων, impia facinora adgredi, 7, 13, 6. τῶν ἐπιπέδων, 3, 56, 1. τῆς ὑπερβολῆς, pervenire in ſumma montium juga, 18, 7, 3. ἡ ὑμετέρα ὀργὴ ἧπται τῆς πόλεως, ira veſtra in urbem incubuit, 31, 7. 12.

ἀφθείσης τῆς συνουσίας *mendoſe editum erat* 5, 15. 3. *pro* λυθείσης.

Ἀπώλεια, *active*, (*opp.* ἡ τήρησις) πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶν, ad res perdendas proni, 6, 59, 5.

Ἄπωθεν, ex intervallo, 11, 18, 2.

Ἀπωτέρω, longius; τὴν ὑδρείαν ἀπωτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. ἀπωτέρω πρὸς τὴν οἰκίαν κατὰ γένος, longinquiore cognatione attingere familiam, 4, 35, 13.

Ἀρὰ, ἡ. ῥίψειν κατὰ τὰς ἀρὰς τὸν ἄργυρον εἰς τὴν θάλατταν, 16, 31, 5. *n.* περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα δέξασθαι τῇ χώρᾳ, 9, 40, 6.

Ἀραρότως, apte. πήξαντες σχεδίας καὶ πλείους ἀραρότως, (*nam ſic hæc jungenda, non commate ſeparanda*) quum plures rates apte compegiſſent, 3, 46, 1.

Ἀργεῖν. οὐκ ἀργήσει ἡ ὑπόθεσις, non incultum, neglectum, inelaboratum jacebit hoc argumentum, 3, 5, 8. *Conf.* ἀργός.

Ἀργός. οὐδὲν ἀργὸν, nullus locus (*in caſtris hoſtium*) neglectus, cuſtodia vacuus, 2, 65, 2. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil neglectum, inexplicatum præteriri a nobis debet, 4, 40, 1.

Ἀργυράσπιδες, 5, 79, 4.

Ἀργυρεῖα, τὰ, argentifodinæ, 3, 57, 3. *n.* 34, 9, 8. τὰ ἀργύρεια μέταλλα, 10, 10, 11. 10, 38, 7. -- „*Sic Demoſthenes de Cherſoneſo,* τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων, *quod Wolfius de argentifodinis capit.*“ *Ern.*

Ἀργύριον. πέντ᾽ ἀργυρίου, *ſcil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τῶν δέκα μνῶν ἀργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, 23, 15, 8.

Ἀργυρῖτις βῶλος, ἡ, gleba argentaria, 34, 9, 10.

Ἀργυροκοπεῖον, officina fabri argentarii, 26, 10, 3.

Ἀργυρολογεῖν τινα, pecunias per vim hoſtilem exigere ab aliquo, 3, 13, 7. *n.* 6, 49, 10. τινὰς μὲν ἠργυρολόγει, 4, 16, 8.

Ἀργυρόπους. ἀργυρόπουν φορεῖον, lecticæ cum pedibus argenteis, 31, 3, 18.

Ἀργυροπωλεῖν πόλιν, ſectoribus vendere; *nempe ſic perperam editum erat* 3, 13, 7. *pro* ἀργυρολογεῖν, *conſentientibus nonnullis codd.*

Ἄργυρος, ὁ, 16, 31, 3 & 5, *i. q.* τὸ ἀργύριον.

Ἀργυροφάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Ἀργύρωμα. τὰ ἀργυρώματα, argentea vaſa, 5, 2, 10. 31, 3, 16.

Ἀργυρώνητος, emtitius ſervus, 12, 6, 7.

Ἀργῶς ἔχειν, otioſum, negligentem

gentem eſſe, ceſſare, 1, 45, 7. οὐκ ἀργῶς προσεκτέον 1, 64, 2. *ſed ibi alii codices* ὀρθῶς *dant, quod ex* νωθρῶς *corruptum; & hoc verum videtur.*

Ἀρδεύειν. τόποι ἀρδευόμενοι, loca irrigua, 10, 28, 3.

Ἄρδευσις, ἡ, irrigatio, 9, 43, 5.

Ἄρδην, funditus; πεπτωκὸς ἄρδην πολίτευμα, 1, 35, 5. ἄρδην ἀχρειοῦσθαι, 1, 54, 8, τοὺς ἐχθροὺς ἄρδην ἀφανίσαι, 1, 82, 2. ἄρδην διεφθάρη ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς δυνάμεως, 3, 118, 6. ἄρδην ἀπολέσαι τινὰ, 4, 17, 12.

Ἀρέσκεια, ἡ, τοῦ βασιλέως, obſequium in regem, 6, 2, 12. οὐκ ἀπέλιπον ὑπερβολὴν ἀρεσκείας, nullum blandimenti genus prætermittebant, 5, 86, 11. πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος, 31, 26, 5.

Ἀρετὴ, ἡ τῆς χώρας, 2, 15, 1. 3, 34, 2 & 8. 12, 3, 1. πεδία ἀρετῇ διαφέροντα, 2, 14, 7. μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ δόξαν εἴληφε τὰ πεδία, 2, 17, 1.

Ἄρθρον. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν. 18, 23, 4. 31, 21, 14.

Ἀριστεία, ἡ. αἱ ἀριστεῖαι τοῦ Σκιπίωνος, fortia facta, 36, 6, 6. *Conf.* 16, 26, 9. *n.*

Ἀριστεῖα, τά. ἀριστείων στέφανος, 16, 26, 9. *n. ubi vulgo* ἀριστείας *ex Vrſini ing.*

Ἀριστίνδην κεκριμένοι κατ' ἐκλογὴν, 6, 10, 9. 6, 24, 1.

Ἀριστοκρατία. *Vide Ind. Hiſtor. in* Ariſtocratia.

Ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα, 6, 3, 11. 6, 11, 6. 24, 9, 6. ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, 6, 13, 8.

Ἀριστοποιεῖσθαι, 3, 71, 3. 5, 5, 14.

Ἀρκεῖσθαι. ἀρκοῦμαι πεποιηκέναι τοῦτο, contentus ſum hoc feciſſe, 1, 20, 1. οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτοις, 13. 2, 4.

Ἀρκούντως ἔχει ποιεῖσθαι τὴν ἀνάμνησιν, ſatis eſt, 2, 37, 6.

Ἀρκτικοὶ κύκλοι, *T. V. p.* 28.

Ἄρκτος, ἡ, plaga mundi ſeptemtrionalis, 3, 36, 6. τὰ πρὸς ἄρκτον μέρη κεκλιμένα, 5, 3, 10. *Sic rurſus* 10, 10, 5. *Sic* ἐπὶ ἄρκτου *ſuſpicatus eſt Buttmannus pro corrupto* ἐπὶ πρεπίου, 9, 17, 1. *n. Sed potiſſimum in plurali uſurpatur,* αἱ ἄρκτοι; *ut,* τὸ εἰς τὰς ἄρκτους κεκλιμένον ἀκρωτήριον, 1, 42, 5. ἡ πλευρὰ τῆς Ἰταλίας ἡ παρὰ τὰς ἄρκτους παρατείνουσα, 2, 14, 6. *ſq. & vs.* 9. πρὸς τὰς ἄρκτους, ὑπ' αὐτὰς τὰς ἄρκτους, 1, 6, 4. 3, 37, 7 *ſq.* 3, 47, 3.

Ἄρκυς, ἡ. *Plur.* αἱ ἄρκυς, τὰς ἄρκυς, 15, 21, 6.

Ἄρμενα, τὰ, vela, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3. armamenta navis, 22, 26, 13.

Ἁρμογὴ, ἡ τῶν μερῶν, 6, 18, 1. ἡ τῶν ὅλων ἁρμογὴ *in republica,* 6, 51, 2. ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex fabricæ concinnitate, 11, 9, 1, ἡ τῶν σαρισσῶν ἁρμογὴ ἡ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, adaptatio ſariſſarum (*puto,* inſerto conto

in

in ferrum) ad ipſum pugnæ uſum, 18, 12, 2.

'Αρμόζειν, convenire, congruere, aptum eſſe. *Abſolute ponitur*; τοὺς ἁρμόζοντας πεποιήμεθα λόγους, 1, 15, 13. μεταλαβόντες ἁρμόζοντα καιρὸν καὶ τόπον, 5, 98, 11. (*cf.* ἁρμόττειν.) *adde*, 5, 28, 9. *Sic & abſolute poſitum intelligendum hoc verbum* 6, 4, 13. μάλιστα ἐπὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας τοῦτον ἁρμόσειν τὸν τρόπον ὑπείληφα τῆς ἐξηγήσεως, *ubi verba* ἐπὶ τῆς Ῥωμ. πολιτείας *non capienda ut regimen verbi* ἁρμόσειν, *ſed ut per ſe ſtantia*, cum de Romana republica agitur. *Nam regimen verbi* ἁρμόζειν *eſt vel dativus caſus, ut* 1, 29, 1. 3, 37, 1. 6, 2, 13. (*ubi* ἁρμόσας τῷ προεστῶτι *vertendum erat* conveniebat principi, *i. e.* pro[illegible]batur illi, *il lui convenoit*,) 11, 25, 6. 18, 3, 2. *vel præpoſitio* πρὸς, *ut* 1, 26, 4. 1, 45, 5. 1, 48, 4. 5, 4, 6. *&c. Rarius cum genitivo conſtruitur participium* ἁρμόζων, *ubi peculiaris intercedit cauſſa cur minus commodus fuerit dativus caſus; vide* 1, 44, 1. *n.* 5, 18, 1. *n.*

ἁρμόζεσθαι, *in medio verbo, & in paſſivo*; πρός τι, adcommodare ſe, componere ſe ad aliquid, conſilia ſua ad aliquid referre; πρὸς τὴν τῶν πολεμίων τάξιν ἁρμοζόμενος, 1, 27, 3. ἁρμοζόμενος πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, 3, 16, 1. πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ἁρμοζόμενος, 10, 11, 3. ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν, 6, 2, 12. *Sic Fragm. gramm.* 73. *&* 133. *Rurſus*, μία ψυχὴ δεόντως ἡρμοσμένη πρὸς ἔνια τῶν πραγμάτων, unum ingenium probe aptum & adcommodatum ad aliquam rem, *ſive* probe adplicatum atque intentum, 8, 9, 7. ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα πρὸς ὅ τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων, 9, 22, 6.

'Αρμοστὴς, magiſtratus impoſitus a Lacedæmoniis urbibus populorum Græcorum, 4, 27, 5.

'Αρμοστὸς κατά τι, adaptatus ad aliquid, 22, 11, 15.

'Αρμόττειν, *i. q.* ἁρμόζειν. ἁρμόττων καιρὸς, 2, 16, 15.

'Αρνεῖσθαι, negare, 2, 68, 2. ἀρνηθῆναί τι μὴ γινώσκειν, negare ſe noſſe aliquid, 4, 20, 11.

'Αρπαγαὶ παίδων, 6, 8, 5.

'Αρπάζειν. ταχέως ἡρπακότες τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐχέρειαν, Græcorum levitatem arripuerunt, celeriter & cupide adſciverunt, 32, 11, 4.

'Αρρωστεῖν, ægrotare, 3, 70, 2.

'Αρρωστία, *Fr. gr.* 31. *de quo Fragmento conſer quæ monuit Valeſ. ad* 24, 9, 3.

"Αρσις, ἡ, erectio *machinæ*, 8, 6, 6.

'Αρτάβη, ἡ, menſuræ aridorum *nomen Perſicum*, medimnum Atticum capientis, 5, 89, 1 *&* 4.

"Αρτι. τὸ ἄρτι ῥηθὲν, *Polybius uſurpat non ſolum de eo quod modo, id eſt*, nuperrime *aut* paulo

paulo ante *dictum eſt, ſed & quod* ſatis multo ante; *adeoque generatim* jam, jamjam *ſonat; vide* 5, 67, 4. 5, 95, 5. n. 5, 111, 2. n.

Ἀρτιτελὴς, omnibus numeris per ſe perfectus, 6, 18, 7.

Ἀρτύειν. ἀρτύσαι φόνον τινὶ, necem alicui comparare, 15, 25, 2.

Ἀρχαῖος, οἱ ἀρχαῖοι, veteres, 5, 32. 1. 13, 3, 2. n. οἱ ἀρχαῖοι μισθοφόροι, 1, 9, 3. οἱ ἀρχαῖοι φυγάδες, veteres exſules *Lacedæmoniorum; vide loca citata ad* 20, 12, 4. *quo loco perperam* Ἀχαιῶν *ſcriptum erat pro* ἀρχαίων, *quemadmodum* 13, 3, 2. *Viciſſim* ἀρχαίους *Bav. corrupte* 23, 11, 8. *pro* Ἀχαιούς.

Ἀρχαιρεσία. *Nonniſi in plurali occurrit,* αἱ ἀρχαιρεσίαι, electio, creatio, *veluti imperatoris, a militibus facta,* 1, 8, 4. *Præſertim vero de Romanorum* comitiis conſularibus *frequentatur; tum de Achæorum & Ætolorum* prætoriis comitiis, 4, 37, 2. 4, 82, 7. 5, 1, 7. *In genit. plur. non ſolum* τῶν ἀρχαιρεσιῶν *in uſu eſt, ſed &* τῶν ἀρχαιρεσίων, *tamquam a recto caſu* τὰ ἀρχαιρέσια; *vide Adn. ad* 4, 82, 2. *& ad* 1, 106, 1. *& loca ibi citata.*

Ἀρχαιρεσιάζειν, comitia agere, comitiis intereſſe, comitia adire 26, 10, 6.

Ἄρχειν, incipere. ἄρξει τῆς πραγματείας ἡμῖν τοῦτο, 1, 5, 1. ἄρξειν τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς ἡ φιλαρχία, 5, 57, 6. ἄρχει τοῦ στόματος, ἀπὸ τῆς Προποντίδος τὸ κατὰ Καλχηδ. διάστημα, orii (*ſcil. Boſpori Thracici*) principium eſt, 4, 39, 5. χειρῶν ἄρχειν ἀδίκων, 2, 45, 6. 2, 56, 14. 9, 35, 8. 15, 8, 2. *cf.* κατάρχειν. ἄρχειν, magiſtratum gerere, imperare; *vide infra,* ἄρχων.

ἄρχεσθαι, incipere. ἀρχομένης φαρμακείας, cum inciperent homines quaſi malo carmine incantari, 40, 3, 7. αὖθις ἀρξάμενος, *ſcil.* τῆς πορείας, *vel* κινεῖν τὸν στρατὸν, 5, 14, 2. ἤρχετο τῆς πολιορκίας, 10, 31, 7. ἤρξαντο τῶν ὀρυγμάτων, 5, 100, 2. ἤρξατο πολιορκεῖν *haud male dederant mssti* 16, 11, 2. n. *quod in* ἤρξ. πολιορκεῖν *cum Urſino mutavit Caſaub.* ἀφ' ὁμοίων ἄρχεσθαί τινι, inde ab initio idem inſtitutum ſequi ac alter, veſtigiis alicujus inſiſtere, 4, 37, 6.

Ἀρχεῖον, curia; τὸ τῶν ἐφόρων *Lacedæmone*, 4, 35, 9. αἱ τῶν ἀρχείων καὶ δικαστηρίων κατασκευαί, 7, 6, 2.

Ἀρχή, 1) initium, principium. ἀρχὴ, πρόφασις, & αἰτία, *quid differant*, 3, 6, 6 *ſqq.* αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ ἀρχαὶ τῆς πραγματείας, 3, 1, 1. αἱ ἀρχαὶ τῶν πολέμων, 4, 28, 3 *ſq.* ἀρχὴν *vel* ἀρχὰς λαμβάνειν, initium capere, 1, 12, 9. 4, 28, 3. *& ſæpe alias.* τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, 2, 37, 2 &c. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. ἀρχῇ καὶ

τέλει

τέλει κέχρηνται τούτῳ, *proverbialiter dictum*, 1, 1, 2. *n.* τὰς ἀρχὰς, *adverbialiter*, ab initio, ſtatim, 2, 25, 8. 3, 40, 13. 3, 60, 2. 13, 7, 3. 16, 22, 8. τὰς μὲν ἀρχὰς, 18, 9, 9. *n. ubi vocabulum* ἀρχὰς, *quod aberat vulgo, ex conject. adjeci.* ὧν κατ᾽ ἀρχὰς ἐκυρίευσαν τοῦ πολέμου, 3, 67, 6. τὰ κατ᾽ ἀρχὰς ληφθέντα τοῦ πολέμου, 4, 52, 7. *quibus locis niſi aliud verbum interjectum eſſet inter* ἀρχὰς *&* τοῦ πολέμου, *oportebat* κατὰ τὰς ἀρχὰς *adjecto articulo.* ἐν ἀρχαῖς, ab initio, ſtatim, (*i. q.* τὰς ἀρχὰς) 4, 76, 8. 10, 22, 5. 18, 29, 6. ἡ ἐν ἀρχαῖς πρόθεσις, 8, 3, 1. ἐν ταῖς ἀρχαῖς, 18, 9, 6. ἐξ ἀρχῆς. *idem.* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν *vel* ἐπιβολὴν, ex primo inſtituto, 2, 37, 2. 3, 4, 1. 3, 60, 11. 5, 87, 8. *&c. Quid vero ſit* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν 18, 12, 2. *haud ſatis nobis quidem in liquido eſt. Caſaubonus interpretatur*, ut quidem vetus inſtitutum erat. *Poſſis vero etiam intelligere* ex primis poſitis, *i. e. ſi ſeparatim ferri & ſeparatim conti longitudinem cogites.* (*cf. ſupra in* ἁρμογή.) περὶ τὴν ἀρχὴν, *quod vulgo dabant omnes* 3, 55, 6. *in* περὶ τὴν ῥάχιν *mutavi cum Urſino.*

2) magiſtratus, imperium; ἡ ὕπατος ἀρχὴ, conſulatus, 3, 40, 9. perſona magiſtratum gerens; ἄγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ducere ad magiſtratum, 12, 16, 3 & 5. 13, 8, 5 *ſq.* αἱ ἀρχαὶ *Achæorum*, 23, 10, 2. *quos alias* τοὺς ἄρχοντας *dicit, &* τὰς συναρχίας.

Ἀρχηγέτης, ὁ, coloniæ ductor, gentis auctor, 34, 1, 3. *Apud Athenienſes* οἱ ἀρχηγέται, 16, 25, 9. *ſunt* „heroes a quibus tribus Atticæ nomina habebant. *vide Heſych. in h. v.*" *Ern.*

Ἀρχηγέτις, ἡ, τῆς δυναστείας, de metropoli imperii, 5, 58, 4.

Ἀρχηγὸς, dux & auctor, princeps cauſſa; *de homine*, 2, 40, 2. 4, 60, 6 & 10. 3, 34, 2. *de re*, ἀρχηγὸν καὶ αἴτιον, 1, 66, 10. 1, 81, 10. 2, 21, 8.

Ἀρχῆθεν, principio initio, 1, 50, 5. 13, 4, 6. ἀρχῆθεν εὐθὺς, 2, 43, 3.

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς δυνάμεως, qui ſcribis & quæſtoribus in exercitu præeſt, 5, 54, 12. *n.*

Ἀρχιερεὺς, 23, 1, 2. 32, 22, 5.

Ἀρχιτέκτων, 13, 4, 6.

Ἄρχων, magiſtratus, qui eſt cum imperio. οἱ ἄρχοντες, conſules Romani, 1, 24, 9. 1, 39, 1. ſummi magiſtratus civitatum Achaicarum, 5, 1, 6. 23, 10, 11. 23, 12, 5 & 7. 24, 5, 17. *cf. Adn. ad* 24, 5, 16.

Ἀρώματα, 13, 9, 5.

Ἀσαλεύτως καὶ βεβαίως μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, 9, 9, 8.

Ἀσαφὴς, obſcurus, non perſpicuus. ἀσαφῆ τὰ λεγόμενα, 1, 41, 7. ἀσαφὴς διήγη-

διήγησις, 1, 64, 4. 3, 36, 1.

Ἀσαφία, incertitudo, cum non intelligunt ſe mutuo homines, *des mal entendus; ἦν ἀσαφίας, ἀπιστίας, ἀμιξίας ἅπαντα πλήρη*, 1, 67, 11.

Ἀσέβεια καὶ παρανομία, 1, 84, 10. *ἀσεβείας βωμὸς*, 18, 37, 10.

Ἀσέλγεια, ἡ, εἴς τινα, petulantia, protervia, inſolentia, flagitium in aliquem commiſſum, 1, 6, 5. 5, 28, 9. 5, 111, 2. 8, 14, 1. 10, 26, 4. *ἡ τοῦ βίου ἀσελγ.* laſciva, flagitioſa, turpis vita, 5, 40, 1. *ἀσέλγεια περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιμυθίας*, 37, 2, 4.

Ἀσέλγημα γενόμενον εἴς τινα, 38, 2, 2.

Ἀσελγής. οὐδὲν ἀσελγὲς ἐπετήδευσαν, nil flagitioſum, 8, 12, 9.

Ἀσέληνος νὺξ, illunis nox, 7, 16, 3. 8, 19, 9.

Ἄσημος δρασμὸς, latens, occulta fuga, 31, 23, 3.

Ἀσθενεῖν, ægrotare, 31. 21, 7.

Ἀσθενῶς διακεῖσθαι, debilem, debilitatum eſſe, 1, 19, 1.

Ἀσινὴς, illæſus, incolumis, 2, 22, 5. 15, 18, 2.

Ἀσκεῖν, *cum accuſ. rei*, exercere artem, & exercere ſe vel exerceri in arte; *τὰ πολεμικὰ*, 2, 17, 10. *τὴν μουσικὴν*, 4, 21, 10. *τὰ ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως*, 4, 20, 12. *πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα ἐκ παίδων ἀσκεῖν*, 6, 59, 1. *Cum præpoſ. περὶ*; *οἱ περὶ τὰς βαναύσους τέχνας ἀσκοῦντες*, 9, 20, 9. *Caſaub.* qui artes illiberales exercent; *ſed videtur cum Erneſto intelligendum*, qui exercent ſe, qui exercentur, qui addiſcunt; *nam æquivalet fere τῷ ἐφίεσθαι, ἀντιποιεῖσθαι, ibid. vs.* 7 & 8.

Ἄσκεπτος. μὴ παραλιπεῖν ἄσκεπτον τοῦτο τὸ μέρος, non ſine conſideratione & explicatione relinquere hunc locum, 2, 56, 2. 3, 21, 9.

Ἀσκέπτως, inconſiderate, 5, 98, 2. 8, 2, 1.

Ἀσκεψία, inconſiderantia, incogitantia, 2, 63, 5.

Ἄσκιος, umbræ expers, 16, 12, 7.

Ἀσκόπως καὶ εἰκῆ χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconſiderate, ſine conſilio, temere, 4, 14, 6.

Ἀσκὸς, ὁ, 1) uter; *ὄνειος ἀσκὸς*, 8, 23, 3. *ὁ τῶν ἀνέμων ἀσκὸς*, 34, 2, 11. 2) follis, 22, 11, 18.

Ἀσμενίζειν τι, contentum eſſe aliqua re. 6, 8, 3. *τινὶ, idem*, 3, 97, 5. 6, 9, 4. *ἐπί τινι, idem*, & probare aliquid 5, 87, 3. 31, 12, 10. *Cum εἰ, ἀσμενίζοντες εἰ μή τις αὐτοῖς ἐγχειροίη*, 4, 11, 5.

Ἄσμενος, 4, 49, 4.

Ἀσμένως, 1, 16, 8. 5, 6, 2. 28, 2, 6.

Ἀσπάζειν. τοὺς θεοὺς ἀσπάσαιντο fortaſſe legendum 15, 1, 6. *n. pro vulgato σπείσαιντο.*

Ἀσπάραγος. 34, 8, 5.

Ἀσπαστικός. ἀσπαστικὴ ἔντευξις, comis & humanus ſermo in congreſſu, 28, 3, 10.

Ἄσπα

Ἄσπετον πλῆθος, 3, 92, 8. *alii ἄπλετον, quod vide.*

Ἀσπιδιώτης. Κρῆτες *ἀσπιδιῶται*, clypeati, 10, 29, 6. 10, 30, 9.

Ἀσπίς. *ἀσπὶς ἄρ ἀσπίδ' ἔρειδε*, 18, 12, 6. *ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν*, ad lævam, 3, 115, 9. 11, 23, 2. *ἐξ ἀσπίδος παρεμβάλλειν*, 10, 23, 5. 11, 23, 5. 18. 7. 3. *παρ' ἀσπίδα κλίνειν*, 6. 40, 12. *i. q. ἐπ' ἀσπίδα.*

Ἄσπονδος πόλεμος, implacabile bellum, 1, 65, 6.

Ἀσπουδεί, 5, 38, 10. *ex Homero.*

Ἀστάθμευτος, 15, 24, 3. *n. conf. ἀνεπιστάθμ.*

Ἀστασίαστος, liber. a ſeditionibus, 6, 48, 3. 11, 19, 3. 18, 24, 10.

Ἀστάται, 6, 22, 7. 6, 23, 1. 14, 8, 5. 15, 9, 7. *conf. Ind. hiſtor. in* Haſtati.

Ἄστατος θεωρία, parum certa firmaque ratio, 6, 57, 2.

Ἀσταφίς, ἡ, gen. ίδος, uva paſſa, 6, 2, 4.

Ἀστοχεῖν τινός, rationem alicujus rei non habere, & reſpectu ejus male ſibi conſulere; *τῆς πρὸς τοὺς ἵππους μάχης*, 1, 33, 10. *τοῦ μέλλοντος*, 5, 107, 2. *ἠστόχει τῆς σφετέρας προθέσεως*, aberravit a propoſito, 7, 14, 3. *ἀστοχεῖν περί τινος*, in judicio ſuo de re quadam aberrare, parum recte de ea judicare, 3, 21, 10. *πρὸς τὸ μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, ὁλοσχερῶς ἀστοχοῦσι*, ad hoc quod attinet, prorſus male ſibi conſulunt, prorſus prava eorum eſt ratio, 1, 67, 5. *ἀστοχεῖν Ῥωμαίων* 29, 9, 1. *non ſatis accurate Erneſtus* non facere cum Romanis *interpretatus eſt; oportebat*, rationem non habere, reſpectum non habere Romanorum. *Caſaubonus periphraſi uſus eſt*, Romanis defuiſſe aut parum in tempore adfuiſſe.

Ἀστοχία τοῦ προεστῶτος, imprudentia, inconſiderantia ducis, 2, 33, 8. *εἰς τηλικαύτην ἀστοχίαν ἐνέπεσε*, in tantam incidit abſurditatem, 7, 5, 6. *τῶν δὲ καταπλαγέντων τὴν ἀστοχίαν* 7, 3, 3. *tenui Caſauboni verſionem*, hominis importunitatem ſtupere legati: *at rectius fuerit* imprudentiam & abſurditatem hominis, *ſcil. amicitiam Romanorum ita temere abjicientis; ni malueris*, illis cum ſtupore intelligentibus, quantum aberraſſent a ſcopo; *ſed ob 7, 5, 6. ubi de eodem homine agitur, præferenda videtur prior interpretatio.*

Ἄστοχος κατηγορία, abſurda, parum probabilis accuſatio, quæ non ferit eum in quem profertur, 5, 49, 4.

Ἀστόχως ἐχρῆτο τοῖς καιροῖς, imprudenter, imperite; pravas de rebus conjecturas faciendo, 1, 74, 2.

Ἀστράγαλος, talus; *ἀστράγαλοι δορκάδειοι*, 26, 10, 9.

Ἀστρολογεῖν, aſtronomiæ operam dare, 9, 20, 5.

Ἀστρολογία, 9, 14, 5. 9, 19, 4.

Ἀστυγείτων, ſubſtant. ἐπολέμουν

μουν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 1, 6, 3, 32, 18, 4. *Adjectiue, ἀστυγείτων τινὶ πόλεμος,* 21, 7, 3. *Adde* 4, 45, 5. *n.*

'Ασυλία, ἡ, loci ſanctitas, 4, 74, 2. *conf. cap.* 73, 10.

'Ασυλλόγιστος, *de homine*, nihil valens judicio, 12, 3, 2.

"Ασυλος. ἄσυλον ἱερὸν, 4, 18, 10. 9, 34, 4. 16, 13, 2.

'Ασύμβατος; *vide* ἀξύμβατος.

'Ασυμμετρία, ἡ τῶν κλιμάκων, menſura non quadrans; inconvenientia menſuræ, 9, 18, 8.

'Ασύμφορος, inutilis, 2, 47, 7.

'Ασυνήθεια *vel* ἀσυνηθία, ἡ, τῶν παρεστώτων, ignoratio hominum circumſtantium, quibuscum nulla umquam nobis conſuetudo fuit, 15, 32, 7. *n.* οὐ προσίεται τὰ ζῶα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν, 12, 4, 3.

'Ασυνήθης, γραμματικῆς, legendi uſum non habens, 10, 47, 7.

'Ασυρὴς ἄνθρωπος, fœdus, impurus, improbus. 4, 4, 5. βίος ἀσυρὴς, 18, 38, 7. — „*Vide quos laudant Intt. ad Heſych.*" *Ern.*

'Ασφάλεια, ἡ, ſecuritas, tutamen, præſidium. ἀσφάλειαν ὑπάρχειν παρ' ἑκατέρων τοῖς ἑκατέρων συμμάχοις, utrique tutos præſtent ſocios alterius partis, 8, 27, 3. 3, 69, 5. ἀσφάλεια ἀπὸ τῶν πολεμίων, cum quis tutus eſt ab hoſte, 3, 97, 7: 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Metonymice* ἡ ἀσφάλεια *&* αἱ ἀσφάλειαι *ſunt* munimenta, quæ ſecuritatem præſtant, loca tuta, 3, 69, 11. 1, 57, 8.

'Ασφαλής. ἀσφαλῶς ἔχειν διαλήψεις, 4, 2, 3. *n. niſi* codd. τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν *gendum*, tutum eſſe. ἐν ἀσφαλεῖ, in tuto, 5, 24, 5. 29, 10.

'Ασφαλίζειν, tutum præſ defendere; τὸν κατὰ κορο τόπον ἀσφαλίζειν τῆς ἐ ξεως, 18, 13. 3. *Potiſſim in verbo medio uſurpa notione activa*, munire, tum præſtare, firmare; ἀσ λίζεσθαι τὰς πλευρὰς, 1, 10. τὴν χώραν διὰ τῶν σθοφόρων, 4, 60, 5. ἄκραν τείχεσι, 4, 65, 5 11. τὰς εἰσβολὰς φυλακ 2, 65, 6. τὰ κατὰ τὴν λυρίδα πράγματα, in tuto caris rebus in Illyria. 3, 1 *&* 4. τὰ κατὰ τὴν π 2, 54, 8. τὰ πρὸς ἐκεί 2, 32, 10. *Sic* τὰ πρὸς ὑπερκειμένους τῆς Μακ νίας βαρβάρους, 4, 29, *ubi fallitur Erneſtus*, *ait, recte in ed.* 1. *omi eſſe* τὰ *articulum.* ἀσφ ζονται τὴν τοῦ νυκτε συνθήματος παράδοσιν, 34, 7. *Sed & inverſa tione* ἀσφαλίζεσθαί τι, *ſi ficat etiam* munire, tutum ſtare contra aliquid, *vel* a qua re; *ut*, ὁ θυρεὸς δι σιδηροῦν σαλίσωμα ἀσφαλ ται τὰς καταφορὰς τῶν χαιρῶν, ſcutum per fer laminam, qua prætextum tutatur virum adverſus cæſim illatos, 6, 22, 4. βαρέσι τῶν ὅπλων ἀσφαλ μενοι τὴν ἐπιφορὰν τῶν λῶν, gravi armatura pro π

tione utentes adverſus tela hoſtilia, 9, 3, 3. *Qua ratione latine dicimus, defendere frigus.*

In verbo paſſivo, ἀσφαλίζεσθαι *eſt* muniri, 4, 70. 9. *& in præterito,* πόλις τείχεσιν ἠσφαλισμένη, 1, 42, 7. 4, 83, 3. ἠσφάλισται, 4. 65, 6. 5, 59, 8. ἠσφαλίσθαι, 5, 46, 12. *Sed & notione activa,* munire, firmare; ἠσφαλισμένος τὰ κατὰ τὰς παρακειμένας σατραπείας, 5, 43, 6. τὴν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνειαν τῆς πορείας ἠσφαλίσθη λίμνη, *vel* ἡ λίμνη, (*nam ſic,* cum articulo, *legendum videtur,*) lævum agminis latus tutum præſtitit lacus, 5, 7, 12. *n. nempe lacus ille Trichonius, de quo ibidem paulo ante dictum.*

'Ασχάλλειν, ægre ferre; *abſol.* 2, 64, 3. *Cum dat.* τοῖς ὑποκειμένοις ἀσχάλλοντες, tædio præſentis rerum ſtatus, 11, 29, 1. *Cum præpoſ.* ἐπὶ, 16, 22, 1. 16, 28, 8. 31, 26, 3.

'Ασχολεῖσθαι ἐκ τοῦ καιροῦ, improviſis laboribus occupari, 8, 5, 5.

'Ασχολία. τῆς περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, 21, 12, 13. ὄργανα μικρὰν ἔχοντα τὴν ἀσχολίαν, inſtrumenta quæ brevi negotio conficiuntur, 5, 98. 3.

'Ασωτία Αἰγυπτιακὴ, Ægyptiaca luxuria, 40, 12, 7. ἰακὴ καὶ τεχνητικὴ ἀσωτία, 32, 20, 9. *n.*

"Ασωτος βίος, 14, 12, 3.

"Ατακτος βοὴ, confuſus clamor, 14. 5, 12.

'Ατάκτως, ſine ordine, 1, 25, 1. 3, 43, 5.

'Αταξία, confuſio, 3, 43, 12. *coll. vs.* 5.

"Ατε λίαν *in* ἀτέλειαν *& in* ἀτελῆ *corruptum in vett. libris,* 4. 57, 4. *n.* 4, 75, 5. *n.* ἅτε *correxit Caſaub.* 7, 3, 2. *cum mendoſe* εἴ τε *edidiſſet Urſinus.*

'Ατείχιστος ἄκρα, 4, 58, 7. *n. Sic Livius* 24, 3. arx ſine muris, *de arce Crotonienſi.* ἐρύματα ἀτείχιστα, 1, 30, 4. *n.* ἀτείχιστος κώμη, 2, 17, 9. πόλις, 3, 90, 8. *n. ubi* εὐτείχιστον *editur invitis mss̄tis, pro* ἀτείχιστον. *Adde* 10, 27, 6.

'Ατέλεια, immunitas a vectigalibus, 5, 88, 7. 25. 3, 3.

'Ατελής. ἀτελῆ τὰ πρὸς τοὺς Ῥοδίους ὑπαρχέτω, Rhodiorum commercium a vectigali immune eſto, 22, 26, 17.

'Ατενές. βλέπων εἰς αὐτὸν ἀτενές, 18, 36, 9.

'Ατενίσαι εἴς τι, oculos in aliquid intendere, 6, 11, 7. ἀτενίσαι περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, acute videre, 24, 5, 8.

'Ατέραμνος, durus, ferus, præfractus; τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον, 4, 21, 4.

"Ατερος *dant plures codd. mss̄ti pro vulgato* ἕτερος, 6, 6, 6. *atque id teneri debuerat.*

"Ατολμος, imbellis, ignavus, 10, 24, 1.

'Ατόλμως χρώμενος τοῖς καιροῖς, 3, 105, 8. 4, 60, 2.

'Ἀτοπία, inſolentia, importunitas, perverſitas. 8, 11, 5. abſurditas, 12, 22, 5. 40, 6, 7. ἀτοπία ὑποικουρουμένη, alienatio in animo gliſcens, 3, 11, 3. — „occulta ſuſpicio & inde nata diffidentia, malevolentia, quae alias Polybio καχεξία. Nam ἀτοπία late patet, & omnem vitioſitatem & perverſitatem rerum, animorum &c. ſignificat.“ Ern.

Ἄτοπος. ἄτοπον, abſurdum, incongruum, 10, 24, 3. 25, 5, 9. ἄτοπόν τι συνεκύρησε αὐτοῖς, res parum opportuna, aliena, 4, 51, 7. οὐδὲν ἄτοπον οὐδὲ δυσχερὲς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ, nihil adverſi, importuni, mali, cogitans, 8, 29, 6. οὐδὲν ᾤετο ποιεῖν ἄτοπον, nil quod non rectum & ſuo loco eſſet, 5, 11, 1. 18, 37, 9.

Ἀτραπός, ἡ, callis, 8, 20, 7.

Ἀτρεκὴς ἐπιστήμη καὶ γνώμη, 1, 4, 9.

Ἀτρεκῶς λέγειν, certo adfirmare, 3, 38, 1.

Ἀτρεμὴς, non tremulus, 6, 25, 9.

Ἄτρωτος ναῦς, navis non vulnerata, 1, 46, 10.

Ἄττα δή ποτ' οὖν, neſcio quid, quidquid ſit, 13, 4, 3. n. 15, 27, 10. n. 30, 9, 4.

Ἀτυχεῖν. ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην, 40, 3, 10. οἱ ἠτυχηκότες, miſeri, *qui cruciati perierunt*, 1, 81, 1. 1, 82, 10. *qui in praelio cecidere*, 4, 13, 3. *qui captivi abducti ſunt*, 9, 39, 3.

Ἀτύχημα, calamitas, clades, 1, 37, 6. 5; 74, 3. ca
ex propria culpa contra
idem fere quod ἁμαρ
21, 9. 6, 8, 6. n. ſc
flagitium *interpretantur*
4. n. *quo &* 6, 8, 6.
Reiskius. — „*Sed in*
cis non ita perſpicu
in quibus & de calami
damnis &c. *capi poter*
origo hujus conſuetudi
xit ex Herodoto, qui c
ρῇ ἐχόμενον *vocat eu*
interfecerat fratrem,
conſulto?“ *Ern.* Fl
manifeſte ſignificat 12
quemadmodum & ἀ
12, 13, 5.

Ἀτυχία, *de* facinore in
12, 13, 5. 17, 15,
ἀτυχίαι *pariter de* i
factis, 12, 13, 5. *Si*
ἀτυχία 4, 21, 7. *eſt*
calamitas, miſer ſtatus
tis Cynaethenſium, ſea
rum qui in eo maxime
tur, quod graviſſimis
contaminati ſint cives.
ἀτύχημα.
τὰς ἀτυχίας τῶν
θέντων, *quod daban*
omnes 9, 12, 10. *perſ*
τὰς ἀποτυχίας *mutat*
ſaub.

Αὐγὴ, ἡ. ὑπ' αὐγὰς
σθαί τι, e propinquo,
ra luce aliquid vidiſſe,
10. 10, 3, 1, — *Via*
ſterh. & Ruhnken. ad
Gloſſ. p. 188. *ſq.*“ E

Αὐθάδεια, ἡ, moroſitas,
cacia, arrogantia, inſ
16, 22, 1. 38, 1, 6.

Αὐθάδης. τὸ αὐθαδες

..., feritas naturæ, 4, 21, 3. ...θαλέστατοι οἱ Ῥωμαῖοι κα... τὰς ἐλαττώσεις, maxime vivaces & indomiti, 27, 8,

...δρετος. καταφθορά τινος, pernicies quam quis ſibi ipſe adſcivit, 4, 21, 6.

...ντης τῆς πράξεως, 23, 2.

...μερὸν, una eademque die, 10, 16. Fr. gr. 34.

...recte Caſaub. ex recentiſ-...s codicibus adſcivit 1, 86, ...ντῦ ἀρθεὶς, quod dabant ...res. αὖθις & αὐτοῖς per-...ata a librariis 6, 49, 3. Sic fuit cum ſuſpicarer, περιπεσόντες αὐτοῖς 1, 8. περιπεσόντες αὐ... legendum, intelligendo ...ῖς vel ἀλλήλοις ex pro... ſequentibus.

...ατος an legendum pro ...ύπατος? 21, 8, 11. n.

..., ἡ, aulæum. ἀκούων ... πάντα διὰ τῆς αὐ...ς, per aulæum omnia au..., Fr. gr. 29. Sic, λα... ἐκ τῆς παραπεπετασμέ... αὐλαίας καλώδιον, ἑαυτὸν ...εκρέμασε, 33, 3, 2. ubi ... ex codice Peireſciano ...ſius edidiſſet, καλώδιον ἐκ τῆς αὐλαίας περιπε...μένων ἑαυτὸν ἀπεκρέμα... Erneſtus in Lexico Po... hæc poſuit: " τὰ ἐκ τῆς ...ας περιπετάσματα. Va...: velum quod aulæ præ...batur, id eſt, januæ quæ ...lam ferret; ſed id non ...λαία, verum aulæum. Locus vitioſus videtur, qui & paulo aliter eſt apud Suidam in αὐλαία." — Nos Suidæ lectionem ſumus ſecuti.

Αὐλεῖν, tibia canere, 30, 13, 5.

Αὔλειος, ἡ, ſcil θύρα. ταῖς αὐλείοις βιασάμενοι, per fores veſtibuli, per fores attienſes irruperunt, 5, 76, 4.

Αὐλή, ἡ, aula regia; ἧκε πρὸς τὴν αὐλὴν, 5, 26, 9. οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, aulici, 5, 36, 1. 5, 50, 14. 16, 22, 1. οἱ περὶ τὰς αὐλὰς διατρίβοντες, 4, 87, 4. οἱ ἱππεῖς οἱ περὶ τὴν αὐλὴν, equites de regis comitatu, 5, 65, 5.

Αὐλητὴς, tibicen, 30, 12, & ſqq. διονυσιακοῖς αὐληταῖς (ſic corrigendum pro αὐλήταις) 4, 20, 9. n.

Αὐλητικὴ, ἡ, ars tibia canendi, 9, 20, 7.

Αὐλητρὶς, ἡ, tibicina, 14, 11, 4.

Αὐλίζεσθαι, de exercitu caſtra metante & in caſtris conſidente uſurpari ait Erneſtus 2, 25, 4. Poterat addere 5, 86, 1. 10, 49, 13. quibus locis commorari, manere, tendere, interpretantur. Sed omnibus his locis rectius pernoctare, noctem agere, exponetur, quemadmodum fecimus 10, 15, 9. & 18, 10, 5. & intelligendum plerumque, noctem ſub dio agere, bivouaquer; ſæpe etiam in armis, quod diſerte adjicitur 8, 34, 2. ἐπὶ τῶν ὅπλων ηὐλίσθησαν.

Αὐλικός. οἱ αὐλικοὶ, 16, 22, 8. 23, 13, 5. αὐλικὸς ἄνθρωπος 24, 5, 4. eſt idem fere atque

atque πολιτικὸς ibid. vs. 7. αὐλικὴ ἀγχίνοια καὶ κακοπραγμοσύνη, 15, 34, 4.

Αὐλίσκος, canaliculus, 10, 44, 7. σιδηροῦς, 22, 11, 15. διόπτρα δύο αὐλίσκους ἔχουσα, duo tubos, 10, 46, 1.

Αὐλὸς καὶ ῥυθμὸς, *in bello*, 4, 20, 6. ἐμβατήρια μετ᾽ αὐλοῦ καὶ τάξεως, 4, 20, 12. *Pro* αὐλοῖς, *quod* 4, 20, 9. *vulgo legebatur*, αὐτοῖς *corrigendum viſum erat Erneſto; ſed* αὐληταῖς *reſtituere juſſerunt probati codices cum Athenæo.*

Αὐλὼν, vallis plana, convallis, locus montibus circa ſeptus, *ut ait Livius* 28, 33. *qui locus Livii reſpondet Polyb.* 11, 32, 1 *ſq.* αὐλὼν ἐπίπεδος, 3, 83, 1 *ſqq.* 7, 6, 2 & 4. *Adde* 3, 47, 3. αὐλὼν Μαρσύας, Marſyas campus, 5, 45, 8. 5, 46, 2.

Αὔξειν, τὸν πόλεμον, majori adparatu & vi gerere bellum, quam adhuc fecimus, 3, 97, 1. αὔξεται τὸ ῥεῦμα, augetur flumen, 9, 43, 3. αὐξηθεὶς ποταμὸς, 10, 48, 4. αὔξειν τὸ βάθος τῶν τάξεων, *in acie*, 11, 1, 3. ηὖξον αὐτὸν, honore & poteſtate eum auxerunt, 3, 103. 3. ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι, verbis amplificare, exaggerare, 8, 17. 8.

Αὔξησις, ἡ, incrementum; τῶν Ἀχαιῶν, 17, 13, 9. *Romanæ reipublicæ*, 6, 4, 13. τῶν δένδρων, 17, 6, 4. ὁ μετ᾽ αὐξήσεως λόγος *vel* ἀπολογισμὸς, rhetorica amplificatio, *convenit ſtylo panegyrico.*

non hiſtorico, 10, 24, 8.
27, 8. 15, 36, 1. 38,
conf. Quinctilian. VIII.

Αὔριον. εἰς τὴν αὔριον,
60, 5.

Αὐστηρία, ἡ, τῶν ἠθῶν
21, 1.

Αὐστηρός. αὐστηρόν τι ἔ
τοῦ Πολυβίου πραγματε
1, 2. αὐστηρότατοι τοῖς
4, 20, 7.

Αὐτανδρὶ, 3, 81, 11.

Αὔτανδρος. αὐτάνδρους
ἀποβαλεῖν *vel* λαβεῖν,
cum nautis, cum viris,
7. 1, 25, 3 *ſq.* 1, 2
1, 36, 11. 1, 61, 6.
1. αὔτανδρον πλοῖον
94, 8.

Αὐτάρκης, ſua ſorte cont
paucis contentus, 6, 4
πρὸς πᾶσαν περίστασι
τάρκης, ſibi ſufficiens
ſus omnes caſus, qui ad
omnes fortunæ caſus in ſ
ſatis præſidii invenit, 3,
χώρα αὐτάρκης ταῖς πρ
πόλεμον παρασκευαῖς,
ſe abundans omni gene
paratus, 5, 55, 8.

Αὐτεπάγγελτος. αὐτεπα
τους πολέμους φέροντε
λοῖς, *ſic ſcribit cod. Fl*
ex eo codices recentiſſim
riſini, 4, 16, 4. *Hinc*
ſauboni Indicem gr
manuſcriptum relatum
lud vocabulum, ad qu
tatur Xiphilin. Aug. 7

Αὐτίκα μάλα, ſubito, re
1, 4, 8. mox moxque
nunc, 14, 6, 13. 15,

(**Αὐτοεξία**, *vox a*
ex ingenio confictа,

quae αὐτάξια restituimus 32, 11, 8.)

Αὐτόθεν, ſtatim, illico, e veſtigio, 2. 13, 5. *& ſæpe alias.* *αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος, vertitur* ſtatim e re nata, 7, 11, 2. *ſed vide ne ſit* ſtatim inter diſcedendum. *αὐτόθεν ἐξ ἕδρας*, e veſtigio de ſede ſurgens, 18, 20, 12. *αὐτόθεν ἀσκέπτως*, 5, 98, 2. *αὐτόθεν πᾶσι προφανὲς*, omnibus ſtatim per ſe perſpicuum, 4, 39, 7. *Sic αὐτόθεν ἔχει πίστιν*, 12, 21, 9. *conf. ἀδύνατος.* *αὐτόθεν εὐθέως*, per ſe ſtatim, eo ipſo ſtatim, 11, 9, 6. 14, 5, 5. ſtatim ex eo ipſo tempore, 32, 10, 10. *χρυσὸς αὐτόθεν καθαρὸς*, aurum ſtatim purum *ut e terra extrahitur*, nativum, 34, 10, 12.

Αὐτοκράτωρ, ſui juris, domino non parens. *αὐτοκράτορες Ἴβηρες* 3, 17, 5. *ſunt* liberi Hiſpani, Pœnorum imperio non ſubjecti. *αὐτοκράτωρ dicitur rex* cum tutelæ eſt exemtus, & per ſe regnat, 18, 38, 3. *αὐτοκράτορα ἐξουσίαν vel δύναμιν ἔχειν*, abſolutam poteſtatem habere, 6, 12, 5. 6, 14, 2. *De vallo loquens* 18, 1, 14. *quemque ſtipitem ait αὐτοκράτορα τὴν ἐκ τῆς γῆς δύναμιν ἔχειν*, propriam per ſe e terra firmitatem habere, *ſcil.* non pendere ab alio, *αὐτοκράτορα στρατηγὸν dicit* dictatorem *apud Romanos*, 3, 86, 7. 3, 87, 8 *ſq.* 3, 103, 4. *αὐτοκράτορες πρεσβευταὶ ſunt* legati infiniti arbitrii, 25, 5, 9. 36, 1, 7. *ſic & στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ab Antiocho adverſus Molonem miſſus*, 5. 45, 6. 5, 46, 6.

Αὐτόματος κοχλίας, limax interni mechaniſmi ope gradiens, 12, 13, 11.

τὸ αὐτόματον, vel ταὐτόματον, caſus fortuitus, fortuna, 3, 97, 5. (*i. q. τύχη*, 3, 99, 9.) 4, 3, 4. 25, 29, 5. *ταὐτομάτῳ, ἐκ ταὐτομάτου*, fortuito caſu, 10, 2, 5. 9, 9, 3.

Αὐτομάτως, caſu quodam, fortuito, forte fortuna, 1, 58, 8. 1, 63, 9. ſua ſponte, non ad hoc vocati, 9, 6, 7.

Αὐτομολεῖν *πρὸς τοὺς πολεμίους*, 1, 19, 7. 1, 77, 5, 9, 5, 1. *ηὐτομοληκὼς παρὰ τῶν Ῥωμαίων*, 1, 69, 4. *ἀπὸ τῶν πολεμίων*, 1, 75, 2.

Αὐτονομεῖσθαι. *αὐτονομούμενοι*, ſuis legibus utentes, 22, 5, 4 & 10. 26, 6, 13.

Αὐτονομία *καὶ ἐλευθερία*, 22, 2, 9. 22, 5, 7. 26, 8, 3.

Αὐτόνομοι *πόλεις καὶ ἐλεύθεραι*, 4, 27, 5. 18, 30, 1 & 6.

Αὐτοπάθεια, proprius ſenſus, propria experientia, *ἡ ἐκ τῆς πλάνης καὶ θέας*, 12, 28, 6. *ἐξ αὐτοπαθείας διατίθεσθαι τοὺς λόγους*, 3, 108, 2.

Αὐτοπαθῶς, ax animi ſententia, ita ut ipſe ſentias quæ dicis, — „cum ſenſu *ait Cicero.*" *Ern.* 3, 12, 1. 8, 19, 7. 15, 17, 1.

Αὐτόπτης. *αὐτόπτην γίγνεσθαι*, propriis oculis videre, 1, 4, 7. 1, 46, 4. 4, 38, 12.

Αὐτός. 1) *pro* ſolus, unus, ipſe per

per ſe, *ſæpiſſime*; 1, 3, 9. *n.* ῥητέον αὐτὴν τὴν διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς, ſola cauſſa trajectionis illius nude exponenda eſt, *ſcil. in ſequenti narratione etiam cauſſarum cauſſæ exponentur*, 1, 5, 3. *n.* τούτους αὐτοὺς συνέβαινε διαφθείρεσθαι, hi ſoli peribant, 1, 57, 8. τούτῳ δ' αὐτῷ διαφέρουσι, hoc uno diſferunt, 1, 42, 2. 2, 30, 7. 2, 34, 8. 2, 56, 10. 3, 23, 6. 3, 32, 8. 5, 102, 2. *&c.* *Quare verba illa* αὐτὴν τὴν ἵππον ἐξαπέστειλε 3, 72, 1. *non debuit Erneſtus cum Gronovio* totum equitatum *interpretari, ſed* equitatum ſolum, nonniſi equitatum. *Rectius vero mox idem ait*, τούτους αὐτοὺς, 1, 57, 8. *eſſe* hos ipſos, *i. e.* hos modo; *&* 1. 59, 1. δι' αὐτῶν τῶν πεζικῶν δυνάμεων, per ipſas pedeſtres copias, *i. e.* per pedeſtres modo *aut* ſolas copias; *& ejusdem uſus hujus vocis exempla ex aliis auctoribus collecta laudat ab Hemſterh. ad Lucian. T. I. p.* 230. *& Hutchinſ. ad Xenoph. Cyrop. p.* 611. *In eam ſententiam nos cum Reiskio* αὐτοὺς ἐφῆκε τοὺς μισθοφόρους correximus 5, 23, 1. pro vulgato αὐτοῖς.

2) *αὐτοὶ (& interdum αὗτοὶ) pro* ἄλληλοι, *non minus frequenter:* ἐπεὶ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν, 1, 51, 1, *id eſt* ἀλλήλων, *quod & ipſum ibidem mox adjicitur*, συνέβαλλον ἀλλήλαις. πρὸς αὐτὰς δεδεμέναι, inter ſe col
3, 46, 4. μαχόμενα γ
αὐτοῖς, pugnantia ſecu
ter ſe, 3, 47, 6. *Adde*
4. 4, 33, 11 *ſq.* 5,
10, 12, 9. 11, 33,
Sic διακινδυνεύειν πρ
τοὺς, 17, 3, 7. *ex c*
ſcriptura; quibus inv
tra neceſſitatem πρὸς
edidit Caſaubonus,
quam id per ſe quide
male; ſic enim omnes
λοὶ μὲν ὑφ' αὐτῶν συν
θησαν 14, 4, 10. *rur*
15, 13, 8. *& ſic pro*
τῶν 5, 47, 2. ὑφ' αὐτ
bat codex Flor.
cum in διέλυε τοὺς Με
πρὸς αὐτοὺς *conſenſi*
dices omnes 5, 93, 1.
re πρὸς αὐτοὺς *editum*
quod Caſaubonus dom
miſit *interpretatus eſt*
reconciliavit inter ſe.
πρὸς αὐτοὺς, domum
cante, vide mox nu
Interdum repetitur
men, ut αὐτοὶ ἐν αὐ
9, 1. αὐτοὶ ὑπ' αὐτ
47, 2.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ,
caſus pronominis dem
tivi αὐτὸς, *frequenter*
ciprocis ἑαυτοῦ, ἑαυ
ponuntur; cujus uſus
pla proxime ante v
alia invenies quavis ſ
gina; & in his quide
ſus variant ſubinde
alii lenem ſpiritum, al
rum præferentes. vel
2 *ſq. n.* 3, 14, 10
15, 3 *ſq. n.* 3, 18, 6.

paſſim etiam, ubi in lenem ſpiritum, adeoque in demonſtrativi, quod vulgo habetur, pronominis formam conſenſerunt ſcripta exemplaria, aſperum ſua auctoritate poſuerunt editores, de quo monui ad 1, 18, 3. *ad* 1, 21, 7. *ad* 1, 49, 8. *& paſſim alias. Ad eumdem uſum hujus pronominis pertinent exempla hujuſmodi:* παρ᾽ αὐτῷ, domi ſuæ, *chez ſoi, chez lui,* 31, 21, 5. παρ᾽ αὐτοὺς, domum, in patriam, 9, 10, 11. (*conf.* 5, 93, 1. *n.*) μένειν παρ᾽ αὐτὸν, apud ſe manere, *i. e.* mentis compotem manere, 11, 14, 3. *pro quo eſt* ἐν ἑαυτῷ διαμένειν 10, 40, 6. δι᾽ αὐτοῦ, *ipſum* per ſe *facere aliquid, non per alium,* 10, 22, 1. *pro quo eſt* δι᾽ αὐτοῦ *&* δι᾽ ἑαυτοῦ, 7, 8, 1 *ſq. Sed* δι᾽ αὐτοῦ, *quod eſt* 5, 3, 2. *ex* δι᾽ Ἀττάλου *corruptum videtur.*

4) *Cum uſu hoc, de quo modo monuimus, conjunctus eſt ille, quod pronomen* αὐτὸς *cum ſuis caſibus notione reciproca non ſolum in tertia perſona, ſed etiam in prima & ſecunda nonnumquam accipiatur. Sic* αὐτὸς *ex lectione olim e cod. Bav. vulgata* 3, 48, 12. *pro* ἐγὼ αὐτὸς, *pro quo tamen nos ex aliorum codicum præſcripto* αὐτοὺς edidimus, *i. e.* ἡμᾶς αὐτούς. *Sic* πρὸς αὐτὸν, *pro* πρὸς ἐμὲ αὐτὸν, 11, 29, 8. περὶ αὐτοῦ, *pro* περὶ ἐμαυτοῦ, 16, 20, 8. *n.* βοηθῶν τοῖς αὐτοῦ συμμάχοις, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμοῖς, 17, 5, 4. κατά γε τὴν αὐτοῦ γνώμην, *pro* ἐμαυτοῦ *vel* ἐμὴν, 30, 10, 11. *n. Et in plurali pro ſingulari,* ἡ αὐτῶν πραγματεία, 1, 3, 5. *n.* 3, 1, 3. 4, 1, 9. *pro* ἐμαυτοῦ, *vel* ἐμὴ *aut* ἡμετέρα, *quod eſt* 1, 4, 1. *Pariter in ſecunda perſona,* οὐδ᾽ ἐν αὐτοῖς εἴχετε τὰς ἐλπίδας, *pro* ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, 11, 29, 5.

5) ὁ αὐτὸς *cum ſuis; conſtruitur cum dativo, ut* κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ταῖς προειρημέναις πράξεσι, 3, 95, 2. 4, 1, 3. *Adde* 1, 13, 5. *& Adnot. ad* 1, 13, 4. *In neutro.* ταὐτόν; συναθροίζειν ἐπὶ ταὐτὸν, 2, 32, 6. τὸ τέλος ἱστορίας καὶ τραγῳδίας οὐ ταὐτὸν, 2, 56, 11. *Et* ταὐτὸ, *ut* ταὐτὸ συμφέρον, 2, 37, 9. 17, 14, 10. *Sic* κατὰ ταὐτὸ *correxi* 32, 9, 7. *pro* κατ᾽ αὐτό. *In plur.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν διέμενον, in eodem rerum ſtatu manebant, 1, 18, 6.

6) *Prorſus abundare videtur* αὐτοὺς *in illo,* περιϊδεῖν σφᾶς αὐτοὺς ἀναστάτους γενομένους, 2, 9, 8. *n.*

7) ἐξ αὐτῆς, *ſcil.* ὥρας; *vide* ἐξαυτῆς.

8) *Paſſim in hac voce erravunt librarii.* κατέγραφον αὐτοὺς *erat* 1, 49, 2. *pro* ναύτας. ἡ Καρχηδὼν αὕτη *dederant omnes* 1, 73, 4. *pro* αὐτὴ, Carthago ipſa. *Sic* 5, 44, 11. *n. &* 16, 29, 13. *n. Alios errores ſuperius jam notavimus.*

Αὐτοτελὴς, ex ſe perfectus, non pendens ex alio, per ſe ſufficiens, 3, 4, 4. 3, 9, 5. 6, 18, 7. *πρὸς τὶ*, 3, 36, 2. *Fr. hiſt.* 56. *αὐτοτελὴς νίκη τῶν ἡγουμένων*, ſolis ducibus debita, 5, 12, 4. *Conf. ἀρτιτελής.*

Αὐτοτελῶς, ſuo arbitrio, plena & abſoluta auctoritate, 3, 29, 3.

Αὐτοῦ *adverb.* ibi, eodem ipſo loco, in veſtigio, 3, 65, 2. 3, 79, 10. 3, 80, 1. 4, 35, 2. 5, 76, 4. *&c. Sed ſaepe corrupta hac vox a librariis; vide* 2, 25, 6. *n.* 3, 116, 11. *n.* 4, 81, 5. *n.* 11, 15, 4. *n.*

Αὐτουργία, ἡ, cum quis opus ipſe facit, *non per ſervos facienda curat*, induſtria, aſſiduitas in opere faciendo, 4, 21, 1. propria experientia & uſus rerum, 9, 14, 4.

Αὐτουργὸς τῆς ταλαιπωρίας, qui graves labores ipſe ſuſcipit, 3, 17, 8.

Αὐτοφυῶς, a natura, 9, 27, 4. *n. ubi alii αὐτοφυοῦς dant, ſcil. πέτρας. Opponitur τῷ χειροποιήτῳ.*

Αὐτόχειρ. *αὐτόχειρά τινος γενέσθαι*, ſua manu interficere aliquem, 2, 58, 8. 16, 1, 1. 32, 4, 5. 32, 6, 4.

Αὐχὴν, (*i. q. ἰσθμὸς*) *v. c. ὁ συνάπτων τὴν Καρχηδόνα πρὸς τὴν Λιβύην*, 1, 75, 4. *coll. c.* 73, 5. ad Sinopenſ urbem, 4, 56, 5.

Ἀφαιρεῖν, adimere, tollere, *cum accuſ. νεὼς ἐὰν ἀφέλῃ τις τὸν κυβερνήτην*, 3, 81, 11. *Cum gen. intelligendo τὶ, vel μέρος τι, demere, detrahere de re, minuere ſummam; χρημάτων ἀφελεῖν*, 21, 3, 4. *ἀφῄρουν ἀμφοτέρων αἰεὶ τῶν προειρημένων, ſcil. τῆς δόξης καὶ δυνάμεως*, 20, 4, 2 *ſq. In med. cum accuſ. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν, τὰς ἐπινοίας τινος*, conatus, conſilia alicujus irrita reddere, 10, 12, 4. 30, 5, 10. *Cum gen. perſ. & accuſ. rei;* eripere, adimere alicui aliquid, 3, 75, 1. 3, 81, 6. 5, 100, 7. *Sic ἀφαιρουμένους τἀνδρὸς τὰ κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα, τῇ τύχῃ προσάπτειν, ſcil. αὐτὰ*, 32, 16, 3. *Sic in paſſ. ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν*, oculos ſi eripias animanti, 1, 14, 6.

Ἀφάλλεσθαι, abſilire. *ἡ καταφορὰ τοῦ ῥεύματος ἀφάλλεται τῆς πέτρας πλεῖον ἢ στάδιον*, 10, 48, 5.

Ἀφανίζειν, perdere, 1, 81, 6. *τὰς τιμὰς τινὸς*, tollere honores alicui decretos, 40, 8, 3. e medio tollere, interficere, exſtinguere, 4, 33, 6. 13, 6, 10. *ἄρδην ἀφανίσας τοὺς ἐχθροὺς*, 1, 82, 2. *Paſſ. ἠφανίσθαι*, periiſſe, interiiſſe, 34, 14, 6.

Ἀφανισμὸς, interitus, *Fr. hiſt.* 23. *ἐπ' ἀφανισμῷ*, delendi conſilio & exſtinguendi, 5, 11, 5.

Ἀφασία. *εἰς τοιαύτην ἀφασίαν ἦλθε διὰ τὸ παράδοξον*, obmutuit, hæſit vox faucibus, 8, 22, 9.

Ἄφατος. *ἄφατον καὶ παράλογον*

γον τὸ συμβαῖνον, difficile dictu, 15, 28, 1.

'Αφέλεια ἡ περὶ τὴν δίαιταν, ſimplicitas victus, 6, 48, 4.

'Αφελής, ſimplex & facilis *homo*, 26, 10, 8. ἀφελεῖς καὶ φιλάνθρωποι ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

'Αφελῶς ἔχειν, ſimplici habitu, 39, 1, 4.

"Αφεσις; dimiſſio, liberatio captivi, 1, 79, 12. 22, 9, 17. emiſſio teli, 27, 9, 6.

'Αφετέον. οὐδὲν ἀφετέον ἀργὸν, nihil prætermittendum, relinquendum, 4, 40, 1. *conf.* ἀφιέναι.

'Αφέτης, ὁ, miniſter tormenti bellici, tractandarum baliſtarum peritus, 4, 56, 3.

'Αφεψεῖν. τοῦ ὀγδόου μόνου ἀφεψηθέντος, octava tantum parte decocta, *reliquum purum aurum eſt*, 34, 10, 12.

'Αφησυχάζειν *dant plures vett. codd.* 2, 64, 4. *pro vulgato* ἐφησυχάζειν, quietum ſe tenere.

'Αφθονία, ἡ, abundantia, 2, 15, 1.

"Αφθονος; ἄφθονοι χορηγίαι, 3, 90, 2. (*coll.* 3, 89, 9. *n.*) 3, 97, 3. 9, 41, 10. *Corrupte* χωρὶς ὀργῆς ἀφθόνου *dabant codd. omnes* 6, 9. 11. *pro* ἢ φθόνου, *vel* καὶ φθόνου.

'Αφθόνως χρῆσθαι τοῖς βέλεσι, telis non parcere, 1, 40, 7.

'Αφιέναι, 1) liberare, dimittere captivum, 33, 1, 6. *conf. mox num.* 4. *Et in med.* ἀφίεσθαι, dimittendum cenſere, dimitti jubere. *ibid.*

2) emittere; *veluti* ignem immittere & jaculari in machinas hoſtium; ἀφιέντες τὸ πῦρ, 1, 48, 8. emittere milites *ad populandum & ſimilia; qua in notione ſæpe fluctuant libri inter* ἀφιέναι *&* ἐφιέναι, 5, 3, 5. *n.* 5, 8, 4. *n.* 5, 95, 8. *n. &c. tum*, objicere aliquem alicui, permittere aliquem alicui, *ut* τοῖς στρατιώταις ἠφίει τὰ πλήθη, 34, 14, 7. δύο πόλεις ἀφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, duas urbes militibus diripiendas conceſſit 14, 6, 5. *n. quo loco tamen quod damnavi ſcripturam probati codicis,* ἐφῆκε *præferentis, intelligo minus recte me feciſſe, nam proprium in ea re verbum eſt* ἐφιέναι, *vide* 5, 111, 6. 10, 39, 9. *Verum tamen rurſus* permittendi *notione occurrit hoc verbum in iſta phraſi, ſi modo recte eam cepimus,* τῷ ἔμπροσθεν ἀφιᾶσι (*intell.* τὴν ναῦν) κατὰ ῥοῦν, porro curſui deſcendentis aquæ ſe permittunt, 4, 44, 4.

3) omittere, prætermittere, *cum genit.* ἀφεὶς τοῦ ἀπαντᾷν τοῖς πολεμίοις, 17, 3, 3. *Maxime in verbo medio;* ἀφέμενοι τούτων, 1, 13, 1. 2, 37, 3. τῶν προκειμένων, 2, 67, 6. 3, 61, 9. τοῦ χρῆσθαι ταῖς εὐκαιρίαις, 2, 68, 3 *&c.*

4) remittere, condonare; ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον, his remiſſum eſſe tributum, has civitates eſſe immunes, 22, 7, 8. *Active vero*, ἀφορολόγητον

γητον ἀφιέναι τινὰ, immunem dimittere, 18, 29, 5. 22, 27, 4.

Ἀφιλονείκως, ſine pertinaci contentione, 22, 3, 1.

Ἀφιλόσοφος, philoſophiæ expers, 12, 25, 6.

Ἀφιλότιμος, ab ambitione alienus, vanitatis expers, ſplendorem vitæ negligens. 6, 48, 8.

Ἀφιλοτίμως ἀληθεύειν, absque ambitione, ſine partium ſtudio, nullius gratiam captando, 12, 23, 8.

Ἀφιππάσατο εἰς τὴν πόλιν, 29, 6, 16.

Ἀφιστάναι. *In aor.* 1. ἀποστῆσαί τινα τινὸς, auctorem fuiſſe alicui deficiendi ab altero, 1, 88, 9. ἀποστῆσαι αὐτὸν τῆς ὁρμῆς, retrahere eum ab impetu, 5, 5, 2. 5, 76. 7. *In aor.* 2. ἀπέστησαν τῆς Σαρδόνος, ceſſerunt Sardinia, 1, 88, 12. τῆς ἐπιβολῆς ἀπέστη, deſtitit, abſtitit, 5, 46, 4. 5, 48, 15. 5, 52, 11. τῆς ἐλπίδος, 8, 15, 13. οὐκ ἄν τις ἀποσταίη τῆς τελευταίας ἐλπίδος, 2, 35, 8. ἀποστὰς πάντων τῶν καλῶν, qui a ſtudio omnium rerum honeſtarum defecit. 14, 12, 3. τῶν ἐθισμῶν ἀπέστησαν, inſtituta deſeruerunt, 2, 39, 7. *Pro* ἀπέστη, 36, 6, 1. *legendum videtur* ἐπέστη, ſubſtitit. *In præt.* μακρὰν ἀφεστῶτες, procul remoti, 4, 35, 7. *oppoſ.* παρόντες.

Ἀφίστασθαι ἀπό τινος, deficere ab aliquo, 1, 16, 3. 1, 20, 6. *&c.* οὐκ ἀφίσταντο τοῦ ποιεῖν τοῦτο, non ceſſarunt, non intermiſerunt, 1, 87, 2.

Ἀφιστάνειν. *Perperam* ἀφιστάνουσι *editum erat pro* ἐφιστ. 11, 25, 4. *n.*

Ἀφορᾶν. ἀφορῶντες τὰ πυρὰ, e longinquo conſpicientes, 2, 26, 4.

Ἀφορία καρπῶν, fructuum ſterilitas, 6, 5, 5.

Ἀφορίζειν τὴν βίβλον, librum terminare, finire, 2, 71, 10. 5, 105, 10. πῶς ἀφορίζετε τὴν Ἑλλάδα, quosnam fines ponitis Græciæ? 17, 5, 7. ἀφωρισμένου πλήθους ἐλαττοῦν ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους, certo quodam, definito numero, minuere quavis occaſione hoſtes, 3, 90, 4. *n.*

Ἀφορμᾶν, proficiſci, *ſive navibus, ut* 1, 39, 1. *ſive pedeſtri itinere, ut* 5, 27, 11. 15, 4, 4. 28, 8, 11. *Mirum quo pacto Erneſtus* ἀφορμησάντων 5, 27, 11. *ubi haud dubie de pedeſtri itinere agitur, a verbo* ἀφορμεῖν *derivarit, quod interpretatur* ſolvere naves. ταχέως ἀφορμήσας πρὸς τούτους, 18, 8, 5. celeriter ad hos ſe contulit.

Ἀφορμή. 1) occaſio; ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. 2, 59, 9. εὔλογοι ἀφορμαὶ, 1, 72, 1. οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἶχον πρὸς διάλυσιν, nullam occaſionem, nullam anſam, nullam aditum habebant, 1, 88, 2. πόλις πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα εἰς παρασπόνδησιν, urbs in qua multæ occaſiones ſunt, quæ *milites præſidiarios*

diarios

diarios invitare ad perfidiam poterant, vel quæ favere poterant defectioni, 2, 7, 5. *ἀφορμαῖς χρήσασθαι*, 1, 5, 2. *ἀφορμὰς διδόναι τινὶ πρός τι*, 10, 33, 4. 14, 9, 9. *ἀφορμὰς λαβεῖν ἐκ τινὸς*, 3, 32, 7. 3, 7, 5. *λαβόντες ἀφορμὴν ἐγκλίματος, pro ἐκ vel ἀπὸ τοῦ ἐγκλ.* ab inclinatione hoſtium occaſionem capientes, occaſione illa utentes, 4, 58, 8. *Eadem notione ὁρμὴ dicitur* 5, 41, 5. *βουλόμενος ἀεί τινος ὁρμῆς ἐπιλαβέσθαι καὶ προφάσεως, niſi plane ibi ἀφορμῆς pro ὁρμῆς legendum.*

2) præſidia, commoditates, quibus quis inſtructus eſt ad aliquid ſuſcipiendum, opportunitates rei gerendæ, & omnino quidquid ſit ἀφ' οὗ ὁρμᾷ τις πρός τι. *Sic εὔλογοι ἀφορμαί*, 1, 3, 10. probabiles opportunitates, *quibus uſi Romani ad parandum orbis imperium acceſſerunt, fuerunt* copia conſilii, virorum & commeatuum, *ibid. vs.* 9. *Sic recte* 1, 20, 12. *ἀφορμαὶ intelliguntur* adparatus. *αἱ ἐκ τούτων τῶν τόπων ἀφορμαί*, 2, 17, 2. *ſunt* copiæ varii generis & opes, quas ſuppeditant & largiuntur illa loca. *βασιλέα πλείοσιν ἀφορμαῖς ἐκ φύσεως κεχορηγημένον πρὸς πραγμάτων κατάληψιν, οὐκ εὐμαρὲς εὑρεῖν*, regem pluribus præſidiis, pluribus dotibus, a natura inſtructum ad parandum imperium, 4, 77, 2. *ἀφορμαὶ πρὸς σωτηρίαν*, ſalutis præſidia, 14, 9, 8.

3) *ἀφορμή*, 1, 41, 6. *videtur idem fere eſſe ac ὁρμητήριον*, arx belli. *vide Adn.*

Ἀφορολόγητος, immunis a tributo, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 24, 2. 18, 29, 5 & 15. *ἀφορολόγητον ἀφιέναι τινά*, 22, 27, 4.

Ἄφρακτα πλοῖα, naves apertæ; *comites dantur triremibus, & aliis majoribus navibus tectis*, 4, 53, 1. *coll. c.* 52, 2. 16, 2, 9.

Ἀφρήτωρ, 12, 26, 4. *ex Homero.*

Ἀφροδίσια. *αἱ τῶν ἀφροδισίων χρεῖαι*, 6, 7, 7. *ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή*, 3, 81, 6. *n.*

Ἀφροντιστεῖν τινος, non curare, negligere, 9, 13, 1. *ταῦτ' ἀφροντιστεῖν ex conject. ſcripſi* 28, 11, 10. *n. pro ταῦτα φροντίζειν quod dabant libri. οὐκ ἀφροντιστητέον οὐδενός*, 9, 16, 5. *n. ubi ἀφροντιστέον corrupte dabant codices omnes.*

Ἀφροντίστως ἔχειν πρὸς τὸ μέλλον, 3, 79, 2.

Ἀφρούρητος πόλις, cui non eſt impoſitum præſidium, 4, 25, 7. 4, 84, 5. 15, 18, 2. 15, 24, 2 *ſq.* 18, 29, 5 & 15.

Ἀφυὴς τόπος ταῖς δυνάμεσι, incommodus, alienus, 1, 30, 7. *ἀφυέστερος καιρός*, 4, 74, 8. *Fr. gr.* 25. *ἀφυέστατος τόπος πρός*, 4, 38, 1. *ὅπερ ἀφυέστατον ὑπάρχει ξενικαῖς δυνάμεσι*, maxime alienum,

num, noxium, 1, 66, 10. ἀφυέστατος τὴν οἰκονομίαν, ineptiſſimus ad, 16, 21, 4.

Ἀφυλακτεῖν, negligere cuſtodias, incaute agere, 7, 15, 2. 11, 21, 1. ἀφυλακτεῖται τὸ τεῖχος, 7, 15, 6 & 9. τόπος ἀφυλακτούμενος, neglectus, non cuſtoditus, 5, 73, 10.

Ἀφυλάκτως διακεῖσθαι, 4, 36, 4.

Ἀφυστερεῖν, κατὰ πλοῦν, non conſequi præeuntes, morari, 1, 52, 8. *abſol.* in tempore non adeſſe, ſero venire, 22, 5, 2.

Ἀφυῶς διακείμενοι πρὸς τὸ ἀναλαμβ. τὴν Ῥωμ. ἀπέχθειαν, male omnino comparati ad ſuſcipiendum bellum, 1, 88, 11.

Ἀχαϊκωτέρα ὑπόθεσις, ratio Achæis acceptior, 26, 2, 4.

Ἀχανής, ſilentio & ſtupore defixus, 7, 17, 5. 11, 30, 2. 15, 28, 3.

Ἀχαράκωτος, abſque vallo, vallo non munitus, 10, 11, 2.

Ἀχαριότης, 18, 38, 2. *n.*

Ἀχαριστεῖσθαι παρά τινος, *ſive* παρά τινι, *ut vulgo cum msstis legebatur*, ingratum experiri aliquem, 23, 11, 8. *n.*

Ἀχαριστία, 3, 16, 4. 4, 55, 6.

Ἀχθοφόρα, τά. τῶν ἀχθοφόρων *vulgo ex Bav. legebatur* 3, 51, 4. *n. pro* τῶν ὑποζυγίων.

Ἀχθοφορεῖν, *de ſervis*, 4, 32, 7.

Ἀχλὺς ὁμιχλώδης καταχεῖται, 34, 11, 15.

Ἀχορηγία, ἡ, commeatuum inopia, 5, 28, 4.

Ἀχορηγησία, inopia commeatuum & omnino rerum neceſſariarum ad rem gerendam, *ut pecuniæ &c.* 28, 8, 6.

Ἀχρειοῦν, inutilem reddere, corrumpere. ἠχρειωκὼς τοὺς ἵππους, 3, 64, 8. *Paſſ.* ἀχρειοῦται τὸ ὅλον, 1, 14, 6. ἠχρείωται, 1, 30, 9. ἀχρειωθῆναι, 1, 48, 9. 1, 54, 8. 2, 33, 5.

Ἄχρηστος. ἀχρήστους (*i. e.* ἀπράκτους) ἐποίει αὐτούς, perfecit ut illi nil efficere poſſent, 8, 7, 6.

Ἄχυρον. τὰ ἄχυρα, palea, acus, folliculus tritici; φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι, 1, 19, 13.

Ἀψευστεῖν, non mentiri, non falli, verum dicere, 3, 111, 8. πρὸς τοὺς θεούς, 6, 59, 4.

Ἀψηλάφητος. οὐδὲν ἀψηλάφητον εἶχε, 8, 21, 5.

Ἀψηφοφόρητος, qui ſuffragium non tulit, 6, 14, 7.

Ἁψικορία, ἡ, faſtidium, ſatietas, 14, 1, 4.

Ἁψιμαχεῖν, altercari, 17, 8, 4.

Ἁψιμαχία, contentio, rixa, 5, 49, 5.

Ἀψυχαγώγητος, non jucundus, 9, 1, 5.

Ἄψυχος, inanimis, vita carens, (*opp.* ἔμψυχος) 6, 47, 10. 10, 24, 4. οὐκ ἄψυχος, non timidus, 36, 6, 1. (*opp.* εὔψυχος.)

B.

Βάδην, preſſo gradu, lente, dimenſo gradu, militari gradu; ἐπῄει τοῖς ὑπεναντίοις σοβαρῶς, ἐν τάξει καὶ βάδην ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 3, 72, 18. 10, 20, 9. 15, 12, 7.

βάδην

βάθην καὶ πρᾳεῖαν ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, 4, 65, 1. *βάθην ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν*, preſſo gradu progredi adv. hoſtem, 11, 23, 3. *cui opponitur ἐνεργῆ ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον, ibid. vs.* 2. *βάθην προάγειν, προϊέναι, ἐκπορεύεσθαι &c.* 2, 27, 4. 3, 65, 5. 5, 80, 4. 8, 30. 4. 18, 2, 1. 39, 2, 6.

Βάθος ἐλευθέριον, altitudo mentis & ingenii, prudentia liberalis, liberale & altum ingenium, gravitas liberalis, 27, 10, 3. *n. In acie, τὸ βάθος opponitur τῷ μήκει. τὸ βάθος τῶν ἐφεστώτων*, 1, 34, 5. *διπλασιάζειν τὸ βάθος*, 18, 7, 8. *Conf. βαθύς.*

Βάθρον, τὸ, gradus. *τὰ βάθρα κατεαγότα ἀνθρώπων*, gradus ſcalarum quibus in tecta conſcenditur, 15, 30, 9.

Βαθύπλουτε εἰρήνα, 12, 26, 5. *ex Euripide.*

Βαθύς. *τὸ βαθύτερον μέρος τῆς Εὐρώπης*, ampliſſima, latiſſima pars Europæ *ipſis ſeptemtrionibus ſubjacet*; 3, 27, 8. *In acie, de* altitudine; *τὴν σύμπασαν τάξιν βραχυτέραν μὲν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες*, 1, 33, 10. *De* profundiore colore *exponunt* 12, 2, 2. *niſi ibi φύλλον μικρῷ βαθύτερον καὶ πλατύτερον eſt* folium paulo longius & latius: *nam ſicut βάθος in acie, ubi τῷ μήκει opponitur, id eſt longitudini ſeu latitudini frontis*, profunditas ſeu altitudo *intelligi debet, ſic in aliis rebus, quatenus τῷ πλάτει i. e. latitudini opponitur*, longitudinem *ſignificaverit.*

De ingenio, βαθὺς τῇ ψυχῇ, gravis, prudens & conſideratus, 6, 24, 9. 21, 5, 5. *cui opponitur θρασὺς & τολμηρός.*

Βαθεῖα *eſt nomen viæ in urbe Tarento*, 8, 31, 1. *n.* 8, 35, 6.

Βαίνειν. *In præt. βεβηκέναι eſt* ſtare, inſiſtere. *βεβηκυῖα κλίμαξ εἰς τὴν ναῦν*, ſcala navi inſiſtens, 8, 6, 10. *conf. Adn. ad* 8, 6, 4. *γωνία βεβηκυῖα ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλῶν*, angulus cujus crura inſiſtunt freto Siculo & columnis Herculis, 34, 6, 3.

Βακτηρία, 10, 44, 3 & 7 *ſq.* *ἀμπελίνη*, 29, 11, 5.

Βαλανάγρα. *αἱ βαλανάγραι*, clauſtra portæ, 7, 16, 5. *n.* — clauſtrum, *ſ.* foramen cui inſeritur peſſulus. *conf. Thucyd.* 2, 4." *Ern.*

Βαλανεῖον, balneum, 26, 10, 13. 30, 20, 3.

Βαλανίτης, ὁ, balneator, 30, 20, 4.

Βάλανος, ἡ, 1) quercus, 34, 8, 1. 2) glans, 34, 8, 2 *ſq.* 2, 15, 2.

Βάλλειν, τοῖς λίθοις, lapidibus inceſſere, lapidibus ferire, 1, 43, 6. 1, 69, 10 & 12 *ſq.* 1, 80, 9. 5, 15, 4. *Sic & nude βάλλειν*, 28, 4, 12 *ſq.* *nec aliter capiendum videtur ἄγειν καὶ βάλλειν τοὺς αἰτίους* 5, 25, 6. *ταῦρον βάλλειν μεσαγκύλῳ*, taurum feri-

re

re amentato jaculo, 23, 1, 9. *βάλλειν* (*ſive πῦρ ſive τέλη*) *ἐπὶ τοὺς βοηθοῦντας*, 1, 48. 8. *Sed πῦρ βαλεῖν, quod vulgo edebatur* 5, 100, 5, *in πῦρ ἐμβαλεῖν mutavi cum cod. Flor.* *Φαιὰ βαλεῖν ἱμάτια*, pallas veſtes induere, 30, 4, 5. *niſi λαβεῖν legendum, quod pæne perſuaſum habeo.*

βάλλεσθαι χάρακα, jacere vallum, 3, 105, 10. 3, 110, 10.

Βάναυσος, ſellularius, opifex, *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς βάναυσοι*, 1, 40, 9. 10, 8, 5. *πεφυκέναι ἐκ βαναύσων καὶ χειροτέχνων ἀνθρώπων*, 13, 4, 4. *τελώνης ἢ βάναυσος*, 12, 13, 9. *ἐργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι*, 38, 4, 5. *αἱ βάναυσοι τέχναι*, artes illiberales, 9, 20, 9.

Βαπτίζειν, *τὰ πλοῖα vel σκάφη*, mergere naves, 1, 51, 6. 8, 8, 4. 16, 6, 2. *αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν βαπτιζόμενοι ἐν τοῖς τέλμασι*, 5, 47, 2. *ἕως τῶν μαστῶν*, 3, 72, 4. 43, 3, 7.

Βάραθρον, vorago. *βάραθρα καὶ λιμνώδεις τόποι*, 3, 78, 8. *τὰ Βάραθρα, nomen propr.* Voragines prope Peluſium, 5, 80, 2.

Βαρβαρίζειν, non bene græce ſcribere, 40, 6, 7.

Βαρβαρικὸς καὶ ὠμός, 11, 6, 6. *βαρβαρικοὶ φόβοι*, terrores a barbaris incuſſi, tumultus irrumpentium barbarorum, 3, 3, 5.

Βάρβαρος. *βάρβαροι, de Romanis*, 5, 104, 1. 9, 37, 5. 9, 38, 5 & 7. *ἡ βάρβαρος, ſc. χώρα vel γῆ; πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Βάρβαρον πράξεις*, 5, 33, 5, *βάρβαρα ἤθη*, 1, 65, 7.

Βαρέως ὑπέφερον 16, 22, 1. *ex conject. pro vulgato βραχέως.*

Βάρος, 1) onus, pondus; *hinc τὰ βάρη*, onera navium, (*i. q. φόρτοι*) 1, 61, 3. *Et* gravitas, gravis moles, *ut navium Romanarum*, 1, 51, 6. *tributorum*, 1, 67, 1. *τῆς στρατείας ſive στρατιᾶς, majoris exercitus qui ob ſui molem non expedite moveri poteſt*, 3, 86, 3. *Dein* grave & durum imperium, 5, 72, 10. gravitas *poſtulatorum*, 1, 31, 5.

2) vis & robur; *τὸ βάρος τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων*, 1, 16, 4. 5, 104, 2. *τὸ βάρος τῆς συντάξεως*, aciei pondus & robur, 2, 3, 5. *τὸ βάρος τοῦ καθοπλισμοῦ καὶ τῆς συντάξεως*, 2, 68, 9. *οὐ δυνάμενοι τὸ βάρος οὐδὲ τὴν ἔφοδον ὑπομεῖναι τῶν ἐλεφάντων*, 1, 74, 5.

3) opes, potentia, opulentia; 4, 32, 7. 30, 15, 1. *Fr. gr.* 30. — „*Vide Weſſeling. ad Diodor. lib. IV, p.* 264. Fortaſſe *& de felicitate capiendum apud Sophocl. Ajac.* 209. *nam Scholiaſtarum explicatio eſt nugatoria.*“ *Ern. Conf. βαρύς.*

Βαρύνεσθαι, pondere oneris premi, 8, 31, 6. *Et translate; βαρυνόμενοι ὑπὸ τῆς τῶν Καρχηδονίων ἀγερωχίας*, preſſi

preſſi, 10, 35, 8. τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀῤῥωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος, Fr. gr. 31. (quod Fragmentum ad Philopœmenem eſt referendum, ut docuit Valeſius in Adn. ad 24, 9. 3. Abſolute, βαρυνόμενος καὶ στένων, ægre ferens, 29, 11, 8. 3. 10, 3.

Βαρύς. 1) gravis. τὰ βαρέα τῶν ὅπλων, gravis armatura, 1, 76, 3. 3, 73, 6. & ſæpe alias. βαρὺς ὤν, cum gravis eſſet, ſcil. præda, præda onuſtus, 4. 75, 8. οὐδὲν βαρύτερον τῶν τότε προσταγμάτων, nihil gravius, durius, 1, 31, 7. πρᾶγμα βαρὺ, res aſpera, dura, inſolens, 29, 11, 4. βαρὺς καὶ φοβερὸς γείτων, 1, 10, 6. 2) potens, opulentus, copioſus, validus; de urbe βαρυτάτη πόλις, 1, 17, 5. 1, 38, 7. 3, 13, 5, 5, 60, 9. de exercitu, χεὶρ, δύναμις βαρεῖα, 31, 25, 4. 8, 23, 1. βαρυτέρα παρασκευὴ, major, gravior adparatus, 1, 17, 3. μερὶς βαρυτάτη, potiſſima pars, 6, 14. 3.
βαρὺς & βραχὺς ſubinde inter ſe permutantur a librariis; de quo vide Adn. ad 1, 38, 7.

Βαρύτης, ἡ, durum, grave imperium, inſolentia imperii vel poſtulatorum, 1, 31, 7. (i. q. βάρος, ibid. vs. 5.) 26, 7, 4. βαρύτης, navium Romanarum, 1, 51, 9. cf. βάρος.

Βασανίζειν, explorare, inquirere, examinare, 1, 4, 3.

Βάσανος, ἡ, 1) tormentum. πᾶσαν προτιθεὶς βάσανον, 15, 27, 7. τὰ πρὸς τὰς βασάνους ὄργανα, 15. 27 9 πάσας ἐπιδέχεσθαι βασάνους, 30, 4, 16. 2) exploratio; πεῖρα καὶ βάσανος ἀληθινὴ, 10, 41, 6. οἱ καιροὶ τὴν ἐκ πυρὸς βάσανον ἐμοὶ προσῆγον, 22, 3, 7. τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον, Fr. gr. 32.

Βασιλεία. βασιλείας ἀληθινῆς ἀρχὴ καὶ γένεσις, 6, 7, 1 ſqq. coll. cap. 6, 8 ſqq. ἡ Πτολεμαίου βασιλεία, Ptolemæi regnum, bene exponitur Ægypti regnum, la cour d'Egypte, 5, 61, 4. Sic & 23, 9, 7 & 29, 9, 12 ſqq.

Βασίλειον, τὸ, regia urbs, ſedes regni, 3, 15, 3. 4, 46, 2. 10, 27, 5. 10, 31, 6. 22. 13, 9. Plur. τὰ βασίλεια (intell. δώματα) regia domus, regia, regium palatium, 10, 10, 9. 10, 27, 7 & 9. 10, 31, 5. οἱ ἐν τοῖς βασιλείοις, i. q. ἐν ταῖς αὐλαῖς, 5, 26, 12 ſq.

Βασίλειος. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, 31, 12, 11.

Βασιλεύειν Κύπρου, 5, 34, 6. m. βασιλευθέντες, 2, 41, 4 ſq. βασιλευθῆναι, 4, 1, 5. συνήθεις ὄντες βασιλεύεσθαι, 4, 22, 4.

Βασιλεὺς, ἐκ μονάρχου γενόμενος, 6, 6, 12. βασιλεὺς Καρχηδονίων, 3, 33, 3. m. 3, 42, 6.

Βασιλικὸς, regius, vir regii animi, regii ingenii, regiæ virtutis, 8, 12, 10. 8, 24, 1. 10, 40, 5. βασιλικὸν, rege dignum, 4, 85. 5. οἱ βασιλικοὶ, regis amici, regii miniſtri.

ſtri, 4, 76, 2. *ad quam ſignificationem fit ſimul alluſio* 8, 12, 10. τῶν βασιλικῶν τινα γεγονότα παίδων, inter pueros regios in aula quondam educato, *ex verſ. Caſaub.* 5, 82, 13. *ſed videtur utique* τῶν βασιλικῶν τινος *legendum*, filium alicujus ex regis amicis. βασιλικὰ ἐγκλήματα & βασιλικαὶ αἰτίαι, 26, 5, 1 & 3. *ſunt* majeſtatis crimina. βασιλικὰ ὀφειλήματα, æs alienum regi debitum, 26, 5, 3. βασιλικὴ ἴλη, ala regia, 10, 42, 6. τὰ βασιλικὰ νόμιμα, jura regia, 2, 8, 11.

Βασιλίσκος, regulus, 3, 44, 5.

Βασίλισσα, ἡ, regina, 23, 18, 2.

Βάσις, ἡ τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7 & 11. αἱ βάσεις τῶν πύργων, 1, 48, 8 & 9. n. βάσεις λεβήτων, 5, 88, 5.

Βασκανία, ἡ, invidia, 4, 87, 4.

Βάσταγμα. μέγα τὸ βάσταγμα τῆς πόλεως ἦν, magnæ opes urbis, 36, 4, 7. n. *cf.* βάρος & βαρύς.

Βαστάζειν, 1) tollere & geſtare, ſublatum geſtare; ὅπλα βαστάζειν, arma ferre, 2, 24, 6. ὄργανα ὧν τινα ἐβάσταζε λίθους δέκα ταλάντων, tollebant, geſtabant, 8, 7, 9. βαστάσας τὸ παιδίον, puerum ſublimem tollens, 15, 26, 3.

2) tollere, loco movere, auferre; *de quo uſu vide quæ ad* 18, 1, 15. *adnotavimus.* ὁ ἄνεμος τοὺς πύργους τῇ βίᾳ βαστάζει, ventus vi ſua turres loco movet, abripit, 1, 48,

2. πολλὰς κεραίας (τοῖ
ρακος) πειθομένας ἅμ
στάζειν, plures ramul
priore pendentes, ſimu
movere, tollere, evellere
1, 15. n. τὸ τοῦ 'Ασκλ
ἄγαλμα βαστάσας (t
loco movens) ἀπήνεγκ
αὐτὸν, 32, 25, 4.

3) ponderare, librar
cutere, diligenter conſic
τῶν ἐβάσταζε πρᾶγμ
πᾶσαν ἐπίνοιαν ἐψηλάφ
18, 4. quo pertinet gloſ
σαυίζειν alieno loco in
Bav. 1, 48, 2. in ipſo
textu poſita.

Βάτος, ἡ, rubus, ſenti
71, 1.

Βατός; βατὴ λίμνη, vad
meabilis lacus, 10, 8, 7

Βατώδης, ſentibus, ſpinis
tus, 2, 28, 8. 12, 22,

Βδελυρία, impura & fla
vita, βδελυρίας ἀθλητ
11, 8. *ex Theopompo.*

Βδελύττεσθαί τινα, deteſt
horrere, 33, 16, 10.
14, 1.

Βέβαιος, *gen. comm.* ἐλευ
βέβαιος, 18, 19, 6.
φὴ βέβαιος, 13, 6, 6.
& βεβαία *in fœm.* vel
βαίαν τὴν ἀσφάλεια
48, 5. πρὸς ἀληθινῶν
γμάτων καὶ βεβαίων
νίαν, 2, 61, 11. n.

Βεβαιοῦν. βεβαιοῦσθαι,
dio, firmare *ſcil.* ſibi, ir
rem; ἐβεβαιώσατο τὰ
τῆς βοηθείας, 2, 51, 5.
περὶ τοῦ μέλλοντος ἐ
βεβαιώσασθαι, de futur
tam ſpem concipere, 3,

προκαταλπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν &c. 2, 4, 5. *ubi ad βεβαιουμένους intelligi poterit τὴν ἐλπίδα, aut paſſive accipiendum id participium; niſi fortaſſe βεβαιουμένως ſcripſit Polybius, nam in terminationibus vocum præcipue ſæpenumero errarunt librarii, ex perperam acceptis ſcripturæ compendiis.*

Βεβαιωτὴς, ὁ, qui firmavit, ſtabilivit, confirmavit aliquid, 2, 40, 2. *ἄπιστοι τῶν ἀμφισβητουμένων βεβαιωταὶ, nempe τὰ ὦτα,* 4, 40, 3. *ex Heraclito.*

Βέλος κοινὸν, quod in hoſtem remitti poteſt, 6, 22, 4. *ἐντὸς βέλους,* intra teli jactum, 8, 7, 5. *n.*

Βελόστασις, ἡ, locus ubi ſtant tormenta bellica, *une batterie,* 9, 41, 8.

Βελτίων. *κατανοεῖν βελτίονα,* faciliora ad intelligendum, 2, 14, 3. *διαφέρειν τινὸς πρὸς τὸ βέλτιον,* 18, 5, 5.

βέλτιστος. οἱ κατὰ τὸ βέλτιστον ἱστάμενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι, qui optimarum ſunt partium, 26, 3, 4. *προκοπὴν λαμβάνειν κατὰ τὸ βέλτιστον,* in præclaris inſtitutis progreſſum facere, 26, 3, 10.

Βῆμα, τὸ, ſuggeſtus, tribunal, 15, 19, 2.

Βηματίζειν. *ὁδὸς βεβηματισμένη κατὰ μίλιον, κατὰ σταδίους ὀκτὼ,* 34, 12, 3. 3, 39, 8.

Βία, ἡ, violentia, ſtatus rerum ubi per vim omnia geruntur; *μεθίσταται εἰς βίαν καὶ χειροκρατίαν ἡ δημοκρατία,* 6, 9, 7. *In dat. vel abl.* vi, per vim, *amat adjicere articulum ubi non videbatur neceſſarius; & intelligi poteſt* ſua vi; 1, 48, 2. 5, 84, 3. *n.* 10, 48, 5.

Βιάζεσθαι, *in verbo medio,* vim facere, vim adhibere, vi conari penetrare *vel* irrumpere; *abſol.* 1, 26, 3. 2, 68, 8. 8, 9, 3. *τῇ πύλῃ,* 4, 18, 6. *εἰς τὴν παρεμβολὴν,* 1, 74, 5. *πρὸς τὸν λόφον,* per vim tentare adſcenſum collis, 2, 67, 2. *πρὸς τὸ ῥεῦμα,* 3, 43, 6. *βιάζεσθαι πρὸς οὕτως ὀχυρὰν πόλιν,* 4, 71, 5. *διὰ τοῦ πτώματος,* 5, 4, 9. *βιάζεσθαί (τινα) κινδυνεύειν,* ad præliandum cogere aliquem, 4, 11, 5.

Βιαιομαχεῖν, pertinaciter, ſumma vi pugnare, 1, 27, 12. 5, 84, 2.

Βίαιος. *βίαιος τόλμα,* 1, 75, 5. *βιαίοις τραύμασι vel πληγαῖς περιπίπτειν,* 2, 57, 7. *n.* 2, 69, 2. 3, 116, 9. *Vocab. τραύμασι in πράγμασι vulgo detortum eſt* 2, 57, 7. *quod corrigi debuerat.*

Βιαίως, firmiter, validiſſime *colligare,* 3, 46, 1 & 4. 14, 10, 11.

Βίαχα *corrupta vox* 16, 3, 8. *τὴν τῶν πολεμίων τρώσας ναῦν ὑπὸ τὰ βίαχα. Quod ſi commode dictum foret ὑπὸ τὰ ὕφαλα ſcil. μέρη, ex ὕφαλα natum illud monſtrum ſuſpicarer. Certe & alias β*

& Φ inter ſe, ob pronunciationis cognationem, permuтunt noſtri librarii, 11, 16, 2. 12, 17, 5. *conf. Adn. ad* 15, 32, 6. *& literas* X *&* Λ, *χ & λ, ob figuræ ſimilitudinem,* 10, 37, 2. *n.* 9, 41, 5. *n. Sed vereor, ne incommode ſonare hoc videatur,* vulnerare navem *ſub* partibus quæ *ſub* aqua ſunt.

Βιβλιαφόρος, tabellarius, 4, 22, 2. *n. conf.* *βιβλιοφορ.*

Βιβλίδιον, libellus, commentariolus, 24, 2, 5.

Βιβλιοθήκη, 12, 27, 4.

Βιβλιοφόρος, tabellarius, *Fr. hiſt.* 38. *n. cf. βιβλιαφορ.*

Βιβρώσκω. *βεβρωκότες*, pranſi, 3, 72, 6.

Βίος, ὁ. 1) vita, *&* vitæ ratio & inſtitutum; *προσδεῖ τῆς τύχης ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς &c.* ut vita etiam ſuppetat ad *&c.* 3, 5, 7. *ἱερὸς βίος*, 4, 73, 9. *ἡ τοῦ βίου περίστασις*, vitæ adparatus, 3, 98, 2. *οἱ κατ' ἰδίαν βίοι*, vita privata hominum, 5, 93, 4. 11, 9, 3. *cui opponuntur τὰ κοινὰ πράγματα*, publicæ res, *ibid.* *τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων*, vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. *ἤθη καὶ βίοι*, 4, 20, 1. *τὸ τῶν βίων ἐπίπονον*, 4, 21, 1. *Conf. mox num.* 3.

2) *non ſolum vita cujusque per ſe, ſed &* omnino hominum vita, omne ævum, mundi duratio, mundus; 5, 33, 7. *n.* 9, 35, 2. *n.*

3) *οἱ βίοι*, victus, vitæ commoditates, res familiaris, bona, fortunæ; *αἱ εἰς ἰδίους βίους παραθέσεις* paratus in proprium victu[s] proprium vitæ uſum, 2 3. *οἱ λοιποὶ βίοι*, re[liquæ] vitæ commoditates, re[s,] poſſeſſiones, 1, 7, 4. *ἡ τοὺς ἰδίους βίους εὐδαιμ[ονία]* 1, 7, 8. *τὰ πολυτελέσ[τατα] τῶν ἐν τοῖς βίοις ὑπαρ[χόν]των*, res pretioſiſſimæ q[uas in] bonis habebant, 5, 8, 5. *υστερεῖν τοῖς βίοις*, [non] habere in bonis, 22, 9, 9. 3, 81, 4 & 6. 5, 106, 2

Βιοτεία, ἡ, victus & totiu[s vitæ] ratio. 6, 7, 5.

Βιωτικὸς, ad rem privatam rem familiarem pertinens *τικόν τι πυθέσθαι τινὶ* 17, 6. *n.* *βιωτικαὶ χρεῖ[αι]* 73, 8. *βιωτικὰ συναλλά[γμα]τα, (i. q. ἰδιωτικὰ,)* 13, 1

Βλακεία, ἡ, inertia, 3, 81,

Βλὰξ, ὁ, iners, fatuus. *ἀ[...] ποδα καὶ βλάκες*, 16, — *„Vide Cl. Ruhnke[nium ad] Timæi Gloſſ. in h. v. & ad Xenophont. Mem. III.* 13." *Ern.*

Βλάπτειν. *μεγάλα βλά[πτειν] τὰς ἰδίας πράξεις*, rebu[s] valde nocere, 1, 79, 13 *ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλά[πτειν]* nempe *τὸ σῶμα*, 11, 2 *ὑπεροχῇ δυναμένη ἑκατ[...] βλάπτειν*, 3, 104, 3.

Βλασφημίας πλῆρες, cum [...] mia conjunctum, quod m[...] ctis hominum meritis o[...] nos, 11, 5, 8.

Βλέπειν πρός τι, 3, 9, 3; [...] τί, 3, 16, 4. 3, 51, 6. 2, 8. *τροπαίων ἐπ'* [...]

βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 6. βλέποντα μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. οὐ συμβήσεται τὸν ἥλιον βλέπειν ἐμὲ ἅμα καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην, 39, 2, 8. εἰ γὰρ ἐμοὶ ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

Βόειος. βόειον δέρμα, 6, 25, 7.

Βοήθαρχος, præfectus auxiliorum, *ſ.* mercenariorum militum, 1, 79, 2.

Βοήθεια, ἡ, copiæ auxilio venientes, 1, 44, 4. 1, 45, 1. ἀνεβόα τις, βοήθεια! 13, 8, 5.

Βοηθεῖν, 1) juvare, opem ferre: *cum dat.* μὴ δυνάμενοι αὐτοῖς (*i. e.* ἑαυτοῖς) βοηθεῖν, ſibi ipſis opem ferre, ſe defendere, 1, 84, 4. βοηθεῖν Ῥωμαίους *mendoſe dederant omnes* 29, 9, 8. *pro quo* Ῥωμαίοις *auctori reſtitui. Sed* 2) βοηθεῖν ταῖς νόσοις, *&* ταῖς αἰτίαις τοῦ βλάπτειν τὸ σῶμα *eſt* defendere, opem ferre homini adverſus morbos & cauſſas morborum, 11, 25, 2. 3) *Generatim & ſua origine eſt* adcurrere, *nempe defendendi amici cauſſa, & repellendi hoſtis, ſive ad quidvis quod huc pertineat faciendum. Inde explicandæ illæ locutiones:* σαφῶς γινώσκων, ὅτι παρέσται βοηθῶν ἐκ χειρὸς, 3, 104, 3. βοηθεῖν πρὸς τοὺς διὰ τῆς πύλης εἰσπίπτοντας, adverſus irruentes, 4, 18, 6. ἐβοήθουν ἐπὶ τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων, adcurrerunt ad opportuna loca, *ſcil. ad ea occupanda & contra hoſtes defendenda,* 5, 76, 5. προέθετο βοηθεῖν εἰς τὴν Ἰταλίαν, in Italiam tranſire, *ſcil. ad copias jungendas cum fratre adverſus Romanos,* 10, 37, 5. *Conf.* παραβοηθεῖν.

Βοήθημα πρὸς τὴν μάχην, ſubſidium, utile inventum ad pugnam, 1, 22, 3.

Βούβαλος, ὁ, bos ſylveſtris, 12, 3, 5.

Βουθυτεῖν, 32, 25, 2.

Βουκανᾶν, tuba ſignum dare, 6, 35, 12. 6, 36, 5. *conf.* βυκάνη.

Βούλεσθαι, ἀεὶ βούλεται τοῦτο ποιεῖν, *pro* ἀγαπᾷ, ſemper amat, ſolet, *aut pro futuro,* ſemper hoc facturus eſt, 9, 40, 1. *In ſec. perſ. contra conſtantem Græcorum uſum* βούλῃ *editum erat* 39, 1, 5. *pro quo* βούλει *reſtituimus; in quod recte conſentiunt libri omnes* 10, 4, 7. *Interdum* βούλεσθαι *mallet aliquis, & id ipſum ex ingenio poſuerat Caſaubonus* 21, 13, 2. *&* 30, 1, 8. *ubi* βουλεύεσθαι *concordi conſenſu præferunt libri, neque id ſolicitandum, ut docuimus ad* 1, 38, 5. *& ad* 30, 1, 8. *Eſt tamen ubi variant libri;* atque etiam ἐβούλετο μαθεῖν *ex Bav. fuit reſtituendum* 22, 24, 5. *pro* ἐβουλεύετο *quod vulgatum ibi erat. Rurſus* 29, 9, 10. βουλομένους *ex msstis reſtituimus pro* βουλευομένους, *quod temere erat editum.*

Βουλεύεσθαι. *Vide quæ ad βούλεσθαι modo notata ſunt.*

Βούλευμα. *ἓν σοφὸν βούλευμα &c.* 1, 35, 4. *n. ex Euripide.*

Βουλή. *ποιεῖσθαι πρόνοιαν καὶ βουλὴν περὶ τοῦ μέλλοντος.* 14, 6, 9.

βουλὴ apud Achæos erat collegium ſenatorum, a civitatibus fœderatis ad *σύνοδον* s. concilium delegatorum; *vide* 28, 3, 10. *n.* 29, 9, 6. 2, 46, 6. 4, 26, 8. 23, 7, 3. 23, 8, 3 *ſq. Conſ. Adn. ad* 28, 5, 6. *& Lexic. Polyb. ſupra, in ἀγορά.*

De Ætolis, 30, 14, 5. *ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι*, ita ut ne paterentur quidem ut præſides civitatum in ſenatum convenirent.

ἥ τε βουλὴ καὶ οἱ πρυτάνεις Rhodiorum, 16, 14, 8.

Βούλησις, *ἡ*, voluntas; 3, 34, 6. 4, 9, 5.

Βουνὸς, *ὁ*, clivus, *humilior quam λόφος*, 3, 83, 1 *ſqq. Commemorantur tamen & βουνοὶ διαφερόντως ὑψηλοί*, 5, 22, 3.

Βουνώδης. *οἱ βουνώδεις τόποι in Alpibus*, 2, 15, 8. *diſtinguuntur hinc a τοῖς γαιώδεσι, ibid. illinc a τοῖς ἄκροις, vs.* 10. *ἀνώμαλοι καὶ βουνώδεις τόποι*, regio collibus inæqualis, 5, 22, 1. *πόλεις βουνώδεις*, ſtructæ in collibus, 9, 21, 7.

Βοῦς ἄγριος, 12, 3, 9. *ἐργάται βοῦς*, 3, 93, 4. *ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν*, 7, 11, 3.

Βραβεύειν, adminiſtrare, gubernare *rempublicam*, 6, 4, 3. *τὸ διαβούλιον*, præeſſe deliberationi, ſenatum habere, 33, 1, 5. *τὰ δοκοῦντα τοῖς πλέοσι*, adminiſtrare, exſequi populi ſcita, 6, 12, 4. *ἅπαν τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν Γαλατῶν θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ βραβεύεται*, 2, 35, 3. *τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα*, 29, 11, 12. *εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε (intell. τὸ πρᾶγμα) πρὸς τὸ βέλτιον*, regendo convertit in meliorem partem, 27, 14, 4. — „*Vide de uſu hujus metaphoræ Dorvill. ad Chariton. p.* 404.“ *Ern.*

Βραβευτὴς, certaminum in ludis gymnicis præſes judexque qui præmia decernit; *de fortuna*, 1, 58, 1.

Βραδὺς, tardus ingenio, 4, 8, 7. *opp. συνετὸς ibid. βραδεῖα ἐπικουρία*, 7, 17, 8. *βραδεῖαι παραβοήθειαι*, 2, 5, 7. *ex conject. ubi vulgo βραχεῖαι.*

Βραδύτης, *ἡ*, tarditas ingenii, 10, 32, 12.

Βράχεα, *τὰ*, (*i. q. βραχέα ὕδατα*) brevia in mari; 1, 47, 5. *προσπεσόντες εἴς τινα βράχεα*, 1, 39, 3. *ὁ διὰ τῶν βραχέων εἴσπλους*, 1, 47, 1. *τοῖς βράχεσι περιπίπτειν*, 1, 51, 5 & 12. *ἐν τοῖς βράχεσι καθίζειν*, 1, 51, 11.

Βραχέως ὑπέφερον, *quod conſentientibus msstis* 16, 22, 1. *editum erat, in βαρέως mutavi.*

Βραχὺ,

Βραχὺ, *adverb.* paulo, paululum; *βραχὺ ἐπιμελέστερον*, 1, 13, 10. *βραχὺ μόνον, πιεσθῆναι*, 2, 33, 8. *βραχὺ διαφέροντες*, 2, 17, 5. *ubi plures codices βραχεῖ, mendoſe, ut puto.* pauliſper, parumper; *εἰ βραχὺ τῶν καιρῶν ἀντεποιήσατο*, 2, 70, 3. *n.* Conf. *βραχύς*.

Βραχύς, brevis, parvus, paucus; *ξυλήφια βραχέα τελέως*, 6, 35, 7. *βραχὺς ἀφορμὴ*, levis occaſio, 1, 69, 8. *βραχεῖ χρόνῳ πρότερον*, 1, 80, 12. *βραχεῖς καιροὶ πάντας ἀνθρώπους ὑψοῦσι καὶ πάλιν ταπεινοῦσι*, 5, 26, 12. *βραχεῖς τινες ἱππεῖς καὶ πεζοὶ*, pauci, 4, 19, 10. *τὴν τάξιν βραχυτέραν μὲν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες*, 1, 33, 10. *βραχύ τι, (i. q. βραχὺ adverb.)* 14, 7, 5. *& ſæpe alias. βραχεῖαι παραβοήθειαι* 2, 5, 2. *in βραδεῖαι mutavi.*

Cum præpoſitionibus. 1) *διὰ βραχέων*, paucis, 1, 15, 13. *opp. διὰ πλειόνων*, 1, 45, 3. 2) *εἰς βραχὺ*, 2, 70, 3. 3) *ἐπὶ βραχὺ*, breviter, leviter, paululum, pauliſper; 1, 19, 14. 2, 37, 5. (*ubi perperam ἐπὶ βραχεῖ editum erat ſicut & 7, 18, 7.*) 3, 115, 5. *n.* *Et cum genit. τῶν συναπτόντων μερῶν τῆς ἱστορίας παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, intellige ἓν μέρος vel μέρος τι*, 6, 58, 1. 4) *κατὰ βραχὺ*, paulatim, 3, 88, 1. 3, 90, 4. *ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται*, 4, 70, 7. *Et cum artic. τῷ κατὰ βραχὺ (ſcil. χρόνῳ)* 4, 76, 6. *n.* 4, 82, 2. *Cum genitivo, pendente a nomine μέρος ſubintellecto; κατὰ βραχὺ συνηθροικὼς εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν τῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου στρατιωτῶν. Rurſus κατὰ βραχὺ etiam* aliquantulum *ſignificat, vel* aliquatenus, 7, 12, 2. 5) *παρὰ βραχὺ*, aliquantum, intra modum, parum, nonnihil, 16, 12, 11. *i. q. παρὰ μικρὸν*, 16, 16, 5.

Βρέχειν. *τὸ ἄγαλμα οὐ βρέχεται*, a pluvia non humectatur, non attingitur, 16, 12, 3.

Βρόχος. *βρόχων κρεμασθέντων, ſc. ἐκ τῶν τραχήλων*, 12, 16, 10.

Βρῶσις, cibus. *μεγάλην διαφορὰν ἔχει κατὰ τὴν βρῶσιν*, multum differt guſtu, 12, 3, 10.

Βυθίζειν *ναῦν*, 2, 10, 5. 16, 3, 2.

Βυκάνη, buccina. *αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 2. *βυκάνη ſubulcorum & aliorum paſtorum*, 12, 4, 6 *ſq. & vs.* 11 *ſq.* *Conf. βουκανᾶν.*

Βυκανητὴς, 2, 29, 6. *n.* 14, 3, 6. *n.* 30, 13, 11. *n.*

Βύρσαι Λιγυστικαὶ, 29, 6, 1.

Γ.

Γάζα, *ἡ*, pecunia, pecuniæ ſumma, 11, 34, 12. 22, 26, 21. *n.* *quibus in locis manifeſte nil aliud eſt. τὰ χρήματα καὶ ἡ γάζα junguntur* 26, 6, 9. *ubi ἡ γάζα, præter* ſignatam pecuniam, *intelligi*

ſimul poteſt aurum & argentum factum aliaeque pretioſa.

Γαία. Πισάτιδος γαίης *dat codex Vat. cum ſuis ſequacibus* 4, 74, 1. *pro* γῆς.

Γαῖσος, haſta, 6, 39, 3. 18, 1, 4. *Conf. Adn. ad* 2, 22, 1.

Γαιώδης. οἱ βουνώδεις καὶ γαιώδεις τόποι *in Alpibus*, 2, 15, 8. *opponuntur* τοῖς ἄκροις *ibid. vs.* 10.

Γαλεώτης, ὁ, xiphias piſcis, 34, 2, 12 & 15. 34, 3, 1 *ſqq.*

Γαληνός; θάλασσα γαληνή, 22, 14, 10

Γαμετή, ἡ, uxor, 23, 18, 1.

Γάνωσις, *ſplendor. Cum* 11, 9, 2. *mendoſe vel defecte vulgo legeretur* περὶ τὴν τῶν ὅπλων, *Reiskius excidiſſe nomen* γάνωσιν *ſuſpicatus erat, quod quidem nomen nusquam apud Polybium invenitur; nam quod in argumento, quod Excerpto illi praepoſuit Caſaubonus, ita legitur*, ὅτι ὁ τῶν ὅπλων καλλωπισμὸς καὶ γάνωσις καταπληκτική ἐστι τῶν πολεμίων, *id ſane non a Polybio eſt, ſed ex Caſauboni ingenio, ſicut fere omnia iſta lemmata, quae a nobis conſulto praetermiſſa ſunt.*

Γάρ, ſane; τί ἂν εἰπεῖν ἔχοι πρὸς αὐτά; δῆλον γάρ, ὡς οὐδέν, 3, 8, 10. γάρ *in* γε *mutandum* 10, 47, 2. *n. Cum* δὲ *paſſim permutatum a librariis, ob ſimilitudinem compendiorum ſcripturae, quibus utraque deſignatur particula: vide* 3, 33, 18. *n.* 3, 5, 8. *n.* 3, 70, 4. *n.* 4, 44, 8. *n.*

11, 6, 4. *n. Adde* 9, 5 *Ridiculo errore partic ex ora cod. Bav. co inſerta olim erat* 3, 1

Γαστήρ, ὁ, gula, 10, 18,

Γαστρίμαργος, helluo, 12, *ex Timaeo.*

Γε. οἵ γε, 4, 35, 8. h *ſcil. Lacedaemonii, de quidem periodo proxin cedenti non agebatur, ſuperioribus. Sic* 3, γε μήν, porro vero, quin &, 1, 82, 10. 5, οὐδέν γε προὔργου νων, nihil ſane quod pretium eſſet proficie nihil quod quidem ope 5, 19, 5. *ubi* οὐδέν γ *tui, cum in* οὐδὲν δὲ *mutatum fuiſſet a C no. Alibi viciſſim, dabant libri veteres,* *nobis quidem viſum e* Caſaubonus *cum uno* *ſimo Pariſino codice* *pſit*, 4, 38, 12. *n.* 5 4. *n. Contra*, 2, 32, *insseti* τοῦ γεαδόα *dab* τε Ἀδόα *fuit corrig* γε *ſcribendum pro* 47, 2. *n.*

Γειτνιᾷν τινι, vicinum e jus, 4, 32, 3. 6, 33,

Γειτνίασις, ἡ, vicinia, 1

Γείτων. ἠνάγκασε κατὰλ γείτονα, 27, 14, 5. nam urbem *vertit V rectius, puto, fuerat* nam domum, *intell. ac fortaſſe* εἰς γείτω *pſit Polybius.*

Γελαστός. *Pro mendo* γε τήν, 4, 74, 2. *fort*

γελαστὴν *fuerit legendum. Vide Adnot.*

Γελωτοποιὸς, ſcurra, 31, 4, 8.

Γέμειν. γέμοντος τοῦ στρατοπέδου π...των τῶν ἐπιτηδείων, 4, 65, 2. n. *ubi mendoſe mssti* γενόμενος. γέμοντα σκάφη, 1, 60, 7. γέμουσαι νῆες, 1, 61, 4. σίτου γέμουσα πόλις, 2, 34, 10. σίτου γέμουσα χώρα, 5, 3, 5. *Adde loca citata ad* 4, 65, 2.

Γεμίζειν. στρατιωτῶν γεμίσαντας τὰς ναῦς, 1, 18, 9.

Γενεά. ἀπὸ γενεᾶς, inde a natalibus, 6, 19, 2. γενεὰς ἔχοντες, prolem habentes, 20, 6, 6.

Γενεαλογίαι καὶ μῦθοι, 9, 2, 1.

Γενεαλογικὸς τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n.

Γενετή. Φρονεῖν ἐκ γενετῆς, a primis incunabulis ſapere, 3, 20, 4.

Γενναῖος, 1) generoſus, magnanimus, fortis. ἄλκιμος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, 6, 48, 3. τὸ Φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, 2, 55, 9. 2) γενναιοτάτη χώρα, uberrima regio, 4, 45, 7.

Γενναιότης, ἡ, 1) fortitudo, γενν. καὶ τόλμα τῶν ἀνδρῶν, 1, 36, 7. 2) generoſitas, munificentia, 1, 59, 6. 3) ubertas, τῆς χώρας, 3, 44, 8. i. q. ἀρετή.

Γενναίως ὑποφέρειν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, 1, 1, 2. οὕτως ἀνδρωδῶς ἔστη καὶ γενναίως, 1, 31, 8. γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως, 3, 108, 1. πάνυ γενναίως καὶ προθύμως ἐκβοηθήσαντες, 1, 30, 11. γενναιότατα κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, 9, 25, 5.

Γεννᾷν. στάσις ἐγεννᾶτο, 1, 67, 2. ἕλκη γεννώμενα ἐν τοῖς σώμασι, 1, 81, 5. οἱ γεννήσαντες, parentes, 3, 98, 9.

Γεννήματα, τὰ ἐκ τῆς γῆς, terræ proventus, 1, 71, 1. 1, 79, 6. 3, 87, 1.

Γερόντιον, τὸ, 1) ſenex, ſilicernium; γερόντια Γραικὰ, 35, 6, 2. 2) τὸ Γερόντιον, ſenatus Carthagine, εἶχε τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐξουσίαν, 6, 51, 2. n. — „*Sic ſcripti & editi ſine varietate, quod ſciam. Hic locus ergo latebat Küſterum, cum ad Heſychium, in* Γερωνία, γερόντια, *ſcriberet*, γερόντιον *pro* ſenatu, *ſibi nuſpiam occurriſſe, niſi apud Nic. Damaſc. Nec ceteri viri docti ad illum locum, & ad* Γερῶα, *quod interpretatur* γερόντια, *quod omnes corrigunt, hoc loco ſunt uſi. Credo cum inſtauratore Heſychii, Alberto, in utroque loco eſſe legendum* γεροντία, *ut ſit* γερουσία; *& in h. l. proclivis olim fui ad corrigendum* γερούσιον, *quod ſit pro* γερουσία. *Quia tamen hoc proprie eſt adjectivum, in quo intelligitur* βουλὴ *aut ejusmodi quid, ſuſpicor fuiſſe id verbum apud populares Polybii vicinosque populos dictum pro* γερουσία.“ *Ern.* — τὸ γεροντικὸν *pro* τὸ γερόντιον *ſcribi in probato codice Pariſino, & in ora Aug. monui in Nota.*

Γερουσία, ἡ, *de ſenatu Pœnorum*, 1, 21, 6. 1, 68, 5. *quæ diſtinguitur a τῇ συγκλήτῳ*, 10, 18, 1. 36, 2, 6. *De Achæorum* ſenatu, 38, 5, 1. *i. q. βουλή.*

Γερουσιαστὴς, ſenator *Carthaginienſis*, 7, 9, 1 & 4.

Γέῤῥον. *γέῤῥα*, vineæ, 8, 5, 2 & 6. 8, 6, 8. 9, 41, 3.

Γέρων. *οἱ γέροντες*, ſenatores *Lacedæmoniorum*, 6, 45, 5. 4, 35, 5.

Γεύειν *τῶν ἰδίων τέκνων*, proprios liberos comedere, 15, 29, 12. *γεύσασθαι τοῦ φόνου*, 15, 33, 5. 30, 14, 5. *Conf. ἐγγεύεσθαι.*

Γεφυροποιεῖν, *abſ.* 3, 64, 1.

Γεφυροῦν. *γεφυρῶσαι ἑαυτῷ τὴν διάβασιν*, 1, 10, 9. *γεφυρώσας τοῖς ποταμίοις πλοίοις τὴν διάβασιν*, 3, 66, 6. *τὸ στόμα τὸ κατὰ τὴν Ἄβυδον γεφυρούμενον*, 16, 29, 11.

Γεώλοφος, tumulus, 1, 75, 4. 3, 67, 9. 11, 20, 9.

Γεωμετρεῖν, geometriæ operam dare, 9, 20, 1 & 5.

Γεωμετρία, 9, 14, 5.

Γεωργήσιμος *τόπος*, 1, 56, 4. *χώρα*, 7, 6, 4.

Γίγνεσθαι. *Cum in hanc ſcripturam γίγνεσθαι, litera γ ante ν inſerta, plerumque conſentientes invenerim vetuſtiſſimos maxime & probatiſſimos codices Polybianos, conſtanter eam tenui ſcripturam, etiam ubi γίνεσθαι absque γ ſcriptum erat; ut monui in Adn. ad* 1, 3, 4.

τοῦτό μοι γίγνεται, hoc meum eſt, hoc mihi debetur; *οὐ κομίζονται τὰς λείας τὰς γιγνομένας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἐθισμῶν*, ipſis debitas, 5, 25, 2. *γεγενημένος*, priſtinus, ſuperior; *ἡ γεγενημένη δόξα τῆς πολιτείας αὐτῶν*, 20, 4, 1. *μόνος τῶν γεγονότων*, unus omnium mortalium, 6, 46, 6.

γίγνεσθαι περί τινα, adoriri, adgredi aliquem, *être après quelqu'un, ſe mettre après quelqu'un; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ*, 4, 82, 3. *Sed diverſa notione dicitur τοῦτο γίγνεται περὶ αὐτὸν, quam dictionem vide infra in περί. Rurſus alia notione γίγνεσθαι περί τι; vide pariter in περί. γίγνεσθαι πρός τι, vel πρός τινι, vide πρός. γίγνεσθαι ἐν ἑαυτῷ*, apud ſe eſſe, ſe colligere, 1, 49, 8. *conf. ἐν.*

Γλισχρότης, lubricitas, viſcoſitas, 26, 10, 16.

Γνήσιος. *οἱ γνήσιοι τῶν ἀνδρῶν*, viri probi, ingenui, ſinceri, 4, 30, 4.

Γνησίως, vero, ſincero, ingenuo animo, 4, 30, 2.

Γνώμη. *ἐπὶ τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε γνώμης*, optime animatus erat, 27, 13, 10. *ἐπ' ἄλλης ἐγένοντο γνώμης*, 4, 34, 10. *ὑπὲρ τῆς ἐναντίας γνώμης ὑπάρχων*, 3, 110, 3. *κατά γε τὴν ἐμὴν γνώμην*, 4, 31, 2. *conf. Adn. ad* 4, 74, 2. *μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης*, de ejus ſententia, eo conſentiente, 2, 11, 5. 3, 19, 11. *μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης*, volentibus

ſic

ſic diis, 32, 7, 2 & 4. *Cui opponitur* χωρὶς τῆς αὐτοῦ γνώμης, 3, 21, 7. 21, 8, 7.

Γνωρίζειν, noſſe, notum habere; ἀνατολὰς, δύσεις &c. πάντες γνωρίζομεν, 3, 36, 6. γνωριζόμενος, notus, 2, 37, 4 *ſq.* 3, 1, 4 *ſq.* 3, 36, 3. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, notum, cognitum eſſe, 2, 17, 1.

Γνώριμος, notus, 3, 36, 4. γνώριμος ἔννοια, notio quæ nobis familiaris eſt, 3, 36, 5. παράκλησις γνώριμος τοῖς ἀκούουσι, cohortatio audientibus perceptu, intellectu facilis, 18, 6, 2.

Γοητεία, præſtigiæ; τεθεραπευμένοι τῇ Ἡρακλείδου γοητείᾳ, 33, 16, 11. πάσης γοητείας πέραν ἐλάμβανον, *Fr. gr.* 63. ἐπὶ γοητείᾳ καὶ ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τὴν μουσικὴν, 4, 20, 5. γοητείας χάριν καὶ καθ' ὑπόκρισιν, 15, 17, 2.

Γόμφοι σιδηροῖ, clavi ferrei, 13, 7, 9.

Γονεύς. ὡς γονεῦσι πρὸς τέκνα, 12, 10, 3. *n.*

Γονυπετεῖν. γονυπετῶν, 32, 25, 7. γονυπετοῦσα, 15, 29, 9.

Γοῦν *ex conject. ediderat Caſaub.* 3, 11, 3. *pro* γὰρ, *quod dabant manuſcripti, quod ex* δὲ *videtur corruptum. Forte* γοῦν *pro* γὰρ *legendum* 3, 5, 8. *n.*

Γραικὸς, græcus, 35, 6, 2.

Γράμμα. τὰ βασιλικὰ γράμματα, 18, 16, 2. *i. q.* ὑπομνήματα *ibid. vs.* 3. γράμμα *i. q.* ἐπίγραμμα, 4, 33, 2 & 4. *n. Pro* ἐν τοῖς γράμμασιν 2, 56, 2. *videtur* συγγράμμασιν *adoptandum ex cod. Flor. Opponuntur inter ſe* γράμματα & πράγματα, 11, 6, 2. *Sed* γράμματα & πράγματα *inter ſe permutata a librariis*, 9, 40, 3. *n.* 11, 6, 3. *n.* 15, 26, 4. *n.*

Γραμματεῖον. ὁ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, archiſcriba, 4, 87, 8.

Γραμματεὺς, 17, 1, 2.

Γραμματικὴ, ἡ, ars legendi, 10, 47, 7.

Γραμματικὸς, ὁ, literator, τῶν τὰς ἀκροάσεις ποιουμένων, 32, 6, 5. *idem* κριτικὸς, 32, 4, 5.

Γραμματοφόρος, ὁ, tabellarius, 1, 79, 9 & 14. 2, 61, 4 *ſq.* 5, 17, 9. 5, 101, 6. 22, 26, 30.

Γραμμὴ, ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα, (*i. q.* ἡ περίμετρος) 2, 14, 8. μίαν τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσας, 12, 23, 6. ἐσχάτην τρέχοντες ταύτην, *ſcil.* γραμμὴν, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6.

Γράφειν τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ἀράτῳ, eorumdem temporum hiſtoriam cum Araro perſcribere, 2, 56, 1. οἱ ὑφ' ἡμῶν γραφόμενοι καιροὶ, 2, 56, 4. γράφειν ὑπέρ τινος, ſcribere de re, 1, 1, 4. 3, 1, 4. 3, 106, 10. γράφειν καὶ χειροτονεῖν περί τινος, perſcribere, decernere, decreto ſtatuere, & ſententias dicere de re, 9, 30, 5.

Γραφή. ἡ γραφὴ, hæc noſtra ſcriptio, hiſtoria noſtra, 1, 2, 8. *n.* *T. V. p.* 125. 1, 56, 11. 2, 40, 3. *Sic de ſua hiſtoria*

hiſtoria Diodorus Siculus loquens, I, 37. κατὰ τὴν γραφὴν *ait*.

γραφαὶ, picturæ, 22, 13, 9. Ἀριστείδου γραφὴ τοῦ Διονύσου, 40, 7, 3.

Γραφικὸν ἁμάρτημα, error ſcribarum, 34, 3, 11.

Γροσφομάχος. γροσφομάχοι, velites, 1, 33, 9. *n.* 6, 21, 7. 6. 24, 3 *ſq. n.* 6, 33, 8. 6, 35, 5. *n.* (*coll. Adn. ad* 6, 31, 11.) 10, 32, 2. 10, 39, 1. 11, 23, 1. *n.* 15, 9, 9. *n.* *Conf.* ἀκοντισταί. *Adde Ind. Hiſtor. in* Velites.

Γρόσφος, haſta velitaris, jaculum, (*nam* ἀκοντίζεται, 10, 20, 2.) 1, 40, 12. 6, 22, 1 & 4. 8, 6, 1. γρόσφοι ἐσφαιρωμένοι, 10, 20, 3.

Γροσφοφόροι, 6, 21, 9.

Γυμνασία, ἡ, πρὸς τὰς πολιτικὰς πράξεις, 1, 1, 2. ἡ ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασία, 4, 7, 6. 10, 20, 1 & 6.

Γυμνάσιον, 16, 31, 2.

Γυμνικὸς ἀγὼν, 5. 101, 6. 7, 10, 2.

Γυμνός. σκοπεῖν ὅπου τι τοῦ σώματος γυμνὸν, *i. e.* ἄξοπλον, 3, 81, 2 *ſq.* *ſic* γυμνοὶ τόποι *ſc.* τοῦ σώματος, 16, 33, 3. γυμνοὶ, nudi, absque veſtibus, *pugnabant Galli Gæſatæ*, 2, 28, 8. 2, 29, 7. γυμνὴ, *de muliere*, nudata facie, detracto velamine, 15, 33. 8.

Γυμνοῦν. γεγυμνῶσθαι, 10, 27, 10.

Γυναικεῖος. γυναικείοις λογισμοῖς χρωμένη, 2, 4, 8. τῆς δὲ παθούσης τὸ (*an* τι?) γυναικεῖον πάθος, 10, 4, 7. *n. an de lacrymis?* αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι, cum mulieres feſtis ſolennibus cum pompa in publicum prodeunt. 32, 12, 3 *ſq.*

Γυναικίζεσθαι. γυναικιζόμενος, muliebri ſuperſtitione utens, 32, 25, 7.

Γυναικισμὸς, muliebres mores, 30, 16, 5. *n.*

Γυναικοθύμως, muliebri animo, 2, 8, 12. 32, 25, 9.

Γυναικώδης καὶ ἀγεννὴς, 37, 2, 1. τερατεία, 12, 24, 5.

Γυναικωνῖτις, *Fr. hiſt.* 27. *cf.* ἀνδρωνῖτις.

Γύρος, circulus, *quo Antiochum circumſcripſit Popillius*, 29, 11, 5.

Γὺψ, ὁ. γυπῶν πλῆθος, 7, 15, 8.

Γωνία, angulus. αἱ κορυφαὶ τῶν γωνιῶν, 1, 42, 3. πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν ποιεῖται τὰς ἀνακλάσεις, 4, 43, 9. γωνίαν βεβηκυῖα ἐπὶ &c. *vide in* βαίνειν.

Δ.

Δαί. τί δαί, *in* τί δὲ *mutatum a Caſaub. ſed reſtituendum Polybio*, 16, 34, 5. *n.*

Δαιμονᾷν, inſania, furore correptum eſſe, 31, 6, 4.

Δαιμόνιον, τὸ, Deus, 1, 84, 10.

Δαιμονίως, veluti divinitus, forte fortuna, ſane quam bona fortuna, 15, 14, 7. δαιμονίως πως, 27, 14, 5. παραστατικῶς καὶ δαιμονίως ἐνώρμησαν, velut

velut divino furore concitus, 16, 28, 8.

Δαιμονοβλάβεια, ἡ, amentia, mentis occæcatio divinitus immiſſa, 28, 9, 4.

Δαίμων Καρχηδονίων, Numen Carthaginenſium, 7, 9, 2. *n.*

Δαιτρεύειν, coquum agere, epulas inſtruere, 12, 24, 2.

Δάκνειν, 15, 33, 9.

Δάκρυ. *τὰ δάκρυα τῶν αἰγείρων*, 2, 16, 13.

Δακτυλιαῖος, longitudine digiti, 6, 22, 4. *δακτυλιαῖα διάμετρος*, 27, 9, 3.

Δακτύλιος, ὁ, annulus *ferreus*, 1, 22, 7. *τὴν εἰκόνα τινὸς φέρειν ἐν τῷ δακτυλίῳ*, 15, 31, 9.

Δαμᾶν. *ἐδάμησαν*, domiti, repreſſi ſunt, *ex conject.* 31, 13, 2. *n.*

Δανείζεσθαι *dicitur pecunia, quæ* fœnori locatur, 23, 7, 3.

Δαπανημάτων ἐνδείᾳ, commeatuum inopia, 9, 42, 4. *niſi fortaſſe vocabulum illud Heroni debetur, non Polybio.*

Δᾷς, ἡ. *δᾷδα καὶ στυππεῖον καὶ πῦρ ἐμβάλλειν ταῖς μηχαναῖς*, tædas, *vel* tædam, *collective*, 1, 45, 12.

Δασύτης, ἡ, ſpiritus aſper in pronunciandis literis; *τὰς δασύτητας συσσώζειν*, 10, 47, 10.

Δαψίλεια, ἡ, copia, frequentia, abundantia, *καὶ εὐωνία*, 2, 15, 2 & 4. *τῆς χορηγίας*, 5, 70, 2.

Δαψιλής. *δαψιλεῖς χορηγίαι*, 5, 68, 2. 5, 70, 5. *δαψιλὲς μέτρον*, 9, 19, 6. *n.*

Δαψιλῶς, 9, 19, 6. *n. ſecundum codices nonnullos.*

Δὲ, *abundans in apodoſeos initio, repetitum fere ex protaſi, & ſubinde temere vel extruſum ab editoribus vel mutatum, ſed reſtituendum auctori. Vide præcipue Adnot. ad* 1, 29, 6. *tum* 1, 30, 14. *n.* 2, 37, 3. *n.* 2, 39, 2. *n.* 4, 1, 6. *n.* 6. 41, 6. *n.* 9, 31, 4. *n.* 10, 16, 7. *n.* 11, 22, 10. *Pari ratione haud cunctanter defendere debueram θεωροῦντες δὲ*, 1, 20, 9. *n. quibus verbis reſpiciuntur ac veluti reſumuntur ea quæ vs.* 7. *præceſſerant, ὅθεν ὁρῶντες. Sed, ut* 2, 67, 1. *eamdem particulam, incommodius ibi vulgo inſertam, ejicerem, commovit me trium vetuſtiſſimorum codicum auctoritas: eademque fere ratio obtinet* 2, 56, 2. *Rurſus vero* 2, 24, 2. *n. ubi in media periodo μετὰ δὲ ταῦτα erat, contra communem. codicum conſenſum ejicienda fuit illa particula.*

δὲ particula cum δὴ permutata a librariis, 1, 30, 12. *n.* 1, 80, 9. *n.* 3, 21, 8. *n.* 4, 38, 11. *n.* 10, 37, 5. *n.* 11, 14, 2. *n.* 11, 15, 7. *n.*

δὲ cum γὰρ commutata a librariis; vide ſupra in γάρ. Corrupte mssti δὲ καὶ dant, pro δέκα, 1, 85, 3. *n.* 3, 71, 8. *n.*

Ad præcedens τε vel οὔτε non neceſſario deinde τε aut οὔτε inſertur, ſed & δὲ & οὐδὲ locum habet; vide 1, 12, 6. *n.* 1, 80, 8 *ſq. n.*

Δεδο-

Δεδογμένα, τὰ, 3, 40, 2. 3, 44, 5. *n.*

Δειγάνας *temere editum erat* 5, 54, 10. *pro* ἀδειγάνας, *quod vide.*

Δεῖγμα, 1) documentum, ſpecimen, 32, 14, 4. 32, 22, 4. ἐκφανέστατον καὶ μέγιστον περὶ τοῦ *&c.* 7, 12, 9. τεχνίτου δεῖγμα τῶν ἔργων, 6, 58, 1. δεῖγμα ἔχομεν, 5, 12, 7. 6, 58, 1. δεῖγμα ἐκφέρειν τῆς προαιρέσεως, *documentum edere*, 3, 69, 3. *Sic* δεῖγμα φέρειν τῆς δυνάμεως, 10, 22, 4. δεῖγμα καλὸν ἐκτίθεσθαι, 4, 24, 9. δεῖγμα ποιούμενοι διότι *&c.* his ex rationibus collegit, intellexit *&c.* 2, 48, 3. *n.*

2) δεῖγμα, locus in urbe Rhodiorum, 5, 88, 8. — „forum, ubi δείγματα mercium exponuntur, ut apud Athenienſes.“ *Ern.*

Δείδειν. δείσαντες ἐκ τῶν ὕπνων, terrore e ſomno excitati, 5, 52, 13.

Δεικνύειν. σαφῶς οἶμαι δεδείχαμεν, 5, 105, 9. *n.* ἐφεδρεύουσιν ἀεὶ πρὸς τὸ δεικνύειν, 10, 16, 3. *n.* πρὸς τὸ δεικνύον *conj. Reisk.*

Δεικτηριὰς, 14, 11, 4.

Δείλη. ἀναζεύξας δείλης, 5, 6, 5. ὀψίας δείλης, 7, 16, 4. 17, 8, 1. ἐπὶ (*potius* ὑπὸ) δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7.

Δειλία, ἡ, καὶ βλακεία, 3, 81, 7.

Δεῖν, 1) oportere. ἀνέδωκε διαβούλιον τί δεῖ ποιεῖν, 7, 5, 2. *n.* *&* *locis ibi citatis adde* 5, 51, 3. ὧν οὐδὲν ἂν δέοι μνημονεύειν ἐπ᾽ ὀνόματος, 8, 12, 10. ὅτι δέοι παθεῖν μᾶλλον, quidvis potius pati, 1, 54, 4. *n.* 40, 4, 8. *Sic*, περὶ τῶν ἄλλων, ὅτου δέοι πάντως παραχωρήσαιμι, alia re quacunque cedam, 21, 3, 1. *Verbum* δεῖ *vel* δεῖν *per ellipſin omiſſum*; τὸ διαπιστεῖν τῇ τύχῃ ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, *veritas illius ſententiæ quæ monet* diffidendum eſſe fortunæ *manifeſta facta eſt omnibus*, 1, 35, 2. *n.* *Perperam omiſſum verbum a librariis, ex ingenio reſtitutum a Caſaub.* τὰς τοιαύτας ζητεῖν πίστεις δεῖ δι᾽ ὧν *&c.* 8, 2, 5. *Recte abeſſe videtur a cod. Vat. & ejus adſeclis* 3, 28, 5. *ubi ex Bav. editur* λοιπὸν διευκρινῆσαι δεῖ. *Satis erat*, λοιπὸν (*ſc.* ἐστὶ) διευκρινῆσαι. *Conf.* δέον.

2) πολλοῦ δεῖ, multum abeſt, 3, 6, 3. *&c.* *Conf.* προσδεῖν, προσδεῖσθαι.

3) δεῖν, *i. q.* μέλλειν. *Sic* δεῖν βλάπτειν 9, 30, 6. *idem valet quod* βλάψειν.

4) δεῖν, vincire. δήσας τοὺς ἀνθρώπους ταῖς ἁμάξαις, 23, 16, 5. πλοῖα δεδεμένα τοῖς ὀργάνοις, naves quæ per corvos vinctæ tenebantur, 1, 23, 6. πλοῖα δεθέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, naves quæ facta in hoſtiles naves impreſſione illigatæ ſunt illis, 2, 10, 4.

Δεινολογία, ἡ, oratio miſerabilis, rei gravitatem & indignitatem exaggerans, 33, 5. 3.

Δεινοπαθεῖν, 12, 16, 9.

Δεινός. δεινοὶ Ῥωμαῖοι θεοὺς ἐξιλέ-

ἰσκεσθαι καὶ ἀνθρώ-
, 3, 112, 9.
ινόν. οὐ γάρ ἐστιν ἐπὶ
τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ
καί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδ-
αθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4.
γγίζοντος τοῦ δεινοῦ, 29,
ι. ν30, 7, 3. τοῦ δεινοῦ
ἐς περιστάντος, 1, 53, 6.
τοῦ δεινοῦ, vide ἔξω.
; τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8. πρω-
ιμος παντος δεινοῦ, 1,
. cf. ἄπειρος.
ς. πολλὴν ἐπιφαίνει δει-
τα καὶ τόλμαν, multam
di vim oſtendit, 12,
5.
της, ὁ, conviva in cœna;
χροι τῶν δειπνητῶν, 3,
ι:
ποιεῖσθαι, cœnari, 3, 67,
3, 71, 6. 5, 6, 6. 5,
ι.
μονῶν, ſuperſtitioſum
10, 2, 9. δεισιδαιμονή-
religione tactus, 9, 19, 1.
αῖς σημείοις, Fr. gr. 33.
μονία, religio, religionis
6, 56, 7. ἀγεννής, ſu-
tio, 12, 24, 5.
ιendoſe dant mssti pro
ὴ i. e. τέτταρα καὶ, 1,
l. n. Viciſſim 1, 85, 2.
71, 8. δέκα, δὲ καὶ fe-
it librarii.
ρχης, ὁ, vel δεκάδαρχος,
, 2.
ν. Vide Adnot. ad 1,
.
αῖος. δεκαμναῖον ὀψώ-
ſtipendium decem mina-
13, 2, 3.
ία, decem navium claſ-
3, 7, 4. 25, 7, 1.

Δεκαπέντε. *Vide Adnot. ad* 1, 42, 5. *& ad* 1, 59, 1.
Δεκάπηχυς, 17, 16, 2.
Δεκαπλάσιος, 22, 5, 15.
Δεκαταῖος παραγενηθεὶς, decimis caſtris, 11, 32, 1.
Δεκατεύειν τοὺς Θηβαίους τοῖς θεοῖς, decimam ex Thebanis conſecrare diis, 9, 39, 5.
Δεκήρης, deceris, 16, 3, 3. 16, 7, 1.
Δελεάζειν τινὰ, 6, 9, 6. δελεάζεσθαι ὑπό τινος, 32, 22, 2. τῇ χάριτι, 38, 3, 11.
Δελτάριον, 29, 11, 2.
Δελφὶν, ὁ, 34, 2, 14.
Δέμα, τὸ, vinculum; ἐμπλέκεσθαι τοῖς δέμασι, *de equis*, 6, 33, 11.
Δεξιὰ, ἡ. *Pro* ὀεξιὰ δὲ, 3, 82, 3. δεξιᾷ δὲ *vel* ἐν δεξιᾷ δὲ, *aut* δεξιὰν *videtur ſcribendum.* τὰ διδόμενα τῇ δεξιᾷ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῇ λαιᾷ χειρὶ, *proverbialiter dictum*, 38. 2, 9. *n.*
Δέον. δέον ἂν εἴη, *cum infin.* 2, 37, 5. ὃ δέον ἦν πράττειν, 1, 30, 8. 11, 1, 6. δέον στρατηγὸν ἕτερον ἑλέσθαι, 2, 2, 8. 2, 3, 1.
τὸ δέον. τὸ δέον ἐγένετο αὐτοῖς, recte cum eis agebatur, non lædebantur, 4, 32, 5. ὑπὲρ τὸ δέον οἰκεῖος τῆς ἡσυχίας, ſupra quam fas eſt amans otii, 5, 87, 3. προχειρότερον τοῦ δέοντος, 1, 21, 5. σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, a ſcopo aberrare, male rem gerere, 3, 70, 8. πρᾶξαί τι τῶν δεόντων, præclari quid gerere, 1, 55, 5. μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, aliquid eorum quæ fieri

fieri debent prætermittere, 5, 98, 4.

Δεόντως, recte, rite, probe; στοχάζεσθαι, 1, 33, 10. ἀπαγγέλλειν τὴν ἀληθ. 1, 14, 1. συνόπτεσθαι, 1, 12, 7. δεόντως ἕξειν, bene ſecum actum iri, 9, 7, 3.

Δέρμα, τό. δέρματα καταφαγεῖν, 7, 1, 3. *δέρματα, quod vulgatum erat* 4, 38, 4. *in* θρέμματα *mutavi ex cod. Vrb.*

Δεσμός, ὁ. καθ' ἕνα δεσμὸν, *ſuperiores editt.* 10, 22, 7. *n.*

Δεσπόζειν, *cum genit. velut* τῆς Σικελίας, 1, 10, 8. 5, 34, 7. 5, 55, 2.

Δεσποτικῶς ἄρχειν τῶν ὑποτεταγμένων, 10, 36, 7.

Δευτεραῖος ἦλθε, 2. 70, 4.

Δευτερεύειν οὐδενὸς, nulli ſecundum eſſe, 18, 38, 5.

Δεύτερον, ſecundo, deinde, 2, 39, 6. iterum, 8, 1, 7.

Δεύτερος. ἀλύων δεύτερος ἢ τρίτος, cum uno aut duobus, 26, 10, 2. δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς, altera via ac ratio hæc fuerit, 8, 2, 6. δευτέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς, 39, 2, 11. τἄλλα πάντα δεύτερα θέμενος, 32, 10, 9. μηδενὸς ἐν μηδενὶ δεύτερος, 4, 23, 6.

Δέχεσθαι, *i. q.* ἀποδέχεσθαι. δεξάμενοι τὰ λεγόμενα, probantes dicta, 1, 30, 5. ἐπαινέσας καὶ δεξάμενος τὴν προθυμίαν, acceptam habens, 1, 45, 4. δέχεσθαι τοὺς πυρσοὺς, ſigna facibus data excipere, 10, 46, 9. *i. q.* ἀποδέχεσθαι, *ibid. vs.* 8. δέχεσθαί τι ἐν παρακαταθήκῃ παρά τινος, 33 … 2. οὐ δυνάμενοι δέξα… τὴν ἐκτάνην, ſuſtinere … tum, 32, 14, 5.

Δεχήμερος. δεχήμεροι ἀν… 20, 9, 5. 20, 10, 12.

Δή. — „μικραὶ λίαν ἐγί… βοήθειαι πρὸς δὴ τὰς … *&c. ubi eleganter τὸ δ… jicitur*, adverſus Illyri… utique exſcenſiones, 2, 5 … δὴ καὶ πρῶτον *&c.* 2, 1… *Hanc particulam pro … poſuerim* 10, 4. *extr.* δὴ προσεπιφθεγξάμ… *Ern.* — „*Nos* 2, 5, 7. … *ticulam, quæ incommod… bis inſerta videbatur*, … *mus conſentientibus veti… mis codicibus. Ad* 10, … *vide Adnot. Bene hab… in hujuſmodi:* ὑπὲρ ὧ… δὴ ὁ λόγος, 5, 21, 9. δή ποτ' οὖν, *de quo vide* … τῳ, *&c. Importune ver… ſus inſerta videtur* 4, 23 … δὴ *particula cum* δὲ … *permutata a librariis; ſupra in* δέ. *Locis ibi c… adde* 4, 81, 14. *ubi pr… quod dabant libri,* δὴ … *bendum duximus.*

Δῆλον. δῆλον ὡς ἔοικε … σθαι, 2, 29, 1. ἢ δῆλ… 36, 5. *oportebat puto … λον, cum circumflexo, … let idem ac* δηλονότι, … videlicet.

Δηλοῦν. ὑπὲρ ὧν ἄρτι δε… καμεν, expoſuimus, 2 … 11. τοῦτο μεθερμηνε… νον δηλοῖ, ſignificat, ſo… 26, 6.

Δημαγωγία, ἡ, artes quibus demeretur populus, 38. 3, 11. δημαγωγίαν εἰσηγεῖσθαι, legem ferre ad captandum populi favorem adcommodatam, 2, 21, 8.

Δημαγωγικὸς κατὰ τὴν αἵρεσιν καὶ πλεονέκτης, 15, 21, 1.

Δημαγωγὸς καὶ ὀχλαγωγὸς τέλειος, 3, 80, 4.

Δημεύειν τὰς οὐσίας, 15, 21, 2.

Δημιουργικὸν πλῆθος, multitudo ex opificibus conſtans, 10, 8, 5.

Δημιουργός. ἀρχιτέκτων καὶ δημιουργὸς τῶν ἐπινοημάτων Ἀρχιμήδης, inventorum architectus & opifex, 8, 9, 2. οἱ δημιουργοὶ τῶν Ἀχαιῶν, 24, 5, 16. *n.*

Δημοκρατία, 6, 9, 3. *cf. Ind. hiſtor. in* Democratia.

Δημοκρατικὸν πολίτευμα, 24, 9, 3. δημοκρατικὴ καὶ συνεδρικὴ πολιτεία, 31, 12, 12. 4, 1, 5. δημοκρατικὴ συμμαχία. 10, 23, 6.

Δῆμος, ſtatus popularis, (*i. q.* δημοκρατία) 6, 4, 9. *n.*

Δημόσιος. δημόσιοι τῆς Ῥώμης, ſervi publici, 10, 17, 9. δημοσίᾳ πίστει ὀμνύειν, 3, 25, 7. δημοσία ἀναγραφὴ, ſcriptum publicum, inſtrumentum publicum, 12, 11, 9. τὰ δημόσια, publica opera, publica ædificia, 6, 13, 3. 6, 17, 2 & 6. bona publica, 6, 56, 15.

Δημοτελὴς θυσία, publicum ſacrificium, 6, 53, 6.

Δημότης, ὁ. τῶν δημοτῶν ἡ πλῆθος, populi multitudo, 8, 89, 9.

Δημοτικός, popularis, καὶ πρᾷος, 10, 26, 1. ἐσθὴς δημοτικωτέρα, 10, 26, 2. δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς, 25. 8. 1.

Δημότις, ἡ, mulier privata, 23, 18, 2.

Δή που, nempe, certe ſane, (*præcedente etiam particula* γε,) 11, 58, 5. δήπουθεν, *idem*, 21, 8, 8.

Διὰ; *cum genit.* 1) *de tempore;* διὰ χρόνου. poſt longum tempus, 1, 66, 8. *Sic* διὰ πολλοῦ χρόνου, 1, 66, 10. *Et* δι' ἐτῶν δέκα, poſt decem annos, decimo quoque anno, 22, 26, 22. *Sed* διὰ ἡμέρας, per totum diem, totum diem; στὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, 37, 3, 3. διὰ προγόνων 22, 4, 4 *eſt* inde a majoribus noſtris. 2) *de loco,* in, *vel potius* ſecundum, juxta, præter; δι' αὐτῆς τῆς κορυφῆς, 2, 68, 8. *n.* διὰ τῆς τῶν Ἀῤῥητίνων πόλεως, 3, 77, 1. δι' ἀμφοτέρων τῶν κεράτων, 3, 72, 9. *Adde* 3, 68, 12. *n.* 15. 14, 4. n. 3) *de cauſſa inſtrumentali, de modo ac ratione qua efficitur aliquid;* ἐξαίροντες διὰ τῆς τροχιλίας, 1, 22, 8. *& ſexcenta hujuſmodi alia. Huc refer* δι' αὐτοῦ, per ſe, *non ope aliorum,* 1, 9, 6. 7, 8, 2. 8, 36, 5. *Tum exempla hujuſmodi:* ὑπερβολὴν χαρᾶς οὐκ ἀπέλιπον διά τε τῆς πρὸς τὸν θεὸν εὐχαριστίας *&c.* 1, 36, 1. *nempe* modum nullum poſuerunt lætitiæ quam ſignificabant partim gratiarum actio-

nibus &c. διὰ τῆς μεταθέσεως, 1, 82, 9. *eſt* per ipſum modum defectionis, per ea quæ in ipſa defectione patraverunt. *Et licet* διὰ, *ubi cauſſam efficientem ſignificat, & per latinum* propter *exponitur, accuſativum caſum proprie adſciſcat, tamen eadem notione etiam cum genitivo conſtrui poteſt, quia inſtrumentalis cauſſa eſt ſpecies quædam cauſſæ efficientis; quare v. c.* 7, 17, 4. *peræque* διὰ τῆς ὀφρύος *ac* διὰ τὴν ὀφρὺν *dici potuit; &* 9, 33, 3. *peræque* διὰ Φίλιππον *&* διὰ Φιλίππου. *Qua ratione vero* δι' ὧν, 8, 4, 1, *ubi videri poteſt* quapropter *ſignificare, in genitivo caſu poſitum intelligi debeat, pro accuſativo, docui in Adn. ad h. l.*

Cum accuſativo; 1) propter. *Hinc* δι' ἃ quapropter, quamobrem; *quod interdum perperam in unam vocem* διὰ *contractum eſt a librariis, velut* 5, 35, 12. *n. conf.* 5, 42, 7. *n.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, niſi per hoc ſtetiſſet, niſi hoc obſtitiſſet, 17, 14, 14. 2) *Paulo rarior uſus eſt ille* 5, 24, 5. *n.* διὰ τὴν παράθεσιν τῆς πόλεως, quod adtinet ad propinquitatem urbis, *vel* licet in proximo ſit urbs.

Διαβαίνειν, 1) tranſire, trajicere, τὸν ποταμὸν, 2, 13, 7. 8, 35, 2. 3, 71, 10. τὸ Ῥίον, 4, 64, 2. 4, 78, 2. *Sic* διαβὰς αὖθις τὸν ποταμὸν, *corrigendum fuit* 3, 76, 11, *deleta præpoſ.* εἰς, *quæ ex terminatione vocis præcedentis temere repetita erat. Nam diverſum eſt,* διαβαίνειν εἰς Σικελίαν, 1, 5, 2. εἰς τὴν Ἤπειρον, 4, 66, 5. 2) digredi, dilabi; *ſi modo vera ſatisque certa eſt Reiſkii conjectura, quam in contextum recepimus* διαβαίνοντες, *pro* διαμένοντες *quod haud dubie vitioſum erat*, 4, 12, 11.

Διαβάλλειν, τινὰ πρός τινα, clam accuſare aliquem apud aliquem, obtrectare alicui, 28, 11, 14. *Pro* μακρὰν αὐτὸν ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *quod ex Caſauboni editione tenuimus* 11, 16, 2. *debuerat, puto, plurimorum & vetuſtiſſimorum codicum veſtigiis preſſius inhærendo, ſcribi* μακρὰν αὐτὸν ἐν πορείᾳ διαβάλλει, *& verbum hoc interpretandum fortaſſe erat* disjicit ſe (*i. e.* exercitum ſuum) diducit. *Ceterum vide ibi Adnot.*

διαβάλλεσθαι, *in verbo paſſivo, eſt* incuſari, male audire; *non ſolum immerito, ſed & merito;* Πόπλιος παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠδόξει καὶ διαβέβλητο, 1, 52, 2. 16, 39, 2. 2) διαβεβλημένος πρός τινα, infenſus alicui, 30, 17, 2. *n.*

Διάβασις, trajectio, & trajectus, *i. e.* locus ubi trajicitur flumen, ἡ πρώτη διάβασις ἐξ Ἰταλίας Ῥωμαίων, 1, 5, 1 & 3. ἡ τοῦ Ῥοδανοῦ διάβασις, 3, 35, 7. 3, 39, 8 *ſq.* κατεσκήνωσαν ἐπὶ τῆς διαβάσεως (τοῦ Ἑλλησπόντου) 21

10

10, 7. *Adde* 10, 6, 7. *Hinc correxi* Φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1. *ubi, abſorpto a vocis præcedentis terminatione articulo* τὰς, erat διαβάς. *Contra*, 10, 27, 8. *ubi vulgo ſcribebatur* μετ' αὐξήσεως ἔνια καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν, *correxi* διατάσεως, *conf. Adn. ad l. c. ſed* διαθέσεως malim, *quod vocabulum vide infra ſuo loco.*

Διαβεβαιοῦν. διοριζόμενος καὶ διαβεβαιούμενος περὶ τούτων, *diſtincte & adductis rationibus, adjecta confirmatione, de his rebus agens*, 12, 12, 6.

Διαβιάζεσθαι. διαβιασάμενος τὴν ἀσθένειαν, *Fr. gr.* 34. *quod Fragm. pertinere ad Philopœmenem, jam ſupra monui in* αὐθημερόν.

Διαβιβάζειν. (*activum* τοῦ διαβαίνειν) trajicere exercitum; διαβιβάζειν εἰς τὴν Μεσσήνην τὰς δυνάμεις, 1, 20, 13. διαβιβάσαντες αὐτοὺς τὸν Πάδον, 2, 34, 5. 3, 113, 2 & 6. 4, 67, 7.

Διαβολὴ, accuſatio privata *vel* clandeſtina, denunciatio, *ſive vera, ſive falſa*; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, 12, 15, 9. τὸ πρᾶγμα οὐ προσδεῖ διαβολῆς, 6, 2, 8. ἐν διαβολαῖς ὢν, accuſatus *apud reginam*, 2, 11, 4. διαβολὴν πλάττειν, 4, 84, 1 & 7. προσφέρειν τινὶ, 4, 84, 7. ἐπιφέρειν, 3, 5, 4. δέχεσθαι, 4, 85. 5. εὗρε τὴν βολὴν οὖσαν ψευδῆ, 4, 86, 7. ἀπολύειν τινα τῆς διαβολῆς, 3, 5, 4.

Διαβούλιον, 1) deliberatio, conſultatio. διαβούλιον ἀναδιδόναι, ἀποδιδόναι, *vide ſupra in his verbis.* πρὸς τούτοις ἐγίγνετο τοῖς διαβουλίοις, 3, 93, 2. διαβούλιον ἄγειν περί τινος, inſtituere, 3, 20, 1. εἰσάγειν, proponere, 23, 9, 1. πολιτικὰ διαβούλια, 25, 9, 2. τὴν πλείστην δύναμιν ἐν τοῖς διαβουλίοις ὁ δῆμος μετείληφει, 6, 51, 6. *Adde* 2, 26, 3. 29, 8, 1. 33, 1, 4. 2) decretum; ἐκυρώθη τὸ διαβούλιον, ſancitum eſt decretum, *aut* ſancita, decreta eſt ea ſententia quæ hoc ſtatuit, 5, 49, 6. οὐκ εἴασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, 23, 9, 12. αἱ κυροῦσαι τὰ διαβούλια γνῶμαι, ſententiæ quæ ſanciunt decreta, *i. e.* quæ vincunt, ex quarum præſcripto fiunt decreta, 4, 24, 2. 3) concilium conſultantium; τὴν τῶν Ῥοδίων ἀντιπολιτείαν διέκρινε τὸ διαβούλιον, 29, 4, 2. συντελεσθέντος τοῦ διαβουλίου, 11, 10, 7, dimiſſo concilio, *ſed poteſt pariter verti*, peracta deliberatione. *Sic* 2, 39, 6. ἐν ᾧ τόπῳ τάς τε συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συνετέλουν.

Διάβροχος τόπος, locus aqua repletus, 5, 22, 6.

Διάγειν, 1) transducere *copias per regionem, aut* transduci ſinere, tranſitum dare, 22, 15, 3. *cf.* διϊέναι. adminiſtrare; πανηγυρικώτερον διῆγε

τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, 5, 34, 3. 3) *neutraliter, per ellipſin nominis* τὸν χρόνον *vel* τὸν βίον, vitam *vel* tempus tranſigere, verſari; διῆγον ἀδεῶς, ῥαθύμως *&c.* agebant, vivebant, 1, 66, 10. 2, 5, 6. ἐν ταῖς παρωρείαις προσκνέχων διῆγε, verſabatur, morabatur, 5, 17, 6. 4, 6, 3. 4) διάγεσθαι τὸν λόγον τῆς διηγήσεως, εἴς τινα, ſermonem, narrationem ad aliquem transferre omiſſo alio, 7, 7, 7. βουληθεὶς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος διαγαγεῖν εἰς παραπλησίαν διάθεσιν τῇ Θετταλῶν, *ſic ex Bav. editum erat* 4, 76, 1. *per ſe quidem non male; nos tamen ex reliquorum codd. conſenſu* ἀγαγεῖν *adſcivimus.* διάγειν τινὰ, diſferre aliquem de die in diem: *hinc ex Reiskii ſententia* 15, 22, 4. *pro mendoſo* διαλεγόμενοι *ſcribendum erat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod probabilius etiam faciunt adjecta verba* καθ' ἡμέραν.

Διαγελᾶν. διαγελώμενοι καθ' ἡμέραν *edidimus ex cod. Peireſc.* 15, 22, 4. *ubi rectius fortaſſe fuerat* διαγόμενοι *vel* διαγαγόμενοι, *quod eſt a Reiskio propoſitum.*

Διαγίγνεσθαι. 1) διαγενομένων ἐτῶν δέκα, decem annis interjectis, 2, 19, 7. 2) ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, in militari vita conſtanter, aſſidue verſatus erat, 16, 21, 1.

Διαγινώσκειν, 1) τινὰ, dignoſcere, internoſcere aliquem ab aliis, 4, 4, 5. diſcernere, *qua de re agatur*, 6, 46, 10. 2) decernere, ſtatuere; διέγνω ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 2, 66, 8. ὑπὲρ ἁπάντων διαγνωσόμενοι, judicaturi, 22, 7, 5. 3) *i. q.* διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 3, 32, 2. *it.* 21, 9, 3.

Διάγραμμα, τὸ, decretum ſcriptum, edictum, 23, 10, 6. — „*ſic & Ioſephus*, 19, 5, 1.“ *Ern.*

Διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, imperare milites, 6, 12, 6. — „*ut latine dicunt*, deſcribere milites.“ *Ern.* τοιούτων τινῶν συνθηκῶν διαγραφεισῶν, perſcriptis his pacis legibus, 1, 62, 7.

Διαγραφὴ, ſolutio, numeratio pecuniæ, & expunctio debiti; τοῦ τραπεζίτου ποιοῦντος τὴν διαγραφὴν ἑκατέρῳ τῶν κέ. ταλάντων, 32, 13, 7. *n.* — „*vide Salmaſ. de Vſuris p.* 513.“ *Ern.*

Διαγρυπνεῖν τὰς νύκτας, 22, 9, 11.

Διαγωγὴ, 1) vita, vitæ ratio; ἀνεχώρησαν εἰς τὰ σφέτερα νόμιμα καὶ τὰς διαγωγάς, 5, 106, 1. τὴν ὅλην τοῦ βίου διαγωγὴν ἐν τούτοις ἔχειν, 12, 3, 8. μετὰ τούτου τὴν πᾶσαν ἐποιεῖτο διαγωγὴν, cum hoc unice verſabatur, tempus tranſigebat, 5, 27, 3. (*conf.* διάγειν.) ἀπὸ τούτων ποιεῖσθαι τὴν διαγωγὴν, his vitam ſuſtentare, 5, 2, 10. (*Sic* τοὺς βίους διεξάγειν, 1, 71, 1.) 2) oblectatio animi, animi voluptas, 5, 75, 6. *& ſic manifeſte etiam* 3, 57, 9. *ubi parum*

parum recte Erneſtus profectum in diſcendo *interpretatus eſt. Eadem notione accipiendum nomen ἀγωγὴ* 4, 20, 10. *niſi in διαγωγὴ mutandum.*

Διαγώγιον, portorium, 4, 52, 5.

Διαγωνιᾷν, valde timere; *cum μὴ & ſubjunct.* 3, 105, 5. 4, 10, 3. 10, 38, 10. 11, 32, 5. *Cum accuſ.* διαγωνιάσας τοὺς Ῥωμαίους, μὴ κύριοι γένωνται, 3, 102, 10. *ſed & id ipſum, recte ſi ſpectes, vix differt a ſuperiori conſtructione, nam idem valet ac* διαγωνιάσας μὴ οἱ Ῥωμαῖοι κύριοι γένωνται.

Διαγωνίζεσθαι, acriter pugnare, *& nude*, pugnare. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. 1, 58, 6. 2, 9, 5. ἐκθύμως καὶ γενναίως διαγωνίζεσθαι. 3, 115, 4. *Et in præt. paſſ. notione activa vel reciproca.* τηλικαύτας δυνάμεις ἐν θαλάττῃ διηγωνισμένας, quæ mari inter ſe pugnarunt, 1, 63, 8. διαγωνίζεσθαι πρός τινα, 2, 10, 6. 2, 20, 10. *ſic* πρὸς τὴν τοῦ ποταμοῦ βίαν, 3, 43, 7. τινὶ, 1, 28, 2. περὶ τῆς πατρίδος, 2, 35, 8. ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, 2, 20, 10.

Διαγωνοθετεῖν τινας, certaminibus implicare aliquos inter ſe, 26, 7, 7. *cf.* ἀγωνοθετ.

Διαδάκνειν τινὰ, obtrectare alicui, 4, 87, 5.

Διαδέχεσθαι, τινὰ, ſuccedere alicui, 17, 3, 6. τὰ πράγματα τινὸς, ſuccedere alicui in imperio, 9, 29, 1. τὴν βασιλείαν, 2, 4, 7. 4, 2, 7. 31, 12, 7. διεδέξατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν, 9, 28, 8. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 5. οἱ διαδεξάμενοι, *abſol.* ſucceſſores Alexandri, 9, 34, 11.

τὰ πεζικὰ στρατόπεδα διαδεξάμενα τοὺς εὐζώνους, 3, 115, 4. legionarii in locum expeditorum ſuccedentes; *niſi capiendum de* receptione expeditorum per intervalla manipulorum, *ut* 11, 22, 10. διαδεξάμενος ὁ Πόπλιος διὰ τῶν διαστημάτων ἐν ταῖς σημαίαις εἴσω τοὺς ἀκροβολιζομένους.

Διάδηλος, conſpicuus, 6, 22, 3. 10, 41, 7.

Διαδιδόναι, diſtribuere, *v. c. prædam, cum dat.* 3, 76, 13. 10, 40, 10. 5, 43, 2. διέδωκεν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, 3, 85, 3. *n.* divulgare *famam, ſermonem;* λόγους, 1, 32, 3. 23, 2, 2. *unde* διέδωκε λόγον *correxi* 7, 16, 7. *pro vulgato olim* δέδωκε. φήμην, 5, 39, 1. 3, 78, 8. 15, 22, 3. *Hinc* 32, 14, 7. *ubi vulgo editur* φήμης περὶ αὐτὸν διδομένης, *utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *legendum.* φωνὴν, 1, 32, 6. τοῖς Δηλίοις διαδοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ Ῥωμαίων, *i. q.* δοθείσης, edito reſponſo, 32, 17, 2. διαδοῦσα τὴν πεῖραν, *quod editum erat* 18, 11, 2. *ſervari fortaſſe potuerat, eadem notione, qua* διδοῦσα, *quod ex uno codice Pariſino recepimus*, experimentum ſui

 dedit,

dedit, edidit, in publicum edidit, 18, 11, 2. *ſed tamen id verbum hac in phraſi inſolentius.*

Διαδιδράσκειν, 15, 30, 3. διαδρὰς, 4, 81, 7. τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 4, 69, 2.

Διαδορατίζεσθαι, *non* jaculari, *ut interpretatus eſt Erneſtus, ſed* protenſis haſtis pugnare, *nam adjicitur* ἐκ χειρὸς, 5, 84, 2.

Διάδοσις χώρας, agri diſtributio, 2, 23, 1. *n.* 3, 67, 6. — *Cl. Reiskius autem utroque loco reſcribit* διάδασις. *Ego vulgatum ſequor. Et* διαδοῦναι *de ejuſmodi diviſionibus publicis dicitur, &* διάδοσις *eſt ipſa diſtributio, &* διαδόσεις *portiones. V. Valeſ. ad Harpocr. in h. v." Ern.*

Διαδοχή. ἐκ διαδοχῆς καὶ κατὰ γένος, per generis ſucceſſionem, 6, 7, 6. ποιούμενοι τὴν ἐργασίαν ἐκ διαδοχῆς, per vices operi ſuccedentes, alternatim opus facientes, 5, 100, 4. 16, 33, 1. 22, 11, 7. ἐκ διαδοχῆς ταῖς ἴλαις ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 3, 116, 8. ἐκ διαδοχῆς ταῖς σπείραις ἐπὶ πόδα ποιεῖσθαι τὴν ἀναχώρησιν, 8, 16, 5.

Διαδράσσεσθαι ἀλλήλων, ſeſe invicem prehendere, corripere, 1, 58, 8. *n.*

Διαδρομή, diſcurſio *per urbem,* 15, 30, 2.

Διαδῦναι. διαδὺς διά τινος ὑδρορῥοίας, 4, 57, 8.

Διαζευγνύειν, dividere, ſejungere; *Alpium juga* διαζευγνύουσι, ſejungunt *Galliam Ciſalpinam a valle quam perfluit Rhodanus,* 3, 74, 4. ἡ Μηδία διέζευκται πλείοσιν ὄρεσιν ἀπὸ τῆς ἠοῦς ἕως πρὸς τὰς δύσεις, Media multis montibus ab oriente ad occidentem diviſa eſt, 5, 44, 11. Σελεύκεια διεζευγμένη φάραγγι κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ, profunda & prærupta valle (in duas partes) dividitur, 5, 59, 6 *n. Sic enim videntur capienda iſta verba.*

Διαζευγμὸς τῶν στρατοπέδων, disjunctio legionum, 10, 7, 1.

Διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα, invidentes Scipioni, *Fr. hiſt.* 61.

Διαζωννύειν. συμβαίνει τοῦτον τὸν τόπον ῥάχει τραχείᾳ διεζῶσθαι, ſpatium iſtud aſpero dorſo e montibus decurrente tranſverſim intercipitur, 5, 69, 1.

Διάθεσις, 1) ſtatus, conditio, ratio rei. αἱ διαθέσεις καὶ περιστάσεις τῶν πόλεων, 10, 24, 3. *n.* τοιαύτη τις ἦν ἡ περὶ τὸ ἔθνος διάθεσις, 2, 41, 3. πῶς εἰς ταύτας παρεγένοντο τὰς διαθέσεις ἐν αἷς ὑπάρχουσι νῦν, quo pacto *Romani* in eum ſtatum pervenerint quo nunc ſunt, 1, 12, 9. ἡ κατὰ τούτους μάχη τοιαύτην εἶχε διάθεσιν, 1, 27, 13. τὰ κατὰ τὴν Ἰταλ. τοιαύτην εἶχε διαθ. 3, 95, 1. χωρεῖν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν, ad priſtinum ſtatum, priſtinam conditionem redire, 15, 31, 5. ἄκρας λαμβάνει διάθεσιν, habet rationem arcis, inſtar arcis eſt,

eſt, 5, 76, 2. *ἀκροπόλεως διάθεσιν ἔχουσιν αἱ Ἄλπεις τῆς ὅλης Ἰταλίας*, 3, 54, 2. *οὐχ ὁμήρων ἔχουσι διάθεσιν, ἀλλ' αἰχμαλώτων*, non obſidum loco habentur, ſed captivorum, 10, 38, 2. *ἡ σύμπασα Πελοπόννησος μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχει*, 2, 37, 11. *εἰς τὴν ἐσχάτην διάθεσιν ἥκειν*, 27, 2, 3. *εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθεῖν διάθεσιν ἐκείνῳ*, in eumdem caſum incidere, 28, 6, 7.

2) *Sigillatim de* adfectionibus corporis & animi *uſurpatur, ut* 3, 60, 6 *ſq.* 3, 6, 7. *& præſertim de* morbis, *maxime de* morbis chronicis, *ut* 2, 70, 6. *n.* 8, 14, 3. *ſed & de* aliis quibusque, *ut* 3, 7, 5. *hinc cum adjectivo*, *λοιμικὴ διάθεσις*, peſtis, morbus peſtilentioſus, 2, 31, 10. *Indeque ducta metaphora*, *λοιμική τις πολέμου διάθεσις ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις*, belli furor, velut peſtilens morbus, omnes Gallos corripuerat, 2, 20, 8. *De* corruptiſſimo animi ſtatu, 1, 81, 10.

3) *In rhetorum ſcholis ἡ διάθεσις eſt* amplificatio & exornatio *argumenti*, qua velut ad vivum depingitur res; *de qua notione vide omnino* 34, 4, 1 *&* 3. *ibique notata. Sic* calamitates Mantinenſium a Phylarcho *μετ' αὐξήσεως καὶ διαθέσεως* e narratas *ait* 2, 61, 11. *Quibus ex locis probabile fit*, 10, 7, 8. *pro eo quod olim vulgatum erat*, *μετ' αὐξήσεως καὶ διαβάσεως ἐξαγγέλλειν*, *non διατάσεως* corrigi *debuiſſe, ſed διαθέσεως. Eodem denique fortaſſe pertinent illæ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, quarum mentio fit Fr. gr.* 38.

Δίαιμος. *πτύσμα δίαιμον*, ſputum cruore permiſtum, 8, 14, 5.

Διαίρειν, (*a διαίρω*) trajicere, 1, 60, 8. 5, 109, 2. 10, 42, 1. *τὸν πόρον*, 1, 37, 1. *τὸν κόλπον*, 5, 16, 5. *εἰς τὴν Σαρδόνα, εἰς τὴν Σικ. &c.* 1, 24, 6. 1, 39, 1. 1, 46, 6. 4, 44, 3. *&c.*

Διαιρεῖν, (*a διαιρέω*) dividere. *δίχα διαιρεῖν*, 3, 92, 1. 7, 4, 2. *διελόντες εἰς δύο μέρη τὴν δύναμιν*, 1, 18, 2. 1, 26, 5. *τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ' ἑκάτερα, προέστησε τοῖς κέρασι, ex lectione cod. Bav.* 3, 72, 9. *τὸ Λιλύβαιον ἀκρωτήριον διαιρεῖ τὸ Λιβυκὸν καὶ τὸ Σαρδῷον πέλαγος*, 1, 42, 6.

In paſſ. *ὁ χρόνος αὐτῷ τῆς ἀρχῆς μάλιστά πως διῄρητο*, dimidium fere tempus magiſtratus illius præterierat, 4, 37, 2. *βακτηρίαι διῃρημέναι εἰς ἴσα μέρη*, 10, 44, 3. *n.*

In med. *διαιρεῖσθαι*, *διελέσθαι*, partiri inter ſe, 1, 7, 4. 7, 4, 2.

Διαίρεσις, 1) diviſio, partitio, *ἐποιήσαντο συνθήκας πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ διαιρέσεως τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους*, ſocietatem inter ſe inierunt de dividendis, de partiendis inter ipſos civitatibus Achæorum, 2, 43, 10. *n.* (*conf. καταδιαιρεῖσθαι*

σθαι) 3, 2, 8, 9, 34, 6. διαίρεσις τῆς χώρας, diviſio agrorum, 3, 40, 9. (*ut διάδοσις.*) τὰς διαιρέσεις συσσώζειν, diſtinctiones orationis ſervare in legendo, 10, 47, 10.

2) ἐκ διαιρέσεως, punctim. τῇ μαχαίρᾳ ἐκ καταφορᾶς καὶ διαιρέσεως ποιεῖσθαι τὴν μάχην, 28, 13, 7. *ubi vide Aanot. Fr. gr.* 107. *n.*

Δίαιτα, ἡ. ἡ κατὰ τὴν δίαιταν ἐπιμέλεια, cura diſciplinæ, 1, 59, 12. τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν πυλώνων, in ſtatione ad portam per totum diem morari, 4, 18, 2.

Διακαρτερεῖν τὴν κακοπάθειαν, laborem tolerare, 37, 3, 4.

Διακατέχειν, (*i. q.* κατέχειν) 1) tenere, habitare *regionem*, 2, 17, 5. 2) in poteſtate retinere, τὴν ἀρχὴν, regnum, 2, 70, 3. *portum, urbem*, 4, 55, 6. 22, 4, 7. 3) cohibere, coërcere, τὰς ἐπιβολὰς τινος, conatus alicujus, 2, 51, 2. τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν, 6, 55, 2.

Διακεῖσθαι ἐσχάτως, ad extrema redactum eſſe, 1, 24, 2. ἑτοίμως, paratum eſſe, 3, 13, 3. ἀσθενῶς, debilem, 1, 19, 1. εὐλαβέστερον πρός τι, cautius verſari in aliqua re, 1, 18, 1. φιλοτίμως πρός τι, cum ſummo ſtudio pro aliqua re laborare, 4, 32, 1. *Et ſic cum aliis fere quibusvis adverbiis, quæ ſtatum aliquem aut adſectionem ſive corporis ſive animi ſignificant; velut* ἀφυῶς, εὐφυῶς, ἀθύμως, οἰκείως *&c. quæ vide ſuis locis.*

Διακενῆς πεποιῆσθαι τὴν ἐπίνοιαν, fruſtra, 2, 50, 5. διακενῆς προΐεσθαι τὸν χρόνον, 3, 70, 10.

Διακινδυνεύειν, prælio rem committere, prælio cernere, 1, 11, 12. 1, 19, 7. 1, 26, 2. 2, 32, 11. 3, 89, 2. περὶ τῶν ὅλων, 2, 18, 7. τοῖς ὅλοις, 2, 26, 6. ὁλοσχερῶς, 2, 32, 5. ἐκ παρατάξεως, 2, 26, 8.

Διακλέπτειν, ſubripere. μηδὲν διεκλάπη, 2, 62, 11.

Διακλείειν τινὶ τὰς χορηγίας, 1, 82, 13. διακλείειν τινα, intercludere aliquem, 3, 60, 12. *n.* (*ubi vulgo omnes* διακεκλικότων, *pro* διακεκλεικότων) ἀπὸ τῶν οἰκείων νεῶν, 16, 6, 4. ἀπὸ τῆς χώρας, 1, 73, 6. ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, 10, 32, 4. *Et cum nudo genit.* διακλείειν τινὰ τῆς ἐπανόδου, intercludere aliquem reditu, 5, 51, 10. 5, 52, 4. τὸν αὐχένα ἡ πόλις διακλείει κυρίως, prorſus interſepit, 4, 56, 5. διακλείεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, ſecludi, diſcludi a ſe invicem, 10, 6, 2. διακλεισθέντες, 20, 6, 8.

Διακλίνειν, τῆς ἀγορᾶς, declinare de foro, excedere, ſubducere ſe de foro, 11, 9, 8. διακλίναντες ἀπὸ τῶν πυλῶν, poſtquam a porta in diverſa abierunt, 6, 41, 11. διακλίνειν τὰς καταγραφὰς, declinare delectum militum, ad nomina non reſpondere, 35, 4, 6. διακεκλικότας τὴν φυγὴν, per fugam delapſos *interpretatur Erneſtus, parum recte;* com-

commodius Caſaub. qui e fuga declinaſſent; *proprie*, qui devitaſſent fugam, *i. e.* in fugam ſe pelli non paſſi eſſent, 11, 15, 5. *n.* *Abſolute, βραχὺ διακλίνας*, leviter declinans, avertens ſe in alteram partem, paululum ſecedens, 7, 11, 1.

διακεκλικότων 3, 60, 12. *cum Reiskio in διακεκλεικότων mutandum putavimus.*

Διακολυμβᾶν, tranſnatare fluvium, *πρός τινα*, 5, 46, 8.

Διακομιδὴ, ἡ, *active*, trajectio, tranſvectio; *τῶν θηρίων*, 3, 45, 6. *τῆς λείας*, 4, 10, 4.

Διακομίζειν, *τὴν δύναμιν διὰ τῶν στενῶν*, tranſducere, 3, 94, 5. tranſvehere, trajicere *copias per fluvium*, 5, 46, 12. 5, 48, 8. *διακομίζεσθαι*, tranſvehi, trajicere, *mare vel fluvium*, 1, 23, 1. 3, 42, 8. 3, 46, 10.

Διακονία, ἡ, miniſterium, *&* *per metonym.* miniſtri, famuli, 15, 25, 4. *minus late patet quam ὑπηρεσία, ibid.*

Διάκονος, famulus. *οἱ διάκονοι fercula adponunt in epulis*, 31, 4, 5.

Διακοπὴ, ἡ, intercisio, interruptio, 10, 10, 13.

Διακόπτειν τοὺς δεσμοὺς, præcidere, rumpere vincula, 3, 46, 8. *τὰς διαλύσεις*, abrumpere, impedire, 1, 69, 5. 17, 9, 4. *τὴν συμμαχίαν*, 4, 36, 2. *τὰς συνθήκας*, 18, 25, 3. *τὴν ἐπιβολήν τινος*, conatum alicujus frangere, 28, 11, 14. *διακόπτειν τοὺς μοχλοὺς*, diffringere, 7, 18, 2. 7, 16, 5. 8, 30, 12. 8, 31, 9. *τὰς πύλας*, 7, 18, 6. *τὴν χιόνα*, pertundere, 3, 55, 1 *ſq.* *&* *vs.* 4 *ſq.* *τὴν τῶν πολεμίων τάξιν*, perrumpere, 3, 74. 4. 3, 115, 6. *torrens διακόπτει*, perrumpit *loca*, 4, 41, 9.

διακόπτεσθαι, cædi, concidi, 2, 30, 7. *i. q. κατακόπτεσθαι, ibid. vs.* 9.

Διακόρως ἔχειν ὑπέρ τινος, — „ſatietate alicujus rei defeſſum eſſe." *Ern.* *At iſta ſcriptura, εἰ μὲν οὖν διακόρως ἔχουσιν*, 26, 2, 9. *ex Urſini eſt ingenio, cum διαφόρως darent mssti, quod in ἀδιαφόρως fuerat mutandum, ut docui in Adn. ad l. c.*

Διακοσμεῖν, aciem inſtruere, *κατὰ τὰς εἰθισμένας τάξεις διακοσμήσαντες τοὺς πεζούς*, 2, 28, 2.

Διακούειν, *cum acc. rei*, (*i. q. ἀκούειν*) 1, 32, 2. *τί τινος*, audire, cognoſcere aliquid ex aliquo, 2, 50, 5. 9, 25, 4. *Cum nudo gen. perſ. ὑπερηφάνως αὐτῶν ἤκουε*, 2, 7, 7. *Cum gen. rei; διακούσαντες τῶν λεγομένων*, 6, 58, 7. 17, 8, 6. *Cum περί; περὶ τῶν ἐνεστώτων*, 3, 15, 4.

Διακρίνεσθαι. *διακριθῆναι πρός τινα*, acie decernere cum quo, 2, 22, 11. *περὶ τῶν ὅλων*, 3, 111, 2. *πρῶτοι διεκρίθησαν*, primi finem fecerunt pugnandi, e pugna diſceſſerunt, *an* decreverunt rem? 1, 28, 6. *n.*

ἐπὶ Ῥωμαίων διακριθῆναι τινὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων,

I 5 arbitris

arbitris Romanis diſceptare cum aliquo res controverſas, 18, 35, 4. 22, 27, 1.

Διάκρισις πρὸς ἀλλήλους, diſceptatio, 18. 11, 3.

Διακωλύειν τὸν εἴσπλουν, impedire introitum, opponere ſe ne quis introeat, 1, 44, 4. *τοὺς ἀποβαίνοντας*, 3, 19, 4. *i. q. κωλύειν τὴν ἀπόβασιν*, 3, 18, 12.

Διαλαγχάνειν, ſortiri inter ſe, ſorte inter ſe dividere; *cum accuſ.* 6, 33, 5.

Διαλαλεῖν, loqui, ſermocinari; *τινὶ περὶ διαλύσεως*, 1, 85, 2. *διαλαλοῦντες ἐν ἀλλήλοις*, 9, 32, 1. *πρὸς ἀλλήλους*, 23, 9, 6.

Διαλαμβάνειν. 1) *i. q. ſimplex λαμβάνειν*, ſumere, in manus capere: *ὅταν τὴν ἀσπίδα καὶ τὸν θώρακα καὶ τὸ κράνος διαλαμβάνῃ*. 11, 9, 5. *de quo tamen loco vide quæ monui ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420.

2) intercipere, præcludere; *διαλαμβάνειν τάφρῳ καὶ χάρακι τὰ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων*, 5, 99, 9. *φυλακαῖς τὰ διαστήματα, τὰς ὁδοὺς*, *&c.* 1, 18, 4. 1, 75, 4. 4, 67, 8. 5, 46, 3. *Eodem pertinet οἱ διειληφότες τὰς ἐνέδρας*, 8, 16, 7. qui in inſidiis erant diſpoſiti, qui loca inſidiis apta paſſim (alii hunc locum, alium alii) ceperant, *ut interpretatus ſum in Adn. ad* 2, 33, 5. *T.* V. *p.* 420. *aut*, qui viam inſidiis interceperant.

3) *de mentis operatione;* perpendere, cogitare, deliberare, *μὴ διειληφότες τί διαφέρει &c.* 3, 6, 6. *διελάμβανε μετὰ τούτων τί δεῖ ποιεῖν*, 4, 25, 1. *συνήδρευε μετὰ τούτων, καὶ διελάμβανε περὶ τῶν ὅλων*, 18, 28, 1. cogitando diſcernere, ſtatuere, judicare; *διαλαμβάνειν σαφέστερον ὑπέρ τινος*, 2, 42, 7. *κατὰ τὰς αὑτῶν ὁρμὰς καὶ κρίσεις διαλαβόντες*, 4, 5, 10. *διέλαβον τὴν τοῦ στρατηγοῦ σκηνὴν οὐ δεήσει θεῖναι*, 6, 41, 2. *διαλήψεσθαι τὸν καιρὸν αὐτός*, de tempore ſe ſtatuturum, juſtum tempus ſe ſelecturum, 15, 5, 2. *ὀρθῶς διαλαμβάνειν περὶ τῶν ἐνεστώτων*, 15, 17, 5. *ὡς περὶ πολεμίου διελάμβανε τοῦ Φιλίππου*, hoſtem judicavit Philippum, 15, 23, 6. *διέλαβε ἀποστέλλειν*, ſtatuit mittere, 30, 9, 2.

Διαλγεῖν, *cum dat.* dolere aliquid, 4, 4, 2.

Διαλέγειν, deligere, ſeligere, 5, 8, 8. 6, 12, 6. 6, 21, 7. 10, 40, 10. 10, 46, 4.

διαλέγεσθαι, φοινικιστὶ, Punice loqui, 1, 80, 6. *τοῖς θεοῖς*, cum diis colloqui, 10, 5, 5. *διαλεχθέντες αὑτοῖς*, *pro ἀλλήλοις*, 15, 9, 1. (*ubi ἐν αὑτοῖς præter neceſſitatem voluit Reisk.*) *διαλεγόμενοι vulgo editum erat* 15, 22, 4. *pro διαγελώμενοι, aut pro διαγόμενοι vel διαγαγόμενοι.*

Διάλειμμα, intervallum *temporis; διαλείμματα ποιῶν τῆς ἐξαποστολῆς*, 1, 66, 2,

Διαλείπειν. *χρόνον οὐδένα διαλιπόντες*, ſtatim, 5, 107, 6.

πεντή-

πεντήκοντα διαλείποντες πόδας, 6, 30, 1.

Διάλεκτος, ἡ. εἰδέναι τὰς ἑκάστων διαλέκτους ἀδύνατον, 1, 67, 9. 1, 80, 8. *de lingua Punica*, 1, 80, 6. *de latino ſermone*, 3, 22, 3. *de græco*, 40; 6. 3 *ſq.*

Διάλεξις. κατὰ τὰς τῶν πολλῶν διαλέξεις *vulgatum erat* 6, 6, 10. *pro quo cum Reiskio* διαλήψεις *poſui. Vide Adn.*

Διαλεύειν. *An* διέλευσαν *legendum, i. e.* (veluti lapidibus) obruerunt, *pro* διέλυσαν, 18, 29, 11?

Διαληπτέον; cogitandum, ſtatuendum; περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, 6, 44, 1. *cf.* διαλαμβάνειν & διάληψις.

Διάληψις, 1) opinio, ſenſus, ſententia, judicium. ἡ τῶν πολλῶν διάληψις, 2, 50, 11. 3, 4, 6. 6, 6, 10. *n. ubi vulgo* διαλέξεις, *mendoſe.* οὐκ ἀσφαλεῖς διαλήψεις, οὔτ' ἀποφάσεις, 4; 2, 3. τίνα χρὴ διάληψιν ποιεῖσθαι περὶ τούτου, 3, 64, 5. οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις, 21, 5, 6. ἡ περὶ θεῶν διάληψις, 6, 56, 6. ἀκολουθοῦντες ταῖς ἰδίαις διαλήψεσιν, ſuam ſententiam, ſuum ſenſum, ſuum judicium ſecuti, 30, 17, 3. τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐποιήσαντο διάληψιν τοιαύτην, de ſumma rerum hoc modo ſtatuerunt, judicarunt, 22, 27, 1.

2) mentis conſilium, animi decretum, id quod nobiſcum ſtatuimus, inſtitutum; κρίσεις καὶ διαλήψεις, 3, 6, 7. ἐπιβολαὶ καὶ διαλήψεις, 3, 7, 7. αἱρέσεις καὶ διαλήψεις, 3, 31, 8. ἐπὶ τούτων διαλήψεων ἦσαν, 2, 46, 5. μένειν βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως, 3, 89, 2. 3, 103, 6. οἱ τοιαύτας ἔχοντες διαλήψεις, qui ita animati ſunt, 15, 10, 7. διαλήψεις ἀμεταθέτους ἔχοντες, 30, 17, 2. τὸ τέλος τῆς διαλήψεως, finis conſilii, extremus ſcopus quem reſpicit. conſilium noſtrum & quo tendit, 2, 56, 16. αἱ ὁλοσχερεῖς διαλήψεις, univerſum inſtitutum *ſcriptoris*, 8, 13, 3.

3) ἐκ διαλήψεως, punctim *ferire;* ubi pugnans adverſarium haſta vel gladio, recta in eum intento, intercipit, atque ita eum ferit; οὐκ ἐκ καταφορᾶς, ἀλλ' ἐκ διαλήψεως ὀρθαῖς χρώμενοι ταῖς μαχαίραις, πρακτικοῦ τοῦ κεντήματος περὶ αὐτὰς ὑπάρχοντες, τύπτοντες εἰς τὰ στέρνα καὶ τὰ πρόσωπα, 2, 33, 6. *ubi vide Adnotata.* πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, καὶ προσενεγκὼν τῷ σαυρωτῆρι πληγὴν ἄλλην ἐκ διαλήψεως, 11, 18, 4. ὧν δὲ συντρίβοντες τὰς σαρίσσας, αὐτοῖς τοῖς ἐκείνων κλάσμασιν ἐκ διαλήψεως τύπτοντες αὐτῶν ταῖς ἐπιδορατίσι τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς γυμνοὺς τόπους, 16, 33, 4. *n. De iſto uſu hujus vocabuli, qui difficultatis nonnihil ac dubitationis habet, adſcribere non gravabor quæ paulo uberius, quam alias ſolitus*

ſolitus eſt, adnotavit Erneſtus: „Ut opinor, eſt *cominus;* (ait) cum is, qui ferit, eſt intra ictum cæſim pugnantis, ipſe autem brevibus ictibus punctim ferit & tundit velut acceptum in manus; unde, qui *ἐκ διαλήψεως* uti gladiis dicuntur, ſunt *συνδιαλαβόντες* hoſtem *εἰς χεῖρας, accepto in manus hoſte*, ut habet recte editio prima, non *συνδραμόντες*, 2, 33, (5.) Non bene Caſaubonus vertit *ſubinde*, (2, 33, 6.) nec Küſterus apud Suidam, ubi locus 2, 33. a Suida profertur, ſed ſine interpretatione, *repetitis ictibus:* nam id ſeparatim expreſſit Polybius, *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες*. Hanc explicationem noſtram puto eſſe facillimam & verbo reique aptiſſimam; a qua non multum diſcrepat Reiskiana, ſi eam bene cepi.“ —

Διαλλάττειν, differre, abeſſe; *τούτῳ μόνῳ διαλλάττει ἡ σύμπασα Πελοπόννησος τοῦ μὴ μιᾶς πόλεως διάθεσιν ἔχειν, τῷ μὴ τὸν αὐτὸν περίβολον ὑπάρχειν &c.* 2, 37, 11.

Διαλογισμός, cogitatio, ratiocinatio. *τοιούτοις χρώμενος διαλογισμοῖς*, hæc ſecum reputans, 3, 17, 8. *τοῦ πράγματος αὐτῷ κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμοὺς προκεχωρηκότος*, 17, 10, 3.

Διαλύειν, 1) diſſolvere, disjungere. *διαλύειν τὸ ἔθνος*, diſſolvere gentem, nempe fœdus & ſocietatem, quæ inter civitates intercedit, 4, 60, 6. *& in paſſ. κατὰ πόλεις διαλυθέντος τοῦ ἔθνους*, 2, 40, 5. *διαλύειν τὰς οἰκήσεις*, demoliri domos, 4, 65, 4. *Sic in paſſivo, de agmine, διαλελυμένοι ὄντες ἐν πορείᾳ*, interrupto, ſparſo agmine, ſolutis ordinibus iter facientes, 4, 12, 11. *διαλελυμένος ἀνάπλους*, navigatio navibus non junctim & inſtructa acie, ſed ſparſim, nullo ordine, ſoluto ordine incedentibus, 16, 2, 6. *n.*

2) dimittere; *τὸ ξενολόγιον*, milites mercenarios, 31, 25, 7. *τὰς δυνάμεις εἰς παραχειμασίαν*, copias in hiberna dimittere, 3, 99, 9. 4, 66, 6 & 8. *Et neutraliter s. reciproce*, digredi, diſcedere; *διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις*, 23, 9, 14. *quod alias verbo paſſivo exprimi ſolet; ut, τότε μὲν διελύθησαν*, 4, 86, 1. 10, 17, 8. *Idem vero verbum paſſivum διαλύεσθαι latine etiam in paſſivo interpretati ſumus* 5, 25, 6. *τῶν δὲ οἰομένων δεῖν διαλύεσθαι*, aliis cenſentibus dimittendas eſſe: *ubi tamen non male fortaſſe Caſaubonus aliam expreſſerat verbi ſignificationem*, cum alii auctores eſſent, ut motum hunc compeſceret; *poterat pariter dicere;* ut in gratiam cum eis rediret. *Sic in medio genere, quod dicunt grammatici, poni ibi ſolet, ubi hoc verbum fuerit intelligendum. Vide paulo inferius.*

3) dirimere litigantes, & inter

inter ſe conciliare; διαλύειν τινὰς ἐκ τῆς προγενημένης διαφορᾶς, 1, 87, 4. 6, 13, 6. διαλύειν τινὰ πρός τινα, 5, 68, 7. 5, 93, 1. διαλύειν τὴν ταραχὴν, ſedare tumultum, 5, 15, 5.

4) diſſolvere *vel* dirimere negotium *aut* conſilium, *i. e.* impedire; *ſic* διαλῦσαι τὸ βοηθεῖν *eſt* impedire ne mittatur auxilium, 29, 9, 3.

5) ſolvere, diſſolvere debitum; *ſic* διαλύειν τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων, 1, 69, 3. 1, 72, 6. τὰ ὀψώνια, 1, 69, 8. τὰς σιταρχίας, 5, 50, 2. τὸ χρέος, 32, 13, 4. τὴν φέρνην, 32, 8, 4.

6) *ſingularis prorſus uſus hujus verbi obtinet* 18, 29, 12. παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον, *ubi* enecare *interpretatus eſt Erneſtus, Caſaubonus* ſpiritum homini elidere; *ſi modo vera ibi ſcriptura, de quo dubitare utique licebit, quamquam certa emendatio aut ſatis commoda adhuc mihi non ſuccurrit.*

διαλύσασθαι, *in verbo medio, uſurpatur* 1) *notione* dimittendi copias, *ſicut activum* διαλύειν, 31, 25, 5. *ſed* 2) *potiſſimum & frequentiſſime de* diſſolutione belli *& de* pacis compoſitione; διαλύσασθαι τὸν πόλεμον, 2, 7, 10. 5, 103, 3. τὰς ἔχθρας, 3, 12, 5. διαλύσασθαι πρός τινα, pacem facere cum quo, 4, 9, 5. 4, 17, 6. in gratiam redire, ignoſcere, veniam dare alicui, 11, 26, 3. 11, 29, 12. *qua notione idem verbum capiendum videtur loco paulo ante ad num.* 2. *citato,* 5, 25, 6. *ubi pariter ut* 11, 29, 12. *duo hæc junguntur,* διαλύεσθαι *&* μὴ μνησικακεῖν.

Διαλυμαίνεσθαι τὰς ἐπιβολάς τινος, irrita reddere conſilia, evertere conatus alicujus, 5, 111, 4.

Διάλυσις, ἡ, 1) diſſolutio belli, & pacis compoſitio, 1, 84, 11. 1, 85, 2. 1, 88, 2. 5, 102, 2 *ſq.* 5, 107, 5. 21, 8, 1 *&* 3 *&* 5. *Et eadem notione* αἱ διαλύσεις, 1, 17, 1. 5, 102, 4 *&* 8. 5, 103, 2. 5, 105, 2. 5, 107, 5. 21, 8, 6. *Sed* αἱ διαλύσεις *in plur. commode ſubinde* conditiones pacis *intelligentur.*

2) diſſolutio, everſio imperii; ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, ad evertendos, tollendos omnes tyrannos, 21, 9, 2.

3) διάλυσιν, 1, 68, 10. (*in illa phraſi* εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν) *non ſine veri ſpecie Gronovius intellexit* ſtipendiorum ſolutionem. *Vide Adnot.*

Διαλύτρωσις τῶν αἰχμαλώτων, redemtio captivorum, 6, 58, 11. 27, 11, 3.

Διαλωβᾶσθαι τὰ ἐν τῷ ἱερῷ ἀναθήματα, corrumpere, mutilare, 11, 4, 1.

Διαμαρτάνειν. εἰ μὴ διήμαρτον, niſi eos ratio fugiſſet, 10, 30, 3.

Διαμαρ-

Διαμαρτύρεσθαι, *cum μὴ & infinitivo; omiſſo caſu perſonæ, (qui adjicitur ad ἐπιμαρτύρεσθαι, quod vide;)* obteſtari, per deum hominumque fidem monere aliquem ne hoc faciat; *v. c.* τοῦ Ξανθίππου διαμαρτυρομένου μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, 1, 33, 5. πολλὰ τῶν κυβερνητῶν διαμαρτυραμένων μὴ πλεῖν &c. 1, 37, 4. *Sic* 3, 15. 5. *Et unde*, πολλὰ διαμαρτυρομένου καὶ κωλύοντος τοῦ Λευκίου, 3, 110, 4. *Rurſus ſequente* ἐπὶ τῷ; ἐγκαλῶν καὶ διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῷ τετολμηκέναι. 5, 57, 2. *ubi tamen illud* ἐπὶ τῷ τετολμ. *non tam a* διαμαρτυρόμενος *pendet, quam ab uno* ἐγκαλῶν; *&* καὶ διαμαρτυρόμενος *veluti per parentheſin intelligendum*, deûm hominumque fidem obteſtans.

Διαμᾶσθαι, διαμησάμενος τὴν χιόνα, effoſſa egeſtaque nive, 3, 55, 6.

Διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἐῤῥωμένως, 1, 45, 7. πρός τινα, 1, 51, 9. 2, 34, 14. *Et abſol.* 1, 57, 1. *Hinc, quoniam* 10, 6, 5. *codices omnes dant* ἄθρους δὲ μάχεσθαι, *ubi importuniſſima erat* δὲ *particula, non eſt dubitandum,* ἄθρους διαμάχεσθαι *debuiſſe illos dare, atque ita adeo corrigendum.*

Διαμένειν ἐν ἑαυτῷ, ſui potentem manere, non dejici de ſtatu mentis, 10, 40, 6. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, in eodem ſtatu manere, 1, 18, 6. *Abſol.* ἐκείνην τὴν ἡμέραν διέμειναν, 3, 42, 9. *ſcil.* ἐνταῦθα, *ut eſt. ibid. vs* 7. χιὼν διαμεμενηκυῖα ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 55, 1. *Quod vulgo ex msstis editum erat,* οἱ μὲν αὐτῶν, εὐθέως διαμένοντες, ἀτάκτως ἐποιήσαντο τὴν ἀποχώρησιν, 4, 12, 11. *in* διαβαίνοντες *mutavi cum Reiskio.*

Διαμετρεῖν. τὰς ῥύμας διεμέτρησαν, vias dimetiuntur, 6, 41, 8. *Et verbo medio, notione activa;* διαμετροῦνται τὴν περίστασιν τῆς σκηνῆς, 6, 41, 3.

Διάμετρος, ἡ. κατὰ διάμετρον ἀλλήλοις κείμενα, e diametro oppoſita, 4, 39. 1. *Et brevius:* ἡ κατὰ διάμετρον μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, punctum cœli e diametro oppoſitum, 9, 15, 9.

Διαμιλλᾶσθαι τοῖς θυμοῖς, ira certare cum aliquo, furorem intendere, 1, 81, 9. πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις, 16, 21, 6.

Δίαμμος γῆ, arenoſa terra, 34, 10, 3.

Διαμφισβητεῖν πρός τινα περί τινος, contendere, diſceptare, 28, 9, 6. τὰ ἀμφισβητούμενα, res controverſæ, 12. 16, 4.

Διαναγινώσκειν, legere, perlegere, 31, 21, 9. 31, 22, 1. *pro quo alibi brevius* διαγινώσκειν *dicit, quod vide ſuo loco.*

Διαναπαύειν τὴν δύναμιν, requiem dare militibus, 5, 6, 6. 10, 29, 1.

Δια-

Διανάστασις, ſurrectio; *κατὰ τὴν διανάστασιν*, dum ſeſe humo erigebant, 3, 55, 5. ſurrectio ex inſidiis, 5, 70, 8. *n. Conf. διανιστάναι.*

Διαναυμαχεῖν, navali prælio rem cernere, 1, 26, 2. *Cum dat. τοῖς Ῥωμαίοις*, 5, 109, 2. *conf. διακινδυνεύειν.*

Διανέμειν, diſtribuere, 3, 17, 10. *In verbo med. διανέμασθαί τι*, dividere, partiri aliquid inter ſe, 27, 16. 4. *& διανείμασθαί τι πρός τινα*, partiri aliquid cum alio, 2, 45, 1.

Διανεμητικὸς τοῦ κατ' ἀξίαν ἑκάστοις, qui ſuum cuique tribuit, 6, 6, 10.

Διανεύειν τι, (*i. q. ἐκκλίνειν*) vitare, declinare aliquid, 1, 23, 8. *Aliud eſt συνδιανεύειν.*

Διανιστάναι. *In aor. 2. διαναστὰς ἐκ τῆς νεὼς*, erigens ſe, ſurgens de ſede in navi, (*nam navi non eſt egreſſus*) 17, 1, 6. *ubi ἐκ τῆς νεὼς eo referri poteſt, quod e navi cum Tito ſit collocutus; ſed commodius fortaſſe fuerit, ſi ſic diſtinguatur oratio, διαναστὰς, ἐκ τῆς νεὼς οὐκ ἔφησεν ἀποβήσεσθαι. Certe* 17, 4, 1. *non eſt διαναστὰς ἐκ τῆς νεὼς, ſed ἐπὶ τῆς νεώς. Sigillatim uſurpatur de* ſurgentibus *vel* coorientibus ex inſidiis, *διαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας*, 3, 74, 1. 8, 22, 5. *& nude διαναστάντες*, 2, 25, 8. 16, 37, 7. *διαναστάντες ἐπὶ τοὺς προπεπτωκότας*, 5, 13, 6.

Διανοεῖσθαι. *Abſol.* acute cogitare, prudentia conſilia capere; *διανοεῖσθαι καὶ στέξαι τὸ κριθὲν δυνατός*, 4, 8, 2. *μετά τινος*, deliberare cum quo, 3, 41, 8. 3, 85, 6. *Et nude, διανοούμενος πῶς χρήσεται τοῖς τόποις*, deliberans ſecum, 3, 93, 2. *Et cum infinit.* conſilium capere aliquid faciendi; *ἐπενοοῦντο ἐφέλκειν τοὺς ἵππους*, 3, 43, 4.

Διάνοια, ἡ, cogitatio. *Φέροντες ἀεὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον ἐπί τι τῶν προειρημένων*, 3. 36, 7. *n. διανοίᾳ συνδιανεύειν καὶ συῤῥέπειν εἰς τοὺς τόπους*, 3, 38. 5. *Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον*, 3, 38, 4. *n. ubi defecta utique aut alias corrupta videtur oratio.*

Διανύειν, permeo, pervadere; *τὴν χώραν*, 3, 86, 9. *τὰς δυσχωρίας*, 3, 51, 9. *ἱκανόν τινα τόπον*, 5, 48, 2. *Et abſol. τριταῖος ἀπὸ τῶν κρημνῶν διανύσας* (*ſcil. τὴν ὁδὸν,*) *ἥψατο τῶν ἐπιπέδων*, 3, 56, 1. 4, 70, 5. *Cum præpoſitionibus: διανύσας εἰς τὰς ὑπερβολὰς,* (*intelligendo rurſus τὴν ὁδὸν,*) 3, 53, 9. *ἐπὶ τὸ προκείμενον*, 5, 80, 3. *πρὸς τὴν πόλιν*, 2, 54, 6.

Διάνυσμα, τὸ, *τῆς πορείας*, confectio itineris, tempus intra quod confici iter poteſt, 9, 13, 6. *n. διάνυσμα ἡμερήσιον*, iter aut negotium quodlibet quod intra unius diei ſpatium confici poteſt, ad quod conficiendum requiritur unius diei ſpatium, 9, 14, 8. *τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κα-*

τὰ

τὰ θάλατταν, itinere & negotia quævis, quæ terra aut mari peraguntur, 9, 15, 3.

Διαπατεῖν, conculcare, calcando pertundere *nivem*, 3, 55, 2. *τὰ ἕλη διαπεπατημένα εἰς βάθος*, paludes ad magnam altitudinem conculcatæ.

Διαπέμπειν, mittere trans *mare*. *ἕτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν Ἰβηρίαν*, 35, 3, 6.

In verbo medio præſertim uſurpatur; διαπέμπεσθαι, nuncios mittere *ad agendum de aliqua re, ad petendum aliquid; πρός τινα*, 1, 16, 5. 1, 19, 7. 4, 34, 3. 6, 58, 2. 21, 10, 2. *πρός τινα περὶ βοηθείας*, 5, 72, 1. *εἰς τὴν πόλιν*, 1, 18, 7. *ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου*, traducebantur per theatrum, 12, 13, 11.

Διαπερᾷν, tranſire *foſſam*, 11, 18, 4.

Διαπιμπράναι, cremare. *διαπρῆσαι τὰς ναῦς*, 22, 26, 30. 31, 12, 11.

Διαπίπτειν, 1) elabi, evadere, *abſol.* 1, 75, 6. *πρός τινα*, 4, 86, 4. *εἰς τόπον*, 1, 34, 11. 20, 11, 4. *διὰ τῶν διωκόντων*, 11, 17, 4. 2) dilabi, diffugere, 8, 28, 5. *ubi οἱ διαπίπτοντες non ſunt* qui in eos incidiſſent, *ſed* qui diffugiſſent. 3) excidere, *v. c.* auſu, ſpe. *διαπεσὼν τῆς προθέσεως*, ſi excidiſſet propoſito, 10, 8, 9. *τοῦ καιροῦ διέπεσε*, opportuno tempore aberravit, 9, 18, 5. *conf. ἀποπίπτειν. Et inverſa constructione, ἡ ἐλπὶς, ἡ προσδοκία διέπεσεν*, ſpes, exſpectatio fefellit eos, ad irritum cecidit, 24, 5, 18. *διαπεσούσης αὐτῷ τῆς ἐπιβολῆς*, 5. 26, 16. 5, 92, 7. *Fr. gr.* 35. *τὰ κατὰ τὴν βοήθειαν διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι*, 29, 10, 5.

Mendoſe 12, 15, 5. *vulgatum erat πᾶσι διαπίπτειν, pro πᾶσι διαπιστεῖν. cf. Adn. Pariter mendoſe διέπεσαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν* 32, 9, 5. *pro διέσπευσαν vel διήνυσαν, vel διέπραξαν. εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διαπεσόντας ex ing. edidit Caſaub. pro διεμπεσόντας*, 38, 1, 4. *n.*

Διαπιστεῖν, *i. q. ἀπιστεῖν*, 1) non credere; *διηπίστει τοῖς λεγομένοις*, 3, 52, 6. 4, 8, 12. 32, 13, 8. *Hinc corrigendum fuit* 12, 14, 5. *n. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις*, 12, 14, 5. *ubi mendoſe διαπίπτειν vulgatum erat.* 2) diffidere alicui, 1, 67, 13. 1, 78, 5. 5, 40, 2. 5, 47, 4 *ſq.* 15, 21, 5 *ſq.* *τοῖς σφετέροις πράγμασι*, diffidere rebus ſuis, 25, 5, 8. *τῇ τύχῃ*, 1, 35, 2. *n.* *Hinc correxi* 4, 71, 6. *n.* *διηπίστουν, pro vulgato διηπόρουν. Et* 31, 20, 4. *διαπιστούντων ſcripſi, pro mendoſo διαπιστευόντων.*

διαπιστούμενον (τὸ πλῆθος) in medio, multitudo vix ſatis ſibi credens, auribus ſuis diffidens, 18, 29, 7.

Διαπιστεύειν τί τινι, (*i. q. πιστεύειν*) alicujus fidei aliquid com-

mittere, 5, 40, 7. *Conf. Ain. ad* 31, 20, 4. *quo loco quum vulgo* διαπιστευόντων τῶν πολλῶν τοῖς περὶ Λυσίαν *legeretur*, διαπιστούντων *correxi. Aliorum ſcriptorum locis, quæ ibi citata ſunt de uſu verbi* διαπιστεύειν, *adde Ioſeph. de Bello Iud.* I. 14. *ubi* habes πόλεμόν τινι διαπιστεύειν, *ut monuit Caſaub. in Indice græco inedito.*

Διαπλεῖν. βραχὺ διάστημα ποιῶν ὥστε ὑπηρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν, *Spicil. ex lib.* 14. *T. V. p.* 40. *ubi* διεκπλεῖν *fortaſſe fuerat ſcribendum.*

Διάπλους, ὁ, tranſitus navium, 1, 61, 1.

Διαπνεῖν, reſpirare, 3, 46, 12. ἐκ τῆς δυσχερείας *aut* δυσχρηστίας, 31, 16, 1.

Διαποθνήσκειν, emori, intermori; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι καὶ διαποθνήσκειν, 16, 31, 8.

Διαπολεμεῖν, depugnare cum aliquo, bellum conficere; διαπολεμήσας Αἰτωλοῖς, 3, 2, 3.

Διαπονεῖν τὴν χώραν, colere terram, 4, 45, 7.

Διαπόντιος πόλεμος, bellum tranſmarinum, 1, 71, 7. 18, 18, 1. (*Vocabulum hoc fortaſſe Plutarcho reſtituendum in Lycurg. cap.* 12. *T. I. p.* III. *nuperæ editionis Tubingenſis, ut pro* Ποντικῶν βασιλέων *legas* διαποντίων.)

Διαπορεῖν. διαπορήσας, poſtquam nonnihil hæſitaſſet, 7, 11, 5. διηπόρει τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, dubitabat, incertus erat, 1, 60, 6. διηπόρουν ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, conſternabantur ea re, 4, 71, 5. ἄξιον βραχὺ διαπορῆσαι περὶ τούτου, πῶς &c. operæ pretium eſt paucis diſquirere, 4, 20, 2. οὐ διαπορεῖν ἐστι περὶ τῆς αἱρέσεως Τιμαίου. 12, 24, 1. *ubi particulam negantem ex conject. adjecimus; recte haud dubie, ſi verbum* διαπορεῖν dubitandi *notione accipiatur; ſed quoniam pariter* diſquirere *ſignificare poteſt, intelligo, non temere obtrudi illam partic. debuiſſe Polybio, præſertim quum ex abrupto eclogam hanc inceperit epitomator & præcedentia omiſerit auctoris verba, quæ particulam illam fortaſſe non requirebant.*

Διαπορεύεσθαι, 1) proficiſci per, tranſire; τὰ στενά, 12, 17, 2. 12, 19, 4. ἐκ τῶν πόλεων ὧν (*i. q.* ἃς διεπορεύετο, 4, 70, 2. διὰ τῆς Ῥώμης, præter urbem Romam iter facere, 3, 68, 12. 2) διαπορεύεσθαι τὰς κρούσεις τῶν αὐλῶν, percurrere varios tibiarum ſonos, 30, 13, 5. 3) narrando percurrere, commemorare; τὰς εὐεργεσίας, 16, 26, 2.

Διαπόρησις, conſternatio, anxietas; τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπίστασιν καὶ ἀπόρησιν ἦγον, 28, 3, 6.

Διαποστέλλειν, mittere, *literas;* ἐπιστολὴ διαπεσταλμένη παρ' Ἀχαιοῦ, 5, 42, 7. *hominem;* προσανέχων τῇ παρουσίᾳ

σίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. *per errorem in edit. noſtra eſt* διαποστολ. *pro* διαποσταλ. *quod corrigendum tam in contextu, quam in nota ſubjecta.* huc illuc dimittere *ad explorandum;* πυνθανόμενος τὰ συμβαίνοντα παρὰ τῶν διαποστελλομένων, 28. 4, 2.

Διαποστολὴ, miſſio legatorum, 5, 37, 3. *n.* 5, 103, 8. 14, 1, 9. διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους, legationes mutuæ, ultro citroque miſſæ, 5, 103, 8.

Διαπράττειν, perficere; τὰ πρὸς Μεσσηνίους διαπράξας, 4, 9, 7. *Et in verbo medio;* ταῦτα διαπραξάμενος, his rebus perfectis, 4, 67, 5. 4, 80, 14. *Sic & codex Flor.* 5, 18, 1. *ubi ceteri* διαταξάμενος. καλόν τι διαπραξάμενος, 6, 54, 2 τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς, 2, 43, 5. *ubi Caſaub. interpretatur* aſtu in poteſtatem redactam; *nos in Adnot.* perfecit ut Megarenſium civitas Achæis ſe adjungeret.

διέπραξαν οἱ νεανίσκοι πρὸς τὸν στρατηγὸν *legendum conjecerat Reiskius* 32, 9, 5. *pro vulgato* διέπεσαν.

Διαπρεπῶς. ἠγωνίσατο διαπρεπέστατα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, egregie præ omnibus, præclariſſime omnium, 10, 49, 9.

Διαπρεσβεία, legatio, 5, 67, 11. 5 72, 9. 27, 8, 15.

Διαπρεσβεύεσθαι πρός τινα, *in verbo medio,* (*i. q. ſimplex* πρεσβ.) legatos mittere, 1, 11, 11. 1, 83, 8. 4, 3, 11. 4, 78, 12. 4, 79, 8. 23, 2, 17. τῶν Μασσαλιητῶν διαπρεσβευσαμένων πρὸς Ῥωμαίους, κακῶς πάσχειν αὐτοὺς, cum per legatos ſignificaſſent Romanis; *niſi omiſſa ab epitomatore ſunt verba,* καὶ διασαφησάντων, 33, 7, 1.

διαπρεσβεύειν, *in activo, poteſt* (ſicut πρεσβεύειν 2, 39, 4. 35, 4, 14.) *eſſe* legationem obire, legatum adeſſe: *hinc pro* δὲ πρεσβεύοντας 18. 37, 4. *dixi, fortaſſe* διαπρεσβεύοντας *legendum; ubi tamen vide quæ in Adn. ad h l. monuimus.*

Διαπροστατεύειν τὸ διαβούλιον, decreti ſuaſorem & auctorem eſſe, 4, 13, 7.

Διαπτοεῖν. διαπτοεῖσθαι ἐκ τῆς πληγῆς, ex vulnere conſternari, *de equis,* 3, 51, 5.

Διάπτωμα, τὸ, peccatum, erratum, 16. 17, 8.

Διάπυρος ἵμερος, ardens deſiderium, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1. *ſi modo Polybii eſt iſtud fragm.*

Διαπυρσεύεσθαι, accenſis ignibus ſignificare, 1, 19, 7.

Δίαρμα πελάγιον, trajectus per altum, per medium mare, 10, 8, 2. *cf.* διαίρειν.

Διαρμόζειν. τοῦτον τὸν τρόπον διηρμοσμένοι, in hunc modum inſtructi, ſic comparati, 8, 7, 1. *In medio. notione activa;* ταῦτα διαρμοσάμενοι πρὸς τὸ μέλλον, 8, 27, 5.

Διαρπαγὴ, ἡ, 10, 16, 6. *i. q.* ἁρπαγὴ *ib. d. vs.* 4.

Διαρρεῖν, *de fluvio,* διαρρεῖ τὸν Ἀπέν-

Ἀπέννυνον, perſluit, 3, 110, 8. *De hominibus*. διέῤῥεον, dilapſi ſunt, 4, 58, 1. 15, 28, 4. *ἐκ τῆς στρατοπεδείας*, 1, 74, 10.

Διαῤῥήδην, (*i. q.* ῥητῶς) diſertis verbis, verbotenus, 3, 26, 5.

Διαῤῥίπτειν. *διεῤῥιμμένα μέρη*, disjectæ partes, 1, 4, 7. *κόμαι διεῤῥιμμέναι*, paſſus capillus, 2, 56, 7. *n.* *διεῤῥιμμένην ποιήσασθαι τὴν μνήμην*, ſparſim mentionem facere, 3, 57, 5. (*Sic alibi διασπᾷν τὴν ἐξήγησιν.*) *τὸν περίβολον τοῦ Νικηφορίου διαῤῥίψας*, ſeptum *vel* murum diſjecerat, 16, 1, 6.

Διαῤῥιπτεῖν, *a διαῤῥιπτέω*, diſſipare, projicere *pecuniam*; *διαῤῥίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς περὶ τὴν αὐλὴν*, 16, 21, 8.

Δίαρσις, ἡ, elatio. *ἡ ἐκ διάρσεως μάχη*, quæ fit cædendo, cæſim feriundo, 2, 33, 5. *n.* *Fr. gr.* 107. *ubi tamen ἐκ διαιρέσεως habent Suidæ codices, quod diverſum eſt: conf. ibi Not. & Adn. ad* 18, 13, 7. *Ad δίαρσιν pertinet illa Plutarchi dictio in Camillo c.* 27. *p.* 353. *edit. Tubing.* *τοῦ μὲν ἔφθασε, διηρμένου κοπίδα, τῷ ξίφει τὴν δεξιὰν ἀποκόψας.*

Διαρτᾶσθαι *εἰς ὕδωρ*, in aqua ſuſpendi, 34, 9, 10.

Διασαλεύειν, vehementer concutere, *de vento, concutiente τὰς στοὰς, τὰς βάσεις τῶν πύργων*, 1, 48, 2 & 5. balliſtis concutere machinas hoſtium, 16, 30, 4.

Διασαφεῖν, *abſ. & cum dat. perſ. & accuſ. rei* nunciare, ſignificare, aperire, 1, 46, 4 & 13. 2, 27, 3. (*i. q.* *ἀναγγέλλειν ibid.*) 32, 1, 3. *διασαφεῖν εἰς τὴν Καρχηδόνα περὶ τῶν γεγονότων*, 3, 87, 4. docere, exponere, 2, 1, 1. 3, 52, 5. *ὑπέρ τινος*, 2, 19, 13 *In verbo medio;* *ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι*, 31, 26, 3. *n.* *Forſan μηδένα μηδὲν διασ*[illegible]

Διατείειν τινὰ, terrere aliquem, metum injicere, 10, 26, 4. 29, 2, 5. commovere, concitare *auditores*, 18, 28, 2.

Διατημαίνειν; *ἅμα τῷ τὸν Πόπλιον ταῖς σάλπιγξι διασημῆναι τὸν καιρὸν τῆς προσβολῆς*, 10, 12, 4. *n.*

Διασκευάζειν, parare, diſponere; *τὰ πρὸς τοὺς βασάνους ὄργανα*, 15, 27, 9. 15, 28, 2. *οὓς εἰς δουλικὰς ἐσθῆτας διασκευάζων*, quos ſervili habitu inſtruxit, 14, 1, 13.

In Paſſivo; *διασκευάζεσθαι*, parare ſe, inſtruere ſe, 1, 33, 5. 12, 19, 6. *Et διεσκευασμένος*, paratus, *ad pugnam* inſtructus, 4, 18, 3. 4, 71, 3. *Hinc* 5, 76, 1. *pro διεσκεύαζε ponendum fuit διεσκευάζετο* *χώρα κώμαις καὶ πύργοις διεσκεύασται*, inſtructa eſt, 13, 9, 1. *γυναῖκες πολυτελῶς διεσκευασμέναι*, magnifice exornatæ, 31, 3, 18. *ἐλέφαντες διεσκευασμένοι*, elephantes ornati, ad bellum inſtructi, 31, 3, 11. *ubi mendoſe vulgo διεσκεδασμένοι.*

Διασκευὴ, ἡ, *νομαδικὴ*, paſtori-

tius cultus, veſtitus, 8, 31, 7. *liberti* habitus, 30, 16, 3. *πολυτελεστάτη διασκευὴ*, 31, 4, 3. *αἱ διασκευαὶ*, ornatus orationis, adparatus verborum, 15, 34, 1.

Διασκορπίζειν. *διασκορπίζεσθαι*, diſjici, diſſipari, *de rebus & de hominibus*, 1, 47, 5. 27, 2, 10.

Διασπᾷν, divellere; *τὴν διήγησιν*, 3, 57, 4. *τὴν γέφυραν*, 6, 55, 1. *τὴν τάξιν*, 1, 27, 8. 1, 34, 1. 15, 16, 2. *τὸν χάρακα*, 1, 17, 13. 3, 102, 4. 5, 73, 10. *τὸ ἔθνος*, 38, 1, 6. *Sic οἱ Ἀχαιοὶ διεσπάσθησαν κατὰ πόλεις καὶ κώμας*, 4, 1, 5. *Sed διεσπασμένοι ταῖς χώραις*, diſſiti, 5, 2, 3. *ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διεσπασμένοι στρατοπεδεύουσι*, 10, 6, 3.

Διασπείρειν. *ἀνοδίᾳ διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου*, 3, 19, 7.

Διασπεύδειν, conniti, contendere, 4, 33, 9. *conſ.* 32, 9, 5. *n. & ſupra in διακίπτειν τοὺς στρατιώτας διασπεύσας*, incitans, *Fr. gr.* 36.

Διαστασιάζειν *πρὸς σφᾶς*, 1, 82, 4. 2, 18, 8. 4, 53, 7.

Διάστασις. *ἐν διαστάσει*, per intervalla, 1, 18, 4. 37, 3, 8. *κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαστάσεις &c.* ut quiſque populus longiſſime diſtat ab alio, ita &c. 4, 21, 2.

Διαστέλλειν *πρός τινα*, diſſentire ab aliquo; *Τίτου δὲ πρὸς τὸ συνέδριον διαστείλαντος*, 18, 30, 11.

διαστέλλεσθαι, *in verbo medio*, diſtinguere, clare, diſtincte, enucleate expli[...] *cum accuſ. τὸν δὲ διαστ[...]σθαι τὸν νόμον, φήσαντα*[...] 12, 16, 7. *n. προφερο*[...] *τοῦ στρατηγοῦ πάσας*[...] *συμμαχίας, καὶ κατὰ*[...] *ἐν ἑκάστῃ διαστελλομ*[...] *intell. πάντα*, 23, 9, 10. *ὑπέρ. ὑπὲρ Σικελίας*[...] *στέλλονται ῥητῶς. ὑπὲρ*[...] *τῶν τούτων ποιούμενοι*[...] *συνθήκας, ὅσα &c.* de[...] lia diſerte diſtinguunt, d[...] deſiniunt, ſe de eis tantum[...] tibus tranſactionem fa[...] quæ &c. 3, 23, 5. *E*[...] *ſolute; τούτου χάριν δι*[...] *χαῖς τῆς πραγματείας*[...] *στειλάμην, φήσας &c.*[...] te monui, 16, 28, 5. [...] *διαστολή.*

Eadem notio etiam in [...]*vo verbo* obtinet 12, 8, [...] *vera ibi eſt emendatio,* [...] *Erneſto auctore adhibui* [...] *διαστεῖλαι, pro διαστ*[...] *Vide Annot.*

Διάστημα, *τὸ*, intervallum; [...] *στήματα*, intervalla ma[...]lorum in acie, 11, 22, [...] 15, 12, 4. 2) temporis [...]tium; *διάστημα τετραετ*[...] *δεῖ Ὀλυμπιάδα νομίζει*[...] 1, 1.

Διαστολή, *ἡ*, diſtinctio, [...]lior, enucleatior & uberio[...] plicatio. *διαστολῆς οὐ* [...] *δεῖται*, 1, 15, 6. *ἄξιος* [...]*στολῆς*, qui meretur ut [...]cleatius de eo verba facia[...] 16, 14, 2. *μετὰ διαστ*[...] *ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν* [...] 40, 5. (*ubi opponitur τὸ κεφαλαιοῦσθαι, vs.* 4.)

6, 5. *περὶ τούτων ἐν ἄλλοις ἀκριβέστερον ποιησόμεθα τὴν διαστολὴν*, de his enucleatius alibi exponemus, 3, 87, 9. *τὴν ἐπιπλεῖον διαστολὴν πεποίημαι περὶ τούτων*, 3, 7, 4. *ἐπιπλεῖστον ὑπὲρ τούτων*, 18, 18, 13. *ποιοῦμαι τὴν τοιαύτην διαστολὴν*, utor hac diſtinctione, 16, 28, 4. *οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολὴν*, nullam fecerat diſtinctionem, nihil ſigillatim definiverat, ſed *καθολικῶς* ſolum, *i. e.* generatim de re locutus erat, 23, 9, 8. *οὐ προσδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος*, illam diſtinctionem ſenatus non admiſit, nihil ſigillatim definitum voluit, 21, 1, 5. *Conſ. διαστέλλεσθαι.*

De eodem vocab. porro ſic monuit Erneſtus: „διαστολαὶ, diſceptationes de re aliqua, actiones *v. c. de pace.* 5, 37. *Ecl. Leg.* 16." — *Sed, poſteriori loco (ſcil.* 21, 1, 5.) *quæ ſit vis dictionis, modo expoſuimus; priori vero,* 5, 37, 3. *prave editum erat διαστολὰς pro διαποστολὰς, pro διαποστολὰς, quod ex msstis reſtituimus.*

Διαστρατηγεῖν, *cum accuſ. perſ.* dolo petere aliquem; *οἱ Γαλάται διεστρατήγουν τοὺς Ῥωμαίους*, 22, 22, 9. *Cum acc. rei; ταῦτα διεστρατήγει*, hoc ſtrategemate eſt uſus, 16, 37, 1.

Διαστρέφειν, a recta linea avertere & detorquere: *hinc, in acie, eſt* turbare, divellere ordines; *ἀναχωροῦντας ἐπὶ πόδα, διέστρεφον τοὺς κατόπιν*, 2, 30, 4. *τί ἀνεστοιμότερον φάλαγγος ἐν μετώπῳ διαλελυμένης καὶ διεστραμμένης*, 12, 20, 6. *Tum* corrumpere, depravare; *διεστρέφετο ὑπὸ κόλακος*, 8, 24, 3. *Et*, ab obſequio avertere, ad defectionem ſolicitare, 5, 41, 1.

Διαστροφὴ *τοῦ δήμου ἐπὶ τὸ χεῖρον*, depravatio populi, 2, 21, 8.

Διαστυλοῦν, ſublicis inferne fulcire murum cuniculis ſubfoſſum, 5, 4, 8. 5, 100, 4. 22, 11, 13. *De re diximus olim in Adnotationibus ad Appianum; lubet autem hoc loco transſcribere, quæ de eodem inſtituto Apollodorus præcipit in Poliorceticis p.* 17. (*inter Veteres Mathematicos Pariſiis editos A.* 1693.) Ἵνα δὲ μὴ ἐπισυμπέσῃ τοῖς ἐργαζομένοις (*nempe* τοῖς ὀρύττουσι) τὸ τεῖχος ὑπὸ χειρὸς, στυλώμασιν ἐρειδέσθω· πυκνοῖς μᾶλλον καὶ λεπτοῖς, καὶ μὴ παχέσι καὶ ἀραιοῖς, ἐπάνω καὶ κάτω σανίδος τιθεμένης, ἵνα μὴ ἐνδάκῃ ὁ στύλος τῇ γῇ, καὶ βαστάσῃ τὸ τεῖχος. Ὅταν δὲ συντελεσθῇ τὸ ὅλον, καὶ ὀρυγὲν καὶ στυλωθὲν, περικείσθω φρύγανα καὶ ὅση εὐκαυστός ἐστιν ὕλη, σχίδακές τε καὶ δᾷδες, καὶ πυρούσθω τὸ πᾶν. — — Καὶ οὕτω κατακαέντων τῶν ὑποστυλωμάτων, καταπεσεῖται ὅλον τὸ τεῖχος. *Hoc* ſuſpendere *dicit Vegetius de Re Militari IV.* 24. „cum ad murorum fundamenta

perveneriht, — ruinam muri tumultuario opere ſuſpendunt.“ *Eodem modo Polybius* κρεμᾶν *dicit, quod vide ſuo loco.*

Διασύρειν, 1) diſtrahere, diſſipare, dirimere; *διασύρειν τὴν σύνοδον τῶν Αἰτωλῶν*, 5, 42, 4. 2) traducere, obtrectare, calumniari; *διασύρειν τινὰ vel τὰς πράξεις τινὸς*, 4, 3, 13. 38, 4, 7. *Fr. hiſt.* 61. *διέσυρον τὴν ἐπιστολὴν*, ludibrio habuerunt epiſtolam, 27, 6, 8.

ΔιασΦαλίζεσθαι, *in paſſivo, notione activa*, munire; *τοὺς τόπους κατασκευαῖς διησΦαλισμένος*, 5, 69, 2. *Conf.* ἀσΦαλίζ.

ΔιασΦάλλεσθαι, (*i. q. ſimplex σΦάλλεσθαι*) adverſa fortuna uti, infeliciter rem gerere; *ἐν οὐδενὶ διεσΦάλθαι*, 3, 44, 10. *οὐ διεσΦάλη τῆς ἐπιβολῆς*, 3, 81, 12. 5, 36, 1. *ἐν αἷς (πράξεσι) συνήθει πολλάκις αὐτῷ διεσΦαλμένῳ*, 4, 14, 3.

Διάταξις, ἡ. mandatum, imperium; *πέμπειν τὰς βοηθείας κατὰ τὴν διάταξιν*, imperata auxilia mittere, 4, 19, 10. ordinatio teſtamento facta; *κινῆσαι τὴν ὑπ' Ἀντιγόνου καταλειΦθεῖσαν διάταξιν*, 4, 87, 5. pactio, conventio; *τῆς διατάξεως γενομένης τοιαύτης*, hoc cum inter eos conveniſſet, 8, 18, 12. 8, 20, 5. *διάταξιν ποιεῖσθαι πρός τινα περὶ τινός*, 27, 11, 3.

Διαταράττειν. *διαταραχθῆναι dicuntur* elephanti in acie, *quum vulnerati* conturbantur, conſternantur, & ſævire incipiunt, 1, 40, 13. 11, 2. 15, 12, 2. *de militibus*, ταραχθέντες, conturbati 16, 8.

Διάτασις. *μετ' αὐξήσεως διατάσεως; ſic ex con ſcripſi* 10, 27, 7. *prò δια σεως. Vide Adnot. &* *ſupra in διάθεσις.*

Διατατικός. *τοῦτ' ἄμεινον καὶ διατατικώτερον*, hoc lius fore & majorem vim biturum, *Fr. gr.* 38. *n.* *διατείνειν.*

Διατάττειν, *πάντα κατὰ ἑαυτοῦ προαίρεσιν*, ord omnia ſecundum ſuam vo tatem, 3, 19, 11. *πάντ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν διατ* 11, 33, 8. *διατάττειν τ εὐζώνων πλῆθος*, in agmina partiri, 10, 29, 4. *ρους*, tributa deſcribere, perare; *Φόροι διαταχθέ* 2, 13, 3. *ſic οἱ διαταχ τες σύμμαχοι*, imperata lia, 5, 4, 4. *διέταξε πῶς δεήσει &c.* præ mandata ei dedit, 3, 3 4, 87, 7. *Et in Medio*, *ταξάμενος περὶ τοῦ μέ τος κινδύνου τοῖς ἡγε* poſtquam ducibus de f certamine mandata dediſſ 21, 1. *Et breviter*, *διαταξάμενος*, his rebus natis, his ita conſtituti 87, 13. *quod in Paſſi τούτων διατεταγμένων*, 5. *οἱ τεταγμένοι πρὸ Ἀπελλοῦ ἐμποδιεῖν*, cor ti ab Apelle ad impedie 5, 14. 11. *Rurſus ve διατεταγμένων*, 8, 30,

mutua ordinatione *accipiendum*, ea quum ita inter ipſos conveniſſent. *Sic* ὁ τῷ Καμβύλῳ διατεταγμένος τόπος, locus Cambylo adſignatus, de quo eis cum Cambylo convenerat, 8, 22, 5. *Rurſus vero & Activa notione uſurpatur Paſſivum*; τούτῳ γὰρ ἐπεπιστεύκει καὶ διετέτακτο περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, mandata dederat, 16, 36, 3.

Διαταφρεύειν, foſſa munire, foſſa intercipere, 3, 105, 11. 14, 2, 3.

Διατείνειν, 1) pertinere, pertingere; *cum* εἰς *vel* πρός; τὰ Πυρηναῖα ὄρη διατείνει ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάττης ἕως εἰς τὴν ἐκτός, 3, 37, 9. ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν, ſperans ad ſe quoque aliquatenus pertinere proſperam venationem, 8, 31, 6. ἡ σύγκλητος νομίζουσα πρὸς αὑτήν τι διατείνειν τὴν αὔξησιν τοῦ βασιλέως, exiſtimans ſua nonnihil intereſſe ut augeatur regis potentia, 29, 1, 2. ὡς καὶ πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως, ut qui exiſtimarent ad ipſam etiam ſummam rei pertinere illud inſtans diſcrimen, 9, 5, 4. οὐχ ἕως τοῦ μέσου νομίζομεν διατείνειν τὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἕως τοῦ τέλους, non modo ad medium usque, verum etiam ad finem *operis* pertinere putamus bene captum initium, 5, 32, 5. τοῦτο πρὸς οὐδὲν ἔτι διατείνει, hoc nulli amplius uſui eſt, 30, 12, 2.

2) contendere in aliquem locum; διέτεινε πρὸς Γάζαν, 5, 86, 4.

3) intendere; διατεταμένοι τὰς μάστιγας, intenta tenentes flagra, 15, 28, 2. augere; ἥξειν δὲ καὶ διατείνειν (*pro fut.* διατενεῖν) τὰς ἐπιβολὰς καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3.

Διατειχίζειν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἄκρας, urbem ab arce muro ſejungere, 8, 34, 2.

Διατείχισμα, τὸ, murus interjectus, *urbem ab arce ſeparans*, 8, 36, 9. murus interior, 16, 31, 5 & 8. 16, 33, 1.

Διατελεῖν. δῶρα διετέλουν διδόντες, dona ſemper dabant, 4, 46, 3. ταύτας ἀεὶ τὰς χώρας πορθοῦντες διετέλουν, 2, 5, 1. „*Ex quo loco patet,* (*ait Erneſtus*) *in hac phraſi non intelligi neceſſario* perpetuitatem actionis, *niſi* ἀεὶ *redundare dicamus. Et ſunt alia loca, ubi illa vis non convenit.*“ — *Nobis vero viſa eſt illa vis conſtanter huic verbo, cum participiis conſtructo, ineſſe; nec obſtat augendæ ſignificationis cauſſa adjecta particula* ἀεὶ, *præſertim apud Polybium, qui & alias cumulare ſynonyma verba amat.*

Διατηρεῖν, τὴν πόλιν, cuſtodire urbem, 1, 7, 7. τὴν πίστιν, ſervare fidem, *ibid.* τὰς παρασκευάς, illæſas conſervare machinas, 1, 45, 14. πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ἀβλαβῆ,

βῇ, 7, 8, 7. διατηρεῖν τῇ πατρίδι τὴν εἰρήνην, 7, 8, 4. 4, 17, 1.

Διατιθέναι, *in Activo ſemel tantum, aut bis, quoad quidem obſervavi, apud Polybium occurrit*, μύθους διατιθέναι, 3, 38, 3. *ubi videtur cum Reiskio* διατίθεσθαι *legendum, quod conſtans ceteroquin uſus requirit; taceo frequentiſſime in terminationibus verborum peccatum eſſe a librariis. Alterum exemplum activi uſus vide infra, num.* 4.

In Medio, διατίθεσθαι, diſponere, in publicum exponere, in medium proferre; *variis modis; veluti* 1) διατίθεσθαι λόγους, ſermones proferre ac diſponere, *i. e.* diſſerere, verba facere, 3, 108, 2. πολλούς. 3, 111, 6. 7, 7, 6. πλείστους περί τι, 1, 2, 1. ματαίους διατίθεσθαι λόγους. 9, 32, 9. *Et in ſing.* ὑπὲρ ὧν τὸν πλεῖστον διατίθενται λόγον, 3, 57, 3. *ſic*, πολλὴν διατίθεσθαι τερατείαν περί τινος, multa mirabilia narrare, *gallice diceres* débiter, êtaler, 2, 17, 6. 7, 7, 1. *Et*, ταῦτα διατιθέμενός, hæc diſſerens, 30, 2, 10. 29, 9, 15. *Hinc* διατίθεσθαι μύθους, *pro* διατιθέναι, *legendum videri* 3, 38, 3. *ſupra monui.*

2) διατίθεσθαι τὴν ὀργὴν εἰς τινὰ, iram ſuam in aliquem promere, eſſundere, 16, 1, 2 & 4. τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, contumeliam in deos depromere, 32, 25, 8.

3) διατίθεσθαι τὰς οὐσίας εἰς εὐωχίας καὶ μέθας, diſponere bona ſua *vel* de bonis ſuis ad convivia, *i. e.* teſtamento legare, 20, 6, 5. *Sed* τὴν ὠφέλειαν διατίθεσθαι τοῖς ἐμπόροις, *eſt*, prædam venum exponere, venumdare mercatoribus, 14, 7, 3.

4) *cum Adverbiis & accuſ.* κακῶς τινα διατίθεσθαι, male tractare quem; τούτους κακῶς διετίθετο, 3, 62, 4. *Et in Activo*; κακῶς διετίθει τὴν χώραν, male vexavit regionem, 33, 11, 3. *In paſſivo*; ὑπὸ τῶν ὄμβρων διετίθεντο δεινῶς, peſſime habiti ſunt, 3, 74, 11.

Διατρέπειν τινα, metum alicui injicere, animum alicujus dejicere, 2, 47, 8. διέτρεψαν αὐτοὺς τοῦ μὴ τελεσιουργῆσαι &c. deterruerunt eos, terrore injecto averterunt ne perficerent, 5, 4, 10.

Paſſiv. διατρέπεσθαι, perturbari, coníretnari, vereri, trepidare, 1, 33, 1. διατραπῆναι, 3, 54, 7. 3, 86, 6. 5, 54, 2. διετράπη, 1, 47, 7. διατραπεὶς, 5, 69, 11. 23, 14, 2. τοῖς ὅλοις, quam maxime, 10, 31, 11. (*i. q.* ὡς ἔνι μάλιστα, 23, 14, 2.) διατετραμμένος, conturbatus, conſternatus, 5, 26, 11. 10, 39, 7. διατετράφθαι, 3, 108, 3. διατραπήσεται τὰ ὅλα, omnia plena conſternationis erunt, 10, 12, 7. δείσας μὴ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν

λείαν αὐτῷ διατραπῇ, 8, 25, 2. n. *Conſ.* διατροπή.

Perperam & invitis msstis 3, 19, 8. τὸ λοιπὸν διέτρεψε τοῦ βίου μέρος *editum erat, pro* διέτριψε.

Διατρέχειν, evadere, *citatur in Erneſti Lex. Polyb. ex* 8, 15. *quod nobis eſt cap.* 20. *lib.* 8. *At ibi eſt* διαδρχύη, *a* διαδιδράσκω, *non a* διατρέχω, *vs.* 8.

Διατρίβειν, περί τι, 3, 9, 9. τὸ λοιπὸν τοῦ βίου μέρος παρά τινι, 3, 19, 8. n. πλείω χρόνον διατετριφὼς παρ' αὐτοῖς, 4, 57, 3.

Διατριβή. ἡδεῖαι ἀπολαύσεις καὶ διατριβαὶ, oblectamenta, 10, 19, 5.

Διατροπὴ, perturbatio, conſternatio, trepidatio. 1, 16, 4. 1, 42, 11. 1, 53, 6. 3, 85, 8. 5, 57, 7. εἰς διατροπὴν ἄγειν, 8, 7, 3. εἰς ὁλοσχερῆ διατρ. 3, 53, 4. 16, 33, 3. διατροπὴν ποιεῖν τινι, commovere aliquem dicendo, ut eum pudeat & pœniteat, 11, 7, 9. εἰς διατροπὴν ἐμπίπτειν, conſternari, perturbabari, 16, 8, 10.

Διαυγάζειν. ἅμα τῷ διαυγάζειν, primo diluculo, 3, 104. 5.

Διαφαίνειν; *active*, τοὺς συγγραφέας ἐν τοῖς ὑπομνήμασι διαφαίνειν τὰς ἑαυτῶν φύσεις, 12, 24, 1. τῆς ὁμίχλης διαφαινούσης (*ſcil.* τὸ φῶς τῆς ἡμέρας) 18, 5, 2. *Neutraliter*, τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, 18, 2, 5.

Διαφαύσκω. διαφαύσκοντος *fortaſſe legendum* 31, 22, 13. *pro* διαφώσκοντος.

Διαφέρειν; 1) διαφέρει, intereſt, refert; τοῦτο γὰρ διέφερε τοῖς Θηβαίοις, 4, 27, 4. διαφέρει αὐτοῖς τὸ σαφῶς εἰδέναι, 3, 21, 9. τὰ διαφέροντα τοῖς ἰδίοις πράγμασι, quæ rebus ipſius vel prodeſſe vel obeſſe poſſunt, 22, 1, 9.

2) διαφέρειν τινὸς τινὶ, differre ab aliquo in aliqua re, *ſive* in partem meliorem, πρὸς τὸ βέλτιον, 18, 5, 5. 18, 11, 1. *ſive* in partem deteriorem, πρὸς τὸ χεῖρον, 18, 11, 1. *Sed nude poſitum, uſu græcis omnibus ſcriptoribus vulgatiſſimo, intelligitur plerumque* in meliorem partem, ſuperare, antecellere aliquem aliqua re; *qua quidem notione diverſis modis conſtructum reperitur:* διαφέρω σοῦ τούτῳ, 16, 40, 10. *&* ἐν τούτῳ, *ibid.* κατὰ τοῦτο, 3, 98, 2. περὶ τοῦτο, 10, 25, 4. διαφέρω παρά σε τούτῳ, 10, 27, 5. διαφέρω σὲ τούτῳ, 1, 88, 7. *ubi vide Adn. Et abſque caſu perſonæ*, eminere, excellere aliqua re, τινὶ, *velut* ἀρετῇ, μεγέθει, κάλλει; *&* πρός τι, *velut* χώρα διαφέρουσα πρὸς πάντα τὰ γεννήματα, regio excellens omnibus terræ proventibus, 3, 87, 1. *Sic*, τοσούτῳ τὸν περὶ τῶν εὐψύχων ἀνδρῶν λόγον διαφέρειν εἰκὸς πρὸς *vel* εἰς ἐπανόρθωσιν, 10, 24, 4. n. *Denique prorſus abſolute*, διαφέρων, eximius, egregius, præcipuus, ſingu-

ſingularis; ἥ τε κραυγὴ καὶ τὸ σύστρεμμα διαφέρον ἦν πρὸς αὐτοῖς τοῖς ἔργοις, 1, 45, 10. διαφέρουσαν χρείαν παρέχεσθαι, 1, 61, 3. οἱ δόξαντές τι πεπραχέναι διαφέρον, 6, 39, 2.

3) διαφέρεσθαι (*in Paſſ.*) πρὸς ἀλλήλους ταῖς γνώμαις, ſententiis inter ſe diſſidere, 4, 23, 7. διαφέρεσθαι κρίσει πραγμάτων, judiciis de re publica diſſidere, 17, 14, 10. *Et nude* οἱ διαφερόμενοι, diverſa ſentientes adverſarii, 7. 14, 3. διενεχθῆναι πρός τινα, diſſidere cum quo, *vel* a quo, 1, 8, 3. νεανίσκων δυοῖν περί τινος οἰκέτου διαφερομένων, duo adoleſcentes controverſiam inter ſe habebant de ſervo quodam, 12, 16, 1. τῶν δὲ πρὸς πᾶν διαφερομένων, illis vero de omnibus rebus controverſiam moventibus, 25, 5, 11. *Pro* ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι, 40, 3, 8. *utique* ὑπὲρ πραγμάτων *ſcribendum*, de republica diſſentientes, inter ſe contendentes.

Eadem fere notione, in Activo quoque uſurpatur idem verbum, hoc modo: τὰ διαφέροντα τῷ βασιλεῖ πρὸς τοὺς Γαλάτας, ea quæ controverſa erant regi cum Gallis, controverſiæ quas habebant rex cum Gallogræcis, 31, 13, 1. οἱ αὐληταὶ διαφέροντες τοὺς αὐλούς, diſſonas facientes tibias, diſſonantia canentes, 30, 13, 8.

Διαφερόντως, præ ceteris, eximie, egregie, ſingulariter, valde, admodum; εὐδοκιμῶν παρὰ τῷ πλήθει διαφερόντως, 1, 9, 2. ὄντες ἐν παντὶ φιλότιμοι διαφερόντως, 1, 39, 7. πόλις τείχεσι διαφερόντως ἠσφαλισμένη, 1, 42. 7. δύναμις γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. δύο πεπηγυῖαι σχεδίαι διαφερόντως, duæ rates præcipua diligentia compactæ, 3, 46, 4. πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον, 6, 53, 5. ἡ τῶν Ἠλείων χώρα διαφερόντως οἰκεῖται, præ ceteris frequens eſt habitatoribus, 4, 73, 6. 4, 74, 8. *Adde* 3, 72, 3. 3, 76, 7. 3, 84, 1. 5, 8, 1. 5, 22, 3.

Διαφεύγειν, evadere, effugere; *abſol.* 1, 21, 11. 1, 23, 7. 11, 17, 2. *Et cum accuſ.* διαφυγόντες τὸν περὶ Δελφοὺς κίνδυνον, 4, 46, 1. 1, 25, 3. *&c.*

Διαφθείρειν, 1) corrumpere, perdere; τὰς τῶν ὑπεναντίων παρασκευάς, 1, 48, 1. τὰς οὐσίας, bona perdere, diſſipare, 6, 9, 6. ναῦς, perdere, deprimere naves, 1, 25. 3. *Et in paſſivo* διεφθάρη εἴκοσι σκάφη, 1, 28, 14. τὰς ἀγορὰς διαφθαρῆναι συνέβη κατὰ θάλατταν διὰ χειμῶνος, perierunt, 1, 82, 6. διέφθειρε τὸ τῆς Ῥωμαϊκῆς μάχης ἴδιον, corrupit id quod pugnæ Romanorum proprium eſt, 2, 33, 7. *Eſt et ubi* amittere *potius, quam* perdere, *interpreteris; velut, de magno militum numero, quem Hannibal in Alpium tranſitu* διέφθειρε, amiſit, 3, 60, 5. (*Sic* κατα-

καταφθείρειν, 3, 64, 8.) De corruptione animi & ingenii, διέφθαρται τῇ ψυχῇ, 12, 23, 2.

2) occidere, 1, 7, 11. 1, 17, 13. 3, 65, 11. 3, 86, 5. ἐν χειρῶν νόμῳ, in ipſo diſcrimine, 1, 82, 2. *Et in paſſivo*, διαφθείρεσθαι, διαφθαρῆναι, occidi, cadere, perire, 1, 9, 4. 1, 19, 11. 1, 34, 6. 1, 57, 8. *n.* ἐν χειρῶν νόμῳ, 1, 34, 5. *i. q.* ἐν αὐτῷ τῷ κινδύνῳ, in ipſa pugna, 1, 87, 10.

Διαφθορὰ, ἡ, corruptio *largitionibus effecta*, 5, 60, 10. interitus *Gallorum ad Delphos*, 2, 20, 6. διαφθορὰ τῶν ἔργων, *nempe* τῶν μηχανημάτων, corruptio, deſtructio operum & machinarum, 1, 48, 3 & 8.

Διαφιέναι, τὰς δυνάμεις, exercitum dimittere *domum*, *in hiberna*, 2, 54, 14. 2, 55, 1. 4, 14, 4. τοὺς πολλοὺς, dimittere concionem, 3, 109, 13.

Διαφορὰ, 1) differentia, diverſitas, τινὸς πρός τι, 1, 63, 8. ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἡ πρὸς τὸ βέλτιον διαφορὰ, præſtantia, 6, 56, 6. *Sic nude*, τηλικαύτην ἐποίει διαφορὰν (intell. πρὸς τὸ βέλτιον) παρὰ τὴν τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρίαν, 1, 32, 7. αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ τῶν ἡλικιῶν, maximæ differentiæ, diverſitates ætatum, & *metonymice*, diverſiſſimæ ætates, ætates quam maxime diverſæ, 3, 78, 2.

2) *Per ſimilem metonymiam*, ἡ διαφορὰ & αἱ διαφοραὶ *ſunt* res diverſæ, diverſa genera, diverſæ claſſes rerum, diverſæ partes. αὗταί εἰσι καὶ τοσαῦται διαφοραὶ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ τῶν ὀνομασιῶν, καὶ τῶν ἡλικιῶν, ἔτι δὲ τῶν καθοπλισμῶν ἐν ἑκάστῳ στρατοπέδῳ, hæ & tot ſunt diverſitates, partitiones, hæ & tot diverſa genera ſunt nominum, ætatum, & armaturæ, in quaque legione, 6, 21, 8. αἱ ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραὶ, cœli differentiæ, *i. e.* diverſæ cœli partes, diverſæ mundi plagæ, 5, 51, 8. *ſic & in ſingulari*, ἑκάστη διαφορὰ τῶν προειρημένων, 3, 36, 7. *n. Rurſus* αἱ διαφοραὶ τῆς οἰκουμένης *ſunt* tres illæ partes, *Europa*, *Aſia*, *Africa*, in quas *a veteribus* diſtribuebatur terra, 3, 37, 1 *ſq. Eodem modo* αἱ ὁλοσχερεῖς διαφοραὶ 4, 38, 4. *ſunt* majores & ſummæ partitiones cœli & terræ.

3) diſſidium, controverſia, inimicitia; διαφορὰ καὶ στάσις, 1, 67, 2. 1, 87, 4. ἡ πρὸς τὸν βασιλέα διαφορὰ, 5, 26, 2. αἱ διαφοραὶ, controverſiæ, 24, 4, 7. *Huc referri poſſunt* αἱ διαφοραὶ τοῦ ὄρους, diſſidia montis, ubi mons in plura juga, in plura dorſa dividitur; *quibus opponuntur* αἱ συγκλείσεις, loca ubi illa diverſa juga ac velut diverſi rami in unum coëunt, 5, 44, 7.

Διάφορον, τὸ, pecunia, 4, 18, 8.

ἀκρί-

ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, diligentia in re pecuniaria, attentio ad rem familiarem, 32, 13, 11. τὰ περὶ τὴν τοῦ διαφόρου τίμησιν, 6, 45, 4. — „ubi legendum puto κτῆσιν, ut patet e contextu & ſequentibus.“ Ern. — Mihi videtur, cum e contextu tum e ſeqq. præſertim ex cap. 46. 2. pariter & τίμησιν & κτῆσιν poſſe defendi; ſed adoptanda utique fuerat ea ſcriptura, quam plerique iique probatiſſimi libri præferebant, κτῆσιν. — κρίνει ὁ δῆμος καὶ διαφόρου πολλάκις, judicium ſæpe exercet populus etiam in criminibus ære luendis, 6, 14, 4. Et in plur. τὰ διάφορα, eodem ſignificatu; διάφορα προτείνειν, pecuniam offerre, 23, 8, 11. χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν χρόνον, 32, 13, 13.

Διάφορος, eximius, excellens; (i. q. διαφέρων, quod vide in διαφέρειν, num. 2.) κέντημα διάφορον, 6, 23, 7.

Διαφέρως ἀπειργασμένος, exquiſite elaboratus, 13, 7, 2. (i. q. διαφερόντως, quod vide.) διαφόρως mendoſe dederant mssti 26, 2, 9. pro ἀδιαφόρως.

Διαφυλάττειν τὴν πρός τινα πίστιν, fidem ſervare alicui, 1, 78, 8. διεφύλαξε ἑαυτῷ τὴν ἀρχὴν ἀνεπιβούλευτον, 7, 8, 4. τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας, 7, 8, 7. διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους, tueri ſocios, Fr. hiſt. 67. διαφυλάξαι πατέρων εὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Διαφωνεῖν. „διαφωνεῖ τι, non convenit pactis, ſcil. in ſumma pecuniæ ex pacto ſolutæ; qui diſſenſus eſt, cum aliquid deſideratur, non totum perſolutum eſt; unde in re pecuniaria διαφωνεῖν de reſiduis dicitur. Vide Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 208.“ Ern. — ἐάν τι διαφωνήσῃ τῶν ἀποδιδομένων χρημάτων, ſi quid deſideratum fuerit in pecuniæ penſione, 22, 26, 23.

Διαφώσκει, — ſcil. θεὸς,“ Ern. dies illuceſcit, 31. 22, 13. n. Poſſis & ἡ ἡμέρα intelligere, quod adjectum ſupra vidimus ad διαφαύει. Conf. διαφαύσκω.

Διαχειρίζεσθαι, interficere. Ἀντίοχος διακεχειρισμένος τὸν Ἀχαιὸν, 8, 23, 8.

Διαχλευάζειν, ludere, jocari, illudere; τινὰ, 17, 4, 4. 39, 2, 13. & abſol. 30, 13, 12.

Διάχρυσος ἐσθὴς, veſtis auro diſtincta, viri cenſorii, 6, 53, 7. διάχρυσοι στολαὶ, 31, 3, 13. ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

Διαχύω. διακεχυμένοι, diffuſi, 8, 29, 4. — „hilariores, inprimis e convivio. Sic Lucian. Symp. 18.“ Ern.

Διαχωρεῖν. παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖ τοῦτο, apud alios hoc ſuccedit. 18, 23, 3. n.

Διαψεύδεσθαι. διεψεῦσθαι τῆς ἀληθείας, aberraſſe a veritate, 3, 26, 5. τῆς αἱρέσεως τοῦ βασιλέως, falſum eſſe opinione ſua de ſententia regis, 5, 56, 5. τοῖς λογισμοῖς. 3, 16, 5. 3, 17, 11. τῶν ἐλπίδων, excidere ſpe, 20, 12, 1. διαψευ-

ψευσθῆναι τῆς πράξεως, excidere conatu, 5, 97, 6. 5, 99, 1. τοῦ κρατεῖν τῶν ἀντιταξαμένων, 3, 63, 12. τῆς συμμαχίας, ſpe auxiliorum excidere, 29, 10, 7. πάντων τούτων διεψευσμένοι, *Fr. hiſt.* 5.

Et notione activa, ὧν (ἐλπίδων) ὑμεῖς τὴν πατρίδα μὴ διαψευσθῆτε, quam ſpem patriæ vos ne fruſtremini, ne committatis ut patriam hæc ſpes fallat, 3, 109, 12. *n.*

Διαψιθυρίζειν, fremere, ſuſurrare, 15, 26, 8.

Διδασκαλεῖον, ſchola, 30, 20, 7.

Διδασκαλικῶς ὑποδεικνύειν περί τινος, docte, ſubtiliter, via ac ratione exponere de re, 6, 3, 5.

Διδάσκαλος ἐναργεστάτη, 1, 1, 2.

Διδάσκειν. σαφῶς ὑμᾶς δεδιδάχαμεν *olim editum erat* 5, 105, 9. *pro* σαφῶς *οἶμαι* δεδείχαμεν.

Διδόναι ἄν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, ſi quando Deus bene cum eis egerit, 4, 21, 11. *n.* δεδομένου τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, *ex uſu mathematicorum*, dato numero peditum, 6, 32, 1. ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι, ut ne conſultandi quidem locum darent, *aut* ne facultatem quidem in ſenatum conveniendi, 30, 14, 5.

διδόναι, *pro* offerre; (*de quo uſu conf. Indicem noſtrum Græcitatis Appiani*) διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων ἀπέχεσθαι, 32, 8, 6. *Sic verba illa*, πίστεις ἐδίδου τῶν ἐπαγγελιῶν, 3, 100, 3. *intelligenda videntur* pignora obtulit promiſſorum, *vel, ut Caſaubonus vertit*, paratus fidem dare facturum ſe quæ pollicitus fuiſſet.

διδόναι λόγον ἑαυτῷ; *vide* λόγος.

Phraſis διδόναι ἑαυτὸν, *vel* αὑτὸν *pro* ἑαυτὸν, *varie uſurpatur:* διδόναι ἑαυτὸν εἰς ἔντευξιν, dare ſe in colloquium, *i. e.* adeundi ſui facere poteſtatem, 3, 15, 4. εἰς τὰς χεῖρας (τινί) familiariter converſari cum quo, 3, 52, 7. (*cf.* χείρ.) εἰς τὴν χρείαν, negotium in ſe ſuſcipere, rem adgredi, 8, 18, 11. ἐπὶ πράξεις. 10, 6, 10 *ſq.* εἰς κινδύνους, offerre ſe periculis, ſuſcipere pericula, 3, 17, 8. 10, 3, 7. 10, 13, 1. εἰς τόπους παραβόλους, in periculoſa loca ſe immittere, 5, 14, 9. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῇ προσπίπτοντες, καὶ διδόντες σφᾶς αὐτοὺς ἑκουσίως, ἀπέθνησκον, ſponte ſe offerentes, *ſcil.* cædi, 2, 30, 4. οὐδεὶς ἂν ἑκὼν εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν αὑτὸν, nemo ultro committere voluerit, ut manifeſti mendacii arguatur, & contemtui ſeſe exponat, 32, 8, 10.

„Φήμης διδομένης, *pro* διαδιδομένης;" *Ern.* — *Et equidem corrigendum utique* διαδιδομένης *aut* διαδεδομένης *putem*, 32, 14, 7. *n.* *Conf.* διαδιδόναι.

Διεγ-

Διεγγυᾶσθαι, per ſponſores ſe obligare, ſponſores dare; *διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον*, 17, 9, 13.

Διείργειν, dirimere, ſeparare, 5, 45, 10. 5, 55, 7. *τὸ Ἀπέννινον ὄρος διείργει πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ῥύσεις, τὰς μὲν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν πέλαγος, τὰς δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν*, 3, 110, 9. *διείργειν τινὶ τὴν ἔξοδον*, præcludere, intercludere alicui exitum, impedire, 1, 75, 5.

Διεκβάλλειν *χώραν τινὰ*, exercitum tranſducere per regionem, peragrare regionem cum exercitu, 4, 68, 5, *τὴν ἔρημον*, 10, 28, 1. *n.* *οὓς (τόπους) ἔδει διεκβάλλειν αὐτὸν*, 10, 29, 3.

Διεκβολὴ, *ἡ*, & *αἱ διεκβολαὶ*, tranſitus *per montem aut per montium anguſtias*, 1, 75, 4. 3, 40, 1. 3, 92, 11. 3, 93, 10.

Διεκπίπτειν, *vide διεμπίπτειν*.

Διεκπλεῖν, *in pugna navali*, per hoſtiles naves ſuam navem tranſmittere, ut converſione facta illas a tergo adoriamur, 1, 51, 9. 16, 4, 10 („Thucyd. 1, 50.“ *Ern.*) *Conf.* *διαπλεῖν*, & *ἐκδιεκπλεῖν*, & *διέκπλους*.

Διέκπλους, *ὁ*; *κατὰ τοὺς διέκπλους*, dum per hoſtiles naves diſcurrunt, perrumpunt, transvehuntur, 16, 4, 14. *conf.* *διεκπλεῖν*. — „*Eſt pariter vocabulum Thucydidis ex* 1, 49. *ubi Schol. interpretantur*, *ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι, καὶ πάλιν ἐμβαλεῖν*. *cf. ad* 7, 89. & *quos ad priorem locum laudat Dukerus. Uſus tamen eſt verbo jam Herodotus* 4, 179. *ubi videtur eſſe* exitus navis ex aliquo loco, *quomodo interpretantur hanc vocem Lexica. In loco Polybii verbum tantum* tranſitum navis per naves hoſtium *exprimit, non qui fugæ cauſſa fiat, ſed qui obſit hoſtibus, remos navium hoſtilium detergat, & poſt quem fiat converſio navis, ut redeat ad ſuos, & rurſus impetum faciat. Similiter verbum διεκπλεῖν in l. c. tantum actum* naves agendi per hoſtiles naves *exprimit.*“ *Ern.*

Διελέγχειν, refellere, mendacii arguere, 7, 3, 3.

Διέλκειν, in longum extrahere. *τοῦ χρόνου διελκομένου*, 31, 26, 4. *διελκομένων τῶν διαβουλίων*, in longum tractis deliberationibus, 28, 2, 4. *ubi vereor ne immerito tenuerim Caſauboni interpretationem*, diſſidentibus ſententiis.

Διεμπίπτειν, *idem quod ἐμπίπτειν μηδ' αὐτοὺς (i. e. ἑαυτοὺς) λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητα διεμπίπτοντας*, 38, 1, 4. *n.* *ubi Caſaub. ex ing. διαπίπτοντας edidit, Reiskius διεκπίπτοντας maluerat.*

Διεξάγειν, adminiſtrare, curare, *v. c.* regnum, regni negotia, *τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν*, 1, 9, 6. *ῥαθύμως διεξάγειν τὰ κατὰ τὴν φυλακὴν*, cuſtodias negligenter agere, 4, 57, 3. *διεξάγειν.*

αγ. τὸ δίκαιον, juſtitiam adminiſtrare, jus dicere, *abſol.* 20, 6, 1. & *cum dat.* alicui, 4, 73, 8. *Cum de controverſiis agitur, ſignificat* componere, terminare *litem*; διεξάγειν τὰ πρός τινα *ſc.* ἀμφισβητούμενα, 18, 34, 10. λόγῳ διεξάγειν τὴν ἀμφισβήτησιν, 5, 1, 5. & περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, 3, 21, 6. *Sed* τοὺς βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων, eſt vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. ἐν τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ διεξάγειν τοὺς συμμάχους, perhumaniter agere cum ſociis, 3, 77, 4.

Διεξαγωγὴ, ἡ, exitus negotii; καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς, 24, 2, 11. *præcipue* exitus & terminatio controverſiarum, finis belli, pacis compoſitio. 5, 102, 3. 5, 103, 3. 25, 5, 7. τὴν διεξαγωγὴν ποιεῖσθαι, 4, 26, 3.

Διεξιέναι χώραν, per regionem tranſire. 4, 25, 4. διέξιμεν τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις, exponemus, *præſ. pro fut.* 4, 1, 3.

Διεξέρχεσθαι (*ut* διεξιέναι) exponere, enarrare, 2, 12, 4.

Διεξικνεῖσθαι, pervenire, 10, 26, 3.

Διέξοδος, ἡ, exitus, finis: τὰ ἔργα τοιαύτην εἴληφεν διέξοδον, 2, 1, 3. 3, 41, 1. δεῖν γίνεσθαι διέξοδον τῶν πρὸς ἀλλήλους, fieri finem debere litium. 23, 2, 2.

Διεργάζεσθαι, facere, perficere, conficere. ταῦτα διεργασάμενοι, 4, 22, 1. πολλὰ καὶ κακὰ διειργάζοντο, 3, 73, 7.

Διερεθίζειν, ad iram provocare, 9, 18, 9.

Διερείδεσθαι, περὶ τῆς χώρας, de loco inter ſe contendere, 5, 84, 3. *n.* πρός τι, reniti poſtulato, 22, 7, 14.

Διερευνᾶν. συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα, 14, 3, 7. τῷ Σκιπίωνι πάντα διηρεύνητο πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 14, 2, 1.

Διερμηνεύειν, interpretari, 3, 22, 3.

Διεῤῥιμμένως, interrupte, ſparſim *de re verba facere, & obiter*, 3, 58, 3.

Διέρχεσθαι, 1) præterire; ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας, 20, 10, 17. διελθούσης τῆς πανηγύρεως, peracta celebritate, 18, 30, 1. 2) tranſire; διελθὼν τὴν Θετταλίαν, Theſſaliam emenſus, 4, 61, 1. *Sic* 22, 20, 4. *ubi facile adparet, verbum* διερχόμενος *non ad* τὸν Σαγγάριον *referendum, ſed ad regionem quam tranſiit Manlius priusquam ad Sangarium fluvium perveniſſet.* 3) διέρχεσθαι ὑπὲρ τοῦ πολέμου, (*i. q.* διεξέρχεσθαι) exponere, enarrare bellum, 1, 13, 10.

Διερωτᾶν τινα, μὴ &c. interrogare aliquem, an &c. 5, 50, 12.

Διευκρινεῖν, 1) diſpicere, diſquirere, examinare *rem*; ὑπέρ τινος, 2, 56, 4. *n.* περί τινος, 3, 28, 5. τὶ, 31, 13, 1. *Sic in paſſ.* ὁ περὶ πολιτειῶν λόγος

λόγος ἀκριβέστερον διευκρινεῖται παρὰ Πλάτωνι, ſubtilius diſquiritur, excutitur, 6, 5, 1. *Sigillatim vero de* cognitione & dijudicatione cauſarum controverſarum; *velut* διευκρίνειν τὰ διαφέροντα, *loco modo citato*, 31, 13, 1. τὰς διαφορὰς, 24, 4, 7. 24, 2, 1. διευκρινῆσαι περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουσι, 40, 10, 2. *Hinc & cum dat. perſ.* διευκρινεῖν τισὶ περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, de controverſiis aliquorum cognoſcere, jus eis dicere, arbitrium facere, 31, 9, 7.

2) intelligere; ὥστε τοὺς συνετωτάτους ἔνια μόλις διευκρινεῖν, 3, 22, 3. rectum judicium facere, recte ſtatuere; οὐκ εἰκὸς παῖδα περὶ τηλικούτων δύνασθαι πραγμάτων διευκρινεῖν, 4, 34, 1. diſcernere; διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐδὲ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ μὴ δυνατὸν δύναται διευκρινεῖν, 12, 22, 6.

Διευλαβεῖσθαι, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) timere, vereri, *cum acc.* 14, 2, 7. *cum* μὴ *& optativo ſubjunct.* 21, 13, 5. 28, 7, 7.

Διευτονεῖν, vim habere, *de fluxu aquæ in Boſporo Thracico*, 4, 43, 8.

Διευτυχεῖν. διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον, *Fr. gr.* 22.

Διέχειν, *active*, τὰς χεῖρας, in diverſa porrigere *vel* extendere manus, dirimere ſtudere pugnantes, 4, 52, 1. *n. Fr. hiſt.* 48.

Neutraliter, i. q. ἀπέχειν, diſtare; διασχόντες ὡς δύο ſτάδια τῆς παρεμβολῆς, 5, 103, 6. 1, 42, 6. 4, 64, 5. *&c. Ad verba* οὐκ ἔλαττον εἴκοσι σταδίων, 10, 49, 4. *ex conject. adjeci* διέχουσαν.

Διήγημα, τὸ, narratio, 1, 14, 6. ἐμπορικὸν, fabuloſa, quales venditant mercatores, 4, 39, 11.

Διήγησις, ἡ, narratio, 3, 36, 4. 4, 40, 1. *&c. An* διηγήσεις *legendum, pro* διαλύσεις, 22, 25, 10? *n.*

Διηθεῖν, percolare, eluere, 34, 9, 10.

Διήκειν. ὁ Ἀπέννινος διὰ μέσης τῆς Ἰταλίας διήκων, per mediam Italiam porrectus, 2, 16, 4.

Δίδυρα, τὰ, tribunal, podium, 27, 1, 6. *n.*

Διϊέναι, *a* διΐημι; μὴ διϊέναι διὰ τῆς χώρας πολεμίους ἐπὶ Ῥωμαίοις, non dare tranſitum per fines ſuos hoſti adverſus Romanos tendenti, 22, 26, 2.

Διϊέναι, *a* δίειμι, tranſire; διὰ μέσης Πελοποννήσου διῇεσαν, 4, 13, 4. διῄει τὰς δυσχωρίας, 5, 23, 8. τὸν ποταμὸν, trajecit flumen, 32, 18, 1.

Διΐπτασθαι, tranſvolare, pervolare, 5, 9, 5.

Διϊσθμεῖν λέμβους, per Iſthmum tranſducere. 4, 19, 7. *n. cf.* ὑπερισθμεῖν.

Διϊστάναι; *in aor.* 2. *& præt.* 1) τῆς θαλάττης οὐ πολὺ διέστηκε, haud procul diſtat a mari, 5, 44, 5. 2) διέστηκε τοῦτο ἐκείνου, hoc differt ab illo, (*i. q.* διαφέρει) 3, 6, 6. ἃ πλεῖστον διεστᾶσι, quæ plurimum inter ſe differunt, 6, 3, 11.

11. 3) διέστησαν, diſceſſerunt, 10, 3, 6. 4) διαστῆναι πρός τινα, diſſentire & ſejungere ſe ab aliquo, 3, 8, 3.

Διιχνεύειν περὶ τὰς προνομὰς, perſcrutari pabulandi & prædandi cauſſa, 4, 68, 3.

Δικαιοδοσία, ἡ, 1) juris redditio, juris dictio, exercitium judiciorum, judicium, 20, 6, 2. 23, 2, 1 & 10. *conf. Adn. ad* 24, 1, 2. εἰς δικαιοδοσίας προκαλεῖσθαί τινα περὶ τῶν γεγονότων καὶ περὶ τῶν μελλόντων, in jus vocare aliquem, provocare aliquem, ad reddendam rationem factorum, ad ſatisfaciendum pro factis, & ad cavendum de futuris, 4, 16, 4. *n.* ἡ περὶ τῶν ἐγκλημάτων δικαιοδοσία, 38, 3, 2. οἱ περὶ τῆς κοινῆς δικαιοδοσίας νόμοι, 40, 10, 5. 2) diſceptatio juris; Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς τὴν (κατὰ τὸ σύμβολον) δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, 24, 1, 2. *n. nempe ibi paſſive accipiendum vocabulum,* Philippo coacto ſubmittere ſe jurisdictioni, coacto ad cauſſas diſceptandas cum finitimis (ex recepta juris formula.) *Sic* & 24, 1, 12. *n.* 3) peculiaris formula ſecundum quam jus dicitur, ex cujus præſcripto judicantur cauſſæ, (*quod alias* σύμβολον *vel* δικαιοδοσία κατὰ τὸ σύμβολον *dicitur*) 32, 17, 4. *Fragm. gramm.* 39. *Conf. rurſus Adn. ad* 24, 1, 12.

Δικαιολογεῖσθαι, περὶ ἑαυτοῦ, de jure ſuo diſceptare, cauſſam ſuam agere, 3, 20, 10. 3, 21, 6. 25, 9, 7. πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, 4, 3, 12.

Δικαιολογία, ἡ, diſceptatio juris, 3, 21, 3 & 6. 5, 67, 4 & 11. συνίστασθαι τὴν δικαιολογίαν, cauſſam ſuam defendere. 20, 9, 7. 27, 7, 3.

Δίκαιον, τὸ, 1) jus, juſtitia. τὸ δίκαιον διεξάγειν, *vide* διεξάγειν. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων, jus repetere ab eis qui injuria nos adfecerunt, *Fr. gr.* 39. *n.* 32, 17, 3. *n. ubi vulgo* ἐκεῖ λαβεῖν, *pro* ἐκλαβεῖν. 2) ratio quam quis adferre, qua quis niti poteſt ad cauſſam ſuam defendendam vel excuſandam, 11, 29, 7.

Maxime pluralis in uſu eſt, τὰ δίκαια, jura. τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους δίκαια, mutua illorum jura, *ſcil.* conventiones quæ inter ipſos intercedunt, & jura quæ illis conventionibus nituntur, 3, 21, 10. 3, 27, 10. 9, 32, 6. τηρεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας δίκαια, 1, 83, 5 & 11. λέγειν ὑπὲρ τῶν δικαίων, de ſuis juribus diſſerere, jura ſua exponere, 28, 7, 6. τὰ τῶν Μακεδόνων δίκαια, Macedonum jura, rationes quæ pro cauſſa Macedonum faciunt, 9, 32, 4. τὰ δίκαια προτίθεσθαι, jura proferre, rationes proferre quæ valent ad cauſſam defendendam, 11, 29, 8. νικᾶν τινα τοῖς δικαίοις, vincere juſtitia cauſſæ, juribus, rationibus quæ pro ſua cauſſa proferre quis poteſt, 3,

10, 1. *Sic* *καταπεριεῖναί τινος τοῖς δικαίοις*, 5, 67, 2. *τὰ τοῦ πολέμου δίκαια* iura belli, 5, 11, 3. *i. q. οἱ τοῦ πολέμου νόμοι, ibid.* *παρὰ πάντα τὰ δίκαια*, contra omne jus & fas, 3, 28, 2. *ubi δικαιώματα habet ſolus codex Aug.* *τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων δίκαια*, 2, 58, 7. *τὰ κατὰ κοινὸν ὡρισμένα δίκαια*, communia gentium jura, 4, 6, 11. 2, 8, 12. 8, 1, 1. (*Fortaſſe περὶ τῶν κατὰ κοινὸν δικαίων legendum eſt* 23, 15, 4. *n.* de communibus *gentis* juribus, *pro κατὰ κοινοδίκαιον.*) *Denique τὰ δίκαια ποιεῖν τῇ πατρίδι eſt* juſta facere, *omnia* boni civis officia præſtare patriæ, 3, 116, 9.

Δικαιοῦν, cauſſam agere alicujus, jus alicujus defendere, 3, 31, 9. *n.* — „*ὁ δικαιῶν*, qui jus reddit alicui, *v. c. ulciſcendo injuriam ei factam &c.*" *Ern.*

Δικαιώματα *habet ſolus codex Aug.* 3, 28, 2. *pro δίκαια.*

Δικαίως, merito. *ἔδοξαν ἠτυχηκέναι δικαιότατα*, 4, 19, 13.

Δίκη, ἡ. *δίκην δοῦναι*, puniri, 2, 58, 9. *δίκας ὑπέχειν τῶν ἡμαρτημένων.* judicium ſubire, 5, 42, 6. 16, 27, 2. *περὶ τῶν ἀδικημάτων*, 16, 34, 3. *ἔχειν τοῦ φόνου δίκην*, cædis pœnam exegiſſe, ſatisfactionem habere, 32, 7, 11. *Δίκης ὀφθαλμὸς*, Iuſtitiæ oculus, 24, 8, 3,

Δικοδοσία. *Sic perperam habent codices nonnulli* 4, 16, 4. *pro δικαιοδοσία.*

Δίκροτον, *τὸ*, *navigii minoris genus*, biremis; *τριήρεις, καὶ δίκροτα, καὶ κέλητες*, 5, 62, 3.

Δικτάτωρ, *gen.* *ορος*, 3, 87, 6 *ſqq. n.* 3, 106, 1.

Δικτυωτὸς; *θύραι δικτυωταὶ*, fores reticulatæ, 15, 30, 8.

Δίκωπος. *δίκωπα σκαφίδια*, naviculæ quæ duobus remis agitantur, 34, 3, 2.

Διλοχία, duo lochi, *de equitibus*, 10, 21, 4. *n.*

(**Διμερής.** *ταύτην μὲν οὔσης * τινὸς*, 12, 27, 3. *Excidiſſe διμεροῦς ſuſpicatus eſt Reiskius.*)

Δίμηνος, ἡ. *ſcil. ὥρα vel ἀρχὴ*, 6, 34, 3. *cf. ἔκμηνος.*

Διὸ, —„ *ſervit tranſitioni, copulationi ſententiarum*, 2, 66, *init.* [*nobis* 2, 65, 13.] *& alibi, ut διόπερ. Quod prodeſt loco Pauli Rom.* 2, 1. *in quo fruſtra ſe nonnulli torſerunt. cf. Iac.* 1, 19, 21. *Matth.* 23, 34. *ubi διὰ ταῦτα ſic dictum videtur. Et hanc vim particulæ jam obſervavit noſter Glaſſius Phil. S. de conjunct. can.* 22." *Ern.* — *Vide quæ de iſto uſu particularum διὸ & διόπερ notavimus ad* 1, 60, 9. *ad* 1, 82, 13. *& ad* 2, 65, 13.

Διοδεύειν, *τὴν χώραν*, 2, 15, 5.

Δίοδος. ἡ; *τηρεῖν ἐπιμελῶς τὴν δίοδον*, 11, 18, 1. *ſcil. τὴν διὰ τῆς γεφύρας ὁδὸν*, *quod eſt* 11, 17, 7.

Διοικεῖν. *ταῦτα διοικήσαντες*, his peractis, 23, 2, 8. *Et in medio; ταῦτα διοικησάμενος*, 10, 19, 8. *In Paſſ. τὰ Ἀράτῳ*

τῷ ἀφῳκημένα, Arati facta, res ab Arato geſtæ, 2, 40, 4.

Διοικητὴς βασιλικὸς, adminiſtrator, diſpenſator, 27, 12, 2. — „procurator regius in fiſco ſ. reditibus. *vid. Clavem Cicer. in* Diœcetes.“ *Ern.*

Διοικίζειν τοὺς πολίτας ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους, 4, 27, 6.

Διολισθάνειν, evadere, elabi; *abſol.* 4, 32, 2. *cum accuſ.* effugere; διώλισθον τοὺς κατὰ Φίλιππον καιροὺς, 20, 7, 1. ἐὰν διολισθῇ τὸν παρόντα καιρὸν, 18, 20, 11. τὰς ἐπιβουλὰς, 17, 15, 12.

Διολοφύρεσθαι. διωλοφύρετο πρὸς αὑτὸν, (*i. q.* ἑαυτὸν) ſecum lamentabatur, 22, 9, 11.

Διομολογεῖσθαι, promittere, paciſci. διομολογηθέντος συχνοῦ χρυσίου, 22, 21, 8. τὰ διομολογούμενα, conventa inter eos, 31, 27, 1.

Διομολόγησις, pactio. πρὸς Ἀσδρούβαν γίγνονται διομολογήσεις, 3, 27, 9.

Διόνυσος. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, 40, 7, 3. γραφὴ τοῦ Διονύσου, *ibid.*

Διόπερ, igitur, inquam, 1, 60, 9. *n.* 1, 82, 13. *n.* &c. *Vide ſupra in* διό. *Eodem pertinet* 9, 6, 3.

Διόπτρα, δύο αὐλίσκους ἔχουσα, 10, 46, 1 *ſq. n.*

Διοργίζεσθαι, (*i q. ſimpl.* ὀργίζ.) *abſol.* διοργισθεὶς, 4, 4, 4. ἐπὶ τῇ παρανομίᾳ, 2, 8, 13.

Διορθοῦν, τὰ ἀδικήματα, corrigere, caſtigare *verbis*, 4, 24, 4.

In Medio; διορθοῦσθαι παρὰ τοῖς συμμάχοις τὴν αὑτῶν (*i. q.* ἑαυτῶν) πίστιν, fidem ſuam, labefactatam apud ſocios, reſtituere, reparare. 1, 7, 12. διορθώσασθαι τὴν ἄγνοιάν τινος, errorem alicujus corrigere, 3, 58, 4. 3, 59, 8. delictum alicujus caſtigare, 3, 16, 4. διορθώσασθαι τὴν τόλμαν καὶ βίαν, *ſcil.* ἑαυτοῦ, ſuam violentam audaciam corrigere, 1, 3?, 10. διορθοῦνται σφᾶς αὐτοὺς, ſe ipſos corrigunt, 26. 3, 12. τὰ κατὰ τοὺς Καυνίους ταχέως διωρθώσαντο, Caunios quod adtinet, brevi res apud eos in ordinem coëgerunt, 30, 5, 13. *Sic* διωρθώσατο καὶ τἄλλα πάντα, reliqua etiam omnia recte curavit, in ordinem conſtituit, 24, 6, 2.

In Paſſivo; τὰ προσοφειλόμενα οὐ διορθοῦτο, non ſoluta ſunt debita, 11, 28, 5. διορθοῦσθαι ὑπὸ τῶν σπουδαίων ἔργων, ex commemoratione præclare factorum proficere, fructum capere ad vitæ emendationem, 2, 61, 3. *Conf. Adn. ad* 1, 11, 2.

Διόρθωσις, 1) *de fortunæ bonis caſibusque;* πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν συμπτωμάτων, ad ſarcienda, ad reparanda detrimenta accepta, 6, 38, 4. *n. Et abſol.* διόρθωσις (*oppoſita* τῇ βλάβῃ) lucrum, emolumentum, incrementum opum fortunæ, 5, 88, 2. (*conf* ἐπανόρθωσις) αἱ τῶν πολιτευμάτων διορθώσεις, emendatio reipublicæ *ſive quoad interiorem formam, ſive quoad ſta-*

tum

tum externum, 3, 118, 12.

2) *de debitis*; ſolutio, expunctio debitorum; 5, 50, 7. *διόρθωσις τῶν ὀψονίων*, 5, 50, 7. 11, 25, 9. (*i. q. ἀπόδοσις, ibid.*)

3) *de ingenio & moribus & vitæ actione*; correctio, emendatio erratorum ſuorum, *πολλὰ τῶν αὐτοῖς* (*i. q. ἑαυτοῖς*) *εἰρημένων εἰς διόρθωσιν καὶ μετάθεσιν ἤγαγον*, 3, 58, 4. *cf.* 1, 35, 6 *ſq.* *Huc pertinet*, *τὴν ἐκ τῆς ἱστορίας διόρθωσιν περιποιεῖσθαι*, fructum ex hiſtoriæ lectione ad ſui emendationem percipere, 7, 12, 2. *Tum* correctio, caſtigatio aliorum, *ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις*, 4. 24. 5. 5, 54, 13. *τύπτεσθαι ἐπὶ διορθώσει καὶ μαθήσει*, (*de pueris in ſchola*) 2, 56, 14. inſtitutio morum, eruditio ad vitam recte inſtituendam, 1, 1, 1. 1, 35, 6 *ſq.* (ubi *διόρθωσις* æquivalet *τῇ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσει.*) *Conf. ἐπανόρθωσις*, & *Adnot. ad* 1, 11, 2.

Διορίζειν, definire *quid ſit quod volumus*, 21, 11, 6. ſeparare, diſterminare; *Pyrenæus mons διορίζει τοὺς Ἴβηρας καὶ Κελτούς*, 3, 39, 4. *ſinus Ambracius διορίζει τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν*, 4, 63, 6. *ὁ ῥοῦς βραχὺ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ διορίζει*, fluxus aquæ exiguam ſui partem (*αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ*; *vel*, exiguam partem aquæ ibi, *voce αὐτοῦ adverbialiter ſumta*) ſeparat & in ſinum immitti 43, 7. *n.*

διορίζεσθαι, definite, terminate, præciſe loqui aliqua re, aut adfirmare & tendere aliquid; *περί τ* 12, 12, 6. 29, 9, 7. *ὅτι*, 18, 29, 2. *cum a & infin.* 22, 22, 7. *προσδιορίζεσθαι.*

Διορκισμὸς, obteſtatio, co matio adjecto jurejurando, 26, 6.

Διόρυκτος, ὁ, Foſſa; nomen p 5, 5, 12. *n.*

Διότι, *frequentare Polybiu let pro ſimplici ὅτι*, q *pro διότι vero paſſim a li riis nonnullis & editor ὅτι temere erat invectum monui ad* 1, 10, 7. *ad* 1, 10. 5, 33, 3 *ſq. &c.*

διότι initio orationis, *cum videatur obliqua a ri a ſcriptore, tamen procedit*, 4, 22, 10. *ſicu ſubinde apud alios ſcripi uſurpatur.*

Poſt parenthesin, *q præceſſit particula ὡς*, *quam refertur oratio quens*, *cum perſpicui cauſſa repeti debuerit ea particula ὡς*, *ejus loco tur διότι*, 5, 104, 3. *Adn. ad* 12, 23, 7.

διότι περ, *pro διόπερ*, re, qua ratione, 5, 8, 7. 6,

Διοχυροῦν. *In præt. paſſ. tione activa*; *διωχυρω τὰ στενὰ τάφροις*, *ex R emend.* 5, 46, 3. *n.*

Διπάλαιστος, duorum palm longitudine, 27, 9, 2.

Δι

Διπλασιάζειν τὸ βάθος, *in acie*, 18, 7, 8. τὰς δυνάμεις, 25, 4, 11.

Διπλάσιος ἢ πρὶν, 1, 72, 2. διπλάσιοι τῶν προγεγενημένων, 10, 17, 12. ὁ ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ, 6, 23, 13.

Διπλασίως ἐπεῤῥώσθησαν, 1, 24, 1. 2, 8, 4. διπλ. παρωξύνοντο, 2, 29, 9. διπλ. ἐξεκαίετο τὰ τῆς ὑποψίας, 18, 17, 6.

Δίπλεθρον, τὸ, duo jugera, 34, 12. 5. (*i. q.* δύο πλέθρα, 5, 100, 7.)

Δὶς; μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31. 19, 5. 31. 20, 1. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, *Fr. hiſt.* 60. *n.*

Δίστομος ποταμὸς, duobus oſtiis in mare excurrens, 34, 10, 5.

Διττὸς, duplex, 10, 47, 1.

Διττῶς. καὶ ταύτης δὲ οὔσης διττῶς, *ſic ex conject. ediderat Caſaub.* 12, 27, 3. *n.*

Διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. *n.* 12, 20. 7.

Δίφρος, ὁ, ἐλεφάντινος, ſella eburnea, curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Δίχα διαιρεῖν, 3, 92, 1. 7, 4, 2. δίχα τοῦ ψηφίσματος *cum Reiskio ſcripſi* 30, 5, 5. *pro* διά. *Eodem modo* 8, 19, 10. δίχα προόδου *corrigendum videtur, pro* διὰ προόδου.

Διχοτομεῖν; in duas partes ſecare *lineam*, 6, 28, 2. diſſecare *canes*, 10, 15, 5.

Δίωγμα, τὸ, perſecutio, 1, 34, 9. 3, 45, 3. 11, 15, 5.

Διωγμὸς, ὁ, *idem. Verba* λόχους τε καὶ διωγμοὺς *imperite vulgo inſerta erant*, 1, 87, 7. *n.*

Διωθεῖν, τὰς σαρίσσας διὰ τὰ τρήματα, ſariſſas intrudere per foramina, 22, 11, 17.

In Medio; 1) perrumpere; αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν διωθοῦνται τὴν θάλατταν, 4, 41, 4. διώσασθαι τὰς τάξεις, ordines hoſtium perrumpere, 11, 1, 2. 2) a ſe amoliri, propulſare; φθόνους καὶ ἐπιβολὰς, 18, 24, 4. κινδύνους, περιστάσεις, eluctari pericula, 6, 57, 5. 6, 44, 8. τὴν ἐπιταγὴν, detrectare juſſa, 13, 7, 6.

Διώρυξ, ἡ, βασιλικὴ. regia foſſa *in Meſopotamia*, 5, 51, 6. διώρυγες τοῦ Νείλου, canales per quos aqua Nili deducitur per Ægyptum, 5, 62, 4. *Fr. gr.* 26. canales *Euphratis*, 9, 43, 2.

Δόγμα, τὸ, decretum, ſenatusconſultum, populiſcitum; μετὰ κοινοῦ δόγματος, 20, 4, 6. χωρὶς κοινοῦ δόγματος, 4, 26, 4. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξήνεγκαν ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7.

Δογματοποιεῖν, *ſeq. infin.* decretum facere, 1, 81, 4.

Δοκεῖν, putare, 5, 16, 10. 12. 8, 4. 12, 11, 4. *Imperſon.* δοκεῖ. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, 1, 15, 6. ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ, 2, 61, 12. 4, 33, 4. *& ſic* 15, 4, 9. *&* 16, 1, 4. *expreſſum malim*, quam ὥς γε μοι. δῆλον ὡς οὐδενὶ ἂν δόξαι, 1, 1, 3.

δοκεῖ ἐοικέναι ἀπίστῳ, 32, 8, 8. δόξαντος δὲ σφίσι, quum ipſis viſum eſſet, placuiſſet, 2, 26, 7. 22, 15, 1. δόξαντος δικαίως τοῦτο πράττειν, quum ille viſus eſſet merito id facere, 2, 50, 9. τὰ δεδογμένα, quæ viſa ſunt, quæ placuerunt, decreta, 3, 40, 2. 3, 44. 5. n. καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον, 36, 1, 9.

δοκεῖ, dicitur, fertur, perhibetur, 2, 33, 1. 9, 24, 5. 9, 25, 1. n. 9, 43, 2. 10, 3, 5. 10, 10, 11. 10, 48, 2. 15, 25, 1. 16, 32, 2. 40, 6, 5. (*Sic fortaſſe &* ἔοικε, 10, 3, 4. *n.*)

Δοκιμασία, ἡ, probatio, exploratio; *τὴν δοκιμασίαν τῆς χαρακοποιΐας ποιοῦνται οἱ χιλίαρχοι*, exigunt, examinant, an recte curatum ſit vallum, 6, 34, 2. *τὰς δοκιμασίας ποιεῖσθαι τῶν στρατοπέδων*, delectum militum facere, 9, 6, 6. judicium; *ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ποιεῖσθαι τὰς δοκιμασίας*, 3, 9, 5. *τὰ παρεληλυθότα ἔργα ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λαμβάνει τὴν δοκιμασίαν*, de præteritis factis e rebus ipſis, ex ipſo exitu, judicium facere licet, 3, 31, 8. *ἀλλοιοτέρας ἕκαστα τυγχάνει δοκιμασίας*, longe aliud de rebus judicium feras, 3, 32, 5.

Δοκιμαστὴρ τῶν κοινῶν, *apud Lacedæmonios*, quæſtorem ærarii *vertit Valeſius;* qui explorat ſtatum ærarii, præfectus ærarii, 25, 8, 5 *ſqq.*

Δόκιμος, probatus; notabilis, eximius *ujus rei; τοῦτο δοκίμους αὐτοῖς παρέχεται χρείας*, 6, 31, 11.

Δοκὸς, ἡ, trabs, 8, 9, 3. trabes, *argenteis laminis obductæ*, 10, 27, 10. *ab oppugnatis dejectæ in oppugnantes, ſcalas conſcendentes*, 10, 13, 9.

Δόλιος, doloſus, fraudulentus; *de homine*, 22, 17, 1. *δολιώτερα ἤθη*, 6, 47, 5.

Δολοφονεῖν, ex inſidiis interficere, 32, 21, 11. *δολοφονηθῆναι ὑπό τινος*, 2, 36, 1. 5, 40, 6.

Δολοφονία, ἡ, cædes dolo malo patrata, 6, 13, 4.

Δόλων, ὁ, anterius & minimum velum navis; *τὸν δόλωνα ἐπαίρασθαι*, dolonem erigere *fugæ capeſſendæ cauſſa*, 16, 15, 2. *n.*

Δόμος, ὁ, ſtratum lapidum in muro, 10, 22, 7. *n. Spicil. lib. VIII. num.* 1.

Δόξα, ἡ. *ταύτην περὶ αὐτῶν πάντες εἶχον τὴν δόξαν*, omnes hanc de eis opinionem habebant, 2, 39, 10. *κληρονομεῖν τῆς ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξαν*, 15, 22, 3. *ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, ni περιπεποιημένος ſcribendum*, 35, 4, 8.

Δοξάζειν, putare, 3, 82, 2. *δεδοξασμένοι ἐπ' ἀρετῇ*, clari virtute, 6, 53, 10.

Δοξοποιεῖν. *τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπου γένος καὶ πρὸς δεδοξοποιημένον*, hominum genus, variis præterea opinionibus ductum, rectum, 17, 15, 16 *n.*

Δοξοφαγία, ἡ, (*ut δωροφαγία*) avidi-

aviditas gloriæ popularis, auræ popularis captatio, 6, 9, 7.

Δοριάλωτος, bello captus, 24, 8. 6. (*Sic nomen proprium* Δορίμαχος, *per jota, non per v.*) *Conf.* δορίκτητος.

Δορίκτητος, 18, 34, 4. *n.*

Δορκάδειος ἀστράγαλος, 26, 10, 9.

Δόρυ, τὸ, haſta *triariorum*, 6, 23, 16. *qua pugnabant cominus*, 2, 33, 4 *ſq.* δορατὰ λεπτὰ *olim equitum Romanorum*, 6, 25, 5. ἐπὶ δόρυ κλίνειν, *in tacticis*, ad dextram ſe convertere, 6, 40, 12. ἡ ἐπὶ δόρυ κλίσις, 3, 115, 10. 10, 21, 2. ἐπὶ δόρυ ἐπιστρέφειν, 11, 22, 11. ἐκ δόρατος, a dextra, 3, 115, 9. 11, 23, 5. περὶ δόρυ περικλάσαντες, 11, 23, 2. *niſi* ἐπὶ δόρυ *ibi ſcribendum, ſicut præceſſit* ἐπ' ἀσπίδα. καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα, *proverb.* 4, 52, 3. *n.*

Δορυδρέπανον, τὸ, contus falcatus, harpago, 22, 10. 4. *ſq.*

Δορύκτητος, *vide* δορίκτητος.

Δορυφορεῖν τινι, cuſtodem corporis eſſe, *de fratris Eumenis*, 32, 23, 6. δορυφοροῦντες, *quod erat in msstis* 2, 19, 1. *recte in* δωροφοροῦντες *mutatum*.

Δοσιδίκους *dant mssti libri omnes* 4, 3, 3. *pro* δωσιδίκους; *atque id teneri fortaſſe potuerat.*

Δουλεύειν αὐταῖς ταῖς τοῦ σώματος ἐπιθυμίαις, *de brutis animantibus*, 17, 15, 16. τῇ ἀλαζονείᾳ, 4, 3, 1.

Δουλικός; τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων, 1, 85, 1. 2, 62, 10.

Δρᾶμα, τὸ; τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν, fabulæ commentum intelligebant, 33, 16, 10. τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12.

Δραπέτης, ὁ, 15, 18, 3.

Δρασμός, ὁ, fuga, 5, 26, 14. 15, 27, 4. 31, 23, 3.

Δράττεσθαι, prehendere, corripere, *cum gen.* τῇ σιδηρᾷ χειρὶ δραξάμενος ὅθεν ἐπιλάβοιτο τῆς πρώρας, 8, 8, 2. λέων δραξάμενος τοῦ ἵππου, *Fr. hiſt.* 10. *T. V. p.* 56.

Δραχμή, τῆς ἡμέρας, *ſtipendium diurnum equitis in exercitu Romanorum*, 6, 39, 12. δραχμῶν δεκατέσσαρες μυριάδες, 4, 56, 2. ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, 31, 7, 12. πεντ' ἀργυρίου, *ſcil.* δραχμαὶ, 16, 36, 3. *n.* τετρακόσιαι δραχμαὶ *ſunt apud Romanos* quatuor millia æris, 6, 19, 2. *n.*

Δρεπανηφόρα ἅρματα, currus falcati, 5, 53, 10.

Δρέπανον, falx *conto adaptata*, 22, 10, 5. *cf.* δορυδρέπανον.

Δριμύτης, ἡ, acrimonia *fumi*, 22, 11, 20.

Δρύϊνος, quernus. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4.

Δρυμός, ὁ, querceтum, 2, 15, 2. 3, 40, 12. 12, 4, 13.

Δρύοχος, ὁ. ἐκ τῶν δρυόχων εἴκοσι καὶ διακόσια ναυπηγεῖσθαι σκάφη, 1, 38, 5. *n.* — „a fundamentis, *de navibus, quæ totæ recentes fiunt.*

 Nam

Nam δρύοχοι ſunt trabes quernæ, fulcra, ſuper quibus nova navis ædificatur. *Vid. Scheffer. de re Nav. p.* 46." *Ern.*

Δρύφακτος, ὁ, lorica, cancelli *pontis & ſimil.* 1, 22, 6 & 10.

Δρυφακτοῦν θωρακίοις, loricis, cancellis munire, 8, 6, 4. *ubi delendum comma poſt* δρυφακτώσαντες.

Δυναμικὸς, vi ac robore præſtans; δυναμικωτέραι ἐπιβολαὶ, efficaciores conatus, 5, 11, 3. δυναμικωτέρα σύστασις τῆς πολιτείας, firmior, ad opes parandas aptior conſtitutio reip. 6, 50, 4. δυναμικώτατος, validiſſimus, plurimum roboris habens, 4, 11, 8. ἀνδρώδης καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 22, 21, 4. δυναμικώτατος κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν, corporis viribus validiſſimus, robuſtiſſimus, 37, 3, 3. *Sic & nude*, δυναμικώτατος, 6, 5, 9. *de corporis robore.*

Δύναμις, ἡ. 1) de exercitu; ἡ ὅλη δύναμις, 8, 28, 5. ναυτικὴ δύναμις, 1, 41, 2. *&c. Sed præſertim in plur.* αἱ δυνάμεις, *frequentiſſime.* δυνάμεις συστήσαντες (αὐτῷ,) 2, 1, 5. τῶν πλειόνων δυνάμεων *mendoſe ſcriptum erat* 17, 15, 3. *pro* τῶν πλεῖον δυναμένων.

2) vis, *varia vocis ſignificatione;* εἰς δύναμιν, pro viribus, ſumma vi, 1, 41, 2. εἶδος πολιτείας ἁπλοῦν καὶ κατὰ μίαν συνεστηκὸς δύναμιν, reſp. in qua obtinet una tantum vis, *nec adeſt alia illi æquiponderans.* 6, 9, 2. *Quas dicat* τῶν πολιτειῶν δυνάμεις, 6, 47, 2. *haud ſatis liquet. vide Adn.* ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία, vis & ratio honeſti, 6, 6, 7. *Eodem fere pertinet, quod de Chæreæ & Soſili ſcriptis dicit,* οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοί γε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν, vim & valorem habere, 3, 20, 5. *Similiter de vi verborum;* οὐκ εἰδότες, τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο, *ſcil.* τὸ δοῦναι αὑτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν. 20, 9, 11. σωματικὴ δύναμις, robur corporis, 1, 69, 4. 37, 3, 5. αἱ σωματικαὶ καὶ θυμικαὶ δυνάμεις, corporis robur & animi ferocia, 6, 7, 3.

3) *ſigillatim*, vis ingenii, ars, dexteritas, ſolertia; *de qua notione vid. Adn. ad* 1, 84, 6. δύναμις στρατηγικὴ, ars imperatoria, dexteritas in omni parte muneris imperatorii, 1, 84, 6. *n.* 39, 1, 1. *Sic* ἡ τοῦ προεστῶτος δύναμις ἐν τούτῳ τῷ μέρει, 11, 19, 6. ἡγεμονικὴ δύναμις, 10, 22, 4. στρατηγὸς παραπλησίαν δύναμιν ἔχων Ἀννίβᾳ, 18, 11, 8. βασιλικὴ δύναμις, regium ingenium, 4, 77, 3. ἡ περὶ τοὺς ἵππους καὶ τὰ ὅπλα δύναμις, ſolertia, 23, 1, 8. ἡ αὐτοῦ δύναμις ἐν τῇ πραγματείᾳ, ars & ſolertia in ſcribenda hiſtoria, 2, 56, 5. αἵρεσις καὶ δύναμις, conſi-

lium & ars, *vel* ſolertia, 2, 35, 8.

Δύνασθαι. (*In imperf.* ἠδύναντο, 4, 32, 7. *ubi alii* ἐδύναντο.) τί δύναται, καὶ ποῖ τείνει; quæ hujus rei vis ſit, & quo tendat, 2, 49, 1. τοῦτο ἐν μέσῳ κεῖται τοῖς μόνον τολμᾷν δυναμένοις, 5, 33, 7. οὐ δύνανται τηρεῖν τὴν πίστιν, (*i. q.* οὐ τηρήσουσι, *vel* οὐχ οἷοί τε εἰσὶ τηρεῖν,) non ſervabunt, nolent ſervare, 6, 53, 13. 10, 37, 9.

Δυναστεία, ἡ, præfectura; τὰς δυναστείας τῶν πόλεων τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἐνεχείρισε, civitatibus amicos ſuos præfecit, 3, 18, 1. regnum, 12, 15, 7. ἀφαιρεῖσθαι τῶν βασιλέων τὰς δυναστείας, 21, 9, 6.

Δυναστεύειν. αἱ δυναστεύουσαι πόλεις, civitates potentiores, 2, 5, 2.

Δυνάστης. *Late patet hoc nomen, & non tantum* minores terrarum dominos, *ſed & reges complectitur; velut* 9, 1, 4. πράξεις ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν. *Sed præſertim* minores dominos *ſignificat, quos* regulos *dicere Livius conſuevit. Vide* 9, 21, 6-8. & 9, 23, 5. *Commemorantur* δυνάσται *in Hiſp.* 10, 34, 2. 10, 35, 6. &c. *in Illyr.* 5, 4, 3. *in Thracia*, 4, 45, 2 *ſq. in Ægypto*, 23, 16, 1. *in Aſia*, 5, 34, 7. 5, 90, 1. 21, 9, 2. *Pro* τὸν δυνατὸν δυνάστην, 10, 34, 2. *n.* videtur τὸν Ἐδετανῶν *legendum.*

Δυνατὸς, 1) *active*; οὐκ ἐκφυγεῖν ἔτι δυνατὸς ὤν, non valens, 1, 54, 3. πᾶν πρᾶξαι ὃ δυνατὸς ἂν εἴη, 3, 11, 9. ἔνιοι τῶν δυνατῶν, principes nonnulli, 9, 23, 4. *Sic jungit* τῶν δυνατῶν καὶ βασιλέων, 27, 6, 2; *niſi utrobique* δυναστῶν *ſuſpiceris, quod tamen neutiquam neceſſarium videtur.* προτείχισμα δυνατὸν, murus validus, 10, 31, 8. 2) *Paſſive*, τὸ δυνατὸν, quod fieri poteſt; οὐδὲν παρέλειπε τῶν δυνατῶν, 1. 42, 12. &c. *Mendoſum* δυνατὸν, 10, 34, 2, *ex* Ἐδετανῶν *aut ſimili nomine proprio corruptum, ut modo ad voc.* δυνάστης *monui.*

Δύο, *vel* δύω, duo; *indeclinabile*, — „ex imitatione Thucyd.“ *Ern.* — δύο συνεργοῖς χρωμένη, 2, 38, 8. ἐπὶ δύο, bini, 1, 22, 9. *pro* ἐπὶ δυοῖν; *conf. Adn. ad* 1, 26, 13. ἐπὶ δύο ἡμέραις, 3, 52, 8. *n.* ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν, 2, 24, 14. *Sed & genit. plur.* δυοῖν, 3, 51, 12. *n.* & δυεῖν, *non ſolum in fœm. genere, ut fere præcipiunt grammatici, ſed & in maſc. Vide Fr. gramm.* 40. & *loca citata ad* 6, 27, 4. δύο τοὺς πιστοτάτους *legendum* 31, 22, 8. *pro* δυσπιστοτάτους, *quod habent mssti libri.*

Δυσανασχετεῖν, ægre ferre, 16, 12, 5.

Δυσαντιῤῥήτως εἰρηκέναι, liquido verum dixiſſe, ita ut nil facile in contrarium dici queat, 9, 31, 7.

Δυσαντοφθάλμητόν τι ἔχειν, quod repudiare nemo facile ſuſtineat, quod nemo facile adſpiciat quin tentetur, 23, 8, 13. *cf.* ἀντοφθαλμεῖν.

Δυσαπολόγητος ἁμαρτία, 1, 10, 4.

Δυσαρεστεῖν, improbare, ægre ferre, offendi; *ſine regimine*, 3, 26, 6. 5, 107, 6. 6, 6, 3. καὶ δυσαρεστεῖ καὶ φοβεῖται τὸν Ἑρμείαν, & odio habet & metuit Hermeam, 5, 56, 4. *Cum dativo rei*, δυσαρεστεῖν τοῖς γιγνομένοις, offendi aliqua re, graviter ferre aliquid, 4, 22, 9. 11, 28, 1 *ſq.* & *vs.* 11. 27, 6, 4. *Sed cum dat. perſ.* δυσαρεστεῖν Ῥωμαίοις *eſt* non placere, non gratum eſſe Romanis, offendere Romanos, 7, 5, 6. *Contra, in Paſſ.* δυσαρεστοῦμαι τῷ ἀνδρὶ, vir mihi non placet, offenſus ſum, indignor illi, 5, 94, 2. 11, 28, 3.

Δυσαρέστησις, ἡ, improbatio, indignatio, ægritudo ex re aliqua; 15, 25, 6. *cum dat.* τοῖς πραττομένοις, & *ſimil.* 4, 21, 7. 24, 10, 9. ἐπὶ τούτοις, 24, 7, 5. 11, 28, 11. ἀφορμὰς διδόναι τινὶ προσκοπῆς καὶ δυσαρεστήσεως, 27, 6, 10.

Δύσβατος, difficilis tranſitu; δύσβατοι τόποι καὶ κρημνοὶ, 1, 30, 8. γεωλόφοι, λόφοι, 1, 75, 4. 4, 57, 5. τόποι δύσβατον ἔχοντας τὴν ἀναχώρησιν, loca per quæ difficilis eſt receptus, 2, 68, 10.

Δύσγνωστος, cognitu difficilis; *de homine*, 3, 78, 4. *de libro, ubi idem valet ac* δυσανάγνωστος, lectu, perlectu difficilis, 3, 32, 1.

Δυσδιάβατος, 1, 39, 13. *i. q.* δύσβατος.

Δυσδιάλυτος τάξις, acies ægre diſſolvenda, 1, 26, 16.

Δυσδιάσπαστος τάξις, ægre divellenda, 15, 15, 7.

Δυσδίοδος πορεία στρατοπέδοις, 3, 61, 3. δυσδίοδος πάροδος, difficilis tranſitus, 5, 7, 10.

Δυσέκβολος; *vide* δυσέμβολος.

Δυσέμπλους τόπος, e quo ægre enavigari poteſt, 34, 2, 5.

Δυσέκφευκτος ἀπορία, pæne ineluctabilis difficultas, 1, 77, 7.

Δυσελπίζειν, deſperare; περὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς, 16, 33, 1. *abſol* 21, 10, 2. *cf.* δυσελπιστεῖν.

Δυσελπιστεῖν. δυσελπιστήσαντες τοῖς ὅλοις ἐκ τῶν συμβεβηκότων, 2, 10, 8. *ubi alii vulgo* δυσελπίσαντες, *non male.* ἐπὶ τῷ μετηλλαχέναι αὐτὸν, ſpe deſtitui ob ejus mortem, 2, 44, 3. ἐπὶ ταῖς βοηθείαις, deſperare de accipiendis auxiliis, 4, 60, 4. ἐπὶ τοῖς συμμάχοις, nihil ſperare a ſociis, 5, 74, 3.

Δυσελπιστία, ἡ, conſternatio animorum, cum rebus diffidimus noſtris, 1, 39, 14. 1, 71, 2, 1, 76, 11. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 3, 103, 1.

Δυσελπίστως ἔχειν, 1, 87, 1. διακεῖσθαι τοῖς ὅλοις, 2, 9, 8.

Δυσέμβολος, difficilis ingreſſu; χώρα στενὴ καὶ δυσέμβολος, 4, 75, 2. ὄρη δυσπρόσοδα καὶ δυσέμβολα, 3, 49, 7. δυσέμβολα τὰ πεδία, 3, 91, 8.

ex

ex emend. Caſaub. pro δυσέκβολα, quod erat in msstis.

Δυσεντερία, ἡ, 32, 25, 14.

Δυσέντευκτος, difficilis aditu *homo*, 5, 34, 4.

Δυσεξαρίθμητος, 3, 58, 6.

Δύσεργος εἰσβολὴ, difficilis ingreſſus, 28, 8, 3.

Δυσέφικτος καὶ μέγας ὁ στέφανος, haud facile conſequenda laurea, 32, 11, 3. *ubi accentus ex ultima in antepenult. retrahendus.* τὴν ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, difficile eſt, 31, 3, 12. *Conf.* ἐφικτός.

Δυσθετεῖν. δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις, ægre ferèns fœderis conditiones, *Fragm. hiſt.* 34. *ſi modo illud ex Polybio ductum eſt.*

Paſſiv. δυσθετούμενος, *abſol.* ad magnam difficultatem & conſilii inopiam redactus, 8, 7, 4. *quod alias eſt* δυσχρηστούμενος.

Δυσθεώρητος, cognitu difficilis, 3, 31, 7. 17, 13, 3.

Δυσθυμία, mœror, anxietas, dejectio animorum, deſperatio. 1, 31, 3. 1, 71, 2. 40, 2, 8.

Δυσθύμως ἔχειν, animo concidere, 1, 87, 1. διακεῖσθαι, 3, 54, 1. 15, 4, 6.

Δύσις, ἡ, occidens. τὸ πρὸς δύσει μέρος, 1, 42, 5. *Sed potiſſimum in plur.* πρὸς τὰς δύσεις βλέπειν, 5, 104, 7. ὁ συνεστὼς πρὸς ταῖς δύσεσι πόλεμος, 5, 104, 2. χειμεριναὶ δύσεις, 1, 42, 6.

Δυσκαταγώνιστος, 15, 15, 8.

Δυσκατάπληκτός τινι, qui terreri & contineri ab aliquo vix poteſt, 1, 67, 4.

Δυσκίνητος. δυσκίνητα πλοῖα, motu difficilia, 1, 22, 3. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5.

Δύσκτητος, paratu, emtu difficilis, 3, 32, 1.

Δύσμαχος, 15, 15, 8. *i. q.* δυσκαταγώνιστος *ibid.*

Δυσμένεια, ἡ, odium, inimicitia, 3, 12, 2 *ſq.* 38, 3, 9. πρὸς τινὰ, 3, 34, 3. 5, 108, 6.

Δυσμενικός; δυσμενικὴ ὀργὴ, acris ira, 6, 7, 8. λόγοι δυσμενικοὶ, inſenſi ſermones, 16, 22, 8. ἀρχὴ δυσμενικωτέρα πολέμου, 15, 3, 1.

Δυσμενικῶς ἐξαγγέλλειν, odioſe, 12, 15, 10. δυσμενικῶς διέφθειρε τὴν χώραν, 8, 10, 1. πικρῶς καὶ δυσμενικῶς ἐξονειδίζειν, 30, 4, 14.

Δυσμενῶς καὶ πικρῶς διέφθειρε τὴν πόλιν, 2, 55, 7.

Δυσμή; δυσμαὶ, *i. q.* δύσεις, occidens, *mundi plaga*, 2, 14, 4. 4, 70, 3. *&, de tempore*, occaſus ſolis, περὶ δυσμὰς ἡλίου, 2, 25, 4. 8, 29, 1. 9: 18, 2.

Δύσοπτος; τὸ δύσοπτον τῆς ἡμέρας, 18, 4, 2.

Δυσπαραβοήθητος, cui auxilium ægre ferri poteſt, 5, 22, 7.

Δυσπαράγραφον, quod ægre definiri poteſt, 16, 12, 10. 17, 13, 3. 17, 15, 1.

Δυσπαραδέκτως ἔχειν, difficilem eſſe ad credendum, 12, 4, 7.

Δυσπαραίτητος ὀργὴ, 31, 7. 13.

Δυσπα-

Δυσπαρακόμιστος καὶ μακρὸς πλοῦς, difficilis navigatio, 3, 61, 2.

(Δύσπιστος. *Corrupte* τοὺς δυσπιστοτάτους *dant mssti* 31. 22, 8. *quod in* δύο τοὺς πιστοτάτους *mutandum.*)

Δυσπολιόρκητον πολισμάτιον, 5, 3, 4.

Δυσποτμεῖν; *Fr. gr.* 41.

Δυσπραγίαν *dat cod. Bav. pro* ἀπραγίαν, 3, 103, 2.

Δυσπρόσοδος, aditu, adgreſſu difficilis, 1, 26, 10. 2, 65, 12. 4, 75, 2.

Δυσπροσόρμιστος, adpulſu difficilis, 1, 37, 4. 4, 56, 6.

Δυσσύνοπτος, obſcurus; δυσσυνόπτου τῆς κατὰ τὸν ἀέρα περιστάσεως γενομένης, 3, 84, 2. *n.* δυσσύνοπτος καὶ Φαραγγώδης ποταμὸς, fluvius qui haud facile conſpici e longinquo poterat, 8, 28, 6. *n.*

Δυστυχεῖν. ἐν δυστυχηκυίᾳ πατρίδι, 39, 2, 13. *n. Oportebat, adjecto augmento,* δεδυστυχηκυίᾳ.

ΔυσΦύλακτος πόλις, 2, 55, 2. τὸ δυσΦύλακτον τῶν ἐκ τῆς τύχης συμβαινόντων, 8, 22, 10. τὸ τῆς τύχης ἀβέβαιον καὶ δυσΦύλακτον, 15. 34. 2.

Δυσχεραίνειν, ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν, 18, 28, 1. ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, 2, 8, 9. &c.

Δυσχέρεια, ἡ, difficultas; (*i. q.* δυσχρηστία.) πολλὴν αὐτοῖς παρεῖχε τοῦτο τὸ μέρος δυσχερείαν, 1, 20, 10. εἰς δυσχερείας ἐμπεσὼν, 8, 9, 1. διαπεπτευκότες ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς γενομένης δυσχερείας, 31, 16, 1. ἡ δυσχέρεια τῆς ὁδοῦ, 3, 64, 8. difficultas diſcendi artem, 10, 47, 11.

Δυσχερὴς; ἕως ἂν δυσχερές τι βουλεύηται κατὰ Ῥωμαίων, aliquid duri, hoſtile aliquid, 3, 11, 8. εἰς δυσχερῆ διάθεσιν ἐμπίπτειν, in difficultates magnas incidere, 1, 31, 2.

Δυσχερῶς ἔχειν πρός τινα, intenſum eſſe alicui, 1, 68, 12. δυσχερῶς ἀντιπράττειν ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, ægre, invitum, idemque lente opponere ſe conatibus alicujus, 20, 11, 10.

Δυσχρηστεῖσθαι, *in Paſſivo maxime uſurpatur*, in difficultate eſſe, difficultatibus premi, hærere, impediri, laborare, incommoda pati, expedire ſe non poſſe; *Abſol.* δυσχρηστούμενοι, 1, 28, 9. 7, 17, 7. ἐδυσχρηστεῖτο ἡ δεκήρης, καὶ δυσκίνητος ἦν πρὸς πᾶν, 16, 3, 5. τότε μάλιστα δυσχρηστηθεὶς εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσεν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 9, 26, 3. *ubi perperam vulgo* δυσχρησθεὶς. *Et varie conſtructum;* δυσχρηστούμενος ἐν τοῖς κατὰ μέρος κινδύνοις, 1, 87, 7. διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, 2, 6, 4. τοῖς πράγμασι, 1, 18, 7. δυσχρηστούμενος καὶ περικακῶν τοῖς ὅλοις, 3. 84, 6. τοῖς λόγοις, laborans in dicendo, cum purum ſe expedire poſſet, 3, 11, 4. δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα, 21, 3, 4.

Sed & in Activo reperitur hoc verbum, & quidem 1) *eadem notione qua in paſſivo; ut* ἐδυσχρήστει περὶ τὴν ἔξοδον,

odov, 1, 75, 7. ἐδυσχρήστησαν ὡς ἔνι μάλιστα διὰ τὸ μὴ &c. 21, 2, 4. (*ubi mox in eadem re cap.* 3, *vs.* 4. *ait*, διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι περὶ ταῦτα.) δεθέντα κατὰ τὰς ἐμβολὰς, ἐδυσχρήστουν τὰ πλοῖα, impeditæ hærebant, laborabant naves. 2, 10, 4. *n. ubi ſi quid mutandum, non tam* ἐδυσχρηστοῦντο *velim cum Reiskio*, (*nec enim opus eſt paſſiva forma, ut ſuperiora exempla demonſtrant*,) *quam* ἐδυσχρήστει, *ut referatur verbum in ſing. ad nomen in neutro plurali poſitum; ſed ne id quidem urgendum; nam, licet plerumque legitimo illi græci ſermonis uſui ſe conformet Polybius, tamen & alibi paſſim apud eumdem verbum in plurali cum nomine plurali neutrius generis conſtructum reperitur, velut* 3, 74, 2, 6, 41, 6. *quanquam ſubinde rurſus, ubi verbum in plurali ponunt juniores codices, vetuſtior Vaticanus cum Flor. ſingularem dabat, ut* 3, 60, 4. *n.* 5, 83, 3. *n.*

2) δυσχρηστεῖν, *in activo genere, notione activa, habemus* 27, 6, 10. *ubi perapte & ad verbum & ad rem* Caſaubonus ἐν πᾶσι δυσχρηστεῖν in omnibus difficiles ſe præbere *interpretatus eſt; ut plane neſciam, Erneſto quid venerit in mentem, ut eodem loco hanc vim illi dictioni ſubjiceret*, omnibus in rebus laborare inopia.

Δυσχρηστία, ἡ, (*fere i. q.* δυσχέρεια) difficultas, incommodum; μεγάλη δυσχρηστία ἐγίγνετο περὶ αὐτοὺς, difficultatibus premebantur, malo loco res eorum erant, 3, 74, 1. 1, 51, 11. τοῦ τόπου πολλὰς ἔχοντος δυσχρηστίας, multa incommoda habebat is locus, 1, 53, 15. 18, 5, 10. δυσχρηστίας πολλῆς ἀπολυθεὶς, magna difficultate liberatus, 5, 56, 14. θεωροῦντες τὴν δυσχρηστίαν τῶν συμβαινόντων, 10, 13, 7. *ubi utique* ἀναβαινόντων *aut* προσβαινόντων *malim, niſi cum Reiskio vocabulum* δυσχρηστία *active ſit accipiendum* de eo quod difficultatem habet, quod incommodum alteri adfert; *quemadmodum* 11, 16, 6. & ἡ δυσχρηστία τῆς τάφρου, *de quo loco conf. infra in* δύσχρηστος. μεγάλης γενομένης ἀλυσιτελείας καὶ δυσχρηστίας πᾶσιν ἐκ τοῦ τέλος πράττειν τοὺς Βυζαντίους &c. cum omnes damnum & incommodum, moleſtiam perciperent, premerentur, &c. 4, 47, 1. ἦν ἀμφισβήτησις καὶ δυσχρηστία περὶ τοὺς ἡγεμόνας, oriebatur controverſia & difficultas inter imperatores, 3, 110, 3. (*quo loco* de diſſenſu *uſurpari hoc vocab. exiſtimavit Erneſtus, quatenus diſſenſu res impediuntur.*) *Confer* δυσχρηστεῖσθαι.

Δύσχρηστος, in difficultate rei agendæ

agendæ conſtitutus, qui incommodo & impedito loco eſt; qui difficultatibus premitur; *ſic* δυσχρηστότατον εἶναι, 4, 11, 8. *opponitur* τῷ εὐχρηστότατον εἶναι καὶ δυναμικώτατον.

τὸ δύσχρηστον τῆς τάφρου, *active*, incommodum, difficultas, quam objectura eſſet foſſa, quam habiturus erat foſſæ tranſitus, 11, 16, 6. *ubi nempe ſic haud male ſane correxit Caſaub. pro corrupto* τὴν δύσχρηστον τῆς τάφρου, *quod nos cum Urſino in* τὴν δυσχρηστίαν *mutavimus, eodem ſignificatu.*

Δυσχρήστως διέκειντο αἱ νῆες πρὸς τὸν κίνδυνον, incommode ſe habebant, incommodæ, parum habiles erant ad pugnam, *ſc. quia commeatibus onuſtæ*, 1, 61, 4. ἠπόρουν καὶ δυσχρήστως διέκειντο πρὸς τὸ παρὸν, 5, 18, 11. ἠπορεῖτο καὶ δυσχρήστως διέκειτο περὶ τοῦ μέλλοντος, 16, 2, 1. 16, 24, 1.

Δυσχωρεία; *vide* δυσχωρία.

Δυσχώρητος ἀκρισία, inextricabilis confuſio, unde exitus non patet, 24, 1, 13.

Δυσχωρία, ἡ, τῶν τόπων, locorum difficultas, difficilia, iniqua, aſpera loca, 3, 48, 5. *In plurali potiſſimum uſurpatur*, αἱ δυσχωρίαι τῶν τόπων, 2, 6, 4. *& nude*, αἱ δυσχωρίαι, 1, 86, 8. 3, 34, 5. 8, 16, 3. *ſigillatim de* montium anguſtiis, 3, 94, 5. 18, 6, 4. *ubi mendoſe* τὰς δυσχωρείας *olim erat editum.*

Δωρεά, ἡ. ἐν δωρεᾷ διδόναι τι τινί, doni loco, 23, 3, 4 *&* 7. 26, 7, 5. τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ δωρεὰς τοῖς Ῥωμαίοις, 27, 1, 12. *ubi vocab.* δωρεὰς, *quod deſiderabatur vulgo, ex Reiskii conjectura adjecimus.*

Δωρεάν, *adverb.* κατὰ τὴν Ἑλλάδα μηδεὶς μηδὲν δωρεὰν πράττει, 18, 17, 7.

Δωροδοκεῖσθαι, munera accipere, largitionibus corrumpi, 6, 56, 2. 23, 8, 3. δωροδοκηθεὶς, 26, 3, 14. *n.*

Δωροδοκία, ἡ, munerum captatio, corruptio. κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18, 7, 7. διὰ τῆς τῶν προεστώτων εὐνοίας καὶ δωροδοκίας, propter præfectorum benevolentiam largitionibus ſibi conciliatam, 5. 43, 6.

Δωροδόκος, ὁ, munerum captator, 6, 9, 7.

Δωροφάγος, ὁ, munerum devorator, 6, 9, 7.

Δωροφορεῖν, dona adferre, 2, 19, 1. *ex conjectura Caſaub. pro* δορυφορεῖν, *quod habebant libri.*

Δωσιδίκος. δωσιδίκους παρέχειν τοὺς ἠδικηκότας, ſiſtere cædium auctores ad luendas pœnas, 4, 4, 3. *ubi* δοσιδίκους *habent codices, quod teneri potuerat.*

E.

Ἐάν; *vide ſupra* in ἄν. ἐὰν μὴ, *elliptice, omiſſo in præcedentibus eo membro orationis ad quod refertur ea parti-*

particula; ἄγνωστον ἡμῖν ἕως τοῦ νῦν ἐστιν, (*intell.* καὶ μετὰ ταῦτα ἔσται,) ἐὰν μή τι μετὰ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ἱστορήσομεν, 3, 38. 2.

Ἐᾶν. ἐγὼ δὲ ταύτας μὲν ἐῶ, 6, 43, 2. *n. ſive ad proxima hæc referas, (ſcil. ad Athenienſium & Thebanorum reſp.) ſive ad remotiora, impeditus erit ille locus; niſi,* ταύτας (*i. q.* ἐκείνας) *ad remotiora referens, verbum* ἐῶ *intelligas,* in præſens omitto, *nempe* deinde de eis dicturus. *Sed, ut dixi in Adnotatione, a compilatoris negligentia orta videtur illa difficultas.*

Ἐαρινὸς; *vide* ὥρα.

Ἑαυτοῦ *cum ſuis caſibus, uſurpatum* 1) *de prima perſona;* ἡ ἑαυτῶν σύνταξις, commentarius noſter, 2, 37, 2. 2) *de ſecunda perſ.* ἐκβιασάμενοι ταῖς ἑαυτῶν ἀρεταῖς, veſtra virtute, 18, 6, 4. 3) *de tertia. vulgatiſſimo uſu, etiam ubi demonſtrative, non reciproce, intelligendum pronomen;* Βώσταρον μετὰ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν ἀπέκλεισαν, cum ipſius popularibus, 1, 79. 2. Τληπόλεμος μειζόνων ἐφιέμενος ἢ καθ' ἑαυτὸν πραγμάτων, 15, 26, 5. *quem locum minus diligenter inſpiciens Erneſtus, ad primam perſonam temere retulit. Conſ. quæ de pronom.* αὐτὸς *ſupra adnotavimus.*

ἑαυτοῦ *in fœminino genere, aut pro eo poſitum;* ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, veritatem propter ſe (propter ipſam) colere, 3, 58, 9.

Ἑβδομηκοστὸν ἔτος, *Fr. gr.* 31. *quo fragmento de Philopœmene agitur, ut monuit Valeſius ad* 24, 9, 3.

Ἔγγαιοι κτήσεις, fundi, 6, 45, 3. — „*niſi legendum* ἔγγειοι; *non quo non & illud rectum; (vid. Gloſſ. Labb. in h. v.) ſed ne Polybius idem varia ſcriptura uſus ſit.*" *Ern.* — *Nil variant iſto loco libri, quoad quidem animadverti; nec vero impedit quidquam, quo minus ſtatuamus, diverſa vocis forma diverſis in locis uſum eſſe ſcriptorem noſtrum.*

Ἔγγειοι κτήσεις, 32, 8, 4. *i. q.* ἔγγαιοι.

Ἐγγεύεσθαι αἵματος, ſanguinem deguſtare, 7, 13, 7. (*Sic* γεύεσθαι φόνου, 30, 14, 5.) ἐγγεύσασθαι τῆς ἐλευθερίας *in contextum veium receptum,* 17, 11, 7. *pro mendoſo* ἐναύσασθαι.

Ἐγγίγνεσθαι. ἐγγιγνομένου χρόνου, interjecto tempore, 22, 1, 8. οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγιγνομένης, nulla cauſa interveniente, 15, 25, 8. ἐγγενομένης στάσεως τοῖς πολλοῖς, orta inter multitudinem ſeditione, 5. 50, 1.

Ἐγγηράσκειν; ἐγγηράσας τῇ δυναστείᾳ, conſenuerat in imperio, 12, 15, 7. ἐνεγήρασκον ταῖς βασιλείαις, 6, 7, 4.

Ἐγγίζειν, *notione activa;* ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς, naves admoventes terræ, 8, 6, 7. *Significatione neutrali,* adpropin-

propinquare, *cum genit. conſtruere amat Polybius;* 4, 62, 5. *n.* 8, 6, 6. *n.* 12, 7, 1. 15, 31, 3. *rarius cum dat. ut* 17, 4, 1. *rurſus cum infin.* ὅταν ἐγγίζωσι στρατοπεδεύειν, *ex olim vulgata lectione,* 6, 41, 1. *ubi tamen non dubitavi genitivum* τοῦ *inſerere.*

Ἔγγιον ὑπέλαβε τὴν Τέγεαν εἶναι Μεσσηνίων, 16, 17, 3. *ubi poſtremam vocem ex Valeſii conject. recepi pro vulgato* μόνον.

ἔγγιστα, propemodum; ἔγγιστά που τῶν ἑκατὸν, 1, 32, 9. *tum, de* cognationis propinquitate. οἱ φίλοι οἱ ἔγγιστα, 9, 24, 2.

Ἔγγραπτος, ſcripto conſignatus; εἰρήνη, 3, 24, 6. συμμαχία, 3, 25, 3. 4, 82, 5. δικαιολογία, 30, 4, 10. τὰ ἔγγραπτα, quæ ſcripto continentur, ſcripta in fœdere vel lege; 3, 27, 1. 21, 9, 4. 22, 25, 10. 23, 10, 12. 29, 2, 4. ἔγγραπτοι τιμαὶ *ſunt quæ conſtant* decretis, titulis, 27, 15, 2. *a quibus diſtinguuntur* αἱ ἀναθηματικαὶ τιμαὶ, *ibid.*

Ἔγγραφος, *i. q.* ἔγγραπτος; ἔγγραφον οὐδὲν, 3, 21, 4. 3, 26, 4.

Ἐγγυᾶσθαι τοὺς ἠγορακότας, pro emtoribus ſatis dare, fidem & ſponſionem ſuam interponere, 6, 17, 4. *Sic recte ibi interpretatus eſt Caſaub. atque id res poſcebat; quo magis miror quo pacto* ab emtoribus ſatis accipere *intellexerit Erneſtus.*

Ἐγγύη, ἡ, ſponſio, ſatisfactio, 5, 27, 7. 5, 28, 7. *Conf.* πρός.

Ἐγγυητὴς, ὁ, præs, ſponſor; ἐγγυητὰς διδόναι, 12, 16, 3. *conf.* 5, 27, 1. *n.*

Ἔγγυος, ὁ, *i. q.* ἐγγυητής; καταλιπὼν αὐτὸν ἔγγυον τῶν εἴκοσι ταλάντων, 5, 27, 1. *n.*

Ἐγείρειν. ἐξ ἄλλης ἀρχῆς ἐγείρειν τὸν πόλεμον, 15, 1, 2.

Ἔγερσις, ἡ, evigilatio, ſurrectio; αἱ ἐγέρσεις *olim edebatur* 9, 14, 4. *Nos* ἐξεγέρσεις *e cod. Urb.*

Ἐγκάθετος, clam ſubmiſſus inſidiandi cauſſa, 13, 5, 1.

Ἐγκαθῆσθαι, inſidere; ἐγκαθημένου ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ παλαιοῦ φόβου, 2, 23, 7. ἐν Κορίνθῳ φρουρᾶς ἐγκαθημένης, 17, 11, 6. οἱ ἐγκαθήμενοι, qui in inſidiis locati ſunt, 5, 70, 8.

Ἐγκαθιέναι, *vide mox in* ἐγκαθίζειν.

Ἐγκαθίζειν. ἐνεκάθισε τὴν στρατιὰν ἐν τοῖς τόποις, 16, 37, 4. τοῦ Φιλίππου τοὺς αὐλικοὺς ἐγκαθικότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας, 23, 8, 5. *n. quod Caſaub. vertit* in iis urbibus locaverat. *Erneſtus intellexit* civitatibus impoſuerat; *ſed oportebat* ἐγκεκαθικότος, *niſi cum Reiskio* ἐγκαθεικότας *legamus, quod verum puto, ab* ἐγκαθίημι, *quod verbum non modo* immittere *ſonat, quod notavit Reiskius, ſed* clandeſtino, inſidioſo conſilio ſubmittere; *unde ductum vocabulum* ἐγκάθετος, *quod ſupra vidimus.*

Ἐγκα-

Ἐγκακεῖν, — „aliquid vitio ſuo non facere.“ *Ern.* Λακεδαιμόνιοι τὸ πέμπειν τὰς βοηθείας ἐνεκάκησαν, Lacedæmonii auxilia ſubmittere pravo conſilio (præ animi pravitate, *ait Caſaub.*) negligunt, 4, 19, 10. *n.* — *„Lexica habent* ἐκκακεῖν, *quod eſt uſitatum, & forte apud Polybium legendum* ἐξεκάκησαν. *Heſychius habet* ἐγκακοῦμεν, *ſed forte & ibi legendum* ἐκκακοῦμεν, *aut ſaltem vitioſus eſt locus. Nam & locus in Clementis R. epiſtola eſt ſuſpectus. Et crebro hæ præpoſitiones in compoſitis permutantur. Sic ex* ἔγκτησις *factum* ἔκκτησις, ἔκτησις.“ *Ern.*

Ἐγκαλεῖν τινι, accuſare, incuſare aliquem, conqueri de quo; 3, 15, 7. 4, 3, 12. 4, 47, 1. τὰ ἐγκαλούμενα, quæ alicui culpæ dantur, quorum cauſſa ille accuſatur, 5, 27, 5.

Erneſtus quid ſpectarit, ſub hac voce ſic ſcribens: „ἐγκαλεῖσθαι, ad ſe vocare, *quod proprie eſt* ἐκκαλεῖσθαι, 13, 5.“ — *nec video equidem, nec nunc diſquirere vacat. Certe lib.* 13. *cap.* 7, 2, *(quod caput reſpondet capiti* 5. *ſuperiorum editionum) in verbum* ἀνακαλέσασθαι *conſentiunt libri, quod verum eſt.*

Ἐγκαταλείπειν τινὰ vel τὶ, relinquere, deſerere aliquem *vel* aliquid; 1, 79, 3. 2, 57, 1. 4, 15, 5. 4, 33, 12. 4, 69, 3. 9, 26, 6. ἐγκαταλιπόντες τοὺς ὁμήρους, derelictis, proditis ſuis obſidibus, 3, 40, 7. οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας, nullam ſpem, quæ in ipſis ſita eſſet, deſeruerunt, inexpertam reliquerunt, 2, 53, 2. πρὸς τῷ τέρματι ἐγκαταλιπεῖν τὰς ἑαυτῶν προαιρέσεις, circa ipſam metam ſuis deſiſtere inceptis, 16, 28, 9. ἐγκαταλειπόμενον αὔθυγμα, fomes relictus, 20, 5, 4. 4, 35, 7.

Ἐγκεῖσθαι, imminere, inſtare alicui, premere, urgere, 18, 5, 3. ἐγκεῖσθαι κακοπαθείαις, *ſi vera ſcriptura* 14, 9, 5. *n.* idem valebit ac κεῖσθαι ἐν κακοπαθείαις. *Tum* ἐγκεῖσθαι *i. q. ſimplex* κεῖσθαι *valens, habemus* 15, 5, 7. κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἰτύκης ἐγκειμένους τόπους.

Ἔγκλημα, τὸ, accuſatio, querela, *& per meton.* materia accuſationis, culpa; ἂν ᾖ πάντα χωρὶς ἐγκλήματος, ſi omnia recte curata ſunt, & nihil peccatum eſt, 6, 36, 6. ἔλυσε τὸ γεγονὸς ἔγκλημα πρὸς τὴν οἰκίαν, obliteravit culpam in qua fuerat intuitu Macedonicæ domus, materiam querelæ quam olim domui Maced. dederat, 2, 52, 4. Ἀχαιοὺς οὐκ ἐρεῖν ἐγκλήματα τοῖς ἀμυνομένοις, 4, 5, 7. *n. Forſ.* οὐχ ἕξειν ἐγκλ.

Ἔγκλιμα, τὸ; 1) inclinatio, declivitas ſoli; τὸ ἔγκλιμα τοῦ ἐδάφους, 9, 21, 8. flexus viæ ad latus declinantis, 5, 59, 9. *n. ubi pro* ἐγκλίμασι, ἐν κλίμασι *dant libri, quod temere*

temere in κλίμαξι mutavit Caſaub. 2) inclinatio in fugam, 4, 58, 8. γενομένου ἐγκλίματος ὁλοσχεροῦς, 1, 19, 11.

Ἐγκλίνειν, declinare de via, deflectere, 1, 54, 3. *Sigillatim*, ad fugam inclinare, fugere; 1, 57, 8. 1, 74, 7. 3, 69, 11. 11, 14, 6. ἐγκλίναντες ἔφυγον, 1. 23, 10. ἐνέκλιναν καὶ σποράδην ἔφευγον, 5, 14, 5. *Subinde variant libri, alii ἐγκλιν. alii ἐκκλιν. quod perinde eſt;* 1, 30, 11. 3, 65, 7. 5, 23, 4. *conf. Adn. ad* 1, 19, 2.

ἐγκλίνειν τινὰ, *eſt* fugere coram aliquo, fugere aliquem, ab eo in fugam pelli, 14, 8, 8.

Ἐγκόπτειν. *ἐγκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ edidit Caſaub.* 24, 1, 12. *n. cum ἐκκόπτειν dediſſet Vrſinus, unde ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν oportuerat.*

Ἐγκράτεια καὶ μετριότης, continentia & moderatio, 10, 19, 7.

Ἐγκρατὴς γενόμενος, compos factus, potitus; τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 9, 8. τῆς πατρίδος, 1, 6, 3. χώρας καὶ πόλεως, 1, 7, 5. 3, 51, 11. ἁπάντων, 1, 6, 4 & 8.

Ἐγκρατῶς εἶχον τὴν νῆσον, inſulam in poteſtate ſua tenebant, 1, 79, 5.

Ἐγκρίνειν; ὁ πραγματικὸς τρόπος ἐνεκρίθη, (*ſcil.* ἡμῖν) ſelegimus, 9, 2, 4. — „probatus nobis eſt & uſurpatus, ſ. prælatus. *Cyrillus Hieroſ. Catech.* 10, πάντων ἔγκριτοι, omnium præſtantiſſimi.“ *Ern.* — *οἱ ἐγκριθέντες ἅπαξ καὶ τυχόντες τῆς ἐξουσίας ex probato cod. Pariſino reſtituendum Polybio videtur* 6, 7, 4. *n. pro vulgato οἱ κριθέντες.*

Ἔγκτησις, *ex Erneſti emend. pro corrupto ἔκτησις,* 28, 17, 8. *n.*

Ἐγκυρεῖν, κακοῖς, in mala incidere, 8, 1, 5. *Sic cum aliis nominibus,* 7, 12, 11. 15, 36, 6 & 9. μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας, τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρησαν, 33, 12, 8.

Ἐγκωμιάζειν τινὰ, 4, 34, 7. 8, 10, 7. 12, 8, 1.

Ἐγκωμιαστικὸς τόπος, locus laudativus, 10, 24, 8. ἐγκωμιαστικαὶ ἀποφάσεις περί τινος, quæ ad laudem alicujus dicuntur, 8, 13, 2.

Ἐγχειρεῖν, adgredi; *cum infin.* πολιορκεῖν ἐνεχείρησαν, inſtituerunt, cœperunt, 1, 6, 8. 1, 38, 7. *cum dat.* ἐγχειρεῖν τολμηρότερον τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7. τοῖς ἔργοις, opus adgredi, 1, 3, 7. *Sed rurſus ἐγχειρεῖν τοῖς ἔργοις eſt* opera et machinas hoſtium hoſtiliter adgredi, impetum in ea facere, 1, 42, 13. 1, 45, 6. & ἐγχειρεῖν τοῖς Ῥωμαίων πράγμασι, hoſtiliter adgredi rem Romanam, imperium Romanorum, 2, 26, 6. *Sic ἐγχειρεῖν τοῖς Συρακουσίοις, Καρχηδονίοις, τῇ πόλει,* 1, 11, 12. 1, 12, 1. 3, 18, 3. *Singularis eſt conſtructio cum πρὸς; ἐνεχείρησαν πρὸς τὰ κατὰ τοὺς πολεμίους,*

μίους, 2, 22, 11. *de qua vide ibi Adn. ſubinde ἐνεχειρ. permutatum cum ἐπεχειρ.* 1, 82, 11. *n.* 4, 37, 4. *n. Interdum perperam confuſa ἐγχειρησ. & ἐγχειρισ. ut* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχείρημα, τὸ; *οἰκεῖος ὢν τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων*, adſuetus hujuſmodi inceptis, 4, 57, 4.

Ἐγχειρίζειν, tradere, *ἑαυτόν τινι*, 1, 10, 1. *τινὶ τὴν πόλιν*, 1, 10, 8. 1, 11, 4. *τὰ ἱπποφόρβια τοῖς Μήδοις ἐγκεχείρισται*, alendorum equorum cura Medis commiſſa eſt, 5, 44, 1. *Temere Caſaub.* 1, 66, 4. *ἐνεχειρίζετο τὰ κατὰ τὴν ἐξαπ. ediderant, pro ἐχείριζε τὸ vel τὰ κατά. Pro τὰ κατὰ τὴν Μεσσ. ἐγχειριστήσεσθαι reſcribendum χειριστήσεσθαι ex cod. Peir.* 24, 5, 14. *n. Verba ἐγχειρεῖν & ἐγχειρίζειν in aor.* 1. *perperam a librariis inter ſe permutata* 8, 7, 8. *n.* 8, 18, 6. *n.*

Ἐγχρονίζειν, *abſol. ſcil. ἐν τῇ Ῥώμῃ*, morari in urbe, 33, 14, 2. *cf.* 33, 16, 6, *ἐγχρονίζειν πράγματι*, immorari rei, 15, 36, 6.

(Ἐγχυριάζειν *per errorem in Ern. Lex. Polyb. irrepſit; vide ἐνεχυριάζειν.*)

Ἐγχώματα, τὰ, terra adgeſta per fluvios in mare, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐγχωννύεσθαι, adgeſtitia terra oppleri; *ἐγχωσθήσεται ἡ Μαιῶτις*, 4, 40, 4.

Ἐγχώριος. *ἐγχώριοι ταραχαὶ*, 2, 8, 5. *τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη*, 9, 25. 3.

Ἔγχωσις, ἡ, 4, 39, 10. 4, 40, 4. *cf. ἔγχωμα.*

Ἐγῷμαι, 6, 57, 4. *vide οἶμαι.*

Ἐδαφίζειν, æquare, complanare ſolum; *τὸν περὶ τὴν σκηνὴν τόπον ἠδάφισαν*, 6, 33, 6.

Ἔδαφος, τὸ; *ἐν φόβοις ἦσαν περὶ τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους*, 3, 118, 5, *εἰς ἔδαφος καθεῖλε τὸ χωρίον*, 4, 64, 10. *τὸ τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος*, 4, 65, 4. 5, 9, 3. *τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη πλύνειν ταῖς κόμαις*, 9, 6, 3. *ἐδάφη*, ſolum, *i. e.* urbes & agri, (*opponuntur homines*) 9, 39, 3.

Ἕδος, τὸ; *τὰ τῶν θεῶν ἕδη καὶ τεμένη*, deorum ſimulacra, 16, 1, 4. *n.*

Ἕδρα, ἡ; *ὁ Τίτος αὐτόθεν ἐξ ἕδρας καὶ θυμικῶς, παῦσαι, φησι*, 18, 20, 12. *n. an excidit ἀναστὰς? an ſatis eſt ſubintelligere hoc verbum?*

Ἐθελοκακεῖν, conſulto minus facere quam poſſis & debeas, ultro & malevolo conſilio rem male gerere, de induſtria & maligne ceſſare; 4, 38, 6. 5, 1, 7. 5, 2, 8. 5, 4, 11. 5, 20, 3. 5, 100, 7. 6, 15, 5. 38, 3, 6.

Ἐθελοκάκησις, ἡ, de induſtria & conſulto rem male gerere, voluntaria deſertio commodorum & officii, defectio, perfidia; 3, 68, 10. 5, 5, 10. 27, 13, 13.

Ἐθελοντηδὸν, ſponte, ultro, 6, 90, 2.

Ἐθελοντὴν, & ἐθελοντὶ, *idem; in quibus ſæpe variant librarii; ſed vetuſtiſſimus codex Vat. plerumque* ἐθελοντὴν *præfert;* 2, 22, 5. 2, 38. 7. *n.* 2, 46, 3. *n.* 2, 54, 3. *n.* 2, 57, 1. *n.* (*ubi viciſſim* ἐθελοντὶ *præfert idem Vat.*) 5, 77, 3. *n.* 8, 16, 10. *Fr. gr.* 42.

Ἐθελοντὴς, voluntarius; ἐπέλεξε ἐθελοντὰς τοὺς ἀρίστους, 1, 49, 5. *n.* οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς ὑπακούειν, 25, 9, 7. *Fr. gr.* 42.

Ἐθίζειν. τῶν εἰθισμένων ἐποίησάν τι, 4, 34, 1. *cf.* 3, 84, 7.

Ἐθισμὸς, ὁ; ἡ τῶν ἐθισμῶν διαφορὰ, 1, 17, 11. ἐκ τῶν ἐθισμῶν, de more, 3, 84, 7. (*ubi mendoſe vulgo* εἰθισμῶν, *quod & ex* εἰθισμένων *corruptum videri poterat, niſi alias paſſim eadem phraſis* ἐκ τῶν ἐθισμῶν *occurreret.*) 3, 110, 4. 5, 25, 2. κατὰ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐθισμοὺς, 3, 76, 12. κατὰ τὸν ἐθισμὸν, 11, 27, 6. *n.*

Ἐθνικός. αἱ ἐθνικαὶ συστάσεις, gentium concilia, 30, 10, 6.

Ἔθος, τὸ; ἔθη μοχθηρὰ, pravi mores, prava inſtituta, 1, 81, 10. τί διαφέρει ἤθη (ἔθνη *ſcribe*) σύμμικτα καὶ βάρβαρα τῶν ἐν παιδείαις καὶ νόμοις καὶ πολιτικοῖς ἔθεσιν ἐκτεθραμμένων; 1, 65, 7. (*ubi codd. nonnulli* ἤθεσιν *dant, minus recte.*) τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἔθη καὶ νόμιμα, 4, 67, 4. τὰ Ῥωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα, 18, 17, 8. τὰ τῶν πόλεων ἔθη, 9, 23, 8. δύο ἀρχαὶ πάσης πολιτείας, ἔθη καὶ νόμοι, 6, 47, 1. *ſed mox ibid. vs.* 2. *eſt* τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως, *&* τὰ κατ' ἰδίαν ἤθη.

Εἰ *cum ſubjunct. conſtructum legebatur vulgo* 4, 26, 3. *ubi nos ex Vat. & Flor. indicativum reſtituimus. Cum optat. frequenter;* 1, 4, 6. 1, 5, 8. 1, 10, 6. *&c. Cum indic. ubi videri poterat optativus requiri;* διαπορῶν, εἰ δεῖ *&c.* 31; 19, 4. *n. ni ibi* δέοι *legendum; ſed ſimili ratione* διηπόρει τί δεῖ, τί χρὴ, *in indicativo dicit;* 1, 60, 6. 4, 69, 3. 4, 70, 6. εἰ *pro* ὅτι, *poſt* αἰσχύνεσθαι *& ſimilia verba,* 8, 14. 6. *n. &c.* εἰ γὰρ *cum opt.* utinam tandem, 10, 4, 7. 32, 10, 9.

εἴ τε - - εἴ τε, ſive, ſive, 5, 98, 2. εἰ - εἴτε, *eadem notione, niſi pro priori* εἰ *pariter* εἴ τε *legendum,* 2, 70, 3. *n.* εἴ τε καὶ -- εἴ, τε καὶ, 5, 47, 4. *Ad* οὔτε *infertur* εἴ τε, 3, 21, 1. εἰ καί τινες ἕτεροι, καὶ Ῥωμαῖοι, 6, 25, 11. 3, 95, 7.

εἰ δὲ μὴ, *elliptice,* 3, 15, 10. 4, 9, 7. 21, 3, 8. *Sic* εἰ δὲ, 3, 24, 10. *n. ſi modo recte percepimus vim loci.* εἰ δὲ μή γε, ſaltem, 18, 4, 7. *&c.* εἰ δὲ μὴ διὰ τοῦτο, ni hoc obſtitiſſet, 17. 14, 14.

Particulæ εἰ *&* ἢ *perperam inter ſe permutatæ a librariis, qui mendoſe dederunt*

runt ἢ *pro* εἰ, 8, 14, 6. *n.* & εἰ *pro* ἢ, 8, 17, 6. *n.*

Εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, fœdus adſpectu, 37, 2, 1. — „*per pleonaſmum, nam* εἰδεχθὴς *idem eſt. Sed videtur latius dici cœpiſſe pro* fœdo quolibet, *ut accipiunt apud Sext. Emp. Hypotyp. Pyrrh.* 3, 24. *deum eſſe* πνεῦμα διῆκον καὶ διὰ τῶν εἰδεχθῶν." *Ern.*

Εἰδέναι. οἱ εἰδότες τοὺς τόπους, quibus cognita ſunt loca, 1, 47, 3. ἐξητάκει τῶν εἰδότων, 10, 8, 1. *n.* ᾔδη σαφῶς *ed. Caſaub. pro* ᾔδει, *non male*; 2, 64, 3. *Sic & plures codd.* 10, 19, 9. *n.*

Εἶδος. πᾶν εἶδος πολιτείας, omne genus reipublicæ, quælibet forma reip. 6, 10, 2. (*cf.* 6, 4, 6.) τὸ μὲν τῆς βασιλείας εἶδος, illud genus, illa forma reip. quæ regno continetur, 6, 8, 1. ἁπλῶς οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων (*forte addendum* ἐξαγγελθῆναι) ἔγνωσαν, nullam omnino ſpeciem, nullam notionem ſibi informare poterant, 36, 5, 1. ἡ Φιλαρχία καὶ τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex ſcriptura cod. Pariſ. E.* 6, 57, 6. *n.* dominandi libido, & gloriæ ac celebritatis ſpecies; *ſed cum de veritate, tum de vi illius lectionis haud ſatis mihi conſtare, etiamnum profiteor.*

Εἴδωλον γυναικεῖον, figura muliebris, 13, 7, 2 & 7. εἴδωλα θεῶν καὶ δαιμόνων, 31, 3, 13.

Εἰκαῖος, levis, vanus *homo*, 7, 7, 5. (*idem fere ac* ἀκατάστατος, 7, 4, 6.) εἰκαιότατος. 15, 25, 4. 32, 21, 8.

Εἴκειν, cedere, *abſol.* 24, 12, 3. *n. cum dativ.* μόλις εἶξαν ταῖς ψυχαῖς, 2, 20, 5. οὐκ εἴκειν ταῖς συμφοραῖς, 6, 58, 8. εἴκειν τοῖς παροῦσι, *ſcil.* πράγμασι, præſenti neceſſitati cedere, 3, 84, 7. 5, 50, 5. 5, 55, 10. *Conſ. ſeq. verbum.*

Εἴκειν, ſimilem eſſe; προαιρέσει οὐκ εἰκούσῃ τοῖς λόγοις, animo non ſimili verbis, 35, 2, 13. *n. niſi ibi (quod fere perſuaſum habeo) duo verba* τοῖς λόγοις *a ſciolo quodam adjuta ſunt, ut* προαιρέσει εἰκούσῃ *idem valeat ac* ἡττωμένῃ, *quod ibidem continuo ſequitur. Conſ. verbum præc.*

Præt. ἔοικε, videtur; *An* & fertur, perhibetur, *quemadmodum* δοκεῖ? *Vide* 10, 3. 4. *n. Sic forte &* 2, 26, 5. *niſi ibi* ὡς ἔοικε *ſit*, quemadmodum facile credi, facile intelligi poteſt. *Conſ.* εἰκώς.

Εἰκῇ, καὶ ὡς ἔτυχε, 2, 56, 3. εἰκῇ καὶ ἀλογίστως, 1, 52, 2. καὶ παραλόγως, 1, 74, 14. καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. Φερόμενα εἰκῇ (τὰ θηρία,) belluæ temere huc illuc ferebantur, 11, 24, 1.

Εἰκοβολεῖν, temere jaculari, *Fr. gr.* 43.

Εἰκὸς, *vide ſub* εἰκώς.

Εἰκὼν, ἡ, *de* ſtatua. ψηφισαμένων τινὰς εἰκόνας αὐτοῦ, ταύτας οὐκ ἀνετίθεσαν, 4, 49, 1. εἰκόνες Ἀχαιοῦ, Ἀράτου, Φιλοποίμενος, 40, 8, 10.

8, 10. imagines *majorum apud Romanos*, 6, 53, 4 *ſqq.*

Εἰκὼς λόγος, ratio probabilis, veriſimilis, 12, 10, 2.

εἰκὸς, veriſimile, conſentaneum; *ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς τῶν ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας*, 9, 39, 3. *n. mira conſtructio, in qua nil variant libri. Pleonaſmum non minus mirum amat in hac voce ſcriptor noſter; δῆλον ὡς εἰκὸς &c.* manifeſtum eſt, conſentaneum eſſe ut *&c.* 6, 6, 3. 6, 47, 4. *φανερὸν ὡς εἰκὸς*, 6, 6, 6. 10, 17, 1. *δῆλον ὡς εἰκὸς φαίνεσθαι*, 2, 29, 1.

Εἰλικρινὴς, purus, ſincerus, liquidus; *εἰλικρ. φιλία*, 4, 84, 7. *ὄντος φωτὸς εἰλικρινοῦς*, 8, 33, 1. *εἰλικρινεστέρα προαίρεσις δημοκρατίας*, 2, 38, 6.

Εἵνεκα *pro ἕνεκα olim editum erat* 3, 48, 12. *n. contra Polybii morem.*

Εἱμαρμένη, *ἡ*; *τῆς εἱμαρμένης τυχεῖν*, fato fungi, 16, 32, 4.

Εἶναι. *οὐδεὶς τῶν ὄντων*, nemo mortalium, nemo eorum qui vivunt, 9, 29, 2. *ſic μέχρι μὲν οὖν ἦν Ἀντίγονος*, quamdiu in vivis erat, 2, 43, 9. *εἶναι πρός τι & πρός τινι, vide in πρός. μηδέν ἐστι τούτων εἰς ἐμὲ*, hoc nil pertinet ad me, 25, 1, 7. *πρὸς ἐμὲ*, 3, 21, 1. *ἐστὶ pro ἔξεστι; ἐξ ὧν ἔσται σαφῶς καταvοεῖν*, 1, 12, 9. *& ſæpe alias; ſed ſingulare illud eſt, οὐκ ἔστιν ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν κακὸν*, 5, 98, 4. *n. ἐὰν καὶ τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦτο βουλομένοις ᾖ*, quod ſi hoc etiam volentibus fiat Achæis, 2, 50, 2. *ὅτι ἂν ᾖ πάσχειν ὑπομενητέον*, 3, 112, 5.

εἴη cum infin. utinam; *εἴη μὲν οὖν οἱονεὶ συμφῦναι τὴν κατάστασιν*, 4, 32, 9. *δέον ἂν εἴη*, opus fuerit, 2, 37, 5. *πρέπον ἂν εἴη*, 2, 37, 3. 2, 38, 5. *ῥητέον ἂν εἴη*, 1, 5, 2. 4, 38, 13. *& ſic corrigendum ſuit* 2, 24, 2. *n. ubi mendoſe εἶναι dabant codices. Rurſus εἶναι, quod erat in libris, in εἴη ſuit mutandum* 4, 4, 5. *& in ἐστὶ vel εἴη*, 11, 7, 2. *denique in ἦν*, 35, 2, 15. *n.*

Participium ὄντες perſæpe tali modo inſeritur, ut in his, οἱ λοιποὶ πάντες, ὄντες εἰς μυρίους, 3. 117, 4. *τὰ θηρία, δέκα τὸν ἀριθμὸν ὄντα*, 5, 53, 4. *adde* 1, 51, 12. 3, 71, 9, 3, 85, 1. 8, 31, 8. *Unde correxi* 1, 85, 3. *ἧκον ὄντες δέκα, cum corrupte omnes dediſſent ἥκοντες δὲ καί. Idem particip. adjiciendum haud improbabiliter ſuſpicatus eſt Reisk.* 4, 32, 1. *n. οὐδεὶς τῶν ὄντων, vide ſupra in εἶναι.*

Εἰπεῖν. *εἴποι τις*, verbi cauſſa, ut hoc utar, 15, 35, 1. *In hoc verbo aoriſtum primum εἶπα plerumque præferunt codd. Vat. & Flor. ubi ceteri εἶπον in aor. 2, habent: ut* 3, 33, 1. 3, 56, 5. 3, 114, 8. *n.* 5, 45, 1. *n. &c. εἶπον*, dic, 15, 8, 10.

Εἰρεσία, *ἡ*, remigatio, remigium;

gium; *συνέθιζε αὐτοὺς ταῖς εἰρεσίαις*, 5, 2, 4. *δυσχρηστεῖν ταῖς εἰρεσίαις*, 16, 4, 10. *κατηρτισμένοι ταῖς εἰρεσίαις*, 5, 2, 11. *διὰ τῆς εἰρεσίας ἐγγίσαντες τῇ γῇ τὰς ναῦς*, 8, 6, 7. *Et per meton. αἱ εἰρεσίαι* tranſtra; *καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν ἐν τῇ χέρσῳ τοὺς ἄνδρας*, 1, 21, 2.

Εἰρηνεύειν. *εἰρηνευομένη χώρα*, quæ fruitur pace, 5, 8, 7.

Εἰς; *de loco, pro πρὸς*, ad; *ἧκον εἰς τὸν Πάδον*, 2, 23, 1. *κατάραντες εἰς Πάνορμον*, 1, 38, 7. ad Panormum, *nam mox urbem obſederunt.* *συνεδίωξαν εἰς τὴν τάφρον*, 1, 40, 11. perſecuti ſunt usque ad foſſam, verſus foſſam, *non* in foſſam, *ut patet ex vs. ſeq.* *κατεστρατοπέδευσαν εἰς αὐτὴν*, *ſcil.* *Τύνητα πόλιν*, 1, 30, 15. ad Tunetem, *non in ipſa urbe*, caſtra locarunt. *Sic eod. cap. vs.* 5. *ἀφικόμενος εἰς πόλιν, περιστρατοπεδεύσας ταύτην*, *ſed ibi quidem plures codices & in his vetuſtiſſimus Vat.* *πρὸς habent. Viciſſim ubi vulgo πρὸς* editur, 1, 78, 2. *ἧκε πρὸς τὴν στρατοπεδείαν*, *ibidem probatiſſimi codd. Vat. Flor. & Urb. εἰς habent, eadem notione*, ad caſtra. *Pariter in illa phraſi, οὐδὲν τοῦτο εἰς αὐτοὺς*, 25, 1, 7. *idem valet εἰς ac πρὸς, cf.* 24, 10, 11. *Quod* 2, 52, 7. *vulgo legebatur εἰς Θετταλίαν ἐτ' ὧν, mendoſum erat; vide Adn. Perperam intruſa erat præpoſ. in illo, διαβὰς αὖθις εἰς τὸν Ἴβηρα*, 3, 76, 11.

εἰς de tempore; *εἰς τὴν ὑστεραίαν προῆγε*, (*i. q. τῇ ὑστεραίᾳ*) 5, 13, 8. *Sic ὡς εἰς τὴν αὔριον ἀναζυγῆς ἐσομένης*, 3, 44, 13. *n.* *εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιροὺς*, (*i. q. ἐν τοῖς καιροῖς*,) 4, 1, 4. *Sic εἰς δέκα μῆνας* 32, 13, 6. *non differt ab illo ἐν τοῖς δέκα μησὶ*, *ibid. vs. ſeq.* *ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν*, *an εἰς vel ἐς ὃ ἂν δοκῇ, ut ſit idem ac ἕως ἂν δοκῇ?* 7, 9, 4. *n.*

εἰς, de numero, ad, circiter, *frequentiſſime, velut* 1, 63, 6 *&c.*

Notemus porro locutiones hujuſmodi: εἰς ἀσέλγειαν ὀνειδίζειν τινι, 5, 11, 2. *πολλὰ κατὰ τῶν Ἀχαιῶν εἰς ἀθεσίαν εἶπε καὶ ἀχαριστίαν*, 17, 6, 7. *εἰς μαλακίαν καὶ ἀνανδρίαν λέγειν περί τινος*, 8, 12, 5. *& id genus alia. Tum, φιλοδοξῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας*, laudem quærens apud Græcos, 1, 16, 10. — *χορηγῶν αὐτοῖς εἰς τὰ ἐπείγοντα τῶν πραγμάτων*, ad neceſſitatem, prout res urgebat, *vel* quoad quidem ea quæ maxime erant neceſſaria, *ibid.* 1, 16, 10. *niſi fortaſſe prorſus tollenda præpoſitio, ex terminatione vocis præcedentis temere repetita.* — *εἰς τέλος, εἰς δύναμιν, vide τέλος, δύναμις; & ſi quæ ſunt hujus generis alia.*

Εἷς, *μία, ἕν.* *τῆς φάλαγγος εἷς καιρὸς καὶ εἷς τόπος*, 18, 14,

14, 2. τὸ σφέτερον στρατοπ. ὑπὸ τὸν ἕνα καιρὸν ὑποβάλλειν, 18, 14, 12. ὁ εἷς, unus homo ſolus, 18, 13, 10. ἐφ' ἕνα ἐξάγειν τοὺς ἐλέφαντας, 1, 33, 6. ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 26, 13. *n.* *cf.* ἐπί. ἓν σοφὸν βούλευμα, 1, 35, 4. ἓν καὶ ταὐτὸ λέγειν, in ſumma concordia vivere, 2, 62, 4. ἓν *pro* τὶ, aliquid, *vel* pleonaſtico quodam modo adjectum pronomini τὶ; ἐπιστήμων πράγματος ἑνὸς τῶν ἀξίων λόγου, 6, 26, 12. τῶν ἀγαλμάτων ἓν, ſtatua aliqua, 6, 47, 9. ποιεῖν ἕν τι τῶν καθηκόντων, 22, 25, 2. ὧν ἦν ἓν καὶ τὸ τότε πραχθὲν, 5, 11, 1. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ καὶ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φίλιππον, 16, 28, 7. δεῖγμα τῶν ἔργων ἕν τι προφέρεσθαι, 6, 58, 1. *Idem* ἓν *latere videtur in vitioſa illa codicum ſcriptura* 1, 68, 10. *n.* ἕν τινι καινῶν, *pro* ἕν τι τῶν καινῶν.

Εἰσαγγελία, ἡ, nuncius; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυθέντες, ad primum nuncium effuſi adcurrentes, 9, 9, 7.

Εἰσάγειν, inſtituere, introducere *morem*, 4, 20, 6. εἰσαγαγόντος αὐτοὺς τοῦ δημάρχου, quum ad populum illos produceret, 30, 4, 6. introducere in ſenatum, 24, 1, 8. *&c.*

Εἰσακοντίζειν πυκνοῖς τοῖς βέλεσι, 2, 30, 1 & 4. *n.* εἰς τὴν παρεμβολὴν, 9, 3, 2. εἰς τὰ θηρία, 1, 40, 8.

Εἰσανάγειν. τοὺς δὲ ζωγρείᾳ πρὸς αὐτὸν εἰσαναχθέντας, 1, 82, 2. *cf.* ἀνάγειν.

Εἰσάπαξ συμπεσόντες, ſimul omnes congreſſi *ad dimicandum, vel*, ut ſemel erant congreſſi, *ſic ſine intermiſſione acriter & pertinaciter pugnabant*, 3, 115, 3. κρατήσαντες αὐτῶν εἰσάπαξ, victoria ſemel de eis relata, 4, 45, 2.

Εἰσαποστέλλειν. εἰσαπέστειλε (*ſc.* εἰς τὴν Καπύην) *forte legend.* 9, 5, 3. *pro* ἧς ἀπέστειλε, *quod habent libri.*

Εἰσβαίνειν. μεθ' ὅπλων ἤδη δὶς εἰσβεβηκότες εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 15, 1. *ubi* εἰσβεβληκότες *Vat. & Flor. quod recipi debuerat.*

Εἰσβάλλειν εἰς τὴν θάλασσαν, *de fluvio*, influere in mare, 4, 41, 1. 5, 70, 4. *cf.* ἐκβάλλειν. εἰσβάλλειν εἰς χώραν, hoſtiliter ingredi, invadere; εἰσβεβληκότες εἰς Μακεδονίαν, 2, 70, 1. *ſic &* 4, 15, 1. *n.* *Vide ſupra in* εἰσβαίνειν.

Εἰσβολὴ, ἡ, 1) ingreſſio, invaſio; ἡ εἰσβολὴ ἡ εἰς Ἰταλίαν Ἀννίβου, 4, 1, 1. ἀσφαλῆ τὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Μεσσ. ἐσομένην, 4, 5, 4. τὴν εἰσβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν Αἰτωλίαν, 4, 57, 1. 2) aditus, introitus, ingreſſus, initium; τῶν Τεμπῶν, 18, 10, 2. 18, 19, 1. διαλαβόντες τῆς ἀγορᾶς τὰς εὐκαιροτάτας εἰσβολὰς, 8, 29, 7. αἱ εἰσβολαὶ τῶν ῥυμῶν, *i. q.* ἀρχαὶ, ingreſſus, principia viarum, 6, 29, 7. 3) influxus fluvii in mare,

mare, 4, 40, 9. 4, 41, 6 *ſq.*

Εἰσδύεσθαι, inſinuare ſe; *ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δι' αὐτῆς εἰσδύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρ.* 13, 5, 5.

Εἰσεγγίζειν *τοῖς πολεμίοις*, (*i. q.* *ἐγγίζειν*) 12, 19, 6.

Εἰσέρχεσθαι, in concionem prodire, 3, 44, 10. (*cf.* *εἰσάγειν.*) ad ſenatum, 24, 3, 1. *&c.*

Εἰσηγεῖσθαι *δημαγωγίαν*, legem popularem ferre, 2, 21, 8. *τοιάνδε τινὰ τῶν ἐνεστώτων εἰσηγεῖτο λύσιν*, ſolutionem propoſuit, 11, 25, 8. *πότερον ὡς ἀρίστας ταύτας ἡμῖν εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν*, proponunt, in medium adferunt, commemorant, 6, 3, 6.

Εἴσοδος, *ἡ*, 1) intromiſſio *legationis in ſenatum*, 24, 1, 9. 2) introitus, porta *caſtrorum*, 6, 35, 5. 6, 36, 2. 14, 3, 7. 3) reditus, *nempe* ex vectigalibus & ſimil. (*quod alias ἡ πρόσοδος*) *τῆς εἰσόδου πάσης κρατεῖ ἡ σύγκλητος*, 6, 13, 1. (*Sic αἱ εἰσφοραὶ ſunt* tributa.)

Εἰσοικίζειν, colonos mittere; *Μακεδόνας εἰσοικίσας* (*εἰς τὰς Θήβας*,) 5, 100, 8. *Metaph. & meton.* *εἰσοικιζομένης εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολὺ τῆς εὐδαιμονίας*, 6, 57, 5.

Εἰσπίπτειν. *ἡ βοήθεια εἰσπέπτωκε εἰς τὴν πόλιν*, intraverat, penetraverat, 4, 70, 11.

Εἴσπλους, *ὁ*, introitus *portus*, 1, 42, 7. 8, 36, 3. 10, 10, 2 *ſq.* *διακωλύειν τὸν εἴσπλουν*, 1, 44, 4. *τὸ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόμα*, ipſum oſtium *portus*, 1, 46, 5. 1, 47, 2.

Εἰσπράττειν *χρήματα*, pecunias exigere, exprimere, *intell.* *αὐτούς*, ab illis, 13, 7, 3. *τὰ πρὸς διαλύσεις εἰσπράττειν*, *ſic mendoſe vulgo omnes*, 5, 29, 4. *n.* *pro πράττειν.* *Unde Erneſtus;* „*εἰσπράττειν τι πρὸς τὶ*, facere quæ valent ad aliquid: *Sed legendum πράττειν, εἰς natum eſt e repetitione ultimæ in præcedente διαλύσεις.*“ —

Εἰσρεῖν, influere; *εἰσρεούσης εἰς τὴν ναῦν τῆς θαλάσσης*, 16, 5, 2.

Εἰσφέρειν, *γνώμην*, ſententiam in concilio dicere, proponere ſententiam, 2, 26, 5. *τὰ χρήματα*, pecuniam conferre, pendere, ſolvere, 5, 27, 7. *ſic* *εἰσοίσειν ἄλλα χίλια τάλαντα*, 3, 10, 3. *Adde* 40, 2, 6 *&* 11. *εἰσφέρειν πολλοὺς ἀπολογισμοὺς περὶ τῆς αὐτῶν εὐνοίας*, multa verba facere, multa commemorare, 22, 5, 3. *ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον*, mera mendacia protulit, 2, 58, 12. *In paſſivo*, *οἱ εἰσφερόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευταί*, 35, 4, 5. *non ſunt* induſti in ſenatum, *ut habet Erneſtus*, *ſed* a conſulibus propoſiti (*vel* delecti, *ut Caſaub. vertit*) legati militares.

In Med. *εἰσφέρεσθαι σκήψεις*, excuſationes proferre, 5, 74, 9. *πᾶσαν σπουδήν*, omne ſtudium adhibere, adferre, 22, 12, 12. *εἰσφερόμενος παράδειγμα τὸν ἴδιον βίον*, 11, 10, 2 *&* 5.

Εἰσφορά; *αἱ εἰσφοραὶ*, tributa, 1, 72, 5. 2, 62, 7. 14, 9, 5. *αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος εἰσφοραὶ*, pecunia in hoc conferenda, 5, 91, 4.

Εἰσφρεῖν. *εἰσέφρησαν εἰς τὴν πόλιν*, in urbem penetrarunt, 22, 10, 7. *n. ſi modo Polybii id verbum eſt non Heronis.*

Ἐκ & ἐξ. *Ita ſubinde adjicitur nominibus iſta præpoſitio, ut vel abundare quodammodo, vel pro ἐν aut ἐπὶ poſita videri poſſit; de quo uſu monui in Adn. ad* 4, 50, 4. *Sic κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν φύσιν*, 1, 81, 6. *ubi τὴν ἑκυτῶν ſuſpicatus erat Reiskius. ἐγένετό τις ἀμφισβήτησις ἐξ ἀμφοῖν*. 1, 83, 6. *ἦν ἀγὼν ἐξ ἀμφοῖν βίαιος*, 2, 25, 8. *ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα*, 3, 1, 7. (*conf. ἐπίστασις, num.* 4.) *οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν*, 2, 27, 2. *οἱ ἐκ* Μακεδονίας *βασιλεῖς*, 2, 40, 5. *διαναστάντων τῶν ἐκ τῆς ἐνέδρας* Νομάδων, 3, 74, 1. *n. οἱ ἐκ τῆς συγκλήτου*, (*i. q. ἡ σύγκλητος*) 3, 97, 1. *οἱ ἐκ τῆς πόλεως*, oppidani, *non qui ex urbe venerunt, ſed qui in urbe ſunt*, 4, 71, 11. *Sic εὐσύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως*, (*i. q. ἐν τῇ πόλει, ſed nimirum intelligendum τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἀφορῶσι, ex urbe proſpicientibus*,) 5, 24, 6. *πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ* Πελοποννήσου *φίλων*, 9, 39, 9. *συγκεφαλαιωσάμενοι τὰς ἐκ τῆς προκατασκευῆς πράξεις*, 4, 1, 9. *nempe quæ* in Præparatione *expoſita ſunt, ea breviter* ex illa *nunc repetemus. περιποιήσασθαι τὴν ἐκ τῶν* Ἑλλήνων *εὔνοιαν*, *ſcil.* a Græcis in ipſum proficiſcentem, 3, 6, 13. *τὴν ἐκ τούτου πρᾶξιν*, hujus viri factum, 9, 29, 7. *n. διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιποῦ βίου καλοκἀγαθίαν*, 3, 107, 8. *Sic quod* 4, 50, 4. *editum erat παρείλετο τὴν ἐκ τῆς* Ἀσίας *χώραν, defendi quodammodo ex his poterat, ni probati codices ἐπὶ darent.*

ἐκ & ἐξ, de tempore, poſt, *vulgato uſu, ſed incluſa plerumque ſimul notione cauſſæ*, propter, 1, 9, 7. 1, 25, 5, 1, 53, 8. *&c. Sed ἐκ πολλῶν χρόνων*, jam diu, a multo retro tempore, 4, 17, 4. *ἐκ πλείονος χρόνου*, 26, 2, 14. *Sic ἐκ πολλοῦ frequentiſſime, cum de* temporis intervallo, *tum de* loci; *vide πολύς. Sed de tempore ubi agitur, ſubinde per ellipſin omittitur præpoſitio, ut πολλῶν χρόνων*, 3, 85, 9. *ubi vide Adn. ἐκ δευτέρου*, altera vice, iterum, 14, 9, 6.

οἱ ἐκ τούτων, (*ſcil. γεγονότες, quod ipſum etiam more adjicitur*) ex his nati, 6, 7, 2. *ἐκ τοῦ δικαίου*, legitima ratione, 15, 22, 1. *ἐξ αὐτῶν*, (*pro ἐξ ἑαυτῶν*) ſua ſponte, ultro, 10, 40, 6. *ἐξ ἑκόντων παραλήψεσθαι*, a volentibus, ultro ſe recepturum, 5, 66, 6. *ἐκ χειρὸς, ἐκ περιττοῦ, ἐκ παρατάξεως,*

ἐξ

ἐξ ἑτοίμου, ἐκ παρέργου &c. vide χείρ, περιττὸς, παράταξις &c. ἐκ παρατεταγμένων ἀπολύειν, 11, 16, 6. *an pari ratione dictum, ut ἐξ ἑκόντων,* 5, 66, 6? *conf. ſupra in ἀπολύειν.*

Ἕκαστος. *παρ᾽ ἕκαστον, intell. καιρὸν,* ſubinde, idemtidem, quavis occaſione, 4, 82, 5. 5, 4, 11. 5, 11, 2. 9, 31, 4. *Sic παρ᾽ ἕκαστα,* ad quæque, in quibusque, quavis occaſione, 3, 57, 4. *Errorem in hoc vocabulo librariorum, ἑκάστου pro ἑκάστους ponentium, notavimus* 2, 33, 1. *n.* & 2, 37, 9. *n.*

Ἑκάτερος. *Quod de plurali numero ἑκάτεροι monui ad* 1, 20, 7. *id pariter in ſingularem ἑκάτερος valet; ſcilicet, numquam hoc vocabulo ita ſignificatur* alteruter, *ut definitum certumque habeatur, uter ille ſit ex duobus; ſed vel* uterque (*aut in plurali,* utrique) ſimul, *i. e.* ambo, *vel* uterque diſtributive, *i. e.* utervis, uterlibet; *aut, quodſi nonnumquam* alterutrum *interpretari poſſis,* (*ut fecimus in Adn. ad* 10, 21, 4.) *id non aliter erit intelligendum ac* utervis, uterlibet, *nempe ut ſit quidem* alter e duobus, *ſed ut* perinde ſit uter eorum, ſive hic, ſive ille; *atque etiam* modo hic, modo ille. *Videamus primo exempla ſingularis numeri: δύο στρατόπεδα δόντες ἑκατέρῳ τῶν ὑπάτων,* utrique ex duobus conſulibus dant duas legiones, 3, 107, 15, *τοὺς ἀκροβολιζομένους μερίσας ἐφ᾽ ἑκάτερον κέρας,* in utrumque cornu diſtribuit, 11, 22, 10. *Sic τοὺς ἱππεῖς ἐφ᾽ ἑκάτερον θεὶς τὸ κέρας,* 3, 72, 13. *Et τοὺς δ᾽ ἱππεῖς διελὼν ἐφ᾽ ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας,* 3, 72, 9. (*i. e. διεῖλε ἐφ᾽ ἑκάτερον κέρας καὶ παρέστησε τοῖς κέρασι, quam ſententiam codex Bav., diſcedens a ceteris codicibus, planius ſic expreſſit, τοὺς δ᾽ ἱππεῖς διελὼν ἐφ᾽ ἑκάτερα, ſc. μέρη, παρέστησε τοῖς κέρασι.*) *Quod* 10, 21, 5. *vulgo legitur ἐκτάξεις ἐφ᾽ ἑκατέρων τῶν κεράτων, mendoſum eſt, & ſine ſenſu: oportebat ἐφ᾽ ἑκάτερον τῶν κεράτων, ea ſententia quam in Adnot. ad h. l. cum Guiſchardto expreſſimus: in motibus militaribus, ad quos exercuit equites ſuos Philopœmen, hic erat, ut diſcerent* in utrumlibet cornu, *i. e.* in utrumlibet latus aciem dirigere. *cf. κέρας.*

Pluralis numeri exempla enotavimus hæc: παρὰ τὰς πλευρὰς ἑκατέρας, ſecundum utrumque latus, 3, 83, 1. *εἰσὶ δ᾽ ἑκάτεροι πλωτοὶ,* uterque *fluvius* (*Oxus & Tanais*) navigari poteſt, 10, 48, 1. *Sic rurſus ἀμφότεροι,* uterque, *tam Hannibal, quam Mago,* 9, 25, 5. *ἐφ᾽ ἑκάτερα, ſcil. μέρη,* verſus utramque, in utramque partem, 6, 32, 2. *quemadmodum & Bav.* 3, 72, 9. *Tum, οὐχ ἤνυον ἑκάτεροι φέροντες τοὺς νεκροὺς,* non ſufficiebant utrique

utrique (*in plur.*) ad tollendos mortuos, 10, 31, 9. *Sic* ἑκάτεροι, utrique, 3, 25, 4. *& alias. Denique* ὁρῶντες εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὴν λαμβάνοντα τὸν πόλεμον, 1, 20, 7. *non in alterutram, ut voluit Reiskius, ſed* in utramque partem inclinare fortunam belli, *nempe mari in partem Pœnorum, terra in partem Romanorum; unde rei ſumma in æquilibrio manebat, ut proxime ante dixit.*

Subinde perperam inter ſe permutantur a librariis vocabula ἕτεροι *&* ἑκάτεροι. *Sic pro* ἑτέρους *nonnulii vitioſe* ἑκατέρους *habent*, 2, 47, 2. *n. Viciſſim mendoſe libri omnes* ἑτέραν τὴν ἐπίνοιαν *dabant* 10, 47, 3. *pro* ἑκατέραν, *quod correxit Caſaub. Pariter corrupte omnes* παρ' ἑτέροις 2, 69, 7. *pro* παρ' ἑκατέροις, *quod in contextum receptum velim. Similiter* 12, 11, 3. *pro* ἑτέρων *fortaſſe* ἑκατέρων *ſcribendum. Rurſus pro* ποτέρου, 5, 12, 6. *codices nonnulli prave* ἑκατέρου *habent.*

Ἑκατόμπεδος. τὸ ἑκατόμπεδον διάστημα, intervallum centum pedum, 6, 29, 7.

Ἐκβαίνειν, *ſcil.* ἐκ τῆς νεώς, exſcendere in terram, 2, 5, 4. 17, 8, 6. (*quod alias eſt* ἀποβαίνειν.) ἐκβαίνειν ἐκ τῆς θαλάσσης, excedere, cedere mari, 1, 55, 2. ἐκ τοῦ πολέμου, finire bellum, 3, 40. 7. μὴ ἀλόγως ἐκβαίνειν εἰς τὴν πρᾶξιν *legebatur vulgo* 8, 26, 4. *n. ubi nos ex Vrb.* ἐμβαίνειν *recepimus; conf. Adn. ad* 27, 6, 8.

De exitu *rerum præſertim uſurpatur hoc verbum:* πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων, 10, 2, 13. τοιοῦτον τῆς μάχης ἐξέβη τὸ τέλος, 3, 108, 4. τὸ τέλος ἐναντίον ἐκβήσεται τοῦ ἀγῶνος, 3. 109, 3. ἀκόλουθον ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. οὐ κατὰ τὴν ἐλπίδα ἐκβάσης τῆς ἐπιθέσεως, 3, 110, 7. 5. 26, 14.

τὰ ἐκβαίνοντα, eventus, 2, 27, 5. τὰ περὶ τὰς μάχας ἐκβαίνοντα παράλογα, 15, 15, 5. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων λαμβάνειν, 10, 23, 2.

Ἐκβάλλειν, 1) ejicere, abjicere, excutere, projicere; *& ſimil.* θυρεὸν ἤ τι τῶν ἄλλων ὅπλων, 6, 37, 13. τὴν κατασκευὴν, 16, 6, 6. e ſinu veſtis excutere, promere, 3, 33, 2 *ſq.* ἐκβάλλειν βέλος, telum mittere; μὴ φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος, 3, 65, 7. ἐκβ. τινὰ ἐκ τῆς ὑποθέσεως, aliquem de ſtatu dejicere, 4, 32, 6. *& inde* ἐκβάλλειν τινὰ, ejicere, 27, 1, 11. ἐκβάλλειν τὰς θύρας, fores perfringere, 5, 25, 3. 15, 31, 3.

2) navem ejicere in terram, ἐκβάλλειν ναῦν εἰς τὴν γῆν, 1, 51, 12. 15, 2, 14. 16, 6, 4. εἰς τὸν αἰγιαλὸν, 3, 96, 5. (*cui reſpondent verba neutra* ἐκπίπτειν *&* ἐποκέλλειν εἰς τὴν γῆν.)

3) in

3) in publicum projicere. proferre, edere; ἐκβάλλειν ἀπόκρισιν, edere reſponſum, 29, 7, 5. δόγμα, decretum, ſenatus conſultum, 30, 5, 11. 30, 17, 6. λόγον ἐν τῷ μέσῳ ἐκβάλλειν, 30. 7, 6. πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, de rebus politicis publice verba fecit; verba profudit, 32, 6, 7. ἐκβάλλειν ἔγγραπτον τὴν δικαιολογίαν, ſcriptam defenſionem in publicum edere, 30, 4, 10.

4) rejicere, repudiare; τὴν δωρεὰν, donum, 23, 8, 13. *opiniones de deo & de inferis*, 6, 56, 12. (*ubi opponuntur* παρεισάγειν *&* ἐκβάλλειν.) *inſtitutum alicujus* improbare, ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἄν τις ἐκβάλοι, 1, 14, 4. εἰς ἀδύνατον ἐκβάλλοντες τὴν διάλυσιν, rejecerunt, repudiarunt compoſitionem pacis ita ut coire non poſſet, *niſi cum Reiskio intelligas* diſtulerunt, ex uno tempore in aliud, ex una difficultate in aliam rejecerunt, 1, 68, 10. *n. Sermones aliorum ſæpe paucis verbis* ἐξέβαλε, procul abjecit, refutavit, evertit, proſtravit, 11, 10, 6. *Huc pertinet illud*, οἱ περὶ Καλλικράτην ἐξέβαλον τὸ διαβούλιον, 29, 8, 9. *ubi ſi* διαβούλιον *neceſſario* deliberationem, conſultationem *ſignificaret, placeret etiamnum Reiskii interpretatio, quam in Adn. ad l. c. probavi*, prorogabat, in aliud tempus rejiciebat, *quamquam alia ejusdem uſus verbi certa exempla deſidero; ſed nunc reputans id quod ſupra in* διαβούλιον *eſt demonſtratum, vocabulo hoc perſæpe denotari* ſententiam in concilio dictam, *non dubito hanc eſſe vim illius dictionis, de qua quærimus*, Callicrates hanc ſententiam, *quæ ſuadebat auxilium regibus ferendam, cum jam in eo eſſet ut illa communi conſenſu ſanciretur*, ejecit, *i. e.* evertit, proſtravit, irritam reddidit, fecit ut repudiaretur, *terrore injecto magiſtratibus* &c.

5) *Neutraliter*, ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς τὸ πέλαγος, exonerat ſe in mare, 3, 47, 2. 4, 39, 2. *Et, poſtquam ſub terra aliquantiſper occultus erat fluvius*, ἐκβάλλει ἐκ τῆς γῆς, emergit, prorumpit e terra, 16, 17, 5.

Quid ſit ἐκβάλλουσι τὰς πληγὰς, *de gallis gallinaceis*, 1, 58, 8. *fateor mihi etiam nunc non ſatis liquere; & prope abſum ut veram putem Merici Caſaub. conjecturam*, εἰκῇ βάλλουσι *eſſe legendum. Vide Adnot. ad h. l. Corrupte vulgo* 3, 51, 11. ἐκβληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, *pro* ἐκκληθῆναι *editum erat, quo ſpectabat quod in Lexico Polyb. poſuit Erneſtus*, ἐκβάλλεσθαι exire, *nulla alia præterquam mendoſi codicis auctoritate.*

Ἐκβαρβαροῦσθαι, *de regione* a feris barbaris habitata, 3, 58, 8. &

8. & prorſus efferata, 11, 34, 5.

Ἔκβασις, ἡ. περὶ τὰς ἐκβάσεις, *ſcil.* ἐκ τοῦ ποταμοῦ, in exitu e fluvio, eo loco ubi e fluvio egrediebantur *Pæni*, 3, 14, 6. τὴν ἔκβασιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ ποταμοῦ, 4, 64, 5 *ſq.* ἡ ἔκβασις ἐκ τοῦ πολέμου, 3. 7, 2. 21, 8, 6.

Ἐκβιάζεσθαι; *in Medio*, ἐκβιάσασθαί τινα, vi depellere aliquem *e montium anguſtiis*, 18, 6, 4. *Paſſive*, ἐκβιασθεὶς, vi ſuperatus, vim hoſtium non ſuſtinens, 1, 28, 6. ἐπεὶ ἑώρα τούτους ἐκβιαζομένους, vi hoſtium cedentes, 11, 15, 2.

Ἐκβιβάζειν τὴν δύναμιν, milites in terram exponere e navibus, 5, 18, 9. ἐκβιβ. τινὰ εἰς τὸν πόλεμον, trahere aliquem ad bellum, bello implicare, 27, 6, 8. *n. ubi Reiskius* ἐμβιβάζειν *voluit, quo nihil opus videtur.*

Ἐκβοηθεῖν, ἐκ τῆς πόλεως, ex urbe exire ad opem ferendam ſuis, & ad repellendum hoſtem, 3, 19, 3. ἐξεβοήθουν ἐκ τῶν οἰκιῶν, 4, 58, 3. ἐκβοηθήσας πανδημεὶ, 4, 59, 2. obviam ire hoſti, 10, 49, 6. προθύμως ἐκβοηθήσαντες, fortiter in hoſtem euntes, fortiter pugnantes, 1, 30, 11.

Ἐκβολὴ, ἡ. 1) ejectio *Ætolorum ex urbe*, 4, 8, 4. 2) τῶν μαστῶν, exſertio uberum, 2, 56, 7. 3) τοῦ ποταμοῦ εἰς τὴν θάλατταν, oſtium fluvii, 1, 75, 8. ἐκβολὴν ποιεῖ *vel* ποιεῖται ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θαλ. influit in mare, 2, 16, 7. 3, 110, 9. 5, 59, 11. 9, 43, 2. ἡ εἰς θάλατταν ἐκβολὴ τῶν τοῦ Πάδου στομάτων, locus ubi Padi oſtia in mare ſe exonerant, 3, 86, 2.

Ἐκγίγνεσθαι. ἐξεγένετο συνιδεῖν τοὺς πολεμίους, (*i. q.* ἐξῆν) licuit videre hoſtes, 3, 108, 9. *Sic fortaſſe* ἐκγίγνεται *ſcribendum pro* γίγνεται, 3, 81, 11.

Ἔκγονοι, οἱ, liberi, proles, 33, 16, 9. poſteri, 6, 7, 3.

Ἐκδαπανᾷν, abſumere, exhaurire; τὰς προσόδους, regni reditus, 25, 8, 4. τὰς χορηγίας καὶ παρασκευὰς, 21, 8, 9. *Paſſiv.* ἐκδεδαπανημέναι χορηγίαι, 17, 11, 10.

Ἐκδεσμεύειν, vincire, illigare; ἐκδεσμεύων τὴν ἑκατέρων πίστιν εἰς ἀλλήλους, 3, 33, 8.

Ἐκδέχεσθαι, 1) recipere, *ſi vera eſt ſcriptura* 24, 12, 7. ἐὰν φυλακὴν ἐκδέξωνται εἰς τὴν ἄκραν, *ubi* εἰσδέξωνται *mallet aliquis, quod tamen non urgeam.* 2) exſpectare, τὴν παρουσίαν τινὸς, 20, 4, 5. τινὰ, 3, 45, 6. *Huc refer illud* ἐξεδέξατο πόλεμος Ῥωμαίους, Romanos exſpectavit bellum, *i. e.* apud Romanos ſecutum eſt bellum, 1, 65, 2. 3) excipere, *legatos*, 25, 4, 11. *obſides*, 3, 99, 4. 4) recipere, interpretari aliquid; οὐκ ὀρθῶς ἐκδέχῃ τοὺς λόγους, non recte capis, 10, 18, 22. βέλτιον ἐκδέχεσθαι τὸ γεγονὸς, in mitiorem partem, mitius interpretari, 38, 2, 5. ἐπὶ τὸ χεῖρον, 12, 16,

16, 11. 27, 13, 9. 38, 3, 8. *Conf.* ἐκδοχή.

Ἔκδηλος, manifeſtus; *ἔκδηλον ποιεῖν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν*, 3, 12, 4. 3. 48, 5. *ἔκδηλον γίγνεται τοῦτο*, 4, 41, 7. 32, 8, 1. *οἱ ἔκδηλόν τι πεποιηκότες*, 30, 10, 7. *non ſunt* eximio aliquo merito inſignes, *ut cum Caſaub. & Erneſto in verſione ſcripſimus, ſed, quemadmodum in Adnot. docuimus*, qui manifeſtum aliquid patraverant, *i. e.* qui *ſuam a Romanis alienationem & favorem in Perſeum* aperto aliquo facto manifeſtaverant.

Ἐκδημία, ἡ, peregrinatio, 16, 22, 5. iter, 25, 6, 4.

Ἐκδιδόναι, ἐκδοῦναι, τινὰ, dedere aliquem, *hoſtibus*, 3, 8, 8 & 10. 21, 14, 7. 40, 3, 6. *υἱὸν εἰς ἑτέραν οἰκίαν*, filium adoptandum dare in aliam familiam, 32, 14, 2. *ἔργα*, elocare opera, 6, 17, 2. *ἱστορίαν*, hiſtoriam, *aut aliud ſcriptum*, in publicum edere, 2, 37, 6. 16, 26, 3.

Ἐκδίκησις. *τὴν ἐκδίκησιν ποιησαμένους*, 3, 8, 10. *Caſaub.* ab illo ſe vindicarent; *puta* a bello; *nos* ab illo homine *ſcripſimus, vereor ne minus recte. Videtur vertendum fuiſſe*, ſatisfactionem darent, *nempe Romanis.*

Ἔκδοσις, ἡ. *ἐκδόσεις ἀγοράζειν*, locationes operum redimere, 6, 17, 4.

Ἔκδοτον διδόναι τινὰ, dedere aliquem *hoſtibus*, 3, 20, 8. 20, 10, 5. 28, 4, 11. *προὔδωκαν ἐκδότους τὰς πόλεις*, 6, 49, 5.

Ἐκδοχὴ, interpretatio. *καθάπερ ἐποιοῦντο τὴν ἐκδοχὴν οἱ Καρχηδόνιοι*, 3, 29, 4. *ἐξ ὧν ἀνάγκη ποιεῖσθαι τὴν ἐκδοχὴν ὅτι &c.* quibus ex rebus intelligi debet, 12, 18, 7. *Sic ἐξ ὧν ἦν λαμβάνειν τὴν ἐκδοχὴν*, 23, 7, 6.

Ἐκδύειν, exuere alicui veſtem. *ἐξεδύθη*, 15, 27, 9.

Ἐκεῖ, *pro ἐκεῖσε, illuc; τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾷν*, 1, 26, 1. *τὴν ἐκεῖ διάβασιν*, tranſitum in Italiam, 5, 101, 10. *Cf. ἐκεῖσε.*

Ἐκεῖνος, *in oratione obliqua refertur ad eum ipſum cujus oratio commemoratur. Sic ἐκείνου valet i. q. ἑαυτοῦ*, 3, 44, 10. 12, 16, 5. *n. ἐκείνων, i. q. ἑαυτῶν, ex Reiskii interpretatione*, 25, 1, 10. *n. ἐκείνους, i. q. ἑαυτούς*, 27, 6, 8. *Sed viciſſim, in oratione pariter obliqua, ἐκεῖνος ſubinde refertur ad eum ad quem ſe convertebat oratio. Sic ἐκείνῳ*, 5, 101, 10. *idem valet ac αὐτῷ*, ipſi, *ſcil. Philippo; ἑαυτῶν*, 13, 7, 4. *idem ac αὐτῶν, ipſorum, nempe Lacedæmoniorum.*

Ἐκεῖσε, *pro ἐκεῖ*, ibi, 5, 51, 3. 36, 4, 1.

Ἐκεχειρία, ἡ, belli feriæ, ceſſatio a bello, 12, 26, 2. *n.* — „*Suſpicor legendum ἐπίχειρα* ſupellex, *vel ἐπιχείρια.*" *Ern.*

Ἑκήβολον *βέλος*, 13, 3, 4.

Ἔκθαμβος, attonitus. *ἔκθαμβοι γεγονότας*, 20, 10, 9.

Ἐκθεα-

Ἐκθεατρίζειν, in ſcenam producere, ſpectaculo hominum exponere; τοὺς πολεμίους φυγομαχοῦντας, ignaviam hoſtium pugnam detrectantium, 3, 91, 10. ἑαυτὸν, animum ſuum nudare, ſe ipſum arguere, publico contemtui ſe exponere, 5, 15, 2. 30, 17, 3. *Fr. gr.* 51. τὴν ἀκρισίαν, τὴν ἀβουλίαν ἑαυτοῦ, 11, 8, 7. 30, 9, 19. *Conf.* σκηνὴ, & ἐξώστρα.

Ἔκθεμα, τὸ, edictum, 31, 10, 1.

Ἐκθεραπεύειν, perſanare, penitus ſanare, 3, 88, 1.

Ἐκθηλύνεσθαι, effœminari. ἐκτεθηλυμένος, 37, 2, 2. ἐκτεθηλύνθαι, 32, 2, 3. *n.*

Ἐκθυμία, ardor animi, 3, 115, 6.

Ἐκθύμως, acriter, fortiter, magno ſtudio, magna animi contentione; ἀκολουθεῖν, 1, 27, 8. (*i. q.* μετὰ σπουδῆς, *ibid.*) ἀμύνεσθαι, 1, 7, 11. βοηθεῖν, 2, 9, 5. ἐπικεῖσθαί τινι, 3, 96, 5. 5, 13, 4. 15, 12, 6. ὁρμᾷν ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, 2, 67, 7. ἐκθύμως χρήσασθαι τῇ κραυγῇ, 2, 70, 6. ἐκθύμως ἔχειν πρὸς τὸ κινδυνεύειν, ardere pugnandi ſtudio, 3, 64, 11. ὥρμησαν ἐνθομότερον τοῦ δέοντος πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9.

Ἐκκαίειν, & ἐκκάειν, πόλεμόν τινὶ, 3, 3, 3. 4, 4, 9. 2, 1, 3. τὴν ἐλπίδα τινὶ, 5, 108, 5. ἐκκαίεται ὁ πόλεμος, 1, 70, 5. μῖσος, 6, 7, 8. ὀργὴ, 9, 10, 10. μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαιουσῶν τὴν τοιαύτην διάθεσιν, mulieribus maxime excitantibus commiſerationem, 36, 9, 7. τὰ τῆς ὑποψίας ἐξεκάετο, 18, 17, 6. ἐκκάεται τὰ πτίλα, 22, 11, 19.

Ἑκκαιδεκαπήχυς, ſedecim cubitorum, 5, 89, 6.

Ἑκκαιδεκήρης, ἡ, 18, 27, 6. 36, 3, 9. *n.*

Ἐκκακεῖν *ex Polyb. lib. IV. citat H. Steph. Sed ibi* ἐγκακεῖν *legitur, quod vide ſuo loco.*

Ἐκκαλεῖσθαι, ἐκκαλέσασθαι; *in Med.* incitare, invitare, provocare, commovere, alicere; τινὰ, 1, 19, 2. τινὰ *cum inf.* ἐξεκαλέσατο αὐτὸν διαβῆναι τὸν ποταμὸν, 1, 40, 5. τινὰ, πρὸς τὸ κινδυνεύειν, 6, 39, 1. πρὸς τὴν ἅμιλλαν, 6, 39, 8. πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὺς, 16, 9, 5. πρὸς τὰς τῶν Καρχηδ. ἐλπίδας, 3, 69, 4. πρὸς τὴν σφετέραν εὔνοιαν, 18, 26, 2. τινὰ, εἰς ἔλεον, 2, 56, 7. ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων, 1, 40, 3. 8, 34, 5. τὴν εὔνοιάν τινος, 3, 98, 8. τὰς τῶν ὑπεναντίων ἐπινοίας πρὸς τὸ μέλλον, elicere quid conſilii habeant hoſtes, 2, 66, 2.

In Paſſivo: ſignificatione activa, ἐξεκέκλητο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν, 4, 57, 4. *Notione paſſiva; abſol.* ἐκκληθέντες, 8, 16, 5. elici ſe paſſi, *ſcil.* πρὸς τὸν κίνδυνον, *quod adjicitur* 18, 5, 9. ἐκκληθῆναι πρὸς τὰς ὠφελείας, elici ad prædam, 3, 51, 11.

11. n. *ubi mendoſe ἐκβληθῆναι editum erat;* ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ἐκκληθέντες, invitari, 1, 88, 8. *Et cum inſin.* ἐξεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, 3, 51, 2.

Ἐκκεντεῖν, percutere ferro & interficere, 5, 56, 12. 15, 33, 4. 25, 8, 6. — „*ſic & alii.*" *Ern.*

Ἐκκηρύττειν τινὰ, præconis voce jubere aliquem excedere urbe, 4, 21, 8. — „exulem facere; *ſic & Lyſias Or.* 3. *extr.*" *Ern.*

Ἐκκλείειν, τινὰ τῆς πόλεως, 25, 1, 10. ἐκκλεῖσαι τῷ καιρῷ τὴν κατηγορίαν, 17, 8, 2.

Ἐκκλέπτειν νυκτὸς τὰς δυνάμεις ἐκ τῆς πόλεως, 1, 23, 4. ἐκκλαπεὶς διὰ φίλων, per amicos ſubductus, 4, 81, 7.

Ἐκκλησία, ἡ, concio, *militum,* 11, 27, 5. 15, 26, 8. *&c.* concio populi; διδόναι τινὶ τὴν ἐκκλησίαν, 4, 34, 6. ἡ καθήκουσα ἐκκλησία τῶν Αἰτωλῶν, 4, 15, 8. 28, 4, 1 *ſq.* ἐκκλησία *Acarnanum,* 28, 5, 1. *Achæorum* ἐκκλησία *differt a* τῇ βουλῇ, 28, 3, 7 & 10. *conſ.* βουλὴ & ἀγορά. ὁ βασιλεὺς συνῆγε τοὺς Ἀχαιοὺς διὰ τῶν ἀρχόντων εἰς ἐκκλησίαν, 5, 1, 6 & 9. ὁ Καικίλιος ἠξίου (τοὺς ἄρχοντας,) τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν. οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἄρχοντες - - οὐκ ἔφασαν αὐτῷ συνάξειν τὴν ἐκκλησίαν, 23, 10, 10 *ſq.*

Ἐκκλησιασμὸς, ὁ, concio, 15, 27, 9. *i. q.* ἐκκλησία *vs.* 8.

Ἐκκλησιάζειν, concionari, 1, 67, 8 *ſq.*

Ἐκκλησιαστικὸς; ἐκκλησιαστικαὶ διαθέσεις. *Fr. gr.* 38. *n. conſ. ſupra in* διάθεσις.

Ἔκκλησις; ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν, *Fr. gr.* 44.

Ἐκκλίνειν, declinare, evitare. ἐξέκλινον καὶ διένευον τὰς τῶν ὀργάνων ἐπιβολὰς, 1. 23, 8. ἐκκλίνειν τὴν τῶν θηρίων ἔφοδον, 1, 34, 4. τὴν στρατείαν, 5, 42, 4. τὴν ταλαιπωρίαν, 6, 42, 2. ad fugam inclinare, *i. q.* ἐγκλίνειν, & *ſæpe cum hoc verbo commutatum;* ἐκκλίνειν καὶ φεύγειν, ἐκκλίναντα φεύγειν, 1, 19, 2. *n.* 1, 30, 11. *n.* 3, 65, 7. *n.* 3, 96, 4. 5, 23, 4. *n.* *Fr. gr.* 84. *&c.*

Ἐκκοιλαίνειν, excavare, 10, 48, 7.

Ἐκκομίζειν, efferre *mortuum,* 35, 6, 2.

Ἐκκοπαὶ δένδρων, concædes arborum, *des abatis,* 2, 65, 6. 10, 30, 3.

Ἐκκόπτειν, τὰς οἰκίας, domos effringere, 4, 3, 10. 4, 4, 1. ὀφθαλμοὺς, oculos extundere, 15, 33, 9. αἱ παιδιαὶ, ἃς νῦν παίζομεν, ἐκκοπήσονται πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοσοῦτον. adeo nobis præcidetur facultas ita ludendi, 5, 104, 10. ἐκκόπτειν τὴν δικαιοδοσίαν, jurisdictionem differre, extrahere, rejicere in aliud tempus, adeoque declinare, 20, 6, 2. 24, 1, 12. *n.* *ubi mendoſe, ut videtur,* ἐκκόπτειν τῇ δικαιοδοσίᾳ *mssti habent.*

Ἐκκυβεύειν, aleam *prælii* ſubire; ἐκκυβεύειν καὶ παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, 3, 94, 4. 2, 63, 2. ὑπὲρ τῶν ὅλων, 1, 87, 8.

Ἐκλαμβάνειν, ſumere, ſeligere, 3, 42, 3. n. ἐκλαβόντες ἐθισμοὺς καὶ νόμους Ἀχαιῶν, adſciverunt inſtituta Achæorum, 2, 39, 6. n. ἐκλαβεῖν τὸ δίκαιον, παρά τινος, jus ſuum repetere ab aliquo, *Fr. gr.* 39. *Sic & ſcripſi* 32, 17, 3. n. *pro* ἐκεῖ λαβεῖν, *quod ibi legebatur.*

Ἐκλάμπειν; οἱονεὶ πῦρ ἐξέλαμψε, 15, 29, 3. ἐξέλαμψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, emicuit, 32, 9, 2, ἡ αἵρεσις, vigorem cēpit, 32, 11, 6. μάλιστα ἐκ τῆς ἀκρίτου κραυγῆς ἐξέλαμψε (emicabat, præ ceteris audiebatur) τὸ καλεῖν τὸν βασιλέα, 15, 31, 1.

Ἐκλανθάνεσθαί τινος; τῆς τοῦ ποταμοῦ βίας ἐξελανθάνοντο, 5, 48, 6.

Ἐκλέγειν, ἐκ πάσης τῆς λείας, 3, 93, 4. ἐν τοῖς σκύλοις, 3, 114, 1.

Ἐκλείπειν τὸ ζῆν, 2, 41, 2. 2, 60, 7. 24, 8, 3. ἐκλιπόντων τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, 4, 62, 2. ἡ ἐκλείπουσα χώρα, vacuus locus, 10, 13, 10.

Ἔκλειψις, τῆς σελήνης, 5, 78. 1. τοῦ βασιλέως, 29, 6, 8.

Ἐκληρεῖν, nugas agere, 15, 26, 8.

Ἐκλογὴ, ἡ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, propter præſtantiam ſelectorum virorum, 1, 47, 9. κατ' ἐκλογὴν ἄνδρες ἀπαραχώρητοι ἐκ τῶν στρατοπέδων, 1, 61, 3. ἡ ἐκλογὴ καὶ διαίρεσις τῶν ἀνδρῶν, delectio & centuriatio militum, 5, 63, 11. ταῦτα τὰ πλοῖα κατ' ἐκλογὴν λαμβάνονται, 31, 20, 12.

Ἐκλογίζεσθαι, 1) reputare ſecum, rationes ſubducere; Φρονίμως ἐκλογιζόμενος, 5, 33, 8. *intell.* τὸ πρᾶγμα, prudenter rem reputans, *aut* τὸ συμβησόμενον, *quod adjicitur.* 4, 12, 2. ἐξελογίσατο τὰ διαστήματα, computavit, ſecum reputavit diſtantias *urbium*, 16, 36, 1. εὐήθως ἐκλογιζόμεναι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66. ἐπὶ τὸ πλεῖον ἐκλογίζεσθαι τὰ προσοφειλόμενα, ad maximum computare, maximi pretii æſtimare, 1, 66, 11. *cf. c.* 68, 9. 2) *i. q.* ἀπολογίζεσθαι, exponere, explicare, 3, 99, 3. 10, 9, 3.

Ἐκλογισμός; οἱ ἐκλογισμοί, rationes quas quis ſecum reputat, ratiocinia, 10, 6, 12. 10, 9, 2 *ſq.* τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ αὐτοῖς κατὰ τοὺς ἐκλογισμούς, 1, 59, 2. non ut videbatur fieri debere; *quod alias dicit* κατὰ λόγον.

Ἐκλούειν τοὺς ἵππους οἴνοις, 3, 8, 1.

Ἐκλύειν, τὴν Φιλοτιμίαν τινος, fruſtrare ſtudioſam alicujus operam, 3, 98, 7. ἐξέλυσε τὴν σπουδὴν, joco eluſit, fregit, ſeriam *magiſtratus* ſeveritatem, 12, 16, 14. ἐξέλυον αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυτοὺς) ἐκ τοῦ κινδύνου, e prælio ſe ſubduxerunt.

ματος, 16, 6, 12. *Paſſ.* ἐκλύεται τὰ ῥεύματα, frangitur, minuitur vis fluentorum, 4, 51, 5. ὁ ῥοῦς, 4, 43, 9. ἐκλύεσθαι τοῖς σώμασι, ταῖς ψυχαῖς; frangi corpore, animo, 20, 4, 7. 29, 6, 14. 40, 12, 7.

Ἐκμετρεῖν. ἐκμετρήσασθαι τὰ τείχη, 5, 98, 2 *ſq.*

Ἐκμέτρησις, ἡ, dimenſio, 5, 98, 10.

Ἔκμηνος, ἡ, *ſcil.* ἀρχὴ *vel* ὥρα, ſemeſtre *imperium*, ſemeſtre *tempus*, 27, 6, 2. 6, 43, 3. *Cf.* ἑξάμηνος.

Ἐκμηρύεσθαι, evolvere, explicare id quod convolutum eſt, *&*, *in tacticis*, longis & anguſtis ordinibus ducere *vel* incedere; 1) *notione activa*; ἐκμηρυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωριῶν, *Fr. gr.* 45. 2) *reciproce, vel neutraliter*; οἱ ἱππεῖς δυσχερῶς ἐκμηρυόμενοι καὶ μακρῶς τὰς δυσχωρίας, 3, 51, 2. τὰ ὑποζύγια μόλις ἐξεμηρύσατο τῆς χαράδρας, *vel* τὰς χαράδρας 3, 53, 5. *n.*

Ἐκνικᾶν, bello vincere; victorem e bello excedere, 15, 3, 6.

Ἑκούσιος, voluntarius; ἑκούσιον ἑαυτοῦ καταγινώσκειν φυγαδείαν, 6, 14, 7.

Ἐκπαθής, immodice adfectus; ἐκπαθεῖς ἐγίγνοντο κατὰ τὴν εὐχαριστίαν καὶ κατὰ τὴν εὔνοιαν, nullum modum ſtatuerunt gratiarum actionum & benevolentiæ, 16, 23, 5. πρὸς τὰς ὠφελείας, prædæ immodice cupidi, 4, 58, 1. πρὸς θεάματα, ſpectaculorum, 1, 1, 6. ἐκπαθεῖς ὄντες ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως εὐκαιρίᾳ, cupiditate & invidia accenſi, 1, 7, 8.

Ἐκπέμπειν, mittere *nuncium*, *legatum*, *ad aliquem*, 8, 19, 5. 20, 9, 2. *Sed &* ἐκπέμπειν τοὺς πρέσβεις, remittere, dimittere legatos, 5, 66, 4. 5, 103, 7. ὁ δὲ ἐξέπεμψε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας, dimiſit Publium (*forte Scipionem Maſiniſſa, ex Hiſpania ad ſe miſſum*) cum magna honoris demonſtratione, *Fragm. apud Suid. in* προστασίαν, *quod recte ad Polybium retulit Caſaubonus. Impedita, ac corrupta fortaſſe, eſt oratio in illo*, προσαντελάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντᾶν, 4, 10, 4.

Ἐκπεριάγειν τινὰς κατὰ τὴν πρωτοπορείαν, e primo agmine circumducere aliquos, 3, 83, 3.

Ἐκπεριέρχεσθαι ἐκ πολλοῦ, per longas ambages circumire, 10, 31, 3.

Ἐκπεριπλεῖν, *in pugna navali, eſt*, poſt τοὺς διέκπλους rurſus a puppi impetum facere in naves hoſtium, 16, 4, 14. 1, 23, 9. ἐκπεριπλέοντες, καὶ ῥαδίως μὲν προσιόντες, ὀξέως δὲ ἀποχωροῦντες, 1, 27, 11. *ubi ſimul* ὁ διέκπλους *eodem verbo ſignificatur; haud incommode Caſaubonus* circumvolitare *vertit; Erneſtus* naves circumagere, *parum adcurate.*

Ἐκπερισπασμὸς, ὁ, *in tacticis*, flexus triplex, converſio triplex

quæ dodrantem circuli efficit, 10, 21, 3. n.

Ἐκπεταννύειν. ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρμένοις, 1, 44, 3.

Ἐκπηδᾷν, clam exire, 1, 43, 1 & 6.

Ἐκπιέζειν, ad cedendum cogere, 18, 15, 3. *Paſſiv.* ἐκπιέζεσθαι, premi, urgeri, ad cedendum cogi, in fugam verti, 1, 40, 8. 3, 74, 5. 11, 14, 1. 18, 8, 4. 18, 15, 3. ἐκπιέζεται τὸ ὑγρὸν, propellitur aqua, 4, 39, 9. 4, 40, 9.

Ἐκπίπτειν, ejici, expelli, ἐκ τῆς στρατοπεδείας, 1, 30, 12. 1, 74, 5. ἐκ τῆς Ἤλιδος ἐκπεπτωκὼς, Elide pulſus, 4, 86, 5. τοῖς ἐκπεσοῦσιν (*ſive, ut alii habent,* ἐκπεσαμένοις) οὐδ' ὡς ὑπάρχει σωτηρία, qui caſtris ejiciuntur, *nempe qui ſupplicio ſuperviviunt, & fuſtibus percuſſi caſtris ejiciuntur, vel* qui e caſtris vivi evadunt, 4, 36, 3. *nam &* evadere, in apertos campos e *faucibus montium* pervenire, *eſt* ἐκπίπτειν, 12, 19, 6. *Sed rurſus* ἐκπίπτειν ἐκ τῆς ἰδίας, patria excidere, patria pelli, 2, 7, 6. *pro quo & nude* ἐκπίπτειν, ἐκπεπτωκότες, *invenitur*, 1, 20, 1. *cui reſpondet activum* ἐκβάλλειν, 2, 19, 11. ἐγὼ ἐκπέσοιμι οὕτως, ὡς ὅδε λίθος νῦν, 3, 25, 8. ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως, 2, 9, 5. 2, 41, 14. 5, 4, 12. *ſed &* τῆς Σπάρτης, *absque præpoſ.* 2, 41, 4. ἐκπεσὼν ἐκ τῆς ἀρχῆς, *vel* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὑπό τινος, regno ejectus ab aliquo, 3, 5,

2. 40, 12, 5. ἐκπεπτ
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῆ
λυρίδος, 4, 66, 4. τὴν
κὴν συνέβαινε ἐκπεσεῖ
τῶν Ὀδρυσῶν, 24, 6, 7.
ἔπεσον ὑπ' ἐκείνων εἰ
Ἰταλίαν, ab illis *Sa*
pulſi ſunt in Italiam, 1,
σκάφη ἐκπίπτοντα,
τὴν γῆν, naves quæ terr
liduntur, 1, 51, 11. *c*
ſpondet activum ἐκβ
εἰς τὴν γῆν *ibid. vs.* 11
ταμὸς ἐκπίπτων εἰς τὸν
τον, 4, 42, 5. (*i. q.* ἐ
λων.) *Simili quadam*
ne dicitur ſinus maris
πτειν ἐκ τοῦ πελάγους
in terram, 4, 63. 5.

Aliæ ſunt phraſes
modi: ἐκπίπτειν τοῦ
κοντος, a decoro prorſu
rare, 12, 14, 7. λαν
σιν ἐκπίπτοντες εἰς
ἀλλοτριότατα, impru
declinant & incidunt,
6. *n. ubi quod codice*
nulli ἐμπίπτοντες *habe*
genio alicujus librari
tur deberi. εἰς ταύτην
πτωκέναι τὴν ἀτυχίαν
13, 9. καθαπερεὶ λα
τινος ἐκπεπτωκυίας
τοὺς, 30, 14, 6.

Rurſus ἐκπίπτειν,
gus emanare; ταύτης τῆ
κρίσεως ἐκπεσούσης,
10. *Denique*, repulſam
ut germanice dicunt
fallen, 4, 82, 8.

Ἐκπλαγὴς, terrore per
familiare Polybio voce
πλαγὴς γενόμενος, 1,
διὰ τὸ παράδοξον, 1,

ἐπὶ τῷ παραδόξῳ, 2, 3, 3. 4, 18, 6. 4, 69, 3. 14, 5, 2. ἐκπλαγεῖς ἦσαν καὶ περίφοβοι ταῖς ψυχαῖς, 14, 6, 8. ἐκπλαγεῖς καὶ κατάφοβοι τὸ μέλλον, 3, 107, 15. μᾶλλον ἐκπλαγεῖς ἦσαν, magis obſtupuerunt, mirati ſunt, 8, 36, 8

Ἐκπληκτικός. ἐκπληκτικὴ ἐπιφάνεια, mira & terribilis ſpecies, 2, 29, 7. διήγησις, narratio ad movendam admirationem comparata, portentoſa, 10, 27, 8. ἦν τὸ γιγνόμενον ἐκπληκτικὸν καὶ παραστατικὸν ἀγωνίας, 3, 43, 8. αἱ ἐκπληκτικώταται περιπέτειαι, caſus adverſi quamvis terribiles, 3, 4, 5.

Ἐκπληκτικῶς, cum admiratione & plauſu, 10, 5, 2.

Ἔκπληξις, ἡ, terror, ſtupor, 1, 48, 6. ἐν τοῖς ἀφροδισίοις, furor in libidine, 3, 81, 6.

Ἐκπληροῦν, τὰς ἐπαγγελίας, 1, 67, 1.

Ἐκπλήττειν, *abſ.* animos percellere, concutere, *ſc. lectorum*, 2, 56, 10. *n. ubi mendoſe* ἐμπλήττειν *habent mssti & editi.* ἐκπλήττειν τινά, ſtupefacere, admiratione percellere, 3, 47, 6. *Et* terrere; *ut*, ἐκπλήττειν τινὰ εἰς τὴν ὁμολογίαν, terrendo redigere aliquem ad paciſcendum, 24, 4, 11.

Ἐκπλήττεσθαι τι, demirari, attonitum eſſe aliqua re, ſtupere, 1, 23, 6. 1, 63, 7. (*ubi majus quam* θαυμάζειν.) 15, 1, 9. *tum* terreri, pavere, τί, 3, 53, 8. ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τοῖς συμβαίνουσι, territus, 5, 48, 3. ἐκπεπληγμένος πρὸς τὸ συμβαῖνον, attonitus, 11, 30, 2.

Ἐκποδὼν ποιεῖν ἑαυτόν, fuga ſibi conſulere, 8, 25, 2. ſponte vitam finire, 30, 8, 2. ἐκπ. ποιεῖν τινα, e medio tollere aliquem, 15, 25, 3. ἐκποδὼν γεγονότος αὐτοῦ, eo e vivis ſublato, 32, 21, 2.

Ἐκποιεῖν. *Imperſon.* ἐκποιεῖ χαρίζεσθαι, (*ſc.* αὐτῷ ταῦτα,) licet gratificari illi hoc, nil impedit quo minus *&c.* 17, 9, 8. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, 2, 24, 17. (*i. q.* ἔσται διαλαμβάνειν, 2, 42, 7.) *An* ἐκπεποίηκε *legendum* 3, 36, 3? *n. ubi* πεποίηκε *dant libri, quod in* πέφυκε *mutavit Caſaub.*

Ἐκπολεμεῖν ἀλλήλους, bello ſe invicem adfligere, 15, 6, 6.

Ἐκπολεμοῦν τινα πρός τινα, ad bellum concitare aliquem adverſus alium, 20, 4, 4.

Ἐκπολιορκεῖν, expugnare, 1, 39, 13. 3, 60, 9. 3, 117, 12. 4, 61, 4. *An ſic legendum pro ſimpl.* πολιορκεῖν, 3, 102, 4? *n.*

Ἐκπομπή, ἡ, miſſio legati, 23, 14, 11. devectio, tranſportatio, tranſvectio, 30, 9, 3.

Ἐκπονεῖν ὀρχήσεις, exercere ſaltationes, 4, 20, 12. τὰς ἀῤῥωστίας, morbos labore vincere, *Fr. gr.* 22.

Ἐκπορεύεσθαι, in publicum prodire, 32, 12, 7. τὸ βουλευτήριον, exire e curia, 11, 9, 8. ἐκ τοῦ χάρακος, 6, 58, 4.

Ἐκπορθεῖν, ut ſimplex πορθεῖν, vaſtare, depopulari, 2, 32, 4.

Ἐκπορίζεσθαι γράμματα παρά τινος, impetrare, exprimere literas ab aliquo, 23, 1, 2.

Ἐκποροῦσθαι, operarum errore ſcriptum pro ἐκπυροῦσθαι, Tom. V. p. 26 med.

Ἐκπρεπής, ἐκπρεπῆ ποιεῖσθαι τὴν χρείαν, eximiam præſtare operam, egregie pugnare, 2, 69, 1.

Ἐκπρεπῶς, eximie, 5, 59, 8.

Ἐκπτοεῖσθαι; ἐξεπτοημένος, conſternatus, 5, 36, 3. 14, 3, 7.

Ἔκπτωσις, ἡ, expulſio e regno, 4, 1, 8. 4, 7, 7. 4, 35, 8. ἐκ τῆς ἰδίας, exſilium, expulſio in exſilium, 4, 35, 5. 23, 6, 2.

Ἐκπυροῦν. ἐκπυρουμένου τοῦ χαλκοῦ, igne candefacto ære, 12, 25, 2. ἐκπυροῦσθαι, igne torreri, de Zona terræ torrida. T. V. p. 26 med.

Ἐκραίνειν, — „educere; proprie effundere, ut ἐξεράω." Ern. τὴν ἅλυσιν ἐκ τῆς μηχανῆς ἐξέραινε, 8, 8, 3. n. At ab ἐκραίνω imperfectum formari debebat ἐξέῤῥαινον, quare ab ἐξεραίνω ductum videtur iſtud verbum apud Polyb. Vide H. Steph. Indic. Theſ. Græc. Ling. in ἐξεράω, & conf. infra ἐξεραίνω.

Ἐκρήγματα, loca a torrentibus excavata & perrupta, 12, 17, 5. 12, 20, 4. 18, 14, 5.

Ἐκρίπτειν τὰ βάρη ἐκ τῶν πλοίων, 1, 39, 4.

Ἔκρυσις, ἡ, effluxus, 4, 39, 8 ſq.

Ἐκσείειν τοὺς κάλους, excutere, explicare rudentes, 6, 44, 6. n.

Ἐκσιωπᾶσθαι περί τινος, ſilentio tegere, nullam mentionem rei facere, 28, 4, 13.

Ἐκσπᾶν χάρακα, 18, 1, 10 & 14.

Ἔκσπονδος τῶν συνθηκῶν, expers fœderis, 22, 13, 5. 4, 33, 9. (τοῦ πότου,) ad convivium non pertinens, 8, 8, 6.

Ἔκστασις, ἡ; εἰς ἔκστασιν καὶ δάκρυα ἀγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας, 2, 56, 6. n. ubi rectius alii codd. ἐπίστασιν.

Ἐκστατικῶς ποιεῖσθαι τὸν κίνδυνον, fortiſſime pugnare, ceu mente emota, 15, 13, 6.

Ἐκστρατεύειν, μετά τινος, 5, 5, 9. πανδημεί, 2, 20, 1. εἰς Μεσσηνίαν, 5, 5, 1.

Ἐκσύρειν. ἐκσυρόντων τοὺς κάλους ed. Caſaub. & ſqq. invitis msstis, 6, 44, 6. pro ἐκσειόντων.

Ἐκσώζειν ἑαυτὸν, 14, 5, 9. 15, 1, 11. 15, 2, 15. n.

Ἔκταξις, ἡ, acies, 18, 13, 3. inſtructio, ordinatio aciei, ἐφ᾽ ἑκάτερον τῶν κεράτων, (ſic enim ſcribendum puto, pro ἑκατέρων) in alterutrum, in utrumlibet cornu, 10, 21, 5. conf. ſupra in ἑκάτερος. τὴν ἔκταξιν ποιεῖσθαι, 2, 27, 7. 2, 33, 7. 5, 53, 7.

Ἐκτάττειν, abſol. ἐξέταξαν ſcil. ἑαυτοὺς, 2, 28, 7. n. (i. q. ποιούμενοι τὴν ἔκταξιν, 2, 27, 7.) & cum accuſ. in acie locare, 1, 50, 4. 3, 112, 1. 3, 113,

3, 113, 2. 5, 24, 6. *Paſſiv.* ἐκτάττεσθαι, 5, 83, 1. 11, 1, 2.

Ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, πρός τινα, amicitiam alicujus quærere, 2, 47, 2. *n.* 15, 23, 8. ἐπὶ τὰ λοιπὰ, reliqua adgredi, 1, 3, 6. μακρὰν, longinqua & remota petere, cogitare, 5, 34, 9. ἐκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, 1, 60, 10. ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμένοι, 1, 27, 7. *cf.* ὑπερεκτείνειν, *&* ἀνατείνειν.

Ἐκτελεῖν; μετὰ τὸ ἐκτελέσαι τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, 10, 26, 1.

Ἐκτέμνεσθαί τινα φιλανθρωπίᾳ, — „decipere ſua comitate, *non* adjungere ſibi, *ut Caſaub. vertit.*" *Ern.* 31, 6, 8. *n.* *Conſ.* ἐκτρέπεσθαι.

Ἐκτενής; ἐκτενέστατοι, intenſiſſimi, *i. e.* diligentiſſimi, ſtudioſiſſimi, *ſcil. in colenda Romanorum amicitia,* 22, 5, 4.

Ἐκτενῶς, συνιστάνειν τινά τινι, impenſe, diligenter, 31, 22, 12. ἐκτενῶς καὶ φιλοφρόνως προσδέξασθαί τινα, ſingulari comitate, 8, 21, 1. 33, 16. 4.

Ἔκτησις, *vide* ἔγκτησις.

Ἐκτιθέναι, ἆθλα, proponere præmia, 15, 9, 4. 15, 10, 5. παροχὰς, lautia decernere, exhibere, præbere, 25, 6, 6. ὀψώνιον, ſtipendium conſtituere, ſolvere alicui, 13, 2, 3. ἐκτιθέναι δι' ἐπιστολῆς ὅτι *&c.* per literas exponere, 10, 9, 3. ἐκτιθέναι ὑπόδειγμα, ἔκθεμα, edere exemplum, proponere edictum, 15, 20, 5. 31, 10, 1. οἱονεὶ τόπων ἐκτιθεμένων, veluti tabulis propoſitis, quæ in aliorum exemplis doceant, *quid ſequendum, quid ſugiendum*, 30, 6, 4. *Sic & in Medio*; καλὸν δεῖγμα ἐκτιθέμενος, documentum edens, 4, 24, 9. ἐκθέσθαι ἀπόκρισιν, 24, 10, 14. τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, patefacere ſuam mentem, 31, 19, 3. τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 12, 23, 2. *cf.* ἐντιθ.

Ἐκτιμᾶν, æſtimare, magni facere, 6, 46, 2. 30, 17, 3.

Ἐκτίνειν τὴν ἐγγύην, ſatisfacere ſponſioni, *vel* ἐκτίνειν τὰ χρήματα, ſolvere pecuniam, 5, 27, 7.

Ἐκτοιχωρυχεῖν τοὺς βίους, egerere ædibus bona, diripere ædes, 4, 18, 8. τὴν βασιλείαν, expilare regnum, 18, 38, 2.

Ἐκτοπίζειν ἑαυτὸν, excedere loco, ſugere, 1, 74, 7.

Ἐκτόπως, mire, inſolite; ὄψις ἐκτόπως φοβερὰ, 32, 7, 8.

Ἐκτός; τὰ ἐκτὸς πράγματα, 1, 12, 7. οἱ ἐκτὸς τόποι τῆς Ἰταλίας, 1, 5, 2. τῶν ἐκτὸς οὐδὲν περισκεπτομένη, nihil curans *regina* eorum quæ extrinſecus accidere poſſunt, 2, 4, 8. τὰ ἐκτὸς ἐπιτηδεύματα, aliæ diſciplinæ, diverſæ *ab arte imperatoria*, extrinſecus adhibendæ, 9, 20, 8. αἱ ἐκτὸς αἰτίαι τοῦ βλάπτειν, cauſſæ externæ, 11, 25, 2. οἱ ἀρχαῖοι πολύ τι τούτου τοῦ μέρους ἐκτὸς ἦσαν, longiſſime ab hoc aberant, 13, 3, 2.

τῶν νόμων ἐκτὸς ἐπιτάττειν τι, præter leges aliquid imperare, 25, 9, 7. *τοῦτο ἐκτὸς πίπτει ἐκείνου*, hoc alienum eſt ab illo, 15, 36, 3 & 7. 16, 12, 6. *ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ εἶναι*, 1, 57, 8. *ἐκτός ἐστι τῶν ἐνεστώτων*, extra propoſitum eſt, non pertinet ad rem de qua agitur, 9, 37, 1.

οἱ ἐκτὸς, extranei, externi, qui conſilii non ſunt participes, vulgus, alii quicumque diverſi ab eo de quo agitur, 2, 47, 10. 5, 37, 6. 8, 2, 6 & 9. 8, 14, 3. 9, 13, 2. 9, 23, 4. 32, 18, 9. *Fr. hiſt.* 56. *τὰ ἐκτὸς, ſcil. μέρη*, pars exterior, 3, 46, 2.

ἐκτὸς Ἴβηρος, & ἐκτὸς τῶν στηλῶν, ubi de Romanis agitur, eſt ab occidente Iberi *aut* Freti Herculei; *ubi de Pœnis*, ab oriente; *vide Adn. ad* 3, 14, 2. *ad* 3, 76, 6. & *ad* 10, 7, 5.

Ἐκτραγῳδεῖν, *τὰς ἐπιτυχίας τῶν ἡγουμένων*, cum pompa celebrare, 6, 15, 7. augere, exaggerare, 6, 56, 8.

Ἐκτραχηλίζεσθαι, præcipitari, 4, 58, 10.

Ἐκτρέπεσθαι *εἰς ὀλιγαρχίαν, εἰς τὴν συμφυῆ κακίαν*, declinare, mutari, degenerare, 6, 4, 9. 6, 10, 2 & 7. *τὸν ἔλεγχον*, vitare, 35, 4, 14. — „*Niſi legendum ἐντρέπεσθαι*, vereri, *quod melius & aptius. Sic viſum Gronovio.*“ *Ern.* — *Mihi ſerri percommode poſſe vulgata viſa eſt. Adde* 31, 6, 8. *n. ubi pro ἐξετέμοντο vel ἐξετέκοντο*, quod eſt in *Bav.*, *forte ἐξετρέποντο legendum*, declinarunt eum, *aut* a veri veſtigio declinare eum fecerunt, averterunt.

Ἐκτρέφειν, educare, — *ſed ut includatur τὸ* gignere.“ *Ern.* — 6, 6, 2. 12, 4, 8. *ἐκτεθραμμένος ἐν παιδείαις*, innutritus, 1, 65, 7.

Ἐκτρέχειν; *ἁπλῶς ἅπαντα πρὸς ἕνα καιρὸν ἐκδραμεῖν*, 18, 29, 15. *niſi συνεκδραμεῖν ſcripſit Polyb.*

Ἐκτρίβειν *τὰ ὅπλα*, detergere, 10, 20, 2.

Ἐκτροπὴ, ἡ, digreſſio, locus & argumentum unde digreſſa eſt oratio; *ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν ἐπάνιμεν*, 4, 21, 12. 32, 16, 4. *ἀπὸ τούτων ἐποιησάμεθα τὴν ἐκτροπὴν*, 5, 91, 1. *ἐκτροπαὶ ποταμοῦ*, canales per quos pars fluvii derivatur in agros, 9, 43, 5.

Ἐκτυφοῦσθαι, intumeſcere ſuperbia, 16, 21, 12.

Ἐκφανὴς, maniſeſtus, apertus, inſignis; *μηδὲν ἐκφανὲς ἡμαρτηκότες*, 4, 24, 6. *ἐκφανέστατον δεῖγμα*, 7, 12, 9. *ἐκφανεστάτη χαρὰ*, *Fr. gr.* 47.

Ἐκφανῶς, aperte, *ἀναλαμβάνειν τὸν πόλεμον*, 5, 1, 3. *παρασκευάζεσθαι*, 27, 17, 1. *ἐκφανέστατα*, 6, 44, 2. 28, 2, 3.

Ἐκφέρειν, efferre ad ſepulturam, 1, 80, 10. *καρποὺς*, fructus ferre, *de agro*, 37, 3, 8. *δεῖγμα*, edere documentum, 3, 69, 3. *φόρους*, 3, 27, 5. 3, 28, 2. 3, 64, 4. 15, 18, 7.

ἐκφέ-

ἐκφέρειν πόλεμον τινὶ, bellum inferre alicui, (*non indicere, ut interpretatus eſt Erneſt.*) 2, 36, 4. 3, 8, 6. 3, 27, 5. 4, 5, 10. 4, 25, 5. 4, 30, 6. 4, 62, 3. 6, 49, 1. *ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον*, 4, 26, 2. n. 4, 30, 2. *ἐκφ. πόλεμον πρός τινα*, 1, 3, 1. 2, 13, 7. 3, 5, 1. *ἐκφέρεται αὐτοῖς κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος*, periculum eis imminet, bellum eis inſertur de patria, 6, 58, 7. *Φανερῶς ἐκφέρειν τὸ μῖσος εἰς τοὺς προεστῶτας*, manifeſtare odium, 15, 27, 3.

Quod pro ἐξ ἀνάγκης, 39, 2, 4. *fortaſſe ἐξενέγκαι legendum dixi in ſubjecto ſcholio, vereor ne minus probabile ſit, quoniam* educere hominem *non ἐκφέρειν græce dicitur, ſed ἐξάγειν.*

ἐκφέρεσθαι δόξαν, gloriam conſequi, 7, 10, 4. 12, 28, 6. 32, 15, 9 & 11. *τὸ πρωτεῖον*, primas ferre, 18, 11, 4.

Ἐκφεύγειν. *οἱ ἐκφεύγοντες τὴν χιόνα τόποι*, loca ubi nulla nix reperitur, 3, 55, 7.

Ἐκφοβεῖν, terrere, 14, 10, 3.

Ἐκφορά, ἡ, funus; *συντελεῖν τὴν ἐκφορὰν*, 6, 53, 1 & 6.

Ἔκφρων, exanimis, 8, 21, 7.

Ἐκφυγγάνειν, effugere, 17, 15, 11.

Ἐκφυσᾶν, efflare, 3, 46, 12. *Paſſiv.* 1, 48, 8. *ἐκπεφυσημένος*, inflatus *rebus ſecundis*, 3, 103, 7.

Ἔκφυσις, ἡ; *ἐκφύσεις πέριξ τοῦ πρέμνου*, rami circa ſtirpem excreſcentes, 18, 1, 6 & 12.

Ἐκχαραδροῦν; *χειμάῤῥους ἐκχαραδροῖ τοὺς τόπους*, torrens perrumpit, excavat & confragoſa reddit loca, 4, 41, 9.

Ἐκχεῖν; *ἐξεχέοντο*, effuſe procurrebant, 1, 19, 3. 3, 43, 5. 8, 16, 1.

Ἐκχύειν; *ἐξεκέχυντο εἰς ἑταίρας*, in meretrices effuſi erant, 32, 11, 4. *εἰς τοὺς βασιλέας*, impenſo adſectu colebant reges, 5, 106, 7.

Ἐκχωρεῖν, cedere; *τῶν ὑπαίθρων*, 1, 15, 7 & 10. 3, 90, 10. *τῆς θαλάττης*, 1, 39, 10. *Σικελίας*, 2, 43, 6. *τῆς ἐπιτροπίας*, 15, 31, 4. *τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας οὐδενὶ ἐκχωρήσαιμι*, benevolentia in vos cedam nemini, 22, 3, 1. *ἐκχωρεῖν (τινι) τῶν ὑπαρχόντων*, cedere alicui bonis, 32, 14, 3. *ἐκ τοῦ ζῆν*, exire e vita, 2, 21, 2. *ἐκχωρήσαντος τοῦ Θράσωνος*, Thraſone e medio ſublato, 7, 2, 1.

Ἐκψύχως *dant codd. nonnulli, pro εὐψύχως*, 10, 39, 2.

Ἑκὼν; *ἐξ ἑκόντων παραλαμβάνειν πόλεις*, ultro oblatas a volentibus accipere urbes, 5, 66, 6.

Ἐλάτη, ἡ, abies, 34, 3, 7.

Ἐλαττοῦν, (*opp. σωματοποιεῖν*) adterere, 31, 6, 3. 26, 3, 4: *ubi i. q. ταπεινοῦν vs.* 3. *οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε*, 16, 21, 5.

ἐλαττοῦσθαι, notione activa, ſi vera lectio, quam ſollicitare non auſim; ἐλαττούμενος

μένοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσσίους, 23, 15, 1. *Paſſiva notione*; ἠλαττωμένος τοῖς ὄμμασι, debilis oculis, 17, 4, 3. μεγάλα ἐλαττοῦσθαι, magnum incommodum pati, 1, 50, 9. 3, 73, 2. πόλεσιν ἢ λιμέσιν ἠλαττῶσθαί τι διὰ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, detrimentum aliquod paſſos eſſe, jacturam feciſſe quoad urbes aut portus, 3. 77, 7. *Et abſolute*, ἠλαττῶσθαι, ἐλαττωθῆναι, detrimentum, cladem accepiſſe, 1, 41, 1. & 2, 51, 3. *i. q.* ἡττηθῆναι *ibid.* ἠλαττωμένοι περὶ τὴν βοήθειαν, quum hoſtem inſequentes cladem accepiſſent, 4, 60, 1. οὐ μετρίως ἠλαττωμένοι τοῖς ὅλοις, 2, 59, 1. ἠλαττωμένος παρὰ πολὺ τὴν ναυμαχίαν, 16, 6, 9.

Ἐλάττωμα, τὸ, jactura, detrimentum; περὶ τοὺς βίους, quoad rem familiarem, 6, 16, 3. *Præſertim* clades, calamitas bello accepta, 1, 52, 2. 1, 52, 2. 3, 4, 1. (*ubi opp.* κατόρθωμα;) 3, 96, 8. 5, 69, 11.

Ἐλάττων. ἐλάττους, pauciores, 3, 117, 9. ἅπαντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, poſthabitis rebus omnibus, 4, 6, 12.

Ἐλάττωσις, (*ut* ἐλάττωμα,) jactura, detrimentum, 4, 47, 3. (*ubi i. q.* βλάβη, & ἀλυσιτέλεια *ibid.* & *vs.* 1.) 31, 7, 4. clades, 3, 89, 8. 2, 36, 6. *ubi* αἱ περὶ Σικελίαν ἐλαττώσεις, *non ſunt* jactura Siciliæ, *ut interpretatur Ern.* *ſed* acceptæ ad Siciliam *vel* in Sicilia clades, *ut recte vertit Caſaub.*

Ἐλαύνειν. ἐλαυνόμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας, 3, 70, 7. *In aor.* 1. *paſſ.* & *præt. paſſ. amat literam* σ *ante* θ & *ante* μ; *vide* 6, 22, 4. *n.* 8, 26, 6. *n.* 18, 5, 6. *n.* &*c.* *An legendum* ἤλασαν ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5? *vide Adnot.*

Ἐλαφοειδὴς, *animal* cervi ſpecie, 34, 10, 8.

Ἐλαφρὸς, 1) tenuis; ποταμὸς τὰς ἀρχὰς ἐλαφρὸς, 16, 17, 7. ἐλαφραὶ πόλεις, urbes parum munitæ, 5, 63, 6. (*ubi opp.* αἱ πιστεύουσαι ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων.) ἐλαφροὶ δυνάσται, dynaſtæ minus potentes, 21, 9, 8. 2) *i. q.* ψιλὸς *vel* εὔζωνος, leviter armatus, expeditus, 2, 3, 4 *ſq.* *Sed* παντελῶς ἐλαφρὸς ἐξελθὼν, cum oppido exiguis & levibus copiis egreſſus, 5, 92, 5. 3) levis ingenio; πᾶν πλῆθος ἐλαφρὸν καὶ πλῆρες ἐπιθυμιῶν, 6, 56, 11.

Ἐλάχιστος; κατ' ἐλάχιστον, ſenſim ſenſimque, 13, 7, 10.

Ἐλέγχειν. ἐλέγχονται αἱ φύσεις ὑπὸ τῶν περιστάσεων, cognoſcuntur, probantur, nudantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. διὰ τῶν βασάνων ἐλεγχόμενος, tormentis convictus, 30, 9, 7.

Ἔλεγχος, ὁ; ἐκτρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne ignaviæ arguerentur ex collatione, 35, 4, 14.

Ἐλαι-

Ἐλεεινῶς, miſerabili modo, 14, 5, 10.

Ἐλευθέριος; liberalis; *βάθος ἐλευθέριον*, 27, 10, 3. *cf.* *βάθος*.

Ἐλεφάντινος δίφρος, ſella curulis, 6, 53, 9. 26, 10, 7. 32, 5, 3.

Ἐλιγμὸς, ὁ; *ἑλιγμοὺς codex Bav. in marg. habet*, 1, 87, 7. *pro ἰλυγμοὺς quod eſt ibidem in contextu, ſed utrumque temere, & ex librarii ingenio.*

Ἐλινύες; *ἐλινύας ἄγειν*, ferias agere, 21, 1, 1. n.

Ἕλκειν, 1) educere; *ἕλκειν τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ χάρακος*, 18, 5, 10.

2) commovere, adducere, impellere; *ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς ῥᾳθυμίας*, 5, 87, 3. *ἑλκόμενοι τῷ μισεῖν ἢ τῷ φιλεῖν*, 16, 14, 9.

3) trahere in longum; *ἑλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον*, 29, 7, 3. *conf.* *ἑλκύειν*. *πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν*, 31, 10, 4. *interpretatus ſum* omnem rem omnemque accuſationem in longum trahens; *neſcio an ſatis recte: Valeſius*, omnem criminandi anſam amplectens, *quod haud conſtanter probarem, ſi eſſet ἑλκόμενος in verbo medio; ſed vel ſic tenenda haec interpretatio videtur, niſi fortaſſe intelligere poſſis* pondus addens, *aut* ponderans; *conf. mox num.* 4. *Rurſus* vero ſuperiori notione, *εἷλκε τὸν χρόνον τῶν συνθηκῶν ἀεὶ*, ex alio tempore in aliud proferebat, 5, 74, 9. *ἑλκομένης τῆς δικαιοδοσίας ἐξ εἴκοσι ἐτῶν*, cum dilata, tracta eſſet juriſdictio, 23, 2, 2.

4) *de pondere*; *μὴ ἔλαττον ἑλκέτω τὸ τάλαντον λιτρῶν π'*, talentum ne minus octoginta libris pendat, 22, 26, 19. *Hinc ductae videntur dictiones hujuſmodi: ἕλκων τὸ τῆς πράξεως στάσιμον*, par incepto tanti ponderis, 8, 21, 2. n. *ἕλκων τὴν τοῦ συγγραφέως προστασίαν*, idoneus ad ſuſtinendam gravis ſcriptoris perſonam, *quaſi dicas* pondere aequans dignitatem ſcriptoris Hiſtoriarum, 12, 28, 6. n. *Sed in illa phraſi, μείζω φαντασίαν εἷλκον*, 32, 20, 5. n. *verbum ἕλκειν idem fere ſonare videtur ac ἐφέλκεσθαι*, poſt ſe trahere; *ſententia haud obſcura*, majorem ſpeciem prae ſe ferebant.

Ἕλκος. *τὰ ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα ἕλκη καὶ φύματα*, 1, 81, 5. *μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσέθηκε*, 7, 14, 2.

Ἑλκύειν. *τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης*, protracto in longum convivio, 31, 21, 8.

Ἐλλείπειν, 1) deeſſe, deficere; deſtituere; *item, de debito, quod* ſupereſt, nondum ſolutum eſt; *Abſolute; ἐπεὶ ἡ χορηγία ἐνέλιπε*, cum defeciſſet commeatus, 4, 71, 10. *ὁ ἐλλείπων σῖτος*, frumentum adhuc debitum, nondum ſolutum, 21, 14, 6. *Cum accuſ. βουλόμενοι μηδὲν ἐλλείπειν τὰ στρατόπεδα τῶν ἀναγκαίων*, 1, 60, 2. n. 10, 18, 11.

11. οὐδὲν ἐνέλιπε τὸν Φίλιππον πρὸς τὰς ἐπιβολάς, 9, 41, 11. αἱ χορηγίαι ἐλλείπουσι τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, 5, 93, 4. *Cum dat.* οὐδὲν ὑμῖν ἐνέλιπε τῶν ὀψωνίων, nihil vobis deſecit, omnia vobis ſoluta ſunt, 11, 28, 4. διὰ τὸ τινὰ τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν ὁμολογηθέντων, 5, 95, 1.

2) deſtitui, inferiorem eſſe; ἐλλείπων τοῖς ἱππικοῖς, equitatu inferior, equitatu deſtitutus, 15, 3, 5. τὸ σύμπαν τίμημα τῆς ἀξίας ἐνέλιπε τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων διακοσίοις, ſumma totius cenſus ducentis talentis minor erat quam ſex millia, 2, 62, 7.

3) non perſolvere, inſolutum relinquere; διὰ τὸ ἐλλελοιπέναι τινὰ τῶν ὀψωνίων τοὺς Ἀχαιοὺς τοῖς μισθοφόροις, 4, 60, 2.

Ἐλλειπής, *i. q.* ἐλλιπής, *quod vide; conf.* 6, 49, 6. *n.* 18, 5, 5. *n.* μηδὲν ἐλλειπὲς γίγνεται πρὸς τοῦτο, nihil deſideratur, 10, 13, 5. τὴν τοῦ βίου χορηγίαν ἐλλειπεστέραν ἔχειν τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας, rem familiarem inferiorem; arctiorem habere, 32, 12, 6. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἴρηκε, minus dixit quam pro rei veritate, 5, 32, 2.

Ἑλληνοκοπεῖν, gratiam captare Græcorum, 26, 5, 1. græcos mores adfectare, 20, 10, 7.

Ἐλλιμένιον, τὸ, portorium, 31, 7, 12.

Ἐλλιπής, *i. q.* ἐλλειπής, *quod vide; & poſteriorem hanc formam paſſim præferunt plures codices, ubi prior illa typis vulgata eſt.* τὸ τῆς νομοθεσίας ἐλλιπές, defectus legiſlationis, id quod ei deeſt, 6, 49, 6. *n.* συνεκπληρῶσαι τῷ λογισμῷ τὸ τῆς προθυμίας ἐλλιπές, 16, 28, 2. ἐλλιπεῖς εἰσι τῷ καθοπλισμῷ καὶ τῇ συντάξει πρὸς τοὺς ὁλοσχερεῖς ἀγῶνας, 18, 5, 5.

Ἐλλόγιμος, nobilis, notabilis; αἱ ἐλλογιμώταται τῶν προγεγενημένων δυναστειῶν, 1, 2, 1.

Ἐλπίζειν, exſpectare, putare, *de re triſti;* 9, 6, 9. ἤλπισαν *temere ediderat Caſaub.* 4, 18, 8. *pro* ἠπίστησαν.

Ἐλπίς, ἡ. τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἐπί τινι ὑπὲρ τῶν ὅλων, 11, 20, 6. ἐπί τινι περί τινος, 1, 82, 6. αἱ ἐν ταῖς ναυτικαῖς δυνάμεσιν ἐλπίδες, 1, 59, 2. μίαν ἑαυτοῖς ἀπολείποντες ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τὴν ἐν τῷ νικᾷν, 2, 32, 10. αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐξ αὐτοῦ, 10, 33, 5. ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναρτηθεῖεν ὑπὸ τῆς πατρίδος αἱ τῶν ὅλων (*forſ.* ὑπὲρ τῶν ὅλων) ἐλπίδες, 10, 3, 7. *ubi vulgo* ἀναγκασθεῖεν. ποικίλας ἔχειν ἐλπίδας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος, ancipitem ſpem habere, 14, 1, 5. τὰς ἐλπίδας ἀποκόπτειν, 3, 63, 8. 23, 2, 1. ὑποδεῖξαι, ὑπογράφειν; *vide hæc verba.* τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τούτοις καὶ ἐκείνοις, 10, 16, 9. πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, 1, 87, 1. ἐλπίσιν ἐπαρθείς; *vide*

vide ἐπαίρειν. ἀντέχειν τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος, 31, 26, 15. μειζόνων ἐλπίδων ὀρεγόμενος, 1, 8 5. ἐκκαλεῖσθαι τινὰ πρὸς τὴν τῶν Καρχηδονίων ἐλπίδα, 3, 69, 4. συνεστηκὼς *ſive* συνεξεστηκὼς ταῖς τῶν Καρχηδ. ἐλπίσι, 3, 68, 8. *n.* *Adde* ἐπικύδης, ἐπιῤῥεπὴς, κοινωνεῖν *&c.*

Ἔλυμος, ὁ, panicum, 2, 15, 2.

Ἐμβαδὸν, τὸ, area, 6, 27, 2.

Ἐμβαίνειν, *ſcil.* τὰς ναῦς *vel* εἰς τὰς ναῦς, 1, 25, 2. 1, 49, 11. ἐνέβη τὸν λέμβον, 30, 9, 11. εἰς τὸν πόλεμον, ſuſcipere bellum, 2, 62, 6. 3, 10, 6. 4, 36, 7. 5, 68, 3. εἰς τὴν πρᾶξιν, 8, 26, 4. εἰς τὴν θάλατταν, mare ingredi, *ſcil.* belli cauſſa, 1, 20, 8. *conf.* συνεμβαίνειν *&* ἐπεμβ.

Ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς ὑποψίαν πρός τινα, 3, 11, 2. τινὰ εἰς φόβον, 1, 73, 7. εἰς ἀπορίαν, 8, 7, 2. ἐμβάλλειν θάρσος (τινὶ,) 10, 14, 10. ἐμβάλλειν πῦρ, 1, 42, 13. 5, 8, 9. 5, 100, 5. *n.* (*ubi vulgo ſimpl.* βάλλειν.) 14, 4, 6. *cum dat. velut* τοῖς ἔργοις, ταῖς μηχαναῖς *& ſimil.* 1, 42, 13. 1, 45, 12. 1, 48, 4. 1, 53, 3. 5, 4, 8. 14, 5, 3. ὁ ποταμὸς ἐμβάλλει εἰς τὴν θάλατταν, 10, 48, 1. ἐμβάλλειν λόγους εἰς τοὺς στρατιώτας, ſermonem ſpargere inter milites, 5, 25, 1. ἐμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impreſſionem ſacere, 2, 67, 5. 10, 3, 6. *ſic & in navali pugna,* 1, 23, 5. *unde phraſis* ἐμβολὴν ποιεῖσθαι. ἐμβάλλειν εἰς Ἰταλίαν, Italiam *hoſtiliter* ingredi, 3, 47, 7. 1, 26, 2. 3, 2, 2. 3, 47, 7. 4, 16, 11. 1, 26, 2. πληρώματα πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα, *ſcil.* ταῖς ναυσὶν, navibus impoſiti milites, 1, 61, 4. 2, 7, 10.

ἐμβάλλουσι τὰς πληγὰς *ex conject. ediderat Caſaub.* 1, 58, 8. *pro* ἐκβάλλουσι.

Ἔμβασις, ἡ, τοῦ ποταμοῦ, locus ubi in amnem ingrediuntur, 3, 46, 1. τὴν ἔμβασιν ποιεῖσθαι εἰς τὰς ναῦς, 4, 10, 3 *ſq.*

Ἐμβατήρια ἀσκεῖν, 4, 20, 12. *n.* *nempe ſic ex Athenæo edidi, pro vulgato* ἐμβατηρίας, *quod reſpiciens Erneſtus, ſic ſcripſerat in Lexic. Polyb.* „ἐμβατήριος; ἐμβατηρίας ἀσκεῖν, *int.* ὀρχήσεις, ſaltationes *in armis,* ἐνόπλους.“ — *Vide noſtram Adnot.*

Ἐμβατὸς, quo iri poteſt, 34, 5, 2. (*oppoſ.* ἄβατος.)

Ἐμβελής; ἐμβελὲς διάστημα, intervallum quo pertingere poteſt telum, 8, 7, 2.

Ἐμβιβάζειν, τὰ πληρώματα εἰς τὰς ναῦς, 1, 49, 5. 1, 66, 2. 3. 49, 3. 31, 26, 10. ἐμβιβ. τινὰ εἰς ἀπέχθειαν (πρός τινα) 16, 38, 1.

Ἐμβλέπειν ἀλλήλοις, 15, 28, 3.

Ἐμβολὴ, ἡ, 1) impetus in navem hoſtilem factus, 1, 22, 8. 1, 23, 8. 1, 46, 9. 2, 10, 3 *ſq.* 16, 3, 10. ἐμβολὰς ποιεῖσθαι, 1, 23, 9. ποιεῖσθαι

σθαι τὸν ἐπίπλουν ὡς εἰς ἐμβολὴν, 1, 23, 8. *μετὰ βίας ἐπιφέρεσθαι εἰς ἐμβολὴν*, 16, 3, 12. *Sed & in pedeſtri pugna, ἐμβολὴν ποιεῖσθαι eſt* impetum facere in hoſtem, 3, 116, 8. 4, 12, 6. *At* 3, 115, 9. *n. ἐμβολὴν pro παρεμβολὴν poſitum videtur aut in hoc mutandum.* 2) *ἐμβολὴ*, jactus *teli*, 6, 22, 4. *lapidis*, 8, 19, 3.

Ἔμβολον, τὸ, roſtrum, figura roſtri vel cunei, 1, 26, 16. *εἰς ἔμβολον τάττειν τὸν στόλον*, 1, 26, 3.

Ἔμβολος, ὁ, roſtrum navis, 16, 5, 2. 8, 6, 4. *Hinc οἱ ἔμβολοι*, Roſtra, tribunal pro Roſtris in foro Romano, 6, 53, 1 & 9. *ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἐμβόλους*, 6, 53, 2. *εἰπεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβόλων*, 3, 85, 8. *κατασπᾶν τινὰ ἀπὸ τῶν ἐμβόλων*, 30, 4. 6.

Ἐμβριθής; *ξενολόγιον ἐμβριθὲς*, valida manus peregrini militis, 31, 25, 1. *i. q. βαρὺ vs.* 4.

Ἐμμελής, qui curam adhibet; *ἐμμελέστερος*, diligentior, 9, 20, 9.

Ἐμμένειν, *abſol.* manere *ſc. in Africa*, 1, 29, 8. *τοῖς ὑποκειμένοις*, in ſuo ſtatu manere, 6, 18, 8. *τῇ πίστει*, 1, 43, 3. *ἐν τῇ πίστει*, 3, 70, 4. *ταῖς συνθήκαις*, & *ἐν ταῖς συνθήκαις*, 7, 5, 3 & 7. 25, 5, 11.

Ἔμμετρος, juſtam magnitudinem habens, 5, 89, 1.

Ἐμός; *κατά γε τὴν ἐμὴν ex conject. ediderat Caſaub*, 4, 14, 2. *intelligens δόξαν*.

Ἐμπαθῶς πιέζειν τὴν χεῖρά τινος, cum adfectu premere manum, 32, 10, 9.

Ἔμπαλιν, contra, e contrario, 9, 22, 10. *Sic τοὔμπαλιν*, contrarium; *Φιλίνῳ ταῦτα δοκεῖ, Φαβίῳ δὲ τοὔμπαλιν τούτων*, 1, 14, 3. *Porro τοὔμπαλιν*, rurſus, 3, 14, 8. 4, 81, 12. e diverſo, 3, 77, 2. *ἡ εἰς τοὔμπαλιν μεταβολή*, mutatio in contrariam partem, 7, 12, 1. *εἰς τοὔμπαλιν τούτου τοῦ μέρους ἐστραμμένος*, averſus ab ea parte, in contrariam partem ſpectans, 6, 27. 6. 6, 30, 4. *βλέπουσιν ἔμπαλιν πρὸς τὰς ἐναντίας τοῖς ἱππεῦσιν ἐπιφανείας*, e diverſo in averſam ab equitibus partem ſpectant, 6, 29, 3. *cf. vs.* 8.

Ἐμπαῤῥησιάζεσθαί τινι, libere, licenter apud aliquem & in aliquem dicere, 38, 4, 7.

Ἐμπεδοῦν τὰς συνθήκας, firmiter ſervare pacta, 29, 9, 4.

Ἐμπέδως μένειν ἐν ταῖς συνθήκαις, 2, 19, 1.

Ἐμπειράζειν τῶν τῆς Λιβύης, res in Africa tentare, 15, 35, 5.

Ἐμπειρεῖν, peritum eſſe, noſſe; *τῆς χώρας*, 3, 78, 6. *n. τῶν τόπων*, 8, 17, 14.

Ἐμπειρία, ἡ, noticia, cognitio, ſcientia. 1, 1, 6. 1, 4, 10. 1, 35, 9. *αἱ ἐμπειρίαι καὶ τέχναι*, 9, 2, 5. *ἐμπ. μεθοδικὴ*, 1, 84, 6. 9, 14, 1 & 5. *ἡγεμονικὴ*, 10, 22, 4.

Ἐμπείρως, perite, 1, 30, 9. 3, 33, 8. *ἐμπειρότατα γράφειν ὑπέρ τινος*, peritiſſime, 1, 14, 1.

Ἐμπο-

Ἐμπεριέχεσθαι τοῦτο ἐν ἐκείνῳ, hoc in illo continetur, 9, 32, 4.

Ἐμπηγνύναι; οἱ κόρακες ἐμπαγέντες ταῖς σανίσι, 1, 22, 9.

Ἐμπηδᾷν; εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκώς, 12, 9, 4.

Ἐμπιπρᾷν τὰς ναῦς, 1, 53, 4.

Ἐμπίπτειν, τοῖς πολεμίοις, incidere in hoſtes, obviam habere hoſtes, 1, 21, 11. 4, 12, 7. εἰς ἁμάρτημα, 1, 47, 9. cf. vs. 6. n. εἰς ὀργὴν καὶ διαβολὴν ἐμπίπτειν πρός τινα, iram & reprehenſionem alicujus incurrere, 1, 67, 6. εἰς τὴν αἰτίαν, accuſari, reum agi, 32, 7, 6. εἰς σφαγὰς καὶ ταραχὰς πρὸς ἀλλήλους, 4, 22, 3. — „*Videtur legendum ἐκπίπτ. quæ permutatio frequens eſt in libris Polybii.*“ *Ern.* — *At nil opus erat ſolicitare vulgatam, in quam conſentiunt libri. Conf. interim ἐκπίπτειν.* ἐνεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυκ. ἐκπέμπειν, mentio erat facta de mittendo Lycurgo, 5, 18, 5.

(Ἐμπλάσσειν; ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, ſe mutuo complexi, aut in unam maſſam ſe colligentes, *Fr. hiſt.* 11. *quod fragm. Polybio tribuit Caſaub. vereor ne immerito.*)

Ἐμπλέκειν, τὸν δῆμον εἰς τὴν Περσέως φιλίαν, illigare, 27, 6, 11. ἐμπλέκεσθαι τῷ ἔθνει, ſocietatem inire, 25, 7, 1. εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, immiſcere ſe rebus Siciliæ, 1, 17, 3. 25, 9, 3. ἐμπλεκόμενος καὶ λιπαρῶν ἐδεῖτο αὐτοῦ, amplexus eum, 40, 4. 4.

Ἔμπλεως πάσης πονηρίας, 27, 13, 6.

Ἐμποδίζειν τινὶ πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, 4, 6, 7. ἐμπ. ταῖς ἐπιβολαῖς τινος, 5, 14, 11. ταῖς χορηγίαις τῶν πολεμίων, commeatus intercludere hoſtibus, 5, 111, 4. ἐμποδισθέντες, 2, 39, 7.

Ἐμπόδιον πρός τι, 4, 81, 4. 5, 58, 6. 10, 19, 5. 12, 20, 3.

Ἐμποδισμὸς, ὁ, 5, 16, 6. 5, 25, 1.

Ἐμποδὼν; 1) impedimento; οὐδενὸς ἐμποδὼν στάντος, nemine impediente, reſiſtente, 4, 71, 4. οὐδ. ἐμπ. αὐτοῖς ἱσταμένου, *idem*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. 4, 82, 3. 31, 12, 10. 2) ἐμποδὼν ἦν, ante pedes, in promtu, in proximo erat, 2, 61, 6. n. διὰ τὸ πολλοῖς ἐμποδὼν εἶναι καὶ γνωρίζεσθαι, 2, 17, 1. n. — „*de terra, quia multis trita aut vicina eſt; ſi lectio ſine vitio eſt, quæ ſane habet aliquid duri ex eo, quod totæ regiones vix dicuntur ἐμποδὼν vel ἐν ποσὶν εἶναι.*“ *Ern.*

Ἐμποιεῖν, θάρσος ταῖς δυνάμεσι, 5, 80, 6. θόρυβον ἐμποιεῖν τοῖς ὅλοις, terrorem incutere, univerſam aciem turbare, 11, 12, 5. ἐμποιεῖν τριβὴν τῇ πολιορκίᾳ, moram nectere obſidioni, 22, 10, 6.

Ἐμπολιτεύεσθαι; οἱ ἐμπολιτευόμενοι, cives, 5, 9, 9. *Adde Adnot. ad* 24, 9, 5.

Ἐμπο-

Ἐμπορεῖον, *vide* ἐμπόριον.

Ἐμπορεύειν; *πολλά τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος*, multa in hanc partem fraudulenter dicens, *velut mercatores ſolent, qui perſuadere hominibus cupiunt ut merces ſuas emant.* 38, 4, 3.

Ἐμπορεύεσθαι *διὰ πόλεων*, per urbes proficiſci, *de agmine.* 28, 10, 5. *n.*

Ἐμπορία, ἡ, negotiatio, mercatura; *κατ' ἐμπορίαν πλεῖν εἰς Σικελίαν*, 3, 23, 4. *ταῖς ἐκ τῆς θαλάττης ἐμπορίαις χρῆσθαι*, 3, 42, 2. *n.* *Vulgo ἐμπορείαις. De Emporiis ad Syrtin ubi agitur*, 1, 82, 6. *cod. Vat. & Flor. in gen. plur.* Ἐμποριῶν *ſcribunt, tanquam a nominativo αἱ* Ἐμπορίαι.

Ἐμπορικὸς; *ἐμπορικὸν διήγημα*, narratio fabuloſa, qualis eſſe mercatorum ſolet de locis a ſe aditis, 4, 39, 11.

Ἐμπόριον, & *ἐμπορεῖον*; 1) *nomen appellativum*, emporium, mercatus, forum nundinarium; *τούτοις τοῖς ἐμπορίοις* (*nonnulli ἐμπορείοις*) *χρῆσθαι*, 3, 91, 2. *τὰ ἐμπορεῖα καὶ τὸ προάστειον Seleuciæ ad Mare*, 5, 59, 7. Ἀττάλου *βασιλέως ἐμπόριον*, 16, 41, 5. *παραχωρεῖν τῶν ἐμπορίων καὶ λιμένων ἁπάντων*, 17. 2, 4. 2) *nomen Proprium; vide Ind. Hiſtor. in* Emporia, & Emporium.

Ἐμπρήθω; *καθ' οὓς καιροὺς ἐνέπρησαν τὰ συνέδρια τῶν* Πυθαγορ. 2, 39, 1. *n.*

Ἐμπρησμὸς; *ἐμπρησμ*
tis mssstis ediderat
9, 41, 5. *pro ἐμπυρ*

Ἔμπροσθεν, ante; 1)
pore; ἐν τοῖς ἔμπροσ
νοις, 2, 13, 4. *μικρο*
χρόνοις, 3, 15, 7.
ὀλίγοις ἐμπρ. χρό
παρουσίας αὐτοῦ, 4,
2) *de loco; εἰς τοὐμ*
προάγειν. 2, 27, 4.
13. *προβαίνειν*, 3,
ἢ εἰς τοὔμπροσθεν πο
17, 6. *τὸν* Τίκινον
εἰς τοὔμπροσθεν δια
ſtatuens (*trajecto jan*
porro, *vel* ulterius,
ſuperare, 3, 64, 1.
τοὔμπροσθεν deincep
pretatur Erneſt. *τῷ*
σθεν ἀφιᾶσι κατὰ ῥοῖ
ro navem curſui deſc
aquæ permittunt, 4, 4

Ἔμπρωρος. *ἔμπρωρα*
φῆ ποιοῦντες, proras
ſuarum deprimentes, 16
ex Bayſii emendatio
ἐν πρώρᾳ quod dabe
nuſcripti. Vocabul
dem ratione formata
ἀντίπρωρος.

Ἔμπυρα, τὰ; *κατάρα*
σθαι ἐπὶ τῶν ἐμπύρω
ſacra in aris adolentu
31, 7.

Ἐμπυρισμὸς, ὁ, 9, 41
14, 1, 15. 14, 4, 6.

Ἐμφαίνειν; indicare, de
τὰ παρεληλυθότα τῶν
ἐμφαίνει τὰς αἱρέσει
στων, 3, 31, 8. *Sic*
9. *μεγάλην εὔνοιαν τ*
σιλέως ἐμφήναντες τ
ἔθνος, quum ſignificaſſ

ſtiſicati eſſent, 23, 7, 9. μεγάλην προθυμίαν ἐμφαίνειν, magnum ſtudium ſignificare, oſtendere, 3, 44, 3. ἐκ τούτων τῶν συνθηκῶν περὶ Σαρδόνος ἐμφαίνουσιν ὡς περὶ ἰδίας ποιούμενοι τὸν λόγον, hoc fœdere ſatis oſtendunt Pœni, ſe de Sardinia ut de ſua ditione loqui, 3, 23, 5. *Paſſivum*; ἐμφαίνεται τὸ φῶς τῆς σελήνης, conſpicua eſt lux lunæ, 9, 15, 12.

Ἐμφανής; ὅταν ἐμφανεῖς γένωνται, cum cogniti, reperti fuerint *captivi*, 22, 15, 7. ἐμφανές, perſpicuum, 1, 2, 1.

Ἐμφανίζειν, ſignificare, declarare, docere, aperire; ἐμφανίζων, ὃν τρόπον &c. 3, 34, 8. *Cum accuſ. rei*, 10, 37, 7. (*i. q.* ἐξηγεῖσθαι *ibid. vs.* 8.) *Et cum* διότι; πρὸς τοὺς φίλους ἐνεφάνισε, διότι &c. 1, 32, 2. πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐμφανίζοντες διότι &c. 31, 31, 8, 3. ἵνα τέτταρσιν οὗτος ἐμφανίσῃ νεανίσκοις τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, 6, 35, 8. *ubi intellige* ἵνα ἐμφανίσῃ τοῖς μέλλουσιν ἐφοδεύειν, διότι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἐφοδεύσοντες. ἐμφανίζειν ἑαυτὸν, mentem ſuam declarare, aperire, 30, 17, 2.

Ἐμφαντικός; ἐμφαντικὴ παράκλησις, cohortatio perſpicua, ad intelligendum facilis, 18, 6, 2. *ut malis* gravis, quæ pondus, quæ emphaſin habet.

Ἐμφαντικῶς; παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, apte ad declarandum qualenam eſſet præſens certamen, 11, 12, 1. ἐμφαντικώτερον, clarius, ſignificantius, 12, 27, 10.

Ἐμφανῶς; προῆγεν ἐμφανῶς, palam, aperte, 3, 50, 8. *ſic ex emend. Caſauboni, cum* ἀφανῶς *darent veteres libri.*

Ἔμφασις, ἡ, declaratio, expoſitio, ſignificatio, ſpecies; ἡ καθόλου τῆς ὑποθέσεως ἔμφασις, 3, 1, 8. ἡ καθολικὴ ἔμφασις, 6, 5, 3. (*opp.* ὁ κατὰ μέρος λόγος, *ibid.*) αἱ ἐμφάσεις, (*i. q.* λόγοι, *vel* ἀποφάσεις) dicta, verba, aſſerta, enunciata, 12, 13, 2. ἐμφάσεως χάριν, quo magis res pateat, quo minus ignoretur, 9, 1, 6. ἱκανὴν τοῦ πράγματος ἔμφασιν λαβεῖν διὰ τούτου, ex hoc ſufficientem rei notitiam capere, ſatis rem intelligere, 9, 24, 3. 24, 5, 10. τοῦτο τὸ ὄνομα περιέχει τὴν ἀσεβεστάτην ἔμφασιν, hoc nomen ſummæ impietatis ſignificationem continet, 2, 59, 6. οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιήσας παρῆν, adveniebat nullo adventus ſui indicio facto, nulla ſignificatione facta, 26, 10, 5. ἔμφασιν ἐποίει τοῖς ἔνδον ὡς πολιορκήσων, ſpeciem præbebat obſidionem parantis, 4, 80, 10. 5, 110, 6. ἐποίει ἔμφασιν περὶ τοῦ μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ſignificavit, ſpeciem ſibi ſumſit, videri voluit, ſe haud temere &c. 28, 4, 11. κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς Ἀντίοχον κοινοπραγίας, ſignificantes, eum cum Antiocho facere, 31, 6, 4. *Sic*, μάλιστα δὲ κατὰ τούτων

τούτων ἐποίει τὰς ἐμφάσεις, hos maxime deſignabat ſuo ſermone, hos maxime accuſabat, 28, 4, 8. *Rurſus*, ſpeciem præ ſe ferre, ſignificationem dare; τοῦ μνησικακεῖν οὐδ' ἥντινα οὖν ἔμφασιν ἐποίουν, *Fr. gr.* 93. βραχεῖαν ἔμφασιν ἐποιήσατο αὐτῷ, ὡς οὐκ ἀδυνάτου τῆς ἐπιβολῆς οὔσης, 14, 1, 10. ἔμφασιν ἐναντίαν ὑποδεικνύειν, aliud ſimulare, quam agas, 2, 47, 10. κατὰ τὴν ἔμφασιν, in ſpeciem, ſpecie, 5, 63, 2.

(„Ἐμφέρεσθαι πολλὰ πρός τι, commemorare, dicere in aliquam ſententiam, 11, 29." — *Sic quidem Erneſtus habet in Lex. Polyb. indicans locum Polybii* 11, 31, 2. *at ibi* ἐνεγκάμενος, *a ſimplici verbo* φέρεσθαι, *non* ἐμφέρεσθαι.)

Ἐμφράττειν τὰ πότιμα τῶν ὑδάτων, puteos aquam dulcem habentes obruere, 5, 62, 4. 5, 71, 9. τοὺς πόρους τῆς πηγῆς, 34, 9, 8.

Ἐμφρόνως, prudenter, 1, 66, 2. 3, 80, 5. 4, 22, 12.

Ἔμφρουρος πόλις, quæ alieno præſidio tenetur, 2, 41, 10. 18, 27, 3. ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν, 28, 5, 2.

Ἐμφύλιος, πόλεμος, 1, 65, 2. 1, 71, 5. 2, 18, 4. 6, 46, 9. στάσις, 1, 71, 7. καὶ διαφορὰ, 6, 46, 7. ταραχὴ, 3, 9, 9.

Ἐμφυτεύειν, μονάρχους τοῖς Ἕλλησι, 2, 41, 10. τυράννους, 9, 29, 6.

Ἔμφυτος, innatus; ἡ ἔμφυτος αὐτοῖς πλεονεξία, 2, 45, 1. 9, 11, 2.

Ἔμψυχος, animatus, vivus; ἔμψυχον σῶμα, 1, 4, 7. 12, 7, 3. ἐμψύχους *legendum utique videtur* 10, 24, 4. *pro* εὐψύχους, *ubi opponuntur* ἄψυχα κατασκευάσματα.

Ἐν, 1) ad, apud; ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, 1, 6, 1. κατεστρατοπέδευσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἡράκλειαν κεκλιμένοις μέρεσι τῆς πόλεως, caſtra poſuerunt juxta illam urbis partem quæ Heracleam ſpectat, 1, 18, 2. ἐν τῷ Γοργύλῳ ποταμῷ, juxta Gorgylum amnem, 2, 66, 10.

2) ἐν αὑτῷ γενόμενος, ſeſe recolligens, 1, 49, 8. (*ubi opponitur* ἐξενίσθη *vs.* 7.) ἐν ἑαυτῷ διέμεινε, ſibi conſtitit, ſui compos manſit, 10, 40, 6. ἐν αὑτῷ βαρέως ἔφερε τὸ γεγονὸς, 5, 37, 6. *u. ex conject. pro* ἑαυτῷ *quod dabant libri absque* ἐν; *opponitur ibi* πρὸς τοὺς ἐκτὸς ὑπεκρίνετο.

3) coram *judice;* ἐν τούτῳ (τῷ δήμῳ) τὰς εὐθύνας ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων, 6, 15, 10. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. κρίνας αὐτὸν ἐν τοῖς Μακεδόσιν, coram Macedonibus, cauſſam cognoſcentibus Macedonibus, 5, 29, 6. (μὴ χωρὶς αὐτῶν *ait c.* 27, 5.) πόλεις ἀπέδωκαν, ἐν αἷς διακριθήσονται περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, civitates eis adſignarunt *ex communi conſenſu,* quibus arbitris controverſias ſuas diſceptarent, 22, 27, 1. *Etiam* coram, *extra judicium,*

cium, *velut* προλέγουσιν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἡμέραν, 6, 19, 5. *quod eodem modo dictum eſt, ac tritum illud*, ἐν πᾶσι, coram omnibus, publice.

4) *de tempore*, ἐν ᾧ, interea dum, 4, 10, 8. ἐν ἡμέραις τρισὶ διήγαγε τὰ θηρία, 8, 55, 9. ἐν οἷς, in quo rerum ſtatu, quæ cum ita ſint, 15, 8, 13. *Eodem pertinet illud*, ἐν οἷς ἐγένετο ἡ Ῥωμαίων διάβασις, quibuscum eodem tempore facta eſt &c. 1, 13, 4. *niſi ibi delenda præp.* ἐν, *ut dativus* οἷς *pendeat a verbis* κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν.

5) *de ſpatio & intervallo*; ἐν ἀποστάσει, relicto intervallo, 3, 113, 4. παρατεταγμένοι τοῖς πολεμίοις ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, intra ſex vel quinque ſtadia, non amplius ſex vel quinque ſtadia, 1, 39, 12. *n.* *Sic* 1, 17, 8. 1, 56, 11. 15, 7, 3. στρατοπεδεύσας ἐν βραχεῖ διαστήματι, 2, 66, 1. κεῖται πρὸ τῆς πόλεως ἐν ἑπτὰ σταδίοις, 9, 8, 11. τὸ πλεῖστον τῆς Μαιώτιδος μέρος ἐν ἑπτὰ καὶ πέντε ὀργυαῖς ἐστὶ, *non* ad, *ut Erneſtus interpretatur*, *ſed* intra, *vel* non ultra ſeptem aut quinque ulnas, 4, 40, 8.

6) *Varie adjicitur nominibus*, *veluti* ἐν χειρῶν νόμῳ, *vide* χείρ. ἐν χάριτι, gratis, 5, 28, 3. ἐν δωρεᾷ, pro munere, *vide* δωρεά. ἐν φέρνῃ, dotis loco, 28, 17, 9. ἐν παρακαταθήκῃ, depoſiti loco, in depoſito, 33, 12, 2. οὐκ ἐν ἁμαρτίᾳ, ἀλλ' ἐν ἐπαίνῳ γέγονε τοῦτο, non vituperandum hoc eſt, ſed laudandum, 8, 10, 4. τούτου ἐν ἐπαγγελίᾳ μόνον εἰρημένου ἡμῖν, 7, 13, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπών, 18, 11, 1.

7) *Abundare paſſim videtur, ubi temere irrepſit, orto errore ex litera* ν *in quam deſinit vox præcedens; quo referenda hæc loca:* ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις συνεσχῆσθαι στάσεσι, 4, 17, 4. *cf.* συνέχειν. τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἐν ᾗπερ ἧκε, 4, 68, 4. *n.* ἐφιστάνων ἐν οὐδενὶ τῶν τοιούτων, *ex ſcriptura veterum codicum*, 5, 35, 6. *n.* *ubi recte præpoſitionem delevit Caſaub. cum recentiſſimo codice Pariſino.* κατασταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. *n.* προσμίξας περὶ τρίτην ὥραν ἐν τῇ πόλει, *ex ſcriptura olim vulgata*, *in quam conſentiunt codices fere omnes*, 9, 8, 5. *ubi nos delevimus importune intruſam præpoſitionem.* τῶν βεβοηθηκότων τοῖς Καρχηδονίοις Νομάδων, 15, 12, 2. *n.* *ubi perperam* ἐν τοῖς Καρχ. *habebant msſti.* συγγνώμης τυχεῖν ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. *n.* καταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις, 21, 10, 1. *n.* *Conf. infra in* ἐνεργάζεσθαι.

8) *Viciſſim deſideratur ſubinde in msſtis & editis eadem præpoſitio, abſorpta a litera* ν, *in quam deſinebat vox præcedens; vide* 4, 14,

6. *n.* 5, 40, 5. *n.* 6, 36, 9. *n.* 6, 39, 4. *n.* 6, 52, 11. *n.* 14, 2, 9. *n.* *Eodem fortaſſe pertinet* 4, 20, 7. *μὴ μόνον παισὶν οὖσιν, ubi ex Athenæo adjiciendum videtur ἐν παισὶν, & deinde ἐν νεανίσκοις. conf. infra in ἐνεργάζεσθαι. Interdum vero recte abeſt, per ellipſin omiſſa; velut, εἵποντο κατόπιν ταῖς παρωρείαις*, 9, 7, 6. *n.* *ubi præter neceſſitatem Reiskius adjectam voluit præpoſitionem.*

Ἐνάγειν. *ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου*, ſedulo parabant bellum, 7, 5, 8. *n.* *ſed ibi ἐνήργουν videtur utique legendum, verbum Polybio frequentatum. ἐνῆγε τὰς δυνάμεις invitis msstis editum erat*, 3, 34, 6. *pro συνῆγε.*

Ἐναγίζειν, ſacra pro mortuis facere, parentalia celebrare, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 1.

Ἐναγκυλίζειν, loro involvere, amento illigare *ceſtrum*, 27, 9, 5.

Ἐναγωνίζεσθαι; *ἡ τύχη συνεχῶς ἐναγωνιζομένη τοῖς τῶν ἀνθρώπων βίοις*, 1, 4, 5. *n.* *ἐνηγωνίζετο legendum ſuſpicatus erat Reiskius pro ſimpl. ἠγωνίζετο*, 5, 85, 7. *n.*

Ἐναγώνιος, *πύκνωσις*, condenſatio militum in acie, 18, 12, 2. *παρακελευσμὸς*, cohortatio acris qualis fit in prælio, 10, 12, 5.

Ἐναλλάξ; *ἐναλλὰξ καὶ κατὰ παράθεσιν ποιεῖσθαι τὴν ἐξήγησιν*, 4, 28, 2. *ἐναλλὰξ poſitæ in acie ſpeiræ Illyricæ & Macedonicæ*, 2, 66, 5. *Sic Galli & Hiſpani*, 3, 114, 4. *χάρακας ἔχοντας τὰς κεραίας ἐναλλὰξ πέριξ τοῦ πρέμνου*, 18, 1, 6 *ſq.* *τῆς τύχης ἐναλλὰξ ἀμφοτέροις διδούσης ἀφορμὰς &c.* 1, 86, 7.

Ἐναλλάττειν *μεταβολὰς*, diverſas ſucceſſive ſubire mutationes, 6, 43, 2. *ubi μετρίους legendum videtur pro μετρίως.*

Ἐναντίον *τινὸς*, in conſpectu, 2, 59, 9. 9, 36, 9. *Sic* in conſpectu *deorum pangitur fœdus*, 7, 9, 2 *ſq.*

Ἐναντίος, contrarius, *cum dat.* 33, 1, 6. *ex Vrſini ingenio; ſed ibi genitivum habent mssti non male. οἱ ἐναντίοι*, hoſtes, 1, 19, 2. 10, 21, 7. *pro quo alias τοὺς ὑπεναντίους dicere amat. ἐκ τῶν ἐναντίων*, e contrario, 5, 9, 9.

Ἐναντιοῦσθαι *πρός τι*, averſari aliquid, ægre ferre quid, 16, 12, 5.

Ἐναντίως; *τοῦτο ἐναντίως ἔχει ἐκείνῳ*. 3, 109, 3.

Ἐναπερείδεσθαι, *τὴν ὀργὴν εἴς τινα*; 23, 13, 2. *i. q.* *ἀπερείδ. quod vide.*

Ἐναποδείκνυσθαι, *τινὶ τὴν μεγίστην πίστιν*, (*i. q.* *ἀποδεικν.* demonſtrare; 1, 82, 9. *τὴν εὔνοιαν*, 10, 34, 10. *τὸ γενναῖον τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως*, 27, 15, 4. *τὴν ἔχθραν εἴς τινα*, 3, 12, 4. *τὴν μεγίστην ἀσέλγειαν εἴς τινα*, 8, 14, 1. *πᾶσαν αἰκίαν*, 16, 1, 1. *τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν*, 8, 34, 4.

Ἐναποθνήσκειν, *ἐν τοῖς καλλίστοις ἔργοις*, 18, 24, 9. *ἐν*

αὐταῖς

αὐταῖς ταῖς χώραις, 15, 14, 6. ταῖς ὑπεροχαῖς, abſque præpoſ. in honoribus, 15, 35, 5.

Ἐναπορεῖν, i. q. ἀπορεῖν; βραχὺν χρόνον ἐναπορήσας, 29, 11, 6. *Alias* ἐπαπορεῖν *amat.*

Ἐνάπτειν, adligare, illigare; εἰς τὰ δένδρα ἐνάπτοντας τὰ ἐπίγυα, 3, 46, 3. *ubi alii* ἀνάπτοντες. ῥύματα ταύταις ἐνῆψαν, 3, 46, 5.

ἐνάψασθαι τὰς πεντήρεις, captivas naves religare, 16, 15, 5. *quod alias eſt* ἀναδήσασθαι.

Ἐνάργεια, ἡ, evidentia; τῆς Ἰταλίας, conſpectus Italiæ oculis ſubjectæ, 3, 54, 2. *ubi alii* ἐνέργεια, *de quorum vocabulorum frequenti confuſione dixi ad* 16, 23, 5. *& ad loca ibi citata.* διὰ τὴν ἐνάργειαν, propter evidentiam, quia res manifeſta erat, 3, 111, 3. (*ubi genitivus* τούτου *non cum* ἐνάργειαν *conjungendus erat, ſed ad ſequentia referendus,* τούτου τεχμαρέων τοῖς θεοῖς ἔχετε χάριν, *ut perſpecte Reiskius monuit.* τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. *ubi vetuſtiſſimi codices* ἐνεργείας *præferunt.* ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια, 6, 15, 8. n. διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐναργείας, quum res ipſæ oculis ſubjicerentur, *quas prius nonniſi fando audiverant,* 16, 23, 5. n. *ubi tamen in* ἐνεργείας *conſentiunt mſsti libri, quod teneri potuerat debueratque. Conf. omnino,* ἐνέργεια. *Adde* 3, 44, 6. n.

Ἐναργὴς, evidens, manifeſtus, luculentus, certus; *ſæpe confunditur cum* ἐνεργής; *vide ad* 1, 1, 2. *& ad* 16, 23, 5. ἐναργὲς ἀτύχημα, 1, 21, 9. ποιῆσαι πᾶσιν ἐναργῆ καὶ γνώριμον τὴν κατάστασιν, 2, 70, 2. ἐναργὲς ἦν αὐτοῖς, 3, 105, 8. ἐναργῆ μαρτύρια, 4, 8, 4. 21, 9, 4. φέρειν ἀπολογισμοὺς ἐναργεῖς, 4, 14, 2. ἐναργὴς χρεία, 10, 11, 7. ἐναργέστερος τρόπος τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταθέσεως, 1, 35, 7. ἐναργέστερον δ' ἔσται, 8, 2, 7. *ubi alii* ἐνεργέστερον, *minus recte.* τὰ δ' ἐναργέστερα *vel* ἐναργέστατα, 4, 81, 14. ἐναργέστατον παράδειγμα, 7, 12, 2. ἐναργέστατον ἐφάνη πᾶσι, 1, 35, 2. ἐναργεστάτη διδάσκαλος, certiſſima magiſtra, 1, 1, 2. n.

Pro ἐναργῆ σφαγὴν, 5, 16, 6. ἐν Ἄργει *correxi cum Reiskio.* ἐναργῶς θεάσασθαι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. ἐναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐνδείκνυσθαι, 18, 6, 2.

Ἐναρμόζειν εἰς τοὺς καιροὺς, , , .

Ἐνάρχεσθαι, incipere, i. q. ἄρχεσθαι. ἐνήρχετο τῆς καταβάσεως, 3, 54, 4. τῆς ἐπιβολῆς, 5, 1, 3. τῆς πολιορκίας, 10, 12, 1. πολεμεῖν, 5, 1, 5. τῆς θερείας ἐναρχομένης, 5, 30, 7.

Ἐνασκεῖν, ἐν πράγμασι, 1, 63, 9. i. q. ἀσκεῖν.

Ἐναύειν; μὴ πῦρ ἐναύειν τινὶ, 9, 40,

9, 40, 5. „ἐναύσασθαι τῆς ἐλευθερίας, adſpirare ad libertatem," *Ern. Nempe* 17, 11, 7. *n. At ibi haud dubie* ἐγγεύσασθαι *corrigendum.*

Ἔναυσμα, fomes; βραχύ τι τῆς Ἑλλάδος ἔναυσμα καταλιπέσθαι (*f.* καταλείπεσθαι, *in paſſ.*) ὑπέλαβε, 9, 28, 8.

Ἐνδεὴς, indigens, deſtitutus; ἐνδεὴς ὢν σίτου καὶ χρημάτων εἰς τὰς δυνάμεις, 5, 1, 6. mancus, defectus; ἐνδεὴς τῇδέ πῃ, 6, 50, 4.

Ἔνδεια, ἡ, τῶν ἐπιτηδείων, 1, 16, 7. 1, 84, 2. τῶν ἀναγκαίων, 8, 9, 10. τῶν δαπανημάτων, 9, 42, 4. *Et nude*, ἡ ἔνδεια, inopia commeatuum, fames, 1, 19, 1 & 7. (*i. q.* σιτόδεια καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, 1, 18, 10.) 3, 72, 5. 5, 73, 6. 9, 44, 3. διὰ τῆς ἐνδείας κρατεῖν τῆς πόλεως, 7, 15, 4. *Sed* 5, 92, 6: ἐπὶ βραχὺ προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *haud dubie corruptum vocab. pro quo* Ἀρδανίαν *vel* Ἀρδάνειαν *legendum ſuſpicatus ſum.*

Ἐνδείκνυσθαι, digito monſtrare rem oculis ſubjectam, 3, 54, 3. 11, 9, 8. 18, 6, 2. *conf. Adn. ad* 3, 38, 5. oſtendere, clare monſtrare, docere, 2, 4, 3. 4, 28, 4. 25, 4, 11. μετ' ἀποδείξεως, 5, 16, 7.

Ἐνδεῖν, illigare, inſerere; ἐνδέοντες τὸ βέλος ἕως μέσου τοῦ ξύλου, 6, 23, 11.

In Medio; ἐνδήσασθαι φίλους, amicos ſibi conciliare, devincire, 4, 8, 2. εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν καὶ πίστιν ἐνδήσασθαί τινα, 10, 34, 1.

Paſſivum; ἐνδεδεμένος τῇ χάριτί τινος, beneficiis alicujus devinctus, 20, 11, 10. ἐνδεδεμένοι εἰς τὴν τῆς συγκλήτου πίστιν, in fidem ſenatus adſtricti, 6, 17, 8. ἐνδεδέσθαι ταῖς ὠναῖς, redemtionibus operum impliciti, 6, 17, 3. ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ συναλλάγματα, obærati, 13, 1, 3. *cf.* συνάλλαγμα. ἐνδεδεμένος ἀρχαίαις φήμαις, deditus, nimium tribuens, 12, 3, 2. *Et reciproce*, νομίσας βεβαίως ἐνδεδέσθαι τὴν Σικελιωτῶν ἀρχὴν, ratus ſibi firmiter devinxiſſe, conciliaſſe regnum, 9, 23, 2.

Ἔνδειξις, ἡ, cum aliquid digitis monſtratur, 3, 38, 5. *n.*

Ἔνδεσις, ἡ, revinctio, inſertio, connexio, 6, 23, 11.

Ἐνδέχεται, fieri poteſt, poſſibile eſt; εἰ ἐκ τούτων ἐνεδέχετο ἱκανὴν ποιήσασθαι τὴν διάληψιν, 3, 4, 1. ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, quam maxime fieri poteſt, 3, 49, 1. πῶς γὰρ ἐνδέχεται, qui enim id fieri poteſt? 8, 4, 3. εἰ ἐνδέχεται, 17, 9, 5. τῆς χώρας ὅσην ἐνεδέχετο, 33, 8, 12.

ἐνδεχόμενος, *i. q.* δυνατὸς, poſſibilis; οὐδὲν ἀπέλειπον τῶν ἐνδεχομένων, 1, 52, 4. 8, 2, 8. (*i. q.* τῶν δυνατῶν, 1, 42, 12.) τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ποιεῖσθαι, 1, 68, 13. 8, 2, 1. 3, 76, 2. τὰς ἐνδεχομένας πίστεις λαβεῖν, 8, 2, 2.

8, ε, 2. τὴν ἐνδεχομ. ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος, 5, 16, 1. τοὺς ἐνδεχομένους λόγους ζητεῖν, ſermones qui haberi potuerunt, 2, 56, 10. n. — *Erneſtus:* „narrationes (*non ſermones, ut Caſaubonus vertit*) probabiliter fictæ, *ut ſunt poëtarum; paulo poſt vocat* πιθανούς." — *Vide noſtram Adnot.*

ἐνδέχεσθαι, *i. q.* ἐκδέχεσθαι, accipere, interpretari, *ſi vera ſcriptura* 5, 41, 3. *n.* τῶν μὲν τὰς ἀγνοίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐνδεχόμενος, in deteriorem partem accipiens errata, *ſc. pro facinoribus.* — „*Sed non dubito, Polybium dediſſe* ἐκδεχ." *Ern.*

Ἐνδεχομένως, χειρίζειν τὰ πράγματα, probabiliter, commode quoad fieri potuit, pro viribus, 1, 20, 4. ἐνδεχ. γίγνεσθαι περί τι, 1, 74, 1. 15, 16, 1. βεβουλεῦσθαι ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, 4, 60, 6. προϊδεῖν τὸ μέλλον, 21, 9, 3.

Ἐνδιατρίβειν, τῇ χώρᾳ, morari in regione, 3, 88, 1. ταῖς εὐτυχίαις, in rebus ſecundis diutius verſari, 6, 18, 5.

Ἐνδιδόναι, τὴν πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις, tradere urbem, 1, 43, 1. 1, 38, 9. 3, 69, 1. αὐτὸν τοῖς Καρχηδ. 3, 13, 6. ἑαυτὸν ἐπὶ αἵρεσίν τινα, conſilio alicui accedere, ad conſilium aliquod manus dare, 9, 33, 11. *ubi* „*idem quod* ἐπιδιδ. *ait Ern. niſi ſic legendum;*" — *ſed nil opus videtur ſolicitare vulgatam, in quam conſentiunt libri. Abſolute*, cedere; τῶν ὁρμημάτων ἐνδόντων, 5, 100, 5.

„ἂν θεὸς αὐτοῖς ἐνδῷ, ſi deus lenior ipſis ſit, 4, 21. *ſed ſuſpecta eſt lectio viris doctis, & ed. pr. habet* δῷ. *Eſt tamen* ἐνδοῦναί τινι, ſe alicui exorabilem vel mitiorem præbere, *quod h. l. non male convenit.*" *Ern. Nos ex probatis msstis* αὖ δῷ edidimus, 4, 21, 11. *n. Porro* ἐνέδωκε διαβούλιον *mendoſe editum erat ex Bav.* 5, 58, 2. *&* 5, 102, 2. *pro* ἀνέδωκε.

Ἔνδοθεν, *pro* ἔνδον; οἱ ἔνδοθεν, oppidani, 16, 30, 6. *ut* οἱ ἐκ τῆς πόλεως, *de quo vide in* ἐκ.

Ἔνδοξος; τὰ ἔνδοξα, gloria, ſplendor; τὰ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἔνδοξα, 11, 2, 5. τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα, 12, 5, 6.

Ἔνδοσις, ἡ; γενομένης ἐνδόσεως, *bene Caſaub.* remittentibus obſeſſis; (cum cederent, *Erneſt.*) 5, 100, 2.

Ἐνδουχία, ἡ, ſupellex, vaſa, 18, 18, 6. — „*eadem quæ* ἐνδυμενία; *vide Intt. ad Heſych. Ern.*

Ἐνδυμενία, ἡ, *aliis* ἐνδυμένεια, ſupellex, 4, 72, 1. *præſertim* veſtes, 5, 81, 3.

Ἐνέδρα; ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν, 4, 59, 3.

Ἐνεδρεύειν, ἐν τοῖς συλλόγοις, 17, 3, 2.

Ἐνεῖναι. ὥσπερ ἐν δείπνῳ πάντα ἔνεστι ἱκανὰ, 22, 5, 13. οἱ ἐνόντες, qui intus ſunt, oppidani, 4, 63, 2. καταλαβὼν τοὺς Ῥωμαίους ἐνόντας

ἐπὶ τῆς στρατοπεδείας, ſic reſcripſi ex libris, 21, 10, 7. ubi ἔτι ὄντας ex ing. ediderat Caſaub. equidem μένοντας malueram. τοὺς συνόντας ex conj. edidi 6, 6, 3. pro vulgato τοὺς ἐνόντας.

ἔνι, pro ἔνεστι, licet, fieri poteſt; ὡς ἔνι μάλιστα, 21, 2, 14. 23, 14, 2. Sic 16, 20, 7. ubi importune adjectum erat verbum φαίνεται, quod delevi. ἵνα ἐνῇ εὑρεῖν τὴν ἀκρίβειαν, 12, 11, 5. i. q. ἐξῇ ibid.

Ἕνεκεν; ἕνεκεν Ῥωμαίων, per Romanos licet, 24, 10, 14. ἐξῆν αὐτῷ χορηγιῶν ἕνεκεν, 28, 9, 5.

Ἐνενήκοντα, 1, 51, 12. n. 4, 16, 6. ubi vulgo ἐννενήκοντα, quemadmodum & nos edidimus 37, 3, 5.

Ἐνεργάζεσθαι, τινὶ θάρσος, 2, 64, 5. φόβον, 2, 6, 7. n. 8, 60, 10. 5, 43, 5. ἐλπίδας, 3, 13, 8. προθυμίαν, 5, 64, 7. δόξαν, opinionem, 10, 3, 2. Adde 3, 63, 3. 3, 76, 13. Et cum præpoſ. ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνεργάσαντο, 6, 2, 15. niſi ibi ἐν ante πᾶσιν adhæſit ex poſtrema litera vocis præcedentis χώραν; (conf. ſupra in ἐν, num. 7.) quemadmodum viciſſim 3, 51, 13. ubi vulgo legitur φόβον εἰργάσατο τοῖς ἑξῆς, præpoſitio ἐν ab initio verbi extruſa eſt, occaſione ejusdem literæ ν, in quam deſinit vox præcedens, ubi reſcribendum utique ἐνειργάσατο videtur. conf. ſupra in ἐν, num. 8. ταῖς Αἰτωλοῖς μῖσος ἐνειργάσαντο πρὸς αὐτὸν, 15, 23, 7. ubi perperam ἐναργάσαντο debuit miſſi.

ἁλιεῖς ἐνεργασάμενοι τοῖς τόποις, qui piſcatum ibi exercuerant, 10, 8, 7.

Ἐνέργεια, ἡ, 1) vis, efficacia; ἡ τῶν βελῶν ἐνέργεια, 8, 9, 2. Et de hominibus, induſtria, gnavitas; ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐνέργεια καὶ φιλοτιμία, 1, 57, 2. ἡ τοῦ βασιλέως ἐνέργεια, 10, 31, 10. Fr. gr. 8. Vis vitalis, quæ animanti ineſt, qua differt corpus mortuum a vivo animali, 1, 4, 7. ubi ἡ ἐνέργεια reſpondet τῷ ἐμψύχῳ, quod præceſſit.

2) In orationibus oratorum, poëtarum, atque etiam hiſtoricorum, ἡ ἐνάργεια, eſt nervoſa amplificatio argumenti, quæ vim narrationi addit, rem ad vivum depingendo & veluti oculis ſubjiciendo lectorum vel auditorum; ſic 15, 36, 2. n. 34, 4, 3. n. ubi pro ἐνάργειαν, quod edidimus, reſtitutum auctori ἐνέργειαν velim, in quod conſentiunt libri.

3) Interdum fere idem valet quod ἐνάργεια, quo proclivius fuit, ut paſſim cum illo vocab. permutaretur a librariis; (conf. ſupra, in ἐνάργεια,) ſed differt tamen, & ea notione accipitur, qua in philoſophorum ſcholis diſtinguitur actus a potentia, aut qua & alias diſtinguere ſolemus realitatem rei, ſi ita loqui

ſenſu latine fas eſt; aut rem ipſam, rem actu exiſtentem & ſenſibus noſtris ſubjectam; a mera cogitatione, notione, vel ſpe, quam de ea conceperamus. Sic 5, 44, 6. n. non ſollicitandum videtur hoc vocab. in illa phraſi ἡ τῆς παρουσίας ἐνέργεια. Parique ratione 16, 23, 5. teneri debuerat διὰ τῆς τῶν εἰσαγομένων ἐνεργείας, in quod conſentiunt ſcripti libri omnes. Ac videndum, an in illa dictione, τοῖς λόγοις ἐκπεφύσησθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, ex vetuſtiſſimis codicibus Vat. Flor. & Urſini codice ἐνεργείας ſit adſciſcendum. Sic & 6, 15, 8. ubi cum Caſaubono & nonnullis e codd. noſtris ἡ τῶν κατειργασμένων πραγμάτων ἐνάργεια edidimus, fortaſſe ἐνέργεια ex edit. Hervag. fuerat revocandum, cum qua conſentit codex Pariſinus D. in quo plurimæ probatæ lectiones conſervatæ ſunt, quæ in aliis codicibus depravatæ. Denique nec ita male fortaſſe habet ἡ τῆς Ἰταλίας ἐνέργεια, quod pro ἐνάργεια præferunt codd. Vat. & Flor. 3, 54, 2.

Ἐνεργεῖν, facere, efficere, perficere. οὐκ ὀλίγα ἐνήργησε καὶ παρεσκευάσατο πρὸς τὸν πόλεμον, 3, 6, 5. πάντα κατὰ δύναμιν ἐνεργεῖν, 17, 14, 8. ἐνεργεῖν τὴν συμμαχίαν, operam dare ut conſtet ſocietas, 27, 1, 12. n. Abſolute, agere, operari; τῶν αἰτίων ἐνεργούντων κατὰ τὸ συνεχὲς, 4, 40, 4. Et in paſſivo; ὁ Κλεομενικὸς ἐνηργεῖτο πόλεμος, 1, 13, 5. τὰ ἐν καιρῷ ἐνεργούμενα, 9, 12, 3 & 7. ἐνεργήσεται τὸ κριθὲν, 9, 13, 9. Contra, mendoſe legebatur vulgo φόβον ἐνεργησάμενοι, pro ἐναργασάμενοι, 2, 6, 7. Sed 7, 5, 8. pro ἐνῆγον τὰ τοῦ πολέμου haud cunctanter ἐνήργουν correctum oportuerat.

Ἐνέργημα, τό; τὰ ἐνεργήματα, actiones, facta, 2, 42, 7. 4, 8, 7. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργήματα, res bello geſtæ, Fr. gr. 91. ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Ἐνεργὴς, efficax, acris, validus, i. q. ἐνεργὸς, inter quæ vocabula ſæpe variant libri, ſed plerique & vetuſtiores ἐνεργὸς conſtanter præferre ſolent; vide Adnot. ad 1, 1, 2. & confer ἐνεργός. παράταξις ἐνεργὴς, 2, 65, 12. n. lege ἐνεργός. ἐνεργῆ ποιούμενοι τὴν ἔφοδον, 11, 23, 2. ubi quidem conſentiunt libri. ἐνεργεστέρως ἀποφαίνουσι τὴν ναυμαχίαν, 16, 14, 5. n. ἐνεργεστάτην διδάσκαλον voluerat Caſaub. 1, 1, 2. pro ἐναργεστ. ſed vide noſtram ibi Adnot.

Ἐνεργητικὸς; ἡ ἐνεργητικὴ περὶ τὰς πράξεις αὐτοπάθεια, cum quis ipſe intereſt rebus quæ geruntur, & agit ipſe, 12, 28, 6.

Ἐνεργὸς, confer ἐνεργής. De homine; ἐνεργὸς ἐγίγνετο περὶ τὴν πολιορκίαν, gnavus, acris,

acris, induſtrius, aſſiduus, 3, 17, 4. 5, 91, 5. *De re*, efficax, acris, vehemens; γιγνομένης ἐνεργοῦ (*al.* ἐναργοῦς) τῆς πολιορκίας, 1, 42, 10. *n.* τὴν ἔφοδον ἐνεργὸν, *alii* ἐνεργῆ, 3, 19, 5. *n.* *Sic* προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ καταπληκτικὰς ποιεῖσθαι, 4, 63, 8. 3, 13, 8. ἐνεργὸν καὶ βίαιον προσβολὴν, 5, 60, 6. τὸ σύμπαν ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν, *de acie navali Romanorum triquetra*, totum corpus ad omnia expeditum & efficax, 1, 26, 16. *Sic* παράταξις ἐνεργὸς, 2, 65, 12. *n.* συνακοντιζόμενοι ἐνεργοῖς καὶ πυκνοῖς τοῖς ὑσσοῖς, validis frequentibusque pilis, 1, 40, 12. *Nonnunquam commode exponetur* rapidus, celer, citatus. ἐνεργὸς καὶ πρακτικὴ νομὴ τοῦ πυρὸς, 1, 48, 5. ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν, 3, 2, 2. τὴν παρουσίαν, 4, 67, 7. ἐνεργὸν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, 5, 8, 3. *ſic* 5, 72, 8. 5, 97, 5. 9, 5, 8. 9, 8, 9. 10, 49, 3. *ubi opponitur* σύμμετρος πορεία, *vs.* 2. *Superlat.* ἀκροβολισμοὺς ὡς ἐνεργοτάτους ποιεῖσθαι, 3, 106, 4.

Ἐνεργῶς, ſedulo, acriter. ἐνεργῶς προσέκειντο τῇ πόλει, 1, 11, 6 & 10. συνήθροιζον στόλον ἐνεργῶς, 1, 39, 15. τὰς πόλεις ἐνεργῶς ἐτείχιζον, 3, 40, 4. πάντα ἐνεργῶς ἡτοίμαζον, 3, 75, 7. ἐνεργῶς χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, 2, 54, 7. ἐπιγενομένης ἐνεργῶς τῆς βοηθείας, 2, 9, 4. *n.* *ubi ſi vera eſt ſcriptura, erit* ἐνεργῶς celeriter, citato, *ſicut* 1, 40, 14. 4, 71, 4. *ſed* 2, 9, 4. *ſuſpicari licet* ἐναργοῦς *vel* ἐνεργοῦ. *Comparat.* προσέκειτο τοῖς πολεμίοις ἐνεργότερον, 4, 59, 2.

Ἐνερευθὴς τῷ χρώματι, ruber colore, 32, 9, 8.

Ἐνεχυριάζειν, pignora capere, 6, 37, 8.

Ἐνέχυρον τιθέναι τι, aliquid pignori dare, 5, 2, 10.

Ἐνθουσιασμὸς, divinus & fanaticus quidam furor, 8, 23, 4. 11, 12, 2. ὁ αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνθουσιασμὸς, ſingulare ejus ſtudium & ardor in hanc partem, *nempe venationem*, 32, 15, 8.

Ἐνιαύσιος, annuus. πέντε ἐνιαύσιοι στρατεῖαι, 6, 19, 1 & 3.

Ἐνιέναι, (*ab* ἐνίημι) τὸ πῦρ τοῖς πύργοις, ignem immittere, injicere, 1, 48, 7. *Fr. gr.* 48. ἐνίεσαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 7. ἐνιέναι διαβολὰς κατά τινος, calumnias, ſuſpiciones, ſpargere contra quem, 28, 4, 10.

Ἔνιοι; κοινῇ δὲ καὶ μετὰ πολεμικῆς ἐνίων συντάξεως ἄπρακτοι, 4, 8, 9. τοῖς μετ' αὐξήσεως ἔνια εἰθισμένοις ἐξαγγέλλειν, 10, 27, 8.

Ἐνίστασθαι, ἐνστήσασθαι, 1) reſiſtere, adverſari; ταῖς ἐπιβολαῖς, 2, 46, 4. ἐν ἀρχαῖς περὶ τῶν τοιούτων ἐνίστασθαι, naſcenti malo reſiſtere, 4, 76, 8. repugnare, intercedere, vetare, *ut tribuni pl.* 6, 16, 4. *ſic* 35, 6, 1. 2) ἐνίστα-

στασθαι τοῖς πολεμίοις, inſtare hoſtibus, premere, urgere hoſtes, 3, 97, 1. 3) incipere, ſuſcipere, inſtituere; πόλεμον πρός τινα, 2, 71, 9. 4, 2, 11. 32, 19, 8. ὀργὴν καὶ μῖσος πρός τινα, 1, 82, 9. τὸν βίον παρὰ φύσιν, 18, 37, 11. τὴν διήγησιν ὑπέρ τινος, 22, 16, 1. ὃς τὴν ἀρχὴν ἐνεστήσατο τῆς ἐπιβολῆς, 18, 24, 6.

In Paſſivo; ἐνίστασθαι, imminere, inſtare, adeſſe; μείζονος ἐνίστατο πολέμου κατάρχη, 1, 71, 4. ἅμα τῷ ἐνίστασθαι τὴν ἐαρινὴν ὥραν, 2, 64, 1. ἐνισταμένης τῆς θερείας, *& ſimil.* 22, 5, 1. 2, 54, 5. 2, 65, 1. 3, 77, 1. 4, 37, 3.

Sic ἐνστῆναι *&* ἐνεστηκέναι, cœpiſſe, ortum cepiſſe, adeſſe; ὁ πόλεμος ἐνέστη, ortum cepit bellum, 3, 6, 1. ὁ νῦν λόγος ἐνέστηκε, præſens ſermo cœpit, ſuſceptus eſt, 8, 2, 7. ἔτος ἐνειστήκει ἑκκαιδέκατον, cœptus erat, aderat, agebatur annus ſextus decimus, 1, 6, 1. κατὰ τὸν λόφον ἐνειστήκει κίνδυνος, cœptum erat, commiſſum erat prælium, 2, 28, 9. *Hinc* ἐνεστὼς, *non* inſtans *vel* imminens, *ſed* qui cœptus eſt, *i. e.* præſens; *ſic* ὁ ἐνεστὼς πόλεμος, præſens bellum, 1, 75, 2. 1, 82, 8. 1, 83, 2. 5, 101, 9. μὴ παριέναι τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν, 1, 60, 9. 7, 5, 4. ὁ ἐνεστὼς βασιλεὺς, rex hujus temporis, 18, 38, 5. ἤδη τῆς πολιορκίας δεύτερον ἔτος ἐνεστώσης, jam in alterum annum durabat obſidio, 7, 15, 2. τὰ ἐνεστῶτα, res præſentes, id de quo agitur, 2, 26, 3. 3, 15, 4.

Ἐνναταῖος διανύσας, nono die pervenit, 3, 53, 9.

Ἐννενήκοντα, *vide* ἐνενήκ.

Ἐννήρης, ἡ, novem ordinum remorum navis, 16, 7, 1.

Ἔννοια, ἡ, *cum opponitur* τῇ ἐπιστήμῃ, *eſt* aliqualis notio, 1, 4, 9. *ſed* ἀληθινὴ ἔννοια *eſt* vera & juſta notio *vel* notitia, *ut* εἰς ἀληθινὰς ἐννοίας ἄγειν τινὰ ὑπέρ τινος, 1, 15, 13. ἀγαγεῖν τινα εἰς ἔννοιαν τινὸς, notitiam alicui adferre rei, 1, 41, 7. εἰς ἔννοιαν ἄγειν τινὰ τῆς τοῦ νικᾶν ἐλπίδος, admonere, ab oculos ponere, 1, 49, 10. εἰς ἔννοιαν ἔρχεσθαί τινος, 1, 57, 4. ἔννοιαν λαβεῖν τινος, notitiam capere, cognoſcere, 1, 57, 2. 4, 69, 6. 9, 24, 7. ἔννοιαν ἔλαβον τῆς αὐτῶν ἀγνοίας, ſuum errorem agnoverunt, 20, 10, 13. λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ πεπραγμένων, cogitantes ea, ubi animum ſubiit cogitatio eorum quæ Dii patrata fuerant, 5, 9, 2. οὐχ οἷόν τε τοὺς Ἕλληνας ἔννοιαν λαβεῖν ἐλευθερίας, 17, 11, 4. ἔννοια τῶν πραγμάτων, cogitatio, memoria rerum ab aliquo geſtarum, 15, 10, 6.

κοινὴ ἔννοια, ſenſus communis; τὸ παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, 10, 27, 8.

Ἔννομος, legitimus; ἔννομον βασιλείαν εἰς τυραννίδα μεταστήσας, 2, 47, 3.

Ἐννυ-

Ἐνυπερηφανεῖν (?), ἐν τῇ χώρᾳ, 3, 22, 13.

Ἐνοικεῖν; οἱ ἐνοικοῦντες, oppidani, 9, 4, 7. 24, 6, 5.

Ἑνοποιεῖν, in unum jungere, 8, 6, 11.

Ἔνορκος, jurejurando obſtrictus; ἐνόρκους σφᾶς ἐποίησαν, 6, 49, 2. ἐνόρκους εἶχον τοὺς ϛρατιώτας, 9, 6, 6. jurejurando ſancitus; ἔνορκος συμμαχία, 4, 9, 4. συνθήκη, 27, 16, 3.

Ἐνορμᾶν, irruere; παραστατικῶς ἐνώρμησεν εἰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς, 16, 28, 8.

Ἐνορμεῖν (ἐν τῷ λιμένι,) in ancoris ſtare; ſtationem habere, 16, 29, 13.

Ἐνοχλεῖν, moleſtare, incommodare, opponere ſe; τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον, 2, 25, 6.

Ἔνοχος κατηγορήματι, 12, 14, 1. ἁμαρτήμασι, 12, 23. 1 ſq. ἐγκλήμασι, 31, 8, 5.

Ἔνστασις, ἡ, (i. q. ἀντίπραξις) adverſario, 6, 17, 8. τοῦ πολέμου, initium, 4, 62, 3. ἀπὸ ταύτης τῆς ἐνστάσεως, ab hoc initio, 20, 11, 9. conſ. ἐνίστασθαι.

Ἐνσχολεῖν, commorari inibi aliquamdiu, 9, 17, 1.

Ἐνταυθοῖ, ibi, ibidem, 5, 13, 8.

Ἐντάφιον, τὸ, linteum ſepulcrale, ornamentum ſepulcrale; κάλλιστον ἐντάφιον ὁ ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατος, 15, 10, 3. ἡ πατρὶς καὶ τὸ ταύτης πῦρ, ἐντάφιον καλὸν, 39, 2, 9.

Ἐντείνειν; ἐντεταμένος τῇ διανοίᾳ περὶ τὸ προτεθὲν, 10, 5, 1.

Ἐντελής, δεκαναΐα, decem naves rebus omnibus inſtructæ, 25, 7, 1. ἐντελεῖς παρασκευαὶ, omnes adparatus ad oppugnationem neceſſarii, 8, 36, 1.

Ἐντέλλειν; in Med. ἐντελλόμενοι πολλὰ τοῖς τῆς γερουσίας, etiam atque etiam mandant, commendant ſenatoribus, 1, 87, 4. In paſſivo, notione activa; ἐντέταλμαι ταῦτα, hæc mandata dedi, 17, 2, 1.

Ἐντελῶς ἐξαδυνατεῖν, prorſus nil poſſe, 10, 30, 3.

Ἐντεῦθεν, illico, e veſtigio, 3, 69, 10. cf. αὐτόθεν.

Ἔντευξις, ἡ, 1) congreſſus, colloquium, audientia; 2, 8, 6. 5, 67, 11. κατὰ τὴν ἔντευξιν, in congreſſibus, 11, 34, 9. κατὰ τὰς ἐντεύξεις, 10, 40, 2. εἰς ἔντευξιν δοῦναι ἑαυτὸν, copiam ſui facere, 3, 15, 4. ἐντεύξεις ἐποιεῖτο πρὸς τὸν βασιλέα, adibat regem, 5, 35, 4. χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, deſtinavit audiendis eis qui ſecum colloqui voluiſſent, 16, 21, 8. πρὸς τὴν ἔντευξιν αὐτῶν καλῶς ἀπήντησεν ἡ σύγκλητος, cum ad audientiam venirent, honorifice obviam eis ivit ſenatus, 25, 6, 6. αἱ κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, 18, 33, 4.

2) lectio libri, 1, 1, 4. 9, 1, 3. cf. ἐντυγχάνειν.

Ἐντίθεμαι; τοιαύτας ἀποφάσεις ἐντιθέμενος τοῖς ὑπομνήμασι, Suidas in Ἔνοχος ex Polyb. 12, 23, 2. ſed rectius libri Polybiani ἐκτιθέμενος ἐν

ἐν τοῖς ὑπομν. *Vide* ἐκτιθ.

Ἐντίκτειν δόξαν τινί, opinionem alicui injicere, ingenerare, 12, 23, 2. ἐντίκτειν τινὶ ὁρμήν τι &c. 17, 11, 4.

Ἔντονος. ἐντονωτέροις λιθοβόλοις *beiis Hero pro* εὐτονωτέροις, 8, 7, 2.

Ἐντὸς Ἴβηρος ποταμοῦ, 3, 14, 9. (*conſ. Adn. ad* 3, 14, 2.) 3, 76, 6. n. 10, 7, 3. *&* ἐντὸς Ἡρακλέων στηλῶν, 10, 7, 5. n. *contrariam rationem habet* τοῦ ἐκτός; *ubi de Romanis agitur, eſt* ab oriente; *ubi de Pœnis*, ab occidente. *Conſ.* ἐκτός.

Ἐντρέπεσθαι, moveri, cedere dictis, precibus, 3, 10, 3. 4, 47, 4. ἐντραπείς, commotus, 30, 18, 3. ἐντράπητε καὶ πείσθητε τοῖς παρακαλουμένοις, 11, 5, 6. ἐνετράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν, 22, 14, 5. n. εἰ μὲν ἐντρέποιντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, 13, 7, 5. ἐνετρέποντο ἅπαντες ἀκούοντες ἐν ἑαυτοῖς, animis commoti ſunt, 31, 12, 6. ἐντρέπεσθαι τινά, (*i. q.* εὐλαβεῖσθαι) revereri aliquem, pudore alicujus retineri, reſpectum alicujus habere, 9, 36, 10. *ſic* ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα, 30, 9, 2. *Et cum genit. perſ.* οἷς πρότερον οὐ προσέσχετε τὸν νοῦν, τούτων νῦν ἐντραπέντες, 9, 31, 6. *Rurſus cum accuſ. rei;* τὴν ἐξ αὐτῶν γεγενημένην εὔνοιαν ἐντρεπόμενοι, 2, 49, 7. 22, 27, 6. τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, 18, 15, 3.

Ἐντροπή, ἡ, cum cedimus alicujus dictis vel precibus, 4, 52, 2.

Ἐντυγχάνειν, τῷ βασιλεῖ περὶ τούτων, adire regem, 4, 76, 9. ἐνετύγχανον τούτοις, conveniunt hos cum eisque agunt, 4, 30, 1. οἱ ἐντυγχάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, lectores, 1, 35, 6. 2, 61, 3. *Et inde* οἱ ἐντυγχάνοντες, (*ſcil.* τῇ βίβλῳ, qui in librum incidunt; *conſ.* ἀναλαμβάνειν.) lectores, 1, 3, 10. 1, 4, 1. 1, 15, 13. 2, 40, 5. 3, 9, 2. (*i. q.* ἀναγινώσκοντες *ibid. vs.* 5.) 12, 23, 2.

Ἐνυάλιος, ὁ. 3, 25, 6.

Ἐνυβρίζειν γυναιξί, vim inferre, 10, 26, 3.

Ἔοικα, *vide* εἴκειν.

Ἐξ. *vide* ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, enunciare, tradere, narrare, *de hiſtorico;* 3, 1, 3. 6, 3, 2. 10, 24, 3. 10, 27, 8. 12, 15, 10. σαφῶς ὑπὲρ ἑκάστων, 4, 87, 12. δεόντως ἐξαγγέλλειν τὰς πράξεις, recte exponere, *ſcil.* quoad dictionem, comte & ornate, 16, 17, 10. *coll. c.* 18, 2.

Ἐξάγειν; ἐξαγηοχέναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, 24, 3, 1. ἐξαγηόχει τοὺς οἰκήτορας (ἐκ τῶν πόλεων) 26, 6, 5. τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ Πόντου, quæ exportantur, 4, 47, 1. ἐξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem ſibi conſciſcere, 40, 3, 5. ἐξάγειν τινὰ ἐκ τοῦ ζῆν *ex Legat.* 52. *id eſt ex* 24, 12, 13. *citavit Erneſtius, ſed ibi* αὐτοὺς *intelligendum*

legendum pro ἑαυτοῖς, ut recte interpretatus eſt Caſaub. ut educerent ipſi ſe e vivis.

Ἐξαγοράζειν, *i. q. ſimplex; ἐξηγόρασε παρ' αὐτῶν τὰ μονόξυλα πλοῖα πάντα*, 3, 42, 2.

Ἐξαγωγὴ, ἡ, 1) eductio *militum e caſtris, adverſus hoſtem*, 5, 24, 4. 10, 11, 3. 11, 22, 2. 10, 21, 4. *ἐξαγωγὴ σίτου*, exportatio frumenti, 28, 2, 2. *σιτικὴ*, 28, 14, 8. mercium, 4, 38, 9. 2) finis, exitus, terminatio rei; *ἡ τῶν παρόντων κακῶν ἐξαγωγὴ*, 2, 39, 4. *τῶν πραγμάτων*, 4, 51, 9. *τὴν ἐξαγωγὴν ποιεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων*, componere controverſias, 9, 33, 11.

Ἐξᾴδειν; *ἐξᾷσαι τὸ κύκνειον*, 31, 20, 1. n.

Ἐξαδυνατεῖν, viribus deficere, 1, 58, 5. *ἐντελῶς*, prorſus nil poſſe, 10, 30, 3.

Ἐξαθυμεῖν, 11, 17, 6. *idem fere quod ἀθυμεῖν.*

Ἐξαίρειν, 1) tollere, exigere, excitare; *τὰς χεῖρας*, 3, 62, 8. 3, 84, 10. *τοὺς κόρακας*, 1, 22, 8. *τὰς σαμβύκας*, 8, 6, 11. 8, 7, 8. *τὰς προβοσκίδας ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν*, 3, 46, 12. *ἐξαιρόμενος κονιορτὸς*, 3, 65, 4. *ἐξαίροντες legendum videtur, pro vulgato ἐξαιροῦντες*, 8, 9, 4. n. *Pari ratione ἐξαιρομένης Φλογὸς correxi* 14, 5, 1. *pro ἐξαιρουμένης, quod ibi legebatur.*

2) movere caſtra, progredi cum exercitu; *ἐξάραντες παντὶ τῷ στρατεύματι*, 2, 23, 4. 18, 2, 3. 21, 8, 2. *Et notione tranſitiva, ſi vera lectio veterum codicum*, 3, 101, 6. *ἐξῆρε τοὺς εὐζώνους*, movit, eduxit expeditos, *ubi tamen tenendum ἐξῆγε putavi, quod e recentiſſimis msstis adoptavit Caſaub.*

3) *ἐξηρμένοι*, laudibus ferentes *interpretatur Erneſtus*, 4, 4, 5. *nempe Caſaubonum ſecutus, qui illa verba, τῶν ἐξηρμένων τὸν ἄνδρα κατὰ πάντα τρόπον, ſic vertit*, Dorimacho omnibus modis deditus; *nos*, qui virum *vel* virilitatem quovis modo exuerat; *vide Adnot: ſed fortaſſe ἐξηρημένων legendum.*

Ἐξαιρεῖν, *πόλιν κατὰ κράτος*, vi capere urbem, 1, 76, 10. 3, 16, 5. 5, 58, 9. *ἐξαιρεῖν τὰς ὄψεις*, oculos eripere; *ἐμψύχου σώματος τῶν ὄψεων ἐξαιρεθεισῶν*, 12, 7, 3. *ἐξαιροῦντες τοὺς ἄνδρας σὺν τοῖς ὅπλοις*, 8, 9, 4. n. *ἐξαίροντες ſcribe*, in altum tollentes.

In medio; ἐξαιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας, eripere, eximere periculo, liberare, 1, 36, 5. 8, 32, 3. 25, 14, 5. *τινὰ τοῦ πολέμου*, a bello aliquem liberare, 1, 11, 11. *ἐξαιρεῖσθαι τὸ Φιλότιμον ἐν ταῖς μάχαις τῶν ἀντιταττομένων*, ardorem pugnandi adimere hoſtibus, 6, 58, 9.

τῶν ἐξῃρημένων τὸν ἄνδρα fortaſſe ſcribendum 4, 4, 5. *pro ἐξηρμένων. Conf. ἐξαίρειν.*

Ἐξαί-

Ἐξαίρεσις, ἡ, τῶν ὀργάνων, excitatio, erectio machinarum, 14, 10, 9.

Ἐξαίσιος, inuſitatus, ingens, immanis; ὄμβρος, 2, 31, 10. καὶ βροντή, 18, 3, 7. συστροφὴ κατὰ τὸν ἀέρα, 11, 24, 9. κρότος, 18, 29, 6. 30, 13, 10. χειμῶνος μέγεθος ἐξαίσιον, *Fr. gr.* 49.

Ἐξαιτεῖν, expetere aliquem ut dedatur, τὸν Ἀννίβαν, 4, 66, 9. *Sic in Paſſivo*, ἐξαιτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥοδίων, 30, 8, 6. *In Medio*; εἰς ἑαυτοὺς ἐξαιτούμενοι τὴν κτῆσιν, ſibi petentes poſſeſſionem, 30, 18, 2.

Ἐξακολουθεῖν; ἡ ἐξακολουθήσουσα εὔνοια σφίσι παρ' αὐτῶν, 4, 5, 6. ἡ ἐξακολουθ. αὐτῷ φήμη, 5, 78, 4. *n.* ῥᾳδίως ἐξακολουθήσοντα τοῖς ἐκεῖ φίλοις, qui facile obſecuturus erat amicorum conſilio, 17, 10, 7. *n. ſed* τοῖς φίλοις *eſt ex Scalig. & Caſaub. ingenio*; τοὺς φίλους *perperam dabant libri.*

Ἐξακριβοῦν, περί τινος, adcurate inquirere, diſcutere & dijudicare, 2, 56, 4. τοὺς λόγους ὑπέρ τινος, ſubtiliter & enucleate verba facere de re, 3, 31, 1.

Ἐξαλείφειν πόλιν, prorſus delere, 30, 18, 4. — „*Similiter* γένος ἐξαλείφειν *dixit Ioſeph.* 17, 12, 2." *Ern.*

Ἐξαλλάττειν, immutare; *& neutraliter*, differre; *tum* (*ſicut* διαφέρειν) differre in meliorem partem, præſtare; βραχὺ ἐξήλλαχε τοῦτο ἐκείνου, nonnihil hoc præſtat illi, 10, 45, 1.

μηδὲν ἐξηλλαγμένον, nil ſingulare, nil maxime novi, 2, 37, 6. τὸ τῆς φωνῆς ἐξηλλαγμένον, diverſitas ſermonis, 3, 58, 8. θαυμαστὸν αὐτῷ φανῆναι καὶ τελέως ἐξηλλαγμένον, prorſus ſingulare, prorſus a re præſente alienum, 15, 19, 5.

Ἔξαλλος, diverſus, *cum ſignificatione* præſtantiæ; οἱ ἡγούμενοι ἐξάλλους ἐσθῆτας ἔχουσι τῶν ὑποταττομένων, 6, 7, 7. ἔξαλλοι περὶ τὴν τροφὴν ἀπολαύσεις, exquiſitior uſus alimentorum, *ibid.*

Ἐξάλλως, ſingulariter, exquiſito ſtudio, 32, 25, 7. — „magnifice. *Suidas*, κατ' ὑπεροχὴν, *ubi hunc locum laudat. Adde Heſych. in* ἔξαλλα." *Ern.*

Ἔξαλος, extra mare, ſupra ſuperficiem maris eminens; ἔξαλον φέρεται τὸ ζῷον, 34, 3, 3. ἔξαλος πληγὴ, *in prælio navali*, 16, 3, 8. 16, 4, 12. *cf.* ὕφαλος.

Ἑξάμηνος; ἑξάμηνοι ἀνοχαὶ, induciæ ſemeſtres, 21, 3, 11. *cf.* ἔκμηνος.

Ἐξανάστασις, 1) ſurrectio; προσεξερείδεσθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν, ad ſurgendum, 3, 55, 4. 2) everſio, expulſio, 2, 21, 9. 2, 35, 4.

Ἐξανδραποδίζεσθαί τινα, in ſervitutem redigere, 4, 34, 9. 5, 100, 8. 9, 38, 8. 9, 39, 2. 15, 24, 1. 30, 15, 6. 33, 8, 3. τοὺς βίους τῶν τεθνεώτων, bona interfectorum inva-

invadere, rapere, 32, 21, 11.

Ἐξανδραποδισμὸς, ὁ, 15, 23, 3. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινὶ, 6, 49, 1. 11, 6, 2.

Ἐξανέψιος; οἱ ἐξανέψιοι, filii conſobrinorum. 6, 2, 6.

Ἐξανιστάναι. ἐξαναστῆσαι ἄρδην τοὺς Καρχηδονίους, prorſus ejicere ſedibus, funditus delere Pœnos, 3, 5, 5. *ubi opponitur* μεταναστῆσαι, ſedes mutare cogere, translocare. ἐξανιστάμενοι, qui ſedibus ſuis relictis movent in alios fines, 2, 19. 1.

ἐξαναστῆναι, *ſcil.* ἐκ τῆς ἐνέδρας, ſurgere, cooriri ex inſidiis, 5, 95, 9. 8, 16, 7 *ſq.* 10, 31, 4. ἐξαναστάντες, ſurgentes *e compotatione*, 8, 29, 4. ἐξαναστάντες Μακεδόνες, excitati e ſomno & exciti ad prodeundum, ſurgentes & prodeuntes, 15, 31, 2. ὄρος ἐξανεστηκὸς ἐκ τῆς περικειμένης χώρας εἰς ὕψος ἱκανὸν, ad inſignem altitudinem adſurgens, erectus, 1, 56, 4.

Ἐξαπέλεκυς ἡγεμὼν, prætor Romanus, 2, 24, 6. 3, 40, 14. στρατηγὸς, 3, 106, 6. *& de prætore urbano*, 33, 1, 5. *& unde*, ἐξαπέλεκυς, 3, 40, 11. 3, 56. 6. *Sic pro* τῶν πελεκυφόρων, 2, 23, 5. *n. corrigendum* ἐξαπελέκεων. ἡ ἐξαπέλεκυς ἀρχὴ, prætura, 3, 40, 9.

Ἐξαπιναῖος, ſubitus, improviſus; ἐξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ τῆς ἐφόδου γενομένης, 26, 6, 1. *ubi neſcio, ſit-ne* ἐξαπιναίας *corrigendum, an fœminini formam in adjectivo* ἐξαπιναῖος *maſculino ſimilem formarit Polybius, an denique (quod veriſimillimum mihi videtur)* ἐξαπιναίου *adverbialiter accipiendum ſit, tamquam idem valens ac* ἐξαπίνης *vel* ἐξαπιναίως.

Ἐξαπορεῖν; ἐξηπόρουν τοῖς λογισμοῖς, inopes erant conſilii, rationem nullam inire poterant, 1, 62, 1. *& unde* ἐξηπόρησαν, neſciebant quo ſe verterent, 4, 34, 1. 3, 47, 9. κατὰ πάντα τρόπον ἐξαποροῦντες, 3, 48, 4.

Ἐξαποστέλλειν, 1) mittere *legatos ad aliquem*, 3, 11, 1. 4, 26, 2. 4, 30, 1. 5, 103, 3. 21, 14, 9. *Sic in Paſſiv.* διακούσαντες τῶν ἐξαποσταλέντων πρεσβευτῶν, 3, 40, 2. βούλεσθαι τὸν Ἀντίοχον ἐξαποσταλῆναι πρεσβευτὰς, velle, cupere Antiochum, ut mittantur legati, (*ſcil. ab utraque parte in locum aliquem definitum*) *qui de rerum ſumma agerent*, 21, 13. 2. *n. ubi reſtitutam in contextum utique velim Urſini illam emendationem* βούλεσθαι, *pro* βουλεύεσθαι *quod ex mſſtis revocavi. Nam, quod in verſione latina poſui*, cogitare Antiochum de mittendis legatis, *id in Græco poſtulabat* ἐξαποστεῖλαι *in activo: quare, cum in paſſivum* ἐξαποσταλῆναι *conſentiant libri, qui duo verba* βούλεσθαι *&* βουλεύεσθαι *paſſim inter ſe permutant, intelligi*

telligi par erat, hoc loco pa-rițer alterum alterius locum invaſiſſe. In bello, ἐξαποστέλλειν *eſt* mittere, emittere adverſus hoſtem, *ut* 4, 11, 6. *& ſæpius alias.*

2) remittere, dimittere; εἰς τὴν οἰκείαν ἐξαπέστειλεν αὐτὸν, domum dimiſit, 10, 35, 2. ἐξαπέστειλε τὸν Ἀρχίδαμον χωρὶς λύτρων, Archidamum (*qui captivus fuerat*) absque pretio dimiſit, remiſit, 4, 84, 4. τοὺς πρέσβεις ἀναποκρίτους ἐξαποστέλλειν, ſine reſponſo remittere, 15, 2, 4. *Sic in eadem connexione pro ſimplici verbo* ἀπέστειλε, *quod vulgo* 4, 34, 1. *legitur, in codice Aug.* ἐξαπέστειλε *pro varia lectione notatur, quæ in contextum fortaſſe fuerat recipienda. Rurſus,* εὐδοκουμένους τῇ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν, legatos dimiſit contentos civitate *Rhodiorum*, 27, 3, 5.

Ἐξαποστολὴ, ἡ, 1) profectio, iter, expeditio; παρασκευασθέντων τῶν ἐπιτηδείων πρὸς τὴν ἐξαποστολὴν, 1, 41, 3. 2) dimiſſio *Cleomenis domum cum idoneo adparatu*, 5, 38, 5. *Sic* transmiſſio, transvectio *militum Pœnorum ex Sicilia* domum, 1, 66, 2 *&* 4. 3) miſſio, emiſſio, transmiſſio *vel cujuscumque; velut prædæ*, 4, 10, 5. *navium*, 27, 6, 1 *&* 13. *ſubſidiorum*, 9, 5, 5.

Ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας, agmen invadere, carpere, 3, 51, 2. τῆς οὐραγίας, 4, 11, 6. 4, 12, 1.

Ἐξαργυρίζεσθαί τινα, pecunia emungere aliquem, 32, 22, 1. — „*Vide Weſſeling. ad Diod. T. II. p.* 562." *Ern.*

Ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπέρ τινος, enumerare, recenſere, 1, 13, 6. *In præt. paſſ. notione activa;* πολλῶν ἐξηριθμημένων τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας, 9, 2, 1.

Ἐξαρίθμησις, ἡ, commemoratio, enumeratio, 16, 26, 5.

Ἐξαρκεῖν. ἐξαρκεῖ τὰ νῦν εἰρημένα, 15, 31, 10. *Fortaſſe ad Polybium quoque pertinebat Fragm. quod eſt apud Suidam in* Ἐξήρκει. *Paſſiv.* οὐκ ἐξηρκεῖτο φυγαδεύων τοὺς πολίτας, non contentus erat, non ſatis habuit, in exſilium ejeciſſe cives, 13, 6, 6. *ubi* φυγαδεύων *eſt ex Caſauboni emend. &* φυγαδεύειν *habent codices, quod ſervari fortaſſe poterat debueratque: ſic certe & ſimplex verbum* ἀρκοῦμαι *cum infin. conſtruitur*, 1, 20, 1. *& conſtructio cum participio ambiguam vim habet, quoniam ſignificare pariter poteſt* non ſufficere ad aliquid faciendum.

Ἐξαρνεῖσθαι, *i. q.* ἀρνεῖσθαι, negare; ὃν ἐξαρνοῦνται μὴ φῦναι παρὰ σφίσιν, quem natum apud ſe negant, 2, 55, 9. ἐξαρνούμενος τὴν ὁμολογίαν, negans pactum, negans verum eſſe quod dicitur de pacto, 28, 17, 9. πολλοὺς διέφθειρε τῶν ἐξαρνουμένων, 13, 7. 11. *interpretantur* multos qui pecuniam dare recuſaverant; *ſed*

rectius fuerit, qui negaverant ſe habere pecuniam; *conf. ibid. vs.* 6.

Ἐξαρτᾷν, ſuſpendere; *τοὺς θυρεοὺς ἐκ τῶν ὤμων ἐξηρτηκότας*, 18, 1, 4. *ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ἐξήρτηται ἡ ἐπιβολὴ*, ex una ſpe pendet, 8, 31, 4. *πᾶσαι αἱ ἐλπίδες ἐξήρτηνται ἐκ τῶν ἡγουμένων*, 10, 33, 5.

Ἐξαρτύειν, (*i. q. καταρτίζειν*,) parare *claſſem*, inſtruere *navem, claſſem*, 1, 36, 5 & 8. 1, 46, 8. (*coll. vs.* 6.) 14, 1, 2. *ναῦς πρὸς πολιορκίαν εὖ καὶ δεόντως ἐξηρτυμέναι*, 14, 10, 9. *ἐξηρτυμένη ναῦς παντοδαπαῖς βέλεσιν*, 10, 12, 1. *Sed & nude, ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη, i. q. εὖ ἐξηρτυμένη*, navis remigio bene inſtructa, 1, 25, 3. *n. Sic πυνθανόμενος τὴν πόλιν ταῖς χορηγίαις ἐξηρτῦσθαι καὶ ταῖς ἄλλαις παρασκευαῖς*, urbem commeatibus & reliquis adparatibus bene inſtructam, 3, 18, 8. *ταύτας ἐξήρτυε τὰς παρασκευὰς*, hæc ad bellum præſidia comparabat, 5, 92, 1. *ἐξηρτυμένοι παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν*, claſſem ad pugnam navalem paratam habentes, inſtruxerunt aciem, 5, 69, 7.

Ἐξασκεῖν; *πάντα καλῶς καὶ δεόντως ἐξησκῆσθαι τὰ πρὸς τὰς χρείας*, omnia ſatis exercitata & parata ad belli uſum, 10, 20, 8.

Ἐξαυτῆς; *interdum ſic una voce edidi, ut* 2, 7, 7. 4, 65, 6. 15, 12, 2. 15, 16, 2. *alias diviſis vocibus, ἐξ αὐτῆς*, (*ſcil. ὥρας*) *ut* 10, 37, 5. 27, 14, 5. *&c.* ſtatim, illico, continuo.

Ἐξαφιέναι; *τοὺς γροσφομάχους ἐξαφιεὶς*, 10, 39, 1. *Sic ἐξαφῆκε τῶν γροσφομάχων τινὰς ex codice Pariſino, in quo probæ multæ lectiones conſervatæ ſunt, recipi debebat* 11, 32, 3. *ubi ἀφῆκε habent alii libri, quod in ἐφῆκε mutavit Caſaub.*

Ἐξεγείρειν; *ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν ἐξεγείρας τὴν δύναμιν*, expergefacto, excitato milite, 18, 2, 5. *ἐξεγερθέντες διὰ τὴν σφετέραν βλάβην*, 4, 47, 3.

Ἐξέγερσις. ἡ; *πηνίκα ποιητέον τὰς ἐξεγέρσεις*, qua hora mane excitandus ſit miles, 9, 15, 4.

Ἐξεῖναι. *περὶ τούτου σαφῶς ἐξέσται τὰς αἰτίας καταμαθεῖν, ὅταν &c.* 1, 64, 2. *ſic* 1, 2, 8. *n. περὶ ὧν τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως ἂν ἐξείη μνησικακεῖν*, 9, 34, 5. *ἐξόν γε, quod erat* 9, 38, 5, *in ἄξιόν γε mutavi; vide Adnot.*

Ἐξελασία, ἡ, eductio pecoris ad paſtum, 12, 4, 10.

Ἐξελαύνειν; *κέντρον ἐπὶ λεπτὸν ἐξεληλαμένον καὶ συνωξυσμένον*, ſpiculum in tenuitatem eductum, cuſpis valde acuta, 6, 22, 4. *τετράποδες λείας ἀναρίθμητον ἐξελασάμενος πλῆθος*, 14, 75, 7.

Ἐξελέγχειν, tentare, experiri *ſpem; ταύτην τὴν ἐλπίδα*, 9, 5, 6. 14, 9, 8. *πάσας ἐλπίδας*, 1, 62, 4. 2, 35, 6. 3, 8, 11. *τὰς τελευταίας ἐλπίδας*, tentare ultimas vires, 2, 34,

34, 2. *μὴ τὴν τύχην ἐξελέγχειν*, ne fortunam nimis experiri vellent. 21, 11, 4.

Paſſive, ἐξελέγχεσθαι dicuntur, qui, *aliqua re inducti aut decepti vel coacti*, nudant animum, & ſe ipſos arguunt, accuſant & reprehendendos præbent, 28, 9, 6. 31, 8, 6.

Ἐξελίττειν, *de navi, quæ* e pugna ſubducitur, *quod & latinis* evolvi *dicitur*, *νῆες ἐξελίξασαι παρὰ τὴν γῆν*, quæ littus legendo ſubducuntur, 1, 28, 12. *Et active, ὁ στρατηγὸς παρὰ τὴν γῆν ἐξελίξας, nempe τὴν ναῦν*, 1, 51, 11. *Item*, de militibus qui ex acie ſubducuntur; *vide προσεξελίττειν. Conf. Henr. Valeſii Præfationem, Tomo noſtro VII. præfixam, pag. XXV. ſeq.*

Ἐξεπερείδειν, ſublicis fulcire; *πρὸς δύο πλέθρα τοῦ τείχους αὐτοῖς ἐξεπήρειστο, ſic ed. 1. cum tribus e noſtris codd.* 16, 11, 5. n. *quod nos ex ἐξυπήρειστο leviter corruptum ſuſpicati eramus.*

Ἐξερπύειν, (*i. q. ἐξερπᾶν*) educere, eximere, extrahere, 8, 8, 3. n. *pro quo eſt ἀφιέναι*, 8, 7, 10.

Ἐξεργάζεσθαι κατὰ μέρος περί τινων, enucleate diſſerere de re aliqua, 3, 26, 5. *συνεχῶς ἐξεργάζεσθαί τι*, aſſidue aliquid in ore ferre, aliqua re occupari, 12, 24, 3. *Significatione magis propria; πραγματικῶς ἐξεργάζεσθαι τὴν ὑπόθεσιν*, ſolliciter exſequi propoſitum, exſequendo propoſito intentum eſſe, 5, 26, 6. *ἐξειργάσατο βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων προσαγορευθῆναι*, perfecit ut Rex adpellaretur a Romanis, 32, 4, 3. *δόξας ἐξειργάσθαι τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων διαβολάς*, qui credebatur auctor fuiſſe calumniarum contra Græcos delatarum, 30, 10, 9. *ἐξεργασάμενος καὶ γράψας τοὺς νόμους*, 40, 10, 5.

Ἐξεργασία, elaboratio, perfectio rei; *ὁ τελευταῖος τρόπος τυχὼν τῆς ἐξεργασίας δι' ἡμῶν*, poſtrema ratio (*ſigna dandi per ignes*) a nobis correcta & perfecta, 10, 45, 6.

Ἐξεργαστικὸς τοῦ προτεθέντος, efficax in agendo, idoneus & acris ad perficienda inſtituta, 15, 37, 1.

Ἐξερείδειν. infra connitendo fulcire & ſuſtinere ſublicis; *ταῖς ἀντηρίσι*, 8, 6, 6. *ἐξερείδεσθαι*, de muris per cuniculos ſuffoſſis, & ſublicis ſuffultis, ne ruant, 16, 11, 5. n. *Vide ſupra in ἐξεπερείδειν.*

Ἐξέρεισις, ἡ; *αἱ πρὸς τὴν γῆν ἐξερείσεις, ſcil. ſcuti;* cum ſcutum humo inſiſtit & miles ei innititur, 6, 23, 4.

Ἐξερευνᾶν; *τὴν παρεμβολὴν ἀσφαλῶς ἐξερευνῆσαι καὶ κατοπτεῦσαι, ſic correxi* 14, 1, 13. n. *pro ἐξερευνῆσθαι quod ibi legebatur.*

Ἐξεριθεύεσθαι τοὺς νέους, ſibi obnoxios reddere, devincere, cooperatores ſibi comparare, 10, 25, 9. n.

Ἐξερμηνευόμενον, 2, 15, 9.

Ἐξέρχεσθαι καὶ βοηθεῖν, 4, 9, 5. ἐξέρχεσθαι κατὰ τὴν συμμαχίαν, 4, 9, 6.

Ἐξετάζειν, explorare, percunctari, inquirere, & inquirendo cognoſcere; *cum accuſ. rei;* ἐξητάκει τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, exploratam habebat, 3, 34, 2. 3, 48, 11. *Sic* ἐξητακὼς τεναγώδεις ὑπάρχοντας τοὺς τόπους, cum inquirendo cognoviſſet, 3, 79, 1. ἐξήτασε, 3, 52, 4. ἐξήταζε, 8, 19, 2. *Cum accuſ. perſ.* τὸν Μοιραγένη φιλοτίμως ἐξετάσαι. πᾶσαν προτιθέντα (*vel* προστιθέντα) βάσανον, quæſtionem habere, examinare, veritatem ex eo exprimere, adhibitis tormentis, 15, 27, 7. *Cum gen. perſ. & accuſ. rei;* ἐξητάκει τὰ κατὰ μέρος τῶν εἰδότων, 10, 8, 1.

Pro ἐξέταξεν τὴν δύναμιν, 5, 24, 6. *n. mendoſe codd. nonnulli* ἐξέταζεν *habent, & unus* ἐξήταζεν. *Sic* 2, 28, 7. *mendoſe libri noſtri omnes* ἐξέταζον *dabant, quod Caſaubonus cum Suida in* ἐξήταζον *mutavit, parum feliciter: nos, rectius puto, in* ἐξέταξαν. *Ubi vulgatam inde a Caſaub. lectionem ſpectans Erneſtus:* ἐξετάζειν, *ait, pro* ordines in acie occupare, collocari in acie, *videtur dici,* 2, 28 *med. Sed vereor, ne vitioſa ſit lectio, ſcribendumque* ἐξέταττον, *ſc.* ἑαυτοὺς, *vel* ἐξετάττοντο. *Mox ſynonymum de aliis militibus eſt* κατέστησαν. ἐξετάζεσθαι *dici pro* … ci, &c." — *Vide* … *Adnot. ad l. c.*

Ἐξευκρινεῖν τὰς διαφορ… ligenter explicare, 35, …

Ἐξευρίσκειν πᾶν γένο… δρας, ἀντενέδρας & … 15, 1.

Ἐξηγεῖσθαι, narrare. … σθαι πρός τινα πάν… πραττόμενα, renunciar… rire alicui, deferre ad a… 4, 22, 7. ἐξηγεῖσθαι … τινος, exponere, explic… quid, 6, 3, 3.

Ἐξήγησις, narratio, 1, 3… *ſæpe alias.* ἀνωφελῆ… ηνται τὴν ἐξήγησιν, 1, … ἡ ὑπὲρ τῶν προγεγονό… ήγησις, 6, 3, 1. ἡ ἐ… τῆς τῶν Ῥωμαίων πο… explicatio formæ reipub… 1, 64, 2. χωρὶς τῆς ἐ… ηγήσεως, αὐτὴ δι' αὐτῆ… ται θεωρεῖσθαι, 3, 5…

Ἐξηλλαγμένος; *vide* ἐξ… τειν.

Ἐξημεροῦν τὸ ἀτέραμ… ψυχῆς, manſuefacer… 21, 4.

Ἑξήρης, ἡ, 1, 26, 11… 7, 1.

Ἑξηρικὸς; ἑξηρικῶν πλ… μέτρα *docuit Polybi… hiſt.* 35.

Ἑξῆς; αὕτη καὶ ἡ ἑξῆς … hic liber & proxime … 1, 3, 8. ἑξῆς τούτοις … me poſt hos, *de ſitu… num & ſedibus pop…* 2, 17, 4. poſt hos d… *tur,* 15, 33, 7. τούτ… φησὶν, poſt hæc dicit,

Cum genit. ἑξῆς τούτων, poſt hos, *rurſus de ſedibus populorum*, 2, 17, 7. *pro quo vers.* 4. ἑξῆς τούτοις *dixerat. Sic, de tempore*, ἑξῆς δὲ τούτου τἀκόλουθον τῇ προθέσει ποιοῦντες, 4, 35, 5. προστιθεὶς ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, adjecta ubivis conſequente, conſentanea diſputatione, *en ajoutant chaque fois les reflexions convenables*, 1, 15, 13.
τὰ ἑξῆς πράγματα, 1, 52. *ſunt* res quæ eventus ratio poſtulat, *v. c. ſcribere novos exercitus, novas inſtruere claſſes, ubi infeliciter res geſta eſt.*" *Ern.* εἴχοντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων, rebus dehinc agendis intenti erant, 1, 52, 4. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad reliqua perrexit, 2, 54, 8.

Ἐξηχεῖν, τὸ κύκνειον ἐξηχήσαντες, 30, 4, 7. *Sic* 31, 20, 1. *n. ex conject. Vrſini.*

Ἐξιδιάζεσθαί τι, aliquid ſibi ut proprium vindicare, ſibi ſoli reſervare, 3, 24, 14. τινὰ, conciliare aliquem ſibi, unice ſibi devincire & obnoxium reddere, 8, 27, 7. 31, 26, 5.

Ἐξιέναι, *ab* ἔξειμι, exire; οὐκ εἴα τὰς πύλας ἐξιέναι αὐτούς, 4, 51, 8.

Ἐξιέναι, *ab* ἐξίημι; εἰς τὸ πέλαγος ἐξίησιν ὁ ποταμὸς, (*ſcil.* ἑαυτὸν, *vel* τὰ ῥεῖθρα, *ſicut* ἐκβάλλειν) in mare ſe exonerat, 3, 37, 8. 10, 48, 1.

Ἐξικνεῖσθαι; ἐξίκοντο πρὸς τὴν συντέλειαν τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς, 1, 3, 10.

Ἐξιλάσκεσθαι, θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, 3, 112, 9. 32, 25, 7. τὴν ὀργήν τινος, 1, 68, 4.

Ἕξιππος; ἕξιππα, *ſcil.* ἅρματα, currus ſex equis tracti, 31, 3, 11.

Ἕξις, ἡ, habitus, uſus; ἡ τῶν πληρωμάτων, peritia nautarum, 1, 51, 4. ἕξιν ἔχων γραμματικῆς, legendi uſum habens, 10, 47, 7. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, uſum belli, 21, 7, 3. ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ τοῖς ἀνθρώποις, 10, 47, 11. προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus uſus, *ibid.*

Ἐξισοῦν; ἐξισώσαντες τὴν παράταξιν, 18, 15, 2. ἐξισώσαντες ταύτην τὴν βίβλον τοῖς προειρημένοις καιροῖς, 5, 105, 10.

Ἐξιστάναι; ἐξέστησε ταῖς διανοίαις πάντας, attonitos reddidit, de ſtatu mentis dejecit omnes, 11, 27, 7.
In aor. 2. ἐξέστη τῶν φρενῶν, de ſtatu mentis dejectus eſt, 15, 29, 7. *Fr. gr.* 52. ἐξέστησαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, hominum naturam exuerunt, 1, 81, 9. *Et in præt.* ψυχὴ ἐξεστηκυῖα τῶν λογισμῶν, homo de ſtatu mentis deturbatus, 32, 25, 8.
ἐξίστασθαι πόλεων, cedere urbibus, 18, 33, 5.

Ἐξοδεύειν, in expeditionem exire, proficiſci, *ſive* cum pedeſtri exercitu, *ut* 5, 95, 6. *&* ἐξοδεύειν πανδημεὶ εἰς τὴν πολεμίαν, 4, 54, 1. *ſive* navibus, *ut* 5, 94, 7. — „ἐξοδεύειν εἰς πόλεμον *dixit Ioſeph.* 17, 8, 3." *Ern.*

Ἐξοδία, ἡ, expeditio, 4, 54, 3. 8, 26, 1. 8, 27, 4.

Ἐξοδιασμὸς ὁ τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θρᾴκης πόλεων, Philippi exactio tributi e Thraciæ civitatibus, 23, 6, 1.

Ἔξοδος, ἡ, 1) exitus; τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι ἐκ τῆς πόλεως, exire urbe, 8, 27, 4. ἔξοδοι γυναικεῖαι, exitus mulierum cum pompa diebus feſtis ad ſacra euntium, 32, 12, 3 ſq. & vs. 7. 32, 14, 9. *Sigillatim* exitus ad bellum, expeditio, excurſio; ἔξοδον ποιεῖσθαι, excurſionem facere, expeditionem ſuſcipere, copias educere, 1, 12, 2. 8, 27, 1. 28, 10, 2 ſq. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. 2) expenſa; ἡ εἴσοδος, καὶ ἡ ἔξοδος, 6, 13, 1. 6, 14, 2. ἔξοδον ποιεῖν εἴς τι, ſumtum facere in aliqua re, 6, 13, 2.

Ἐξοιδεῖν, intumeſcere, nimis ſe efferre, 6, 18, 7.

Ἐξοικοδομεῖν, τὸν κρημνὸν, munire viam per præcipitium, 3, 55, 6. τὸ πεπτωκὸς ἐξοικοδομησάμενοι τεῖχος, 1, 48, 11.

Ἔξοινος, vino madidus, ebrius, *Fr. gr.* 53.

Ἐξοκέλλειν, *tropice*, εἰς τρυφὴν, ad luxuriam abripi, declinare, 7, 1, 1. εἰς ἀσέλγειαν, 18, 38, 7. & *abſolute*, ad prava conſilia abripi, auferri, 4, 48, 11. *De proprio ſignificatu conf.* ἐποκέλλειν.

Ἐξομιλεῖν τινα, ſermonibus aliquem capere & ſibi conciliare, 7, 4, 6. 32, 4, 2.

Ἐξομοιοῦν τι τινὶ, ſimile reddere aliquid alteri, 3, 46, 6. ἐπὶ τοσοῦτον ἐξωμοίωτο αὐτῷ κατὰ τὴν φωνὴν &c. adeo ſimilis ei erat quoad vocem &c. 4, 4, 6.

Ἐξοπλισία, ἡ, exercitatio in armis, decurſio militaris, 10, 22, 1 & 4. 11, 9, 4 & 9.

Ἔξοπλος; ἔξοπλον μέρος τοῦ σώματος, pars corporis armis nuda, 3, 81, 2. οὐδὲν ἔξοπλον, *in caſtris hoſtium*, nulla pars præſidio nudata, 2, 63, 3.

Ἐξόριστος, qui exterminatur; ἐξόριστον καταστῆσαι τῆς Ἰταλίας, Italiæ finibus ejicere, 2, 7, 10.

Ἐξορκίζειν, ſacramento adigere, 3, 61, 10. 6, 21, 1. 6, 26, 4. 16, 31, 5.

Ἐξορκισμὸς, ὁ, ſacramenti exactio, 6, 21, 6.

Ἐξορμᾶν, proficiſci *cum exercitu*; ἐξώρμα ἐκ τῆς πόλεως, 2, 11, 1. ἐξώρμησε, τὸ πᾶν στράτευμα ἔχων εὔζωνον, 14, 8, 1.

Ἐξουσία, ἡ. ἐξουσίαν ἔλαβον οἷς βούλοιντο κατ' ἰδίαν χρηματίζειν, facultatem nacti ſunt privatim agendi quibuscum vellent, 5, 56, 8. γενομένης (αὐτῷ) μεγάλης ἐξουσίας περὶ τοῦτο τὸ μέρος, quum ampla poteſtas in hoc genere ei data eſſet, 32, 15, 7.

Interdum haud incommode licentiam *interpretari licebit* ἐξουσίαν, *velut in his*: τὰς ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐξουσίας μὴ δύνασθαι φέρειν ἀνθρωπί-

θρωπίνως, potentiam, facultatem & licentiam, quam dant res ſecundæ, impune quidvis faciendi, non ferre ſicut hominem decet, 18, 16, 4. *ubi de Philippo rege agitur. Et de eodem Philippo*, 10, 26, 5. *ait*, χρώμενος τῇ κατὰ τὴν παρεπιδημίαν ἐξουσίᾳ ἀναιδῶς *ſive* ἀνέδην, impudenter, *aut* effuſe, uſus eſt potentia, *vel* facultate, licentia quam habebat impune quidvis faciendi, 10, 26, 5. *Rurſus haud male vertas* dominandi libidinem, cum quis omnia ſibi licita putat, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμάτων καὶ τῆς ἀναιδοῦς (*vel* τῆς ἀνέδην) ἐξουσίας, 32, 6, 7. *n. Simili quadam ratione capiendum vocabulum in illa phraſi*, οὐ γὰρ στρατιωτικῆς ἐξουσίας, ἀλλ᾽ ἡγεμονικῆς, ἐμπειρίας δεῖγμα δεῖ φέρειν τὸν ἵππαρχον, 10, 22, 4. *ubi* στρατιωτικὴ ἐξουσία *non eſt* poteſtas in milites; *quod græce foret* ἐξουσία εἰς τοὺς στρατιώτας, *ſed* militaris jactatio poteſtatis, cum quis veluti glorioſus & rudis ingenii miles, ubi ad altiorem gradum promotus eſt, inflatur poteſtate ſibi tradita, criſtas tollit, & magnos ſibi ſpiritus ſumit. *Confer vocem ſq.*

Ἐξουσιαστικῶς, licenter, inſolenter, cum quis majorem ſibi ſumit auctoritatem; ἐξουσιαστικώτερον, 5, 26, 3.

Ἐξόφθαλμος, manifeſtus, in oculos omnium incidens; ἐξόφθ. ἀλογία, 1, 10, 3.

Ἐξυγιάζειν, perſanare, 3, 88, 2.

Ἐξυμνεῖν, celebrare, laudare, 6, 47, 7.

Ἐξυπερείδειν; *vide ſupra in* ἐξεπερείδειν.

Ἐξυφαίνειν, detexere; βίβλοι τετταράκοντα καθαπερανεὶ κατὰ μίτον ἐξυφασμέναι, 3, 32, 2. τὸ συνεχὲς τῆς ἐπιβολῆς ἐξύφαινε, reliquam conſilii partem perſecutus eſt, 17, 10, 3.

Ἔξω. ἔξω τοῦ δεινοῦ, 1, 51, 7. *quo loco tollendum comma poſt* ἀσφαλείας, *& reponendum poſt* παρεβοήθουν. (*Sic* ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ, 1, 57, 8.) ἔξω γενέσθαι τοῦ φρονεῖν, 1, 15, 3. 30, 4, 5. ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἔξω, *nempe* τοῦ λιμένος, 1, 50, 2. ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. *n. ubi mendum latere in verbo* ἔλαθον *videtur, &* ἤλαυνον *ſuſpicatus ſum.* τὰ τοῦ Φιλίππου ἔξω τελέως ἐστὶ, 5, 28, 4. *n.*

Ἐξωθεῖν, *in acie eſt* protrudere, propellere, de ſtatione depellere, 1, 45, 11. 2, 3, 5. 2, 69, 8. 5, 84, 9. ὑπὸ τῆς βίας τῶν ζώων (elephantum) ἐξωθούμενοι καὶ καταπατούμενοι, 1, 33, 5. ἐξωθοῦντες πᾶν τὸ παραπῖπτον, quidquid obviam veniebat propellentes, protrudentes, 3, 51, 5. ἐξέωσαν αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀχυρωμάτων, 2, 69, 9. ἐξωσθέντες ἐκ τῶν περὶ Πάδον πεδίων, 2, 35, 4. ἐξωθεῖτο ὁ κριὸς, impellebatur aries, 9, 41, 4. ἐξέωσαν τὰς θύρας, effregerunt fores, 15, 31, 12.

ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐξωθούμενοι, impulſi a multitudine, 15, 32, 11. ἡ τύχη ἐξωθουμένη ὑπὸ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, fortuna ab inſanis propulſa, 40, 5, 8.

ἐξωθεῖσθαι, de naufragis qui litus contingant. *Sed legendum pro ἐξεώθησαν, ἐξεσώθησαν, ut Weſſeling. dudum monuit. Et ſic habuit Livius.*" *Ern. Sic nos, monente etiam Reiskio, correximus,* 15, 2, 15.

Quod ἐξωθεῖν τὰς χεῖρας, porrigere manus, *ex Polybio citat Erneſtus, locum, ubi hæc dictio apud ſcriptorem noſtrum legitur, indicare oblitus eſt, nec nos in ſchedis noſtris adnotavimus, neque nunc memoriam ſubit tale quid apud Polybium ullibi legiſſe.*

Ἐξωκεανίζειν, in externum oceanum navigare, 34, 4, 5.

Ἐξώλης; *vide Adnot. ad* 5, 28, 4.

Ἐξώστρα, ἡ; ἐπὶ τὴν ἐξώστραν ἀναβιβάζειν, in ſcenam producere, in conſpectum proferre, 11, 6, 8. *conſ.* ἀναβιβ. — „*Vide* Clavem *Cicer. in* Exoſtra." *Ern.*

Ἐπαγγέλλειν; ἐξαποστέλλειν πρεσβείαν πολεμεῖν (*an* πόλεμον?) ἐπαγγέλλουσαν, 6, 13, 6. *n. Conſ.* ἀνεπάγγελτος.

ἐπαγγέλλεσθαι, profiteri, promittere; *cum fut. infin.* 1, 46, 4. 4, 48, 3. 5, 78, 5. *cum accuſ.* 5, 89, 6.

Ἐπαγγελία, ἡ, 1, promiſſum, 1, 43, 6. ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλείπειν, in præſens omittere, ſed promittere in poſterum, 7, 13, 6. 18, 11, 1. τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον, 7, 13, 2. ἐπαγγελίας ποιεῖσθαι (τινὶ) πρὸς τὴν ἀπόστασιν, promiſſa facere alicui quibus ad defectionem impellamus eum. 1, 72, 6. 2) imperatum, juſſum, poſtulatum; κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, prout ille poſtulaſſet, 9, 38, 2. 3) „ποιεῖσθαι ἐπαγγελίαν, de renunciatione legationis, *Rapport; niſi* ἀπαγγελίαν *legendum. Exc. Leg.* 51." *Ern.* — *Nempe* 24, 10, 8. *ubi* ἀπαγγελίαν *cum Reiskio correxi.*

Ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις, *&* *nude* ἐπάγειν, in hoſtem contendere, impreſſionem facere, *charger l'ennemi*, 1, 76, 7. 3, 29, 2. 10, 49, 11. 12, 18, 11. ἐπάγειν τὸν ἵππον, impellere equum, 11, 18, 4. τὸν Τιβοίτην ἐκ τῆς Μακεδονίας ἐπαγαγόντες, *ſc.* ἐπὶ τὸν Προυσίαν, Tibœte accito ex Macedonia adv. Pruſiam, 4, 50, 1. τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, 4, 34, 9. *ſi vera lectio, non tam pro* καταγαγόντες *nude accipiendum cum Erneſto, ſed intelligendum* τῇ Σπάρτῃ *vel* ἐπὶ τὴν Σπάρτην, exules contra Spartam accientes, ducentes, adducentes. *Equidem ex conjectura* ἐπανάγοντες *edidi; vide Adnot.*

ἐπάγεσθαί τινα εἰς ἐνέδραν, in inſidias adducere, 1, 84, 8. 5, 17, 3. εἰς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὔνοιαν, 7, 14, 4.

Ἐπα-

Ἐπαγωγὴ, ἡ, adductio exercitus in hoſtem, progreſſio in hoſtem, impreſſio in hoſtem factas αἱ ἐπαγωγαὶ αἱ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους, 10, 21, 7. 11, 15, 7. 18, 14, 12. ἡ τῶν δυνάμεων ἐπαγωγὴ, commiſſio exercituum, 5, 54, 1. 12, 18, 6. ποιεῖσθαι τὴν ἐπαγωγὴν, 5, 54, 1. 11, 22, 11. 11, 23, 3. (*i. q.* τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, 11, 23, 2.)

„ἐπαγωγὴ, abductio in carcerem, 5, 27. *Sed legendum* ἀπαγωγὴ, *& præcedit* ἀπαγαγεῖν.“ *Ern.* *Sic nos correximus; vide* 5, 27, 5. *n.*

Ἐπαινετὸς, laude dignus, 6, 45, 1. 6, 46, 11.

Ἔπαινος, ὁ, ὑπὲρ τῆς ἱστορίας, 1, 1, 1. ἔπαινος συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι, 2, 58, 11.

Ἐπαίρειν, ἐπαίρεσθαι; ἐπαρθέντες ταῖς διανοίαις, ſpiritus ſibi ſumentes, altiora cogitantes, 1, 20, 1. ἐπαρθεὶς τῷ θυμῷ, animo elatus, 3, 34, 7. *Et nude* ἐπαρθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 1, 29, 4. ἐπαρθέντες τῇ τῶν πελταστῶν ἐφεδρείᾳ, confidentiores facti, 5, 23, 4. ταῖς ἐλπίσι, 2, 45, 2. 11, 28, 1. ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσι ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων παρουσίᾳ, 10, 41, 1.

ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, pandere vela, 1, 61, 7. (*opponitur* καθελέσθαι *ibid. vs.* 1.)

Ἐπακολουθεῖν τινι, 1) ſequi præcepta alicujus, obſequi alicui, 7, 14, 3. 2) τοῖς φεύγουσιν, perſequi hoſtem fugientem; 18, 10, 3. 3) μέμψις ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐπακολουθεῖ αὐτῷ διὰ ταῦτα, 30, 9, 10. (*ut alias* συνεξακολουθεῖ.)

Ἐπακούειν, adnuere, morem gerere, parere invitationi; 5, 102, 7. (*quod alias eſt* ὑπακούειν.)

Ἐπαλείφειν τινὰ ἐπί τινα, ſtimulare, concitare aliquem adv. quem, 2, 51, 2. — „*ductum e re palæſtrica, in qua* unguntur *pugnaturi: vide Weſſeling. Obſ. p.* 48. *& ad Diodor. T. II. p.* 138.“ *Ern.*

Ἐπάλλαξις, ἡ, mutua complexio *vel* implicatio; βραχεῖαι αἱ εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκαὶ καὶ αἱ ἐπαλλάξεις τοῦ τοιούτου χάρακος, 18, 1, 11.

Ἐπάλληλος φάλαγξ, ἡ, 2, 69, 9. — „cum phalanx phalangi ſuccedit preſſe; *non* geminata phalanx, *ut vertit Caſaub.*“ *Ern.* — *Immo, quidni* geminata phalanx? *nempe* cujus altera pars alteram preſſe ſequitur. *Et videtur l. c.* ἐπαλλ. φαλ. *idem eſſe ac* διφαλαγγία ἐπάλληλος, 2, 66, 9. *ubi vide Adn.* τριφαλαγγία ἐπάλληλος, 12, 18, 5.

ἐπάλληλοι τάξεις, *ſunt* ordines, manipuli deinceps poſiti, quorum alii aliis preſſe ſuccedunt, 11, 11, 7. *Scilicet idem valet illa dictio, ac* τάξεις *vel* σημαῖαι ἐπ' ἀλλήλαις ἱστάμεναι, 1, 33, 9. *ubi ſua auctoritate Caſaubonus* ἐπ' ἀλλήλαις *in* ἐπαλλήλους *mutavit.*

Ἔπαλξις; αἱ ἐπάλξεις, pinnæ,

lorica muri, 8, 6, 1 & 8 ſq. τὰς ἐπάλξεις (τῶν τειχῶν) ἀποσύρειν, detergere pinnas, 22, 10, 4. *Vinearum pars ſuperior* εἰς ἐπάλξεις, in pinnarum formam *contexta*, 9, 40, 3.

Ἐπαμύνειν, τῇ χώρᾳ, pugnare pro finibus, 4, 74, 1. τοῖς τείχεσι, defendere muros, 4, 78, 11. τινὶ πρός τινα, defendere aliquem adv. alterum, 6, 6, 11.

Ἐπανάγειν; *active*, reducere exſules, *ſi vera eſt noſtra conjectura*, 2, 34, 9. *n. captivos* reducere *milites, qui ex pugna evaſerunt, vel nude*, captivos ducere, *aut* adducere ad imperatorem, 3, 117, 12. (*conf. mox Paſſiv. & vide ſupra in* ἀνάγειν.) *Sic* ἐπανάγειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ducere ad magiſtratum, 13, 8, 6. *Sed* τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, ad ſe traxit, 5, 26, 4. *Neutraliter*, redire, reverti; ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποθέσεως, 3, 5, 9. ἐκ τῆς συνουσίας, 8, 29, 4. ἐκ τῆς χώρας, 4, 74, 1. *Adde* 10, 20, 3. 13, 6, 7. 33, 5, 5. ἐπανάγων, in reditu, 3, 14, 2.

ἐπανάγεσθαι, *in Paſſivo*; 1) adduci *ad imperatorem*, 8, 26, 3. 15, 5, 5. (*vide paulo ante, in activo.*) *Sic Romam* abduci captivum, 27, 13, 15. 2) navibus invehi in hoſtem, 1, 20, 15. 15, 2, 6 & 12.

ἐπανάγεσθαι, *in Medio*, reducere ad pacem, ad concordiam; εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαναγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, 33, 11, 5. *n. ubi nil opus videtur* ἐπαγόμενοι *corrigere cum Reiskio.*

Ἐπαναγκάζειν; (*i. q. ſimplex*;) ἐπαναγκαζόμενος, 1, 11, 12. ἐπαναγκασθέντες, ipſa neceſſitate coacti, 3, 74, 4. 4, 46, 6.

Ἐπαναγινώσκειν, perlegere; ἐπανέγνω, 33, 21, 10. (*διαναγνῶναι dixerat ibid. vs.* 9.)

Ἐπαναιρεῖσθαι, 1) occidere, interficere, e medio tollere; ἐπανείλοντο, 2, 19, 9. 3, 18, 1. 5, 37, 5. ἐπανελέσθαι, 3, 8, 10. ἄρδην ἐπανελ. 21, 9, 10. ἐπανέλοιντο, 3, 15, 7. ἐπανελόμενος, 5, 34, 1. ἐπανέληται, 5, 55, 5. ἐπανείλατο Φαρμάκῳ *dant vetuſtiores codices in Aor. primo verbi* ἐπανέλω, *pro* ἐπανείλετο, 8, 14, 1. ἐπανείλετο *correxi* 9, 33, 6. *pro mendoſo* ἐπανεῖλε. *Pari errore cod. Aug.* ἐπανέλῃ *dederat pro* ἐπανέληται. 5, 55, 7. Συρακούσας ἐπανελέσθαι, opprimere, delere, 1, 10, 8.

2) ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, bellum adverſus vos movit, ſuſcepit, 9, 29, 8. *cf.* ἀναιρεῖσθαι.

Ἐπανaίρεσις, ἡ, cædes, ſublatio e medio, 5, 55, 4. 20, 7, 3. 23, 1, 1. ὁλοσχερὴς ἐπαναίρ. γέγονε περὶ τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, funditus deleta eſt regia Macedonum familia, 2, 37, 8.

Ἐπαναπλεῖν, cum claſſe advenire, 1, 28, 10.

Ἐπανατείνεσθαι, τινὶ φόβους, timorem, terrorem alicui intentare, 2, 44, 3. *Et unde, minari;* ἃ κατὰ τῶν Τελλαῖς ἐπανετείνετο πράξειν, 15, 29, 14, *conſ.* ἀνατείνεσθαι.

Ἐπαναφέρειν, perferre; τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπανενεχθῆναι πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Κελτῶν, 2, 28, 10. *n. ubi alii* ἐπανεχθῆναι, *minus recte, quandoquidem de re inanimata agitur; viciſſim* κατασκόπων ἐπανενεχθέντων *dabant codices noſtri,* 15, 29, 6. *ubi* ἐπαναχθέντων *requirebatur, quod ex conject. edidit Caſaub.*

Pacis conditiones, conceſſæ hoſtibus ab imperatore, perferri Romam *dicuntur, ſc. ut ſenatui populoque ſanciendæ proponantur;* ἐπανενεχθεισῶν τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην, 1, 17, 1. 1, 63, 1. *Pari ſententia legati Ætolorum dicunt,* ἐπανοίσειν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς, relaturos ſe ad concilium Ætolorum de eis quæ imperata eſſent, 21, 2, 14. (*Conſ.* ἀναφέρειν.) τὴν αἰτίαν οὐκ ἐπανοιστέον εἰς τὴν τύχην, cauſſa non ad fortunam referenda, 1, 37, 3.

Ἐπανήκειν, redire, 6, 58, 3.

Ἐπανιστάναι; 1) ἐπαναστῆναι, poſt alium ſurgere ad dicendum, 28, 4, 3. *rurſusque ibid. verſ.* 4. *n. ubi* ἐφ᾽ ὃν *idem ſonare videtur ac* ἐφ᾽ ᾧ, poſt quem, *quemadmodum &* 1, 80, 1. *ex veterum codicum conſenſu teneri fortaſſe debuerat* ἐφ᾽ ὃν Αὐτάριτος ὁ Γαλάτης ἐπιβαλὼν, poſt quem Autaritas verba faciens; *niſi utroque loco malis* ἐφ᾽ οἷς, *ſicut eſt* 27, 6, 13. ἐφ᾽ οἷς ὁ Στρατοκλῆς ἐπαναστάς. (*conſ. inſra, in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.)

2) ἐπαναστῆναι τινὶ, inſurgere contra aliquem, opponere ſe alicui, 2, 53, 2. *Sic in Med.* ἐπανίστασθαι, inſurgere, rebellare; *abſol.* 26, 8, 5. *&* ἐπανίστασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν, 5, 38, 5.

3) ἐπανίστασθαί τινι, ſtuprum inferre, 8, 11, 9. *ex Theopompo.*

Ἐπανοιστέον; *vide* ἐπαναφέρειν.

Ἐπανόρθωσις, reparatio damnorum & jacturæ, 1, 11, 2. lucrum, quæſtus, augmentum rei familiaris, 1, 66, 12. 5, 88, 3. 27, 6, 12. 30, 11, 2. *conſ.* διόρθωσις.

ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου, *non modo eſt* emendatio, *ſed omnino* recta vitæ inſtitutio, inſtructio hominis ad vitam recte inſtituendam, 1, 35, 1. *n.* χάριν τῆς τῶν φιλομαθούντων ἐπανορθώσεως, utilitatis cauſa lectorum diſcendi cupidorum, 3, 7, 4. *Sic,* τοῖς ἐπιγενομένοις κάλλιστον ἐξέθηκε ὑπόδειγμα πρὸς ἐπανόρθωσιν, *ex* Caſauboni *emend. pro* ἀνόρθωσιν, *quod dabant libri.*

Ἐπαπορεῖν πρός τινα, πότερον *&c.* quærere ex aliquo, 6, 3, 6. εἰκότως ἄν τις ἐπαπορήσειε, εἰ *&c.* merito quærat, dubi-

dubitet aliquis, 27, 8, 9. τὰ ἐπαπορηθέντα, de quibus dubitatur, de quibus manet dubitatio, 6, 5, 3.

Ἐπαποστέλλειν, 1) mittere poſt alium, inſuper ſubmittere, 11, 2, 3. ἐπαποστ. στρατηγὸν ἕτερον, ſucceſſorem mittere, 6, 15, 6. 2) mittere contra aliquem, immittere, 1, 53, 5. 33, 12, 6. *percuſſores* immittere, 32, 21, 11. 3) ἐπαποστ. τινὶ γράμματα, literas mittere ad aliquem, 31, 12, 14.

Ἐπάρκεια, ἡ, auxilium, ſubſidium, copiæ, *cujuslibet generis;* ἡ ἐπάρκεια καὶ βοήθεια, 1, 48, 5. ἡ τῶν χορηγιῶν ἐπάρκεια, commeatuum copia, 9, 4, 5. ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν τόπων ἐπάρκεια, 5, 51, 10. *ubi pariter* commeatuum ſubvectio *intelligenda.* αἱ τῶν συμμάχων ἐπάρκειαι, ſociorum auxilia, 6, 52, 5. αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπάρκειαι καὶ χορηγίαι, 6, 49, 7. *ubi* ἐπαρκ. *ad* hominum copiam & militum ſupplementa *referri poteſt.*

ἐπιλαβόμενοι τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας *correxi* 5, 6, 2. *n. cum mendoſe* ἐπαρχίας *darent libri; ſed* 1, 66, 6. *pro* ἐπαρκείας, *quod a Caſaub. erat invectum, ſuum Polybio reſtitui,* σιταρχίας, *quod in* ἐπαρχίας *corruperant librarii. Conf. Fragm. hiſt.* 3. *n.*

Ἐπαρκεῖν, opem ferre, ſuccurrere, providere, mederi; τῷ δεομένῳ, cui opus eſt, laboranti, 1, 51, 10. (*ubi idem valet ac* ἐπιβοηθεῖν *ibid.*) Πελοποννησίοις, 2, 49, 8. τοῖς κατὰ Πελοπόννησον πράγμασιν, 4, 22, 5. *n.* τοῖς προσηγγελμένοις, 4, 66, 2. Καρχηδονίοις ὑπισχνούμενος ἐπαρκεῖν εἰς τὰς κατὰ τὴν Ἰταλίαν πράξεις, 7, 4, 7.

Ἐπάρχειν, dominum eſſe regionis, imperio tenere; *cum genit.* 3, 22, 10. 3, 23, 4. 3, 24, 8 & 12. 22, 17, 10, 22, 27, 9.

Ἐπαρχία, ἡ, dominatio, ditio; τῶν Καρχηδονίων, 1, 15, 10. 1, 17, 5. 1, 38, 7. τῶν Ῥωμαίων, 2, 19, 2.

Ἔπαρχος, ὁ, præfectus; τῆς Σουσιανῆς, 5, 46, 7. *Sed pro* ἐπάρχοις, quod eſt 11, 27, 2. *n. utique* ἱππάρχοις *videtur legendum.*

Ἐπαύλιον, τὸ, villa, 4, 4, 1.

Ἔπαυλις, ἡ, ſtabulum; οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13. τὴν ἔπαυλιν ποιεῖσθαι ἐπὶ τῇ τῶν ὑπεναντίων στρατοπεδείᾳ, in hoſtium caſtris pernoctare, 16, 15, 5. *Sic* ἐπὶ τοῦ χώματος, *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 3. (*nempe i. q.* αὐλίζεσθαι, *quod vide.*)

Ἐπαύξησις, ἡ, τῶν πολιτῶν, 5, 88, 6. — „*Caſaub. accipit*, ad augendum numerum civium; *malim* ad augendam rem familiarem &c.“ *Ern. Vide noſtr. Adn. ad h. l.*

Ἐπαφιέναι, emittere adverſus, immittere alicui; τοὺς ἱππεῖς καὶ τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς

τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων, 11, 22, 8. ἐπαφῆκε τὰς προνομὰς κατὰ τῆς χώρας, emiſit pabulatores per agros, 4, 73, 4. τοὺς εὐζώνους ἅπαντας ἐπαφῆκε, 10, 39, 3.

Ἐπαχθὴς, moleſtus, gravis, odioſus, μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, cum intolerabili ſuperbia, inſolentia, 15, 25, 5.

Ἐπείγειν; *vide κατεπείγειν, quod verbum pro illo frequentat Polybius. Perperam τῆς ἡμέρας ἐπειγομένης dabant vulgo omnes, pro ἐπιγενομένης*, 2, 55, 4. *n.*

Ἐπειδὰν *particula, cum indicativo conſtructa*, 13, 7, 8. *n. Eadem in ἔπειτα mutanda videtur*, 1, 47, 2. *n.*

Ἐπείδειν, *vide ἐπιδεῖν.*

(Ἐπεικῆ *vel ἐπ' εἰκῆ μένων legendum ſuſpicatus erat Reiskius* 2, 66, 1. *n. pro ἐπικειμένων quod mendoſe habent mssti.*)

Ἐπεῖναι; 1) ineſſe, adeſſe: χάρις ἐπῆν αὐτῷ διαφέρουσα, 4, 77, 3. 2) præter alios, inſuper adeſſe: ἐπὶ ταῖς δύο μυριάσιν ἐπῆσαν ἔτι τρεῖς χιλιάδες, 2. 24, 14. 3) poſt eſſe; *ſic quidem codex Urb. ſed ſolus ille, τοῖς ἐπεσομένοις*, 8, 23, 10. *pro τοῖς ἐσομένοις. At quam frequens eſt vox οἱ ἐπιγενόμενοι, tam inſolens illa οἱ ἐπεσόμενοι.*

Ἐπεισάγειν, μηχανὴν, fraudem adhibere, artificio, invento uti, 29, 10, 1. 32, 21, 11. introducere; τρίτον ἡ τύχη δρᾶμα ἐπεισήγαγε, 24, 8, 12. *Cf. παρεισάγειν.*

Ἐπείσακτος; ἐπείσακτα ἀκροάματα, cantores in conviviis aliunde adſciti, 4, 20, 10.

Ἐπεισόδιον; τὰ ἐπεισόδια τῆς τύχης, 2, 35, 5. *n.* — „luſus fortunæ, *pro ἐπίσον διὰ τῆς τύχης, rectiſſime Caſaub. expreſſit in verſione, quod præclare illuſtrat Cl. Reiskius.*" *Ern.* — *cf. ἐπεισάγειν.*

Ἐπεισπίπτειν εἰς πόλιν, irrumpere in urbem, 5, 96, 8.

Ἐπεκδιδάσκειν, ὁ ἐπεκδιδάσκων λόγος, (*idem qui ἐπιμετρῶν*) in quo hiſtoricus uſum narratarum rerum docet, 15, 35, 7.

Ἐπέκεινα, ultra, trans, *cum genit.* 3, 22, 5. 3, 23, 2.

Ἐπελπίζειν; ἐπελπίζοντες ἀεὶ, *cod. Flor. pro ſimpl. ἐλπίζοντες*, 4, 35, 6. *n.*

Ἐπεμβαίνειν τινὶ, inſultare alicui; βαρέως αὐτοῖς ἔδοξεν ἐπεμβαίνειν ἡ τύχη, 20, 7, 2. *Conf. συνεπεμβαίνειν.*

Ἐπεξέρχεσθαι, urbe egredi ad perſequendum hoſtem, 2, 34, 12.

Ἐπεξιέναι, egredi adverſus hoſtes; οὐδενὸς ἐπεξιόντος, 3, 89, 1. 4, 63, 11. 5, 14, 2.

(Ἐπερείσασθαι τὴν ὀργὴν *temere & invitis msstis editum erat inde a Caſaub.* 15, 32, 6. *pro ἀπερεισ.*)

Ἐπέρχεσθαι, ἐπὶ τὴν σύγκλητον, ἐπὶ τὴν βουλὴν, adire ſenatum, 2, 7, 3. 27, 4, 4. 33, 16, 12. ἐπέρχεσθαί τινι, ſupervenire, venire poſt aliquem, 16, 35, 2. τῆς ἡμέρας ἐπελθούσης, cum advenit, cum adeſt dicta dies, 6, 19, 6.

Ἕπεσθαι, τοῖς στίβοις, ſequi agminis veſtigia, 3, 53, 10.

Ἐπέτειος; τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐπέτειά ἐστι, magiſtratus *apud Romanos* annui ſunt, 6, 46, 4. οἱ ἐπέτειοι καρποὶ, 3, 107, 1. 6, 49, 8.

Ἐπέχειν, 1) inhibere, & inhibere ſe, tacere. οὐδὲν ἐπέχει, nil prohibet, nil impedit, 9, 1, 6. ἐπισχεῖν τὴν παρουσίαν, inhibere, differre adventum, 4, 23, 1. βραχὺν ἐπισχὼν χρόνον, poſtquam per breve tempus ſe continuit, brevi tempore intermiſſo, 2, 36, 4. *Sic* ἐπεῖχε, 5, 41, 5. *n.* *eſt* aliquantiſper ſe continuit, exſpectavit; *non, ut Caſaubonus vertit,* omnia obſervabat. τούτου δ' ἐπισχόντος, illo tacente, 7, 11, 3. τὸ πρῶτον ἐπέσχε, vocem continuit, tacuit, 9, 32, 1. τοιαῦτα διαλεχθεὶς ἐπέσχε, finem dicendi fecit, 10, 34, 11.

2) obtinere, occupare; τὸν πρὸς τὴν μεσημβρίαν τόπον ἐπέχουσι, plagam meridionalem obtinent *illæ regiones,* verſus meridiem ſitæ ſunt, 3, 37, 6. τὸν ἐξ ἀρχῆς τόπον ἐπέχοντας, primam ſuam ſtationem tenentes, 15, 12, 7. τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων, dum eteſiæ obtinent, locum habent, durant, 5, 5, 6. (*i. q.* στάσιν ἐχόντων, *ibid. vs.* 3.) εὐχαὶ καὶ θυσίαι καὶ θεῶν ἱκετηρίαι ἐπεῖχον τὴν πόλιν, tenebant, occupabant urbem, per totam urbem obtinebant, 3, 112, 8. ἑκάστου τῶν ἀνδρῶν ἓξ πόδας ἐπέχοντος, (*nam ſic omnino legendum, pro vulgato* ἀπέχοντος) quandoquidem miles unusquisque ſpatium occupat ſex pedum, 12, 19, 7. *n.*

3) intentum eſſe; *cum dat.* ἐπεῖχε τῇ διαβάσει, 3, 43, 2. τῷ πολέμῳ, 10, 41, 8. τοῖς πράγμασιν, 18, 28, 11. *Id alias eſt* προσέχειν, *veluti* 2, 50, 1. *&c.*

ἐπέχεσθαι; ἐπείχετο (*vel ex ſcriptura cod. Bav.* ἐπέσχετο) ἡ σύγκλητος κατὰ τοὺς Ἀθηναίους, erga Athenienſes continuit ſe, non nimis promtum ſe illis oſtendit, nec certi quidquam eis reſpondit, e quo voluntas ejus in illos pateret, 30, 17, 17. *n.*

Ἔπηλυς, ὁ; ἐπήλυδες στρατιῶται, advenæ, extranei, peregrini milites, 2, 55, 9.

Ἐπὶ *præpoſitio; perperam ſubinde pro* ἔτι *poſita a librariis; vide infra in* ἔτι.

I) *cum Genitivo conſtructa præpoſ.* ἐπὶ, *ſignificat*

1) in, *de tempore & de occaſione quo aliquid fit, & ſimil.* ἐπὶ τοῦ παρόντος, in præſentia, 2, 16, 14. 3, 64, 3. ἐπὶ γήρως, in ſenectute, 18, 38, 8. ἐπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν δειχθήσεται, 1, 15, 12. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κινδύνου, 5, 65, 6. ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, 6, 7, 3. ἐπ' αὐτῶν τῶν πράξεων, 10, 5, 10. ἦν συνιδεῖν ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 84, 6. ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων συμπτωμάτων ἐναργῶς θεασάμενοι τὸ συμβαῖνον, 3, 63, 2. (*cf. max. num.* 3.) ἐπ'

ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, 1, 21, 3. (*cf. infra num.* 8.) 1, 84. 6. *Ex quibus corrigenda menda* 2, 24, 1. *&* *pro* ἵνα δὲ συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, *legendum* ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων, *præſertim cum & alias ſæpe* ὑπ' *&* ἐπ' *perperam inter ſe commutata videamus. cf.* 1, 36, 3. *n.*

2) in, *de loco, & ſtatu quocunque, ſive corporis ſive animi;* ἐπὶ τῆς γῆς, terrâ, in continente, 1, 37, 8. *&c. cui opponitur* κατὰ θάλατταν, *ibid. vs.* 7. ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων μένειν, 1, 18, 6. 1, 19, 6. ἔμενε ἐπὶ τούτων τῶν τόπων, 21, 8, 13. 4, 72, 5. ἐφ' οὗ τόπου, quo loco, 4, 39, 6. 4, 73, 8. κεῖται ἐπὶ τῆς Ἀσίας, 4, 39. 6. αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσίας πόλεις, 18, 34, 1. αἱ ἐπὶ Θρᾴκης πόλεις, 9, 28, 3. 23, 4, 4. 23, 6, 1. μεταλλάξαντος τοῦ βίου ἐπὶ Θρᾴκης, mortuo in Thracia, 5, 74, 4. ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης ηὐλίσθη παρεμβολῆς, 5, 86, 1. (*conf. ſupra in* ἔπαυλις.) ἐπὶ τῆς οἰκίας, domi, 14, 7, 1. τὰ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τούτων ἦν, 31, 27, 4. in hoc rerum ſtatu, *pro quo alias* ἐν τούτοις *dicit.* ἔμενον ἐπὶ τῆς ὀργῆς, in ira perſeveravit, 3, 9, 7. ἐφ' ὧν ὁρμῶν αὐτὸς ἦν, *ibid. &* 2, 50, 10. ὑπάρχειν ἐπὶ γνώμης τινὸς, in aliqua eſſe ſententia, 5, 26, 6. 22, 19, 3. 27, 13, 10. οὐκ ἔμενον ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς λογισμῶν, 1, 20, 1. ἐφ' ἡγεμονίας τετάχθαι, in magiſtratu militari conſtitutum eſſe, præfecturam aliquam gerere, 2, 67, 5. (*conf. infra, num.* 6.) *Pro* ἐφ' ἑκατέρων τῶν κεράτων, 10, 21, 5. *quod eſt* in utroque cornu, *ſcribendum puto* ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων, *ut dixi ſupra in* ἑκάτερος.

3) in re *quacumque;* ἐπὶ γὰρ τῶν ἑλκῶν, nam in ulceribus, 1, 81, 6. καθάπερ ἐπὶ τῶν ὑδροπικῶν, 13, 2, 6. τῆς τύχης ἐπὶ τῶν ἐκείνοις συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν. 2, 4, 3. (*Quo & referri poteſt illud,* 3, 63, 2. *quod ſupra num.* 1. *poſuimus.*) *Eodem pertinet* ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας, in tam levi culpa, propter tam levem cauſſam, 4, 24, 7. *n. ſi vera ea lectio, quam præferunt probatiſſimi libri, pro vulgato* μικραῖς αἰτίαις. (*conf. tamen* 4, 76, 5.) συναγωγὰς ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ὅπλων, convocare milites in armis, 5, 64, 4. *pro quo eſt alias* ἐν τοῖς ὅπλοις, *ut* 9, 6, 6. *&* 11, 27, 2. ἐφ' ἑκατέρων τούτων ἡττῶνται, 1, 36, 3. *n. quæ ſi vera ſcriptura, nec* ὑφ' ἑκατέρων *legendum, idem fere ſonabit ac* ἐν ἑκατέροις. (*Uſum iſtum præpoſitionis* ἐπὶ *ſpectans Caſaubonus,* 3, 7, 7. ἐπὶ παντὸς, *id eſt*, in omni re, *ex conject. ediderat, pro* ἔτι παντὸς, *quod erat in ſuperioribus edit. pro quo tamen ex msstis* ἐστὶ *fuit reſtituendum.*)

4) ad,

4) ad, apud, juxta *locum;* *ἐφ' ὧν ἑκατέρων* (*τῶν πόλεων*) *στρατοπεδεύσαντες*, ad quas urbes quum caſtra poſuiſſent, 1, 73, 6. (*quod eſt alias πρὸς τῇ πόλει, & ἐπὶ τῇ πόλει.*) *αἱ ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεις*, urbes ad Helleſpontum ſitæ, 18, 27, 8. *ſic probati codices* 5, 111, 7. *n.* *ubi vulgo ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, non minus recte.* *ἐπὶ τῆς θαλάττης ἔστησαν*, ad mare ſtabant, 1, 44, 4. *τοὺς ὅρκους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων*, 4, 77, 1. *ἐπὶ τῶν ἐμπύρων*, 16, 31, 7. *De illo uſu, quo ſignificat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum*, verſus *locum;* *ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας*, 2, 11, 6. *ἐπὶ τῆς Κερκύρας*, 2, 11, 2. 2, 9. 9. *n.* *τοὺς Μακεδόνας ἐπ' οἴκου διαφῆκε*, domum dimiſit, 2, 54, 14. *προῆγε τὴν ἐφ' Ἡραίας*, *ſcil.* *ὁδὸν*, progreſſus eſt via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n.* *Adde* 1, 55, 10. *n.* 4, 16, 8. 9, 17, 1. *n.* 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c.* *In qua conſtructione amat hæc præpoſitio ante ſe poſitam particulam ὡς; ut ὡς ἐπ' οἴκου*, 4, 16, 9. *ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης*, 1, 36, 10. (*pro quo eſt ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην*, 1, 29, 2.) *ὡς ἐπὶ Σικελίας*, 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *ſq.* 4, 24, 9. *n.* (*ubi alii ὡς ἐπὶ* Κορίνθου, *alii* Κόρινθον.) 5, 59, 1. *&c.*

6) ſuper, *nempe ubi agitur*
de eo qui conſtitutus e[...]
re, *qui* rei, negotio, [...]
præfectus *eſt.* *οἱ ἐπὶ τ*[...]
ρίων, præfecti elepha[...]
1, 34, 1. *in qua d*[...]
& aliis huic ſimilibus[...]
ligitur participium τ[...]
νος, *quod expreſſum*[...]
5, 96, 4. 22, 25, 2.[...]
67, 5.) *aut καθεστ*[...]
(*qua ratione habes* Φ[...]
ἐπὶ πάντων καταστήσ[...]
72, 8.) *aut ὄντες*, *ut* [...]
σε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντ[...]
11, 6. *ἐφ' ὧν ἐπέστη*[...]
ἀδελφὸν, quibus præfe[...]
trem, 2. 65, 9. *Sic n*[...]
ὢν Δημήτριος, *ſcil.* *ἐπε*[...]
νος ἦν, 2, 65, 4. *n.* *ἡ*[...]
ἐπὶ πάσης κατέλιπε τ[...]
ρας Ἄννωνα, 3, 35, [...]
nude, *ἐπὶ μὲν τούτων* [...]
πε Νίκαρχον, 5. 71, 1[...]
Λεόντιος ἀπελέλειπτ[...]
τῶν πελταστῶν, Με[...]
δ' ἐπὶ τοῦ γραμματείου,[...]
ρίων δ' ἐπὶ τῶν κατὰ[...]
πόννησον, 4, 87, 8. C[...]
80, 15. *n.* *τοὺς πρώτ*[...]
δρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύμα[...]
8, 3. *intelligere poteri*[...]
cipes viros qui reipublic[...]
erant, *ſed & ſimpliciter*[...]
erant in republica.

7) ſub, per, *vel* coram [...]
pe de eo quo moderan[...]
adminiſtrante res quædan[...]
eſt. *Scilicet quemadm*[...]
v. c. *ἐπ' Ἀλεξάνδρου*, *ἐ*[...]
λίππου græce dicunt,
ſub rege Alexandro, ſu[...]
lippo, regnante Alexand[...]
gnante Philippo; *ſic ἡ ἐπ*[...]
αλκίδου γενομένη εἰρή[...]

27, 5. 6, 49, 5. αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι, 3, 15, 5. αἱ ἐπὶ Λουτατίου, ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *eſt* pax per Antalcidam, ſub Antalcida, *id eſt*, legato & adminiſtrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore & res adminiſtrante Lutatio, Asdrubale. *Cf. Adnot. ad* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet*, ἐπὶ τούτου, coram hoc, *vel ſi mavis*, apud hunc, *diſceptari & judicari res dicitur; ut*, λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων, 18, 35, 3. οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδοκῶ διακριθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias & ἐν cum dativo caſu uſurpatum ſupra vidimus in ἐν, num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpoſitio, adverbialem vim eis addit; velut ἐπὶ κεφαλαίου*, generatim, ſummatim, 1, 65, 5. *Sic ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας*, 1, 21, 3. *eſt* re ipſa, *& verti poterit* ſerio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit diſtributiva, bini, trini, quaterni; vide Adn. ad* 1, 26, 13. *Sic ἐπὶ δύο*, 1, 22, 9. *eſt* bini, *ubi indeclinabile δύο in genitivo intelligendum, pro δυοῖν.*

9) *ἐπὶ* Μοχυρίνου *quid ſit* 31, 26, 13. *non liquet; vide Adn.* ἐφ' ἑκατέρων, 2, 29, 3. *in ἀφ' ἑκατ. mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας*, 4, 24, 7. *n. fortaſſe ἀφ' legendum.* (*cf. ſupra, num.* 3.) *De præpoſitionum ἐπὶ & ὑπὸ confuſione dixi ad num.* 1. *& num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) *ἐπὶ præpoſitio, cum Dativo conſtructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accuſativo conſtructa; ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, ex codicum ſcriptura*, in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. *n.* ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες, ad hoc ipſum conſtituti, 1, 45, 11. ὥρμησαν ἐπὶ τῷ ζητεῖν, *quod ex mss tis reſtitui debuerat*, 15, 32, 11. *n.* ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον, in ea loca, 3, 75, 6. ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι, ad præturam nominare, 38, 5, 7. *n.* ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, quum omnibus fuiſſet in bonum, bono, *i. e.* quum bene conſuluiſſet omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua & cum genit. conſtructam ſupra vidimus, num.* 4.) κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι, 1, 67, 13. *n.* καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα, ad Tunetem, 14, 10, 3. ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ, 3, 102, 10. *i. q.* περὶ τὸ Γερούνιον, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. κειμένης (τῆς Σελευκείας) ἐπὶ θαλάττῃ, ad mare, 5, 59, 4. ἐφ'

4) ad, apud, juxta *locum;* *ἐφ᾽ ὧν ἑκατέρων (τῶν πόλεων) στρατοπεδεύσαντες*, ad quas urbes quum caſtra poſuiſſent, 1, 73, 6. (*quod eſt alias πρὸς τῇ πόλει, & ἐπὶ τῇ πόλει.*) *αἱ ἐφ᾽ Ἑλλησπόντου πόλεις*, urbes ad Helleſpontum ſitæ, 18, 27, 8. *ſic probati codices* 5, 111, 7. *n. ubi vulgo ἐφ᾽ Ἑλλησπόντῳ, non minus recte. ἐπὶ τῆς θαλάττης ἕστησαν*, ad mare ſtabant, 1, 44, 4. *τοὺς ὅρκους διδόναι ἐπὶ τῶν σφαγίων*, 4, 77, 1. *ἐπὶ τῶν ἐμπύρων*, 16, 31, 7. *De illo uſu, quo ſignificat* apud arbitrum, *vel* coram judice, *vide infra, num.* 7.

5) ad *locum*, verſus *locum;* *ἔπλεον ἐπὶ τῆς Ἀπολλωνίας*, 2, 11, 6. *ἐπὶ τῆς Κερκύρας*, 2, 11, 2. 2, 9, 9. *n. τοὺς Μακεδόνας ἐπ᾽ οἴκου διαφῆκε*, domum dimiſit, 2, 54, 14. *προῆγε τὴν ἐφ᾽ Ἡραίας. ſcil. ὁδὸν*, progreſſus eſt via quæ Heræam ducit, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n. Adde* 1, 55, 10. *n.* 4, 16, 8. 9, 17, 1. *n.* 29, 11, 9. 32, 25, 10. 33, 10, 8. *&c. In qua conſtructione amat hæc præpoſitio ante ſe poſitam particulam ὡς; ut ὡς ἐπ᾽ οἴκου*, 4, 16, 9. *ὡς ἐπὶ τῆς Λιβύης*, 1, 36, 10. (*pro quo eſt ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην*, 1, 29, 2.) *ὡς ἐπὶ Σικελίας*, 1, 41, 3. *Adde* 2, 5, 8. 2, 23, 4 *ſq.* 4, 24, 9. *n.* (*ubi alii ὡς ἐπὶ Κορίνθου, alii Κόρινθον.*) 5, 59, 1. *&c.*

6) ſuper, *nempe ubi agitur de eo qui* conſtitutus *eſt* ſuper re, *qui* rei, negotio, urbi &c. præfectus *eſt. οἱ ἐπὶ τῶν θηρίων*, præfecti elephantorum, 1, 34, 1. *in qua dictione, & aliis huic ſimilibus, intelligitur participium τεταγμένος, quod expreſſum habes* 5, 96, 4. 22, 25, 2. (*cf.* 2, 67, 5.) *aut καθεσταμένος*, (*qua ratione habes Φαῦλλον ἐπὶ πάντων καταστήσας*, 5, 72, 8.) *aut ὄντες, ut ἐκέλευσε τοὺς ἐπὶ τούτων ὄντας*, 20, 11, 6. *ἐφ᾽ ὧν ἐπέστησε τὸν ἀδελφὸν*, quibus præfecit fratrem, 2, 65, 9. *Sic nude ἐφ᾽ ὧν Δημήτριος, ſcil. ἐπεσταμένος ἦν*, 2, 65, 4. *n. ἡγεμόνα ἐπὶ πάσης κατέλιπε τῆς χώρας Ἄννωνα*, 3, 35, 4. *& nude, ἐπὶ μὲν τούτων ἀπέλιπε Νίκαρχον*, 5, 71, 11. *Sic Λεόντιος ἀπελέλειπτο ἐπὶ τῶν πελταστῶν, Μεγαλέας δ᾽ ἐπὶ τοῦ γραμματείου, Ταυρίων δ᾽ ἐπὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον*, 4, 87, 8. *Conf.* 4, 80, 15. *n. τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος*, 3, 8, 3. *intelligere poteris* principes viros qui reipublicæ præerant, *ſed & ſimpliciter*, qui erant in republica.

7) ſub, per, *vel* coram; *nempe de eo* quo moderante vel adminiſtrante res quædam geſta eſt. *Scilicet quemadmodum v. c. ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ Φιλίππου græce dicunt, pro* ſub rege Alexandro, ſub Philippo, regnante Alexandro, regnante Philippo; *ſic ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου γενομένη εἰρήνη*, 4, 27,

27, 5. 6, 49, 5. *αἱ ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι ὁμολογίαι*, 3, 15, 5. *αἱ ἐπὶ* Λουτατίου, *ἐπ' Ἀσδρούβου γενόμεναι συνθῆκαι*, 3, 21, 2. 3, 30, 3. *eſt* pax per Antalcidam, ſub Antalcida, *id eſt*, legato & adminiſtrante Antalcida facta, fœdus factum imperatore & res admininiſtrante Lutatio, Asdrubale. *Cf. Adnot. ad* 1, 6, 1. *Sic, qui judicium vel arbitrium exercet*, *ἐπὶ τούτου*, coram hoc, *vel ſi mavis*, apud hunc, *diſceptari & judicari res dicitur; ut*, *λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων*, 18, 35, 3. *οὐκ ἐπὶ Ῥωμαίων, ἀλλ' ἐπὶ Ῥοδίων ὑμῖν εὐδοκῶ διακριθῆναι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων*, *ibid. vs.* 4. *Pro quo alias & ἐν cum dativo caſu uſurpatum ſupra vidimus in ἐν, num.* 3.

8) *Cum variis nominibus juncta præpoſitio, adverbialem vim eis addit; velut ἐπὶ κεφαλαίου*, generatim, ſummatim, 1, 65, 5. *Sic ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας*, 1, 21, 3. *eſt* re ipſa, *& verti poterit* ſerio *&c. Cum nominibus numeralibus juncta, facit diſtributiva, bini, trini, quaterni; vide Adn. ad* 1, 26, 13. *Sic ἐπὶ δύο*, 1, 22, 9. *eſt* bini, *ubi indeclinabile δύο in genitivo intelligendum, pro δυοῖν.*

9) *ἐπὶ* Μοχυρίνου *quid ſit* 31, 26, 13. *non liquet; vide Adn. ἐφ' ἑκατέρων*, 2, 29, 3. *in ἀφ' ἑκατ. mutavi, ad quam emendationem firmandam conf.* 3, 97, 7. 4, 5, 3. 4, 84, 4. *Sic pro ἐφ' οὕτω μικρᾶς αἰτίας*, 4, 24, 7. *n. fortaſſe ἀφ' legendum. (cf. ſupra, num.* 3.) *De præpoſitionum ἐπὶ & ὑπὸ confuſione dixi ad num.* 1. *& num.* 3. *ad* 1, 36, 3.

II) *ἐπὶ præpoſitio, cum Dativo conſtructa;*

1) ad, *vel* in, *eadem fere notione qua vulgo accipitur cum accuſativo conſtructa; ἐπὶ τούτῳ φερομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων, ex codicum ſcriptura*, in eamdem partem inclinantibus etiam Romanis, 1, 19, 7. *n. ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ταχθέντες*, ad hoc ipſum conſtituti, 1, 45, 11. *ὥρμησαν ἐπὶ τῷ ζητεῖν, quod ex mss. tis reſtitui debuerat*, 15, 32, 11. *n. ἐπὶ τούτοις τοῖς τόποις ποιησόμενοι τὴν ἔξοδον*, in ea loca, 3, 75, 6. *ἐπὶ στρατηγίᾳ αἱρεῖσθαι*, ad præturam nominare, 38, 5, 7. *n. ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος*, quum omnibus fuiſſet in bonum, bono, *i. e.* quum bene conſuluiſſet omnibus, 6, 2, 15.

2) ad, apud, prope, ante; (*eadem notione, qua & cum genit. conſtructam ſupra vidimus, num.* 4.) *κατεστρατοπέδευσαν ἐπὶ τῷ Τύνητι*, 1, 67, 13. *n. καταλαβέσθαι τὸν ἐπὶ Τύνητι χάρακα*, ad Tunetem, 14, 10, 3. *ὁ ἐπὶ τῷ Γερουνίῳ χάραξ*, 3, 102, 10. *i. q. περὶ τὸ Γερούνιον*, *ibid. vs.* 6. *cf. vs.* 9. *κειμένης (τῆς Σελευκείας) ἐπὶ θαλάττῃ*, ad mare, 5, 59, 4. *ἐφ'*

'Ελλησπόντῳ, 5, 111, 7. n. διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων, 2, 60, 8. *ſi vera lectio, erit* propter ea quæ ad Cenchreas, apud Cenchreas, ab eo patrata ſunt. *Huc porro refer illud* ἐφ' οἷς γενομένων λόγων πλειόνων, apud quos, *vel* coram quibus, 24, 4, 8. n. (*conf. ſupra, cum genit. ſub num.* 7.) *Et* ἐπὶ κήρυκι ἢ (*vel* καὶ) γραμματεῖ, 3, 22, 8. n. *Sic & cum dativo reperitur, pro genitivo, ubi notat* in re; *veluti* μένειν ἐπὶ τοῖς ἐξ ἀρχῆς διομολογουμένοις, 31, 27, 1. (*Conf. in* ἐπὶ *cum genit. num.* 2.)

3) propter, cauſſa; *de cauſſa objectiva;* ἡ ἐπ' ἀρετῇ δόξα, gloria virtutis cauſſa, gloria virtutis, 2, 17, 2. ἡ ἐπ' ἀρετῇ φήμη, 6, 52, 11. ἡ ἐπ' ἀσεβείᾳ δόξα, 15, 22, 3. ἡ ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, 2, 61, 6. (*conf.* ἀγαθός.) ἐπὶ ταῖς τυχούσαις αἰτίαις, leviſſimis de cauſſis, 4, 76, 5. *conf.* 4, 24, 7. n. *Et de cauſſa finali, ſive conſilio;* ἐπὶ πολέμῳ διαβαίνειν τὸν Ἴβηρα, belli inferendi cauſſa, bellandi conſilio, 2, 13, 7. ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ πόλεμον ἐκφέρειν τινί, 6, 49, 1. 11, 6, 2. ἐπὶ διαλύσει πάντων τῶν δυναστῶν, 21, 9, 2. *Huc & referre poſſis illud, quod paulo ante poſui,* ἐπ' ἀγαθῷ μνήμη, commemoratio honoris cauſſa, laudandi conſilio, & *ſimilia; ſic* πολλὰ εἰπὼν περὶ Ῥωμαίων ἐπ' ἀγαθῷ, multa de Romanis verba faciens

in honorem, laudandi c
27, 6, 13. *Eodem ref*
cebit dictiones ſimiles
μονομαχίας ἐπὶ τῷ
ποιεῖν, ludos edere in
honorem, 32, 14, 5.

4) poſt; ἐφ' οἷς, po
1, 80, 1. n. &c. *Conf*
in ἐπανιστάναι, *num.*

5) *de* conditione. ἐπ
δὲ φιλίαν εἶναι, his co
nibus, 3, 22, 4. 7, 4,
ἐφ' ᾧ, hac conditione u
indicativo; 1, 59, 7.
infin. 1, 16, 9. 1, 72
4, 2. ἐφ' ᾧ μόνον ὑμ
κῶς ποιεῖν, dummodo
male faceret, 9, 28, 7.

6) *de tempore*, in
ἐπὶ δυοῖν καὶ τρισὶν ἡ
in duo vel tres dies, 3,
n. προπορευομένων
ἐπὶ δύο ἡμέρας, 3,
Sic rurſus 4, 70, 2.
Aug. & Pariſ. A.
(*quemadmodum &*
12.) ἡμέρας *in acc*
bent; qua de uſitatio
ſtructione vide mox,
cum Accuſ. num. 2.
tur tamen eadem con
cum dativo caſu apu
pariter ſcriptores, vel
Plutarch. in Pericl.
ἐφ' ἡμέρας δέκα.

7) *detrahere* de. *ſ*
προειλήφθω ἐπὶ τοῦ
τοῦ κόλπου βάθος δια
σταδίων, deducantur,
tur de his tribus milli
diis) duo millia pro pr
tate ſinus; (*quemad*
gallice dicimus, préle
une ſomme,) 34, 6, 7.

III) ἐπὶ præpoſitio, cum Accuſativo conſtructa;

1) ad *aliquid conſequendum*; τοὺς ἐπὶ τὰ χρήματα παρόντας, qui ad accipiendas pecunias venerant, 29, 3, 7. πάντας ἐπὶ τὸ παραπλήσιον ἥξειν, omnes ad idem impetrandum venturos, 10, 34, 8.

2) in, per, *de tempore*; (*conf. paulo ante, cum Dativo, num.* 6.) προσβολὰς ἐνεργοὺς ποιησάμενος ἐπὶ δύο ἡμέρας, per biduum, 4, 63, 8. ποιησάμενος τὴν πορείαν ἐπὶ δύο ἡμέρας, 8, 15, 2. προσαναπαύσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, 4, 73, 3. ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὰς πρώτας οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, 5, 100, 1. ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς, 1, 39, 12. 1, 56, 11. ἐπὶ πολὺν χρόνον διαγωνισάμενος, 1, 11, 14. ἐπὶ πολὺν χρόνον γενομένης τῆς μάχης, 1, 19, 9. *Adde num.* 3. *Neſcio vero an & poſt nonnunquam ſignificet, ut* ἐφ᾽ ὃν *idem valeat ac* ἐφ᾽ ᾧ, poſt quem. *Vide ſupra in* ἐπανιστάναι *num.* 1. *& in* ἐπιβάλλειν *num.* 4.

3) *de ſpatio*; ἐπὶ τρία ἡμιστάδια, per ſtadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. ἔστι τὸ μῆκος ἐφ᾽ ἑκατὸν στάδια, ad centum ſtadia, 4, 39, 4 & 6. 4, 41, 1. 4, 63, 6. & *ſimilia alia.* ἐπὶ πολὺ, & *una voce* ἐπιπολὺ, multum, *cum de tempore, tum de ſpatio, & omnis generis quantitate, frequenter occurrit: ſic* & ἐπὶ πλέον; *de quibus vide in* πολύ. *Contra* ἐπὶ βραχὺ, parumper, leviter, 2, 37, 5. 5, 26, 5. & *ſæpe alias.*

Sed ἐπὶ *cum accuſ. de Loco uſurpatum, ſignificat etiam* in loco, *in hujuſmodi dictionibus,* ἐπὶ τάδε, in hac parte, ab hac parte, *i. e.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 & 7. ἐπὶ θάτερα, in altera parte, ab altera parte, 4, 44, 5. *n.* &c.

4) *in Tacticis*; ἐπέβαλον τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετώπῳ τὸ τρίτον στρατόπεδον, 1, 26, 13. *n. ubi* ἐπὶ μίαν ναῦν *eſt* aliam juxta aliam in fronte, una *ſerie. Plura ejusdem dictionis exempla in Adnot. ad eundem locum collecta dedimus.*

5) *Notemus inſuper alios nonnullos varii generis uſus; veluti,* διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς ἐπὶ τὸν λόφον, *pro* ἐπὶ τοῦ λόφου, 3, 19, 4. *n. qui locus non ſolicitandus videtur; cum quo conferri poteſt ille,* συνεῖχε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως ἐπ᾽ αὐτὸν *vel* ἐφ᾽ ἑαυτὸν, *pro* ἐφ᾽ ἑαυτοῦ. 3, 101, 8. ἐφ᾽ αὑτοὺς ἄγειν τὰς χεῖρας, manus adducere, 1, 21, 2. διέδωκε τοὺς αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν ἐπὶ τὰ τάγματα, diſtribuit captivos per manipulos, 3, 85, 3. *ſic* μερίσας αὐτοὺς ἐφ᾽ ἑκάτερον κέρας, 11, 22, 10. ἐπ᾽ ἴσον, pariter, æquabiliter, 2, 30, 7. *n.* ἐφ᾽ ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον, quantum, tantum, 4, 41, 4. 10, 14, 8.

&c.

&c. ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε, 3, 103, 3. &c. ἐπ' ἀσπίδα, ad ſiniſtram; ἐπὶ δόρυ, ad dextram; vide ἀσπὶς & δόρυ.

5) *In illis dictionibus*, ἐπὶ τὴν ὡραίαν, 3, 41, 2. *n.* ἐπὶ τὴν ἑωθινὴν, 3, 83, 7. *n.* ἐπὶ δείλην ὀψίαν, 10, 8, 7. *n.* *ſi vera in his locis codicum ſcriptura, valebit* ἐπὶ ſub, verſus; *ſed nos ubique* ὑπὸ *corrigendum duximus: quæ propoſitiones & alias ſæpe inter ſe permutantur. conf. Adnot. ad* 1, 36, 3. 3, 50, 5. *n.* 8, 17, 9. *n.* *quibus adde* 2, 24, 1. *quo de loco ſupra dixi in* ἐπὶ *cum genit. num.* 1.

Ἐπιβάθρα, ἡ, aditus, 16, 29, 2. αἱ ἐπιβάθραι, 3, 24, 14. 16, 29, 1.

Ἐπιβαίνειν, 1) *abſol.* ἐπέβαινον, perrexerunt, ulterius progreſſi ſunt, 1, 68, 8. *n.* 2) *varie conſtructum; cum genit.* τῆς χώρας, ingredi regionem, 1, 75, 6. 3, 20, 2. 4, 7, 5. 4, 15, 3. *quibus locis omnibus agitur de* hoſtili invaſione *cum exercitu. Hinc quum* 26, 6, 4. *mendoſe, ut putavi, legeretur* Γαλατίας μὴ ἐπιβαίνειν, *non dubitavi* Γαλατίαν *corrigere; quippe ſatis notum, quam frequenter terminationes* ας & αν *inter ſe permutatæ ſint a librariis.* ἐπιβαίνειν τοῦ τείχους *eſt* murum conſcendere, 4, 71, 11. 9, 8, 12. *Cum Dativo caſu*, ἐπιβαίνειν τῇ γῇ, *pariter eſt* invadere, hoſtiliter ingredi, 1, 5, 2. *Sed* ἐπὶ τὴν χώρ… ἐπιβαίνειν, in locum… ſuccedere, 4, 45, 3. … 10.

In Præter. ἐπιβε… ἐπὶ τόπου, *eſt* inſiſt… 8, 6, 8.

Ἐπιβάλλειν, 1) *vulgati…tione*, injicere, in… ἐπιβάλλειν χοῦν, 3… τὰς χεῖρας ἐπιβ. τινὶ… 3, 5, 5. 18, 34, 8. … *Medio;* τὰς ἰδίας σ… ἐπιβάλλεσθαι τῷ ἐγ… ſigilla ſua ſcripto adpo… ponere, imprimere, 2… *n.* *Sed quod ibidem… quitur vs.* 15. ἐπι… τῇ σφραγίδι, *in mend… utique videtur. cf.* … 2) locare aliqu… alium; ἐπέβαλον τ… τρίτον στρατόπεδον, … 13 & 15. *ubi ide…* ac ἐπιτάττειν & ἐφ… *vs.* 12. *Conſ. Adn.* … 22, 10.

3) *Neutraliter, ve…ſitive;* ſuccedere alt… alterum; τούτοις τὸ … μάχων δεξιὸν ἐπιβο… ρας, his ſuccedit, 6… *i. q.* ἕπεται & ἀ… *ibid.* ἀεὶ τῶν ἐξ… λόντων καὶ ἑπομέν… 23, 2.

4) ſuccedere alte… cendo, verba facere … rum, vices dicendi ſ… re; ἐφ' ὃν Αὐτάριτος … της ἐπιβαλὼν ἔφη, … cipiens Autaritus G… quit, 1, 80, 1. *n.* … ὂν, *licet non ſatis* …

dictionis aut conſtructionis ratio, reſtitui Polybio ex communi veterum codicum conſenſu debuerat, præſertim quoniam ſimillima ratione 21, 4, 4. *legitur,* ἐφ᾽ ὃν Γάϊος πάλιν ἐπαναστάς; *conf. ſupra in* ἐπανιστάναι, *num.* 1.) *Rurſus,* γενομένης παρὰ τὴν συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλὼν ὁ πρεσβευτὴς πολλούς τινας διετίθετο λόγους, ſermonem excipiens, ſubjiciens; ad ea, quæ dixerant alii, ſuum ſermonem adjiciens, 23, 1, 8. *n. ubi in Adnot. contra noſtram voluntatem* ὑποβαλὼν *poſuit typotheta, pro* ἐπιβαλών.

5) *Quemadmodum latine* ſuccedere *interdum pro* progredi, pergere, *accipitur, ſic & græcum* ἐπιβάλλειν, 11, 22, 10. *abſolute poſitum,* progredi, proficiſci, ſuccedere, *ſcil.* in hoſtem, *ſignificare videtur. vide ibi Adnot. Sic ſane perſpicue,* 12, 10, 2. αὐτὸς ἐπιβαλὼν εἰς τοὺς Λοκρούς, *eſt,* ipſe Locros profectus, *aut certe,* cum Locros veniſſet. *Et amat hoc verbum Polybius iſta notione, varia ratione conſtructum; veluti cum dativo;* τεταρταῖος ἐπέβαλε τοῖς λόφοις, quarto die colles eſt adſecutus, ad colles acceſſit, pervenit, 5, 18, 3. *& ſic rurſus ibid. vs.* 10. *&* 18, 2, 5. *n. ubi pro* ὑπερβάλλειν, *quod perperam dabant libri, idem verbum* ἐπιβάλλειν *reſtituimus Polybio. Porro cum* ἐπὶ *præpoſitione;* τῆς πρωτοπορείας ἐπιβαλούσης ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, poſtquam primum agmen ad ſummitatem acceſſit, pervenit, 4, 69, 1. σπεύδων ἄφνω καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν τόπον ἐπιβαλεῖν, cupiens ſubito & inopinato Thermum pervenire, 5, 6, 6. συντάξας ἐπὶ τοὺς ἄκρους ἐπιβαλεῖν τῶν βουνῶν, 18, 3, 9. *Adde* 16, 16, 3 *& ſq. n. ubi* ἐπέβαλε *utique corrigendum pro vulgata* ἐπεβάλετο. *Et rurſus cum præpoſ.* εἰς; *ut* 12, 10, 2. *ſic* 5, 13, 3. ἐπέβαλον εὐθέως εἰς τὸ Θέρμον, ſtatim illi Thermum advenerunt; *&* 2, 14, 17. ἐφ᾽ οὓς Ἀννίβας ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, contra quos Hannibal in Italiam eſt profectus, *vel* in Italiam venit. *Quem locum reſpiciens Erneſtus,* ἐπέβαλεν εἰς Ἰταλίαν, invaſit Italiam *interpretatus eſt, aitque:* „*Reiskius vult* ἀπέβαλεν, [*ſcil.* ἑαυτὸν] deſcendit; *eleganter: ſimplicius eſt* ἐνέβαλεν, *quo & alibi uſus eſt cum multis aliis.*“ — *At nil prorſus cauſſæ erat, cur ſuſpectum eſſet verbum familiare noſtro ſcriptori. Rurſus abſolute,* ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, ſimul cum accedente, cum adveniente, *i. e.* cum oriente ſole, 4, 78, 7. *De univerſo iſto uſu hujus verbi,* adveniendi *notione, confer quæ monuimus in Adnot. ad* 3, 38, 4.

6) τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῷ, hoc ad illum pertinet, ei incumbit,

bit, illius res eſt; τῆς ταφρείας δύο ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, 6. 34, 1. πᾶσι μᾶλλον ἐπιβάλλει τοῦτο ποιεῖν, ἢ Ῥωμαίοις, alіis omnibus potius hoc convenit, 18, 24, 1. τῶν γροσφομάχων τοὺς ἐπιβάλλοντας κατὰ τὸ πλῆθος, ἴσους ἐπὶ πάντα τὰ μέρη διένειμαν, velitum convenientem, competentem cuique manipulo numerum, pro ratione numeri totius qui in legione adeſt, æqualiter per manipulos diſtribuunt, 6, 24, 4. n. (cf. c. 21, 9 ſq.) Et in Paſſivo, ſi vera lectio, 22, 26, 20. n. τῷ ἐπιβαλλομένῳ καιρῷ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, eodem tempore quo & Romanis debetur, ſcil. quo & Romanis pendi tributum debet.

7) ἐπιβάλλεσθαι, in Medio, & in Paſſivo, adgredi, conari, inſtituere, moliri; cum dativo rei; μηδένα τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ἐπιβεβλῆσθαι τῇ τῶν καθόλου πραγμάτων συντάξει, 1, 4, 2. ἀδυνάτοις ἐπιβάλλεται πράγμασιν, 3, 48, 3. Adde 10, 9, 3. &c. Cum infin. 1, 4, 3. 1, 12, 3 & 7. 1, 15, 5. 3, 14, 6. 4, 23, 8. 11, 28, 1. & perſæpe alias. Conf. ἐπιβολή.

Ἐπίβασις, ἡ, gradus, greſſus, veſtigium; τῆς χιόνος ἄδηλον ποιούσης τὴν ἐπίβασιν, 3, 54, 5. αἱ ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, adfluxus, acceſſus maris, 34, 9, 6.

Ἐπιβάτης; οἱ ἐπιβάται, milites claſſiarii, 1, 51, 2. 1, 60, 3. 1, 61, 3.

Ἐπιβατικός; τὰ ἐπιβατικά, milites claſſiarii, 1, 47, 9. 1, 61, 4. ἡ ἐπιβατικὴ χρεία, opera claſſiariorum militum, 3, 95, 5.

Ἐπιβιοῦν; μίαν ἡμέραν ἐπιβιώσας, 16, 9, 1.

Ἐπιβοᾶν, adclamare; τοῖς ἰδίοις, 10, 12, 5. τοῖς ἀγωνιζομένοις, 18, 8, 1.

Ἐπιβοηθεῖν, 1, 51, 7. τινὶ, 3, 74, 5.

Ἐπιβολὴ, ἡ, 1) conſilium, inceptum, conatus, (cf. ἐπιβάλλεσθαι,) 1, 17, 7. 3, 8, 3. &c. αἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολαὶ, 2, 23, 2. αἱ πρῶται ἐπιβολαὶ, 3, 7, 7. 3, 8, 3. ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἱστορίας, inſtitutum hiſtoriæ ſcribendæ, 1, 4, 2. τὰ τῆς ἐπιβολῆς ἡμῶν τοιαῦτα, 3, 5, 7. ἡ τῶν ὅλων ἐπιβολὴ, adfectatio imperii univerſalis, totius terrarum orbis imperii, 1, 3, 6. ἐπιβολαὶ ἄδικοι, 6, 47, 5. Diſtinguuntur ἐπιβολὴ & συντέλεια, 1, 3, 3. πρὸς ταύτας ὥρμησαν τὰς ἐπιβολὰς, 1, 3, 9. πρώτην ἐπιβολὴν ἔσχε πλεῖν, primum ei erat conſilium navigare, 2, 11, 2. τὴν ἐπιβολὴν ποιεῖσθαι, inſtituere, moliri aliquid, 5, 95, 1. 10, 4, 3. κατορθοῦν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5. ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπεναντίων, 10, 12, 4. ἐξ ἐπιβολῆς ἑτέρας, novo conatu, iterum, 2, 18, 7. Conf. ἐπιβουλή.

2) ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, rata & competens portio manipuli, 3, 100, 6. n. ἐμέριζε ταῖς πόλεσι τὴν ἐπιβολὴν

λὴν τῶν σωμάτων ἀνίσως, civitatibus inæqualiter diſtribuit præſtationem cuique competentem militum, 40, 2, 4. *nempe τὸ ἐπιβάλλον ἑκάστῳ μέρος, vel τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν, ut ait ibid. vs.* 5. *τὸ ἐλλεῖπον πλῆθος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν*, quod deerat legionibus ad totam ſummam propoſitam, 3, 106, 3.

3) *αἱ ἐπιβολαὶ*, 6, 25, 7 & 10. *Videri poterant eſſe idem ac προσβολαὶ, coll.* 1, 57, 3. *ſed perſpecte Reiskius monuit, ἐπιβολὰς ibi eſſe* tela miſſilia quæ eminus conjiciuntur in hoſtem.

Ἐπιβουλεύειν *τινὶ*, inſidias ſtruere. *Paſſiv. ὑπ' οὐδενὸς ἐπεβουλεύθη*, a nemine inſidiæ ei ſtructæ ſunt, 24, 9, 5.

Ἐπιβουλὴ, inſidiæ; — „conſilium rei agendæ, 5, 92, (3.) *Cl. Weſſeling. ad Diodor. T. I. p.* 8. *corrigit ἐπιβολὴν, quod ſane eſt verbum proprium Polybii in ea re, quo & paulo poſt (vs. 7.) utitur.*“ *Ern. — Et nos ἐπιβολὴν l. c. ex aliis codd. reſtituimus, ut &* 8, 3, 6. *& paſſim alias, ubi temere permutata a librariis erant iſta nomina. Pariter ἐπιβολῆς pro ἐπιβουλῆς reſcriptum velim* 1, 43, 3.

Ἐπίβουλος, *ὁ*; *ἐπίβουλος καὶ προδότης τῆς βασιλείας*, 5. 42, 1.

Ἐπιγέννημα; *τὰ ἐπιγεννήματα*, accidentia quæ ſuperveniunt morbis, *Fr. gr.* 55.

Ἐπιγίγνεσθαι, ſequi, ſupervenire; *τούτων ἐπιγεγονότων*, poſtquam hoc facinus intervenit, 3, 67, 8. *ἐπεγένετο τοῖς περὶ τὸν Ἀντίγονον*, ſupervenit ei, incidit in eum, 20, 5, 8. *τὸ βαλλόμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο*, incidit, 1, 48, 8. *τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις ἡδέα*, voluptates quæ ſequuntur facta & ex eis exſiſtunt, 3, 4, 11 *ſq*. *τὰ πρότερον, τὰ ἅμα, καὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα τοῖς ἔργοις*, conſequentia, 3, 31, 11. 3, 32, 6.

ἐπιγενομένης τῆς νυκτὸς, adpetente nocte, 1, 11. 15. 1, 19, 12. 2, 25, 5. 3, 67, 9. *&c.* *τῆς ἡμέρας*, 1, 21, 7. 2, 3, 2. 2, 5, 8. 3, 18, 11. 3, 51, 1. 3, 101, 6. *&c. Sic correxi* 2, 55, 4. *ubi perperam vulgo omnes ἐπειγομένης. τῆς ὥρας ἐπιγενομένης*, 2, 9, 1. *ἐπιγενομένου χειμῶνος*, ſuperveniente tempeſtate, orta tempeſtate, 1, 54, 6 & 8. *οἱ ἐπιγενόμενοι πόλεμοι*, bella poſthac inſecuta, ſequentia bella, 1, 13, 13. *οἱ ἐπιγιγνόμενοι vel ἐπιγενόμενοι*, poſteri, 1, 2, 7. 3, 4, 7. 4, 33, 10. 6, 54, 2. *οἱ κατὰ γένος ἐπιγενόμενοι*, cognati agnatique, 20, 6, 5.

Pro ἐπιγένοιτό τις ἀναστροφὴ, 23, 14, 8. *ἔτι γένοιτό τις legendum, ut monui in Adn.*

Ἐπιγνώσκειν, (*i. q. ſimplex*) cognoſcere, 1, 65, 6. 2, 11, 3. 3, 32, 8 *ſq*. 3, 64, 7. 3, 68, 1. 5, 58, 1. 18, 1, 1.

Ἐπίγνωσις, ἡ, cognitio, 3, 7, 6. 3, 31, 4.

Ἐπίγονοι, οἱ, poſteri, 5, 65, 10.

Ἐπίγραμμα, *edd. inde a Caſaub.* 4, 33, 2. *n. pro nudo* γράμμα.

Ἐπιγράφειν, imperare *pecuniam.* irrogare *multtam;* ἐπεγράφη Μιθριδάτῃ τʹ τάλαντα, 26, 6, 11. ἐπιγραφῆναι, inſcribi *in numero ſociorum.* 4, 9, 2. ἐπιστολὴ ἐπιγεγραμμένη τινὶ, epiſtola alicui inſcripta, ad aliquem data, 16, 36, 4. *Conſ.* ἀντεπιγράφεσθαι.

Ἐπιγραφὴ, ἡ, inſcriptio, titulus *libri*, 3, 9, 3. ἐπιγραφὴ *in columna Lacinii*, 3, 56, 4. quam nude γραφὴν dicit, 3, 33, 18. ἀνδριάντες, θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους ἔχοντες, 5, 9, 3.

ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ὅπλων, inſcriptio armorum *bello captorum*, 2, 2, 9. *n.* & *vs.* 11. *Hinc* gloriæ titulus, laus, gloria: τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, τῶν πραγμάτων, τῶν πόνων λαμβάνειν *vel* κληρονομεῖν, laudem ferre, auctorem haberi, 1, 31, 4. 2, 37, 5. 6, 57, 7. 10, 23, 3. 11, 5, 7. ἡ καλλίστη ἐπιγραφὴ, 17, 11, 11. ἐκείνων ἔσεται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφὴ, 11, 7, 3. ἡ ἐπιγραφὴ, *ſcil.* τῆς ἀρχῆς *vel* τῆς βασιλείας, regius titulus, 5, 42, 8. (*i. q.* ὀνομασία, 11, 34, 3.)

Ἐπίγυον; τὰ ἐπίγυα, rudentes, 3, 46, 3. *n.* — „*a* γύαια, *qui ſunt* funes, quibus naves in littore alligantur, *quæ* & ἐπίγυια *ſunt. vid. Heſych. in his verbis,* & *Interpretes.*“ *Ern.*

Ἐπιδεικνύειν, monſtrare, oſtendere, 11, 18, 7. τούτους (τοὺς τόπους) ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ᾽ αὑτῶν, iſta loca ipſi *in ſermonibus ſuis* inter ſe deſignabant, 18, 29, 3. *In Med.* πᾶσαν αἰκίαν ἐπεδείξαντο αὐτοῖς, 1, 88, 6. ἐὰν μὴ ἐπιδείξηταί τι (*Platonis reſpublica;* τῶν ἑαυτῆς ἔργων ἀληθινῶς, *ſive* ἀληθινῶν, niſi re ipſa oſtenderit, tamquam ſpecimen ſui, aliquod ſuorum operum, 6, 47, 8. ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται τοῖς αὐτῶν πολίταις οἱ νέοι, ſpectandos ſe præbent, 4, 20, 12.

Ἐπιδεικτικὸς, ad oſtentandum, ad oſtentationem comparatus; ἐπιδεικτικοὶ λόγοι, 12, 28, 8. *n.* ἐπιδεικτικὰς καὶ πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολλῶν ποιεῖσθαι συντάξεις, 16, 18, 2.

Ἐπιδεῖν, ſuis oculis adſpicere; ζῶν ἐπιδεῖν τὴν τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὕβριν, 3, 109, 8. πολλοὺς τῶν ἀναγκαίων ἐπεῖδον ἀπολλυμένους, 2, 57, 7. *quem locum citans Erneſtus,* — „& *dicitur, inquit, h. l.* ἐπὶ συμφορᾷ, *ut Thomas M. vult; ſed dicitur* & *in re læta; vide ibi Interpr.*“ —

Ἐπιδέξιος, ſolers, dexter; πρὸς τὰς ὁμιλίας, 5, 39, 6. *cf.* ἐπιδεξίως.

Ἐπιδεξιότης, dexteritas, ſolertia; 4, 82, 3. 10, 5, 9. 12, 11, 6. *de poëtæ ingenio*, 5, 9, 4.

Ἐπι-

Ἐπιδεξίως, dextre, apte, prudenter; 3, 19, 13. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, 4, 33, 7.

Ἐπιδέχεσθαι, πόλεμον, ſuſcipere bellum, 4, 31, 1. δαπάνην, 10, 28, 4. ἐπιδεχόμενος ὅτι Φόρβους δώσει Ῥωμαίοις, in ſe recipiens, offerens, promittens, accipiens conditionem, 27, 8, 2, *ex ſcriptura codicum, pro qua* ὑποδεχ. *poſuerunt editores. Sic* πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἐπιδεκτέον ἐστὶν, 36, 3, 4. ἡ πολεμικὴ χρεία οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν, non admittit excuſationem, 6, 24, 7. τὰ πράγματα ἐπιδέχεται δικαιολογίαν, 3, 21, 6. ἀπολογίαν, 12, 21, 9. τοῦ καιροῦ οὐκ ἐπιδεχομένου καταμονὴν, 3, 79, 12. ὁ τόπος κατασκευὴν οὐκ ἐπιδέχεται, munitionem non admittit, 8, 17, 5. τὰ πικρότατα ὀνόματα ἐπιδέχεται τοῦτο τὸ γένος, acerbiſſima convicia conveniunt in hoc genus, 12, 25, 5.

ἅπαντας ἐπεδέχετο φιλανθρώπως, humaniter excepit, 22, 1, 3. *niſi* ὑπεδεχ. *vel* ἀπεδεχ. *legendum. Rurſus* ἐπιδέχεσθαι τὴν παῤῥησίαν τινὸς, gratam habere alicujus in dicendo libertatem, 33, 15, 6. *pro quo pariter alias* ἀποδέχεσθαι *frequentatur, ut* 31, 13, 7. 31, 14, 2 *ſq. &c.* πᾶσαν ἐπιδεχόμενος λοιδορίαν κατὰ τοῦ βασιλέως, audiens, admittens quidquid in regem effutirent accuſatores, 31, 10, 4. *ad quem locum monuit Erneſtus:* „Uſitatius eſt ἀποδεχ. *Tayl. ad Lyſiam, p.* 423.“ — *Neque tamen quidquam iſtorum temere loco moverim.*

Ἐπιδήμιος πόλεμος, 12, 26, 4.

Ἐπιδιαβαίνειν, (τὸν ποταμὸν) ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, trajicere flumen & contra barbaros progredi, 3, 14, 8. *Sic* 3, 71, 10. *&* 4, 64, 9. *ubi intelligitur* ἐπὶ τοὺς πολεμίους. *Sed* 5, 47, 1. *n. pro* τοὺς ἐπιδιαβαίνοντας *haud dubie* τοὺς ἔτι διαβαιν. *legendum.*

Ἐπιδιαιρεῖσθαι, diſtribuere *copias, ſcil.* per *varia loca, quibus opus erat,* 1, 73, 3.

Ἐπιδιασαφεῖσθαι; ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας, re amplius cognita, 32, 26, 5.

Ἐπιδιατείνειν; ἡ φήμη περὶ αὐτῶν ἕως τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιατείνει, increbeſcit, pertingit, 32, 9, 3.

Ἐπιδιδόναι; τάλαντα ἐπιδοῦναι μύρια, inſuper dare, *vel ultro* dare, 21, 14, 4. ἐθελοντὴν αὑτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπιδοὺς, 9, 33, 6. *Caſaub.* periculo ultro ſe objiciens; *non male eo quidem loco, ſed mox ibid. vs.* 9. μόλις αὑτὸν ἐπέδωκε, ægre tandem his rebus animum adplicuit, ægre manus ad hoc dedit.

τὴν πολιτείαν αὐτοῖς ἐπέδωκε καὶ τὰς οὐσίας, 5, 61, 2. *n. ex veterum codd. ſcriptura, pro qua recte Caſaub. cum Urſino* ἀπέδωκε *poſuit, i. e.* reddidit. *Pariter* τὸ σύνθημα ἐπέδωκε *mendoſe ſcriptum erat,* 8, 22, 5. *n.*

pro ἀπέδωκε, quod ſuadentibus Reiskio & Erneſto adoptavi.

Ἐπιδιωγμὸς, ὁ; ἐθαῤῥηκότως ποιεῖσθαι τὸν ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων, 11, 18, 7.

Ἐπιδιώκειν (i. q. διώκειν) 15, 14, 3.

Ἐπιδορατὶς, ἡ, cuſpis, ſpiculum haſtæ, 6, 25, 5 ſq. & vs. 9. 16, 33, 3. 34, 3, 4.

Ἐπίδοσις, ἡ, emolumentum, incrementum; μεγάλην ἐπίδοσιν λήψεται τὰ πράγματα αὐτῶν, 1, 20, 2. 4, 1, 4. 5, 90, 3. τὸ κακὸν ἐξ αὐτοῦ (i. q. ἐξ ἑαυτοῦ) ἐλάμβανε τὴν ἐπίδοσιν, 16, 21, 10. i. q. ηὔξανε ibid. ἐπίδοσιν ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παρασκευάζειν τινὶ vel τοῖς πράγμασί τινος, incrementum adſerre, 1, 36, 2. 2, 36, 2. 4, 55, 3. 10, 8, 8. ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπίδοσις, incrementum rei familiaris, opum, 20, 5, 14. ἐν ἐπιδόσει, 34, 8, 10. auctarii loco *interpretatur Caſaub. Equidem putaverim*, muneris loco, gratuito, *ut idem fere ſonent iſta duo, quæ ibi junguntur*, ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι.

Ἐπιδράττειν, *vide* προσεπιδράττειν.

Ἐπιδρομὴ, ἡ, incurſio, 8, 28, 5. *& alias paſſim.*

Ἐπιείκεια, ἡ, humanitas, æquitas, naturæ bonitas, mite ingenium, 1, 14, 4. *n.* ἡ ἐπιείκεια καὶ φιλανθρωπία τῶν τρόπων, 5, 10, 1.

Ἐπιεικὴς, 1) æquus, prudens; τῶν ἀνθρώπων οἱ ἐπιεικεῖς, 26, 10, 8. 2) probabilis, veriſimilis *narratio*, 10, 48, 3. *ubi opp.* παράλογος. ἐπιεικέστατος λόγος, 3, 91, 7. ὁ ἕτερος λόγος ἐπιεικεστέραν ἔχει τοῦ πρόσθεν ἀπόφασιν, 10, 48, 7. *Caſaub.* expoſitionem veri magis ſimilem habet; *Erneſtus*, faciliorem explicationem habet: *rectius fuerit*, probabiliori ratione *vel* cum majore veri ſimilitudine adfirmatur; *nam* ἀπόφασις *eſt* adfirmatio, enunciatio.

Ἐπιεικῶς, fere, admodum; ἐκλέγουσι τῶν νεανίσκων τέτταρας ἐπιεικῶς τοὺς παραπλησίους ταῖς ἡλικίαις, 6, 20, 3. ἐπιεικῶς τὸ τρίτον μέρος, 6, 26, 8.

Ἐπιέναι, *ab* ἔπειμι, 1) obire; ἐπῄει τὴν χώραν, 4, 83, 5. 2) progredi adverſus *hoſtes*; ἐπῄει σοβαρῶς τοῖς πολεμίοις, 18, 6, 7. 3) advenire, inſtare; παρασκευαζόμενοι πρὸς τὴν ἐπιοῦσαν χρείαν, præparantes ſe ad inſtans negotium, 3, 42, 9. ἡ ἐπιοῦσα, poſtera dies, 2, 25, 11. 5, 13, 10. κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, 16, 8, 5. *&c.*

Ἐπιετὴς χιὼν, nix anni inſequentis, *ni potius*, hujus anni, anni præſentis, 3, 55, 1.

Ἐπιζευγνύναι, præcingere; γεώλοφοι ἐπιζευγνύντες τὸν αὐχένα, colles iſthmum præcingentes, 1, 75, 4. *De linea, qua*, transverſim *ducta*, jungit *inter ſe duarum aliarum linearum extremitates*, 3, 49, 7.

Ἐπιζητεῖν, quærere, requirere;

αἰτία

αὐτία αἰτίαν ἐπιζητοῦσα, cauſa, quæ, ut intelligatur, aliam cauſſam requirit; cujus actio per ſe intelligi non poteſt, 1, 5, 3. *ἐπιζητεῖν πῶς &c.* 3, 57, 2. 6, 14, 1. *Cum infinit.* cupere, 3, 57, 7.

Ἐπιθαλάττιος; *αἱ ἐπιθαλάττιοι πόλεις*, 11, 34, 14.

Ἐπίθεσις, 1) invaſio ſubita hoſtium, *opponitur τῇ παρατάξει*, juſto prælio, 1, 74, 13. *& diſtinguitur a προσβολῇ, quæ eſt* adgreſſio aperta, *cum ἐπίθεσις ſit* de improviſo & velut ex inſidiis facta, 1, 57, 9. *n. cf.* 3, 71, 9. 7, 15, 1. 11, 32, 4. *ἐπίθεσις νυκτερινή*, 6, 31, 14. 5, 52, 9 *ſq. καιρὸν ἐπετήρουν πρὸς ἐπίθεσιν*, 3, 67, 1. *τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν*, 3, 9, 7. *n. αἱ ἔξωθεν ἐπιθέσεις*, 1, 18, 3. *cf. vs.* 1. *ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐπίθεσις τοῖς ἔργοις*, 1, 45, 2 & 5. *Conf. Adnot. ad* 6, 25, 10.

2) concurſio a qua fit prælii initium, commiſſio prælii; *ἔμενον ἐν κόσμῳ, καραδοκοῦντες τὸν καιρὸν τῆς ἀλλήλων ἐπιθέσεως*, 1, 33, 11.

3) *αἱ ἐπιθέσεις*, 6, 25, 10. *n.* (*ubi diſtinguuntur αἱ ἐπιβολαὶ & αἱ ἐπιθέσεις*) *cum Reiskio intelligendæ videntur* de telis quæ cominus infiguntur ſcuto, *i. e. de* haſtæ vel gladii adactione.

ἐπίθεσιν perperam vulgo editum erat 3, 50, 6. *pro ὑπόθεσιν, quod reſtitui.*

Ἐπιθυμεῖν εἰρήνης, nimio pacis deſiderio duci, 4, 33, 12. *τῶν ἐπιθυμουμένων τυχεῖν*, 10, 36, 7.

Ἐπιθυμία, *ἡ πρὸς τὸ ζῆν*, vitæ deſiderium, 3, 63, 6. *πρὸς τὸν οἶνον*, 3, 81, 5. *αἱ σωματικαὶ ἐπιθυμίαι*, 37, 2, 4. 17, 15, 16.

Ἐπικαθίζειν *τῇ πόλει*, obſidere urbem, 4, 61, 6.

Ἐπικαθιστάναι, ſucceſſorem nominare, ſufficere in locum alterius, 2, 19, 8. *οἱ ἐπικαθεσταμένοι ἄρχοντες, ὕπατοι*, novi conſules, 1, 24, 9. 3, 70, 7. *ἐπικατασταθεὶς ὕπατος*, conſul ſuffectus, 3, 106, 2. *στρατηγὸς*, novus prætor *Ætolorum*, 2, 2, 11.

Ἐπικαίεσθαι; *τῷ χρώματι ἐπικεκαυμένος παρὰ φύσιν*, colore præter naturam aduſto & ruſo, 39, 2, 7.

Ἐπικαλεῖν, cognomen dare; *hinc in Paſſ. ἐπικαλεῖσθαι*, cognominari, 3, 87, 6. *& ὁ ἐπικαλούμενος*, cognominatus, 1, 46, 4. 1, 56, 1. 9, 24, 5. 36, 1, 8. *& nude* nominatus, dictus, *ut ὁ Λιβυκὸς ἐπικληθεὶς πόλεμος*, Africum quod dicitur bellum, 1, 70, 7.

In Medio; ἐπικαλέσασθαι τοὺς θεοὺς, invocare deos, 15, 1, 13. *hominum* opem implorare; *ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους οἱ Καλυνδεῖς*, 31, 17, 1. *ubi mendoſe vulgo ἀπεκαλέσαντο.*

Ἐπικάμπιος, inflexus; *οἷον ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς*, ad angulos rectos tentoriis tribunorum inſiſtentes, 6, 31, 2. *n. τὸ ἐπικάμπιον*, inflexio aciei, acies inflexa; *ἴσμεν γὰρ ὃ ποιεῖ πρὸς τούτους ἐπικάμπιον*,

πιον, etenim novimus quidem ſtatuere eum, aciem *Alexandri* fuiſſe adverſus illos (*qui a latere & a tergo in monte ſtabant*) *deorſum* reflexam, 12, 21, 6. n. *τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν*, quartam partem a ſiniſtra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ ſtaret, 1, 27, 4. n. *τούτων κατόπιν διςχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐπέστησεν, διςχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενέβαλε*, poſt hos duo milla equitum locavit; quibus totidem alios falcata figura, (*id eſt*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro καρπία legendum cenſuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, transverſus; *κλίμαξ ἐπικαρσίοις σανίσι καθηλωμένη*, 1, 22, 5. *ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν*, 6, 29, 1. *δίοδος ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας*, 6, 30, 6. *διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος*, 12, 17, 5. *ὤρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον*, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ, conſequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendoſe νυκτὸς ἐπικατεστρατοπέδευσε*, 5, 46, 12. *pro νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπ. vide ibi Adnot.*

Ἐπικεῖσθαί τινι, inſtare alicui, perſequi, urgere, 1, 19, 3 *ſq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11. *&c. De Situ*, oppoſitum eſſe, *item* prope & ſupra ſitum eſſe, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. *Et ἐπίκειται pro ὑπόκειται legendum videtur* 5, 59, 4. n. *Viciſſim, pro τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολὰς*, 3, 99, 9. *verius fortaſſe fuerit ὑποκειμένας aut προκειμ. nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat ἐπικειμένων, quod pro ἐπ᾽ ἐκείνων præferebant ſcripti libri omnes* 11, 13, 5. *rurſusque pro ἐπιμένων*, 2, 66, 1.

(Ἐπικέλλειν; *ἐπικέλλοντες mendoſe vulgo editum erat pro ἐποκέλλοντες, quod ex vetuſtiſſimis codd. reſtituimus*, 4, 41, 2. n.)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; *τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα*, hæc ſummatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q. ἐπὶ κεφαλαίων.*

Ἐπικηρυκεία, ἡ, induciæ, *proprie* miſſio legatorum *vel* caduceatorum *pacis cauſſa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, poteſtatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολὴ, periculoſa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; *τὰς ἐν τοῖς πόντοις ἐπικλήσεις legendum conjecerat Valeſius* 16, 21, 12. n.

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2. — „*Sic videtur & Ioſeph.* 15, 2, 5. *dixiſſe. Compoſitum*

ſuum quidem, *ἀνεπίληπτος*, inculpatus, *Xenophon Agеſ. c.* 1. *&c alii dixerunt, &c ἀνεπιλήπτως Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. &c nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum ἐπικαλεῖν, pro ἐγκαλεῖν*, accuſare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; *ἐπικεκοιμημένος*, ſomno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, *ἐπὶ τῶν ἔργων*, excubare ad opera, cuſtodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, *τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν*, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, *ἡ*, 1) auxilium; *ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας*, (*ſc. γεγενημένης*) 1, 11, 1. *δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας*, 29, 8, 5. 2) *eodem modo uſurpatur ut ὠφέλεια, pro* lucro, quæſtu ex rapto, præda; *Ætoli, κωλυθέντας τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας*, cum ex aliis populis quæſtum facere, quam aliena diripere non amplius ſinerentur, 30, 14, 3,

Ἐπικράτεια, *ἡ*, victoria; *ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας*, donec hoſtes (*Afros*) devicerunt, ſubegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων*, ſub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. *αἱ ἐπικράτειαι αἱ τοῦ Ἀντιγόνου*, poſſeſſio Antigoni qui illa loca ſuo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *eſt ἡ δυναστεία, quod vocabulum pariter pro ſynonymo fere alterius uſurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; *ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων*, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio, ἐπικρατεῖν, abſolute poſitum, eſt* victoriam reportare, 5, 69, 9. *&c. Sed maxime cum genit. conſtruitur; τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης*, quum terra marique domini eſſent hoſtes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. *n.* 2, 1. 2. 2, 18, 1. *&c. Paſſive, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα*, ſubacta omnia, 1, 1, 5. *In Med. ἐπειδὰν ἐπικρατῆται*, 6, 18, 7. *n. Sed leg. ἐπικρατῇ, aut ἐπικρατήσῃ.*

Ἐπικρεμᾶν, *τινὶ κίνδυνον*, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Paſſive, ὁ ἀπὸ τῶν* Κελτῶν *φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι*, 2, 13, 5. *ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν* Ἀχαιῶν *ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον*, 13, 7, 4. *μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ*, 30, 17, 12. *Et cum ἐξ præpoſitione, τὸν ἐξ αὑτοῦ (i. e. ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, Fr. gr.* 16. *cujus conſtructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem noſtrum (neſcio jam ubi) obſervavi.*

Ἐπικρίνειν *τὸ λεγόμενον*, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπί-

πιον, etenim novimus quidem ſtatuere eum; aciem *Alexandri* fuiſſe adverſus illos (*qui a latere & a tergo in monte ſtabant*) *deorſum* reflexam, 12, 21, 6. *n.* τὸ τέταρτον μέρος εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν, quartam partem a ſiniſtra totius aciei locarunt, ita ut inflexa (*ad angulum rectum*) linea a parte terræ ſtaret, 1, 27, 4. *n.* τούτων κατόπιν διςχιλίους μὲν ἱππεῖς ἐπέστησεν, διςχιλίους δὲ ἐν ἐπικαμπίῳ παρενέβαλε, poſt hos duo milla equitum locavit, quibus totidem alios falcata figura, (*id eſt*, inflexa a latere linea) adjunxit, 5, 82, 9.

Ἐπικαρπία *pro* καρπία *legendum cenſuit Reisk.* 32, 2, 8.

Ἐπικάρσιος, tranſverſus; κλίμαξ ἐπικαρσίαις σανίσι καθηλωμένη, 1, 22, 5. ῥύμη ἐπικάρσιος πρὸς τὴν εὐθεῖαν, 6, 29, 1. δίοδος ἐπικάρσιος πρὸς τὰς ῥύμας, 6, 30, 6. διὰ τούτου τοῦ τόπου φέρεται ὁ ποταμὸς ἐπικάρσιος, 12, 17, 5. ὤρυττον ἐπικαρσίαν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ ἄλλην τάφρον, 22, 11, 12.

Ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ, conſequi aliquem, 1, 66, 3.

Ἐπικαταστρατοπεδεύειν. *Mendoſe* νυκτὸς ἐπικατεστρατοπέδευσε, 5, 46, 12. *pro* νυκτὸς ἔτι κατεστρατοπ. *vide ibi Adnot.*

Ἐπικεῖσθαί τινι, inſtare alicui, perſequi, urgere, 1, 19, 3 *ſq.* 1, 27, 9. 5, 85, 11. *&c. De Situ*, oppoſitum eſſe, *item* prope & ſupra ſitum eſſe, imminere; 1, 42, 6. 4, 61, 7. 5, 44, 5. 5, 46, 1. *Et* ἐπίκειται *pro* ὑπόκειται *legendum videtur* 5, 59, 4. *n.* *Viciſſim, pro* τὰς ἐπικειμένας ἐπιβολὰς, 3, 99, 9. *verius fortaſſe fuerit* ὑποκειμένας *aut* προκειμ. *nec tamen illud temere mutaverim. Sed evidenter corruptum erat* ἐπικειμένων, *quod pro* ἐπ' ἐκείνων *præferebant ſcripti libri omnes* 11, 13, 5. *rurſusque pro* ἐπιμένων, 2, 66, 1.

(Ἐπικέλλειν; ἐπικέλλοντες *mendoſe vulgo editum erat pro* ἐποκέλλοντες, *quod ex vetuſtiſſimis codd. reſtituimus*, 4, 41, 2. *n.*)

Ἐπικεφαλαιοῦσθαι; τούτων ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα, hæc ſummatim commemorabimus, 2, 40, 4. *i. q.* ἐπὶ κεφαλαίων.

Ἐπικηρυκεία, ἡ, induciæ, *proprie* miſſio legatorum *vel* caduccatorum *pacis cauſſa*, 14, 2, 13.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, mitti ut caduceatorem, 21, 13, 1.

Ἐπικηρύττειν τὸ λάφυρον κατά τινος, poteſtatem prædandi s. prædas agendi in alicujus finibus publice facere, 4, 26, 7. 4, 36, 6.

Ἐπικίνδυνος προσβολὴ, periculoſa oppugnatio, 10, 13, 6.

Ἐπίκλησις; τὰς ἐν τοῖς πότοις ἐπικλήσεις *legendum conjecerat Valeſius* 16, 21, 12. *n.*

Ἐπίκλητος, vituperandus, 8, 13, 2. — „*Sic videtur & Ioſeph.* 15, 2, 5. *dixiſſe. Compoſitum*

tum quidem, ἀνεπίληπτος, inculpatus, *Xenophon Ageſ. c.* 1. *& alii dixerunt, & ἀνεπιλήπτως Thucyd.* 1, 92. *vid. Interpr. ad Thuc. l. c. & nos ad Xenoph. l. c.*" *Ern. Verbum* ἐπικαλεῖν, *pro* ἐγκαλεῖν, accuſare, *Appiano frequentatum.*

Ἐπικοιμᾶσθαι; ἐπικεκοιμημένος, ſomno captus, negligens, 2, 13, 4.

Ἐπικοιτεῖν, ἐπὶ τῶν ἔργων, excubare ad opera, cuſtodias agere operum, 22, 10, 6.

Ἐπικουρεῖν, τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ πράγμασιν, opem ferre, providere, 3, 87, 5.

Ἐπικουρία, ἡ, 1) auxilium; ἡ ἀλογία τῆς τοῖς Μαμερτίνοις ἐπικουρίας, (*ſc.* γεγενημένης) 1, 11, 1. δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας, 29, 8, 5. 2) *eodem modo uſurpatur ut* ὠφέλεια, *pro* lucro, quæſtu ex rapto, præda; *Ætoli*, κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας, cum ex aliis populis quæſtum facere, quam aliena diripere non amplius ſinerentur, 30, 14, 3,

Ἐπικράτεια, ἡ, victoria; ἕως τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας, donec hoſtes (*Afros*) devicerunt, ſubegerunt Pœni, 2, 1, 3. potentia, dominatio, imperium, 2, 39, 7. *Sic* κατὰ τὴν ἐπικράτειαν τῶν Καρχηδονίων, ſub Pœnorum imperio, quo tempore Pœni domini erant Agrigenti, 12, 25, 3. *αἱ ἐπικράτειαι αἱ τοῦ* Ἀντιγόνου, poſſeſſio Antigoni qui illa loca ſuo imperio tenuit, 28, 17, 7. *pro quo in loco parallelo*, 5, 67, 6. *eſt ἡ δυναστεία, quod vocabulum pariter pro ſynonymo fere alterius uſurpatur* 2, 39, 7.

Ἐπικρατεῖν; ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα κατὰ πάντων, invaluit, obtinuit hoc nomen de omnibus, 2, 38, 1. *In prælio*, ἐπικρατεῖν, *abſolute poſitum, eſt* victoriam reportare, 5, 69, 9. *&c. Sed maxime cum genit. conſtruitur;* τῆς τε γῆς τῶν πολεμίων ἐπικρατούντων καὶ τῆς θαλάττης, quum terra marique domini eſſent hoſtes, 1, 11, 10. *Adde* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 5. 1, 41, 6. 1, 55, 2. *n.* 2, 1. 2. 2, 18, 1. *&c. Paſſive*, ἐπικρατηθέντα ἅπαντα, ſubacta omnia, 1, 1, 5. *In Med.* ἐπειδὰν ἐπικρατῆται, 6, 18, 7. *n. Sed leg.* ἐπικρατῇ, *aut* ἐπικρατήσῃ.

Ἐπικρεμᾶν, τινὶ κίνδυνον, periculum alicui intentare, adferre, 2, 31, 7. *Paſſive*, ὁ ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβος ἐπικρέμαται τοῖς σφετέροις πράγμασι, 2, 13, 5. ὑποδεικνύων τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον, 13, 7, 4. μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ, 30, 17, 12. *Et cum* ἐξ *præpoſitione*, τὸν ἐξ αὐτοῦ (*i. e.* ἑαυτοῦ) φόβον αὐτοῖς ἐπικρεμάσας, *Fr. gr.* 16. *cujus conſtructionis exemplum aliud alibi apud Scriptorem noſtrum (neſcio jam ubi) obſervavi.*

Ἐπικρίνειν τὸ λεγόμενον, dijudicare, 4, 42, 7.

(Ἐπί-

(Ἐπίκρισις. ἐπίκρισιν *pro* ἀπόκρισιν *habet Bav.* 23, 11, 3.)

Ἐπικριτὴς, judex adſcitus *vertit Erneſtus; ſatis fuerit judex;* χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων τῷ Μασσανάσσῃ, 14, 3, 7.

Ἐπικρύπτεσθαι; τοῖς λόγοις ἐπικρύψασθαι τὰς τῶν πραγμάτων ἐναργείας, 4, 17, 2. ἐπεκρύπτετο (ἀπεκρ. *Bav.*) τὴν ἐπὶ τούτοις δυσαρέστησιν, 24, 7, 5. ἐπικρύπτεσθαί τι τινὰ, 3, 75, 1. 8, 14, 5. τὶ τινὶ, *Fr. gr.* 6.

Ἐπικτᾶσθαι. ἐκχωρεῖν ὧν ἐπέκτηται πόλεων, urbibus a ſe captis, 17, 7, 1. *ubi opp.* ὅσα παρὰ τῶν γονέων παρείληφε.

Ἐπικτίζειν πόλεις, 10, 24, 3. *n.* — „*de urbibus, pro* κτίζειν.“ *Ern.*

Ἐπικτυπεῖν; ἐπικτυποῦντες ἅμα τούτοις οἱ χοροὶ, ad *tibiarum cantum* ſimul cum ſtrepitu pulſantes terram, 30, 13, 9.

Ἐπικυδὴς, glorioſus; ἐπικυδέστερα πράγματα, melioris conditionis res, 1, 39, 9. ἐλπίδας ἐπικυδεστέρας, ſpes meliores, lætiores, 1, 16, 4. 1, 27, 12. 2, 60, 6. 3, 67, 1. 1. 3, 98, 3. ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς ἐλπίσι, 5, 69, 11. ἐπικυδέστεροι γεγονότες, qui ſuperiores e prælio diſceſſerant, plus gloriæ adepti, 35, 2, 14. *Conf.* κυδέστεραι.

Ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι, luculentius, majore ſucceſſu pugnare, 5, 23, 2.

Ἐπικυλίειν τὰς πέτρας τοῖς πολεμίοις, 3, 53, 4.

Ἐπικυροῦν, τὸ δόγμα, confirmare, ſancire, ratum habere decretum, ab eis factum ad quos primum ea res pertinebat; *ſic decretum de bello Sociali Achæorum, factum* (κυρωθὲν) *primum a* τοῖς συνέδροις *in concilio, dein* ἐπικυροῦται, confirmatur, ratum habetur. *a* τοῖς πολλοῖς, *in ſingulorum populorum conventibus*, 4, 26, 1 *ſq.* & *vs.* 7. *Adde* 4, 13, 7. 4, 24, 8. 4, 30, 2 & 6. *Sic conditiones pacis, Philippo datæ, propoſitas a Tito, probatas a ſenatu, confirmavit populus Romanus,* ἐπεκύρωσε, 18, 25, 4. *coll. vs.* 2. *Sic ſenatus populusque Rom.* confirmant, ἐπικυροῦσι, *pacem a Scipionibus Antiocho datam,* 21, 14, 9. αἱ ἐπικυροῦσαι τὴν κρίσιν φυλαὶ, 6, 14, 7. *apud populum Rom. in comitiis tributis judicium capitis exercentem, ſunt* illæ tribus quæ poſt alias ſuffragium ferunt, quæ ſuperiorum ſententiam confirmant, ſuos illi calculos adjicientes.

Ἐπικωμάζειν; παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, commiſſatum venit, 26, 10, 5. *n. cf.* κῶμος, & κωμάζω.

Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum genit. ſive perſonæ, ſive rei;*

1) prehendere, manum injicere, *varia ratione; veluti,* ſuſtinendi & ducendi cauſſa, 8, 22, 3. ut tenens captivum, 8, 20, 8. 8, 22, 5. 8, 26, 2. arripere, amplecti *occaſionem oblatam*, 4, 49, 4. 5, 6,

3, 6, 2. 5, 29, 4. 27, 6, 8.

2) nanciſci; παντοδαπῆς ἐπειλημμένοι χορηγίας, commeatuum omnis generis compotes facti, 5, 48, 1. εὐκαιρότατα τούτων ἐπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν, opportuniſſime hos nacti erant viros *quibus ducibus uterentur*, 5, 63, 13. *Adde* 6, 50, 6. 15, 8, 12. 38, 4, 7. *n. Eodem referri poteſt illud*, τῶν νῦν καιρῶν ἐπιλαβόμενοι, ſi noſtra tempora nacti eſſent, *i. e.* attigiſſent, ſi in noſtram ætatem incidiſſent, 3, 58, 4.

3) inhibere; ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ καὶ διεκώλυσαν Ῥόδιοι, 27, 6, 5. τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὁρμῆς, 2, 53, 3, 16, 10, 1. *Adde* 6, 44, 6.

4) reprehendere; εἰ κατὰ τοῦτό τις ἐπιλαμβάνεται Ῥωμαίων, 3, 26, 6.

ἐπιλαμβάνειν, *in Activo, ſemel tantum (quoad quidem obſervaverim) apud Polyb. occurrit*, inhibendi *notione*, ἐπιλαβεῖν τῶν αὐλίσκων, 10, 44, 12. *n. ubi quidem in accuſ. ſing.* τὸν αὐλίσκον *eſt legendum*, ſiſtere curſum canaliculi, *ut docui in Adnot.*

Ἐπιλέγειν. πεζούς, ἱππεῖς, conſcribere milites, delectum agere, 4, 15, 3 & 6. 4, 16, 6. ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων τὰς ἀρίστας χεῖρας, ſeligentes, 1, 26, 5. 5, 46, 11. 5, 52, 10.

Ἐπίλεκτος; πλήρωμα ἐπίλεκτον, ſelectæ copiæ navales, 1, 47, 6. Ἐπιλέκτους *Polybius vocat, quos Romani* Extraordinarios *in legione dicunt*, & latinum vocabulum græce ſic vertendum *ait*, 6, 26, 6 & 8. 10, 39, 1.

(Ἐπιλογίζεσθαι. *Pro* ἐπιλογισάμενος *Fr. gr.* 56. *fortaſſe* ἀπολογισάμενος *legendum*.)

(Ἐπιλοιδορεῖν τινα, *pro* λοιδορεῖν, *Caſaub. invitis mss tis* 15, 33, 4. *n. pro* ἀπολοιδορεῖν.)

Ἐπίλοιπος; ὁ ἐπίλοιπος βίος, reliqua vita, reliquum vitæ, 15, 10, 3.

(Ἐπιλύσεις *mendoſe ex cod. Peireſc. editum erat* 16, 21, 12, *pro* ἐπιχύσεις.)

Ἐπιμαρτύρασθαί τι τινά, ſtudioſe & graviter monere, obteſtari, 3, 15, 12. τοὺς συνεγγύους, teſtificari, 6, 36, 6. *Abſol.* deos obteſtari, ἐπιμαρτυραμένους εἴκειν, 25, 9, 8.

Ἐπιμέλεια, ἡ; ἐπιμέλειαν εἶχε τῶν εὐωνύμων, lævum cornu curabat, *i. e.* lævo cornu erat præfectus, 1, 27, 6. τούτων ἅμα τὴν ἐπιμέλειαν εἶχε καὶ τὴν ἡγεμονίαν Βύτταχος, 5, 79, 3. (*Cf.* ἐπιμελητής.) ἐπιμελείας δεῖ καὶ παρατηρήσεως, 10, 45, 6. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε πέμπειν, *Fragm. hiſt.* 54.

Ἐπιμελεῖσθαι καὶ θεραπεύειν αὐτούς, corpora curare, 5, 47, 7. ἐπιμέλεσθαι, *Vat. & Fior.*

Ἐπιμελής; ἄνδρες ἐπιμελεῖς, viri diligentes, induſtrii, 10, 20, 5. *In Neutro*; οἷς ἐπιμελὲς ἦν, quibus id curæ erat,

quibus

quibus ea cura demandata erat, 5, 22, 11. τῆς ναυπηγίας, 1, 21, 1. τούτων πάντων ἐπιμελές ἐστι τῇ συγκλήτῳ, 6, 13, 5.

Ἐπιμελητὴς, ὁ; ἐπιμελητὴν τῆς οὐραγίας ἀπέλιπε Μάγωνα, cogendi agminis curam Magoni commiſit, 3, 79, 4. ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λαδικὸν, præfectum, 4, 80, 15. n. συστήσας Ῥωμαϊκὸν ἐπιμελητὴν κατὰ τριάκοντα, 10, 17, 10. *Conf.* ἐπιμέλεια.

Ἐπιμελῶς, diligenter, ἐξηταϰῶς, 3, 79, 1. 4, 29, 1. &c.

Ἐπιμένειν, ἐπὶ τῆς πολιορκίας, 1, 77, 1. οὔτε διαβαίνειν δυνατὸν, οὔτ' ἐπιμένειν, 3, 42, 5. μίαν ἐπιμείνας ἡμέραν, 3, 52, 1. ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν, 5, 13, 9. 9, 18, 6. &c. *Hinc corrigendum fuit* τινὰς μὲν ἡμέρας ἐπιμένων, 2, 66, 1. n. *pro* ἐπικειμένων. ἡ ἐπιμένουσα ἀεὶ χιὼν, 2, 15, 10. ἐπέμεινε *ex aliis codd. adoptavi*, 3, 50, 5. *pro olim vulgato* ὑπέμενε.

Ἐπιμετρεῖν, ſuper juſtam menſuram adjicere cumulum, corollarium. *Abſol.* οὐχ οἷον συνεστάλησαν, ἀλλ' ἐπεμέτρησαν, non modo non repreſſi ſunt, ſed pejus fecerunt, ulterius progreſſi ſunt, 5, 15, 8. *Cum dat. rei cui adjicitur aliquid;* ὥσπερ ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης, 3, 118, 6. *Cum accuſ. rei quæ adjicitur;* πολλὰ τῶν εἰς

φιλανθρωπίαν ἡκόντ[...]
μέτρησε, 28, 15, 2.
accuſ. rei quæ adjici[...]
dat. rei cui adjicitu[...]
ἐπιμετρῶν τὸν θυμ[...]
quidem τῷ θυμῷ, [...]
&c.) τοῖς πραττομέν[...]
quæ bello illata eran[...]
non adjecit iræ cumul[...]
la bello illata civitati[...]
auxit cumulo iræ deind[...]
ſto, 5, 10, 3.

ὁ ἐπιμετρῶν λόγος [...]
putatio corollarii loco [...]
narrationi, obſervatio[...]
monita a ſcriptore adje[...]
rationi, diſputatio ac[...]
15, 34, 1. (*ubi opp.* [...]
λόγος,) 15, 15, 1. ὁ [...]
τρῶν λόγος τῆς διηγήσ[...]
7, 7. (*quem alibi* [...]
μετ' αὐξήσεως λόγον, [...]
1. & τὸν ἐπεκδιδάσκο[...]
γον, 15, 35, 7.) *Conf*[...]
ad 12, 15, 12.

Haud ita plana illa[...]
ſis, ἡμεῖς τὸ μὲν ἐπιμ[...]
τῆς ἀπεχθείας αὐτοῦ [...]
ἀφήκαμεν, τὰ δ' οἰκ[...]
προθέσεως αὐτῶν οὐ π[...]
ψαμεν, 12, 15, 12. [...]
ſcilicet haud ſatis a[...]
utrum juncta intelli[...]
beant verba τῆς ἀπε[...]
αὐτοῦ χάριν, *ut* τὸ [...]
τροῦν *abſolute ſtet*, &[...]
valeat ac τὸν ἐπιμετ[...]
λόγον, *ſitque ſententi*[...]
nos vero abſtinuimus [...]
hominis hanc acceſſori[...]
putationem inſtitueremu[...]
nos hanc digreſſionem [...]
cimus odio illius; *an* [...]
aut verba τὸ ἐπιμετρ[...]

ἀπεχθείας, quæ verba cum Valeſio juncta inter ſe cogitans Erneſtus, exceſſum odii *interpretatus eſt, nempe ad Timæum (opinor) referens, quemadmodum & Valeſius fecit; ego vero, ſi iſta verba cohærent, τὸ ἐπιμετροῦν τῆς ἀπεχθείας, ad Polybium ea retulerim, ut hujuſmodi ſit ſententia*, nos vero odium cumulare in hominem, plura cumulare quibus odioſum eum redderemus, ipſius cauſſa (*vel*, in ipſius gratiam) abſtinuimus; *ſed priorem rationem prætulerim.*

Ἐπίμετρον, τὸ; ἐν ἐπιμέτρῳ, auctarii loco, inſuper; *πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ τίθενται*, 6, 46, 6.

Ἐπιμήνιον. *τὰ ἐπιμήνια, proprie* menſtrua; cibaria, commeatus *navis*, 31, 20, 13. 31, 22, 12.

Ἐπιμίγνυσθαι; *ἐπιμιγνύμενοι αὐτοῖς κατὰ τὴν παράθεσιν*, propter viciniam commercium habebant cum eis, conveniebant eos, 2, 17, 3.

Ἐπιμιξία, *ἡ πρὸς ἀλλήλους*, mutuum hominum commercium, 16, 29, 11.

Ἐπιμνᾶσθαι; *ἐπιμνησθῆναι κεφαλαιωδῶς*, 3, 1, 5. 3, 3, 7.

Ἐπίμονος; *ἐπίμονον ποιεῖν τὸν ὑπάρχοντα στρατηγὸν*, prorogare imperium, 6, 15, 6. *τοὺς ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν*, debitorum ſolutionem differre, 38, 3, 10. *n. ἀκμὴ ἐπίμονος*, 6, 43, 2.

Ἐπιμύειν, connivere, oculos claudere, 4, 27, 7.

Ἐπιναύσιος, nauſeans, 31, 22, 1.

Ἐπίνειον, τὸ, ſtatio navium, caſtellum navale: *Fragm. hiſt.* 67.

Ἐπινέμειν; *τὸ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο*, diffuſus eſt, latius ſerpſit, 14, 5, 7.

Ἐπινεύειν, *ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς*, conſentire, 21, 3. 3.

Ἐπινίκιοι ἀγῶνες, 30. 13, 1.

Ἐπινοεῖν; *πρὸς οὓς οὔτ᾽ ἐπινοήσαντες οἷοί τ᾽ ἦσαν ἀντοφθαλμεῖν*, ne cogitando quidem, 9, 3, 7.

Ἐπινόημα, τὸ, inſtitutum, conſilium, 1, 8, 5. 2, 36, 4. 14, 6, 9.

Ἐπίνοια, ἡ, cogitatio, 3, 6, 7. *οὐδ᾽ ἐπίνοιαν ποιησάμενοι τῆς θαλάττης*, ne cogitaverant quidem de mari ingrediendo, 1, 20, 12. *προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν*, conſilium, inventum cum imperatore communicant, 1, 48, 3. 5, 64, 5. *γνώριμοι καὶ συνήθεις ἐπίνοιαι*, 3, 36, 7. *n.* (*i. q. ἔννοιαι, ibid. vs.* 5.) *ἡ κοινὴ ἐπίνοια*, communis hominum ſenſus & intelligentia, 6, 5, 2. *Rurſus ἐπίνοια*, inventum, 1, 58, 4. 10, 46, 3. *πάσαις ταῖς ἐπινοίαις καὶ παρασκευαῖς περί τι εἶναι*, tota mente, omnibus cogitationibus in aliquid intentum eſſe, 5, 110, 10.

Ἐπιοῦσα, ἡ, poſtera dies; *vide ἐπιέναι.*

Ἐπίπαν; *ὡς ἐπίπαν*, ut plurimum, plerumque, 3, 107, 12. 17, 15, 8.

Ἐπιπαραγίγνεσθαι; *ὁ ἐπιπαραγιγνόμενος ἐκ τῆς Ῥώμης στρα-*

στρατηγὸς, ſucceſſurus ei conſul, Roma adventurus, 1, 31, 4.

Ἐπιπαρεμβάλλειν; *ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλον*, a ſiniſtra alii aliis ſe adplicabant, 3, 115, 10. *n.* *ἐπιπαρεμβάλλοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν τοῖς ἡγουμένοις*, in eandem cum præcedentibus rectam lineam ſeſe locarunt, 11, 23, 5. *ἐπιπαρεμβάλλειν τὴν φάλαγγα*, phalangem reſtituere, in juſtum phalangis ordinem (*qui antea fractus & laxatus erat*) ſeſe locare, 12, 19, 6.

Ἐπιπαριέναι; *ἐπιπαρήεσαν* (*τὰς δυνάμεις*) *κατὰ πρόσωπον*, frontem exercitus, qua late patebat, obierunt, 5, 83, 1.

Ἐπιπάσσειν, inſpergere (*humum ponti,*) 3, 46, 6. *vulgo, ex ſcriptura cod. Bav.*

Ἐπίπεδον, *τὸ*, ſuperficies plana, area, 9, 21, 10.

Ἐπίπεδος, planus, campeſtris; *ἐπίπεδοι τόποι*, 2, 16, 7. *οἱ ἐπίπεδοι τῶν τόπων*, 1, 32, 4. *τὰ ἐπίπεδα τῶν χωρίων*, plana loca, 1, 33, 1. (*i. q. οἱ ὁμαλοὶ τόποι, ibid.*) 1, 30, 8. *ἡ ἐπίπεδος κορυφὴ τοῦ ὄρους*, 1, 55, 8.

Ἐπιπέμπειν, immittere, mittere contra aliquem. *ἐπιπέμπεσθαι*, ſubmittere, *τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας*, 6, 15, 4.

Ἐπιπεριμένειν *codd. nonnulli*, 9, 17, 1. *n.*

Ἐπιπηδᾶν, inſilire *in navem hoſtilem*, 1, 22, 9.

Ἐπιπίπτειν *τοῖς πολεμίοις*, ſubito adgredi, irruere, 1, 24, 4. 4, 61, 3.

Ἔπιπλα, *τὰ*, ſupellectilia, 2, 62, 4. 32, 8, 4. 32, 13, 5.

Ἐπιπλεῖν; 1) *ἐπιπλεῖν ναῦν vel ἐπὶ νεώς*, vehi navi. *de præfecto navis vel claſſis dicitur*, 16, 5, 1. 17, 1, 1. 2) navigando ſequi, *de navibus quæ* poſt alias adveniunt, 1, 25, 4. 1, 29, 1. 1, 50, 7. *ἐπιπλεῖν κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ*, pone totam claſſem a tergo navigare, 1, 50, 3. 3) in lubrico vacillare; *ἐπέπλεον ἐπὶ τῇ χιόνι*, 3, 55, 2 & 4.

Ἐπιπλεῖον, *ἐπιπλεῖστον*; *vide πολύς.*

Ἐπιπλέκειν; *ταῦτα ἐπιπεπλέχθαι συμβαίνει ἐκείνοις*, hæc cum illis connexa, illis implicata ſunt, 4, 28, 2. *cf. συμπλέκειν.*

Ἐπιπλήττειν, *τοὺς ἐντυγχάνοντας*, — „lectores obſtupefacere, 2, 56, (10.) *Sed Caſaubonus corrigit ἐκπλήττειν, recte. Nam ἐπιπλήττειν eſt* increpare *potius. Et ea correctio in textum erat recipienda.*" *Ern. Vide Adn. l. c.* *ἐπιπλήττειν τινί*, objurgare aliquem, 5, 25, 5. 3, 58, 4.

Ἐπιπλοκή, conſuetudo, commercium; *βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους*, 5, 37, 2. commercium per legatos; 14, 1, 1. *ſic ἡ πρώτη Ῥωμαίων ἐπιπλοκὴ μετὰ πρεσβείας εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους*, 2, 12, 7. *ἐζήτουν προφάσεις τῆς εἰς Πελοπόννησον ἐπιπλοκῆς*, prætextum immiſcendi ſe

rebus

rebus Peloponneſi, 4, 3, 3. ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς occaſionem nanciſci immiſcendi ſe rapinis & eas participandi, 4, 9, 10. ἀφορμὴ ἐπιπλοκῆς, occaſio, anſa agendi cum aliquo, 27, 5, 2. προσδέχεσθαι τὴν ἐπιπλοκὴν, paratum eſſe ad agendum cum quo, 27, 11, 2.

Ἐπίπλους, ὁ; 1) adventus claſſis, 1, 29, 5. 1, 36, 9. 1, 44, 7. *coll. vs.* 4. 1, 49, 8. *Fr. gr.* 83 & 86. 2) impetus cum claſſe in hoſtem factus; τὸν ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπ' αὐτὴν τὴν Καρχηδόνα, contra Carthaginem navigare, 1, 29, 4. *in prælio navali*, in hoſtem ire, 1, 50, 8.

Ἐπίπλους ναῦς, ἡ. 1, 27, 5. *n.* 1, 50, 6. — *„Caſaub. bene vertit* roſtratas naves. *Cel. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 443. in extremo agmine euntes; *ſed tamen id non convenit loco*, 1, 50. *Eſſe naves majores patet ex* 1, 27. *ubi eadem πεντήρεις καὶ ἐπίπλοι, item ex altero loco, ubi impetum in hoſtes faciunt, & dicuntur ποιεῖσθαι τὸν ἐπίπλουν, & ad impetum faciendum paratæ, quæ ſunt roſtratæ.*" *Ern.*

Ἐπιπνεῖν; λαμπρᾶς τύχης ἐπιπνεούσης, adſpirante fortuna, 11, 19, 5.

Ἐπίπνοια; μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας, cum divina inſpiratione, 10, 2, 12. 10, 5, 7. *Fr. gr.* 57.

(Ἐπιποιήσασθαι, *mendoſa ſcriptura, olim vulgata*, 8, 7, 4. *n. pro* ἔτι ποιήσασθαι. *Monuerat etiam Erneſtus.)*

Ἐπιπολάζειν, invaluiſſe; ἡ ἐπιπολάζουσα κακοπραγμοσύνη, 13, 3, 1 & 8. τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, 18 17, 7. *De homine*, in republica plurimum poſſe, 29, 7, 2. 30, 10, 2.

Ἐπιπολαστικῶς χρώμενοι τῇ κραυγῇ, immodice vociferantes, 4, 12, 9.

Ἐπιπολῆς, in ſuperficie; ἐπιπολῆς οὐδέν ἐστιν ὕδωρ ἐν τοῖς τόποις, 10, 28, 2. ἡ ἐπιπολῆς γῆ, terra quæ in ſuperficie eſt, 34, 10, 10.

Ἐπιπολὺ, multum, valde, admodum, 3, 55, 4. &c. *Vide* πολύς.

(Ἐπιπονεῖν *an legendum pro* ἔτι πονεῖν? *Fr. gr.* 122.)

Ἐπίπονος, ἡ ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, cum labore conjuncta, 3, 34, 6. τὸ τῶν βίων ἐπίπονον, laborioſa vitæ ratio, 4, 21, 1.

Ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως, 3, 79, 6.

Ἐπιπορεύεσθαι, τὴν χώραν, hoſtiliter incurſare, pervagari, 1, 12, 4. 1, 30, 4. *n.* & *vs.* 14. 2, 25, 1. *n.* 5, 5, 7. 9, 6, 8. *Et ſubintellecto nomine*, 2, 18, 7. 6, 49, 4. *Rurſus*, ἐπιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 2, 52, 1. 3, 99, 7. 10, 21, 9. τοὺς τόπους, 6, 36, 2. τὰς νήσους, 27, 3, 1. τὸ πεδίον, 4, 62, 1. (*ubi mendoſe libri* τὸν πέριον *vel* τὸν πέριτον.) ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 12, 1.

τὰς δυνάμεις, 15, 10, 1. *n.* *ubi mendoſe* ἐπορεύετο *dederant codd.* *Sic* 10, 20, 5. *n.* *pro* ἐπορεύετο *corrigendum fuit* ἐπεπορεύετο, *ubi intelligendum* τὰ ἔργα, *vel* πάντας, *aut ſimile aliquod nomen.* *conf. Adn. ad* 1, 30, 4. & *ad* 2, 25, 1.

ἐπιπορεύεσθαι ἐπὶ τὸ πλῆθος, ad multitudinem (*ad Achæorum conventum*) accedere, *rogandi cauſſa*, 4, 9, 2.

Ἐπιπορπᾶν, fibula *vel* fibulis adſtringere; πορφυρίδα ἐπιπεπορπημένος, 39, 1, 2. *ſic enim ibi ſcribendum cum augmento, pro* ἐπιπορπημ. *quod operarum noſtrarum errore peccatum eſt.*

Ἐπιπρέπεια, ἡ, ſpecies, forma, 3, 78, 2.

Ἐπιπροσθεῖν, τοῖς πύργοις, in eadem recta linea eſſe cum turribus, 1, 47, 2. *n.* *Sic Euclides in* Κατοπτρικοῖς, *definitione prima*, ὄψιν εὐθεῖαν *definit*, ἧς τὰ μέσα πάντα τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ. *Idem verbum Plutarcho ex mſſtis reſtituendum monuit H. Steph. in Pericl. cap.* 13. *ubi pro* ἐπιπροσθοῦντα *vulgo* ἐπίπροσθεν ὄντα *legitur.*

Ἐπίπροσθεν εἶναι τινὶ *mendoſe vulgo legebatur pro* ἐπιπροσθεῖν, 1, 47, 2. *n.* ἐπίπροσθεν ποιεῖν τι τινὸς, aliquid potius habere, præferre alteri, 28, 7, 12. τοῦτο ἐπίπροσθεν γίγνεται ἐκείνου, hoc illi præfertur, 23, 8, 7.

Ἐπιπρόσθησις, ἡ, quod eſt ante alterum in eadem linea poſitum, adeoque proſpectum ejus impedit, 3, 71, 3. *Conf.* ἐπιπροσθεῖν.

Ἐπιῤῥαπισμὸς, ὁ, convicium, objurgatio, 2, 64, 4. — „*Vid. Abreſch. Lection. Ariſtænet.* p. 193.“ *Ern.*

Ἐπιῤῥάττειν; τὸν λίθον ἐπιῤῥάξαντες, obvolventes lapidem, *Spicileg. ex lib.* 24. *num.* 2.

Ἐπιῤῥεῖν, adfluere, magna copia advenire, *de Græculis Romam confluentibus*, 32, 10, 7.

Ἐπιῤῥεπὴς, quod in alteram partem propendet, proclivis, felix; ἐπιῤῥεπεστέρα ἐλπὶς, ſpes lætior, 1, 55, 1.

(Ἐπίῤῥησις; ἐπιῤῥήσεως *dabant mſſti, pro* ἀποῤῥήσεως, 14, 2, 14.)

Ἐπιῤῥίπτειν *vel* ἐπιῤῥιπτεῖν; στεφάνους ἐπιῤῥίπτοντες *vel* ἐπιῤῥιπτοῦντες, 18, 29, 12.

Ἐπίῤῥυσις, ἡ, adfluxus *aquæ*, 4, 39, 10. 10, 28, 4.

Ἐπιῤῥωννύειν, animum addere; ἐπέῤῥωσε τοὺς Λίβυας, ἐταπείνωσε δὲ ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμαίους. 3, 116, 8. *Paſſiv.* ἐπιῤῥώννυσθαι, πρός τι, magis incendi ad aliquid; διπλασίως ἐπεῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 24. 1. 30, 17, 12. 5, 54, 2. πρὸς τὴν ἀδικίαν, 2, 8, 4. 5, 36, 6. πολλαπλασίως ἐπιῤῥωσθῆναι πρὸς τὸν κίνδυνον, 5, 23, 4. ἐπιῤῥωσθεὶς ταῖς πρὸς τὸν πόλεμον ἐλπίσιν, 4, 51, 8.

Ἐπισημαίνειν; ἐπεσημηνάμεθα, laudavimus, 9, 9, 9. *n.* *Pariter in activo*, ἐπεσήμηναν

τὸ

τὸ ῥηθὲν *dabant ſcripti libri omnes cum editis*, 10, 38, 3. *ubi cum Reiskio Erneſtus monuit: „ſcribe* ἐπεσημήναντο τὸ ῥηθέν. *Articulus abſorpſit ultimam ſyllabam."* — *Quorum auctoritatem ſum ſecutus.* ἐπισημαίνειν *tamen in Activo etiam Ioſephus uſurpavit, locis a Valeſio indicatis in Adn. ad Polyb.* 31, 11, 4.

Certe familiare admodum Polybio hoc verbum conſtanter alias in Medio uſurpatum reperitur, ἐπισημαίνεσθαι, ἐπισημήνασθαι, *denotatque generatim* notare, obſervare, *cum* ſibi, tum aliis; *ſic* ὀρθῶς ἐπισημαινόμενος, recte obſervans, 1, 35, 1. 10, 2, 4. τὰς τοιαύτας περιστάσεις ἐπισημήνασθαι, καὶ συνεφιστάνειν τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. *Sic* τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημήνασθαι, inique facta præ ceteris notare, & ſcripto inſignire, 2, 61, 1. *&* τὰ καλὰ ἐπισημαίνεσθαι, *ibid. vs.* 3. *Sic rurſus* 6, 6, 4 *ſq. opponuntur hæc duo,* παρατρέχει αὐτοὺς τοῦτο, hoc inobſervatum præterit eos, *&* ἐπισημαίνονται αὐτὸ, obſervant illud. *Adde* 8. 14, 5. *Nonnunquam adjecto aliquo nomine vel verbo indicatur*, obſervationem *iſtam* cum adprobatione vel cum improbatione *eſſe* conjunctam; *veluti* 6, 6, 5. *ad* ἐπισημαίνεσθαι τὸ γιγνόμενον *adjicitur* καὶ δυσαρεστεῖσθαι τοῖς παροῦσι. *Sic Fragm. gr.* 68. τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν ἐπισημαίνεσθαι, alios beneficiis, alios pœnis inſignes facere. *Et* 6, 39, 6. ὁ στρατηγὸς δώροις αὐτοὺς ἐπισημαίνεται.

Perſæpe vero atque etiam plerumque ipſo verbo ἐπισημαίνεσθαι *includitur* comprobationis *notio, ut ſit*, cum admiratione, cum comprobatione & adplauſu notare, *& nude*, laudare, admirari, comprobare, honorifice inſignire; *ſic* μετὰ κραυγῆς ἐπισημαίνεσθαι, cum clamore adprobare dicta, 1, 32, 7. ἐπισημαίνεσθαι καὶ βοᾷν, 1, 45, 4. ἐπισημηναμένου δὲ τοῦ πλήθους, 2, 51, 1. 3, 44, 13. πάντων δὲ τὸ ῥηθὲν ἐπισημηναμένων, 3, 111, 3. *Adde* 5, 56, 14. 8, 3, 2. (*ubi* ἐπισημήναιτο *idem valet ac* θαυμάσειε *ibid. vs.* 3.) 8, 33, 4. 9, 8, 1. *Rurſus*, τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο καὶ θαυμάσειε τοῦτον, 9, 9, 5. ἐπισημήνασθαι τὸ γεγονὸς, *eſt*, inſignire, inſignem facere eam rem, (*agitur de Achæis, cum cognoviſſent celebratam fuiſſe inaugurationem juvenis regis Ægypti*) *ſcil.* legatione miſſa teſtatam facere ſuam lætitiam & gratulari regi. *Conf. de hoc verbo Adn. ad* 10, 38, 3. *& ad* 26, 2, 6.

Ἐπισημασία, ἡ, notatio, obſervatio, ſignificatio; ἄξιος ἐπισημασίας, *vir* memoratu dignus, non ſine notatione prætereundus, 40, 6, 1. (*ubi non de honorifica commemoratione*

ne agitur, ſed vanitas notatur hominis.) ἐὰν ὑπὸ τῆς συγκλήτου γίγνηταί τις ἐπισημασία, quod ſi ſenatus aliquam daret voluntatis ſuæ ſignificationem, 26, 2, 6. *ubi vide Adnot.* ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατικὴ, benevolentiæ & honoris ſignificatio, 6, 6, 8. *& nudum vocab.* ἐπισημασ. *eadem notione, pro* favoris & honoris ſignificatione, benevolentiæ teſtimonio, 30, 1, 1. *Tum* ſignificatio *quæ ſideribus ineſſe putatur* mutationum cœli, 1, 37, 4. *n.* — „*de qua ſignificatione verbi comparandus Weſſel. ad Diod. T. I. p.* 59.“ *Ern.* *Porro,* ἐπισημασίαι τοῦ δαιμονίου, oſtenta ſ. ſignificationes divinæ, quæ diis improbari factum oſtenderent, 31, 11, 4. — „*Sic accepit Valeſius, recte. Homines judicabant ex iſtis ſignis, divinitus immiſſum morbum vel furorem.*“ *Ern.*

Ἐπίσημος, 1) inſignis, memorabilis; ἐπίσημος πρᾶξις, 10, 3, 3. ἐπίσημος δύναμις, inſignis aliqua virtus ingenii & ſolertia, 15, 34, 3. Φιλαργυρία, nota omnibus avaritia, 18, 38, 1. ἔξοδος, celebris pompa, 32, 12, 7. 2) ſignata *pecunia;* νόμισμα ἐπίσημον χαλκοῦν, 23, 9, 3. χρυσοῦς ἐπισήμους τρισχιλίους, aureorum ſignatorum tria millia, 4, 56, 3. *n. ubi nec neceſſaria admodum videtur, & nimium certe a conſentiente librorum ſcriptura recedit emendatio ab Erneſto propoſita, qui* — „*arbitror ſcribendum, ait,* χρυσοῦ ἐπισήμου τρισχίλια τάλαντα.“ —

Ἐπισήμως, inſigni modo, cum honoris inſignibus; *qui virtutis bellicæ cauſſa coronis donati ſunt apud Romanos, ii deinde in urbe* τὰς πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι, *in triumphis & aliis pompis publicis* decorati illis honoris inſignibus *incedunt,* 6, 39, 9.

Ἐπίσης, peræque, 10, 16, 9. *n. Sed vide potius in* ἔπισος.

Ἐπισιτισμός; ἐπισιτισμοῦ χάριν, adſumendi commeatus cauſſa *in portum adpellere,* 2, 5, 3.

Ἐπισκέπτεσθαι, τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν, inſpicere, 31, 12, 12. ὑπέρ τινος, *idem;* πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλαν τοὺς ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων, inſpecturos ea quæ nunciata erant, 3, 15, 2.

Ἐπισκευάζειν, reficere, τὰ σκάφη, naves, 1, 36, 8. 3, 24, 11. τὴν γέφυραν, pontem, 4, 77, 5. ἡ Τεῦτα ἐπισκευάσασα λέμβους πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. *videri poterat eſſe* inſtruxit lembos; *ſed ex conſtanti uſu hujus verbi intelligi debebit, fuiſſe* lembos refectos. *Attamen, ſicut nomen* ἐπισκευὴ *ſubinde pro* παρασκευὴ *& pro* κατασκευὴ *uſurpatum reperitur, ſic videndum, poſſit ne pariter verbum* ἐπισκευάζειν parandi, inſtruendi *notione loco prædicto accipi.*

Ἐπι-

Ἐπισκευὴ, refectio, reparatio, *veluti navis*, 3, 22, 6. 8, 23, 3. *ædificiorum publicorum*, αἱ ἐπισκευαὶ καὶ κατασκευαὶ τῶν δημοσίων, 6, 13, 3. 6, 17, 2. *murorum*, 13, 4, 6. *Sed & pro* ſarcinis, impedimentis *exercitus, ponitur* ἐπισκευὴ, 1, 19, 11. *quæ alias eſt* ἡ ἀποσκευὴ, *niſi* ἀποσκευῆς *l. c. legendum pro vulgato* ἐπισκευῆς. *Rurſus pro* varia commeatuum aut aliorum adparatuum copia, 1, 73, 3. ἑτοιμάζοντες πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευὰς, *quæ ſunt alias* παρασκευαί. *Denique &* fabrica *exponitur, quæ alias* κατασκευὴ *eſt*, ἡ ἐκ τῆς ἐπισκευῆς ἁρμογὴ τῶν ὅπλων, aptitudo armorum ex concinnitate fabricæ, 11, 9, 1. *ſed ibi vereor*, (*quemadmodum in Adnot. ſignificavi*) *ne alia notione accipiendum ſit hoc vocabulum.*

Ἐπίσκεψις, ἡ, viſitatio *ægroti*, 5, 57, 8. ἐπίσκεψιν ποιεῖσθαι περί τινος, inſpicere, 2, 8, 3. ὅσα τῶν ἀδικημάτων προσδεῖται δημοσίας ἐπισκέψεως, delicta quæ animadverſione publica opus habent, 6, 13, 4.

Ἐπισκηνοῦν ἐπὶ τὰς οἰκίας, immigrare in ædes *civium*, eas occupare & habitare, 4, 18, 8. ταῖς οἰκίαις, 4, 72, 1.

Ἐπισκοπεῖσθαι; τὰ ἐπισκοπούμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, terræ partes quæ adiri & viſitari ſolent, 4, 38, 11.

Ἐπισκοτεῖν; τὰ ἐπισκοτοῦντα, quæ proſpectum impediunt, 34, 12, 2. τοῦτο τὸ νέφος ἐπισκοτήσει αὐτοῖς, hæc nubes tenebras eis obducet, in eos incumbet, 9, 37, 10. — „*Sic & Ioſeph. Ant.* 8, 4, 2. *Ern.*

Paſſive, ἐπισκοτεῖσθαι, obſcurari; ἐν πολλοῖς ἐπισκοτεῖται ἡ ἀλήθεια, 3, 31, 7. tegi, occultari; ὥστε μὴ οἷον ἐλέγχεσθαι τὰς φύσεις διὰ τούτων, τὸ δ᾽ ἐναντίον ἐπισκοτεῖσθαι μᾶλλον, 9, 23, 4. *qua notione Demoſtheni tritum hoc verbum ait Erneſtus. Porro*, excæcari; *ut*, ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογιζόμενοι τοῖς λογισμοῖς, 16, 10, 3. ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐπισκοτούμενος, 12, 8, 1. *Denique tropice*, obſcurari, *pro* deprimi; ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπισκοτεῖσθαι καὶ κωλύεσθαι, 2, 39, 12.

Ἐπισκοτίζειν, *i. q.* ἐπισκοτεῖν; ἀλήθεια ἐπισκοτισθεῖσα, 13, 5, 6. ὁ δ᾽ ἐπεσκοτισμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας πικρίας, 12, 15, 10. *n. ſic enim ibi pro vulgato* παρεσκοτισμ. *legendum demonſtravi in Adnot.*

Ἐπισκύνιον, τὸ, ſupercilium, ſuperbia (*in bonam partem*,) gravitas, 26, 5, 6.

Ἐπισκώπτειν τὰς πράξεις, 8, 8, 6.

Ἔπισος ἦν ὁ κίνδυνος, par erat diſcrimen, 3, 115, 1. τῆς ἐλπίδος ἐπίσης ἑστηκυίας τοῖς μένουσι καὶ τοῖς *&c.* quum par ſpes maneret, certa ſtaret utrisque, 10, 16, 9. *n.* ἐπίσου, 1, 18, 10. *ſcribe* ἐπ᾽ ἴσου, *& vide in* Ἴσος.

Ἐπισπᾶσθαι, τινὰ, advocare, accire, invitare, arceſſere, 1, 6, 5. 1, 7, 6. 1, 11, 4. 2, 21, 3. 2, 50, 10. 2, 58, 4. 3, 44, 6. 5, 74, 8. 12, 16, 6. attrahere, adlicere, 9, 1, 4. n. *ubi ἐπισπᾶται ſcribendum putavi, pro ἐπίσταται, quod erat in msstis.* ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους ἐπὶ τόπους τοιούτους, 3, 110, 2. ἐπισπάσασθαι τὴν εὔνοιαν παρά τινος, 3, 98, 9. τὸν ἐκ τῶν κρατούντων ἔλεον ἐπισπᾶσθαι πρὸς τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, miſericordiam ſibi attrahere, conciliare, 15, 1, 13. *Et notione maxime propria,* τοῖς λέμβοις ἐπισπασάμενοι τὰ ῥύματα, 3, 46, 8.

Ἐπισπαστικὸς, vim adliciendi habens, 4, 84, 6.

Ἐπισπεύδειν, feſtinare, maturare iter, 27, 14, 2.

Ἐπισταθμεύειν; ἐπισταθμευόμενοι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, hoſpitiis preſſi a Romanis, 21, 4, 1. n. *conf.* ἀνεπιστάθμευτος.

Ἐπιστασία. *Mendoſe vulgo ex Bav.* μετ᾽ ἐπιστασίας, *pro* ἐπιστάσεως, 2, 2, 2. n. *&* ποιούμενοι τὴν ἐπιστασίαν, *pro* ἐπίστασιν, 2, 40, 3. n.

Ἐπίστασις, ἡ; 1) collocatio vel ſtatio (*ut ſic dicam*) unius poſt alterum; τὴν ἐπίστασιν ἐπ᾽ ἀλλήλοις εἶχον τὰ σκάφη, alia poſt aliam ſtabant naves, 1, 26, 12. n. *ſcil. i. q. quod* ἐπέστησαν *vel* ἐφίσταντο.

2) initium, exordium; ingreſſus, introitus; (*i. q.* ἀρχὴ *&* ἔφοδος.) ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐποιησάμεθα τὴν ἐπίστασιν, 1, 12, 6. *ſic* ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν, 2, 40, 5. ἡ ἐπίστασις καὶ προκατασκευὴ τῆς ὅλης ἱστορίας, introitus & præparatio totius hiſtoriæ; (*quæ duobus prioribus Polybii libris continetur*) 2, 71, 7. *ſic* ἡ ἐπίστασις τῆς ἀφηγήσεως, 5, 31, 2. (*Alias & vocabulo* ἔνστασις *eadem notione utitur Polybius; nec tamen idcirco hoc pro illo ſubſtituendum videri debet, quæ ſuſpicio oborta Erneſto erat, ut in Addendis ad Lexicon Polyb. ſignificavit.*)

3) cum ſubſiſtimus, vel ſiſtimus gradum, inhibemus curſum; *quo pertinet illa dictio,* ἐπίστασις ἐγενήθη πρὸς τὸ παρὸν, *ſcil.* τῆς παρεκβάσεως, *quæ antea fuerat* ἐπὶ πολὺ προβαίνουσα, 24, 3, 4. *quum jam longius progreſſa fuiſſet offenſio Romanorum & Philippi*, inhibitio quædam nunc facta eſt *adventu Demetrii. Sic* νῦν δὲ περὶ τούτους γενομένης ἐπιστάσεως, nunc quum ad hos mora quædam incidiſſet, quum in his pauliſper fuerit morandum, 14, 8, 10. ἐπίστασις γίγνεται τοῦ στρατεύματος, ſubſiſtit agmen, *Fr. gr.* 72. *Adde quæ de loco* 14, 9, 2. *& de* 6, 18, 8. *mox ad num.* 4. *monemus.*

4) *Sed præſertim* ἐπίστασις *dicitur, cum* ſubſiſtimus ad rem, & ei immoramur, ad eam conſiderandam & expendendam, & ut curam noſtram ei impendamus; *hinc* animadverſio, attentio, diligentia, cu-

ra,

na, ſolicitudo, & ſimil. *Sic* ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. contemplatio & ſpectatio utriusque generis, vel quæ ex utroque genere paratur lectoribus a ſcriptore, *ſcil. cum enucleate res quæque exponuntur, & ſimul ſumma rerum capita brevi compendio, veluti tabula, oculis ſubjiciuntur lectorum.* ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι παρόδου, ita nemo animadverteret ejus adventum, 8, 30, 19. ἡ τῶν κατὰ μέρος ἀεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφῃρεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν καὶ διάληψιν, adimebat hominibus animadverſionem, attentionem, curam ſummæ rei, 40, 3, 1. μετ᾽ ἐπιστάσεως, cum attentione, cum cura, diligenter, 2, 2, 2. (*ubi opp.* παρέργως.) & 22, 17, 2. *ubi opponuntur* ἐκ παραδρομῆς & μετ᾽ ἐπιστάσεως. *Sic* οὐκ ἐκ παρέργου, ἀλλ᾽ ἐξ ἐπιστάσεως, 3, 58, 3. *Rurſus,* αὐτόπται γεγονότες μετ᾽ ἐπιστάσεως, 10, 11, 4. n. *Adde* 32, 19, 4. μετὰ πολλῆς ἐπιστάσεως. 33, 10, 3. n. *ut ibi* ἐπιτάσεως *legendum, quod tamen neutiquam urgere velim.* ἄγειν τινὰ εἰς ἐπίστασιν, attentionem alicujus in ſe trahere, attentionem ejus excitare, cogitationem, curam, ſolicitudinem ei injicere, 9, 22, 7. 10, 40, 4. 36, 2, 9. & *ſic haud dubie corrigendum*, 2, 56, 6. n. *ubi mendoſe* εἰς ἔκστασιν *legitur.* ἦν παρ᾽ ἑκάστοις ἐπίστασις ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐκ εὐκαταφρόνητος, 3, 61, 12. τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγενομένου ὑπὲρ τῆς παρανομίας, 40, 4, 4. μὴ δοῦναι χρόνον εἰς ἐπίστασιν, 4, 9, 2. *intelligi poteſt* tempus dare ad deliberandum de rebus ſuis, *quemadmodum in verſione poſuimus cum Caſaub. ſed ibi quidem pariter, ac fortaſſe ad narrationis connexionem aptius, intelligetur* ad ſubſiſtendum, ad ſiſtendum gradum ex fuga. (*conf. ſupra, num.* 3.) ἀεὶ κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ ποιούμενοι τὴν ἐπίστασιν, quavis occaſione, quoad conſentaneum eſt rationi hujus ſcriptionis, adnotabimus, 2, 40, 3. ἄξιος ἐπιστάσεως, notatu dignus, memorabilis, 11, 2, 4. κατὰ ταύτην τὴν ἐπίστασιν, ſi rem hoc modo expendimus, 6, 9, 12. δεδιότες τὴν ἐκ τοῦ πέλας ἐπίστασιν, animadverſionem, *cum ſenſu proprio, tum tropico, i. e.* caſtigationem, (*aut, ſi mavis, ex num.* 3. inhibitionem, repreſſionem, quæ fiat a poteſtate vicina,) 6, 18, 8. τὰ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς, graviorem nactæ ſunt animadverſionem, *Fr. gr.* 59.

Ἐπιστατεῖν τινος πικρῶς, acerbe imperare, 1, 72, 1.

Ἐπιστάτης, ὁ, 1) præfectus; οἱ τῶν ἐλεφάντων ἐπιστάται, 1, 40, 11. οἱ ἐπιστάται καὶ χειρισταί, 5, 26, 5. 2) qui poſt, pone

pone alterum ſtat in acie, (*ut παραστάτης*, qui juxta, qui a latere ſtat,) 15, 13, 9. 18, 12, 5. 18, 13, 8.

Ἐπιστέλλειν. *Pro ἐπεστάλκει πρεσβείαν, quod* 30, 17, 15. *legebatur, ἀπεστάλκει correxi cum Reiskio.*

Ἐπιστῆναι, *vide in ἐφιστάναι.*

(**Ἐπιστολή.** *ἐπιστολὴν pro ἐπιτροπὴν dabant vett. edd. cum nonnullis codd.* 3, 14, 7.)

Ἐπιστολογράφος, *vel ἐπιστολιογράφος*, ὁ, qui *regi* eſt ab epiſtolis, 31, 3, 16.

Ἐπιστρατεύεσθαι, exire cum exercitu adv. hoſtes, exercitum educere, 2, 19, 10.

Ἐπιστρατοπεδεία, ἡ, locatio caſtrorum ex adverſo hoſtis, 1, 77, 7. *&* *omnino* adventus hoſtis cum exercitu, 5, 76, 9.

Ἐπιστρατοπεδεύειν; *ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπιστρατοπεδεύσας*, 5, 30, 4. *τοῖς πολεμίοις*, 1, 19, 5. *Rurſus abſolute, ſed intelligendo τῇ τῶν πολεμίων παρεμβολῇ*, 5, 47, 5. *τοῖς στενοῖς*, 5, 61, 10.

Ἐπιστρέφειν, (*ſcil. τὴν ναῦν, vel ἑαυτὸν*) convertere navem, convertere iter, reverti, 1, 47, 8. 5, 57, 5. *&c.* *ἐπιστρέψας πρὸς τὸ πέλαγος*, verſus altum converſa navi, 1, 50, 5. *ἐπιστρέψαντες*, (*ſcil. τὰς ναῦς εἰς αὐτοὺς vel πρὸς αὐτοὺς*) navibus in eos converſis, 1, 25, 2. *ἐπιστρέψας πρὸς τὸν Ἄρατον*, ad Aratum ſe convertens, 7, 11, 4. *καθ' αὑτῶν ὁρῶντες ἕκαστα ἐπιστρέφοντα*, videntes omnia contra ſe eſſe verſa, in ſuam perniciem converſa, 1, 71, 2. *ἐπιστρέφειν ἐπὶ δόρυ*, 11, 22, 11.

Ἐπιστροφή, ἡ, 1) converſio hinc *ἐξ ἐπιστροφῆς*, converſo agmine, 5, 72, 8. *Sed in tacticis, ἐπιστροφὴ ſigillatim ea eſt* converſio, ubi contextum quoddam corpus militum ſimul, in modum navis, ſeſe ita convertit, ut quadrantem circuli deſcribat ea converſio, *ut monui ad* 10, 21, 2. *Vide* 10, 21, 3. 12, 18, 3. *Atque ſic accipiendum illud ἐξ ἐπιστροφῆς*, 1, 76, 5. *cui ſtatim jungitur περισπασμός, quemadmodum duobus locis modis citatis, de quo περισπασμῷ conf. Adn. ad* 10, 21, 3.

2) animadverſio, attentio, cura; *μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης*, publica cura ſumtuque publico, 4, 20, 12. *τὴν ἐνδεχομένην ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τοῦ μέρους τούτου*, quantam fieri poteſt curam huic rei adhibere, 26, 2, 10. 5, 93, 9. 10, 18, 7. *Adde Fragm. gr.* 60.

3) animadverſio, caſtigatio, pœna; *ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι τῶν ἀδικημάτων*, 4, 4, 8. 25, 6, 7. *ἐπιστροφῆς τυγχάνειν*, 4, 4, 4. 4, 24, 5. 28, 4, 7. *ἐπιστροφῆς καὶ κολάσεως ἄξιος*, 28, 17, 7. *Conf. Adn. ad* 26, 2, 6.

4) finis; (*alias καταστροφή*,) *τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφήν*, 22, 15, 15. 8.

Ἐπισυνάγειν; *οἱ ἐπισυνηγμένοι τῶν*

τῶν μισθοφόρων; qui inſuper coacti erant, 1, 75, 2. 14, 2, 8. *Sic* ἐπισυναγαγόντες τοὺς Δυμαίους &c. 5, 95, 7. inſuper congregantes; *ſcilicet præter mercenarios, qui mox ibidem commemorantur; ni malis* congregantes adverſus *irruentes Ætolos.*

Ἐπισυνάπτειν; οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχάς, 3, 2, 8.

Ἐπισυνθῆκαι, αἱ, conditiones fœderi deinceps adjectæ, ſupplementum fœderis, 3, 27, 7.

Ἐπισύρειν, negle&ctim tractare, negligere; ἐπισεσυρμένος, 16, 20, 3. n. ἐπισύροντες τοὺς πολεμίους *vulgo legebatur* 10, 15, 1. *pro quo* ἀποσύροντες (*ſcil.* ἀπὸ τῶν τειχῶν) *correxi cum Reiskio.*

Ἐπισυρμός, ὁ, mora, dilatio; εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγειν, 4, 49, 1. n. ὁ ἐπισυρμὸς τῶν οἰκετῶν, negligentia, ſocordia in muneribus domeſticis obeundis, 40, 2, 10. n. *Erneſtus cum Valeſio* abductionem *interpretatur.*

Ἐπίσφαιρα, ἡ; μάχαιραι ἐσκυτωμέναι μετ᾽ ἐπισφαιρῶν, gladii impoſitis pro cuſpide pilis coriaceis, 10, 20, 3. n. — „*Gloſſ.* Pugilli, ἐπίσφερα, *vitioſe pro* ἐπίσφαιρα." *Ern.*

Ἐπισφαλής, periculoſus; ἐπισφαλὴς πολιορκία, 1, 11, 10. ἐπισφαλεῖς καιροί, 1, 66, 12. τόποι, 1, 54, 3. ἐπισφαλεστάτην ἔχειν χώραν. loco periculoſiſſimo eſſe, 2, 28, 2.

Ἐπισφαλῶς εἶχον, in periculo erant, 6, 25, 4.

Ἐπισφραγίζεσθαι τὴν παρανομίαν διὰ τῆς συγκλήτου, curare ut rata fiat, ut confirmetur, 32, 22, 3.

Ἐπίσχειν; ἐπίσχετο, continuit ſe; *ſic codex Bav.* 30, 17, 17. *pro* ἐπείχετο, *quod eſt editum.*

Ἐπιταγή, ἡ, mandatum, 13, 4, 3. 21, 11, 9. 30, 10, 6. ἐπιταγαί, imperata tributa, 21, 4, 1.

Ἐπίταγμα, τό, 1) poſtulatum; τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων, 1, 31, 5. τὸ ἐπίταγμα ποιεῖν, 17, 9, 1. 2) τὰ ἐπιτάγματα, ſubſidiariæ manus, 5, 53, 5.

Ἐπίτασις, ἡ, τῶν ὄμβρων, vehementia imbrium, 4, 39, 9. μετὰ πολλῆς ἐπιτάσεως *fortaſſe pro* ἐπιστάσεως *legendum ſuſpicatus eram* 33, 10, 3. n. *ubi tamen ferri vulgata poteſt.* τὴν ἐπίφασιν τῆς ὀργῆς *in* ἐπίτασιν *mutaverat Vrſinus, citra neceſſitatem,* 22, 17, 8.

Ἐπιτάττειν, 1) τινὰ τινί, locare poſt alterum, 1, 26, 12. τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπιτεταγμένος, 16, 18, 8. qui Ætolos ducebat *vertit Valeſius, cum debuiſſet* qui poſt Ætolos erat locatus *a lœva.* 2) imperare, 8, 27, 2. 18, 20, 20. *tributa,* 3, 15, 10. *milites,* 6, 12, 6. αὕτη ἐπιτέτακται τούτοις ἡ λειτουργία, his id miniſterium mandatum eſt, id muneris eſt impoſitum, 6, 35, 5.

Perperam vulgo 8, 27, 5. τὸν Φιλήμονον ἐπέταξαν ἐπὶ τὰς

τὰς κονηγίας legebatur, pro ἀπέταξαν.

Ἐπιτείνειν, *neutraliter*; intendi, augeri, creſcere; ἡ ὀργὴ ἐπιτείνει, 15, 27, 1. τὰ τῆς ἀντιπολιτείας, diſſenſiones in repub. 28, 14, 1. (*Sed compoſ.* συνεκτείνειν *active ſumitur*, τοῦτο τὴν ὀργὴν αὐτῶν συνεξέτεινε, 3, 13, 1.) *Paſſive*, πολλαπλασίως ἐπιταθέντες ταῖς εὐνοίαις, multo majori benevolentia eum complexi, 17, 16, 3.

Porro ἐπιτείνειν punire *interpretatur Erneſtus, ſpectans* 35, 4, 6. *ubi* ἐπιτείνειν *quidem codd. dabant, ſed id in* ἐπιτίνειν *Urſinus mutavit; neutrum recte: nos* ἐπιτέμνειν *ſuſpicati ſumus.*

Ἐπιτειχίζειν; ἐπετείχιζον αὐτοῖς Φρούριον, *Fragm. gr.* 105. *quod tamen an Polybianum ſit dubitari poteſt. Pro iſto verbo Polybius* ἐποικοδομεῖν *amat.*

Ἐπιτελεῖν, perficere; τὸ προτεθὲν, 1, 37, 7. τὸν πόλεμον, 1, 65, 2. τὰς πρεσβείας, 4, 15, 5. γάμους, 5, 43, 3. ἀσέβημα, 2, 58, 7. *n.* (*ubi alii vulgo* ἀπετέλεσαν, *minus recte.*) *Sic* 1, 54, 1. *pro* ἀπετέλεσε τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐπετέλεσε *videtur legendum. Conf. Adn. ad* 1, 59, 12.

In Med. ταῦτα ἐπιτελεσάμενος, 1, 40, 16. 5, 108, 9. μηθὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσάμενος, 2, 58, 10.

Paſſive; τὰ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, 1, 28, 5. ἐπιτελ
τῶν διαλύσεων, 1,
ἐπιτελεσθείσης τῆς
5, 111, 8. ταῦτα τοῖ
τελέσθη τὸν τρόπον
15. 3, 117, 1. 4,
τῆς χρείας ἐπιτελ
quum aderit rei exi
tempus, 2, 49, 9.

Ἐπιτελὴς γίγνεται ἐπίν
filium perficitur, 6, 15
πρόθεσιν ἐπιτελῇ τα
19, 7.

Ἐπιτέλλειν, oriri, *de*
9, 15, 9.

Ἐπιτέμνειν, πάσας τα
ῥημένας γνώμας, p
incidere, contra dic
movere, tollere, &
cæ repudientur, 5, 5
Conf. Suid. in ἐπιτε
τὴν ὁρμήν τινος, p
inhibere curſum oratic
9, 8. *Sic* ἐπιτέμνειν
γοντα, interpellare, ſe
alicui præcidere, 28,
Idem verbum ἐπιτέ
conject. reſtitui Pol
4, 6. *n.*

Ἐπιτευκτικὸς, opportun
nendum quod volumu
tinendam victoriam
tus; χώραν ἐπιτευκ
τὴν ἔχειν, 2, 29, 3.
ponitur χώρα ἐπ
στάτη. ἐπιτευκτικὸς
felix æmulatio, æmul
deſtituere ſucceſſus no
10, 25, 7. *Conf.* ἐπ
νειν.

Ἐπιτήδειος; οἱ ἐπιτήδ
ſelecti, maxime idone
ditiſſimi, 4, 57, 8 4
5, 13, 5. τοῖς ἐπιτη

Φορτοποιεῖν παρήγγειλε, mandat expeditis, vel viris idoneis, 3, 64, 1. οἱ ἐπιτήδειοι τῶν φίλων, 3, 99, 5. cf. ibid. vs. 1. τὰ ἐπιτήδεια καὶ τἀναγκαῖα, 3, 79, 1 ſq. &c.

Ἐπιτηδειότης, ἡ, τῆς περιστάσεως, opportunitas, 1, 48, 3. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευὴ, rerum ad bellum neceſſariarum, 2, 23, 11.

Ἐπίτηδες, *adverb.* conſulto, deliberato, data opera; τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες &c. 1, 86, 7. 2, 4, 3. 11, 6, 8. 20, 7, 2.

Ἐπιτηδεύειν, μηδὲν ἀνήκεστον, 1, 88, 3. τἀναντία τοῖς προειρημένοις ἀνδράσι, 5, 10, 11. 5, 11, 9.

Ἐπιτήδευμα, τὸ, τῆς τύχης, fortunæ inſtitutum, 1, 4, 4. ars quam quis profitetur, 9, 20, 6 & 8.

Ἐπιτηρεῖν, obſervando exſpectare: ἐπετήρει τὸν πλοῦν, commodum navigandi tempus exſpectavit, 1, 44, 2. ἐπιτηρεῖν τὸν ἀνάπλουν τῶν πολεμίων, 1, 53, 13. καιροὺς καὶ τόπους εὐφυεῖς, 2, 26, 8. τὸν καιρὸν πρὸς ναυμαχίαν, 1, 22, 11. καιρὸν πρὸς ἐπίθεσιν, 3, 67, 1. & *nude*, τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶν, 3, 72, 7. *Sic* 10, 35, 6. καιρὸν ἐπετήρουν, *ex uno cod. Pariſ. adoptavi, pro ſimplici* ἐτήρουν, *quod ibi vulgatum erat.*

Ἐπιτιθέναι, τέλος τοῖς πράγμασι, finem imponere, 4, 61, 3. τὸν μισθὸν τινὶ, 5, 18, 8. — „*in malam partem*, pœnas exigere. *Sic Cicero*, imponere plagam, vulnus: *Livius*, injungere pœnam, &c. *Ern.*

ἐπιτίθεσθαι, adgredi; τινὶ, 1, 17, 10. 1, 79, 1. τοῖς πράγμασι, 2, 24, 1. τῇ στρατοπεδείᾳ, 9, 7, 7. *n. Conf.* ἐπίθεσις.

Ἐπιτιμᾶν τινι, 5, 54, 8. οἷς μὲν ἐπιτιμητέον, οἷς δὲ συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. ἐπιτιμᾶν τινι περί τι, 8, 11, 1. ἐπιτετιμημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, 7, 11, 9.

Ἐπιτίμησις, ἡ, objurgatio, 6, 23, 5.

Ἐπιτιμητὴς ἀπαραίτητος, objurgator, vituperator inexorabilis, 12, 12, 4.

Ἐπιτίμιον, τὸ, (*ut* πρόστιμον,) præmium, merces, *ſed præſertim in malam partem, ut*, τῆς ἀγνοίας, peccati pœna, 5, 54, 11. *Plural.* ἐπιτίμια τετάχθαι τοῖς μοιχοῖς, τοῖς δραπέταις, 12, 10, 6.

Ἐπιτολὴ, ἡ, ſiderum ortus; Κυνὸς, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. τῆς Πλειάδος, 4, 37, 2. 5, 1, 1. 9, 18, 2. ſolis aſcenſio, *T. V. p.* 26. *poſt med.*

Ἐπιτρέπειν, τὰ καθ' ἑαυτὸν, ſeſe dedere, 2, 11, 11. πάντα τὰ καθ' αὑτοὺς ἐπέτρεψαν τοῖς Ῥωμαίοις, 2, 35, 1. ἐπέτρεψαν ἐκείνῳ περὶ τῶν ὅλων, ſummam rerum illi permiſerunt. 1, 62, 3. ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, 20, 9, 10. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες αὐτῷ, *idem*, 5, 68, 2. τούτοις ἐπέτρεπον περὶ σφῶν,

his

his imperium. in ſe tradiderunt, 6, 8, 2. *ἐπιτρέπειν τινὶ περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων*, 1, 68, 11 & 13. 2, 39, 9. *τῇ τύχῃ περὶ τῶν ἀποβησομένων*, 30, 6, 6.

ἐπιτρέψαι τὸν ἄνθρωπον, — „pervertiſſe, in aliam ſententiam traduxiſſe, 4, 84, (8.) *quod alias eſt διατρέψαι. Vereor ut ſana ſit lectio: dediſſe videtur ἐπιστρέψαι. Defendit tamen Reiskius.*" *Ern. Nos διατρέψαι ſcripſimus. Vide Adn.*

Ἐπιτρέχειν τὴν χώραν, incurſare agros prædandi cauſſa, 3, 69, 6. 3, 88, 6. *τὸ πεδίον*, 4, 62, 1. *n.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Ἐπιτρίβειν τινὰ, *aures* terere alicui, vellicare, ſolicitare, inſtigare aliquem, 4, 84, 8. *n.*

Ἐπιτροπεύειν, tutorem eſſe. *ἐπιτροπεύων Φιλίππου*, 2, 45, 2.

Ἐπιτροπή; *ἐπιτροπὴν διδόναι*, *i. q. ἐπιτρέπειν; δόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπήν*, *ſcil.* Ῥωμαίων, fidei Romanorum ſe tradere, 2, 11, 8. (*i. q. εἰς τὴν πίστιν, ibid. vs.* 10.) 20, 9, 12. 36, 1, 2 *ſq.* 36, 2, 1 *ſqq. ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος*, 15, 8, 14. 26, 1, 2 *διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπήν*, rem ad ſenatum rejicere, arbitrio ſenatus permittere, 18, 22, 5. *λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν στάσιν*, 3, 15, 7.

Ἐπιτροπία, ἡ, tutela, 15, 31, 4.

Ἐπιτυγχάνειν, *περὶ τῶν ἀξιουμένων*, conſequi ea quæ petiimus, 21, 3, 8. *ἐπίτυχε*, conſequaris propoſitum, 31, 21, 13. *αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις*, res in vita bene & feliciter geſtæ, 6, 53, 2. *Cf. ἐπιτευκτικός.*

Ἐπιτυχής, felix, *ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς*, 3, 15, 6. 10, 2, 5. *κατὰ τὰς πράξεις*, 5, 102, 1.

Ἐπιτυχία, ἡ, felicitas in exſequendis conſiliis & in rebus agendis, 5, 14, 11. *ἡ ἐν ταῖς μάχαις*, 1, 6, 4. *αἱ ἐπιτυχίαι*, res bene geſtæ, 6, 15, 7. 6, 54, 1. 40, 12, 7.

Ἐπιτωθασμός, ὁ, irriſio, ſannæ, 3, 80, 4.

Ἐπιφαίνειν; 1) *ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης*, 5, 6, 6. 2) *ἐπέφαινε δὲ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα*, oſtendit, præ ſe tulit. *Sic & ex cod. Peireſc. teneri poterat, τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ἐπέφαινε τέλειον*, 24, 5, 5. *n.*

ἐπιφαίνεσθαι, τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης, 3, 113, 1. *τῶν πρώτων ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων*, 1, 49, 7. *ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις*, ſubito adparere, 5, 109, 2. 31, 26, 10. *n. ἐπιφανῆναι τοῖς πράγμασι*, adeſſe rebus ipſis in ipſo loco, 31, 20, 4.

Ἐπιφάνεια, ἡ, 1) adparitio, conſpectus; *καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας*, lucis ortum, 3, 94, 3. conſpectus, adventus hoſtis; *σημηνάντων τῶν σκοπῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν πολεμίων*, 1, 54, 2. ἡ

ἀπ

ἐπ' οὐρᾶς ἐπιφάνεια, 2, 28, 3. *αἱ ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφάνειαι*, 3, 74, 2. *ἐξ ἐπιφανείας ἐκρίθη ἡ μάχη*, 3, 68, 12. 3, 72, 2. *αἱ ἔξωθεν ἐπιφάνειαι ſc. τῶν πολεμίων*, 8, 31, 2. *τὸ παράδοξον τῆς ἐπιφανείας*, 11, 21, 3. 18, 15, 7. *πρὸς ἑκατέραν τὴν ἐπιφάνειαν*, 2, 27, 7. *πρὸς πᾶσαν ἐπιφ.* 18, 15, 10. *κατὰ τὰς ἐπιφανείας στρεφόμενοι πρὸς τοὺς κεκυκλωκότας*, 3, 116, 10.

2) latus, *more geometrico*, quodvis latus figuræ, (*i. q. πλευρὰ*,) 4, 70, 9. *coll. vs.* 8. 6, 27, 3. *ἡ ἐκτὸς ἐπιφάνεια*, *ἡ κυρτὴ ἐπιφ. τοῦ θυρεοῦ*, 6, 23, 2 *ſeq. Hinc ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια*, latus anterius, *i. e.* frons, 1, 22, 10. (*cujus reſpectu* duo latera *ibidem nunc non nude dicuntur αἱ πλευραὶ, quia ſynonyma ſunt πλευρὰ & ἐπιφάνεια, ſed magis ſignate αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί.*)

3) ſpecies, externus habitus *corporis;* vultus; *ξένη ἐπιφάνεια*, mira ſpecies, mirus adſpectus, 2, 29, 1. *ταῖς ἐπιφανείαις οἷον ἀποτεθηριωμένοι*, 3, 60, 6. *Adde* 8, 21, 2. 11, 34, 9. 26, 5, 6. 27, 10, 1. *Conf. ἐπίφασις.*

4) gloria, celebritas, 6, 43, 7.

Ἐπιφανὴς, inſignis, nobilis, notabilis, illuſtris; *ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις*, 1, 36, 3. *ἐπὰν τῶν οἰκείων μεταλλάξῃ τις ἐπιφανής*, 6, 53, 6. *ἐπιφανέστατος τῶν πρὸ τοῦ*, 10, 2, 2. *τρεῖς ἄνδρες τῶν ἐπιφανῶν*. 3, 40, 9. *ubi ἐπιφανεστάτων dat unus Flor. τῶν νεκρῶν τοὺς ἐπιφανεστάτους*, 3, 85, 5. *ἐπιφανεστάτην παρεχόμενος χρείαν*, 1, 78, 11. *ἐπιφανεστ. πράξεις*, 9, 1, 1. *ἐπιφανέστατοι χειμῶνες*, tempeſtates maxime inſignes, 6, 44, 7. *ἐπιφανέστατος τόπος*, locus maxime conſpicuus, 6, 53, 4. locus nobiliſſimus, celeberrimus, 9, 3, 7. *ἐπιφανέστατοι καιροὶ*, tempora memorabiliſſima, 26, 3, 9. *n.*

Ἐπίφασις, ἡ, 1) ſignificatio; *τῆς ἑτοιμότητος*, 4, 11, 4. *τῆς ὀργῆς*, 22, 17, 8. *n.* (*ubi τὴν ἐπίφασιν temere in τὴν ἐπίτασιν erat mutatum;*) *τῆς ἀκριβείας*, oſtentatio, adfectatio diligentiæ, 12, 11, 4. *ἡ ἐν ἑκάστοις ἐπίφασις καὶ στωμυλία*, oſtentatio, 9, 20, 6. *n.* *πολλὴ ἐπίφασις εὐδαιμονίας*, opulentiæ adfectatio, 32, 11, 7.

2) ſpecies oris & corporis; (*ut ἐπιφάνεια;*) *ἐῤῥωμένον θεασάμενοι κατὰ τὴν ἐπίφασιν*, (*nam ſic jungenda iſta verba,*) 11, 27, 8. *ἐπίφασις βασιλική*. 4, 77, 3. *κατὰ τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον*, 26, 5, 6. (*ubi diſtingui videtur ab ἐπιφάνεια; nempe illa eſt* totus corporis habitus, *hæc* ſpecies oris & vultus.) *δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφάσεως*, ipſo vultu, 9, 13, 5.

3) ſpecies, *quatenus opponitur veritati; κατὰ τὴν ἐπίφασιν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν*,

in ſpeciem, re vera, 14, 2, 9. 31, 5, 4.

Ἐπιφέρειν, τινὶ πόλεμον, 15, 18, 4. συμφορὰν, 3, 4, 5. αἰτίαν, 5, 41, 3. 40, 5, 2. (*ſic* αἱ ἐπιφερόμεναι αἰτίαι, impacta crimina, 31, 9, 5.) διαβολὴν, 3, 5, 4. ὀνομασίαν προδότου, 17, 15, 1. ἡ δειλία ὄνειδος ἐπιφέρει τοῖς ἔχουσι, 3, 81, 7. οὐκ οἴομαι τοῦτο ὑμῖν ἐποίσειν οὐδένα, vobis exprobraturum, 9, 20, 5. τοῦ δαιμονίου τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος, 1, 84, 10.

ἐπιφέρεσθαι, navi advenire, 10, 1, 8. εἰς ἐμβολὴν, invehi, impetum facere in navem hoſtilem, 16, 3, 12. ἐπιφερόμενοι ἱππεῖς, irruentes equites, 3, 65, 7. τῶν ἱππ. ἐπιφερ. ταῖς ἴλαις, turmatim irruentibus, 9, 3, 2. οἱ κατόπιν ἐπιφερόμενοι, a tergo imminentes, 1, 76, 8. *Et ſic generatim*, imminens, ſequens, futurus, inſtans; *ut* ἡ ἐπιφερομένη θερεία, inſequens, proxima æſtas, 1, 25, 7. ἐπιφέρεται κίνδυνος, imminet, 2, 23, 7 & 13. ἡ ἐπιφερομένη τοῖς Ἕλλησι περίστασις, 9, 32, 11. αἱ ἐπιφερόμεναι χρείαι, futuri uſus, 3, 88, 2. τὰ ἐπιφερόμενα, conſequentia, quæ nunc ſubjicientur porro, 3, 6, 8.

τῶν πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν, rurſus clamitantibus, urgentibus, *vel* in eam euntibus ſententiam, *ferendum eſſe auxilium*, 29, 9; 5. *n.*

Ἐπιφθέγγεσθαι, adjicere verba; τὸν αὐτὸν λόγον, 3, 85, 4. 12, 15, 4. λόγον τοιοῦτον, 13, 7, 6. 30, 16, 5. ὑπέρ τινος τὸν ἁρμόζοντα λόγον, 18, 24, 1.

Ἐπιφορὰ, ἡ; *de impetu vel impreſſione hoſtium;* καταπλαγέντες τὴν ἐπιφορὰν, 3, 65, 7. στέγειν τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, ſuſtinere, 3, 51, 2. ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων, 6, 6, 8. *Adde Fr. gr.* 61. *De rebus inanimatis;* ἡ ἐπιφορὰ καὶ ὁρμὴ τοῦ χειμῶνος, ingruens vis hiemis, 5, 51, 1. ἐπιφορὰ ὄμβρων, 4, 41, 7. 9, 16, 3. δακρύων, 15, 26, 3. *Sed* ἡ ἔξωθεν ἐπιφορὰ τῆς εὐδαιμονίας, *eſt* copioſa invectio opum in urbem, 5, 90, 4.

Ἐπιφῦναι, (τινὶ) ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν, ambabus manibus aliquid amplecti, 12, 11, 6. ἐπιφύονται μελανίαι ταῖς ψυχαῖς, 1, 81, 7.

Ἐπιχαλᾷν τὸ καλώδιον, 34, 3, 5.

Ἐπιχειρεῖν, πράγμασι, ἔργοις, 1, 12, 7. 3, 44, 10. πολιορκεῖν, 1, 24, 13. 4, 37, 4. & *ſic cod. Bav.* 1, 82, 11. πολιορκεῖν ἐπεχείρησαν, *ubi alii* ἐνεχειρ. *Rurſus cum infin.* 1, 47, 3. & *ſæpe alias. Sic* 1, 7, 2. *n.* Μεσσήνην ἐπεχείρησαν παρασπονδεῖν, *ubi tamen vett. codd. omnes* παράσπονδοι *habent, quod ſi teneas*, Μεσσήνη *fuerit legendum pro* Μεσσήνην.

Ἐπιχείρημα, τὸ, molitio, 4, 15, 11. *alii* ἐγχειρ.

Ἐπι-

ρησις, ἡ, argumentatio; τὸν εἰκότα λόγον πεσται τὴν ἐπιχείρησιν, 12,

ιρον, τὸ; *Plur.* τἀπίχειτὰ ἐπίχειρα, præmium, es, *in malam partem,* 9, 3. 8, 14, 5 *ſq.* κοσθαι, 4, 63, 1.

ειν; τοσούτων μοι πραγων ἐπικεχυμένων, cum lia mihi negotia incum; 8, 11, 13. *ex Theopom.* — „*Forſ.* ἐπικειμένων.“ 1. — *Equidem vulgatum ſolicitaverim.*

σις; αἱ ἐκ τοῦ τόπου ἐπιης, *ex Valeſii conj.* 16, 12. *n.*

ρειν, concedere, permit 4, 17, 8.

ριάζειν; ὁ τρόπος ἐπιχωπαρ' αὐτοῖς, domeſti vulgatus apud eos eſt hic 6, 46, 3.

ριος; *i. q.* ἐγχώριος; ἐπιοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέστάσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐγχωρίων ἀνθρώπων κάλλιστα γινώσκουσιν, 5, 3.

σις, ἡ, adgeſtio humi, 4, 9.

ύειν πραγμάτων, leviter gere, ſtrictim exponere, 4. 4, 1, 8. 14, 12, 5. ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν 1, 13, 8.

ψφίζεσθαι, decernere, 4, 3. *n. ſed ibi temere & is msstis* ἐπεψηφισ. *edierat, pro* ἐψηφισ.)

δομεῖν φρούριον *dicitur,* arcem contra aliquem ſtruit, ut inde eum oppugnet, 2, 46, 5. 2, 54, 3. — „*ut* ἐπιτειχίζειν *apud Demoſth.*“ *Ern. Cf. Adn. ad* 4, 37, 6. *Nude* ædificare, *vel* inædificare *exponitur, ſcil. in aliena regione,* 3, 27, 4.

Ἐποκέλλειν, in brevia incidere; terræ illidi, 1, 20, 15. 1, 51, 8. 4, 41, 2.

Ἑπομένως τούτοις, proxime poſt hæc, 4, 1, 7.

Ἐπονείδιστος, δουλεία, turpis ſervitus, 4, 31, 8. 11, 12, 3. βίος, ignominioſa vita, 11, 2, 7. ἐπονειδίστους ποιεῖν τὰς ἑαυτῶν περιπετείας, 11, 2, 11.

Ἐπονειδίστως, ψέγειν, cum probris vituperare, 1, 14, 5. διαφθείρεσθαι, turpiter; ignominioſe perire, 14, 5, 11.

Ἐπονομάζειν; ἡ ἄκρα ἡ Ἑρμαία ἐπονομαζομένη, quæ a Mercurio nomen habet, 1, 29, 2.

Ἐπόπτεσθαι, videre, *v. c. parentes,* 10, 18, 3.

Ἐποπτεύειν, inſpicere, πάντα, 5, 69, 6. τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας, res Græcorum, 31, 23, 10. 31, 12, 13.

Ἔπος; ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut verbo dicam, prope dixerim, vere dicas, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7.

Ἐπουροῦν; ἐπουρώσαντες, ſecundo vento uſi, 2, 10, 6. (*Sic* κατουροῦν.)

Ἐποχὴ, ἡ κατὰ τὸν πόλεμον, ceſſatio belli, 38, 2, 3. μετ' ἐποχῆς, inhibito curſu? *in decurſione equeſtri,* 10, 21, 4. *n.*

'Επτήρης, ἡ, 1, 23, 4. 16, 3, 7. 16, 7, 1.

'Επῳδὴ; πάσης ἐπῳδῆς πεῖραν ἐλάμβανον, omnis generis incantationum periculum fecerunt, *Fr. gr.* 63.

'Επώνυμος; Φυλὴν ἐπώνυμον ποιεῖν τινι, tribui nomen ab aliquo imponere, 16, 25, 9. οἱ ἐπώνυμοι τῶν ἀρχηγετῶν, *ibid. n.* τὰ ἐπώνυμα, cognomina locorum; συγχρῆσθαι ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις, ἐπωνύμοις, 5, 21, 7. *n.*

'Ερᾷν; ἐρῶν, *abſol.* amoribus indulgens, 24, 5. 9. ὁ ἐρώμενος, amaſius: ὥστε πολλοὺς ἐρώμενον ἠγορακέναι ταλάντου; 32, 11, 5. *Philippus* κοινός τις οἷον ἐρώμενος ἐγένετο τῶν 'Ελλήνων, 7, 12, 8.

"Ερανος, ὁ; ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, 38, 3, 10. *n.* — „debitorum ſolutionem differre, *ſcil. neceſſitatem ſolvendi.*" *Ern.*

'Εραστὴς τῆς προαιρέσεως τῶν 'Αχαιῶν, 2, 43, 3.

'Εργάζεσθαι; εἰργάζετο πολλὰ κακὰ τὴν χώραν, 1, 31. 2. ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένος, qui corpore quæſtum fecit, 12, 13, 2. Φόβον εἰργάσατο τοῖς ἑξῆς, 3, 51, 13. *n. ubi tamen* ἐνειργάσατο *legendum puto, quod ex msstis pro ſimpl. verbo edidi* 10, 2, 12.

'Εργάτης; ὁ ἐργάτης βοῦς, 3, 93. 4.

'Εργασία; αἱ ἐκ τῆς θαλάττης ἐργασίαι, quæſtus e mari, 4, 50, 3. *n.* τὴν ἐργασίαν ποιεῖσθαι, opus facere, *de cuniculis*, 5, 100, 4.

'Εργαστηριακοὶ καὶ βάναυσοι ἄνθρωποι, opifices, 38, 4, 5.

'Εργαστήριον πολέμου, 10, 20, 6.

'Εργαστικὸς; οἱ ἐργαστικοὶ, *diſtinguuntur a* τοῖς πολιτικοῖς, 10, 16, 1. *Sunt iidem qui* χειροτέχναι, 10, 17, 6. *Sic apud Plutarch. in Camill. c.* 38. *diſtinguuntur* τὸ βάναυσον *&* τὸ ἀστεῖον.

"Εργον, τὸ; τυράννου ἔργον, 5, 11, 6. θυμοῦ λυττῶντος ἔργον, 5, 11, 4. ἀνδρὸς ἔργον οὐδὲν, 32, 25, 9. μανίας ἔργον, 17, 3, 8. τὰ κατὰ πόλεμον ἔργα, 1, 6, 6. 2, 20, 9. 15, 9, 4.

In oppugnationibus τὰ ἔργα, *ut apud Romanos* opera, *dicuntur* omne genus munitionum, machinarum operumque quibus utuntur oppugnatores adverſus eos qui in urbe ſunt; ἔργα καὶ μηχαναὶ, 5, 3, 6. συστησάμενοι κατὰ διττοὺς τόπους ἔργα, προσήγαγον τὰς μηχανὰς, 1, 38, 8. προσάγειν ἔργα τῷ τείχει καὶ μηχανὰς, 5, 3, 6. 1, 42, 8 *ſq.* 3, 18, 4. τρία ἔργα προσῆγον, 22, 10, 2. *ſcil.* κριοὺς, *arietes*, *ibid. vs.* 1. προσφέρειν ἔργα καὶ τὰ τείχη καταβάλλειν, 1, 24, 12. συνίστατο ἔργα καὶ πολιορκίαν, 1, 30, 5. 4, 56, 7. *Quanam ſint* ἔργα, *quæ* 9, 41, 12. *commemorantur, fuſius ibidem in præcedentibus exponitur.* ἡ ἐν τοῖς ἔργοις προθυμία, 5, 4, 7. *de cuniculis agendis dicitur, ſed ibi* ἔργον *vulgato ſenſu accipiendum*

videtur, *quo dicimus*
acere. *cf.* 5, 100, 4.
, ἡ, operum conductio,
5.
ιν; laceſſere *hoſtem*, 1,
. . 1, 40, 6. *&c.* τα
ἐρεθιζόμενα, ulcera ir-
inflammata, 1, 81, 6.
; ἐρείσαντες τὰς μα-
ς πρὸς τὴν γῆν, inniti
es terræ, 2, 33, 3.
ν τὰς σχεδίας εἰς τὴν
irmarunt ad terram, 3,

πλήματα, 4, 5, 7. *n.*
θαι, ruinam minari;
ἐρειπόμενοι, 1, 42,

, τὰ, ruinæ, rudera,
, 6. *ſcil. ex Caſauboni*
), *qui ibi pro* ἐν τοῖς
πίοις, *quod codices da-*
ἐν τοῖς ἐρειπίοις *edi-*

, τὸ, adminiculum quo
itur in difficili greſſu,
4. τὰ ἐρείσματα, ſu-
quibus fulciuntur cuni-
ulcimenta, 5, 4, 8. 5,
. 16, 11, 5.
, interrogare; *in im-*
paſſim εἴρετο, *pro* ἤρε-
itum erat ex mendoſis
ut 7, 5, 5. 10, 18, 8.
d alibi in verum ἤρετο
ſerunt libri, ut 7, 3, 5.
, 5. 17, 17, 1. *&c.*
; ἐρευνατάτω μεγαλά-
ἡσυχίας *&c.* 4, 31, 6.
in fœm. ἔρημος πόλις,
11. 9, 8, 9. στρα-
ία, 3, 68, 2. σπείρας
ς ἐκ τῶν κατόπιν οὐ-
, 67, 2.

Ἐρημοῦν; ἐρημωθέντες τῆς τῶν ἱππέων χρείας, nudati, 11, 33, 3.

Ἐρίζειν; θεοὺς περὶ τῶν Φλεγραίων πεδίων ἠρικέναι, 3, 91, 7. *n.* *Perperam vulgo* εἰρικέναι.

Ἐριννῦς καὶ ποιναὶ, 24, 8, 2.

Ἕρμαιον, inſperatum lucrum; νομίσας ἕρμαιον εἶναι, 3, 104, 6. 22, 18, 3. ἕρμαιον ἡγησάμενος τὴν ἐπιταγὴν, 13, 4, 3.

Ἐῤῥωμένως, fortiter; διαμάχεσθαι, 1, 45, 7. 1, 76, 6. κινδυνεύειν, 2, 28, 10. ἐῤῥωμένως τὸν βίον μετήλλαξε, fortiter (pugnans) occubuit, 2, 1, 8.

Ἐρύκειν τὸν πόλεμον τῆς Μακεδονίας, propellere a Macedonia, *Fr. hiſt.* 29.

Ἔρυμα, τὸ, (*i. q.* Φρούριον) munimentum, caſtellum, 4, 52, 7. 23, 11, 4.

Ἐρυμνὸς; ἐρυμνοὶ τόποι καὶ δύσβατοι, munita loca, *ſcil. natura munita, i. e. colles*, 1, 30, 8. λόφος ἐρυμνὸς, 3, 83, 1. 4, 57, 5.

Ἐρυμνότης, ἡ, καὶ τραχύτης τῶν Ἄλπεων, altitudo difficilis acceſſu, 3, 47, 9. ἐρυμνότης καὶ δυσχωρία τῶν τόπων, 3, 48, 5.

Ἔρχεσθαι; παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν, 2, 55, 4. *Sic* 1, 45, 14. 10, 12, 11. *Spicileg. ex lib.* 11. *Et absque artic.* παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. *ni intercidit* τοῦ. οὐκ εἰς τὴν τυχοῦσαν ἦλθον καταστροφὴν, 1, 58, 6.

Ἐσθὴς, ἡ, *collective*, veſtes, veſtitus, 6, 7, 5. *i. q.* ἐσθῆτες *ibid. vs.* 7.

Ἑστία, ἡ, τῆς δυναστείας, ſedes imperii, 5, 58, 4. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν δέχεσθαί τινα, publico hoſpitio excipere, 29, 5, 6. ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν κατέφυγεν, ad communem urbis aram confugit, ad aram quæ in curia erat, 30, 8, 4. ad penetrale urbis *interpretatus eſt Valeſ. Confer Ind. Hiſtor. in* Veſta.

Ἑστιᾶν, hoſpitio excipere; ἑστιάσας τοὺς ἡγεμόνας, 4, 73, 3. 5, 14, 8.

Ἑστὼς λογισμὸς, ratio certa, 3, 105, 9. *conf.* ἱστάναι.

Ἐσχάριον. τὸ, craticula, baſis turrium, 9, 41, 4. *n.*

Ἐσχατεύειν, *cum gen.* πόλις ἐσχατεύουσα τῆς Ἀρκαδίας, in Arcadiæ extremitate ſita, 4, 77, 8.

Ἐσχατιὰ, ἡ, extremitas; κεῖται ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας, 27, 6, 6. αἱ ἐσχατιαὶ, *idem fere quod* τὰ πέρατα, 4, 3, 10. 4, 70, 3. *Sic* οἱ περὶ τὰς ἐσχατιὰς τόποι τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης, extremitates, remotiora loca terræ, 3, 58, 2 & 5. *pro quo* τὰ πέρατα *dicit vs.* 7.

Ἔσχατος; μηδ' ἔσχατον ἐλέῳ καὶ συγγνώμῃ τόπον καταλιπεῖν, 30, 8, 3. τὴν ἐσχάτην τρέχειν, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6.

Ἐσχάτως διακείμενοι, ad extremum, ad extrema mala redacti, 1, 24, 2.

Ἔσωθεν, 2, 5, 4. *n. primi editoris culpa in* ἔσωθεν *erat corruptum.*

Ἑταιρεῖαι, clientelæ, cum multos habet θεραπεύ αὐτὸν καὶ συμπεριφερομ αὐτῷ, 2, 17, 12. ἡ ἑτα ſodalitas, 5, 29, 6.

Ἑταιρεῖν, meretriciam exe 12, 13, 1.

Ἑταιρεύειν; ἑταιρευόμενος ritorius puer, 8, 11, 10.

Ἑταιρικὸς; ἑταιρικὴ ἵππος 18, 17. *n.*

Ἑταῖρος; οἱ ἑταῖροι προ ρευόμενοι ἱππεῖς, 5, 53, 31, 3. 7.

Ἑτερόγλωττοι, diverſarun guarum homines, 24, 9,

Ἕτερος. παρ' ἑτέροις me *vulgo, pro* παρ' ἑκατ 2, 69, 7. *n. conf. ibid.*

Ἐτήσιος; οἱ ἐτήσιοι *ſcil.* ἄ *vel* τὰ ἐτήσια *ſcil.* πν τα; Eteſiæ ventus; τοῖς σίοις, 4, 44, 6. *n.* τῶν σίων ἤδη στάσιν ἐχόντα 5, 3. τῶν ἐτησίων ἐπ των, 5, 5, 6.

Ἔτι; ἔτι δὲ *idem valet* ſ *citer quod* καὶ, *nec habe augendi*, 2, 63, 5. *n. eſt verti* pariter, *ut*, 5, 3. 11, 10, 3. & *alias.*

ἔτι *particula confuſa taſſe cum verbo* ἐστὶ, 2. *n. Confuſa & com ta cum particula* ὅτι, 8. *n.* 2, 64, 3. *n.* 3, 1 3, 29, 6. *n.* 3, 30, 2. 54, 7. *n.*

Confuſa cum præpo ἐπὶ; *vide Adn. ad* 1, 5 5, 42, 1. *n.* 5, 47, 1.

105, 3. ... 18, 8, 5. *n.* *Præſertim, ubi poſt* νυκτὸς *adjicitur* ἔτι. (*quod amat Polybius; vide Adnot. ad* 5, 46, 12. *& loca ibi citata*) *temere iſta particula a librariis in* ἐπὶ *paſſim mutata eſt, ut* 5, 46, 12. *n.* 8, 7, 4. *n.* 9, 7, 7. *n.* *Eadem partic.* ἔτι *confuſa cum* ἔτει, 3, 107, 4. *n.* 3, 114, 6. *n.* 23, 2, 6. *n.* 25, 4, 6. *n.* *Verba* ἔτ' ἂν *temere vulgo adſuta & intruſa erant* 2, 52, 7. *ex cod. Bav.*

Ἑτοιμάζειν; ταχέως ἑτοιμασθέντων, 1, 59, 9. *ubi vulgo mendoſe* τάξεως. τὰ πρὸς τὸν πλοῦν ἡτοίμαζον, 1, 38, 3. ἡτοιμασμένοι σάλπιγγας, cum paratas haberent tubas, 8, 32, 7. *Perperam* ἑτοιμακότες *editum erat pro* ἡτοιμ. 3, 72, 6. *n.* *Conf.* 3, 75, 7. 3, 105, 11. *&c.*

Ἕτοιμος; *cum infin.* ἕτοιμοι πολεμεῖν ἦσαν, 1, 62, 1. *In fœmin.* τῆς ὠφελείας ἑτοίμου προφαινομένης, 1, 49, 5. εἰσαγωγῆς ἑτοίμου, 4, 38, 9. κλίμακας ἑτοίμους ἔχοντες, 4, 18, 3. *ubi tamen codd. nonnulli* ἑτοίμας, *ne ſic quidem male; nam &* ἐλπίδα ἑτοίμην *communi conſenſu dant omnes* 3, 96, 3. *Rurſus vero* 5, 79, 1. ἑτοίμους παρασκευὰς, *alii* ἑτοίμας.

ἐξ ἑτοίμου ποιεῖν τι, promte aliquid facere, 25, 9, 4. 37, 6, 10. πᾶν ἐξ ἑτοίμου παραγγέλλειν, omnia ſine cunctatione imperare *ſociis*, 3, 12, 6. καθάπερ ἐξ ἑτοίμου σφίσι τῆς νίκης ὑπαρχούσης, quaſi parata victoria, 2, 68, 6. τὴν ὕπαρξιν ἐξ ἑτοίμου παρέλαβε, ex facili, ex parato accepit, 16, 34, 8. ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν, in parato habere, 2, 34, 2.

Ἑτοίμως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν, ad omnia *facienda* paratum eſſe, 3, 13, 2.

Ἔτος; *dativus* ἔτει *ſubinde perperam in* ἔτι *mutatus; vide ſupra in* ἔτι.

Εὖ; ἐάν ποτ' αὐτοῖς ὁ θεὸς εὖ δῷ, 4, 21, 11. *n.*

Εὐαγρία, ἡ, felix venatio, felix captura, 8, 31, 6.

Εὐάγωγος, docilis, flexibilis, 17, 10, 7. πρὸς πᾶν, 11, 29, 9.

Εὐάρμοστος; εὐαρμοστότερος πρὸς πάντας καιροὺς, 21, 5, 5. *de claſſis præfecto.*

Εὔβατος τόπος (*in monte*) καὶ γεοργήσιμος, pervius, acceſſu facilis, 1, 56, 4. *n.* 10, 29, 4. 11, 18, 4.

Εὐγενὴς, οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, galli gallinacei generoſi, ad pugnam alacres, 1, 58, 7.

Εὐγενῶς ἀποθανεῖν, 3, 117, 4.

Εὐγεφύρωτος τόπος, aptus ponti ſtruendo, 3, 66, 5.

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, lenitas, facilitas ad dandam veniam, 5, 10, 2. *Eâdem ſententiâ vide an* εὐγνωμονεῖν *fortaſſe pro vulgato* ἀγνοεῖν *legendum ſit* 15, 19, 3.

Εὐγνώμων, lenis, benignus; εὐγνωμονέστερος, 2, 57, 8.

Εὐδαιμονία, opulentia, opes; *urbis*, 1, 7, 2. 2, 8, 4. 2, 18, 4. *populi*, 2, 38, 9. 3, 111,

9. τῶν πολιτῶν περὶ τοὺς ἰδίους βίους, 1, 7, 8.

Εὐδαίμων, opulentus, εὐδ. πόλις, 2, 7, 5. χώρα, 3, 87, 3. 3, 90, 7. εὐδαιμονεστάτη πόλις, 2, 7, 11.

Εὐδία, ἡ, cœli ſerenitas; τηρῶν τὴν εὐδίαν, 1, 60, 8. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. τὸ κοινὸν ἐν εὐδίᾳ τιθείς, 4, 31, 6. n.

Εὐδιάκοπος, facile diſſecandus; δεσμός, 3, 46, 4. *Vide voc. ſeq.*

Εὐδιάκοπτος χιών, nix facile perrumpenda, veſtigio cedens, 3, 55, 1. *Utrumque vocab. ab eodem verbo διακόπτω, quemadmodum v. c. a γράφω pariter ἔγγραφος & ἔγγραπτος formatur.*

Εὐδιακόσμητος, facile *ad uſum aliquem* inſtruendus, adcommodandus, 8, 36, 9.

Εὐδιάλυτος, ad pacem pronus, 29. 5, 5.

Εὐδιάσπαστος χάραξ, facile divellendus vallus, 18, 1, 9.

Εὐδοκεῖν, τινί, adquieſcere in aliqua re, probare rem, (*ut ſit* εὐδοκῶ τούτῳ, hoc mihi placet,) 2, 38, 7. 3, 8, 7. 4, 82, 7. 8, 14, 8. 22, 13, 6. *Adde* 36, 1, 2. *Pariter*, εὐδοκεῖν ἔν τινι, *ut* ἡ Τεῦτα ποιεῖται συνθήκας ἐν αἷς εὐδόκησε, fœdus quod illi placuit, in cujus conditionibus illa adquievit, 2, 12, 3. *Rurſus* εὐδοκῶ *ſequente infinitivo*, placet mihi ut hoc fiat; ὥστε πάντας εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν Ἱέρωνα, 1, 8, 4. 7, 4, 5. οὐκ εὐδόκουν εἰσφέρειν τὸ τρίτον τῶν κτήσεων μέρος, non placebat eis ut tertiam partem poſſeſſionum conferrent, 5, 91, 7. εὐδοκῶ διακριθῆναι, mihi placet cauſſam meam diſceptare, 18, 35, 4. *Porro cum Participio, ut* εὐδοκοῦσι τὴν πολιτείαν μετειληφότες, placet ipſis, gaudent ſe civitatis participes factos, 2, 38, 4. κρατήσαντες τούτων οὐκ εὐδοκήσουσιν, non erunt contenti deviciſſe Achæos, 2, 48, 2. τὴν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν οὐκ εὐδοκῆσαι ἂν τοῖς Πελοποννησίων ὅροις περιληφθεῖσαν, 2, 49, 3. *Denique, eadem ſemper ſententiâ, dicitur* εὐδοκεῖ μοι τοῦτο; *certe ſic eſt* 20, 5, 10. τοῖς Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.

Paſſive; εὐδοκεῖσθαι ἐπί τινι, (*i. q.* εὐδοκεῖν τινί) contentum eſſe, probare aliquid, *ut*, Συρακουσίους οὐδαμῶς εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς τῶν στρατιωτῶν ἀρχαιρεσίαις, 1, 8, 4. *Et* εὐδοκεῖσθαι τινί; εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. εὐδοκούμενοι τῇ πόλει, contenti civitate, probantes ſtatum civitatis, 27, 3, 5. n. *Et inverſa ratione*, διαλύσεις εὐδοκούμεναι αὐτοῖς, 1, 6, 3. 1, 88, 4. 5, 55, 10. πίστεις εὐδοκούμεναι ἀμφοτέροις, 2, 49, 9. *&c. Ita & abſolute*, κατάστασις εὐδοκουμένη, ſtatus quo contenti eſſe poſſumus, ſtatus tolerabilis, 1, 71, 3.

Bene Vrſinus 82, 6, 8. *correxit*

correxit εὐδοκεῖτε τούτῳ μᾶλλον, cum fuiſſet ἠδοκεῖτε in msstis, quod cum Reiskio ex ηὐδοκεῖτε ortum ſuſpicari liceret, niſi conſtanter in hoc verbo, apud Polybium certe, neglectum augmentum videremus.

Εὐδοκιμεῖν, bona fama frui, in exiſtimatione eſſe, παρὰ τῷ πλήθει, 1, 9, 2. 1, 52, 1. 4, 4, 3.

Εὐδοκουμένως ἐκείνῳ, ut ei placet, ex illius ſententia, 18, 34, 10.

Εὐδοξία, ἡ; τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος *ex ſcriptura codicis Pariſ. E.* 6, 57, 6. *n.* τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας, 3, 19, 12.

Εὐέκτης; εὐέκτας αὐτοὺς παρεσκεύασε, firmos validosque reddidit, 3, 88, 2.

Εὔελπις, bonæ ſpei plenus; ἦν λαλιά τις εὔελπις παρὰ τοῖς πολλοῖς, 1, 32, 6. εὔελπις γενόμενος ἐπὶ τῷ δοκεῖν &c. 2, 27, 4. ἅπαντες εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, 21, 2, 11.

Εὐελπιστία, ἡ, 11, 3, 6. 18, 5, 10.

Εὐεξία, ἡ, 1) bona, robuſta & valida habitudo corporis; πύκται διαφέροντες ταῖς εὐεξίαις, 1, 57, 1. *n.* 39, 2, 11. *Tropice, de* felici & florente ſtatu reip. 20, 4, 1. 2) dexteritas, ſolertia; 1, 60, 10. ἐν τοῖς πολεμικοῖς, 3, 6, 12.

Εὐεπάγωγος, πρός τι, 31, 13, 5. *n.*

Εὐεπίθετος, *de homine*, τοῖς πολεμίοις, inſidiis & invaſioni hoſtium obnoxius, 4, 74, 4. τόποι εὐεπίθετοι, loca ubi facile ex inſidiis peti & ſubito opprimi poſſumus, 4, 19, 12.

Εὐεργετεῖν τινὰ, beneficiis adficere aliquem, 32, 23, 5.

Εὐεγέτημα, τὸ, beneficium; 30, 11, 1. *conf.* 30, 4, 13. *n.*

Εὐεργετικὸς, beneficus, liberalis; εὐεργετικώτατος, 7, 8, 6.

Εὐέφοδος, *regio* facilem aditum & facilem adgreſſionem ab hoſtibus habens, 1, 26, 2. 3, 100, 8. 14, 1, 15.

Εὔζωνος στρατιὰ, expeditus exercitus, 3, 35, 7. οἱ εὔζωνοι, expediti milites; *ſæpius.*

Εὐήθης, ſtultus; 4, 4, 4. 4, 17, 2. 9, 29, 9. εὔηθες καὶ παιδικὸν πρᾶγμα, 4, 17, 1. εὐηθέστατος, 4, 26, 4.

Εὐήθως πιστεύσας, 4, 10, 1. εὐήθως καὶ παιδικῶς, *Fr. gr.* 66.

Εὐηκόως διακεῖσθαι πρὸς τὸ λεγόμενον, 27, 6, 7.

Εὐημέρημα, τὸ, res bene geſta, felicitas, victoria, 3, 72, 2. *Vide voc. ſeq.*

Εὐημερία, *idem*, 7, 9, 10. opulentia *urbis*, 10, 31, 6. *ubi invitis msstis noſtris Caſaubonus* εὐκαιρίαν *edidit.*

Εὐθανατεῖν, honeſte mori, 5, 38, 9.

Εὐθεῖα, ἡ, *ſcil.* γραμμή; τοὺς πεζοὺς συνεχεῖς τούτοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἐξέτεινε, in eadem linea, æquata fronte, 3, 113, 3. πάντας ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν ἐξέτεινε, *ibid. vs.* 8. ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐξέταττε, *ibid. vs.* 2. *Adde* 16, 18, 6. *&c.*

Εὔθετος, bene comparatus; *πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν*, 26, 5, 6.

Εὐθεώρητος, perſpectu, intellectu facilis, 2, 49, 2. 9, 15, 15.

Εὐθέως, — „exempli cauſſa, *οἷον εὐθέως*, 12, 5, 6. 6, 51, 1. *ut αὐτίκα, de quo ad Xenophontem diximus.*“ *Ern.* — *At*, *οἷον eſt* exempli cauſſa, *non εὐθέως*, *quod* ſtatim *ſonat*, *& pro* primo *vel* primum *uſurpatur*, *prorſus ut Latinorum* ſtatim.

Εὐθήρατος *στέφανος*, facile conſequenda corona, facile comparanda laus, 32, 11, 3.

Εὔθικτος, dicax, 17, 4, 4, *n.* *An εὔθηκτος?*

Εὐθύμως, alacriter, bono animo, 3, 34, 9.

Εὐθύνη, *ἡ*. *ἐν τῷ δήμῳ δεῖ τὰς εὐθύνας ὑπέχειν*, 6, 15, 10.

Εὐθυπορεῖν, recta progredi, 34, 9, 7.

Εὐθύς; *vide εὐθεῖα.*

Εὐκαιρεῖν, 1) opibus abundare, divitem eſſe, *abſol.* 4, 60, 10. *τοῖς βίοις*, 15, 21, 2. 32, 21, 12. 2) *οὐκ εὐκαιρεῖν*, otium non habere, 20, 9, 4.

Εὐκαιρία, *ἡ*, 1) opportunus ſitus; *εὐκαιρία τοῦ τόπου πρὸς*, 2, 13, 2. *εὐκαιρία καὶ θέσις*, 1, 41, 7. 4, 44, 1. 5, 58, 8. 16, 29, 3. 2) opes, opulentia, potentia, felicitas; 10, 27, 9. 10, 36, 6. 32, 10, 11. *ἡ εὐκ. τοῦ βίου*, commoditates vitæ, facultates, 1, 59, 7. *κολακεύειν τὴν Ἀγαθοκλέους εὐκαιρίαν*, opibus & fortunæ illius blandiri, 15, 31, 7. *μεγάλην εὐκαιρίαν ἔχων παρὰ Σελεύκῳ*, potens apud Seleucum, multum apud eum valens, 31, 21, 3. *εὐκαιρίαν Caſaubonus, invitis msstis noſtris*, 10, 31, 6. *edidit pro εὐημερίαν.*

Εὔκαιρος, 1) opportunus; *οἱ εὔκαιροι τῶν τόπων*, 1, 18, 4. *εὐκαιρότατος τόπος*, 4, 38, 1. *εὐκαιροτάτῃ πόλις*, urbs opportuniſſime ſita, 4, 44, 1. 2) *τὸ εὔκαιρον τῶν Γεῤῥαίων*, opes, divitiæ, 13, 9, 1. *Cf. εὐκαιρία.*

Εὐκαίρως, 1) opportune, 1, 42, 6. *πάντα τὰ δοκοῦντα τῶν φρουρίων εὐκαίρως πρός τι κεῖσθαι*, omnia caſtella in quibus aliqua ad res quaſcumque ſuſcipiendas opportunitas ineſſe videbatur, 4, 52, 8. *εὐκαιρότατα*, opportuniſſime, 5, 63, 13. 2) *οὐκ εὐκαίρως ἔχει*, non vacat ei, non eſt ei commodum, 5, 26, 10.

Εὐκαταγώνιστος, facile debellandus, 9, 4, 8. 29, 2, 8.

Εὐκατακράτητος *τόπος*, qui facile teneri ac defendi poteſt, 4, 56, 9.

Εὐκατανόητος; *ἐξ ὧν εὐκατανόητον*, e quibus facile intelligitur, 28, 13, 11.

Εὐκαταφρόνητος *τελέως πόλεμος*, prorſus contemtibile bellum, 2, 35, 3. *οὐκ εὐκαταφρόνητος*, non levis, non parvus, 3, 61, 12. 23, 2, 14.

Εὐκατηγόρητος, qui facile multis de cauſſis accuſari poteſt, 4, 29, 3.

Εὐκα-

Εὐκινησία, ἡ, agilitas, velocitas; τῶν ἱππέων καὶ τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ, 8, 28, 3.

Εὐκίνητος, ναῦς, agilis, 1, 60, 3. expeditus *miles*; τινὰς τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους παρέβαλε *vel* παρενέβαλε, 1, 40, 7. εὐκινητότατοι, 1, 33, 7. 3, 43, 2.

Εὔκλεια, ἡ; τὴν τῶν Ἑλλήνων (*i. e.* παρὰ τῶν Ἑλλήνων *vel* παρὰ τοῖς Ἕλλησιν) εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι, 18, 28, 9.

Εὔκοπος, facilis, levi labore peragendus, 18, 1, 2.

Εὐκρασία, ἡ τοῦ ἀέρος, 34, 8, 4.

Εὔκρατος; εὐκρατοτέρα οἴκησις, temperatior habitatio (*ſub torrida quæ dici ſolet Zona.*) *T. V. p.* 26.

Εὐλάβεια, ἡ, cautio, cunctatio, 3, 105, 8. 8, 2, 8. timiditas, verecundia, 35, 4, 13.

Εὐλαβεῖσθαι; *abſolute*, πῶς ὑμᾶς εὐλαβεῖσθαι καθήκει, qui metuere vos deceat? 18, 6, 15. πολὺν χρόνον διηυλαβεῖτο, καὶ διηπίστει τοῖς λεγομένοις, diu cunctatus, 3, 52, 6. *Cum Accuſ.* εὐλαβούμενος τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, cavens juſta prælia, abstinens ſe a juſtis præliis, 30, 92, 7. *Cum ſeq. conjunct.* μὴ *& ſubjunct.* εὐλαβοῦντο, μὴ πανταχόθεν ἀποκλεισθῶσι τῶν ἀναγκαίων, metuebant ne *&c.* 1, 16, 7. *Cum Infin.* εὐλαβοῦντο τοιούτοις ἀνδράσι κοινωνεῖν, veriti ſunt, 2, 32, 8. 9, 36, 10. *Sic* οὐκ εὐλαβητέον ποτὲ μὲν ψέγειν, ποτὲ δὲ ἐγκωμιάζειν, 1, 14, 7. *ubi æquivalet* οὐκ ὀκνητέον, *quod præceſſit.*

Εὐλαβής, timens, metuens; εὐλαβέστερος, 3, 17, 5.

Εὐλαβῶς ἔχοντες πρὸς τὰς ἐμβολὰς, non audentes impetum *in hoſtiles* naves facere, 1, 28, 11. εὐλαβῶς διακείμενος πρὸς τὴν τοιαύτην πίστιν, 3, 52, 4. εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἐπιθέσεις, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Εὐλογεῖν τινα, bene loqui de quo, laudare aliquem; 1, 14, 5. 12, 5, 3, 16, 28, 5. 31, 13, 3.

Εὐλόγιστος, prudens, qui conſiderate & cum ratione agit, 10, 2, 7.

Εὔλογος, probabilis; εὔλογος πρόφασις, 4, 4, 9. εὐλόγοις ἀφορμαῖς χρησάμενοι, 1, 3, 10. εὔλογον τέλος ἔσχε τὸ πραχθὲν, 3, 31, 12.

τὸ εὔλογα, probabilitas, veriſimilitudo; τοῦτο τῆς τῶν εὐλόγων ἐκτὸς πίπτει θεωρίας, hoc alienum eſt a probabilitatis ratione, 16, 12, 6. ἐκ τῶν εὐλόγων, probabiliter, probabili ratione, ut quidem rationi conſentaneum eſt, 10, 44, 6. 12, 16, 13.

Εὐλόγως, probabili cum ratione, recte, jure, merito, 1, 13, 9. 3, 30, 4. εὐλογώτερον, 7, 7, 7.

Εὐλύτως, ita ut facile ſolvatur & ſejungatur, 27, 9, 5.

Εὐμαθής, facilis ad perdiſcendum, 1, 13, 9.

Εὐμενικὸς; benevolus, amicus; διόρθωσις εὐμενικὴ, 12, 8, 6.

Εὐμενῶς *μετέχειν τινὶ τῶν κινδύνων*, amico, benevolo animo, 30, 1, 2.

Εὐμετάθετος *fortaſſe legendum* 15, 6, 8. *pro μετάθετός ἐστιν ἡ τύχη.*

Εὔμορφος; *εὔμορφα μειράκια*, 31, 24, 2.

Εὔνοια; *ἡ Εὐμένους εὔνοια*, 30, 1, 6. *eſt* benevolentia erga Eumenem, *conf. ibid. vs.* 8.

Εὐνοϊκὸς; *ἐπισημασίας τυγχάνειν εὐνοϊκῆς ὑπὸ τοῦ πλήθους*, 6, 6, 8.

Εὐνοϊκῶς *διακεῖσθαι πρός τινα*, 5, 50, 7. *μεσιτεῦσαι τὴν διάλυσιν εὐνοϊκῶς*, 11, 34, 3.

Εὔνους; *εὐνούστατος*, 22, 14, 15.

Εὐνοῦχος, ὁ, 23, 17, 1 *ſq.*

Εὐπαράδεκτος; *εὐπαραδεκτότερος*, facilius probandus & accipiendus, 10, 2, 11.

Εὐπαρακολούθητος, *ἡ μάθησις τοῖς ἐντυγχάνουσι*, facilior captu & intellectu lectoribus erit *narratio*, 11, 40, 5. *ἡ διήγησις*, perſpicua, quam facile ſequimur animo, 4, 28, 6. 5, 31, 4. *ubi additur σαφής.*

Εὐπαραλόγιστος, qui facile decipitur, 11, 29, 9. *εὐπαραλογιστώτατος*, 5, 75, 2.

Εὐπειθὴς; *εὐπειθεστέρῳ χρῆσθαί τινι πρὸς τὸ παρακαλούμενον*, 1, 68, 3.

Εὐπερίκοπτος *περὶ τὰς τοῦ σώματος θεραπείας καὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις*, facilis, ſimplex, ſine faſtu, 11, 10, 3. *cf. περικοπή.*

Εὐπερίληπτος, *καὶ στενὴ ὑπόθεσις*, argumentum non late patens, quod facile animo & ſtylo comprehendi poteſt, 7, 7, 6.

Εὐπερίοπτος, contemtibilis, *Fr. hiſt.* 30. *quod fragmentum vereor ne temere ad Polybium retulerit Caſaub.*

Εὐπετὴς, facilis; *εὐπετεῖς σάγοι*, leviora ſagula, 2, 28, 7.

Εὔπιστος. *τῶν νεανίσκων τοὺς εὐπιστοτάτους ex Urſini emend. editum erat* 31, 22, 8. *pro τοὺς δυσπιστοτάτους, quod erat in libris; nos cum Reiskio τοὺς πιστοτάτους ſcripſimus, cum debuiſſemus, ut puto, δύο τοὺς πιστοτ.*

Εὐπορεῖν, abundare; *cum genit. χρημάτων*, 6, 58, 9. 31, 11, 1. *κολάκων*, 26, 3, 5. *Sic* 1, 72, 6. 3, 79, 1. *Sed & cum dativo; εὐπορεῖν τοῖς ἀναγκαίοις*, 1, 17, 2.

εὐπορεῖσθαι, i. q. εὐπορεῖν; cum gen. 1, 66, 5. *Cum dativo; εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις*, 5, 43, 8.

Εὐπραγία, ἡ, felicitas in rebus gerendis, ſucceſſus; *κατὰ τὰς εὐπραγίας*, 1, 35, 2.

Εὐπρέπεια; *ἡ τῆς ψυχῆς*, dignitas, ſpecies, quam corpori animantis addit vita quæ ei ineſt, 1, 4, 8.

Εὐρεσιλογεῖν, *πρός τινα*, confabulari, 26, 10, 3. *n. οὐκ ἀναγκαίως*, citra neceſſitatem multa verba facere, *Fr. gr.* 68.

Εὐρεσιλογίαι, confabulationes, loquaces diſputationes, 18, 29, 3. *n. Conf. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 45.

Εὑρετὴς, ὁ, inventor, 10, 10, 11.

Εὐρη-

Εὕρημα, τὸ, (*i. q.* μηχανὴ,) inventum, 22, 11, 5. *ubi ex conject. ſcripſimus* τὸ τούτων εὕρημα, *pro mendoſo* τὸ πουεύρημ. *Eo vocab. uſus eſt Polyb. apud Suidam, nobis lib.* 27, 9, 1. ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα.

Εὑρησίλογ. *vide* εὑρεσίλογ.

Εὑρίσκειν; τὸ ἐλλιμένιον εὑρίσκει ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, ex portorio redeunt centena millia drachmarum, 31, 7, 12. *n.*

In Med. λύσιν τοῦ πράγματος εὑρίσκονται, 6, 38, 1. εὕροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιάνδε, 30, 17, 5. *n. ubi* εὗρον τὴν λῦσιν *dat Bav. minus recte.*

Εὐροεῖν, ſucceſſum habere; τὸ πρᾶγμα εὐροεῖ, 8, 30, 12. εὐροούντων αὐτῷ τῶν πραγμάτων, 4, 48, 11.

Εὔροια, ἡ, ſucceſſus, 5, 14, 8, 5, 71, 1. τῶν πραγμάτων, 2, 44, 2. 3, 10, 6. 11, 29, 1.

Εὐρυχωρία; αἱ εὐρυχωρίαι, aperti campi, 12, 19, 6. 15, 13, 10. ſpatioſa area *circa aulam*, 15, 30, 4.

Εὔρωστος, fortis, validus; οἱ εὐρωστότατοι ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, 5, 46, 11.

Εὐρώστως, fortiter; διαμάχεσθαι, 2, 34, 14. βιάζεσθαι, 5, 60, 8.

Εὔσημος, clarus, diſtinctus, facile diſtinguendus, 10, 44, 3.

Εὐστοχεῖν, *abſol.* recte facere, feliciter res ſuas gerere, 1, 14, 7. πάσης περιστάσεως, apte ad tempora quæque facere, temporibus bene uti, 2, 45, 5. τῶν παρεστώτων καιρῶν, 28, 3, 6. εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος, 32, 7, 10.

Εὔστοχος, ad feriendum ſcopum habilis, ſcopum feriens; εὔστοχος πληγὴ, 6, 25, 9. τὸ ῥιπτούμενον εὔστοχον ἐπεγίγνετο, 1, 48, 8.

Εὐστόχως, 2, 65, 11.

(Εὐστροφίας *pro* συστροφίας *legendum ſuſpicatus erat Reiskius* 24, 2, 1.)

Εὐσυλλόγιστος; ἐκ τούτων εὐσυλλόγιστον, ex his facile colligi poteſt, 12, 18, 8.

Εὐσυνθετεῖν ἐν πᾶσι, recte ſervare pacta, fidem ſervare in omnibus, 22, 25, 5.

Εὐσύνοπτος, τινὶ, 5, 24, 4. *abſol.* conſpicuus, 6, 41, 9.

Εὐσύντριπτος; εὐσύντριπτοι κλίμακες, 9, 19, 7.

Εὐσχημοσύνη, honeſtas, pudor, decor muliebris, 10, 18, 7.

Εὐσχήμων, ἀνάπαυσις, honeſtum otium, 5, 75, 6. οὐκ εὐσχήμων ἀναχώρησις, 5, 110, 11. εὐσχ. διάλυσις, 21, 8, 5.

Εὔσχολος, otioſus, expers belli, 4, 32, 6.

Εὔτακτος; εὐτακτότεροι, obedientiores, diſciplinam magis ſervantes, modeſtiores, 3, 17, 5.

Εὐταξία, modeſtia morum, 32, 11, 8. *n.*

Εὐτείχιστος πόλις, 3, 90, 8. *n. ex Caſaub. emend. pro* ἀτείχιστος.

Εὐτολμία, ἡ, fortitudo, 5, 76, 11.

Εὔτονος; εὐτονώτερα βέλη, 8, 7, 2.

Εὐτραπελεύεσθαι, facete dicere, 12, 16, 14.

Εὐτράπελος καὶ πολιτικὸς παρὰ τὰς συνουσίας, urbanus & venuſtus, 24, 5, 7. εὐτραπελώτατος, jucundiſſimus in conſuetudine, 9, 23, 3.

Εὐτραφὴς βοῦς, bos opimus, 31, 3, 12.

Εὐτρεπὴς, paratus; τούτων εὐτρεπῶν γενομένων, 6, 26, 10.

Εὐτρεπίζειν; εὐτρεπισάμενος τὰ περὶ &c. præparatis his, 5, 5, 12.

Εὐτύχημα, τὸ, ſucceſſus, victoria, 1, 37, 5. τὰ εὐτυχήματα, 1, 12, 4. εὐτυχήματος, *pro* συνεργήματος, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 99, 9.

Εὔφημος; λόγους εὐφήμους ποιήσασθαι περί τινος, grata auditu referre, 31, 14, 4.

Εὔφθαρτος, facile delendus, *de barbaris irrumpentibus*, 2, 35, 6.

Εὖ φρονοῦντες, prudentes, 2, 7, 3.

Εὐφυὴς πρός τι, natura egregie comparatus ad aliquid, 1, 74, 1. πρός τι γένος εὐφυὴς βασιλικῆς καὶ πραγματικῆς οἰκονομίας, 1, 8, 3. πόλις εὐφυὴς πρὸς τὰς ἐπιβολὰς, opportuna, 1, 30, 15. εὐφυὴς καιρὸς πρός τι, 1, 19, 12. 1, 78, 2. 10, 35, 7. εὐφυέστερον καιρὸν λαβόντες, 2, 13, 2. εὐφυὲς τὸ πρόσωπον κατὰ τοῦτο, 32, 21, 14.

Εὐφυΐα. ἡ τοῦ τόπου, 2, 68, 5. (*i. q.* εὐκαιρία, *ibid. vs.* 3.) 3, 92, 11. 4, 38, 11.

Εὐφυῶς ἔχει τὰ παρόντα πρὸς τὸ ἐκβαλεῖν &c. opportuna eſt occaſio, 1, 11, 7. εὐφυῶς κείμενος τόπος, 2, 3, 4. πρός τι, 1, 56, 4.

Εὔχαρις, κατὰ τὰς ἐντεύξεις, jucundus, urbanus, 22, 21, 3. ἐν ταῖς ὁμιλίαις, 24, 5, 7.

Εὐχαριστεῖν, gratias agere; τινὶ ἐπί τινι, 18, 26, 4. *ſic &* 16, 25, 1. *n.* (*ubi quidem* gratulari *interpretatus eſt Casaub. ſuffragantibus Reiskio & Erneſto.*) περὶ τῶν γεγονότων εὐεργετημάτων, 30, 11, 1.

Εὐχαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῆς εὐροίας, 5, 14, 8.

Εὐχαριστία, ἡ, gratus animus, grati animi ſignificatio, 8, 14, 8.

Εὐχειρία, ἡ, agilitas, dexteritas, habilitas, ſolertia, 11, 21, 4. 23, 1, 8. κατίσχυον ταῖς εὐχειρίαις, 11, 13, 3. *De hoc nomine & cognato* εὐχέρεια *conf. Adnot. ad* 11, 21, 4.

Εὐχείρωτος, 1, 26, 2. 4, 30, 3. 8, 20, 5. 10, 6, 5. τοῖς ἐπιβαλλομένοις, 5, 104, 5.

Εὐχέρεια, 1) *i. q.* εὐχειρία, *quod vide, & præſertim cf. Adn. ad* 11, 21, 4. *Sic* junguntur εὐχέρεια καὶ τόλμα, ſolertia, agilitas, & fortitudo, 15, 13, 1. & 24, 5, 6. *quemadmodum* εὐχειρία καὶ τόλμα, 23, 1, 8. 2) Facilitas, *quam habent milites in caſtris Romanis, ut ſuum quisque tentorium & omnes caſtrorum partes ſtatim cognitas habeat*, 6, 42, 1 & 7. 3) τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο μέρος εὐχέρειαν, 32, 21, 4.

ſtudium

ſtudium & propenſionem *interpretatur Erneſtus cum Valeſio; nos* levitatem. *Certe* εὐχέρεια καὶ ἀπειρία τοῦ συγγραφέως *eſt* levitas & imperitia, 16, 18, 3. (*Sic apud Plutarch. in Pericle c.* 13. εὐχέρεια καὶ ταχύτης, *in pictore, in vitio ponitur.*)

ἄφθονον ἔχειν τὴν χώραν εὐχέρειαν πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς; *ſic ex conject. edidi, vereor ne non ſatis recte, pro* εἰς χρείαν πρὸς, 32, 9, 4. *n. ubi utique* εὐκαιρίαν *malim.*

Εὐχερὴς καὶ πρακτικὸς, *in bello, eſt* agilis, expeditus, ſolers, & ſtrenuus, 4, 8, 9. *conf.* εὐχειρία *&* εὐχέρεια.

Εὐχερῶς, facile, 1, 60, 10. *ubi &* dextre, ſolerter *intelligere poſſet, niſi id ipſum adjecto vocab.* ταῖς εὐεξίαις *ſignificaretur.*

Εὔχεσθαι, gloriari, de ſe prædicare, 5, 43, 1. *ubi* ηὔχετο *habet Flor.* (*non Bav. ut in ſcholio per errorem poſitum eſt*) *pro vulgato* εὔχετο.

Εὐχρηστεῖν, ταῖς ἐπιστροφαῖς, commode & recte inſtituere converſiones, 12, 18, 3.

Εὐχρηστία, ἡ τῶν Νομάδων πρὸς πάντα τόπον, commodus uſus, utilis opera, 9, 7, 5. τὸ τῆς εὐχρηστίας ἀναγκαῖον, quæ ſunt ad uſum neceſſaria, 6, 33, 9.

Εὐχρήστως εἶχον πρὸς τὸ δέον, 3, 75, 5.

Εὐψυχία, fortitudo animi, fortitudo, *virtus*, 1, 57, 2. 2, 55, 4. αἱ εὐψυχίαι, 2, 69, 5. 11, 24, 6.

Εὔψυχος, 10, 24, 4. *n.* τοὺς εὐψύχους ἄνδρας, *corrige* ἐμψύχους.

Εὐψύχως, fortiter, 10, 39, 2. 15, 11, 12. 16, 5, 6.

Εὐωνία, ἡ, vilitas pretii, 2, 15, 4.

Εὐώνυμος; ἡ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνεια, 5, 7, 11. τὸ εὐώνυμον κέρας, 1. 28, 10. *&c.* εὐώνυμον τῆς ὅλης τάξεως ἐποίουν, 1, 27, 4.

Εὔωνος; εὔωνα τὰ κακὰ, 4, 35, 15.

Εὐωχεῖσθαι, epulari; τὰ μὲν ἀποδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, partem conviviis abſumentes, 8, 26, 10.

Εὐωχία, ἡ; εὐωχίαν ἔχειν καὶ δαψίλειαν τῶν ἐπιτηδείων, copiam indulgendæ gulæ, 3, 92, 9. εὐωχία καὶ μέθαι, 20, 4, 7. *ni ibi in plurali* εὐωχίας καὶ μέθας *legendum, ſicut eſt* 20, 6, 5. πρὸς μέθας καί τινας τοιαύτας ἄλλας εὐωχίας τραπεὶς, 2, 4, 6.

Ἐφάμιλλος, τοῖς μεγίστοις, cum maximis conferendus, 32, 23, 3. ἐφάμιλλον κίνδυνον ποιεῖσθαι, pari periculo, æquo, ancipiti Marte pugnare, 1, 25, 5. 1, 28, 4. 3, 73, 8. 5, 14, 5. 16, 4, 1. ἐφάμιλλοι προαιρέσεις, paria inſtituta, 1, 64, 5. δυνάμεις ἐφάμιλλοι, 1, 57, 6. ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ, par dignitas, par imperium, 9, 25, 6. ἐφάμ. εὔνοια ἑκατέρων, 28, 15, 11. ποιεῖν ἑαυτὸν ἐφάμιλλον Ῥωμαίοις, parem ſe gerere Romanis.

Ἔφαμ-

"Ἔφαμμα, 2, 28, 8. — „ſagum & braccæ; *verbo*, veſtimentum. *Suidas*, *περίβλημα*, *adferens hunc locum Polybii. Sic & ἐφαπτίδες*, de ſagis, *apud Suidam.*" *Ern.*

Ἐφάπτεσθαι, *i. q.* *ἐπιψαύειν*, attingere; *ἐφαπτ. τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις*, 1, 13, 9. 2, 37, 5.

Ἐφαπτίς, ἡ, paludamentum; *πορφυραῖ ἐφαπτίδες*, 31, 3, 10.

Ἐφαρμοστέον τοῖς πραττομένοις τὰς πρεπούσας ἀποφάσεις, 1, 14, 8.

Ἐφεδρεία, ἡ, ſtatio præſidii cauſſa poſita, 1, 17, 10. 3, 69, 10. 6, 37, 12. 10, 38. 8. 10, 39, 1. *ἐξ ἐφεδρείας φυγεῖν*, ſtationem deſerere, 1, 17, 11. *ἐφεδρείας τάξιν ἐν τῇ μάχῃ ἔχειν*, in ſubſidiis eſſe, 3, 113, 9. *nempe a tergo; cui opponitur προκινδυνεῦσαι, ibid. Adde* 2, 24, 9. 3, 45, 5. *Sic*, *βουλόμενος οἷον ἐφεδρείαν ἀπολιπεῖν ἐν τῇ πόλει τοῦτον*, valens hunc velut in ſubſidiis relinquere in urbe, *nempe qui terga tegeret, ſimulque obſervaret quæ agerentur*, 1, 9, 2 (*cf.* *ἔφεδρος*, *num.* 2.) *Sed & ante alios locatur ἐφεδρεία, ut*, *προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους*, 3, 72, 7. *n. & διατάξας τοὺς τὰς κλίμακας φέροντας, καὶ τὰς τῶν μισθοφόρων ἐφεδρείας πρὸ τούτων*, 4, 78, 6. *Sed quod* 3, 45, 5. *ait τοὺς ἱππεῖς προέθετο πάντας, ἐφεδρείας ἔχοντας τάξιν, quamquam προέθετο videri poſſit indicare*, ante exercitum fuiſſe poſitos, *tamen* a tergo poſitos eſſe *res ipſa docet & adjecta verba ὡς πρὸς θάλατταν; nempe oppoſiti fuerunt equites in ſubſidium, ſi forte a mari adveniret exercitus Romanorum. Porro ἡ τῶν πολεμίων ἐφεδρεία*, 24, 12, 2. *eſt* proximitas hoſtium. (*conf.* *ἔφεδρος*, *num.* 1.) *Denique, tropice, ἐφεδρεία καὶ ῥοπὴ πρὸς τὸ πιστεύεσθαι eſt* præſidium *s.* adjumentum & momentum ad inveniendam fidem, 32, 21, 9.

Ἐφεδρεύειν, *abſol.* in ſubſidiis manere, *dum ceteri in acie pugnant*, 18, 15, 2 & 5. 3, 53, 5. *Sic cum dativo, eadem notione. ἐφήδρευε τοῖς προκινδυνεύουσιν*, 18, 6, 1. 3, 110, 6. 10, 30, 9. *Sed ἐφήδρευε τοῖς εὐζώνοις*, 5, 23, 8. *intelligendum eſt σὺν τοῖς εὐζώνοις*, in ſubſidiis manſit cum expeditis. *Rurſus ἐφεδρεύειν cum dativo eſt* præſidio eſſe, tegere, tutari; *ut ἐφεδρεῦσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς*, 1, 40, 1. *ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ*, 5, 95, 5. *ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ*, 4, 10, 5. *ἐφεδρεύειν τῇ νεότητί τινος*, juventuti alicujus præſidio eſſe, 7, 3, 7. *Adde* 2, 12, 2. 10, 6, 7. *Sed ἐφεδρεύειν ταῖς καιροῖς*, obſervare, captare opportunitates temporum, 18, 31, 4. 30, 7, 5.

Ἔφεδρος, ὁ, 1) adſidens, in proximo hærens; *τοιούτους ἔχοντας*

τας ἐφέδρους τοὺς ἄνδρας, quamdiu tales viros cervicibus imminentes haberent, 2, 13, 6. 2) ἔφεδρος τῶν καιρῶν, captator temporum, 3, 12, 6. ἔφεδροι γίγνονται τοῖς καιροῖς, *Fr. gr.* 69. *Et nude*, ἔφεδρος ἔμφρων, prudens obſervator, 5, 104, 7. 2) qui præſidio eſt, *vel* in ſubſidiis, 8, 33, 6.

Ἐφέλκειν; poſt ſe trahere; κατὰ πρύμνας ἐφέλκειν τοὺς ἵππους νέοντας, 3, 43, 4.

ἐφέλκεσθαι, 1) adtrahere, adlicere; πολλοὺς ἐφέλκονται πρὸς ἔντευξιν τῶν ὑπομνημάτων, 9, 1, 3. *Quo & referri poteſt illa dictio*, μεγάλην ἐφείλκετο φαντασίαν, ὡς μόνος εἰδὼς τί λέγει, magnam de ſe opinionem retulit, ſibi conciliavit, 23, 9, 12. 25, 9, 5. 2) *i. q.* καθυστερεῖν, morari, moras trahere, ſero venire; ἐπικουρία ἐφελκομένη καὶ καθυστεροῦσα, 9, 40, 2. *Sic* οἱ ἐφελκόμενοι, 5, 80, 2. *n.* qui tardius ſequebantur.

Ἔφεσις, venia. λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, *Fragm. gr.* 70. *ſi modo illud Polybianum eſt.*

(Ἐφετῶς, 2, 8, 11. *n.* cupide *interpretatur Caſaub.* acriter *Erneſtus; ſed haud dubie mendoſa vox.*)

Ἐφημερεύειν, ἐπὶ τῶν ἔργων, interdiu ſtationem habere ad opera, 22, 10, 6. *ubi opp.* νύκτωρ ἐπικοιτεῖν.

Ἐφησυχάζειν, quietum manere, 2, 64, 5. *ubi tamen rectius, ut videtur,* ἀφησυχάζειν *dant alii.*

Ἐφιέναι, 1) permittere; οἱ νόμοι ἐφιᾶσι, 6, 46, 1. τὴν ἀποσκευὴν ἐφῆκε διαρπάσαι τοῖς ἠγωνισμένοις, 5, 111, 6. τὸν χάρακα ἐφῆκε τοῖς στρατιώταις διαρπάζειν, 10, 39, 9. 2) immittere, mittere contra; τοὺς Μακεδόνας ἐφῆκε (*intell.* τῇ χώρᾳ) σιτολογεῖν, 5, 3, 5. *ubi tamen non diſplicet* ἀφῆκε, *quod eſt ſuperſcriptum in cod. Bav. Rurſus tamen* 5, 8, 4. *tres probati codices habent* ἐφῆκε τὴν δύναμιν τὰς κώμας πορθεῖν, *id eſt,* ἐφῆκε τὴν δύναμιν ταῖς κώμαις, χάριν τοῦ πορθεῖν αὐτάς. *Et* 8, 33, 6. *in hoc conſentiunt omnes,* διελὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, ἐφῆκε διαρπάζειν τὰς τῶν Ῥωμαίων οἰκίας. *Conf.* ἀφιέναι.

ἐφίεσθαι στρατηγίας, 11, 8, 1. *non verti debuit* dignitatem imperatoriam appetere, *ſed* arti imperatoriæ ſtudere, operam dare; *nam eodem modo*, 9, 20, 7, *dicit* τοὺς ὀρχηστικῆς, τοὺς αὐλητικῆς ἐφιεμένους.

Ἐφικνεῖσθαι, *cum genit.* conſequi aliquid; τοῦ σκοποῦ, 3, 81, 2. παντὸς τοῦ κριθέντος, 6, 18, 4. τῆς ἀρχῆς, 10, 4, 3. *Cum Infin. idem valet* ἐφικνέομαι *ac* δύναμαι, poſſum; ἐκ τῆς ἁπάντων συμπλοκῆς μόνως ἄν τις ἐφίκοιτο καὶ δυνηθείη ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον καὶ τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11. *ubi poſt* ἐφίκοιτο *delendum comma,*

commodo, (quod nec habent ceteræ editiones;) & pro ſynonymis habenda verba ἐφίκοιτο & δυνηθείη. *Sic &* ἐφικτὸν *idem valet ac* δυνατὸν, quod fieri poteſt, 9, 24, 5. μία τις ὁδὸς, δι' ἧς ἐστὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν. (*Eadem ratione Lucianus in Alcyone, c. 6. Tom. I. p.* 182. *edit. Hemſterh.*) *ait,* οἱ τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνούμενοι, *i. q.* δυνάμενοι, qui talia contemplari valent; *ad* [illegible] *locum etiam Henr. Steph. in Theſ. Græcæ Ling. provocavit. Et Diodorus Sicul. I.* 41. πολλὰ ὧν τὰς αἰτίας οὐκ ἐφικτὸν ἀνθρώποις ἀκριβῶς ἐξευρεῖν.) 3) *Cum Participio, eadem notione de qua modo dictum;* οὔτ' ἂν ὁ γράφων ἐξαριθμούμενος ἐφίκοιτο, 1, 57, 3. *i. q.* ἐξαριθμεῖσθαι ἐφίκοιτο *vel* δύναιτο. (*Cui conſtructioni ſimilis illa eſt,* οὐκ ἤνυον φέροντες, 10, 31, 9.)

Ἐφικτὸς; λόγος ὀλίγοις ἐφικτὸς, qui a paucis capi, intelligi poteſt, 6, 5, 1. ἐφικτόν ἐστι, *i. q.* δυνατόν ἐστι, *vide paulo ante in* ἐφικνεῖσθαι, *num.* 2. *& exemplo ibi citato ex* 9, 24, 5. *adde hoc,* οὐκ ἐφικτόν ἐστι κατανοῆσαι χόρτον κομίζοντας, 9, 4, 3.

Ἐφιστάναι, ἐφίστημι *cum ſuis.*

I) ἐπιστῆσαι, *in Aor. primo;*

1) conſtituere ſuper, *i. e.* præficere, 1, 36, 10. τινὰ ἐπὶ τὴν πόλιν, 4, 72, 9. ἐπὶ τῶν δυνάμεων, 2, 65, 9.

2) locare contra, opp
τινὶ τινὰ, alicui aliquem
15, 7. 15, 20, 6.

3) poſt alium locare
φάλαγγα τούτοις κα
ἐπέστησε, 1, 33, 6. Si
ſus cum dat. 1, 26, 1
cum ἐπί τινι, 1, 26, 14

4) immittere; ἡ τύχ
μικήν τινα πολέμου δια
ἐπέστησε πᾶσι Γαλάτα
20, 7.

5) ſiſtere, inhibere; τὴν
μιν ἐπέστησαν κατὰ το
ſiſtere agmen juſſerunt,
3. ἐπιστήσαντες τὸν
15, 32, 3. τὴν ὁρμὴν
34, 2. κατὰ τὸ παρὸν
στήσας τὴν διήγησιν, 7,
Et reciproce, intelligend
τὸν, inhibere ſe, immora
cui rei; *cum dativo;*
ξύνθην ἐπιστῆσαι τούτ
πολέμῳ, 1, 14, 1. & ἐ
πόλεμον, 1, 65, 5.
num. ſeq.

6) convertere oculos
mum, attentionem, in al
rem; (*quod & fortaſ*
num. præced. referre
hac notione, morari
oculos *vel* aliquem ad al
rem, defigere;) ἐπιστῆσα
ὄψεις ἐπὶ τὰ σχήματα
γραμμάτων, 10, 47, 8.
στῆσαι τοὺς ἀκούοντας
attentionem lectoris con
re in aliquid, morari face
ctorem ad aliquid, 2, 6
ἐπιστήσαντες τὸ πλῆθε
τὰς Ἀντιγόνου εὐεργ
revocantes populo in m
riam beneficia Antigoni,
9. *Et reciproce,* ἐπισ

ἐπί τι, ſcil. τὸν νοῦν, vel ἑαυτὸν; (quemadmodum 11, 19, 2. *eſt συνεπιστήσας αὑτὸν, i. e. ἑαυτὸν, ἐπὶ τὰς πράξεις;) Sic ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὸν πόλεμον*, advertere animum ad hoc bellum, 1, 65, 5. *n. ſive maluerís* immorari huic bello, *de qua notione jam num. præc. diximus, ubi & cum dativo caſu conſtructum hoc verbum eadem notione vidimus.) ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἀρχὰς καὶ μεταβολὰς ἐπιστήσας*, ſi ad initia cujusque & ad mutationes adverterit animum, ſi attentius ea conſideraverit, 6, 4, 11. *ἐπιστήσας*, animum ad eam rem advertens, 9, 23, 1. 32, 2, 4. *Et cum præpoſ. περὶ cum genit. μικρὸν ἐπιμελέστερον ἐπιστῆσαι περὶ τῶν τοιούτων*, paulo diligentius animum intendere conſiderandis rebus hujuſmodi, 6, 26, 12. *quo ex uſu hujus verbi ducta eſt ſignificatio nominum ἐπιστήμη & ἐπιστήμων, quemadmodum loco modo citato ſtatim adjicitur, ὑπὲρ ὧν ἅπαξ ἀκούσας ἐπιστήμων ἔσται πράγματος &c.*

Mendoſe 3, 116, 4. *legebatur ἐπὶ τούτοις τοῖς μέρεσιν ἐπέστησε τῆς δυνάμεως, pro ἐπέστη vel ἐφειστήκει*, ſteterat.

II) *ἐπιστῆναι, in Aoriſto ſecundo;*

1) præfectum eſſe, præeſſe; *ἐπέστη ἐπὶ τὰ πράγματα*, rebus erat præfectus, 5, 41, 2. *Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι*, quum Romani præeſſent rebus, 30, 14, 3. *quam in ſententiam Valeſius verterat*, Romanis rerum potitis, *rectius, ut nunc quidem videtur, quam quod nos in verſione poſuimus*, ex quo Romani intenti rebus Græcorum eſſe cœperunt. *(Conf. ſupra in ἐπιστῆσαι num.* 1.)

2) poſt alium, a tergo ſtare; *κατόπιν ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις*, 16, 18, 7. *ἐπιστάντες*, pone ſtantes, 1, 26, 13.

3) ſtare ſuper aliquo in *loco, vel* ad, apud *locum* : *&* perveniſſe, deveniſſe ad *locum aliquem vel ad aliquid; cum ἐπὶ & accuſativo; ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς τελευταίας ἐπέστησαν σχεδίας*, poſtquam in ultimis ratibus ſteterunt, in extremas rates pervenerunt, 3, 46, 8. *ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὸν τόπον ἐπέστημεν*, quoniam ad locum iſtum devenimus, 4, 40, 1. *n. καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐπέστημεν*, cum ad eam partem narrationis perveniſſemus, 7, 13, 3. *n. Sic ἐφ' ὃν τόπον ἐπιστῆναί φασι πρῶτον τὴν Ἰὼ*, 4, 43, 6. *Item cum dativo caſu; ὅταν ἐπιστῶμεν τοῖς καιροῖς τούτοις*, cum ad hæc tempora pervenerimus, 3, 118, 11. *n. οἷς ἐπέστησαν οἱ πολέμιοι κατὰ τὰς οἰκίας*, 4, 58, 2. *n.* quorum ad domos venerant hoſtes; *vel* quorum domibus imminebant hoſtes, *quatenus* contra *ſignificat præpoſitio ἐπί. Sic ἐπέστη τοῖς κατὰ τὸ Ῥήγιον τόποις*

ἀνυπόπτως, ad loca, *vel* contra loca circa Rhegium nemine ſuſpicante advenit, 9, 7, 10.

4) ſubſiſtere; *abſolute; ἐπέστησαν*, ſubſtiterunt *e fuga*, 14, 7, 5. *ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν*, ſubſtitit, inhibuit curſum, 1, 46, 11. *Adde* 18, 9, 9. *&* *Fr. gr.* 72. *Sic* ſubſiſtere animo, *ſcil. ad aliquid, id eſt*, animum advertere; *ut, ἐπιστὰς δὲ Ἱέρων*, 1, 83, 2. *n.* (*Conf. ἐπιστῆσαι, num.* 6.) *Et cum ἐπὶ & accuſativo; ἐπιστὰς ἐπ' αὐτὴν τὴν τῶν πραγμάτων ἐξήγησιν*, qui ad nudam factorum narrationem animum adverterit, 1, 3, 9. *n.*

III) *ἐφεστηκέναι*, *&* *ἐφεστακέναι*, *in Præterito.*

1. *Significatione Neutrali vel Paſſiva;* 1) *ἐφεστηκὼς*, pone ſtans; *αἱ ἐφεστηκυῖαι τάξεις*, 1, 19, 10. 2) *οἱ ἐπὶ τῶν ὅλων ἐφεστῶτες*, rerum ſummæ præfecti, 5, 60, 2. 3) *οἱ ἐφεστῶτες*, adſtantes, 30, 20, 4. — „qui exſpectant, dum alii *v. c. e balneo* egrediuntur, ut ipſi ingredi poſſint, *quaſi* ſucceſſores." *Ern.* *ὁ ἐφεστὼς ζόφος*, offuſa, incumbens caligo, 18, 3, 7.

2. *Significatione Activa; contra uſum aliorum ſcriptorum; conf. Adnot. ad* 3, 94, 7. 1) præficere; *ἄνδρας ἐπιμελεῖς ἐφεστάκει πρὸς ταύτην τὴν χρείαν*, 10, 20, 5. *n.* 2) deducere; (*quemadmodum ἐπιστῆναι, num.* 3. *neutraliter, eſt* pervenire;) *τοῦ καιροῦ τοῦ κατὰ τὴν διήγησιν*

ἐφεστηκότος ἡμᾶς ἐ[...] *ἀρχὴν τῶν Φιλοποίμεν*[...] *ξεων*, 10, 24, 2. *n.* *τ*[...] *ρῶν ἐφεστηκότων ἡμ*[...] *τὴν οἰκίαν ταύτην*, 32,[...]

IV) *ἐφίστασθαι*, ſta[...] ſiſtere, inſiſtere; *ἐφιστ*[...] *κατὰ τοὺς εὐκαίρους* [...] opportunis locis inſiſten[...] 4, 2. *ἄλλοτε καὶ ἄλλο*[...] *στάμενος*, ſubſiſtens, [...] 71.

τὸν φιλήκοον ὁ γεν[...] *κὸς τρόπος ἐφίσταται* [...] *ject. ediderat Caſaub.* *pro mendoſo ἐπίστατα*[...] *nos in ἐπισπᾶται* [...] *mus.*

V) *ἐπισταθῆναι*, *A*[...] *paſſ.* præfici; *βουλόμε*[...] *ρον ἐπισταθῆναι τοῖς* [...] *λοποννήσῳ πράγμασι*, [...]

Ἐφιστάνειν, (*i. q. ἐπ*[...] *num.* 6.). *οὔτ' ἐφιστάν*[...] *ἐνὶ τῶν τοιούτων*, [...] intendens animum, 5[...] *n.* *ἐφιστάνοντες καὶ* [...] *γιζόμενοι πᾶς ἑκάστο*[...] *σονται*, animum adve[...] & ſecum cum aliiſque [...] tes, 11, 2, 5. (*Con*[...] *ἐφιστάνειν.*)

Ἐφοδεύειν, circumire e[...] perluſtrare vigilias; *a*[...] 35, 8. *&* *ἐφοδεύειν* [...] *λακὰς*, 6, 35, 11. 6,[...] *&* 4.

Ἐφοδεία, ἡ, circuitio lu[...] rum excubiarum cauſſa, [...] tio excubiarum, 6, 35[...] 6, 36, 9. *Nude*, cir[...] diſcurſio, *per muros*, [...] 1. *ubi vulgo τὴν ἐφοδ*[...] *ſimplex jota erat edit*[...]

Ἐφοδιάζεσθαι, viaticum, commeatus parare in viam, 18, 3, 2.

Ἐφόδιον, τό; ἐφόδια, commeatus in viam, cibaria, 3, 24, 8 & 11. 8, 28, 3. 11, 26, 6. 15, 5, 7. *Fr. gr.* 138. *Tropice*, ἐφόδιον πρός τι, præſidium, ſubſidium, adjumentum ad rem, quod rem facilem reddit; 9, 10, 4. 18, 24, 2. 22, 21, 2.

Ἔφοδος, ἡ, 1) aditus, introitus; τὴν ἔφοδον διδόναι τινὶ ἐπὶ τοὺς πολλοὺς, aditum dare, concedere, ad populi concionem, 4, 34, 5. ἡ ἔφοδος τῶν ἐσχαρίων, admotio, promotio baſium turrium, 9, 41, 4. *n. Et tropice*, ἡ ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι ἔφοδος, 1, 13, 9. ἡ προκατασκευὴ καὶ ἡ ἔφοδος ἐπὶ τοῦτο, 2, 37, 3. πεποιήμεθα κεφαλαιώδη τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι πολέμου, 5, 40, 4. *Tum*, anſa, occaſio, ratio adgrediendi rem quamdam; πονηρᾶς ἐφόδου καὶ προφάσεως τοῖς βουλομένοις διαλύειν τὸ ἔθνος ἐδόκουν ἀρχηγοὶ γεγονέναι, 4, 60, 6.

2) via, progreſſio, ordo, ſeries, τῆς ἐξηγήσεως, narrationis, 3, 1, 11. 32, 9, 1.

3) irruptio, invaſio, adventus hoſtilis; *v. c. Gallorum, Pyrrhi &c.* 1, 6, 5. 1, 7, 6. 2, 13, 5. 2, 18, 6 & 8. 5, 43, 7. &c. διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, expeditionem ſuſceptam prælio terminare, 5, 79, 1. *Tum, in acie* ἔφοδος *eſt* impetus, impreſſio in hoſtem facta; ἡ τῶν ἐλεφάντων ἔφοδος, 1, 33, 9. 1, 34, 4. 1, 39, 12. τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους, impetum facere in hoſtem, *charger l'ennemi*, 15, 12, 1. 11, 16, 2. *& ſæpe alias.* παραγγέλλειν τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν πολεμίων, 10, 39, 4. *n.* ὑπομεῖναι τὴν ἐφ. τῶν πολεμίων, 11, 14, 1. *Etiam in navali pugna*, τὴν ἔφοδον ποιεῖσθαι, *eſt* impetum, impreſſionem facere in navem hoſtilem, 1, 22, 9. *Hinc* τὰ πλοῖα εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον, 3, 25, 4. *ſunt* naves *onerariæ* ad iter, & naves *longæ* ad adgrediendum hoſtem, ad pugnam. ἐξ ἐφόδου λαβεῖν πόλιν, *& ſimilia*, primo impetu, 1, 24, 10. 1, 76, 10. 14, 9, 4 *&c.* Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιησάμενος προσβολὰς, κατέσχε, ex itinere oppugnare adgreſſus, 3, 14, 1. ἐξ ἐφόδου καὶ ῥᾳδίως τρέψασθαι τοὺς πολεμίους, primo congreſſu, 1, 36, 11. *Quid ſit illud*, οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. *n. haud ſatis adparet. An* propter pugnam navalem, *quam uterque proſpere pugnaſſe viſus erat?*

4) *i. q.* ἡ ἐφοδεία, circuitio *per urbes*, inſpiciendi cauſſa quo pacto res adminiſtrentur; ἐπορεύετο εἰς τὰς πόλεις, μετὰ σπουδῆς ποιούμενος τὴν ἔφοδον, 11, 10, 8.

Ἔφοδος, ὁ, circuitor, qui excu-

bias viſitat & inſpicit, 6, 36, 6 & 8 *ſq. n.* 6, 37, 5. *Conf.* ἐφοδεία, & ἐφοδεύειν.

Ἐφορεύειν; οἱ ἐφορεύοντες, ephori, 4, 31, 2.

Ἐφορμᾶν; τοὺς ἐφορμῶντας *ex Herone adſcivi*, 8, 8, 1. *pro vulgato* ἐφορμοῦντας, *quod tamen non pertinaciter ſpernam*; *vide Adnot.*

Ἐφορμεῖν; (*vide* 8, 8, 1. *n.*) in ſtatione eſſe ad aliquem locum, *præſertim* inſidiandi & obſervandi cauſſa; ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος, 1, 46, 5. 27, 6, 5. *Et cum dativo:* στόλος ἐφώρμει τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ Φιλίππου, obſervabat Græciæ loca & Philippi conatus, 8, 3, 6. *Sed* 15, 2, 7. *in* ἐφώρμει αὐτοῖς τὸ ναυτικὸν *alia eſt dativi ratio, ubi idem valet ac* τὸ ναυτικὸν αὐτῶν. *Rurſus* τῶν πολεμίων ἐφορμούντων πλείοσι καταφράκτοις ναυσὶν, 16, 2, 1. *nempe* ἐφορμούντων αὐτῷ σὺν πλ. κατ. ναυσί.

Ἔφορος; *vide Ind. Hiſtor. in* Ephorus.

Ἔχειν; retinere, ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι, 5, 103, 7. 18, 30, 9. — οὐκ εἶχον, ποίαις χερσὶν πολεμήσαιεν, 1, 62, 2, 3, 109, 10. — τὸν λοιπὸν χρόνον ἄπρακτον εἶχον, 2, 31, 10. — ἔχει αὐτὸν ἡ παράστασις, tenet eum perſuaſio, 5, 9, 6. — ἡσυχίαν, αἰτίαν, συγγνώμην ἔχειν &c. *Vide iſta nomina.* — εἶχον & ἦγον *inter ſe permutata a librariis*, 2, 67, 2. *n.* 3, 83, 5. *n.* 5, 30, 5. *n.*

ἔχεσθαι ἐλπίδος, ſpe teneri, 3, 34, 4. τῶν πραγμάτων, rebus intentum eſſe, 5, 49, 2. τῶν προκειμένων, urgere propoſitum, 2, 54, 1. 4, 69, 8. 5, 41, 7. τοῦ ἔργου, 8, 5, 1. τῶν νόμων, tenacem eſſe legum, 25, 9, 5. *Adde quæ adferuntur in* ἐξῆς. ἐχόμενος ταύτης τῆς ἐννοίας, hac perſtans mente, 1, 66, 4. εἴχετο τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτοὺς, inſtitit Ambracienſibus, preſſit eos, adſidue illos hortatus eſt, 22, 12, 6. ἔχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάϊον, *i. e.* ἔχεσθαι τοῦ Γαΐου καὶ θεραπεύειν αὐτὸν, ad Cajum ſe adplicare, eumque colere, 22, 12, 10. ἔχεσθαι καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις, *i. e.* ἔχεσθαι τῶν πολεμίων καὶ συμπλέκεσθαι αὐτοῖς, incumbere hoſti, non dimittere eum, ſed manum cum eo conſerere, 3, 72, 1. ὧν εἴχοντο Γαλάται, quibus contigui erant, proximi *in acie* ſtabant Galli, 5, 53, 3.

ὁ ἐχόμενος, proximus, contiguus. ἐχομένους τούτων *correxi*, 12, 17, 7. *pro* τούτοις, *quod neſcio an ferri potuerit, certe in id conſentiunt libri. At recte omnes cum gen.* τὰ ἐχόμενα μέρη τῶν κινδυνευόντων, 18, 8, 3. ἡ ἐχομένη σημαία, 6, 34, 19. ἴλη, 6, 35, 9. τῷ ἐχομένῳ ἔτει, proximo anno, 22, 26, 23. τῇ ἐχομένῃ, proxima

xima die, 3, 112, 1. 5, 13, 9.

Ἐχθρὸς, ὁ, *paſſim i. q.* πολέμιος, hoſtis. *Utrumque nomen junctum*, 15, 8, 12. ὡς ἐχθροῖς ἡμῖν κέχρηνται καὶ πολεμίοις. *Proverbium*, ὥστε κατὰ τὴν παροιμίαν κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι, 40, 3, 7.

Ἐχθρὰς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Ἐχυρὸς, *i. q.* ὀχυρός. ἐχυρὰ πόλις, 4, 70, 7.

Ἐχυρότης *ex cod. Bav. editum erat* 1, 57, 6. *pro quo ex aliis* ὀχυρότητα *adſcivi.*

Ἑωθινὸς; περὶ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν, ſub quartam vigiliam, 3, 67, 2. ἐπὶ τοῖς τόποις ἑωθινῆς εἶναι φυλακῆς, 1, 45, 5. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, 3, 43, 1. 3, 67, 9. 3, 83, 7. *n.* 4, 78, 6.

Ἕως ἂν, quamdiu, 1, 80, 2. 3, 11, 8. *&c.* ἕως εἰς τὸν χάρακα, 1, 11, 14. 1, 34, 4. & 1, 19, 4. *n. ubi vett. codd.* ὡς εἰς *dabant* μετὰ τῆς δυνάμεως ἕως εἰς Θετταλίαν, *ex noſtra conject.* 2, 52, 7. *n.* ἔπλεον ἕως ἐπὶ τὴν Ἀσπίδα, 1, 29, 2. (*aliud eſt* ὡς ἐπί.) ἕως τινὸς, aliquatenus, aliquantiſper, 3. 93, 3. οὐκ ἀντεξῄεσαν οἱ Καρχηδόνιοι πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, non niſi ad velitationem, 1, 18, 2. Καρχηδονίοις πόλεμον ἐξενέγκαντες ἕως δόγματος, decreto tenus bellum intulerunt, bellum decreverunt, 3, 27, 7. ἕως λόγου, verbotenus, 10, 22, 7. μέχρι τούτου πολεμῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος, 5, 10, 3. οὐχ ὡς πρὸς ναυμαχίαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἕως τοῦ παρακομίζειν στρατιώτας, 5, 109, 2. περὶ τῶν κατ᾽ Ἀντίγονον ἕως τούτου βούλομαι ποιήσασθαι τὴν μνήμην, ἕως τοῦ μὴ δόξαι καταφρονεῖν, hactenus modo, ne videar *&c.* 9, 26, 1.

Z.

Ζεῦγμα, τὸ, compactio, fabrica *pontis*, 3, 46, 4. *n.* pons *ipſe*, 3, 46, 2.

Ζευγνύειν τὸν Τίγριν, ponte jungere, 5, 52, 4.

Ζεῦγος, τὸ, par equorum vel mulorum bigas trahentium, 32, 12, 7. μονομάχων ζεύγη διακόσια, gladiatorum paria, 31, 3, 5.

Ζῆλος, ὁ; ἀγωγαὶ καὶ ζῆλοι τῶν ἀνδρῶν, inſtitutio & ſtudia, 3, 24, 3. ζῆλοι νεωτερικοὶ, juvenilia ſtudia, ſtudia in quæ quis in juventute incubuit, 10, 24, 7. ζῆλος ἐπιτευκτικὸς, ſelix æmulatio, quæ ad præclara quæque ducit, 10, 25, 7. ζήλου ἄξιος, laude & æmulatione dignus, 11, 2, 4. ζήλου καὶ μιμήσεως τυγχάνειν, laudem & imitationem invenire, 6, 6, 9. ζῆλος, *in malam partem*, pravum ſtudium, pravum inſtitutum, 4, 27, 8. invidia & prava æmulatio, 11, 8, 4.

Ζηλοτυπεῖν πρός τινα, obtrectare alicui, 16, 22. 6.

Ζηλοῦν τινα, exemplum alicujus ſequi, 1, 7, 8. 1, 79, 1. ζηλῶσαι

λῶσαι τὸ βέλτιον, 6, 25, 11.

Ζηλωτέος, imitandus, æmulandus, 4, 27, 8.

Ζηλωτὴς, ὁ, admirator, ſectator, ſtudioſus alicujus, 10, 25, 2.

Ζηλωτὸς, æmulandus, imitandus, laudandus, admirandus; *σπουδαῖα καὶ ζηλωτὰ ἔργα, (opp. φευκτὰ)* 2, 61, 3. *ἐπαινετὴ καὶ ζηλωτὴ ἀρχὴ, πολιτεία,* 3, 4, 7. 6, 46, 11. *αἱρετὴ καὶ ζηλωτὴ,* 6, 47, 6. *Unde intelligitur, non omni ex parte feliciſſime expletam ab Urſino eſſe lacunam* 1, 2, 7. *Nam ad ὑπεροχὴν requirebatur ζηλωτὴν, non ζηλωτόν; quia vero in veſtigiis veterum librorum ſervata eſt terminatio τον, aliud vocabulum ibi pro ζηλωτὸν fuerat quærendum.*

Ζῆν; τὸ ζῆν, vita; *αἱ ἐπιτετευγμέναι ἐν τῷ ζῆν πράξεις,* 6, 53, 2. *ἐξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν; ἐκχωρεῖν ἐκ τοῦ ζῆν, & alia ſimilia, vide in ἐξάγειν, ἐκχωρεῖν &c.*

Ζητεῖν. deſiderare, requirere; *ſicut dicimus,* hæc res deſiderat illam; 10, 24, 8. 32, 9, 12.

Ζήτησις, ἡ; *ζητήσεις τῶν ἁμαρτανομένων,* cognitiones, quæſtiones cauſſarum, judicia, 6, 16, 2.

Ζόφος ἐφεστὼς, offuſa caligo, 18, 3, 7.

Ζυγεῖν, in eodem ζυγῷ, in eadem ſerie ſtare; *τἄλλα τάγματα τούτοις παρίστανε ζυγοῦντα,* 3, 113, 8. reliquos manipulos juxta hos eadem ſerie locavit. — *„Heſychius: ζυγούμενον· ἐξισούμενον.“ Ern. ζυγοῦν infinitivum hujus verbi ſtatuit Ern. tanquam a ζυγόω.*

Ζύγιμος βοῦς, bos jugalis, 34, 8, 9.

Ζυγὸς, ὁ 1) verſus, ſeries militum juxta ſe invicem in eadem linea ſtantium; *αἱ τοῦ δευτέρου &c. τοῦ πέμπτου ζυγοῦ σαρίσσαι,* 18, 12, 5. 18, 13, 2. *τὰ κατ' ἄνδρα καὶ ζυγὸν ἀγωνίσματα,* 3, 81, 2. *rurſus κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ ζυγὸν,* 1, 45, 9. *pro quo* 2, 69, 5. *κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα dicit.* 2) jugum; *ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἄγειν τοὺς Ἀχαιοὺς,* 4, 82, 2.

Ζυγοστατεῖσθαι, *i. q. ἰσοῤῥοπεῖν,* æquatis lancibus librari, in neutram partem propendere, in æquilibrio eſſe, 6, 10, 7. *ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος,* pari utrimque fortuna gerebatur bellum, 1, 20, 5.

Ζύγωμα, *τὸ τῶν πυλῶν,* jugamentum portæ, 7, 16, 5.

Ζωγρεία, ἡ; *rectius fortaſſe ζωγρία, vide Adnot. ad* 1, 7, 11. *ſed in ζωγρεία conſtanter fere & pertinaciter conſentiunt omnes codices noſtri; vide* 1, 7, 11. 1, 9, 8. 1, 15, 2. 1, 79, 4. *al.* 1, 82, 2. 1, 86, 5. 1, 87, 10. 2, 8, 2. 3, 76. 6. 5, 86, 5. *al. &c. Dicitur autem ζωγρείᾳ ἐγκρατῆ γίγνεσθαι & κυριεύειν τινὸς, & λαβεῖν τινα, ζωγρείᾳ ἀποβαλεῖν, ζωγρείᾳ ἁλῶναι &c.*

Ζωγρεῖν,

Ζωγρεῖν, vivum capere, 1, 34, 8. vitam ſervare alicui, in vivis relinquere, 16, 33, 5. quo & referri poteſt 3, 84, 10. δεόμενοι ζωγρεῖν.

Ζωγρία, vide ζωγρεία.

Ζώδιον; τὰ ζώδια, ſigna cœleſtia Zodiaci, 9, 15, 7 ſq.

Ζωηδὸν, in morem animantium, 6, 5, 9.

Ζώνη, ἡ διακεκαυμένη, Zona terræ torrida, T. V. p. 26. ζῶναι ἕξ, T. V. p. 28.

Ζωωτὸς, animantibus imaginibus picturatus, picturis variegatus; ζωωταὶ ἐφαπτίδες, 31, 3, 10.

H.

Ἤ. διπλάσιοι ἢ πρόσθεν, 1, 72, 7. ἡμιόλιοι ἢ πρόσθεν, 10, 17, 12. ἐναντίως ἢ πρόσθεν, 11, 22, 6. *Abundabat ἢ in illo*, 30, 9, 15. εἰς ἀπορίαν μείζω τῆς πρότερον ἢ ὅτε παρὰ τοῖς Φασηλίταις ἦν, *ubi delendum cenſui. Notemus hic & illam dictionem:* οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν τοιούτων πράξεων, ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινόν.

Ἦ. ἦ μὴν, *in formulis jurisjurandi*, 6, 21, 2. 6, 58, 3. 11, 30, 4. 12, 6, 3. ἦ που, videlicet, nimirum, *ironice*, 9, 30, 9. ἦ που γ᾽ ἂν, 12, 11, 9.

Ἡβᾶν; οἱ ἄρτι τῶν νέων ἡβῶντες, 2, 20, 4.

Ἡγεῖσθαι δεῖ τῶν συγγραμμάτων τὴν ἀλήθειαν, principatum in hiſtoria tenere debet veritas, 12, 7, 2. οἱ ἡγούμενοι, *i. q.* ἡγεμόνες, duces, & *omnino*, qui præſunt rebus, 1, 15, 4. 1, 31, 1. 1, 32, 2. 1, 45, 4. 3, 4, 6. *& ſæpe alias; hinc* τῶν ἡγουμένων *correxi in Fr. gr.* 14. *pro* τῶν ἀγομένων. *Conf.* 5, 83, 6. *n.* ἡγεῖτο, 4, 80, 8. præivit *verte, pro eo quod in verſione eſt* ire pergit.

χάριν τοῦ τοὺς νικήσαντας ἡγεῖσθαι τούτων, (*ſcil.* τῶν πόλεων) *correxit Caſaub.* 17, 3, 7. *cum mendoſe* ἡττᾶσθαι *dediſſent libri.*

Ἡγεμονεία & ἡγεμονία, imperium. *Variant & vacillant inter duas iſtas formas codices noſtri; qua in inconſtantia prætuli formam* ἡγεμονία, *quam & apud alios ſcriptores adoptatam plerumque ab editoribus obſervavi, & quam unice probat Moſchopulus grammaticus* περὶ Σχεδ. *p.* 40. *Nam licet ab* ἡγεμὼν *fiat* ἡγεμονεύω, *a quo verbo ſecundum analogiam nomen* ἡγεμονεία *formandum videri debebat, tamen ab ea regula diſerte excipit grammaticus nomina fœminina a maſculinis in* μων. *Vide* 1, 2, 3. *n.* 1, 20, 12. *n.* 2, 21, 9. *n.* 2, 23, 13. *n.* 2, 49, 4 & 6. *n.* 2, 67, 5. *n.* 3, 110, 4. *n.* 5, 79, 3 & 12. 5, 83, 3. *n. &c. Sed* 11, 19, 1. *tenui* τὴν ἡγεμονείαν, *ubi ſignificat* imperandi artem, *& manifeſte non ab* ἡγεμὼν *proxime, ſed a verbo* ἡγεμονεύειν *deductum eſt nomen.*

Ἡγεμονικὸς, ad imperandum idoneus, artis imperatoriæ peritus, 5, 106, 5. 6, 24, 9. ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. ἡγεμονικώτατος ἀνὴρ *Ulyſſes*, 9, 16, 1. ἡγεμονικὴ χώρα, locus imperatori conveniens, 10, 22, 2. τὸ ἡγεμονικώτατον, res præcipua, 16, 17, 10.

Ἤδη, *in* εἰ δεῖ *mutandum probabiliter cenſuit Valeſ.* 7, 12, 8. τοτ' ἤδη, 3, 118, 11. *n. an* τότε δή? ἤδη *pro* ᾔδει; *vide* εἰδέναι.

Ἦθος; τὰ ἤθη, mores; τὸ κοινὸν ἦθος τῆς πόλεως ἥμερον καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. παρὰ τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη, 1, 70, 6. ἡ ἐν τοῖς ἤθεσι καὶ βίοις Φιλοξενία, 4, 20, 1. ἡ τῶν ἠθῶν αὐστηρία, 4, 21, 1. *Conf.* ἔθος. τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνειν, hiſtorici perſonam ſuſcipere, 1, 14, 5. ἤθη σύμμικτα καὶ βάρβαρα, *lege* ἔθνη, *quod ſequentia utique deſiderant*, 1, 65, 7.

Ἥκειν; ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐν ᾗπερ ἧκε, 4, 68, 4. *n. ubi correxi vulgatum* ἥκει. *Conſ.* 4, 80, 1. & *Adn. ad* 14, 6, 5. *quibus locis obſervandum, thema* ἥκε *poſſe peræque pro præterito imperfecto, quod dicunt, & pro aoriſto ſecundo, denique pro præterito medio haberi.*

ὃ νῦν ἥκει γενόμενον, quod nunc uſu venit, 26, 2, 11. *Vulgata dictio*, ἧκεν ἔχων, adtulit, *vel* adduxit, τὴν δύναμιν, exercitum, *vel* venit cum exercitu, 5, 102, 5. *&c. Sed rarior ille uſus participii* τὰ ἥκοντα *pro* ἀνήκοντα: τὰ πρὸς ἔπαινον ἥκοντα, 12, 15, 9. εἰς Φιλανθρωπίαν ἥκοντα, quæ ad humanitatem pertinent, 28, 15, 2.

Ἠλίβατος, præaltus, profundus, 4, 41, 9.

Ἡλικία, *de* ætate militari; οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, 2, 23, 9. 3, 55, 2. 4, 9, 1. 6, 19, 5. *ubi mox vs.* 6. *iidem ſunt* οἱ στρατεύσιμοι. εἰς ἡλικίαν ἱκόμενος, adultus, 6, 6, 2.

Ἡλίκος. ἡλίκη διαφορὰ, quantum diſcrimen, 1, 71, 7. παρασκευὴ ἡλίκην οὐδαίς πω μνημονεύει πρότερον, 2, 23, 11.

Ἥλιος, ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, curſus ſolis, 9, 15, 6. *Conf.* κατά.

Ἡμέρα; εἰ γάρ μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτο τὴν ἡμέραν, 10, 4, 7. 32, 10, 9. *Adde*, 39, 2, 8. ἡμέρα, *de* via *vel* itinere unius diei; ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ τρεῖς ἐκτοπίζοντας ἑαυτούς, 1, 74, 7.

ἀφ' ἡμέρας, de die, 8, 27, 11. *n.* 8, 29, 1 & 4 & 6. 24, 5, 9. καθ' ἡμέραν, quotidie, 6, 33, 10 & 12. 6, 34, 8. 6, 35, 5. *n.* 6, 36, 5. *n.* 15, 22, 4. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie, per totum diem, conſtanter, 4, 18, 2. μεθ' ἡμέραν, interdiu, 5, 52, 9. 10, 5, 5. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, 1, 42, 13. 1, 66, 6. 5, 71, 8.

Per ellipſin ſubintelligendum nomen ἡμέρα *in illis dictionibus:* παρὰ μίαν, alternis

nis diebus, 3, 110, 4. τῇ μετὰ τῆς ἀναζυγῆς, 9, 5, 3. μέχρι τῆς τελευταίας, 23, 18, 2. n. *&c.*

Mendoſe codices nonnulli ἡμέραις *dant pro* σημαίαις, 6, 40, 11. *Conf. Adn. ad* 6, 34, 8.

Ἡμερήσιος, diurnus; αἱ ἡμερήσιοι καὶ νυκτεριναὶ πορεῖαι, 9, 13, 6. διάνυσμα ἡμερήσιον, 9, 14, 8.

Ἡμερινὸς, 9, 14, 6.

Ἥμερος, mitis, manſuetus; ἥμερος καὶ ἀνθρώπινος βίος, 5, 106, 4. (*opp.* πόλεμοι.) ἥμερον ἦθος καὶ δίκαιον, 6, 47, 2. ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, clementiſſimus, humaniſſimus vir, 9, 23, 2 & 9. ἥμεροι καρποὶ, 37, 3, 7 *ſq.*

Ἡμεροῦν ἑαυτὸν, manſuetiores mores adſciſcere, 4, 21, 11. *Conf.* ἐξημεροῦν.

Ἡμέρως χρώμενος πᾶσι, 5, 54, 9.

Ἡμιασσάριον, τέταρτον μέρος ὀβολοῦ, 2, 15, 6.

Ἡμιδακτύλιον; τρία ἡμιδακτύλια, unus digitus cum dimidio.

Ἡμίθνητος, ſemianimis, 14, 5, 7.

Ἡμιολία, ἡ, hemiolia, *navigii genus minoris, Fr. gr.* 132. *conf. Adn. ad Fr. gr.* 73. *Eadem* ἡμιόλιος *vel* ἡμίολος ναῦς, 5, 101, 2. *ubi vide noſtram Adnot. cui adjicere lubet, quæ habet Erneſtus in Lexico Polyb. hac voce:* „Ἡμιόλιαι, *ait*, myoparones, *in fragmentis e Suida memorantur* naves; *& fortaſſe Polybii etiam eſt fragmentum apud Suidam, in quo* πειρατικαὶ ἡμιόλιαι *memorantur: de quarum ratione, poſt Salmaſii & Schefferi ſuper iis diſputata, nondum certi quid dici poteſt. Ita dictas eſſe a modo vel ſtruendi vel armandi & inſtruendi patet, ſed is definiri non poteſt: niſi forte Etymologus audiendus eſt, in* Ἡμίολος: ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο λῃστρικὸν πλοῖον, οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλῶν [ψιλὸν *lege*] ἐρετῶν ἐστὶ, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. *Ibidem profert fragmentum incerti ſcriptoris, in quo* Καρικὴ ἡμιολία *eſt*, myoparo Caricus, *quæ & eſt apud Longum Paſtoral. I. p.* 22. Τύριοι λῃσταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν. *Et hanc ob cauſſam verti* myoparonem, *quod eſt genus piraticum, nec tamen a ſolis piratis uſurpatum; quamquam ſcio, apud Appianum diſtingui videri.*"

Ἡμιόλιος, ſeſquialter. συμβαίνει γίγνεσθαι τὸ χωρίον διπλάσιον τοῦ πρόσθεν, τὴν δὲ περίμετρον ἡμιόλιον, area dupla, circuitus ſeſquialter, 6, 32, 7. ποιήσας ἡμιολίους τοὺς ναύτας ἢ πρόσθεν, numerum nautarum dimidia parte auxit, 10, 17, 12. n. & *vs.* 16. *quod Erneſtus ait:* „ἢ πρόσθεν *ſapit gloſſam inutilem;*" *ad id reſpondi in Adn. Confer ſupra* in ἤ. *Adjicit Erneſtus:* „ὀψώνιον ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου *eſt*

 apud

apud Suidam in Fragm. quod Polybii videtur Salmaſio Obſ. ad I. A. & R. p. 711.“ — Mihi vero iſtud fragmentum poſterioris alicujus ſcriptoris eſſe videtur.

ἡμιόλιος ναῦς, 5, 101, 2. *n. Vide ſupra in* ἡμιολία. Ἡμιόλιος, *Theodoti cognomen; de quo cognomine vide quæ notavi in Ind. Hiſt. voc.* Theodotus.

Ἡμίονος, 8, 25, 5.

Ἡμιπόδιον, τὸ; πενθ᾽ ἡμιπόδια, duo pedes cum dimidio, 6, 23, 2.

Ἡμιστάδιον, τὸ; τρία ἡμιστάδια, ſtadium unum cum dimidio, 3, 54, 7. 4, 83, 4. 5, 22, 4.

Ἥμισυς; ἥμισυς ἀνὴρ, *Pruſias*, ſemivir, *vel potius* dimidiato homini ſimilis, *ut Valeſius interpretatus erat; nam videtur ad* puſillam corporis ſtaturam *reſpici*, 37, 2, 1. *Conf. Ind. Hiſtor. in* Theodotus Hemiolius. ἡ ἡμίσεια δύναμις, 1, 40, 1. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τοῦ παντὸς, 5, 32, 1. *n.* πλέον ἥμισυ παντὸς, 6, 59, 3. *n.*

Ἡνία, ἡ, frenum.

Ἤπειρος, ἡ, continens, 5, 60, 2. 5, 68, 7.

Ἥρως, ὁ; deus aliquis vel deorum filius, 3, 48, 7. *coll.* 47, 8.

Ἡσυχῇ καὶ πρᾴως τῇ φωνῇ φθεγξάμενος, 32, 9, 8.

Ἡσυχία, ἡ; ἡσυχίαν ἄγειν, 3, 60, 12. 4, 3, 2. τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 64, 6. 3, 66, 9. 3, 70, 4. 3, 83, 5. *n.* (*ubi variant codices inter* εἶχεν & ἦγεν.) 7, 5, 3. 35 2, 1. *n.* 38, 2, 7. ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 34, 11. τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, 2, 18, 9. 2, 2 1. 3, 112, 2. 8, 32, 1 11, 22, 9. *Cum gen.* [illegible] των τὴν ἡσυχίαν ἔχειν [illegible] τὸ παρὸν, *ſi vera lectio*, 9, 32, 12. *n.*

Ἡσύχιος, tranquillus, lentus, καὶ νωθρὸς, 32, 9, 11.

Ἡττᾷν, τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων, animos frangere, 1, 75, 3. (*Livius verbotenus* animos vincere *interpretatus eſt; vide lib. XXIV. c. 13. & lib. XLII. c. 47.*) πάντας ἥττησε ταῖς ψυχαῖς τοὺς ὑπεναντίους, 3, 18, 5. 15, 4, 12. ἡττᾶσθαι τῇ ψυχῇ, animo frangi, 3, 9, 7. *n.* (*ubi opponitur* εἴκειν τοῖς καιροῖς, *ut & aliis locis*;) ἡττώμενοι ταῖς ψυχαῖς, 3, 12, 5. 10, 7, 2. αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνδρῶν ἡττημέναι, 10, 25, 6.

ἡττήθησαν τὴν περὶ Κάνναν μάχην, 5, 105, 10. (*ſicut dicunt Græci* νικᾷν τὴν μάχην.) ἡττώμενος *in partic. præſ. idem valet ac* ἡττημένος *in præt.* victus acie, (*quemadmodum* λείπονται μάχῃ, 5, 101, 6. *eſt* victi ſunt *in præt.*) 1, 15, 8. 3, 66, 6. *coll. vs.* 10. *Adde* 9, 3, 8. *& ibi Adnot. Sic &* 2, 39, 8. *n. teneri poſſet* ἡττᾶσθαι, *eadem notione ac* ἡττῆσθαι, *niſi hoc ipſum* ἡττῆσθαι *vetuſtiores darent codices. Eadem ratio eſt* 5, 101, 3.

ἡττήθη ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας, victus eſt pecuniæ cupiditate,

...8, 121, 7. ὑφ' ἑκα-
τέρων ἡττῶνται, 1,
... ubi ὑφ' corrigen-
...que videtur; quod ſi
...eas, ſonabit in, in
... bonum.
... τῆς τύχης ἥττω γεγο-
... Ἐπαμινώνδας, 9, 8, 13.
... Philopœm. 24, 9, 1.
... ἥττων τούτου, 24,
... ἡ ἥττων ὁδὸς, via de-
minus certa, 12, 27, 2.
...ττον, vide Add. ad 1,

..., oriens; ἡ ἀπ' ἠοῦς
..., 4, 70, 8. τὰ ἀπὸ
... μέρη, 5, 59, 5. ἀπὸ
...ῶ, 5, 44, 11. ... ubi
... mendoſam codicum
...ram.

Θ.

..., ἡ καθ' ἡμᾶς, mare
... i. e. mediterraneum,
9. 3, 37, 9 ſq. 16,
... ἡ ἔσω θάλαττα, idem,
2. ἡ ἔξω καὶ μεγάλη
..., 37, 9 ſqq. 3, 57, 2.
..., 9. Conf. Ind. hiſtor.
...lare. ναῦς πλήρης θα-
..., 16, 5, 4. cf. θαλατ-
...
...ος ὗς, 34, 8, 2. θα-
... πορφυρὶς, 39, 1, 2.
... θαλάττιον ὄψον, 34,

...κρατεῖν, maris tenere
...um, 1, 7, 6. 1, 16, 7.
...ουργεῖν, exercere mare,
...aritimam, (τὰ κατὰ θά-
...) rem navalem tracta-
... 52, 1.
...ουργὸς, mare exer-

cens, 10, 8, 8. 10, 10,
12.

Θαλαττοῦσθαι, de navi quæ
æquam haurit, ſubmergenda
prox. 16, 15, 2. conf. θά-
λαττα.

Θαλλὸς & θάλλος, ὁ, ramus
oleæ. θαλλοὶ καὶ στέφανοι
σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις
εἰσὶ συνθῆκαι φιλίας, καθά-
περ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλη-
σιν, 3, 52, 3. λαβὼν θάλ-
λους, 30, 8, 4 ſq. verbenas
interpretatur Ern. cum Va-
leſ. & ablegat ad Clavem Ci-
ceron. in Verbena.

Θανάσιμος; θανάσιμα θηρία,
mortifera animalia, 1, 56, 4.

Θάνατος, ὁ; θανάτους προδή-
λους εἵλοντο, 6, 54, 4. οἶδα
γὰρ καὶ λόγων ἀλκὴ θανά-
του καταφρονεῖν, Fr. gr.
11.

Θανατοῦν, capitis damnare; οἱ
τεθανατωμένοι, 24, 4, 5 &
8 & 14.

Θαῤῥαλέως & θαρσαλέως. θαῤ-
ῥαλεώτερον ἐχρῶντο ταῖς
προνομαῖς, 3, 102, 11. θαρ-
σαλεώτερον διέκειντο πρὸς
τὸν κίνδυνον, 11, 21, 6.

Θαῤῥεῖν ἐπὶ τῷ πλήθει, 8, 16,
1. θαῤῥ. ἐπὶ τῷ πολέμῳ,
confidere belli fortuna, 5, 29,
4. θαῤῥῆσαι videri poteſt
activam ſignificationem ha-
bere 3, 60, 13. πράττειν τὶ
πρὸς τὸ θαῤῥῆσαι τοὺς βου-
λομένους μετέχειν σφίσι τῶν
αὐτῶν ἐλπίδων, ad animos eri-
gendos eorum &c.

Θαρσαλέος & θαῤῥαλέος; ὁ καὶ
θαρσαλεωτέρους αὐτοὺς ἐποί-
ησε, 11, 26, 7. Adde 4,
58,

58, 4. *ubi alii* θαῤῥαλέων. θαῤῥαλεώτατοι ἄνδρες, 6, 7, 9.

Θάτερον. ὁ ἐπὶ θάτερα πλοῦς τῆς Βυζαντίων πόλεως, navigatio ab altera parte urbis Byzantii, 4, 44, 5. *ubi corrigenda verſio; vide Adn.* ἐπὶ θάτερα μέρη τοῦ λιμένος ἐξάγων τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου, educebat naves ab altera parte portus, oppoſita ei per quam intrabant hoſtes, 1, 49, 12. (*ubi genitivus* τοῦ τῶν πολεμίων εἴσπλου *pendet a nomine* θάτερα, *eadem ratione qua dicimus* ἕτερος τούτου, alius ab hoc, diverſus ab hoc.) ἐκ μὲν θατέρου μέρους, ἐκ δὲ θατέρου, ab una parte, ab altera parte, 5, 46, 1.

Θαυμάζειν, ἐπὶ σοῦ θαυμάζω, πῶς δύνῃ &c. 24, 5, 12. τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε Φιλίνου, πῶς ἐθάῤῥησε, 3, 26, 2 *ſq.*

Θέα, ἡ, ſpectatio, ſpectaculum; ἡ ἐξ ἀμφοῖν ἐπίστασις καὶ θέα, 3, 1, 7. *vide in* ἐπίστασις, *num.* 4. θέας ἕνεκα, ſpectandi cauſſa, 3, 48, 12. ἡ βασιλικὴ θέα, ſedes ſpectandi regia, 15, 32, 3.

Θέαμα, τό; ὄντος ἑνὸς ἔργου καὶ θεάματος ἑνὸς τοῦ σύμπαντος, ὑπὲρ τούτου γράφειν ἐπικεχειρήκαμεν, 3, 1, 4. *Adde* 1, 1, 6.

Θεᾶσθαι ὑπ' αὐγὰς τὰ πράγματα; *vide* αὐγή. θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, 1, 26, 9. ὁ θεώμενος *fortaſſe legend. pro* ὁρμώμενος, 9, 10, 7. *n. Adde* θεωρεῖν, *&* *loca ibi citata*, 1, 57, 1. *n.* 3, 31, 1. *n.*

Θεατρικὸς λόγος, theatralis oratio, 17, 4, 1.

Θέατρον, τό; ἐν τῷ θεάτρῳ Sicyone agebatur ἡ σύγκλητος Achæorum, 29, 10, 2. *coll. c.* 9, 6. ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, *vide* στεφάνη. τὸ θέατρον, *meton. pro* auditoribus, 38, 4, 7.

Θεμέλιος, ὁ, τοῦ τείχους, ima pars muri, 1, 40, 9. τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ θεμελίων ἐσφαλμένους, 5, 93, 2.

Θεοκλύτησις, ἡ, κατά τινος, exſecratio, cum dii ultores invocantur, 24, 8, 7.

Θεόπεμπτος; ἐκ θεοπέμπτου, *ex Toupii emend.* 32, 25, 14. *n. pro* ἐκ θεόπτου.

Θεόπτος; ἐκ θεόπτου *vulgo legebatur* 24, 8, 7. — „divinitus, *ſi lectio ſana eſt; quod non videtur. Reiskius corrigit* ἐκ θεῶν του, *eleganter.*" *Ern. Vide vocab. præc.*

Θεός, ὁ; συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, 31, 21, 9. *n.*

Θεραπεία, ἡ, 1) medicina, remedium; θεραπείαν προσάγειν, 15, 25, 6. δεόντως στήσασθαι τὰς τῶν σωμάτων θεραπείας, *de medico*, 3, 7, 6. ἡ τοῦ σώματος θεραπεία, corporis cura, 1, 12, 2. 1, 74, 8. 15, 32, 8. *quo pertinet* capere cibum, capere ſomnum, lavari, ungi, *& ſimil. quare & in plurali dicitur*, αἱ θεραπεῖαι τοῦ σώματος, 11, 10, 3. 2) cura *aliarum rerum, velut* hortorum,

17; 6, 4. 3) cuſtodia
s, & *inetom.* corporis
s, prætoria cohors, 5,
ὁ ἐπὶ τῆς θεραπείας,
nus cuſtodibus corporis,
5 & 8. 4) obſervan-
ficiorum præſtatio, cul-
ραπείας προκαταλαμ-
τινὰ, officiis aliquem
re, 5, 50, 5. officioſa
io aulicorum apud re-
5, 56, 7. n. comitatus
23, 18, 5.
ειν, τὰς πανοπλίας, cu-
ma, *ut munda & bene*
rata ſint, 10, 20, 2.
ναμιν, reficere exerci-
4, 70, 2. τινὰ Φιλοτι-
impenſe aliquem colere,
1, 9. τεθεραπευμένοι
τοῦ γοητείᾳ, præſtigiis
apti & conciliati homini,
6, 11. καιρὸν πάντα
εύειν, omnem occaſio-
aptare, 11, 5, 2.
ἡ θερεία, ἡ, æſtas, 1, 25,
1, 36, 10. 1, 59, 3. 3,
5, 1, 3. 5, 5, 7. &c.
æſtivus; θερινοὶ ὅρμοι,
6. θερινὴ ὥρα, 5, 91,
ἱ θεριναὶ ἀνατολαὶ, 3,
9, 27, 6. 34, 7, 9.
ς, ὁ, meſſis; συνάπτου-
οῦ θερισμοῦ, 5, 95, 5.
ς τὸν θερισμὸν *corru-*
eſt τὸν τέριτον, *quod*
t codd. 4, 62, 1. *n.*
; ὁ, lupinus, 34, 10,

ἡ; σχῆμα, θέσις καὶ
τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6.
urbis, 10, 8, 6. 1, 41,
, 44, 1. ὁ κατὰ θέσιν
, pater adoptivus, 12,

12, 1. 32, 13, 1. πάππος,
32, 12, 1.

Θεσμοφόρειον, τὸ; *vide Ind. Hiſtor.* in Theſmophorium.

Θετέον, haberi, ſtatui debet; ὁμολογούμενον θετέον εἶναι τοῦτο μαρτύριον, 3, 12, 2. εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα, 12, 23, 3. ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν, 1, 64, 6.

Θεωρεῖν ὑπὸ τὴν ὄψιν, oculis ſuis ſubjectum videre, 4, 41, 8. 10, 18, 13. (*conf.* θεᾶσθαι.) θεωρεῖν, cognoſcere, 9, 14, 1. θεωρεῖσθαι an in *Medio etiam dicitur pro* θεωρεῖν? *Vide Adnot. ad* 1, 57, 1. *& adde* 3, 31, 1. *n.*

Θεώρημα, τὸ, περί τι, — ſpectatio alicujus rei vel ſcribendo vel legendo." *Ern.* — *ſcilicet* 1, 2, 1. παράδοξον καὶ μέγα τὸ περὶ τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν θεώρημα, *ubi hoc vocab. idem fere ſonat ac* θέαμα, 1, 1, 6. & θέα, 3, 1, 7. *nempe* conſideratio, contemplatio, ſpectatio, ſpectaculum. θεωρήματα *ſunt* præcepta artis, principia diſciplinæ, 9, 14, 5. 37, 2, 5. *Quo pertinet* 6, 26, 10. θεώρημα ἁπλοῦν περὶ τὰς παρεμβολὰς, ſimplex præceptum, ſimplex ratio. *Tum* πάντα τὰ θεωρήματα *ſunt etiam ipſæ* artes & diſciplinæ, 10, 47, 12.

Θεωρία, ἡ; *vide Adnot. ad* 6, 6, 7. 1) *ſubjective*, contemplatio, diſquiſitio, cognitio, noticia, ſcientia; ἡ τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἀρχὴ καὶ θεωρία,
totius

totius noſtri argumenti initium atque contemplatio, tractatio, 1, 5, 3. *οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται καὶ θεωρίας*, diligenti inquiſitione opus eſt, 6, 3, 4. *θεωρία τις τῶν ὑπαρξάντων δικαίων* Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις *πρὸς ἀλλήλους*, notitia jurium quæ ex mutuis conventionibus competunt tam Romanis, quam Pœnis, 3, 21, 10. *ὑπογίγνεταί τις θεωρία παρὰ τοῖς πολλοῖς αἰσχροῦ καὶ καλοῦ*, 6, 6, 9.

2) *objective*, principia artis vel ſcientiæ, ratio qua continetur ars quædam aut ſcientia vel inſtitutum quodcumque; *ἡ περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρία*, ratio militiæ Romanæ, 6, 42, 6. *τοιοῦτος ὁ τρόπος τῆς θεωρίας περὶ τούτου*, talis eſt ratio *metiendarum ſcalarum*, 9, 19, 5. *ἐκ τῆς κατὰ φύσιν θεωρίας*, ex ratione phyſica, ex ſcientiæ naturalis principiis, 4, 39, 11. *ἄστατος θεωρία*, nulla certa ratio, 6, 57, 2. *ἡ τοῦ καθήκοντος δύναμις καὶ θεωρία*, officii vis & ratio, 6, 6, 7. *n.* *αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ θεωρίαι*, noctium ac dierum rationes, ratio cognoſcendi noctium & dierum longitudinem atque tempora, 9, 14, 6. *n.* *ἡ τῶν εὐλόγων, ἡ τοῦ δυνατοῦ θεωρία*, probabilitatis, poſſibilitatis ratio, 16, 12, 6.

3) *Denique θεωρία eſt* legatio, ſolennium ſacrorum aut ſpectaculorum cauſſa miſſa, *ſive* ad ſpectandum, *ut* 31, 3, 12. *n.* *ſive* ad invitandum, *ut* 28, 16, 4. *n.*

Θεωρὸς, ὁ, ſpectator, 4, 9, 6.

Θηρατὸς; *τῇ ἕξει πάντα τὰ καλὰ γίγνεται θηρατὰ*, conſequi licet, 10, 47, 11. *cf. sub* *θήρατος.*

Θηρεύειν *τὴν εὔνοιάν τινος*, ſectari, captare, 23, 8, 11. *θηρευτέον τοῦτον τὸν τρόπον*, hæc ratio ſequenda, capienda, uſurpanda, 1, 35, 8.

Θηριώδης, ferinus, belluinus. *θηριώδης καὶ χειροκρατικὸς τρόπος πολιτείας*, 6, 10, 4. *μὴ γέγονε θηριωδέστερος ἄνθρωπος τούτου*, ſævior, 30, 14, 9.

Θηριωδῶς, belluarum more, 15, 20, 3.

Θησαυρὸς; *ὁ καλούμενος θησαυρὸς, οἴκημα κατάγειον*, *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2. *αἱ παραθέσεις τῶν* Ῥοδίων *καὶ οἱ θησαυροὶ*, 26, 7, 7.

Θὶν; *οἱ θῖνες*, 4, 41, 6.

Θλίβειν; *τὸ θλιβόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ πρόσωπον σκάφος*, afflicta navis, 1, 51, 8.

Θνήσκειν; *κηδεύειν τοὺς τεθνεῶτας*, 5, 86, 4.

Θολερὸς, turbidus. *θολερὸν ῥεῦμα*, 10, 48, 4.

Θορυβεῖν *τινα λέγειν τι βουλόμενον*, turbare aliquem, obſtrepere alicui, 28, 4, 10. *θορυβηθεὶς*, territus, 5, 81, 6.

Θορυβώδης *ἐκκλησία*, tumultuoſa concio, 29, 5, 2.

Θρανίτης *σκαλμὸς*, verſus thranitarum, *i. e.* remigum ſummi ordinis, 16, 3, 4. *n.* *Vide* *σκαλμός.*

Θρασέως *διακεῖσθαι*, 1, 9, 7.

Θρα-

ν τι, jactare aliquid, 4,

τοὺς ταρσοὺς, frangere,
ere remos, 1, 50, 3.
ύθους, 16, 1, 5. θραύ-
, frangi, 6, 23, 11. τὰ
α τῶν Καρχηδονίων
ετο, *Casaubonus*, Car-
ensium cornua erant ab-
; *nos*, affligebantur, 11,
2. *Suidas:* θραῦσις·
ἐν πολέμῳ.
τα. σώματα καὶ θρέμ-
, 2, 26, 5. 4, 75, 2.
ματα *ex cod. Urb. recte*
ro vulgato δέρματα, 4,
. n.
α, ἡ, *scil.* γῆ, patria,
, 12. 11, 28, 6. 13,

ος, ὁ, 6, 15, 8. τὸν
μβον ἤγαγον διὰ τῆς πό-
(*Pani*,) 1, 88, 6. ἐκ
Ἰλλυρίδος εἰσῆγε λαμ-
εἰς τὴν Ῥώμην τὸν θρί-
ν, 4, 66, 8. κάλλιστον
μβον τῇ πατρίδι κατά-
pulcerrimam triumphi
riam patriæ adtulit, 11,

ἡ. τριχὸς εἰργασμένης
ντα τριακόσια, 4, 56, 3.
5, 89, 9. n.
ψ, coſſus, vermis ligna ro-
6, 10, 3,
ς, rumor, 1, 32, 6. καὶ
νεπεπτώκει θροῦς ὑπὲρ
τὸν Λυκοῦργον ἐκπέμ-
mentio quædam erat in-
de emittendo Lycurgo,
3, 5.
ῖν τι, circumferre, in ore
re, 6, 4, 6. λόγος τε-
ληται πολὺς ὑπὲρ τού-

του, 4, 70, 8. ποταμὸς ὁ ὑπὸ τῶν ποιητῶν Ἠριδανὸς θρυλλούμενος, fluvius a poetis nomine Eridani vulgatus, celebratus, 2, 16, 6.

Θῦμα, τὸ; ſacrificium, victima; πᾶς ναὸς ἔγεμε θυμάτων, 11, 3, 5. 16, 25, 7.

Θυμικὸς, fortis, acer, 18, 20, 7. θυμικὴ δύναμις, ferocia ſpiritus, (*cui opponitur* γνώμη καὶ λογισμὸς,) 6, 7, 3.

Θυμικῶς, iracunde, 18, 20, 12.

Θυμομαχεῖν, irato animo bellum gerere, ira & odio concitatum incumbere in bellum & extremam belli fortunam tentare, 9, 40, 3. 27, 8, 4. *quod aliâs & ψυχομαχεῖν Polybius noster dicit. Erneſtus, poſteriorem Polybii locum ſpectans, hæc habet in Lexico Polybiano, quæ quamquam non omni ex parte probare poſſum, tamen hæc transſcribere non gravabor:* „θυμομαχεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, iraſci alteri ob ea quæ evenere, *i. e.* ob cladem ab eo acceptam. *Saltem contextus & phraſis ipſa nil amplius deſiderat: nec amplius quid eſt* θυμομαχεῖν, *quam* iraſci, *Act.* 12, 20. *Quamquam concedo, id verbum dici etiam de eo, qui* ob iram cedere non vult, cum vires repugnandi non habeat, *ut in fragm. Polybii apud Suidam in* θυμομαχεῖν, [*nobis lib.* 9. *c.* 40, 3.] *ubi tamen & Suidas de ſolo dolore animi interpretatur, quam ſignificationem*

tionem h. l. expreſſit Caſaub. Vide Raphel. Obſ. Polyb. & Wetſten. ad Act. l. c."

Θυμὸς, ὁ; ὑπὸ τὸν θυμὸν, primo furore, 2, 19, 10. *n.* 5, 76, 3. θυμῷ μᾶλλον ἢ λογισμῷ, 2, 35, 3. οἱ θυμοὶ, *de unius Hamilcaris* ira, 3, 10, 5.

Θυμοῦν. τεθυμωμένος, iratus, 5, 16, 4.

Θύννος, ὁ, thynnus piſcis, 34, 2, 14. 34, 8, 1 *ſq.*

Θύρα, ἡ. τὰς θύρας (τῆς πύλης) διακόπτειν, 10, 14, 12. τὰς θύρας ἐκβάλλειν, 5, 25, 3.

Θυρεαφόρος, ὁ, & θυρεοφόρος, 5, 85, 8. *n.* 10, 29, 6. *Confer Adnot. ad* 4, 22, 2.

Θυρεὸς, ὁ, ſcutum; *Gallorum*, 2, 30, 3 & 8. *Romanorum*, 6, 23, 2.

Θυρεοφορεῖν, 10, 13, 2.

Θύρετρον, τὸ, janua, 30, 16, 5.

Θυρὶς, ἡ, feneſtra, parva janua, 12, 25, 3.

Θωράκιον, τὸ, loricula *latus pontis tegens*, 8, 6, 4. τὰ θωράκια τῶν ἐλεφάντων, *Fragm. hiſt.* 22. *n.*

Θωρακῖται, οἱ, loricati, *qui medio ſunt loco inter levem & gravem armaturam*, 4, 12, 3 & 7. *ubi diſtinguuntur a* τοῖς εὐζώνοις & τοῖς ψιλοῖς, *vs.* 1 & 6. *tum a* τοῖς βαρέσι τῶν ὅπλων & φαλαγγίταις, *vs.* 10 & 12. *Sic rurſus* 11, 11, 4. *Pariter a* τοῖς θυρεοφόροις, 10, 29, 6.

I.

Ἰακὸς; εἰσαγαγεῖν τὴν ἰακὴν (*ſ.* ἰακχικὴν) καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν, 32, 20, 9.

Ἴαμα, τὸ; μεγάλῳ ἕλκει μικρὸν ἴαμα προσθεῖναι, *proverbium*, 7, 14, 2.

Ἰᾶσθαι. κακὸν κακῷ ἰώμενος, 5, 11, 1. ἰᾶσθαι ῥᾶστόν ἐστι παντὸς τὰς πρώτας ἐπιβολὰς, 3, 7, 7.

Ἰατρεῖον, τὸ, officina pharmaceutica, 12, 9, 4.

Ἰδίᾳ; ἑκάστης ἰδίᾳ νεὼς, *ex Caſauboni correctione, pro* δυνάμεως, 1, 26, 7. *n.*

Ἰδιόμορφος, ſingularem formam habens; ἰδιόμορφον ζῶον, 34, 10, 8.

Ἰδιοπραγεῖν μηδὲν, nihil proprio ſeparato conſilio agere, 8, 28, 9.

Ἴδιος; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον, 1, 7, 1. 1, 65, 1. νομίσας ἴδιον εἶναι τὸ πρᾶγμα, καὶ καθήκειν αὐτῷ τὸ προστατῆσαι, ratus ſui id eſſe operis, ad ſe præ ceteris pertinere, 22, 12, 12. μένειν ἐπὶ τῶν ἰδίων, domi manere, 2, 57, 3. *intell.* οἰκιῶν, *cf. vs.* 7. *vel* πατρίδων, *coll.* 2, 58, 2. ἴδιοι τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως, Seleuco dediti, & iſtarum partium homines, 21, 4, 4. παραβοηθεῖν τοῖς ἰδίοις *recipi debebat ex vetuſtiſſimorum codicum conſenſu*, 3, 84, 11. *pro vulgato* οἰκείοις. *Sic &* εἰς τὴν ἰδίαν, 3, 99, 4. *pro* εἰς τὴν οἰκείαν. ἰδίας *perperam ſcriptum erat pro* Ἡλείας 4, 9, 9 *ſq. Adde* [illegible]

κατ' ἰδίαν, *ſuo loco in litera* K.

Ἰδιότης, proprietas, propria ratio; ἡ ἑκατέρου τοῦ πολιτεύματος ἰδιότης καὶ δύναμις, 1, 13, 13. αἱ τῶν τόπων ἰδιότητες, 5, 68, 11. αἱ ἰδιότητες τοῦ Ἀννίβου, 9, 22, 7.

Ἰδίωμα, τὸ, *i. q.* ἰδιότης; τὸ τῆς πολιτείας ἰδίωμα, 2, 38, 10. τὰ περὶ τοὺς τόπους καὶ τὴν χώραν ἰδιώματα, 2, 14, 3. 6, 3, 3. τὸ καθ' αὑτὸν ἰδίωμα τηρεῖν, ſuum morem ſervare, 2, 59, 2. 17, 4, 4.

Ἰδιώτης, ὁ, *in bello, eſt* miles, *cui opponitur* στρατηγὸς, 5, 60, 3. 10, 19, 4.

Ἰδιωτικὸς; ἰδιωτικόν τι, res privata, aliquid privati, *ex Caſauboni ingenio*, 9, 17, 6. *n. ubi nos ex ora cod. Aug. & Med.* βιωτικὸν *reſtituimus.* ἰδιωτικὸν συμβόλαιον, 20, 6, 1.

Ἱεραγωγὸς ναῦς, quæ ſacra defert, 31, 20, 11.

Ἱέρεια, ἡ, ſacerdos fœmina, 12, 12, 1. 16, 25, 7.

Ἱερεῖον, τὸ, victima, 7, 11, 1. *Ibidem pro* ἱερεῖα, *quod iterum poſuerat Caſaubonus,* ἱερὰ *reſtitui.* κατακόπτειν ἱερείου τρόπον, 11, 3, 1. *Item* „ἱερεῖον, animal quod mactatur edendi cauſſa, *ut* ἱερεῖα ὑϊκὰ *ſunt* ſues quæ mactantur, *ut patet e loco ipſo* 2, 15, [3. *n.*] *Sic & Xenoph. Cyrop. I. p.* 46, *ubi vide Hutchinſon.*" *Ern. Sic* ἱερεῖα *ſunt* carnes, 5, 39, 1.

Ἱερομνημονεῖν, Hieromnemonis munere fungi, 4, 52, 4.

Ἱερὸν, & ἱεροὶ τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν, & in eo ἡ ἱερὰ οἰκία, 4, 67, 3. ἱερὸς βίος & ἱερὰ χώρα *Eleorum*, 4, 73, 9 *ſq.*

Ἱεροσκοπεῖσθαι; μάντεις καὶ ἱεροσκοπούμενοι, 34, 2, 6.

Ἱεροσυλεῖν τὰ ἱερὰ, 31, 4, 10.

Ἱεροσυλία, ἡ, 23, 2, 7.

Ἱερόσυλος, 13, 8, 2.

Ἱκανὸς, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, dexter in congreſſibus, 23, 17, 4. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ſpecie probabili, inſigni, honeſta, 26, 5, 6. (*i. q.* κατὰ τὴν ἐπιφαν. ἀξιόλογος, 27, 10, 1.) ἱκανοὺς ἔσεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις, pares Romanis, 8, 35, 5. πλῆθος ἱκανὸν, 1, 53, 8. 3, 50, 3. 3, 43, 4. *ubi perperam vulgo* ἱκανῶν. ἱκανοὶ τῷ πλήθει, 3, 42, 2. τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν, omittere ſat multos, 1, 15, 2. ἱκανὸς φόβος, magnus, non mediocris terror, 2, 12, 5. ἱκανὸν ποιεῖν τινι, ſatis dare, 32, 7, 13. — „*cui reſpondet* ἱκανὸν λαβεῖν, *Act.* 17, 9. *ubi vide Wetſten. & Interpretes.*" *Ern.*

ἐφ' ἱκανὸν, ſatis, haud mediocriter; πεῖραν εἰληφὼς τῶν πραγμάτων ἐφ' ἱκανὸν, 11, 25, 1. ἐφ' ἱκανοῦ, *quod corrupte dederant codices, in* ἐφῆκαν οὗ *mutavit Caſaub.* 5, 22, 6.

Ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς, 9, 6, 3.

Ἱκετηρία, ἡ; θεῶν ἱκετηρίαι καὶ δεήσεις, 3, 112, 8. μετ' ἱκετηρίας δεόμενοι, ſupplices prælatis velamentis, 2, 6, 1. *n.* 4, 80,

80, 13. μεθ' ἱκετηριῶν ἐκπέμπειν τοὺς πρεσβυτέρους, 5, 76, 9.

Ἰλάρχης, ὁ, præfectus turmæ equitum, 6, 25, 1 *ſq.* 6, 35, 8.

Ἴλη & εἴλη, ἡ, turma equitum, 6, 25, 1. *n.* 10, 21, 4. *n.* & *loca in Adnot. citata.* ἴλη βασιλικὴ *Philippi*, regia ala equitum, 10, 42, 6. *n. de quo loco conf. Adnot. ad* 10, 21, 4. *p.* 630.

Ἰλὺς, ἡ, limus, 4, 41, 1.

Ἱμάτιον, τὸ; πορφυρᾶ ἱμάτια, 16, 6, 7. ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχεῖσθαι. 24, 5, 14. *n. Si vera eſt codicum ſcriptura,* 5, 50, 6. τοῦ δ' Επιγένους ἀναχωρήσαντος εἰς ἱμάτιον, *quæ fortaſſe ſervari intacta debuerat, & Polybio a nobis reſtitui; fuerit* ἀναχωρεῖν εἰς ἱμάτιον, ad pallium redire, *ſimillima ratione dictum qua Romani* ad togam redire *dixerunt, pro* bello excedere, bellum deponere. *Sic Plutarchus in Camillo cap.* 10. (*T. I. nuperæ edit. Tubing. p.* 331.) *dicere volens, Faliſcos, obſeſſos a Romanis, contemſiſſe hoſtes, ait, in urbe* ἐν ἱματίοις ἀναστρέφεσθαι. *conf. rurſus eumdem Plut. ibid. c.* 38. *p.* 370. *Parique ratione Polybius noſter*, 9, 17, 2. *ait, civem Cynæthenſem* ἐν ἱματίῳ, cum pallio, (*nempe non militari habitu*) *urbe egredi debuiſſe.*

Ἱματισμὸς, ὁ, veſtitus, veſtes; ἱματισμὸν χορηγεῖν τοῖς στρατοπέδοις, 6, 15, 4. ὁ ἱματισμὸς ὁ ἀξιόλογος, 16, 31, 3. 17, 17, 5.

Ἱμείρειν, *ſeq. infinit.* 4, 74, 8. *Cum genit.* 1, 66, 8. *Fr. gr.* 75.

Ἵμερος διάπυρος, *Spicil. ex lib.* 10. *num.* 1.

Ἵνα *conjunctio, cum Indicativo conſtructa in præterito imperfecto,* 40, 6, 9. *de qua conſtructione monuerunt Grammatici. vide Paſſii Syntax. Græc. p.* 315.

Ἰνδὸς, *tamquam commune & adpellativum nomen, de* rectore elephanti *in exercitu Pœnorum,* 1, 40, 15. 3, 46, 7 & 11. 11, 1, 12.

Ἰὸς, ὁ, ferrugo, 6, 10, 3.

Ἱππαρχεῖν, equitibus præeſſe, 20, 5, 8.

Ἱππάρχης, & ἵππαρχος, ὁ, magiſter equitum, *apud Romanos*, 3, 87, 9. præfectus equitum, *apud Achæos*, 5, 95, 7. 10, 22, 4. *n.* 10, 25, 6. 18, 5, 2.

Ἱππαρχία, ἡ, 10, 21, 4. *n.*

Ἱππάσιμος; *ἱππάσιμα πεδία*, 10, 49, 5.

Ἱππάφεσις, ἡ; *οἱ ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων*, qui in ſtadii introitu ad carceres ſtant & ſignum evolandi exſpectant, *Fr. gr.* 76.

Ἱππεὺς; *οἱ ἱππεῖς*, equeſtris ordo *apud Athenienſes*, 16, 25, 5. *n.* *ἱππεῖς legendum videtur pro ἵππους*, 1, 73, 2. *n.*

Ἱππηγὸς ναῦς, navis tranſvehendis equitibus, 1, 26, 14. 1, 27, 9. 1, 28, 2 & 7.

Ἱππικὸς; τὸ ἱππικὸν, equitatus, 2, 66,

66, 7. Sic & in plur. τὰ ἱππικὰ, ſcil. στρατόπεδα, 3, 114, 5. 14, 3, 5. 18, 5, 5. quemadmodum & πεζικὰ, ſcil. στρατόπεδα, dicuntur pedeſtres copiæ 18, 5, 5. coll. 1, 26, 5 ſq. Quare minus recte, ut mihi videtur, Erneſtus obliquos caſus, τῶν ἱππικῶν, τοῖς ἱππικοῖς, locis ſupra citatis occurrentes, a recto caſu οἱ ἱππικοὶ derivavit.

Ἱππόδρομος, ὁ; 7, 17, 2. Conf. Ind. Hiſt. in Hippodromus.

Ἱπποκόμος, ὁ, equiſo, 13, 8, 3 ſq.

Ἱπποκρατεῖν, equitatu prævalere, (non, ut Erneſtus ait, equeſtri prælio vincere.) 3, 66, 2. 3, 92, 7. 3, 117, 5.

Ἱππομαχία, ἡ, 10, 3, 3. 27, 13, 14. n.

Ἵππος, ἡ, κατάφρακτος, ἑταιρικὴ, 16, 18, 6 ſq.

Ἵππος, ὁ; αἱ κλίσεις καθ' ἵππον, 10, 21, 2. opp. κατ' οὐλαμὸν, vs. 3. ἵππους mendoſe ſcriptum videtur, pro ἱππεῖς, 1, 73, 2. n.

Ἱππόστασις, ἡ, ſtabulum equorum, 13, 8, 3.

Ἱπποτροφία, ἡ; τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν, 10, 27, 2. n. ubi Caſaubonus ἱπποτροφείων.

Ἱπποτροφεῖον, τὸ; 10, 27, 2. n.

Ἱπποφόρβιον, τὸ, 5, 44, 1.

Ἴρινος; ἴρινον μύρον, oleum liliaceum, 31, 4, 2.

Ἰσάζειν, neutraliter, æqualem eſſe, 6, 29, 5 & 9.

Ἰσηγορία, ἡ, æquale jus, juris æquitas, 2, 38, 6. 2, 42, 3. 4, 31, 4. 6, 9, 4 ſq. 7, 10, 1. ἰσηγορίαν ἔχειν πρός τινα, jus libere loquendi apud aliquem habere, 5, 27, 6.

Ἰσημερία, ἡ, φθινοπωρινὴ, 4, 37, 2. αἱ ἰσημερίαι, T. V. p. 26.

Ἰσημερινός; ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ (τοῦ ἡλίου,) occaſus æquinoctialis ſolis, 3, 37, 5. ὁ ἰσημερινὸς, ſc. κύκλος, æquator, T. V. p. 26 & 28. ex Polybii libello περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως.

Ἴσημι; πόλεμος ὧν ἡμεῖς ἴσμεν μέγιστος, 1, 63, 4. 1, 88, 7.

Ἰσθμὸς, ad Novam Carthaginem, 10, 12, 3 & 5. 10, 14, 3. Conf. Ind. Hiſt. in Iſthmus.

Ἰσοδυναμεῖν πρός τι, 2, 56, 2.

Ἰσόθεος; ἰσόθεοι τιμαὶ, 10, 10, 11.

Ἰσόκριθος, hordeo par pretio, ſc. ut pro modio hordei detur amphora vini, quæ menſuræ pares ſunt, utranique metiente pede cubico, (ut monuit ad h. v. Ern.) 2, 15, 1.

Ἰσολογία, ἡ, (i. q. ἰσηγορία,) 31, 7, 16. ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους, 26, 3, 9.

Ἰσόμαλος τόπος, i. q. ἴσος καὶ ὁμαλὸς, ſi vera lectio codicum 14, 3, 3. n.

Ἰσομεγέθης, pari magnitudine, 10. 44, 2.

Ἰσόπλευρον τετράγωνον, 6, 31, 10.

Ἰσοπολιτεία, ἡ, 16, 26, 9.

Ἰσοῤῥοπεῖν, æquiponderare, æqualem eſſe, cum dat. 1, 11, 1. 6, 10, 7.

Ἰσόῤῥοπος; *ἰσόῤῥοπον ποιεῖν τὸν κίνδυνον*, 3, 65, 8.

Ἴσος; *εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον*, *Caſaub.* 14, 3, 3. n. *ἴσον ἔχειν τοῖς προεστῶσι*, 6, 57, 8. *ἴσα πάντα ποιεῖν πᾶσι*, 2, 38, 8. *ἴσον πᾶσι μέτεστι τῆς πολιτείας*, æquo jure ſunt omnes in rep: 4, 22, 4. *ἴσαι διαλύσεις*, æquum fœdus, 21, 12, 9. *κριταὶ ἴσοι καὶ δίκαιοι*, 25, 5, 3. *ἐν ἴσῳ κριτῇ*, 17, 6, 1. *ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ*, apud æquos judices, 16, 27, 3.

ἐξ ἴσου, ex æquo; æquali, æqua ratione; *ἐξ ἴσου πᾶσι τῆς ὠφελείας οὔσης*, 10, 17, 5. *ὁ ἐξ ἴσου κίνδυνος*, 9, 4, 4. *ἐπ' ἴσον*, peræque, pariter, æqualiter, 6, 38, 4. 8, 3, 2. *καὶ διακοπτόμενοι παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς*, quamquam concidebantur, tamen pariter, peræque, nihilo minus, animis durarunt, 2, 30, 7. n. *ἐπ' ἴσον*, *vel ἐπίσου*, *idem*; *συνέβη τοὺς Ῥωμαίους ἐπ' ἴσον πολιορκεῖν καὶ πολιορκεῖσθαι*, 1, 18, 10. *Conf.* ἔπισος. *κατ' ἴσον*, æquabili ratione, 10, 44, 7. *Pro mendoſo ἐπ' ἴσον διὰ*, 2, 35, 5, *ἐπεισόδια reſtitui ex mente Caſauboni.*

Ἰσοταχής, pari celeritate, 10, 44, 9.

Ἰσοταχῶς, 34, 4, 6.

Ἰσότης πολιτική, 6, 8, 4. 2, 38, 8.

Ἰσοϋψής, æquali altitudine, 8, 6, 4. n. 9, 21, 10. 9, 41, 6.

Ἱστάναι; *στήσαντες ἐπὶ τούτων*

τὴν διήγησιν, ſin hi-
nem ſiſtemus, pauliſ
rumpemus, 3, 2, 6.
ἄφανοι, *quod deder*
ces, 20, 10, 9. n.
σαν mutavi. Pro ὁμ
σαντες τοῖς παροῦσι
3. n. *ὁμόσε συστάντ*

Aor. 1. *στῆναι*, ſta
κε τοῖς Αἰτωλοῖς ἀνα
εἰς τὸ στῆναι, tem
dit Ætolis ad ſtandu
quo ſeſe firmarent, a
resque colligerent, &
ſtendum ſeſe compon
61, 4. *Sic συνεγγίσα*
λει, πρὶν ἢ στῆναι
λεύσασθαί τι τοὺς
τας, 4, 73, 1. *ἔστ*
νοίᾳ, confirmatus e
21, 9, 3. *ἀνδρωδῶς*
riliter ſtetit, viriliter
1. 31, 8. *μετρίως*
βέλτιον ἢ κατὰ τὴν
της πρεσβείαν, 31,

Eodem modo in P
τῆς ἐλπίδος ἐπίσης
πᾶσιν, quum eadem
ta, firma ſtaret omni
16, 9. *χρεία ἑστη*
τεταγμένη, uſus cert
11. *λογισμὸς ἑστὼς*
bi conſtans, firmum
3, 105, 9. *λόγον οἱ*
τα μεθοδικὸν οὐδ'
quæ ſtabilem certamq
nem non habent, 9
Vulgatiſſimus ille
λος στρογγύλος ἐν
εἱστήκει, tignum ter
ris navium ſtabat, ere
1, 22, 4. *Ceterum*
rita compoſitorum v
μι a Polybio non ſ

vel paſſiva notione, ut
o ab aliis ſcriptoribus
ois, verum etiam Activa
me frequentantur; qua
e cum alibi paſſim monui,
ad 3, 94, 7. & ad 10,
2.
ταοθαι, ſtare, (in acie)
12, 2. 18, 13, 6 & 9.
νὸς ἐμποδὼν ἱσταμένου,
ine reſiſtente, impediente,
9, 15. Translate, ſeſe
e; κατὰ τὸν πόλεμον
ως ἵστασθαι καὶ ἀγεννῶς,
1, 2. ἐν ταῖς περιπετεί-
ευλαβῶς ἵστασθαι καὶ
χῶς, 18, 16, 4. ὀρθῶς
ντο, recte fecerunt, 33,
3. κατὰ τὸ βέλτιστον
ιενοι ἐν τοῖς ἰδίοις πολι-
ιασι, ab optimis partibus
s, optima conſilia ſequen-
16, 3, 4. Et στήσασθαι
accuſ. caſu, notione acti-
δεόντως στήσασθαι τὰς
ωμάτων θεραπείας, de
:o, corporum curam &
onem recte inſtituere, 3,
,
ιμεῖν, velis expanſis na-
:; ναῦς ἱστιοδρομοῦσα,
, 9.
ῶ · 1) inquirere cogno-
i cauſſa, explorare; ἱστο-
ιμελῶς, 9, 14, 3. ἱστο-
οὶ πυνθανόμενος ἐπιμε-
ὴν προδοσίαν τῶν Κελ-
ων, 10, 7, 1. παρὰ τῶν
ρων ἱστορήσας περὶ τοῦ-
9, 19, 3. ὑπὲρ ὧν κα-
οὶ παρέργως ἱστορήσας,
, 4. 2) explorando co-
ere, cum accuſ. 3, 38,
1, 61, 3. narratum lege-
re vel audire, 2, 17, 2. 12, 3, 5. ſic & περί τινος, 1, 63, 7. περὶ τῶν πράξεων παρ' αὐτῶν ἱστορηκέναι τῶν παρατετευχότων, res geſtas accepiſſe, cognoviſſe ex eis ipſis qui rebus interfuerunt, 3, 48, 12. οἱ ἱστορηκότες, rerum geſtarum ſcientes, 4, 8, 4. 3) ἱστορεῖν ὑπὲρ πραγμάτων, narrare, exponere res geſtas, 4, 47, 2. & quidem præſertim copioſius enarrare, (ut ſit idem quod ἐξαριθμεῖσθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, cui opponitur μνησθῆναι κεφαλαιωδῶς,) 1, 13, 7. ſed & ſimpliciter narrare, commemorare quocumque modo, ſive id copioſius fiat, ſive brevius, ut, ταύτης μείζω περιπέτειαν οὐδ' ἱστορῆσαι συμβέβηκεν, 1, 37, 3. εὐεργεσίαν μείζω ταύτης οὐδ' ἱστορεῖσθαι νομίζω, 9, 36, 2.

Ἱστορία, ἡ, generatim, ſtudium, inveſtigatio & contemplatio rerum quarumcunque, indeque hauſta notitia; tum, hujus notitiæ communicatio cum aliis, & narratio eorum quæ inquirendo cognovimus; ſigillatim vero eſt rerum in vita hominum geſtarum narratio & expoſitio, ἡ τῶν πραγμάτων σύνταξις, ut ait Polyb. 1, 4, 1 ſq. conf. Adnot. ad 1, 2, 8. adde lib. 1. c. 1. totum; 3, 31, 11 ſq. 3, 32, 6 & 4. &c. & Ind. Hiſt. ſub voce Hiſtoria. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, quæ ex hiſtoria, ex aliorum narratione cognoſcuntur, 1, 57, 5. 9,

14,

14, 1. ὅσα νῦν πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἱστορίαν, quæcumque hac ætate cognita ſunt, 15, 9, 5. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel vidimus vel fando cognovimus, 2, 14, 7. *Sed* οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, *ſunt* tempora quæ perſequitur, quæ complectitur noſtra hiſtoria, 4, 2, 2.

Ἱστοριογράφος, ὁ, 2, 62, 2. 12, 28, 5. 40, 6, 9.

Ἱστὸς, ὁ; ὀθονίων ἱστοὶ τρισχίλιοι, velorum *vel* lintei panni telæ ter mille, 5, 89, 2. *n.* *Sic Ioſephus in Ant. Iud.* *commemorat* βυσσίνης ὀθόνης ἱστοὺς ἑκατόν. — ἐπάρασθαι τοὺς ἱστοὺς, tollere, pandere vela, 1, 61, 7. καθελέσθαι τοὺς ἱστοὺς, contrahere, 1, 61, 1.

Ἴσχειν, *i. q.* ἔχειν; οὐκ ἴσχει παῦλαν, non habet finem, 1, 81, 6. εὐδίαν ἴσχει ὁ κόλπος, 10, 10, 3. *Sed* & valere; *ut*, αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι ἄρτι χαλκοῦν, καὶ παραυτίκα τάλαντον ἴσχουσι, 5, 26, 13. — „*Sic* & *Ioſeph. Ant.* 14, 7, 1.“ *Ern.*

Ἰσχνῶς εἰπεῖν, ut brevi, ut ſicce dicam, *vel* ut tenuiter, *i. e.* ut leniter, ut parum dicam, ne quid amplius, ne quid gravius dicam, 1, 2, 6. *n.* — „ἰσχνῶς εἰπεῖν *eſt* tenuiter, enucleate dicere; *unde* ἰσχνότης *in formis orationis eſt. Sed id h. l. non convenit. Itaque ſuſpectum eſt* ἰσχνῶς *Caſaubono, ut Cl. Tayloro idem verbum in Or: Lycurgi.*“ *Ern.* — *At quod f*

biani hujus loci in mo

curriſſet Tayloro, ſal

per ſe putidam judica

cem ἰσχνῶς, *nec, nisi*

eam, pronunciaſſet.

Lycurgi Orat: contr

cratem; in Reisk. edi

torum Græc. Vol.

192 *ſq.*

Ἰσχυροποιεῖν τι, argume

quid confirmare, demo

28, 17, 7.

Ἰσχυρὸς; ἰσχυρὰ διατρ

κατάπληξις, 1, 42, 11.

ρὰν τροπὴν ποιεῖν, 1,

ἰσχυρὰ συνήθεια ἐγέ

τῷ πρὸς αὐτὸν, 31,

ἰσχυροτέρα φυλακὴ,

ἰσχυρότατος, 2, 38;

44, 6.

Ἴσως, 1) circiter, fere; 1

n. 1, 34, 8. 1, 56

3, 117, 3. 52, 11,

æquabiliter; διαδοὺς τ

ἴσως τοῖς στρατιώταις

13. 3) *i. q.* δικαίω

ἴσως χρήσασθαί τινι,

Ἰταμότης, ἡ, temeritas

dentia, 12, 10, 4.

Ἴτυς, ἡ, orbis clypei, 6

1, 22, 10.

Ἰχθὺς, ὁ; ἰχθύων βίο

verb. 15, 20, 3.

Ἴχνος, τό; στὰς ἐν τοῖ

ἴχνεσι, 37, 3, 3.

ἀληθείας, 4, 42, 7.

K.

Καθὰ, quemadmodum,

10. *n.* *cf.* καθάπερ.

Καθαιρεῖν, tollere, dep

cruce, 1, 86, 6. τ

τελῇ τῶν ἀνακειμένων ὅπλων καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, 5, 8, 9. *Sic* τὰς χρυσᾶς σημαίας καθελόντες, 2, 32, 6. *ubi corrupte vulgo* κατέχοντες *legebatur.* εἰ ἄνθρωπος ἀήττητα πλήθη καθεῖλε, proſtravit, delevit, 1, 35, 5. καθελεῖν τὰς σκηνάς, dejicere, detendere tentoria, 6, 40, 2. τὰ Φρούρια, deſtruere, demoliri, 4, 52, 8.

καθαιρεῖσθαι; καθελέσθαι τοὺς ἱστούς, contrahere vela, 1, 61, 1.

Καθαίρεσις ἡ τῶν τειχῶν, 23, 7, 6. *n. ex Urſini conject. Sic verbo* καθαιρεῖν τὰ τείχη *uſus eſt Appian. Hiſpan. c. 41. & ipſa tota phraſi,* ἔΦησαν τὴν σύγκλητον δυσαρεστεῖσθαι τῇ τῶν τειχῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι καθαιρέσει, *Diodorus Sicul. Leg.* 13. *e quo emendationem iſtam adoptavit Urſinus. Conf.* καθαιρεῖν.

Καθάπαξ, *præcedente* οὐ *vel* οὐδὲ, omnino non, prorſus non, ne quidem omnino, 1, 2, 6. 1, 20, 12. 3, 23, 2. 5, 67, 13. 6, 13, 7. *Abſque particula negante,* omnino prorſus; τὸ δικαιολογεῖσθαι καθάπαξ ἀνεγίνωσκον, 3, 21, 6. ἢ δυνατοῦ καθάπαξ ὑπάρχοντος, aut ſi omnino, ſi modo ullo pacto fieri poſſet, 8, 17, 6. οὐκ ἐδύνατο συννοῆσαι - - οὐδὲ καθάπαξ εἰ πάρεστι, ne hoc quidem diſcernere potuit, an omnino adeſſet, 8, 22, 3. καθάπαξ *pro* καθάπερ *voluit Reiskius,* 5, 67, 2. *de quarum vocum confuſione dictum in Adn. ad h. l.*

Καθάπερ, 1) veluti, 12, 23, 7. 12, 24, 6. *Fr. gr.* 99. καθάπερ ἂν ἐγγευσάμενος αἵματος, 7, 13, 7. *n. conf. voc. ſeq.* 2) quemadmodum, 10, 26, 8. *& paſſim alibi. Sic* καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις, quemadmodum armis, ſic & juribus, 5, 67, 2. *n. ubi Reiskius* καθάπαξ *voluit; de quarum particularum confuſione dictum in Adn. ad l. c.*

καθάπερ, *invitis msstis, pro* καθά που *editum erat,* 3, 107, 10. *n. Rurſus* καθάπερ *alieno loco habuit codex Peireſc.* 10, 26, 9. *n.*

Καθαπερανεὶ, *vel* καθάπερ ἂν εἰ, *i. q.* καθάπερ, 3, 32, 2. 18, 37, 10 40, 5. 8. *Conf. Not. ad* 7, 13, 7. καθάπερ γὰρ ἂν εἰ, 24, 8, 2.

Καθαπερεὶ, *i. q.* καθάπερ *&* καθαπερανεὶ, 15, 6, 8.

Καθάπτειν, adligare, religare; καθῆπτε, 8, 8, 3. *Sed* καθάπτεσθαι τῆς οὐραγίας, extremum agmen laceſſere, carpere, 1, 19, 14.

Καθαρεύειν περί τι, ab aliquo delicto purum eſſe, 6, 56, 15.

Καθάριος, mundus, nitidus; καθαριώτερα ὅπλα τῆς χλαμύδος, 11, 9, 5. *n. ubi tamen* καθαρσιώτερα *codices habent, fortaſſe ex* καθαρειότερα *corruptum.*

Καθαρίως συνορᾶσθαι, clare, dilucide perſpicere, 6, 3, 4.

 καθα-

καθαρίας ὑποδεῖξαι πάντα, 15, 5, 5. ubi *Erneſtus cum Caſaub. interpretatur* bona fide, nihil mentiendo. καθαρῶς *vide infra.*

Καθαρμόζειν; τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ, apte diſpoſuit, ordine diſpoſuit, 4, 65, 4. *n.* — „*qui locus eſt vitioſus,*" *Ern.*

Καθαρμὸς, ὁ, luſtratio, purgatio, καθαρμὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖσθαι, 22, 24, 9. *Spicil. lib.* 24. *num.* 1. καθαρμὸς, *tropice, de* ſublatione improborum e repub. 32, 21, 3. καθαρμὸν ποιεῖσθαι, 4, 21, 9. *eſt* ſolennibus ceremoniis luſtrare urbem, *contaminatam ſceleſtorum hominum præſentia.*

Καθαρότης, ἡ περὶ τὰ χρήματα, integritas, abſtinentia, 32, 11, 9. *cf.* καθαρεύειν & καθαρῶς.

Καθάρσιος, *vide* καθάριος.

Καθαρῶς ἀνεστράφη, puris manibus verſatus eſt, 40, 11, 3.

Καθέδραι, αἱ ἐπὶ τῶν πλοίων, ſedes remigum in navi, 1, 21, 2.

Καθέλκειν τὰς νῆας ἐκ τῶν νεωρίων, deducere naves in mare e navalibus, 14, 2, 1. *Fr. gr.* 82. *n. Conf. verb. ſeq.*

Καθελκύειν τὰς ναῦς, *i. q. præced.* 1, 21, 3. 1, 36, 10.

Καθεστὼς, *vide in* καθιστάναι.

Κάθετος, ἡ, 34, 6, 7.

Καθηγεμὼν, ὁ, (*i. q.* ὁδηγὸς,) 3, 48, 11. 3, 41, 9. 3, 42, 6. 4, 40, 8. ἀρχηγὸς καὶ καθηγεμὼν, 2, 40, 2. 7, 14, 4.

Καθήκειν, 1) pertiner
quem ut legitimum d
ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἤδη κ
κόντων σφίσι πολε
1, 6, 6. 18, 24, 3
pertinere ad locum
attingere; ἡ Μηδία
πρὸς τὴν Μεσοποτα
44, 6. τὰ ἔθνη τὰ
Εὔξεινον πόντον κα
5, 44, 8. 3) adve
propinquare, adpetere,
pore; τῶν χρόνων ἤ
κόντων, 5, 30, 7.
αἱρεσίων καθηκόντ
67, 1. μηδέπω τὶ
αὐτῷ καθηκούσης, q
dum adeſſet ei tempu
magiſtratum, 4, 14,
ἡκούσης αὐτοῖς συν
τὰ τὸν καιρὸν τοῦτ
adeſſet tempus con
7, 1.
Inde καθῆκεν g
dicitur id cujus temp
quod eſt hujus ten
loci, quod pertinet
quod aptum & idoneu
id de quo agitur. *Si*
ήκουσα σύνοδος νε
σία, legitimus conve
tus conventus, cujus
gitimus dies adeſt,
4, 15, 8. 4, 26, 7.
1. ἡ καθήκουσα
χορηγία, idoneum
commeatus idoneus,
& 4. τὰς ἐσθῆτ
λάμβανε τὰς καθηκ
ταῖς περιθεταῖς, ve
venientes, aptas, p
ad quodque capillame
78, 3. *Et* τὸ καθ
quod pertinet ad rem

...s & hunc locum, quod ...nit, officium, 6, 6, 7. ...2, 7. *Fr. gr.* 78. ...ντως καὶ δικαίως, 5,

...ῦν, clavis firmare, 1,

...ρεία, *olim vulgo* καθη-..., ἡ, vita quotidiana, quo... vitæ actio, 6, 33,

...χάζειν, quieſcere, 9,

...ζειν; ἐφ' οὗ καθίδρυται ... 10, 10, 8.

...αι, demittere, dejicere; ...ς χεῖρα σιδηρᾶν ἐξ ἁλύ-...δεδεμένην, 8, 8, 2. καθ-...τὰς χεῖρας ἀμφοτέρας ...κύνησα, utraque manu ...ım demiſſa adoravit, 30, ...: καθιέναι ἐνέδρας ἐπὶ ...ς εὐκαίρους, diſponere ...as opportunis locis 4, 63, *cui opponitur* ἐξαναστῆ-... (*ſurgere ex inſidiis*) καθ-... τὸ στρατόπεδον εἰς ...κν *&c.* deducere, demit-... exercitum in locum ali-... *periculoſum*, 3, 70, 11. ...2, 7. (*cf. Adnot. ad* 3, 4.) *Et reciproce*, εἰς ...νοήτους τόπους καθιέ-... *ſcil.* ἑαυτὸν *vel* ἑαυτούς, ...ca non explorata deſcen-..., ſeſe committere, 3, 48, ... *Sic* 3, 80, 4. 30, 20, ... *Et adjecto pronomine* ...*proco*, τῶν πολεμίων καθ-...ρ ἐς παλίγκυρτον αὐ-... καθεικότων, *Fr. gr.* 99. ...*a grammatico adjectum* *pronomen, explicandi* ...*ſa.*

Καθιεροῦν ἱερὸν, conſecrare templum, 3, 22, 1. τὰ καθιερωμένα ἀναθήματα, 7, 14, 3. δίκαια ἐν στήλῃ καθιερωμένα, 9, 36, 9.

Καθικνεῖσθαι, *cum gen.* ſcopum attingere, conſequi propoſitum, perficere rem; καθικνεῖτο, καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς, 2, 38, 8. 2, 55, 6. *& in præt. paſſivo, activa pariter notione*, καθιγμένος τῆς ἐπιβολῆς, *Fr. gr.* 80. καθικέσθαι, καθίξεσθαι τῆς ἀρχῆς, regnum adipiſci, 5, 35, 5. τῆς προθέσεως, 4, 50, 10. 10, 4, 3. 10, 5, 7. οὐδενὸς καθικέσθαι, 2, 37, 9. *Et cum participio, ſubintellecto nomine* τῆς ἐπιβολῆς *vel* προθέσεως; ἡλίκην καὶ τειχίζειν ἐπιβαλλόμενοι καθίξονται, 5, 93, 5. ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀῤῥωστίας ἐκπονῶν καθῖκτο, *Fr. gr.* 22. *n. ubi mendoſe vulgo* καθῆστο.

Καθίζειν; *Active;* ſedere facere; καθίσαντες ἐπὶ τῶν εἰρεσιῶν τοὺς ἄνδρας, 1, 21, 2. καθισάντων αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, 8, 22, 9. conſtituere; κοινὸν καθίσας κριτήριον, 9, 33, 12. καθίσαντες δικαστὰς, 40, 5, 3. *Neutraliter*, ſedere; *de magiſtratibus, judicibus, concilio*; καθίσαντες χωρὶς ἀλλήλων, 6, 20, 2. καθίσαντος συνεδρίου, 6, 37, 1. 8, 23, 2. *ſic* 12, 16, 10. *n.* καθισάντων τῶν χιλίων *ſcripſi, pro vulgato* καθιστάντων. *Porro*, inſidere locum aliquem *cum exercitu;*

 καθι-

καθίσαντες εἰς ἕνα τόπον, 9, 26, 4. *sic dubitare fortaſſe non debueram corrigere καθίσαντες, εἰς τὰ πεδία, 9, 3, 7. pro καθιστάντες.* „*Tum de navibus in Syrtes incidentibus,* ſedere, hærere in brevibus; καθιστάντων τῶν πλοίων ἐν ταῖς βράχεσι, 1, 39, 3. 1, 51, 8 & 11. ἡ τετρήρης ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ χώματι, 1, 47, 5. ἐκάθισαν πρὸς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες, 20, 5, 7.

Καθιστάναι, conſtituere; καταστήσαντες ὑπάτους, 1, 16, 1. στρατηγὸν αὐτῶν Ἄρατον κατέστησαν, 5, 30, 7, n. 25, 2, 4. &c. *Sic & in Paſſ.* οἱ κατασταθέντες ὕπατοι, 1, 17, 6. 1, 29, 4. 1, 38, 6. 1, 39, 1. ἀγορανόμος καθεσταμένος, 10, 4, 6. καθεστᾶσθαι στρατηγὸν, 4, 84, 1. *Rurſus in Activo*, καθιστάναι τὰ ὅμηρα εἰς Ῥώμην, obſides Romam ſiſtere, 22, 15, 11. καθιστάναι τὰ χρήματα ἐν Ῥώμῃ, pecuniam Romam curare, Romæ repræſentare, 22, 15, 9. εἴ τι τυγχάνουσιν ἀπενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς πόλεις, 22, 26, 6. *Pro* reſtituere; τὸ πολίτευμα τὸ πάτριον αὐτοῖς καταστήσας, 2, 70, 1. n. — „*ſed arbitror legendum* ἀποκαταστήσας, *mox* ἀπολούς." *Ern. Vide Adnot. ad l. c. & conf.* 5, 9, 9. 9, 36, 4.

Aor. ſecund. κύριος κατέστη αὐτῶν, dominus eorum factus eſt, 5, 10, 2. ἐπὶ τοιαύτην γνώμην κατέστησαν, in hanc venerunt ſent[...] hoc ceperunt conſilium [...] 31, 8. n.

In Præteritis; ἐν [...] δυσθυμίᾳ καθέστασαν [...] *ſyncop. ex* καθεστά[...] in magnam anxietatem [...] rant, in magna anxieta[...] 1, 71, 2. θάλασσα [...] καὶ καθεστηκυῖα, tra[...] & ſtabilis, ſedata, 22, 1[...] „*Virgil.* cum ventis [...] mare." *Ern.* τὰ καθ[...] τα, præſens rerum ſtatu[...] τὰ καθεστῶτα κινεῖν, [...] vas moliri, 2, 21, 3. [...] 4. 4, 81, 1.

In Medio; κατεστ[...] τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, [...] Africa, rebus in Afric[a] politis, conſtitutis, 2, 1, [...] 2, 54, 2. 2, 8, 5. ἐπὶ τὴν Πελοποννησίων [...] καταστήσησθε, ſi vos [...] rium in Peloponneſios [...] pararetis, ſtabiliretis, [...] 10. n. καθίστασθαι τινα, ſtare adverſus [...] *in judicio, vel in diſc[eptatio]ne cauſſæ coram* [...] (*quod alibi dicit* [...] στασθαί τινι;) τοὺς [...] στησομένους ἐν τῇ συ[...] πρὸς τοὺς τῶν Ἀχαιῶν [...] βευτὰς, 25, 2, 5.

Κάθοδος, ἡ, reditus ab [...] 4, 52, 8. 35, 6, 1 & [...] τῶν Ἡρακλειδῶν καθ[...] 41, 4.

Καθολικὸς, generalis; κα[θολικὴ] ἀπόφασις, 1, 57, 4. [...] ἔμφασις, generalis e[...] 6, 5, 3. καθολ. κα[ὶ] ἱστορία, 8, 4, 11.

Καθολικῶς, univerſe, generatim, (opp. *κατὰ μέρος*) 4, 1, 8. 23, 9, 8. *αὗται αἱ χῶραι καθολικώτερον θεωρούμεναι*, 3, 37, 6. *οὕτω καθολικώτερόν πως ἐχρήσαντο τοῖς λόγοις*, 3, 21, 8.

Καθόλου, omnino, prorſus, 1, 4, 7. 1, 20, 2. *οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον*, ne quidem ulla navis longa, 1, 20, 13. generatim, univerſe; *καθόλου γράφειν* (*τὰς πράξεις*,) 3, 32, 8. n. *cui opponitur κατὰ μέρος γράφειν*, *ibid.* vs. 3. n. *Et adjective*, generalis, univerſus; *ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις*, 1, 4, 2. *ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν πραγμ.* 1, 4, 3. *τά τε κατὰ μέρος καὶ τὰ καθόλου πράγματα*, 1, 16, 11. *vertunt* tam privatæ res, quam publicæ; *poſſis pariter dicere*, res tam particulares, quam quæ ad ſummam rerum pertinebant.

Καθομιλεῖν; *ἡ καθωμιλημένη δόξα περὶ αὐτοῦ*, vulgaris, vulgata de eo opinio, 16, 5, 9.

Καθοπλίζειν; *in Medio*, *καθοπλισάμενος*, arma capiens, 3, 62, 7. n. 3, 67, 2. 11, 22, 7.

Καθόπλισις, *ἡ*, *τελεία*, 6, 23, 14. *ὁ τρόπος τῆς καθοπλίσεως*, 6, 23, 16.

Καθοπλισμός, *ὁ*, *Ῥωμαϊκός*, armatura, armorum genus, 3, 114, 1. *οἱ ἐν τοῖς βαρέσι καθοπλισμοῖς*, 3, 113, 7. 3, 115, 8. *τὸ τοῦ καθοπλ. ἰδίωμα*, 2, 68, 5. *ἀνέδοσαν ἑκάστοις τοὺς ἐπιτηδείους καθοπλισμούς*, 5, 64, 1 & 3. *ὁ καθοπλ. τῶν ἱππέων*, 6, 25, 3.

Καθορμίζειν (*ſcil. τὴν ναῦν*) *πρὸς πόλιν*, adpellere, navem in ſtationo locare ad urbem, 1, 53, 10. *καθορμίζεσθαι*, *καθορμισθῆναι*, *πρὸς πόλιν*, *idem*, 1, 21, 5. 1, 25, 1 & 9. 1, 41, 4. 33, 7, 3. *εἰς πόλιν*, 1, 39, 5. *εἰς τὴν νῆσον*, 5, 110, 2. 5, 16, 5. *εἰς τὸν λιμένα*, 1, 44, 6. *πρὸς Κεγχρεαῖς*, 5, 101, 4. *ἐν ταῖς Αἰγούσαις*, 1, 44, 2.

Καθόσον οἷοί τε ἦσαν, quantum in ipſis erat, 1, 7, 12.

Καθότι, ad hoc quod attinet quod, quatenus, 18, 19, 5. quia, quandoquidem, 18, 21, 6.

Κάθυδρος; *κάθυδρον χωρίον*, locus aquoſus, aqua abundans, 5, 24, 4.

Καθυπερέχειν τῷ πλήθει, prævalere, ſuperare numero, 2, 25, 9. *ταῖς εὐψυχίαις*, 11, 24, 6.

Καθυστερεῖν, *abſol.* morari, ſero venire, in tempore non adeſſe; *πολὺ καθυστερῶν*, 3, 96, 11. *τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων*, 5, 30, 5. *μεῖζον τὸ προτερεῖν ἐν τούτοις ἁμάρτημα τοῦ καθυστερεῖν*, 9, 14, 10. *καθυστεροῦσιν αἱ ἅμαξαι*, 22, 24, 11. *cum Dativo*; *i. q. λείπεσθαι*, inferiorem, minus bene inſtructum eſſe aliqua re, deteriori conditione eſſe; *καθυστερεῖν τοῖς βίοις*, *λείπεσθαι ταῖς οὐσίαις*, 22, 9, 9. n. *καθυστ. ταῖς παρασκε-*

σκευαῖς, 29, 3, 1. *Cum Præpoſ.* περὶ *& accuſ.* οὐ μόνον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ παρὰ πολὺ τἀδελφοῦ λειπόμενος, ἀλλὰ καὶ περὶ τἄλλα πάντα καθυστερῶν καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ κατασκευῇ, 24, 7, 5. *Cum Genit.* καθυστερεῖν τῆς ἐν τῇ Ῥώμῃ καταστάσεως τῶν ὑπάτων, 11, 33, 8. ὑπελείπετο καὶ καθυστέρει πάντων, ubique tardius occurrit & ſero atque fruſtra fuit, 5, 17, 7. καθυστερήσαντες τῆς εἰς Τέγεαν παρουσίας τοῦ Φιλίππου, ſerius quam Philippus, poſt Philippum Tegeam advenientes, cum ille jam inde rurſus eſſet profectus, 5, 50, 2. καθυστέρει τῆς ἐκτάξεως, non in tempore, nimis ſero aciem inſtruxit, 10, 39, 5. καθυστέρει τῇ συναγωγῇ τῶν καιρῶν, non ſatis tempeſtive cogere copias potuit, 5, 6, 3. *Cum Particip.* συνέταξε περὶ ταῦτα γιγνομένοις μὴ καθυστερεῖν, juſſit eos in hoc negotio non eſſe tardos, hoc negotium accelerare, 5, 16, 5.

Καθυφίεσθαι ἑαυτὸν, *i. q.* προέσθαι, deſpondere animum, deſperatione abjicere prorſus omnem ſui curam, 3, 60, 4. *n.*

Καὶ, *particula; 1) nonnumquam idem fere valet ac* ἢ, vel, aut, *in hujuſmodi locutionibus*, ἐν ἓξ καὶ πέντε σταδίοις, 1, 39, 12. *n. Sic* 3, 43, 4. 3, 51, 12. 4, 40, 8. 5, 90, 6. 10, 47, 9. 14, 10, 10. 18, 1, 8. *adde Add. ad* 1, 59, 1. *Eodem*

referri poteſt illud, πρ
καὶ πρὸς ἐπισκευὴν πλ
23, 3. *& ſimilia. Si*
tita eadem particula
-- καὶ, *valet idem ac*
3, 55, 4. 3, 57, 3.

2) *Redundare paſ*
deri poteſt; velut
ὅσον γε καὶ ἡμᾶς αἰδέ
4, 3. οἱ καὶ παραγεν
2, 12, 4. — „*ubi re*
eleganter (ait Erneſt
& Lucas in Actis." -
geminum illud eſt, ἃ κα
ἰδὼν, 1, 40, 14. *Huc*
referenda illa loquendi
ra vulgatiſſima, πολλ
κακὰ διειργάζοντο, 3,
πολλὰ καὶ δεινὰ πεπον
5, 6, 1. *&c. Tum in*
paratione unius rei cu
veluti, καθάπερ καὶ πε
κατὰ Λιβύην ἀπεσχεδ
οὕτω καὶ περὶ τῶν κατ
Κύρνον, 12, 3, 7. *ubi*
quidem loco percommo
eſſe καὶ *poterat; præ*
poſt particulam εἰ, *ut*
τινες ἕτεροι, ſi qui alii
Μασσιλιῶται, 3, 95,
καί τινες ἕτεροι, -- κα
μαῖοι, 6, 5, 11. *n.* 10
8. 17, 12, 3. *quibu*
exemplis conferri illud
rit, ἅμα καὶ τούτοις κα
ἄλλους Ἕλληνας, 10,
n. Maxime vero inſ
hanc particulam Po
amat ante verba πλ
πλείω, λίαν *& ſim. u*
men non omnino otioſ
ſed intendendi vim h
vide 1, 20, 6. *n.* 2, 8,
& locis ibi citatis adde

10. 1, 4, 8. 1, 39, 2. 2, 8, 2. 5, 34, 10. *n.* (*ubi* εὗρε *καὶ* πλείους *vulgo in* εὕρηκε πλείους *erat corruptum.*) *Sic & καὶ* πολλάκις, 9, 16, 2. *Eodem refer* 3, 40, 9. *n.* *Sæpe redundat καὶ in* κᾆτα, *quod vide.*

3) *καὶ ſæpe confunditur a librariis cum* κατὰ, *ex compendioſæ ſcripturæ ratione; quo etiam factum, ut ante* κατὰ *temere nonnunquam omiſſa ſit eadem particula* καὶ, *interdum etiam temere adjecta: vide Adn. ad* 3, 23, 3. *locisque ibi citatis adde* 10, 12, 4. *n.* 10, 34, 10. *n.*

Καινολογία, ἡ, verborum novitas & inſolentia, 38, 1, 1.

Καινοποιεῖν, novare, renovare, inſtaurare; τὰς τῶν συμμάχων ἐλπίδας, 3, 70, 11. τὴν δύναμιν, τῶν ὅπλων τὰ παλαιὰ διαλλάξαντα, 3, 49, 11. τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀρετῇ φήμην, 6, 54, 2. τὸν πόλεμον, 11, 5, 5. 21, 8, 10. πολλὰ καινοποιεῖ ἡ τύχη, multa novat, multa nova inducit fortuna, 1, 4, 5. 4, 2, 4. καινοποιεῖται συνεχῶς τὰ πράγματα, (*vel* ὁ πραγματικὸς τρόπος,) καὶ καινῆς ἐξηγήσεως δεῖται, novantur ſemper res in vita hominum geſtæ, & nova expoſitione indigent, 9, 2, 4. πάλιν ἐκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλούς, renovata eſt ira, 22, 14, 8. ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον τοῦ Σκιπίωνος, renovata eſt memoria & celebratio liberalitatis Scipionis, 32, 14, 9. καινοποιεῖν τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα, memoriam peccatorum renovare, 30, 4, 17.

Καινοποιΐα, ἡ, mutatio, nova rerum facies a fortuna inducta; τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυναστείας καινοποιΐας οὔσης, 4, 2, 10. (*Cf.* 1, 4, 5. 4, 2, 4. 9, 2, 4.)

Καινὸς; ἀεί τι καινὸν προσευρίσκον, 1, 68, 10. *n.* καινοί τινες ἀεὶ καὶ νέοι πρὸς ἀπάτας πεφύκαμεν, 5, 75, 4. *Cf.* κενός.

Καινοτομεῖν ἀεί τι, *in malam partem*, novi ſemper aliquid moliri, 1, 9, 1. καινοτ. τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. τὶ κατά τινος, 3, 70, 4. *in bonam partem. de imperatore*, ἐγένετο πρὸς τὸ καινοτομῆσαί τι καὶ πρᾶξαι τῶν δεόντων, 1, 55, 5. τὸ καινοτομεῖν, novarum rerum molitio, 15, 30, 1.

Καινοτομία, ἡ, τῆς οἰκείας πολιτείας, novatio, 13, 1, 2. τοῦ συμβαίνοντος, rei novitas, 1, 23, 10. ἕτοιμοι πρὸς καινοτομίαν, ad res novas moliendas, 35, 2, 3.

Καίριος; καιρία πληγή, 16, 3, 2. αἱ μάχαιραι (τῶν Κελτῶν) μίαν ἔχουσι τὴν πρώτην καταφορὰν καιρίαν, 2, 33, 3.

Καιρίως ἅπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, 1, 59, 3. πατάξας τῷ δόρατι καιρίως, 11, 18, 4. καιρ. πληγείς, 2, 69, 2. *Conf.* κυρίως.

Καιρὸς, ὁ; 1) tempus; τοῖς καιροῖς εἴκειν, 3, 9, 7. ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς καιρὸς (*mend. vulgo*

vulgo κλῆρος) εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, 10, 30, 8. *συνθέμενος ἡμέραν καὶ καιρὸν καὶ τόπον*, 3, 99, 4 *ſq.* &c.

2) opportunum tempus, opportunitas, occaſio; *κρατεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ἀνθρωπείων ἔργων ὁ καιρὸς*, 9, 15, 1. *οἰκειότερον λαβόντες τοῦ παρόντος καιρὸν*, 1, 36, 4. &c. *ἐάν τις ὑποπίπτῃ τοιοῦτος καιρὸς*, 10, 17, 5. *μὴ καταπροΐεσθαι τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας καιροὺς*, occaſionem non omittere recuperandæ libertatis, pugnandi pro libertate, (*conf. mox num.* 3.) 1, 77, 3. *ὁ τοῦ πράττειν καιρὸς*, 5, 98, 5. *τῶν καιρῶν παρόντων αὐτῷ*, 4, 48, 10. *χρώμενος, συγχρώμενος τοῖς ἰδίοις καιροῖς*, 1, 30, 10. 18, 34, 6. *πρός τε τὸν τοῦ δήμου καὶ τὸν τῆς μητρὸς καιρὸν ἁρμοσάμενος*, 10, 5, 7. *μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν*, magnam opportunitatem habens pro poteſtate quidvis agendi, (& *ſeſe ditandi*,) 40, 10, 3. *οὐ τὸν τῶν πραγμάτων καιρὸν ἐκλεγόμενος, ἀλλὰ τὸν ἴδιον*, agendi conſilia non rerum temporibus adcommodans, ſed ſuis, 3, 70, 8. *τῆς φάλαγγος εἰς καιρὸς καὶ τόπος*, 18, 14, 2 *ſq.* *τὸν θυρεὸν συμμετατίθεσθαι ἀεὶ πρὸς τὸν τῆς πληγῆς καιρὸν*, ſcutum in eam ſemper partem convertere quæ eſt ictui opportuna, unde ictus accidit, 18, 13, 7.

3) tempus grave & periculoſum, & i. q. *κίνδυνος*, periculum, certamen; *καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι*, varia, dubia & periculoſa tempora, 18, 36, 6. *καιρὸς δεινότατος*, graviſſimum periculum, 3, 109, 6. *ἴσον εἶναι πᾶσι τὸν κίνδυνον, καὶ κοινὸν τὸν καιρὸν*, 17, 1, 8. *ὁ ἐπιφερόμενος καιρὸς*, imminens periculum, 9, 38, 1. *οἱ περιεστῶτες καιροὶ*, præſentia pericula & calamitas, 4, 46, 5. *ὁ περιστὰς καιρὸς τὴν Ἰταλίαν*, 20, 9, 1. *πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ πράγματα*, 29, 11, 12. *τοῖς καιροῖς τινος συνεπιτίθεσθαι, συνεκεμβαίνειν*, 18, 15, 3. 20, 11, 7. *οἱ ἐνεστῶτες καιροὶ*, 16, 28, 8. *οἱ ὑπὲρ τῆς πατρίδος καιροὶ*, certamina pro patria, 16, 9, 5. *ὁ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου καιρὸς*, 1, 57, 1.

4) *cum variis Præpoſitionibus; ἐκ τοῦ καιροῦ*, 2, 24, 5. *non verti debuit* neceſſario tempore, *ſed* ex tempore, raptim, celeriter, *ut* 10, 43, 9. 18, 9, 8. de improviſo, e re nata, 18, 17, 7. *Rurſus eadem dictio ἐκ τοῦ καιροῦ*, 6, 32, 3 *ſq.* (*ubi opponitur τῷ ἐξ ἀρχῆς*) *eſt* per occaſionem, ex occaſione aliqua, pro tempore, *fere ut ἐκ τῶν καιρῶν*, 10, 45, 2. *ubi vertimus* pro temporum diverſitate. *ἐν καιρῷ*, in tempore, opportuno tempore, oblata occaſione, 2, 45, 4. 9, 12, [illegible] *Sic σὺν καιρῷ*, 2, 38, 7. 2, 40, 1. 8, 30, 4. [illegible] 108,

108, 1. 9, 12, 2. *καθ' οὓς καιροὺς*, quo tempore, 2, 39, 1. *τὰ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι*, quæ quoque tempore (memorabilia) acciderunt, in Chronographiis memoriæ mandantes, 5, 33, 5. *πρὸς καιρὸν*, i. q. *ἐκ τοῦ καιροῦ*, ex tempore, pro tempore, raptim, prout tempus ferebat; *τὰ πληρώματα τελέως ἦν ἀνάσκητα, καὶ πρὸς καιρὸν ἐμβεβλημένα*, 1, 61, 4. & i. q. *ἐν καιρῷ*, in tempore, tempeſtive; *ὠρχήσατο παρέμφασιν καθηκούσῃ μὲν, οὐδαμῶς δὲ πρὸς καιρὸν*, 2, 8, 9. *Rurſus, cum articulo*, *πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζειν*, e re nata jocari, 10, 4, 8. *πρὸς τὸν δέοντα καιρὸν*, opportune, opportuno temporis momento, 1, 61, 7. *ſic εἰς τὸν δέοντα καιρὸν*, 2, 26, 1, *παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν*, ſtatim, in præſentia, 8, 14, 3. *cui opponitur τὸ χρόνον ἔχον*, quod tempus & moram deſiderat, *ibid.* *ὁ παρ' αὐτὸν ὢν τὸν καιρὸν*, qui rei ipſi, certamini ipſi, præſens intereſt, 2, 29, 2. *ſic παρ' αὐτοὺς εἶναι τοὺς καιροὺς*, rebus gerendis, periculis, certaminibus præſentem intereſſe, 5, 41, 7.

Κακεντρέχεια, ἡ, malignitas in alios, 4, 87, 4.

Κακία, ἡ, pravitas, malitia; *ἄνοια μετὰ κακίας, τὸ δοκεῖν &c.* 4, 27, 7. *αἱ τοιαῦται κακίαι*, 4, 27, 3. ignavia, 4, 31, 8. vitium quodvis; *εἰς τὴν οἰκείαν κακίαν ἐκτρέπεσθαι*, 6, 10, 2. & 4. & 7. 6, 48, 4.

Κακοζηλία, ἡ, prava æmulatio, 10, 25, 10: *ubi cum κακοζηλωσία vulgo legeretur, monuit Erneſtus, pro κακοζηλία id eſſe poſitum, & ſic reſcribendum, aut κακοζηλώσεις.*

Κακοήθεια, ἡ, malignitas, ingenii morumque pravitas, 5, 50, 5.

Κακοκρισία, ἡ, judicii pravitas, 12, 24, 6.

Κακομηχανεῖν περὶ τοὺς φίλους, fraude uti adverſus amicos, 13, 3, 2.

Κακόνους Ῥωμαίοις, male animatus, 40, 8, 2.

Κακοπάθεια, ἡ, καὶ ταλαιπωρία, 2, 25, 10. 3, 17, 9. 5, 42, 9.

Κακοπαθεῖν, ὑπὸ τοῦ ψύχους, 3, 72, 5.

Κακοποιεῖν καὶ λυμαίνεσθαι τὴν χώραν, 4, 6, 10. 8, 14, 1. κακοπ. καὶ διαφθεῖραι τὰς νῆας, 13, 4, 1.

Κακοποιὸς, maleficus, 15, 25, 1.

Κακοπολιτεία, ἡ, prava reip. adminiſtratio, 15, 21, 3.

Κακοπραγία; *αἱ ἐν τῷ ζῆν κακοπραγίαι*, ærumnæ, moleſtiæ, adverſitates fortunæ, 8, 14, 8. 9, 39, 6. *n.*

Κακοπραγμονεῖν, dolis uti, 3, 2, 8. 4, 82, 3. malo animo, perfide agere, 4, 15, 8.

Κακοπραγμοσύνη, ἡ, malitia, vafrities, fraus, malæ artes, perfidia, 4, 23, 8. 4, 27, 2. 5, 1, 7. 5, 41, 1. 9, 11, 3. 9, 39, 6. 13, 3, 1. 13, 5, 1. 16, 22, 8. *κακοπρ. αὐλικὴ*, calliditas aulica, 15, 34, 4.

Κακο-

Κακοπράγμων. κακοπραγμονέστατος, perfidiſſimus, 8, 14, 3.

Κακοῤῥημοσύνη, ἡ, turpis oratio, fœdus ſermo, 8, 12, 3.

Κακὸς, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, 5, 11, 1. *cf.* κακῶς.

Κακοτροπεύεσθαι πρός τινα, fraudulenter agere cum quo, 5, 2, 9.

Κακουργία, ἡ, vafrities, 33, 14, 2.

Κακουχία, ἡ, mala adfectio corporis, *fracti moleſtiis, fame &c.* 3, 64, 8. vexatio ab alterius vi, 5, 15, 6.

Κακῶς διακεῖσθαι, male ſe habere, malo loco eſſe, 2, 2, 8. κακοὶ κακῶς ἀπολώλασι, 7, 3, 2. κακῶς, quod 2, 9, 3, *erat vulgatum, in ἀκάκως mutavi.*

Καλαμίς, ἡ, arundinetum, 3, 71, 4. *n. ubi nos ex aliis codd.* κάλαμοι *reſtituimus.*

Κάλαμος, ὁ, 3, 71, 4. *n.* 14, 1, 7 & 15. καλ. μυρεψικός, 5, 45, 10.

Καλεῖν, ἐπ' ὀνόματος τινὰ, 35, 4, 11. πόλεμος ὁ πρὸς Φαλίσκους καλούμενος, 1, 65, 2. *n.* ἡ μάχη ἡ καλουμένη περὶ τὴν Τάφρον, 4, 33, 6. τὴν τῶν Ὄμβρων καλουμένην χώραν, Umbriam, 3, 86, 9. *n.* ἐν ταῖς καλουμέναις Αἰγούσαις, κειμέναις δὲ &c. 1, 44, 2. *ubi poſt* καλουμέναις *excidiſſe videtur* μὲν *particula, referenda ad ſequentem* δὲ; *ſic* ἣ καλεῖται μὲν Κλούσιον, ἀπέχει δὲ, 2, 25, 2. *cf. Adn. ad* 29, 11, 8.

Καλίκιοι, οἱ, calcei, 30, 16, 3.

Καλλίδενδρος; καλλιδενδρότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλιερεῖν, perlitare, 3, 11, 6.

Καλλίκαρπος; καλλικαρπότατος τόπος, 5, 19, 2.

Καλλονή, ἡ, pulcritudo, 1, 4, 7.

Καλλύνειν τὴν πλατεῖαν, ſcopis mundare viam, 6, 53, 4.

Καλλωπίζειν; κεκαλλωπισμένος, nitidiore cultu inſignis, 11, 9, 8.

Καλλωπισμὸς, ὁ; 11, 8, 5. ὁ ἐν τοῖς ἱματίοις, exquiſitior & delicatior cultus veſtium, 11, 9, 7.

Καλοκἀγαθία, ἡ, honeſtas, probitas; 2, 61, 4. 3, 107, 8. 5, 10, 3. 5, 12, 2. 35, 4, 8.

Καλοκἀγαθικὴ προαίρεσις, 7, 12, 9.

Καλὸς; καλὸν δὲ, *vel* καλόν γε, *ironice,* 11, 29, 4. *n.* καλὸν γὰρ, eſt enim præclara res, 16, 20, 2. τὰ πρὸ τούτου καλὰ, res ante præclare geſtas, 15, 7, 6. οὕτως εὐκαιρα πανταχῇ τὰ κακὰ γέγονε, 4, 35, 15. *n. ex lectione codicum nonnullorum, pro* κακά. *Rurſus* καλὸς & κακὸς *inter ſe commutata in nonnullis codd.* 10, 37, 10.

ἐν καλῷ θέσθαι τὰ κατὰ τοὺς Κελτοὺς, componere, in tuto locare, 2, 22, 10. ἐν καλῷ τοὺς πολεμίους ἀπειληφέναι, loco opportuno intercepiſſe hoſtem, 3, 92, 4. ἐν καλλίστῳ στρατοπεδεύειν, opportuniſſimo loco, 5, 24, 5. *n.* σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τοιαύτην τόλμαν, rem præclaram putantes, laudi ſibi ducentes, 1, 81, 9.

Καλ-

ἡ, urna, 31, 3, 17.
ν, τὸ, funiculus, 33, 3,
4, 3, 5.
ὁ, rudens; τοὺς κάλους
ιν, 6, 44, 6.
adverb. καλῶς ποιῶν
ὡς ἐκ τῆς συμβουλίας
ι, bene fecit quod ſe
prodiderit, bona noſtra
a ſe ipſum prodidit, 5,
καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλ-
ίκτην τὴν ὁδὸν, 28, 9, 7.
οἱ καλῶς ποιοῦντες καὶ
ἄγουσι καὶ τέτταρας
ίας ἀνδρῶν μαχίμων,
bona ſua fortuna tri-
ad quadraginta hominum
armare poſſunt, 29, 9,

ν περὶ τὸ ἀκρωτήριον,
, 11. κάμπτειν τὸν
νον, 1, 25, 8. 1, 54,
ὴν ἄκραν τοῦ Παχ. 1,
τὸ Λιλυβ. 1, 39, 5.
ντε κἂν εὔξασθαι τοῖς
ut deos etiam ſimus ora-
, 104, 11.
α, τὰ, clitellæ, Spicil.
8. num 3.
ἡ, canna, 14, 1, 15.
τὸ, caniſtrum; τὰ κα-
, 12, 4.
ὁ, 12, 7, 1. 34, 5,

, & deinde, 5, 15, 2.
Sed ſubinde abundat
ἔπειτα nil amplius
quam ἔπειτα; vide
ad 1, 4, 8. & ad 4, 45,
dde 9, 5, 2. 9, 38, 5.
7.
ἀὴρ, 9, 16, 3.
δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν
θαι, proverb. 10, 32, 11.
ii Hiſtor. T. VIII. P. II.

Καραδοκεῖν, exſpectare, *cum acc.* 3, 13, 3. 3, 34, 1. 5, 85, 1. τὸν καιρὸν, 1, 33, 11. τὸ μέλλον, 2, 52, 6. τινὰ, opperiri aliquem, 10, 40, 11. ſolicite obſervare aliquid, 10, 42, 6. 11, 13, 2.

Καρδιοφύλαξ, ὁ, pectorale, — „*armorum genus*, lamina ænea quæ pectori imponitur.“ *Ern.* 6, 23, 14.

Καρπεύειν τὴν χώραν, 10, 28, 3.

Καρπία, ἡ, (*ſive καρπεία*) τῶν χωρίων, 32, 2, 8. *n. ubi ἐπικαρπίαν viri docti malue-rant.*

Καρποῦσθαι; καρποῦνται γῆν πάμφορον, 9, 41, 11: μεγίστην καρποῦσθαι δοκοῦσιν εὐδαιμονίαν, 2, 62, 4.

Καρτερὸς ἀγὼν, acris pugna, 1, 27, 11.

Κάρφος, τὸ, ligneolum, tabella, *de teſſera militari*, 6, 36, 3.

Καρχήσιον, τὸ, carcheſium, tolleno, 8, 7, 10. *n.*

Κατὰ, *præpoſitio;*

1) *cum Genit. conſtructa ſignificat*

1) contra, *i. e.* in alicujus detrimentum; αἱ τῶν στρατοπέδων ἀντιπαραγωγαὶ κατ' αὐτῶν ἐγίγνετο, profectiones exercituum Romanorum ſecundum montium radices cum detrimento hoſtium erant conjunctæ, 9, 3, 10. ὃ κατὰ τῆς πόλεως ὑπελάμβανεν εἶναι, 10, 8, 5. ὅτι τὸ μέλλειν καθ' αὐτῶν ἐστὶν, 15, 26, 11. *Item* contra, *i. q.* verſus; ἐπεὶ τὸν κονιορτὸν ἑώρα κατὰ τῶν ἰδίων φερόμενον, 5, 85, 1.

καθ᾽ ὁποτέρων ὁ κονιορτὸς τραπήσεται, 11, 13, 2. *Quo referri poterit dictio illa,* κατὰ νώτου, a tergo, *quaſi* contra tergus, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 90, 2. *Eodem refero illud,* τούτους (τοὺς τόπους) εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ᾽ αὐτῶν, hæc loca ſtatim ipſi inter ſe, alii adverſus alios, (*nempe inter ſe confabulantes,*) deſignabant, 18, 29, 3. *Denique eodem referenda fuerit illa dictio,* τὰς κατ᾽ ἀλλήλων πράξεις γράφοντες, 28, 14, 11. *n. ſi modo vera ſcriptura, de qua valde dubito.*

2) per, *in hujuſmodi dictionibus:* διεσπάρησαν κατὰ τῆς νήσου, per inſulam diſperſi ſunt, 3, 19, 7. *n. Sic* ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας, 1, 17, 10. 3, 76, 10. 3, 102, 1. ἥλατο κατὰ τῆς χώρας, 40, 3, 10. τὰ καθόλου κατὰ τῆς οἰκουμένης πράγματα, res univerſæ per orbem terrarum geſtæ, 15, 36, 8. *Sed, pro* μένειν κατὰ χώρας, 4, 72, 4. *n.* κατὰ χώραν *ex cod. Med. adſcivi; ſic & 4, 45, 6. n.* κατὰ γῆν, *pro vulgato* olim κατὰ γῆς.

3) *i. q.* περὶ, de, quoad, intuitu, reſpectu, quod adtinet; ἐπεκράτησε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, invaluit, uſurpari cœpit de omnibus Peloponneſiis, 2, 38, 1. μηδεμίαν ἀφορμὴν μηδενὶ καταλιπεῖν, μήτε κατὰ τῶν ἐμπόρων, μήτε περὶ τοὺς δούλους, quod mercatores attinet, 4, 50, 3. *n.* τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ ἐπαγγελίαν, quod de filio pollicebatur, promiſſum reſpectu filii ipſius factum, 21, 12, 5. *n. ex codicum quidem lectione, quam non opus erat in κατὰ τὸν υἱὸν mutare. Fortaſſe & huc referendum illud,* κἂν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας πιστεύσας, 8, 22, 2. omnia ſuſpecta habens quæ ad alios pertinent.

4) κατὰ κοινοῦ, publice, publico nomine, 11, 30, 3. *n. ſi modo vera lectio, nec κατὰ κοινὸν ſcribendum. (conf. κοινός.) Habet quidem & κατὰ κοινοῦ δόγματος codex Bav. 20, 10, 4. n. quæ tamen ſcriptura vix ſana videtur. Pro olim vulgato* δεόμενοι καθ᾽ ἱκετηρίας, 2, 6, 2. *n. jam Caſaub.* μεθ᾽ ἱκετηρίας *reſtituit, quod meliores confirmant codices,*

II) *cum Accuſativo; qua de conſtructione notemus uſus ſequentes.*

1) *præcedente articulo* τὰ, *denotat* rem ipſam de qua agitur & quæcumque ad eam pertinent; τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. ἑτοιμάζειν τὰ κατὰ τὰς ναυαρχίας, 1, 66, 6. ἐχείριζε τὸ (*immo* τὰ) κατὰ τὴν ἀποστολὴν, 1, 66, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, 3, 8, 4. *ſq.* τὰ κατὰ τὴν Λιβύην, 1, 10, 5. *& ſexcenta hujuſmodi. Item rurſus,* τὰ κατὰ τὴν ἐρ-

ἐξῆγε, 1, 9, 6. 5, 34,
κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, in-
a & quæ ad illud perti-
10, 44, 1.
in duorum ſubſtanti-
concurſu, illud quod
κατὰ in Accuſativo con-
r, vim habet Genitivi;
eriphraſis potiſſimum
habet evitandi concur-
uſſa duplicis genitivi,
nen illud, quod regere
alterum, ipſum in
o poſitum eſt. Vide
a, quæ breviſſime tan-
dicabimus. ὁ κατὰ
ἐαιρεσίας χρόνος, *i. q.*
ρχαιρεσιῶν καιρὸς, co-
n tempus, 1, 52, 2.
τὸν ἥλιον ἀνατολὴ,
ἡλίου, 3, 113, 1. 3,
11, 22, 6. *ſic* ἡ
ὸν ἥλιον πορεία, cur-
9, 15, 6. ἡ κατὰ
ὼν κρίσις, *i. q.* τοῦ
exitus pugnæ, 3, 116,
κατὰ τὰς πλατείας
ατα, *i. q.* τῶν πλα-
6, 32, 1. τὰ κατὰ
ππον εὐεργεσίαι, *i. q.*
ίππου, 2, 48, 2. ὁ
νίβαν πόλεμος, 3, 8,
n valet ac ὁ τοῦ Ἀν-
όλεμος, bellum Han-
ni, *quemadmodum* τὸν
ίππου πόλεμον *dicit*
cum bellum, & alia
di. ὁ κατ᾽ Ἀντίο-
Ῥωμαίους πόλεμος,
τιόχου καὶ Ῥωμαίων,
Minus inuſitatum
lebet, τοῦ γεγονότος
ὺς Ζακανθαίους ἀτυ-
s calamitatis quæ Sa-
guntinis accidit, calamitatis Sa-
guntinorum, 3, 20, 6. *ſed*
inſolentius illud, ἅμα τῷ κα-
τὰ Ζακανθαίους ἀδικήματι,
ſimul cum injuria Saguntinis
illata, 3, 8, 1. *n. ubi vel* ἀτυ-
χήματος *commodius fuerat,*
vel adjiciendum aut ſaltem
ſubintelligendum participium
γεγονότι. *Sicut vero duo-*
bus locis modo prolatis no-
mina ἀτύχημα *&* ἀδίκημα
paſſive *accipienda ſunt intui-*
tu Saguntinorum; ſic con-
tra active *intelligendum no-*
men σύμπτωμα *reſpectu Gal-*
lorum in illa phraſi, τὸ κα-
τὰ τοὺς Γαλάτας σύμπτωμα
γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, 30, 1,
1. *Pariterque, ubi de* Vi-
ctoria *agitur, præpoſitio* κα-
τὰ *cum accuſ. variam & am-*
biguam vim habet; τὸ κατὰ
τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα,
2, 10, 6. *eſt* proſpera pugna
Illyriorum; *quemadmodum,*
ex vulgari ſermonis uſu, ad-
jecto verbo γίγνεσθαι, *vel*
ejus verbi participio, dicta
ſunt illa, τὸ τέλος τῆς συμ-
πάσης ναυμαχίας ἐγένετο
κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, ſumma
victoriæ penes Romanos ſtetit,
1, 28, 13. *&* γενομένου δὲ
τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρ-
χηδονίους, quum penes Car-
thaginienſes victoria fuiſſet, 1,
87, 10. *Sed in illo,* τοῦ κα-
τὰ τὸν Εὐκλείδαν προτερή-
ματος αἴτιος ἐγίγνετο Φιλο-
ποίμην, 2, 67, 8. *manifeſte*
reſpectu Euclidæ paſſive *intel-*
ligi τὸ προτέρημα *debet; nec*
tamen ita ut τὸ κατὰ τὸν

X 2 Εὐκλεί-

Εὐκλείδαν προσ. ſit proprie victoria de Euclida relata; ſed victoria quam Achæi in ea parte aciei reportarunt quæ ex adverſo Euclidæ ſteterat; de quo uſu præpoſitionis κατὰ vide mox num. 3. Rurſus vero activa vis obtinet in hoc, λελῦσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ Δαρδανίους, metu Dardaniorum, i. e. a Dardaniis incuſſo, liberari, 5, 97, 1. ubi parum commode Caſaubonus metu de Dardaniis in verſione poſuit.

4) Satis in vulgus nota ſunt illa: καθ' ἡμᾶς, noſtra ætate, 10, 47, 12. 4, 2, 2. οἱ καθ' ἡμᾶς, æquales noſtri, 16, 20, 8. οἱ καθ' ἡμᾶς καιροί, 1, 4, 1: εἴς τε τοὺς πρὸ ἡμῶν καὶ καθ' ἡμᾶς καιρούς, 4, 1, 4. Hæc de Tempore; iſta de Loco: ἡ καθ' ἡμᾶς θάλαττα, mare quod ad nos ſpectat, mare noſtrum, ſcil. mediterraneum, 1, 3. 9. & paſſim alibi; (conf. Θάλαττα, & Ind. Hiſt. in Mare, adde Adnot. ad Appiani Præfat. cap. 1. lin. 5.) Præterea illa, κατὰ πλείους τόπους, pluribus locis, 1, 45, 6. & ſimilia, quæ ſunt vulgatiſſima. In acie ſtare κατά τινα, eſt eo loco ſtare, ubi ex oppoſito ſtat alter, e regione; οἱ κατὰ τοὺς ἐλέφαντας ταχθέντες, 1, 34, 5. οἱ κατὰ τὸ λαιὸν τῶν ὑπεναντίων, 1, 34, 9. αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι νῆες, 2, 10, 2. κατὰ τὸν Δαρεῖον ποιεῖσθαι τὴν μάχην, ex adverſo Darii in acie ſtare, 12, 22, 2. quæ paulo ante ... 20, 2, 67, 8. Rurſ... collocatione in acie, κατ... ναῦν τάττειν, eſt ... naves in noniſi una ... fronte ſit, & ut ſinguli... ſingulas a tergo ſequitu... 26, 12. ubi in latina... ne, pro continua ſeri... ſpicuitatis cauſſa pr... continua recto ſerie ſ... qua directio contrari... ἐπὶ μίαν ναῦν ἐν μετ... 26, 13 & 15. ubi... omnes in una eademqu... te ſtant. καθ' ἕνα ... καὶ τρεῖς, ſinguli, bini... 1, 59, 7. καθ' ἑα... ſeorſim, ſolus per ſe, ... καθ' ἑαυτοὺς στρατ... αι, 1, 24, 4. Sic ... καθ' αὑτὸ λεγόμενον, ... αὐταὶ καθ' αὑτὰς αἱ ... καὶ πράξεις, 8, 4, 3. ... αὐτὸν, pro ſua parte, ... nus in ipſo erat, 1, 52...

4) Vulgata etiam ... hæc: τολμηρότερον ... τὴν ἡλικίαν, quam pr... 5, 18, 7. μείζονα ... νος ἐλπίδων ἢ κατὰ τ... τηγίαν, 1, 8, 5. Pa... rior & haud ſatis ... eſt ille uſus, τὸ ἔλαττ... εὕρῃ (εὕροι mallem) ... ταλάντων μυριάδας, ... torio ſedeunt quindec... riades, 51, 7, 12. ... quod ex Reiskii eſt ... ra, ipſe Reiskius ... tus eſt quotannis, pr... tributiva quam habe... dum hac præpoſition...

…ejiciendum putavit, …is πεντ. μυριάδας: …o etiam κατὰ circi-…, intelligere, quam …w Henr. Stephanus …Gr. Ling. T. II. col. … exemplum attulit, …ακοσίων ἔτη, ferme … anni, incerto qui-…are.

…iectivis addita præ-…cit adverbia; κατὰ …paulatim, 3, 88, 1. … 4, 70, 7. 13, 7, …ua interpretatio ne-…, 116, 11. teneri …in illa phrasi, καὶ …κχῦ συγκλειόμενοι, …Casaub. breviori gyro …terpretatus est, & …ler breviori circulo. …υνεχὲς, continenter, ſtatim; vide in συν-…τ' ἐλάχιστον, ſen-…nque minimis mo-…3, 7, 10. Cum Sub-… κατὰ πόδας, vide … κατὰ τρόπον, vide …&c.

…paſſim a librariis …confunditur; vide …al, num. 3. κατὰ in …rruptam, 2, 66, 5. n. …, abſol. de tribunali …u descendere, 28, 4, …τέβαινε. κατὰ τὴν … 101, 2. ubi κατὰ …ν. non male.

…ν, τὰ τείχη, τὸν …ejicere, evertere, 1, …5, 4, 8. 1, 42, 9. …τὸ τῆς ἰδίας ὑποθέ-…σεως, 22, 6, 1. τὸ …τὸ κλέος τῶν ἰδίων

πράξεων, 22, 5. 11. n. ſter-nere, cædere, occidere, 3, 94, 6. 5, 14, 6. 5, 17, 4. 6, 37, 3. 6, 39, 3. 9, 7, 5. n. 10, 32, 5. 33, 7, 6. depo-nere, pendere, ſolvere pecu-niam, τρεῖς μνᾶς, 6, 58, 5. πέντε τάλαντα, 22, 9, 11. τὰς σαρίσσας, humeris dem-tas haſtas prætendere, 5, 85, 9. 11, 16, 1. 18, 7, 9. 11, 15, 6, n. ubi perperam olim καταλαβόντες pro κατα-βαλόντες legebatur, quem-admodum & 9, 7, 5.

καταβάλλεσθαι, funda-menta jacere urbis, fundare ur-bem, 10, 27, 9. conf. καταβολή.

Καταβαρεῖσθαι, premi, labora-re, 18, 4, 4. τῇ μάχῃ, 11, 33, 3. τοῖς ὅλοις, 18, 4, 8.

Κατάβασις, ἡ, 3, 54, 5. 5, 13, 5. τάφρος τὴν κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8.

Καταβιοῦν, vitam tranſigere, 12, 28, 6.

Καταβολή, ἡ, fundamentum, initium; (conf. καταβάλλε-σθαι;) καταβολὴν ἐποιεῖτο καὶ θεμέλιον ὑπεβάλλετο πο-λυχρονίου τυραννίδος, 13, 6, 2. ἐκ καταβολῆς ναυπηγεῖν σκάφη, novas e carina naves ſtruere, 1, 36, 8. n. Fr. gr. 82. ἐκ καταβολῆς κατηγο-ρεῖν, a prima origine, 26, 1, 9. (ſicut ἀνέκαθεν, 5, 16, 6.) Sic & 1, 47, 7. n. a prin-cipio interpretatur Erneſtus, θεωρῶν δ' ἐκ καταβολῆς αὐ-τῷ τὴν ἑταιρίαν συνεξορμήσα-σαν; qui locus cum multum olim me torſiſſet, nunc ſic plane accipiendus videtur,

X 2 videns

videns quadriremem, quæ olim ſimul cum ipſo (& *cum ipſius navi*) primum a ſtatuminibus in mare excurrerat, (*cujus ſtructura adeo probe ei nota erat.*)

ἐκ καταβολῆς Fragm. gramm. 84 & 85. *in ἐκ μεταβολῆς* mutavi.

Καταγγέλλειν *ῥύσια τοῖς Ῥοδίοις*, 4, 53, 2. *n. conf. ῥύσια.*

Κατάγειν, domum reducere, domum reportare; *κατάγοντες εἰς τὰς πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου*, 5, 105, 2. *κάλλιστον θρίαμβον καὶ καλλίστην νίκην τῇ πατρίδι κατάγων*, 11, 33, 7. (*cf. θρίαμβος.*) *κατάγειν τοὺς φυγάδας εἰς τὴν οἰκείαν*, exules in patriam revocare, reſtituere, 4, 17, 6 & 9. 18, 34, 7. *κατῆγον τοὺς ἐμπόρους*, captivos abducebant mercatores, *nempe, mari captos*, 5, 95, 4. *adde* 1, 83, 7. *Scilicet κατάγειν ναῦν eſt* navim mari captam ex alto ad littus deducere, 4, 6, 1. 16, 6, 10. *ſic τὰ κατηγμένα πλοῖα*, naves captæ quæ in portum erant deductæ, 15, 2, 2. & *οἱ κατηγμένοι*, 3, 28, 3. *Notione maxime propria & nativa, κατῆγε τὴν πτέρναν τῆς μηχανῆς ἐντὸς τοῦ τείχους*, caudam machinæ deorſum agebat, deorſum adducebat, 8. 8, 2.

κατάγεσθαι, ex alto terram repetere; (*cui opp. ἀνάγεσθαι*, in altum evehi;) *κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον*, 4, 19, 9.

Καταγαίου οἰκήματ., *Spicil. ex lib.* 24. *num.* 2.

Καταγελαστός; *vide Adn. ad* 4, 74, 2.

Καταγέμειν τῆς λείας, 14, 10, 2.

Καταγίγνεσθαι; *ἐν τούτῳ κατεγίγνετο πάντα τὸν χρόνον*, in hoc verſabatur, 32, 15, 6.

Καταγινώσκειν. 1) condemnare, *ἑαυτοῦ ἑκούσιον φυγαδείαν*, 6, 14, 7. 2) contemnere aliquem, ſpernere, pro nihilo ducere; (*majus eſt quam καταφρονεῖν*;) 1, 23, 5. *coll. ib.* 3. 5, 30, 1. 5, 1, 7. 5, 27, 6. 5, 35, 10. (*coll. ib.* 37, 10.) 5, 61, 4.

Καταγνύναι; *καταγνύμενα συμφῆ πρὸς ταῖς σπιλάσι*, 1, 37, 2.

Κατάγνωσις, ἡ, improbatio, 6, 6, 8.

Κατάγομος; *κατάγομον πλοῖον*, 9, 43, 6.

Καταγράφειν, 1) ſcripto conſignare, *τὰ ὅρκια*, fœderis formulam, 29, 2, 6. *κατέγραφον εἰς τοὺς τοίχους τὸν στίχον*, 5, 9, 4. 2) conſcribere, legere *milites*, 1, 49, 2. 2, 22, 8. 2, 23, 8. 3, 75, 5. 6, 26, 4. *ὁμήρους*, imperare deſignareque obſides, nominatim imperare, 29, 2, 6. *καταγρ. κοινοβούλιον ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἡγεμόνων*, conſcribere concilium, 28, 16, 1.

Καταγραφή, ἡ; *καταγραφὴν τῶν στρατιωτῶν ποιεῖσθαι*, delectum militum agere, 6, 19, 5. 6, 21, 1. 9, 6, 6. *γίγνεσθαι περὶ τὰς καταγραφάς*, *id.* 3, 40, 5. *Sed αἱ καταγραφαί*, 2, 24, 10. *ſunt* tabulæ militares, (*i. q. ἀπογραφαί*,) & 5,

…64, 2. … album militare, o ſcilicet deſcriptæ ſunt …es, cohortes. & qui in …lis militant." Ern.
…γή, ἡ, ἐπὶ τὴν βασιλείαν, …itio in regnum, 32, 23, 8.
…ίζεσθαι, 1) bellum ge… cum aliquo, pugnare ad… aliquem; συναχθῆς τῆς …ς, 42, 3. καταγωνίζ…σθαι, oppugnare ve…, 13, 5, 5. 2) debel… expugnare, devincere, 2, …, 3, 4, 10. ſic & tro… …, 77, 4. 13, 5, 6.
…ς; καταδεεστέρα με… …ortio deterior, inferior, …, 3. οὐ πολὺ καταδε…ε…ρότου, bonitate non …n cedens huic, 8, 35, 5.
…έστερος τοῖς ὑπάρχου… …ligentior, minus inſtru… re familiari, 32, 14, 3.
…μεῖσθαι τὰς πόλεις, 2. conf. 2, 43, 10. n. — …ere, ſcil. ut prædam …ociis, non diſſolvere, ut …h. vertit, nempe ne cum …, conjunctæ eſſent. …ai ſtatim ſynonymum …έμασθαι." Ern.
…ζειν. δίκην αὐτοῦ κατ… …ων ἱεροσυλίας, ſacri… crimine condemnarunt …, 13, 8, 7.
…ς, ἡ; πρὸς καταδίκας …κότες, judicio ad ex… condemnati, 26, 5, 1.
…ειν τι, aliquid ſequi, …re, 6, 42, 1.
…ή, ἡ; καταδοχὴν ποι… τὴν ἁρμόζουσαν, 23, …n. ubi vulgo καταλο… …ebatur, quod vide.

Καταδρομὴ, ἡ, incurſatio finium, 5, 95, 8. καταδρομὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, conviciis inſectari aliquem, 12, 23, 1 & 8.
Καταδύειν, active, demergere; ναῦς ὀκτὼ κατέδυσαν, 1, 25, 4. neutraliter, κατέδυσαν demerſæ ſunt, 1, 61, 6. Paſſiv. κατεδύοντο abdiderunt ſe, 15, 30, 3.
Καταδύνειν, neutraliter καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, paludibus merſi, 5, 47, 2. συνέβη τὴν ναῦν αὔτανδρον καταδῦναι, 6, 5, 2. niſi hoc præſens infinitivi tempus eſt, a verbo καταδῦμι.
Καταζευγνύναι; ἐν ταύτῃ τῇ πόλει κατέζευξε, manſit, diverſatus eſt, 5, 80, 2. καταζεῦξαι πρὸς τὸν Ἴβηρα ποταμὸν, (opp. ἀναζεῦξαι) conſidere cum exercitu, 3, 95, 3. παρὰ τὸν ποτ. 8, 15, 2. εἰς τὴν Σελεύκειαν, ad Seleuciam, 5, 46, 7. αὐτοῦ κατέζευξαν, 18, 3, 5.
Καταθαρρεῖν, 1, 40, 3. τοῖς ὅλοις, de ſumma rerum certam ſpem habere, 3, 86, 8.
Καταθέειν; κατέθει perperam olim edebatur ex Bav. pro κατετάχει, 1, 86, 8.
Κατaίρειν, ubi de maritimo itinere agitur, verti ſolet adpellere; & ſic apud Suidam κατῆρε, κατέπλευσε exponitur, & καταίροντες, καταπλέοντες. Eſt autem frequens apud Polybium hoc verbum: κατάραντες εἰς Πάνορμον, 1, 38, 7. εἰς τὴν Ἐπίδαμνον, 2, 10, 9. κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν, 2, 9, 7. εἰς τὸ Αἰλυβ. 3, 96, 13.

κατῆρας ἐπὶ τὴν Ἱερὰν νῆσον, 1, 60, 9. ἀποπλέων ἐντεῦθεν, κατῆρε παντὶ τῷ στόλῳ πρὸς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 56, 3. ἀνήχθη καὶ κατῆρε δευτεραῖος ἐκ Ταῤῥακῶνος εἰς τοὺς περὶ τὸν Ἴβηρα ποταμὸν τόπους, 3, 95, 5. *Sed peræque de pedeſtri uſurpatur itinere, & quidem potiſſimum ubi e montanis in planitiem pervenitur; quare in his percommode deſcendere vertitur, quamquam forte ſatis fuerit pervenire, quandoquidem v. c. de Philippo, a ſtuſtri redeunte, quo deſcenderat, (5, 19, 4.) pariter ait,* τεταρταῖος αὖθις εἰς τὰς Ἀμύκλας κατῆρε παντὶ τῷ στρατεύματι, *i. e.* quartis caſtris cum univerſo exercitu Amyclas rurſus pervenit, 5, 20, 12. *Ceterum de* deſcenſu aut adventu e montanis *novimus loca hæc:* κατῆρε διὰ τῶν στενῶν εἰς τὴν Πανορμῖτιν, 1, 40, 4. οἱ Κελτοὶ κατάραντες εἰς τὴν Τυῤῥηνίαν, 2, 25, 1. (*cf.* 2, 23, 5.) κατῆρε τολμηρῶς εἰς τὰ περὶ τὸν Πάδον πεδία, 3, 56, 3. (*ubi confer quæ proxime præcedunt.*) εἰς ταῦτα μέρη κατῆρε τῆς Ἰταλίας, 3, 36, 1. ὑπερέβαλον τὸν Ἀπέννινον, καὶ κατάραντες εἰς τὴν Σαυνῖτιν χώραν, 3, 90, 7. τὸ καλούμενον Ὀρεινὸν ὑπερέβαλον, καὶ κατῆραν εἰς Ἀπολλωνίαν, 9, 51, 3. 12, 17, 2. *n.* ὁρμήσας ἐκ τῆς Ἐλατείας, καὶ κατάρας εἰς τὴν Ἀντίκυραν, 18, 28, 7. *ubi imprudens ſervavi Caſauboni interpretationem,* cum Anticyram trajeciſſet; *debueram,* deſcendiſſet, *vel* perveniſſet, *ut monui in Ind. Hiſtor. voc.* Anticyra. τοῦ στρατεύματος κατάραντος ἐπὶ τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους. 28, 11, 3.

Καταισχύνειν: τὸ Κλειτορίων γενναῖον εἷς ἀνὴρ κατῄσχυνε, 8, 55, 9. οὐ κατῄσχυναν τὴν ἐλευθερίαν, 5, 76, 11. καταισχύνειν γυναῖκα, 22, 21, 6.

Καταιτιᾶν: οἱ ἐκ τοῦ Περσικοῦ πολέμου καταιτιαθέντες, criminibus vexati, quibus criminis erant impacta, 3, 5, 4. (*mox ibid.* ἡ ἐπενεχθεῖσα αὐτοῖς διαβολή.). *it.* καταιτιώμενοι, *de iisdem,* 32, 7, 14. 33, 1, 4.

Κατακαίειν, cremare, (*quod in* κατακαίνειν *mutaverat Caſaub.*) 16, 32, 9. *n.*

Κατακείμενος, in lectulo decubans, 12, 27, 5.

Κατακηρύσσειν, promulgare: βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις, 23, 2, 6. *n. quod in* κατακυρωθῆναι *temere mutaverat Caſaub.*

Καταπλαίεσθαι τινά, 12, 15, 3.

Κατακληρουχεῖν τὴν Πικεντίνην, coloniam deducere in Picenum, colonis forte dividere Picenum, 2, 21, 7. ἡ κατακεκληρουχημένη γῆ, ager colonis forte diviſus, 9, 40, 8. *Sed rurſus in Activo, ipſi etiam forte accipere;* οἱ κατακεκληρουχηκότες τὰς τούτων οὐσίας, 7, 10, 1.

Κατακλινής: κατακλινῆ μένειν, decumbere lecto, *ſc. ob morbum.* 31, 21, 7.

Κατα-

Κατακοιμᾷν; κατακοιμηθέντων, 3, 67, 2. *ubi vetuſtiſſimi codices* κατακοιμισθέντων, *a* κατακοιμίζω, *non male.*

Κατακολουθεῖν τινι περί τινος, aliquem auctorem ſequi in aliqua re, 2, 56, 2. τῇ γραφῇ, ſcripti alicujus auctoritatem ſequi, 3, 33, 18. τῇ συμβουλίᾳ, obſequi conſilio, 3, 44, 10. 40, 9, 4. ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων, loca munita ſequi (*in diligendo caſtris loco*) 4, 42, 2.

Κατακολπίζειν, ſinus omnes ſequi, ſinus emetiri, 34, 12, 10.

Κατακόπτειν, cædere, concidere *hoſtem*, 2, 23, 5. *Paſſ.* κατακόπτεσθαι; κατακοπῆναι, cædi, 2, 20, 9 & 9; 2, 19, 9. 5, 73, 7. κατακόπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, 5, 25, 3.

Κατακορὴς, faſtidium adferens, odioſus ob nimiam loquacitatem, oſtentationem *&c.* 32, 6, 5. κατακορῆ εἶναι ἔν τινι, nimium, putidum in aliqua re eſſe, 40, 6, 5.

Κατάκορος, *i. q. præced.* 32, 22, 10.

Κατακόρως, immodice, aſſidue; χρῆσθαι τῇ κραυγῇ, 4, 12, 9. τοῦτο ὑπ' Αἰτωλῶν ἐλέγετο κατακόρως, 18, 28, 6.

Κατακοσμεῖν, i. q. καθοπλίζειν, 3, 114, 1.

(Κατακραδαίνειν, moliri, convellere, 27, 17, 9. [*quod nobis eſt* 18, 1, 16.] *citavit Erneſtus; quod verbi monſtrum ignorant ſcripti libri omnes, ut in Adn. docui. Vid. verb. ſeq.*)

Κατακρατεῖν ἀσφαλῶς τῆς πόλεως, obtinere, tenere urbem, 1, 8, 1. τῶν πολεμίων, ſuperiorem eſſe, 16, 30, 5. τῆς προθέσεως, 5, 38, 9. κατεκράτησε τοῦ τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὸν ὕπατον εἶναι, dicendo perfecit, vicit, obtinuit, ut *&c.* 28, 11, 12. κατακρατεῖν τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου, græcum ſermonem bene tenere, bene græce loqui & ſcribere, 40, 6, 4. *Pro* κατακρατήσεις, *monſtroſum verbum* κατακραδήσεις *in omnibus editt. legebatur* 18, 1, 16. *n.*

Κατακρημνίζειν ἀπὸ τῶν ἵππων, 3, 116, 11.

Κατακτᾶσθαι χώραν, (*de rege*) ditionem ſuam amplificare, *faire des conquêtes*, 6, 7, 4.

Κατάκτησις πραγμάτων, comparatio imperii, 4, 77, 2. τῶν πόλεων, redactio in poteſtatem, 6, 48, 6.

(Κατακυροῦν; κατακυρωθῆναι *temere Caſaub. edidit, pro* κατακληρουχηθῆναι, 18, 2, 6. *n.*)

Καταλαλεῖν τινα πρός τινα, criminari aliquem apud aliquem, 3, 90, 6. *n.* καταλαλεῖν τὸ δόγμα, reprehendere, 18, 28, 1. καταλαλούμενος πικρῶς, graviter incuſatus, 27, 12, 2.

Καταλαμβάνειν τινὰ ἐν τῷ λιμένι, reperire, deprehendere aliquem, incidere in aliquem, 5, 37, 8. καταλαβὼν τὴν Σπάρτην ἔρημον, 9, 8, 5. καταλαβὼν ἀπηλλαγμένους τοὺς Μακεδόνας, 5, 17, 7. δυσχερὲς καταλαβεῖν, difficile intellectu, 8, 4, 6. τῆς

ἡμέρας καταλαβούσης, ſc. αὐτὸν, quum lux ei ſuperveniret, 9, 18, 3. *τὴν ναυπηγίαν κατειλήφεσαν*, addidicerant, 1, 61, 3. n. ubi *μετειλήφεσαν legendum*, mutaverant navium ſtructuram.

In Medio: καταλαβέσθαι λόφον, πόλιν, & *ſimul*. occupare, capere, 1, 19, 5. 1, 30, 7. 1, 58, 2. 4, 53, 9. 4, 54, 1. 5, 21, 1. 5, 47, 5. 5, 61, 5. *Varias in Activo, eadem notione*; 3, 104, 3 & 5. 3, 103, 2.

Paſſiv. καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τῶν καιρῶν, temporibus deprehendi, conſtringi, cogi, 3, 69, 3.

καταλαβόντες *perperam olim pro* καταβαλόντες, 9, 7, 5. n. 11, 15, 6. n. *Vide in* καταβάλλειν.

Καταλγεῖν. κατηλγηκὼς, valde dolens, indigne ferens, 3, 80, 4.

Καταλέγειν; καταλέγεσθαι, in album militum, in tabulas militares referre, inſcribi, 2, 24, 14.

Καταλείπειν; τὰ πράγματα οὐδὲν ἔτι κατέλιπε τῶν κατὰ λόγον τῶν πρὸς τὸ σώζειν &c. rerum ſtatus nihil amplius reſiduum fecit quod probabiliter valere poterat ad &c. 1, 62, 5. n. οὐ καταλείπειν ὑπερβολὴν, 16, 23, 4. 16, 25, 6.

Καταλεύειν, lapidibus petere, lapidibus obruere, 1, 80, 9. 2, 61, 5. 5, 56, 15. 27, 1, 6.

Καταλήγειν; καταλήγει ἡ ἐπιςημασία, 1, 37, 4. n. τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους, extremum, extremitas, 5, 95, 5. τῆς τελευταίας φήμης καταληγούσης ὑπὲρ τῶν Καρχηδονίων, 3, 61, 8.

Καταληπτικὴ *legendum videri poterat, pro* καταπληκτικὴ, 4, 28, 6. *ſed vide Adnot.*

Κατάληψις, ἡ τῆς πόλεως, occupatio, expugnatio urbis, 1, 7, 11. 2, 18, 6. 3, 86, 11. 4, 8, 4. 5, 67, 4 & 6.

Κατάλληλα, *adverb.* eodem tempore; οἷς κατάλληλα, 3, 5, 6. τὰς κατάλληλα γενομένας πράξεις, 5, 31, 5.

Κατάλληλος, 1) *de tempore. i. q.* σύγχρονος (*conf.* κατάλληλα) αἱ κατάλληλοι τῶν πράξεων, 3, 32, 5. (*i. q.* παράλληλοι, 14, 12, 1.) τὰς κατ' ἀλλήλους πράξεις *fortaſſe legend.* 28, 14, 11. n. *pro* κατ' ἀλλήλων. 2) *de Loco*; κατ' ἀλλήλους θεὶς τὰς σπείρας κατάλληλους, 15, 9, 7. n.

(Καταλογὴ, καταλογὴν ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν, *Ecl. Leg.* 42. *extr. vox corrupta, pro qua legendum* καταδοχὴ; *quod & verſio expreſſit. cf. Ecl. Leg.* 46. "*Erra.* — *Nos* καταδοχὴν *edidimus; vide* 23, 13, 10. *Erneſtus quid ſpectarit, ad Leg.* 46. *provocans, non ſatis video*, *niſi voluit* 24, 2, 9. *qui locus tamen parum huc facit.*)

Κατάλοιπος, reliquus; ἡ κατάλοιπος εἰσβολὴ, 3, 92, 9. τὰ κατάλοιπα, 2, 11, 6. 5, 82, 13.

Καταλύειν, ſolvere, diſſolvere; *hinc varii uſus*: καταλύειν τὰς

τὰς σκηνὰς, detendere tentoria, 6, 40, 2. πόλιν, deſtruere, evertere, 26, 4, 1. τὰς μοναρχίας, 2, 43, 8. 2, 49, 5. τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, 23, 10, 2. τὴν δυναστείαν, 3, 2, 2. τὸ πάτριον πολίτευμα, 2, 47, 3. 4, 49, 5. τοὺς νόμους, 3, 8, 2. τὸ παραγώγιον, tollere portorium, finem facere ejus exigendi, 4, 47, 3. τὴν Γαλατῶν ὕβριν, finem facere inſolentiæ, injuriæ Gallorum, 3, 3, 5. *Sic* τὸ τῶν Γαισατῶν φρόνημα παρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς κατελύθη, fracta eſt ferocia, 2, 30, 5. καταλύειν τὸν πόνον, finem facere potandi, 15, 30, 5. τὴν ἄθλησιν, deſinere athleticam, 7, 10, 4. *Hinc, ubi de itinere agitur,* καταλῦσαι *eſt* finem facere itineris, ſubſiſtere, (*ſeve ut* καταίρειν) 3, 66, 6. *n.* *Hinc porro* καταλύειν πρός τινα, παρά τινι, εἰς Δημητριάδα, diverti apud aliquem, &c. 5, 27, 3. *n.* 27, 14, 4. 10, 42, 6.

In Medio, καταλύσασθαι τὸν πόλεμον, bellandi finem facere, componere bellum, 3, 9, 11. ταραχὴν, ſedare tumultum, 3, 10, 1.

Κατάλυμα, τὸ, hoſpitium, (*legatis praebitum*,) 32, 19, 2. ἐν τοῖς ἑαυτοῦ καταλύμασι, in ſuo hoſpitio, 2, 36, 1.

Καταλυμαίνεσθαι: πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφὰς, tecta flammis abſumſerunt, vaſtarunt, 5, 9, 3.

Κατάλυσις, ἡ, 1) deſtructio, everſio; τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βασιλείας, 3, 1, 9. 3, 3, 8. τῆς Ἱέρωνος δυναστείας, 3, 2, 7. τοῦ τυράννου, 10, 25, 3. τοῦ Περσέως, everſio regni Perſei, 30, 10, 1. 30, 15, 5. (*cf. Adn. ad* 23, 7, 6.) ἡ κατάλυσις τῶν ἐν Κομπασίῳ διαφθαρέντων, cædes, *ſi vera ſcriptura*, 23, 7, 6. 2) κατάλυσις τοῦ πολέμου, (*i. q.* διάλυσις) belli compoſitio, 5, 102, 6. *cf.* καταλύεσθαι. 3) diverſorium, hoſpitium, habitatio, 5, 25, 3. 8, 33, 5. 15, 32, 10. ποιοῦνται τὰς καταλύσεις ἐν τοῖς πανδοχείοις, 2, 15, 6.

Καταλύτης, ὁ, qui deverſatur, in deverſorium venit, 2, 15, 6.

Καταλωβᾶν, mutilare, 15, 33, 9.

Καταμαντεύσασθαι τὸ μέλλον, divinare, 2, 22, 7.

Καταμεθύσκεσθαι: καταμεθυσθέντες, 5, 39, 2.

Καταμελῆσαι, negligenter agere, 1, 44, 1. *n.* — „*Sed vereor, ne legendum ſit* καταμελλῆσαι." *Ern.* καταμελῶν, negligendo, 1, 60, 8. *n.* — „*ſed et hic videtur melius* καταμέλλων, procraſtinando." *Ern.* — *Atque ita editum velim, conf. omnino Adn. ad* 1, 44, 1. *Sed* 1, 49, 10. *teneri fortaſſe poterit* ἐὰν καταμελήσωσι προϊδόμενοι (*i. e.* προϊδέσθαι) τὸν κίνδυνον, ſi neglexiſſent præcavere periculum.

Καταμέλλειν, cunctari, 4, 30, 2. 4, 60, 7 & 9. 4, 76, 8. 5, 7, 4. *Conf. verbum praeced. et vide Adn. ad* 1, 44, 1.

Καταμέμφεσθαί τινα, 2, 64, 3. 18,

18, 10, 4. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, 5, 87, 4.

Καταμετρεῖν; *in Medio*; τὰ μέρη τῆς σκηνῆς καταμετρήσαντο γραμμαῖς, 6, 41, 4.

Καταμέτρησις, ἡ, dimenſio, 6, 41, 5.

Καταμόνας; *adverb.* ποιεῖν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην καταμόνας, illis ſolis, ſeorſum pacem dare, 4, 15, 10.

Καταμονὴ, ἡ, mora; οὐκ ἐπιδεχομένου τοῦ καιροῦ καταμονὴν, 3, 79, 12.

Καταμονὰς γίγνεται ὁ πόλεμος, manet, durat bellum, 17, 12, 1. 20, 10, 17. 21, 1, 6. 25, 3. 12.

(Καταμυχθίζοντες pro μυχθίζοντες legendum ſuſpicatus erat *Reisk.* 13, 26, 8. n.)

Καταναλίσκειν; τοὺς πλείστους τῶν κατηγγελμένων ὁ χρόνος ἤδη καταναλώκει, abſumſerat, 32, 7, 15.

Κατανέμειν; τὸ πῦρ κατανεμηθὲν εἰς τὰς πρώτας σκηνὰς, poſtquam ignis in prima tabernacula eſſet diffuſus, 14, 4, 6.

Κατανεύειν, adfirmare, 20, 10, 4. adnuere, polliceri; κατανεύσας ἥξειν, 22, 22, 5. *Fr. gr.* 108. τινὶ, conſentire, adſentiri alicui, 28, 7, 2. κατένευσε αὐτῷ προϊέναι, per nutum ei ſignificavit ut prodiret, nutu prodire eum juſſit, 39, 1, 8.

Κατανιστάναι; κατανέστη τῶν πολεμίων τῇ τε τόλμῃ καὶ τῷ ταχυναυτεῖν, & καταναστὰς μιᾷ νηῒ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου, contra ſtetit, reſtitit, (*ſive* inſultavit [illegible], 1, 47, 10.) 1, 46, 10 & 12.

Κατανίστασθαι; τῶν [illegible] κατανίστατο, contra hos inſurrexit, *nempe* accuſandi cauſſa, 4, 3, 13. κατανίστατο τῶν ἀρχόντων, inſurrexit, invectus eſt in magiſtratus, acriter eos accuſavit, 38, 4, 7. *Abſolute* κατανίστατο, 38, 5, 1. *ſcil.* τῆς γερουσίας, *vel* πάντων, ſtetit contra omnes, inſultavit, inſolenter ſtetit adverſus eos.

Κατανοεῖν περί τινος, intelligere, notionem rei ſibi informare, 2, 15, 4. 2, 24, 17. τὰς αἰτίας περί τινος κατανοεῖν, 1, 64, 2. κατανενοημένον τι, aliquid perſpectum habere, 1, 4, 6. σαφῶς κατανοεῖν, 1, 12, 9. ἔσται ταῦτα κατανοεῖν βελτίονα, 2, 14, 5. n. *ubi vulgo* κατὰ τὸ νοεῖν. *Sic &* κατανοεῖν *fortaſſe pro* καὶ νοεῖν legendum 2, 14, 7. n.

Κατανοστεῖν, ab exilio redire, 4, 17, 10.

Καταντᾶν, *abſol.* occurrere, accidere, evenire, 6, 4, 12. *Cum Præpoſ.* εἰς; καταντᾶν εἴς τι, in narratione vel oratione pervenire ad aliquid, convertere ſe ad aliquid, 4, 1, 8. 33, 16, 9. εἰς τὸ μηδὲν καταντᾶν, ad nihilum redire, inanem eſſe, 4, 34, 2. πάλιν εἰς αὑτὰ καταντᾷ τὰ κατὰ τὰς πολιτείας, rurſus in ſe ipſa, ad id quod olim fuerant, redeunt reſpublicae, 6, 9, 10. n. *ubi tamen* εἰς ταὐτὰ *malim*, ad eundem ſtatum. εἰς ἑαυτοὺς κατήντησαν, in ſe ipſos adver-

ſe invicem ſe conver- , 10, 14, 3. *Item cum* ἐπί τινας λογισμοὺς ... ησε τοιούτους, 10, 37, 11, 4. 3, 91, 1. ἀεί πως ... ὐτην κατήντα τὴν γνώ- ... ſemper ad hanc ſenten- ... revolvebatur, 14, 1, 9. ... ν (*ſcil.* πράξεων) ἡμεῖς ... κατηντηκότες, 9, 1, 5. ... *utique* ἐφ᾽ ὃν *malim*, ... ραγματικὸν τρόπον. ... ρῦ, 4, 39, 6. 21, 8, 2. *loco perperam antepoſcripta haec vox, cum arbuiſſet.*)

... ν, ſufficere; οὐκ ἐφι- ... ναι, τοσαύτη ἵππω κα- ... αι χόρτον κομίζοντας, 3.

... πιστεύεσθαι τινος, fidem negare, abrogare, 12,

... οῦν τινα, 1) dignum cen- (*ſicut* ἀξιοῦν) οὐδὲ τα- ... καταξιώσαντας τὸν κίν- , 1, 23, 3. πρεσβείας ... ῶσθαι ὑπό τινος, 12, 2) in honore habere, 4, 23, 18, 6. ἔργον ἐπι- ... καὶ κατηξιωμένον, ce- ... um, glorioſum, 5, 83, 4. *Aliud exemplum habet* ... *in h. v. e Demoſthene* ... "Ε...

... , pro merito, *ſc.* deli- , 88, 5. *Et in bonam* ... καταξίως εἰπεῖν τῆς ... ίας αὐτοῦ, 8. 10, 5.

... ωσις, ἡ, τινὸς, dignatio, ... ratio, reverentia, admi- ... hominis *vel* rei, 1, 78, 1. ... 7. *ſq.* 3, 90, 14. 8. ... *cf.* σκέλλεσθαι.

Καταπατεῖσθαι, conculcari (*ab elephantis*,) 1, 34, 5.

Καταπαύειν, τὸν λόγον, finem facere dicendi, 2, 8, 8. 9, 31, 7. 10, 38, 1. τὴν τῶν βαρβάρων τόλμαν, compeſcere, 1, 9, 8.

Κατάπειρα, ἡ; τὴν κατάπειραν ποιεῖσθαι, tentare rem, 30, 5, 5.

Καταπειράζειν τῶν πολεμίων, laceſſere hoſtem, 4, 11, 6. 2, 54, 9. 2, 65, 13. &. 5, 14, 3. 5, 52, 8. 9, 3, 1. 10, 38, 10. 10, 39, 1. 32, 2, 2. πόλεως, tentare urbem, 4, 13, 5. 4, 19, 3. 9, 6, 5. καταπειράζων ἐπυνθάνετο, διὰ τί &c. tentandi cauſſa quaeſivit ex eo &c. 2, 68, 1. *Sic rurſus abſol.* tentare, periculum facere, 33, 12, 5.

Καταπέλτης, ὁ; καταπέλται καὶ πετροβόλοι, 1, 53, 11. καταπέλται τριπήχεις, 5, 88, 7. καταπέλται *in acie adv. phalangem directi*, 11, 12, 4 *ſq.*

Καταπελτικὸς; τὰ καταπελτικὰ, *ſc.* ὄργανα vel μηχανήματα catapultae, 9, 41, 5. καταπελτ. ὀργάνων καὶ βελῶν, 11, 11, 3.

Καταπεριεῖναι τινὸς, vincere, ſuperiorem eſſe, 5, 67, 2.

Καταπερονᾶν ταῖς λαβίσι, fibulis connectere, configere, firmare, 6, 23, 2.

Καταπηγνύναι; καταπεπηγὼς, humi adſtrictus, defixus, congelatus, 3, 55, 5.

Καταπιμπράναι; κατεπρήσθησαν, 14, 4, 10.

Καταπίνειν; καταπεπωκότας οἱονεὶ δέλεαρ, 23, 8, 4. πόλις καταποθεῖσα ὑπὸ τῆς θαλάττης, urbs mari hauſta, 2, 41, 7.

Καταπιστεύειν, confidere; ταῖς ἰδίαις

ἰδίαις δυνάμεσι, 2, 3, 3. τοῖς πράγμασι, 3, 70, 7. 3, 80, 3. τοῖς καιροῖς, 5, 34, 3.

Καταπλαγὴς, terrore, metu rei perculſus; καταπλαγεὶς γενόμενοι τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔφοδον, 1, 7, 6. *i. q.* καταπλαγέντες.

Καταπλεῖν, navibus redire, domum navigare, domum navibus advenire, 1, 29, 4. 1, 32, 1. 1, 66, 3. 2, 4, 6. 2, 8, 6. 3, 56, 5. 25, 4, 8. *Sed et generatim*, ex alto verſus terram navigare, navibus advenire, adpellere, 1, 53, 2. 30, 17, 7. 33, 11, 1. *n. cf. Adn. ad* 30, 5, 11. *quo loco* ἀποπεπλευκ. *fortaſſe ſcribendum pro* καταπεπλευκ.

Καταπληκτικὸς; καταπληκτικὴ προσβολὴ, terribilis, 3, 13, 6. ἀπόβασις, 2, 9, 7. κραυγὴ, 11, 16, 2. πρόσοψις, 3, 114, 4. ἵνα καταπληκτικὴ γίγνηται ἡ ἱστορία, ad percellendum animum idonea, 4, 28, 6. *n. ubi non opus videtur* καταληκτικὴ *corrigere.*

Καταπληκτικῶς πολεμεῖν, 3, 41, 3. 3, 19, 5. λέγειν, ad terrendum adcommodate, 4, 85, 2.

Κατάπληξις, ἡ, τινὸς, admiratio et reverentia, 3, 90, 14. terror, pavor, torpor, 3, 103, 2.

Καταπλήττειν; *in Med.* καταπλήξασθαι τοὺς ὑπεναντίους, terrere hoſtes, 3, 89, 1. 3, 101, 4. 2, 54, 12. 1, 11, 4. καταπληξάμενος τοῖς εὐτυχήμασι, terrore ſui incuſſo, terrens omnes, *intell.* πάντας *vel* τὰς πόλεις, *quod mox ſequitur*, 2, 52, 1. τὴν τῶν Γαλατῶν τόλμαν, terrore reprimere, 2, 20, 10. *In Paſſ.* καταπλαγεὶς, *abſol.* metu perculſus, territus, 3, 90, 12. *cum Accuſ.* territus aliqua re, terrore et metu rei perculſus; τὴν ἔφοδον, 4, 75, 5. τὴν περίστασιν, 4, 80, 11. admiratione, ſtupore rei perculſus, 1, 23, 10. 7, 3, 3. 10, 19, 4. 22, 17, 12. καταπεπληγμένος τοῖς ὅλοις, ita territus ut ſummæ rerum diffideret, 11, 32, 5. *cum Accuſ.* territus aliqua re, timens rem; τὸν τῶν Καρχ. στόλον, 1, 20, 8. τὴν ἔφοδον, 2, 23, 13. τὸν κίνδυνον, 3, 89, 3. τὸν πόλεμον, 4, 50, 6. μὴ καταπεπλῆχθαι τὴν προγεγενημένην περιπέτειαν, ne terreretur ſuperiori clade, 10, 6, 4. οὐ κατεπέπληκτο τοὺς Καρχηδονίους, non timuit Poenos, 10, 7, 2. *Rurſus* καταπεπληγμένος *cum accuſ.* mirans, ſtupens, 1, 44, 4. 1, 46, 6. κατεπέπληκτο τὴν ἐπιβολὴν καὶ τόλμαν τῶν πολεμίων, mirabatur audaciam, 3, 94, 3.

Κατάπλους, ὁ, τοῦ Ἀντιόχου εἰς Δημητριάδα, Antiochi navigatio Demetriadem, ad Demetriadem cum claſſe adpulſus, adventus; 3, 7, 3. ἐκ κατάπλου πολιορκεῖν τὴν πόλιν, primo adpulſu, (*ut ἐξ ἐφόδου dicitur de pedeſtri exercitu*,) 3, 40, 3. καὶ παρῆν τις ἐκ κατάπλου πρὸς τὸ πρυτανεῖον, in portum modo delatus, 15, 23, 3.

Καταπόδας, κατὰ πόδας; *vide in* πούς.

Κατα-

μεῖν τινα, debellare, 5. 25, 4, 11. καταπο-λεμηθῆναι debellari 2, 58, 9. 1. 67, 8, 2. 56, 1, 3.
νεῖν, labore conficere, debilitare; ὅσον οὔπω καταπονημένη βασιλεία, non prorſus labefacta- regnum, 29, 11, 11.
λῆς ὁ καταπονούμενος Δηϊανείρας χιτῶνι, ex- tus, 40, 7, 3.
ντίζειν; mari mergere m, 15, 2, 6. καταποντι-σμοὶ, 2, 60, 8.
ρεύεσθαι, ab exſilio red- , 17, 8. 24, 4, 8. κατα-ρεῦσθαι, 29, 8, 4. κα-ρευθέντες, Fr. gr. 85.
δαξε περὶ τοῦ καταπο-ρευθῆναι τὸν Ζευξ. εἰς τὴν ίαν, ut redire poſſet in m, 23, 8, 4.
άσσειν, i. q. πράσσειν; κατέπραξε τὰ πρὸς πιβολήν, 5, 1, 10.
αΰνειν; κατεπράϋνε τὴν γὴν, ſedavit, 5, 52, 14. , mitigare *aliquem, me- et terrore adfectum*, 8,

εσβεύειν (κατά τινος) onem ſuſcipere contra m, 23, 11, 8.
οῖεσθαι τοὺς καιροὺς, gere occaſionem, 1, 77, 6, 9. 3. *Fr. hiſt.* 69.
ἰδίους βίους, rem fami- r projicere, perdere, 3,

στερεῖσθαι τινὶ, ſupera- quare, 1, 47, 9 16, 19, „*Vſus eſt etiam Dio-* Sic. 17, 35." Ern.

Κατατρυπᾶν τρήμασι τὸ τεῖχος, crebris foraminibus perforare, 8, 7, 6.

Κατατυρπολεῖν τὸν τόπον, igne vaſtare, 5, 19, 8.

Κατάρα, ἡ, exſecratio; κατάρας ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ποιεῖσθαι, 16, 31, 7. *cf. vs.* 5, 8. κατάραι ἐγίγνοντο κατὰ τῶν βασιλέων, 24, 8, 7.

Καταρᾶσθαι, 15, 29, 14.

Καταργεῖν, otioſum, deſidem eſſe, *Fr. hiſt*, 69.

Καταῤῥάκτης; οἱ καταῤῥάκται, catarractæ ad portam urbis, *Spicil. lib.* 10. *num.* 2.

Καταῤῥάττειν εἰς τοὺς πλαταμῶνας, cum ſtrepitu praecipitari, *de flumine*, 10, 48, 7.

Καταῤῥεῖν ταῖς ἀνοδίαις εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, decurrere raptim deſcendere, 8, 16, 6. Φορὸς ἄνεμος καταῤῥέων τοῖς ἐναντίοις, *pro* κατόπιν ῥέων, a tergo ſpirans, inſequens, 1, 60, 6.

Καταῤῥέπειν ἐπὶ πολὺ, multum propendere, 6, 10, 7.

Καταῤῥηγνύναι; τηλικοῦτος κρότος κατεῤῥάγη, tantus plauſus erupit, 18, 29, 9. κατεῤῥήγνυτο πᾶς ὁ τόπος ὑπὸ τοῦ κρότου, 15, 32, 9. καταῤῥαγεὶς ὄμβρος, 11, 24, 9.

Κατάῤῥους, ὁ, fluxus aquae violentus in aliquam partem; τῷ ἔμπροσθεν καταῤῥῷ ἀφιέναι, 4, 44, 4. *ex lectione olim vulgata; vide Adn. ad h. l.*

Καταῤῥυεῖν, corruere, collabi; τὸν μὲν (κρατῆρα, *craterem montis ignivomi*) κατεῤῥυηκέναι, 34, 11, 12.

Καταῤῥυτεῖν κεραμωτὸν, devolve

ve tectum imbricatum, 28, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, instruere, 1, 21, 4. 2. 1, 29, 1. 2. 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, instructa navis, navis cum omni ſuo inſtrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες ταῖς εἰρεσίαις κατηρτισμένοι, remigio bene inſtructi, 5, 2, 11. 2.

Καταρτύειν; καταρτύσωσι ex *Caſaub. ingenio editum erat* 1, 21, 4. *pro* καταρτίσωσι; *&* καταρτύσαντες 1, 29, 1. 2. *pro* καταρτίσαντες; *quae ex mss tis reſtituimus. Sic & 27, 6, 14.* καταρτίσαντες *reſcribere debueram, pro* καταρτύσαντες, *quod Urſino debetur, cum* καταρτήσαντες *corrupte dediſſet codex mstus.*

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, prælii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων *Fr. hiſt.* 57. (*cf.* χείρ.) *In Med.* κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 2, 67, 1. καταρξάμενος, *ſcil.* λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχή, *i. q.* ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 2, 12, 8.

Κατασείειν τῇ χειρί, 1, 78, 3.

Κατασιωπήσασθαι τὸν θόρυβον, ſedare tumultum, 12, cf. vs. 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, [...] urbem, 3, 19, 12. πόλ[...] ἀσκάφθη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, ſpecula[...] *ſol.* 3, 95, 6. τοὺς τόπ[...] 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευ[...] τινὶ ἀρχήν, alicui para[...] perium, 31, 18, 10. *In* [...] *ſiv.* οἰκήσεις περιττῶς [...] σκευασμέναι, domus m[...] ce ſtructæ, 1, 29, 7. [...] 27, 1. *In Med.* κατασ[...] σάμενοι βασίλειον τὴν [...] ſedem regni inſtituerun[t] [...] len, 4, 46, 2. μεγάλην [...] κατασκευάσασθαι, [...] copias parare, 2, 13, 4. [...] σκευάζοντο ναῦς, ædific[...] inſtruxerunt naves, 1, [...] κατασκευάζονται τὴν [...] ἀρχὴν πραγματικῶς, p[...] ter ſuum adſtruunt firm[...] imperium 3, 18, 7. 2.

Κατασκεύασμα, τό; 1) [...] cium; τὰ κατὰ μέρος [...] σκευάσματα, ſingu[...] ſingulæ partes palatii [...] batanis, 10, 27, 9. [...] κατασκευάσματα, in[...] ædificia, 10, 24, 4. αἱ [...] τῶν τῶν κατασκευασμ[...] ὀχυρότητες, munitiones [...] factæ, 8, 35, 7. 2) m[...] exſtructa, (*nempe ſamb*[...] 8, 6, 11. 8, 7, 10. *S*[...] κατασκευάσματα *ſunt* [...] machinæ *Romanorum*, [...] *bus oppugnandis conſtr*[...] 1, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς [...] ναυς κατασκευάσματα, [...] 8. 3) *Rurſus* τὰ κατα[...] ἀσ[...]

α,. ſuppellectilia, vaſa, 8 & 11. 8, 34, 1. vocab. ſeq.
ευή, ἡ, 1) conſtructio, ια; fabrica; v. c. να-
4, 21; 1. 1, 22; 3. 4,
). urbis, domorum,
ιentorum, 4, 65, 3.
27, 9.) 4, 65, 6. 8,
8, 36, 2. 9, 27, 1. &
um ipſum, 7, 6, 2.
ſtructura, fabrica ar-
, 2, 30, 7. 2, 33, 3.
ιæ, v. c. corvi, 1, 22,
13, 5.
laboratio, effectio quæ-
um ſtudium et artem de-
; velut elaboratio ſcri-
, compoſitio libri, τὸ
ἀλαζονείαν τὴν κατα-
ἔχει ῥαδιεστέραν, 16,
Et ſic tropice ipſum
mo, et pleniorem præ-
hiſtoriæ compoſitionem,
libro tertio incipit,
or noſter vocat κατα-
, (quemadmodum aliàs
παρασκευήν) 2, 37,
m diſtinguit a τῇ προ-
ευῇ, i. e. a Præpa-
, 2, 37. 2 ſq. 1, 10,
13, 1 & 8. 2, 14, 1.
7. (Nam quod κατα-
etiam Præparatio illa,
duobus primis libris
tur, dicitur ex vete-
odicum ſcriptura, 1,
n. & 4, 1, 4. n. ibi
itio negligentia libro-
itercidiſſe utique vide-
ſt; niſi fortaſſe priori
, 13, 5. ex vs. 1 &
idem cap. ſubintelligi
itio poterat.) Pari ra-

tione ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, eſt paratio, comparatio amicorum et ſociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, inſtitutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ κάττιτέρου κατασκευή, ſtanni confectio, 3, 57, 3. (l. q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἐθισμῶν κατασκευή, eſt elaboratio i. e. cultura morum, 4, 21, 4. Et abſolute, pro diſciplina, cultura ingenii, inſtitutione, ſtudio, 24, 7, 11. Sic rurſus ἡ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευή, eſt inſtitutio ex libris, 11, 8, 1. Hinc porro ἡ κατασκευή, eſt etiam ipſa ars et ſolertia. Sic 6, 4, 7. ait, monarchiam oriri φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, ſed ex ea regnum exſiſtere μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. Sic, urbs egregie munita φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (cf. ſupra, num. 1.) Pariter, τῇ τοῦ πληρώματος κατασκευῇ, arte et ſolertia nautarum, 1, 19, 15. n. Quo et referendus ille locus, ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες, 2, 17, 9. ubi non debueram poſteriora verba cum Caſaub. interpretari, neque ſuppellectilis ullum uſum norunt; ſed, reliqui omnis cultus ab arte expertes ſunt.

3) ἡ κατασκευή, ſuppellectilia, vaſa, adparatus, 1, 19, 15. Ex vulgata olim lectione, ubi vide Adnot.) 2, 8, 4.

τε tectum imbricatum, 18, 12, 3.

Καταρτίζειν ναῦς, στόλον, parare, inſtruere, 1, 21, 4. & 1, 29, 1. & 1, 36, 5. 1, 38, 6. 1, 46, 6. 1, 60, 1. 3, 95, 2. 5, 46, 10. 5, 101, 2. πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν ναῦν, 1, 47, 6. καταρτίσαντες αὐτὴν τοῖς πρὸς τὴν χρείαν, 1, 47, 10. πεντήρης κατηρτισμένη, inſtructa navis, navis cum omni ſuo inſtrumento, 1, 59, 7. Μακεδόνες ταῖς εἰρεσίαις κατηρτισμένοι, remigio bene inſtructi, 5, 2, 11. a.

Καταρτύειν; καταρτύσωσι ex Caſaub. ingenio editum erat 1, 21, 4. pro καταρτίσωσι; & καταρτύσαντες 1, 29, 1. a. pro καταρτίσαντες; quae ex msstis reſtituimus. Sic & 27, 6, 14. καταρτίσαντες reſcribere debueram, pro καταρτύσαντες, quod Urſino debetur, cum καταρτήσαντες corrupte dediſſet codex mstus.

Κατάρχειν τοῦ πολέμου, 2, 46, 4. 3, 15, 11. 4, 26, 4. 33, 10, 7. τοῦ κινδύνου, praelii initium facere, 2, 27, 5. χειρῶν ἀδίκων Fr. hiſt. 57. (cf. χείρ.) In Med. κατήρχοντο τῆς πρὸς τὸν βουνὸν προσβολῆς, 8, 67, 1. καταρξάμενος, ſcil. λέγειν, 5, 49, 1.

Καταρχή, i. q. ἀρχή, initium; 23, 2, 14. ἀπὸ ταύτης τῆς καταρχῆς, hoc initio facto, 3, 12, 8. [illegible]

Κατασεῖσαι τῇ [illegible]

Κατα[illegible]

ſedare tumultum, 18, 29, 3. cf. vs. 8.

Κατασκάπτειν πόλιν, diruere urbem, 3, 19, 12. πόλις κατεσκάφθη, 3, 107, 4.

Κατασκέπτεσθαι, ſpeculari; abſol. 3, 95, 6. τοὺς τόπους, 10, 32, 2.

Κατασκευάζειν; κατασκευάζειν τινὶ ἀρχήν, alicui parare imperium, 31, 18, 10. In Paſſiv. οἰκήσεις περιττῶς κατεσκευασμέναι, domus magnifice ſtructae, 1, 29, 7. cf. 9, 27, 1. In Med. κατασκευασάμενοι βασίλειον τὴν Τύλην, ſedem regni inſtituerunt Tylen, 4, 46, 2. μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι, magnas copias parare, 2, 13, 4. κατεσκευάζοντο ναῦς, aedificarunt, inſtruxerunt naves, 1, 38, 3. κατασκευάζονται τὴν ἰδίαν ἀρχὴν πραγματικῶς, prudenter ſuum adſtruunt firmantque imperium 31, 18, 7. a.

Κατασκεύασμα, τό; 1) aedificium; τὰ κατὰ μέρος κατασκευάσματα, ſingula aedificia, ſingulae partes palatii regii Ecbatanis, 10, 27, 9. ἄθεα κατασκευάσματα, ina[…] aedificia, 10, 24, 4. αἱ δι' αὐτῶν τῶν κατασκευασμάτων ὀχυρότητες, munitiones ma[…] factae, 8, 35, 7. 2) machi[…] exſtructa, (nempe ſambucae;) 8, 6, 11. 8, 7, 10. Sic τὰ κατασκευάσματα ſunt variae machinae Romanorum, urbibus oppugnandis exſtructae, 21, 48, 5. τὰ ἐπὶ ταῖς χελώ[illegible] 9, 41, [illegible] 3) [illegible] τὰ κατασκευ[…] άσματα,

'α,. ſuppellectilia, vaſa,
, 8 & 11. 8, 34, 1.
vocab. ſeq.
ευή, ἡ, 1) conſtructio,
ra; fabrica; v. c. na-
4, 21, 1. 1, 22, 3. 4,
o. *urbis, domorum,*
ventorum, 4, 65, 3.
, 27, 9.) 4, 65, 6. 8,
8, 36, 2. 9, 27, 1. &
um *ipſum*, 7, 6, 2.
s ſtructura, fabrica *ar-*
s, 2, 30, 7. 2, 33, 3.
uæ, *v. c. corvi*, 1, 22,
23, 5.
elaboratio, effectio quæ-
ue ſtudium et artem de-
; *velut* elaboratio *ſcri-*
s, compoſitio *libri*, τὸ
ἀλαζονείαν τὴν κατα-
ἔχει ῥᾳδιεστέραν, 16,
Et ſic tropice ipſum
um, et pleniorem *præ-*
hiſtoriæ compoſitionem,
s *libro tertio incipit,*
or noſter vocat κατα-
, (*quemadmodum aliàs*
s πραγματείαν) 2, 37,
um diſtinguit a τῇ προ-
κευῇ, *i. e. a Præpa-*
e, 2, 37. 2 *ſq.* 1, 10,
13, 1 & 8. 2, 14, 1.
7. (*Nam quod* κατα-
etiam Præparatio *illa,*
duobus primis libris
itur, dicitur ex vete-
odicum ſcriptura, 1,
n. & 4, 1, 4. *n. ibi*
... *negligentia libro-*
... *utique vide-*
...; *niſi fortaſſe priori*
... *ex vs.* 1 &
... *cap. ſubintelligi*
... *poterat.*) *Pari ra-*
Polyb. T. VIII. P. II.

tione ἡ κατασκευὴ τῶν φίλων καὶ τῶν συμμάχων, *eſt* paratio, comparatio amicorum et ſociorum, 8, 11, 3. κατασκευὴ πολιτεύματος, inſtitutio reipublicæ, 3, 118, 12. ἡ τοῦ κασσιτέρου κατασκευή, ſtanni confectio, 3, 57, 3. (i. q. κατεργασία, 34, 9, 10.) ἡ τῶν ἐθισμῶν κατασκευή, *eſt* elaboratio *i. e.* cultura morum, 4, 21, 4. *Et abſolute, pro* diſciplina, cultura ingenii, inſtitutione, ſtudio, 24, 7, 11. *Sic rurſus* ἡ ἐκ τῶν ὑπομνημάτων κατασκευή, *eſt* inſtitutio ex libris, 11, 8, 1. *Hinc porro* ἡ κατασκευή, *eſt etiam ipſa* ars et ſolertia. *Sic* 6, 4, 7. *ait, monarchiam oriri* φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως, *ſed ex ea regnum exſiſtere* μετὰ κατασκευῆς καὶ διορθώσεως, arte et emendatione. *Sic, urbs egregie munita* φύσει καὶ κατασκευῇ, natura et arte, 9, 27, 3. (*cf. ſupra, num.* 1.) *Pariter*, τῇ τοῦ πληρώματος κατασκευῇ, arte et ſolertia nautarum, 1, 19, 15. *n.* *Quo et referendus ille locus*, ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, τῆς λοιπῆς κατασκευῆς ἄμοιροι καθεστῶτες, 2, 17, 9. *ubi non debueram poſteriora verba cum Caſaub. interpretari*, neque ſuppellectilis ullum uſum norunt; *ſed*, reliqui omnis cultus ab arte expertes ſunt.

3) ἡ κατασκευή, ſuppellectilia, vaſa, adparatus, 1, 19, 15. *Ex vulgata olim lectione, ubi vide Adnot.*) 2, 8, 4.

Y 3, 17,

3, 17, 10. varia rerum copia, 4, 73, 6. n. *Sic interdum ſynonymum eſt vocabuli* παρασκευὴ, *ut* 16, 6, 6. n. *coll. vs.* 4. *quemadmodum etiam* 2, 23, 11. n. *in illa phraſi*, τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευὴν, *pro* παρασκ. *alii probati codices* κατασκευὴν *habent. Quo et referendum illud*, οὐ πλοίων κατασκευὴ παρ' αὐτοῖς ἦν, 1, 71, 6. nullus navium adparatus apud illos erat.

Κατασκηνοῦν, tentoria ponere, tendere, ſtativa habere, morari, 10, 31, 5. 14, 2, 8. 21, 10, 7. *legatos ab hoſtibus Romam miſſos juſſit ſenatus trans Tiberim* κατασκηνοῦν, habitare, 35, 2, 4.

Κατασκήνωσις, ἡ, hoſpitium; καλεῖν πρὸς κατασκήνωσιν, invitare ad hoſpitium, (*id in ipſa urbe erat;*) 11, 26, 5. *Conf.* ἐπισκηνοῦν.

Κατασκήπτειν; Θεῶν τινων αὐτῷ μῆνις εἰς τὸ γῆρας κατέσκηψε, ira incubuit, 24, 8, 14,

Κατασκοπεῖν τὰς πανοπλίας, inſpicere, 10, 20, 2.

Κατασκοπὴ, ἡ, ſpeculatio; οἱ ἐπὶ τὴν κατασκ. ἐκπεμφθέντες, 3, 95, 8.

Κατάσκοπος, ὁ, ſpeculator, explorator, *in bello*, 14, 3, 7. *in pace;* τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων, 4, 3, 7. 13, 5, 7. 31, 5, 1.

Κατασπᾶν ναῦς, naves deducere in mare; *vide* προσκατασπᾶν.

τὰς τάξεις κατασπᾶν, i. q. διασπᾶν, divellere, rumpere, 1, 40, 13.

Κατασπένδειν τοῖς θεοῖς, i. q. σπένδειν, libare diis *poſt peractum ſacrificium*, 3, 11, 6.

Κατασπουδάζων, *an legendum pro* καὶ σπουδάζων? 9, 20, 6.

Καταστασιάζειν; καταστασιαζόμενος ὁ Φύσκων, ſeditionibus vexatus, 34, 14, 7.

Κατάστασις, ἡ, 1) conſtitutio, creatio, nominatio, *dictatoris*, 3, 88, 7. *tribunorum pl.* 6, 20, 1. *conſulum*, 6, 33, 8. 39, 2, 3. συνεγγιζούσης τῆς καταστάσεως, *ſcil.* τῆς τῶν ἀγορανόμων, adpetente die comitiorum *aedilitiorum*, 10, 4, 3. 2) conſtitutio rerum, compoſitio et ſedatio ſeditionis vel motuum quorumcunque, reſtitutio in tranquillum ſtatum, 5, 54, 13. 3, 3, 7. *et ipſe* ſtatus certus, tranquillus, firmusque rerum; τὰ πράγματα λήψεται κατάστασίν τινὰ, 18, 38, 3. *Et de militibus in pugna, hoſte ad cedendum coacto*, τὴν κατάστασιν ἐλάμβανον, firmum gradum ceperunt, ſtationem occuparunt quam tenuerant hoſtes, 2, 68, 9. 3) ſtatus quicunque *rerum vel hominum;* ἡ παροῦσα κατάστασις, 4, 7, 7. 20, 5, 4. 3, 31, 6. μισήσαντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν, 20, 6, 7. ἡ ὑπάρχουσα περί τινα κατάστασις, 2, 70, 2. ἡ κατάστασις παρ' ἑκάστοις, cuiusque populi ſtatus, 3, 4, 12. λο-

μι

ἦρ αὐτοῖς κατάστα-
peſtilens apud eos erat
ſ, 19, 1. n.
ῦφος, teſtus; κατάστα-
ὑρῦγγες, 9, 41, 9.
πλοῦν; ὁδὸς κατ...
; via columnis ...us
ſcta, 34, 12, 3.
ημα, τὸ, Λακωνικὸν,
itutio reip. Laconicæ, 6,
1.
ογάζεσθαί τι, conje-
adſequi, 12, 13, 4.
ατηγεῖν τοὺς ὑπεναντί-
dolo fallere, ſtrategema-
ſ adv. hoſtes, 3, 71, 1.
d. ibi vetuſtiſſimi codd.
ex- στρατηγεῖν habent;
utrum videtur eadem
ne.
ρατοπεδεύειν, caſtra po-
caſtra metari, 1, 11, 8.
, n. 1, 30, 7. 1, 56, 9.
, 9. 3, 110, 8. &c. εἰς
, ad urbem, 1, 30, 15.
. 5.) i. q. ἐπὶ τῇ πόλει,
, 13. & ἐν τῇ πόλει, 1,
: διὰ τῆς πόλεως, præ-
juxta, ſecundum urbem,
, 1.
ρέφειν, conſumere *tem-*
in aliqua re; περὶ μι-
πράξεις κατέστρεψαν
χρόνους, 1, 25, 6. *n.*
librum, τὴν βίβλον, 3,
10. 4, 87, 12. 6, 57,
rationem. τοὺς λόγους,
, 4. τὴν δημηγορίαν, 9,
. τὴν διήγησιν ἐπὶ ταύ-
ας πράξεις, in his rebus
narrationem, 3, 4, 1.
Neutraliter, ἡ Ἀράτου
ξις ἐπὶ τούτους κατα-

στρέφει τοὺς καιρούς, in hæc tempora deſinit, 4, 2, 8.

In Med. καταστρέφεσθαι, καταστρέψασθαι, ſubigere, devincere, ſibi ſubjicere, in poteſtatem redigere, 1, 6, 7. 2, 11, 10. 3, 13, 5. 3, 16, 3. 3, 76, 4. 10, 40, 7. &c. τὰ κατὰ τὴν Ἑκατομπ. τοῖς Καρχηδ. *de imperatore, qui* Pœnis eam regionem ſubjecit, ſub poteſtatem eorum redegit, 1, 73, 1.

Καταστροφὴ, ἡ, finis, exitus; καταστροφὴ καὶ συντέλεια τῶν γεγονότων, 3, 1, 9. οὐ δυνάμενοι καταστροφὴν λαμβάνειν καὶ ἔξοδον τοῦ ψεύδους, finem & exitum invenire, 3, 47, 8. αἱ καταστροφαὶ τῶν δραμάτων, 3, 48, 8. τὴν καταστροφὴν τῆς βίβλου ποιεῖσθαι εἰς τοῦτο, 1, 13, 5. ἐπὶ τοῦτο, 5, 105, 10. ἡ τοῦ βίου καταστροφὴ, vitæ exitus, 5, 54, 4. *& abſque* τοῦ βίου, *idem*, 2, 10, 5. 3, 19, 10. τὸ τέλος αὐτῶν τῆς καταστροφῆς, extremus vitæ eorum exitus, 6, 8, 6.

Κατάστρωμα, τὸ, τῆς νεὼς, tabulatum navis, 1, 22, 8 *ſq.* 2, 10, 4. 16, 6, 6.

Κατασύρειν τὴν χώραν, vaſtare regionem, 1, 56, 3. 3, 40, 8. 4, 13, 5. 4, 65, 7. 4, 68, 1. 5, 77, 9.

Κατατάττειν τι (ῥητῶς, diſerte) aliquid ponere *vel* ſcribere, *v. c. in fœdere*, 3, 21, 4. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, 2, 47, 11. εἰς τὴν ἀπόκρισιν, in reſponſo (*quod ſcripto conſignatum erat*.)

erat,) 26, 3, 7. κατατεταγμένη γραφὴ ἐν χαλκώματι, 3, 33, 18. πολλὰ τῷ συγγραφεῖ τοιαῦτα παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν κατατέτακται, multa ille huiusmodi poſuit, ſcripſit in tota ſua hiſtoria, 2, 63, 6. αὐταῖς λέξεσι ταῦτα κατατετάχαμεν, verbotenus haec deſcripſimus, ſubſcripſimus, 8, 11, 5.

κατατάττειν τινὰ εἰς χώραν, collocare, ſedes alicui adſignare, 3, 33, 12.

Καταταχεῖν, feſtinare, celeritate vincere, celeritate efficere id quod volumus, ſatis cito venire quo volumus. *Abſolute;* ὡς καταταχήσων, ſperans celeritate ſe evaſurum, 1, 47, 7. *ni intelligere malis accuſ.* τὴν ναῦν, ſe anteverſurum illam. βουλόμενος τούτους καταταχεῖν, volens ut hi in tempore advenirent, 3, 86, 3. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν, cum non poſſet ſatis cito advenire, 9, 18, 3. *Cum* πρὸς *Præpoſitione;* σπουδῇ καταταχεῖν πρὸς τὴν πύλην, feſtinare, celeriter adcurrere, 9, 17, 4. *Sic* οὐ κατετάχει πρὸς τὴν βοήθειαν, 1, 86, 8. n. *Cum Participio:* προκαταληφθῆναι καὶ μὴ καταταχῆσαι ἀθροίσαντας τὰς δυνάμεις, 2, 18, 6. πεπεισμένοι καταταχήσειν διορθωσάμενοι τὴν τῶν Ἰλλυριῶν ἄγνοιαν, ſperantes, ſe ſatis cito (*ſcil. priusquam bellum in occidente erumperet*) caſtigaturos Illyriorum peccatum, 3, 16, 4. κατεταχήσαν εἰς τὸ Σαμικὸν παραπεσόντες, 4, 80, 9. ὡς οὔτε κόπτοντα τὸν ἕνα καταταχῆσαι δυνατὸν, 18, 13, 10. *Cum Accuſat. et partic.* antevertere, prævertere; κατεταχήσεν αὐτοὺς Ἀννίβας ἐξελὼν τὴν πόλιν, 3, 16, 5. κατελπίζων καταταχήσειν τοὺς Μακεδόνας διεμβαλὼν τὴν Στυμφαλίαν, 4, 68, 5. *Cum Accuſ. & πρὸς Præpoſ.* σπεύδων καταταχῆσαι τοὺς ὑπεναντίους πρὸς τὴν τῶν Ἄλπεων ὑπερβολὴν, feſtinans antevertere hoſtes et ante eos ad tranſitum Alpium pervenire, 3, 49, 4. *Cum Accuſ. & ἐν Præpoſ. niſi temere ea præpoſitio irrepſit;* κατήλπισαν καταταχήσειν ἐν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους, 8, 5, 2. n.

In Paſſivo; καταταχούμενοι ὑπὸ τοῦ καιροῦ, tempore præventi, cum tempus eos oppreſſiſſet, *Fr. gr.* 86.

Κατατεθαῤῥηκότως (fidenter) καὶ ῥαθύμως ἀναστρέφεσθαι, 1, 86, 5. 3, 76, 9. ὁρμᾷν, 2, 23, 4.

Κατατείνειν, 1) deorſum tendere, deorſum porrigi, deſcendere; ὁ Ἀπέννινος, διὰ μέσης Ἰταλίας διήκων, εἰς τὸ Σικελικὸν κατατείνει πέλαγος, 2, 16, 4. οἱ λόφοι οἱ ἐπὶ τὸν αὐλῶνα κατατείνοντες, 11, 33, 2. κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν, 3, 101 2. 2) intendere; κατατεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἴς τι, omnes vires intende-

lere in aliquid, 22, 17, 7.
Cf. verbum ſeq.
·ιθέναι; καταθεῖναι τὴν
μ. ὅλην εἴς τι legendum
icatus erat Reisk. 22, 17,

τρώσκειν, i. q. ſimplex;
ων μὲν κατέτρωσαν, 33,

λαξεῖν τῶν πολεμίων, au-
adverſus hoſtes, 3, 103,
ῆς πόλεως, inſolenter age-
dv. civitatem, 12, 9, 2.
καλῶς ἔχοντος, temere
re, res ſupra vires ſuas
edi, 40, 6, 9. *n.*
ματίζειν, i. q. ſim-
, 15, 13, 1.
ρέχειν χώραν, hoſtiliter
ſare; (*ut ἐπιτρέχειν*;)
δραμόντες τὴν Δυμαίαν,
1, 3. 4, 59, 1. *Eſt et*
icum verbum; εἰς ἃ
όρια) κατατρέχουσιν οἱ
ντες, 3, 91, 2 (*cui op-*
ur ἀποτρέχειν.)
ίβειν τοὺς χρόνους, 5,
τὴν ἡμέραν, ποιοῦντα
, 17, 8, 2.
ίζεσθαι, ſub dio perno-
; *αὐτοῦ κατηυλίσθησαν*,
8. *Cf αὐλίζεσθαι.*
ανὴς ἐγένετο (*ſcil. ποιή-*
τοῦτο,) 7, 11, 8.
ερὴς, declivis; *φυγὴ κα-*
ρὴς καὶ κρυμνώδης, 2,
. *Conſ. καταφερής.*
ρειν, 1) deſtruere, de-
; *πύργον*, 4, 64, 11. 2)
ere, ſolvere *tributum;*
ρίου κατενεγκεῖν Καρχη-
υς Ῥωμαίοις δισχίλια
ντα, 1, 62, 9. 33, 11,

6. (*cf. καταβάλλειν.*) 3) de-
ferre, abripere; *ὁ χειμὼν αὐ-*
τὸν κατήνεγκε εἰς Σαρδόνα,
3, 24, 11. *Sic Paſſ. κατα-*
φέρεσθαι ὑπὸ χειμῶνος εἰς
τόπον, 3, 22, 6 *ſq. n.* 3,
23, 3.

καταφέρεσθαι ἐπί τινα
διάληψιν, in aliquam cogita-
tionem devenire, incidere, 10,
40, 6. *γνώμην*, 30, 17, 30.
ἐπὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα κατα-
φέρονται, hanc ſpem ſequun-
tur, amplectuntur, 6, 9, 3.
ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος κατηνέ-
χθημεν, ad hoc genus nos con-
tulimus, convertimus, 9, 2, 6.
ἐπὶ τὸ συγχρῆσθαι κατηνέ-
χθη τοῖς Ἴβηρσιν, eo deſcen-
dit ut Hiſpanorum uti auxilio
decerneret, 11, 20, 7.

Καταφεύγειν *ἐπί τινα*, auxilium
alicuius implorare; 1, 10, 1.
2, 47, 8. 2, 48, 3. 2, 50, 12.
2, 51, 4. 5, 26, 2. *ὥς τινα*,
26, 3, 11.

Καταφημίζειν; *καταπεφήμι-*
σθαι, fama fert, 16, 12, 3.
τὰ τοῖς θεοῖς καταπεφημι-
σμένα, *ex vulgata ſcript.* 5,
10, 8. *pro quo κατεπιπεφη-*
μισμένα cum Erneſto ſcripſi.

Καταφθείρειν, *τὴν χώραν*, (*i.*
q. δῃοῦν) vaſtare, 2, 64, 3 &
7. *coll. vs.* 6. *τὸ πλεῖστον*
μέρος τῆς δυνάμεως, amitte-
re, (*ſicut διαφθείρειν*) 3, 60,
5. *Cf. συγκαταφθείρειν.*

Καταφθορὰ, *ἡ*, *τῶν ἀνδρῶν*,
interitus, cædes, 1, 49, 4. 2,
21, 6. 3, 35, 3. *τῆς Ἑλλά-*
δος, pernicies, 11, 6, 2. *τῆς*
χώρας, devaſtatio, 4, 67, 1.

τῶν ἔργων, deſtructio machinarum, *igne crematarum*, 1, 48, 8 *ſq.* *Activa notione*, *ἡ διαφορὰ τῶν* Κελτῶν, deletio, 2, 21, 9.

Καταφιλεῖν *τοὺς πόδας τινὸς*, 15, 1, 7.

Κατάφοβος, timens; *κατάφοβοι ἦσαν τοὺς ἐλέφαντας*, 1, 39, 12. *τὴν ἔφοδον*, 2, 21, 6. *τὸ μέλλον*, 3, 107, 15. *τὸν κίνδυνον*, 5, 42, 4. *κατάφοβος ἦν μὴ περιπέσῃ συμφοραῖς*, 10, 7, 7.

Καταφορὰ, ἡ, 1) lapſus, *τοῦ ῥεύματος, τοῦ ποταμοῦ*, *fluminis, quod de præcipitio ruit*, 10, 48, 5 *ſq.* n. lapſus, deſcenſus *eorum quæ in mare projiciuntur*, 1, 47, 4. occaſus *ſolis*, (*i. q.* *δύσις*,) *ἡ ἰσημερινὴ καταφορὰ*, 3, 37, 5. *ἡ καταφορὰ τῆς μαχαίρας*, ictus cæſim illatus, 6, 23, 4 & 7. *ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα καταφορὰν ἔχει μόνον*, cæſim modo ferit, 2, 30, 8. 2, 33, 5 & 5. *Fr. hiſt.* 14. *ἐκ καταφορᾶς*, cæſim, 3, 114, 3. 18, 19, 7.

Κατάφρακτος; 1) *ἡ κατάφρακτος ναῦς*, navis tecta; *οὐχ οἷον κατάφρακτος ναῦς, ἀλλ' οὐδὲ καθόλου μακρὸν πλοῖον, οὐδὲ λέμβος*, 1, 20, 13. *ἀνήχθησαν μακραῖς ναυσὶ καταφράκτοις*, 1, 25, 7. *Adde* 2, 9, 9. 2, 10, 1. 3, 95, 1. 16, 2, 8. 16, 7, 1 *ſq.* *κατάφρακτα σκάφη*, 16, 2, 10. 2) *ἡ κατάφρακτος ἵππος*, 16, 18, 10. 31, 3, 9.

Καταφροντίζειν τι, *i. q.* *ſimplex*, curare aliquid, 28, 11, 10.

Κατάφυτος τόπος, … vel arbuſtis conſitus, … *oleis, vineis*,) 18, 3,

Καταχεῖν; *ἀχλὺν* … *καταχεῖσθαι αὐχλ*… *εἶδος*, 54, 11, 15.

Καταχρᾶσθαι; … *σθαι*, interficere, 1, …

Καταχύειν, defundere; … *χυθῆναι ἐποίησε τῆς* … *λῆς αὐτοῦ μύρον*, … 15.

Καταψᾶν τινά (*καὶ π*… leniter tractare, perm… ctis, 2, 13, 6. 10, 27, 1, 4.

Καταψεύδεσθαί τι τινο… ciri, falſo adfirmare ali… aliquo, 8, 12, 2. 12

Κατεγγυᾶν; *κατεγγυῆσα*… *πρὸς εἴκοσι τάλαντα*, ſatisdare pro viginti … 5, 15, 9. *κατεγγυ*… *πολλοὶ κατεγγυηθήσο*… *σπουδάσουσιν ἐπὶ τέλ*… *γεῖν τὴν ὑπόθεσιν*, … argumentum ſibi ſunt … in ſe recepturi, ſibi d… ri, 3, 5, 8. — „*ſic* … *τὸ* deſpondere *Ern.*

Κατεθίζειν τι τινὶ, aliq… aliquid adſuefacere, 4

Κατεκλύειν τινὰ, impe… cujus retardare, 5, 63

Κατελεεῖν, *i. q.* *ſimplex*… *ἐλεήσαντας τὰς σ*… *αὐτῶν*, 2, 6, 2.

Κατελπίζειν, *i. q.* *ſimp*… re, 2, 31, 8. 8, 5, … ne ſperare, *vide* … *Ern.*

Κατελπισμός, ὁ, ſpes, … — „ſpes minime dubia

ιστάναι; καταξανα-
ὰς τοῦ μέλλοντος, Fr.
13. n.
γειν τὸν κυβερνήτην
ὸν, inſtare gubernato-
navem ad terram adpel-
, 44, 6. παρασκευά-
ῷ στόλῳ τὰ κατεπεί-
πρὸς τὴν χρείαν, ad
neceſſaria, 1, 21, 4. τὰ
είγοντα τῶν διαβουλίων
ἐαυτὸν οἱ ὕπατοι, de re-
s uſus poſtulat, de re-
ceſſariis referunt ad ſe-
6, 12, 3. τοῖς Καρχ.
κατεπείγοντα διασα-
1, 46, 13. χορηγῶν
ὕτοις εἰς τὰ κατεπεί-
τῶν πραγμάτων, prout
rum exigerent, 1, 16,
λαβόντες εἰς τὰ κατ-
ντα χρυσοῦν ἕκαστος,
maxime neceſſarios, 1,
πρὸς τὸ κατεπεῖγον
ους χρῶνται αὐτῷ, pro
ſiti, 6, 2, 4. τὴν
συναγαγόντες εἰς αὐ-
ν κατεπείγοντα πρὸς
ιαν τόπον, in locum
uſus maxime deſiderat,
4. τῆς ὥρας κατεπει-
cogente eos anni tem-
el neutraliter, inſtan-
tempore, ſc. quo id
ortebat, nempe hieme,
9. Sic διὰ τὸ κατ-
ν τὴν τοῦ σίτου κομι-
traliter vertunt, quo-
eſſis tempus inſtabat, 5,
ubi poſſis pariter
accipere, quoniam
tempus urgebat, ſc.
ut e caſtris domum
t. παρεμιᾶς κατ-

σπευδούσης ἀνάγκης, 4, 14, 5.

κατεπείγεσθαί τινος, opus habere aliqua re, valde cupere, deſiderare aliquid; τούτων ὁ βασιλεὺς κατεπείγεται, harum rerum deſiderio tenetur rex, 5, 37, 10. οὐ κατεπειγόμενοι συμμαχίας, non quo ſocietate illa magnopere opus fuerit ipſis, non quod eam magnopere cuperent, 30, 5, 9. n.

Κατεπιφημίζειν τοῖς θεοῖς, 5, 10, 8, n. Conf. καταφημίζειν.

Κατεργασία, ἡ τοῦ ἀργυρίου, ratio conficiendi argenti, 34, 9, 10.

Κατεργάζεσθαι; κατείργασται κοίλωμα ὁ ποταμὸς, fecit ſibi, 4, 70, 7.

Κατέρχεσθαι, (ut καταπορεύεσθαι, κατανοστεῖν) ab exſilio redire, 4, 17, 10. 4, 18, 2. 23, 2, 6.

Κατευδοκεῖν τινι, Fr. hiſt. 37.

Κατευκαιρεῖν, i. q. εὐκαιρεῖν, opulentum eſſe, 12, 4, 13.

Κατέχειν, 1) τὴν πόλιν, capere urbem, potiri urbe, 1, 18, 9. 1, 24, 12. Ἑλμαντικὴν, ἐξ ἐφόδου ποιούμενος προσβολὰς, κατέσχε, 3, 14, 1. τὴν πόλιν ἐξ ἐφόδου κατέσχε, 1, 76, 10. item tenere, occupatam tenere, in poteſtate habere, 1, 2, 3. n. 1, 6, 2 & 8. 1, 7, 3 & 4 & 8. 1, 8, 1. ὁ φόβος κατέχει τὴν πόλιν, metus tenet urbem, 3, 118, 6. Et cum genit. τὰ μεταξὺ τούτων ἔχειν ἀμφοτέρους, ὧν τότε κατεῖχον,

14, 1, 9. *n.* *In Paſſivo;* *κατέχεσθαι*, captivum teneri, 4, 51, 1.

2) tenere portum, adpellere; *cum ἐπὶ & accuſ.* 31, 25, 8. *cum εἰς;* *κατέσχον εἰς* Μεσσήνην, 1, 25, 7. 3) *etiam* pedeſtri itinere pervenire aliquo; *κατασχὼν εἰς τὴν* Γαλααδῖτιν, 5, 71, 2. *n.*

In Med. *τὰς βουνώδεις πόλεις πλείους οἰκίας ὑπολαμβάνουσι κατέχεσθαι τῶν ἐπιπέδων*, in ſe comprehendere, 9, 21, 7. *n.*

κατέχοντες mendoſe vulgo ſcriptum erat pro καθελόντες, 2, 32, 6. *n.* *Et καθέξονται codices mssti corrupte, pro καθίξονται*, 5, 93, 5. *n.*

Κατιδεῖν, videre, conſpicari, *ex muro proſpiciendo*, 1, 17, 10. 1, 40, 14. *ex tumulo*, 2, 26, 2. *κατιδεῖν βουλόμενος τὸ πλῆθος*, ſpeculari, cognoſcere, 1, 21, 10. *κατεῖδον*, *quod* 1, 2, 3. *dederant codices, in κατεῖχον recte mutatum eſt.*

Κατ' ἰδίαν λαμβάνειν τινὰ, privatim ſeducere aliquem, remotis arbitris, 4, 84, 8. *τοὺς κατ' ἰδίαν βίους διεξάγειν ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς χώρας γεννημάτων*, vitam ſuſtentare, 1, 71, 1. *οἱ κατ' ἰδίαν βίοι*, vita privata, 3, 4, 6. 6, 48, 3 & 7 *ſq.*

Κατιέναι, redire ab exſilio; (*ut κατέρχεσθαι, quod vide,*) *κατῄει εἰς τὴν Σπάρτην*, 5, 37, 4. deſcendere, ſeſe demittere; *εἰς ἣν χώραν ἐπεβάλετο κατιέναι*, 3, 48, *niſi κατιέναι ibi ſcribe* *vide Adn. ad* 1, 48, 4.

Κατισχύειν, invaleſcere, nere, prævalere; *τίνας παρ' ἑκάστοις ἐπεκράτ κατίσχυον*, 3, 4, 6. *σχυον καὶ τῷ πλήθει κ εὐχειρίαις*, 11, 13, 3 & *abſol.* *κατίσχυσαν*, riores evaſerunt, 20, 5, 6 *ἴσχυον τὰ Ῥωμαίων* λια, vicerunt conſilia R rum, 6, 51, 6. *Rurſu περὶ Præpoſ. & genit ἴσχυσαν περὶ τούτου, δοκούντων τῶν πολλῶν*, ſerunt hoc invitis, 4, 31

Κατοικεῖν; *οἱ κατοικοῦντ ποταμὸν*, 3, 42, 2. *n* *verius eſt παροικοῦντες habet Vat.* *οἱ κατοι τόπους τούτους*, 3, 49, & 28, 17, 11. *ubi i ſione* habitabant *ſcribe* commorabantur.

Κατοικία, ἡ, habitatio; *εὐφυὴς πρὸς κατοικίαν*, *αἱ κατοικίαι*, villæ, ha nes, 2, 32, 4. 5, 77, 7 2, 1.

Κάτοικος, ὁ, inquilinus, 10.

Κατολοφύρεσθαι *τὴν καὶ τὴν αὐτῶν τύχην*, 4. 15, 32, 1.

Κατομβρεῖν; *κατομβρεῖ ρα*, T. V. p. 27.

Κατονομάζειν; *γυνὴ τῷ κατωνομασμένη*, deſtin ſponſata; 5, 43, 1.

Κατόπιν; *κατόπιν ἐπὶ π στόλῳ*, 1, 50, 5. *ἐκ τ*

ὅπιν, *ſcil. μερῶν*, 2, 67, 2. τὴν κατόπιν, poſtridie ejus diei, 1, 46, 7. *ubi præceſſerat τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ.*

Κατοπτεύειν, τόπους &c. ſpeculari, inſpicere, explorare, 3, 45, 3. 3, 48, 12. 3, 65, 3. 10, 32, 1. 31, 20, 3. *Ad κατοπτεύσας*, 1, 4, 11. *refer ex præcedentibus τὴν ὁμοιότητα καὶ τὴν διαφορὰν*, conſiderans, probe inſpiciens & explorans iſta. *Paſſiv. κατωπτεῦσθαι*, viſitata, explorata *eſſe loca*, 3, 38, 11.

Κάτοπτρον, τὸ; *ἐμβλέψας οἷον ἐς κάτοπτρον*, 15, 20, 4.

Κατορθοῦν, bene rem gerere; *abſol. κατωρθωκὼς*, 1, 52, 1. 3, 74, 10. *τὸ κατορθοῦν ἐν πράγμασι*, 10, 36, 1, *ἐν πολλοῖς κατορθοῦσι*, 1, 37, 7. *τὰ πολλὰ*, 1, 37, 8. *τὰ ὅλα*, 1, 14, 4. *τὰς ἐπιβολὰς*, 10, 2, 5. *τῇ μάχῃ κατώρθωσε*, prælio vicit, 2, 70, 6. 11, 3, 1. *τοῖς ὅλοις*, 3, 48, 2.

Κατόρθωμα, τὸ, res bene geſta, 1, 19, 12. 2, 31, 8. 2, 42, 5. 3, 4, 1. &c. *προϊδὼν τὰ κατορθώματα*, qui rei bene gerendæ rationes & occaſiones providit, 15, 15, 5. *τὰ ἐν τοῖς ὅπλοις κατορθώματα*, 5, 12, 2.

Κατόρθωσις, ἡ, *τῶν πραγμάτων*, rerum mutatio in melius, 2, 53, 3. *κατόρθωσιν ποιεῖσθαι τῆς πολιτείας*, componere turbatum reip. ſtatum, 3, 30, 2. felix rei adminiſtratio; *ἡ τῶν πέλας ἀπειρία μέγιστον ἐφόδιον γίγνεται τοῖς ἐμπείροις πρὸς κατόρθωσιν*, ad res bene gerendas, 9, 19, 4. *αἱ ἐπιτυχίαι καὶ κατορθώσεις*, res bene geſtæ, 40, 12, 7.

Κατοῤῥωδεῖν, timere; *abſol.* 10, 3, 5. 22, 1, 7. *τί*, 14, 1, 5. 22, 17, 13. *Fr. gr.* 30.

Κατουροῦν, ventum ſecundum colligere, vento ſecundo uti, 1, 44, 3. 1, 61, 7.

Καττίτερον, τὸ, ſtannum, 3, 57, 3.

(Κάτω γῆς *invitis libris poſuerat Caſaub.* 10, 28, 9. *n. pro κατὰ γῆς.*)

Κατωφερὴς *κατάβασις*, præceps deſcenſus, 3, 54, 5. *cf. καταφερής.*

Καυσία, ἡ, capitis tegumentum, 4, 4, 5.

Καχεκτεῖν, male ſe habere, malo ſtatu eſſe, *de civitate*, 20, 4, 1. *καχεκτοῦντες ταῖς ψυχαῖς*, 20, 7, 4. *οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν*, infirmi, 29, 16, 14.

Καχέκτης, ὁ, male ſe habens, male animatus *civis*, non contentus præſenti rerum ſtatu, perditus homo & re familiari & animo in remp. *Conf. Adn. ad* 23, 2, 3. & *ad* 20, 6, 4. *καχέκτης καὶ κινητικὸς*, 1, 9, 3. *καὶ κινητὴς*, 18, 15, 12. (*ubi opponuntur οἱ ὑγιαίνοντες.*) *καχέκτης καὶ στασιώδης*, 1, 68, 10. *διὰ τὸ πλείους καχέκτας εἶναι τῶν εὐπόρων*, 23, 2, 3. *n.*

Καχεξία, ἡ, morbus, morboſus corporis habitus, 3, 87, 2. 3, 88, 1. pravus animi habitus,

 perditi

perditi mores; ὑπὲρ τὸ δέον οἰκαῖος ἦν ἡσυχίας, ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς συνήθους ἐν τῷ βίῳ ῥαθυμίας καὶ καχεξίας, 5, 87, 10. corruptus, perditus ſtatus reipublicæ, 2, 41, 9. 20, 6, 1 & 4. n.

Κέγχρος. ὁ. milium, 2, 15, 2.

Κέδρινος ξυλεία, 10, 27, 10.

Καῖνος. 12, 13, 9.

Κείρειν; κείρεται ὁ κάλαμος μυρεψικὸς ἐκ λιμνῶν, 5, 45, 10.

Κεῖσθαι; διαφυλάξαι πατέρων αὖ κείμενα ἔργα, 15, 4, 11.

Κελευστὴς, ὁ, juſſor, hortator remigum, 1, 21, 2.

Κέλης, ὁ, ητος, celox, parvi navigii genus, 5, 62, 3. 5, 94, 8. Fr. gr. 132.

Κενοδοξία, ἡ, 3, 81, 9. 10, 33, 6.

Κενόδοξος, 27, 6, 12. 39, 1, 1.

Κενὸς; κενοὶ κενὰ λογίζονται, 33, 3, 3. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου, 29, 6, 10. cf. καινός.

Κέντημα, τὸ, cuſpis gladii, 2, 33, 5 ſq. 6, 23, 7. 3, 114, 3. Fr. hiſt. 14.

Κέντρον, τὸ, ſpiculum haſtæ, 6, 22, 4.

Κεντρωτὸς; κεντρωταὶ σανίδες, aſſeres præacutis clavis eminentibus horridæ, Spicil. lib. 39. num. 2.

Κένωμα, τὸ, vacuum ſpatium, 6, 31, 9 & 11.

Κενῶς, ſine cauſſa, Fr. gr. 130.

Κεραία, ἡ, 1) antenna, 14, 10, 11, 2) roſtrum tollenonis & ſimilium machinarum, 8, 7, 8 & 10. Et metonymice, tota machina cujus roſtro graviora pondera in altum tolluntur, tolleno, 22, 10, 4. 3) κεραία χάρακος, furca, dens, cornu ſtipitis, quo pro vallo utimur, 18, 1, 7 ſq.

Κεραμαῖος; κεραμαῖα ἀγγεῖα, vaſa figulina, 10, 44, 2.

Κεραμεὺς, ὁ, 15, 35, 2.

Κεράμιον, τὸ, amphora, dolium, cadus; οἴνου, 4, 56, 3. μύρου, 26, 10, 13. n. & vs. 15. ταρίχων, 31, 24, 2. παρῆν ἐπικωμάζων μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5. n. ubi teneri debuerat iſta ſcriptura codicum Athenæi, μετὰ κεραμίου, nempe cum vini amphora, 4, 56, 3. conf. κεράτιον.

Κεραμὶς, ἡ; κεραμίδες ἀργυραῖ, regulæ ex argento, 10, 27, 10 & 12. conf. Adn. ad 4, 52, 7. — „quales ex auro habuit templum Iunonis Laciniæ apud Livium.“ Ern.

Κέραμος, ὁ, 1) tectum; ἐκβάλλειν τὰς θύρας, καὶ κατακόπτειν τὸν κέραμον τῆς τοῦ βασιλέως αὐλῆς, tectum effringere, 5, 25, 3. 2) collective, tegulæ, lateres coctiles, 4, 52, 7. n. 4, 55, 4. n. Conf. κεραμὶς & πλίνθος.

Κεραμωτὸν, τὸ, tectum, tectum imbricatum; κεραμωτὸν κατάῤῥυτον, tectum declive, teſtudo faſtigiata, imbricata, 28, 12, 3 & 5.

Κερᾶν, — „extendere aciem ſuper cornu hoſtium.“ Ern. — potius, in cornibus ſtare, cornua firmare, 12, 7, 9.

Κέρας,

Κέρας, τὸ: 1) cornu bovis; *ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν, μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν*, 7, 11, 3. 2) contus, veluti cornu prominens, conti extremitas, 21, 5, 2. 3) *In Militia*, ala, cornu exercitus. *τὸ κέρας ἑκάτερον τῶν συμμάχων*, alæ ſociorum *in caſtris Romanis*, 6, 34, 1. 6, 40, 4 & 6. *In acie vero, τὰ κέρατα non ſolum ſunt* duo cornua, duæ alæ aciei; *ſed etiam nude* latera; *ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας*, ad latus phalangis ſe adplicuit, 11, 15, 2. *ἀσφαλίζειν τῷ κέρατι τῆς φάλαγγος*, tegere latus phalangis, 11, 15, 5. *ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν*, in alterum cornu, in alterum latus detorquere aciem, 4, 12, 3. 5, 84, 7. *ἔνταξις ἐφ' ἑκάτερον (nam ſic utique legendum pro ἑκατέρων) τῶν κεράτων*, inſtructio, directio aciei in alterutrum latus, 10, 21, 5. *cf. ἑκάτερος, & ἐπί. κατὰ κέρας συμπίπτειν vel προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, (i. q. ἐκ πλαγίου,)* a latere adgredi hoſtem, 1, 40, 14. 2, 30, 9. 2, 34, 8. 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Κεράτιον; *μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας*, 26, 10, 5. *n. ex Diod. Sic. receptum*, cum poculo *vertit Valeſius*, cum tibia *Weſſelingius, quem vide ad Diod. T. II. p. 577. & quos ibi laudat. Debueram vero, ſi quid video, μετὰ κεραμίου tenere, quod dabant Athenæi codices*, & vini amphoram, vini dolium *intelligere.*

Κέρκος, ἡ, cauda, 34, 10, 9.

Κέστρος, ὁ, ceſtroſphendone, breve telum e funda ejaculatum, *cujus deſcriptionem habes* 27, 9, 1. *Heſychius*: Κέστρος· *ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα, καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης.*

Κεφάλαιον, τὸ, ſumma, *in numeris*, 2, 24, 15. *τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπεροχῆς*, totius potentiæ ſumma, univerſa ſumma potentiæ *Romanorum*, 1, 13, 7. *n. τῶν πράξεων*, ſumma rerum geſtarum, & *metonymice* laus præcipua rerum geſtarum; *ἠγωνία μὴ τὸ κεφάλαιον τῶν πράξεων εἰς ἐκεῖνον ἀνακλασθῇ*, 18, 22, 4. *ἠθροίζετο ἀεὶ τὸ κεφάλαιον αὐτοῖς, ſcil. τῶν τῆς πατρίδος συμφορῶν*, cumulabatur eis magis magisque ſumma malorum, 4, 32, 2. *τὰ κεφάλαια τῶν προτεινομένων*, poſtulatorum, conditionum ſumma capita, 15, 18, 1.

ἐπὶ κεφαλαίου, ſummatim, 1, 65, 5. 3, 5, 9. *n. ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν*, 1, 13, 8.

Κεφαλαιώδης ἀνάμνησις, 1, 5, 4. *κεφαλαιώδη ποιήσασθαι τὴν ἐξήγησιν*, 2, 14, 1. 2, 35, 10.

Κεφαλαιωδῶς, ſummatim, per ſumma rerum capita, 1, 13, 1 & 7. 2, 1, 4. 2, 48, 8.

Κεφαλή, ἡ; *σκορόδων κεφαλαί*, alliorum capita, 12, 6, 4 ſq.

Κηδεία, ἡ; *κηδείαν συνάπτεσθαι πρός*

πρός τινα, adfinitatem contrahere, 1, 9, 2.

Κηδεμονικὸς *φίλος*, ſolicitus amicus, *Fr. gr.* 127. *τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζειν*, curam alicujus præ ſe ferre, 32, 13, 12.

Κηδεμονικῶς, fideli cura, 5, 56, 4. *χειρίζειν ἕκαστα*, 6, 8, 3. *θάπτειν*, 31, 15, 4. *ἔχειν πρός τινα*, alicui bene cupere, commodis alicujus favere & conſulere, 4, 32, 4.

Κηδεστὴς, ὁ, gener, 2, 1, 9. 4, 16, 9. *n.* *Sic* & 15, 21, 2. *n.* *niſi ibi intelligendus* adfinis, ſororis maritus; *cf. Adn. ad* 37, 2, 1. *T. VIII. p.* 142.

Κηδεύειν *τοὺς τετελευτηκότας*, ſepelire, juſta facere, 5, 10, 4. *τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους*, 5, 86, 4. *ni ibi ὑπόσπονδος legendum.* *κηδευόντων ſcripſi* 6, 53, 3. *n.* eorum qui funus faciunt, cognatorum defuncti, *pro vulgato κινδυνευόντων.*

Κημὸς, ὁ, camus, trulla, cadus, 21, 5, 1.

Κήπιον, τὸ, hortus, 6, 17, 2. 18, 3, 1.

Κηπουρὸς, ὁ, hortulanus, 17, 6, 4.

Κήρυγμα, τὸ; *τοὺς μισθοφόρους ἤθροιζε μετὰ κηρύγματος*, 1, 49, 9.

Κηρύκειον, τὸ; *aliis κηρύκιον*; *σύνθημα φιλίας*, 3, 52, 3. *n.* *τὸ δόρυ καὶ τὸ κηρύκειον ἅμα πέμπειν πρός τινα*, 4, 52, 3. *n.*

Κηρύττειν *τινὰ*, publice laudare, præconari, 30, 20, 6.

Κῆρυξ, ὁ, 18, 29, 4 & 9. *ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ*, 3, 22, 8. *n.*

Κητώδης; *τὰ κητώδη ζῶα*, 34, 2, 14.

Κίβδηλος, adulterinus; *τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων*, 33, 9, 3.

Κινδυνεύειν, 1) periculum adire, in periculo eſſe, periclitari; *abſol.* *βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι*, 1, 28, 10. *εἰ κινδυνεύοι τις τῶν συμμάχων*, 1, 51, 7. *κινδυνευούσης τῆς πόλεως*, 3, 98, 7. *κινδυνεύει Ῥωμαίοις τὰ ὅλα*, 16, 16, 8. *Varie conſtruitur; cum Infinit.* *ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι*, 4, 12, 13. *cum præpoſitionibus ὑπὲρ & περὶ*; *οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ περὶ σφῶν ἐκινδύνευσαν*, non ſolum de imperio, ſed & de propria ſalute. ſunt periclitati, 1, 8, 2. 1, 15, 4. *cum Dativ.* *κινδυνεύειν τῷ βίῳ*, 5, 61, 4. *ταῖς ὅλοις πράγμασι*, 1, 70, 1. *τῇ πόλει*, in periculo eſſe amittendæ urbis, 28, 13, 1. *quem quidem locum reſpiciens Erneſtus, ait: „κινδυνεύειν παρ' ὀλίγον, non* periculum adire, *ſed* perire." — *Sic fere κινδυνεύουσι*, 1, 36, 3. *abſolute poſitum aut cum ὑφ' ἑκατέρων conſtructum, verti poteſt* pereunt, *vel* perduntur.

2) *ſigillatim de* armorum & belli periculo *uſurpatur*, & pugnare *ſignificat; ut κινδυνεύσαντες ἐῤῥωμένως*, fortiter pugnantes, 2, 28, 10. *ἠναγκάσθησαν ἐκ μεταβολῆς κινδυνεύειν*, converſo agmine dimicare,

5, 14, 4. οἱ περὶ αὐ- ἰδισμένοι κινδυνεύειν, , 7. *Sic cum præpoſ. genit.* περὶ τῆς σφε- πατρίδος κινδυνεύσουσι, 1, : *quæ verba vertere latine poſſis*, de pa- riclitabuntur; *ſed ſunt illa illis, quæ ibidem* ur, περὶ Σικελίας ποι- τὸν πόλεμον, *adeo proprie ſonant*, de pa- nicabunt, de patria erit micandum. *Sic cum* τῶν ὅλων κινδυνεύειν, λως, ſummæ rei diſcri- ſummam rerum committere, peri- n eſt, 11, 20, 6. *Cum præpoſ.* πρὸς πάντας κινδυνεύειν, ſimul cum us pugnare, 10, 7, 6. *n. uod ibi alii connectunt* εύειν τελέως, *hac no-* periculoſum id eſſe ad- n, *non videtur id uſui* is *conſentaneum.* (*Poſ- picari*, κινδυνῶδες τε *vide* κινδυνώδης.) ὁ ύων τόπος, 3, 115, 6. us pugnæ, locus ubi pu- rvet; *i. q.* ὁ τόπος καθ' κίνδυνος ἦν, 11, 15, 2. διακινδυνεύειν, *&* κίν-)

ς, ὁ, *pro* prælio, pugna, *tiſſime.* δυσχρήστως πρὸς τὸν κίνδυνον, 1, .. πάντες ἐξεληλύθεσαν ν κίνδυνον, 3, 19, 1. τῶν ἡγουμένων ποιεῖ- τὸν κίνδυνον, in ducum ctu pugnare, 1, 27, 12. λον ποιεῖσθαι τὸν κίν- δυνον, 1, 25, 5. ὑπὲρ ἐλευ- θερίας ἐστὶν αὐτοῖς ὁ κίνδυ- νος, 11, 13, 6. ποιούμενοι τὸν κίνδυνον ἐκστατικῶς, 15, 13, 6. πολλοὺς αὐτῶν ἐν τῷ κινδύνῳ διέφθειραν, 2, 19, 5. πρῶτος κατάρξαι τοῦ κινδύ- νου, 2, 27, 5. οἱ διαφυγόν- τες ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ναυμα- χίαν κινδύνου, qui e pugnæ navalis certamine (*ſive* peri- culo *malueris*) effugerant, 1, 29, 4.

Κινδυνώδης καὶ ἐπισφαλὴς, 2, 22, 3. παράβολον ἔχειν τι καὶ κινδυνῶδες, 9, 9, 10.

Κινεῖν, caſtra movere, 2, 54, 2. τὰ πράγματα, turbare remp. 4, 34, 3. τὰ καθεστῶτα, turbas ciere, res novas moliri, 2, 21, 3. 4, 14, 4. 4, 81, 1. πλεῖστα κεκινηκὼς κατὰ τὰς προειρημένας ταραχὰς, 1, 69, 6. κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν, 24, 5, 9 & 12.

Κίνησις, ἡ, καὶ ταραχὴ, motus & turbæ, 3, 4, 12. 3, 5, 1. (κίνησις τ' ἀνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, *Fr. gr.* 3.) αἱ κινήσεις, motus militares, motus tactici, 10, 21, 1. 10, 22, 1.

Κινητὴς, ὁ, novarum rerum au- ctor, ſeditioſus, 28, 15, 12.

Κινητικὸς, res novas moliens, ſe- ditioſus, factioſus, καὶ καχέ- κτης, 1, 9, 3. κατὰ τὰς προ- αιρέσεις κινητικοὶ, καὶ κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλ- λαγμάτων, 13, 1, 3. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες, 1, 9, 6.

Κινα-

Κινναμωμίνου μύρου, 31, 4, 2.

Κιρνᾷν, miſcere, temperare; μαλάττειν καὶ κιρνᾷν τὸ τῆς φύσεως σκληρὸν, 4, 21, 3.

Κίων, ὁ; οἱ κίονες οἱ ἐν ταῖς στοαῖς καὶ περιστύλοις, 10, 27, 10.

Κλαδαρὸς, fragilis, tenuis; 6, 25, 5. n. *Fr. gr.* 106. n.

Κλέος *temere Vrſinus poſuerat pro* τέλος, 22, 5, 11.

Κληδὼν, ἡ; divina vox, omen; ἐνύπνια καὶ κληδόνες, 2, 10, 9.

Κλῆμα, τὸ; palmes, virga vitea, 29, 11, 5.

Κληρονομεῖν, conſequi; τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ἐκβαινόντων, 2, 27, 5. Φήμην, famam, *ſive bonam*, *Fr. gr.* 130. *ſive malam*, 18, 38, 8. *Sic* κληρονομεῖν τὴν ἐπ' εὐσεβείᾳ δόξαν, 15, 22, 3. τὰ ἐδάφη τῶν ἠτυχηκότων, 9, 39, 3. πόλεως οἰκόπεδον ἔρημον, 15, 23, 10.

(Κλῆρος, ὁ; ἐδίδοτο τοῖς λειτουργοῖς κλῆρος εἰς τὸ ἀνακαθαίρειν, *mendoſe mssti*, *pro* καιρὸς, 10, 30, 8.)

Κληροῦν; κληροῦσι τὰς φυλὰς κατὰ μίαν, ſortiuntur tribus, 6, 20, 2. τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι κληροῦσι, *ſic haud improbabiliter conjectatus eſt Gronov. pro vulgato* πληροῦσι, 6, 35, 5. n.

In Med. τούτους ἐκ πάντων κληροῦται, ſorte deligit, 6, 38, 2. *Et notione neutrali & reciproca*, κληροῦσθαι, ſortiri inter ſe, ſorte contendere, 3, 62, 7.

Κληρουχία, ἡ, agrorum diviſio qualis fit inter colonos, 4, 81, 2. *vide* κατακληρ.

Κλῆσις, ἡ, vocatio, invitatio ad auxiliandum, 2, 50, 7.

Κλίμα, τὸ, declivitas montis, terræ tractus, regio, plaga, ſitus; ἑκάτερον κλίμα τῶν ὀρῶν, utrumque latus montium, 1, 16, 3. ἡ πόλις τῷ ὅλῳ κλίματι τέτραπται πρὸς τὰς ἄρκτους, univerſo ſitu vergit ad ſeptentrionem, 7, 6, 1. τὰ πρὸς μεσημβρίαν κλίματα τῆς Μηδίας, pars Mediæ quæ meridiem ſpectat, 5, 44, 6. τοῦτο τὸ κλίμα νέμονται τῆς Ἰταλίας, 10, 1, 9.

Κλιμακὶς, ἡ, ſcalula, 5, 97, 5.

Κλιμακοφόρος, ὁ, 10, 12, 1.

Κλιμακωτὸς; πρόσβασις κλιμακωτὴ, adſcenſus in ſcalæ formam factus, 5, 59, 9.

Κλίμαξ, ἡ, ſcala, pons *in corvo*, *quod erat* σανίδωμα, 1, 22, 5 *ſq. Adde Ind. Hiſt. in* Scala, *&* in Climax.

Κλίνειν; *Activa notione*; ἡ τύχη ἅπαντα πρὸς ἓν ἔκλινε μέρος, 1, 4, 1. *i. e.* νεύειν ἠνάγκασε. ἐπὶ κέρας κλίνειν τὴν δύναμιν, 4, 12, 3. 5, 24, 7. *cf.* κέρας. *Neutrali notione*; τῶν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ Ῥωμαίους κεκλικότων, 30, 10, 2. ἅμα τῷ κλῖναι τὸ τρίτον μέρος τῆς νυκτὸς, inclinante jam tertia vigilia, 3, 93, 7. κλίνειν πρὸς φυγὴν, 1, 27, 8. (*cf.* ἐγκλίνειν *&* ἐκκλίνειν.) ἐπ' ἀσπίδα κλίνειν, 3, 115, 9. n. 11, 15, 2. ποτὲ μὲν παρ' ἀσπίδα κλίναντες, ποτὲ δ' ἐπὶ δόρυ, 6, 40, 12. *Conf.* κλίσις.

κεκλι-

ἰλιδὼς, vergens ſpe-
i. q. τετραμμένος &
ιμένος; πρὸς ἀνατο-
, 14, 4. εἰς τὰς ἄρ-
3, 42, 5. πρὸς ἄρκτον
ιὸς ἑσπέραν, 5, 3, 10.
; πρὸς Ἡράκλειαν κε-
ὡς μέρεσι τῆς πόλεως,
2, ἐπὶ τὸ Τυῤῥηνικὸν
ς, 2, 16, 1.
ζεῖν, lectos triclinii or-
ſ metonym. de lecto-
ornatione aſſidue loqui,
ore habere, 12, 24, 3.
ἡ; τὴν κλίσιν ποιεῖν
ιν, 3, 115, 10. n. ἐφ'
καὶ πάλιν ἐπὶ δόρυ,
, 1. n.
, boja, collare ferreum;
ιοῦ αὐτῷ περὶ τὸν τρά-
περιτεθέντος, 32, 7,
σκύλαξ.
ὁ, vehementior fluctus,
, æſtuatio, maris, 1,
ἀναφέρειν τὸν κλύδω-
erare fluctus, 1, 60, 10.
ας κλύδωνας ἀποτελοῦ-
9, 3.
κλύζεται ἡ Ἰαπυγία
ελικῷ πελάγει, adlui-
, 11, 2.
τὸ; κνέφατος ἄρτι γε-
ν, 8, 28, 10.
, ocrea; αἱ κνημῖδες,
4.
ἡ; σιδηρᾶ κόγχος in
Romano, concha fer-
ibo, 6, 23, 5.
, cava et profunda val-
44, 7. conf. κοῖλος.
; αἱ τῶν ἵππων ἀπο-
ντων κοιλίαι, cadavera
tracta, 7, 15, 8. κοιλί-

αν εἰλήφει, pinguefactus eſt, il avoit pris de l'embonpoint, 39, 2, 7. n. Conf. λίαν.

Κοῖλος; κοῖλοι τόποι καὶ ὑλώδεις, cava loca, depreſſa, 3, 8, 10. κοῖλος ποταμὸς καὶ δύσβατος, 22, 20, 4. fluvius altus, quemadmodum apud Heſych. eſt κοιλότερα, βαθύτερα; poſſis etiam intelligere voraginibus plenum. τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, 5, 103, 4. Κοίλη Συρία, vide Ind. Hiſt. & Geogr. in Cœleſyria. (conf. κοιλὰς, & κοίλωμα, & μεσόκοιλος.)

κοίλη θάλαττα, undis agitatum mare; κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάττης, 1, 60, 6.

Κοιλότης, ἡ, cavitas; τόποι πολλὰς ἔχοντες περικλάσεις καὶ κοιλότητας, 3, 104, 4.

Κοίλωμα, τὸ, alveus maris, velut Ponti Euxini et Mæotidis Paludis, 4, 39, 2 & 8 ſq. 4, 40, 5 & 10. 4, 42, 4. profundus fluvii alveus, vi torrentis excavatus; χειμάῤῥους ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ μέγεθος τοῦ κοιλώματος ὃ κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ κατείργασται, 4, 70, 7. κοιλώματα, hiatus, loca cava in terra a torrentium vi excavata, 12, 20, 4.

Κοινοβούλιον καταγράφειν, (i. q. συνέδριον) 28, 16, 1.

Κοινοδίκαιον, (ſi vera ſcriptura,) conſilium publicum et commune, 23, 15, 4. n.

Κοινολογεῖσθαι, conſilia cum ali-

quo

quo conferre; κοινολογηθεὶς αὐτῷ περὶ τούτου, 2, 5, 4. 2, 48, 4. 3, 71, 5. 22, 9, 1. κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων, 10, 42, 4. 15, 5, 9. *Et in Med.* βραχέα περὶ τούτων κοινολογησάμενος, 31, 13, 5.

Κοινολογία, ἡ, colloquium ſuper aliquo negotio componendo, 5, 103, 3. μετέχειν τῆς κοινολογίας ὑπὲρ τῶν διαλύσεων, 15, 102, 8. παρ' ὅλην τὴν κοινολογίαν, per omne colloquium, 2, 8, 7. ἀξύμβατον ποιησάμενοι τὴν κοινολογίαν, 15, 9, 1.

Κοινοπραγεῖν τινι, conſilia ſociare cum quo, 4, 23, 8. 5, 57, 2. κοινοπραγεῖν (*ſcil.* ἀλλήλοις) περί τινων, 30, 4, 16.

Κοινοπραγία, ἡ, ſocietas conſiliorum, & armorum, 5, 95, 2. 7, 2, 2. 9, 37, 4. 26, 9, 3. 29, 2, 3. 29, 3, 5. κοινοπραγίαν συνθέσθαι πρός τινα, 5, 107, 4. συνίστασθαι πρός τινα, 30, 7, 9.

Κοινὸς; κατὰ τὰς ἐντεύξεις τὸν κοινὸν νοῦν ἔχε, 23, 17, 4. in congreſſibus moderati ac civilis animi erat, *Valeſ.* civilis et humanus, *Ern. qua ratione apud Demoſthenem junguntur* κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, *&* λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς, *ubi* κοινὸς *eamdem fere vim habet ac* κοινωνικός. (*Quod autem adjicit Polybius l. c.* ὃ σπάνιόν ἐστι, quod rarum eſt, *intelligi debet in Eunucho, quod genus hominum, ubi poteſtate valet, præ ceteris inflatum et inſolens eſſe*

ſolet.) *Aliud eſt* ἡ κοι-
νοια, communis h
ſenſus, captus, 6, 5, 2
νὴ ἔννοια ὑπέρ τινος,
nis hominum notitia d
re, 2, 62, 2.

οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώ-
μοι, communes homi
ges, 2, 58, 6. τὰ κοι
ἀνθρώπων δίκαια, 2,
τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπ
καὶ νόμιμα, 4, 67, 4.
τὰ κοινὸν ὡρισμένα
παρ' ἀνθρώποις, 4, 6,

κοινὸν βέλος, telu
nobiscum commune,
nobis miſſum remittere
poteſt hoſtis, 6, 22, 4.

κοιναὶ ἀρχαὶ, ma
publici; τῶν Αἰτωλῶ
κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχὰ
cunque magiſtratus p
geſſerunt, 22, 16, 11.
νὰ καὶ πολιτικὰ πρά
24, 5, 8. κοινὸν δόγμα,
cum decretum, 25, 8,
τὰ κοινοῦ δόγματος,
6. 20, 10, 4. τὰ κοινὰ
χρήματα, pecunia p
25, 8, 5. *Sed* τὰ κοι
προφαινόμενα πᾶσι,
conſilia, 10, 6, 11.
κοινὰ ἐγκλήματα, crim
blica, 20, 6, 1.

τὸ κοινὸν τῶν 'A
commune Achæorum,
blica Achæorum, 8,
τῶν 'Ακαρνάνων, 9,
τὰ κοινὰ τῶν Βοιωτῶ
publica Boetorum (*in*
ſtatu erat,) 20, 6, 1.
ἐν τῷ κοινῷ τῶν 'Ρω
qui ſunt in repub. R

rum, in ditione Romanorum, 7, 9, 14.

κατὰ κοινὸν, (*opp.* κατ' ἰδίαν) publice, publico nomine, communi conſenſu, 4, 3, 5. 4, 5, 2. 4, 6, 11. 7, 8, 5. 9, 34, 8. 24, 1, 10. 27, 1, 2. *Sic utique etiam* 11, 30, 3. *n. legendum*, κατὰ κοινὸν ἔλαβον τὰς πίστεις, *pro vulgato* κατὰ κοινοῦ. τὰ χρήματα κατὰ κοινὸν εἰσφέρειν, pecuniam in commune conferre, 5, 27, 7. εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὰς ὠφελείας, 10, 17, 2.

Κοινοῦν, *i. q.* κοινωνεῖν. *In Med.* κοινοῦσθαι, κοινώσασθαί τινι, communicare cum aliquo, 7, 16, 3. 8, 18, 1. αὐτοῖς κοινοῦσθαι τούτοις, ὧν χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὸ προτεθὲν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, 9, 13, 5. *ubi imprudentibus nobis*, pro κοινοῦσθαι, *quod habent primae editiones cum msstis*, κοινωνεῖσθαι *in edit. noſtra nihili verbum ex editione Gronoviana & Erneſtina in noſtram propagatum eſt.* κοινωσάμενος τοῖς ἀνδράσι, 8, 18, 1. κοινωσάμενοι περὶ πάντων ἑαυτοῖς, *i. e.* ἀλλήλοις, 7, 16, 3.

Κοινωνεῖν τινι πραγμάτων, *i. q.* κοινοπραγεῖν, conſilia rerum gerendarum ſociare cum aliquo, conſilia et arma ſociare cum quo, 2, 42, 5. *n.* 1, 6, 7. 3, 95, 7. 9, 25, 5. 9, 31, 4. κοινωνεῖν τινι τῆς πράξεως, conſpirationis participem facere aliquem, *Fr. gr.* 35. παντὸς καιροῦ καὶ πράγματος, 2, 32, 8. 4, 42, 10. τῆς ἐπιβολῆς, 1, 43, 3. 1, 77, 7. τῆς αἱρέσεως, 4, 35, 10. τῶν ἐλπίδων, 9, 37, 5. τῶν αὐτῶν ἐλπίδων, 3, 2, 3. 9, 39, 6. *Nude* κοινωνεῖν τινι, 2, 45, 2. *Et cum* περὶ *praepoſ.* κεκοινωνηκέναι περὶ τῆς ἀποστάσεως αὐτὸν, conſcium defectionis fuiſſe eum, 31, 26, 6.

Κοινωνία, ἡ, πραγμάτων ἀληθινῶν καὶ βεβαίων, 2, 61, 11. *Vide* κοινωνεῖν.

Κοινωνικὸς, ſociabilis, ſocialis; κοινωνικὴ (*olim vulgo* κοινωνητικὴ) καὶ φιλικὴ διάθεσις, 2, 41, 1. (*cf.* κοινός.)

Κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, victoriae fructus communicare cum ſociis, 18, 31, 7.

Κοιτάζεσθαι, cubare; ἐπὶ τῶν διηρπασμένων, 10, 15, 9.

Κοιταῖος; κοιταῖον γίγνεσθαι ἐν τόπῳ τινὶ, cubitum venire aliquo, veſperi adeſſe in loco, 3, 61, 10. 5, 17, 9. *Fr. gr.* 88.

Κοίτη, ἡ, lectulus, 4, 57, 9.

Κολακεύειν τινὰ, 28, 4, 9. τὴν εὐκαιρίαν τινὸς, 15, 31, 9.

Κολακικὸς; κολακικώτατος πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, 13, 4, 5.

Κολοβοῦν, mutilare; κολοβώσαντες (τοὺς ἀνθρώπους) καὶ συντρίψαντες τὰ σκέλη, 1, 80, 13. (*id alias* ἀκρωτηριάζειν *dicit.*)

Κολοιὸς, 12, 15, 2. *n. ex Timaeo.* — „*Maledictum; ut videtur*, *in* libidinoſum: *ſed quoniam nulla ratio adparet, quare a graculo tale maledi-*

Eum ſumtum, melius fuerit intelligere impudenter loquacem." *Ern.*

Κιλασσὸς, ὁ, *Attalo poſitus Sicyone*, 17, 16, 2. *populo Romano Rhodi*, 31, 16, 4.

Κολούειν; *vide* κωλύειν, 5, 42, 6. n.

Κόλπος, ὁ, *de* ſinu veſtis; 3, 33, 2. & οἱ κόλποι; περιστείλασα τοῖς κόλποις, ſinu involvens, tegens, 32, 21, 10.

Κολποῦν; ὁ κόλπος, ὁ ἀπὸ τοῦ Μισηνοῦ μέχρι τοῦ Ἀθηναίου κολπούμενος, ſinus formatus, circumductus, 34, 11, 5. *ſed videtur Strabonis verbum, non Polybii.*

Κολπώδης παράπλους, navigatio inter ſinus flexuoſa, 4, 44, 7.

Κόμη, ἡ; κόμαι διεῤῥιμμέναι, crines paſſi, 2, 56, 7. γυναῖκες πλύνουσι τὰς κόμας τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, 9, 6, 3.

Κομιδὴ, ἡ, 1) devectio, deportatio; τῆς δυνάμεως, *ſecundo flumine*, 9, 43, 6. *et generatim*, profectio, iter, *Fr. gr.* 89. ἡ τοῦ σίτου, convectio frumenti, meſſis, 5, 95, 5. 5, 72, 7. n. *alibi* συγκομιδή. 2) acceptio, receptio, *ſtipendii, pecuniae*, 5, 94, 9. 5, 95, 1. 11, 26, 4. τῶν ὑπαρχόντων, reſtitutio ſ. receptio bonorum ablatorum, 36, 5, 2. *impenſarum*, 4, 60, 10.

Κομιδῇ *vel* κομιδῆ, *adverb.* admodum; κομιδῇ νέος, 1, 8, 3. 2, 67, 5. 4, 2, 7. 10, 4, 8. 10, 40, 6. 17, 12, 5.

Κομίζεσθαι; *In Med.* κομίσασθαι, κομιεῖσθαι &c. accipere, *literas*, 5, 20, 1. mandata, παρά τινος, 5, 104, 9. χρείαν ἔκ τινος, uſum capere ex quo, 5, 78, 3. τὰς λείας, 5, 25, 2. recipere *captivos*, 1, 83, 8. 3, 51, 12. impenſas factas, 1, 59, 7. obſides, 3, 40, 10. uxorem et liberos, 10, 34, 3 & 8 & 10. arcem, urbem, 2, 51, 6. 4, 61, 6. 4, 72, 8. 18, 21, 6 & 9. *patriam*, 2, 61, 4. *Item in praet. paſſ. eadem notione* recipiendi, *vel* accipiendi, τἀπίχειρα κεκομισμένος, 4, 63, 1. ταῦτα τἀπίχειρα κεκομίσμεθα, hanc mercedem tulimus, retulimus, 8, 14, 5. *Sed in Paſſivo*, κομίζεσθαι, κομισθῆναι, *potiſſimum uſurpatur notione* navigandi, navibus proficiſcendi; κομιζόμενοι παρὰ τὴν Λιγυστικὴν, Liguriam prætervectus, 3, 41, 4. παρὰ τὴν Ἀττικὴν κομισθεὶς δι' Εὐρίπου, 5, 29, 5. ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην, *Rhodii* Romam ſunt profecti, navigarunt, 27, 3, 6. *Et de claſſe* ὁ στόλος κομιζόμενος παρὰ τὴν Ἰταλίαν, claſſis ſecundum Italiam navigans, Italiam prætervecta, 1, 21, 10.

κομίζεσθαι, efferri, *de funere*, 6, 53, 1.

Κομψός; οἱ κομψότεροι τῶν ἀνθρώπων, paulo elegantiores, 30, 20, 3.

Κονιορτὸς, ὁ, (*in prælio*) φέρεται κατὰ τῶν ἰδίων, 5, 85, 1. *i. e.* ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν παρεμβολὴν, *ibid. v.* 12. καθ' ὁποτέρων τραπήσεται, 11, 13, 2.

Κόνος, *vel* κόννος, ὁ, conus, inauris, 10, 18, 6. n.

Κόρ-

...ſ, cohors, 11, 23, 1.
33, 1. n.
...ῶν, 2, 15, 8.
...ξ, corvus, machina ad
...navalis uſum inventa,
conſtructio et uſus de-
...tur 1, 22 ſeq. adde rur-
27, 12. 1, 28, 11.
...ς, ſacietas; κόρον λαμ-
τῶν ὑποκειμένων, 8,
τῆς παιδείας αὐτὸν
ἔχει, 14, 1, 4.
; aor. 2. πᾶσαι ἐκόρυ-
πόλεις, gravedine labo-
ſtultitia occæcatæ erant,
5.
...ς; οἱ κορυφαῖοι, prin-
...factionis, 28, 4, 6.
...ή, vertex capitis vel
6, 23, 13. vertex an-
1, 26, 16. 1, 42, 3.
...ῆς, 2, 14, 8. tigni, 1,
& 7. αἱ τῶν λίθων κα-
...ρυφὴν ἐμβολαὶ, lapides
incidentes, 8, 9, 3. τὸν
κορυφὴν τόπον ἀσφα-
τῆς ἐκτάξεως, ſecuri-
præſtare aciei a loco qui
...us imminet, 18, 13, 3.
...τὰ κορυφὴν σημεῖον,
...m coeli quod capiti im-
Zenith. T. V. p. 26.

...ν, cervicem & cornua
, ſuperbe et inſolenter
re; ἐκορυφία καὶ παρ-
...ο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς
..., 27, 13, 6. n. — „ſo-
...agere adverſus alios,
...eſt inſolentia, (quam
...natici veteres ſpectan-
...terpretantur γαυριᾶν,
...das) & contentio &
...mas in hoc verbo & in

h. l. intelligi malebat Vale-
ſius.“ Ern.

Κόσκινον, τὸ, cribrum, 34, 9, 10.

Κοσμᾶν, Coſmum eſſe, ſummum magiſtratum gerere in civitate Cretenſi, 23, 15, 1. Coſmorum in Creta eamdem fere vim poteſtatemque fuiſſe, atque Ephororum Lacedæmone, docet Ariſtot. Politic. lib. II. c. 8. quem & Henr. Steph. in voc. Κόσμος laudavit.

Κόσμιος; κόσμιοι τοῖς ἤθεσι, homines frugi & modeſti, 8, 11, 7. ex Theopompo.

Κοσμόπολις, ὁ, nomen magiſtratus apud Locrenſes Italiæ, 12, 16, 6. ſqq.

Κόσμος, ὁ; 1) ordo; ἐν κόσμῳ καὶ τάξει ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν, 1, 21, 11. ἐν κόσμῳ παρεμβάλλειν τὴν δύναμιν, 1, 32, 7. οὐδενὶ κόσμῳ φεύγειν, 4, 71, 11. 5, 110, 5. ἔμενον ἐν κόσμῳ, 1, 33, 1. 2) cultus; τοῖς ἔθεσι καὶ κόσμῳ διαφέροντες, 2, 17, 5. 3) coelum; ἡ κατὰ τὸν ἥλιον πορεία, καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ κόσμου γιγνόμενα αὐτοῦ διαστήματα, ſpatia quæ ſol in curſu diurno emetitur in coelo, 9, 15, 6. n. καθ' ὃν ἂν ᾖ τόπον τοῦ κόσμου ὁ ἥλιος, in quocumque coeli puncto fuerit ſol, 9, 15, 12. ἡ γῆ ἡ ὑπὸ τῷ κόσμῳ κειμένη, 12, 25, 7. ex Timæo.

Κουρευτικός; κουρευτικὴ λαλιὰ, ſermo tonſorius, 3, 20, 5.

Κουφίζειν; 1) levare naves, depoſitis vel ejectis oneribus, 1, 39, 4. 1, 60, 3.

…ματος ἀδιάνητον καὶ κουφί-
ζεσθαι, 1, 60, 8. κουφισθεί-
σης τῶν νεῶν, 20, 5, 11.
κουφίσαι τινὶ τὰς ἐργωνίας,
levare locatores parte pretii,
6, 17, 5. κεκούφιστο αὐτοῖς
ὁ πόλεμος, levius illis factum
eſt bellum, 1, 17, 4. a) in
altum tollere, erigere, 8, 8, 3.
Hinc adverb. κουφισθαῖς,
levitate, καὶ ſpe elatus, 14, 1,
11.
Κοῦφος, levis, expeditus; τὰ
κοῦφα καὶ τὰ πράξαντα
τῆς δυνάμεως, 10, 29, 2. τὸ
κουφότατον ἤπειρο φέρειν.
Κοχλίας, ὁ, limax; αὐτόματος,
31, 29, …
Κραδαίνεσθαι, quati, concuti,
hinc inde moveri, 6, 25, 5.
Κραίζειν; … ἀπεχόμενα
καὶ … 9, 24, …
Κραιπαλᾷν; ἐξῆλθε κραιπαλῶν
εἰς τὸ Στάδιον, crapulæ ple-
nus, 19, 35, 8.
Κράνος, τὸ, galea, 11, 9, 5.
Κραταιὸς ἀγὼν, acris pugna, 2,
1. 69, 8.
Κρατεῖν; abſol. κρατεῖ ἡ φή-
μη, (ſubi. περὶ αὐτοῦ)
ὡς φιλαργύρου, obtinet
fama, 9, 26, 11. Cum Ac-
cuſ. ὅσα ποτε κρατήσειε, quot-
quot in poteſtatem ejus veniſ-
ſent, 1, 82, 2. … ἵνα ἐπιλα-
βόμενος κρατοίη τῶν Ἀχαιῶν,
ut prehenderet Achæum et fir-
miter teneret, 8, 20, 8. Cum
Genit. κρατεῖν τῶν πολεμίων,
vincere, ſuperare hoſtes, 3,
74, 4. τῆς πόλεως, potiri ur-
be, 2, 7, 11. εἰ κρατοῦσι τοῦ
ὑπαίθρου καὶ … διδόντας διδόναι
τὰ παραγγέλματα, an bene

… 10, 21, 9. …
κρατηθείσης …
temere & perperam …
tum erat, …
28, 14, 5 …
Κρατὴρ, tres crateras, …
inſ. 34, 11, 12 ſq.
…
… 34, 11, 5 …
Κράτιστος … ἀπὸ τοῦ …
γίνεται ἡ ἀμφιβολία …
… fide, … 19, 4, …
τὰ πλεῖον ἀπὸ τῶν …
… ἐγένετο …
bona fide, aperte,
ſine dolo. Sr. gr. 2 …
τοῦ κρατίστου …
honeſtum, ingenuum …
augendæ rei famili…
abeſt fraus et dolus, …
Κράτος, τὸ; κατὰ κρ…
βεῖν vel ἑλεῖν πόλιν, …
& 10. & ſæpe alibi …
Κραυγὴ, ἡ; τῇ κραυ…
μως χρησάμενος, 2, …
Κραμᾶν; τοῦ τείχους …
πλέθρα κραμασθέντα …
7. vide ſupra, in …
λοῦν.
Κρεωφαγεῖν, carnibus v…
17, 10. 8. Alii eod…
φαγεῖν.
Κρημνὸς, ὁ, præcipit…
55, 6.
Κρήνη, ἡ; fons; …
34, 9, 5.
Κρηπὶς, ἡ, crepido; …
νος, 5, 37, 8. ἐπ' …
κρηπῖδος κεῖται τὸ …
ρὰ θάλασσαν, 8, 5, …
Κρητίζειν πρὸς Κρῆτα, …
Κρηταί, αἱ, 2, 15, 1 …
Κρίθινος οἶνος, 34, 9, …

κεκοσμημένη ἡ, phoena militaris, 6, 38, 4.

κρίμα, τὸ; ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασιν, ὡς παραβεβραβευμένοις, 24, 9, 14. n.

Κρίνειν, τινὰ, litem intentare alicui, diem dicere, in judicium vocare, 24, 9, 6. κρίνειν διὰ μάχης τὰ πράγματα, 1, 15, 4. 1, 87, 7. τὴν ἔφοδον, 3, 79, 1. κρίνειν τὰ ὅλα, ſummam rei acie cernere, 3, 70, 1. κρίνει ὁ δῆμος διαφόρου, θανάτου, judicat criminis reum fuerit, capite plectenda, 6, 14, 6 ſq. κρίνας (αὐτὸν) ἐν τοῖς Μακεδόσι, per Macedones judicari eum curans, 5, 29, 6. κρῖναί τι καὶ προθέσθαι, aliquid ſecum ſtatuere, decernere, 3, 6, 7.

κρίνεσθαι θανάτου, in judicio capitis verſari, capitis reum eſſe, 6, 14, 7. τὸ κριθὲν, quod quis ſecum decrevit, propoſitum, 5, 52, 6. 9, 13, 7 & 9. &c. τούτων κριθέντων, his decretis, 5, 55, 6. 5, 59, 1. ὁ κριθεὶς τόπος πρὸς στρατοπεδείαν, ſelectus, probatus, ceteris prælatus, 6, 27, 1. κριθείσης τῆς τοῦ Ζευξ. γνώμης, probata Zeuxidis ſententia, 5, 52, 1. ἐκρίθη εὐεργέτης, judicatus, habitus eſt, 5, 9, 10. οἱ κριθέντες, electi reges, 6, 7, 4. κεκριμένον ἦν αὐτῷ, conſtitutum ei erat, 10, 6, 8. τὰ κεκριμένα, 3, 6, 7. κεκριμένος περί τι, probatus in aliqua re, 5, 53, 1. οἱ κατ' ἐκλογὴν ἀριστίνδην κεκριμένοι, ſelecti, 6, 10, 9. οἱ κεκριμένοι, 6, 21, 4. πρὸς ἓν γένος ἀκροατῶν οἰκειοῦται καὶ κρίνεται (ἡ Πολυβίου πραγματεία,) uni tantum generi lectorum probari poteſt, vel, pro uno tantum genere lectorum electa & probata eſt a Polybio, 9, 1, 2. n. coll. 9, 2, 4.

μάχῃ κρίνεσθαι περὶ τῶν ἐνεστώτων, 15, 4, 3. & (ſubintellecto nomine μάχῃ) κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, 18, 14, 3. conf. διακρίνεσθαι.

Κρίνινον μύρον, i. q. λειρινόν, oleum liliaceum, 31, 4, 2. n.

Κριοκοπεῖν τὸν πύργον, ariete percutere, 1, 42, 9.

Κριὸς, ὁ, aries in oppugnatione, 1, 48, 9. 9, 41, 1 & 4. 22, 10, 1 ſqq.

Κρίσις, ἡ; 1) κρίσις καὶ διάληψις, quod quis ſecum ſtatuit, propoſitum, 3, 6, 7. κατὰ κρίσιν, οὐ κατ' ἄγνοιαν, judicio, conſulto, deliberato, non per ignorantiam, 6, 11, 5. κρίσει πραγμάτων διαφέρεσθαι, judicio, ſententiis de repub. differre, 17, 14, 10.

2) κρίσιν ἀποδοῦναί τινι, cauſſam, litem alicujus judicare, vel judicandam curare, 5, 16, 5. Item κρίσις, accuſatio; κρίσιν ὑπογράφεσθαί τινι, accuſationem (niſi etiam ſimul ſit condemnationem, ſententiam pronunciatam) contra aliquem ſcribere, perſcribere, ſcripto conſignare ſubſcriptis nominibus: βουλόμενοι κατακηρυχθῆναι τὰς κρίσεις τὰς κατὰ τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοὶ (vel αὐτοὶ) ἔτι ὑπογεγραμ-

νοι, 23, 2, 6. κρίσεις λέγειν, cauſſas agere, 32, 9, 11.

3) finis, exitus, diſcrimen; ῥᾳδίαν ἔλαβε κρίσιν ἡ ναυμαχία, 16, 4, 8. τοῦ πολέμου λαβόντος κρίσιν, confecto bello, 32, 15, 5. ἡ ἐνεστηκυῖα κρίσις, inſtans diſcrimen, inſtans prælium, vel inſtantis prælii exitus, 9, 5, 4. κρίσιν ὁλοσχερῆ γενέσθαι οὐχ οἷόν τ' ἦν, ſummam rei prælio decernere, 1, 57, 6.

Κριτήριον, τὸ; καθίζειν κριτήριον, conſtituere judices, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, apud æquos judices, 16, 27, 2.

Κριτὴς, ὁ; κριτὴν ἀποδεικνύναι ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιλεγομένων, 9, 33, 12. ἐν ἴσῳ κριτῇ, 17, 6, 1. cf. κριτήριον, & ἐν.

Κριτικὸς, ὁ, i. q. γραμματικὸς, 32, 4, 5. coll. 32, 6, 9.

Κρόκινον μύρον, oleum croceum, 31, 4, 1 ſq. n.

Κροτεῖν; κροτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, cum plauſu accepta ea ſententia, 28, 14, 5. Temere vulgo κρατηθ.

Κρότος, ὁ, plauſus; μετὰ κρότου καὶ κραυγῆς, 1, 44, 5. κρότος ἐξαίσιος, 18, 29, 6. καταῤῥαγεὶς, 18, 29, 9. cf. 15, 32, 9.

Κρούειν πρύμναν, retro agere navem, 16, 3, 8. — „Uſitatius eſt κρούσασθαι πρ. Vide de hac phraſi Gronov. Obſ. 4. p. 408." Ern.

Κροῦσις, ἡ; αἱ κρούσεις, varii ſoni ex inſtrumento muſico (etiam tibia) eliciti ab artifice, 30, 13, 12.

Κρουσματικὴ λέξις, vox ſicuti fidium ſoni aures pulſat, nec ſenſum habet jectum, 3, 16, 3.

Κρύπτειν: κρύπτειν τὴν ἐπιβολὴν, 1, 75, 6.

Κτᾶσθαι, κτήσασθαι καὶ γνῶναι βίβλους, 3, 32, 2 quem locum Erneſtus: ſασθαι, ait, non nece de emtione capitur, Thucydidis normam, ius dictum 1, 22. alle qui κτῆμα τῷ ἀγωνί opponit, ut Polybius μα, cap. 31." — At le dictu fuerit, quid ſθαι h. l. dicat Polybi ab emendi notione diſce In Præt. paſſ. non mi τῆσθαι habent Vat. e pro vulgato κεκτῆσθαι 87, 3.

An ex κτᾶσθαι corr eſt ἡττᾶσθαι, quod codd. omnes 17, 3, 7? cum genit. caſu fore ſtructum, κτᾶσθαι præter græci ſermonis

Κτηματικοὶ, divites, qui poſſident, 5, 93, 6.

Κτῆνος, τὸ; pecus; τὰ (de ſuibus) 12, 4, 14.

Κτῆσις, ἡ, τοῦ διαφόρου, ſitio pecuniæ, 6, 46, 2. ρὶ τὰς κτήσεις ἰσότη fundorum poſſeſſione, 2. κτῆσις ἔγγειος, ἔγγειος.

Κτίζειν; ἡ πόλις ἔκτιστα τὸν κόλπον, 5, 57. κεῖται. Sic οἰκεῖται νος χεῤῥονήσου, 4, 56

Κτίσις, ἡ; αἱ τῶν πόλεων κτίσεις, urbium origines, 10, 34, 3. ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, 9, 1, 4. n. 9, 2, 1. 34, 1, 3.

Κυαθίζειν τινί, haurire & inſundere alicui, bibendum proponere, 8, 8, 6.

Κυβερνᾷν; ἡ βασιλεία τῇ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, 6, 4, 2. τὸ πῦρ κυβερνώμενον ἀνέμοις, 11, 5, 4.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator navis, 1, 37, 4. 3, 81, 11. 6, 44, 4. 10, 33, 5.

Κυβερνητικός; ἡ κυβερνητική, *ſcil.* τέχνη, 12, 27, 9.

Κυβεύειν τῷ βίῳ, *Fr. gr.* 12.

Κυδίστεραι ἐλπίδες, melior, inſignior ſpes, 3, 96, 7. n. — „*Sic edd. at ſcribendum ſine dubio* ἐπικυδ." — *Ern. Satis tamen notus ſuperlativus* κύδιστος.

Κυδοιμός, ὁ, tumultus, 5, 48, 5. — „*vox poëtica.*" *Ern.*

Κύκλος, ὁ; κύκλῳ, *cum genit.* circum, circa; τοὺς ἱππεῖς τῶν εὐωνύμων βουνῶν κύκλῳ περιαγαγών, circum clivos, 3, 83, 4. σφάγια περιφέρειν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. *Abſol.* κύκλῳ περιέχοντες σφᾶς, 1, 10, 6. *&c.*

Κυκλοῦν τοὺς πολεμίους, cingere, circumdare, includere hoſtem, 1, 17, 13. ἀφ' ἑκατέρου τοῦ κέρατος κυκλοῦν, (*ſcil.* τοὺς πολεμίους) καὶ προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, 1, 34, 1. *Sic &* κυκλώσαντες, *abſque accuſativo*, 1, 25, 3. 3, 65, 10. *&* οἱ κεκυκλωκότες, 3, 116, 10. οἱ ἄνεμοι κυκλοῦντες τὴν θάλασσαν, agitantes, 11, 29, 10. n. — „*niſi legend.* κυκῶντες. *Sed ſic* κυκλεῖν *Diodor.* 18, 59." *Ern. Paſſiv.* κυκλούμενοι ὑπὸ τῶν βοηθησάντων, 1, 28, 9.

Κύκλωσις, ἡ, 3, 65, 6. *Vide* κυκλοῦν.

Κύκνειον, τὸ, ἐξηχεῖν, cygneum cantum edere, 30, 4, 7. n. ἐξᾴδειν, 31, 20, 1. n.

Κυλίεσθαι τῷ μύρῳ, 26, 10, 16.

Κῦμα; τὸ πελάγιον κῦμα, maris unda, fluctus ex alto venientes, 10, 10, 3.

Κυνηγέσια, τὰ, venatio, quidquid ad venationem pertinet, 32, 15, 5.

Κυνηγετεῖν, venari, 8, 27, 6. 23, 1, 9. τὸν ὗν, 31, 22, 3.

Κυνηγία, ἡ; 8, 27, 4. αἱ κυνηγίαι, 8, 27, 5. ἐν ταῖς κυνηγίαις τολμηροί, 4, 8, 9. ἡ περὶ τὰς κυνηγίας εὐχειρία, 23, 1, 8.

Κυνήγια, τὰ, (*i. q.* ἡ κυνηγία *vel* αἱ κυνηγίαι;) αἱ ἐν τοῖς κυνηγίοις κακοπάθειαι καὶ τόλμαι, 10, 25, 4.

Κύνικλος, ὁ, 12, 3, 9 *ſq.*

Κυπαρίττινος; κυπαριττίνη ξύλα, 10, 27, 10.

Κυρεῖν; τὰ πρὸς διαβολὴν κυροῦντα καὶ κατηγορίαν, quæ pertinent ad 12, 15, 9. (*ſic mox ibid.* τὰ ἥκοντα.) πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, *ſic fortaſſe legendum* 6, 13, 9. n.

Κυρία, ἡ, τινός, poteſtas alicujus

jus rei, 6, 2, 6. 6, 13, 1. 6, 15, 6. περί τινος, 6, 14, 10. 6, 17, 5. 22, 26, 25.

Κυριεύειν, *cum genit.* 1) potiri, *urbe, regione*, 1, 8, 1. 1, 10, 6. 1, 29, 6. τινὸς ζωγρείᾳ, 1, 7, 11. 1, 19, 11. 3, 67, 6. 5, 20, 9. πολλῶν χρημάτων, 3, 13, 7. πολλῆς ἀποσκευῆς, 4, 75, 7. 10, 17, 1. τῆς ἐπιστολῆς, potiri epiſtola, intercipere, 8, 19, 5. 2) tenere, in poteſtate habere; τῆς εἰσόδου τῆς εἰς Πελοπόννησον, 4, 6, 6. τῶν κλειδῶν, 4, 18, 2. Συρίας, πόλεων κυριεύοντας, 5, 34, 6. *n. & vs.* 8.

Κύριος, ὁ, *ſubſtantive*; dominus, *titulus honorificus*, κύριοι Καρχηδόνιοι, 7, 9, 5. *Cum genit.* poſſeſſor *vel* dominus *urbis vel regionis*, 7, 9, 13. ὁ τῶν πραγμάτων κύριος, 3, 98, 10. κύριος γενόμενος τῶν ἀντιπολιτευομένων, cum in ſuam poteſtatem redegiſſet, 1, 8, 4. *Abſolute quidem, ſed ſubintellecto genitivo τῶν πραγμάτων vel τοῦ πολέμου, ponitur* 38, 9, 7. *n. Cum Participio*; Αἰτωλοὺς κυρίους εἶναι βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, dominos eſſe Ætolos, in poteſtate eſſe Ætolorum, ſibi conſulere, ſi vellent, 18, 20, 10. κύριός ἐστι καὶ ζημιοῦν ὁ χιλίαρχος καὶ ἐνεχυριάζων, poteſtatem habet & mulctæ dicendæ & pignoris capiendi, 6, 37, 8. *Adjective*; κύρια ὀνόματα, nomina propria, 6, 46, 10. ὁ κύριος λόγος καὶ συνέχων τὰ

πράγματα, (opp. ὁ ἐπιμ...
λόγος,) oratio propriæ ...
pertinens, principalis, ...
1. κυριώτατος τόπος τῆ...
ρας, præcipuus locus, ...
10.

Fœm. κυρία; *ſubſt...*
domina; ταύτης τῆς ...
ἡ σύγκλητός ἐστιν κυρ...
13, 3. (*ſ. q.* τὴν κυρίαν ...
quod vide ſupra, in ...
Adjective; κυρίαν ...
τὴν αἵρεσιν, confirmat...
tam habuerunt electione...
13, 4. κυρία ἀγωγή, ...
pria, vera abductio; de ...
loquitur, 12, 16, 8. ...
ριωτάτη κτῆσις, veriſſim...
xime propria, principali...
xime rata, valida & cer...
poſſeſſio, 5, 67, 6.

Neutr. κύριον, *& in* ...
lat. τὸ κυριώτατον, ...
puum, longe præcipuu...
κυριώτατον καὶ ἀναγκ...
τον μέρος τῆς ἱστορίας, ...
5 *ſq.* *Et absque ſu...*
ſequente πρὸς *præpoſi...*
τὸ κυριώτατον ἤνυστα...
τὴν τῶν ὅλων ἐπιβολὴν...
6. 4, 21, 8. 8, 36, ...
gr. 95. τὸ κυριώτατο...
προθέσεως, 2, 45, 5. ...
στρατοπεδεύειν ἡγοῦν...
ριώτατον, 6, 42, 2.

Κυρίως, proprie, *de prop...*
& ſignificatu vocabu...
22, 1. 3, 33, 11. ...
διασαφεῖν, diſerte, p...
propriis verbis, perſpic...
clarare, 8, 28, 7. 28, ...
Tum generatim deno...
curate, exacte, veriſſim...
ne, prorſus; *veluti*, Bu...

…λεντων οὕτως ἐπὶ
στόματι τοῦ Πόντου κυ-
…ντα &c. 4, 38, 2. ε.
…ἔχθυα τῆς χεῤῥονήσου
…ς ἐπικειμένη διακλείει
…, 4, 56, 5. τοῦτο τὸ
… κεῖται ἐπὶ τῆς παρό-
…πλου, prorſus ad ipſam
…ma tranſire oportet, 4,
… οἱ βωμοὶ ἐπίκεινται
…ς τὴν πόλιν τοῦ ποτα-
…στήματι κυρίως, pror-
…ane imminent, 5, 22, 3.
… locis poſſis quidem
…eiskio (ad 4, 38, 2.) in-
… cogitare notionem
…quam noſtro idiomate
illa exprimere conſue-
…, dominer une place;
… Polybius eamdem no-
… vocabulo huic ſubjecta
…bitare licebit.
… decernere, & ſancire,
habere decretum ad con-
…dum propoſitum; τὸ
…ων οὐδ' εἰς τέλος ἐκύ-
…τὴν γνώμην, 1, 11, 1. ε.
…έντος δὲ τοῦ δόγματος
…ῦ δήμου, 1, 11, 3. τοῦ
κυρώσαντος τὰς διαλύ-
…, 1, 17, 1. τούτου τοῦ
…ος κυρωθέντος, hoc fa-
…creto, ſcil. in conſeſſu
… cum Philippo, tum
…πικυρωθέντος διὰ τῶν
…, confirmato in conven-
…ſingulorum populorum,
… 1 ſq. ἐκυρώθη τὸ δια-
…, 5, 49, 6. κυρωθέν-
…ούτων, 5, 56, 1. τὰ
…ολέμου ἐκεκύρωτο, de-
… eſt bellum, 7, 5, 5.
… ἐπικυροῦν.
… κυροῦσαι τὰ διαβούλια

γνώμαι, ſententiæ quæ vincunt in deliberationibus, ex quarum præſcripto fiunt decreta, quæ decernunt res ad deliberandum propoſitas, 4, 24, 2. *Conf.* διαβούλιον.

διὰ τὸ τὰ σφῶν [τῶν βασιλέων] πράγματα σχεδὸν πάντα πρὸς τὴν σύγκλητον κυροῦν. *Sic quum vulgo legeretur* 6, 13, 9. *locum hunc reſpiciens Erneſtus in Lexico Polyb. hæc poſuit:* „κυροῦν τι πρός τινα, apud vel per aliquem." — *quæ quam ſint & ab ipſo hoc loco & a græci ſermonis uſu aliena, nil adtinet diſſerere. Ego, codicis Pariſini auctoritatem ex parte ſecutus, edidi* σχεδὸν πάντα τὴν σύγκλητον κυροῦν, fere omnia decidere, decernere ſenatum; *ſed propemodum perſuaſum habeo, ſcribi debuiſſe* πρὸς τὴν σύγκλητον κυρεῖν, omnes regum cauſſæ ad ſenatum perveniunt, ad ſenatum pertinent. *Vide* κυρεῖν.

Κυρτὸς, incurvus; ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ θυρεοῦ, 6, 23, 2.

Κύρτωμα, τὸ, μηνοειδὲς, lunata convexitas aciei, lunata acies, 3, 114, 8. 3, 115, 7.

Κῦτος, τὸ, τῆς νεὼς, corpus, alveus navis, 16, 3, 4. τὸ σύμπαν τῆς πόλεως κῦτος, 9, 59, 8. corpus urbis; (*a quo diſtinguitur* τὸ προάστειον *vers.* 7.) — „*eleganter* urbs ipſa, *quoad muris comprehenditur, ut* κῦτος ψυχῆς *apud Platonem Cicero vertit* animum. *Ioſeph. Ant.* 8, 4, 3.

τὸ νῦν κατὰ τὸν οἰρανὸν κῦνος, & alia, quae etiam in Lexicis reperiuntur." Ern.

Κύων; ἡ τοῦ κυνὸς ἐπιτολή, 1, 37, 4. 2, 16, 9. 9, 43, 4. ὁ κύων, xiphias piſcis, 34, 2, 15. κύνες δεδιχοτομημένοι, 10, 15, 5.

Κωθωνίζεσθαι ἀφ᾽ ἡμέρας, de die potare, 24, 5, 9. — „quo verbo & ὁ 6. uſi, Eſth. 3. extr. & Ariſtot. Probl. 3, 14. add. Cl. Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 345." Ern.

Κῶλον, τὸ, ἔτυς; δύο κῶλα σφενδόνης, 27, 9, 5. n.

Κωλύειν τινὰ τινὸς, 2, 8, 2. τῆς εἰσόδου, 12, 58, 9. 4, 169, 2. οἱ πολέμιοι τῆς ὁρμῆς ἐκωλύθησαν, 6, 55, 3. τῆς παρούσης ἐξουσίας κωλυθήσεσθαι, 5, 52, 6. n. ubi fortaſſe κολουθήσεσθαι legendum.

Κώλυμα, τὸ, impedimentum objectum, 6, 34, 12.

Κωλυσιεργεῖν, conatibus alicujus obſtare, 6, 15, 5.

Κωμάζειν; ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμάζει, Fr. hiſt. 27.

Κώμη, ἡ; ἐπρέσβευον περὶ τῶν ὁμήρων καὶ τῶν κωμῶν, 20, 12, 2 ſq. ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίστους, 2, 17, 9.

Κωμικὸς, ὁ, 12, 13, 3. i. q. κωμῳδιογράφος, 12, 13, 7.

Κῶμος, ὁ; κώμους ποιούμενος ἐπὶ τὰς οἰκίας, 10, 26, 3. n.

(Κῶνος, ὁ 10, 18, 6. n.)

Κωπηλατεῖν, remigare, 1, 21, 1.

Κωπηλάτης, ὁ, remex. 34, 3, 8.

Κωφὸς; δυσπέμπτος καὶ κωφὴ διήγησις, obſcura, q[...] telligitur, 3, 36, 4[...] κωφὰ γίγνεται τὰ [...] 5, 21, 4.

Λ.

Λαβίς, ἡ, fibula; τα[...] λαβίσι κατασπερονη[...] 11.

Λάβρος, vehemens; χα[...] 4, 70, 7. n. (ubi alii [...] καταφέρεται.) 40, [...] ταμιός, 4, 41, 6. [...] ὄμβρος, 11, 24, 9.

Λαγχάνει; παραυτίκα [...] χε τῶν Μυρμίχων [...] των, ſic mssti 23, [...] ἔλαβε Urſin. ex conj[...]

Λαιὰ, ἡ, vide δεξιά.

Λαίλαψ, ἡ; καθάπερ [...] πός τινος ἐκπεπτωκ[...] αὐτοὺς, 30, 14, 6.

Λαλεῖν τινι, communic[...] aliquo clam conſilia, [...] tem deteriorem; τὰ[...] στων πεπεισμένων, [...] πλάγιον ἐν τῷ πολέμ[...] νέναι καὶ λαλοῦντα [...] σαι, 30, 1, 6. n. [...] aperte, in omnium [...] agere cum aliquo; [...] ἀλλάει καὶ συνέπατ[...] ναυτικοῖς, 31, 20, 1[...]

Λαλιὰ, ἡ, ſermo vulg[...] ἦν θροῦς καὶ λαλιά τ[...] τις παρὰ τοῖς πολλοῖ[...] 6. Φήμη καὶ χυδα[...] πάνδημος λαλιὰ, 14, [...] κουρακὴ καὶ πάνδημ[...] λιὰ, 3, 20, 5. Sed [...] ſerio colloquio & ſerm[...] περί τινων βιβλίων

libris quibusdam ha-
, 9, 4.
iax, 32, 6, 5. 40,

, γυναῖκα, uxorem
ἵτε ἐλάμβανε Κλεο-
18, 17, 19. ἐν Φέρ-
ν, ibid. ἐν χάριτι
ſ beneficii & mune-
accipere, 2, 31, 6.
ν πόλιν, capere ur-
4, 10, 5, 61, 8. &c.
λάφυρα, præda, 4, 3,
χεῖρας λαμβάνειν,
aliquem, privatim
lloqui, 1, 70, 2. &c.
ης pro quo & eſt
ν ſimpliciter, 1, 69,
τριβὴν λαμβάνει ὁ
trahitur, producitur
notum trahit, 3, 78,
βάνειν ἀρχὴν, τέ-
8; 3. 4, 52, 10. &
aſſim. ἀλλοιοτέραν
ν διάθεσιν, nempe
ιας, 10, 30. 6. ἅμα
ρήσιμον καὶ τὸ τερ-
τῆς ἱστορίας λαβεῖν,
tatem & voluptatem
historia, 1, 4, 11.
ὸν ἐκ τῶν πραγμά-
λον πρὸς τὴν ἑαυτῶν
, ſelegerunt, 5, 20,
τῶν ἐνδεχομένων τὸ
ἔλαβον πρὸς τὸ παρ-
3, 1. (conſ. ἐκλαμ-
τὸ δυνατὸν ἐκ τῶν
είληπται πρὸς κατά-
5, 38, 4. ἣν καὶ δύο
μαρτύριον, 2, 38, 11.
ατόπεδον λαμβάνει
ερὶ τετρακισχιλίους,
it circiter 4000 pedi-
07, 10.

ἔλαβε τῶν Μεσσηνίων ἀθρουμένων ex conject. edidit Erneſtus 23, 2, 15. n. neſcio quam recte, pro ἔλαχε. ζωγρείᾳ δ' ἔλαβον εἰς δισχιλίους ſcripſi 5, 94, 6. n. pro vulgato ἐλάβοντο.

In Med. λαμβάνεσθαι vel λαβέσθαι ἀφορμῆς, 1, 69, 8, 1, 79, 11. 5, 78, 5. (ubi codex Flor. quidem ἐπιλαβόμενος præfert.) βραχείας ἐλπίδος λαβέσθαι, 37, 2, 7. λήψεται τὴν ἐπιγραφὴν ὁ δῆμος, 6, 57, 7.

Λαμπὰς, ἡ; λαμπάδες ἐκ ξηρᾶς ὕλης, 3, 93, 4.

Λάμπειν, effulgere; de ſubito & brevi ſplendore reip. 6, 43, 3.

Λαμπρὸς, ſplendidus, clarus; hinc candidus; tum inſignis, præclarus, manifeſtus; & vividus, acris, vehemens, validus, quidquid in ſuo genere præcipuam aliquam vim & vigorem habet, ſive in bonam, ſive in malam partem. Conſ. Dorvillium ad Charit. p. 483. ab Erneſto h. l. laudatum. λαμπρὰ τύχη, ſplendida fortuna, 11, 19, 7. λαμπρὰ τήβεννα, toga candida, 10, 4, 8. 10, 5, 1. τὸ τῆς φύσεως λαμπρὸν, ſplendor, vigor ingenii, acre ingenium, 7, 12, 3. τὸ λαμπρὸν τῆς προθυμίας αὐτῶν, ardor quo adfectum ſuum (in matrem) declararunt, inſignivcrunt, 23, 18, 7. ἐγίγνετο μάχη λαμπρὰ, acris pugna, 10, 12, 15. τοσούτῳ λαμπρότερος ἦν ὁ κίνδυνος, tanto acrior erat pugna, ſcil. quia

quia erat veluti μονομαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9. λαμπρὸς ἐν τοῖς κινδύνοις, acris in pugna, 24, 1, 6. τῇ τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος ἦν ἢ πρέσθεν, animi robore acrior, vehementior, 16, 5, 7. (cf. λαμπρότης.) ψυχῇ χρώμενοι λαμπρᾷ, pro ſua humanitate & animi magnitudine interpretatus eſt Caſaub. ſed rectius videtur, acri, vivido, calido homines ingenio, 26, 3, 11. λαμπρὸς ἄνεμος, acris vehemens, validus ventus; οὔριος καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 44, 3. (coll. vs. 4. ubi habes ὑπὸ τῆς βίας τοῦ ἀνέμου.) φορὸς καὶ λαμπρὸς ἄνεμος, 1, 60, 6.

Λαμπρότης, ἡ, τῶν ὅπλων, ſplendor, nitor armorum, 11, 9, 1. τῆς ψυχῆς, animi vigor, 32, 23, 1. ubi opponitur τῇ μὲν σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, quemadmodum, 16, 5, 7.

Λαμπρῶς ἐχρήσαντο τοῖς πράγμασι, 4, 57, 10. — „inſolentius ſe geſſere, ſcil. ex opinione victoriæ." Ern. Nos in Adn. ad h. l. interpretati ſumus palam, manifeſte, manifeſta vi; ſed pro uſu vocis λαμπρὸς, quem modo vidimus, verius videtur acriter, calide, inconſiderato ardore rem gerebant.

Λανθάνειν; ἔλαθον ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. — „ſcil. γεγονότες. „Ern. Vide noſtram Adn. ἔλαθον οὐ μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς καταχρήσει γενη-

θέντες, 13, 1, 4. ... σιν αὐτοῖς ἐπισπασά... λυκοῦντο νέφος, 9, 5.

Λαοδογματικαὶ ἀποφάσ... nunciata ex opinione ... repta, 34, 5, 14. n.

Λαὸς, ὁ; ἀποδοῦναι το... cives, homines capti... urbe & agris abdu... diſtinguuntur a mili... ptivis, quos mox ... σώματα dicit, 4, 52...

Λάσταυρος, impudicus, ex Theopompo.

Λάφυρον, τὸ; τὸ πᾶν ... μετὰ τῶν σωμάτων τάλαντα τριακόσια, ... li ſpolium, 2, 62, 2. ... φυρα, quæ Carthagi... ſit Hannibal ex Hiſp... 17, 7. ſunt ἡ κατασ... pel'ectilia, ibid. vs. ... diſtinguuntur ibi pa... cut 2, 62, 2.) a τοῖς ... a captivis, quorum ... (ἀξία) erat ἡ ὠφέλει... da, quæ militibus ... vs. 7. coll. vs. 10. ἄγειν ἀπὸ λαφύρου ... vide 17, 4, 8. 17, ... λάφυρον ἐπικηρύττε... τινος, vide in ἐπικη...

Λαφυροπωλεῖν τὴν λα... dam vendere, 4, 77 ... 24, 10. 28, 8, 8.

Λαφυροπωλεῖον, τὸ, ... venditur præda, 4, 6, ...

Λάχνη, ἡ, lanugo; inde nomen lana, auctore Fr. gr. 90.

Λέβης, ὁ; λέβητες ἀργ... βάσεις τούτων, 5, 88 ...

Λέγειν ἓν καὶ ταὐτὸ, ... eſſe, 5, 104, 1. ...

νται μόνον, 17, 8, 4.
νωνται habet codex
d verum eſt λέγωνται.
moſth. T. II. p 1324.
k. μὴ ἔχετε λόγους αὐ-
ιειν.) πότερα δεῖ λέ-
τῶν τοιούτων ἀλογι-
δαιμονοβλάβειαν, ſit-
ſtolidius dicenda, an
9, 4. λέγων τὸ βά-
Φόρων, edifferens, ex-
hauſtans gravitatem tri-
, 1, 67, 1. λέγειν
cauſſas agere, 32, 9.
λέγων κατέχει Ἐχῖ-
ſ cauſſas commemora-
tur teneat Echinum?
2. τὸ δὴ λεγόμενον,
proverbio dicitur, 4,
5, 93, 2. 8, 21, 5.
, 24, 4. &c. εἴ τι
λέγειν ὑπὲρ τῆς
κατὰ τὸν Ζαλεύκου νό-
, 16, 9.
ἡ διαφορὰ ἐπὶ τῶν
γμάτων, πρῶτον λε-
, καὶ πάλιν κατὰ συνή-
γνομένων, 10, 47, 4. n.
πρῶτον γενομένων
ns; quæ verba pari-
ſtu 1, 6, 2. n. Conf.
n.
reda. In Plur. πέμ-
τὰς λείας. 4, 9, 10.
Φυρὸπωλεῖν. ἐκ πά-
λείας, 3, 93, 4. τῆς
ίας Bav.
πᾶν τὸ πρὸ ποδῶν,
ue viam, 10, 30, 8.
νοι, (i. q. ἐρρωμένοι)
ταῖ, 8, 11, 9. ex
ρῶ.
τέρας ἔλεος, pronior
ἐλεγχαι, 9, 11. n.
Λειμὼν, ὁ; ἐναντίον ποταμῶν
καὶ λειμώνων καὶ ὑδάτων, 7,
9, 2. λειμῶσι forſan legend.
pro λιμέσι 3, 77, 7. n.
Λείπειν, τὴν χώραν, patriam de-
ſerere, 4, 52, 7. τὰς τάξεις,
3, 84, 7. 6, 37, 11 ſq. τὸ
λεῖπον, id quod deeſt, 4, 58,
9. Sed 15, 36, 2. τὰ δὲ
λοιπὸν ſcripſi, pro vulgato
λεῖπον. τί λείπει αὐτοῖς, 10,
18, 8. i. q. τί ἐλλείπει αὐτοῖς,
10, 18, 11. βραχὺ λείπει
τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ, 2,
14, 6. ὥστε τοὺς ἄνδρας
βραχύ τι λείπειν τοῦ διπλα-
σίους εἶναι, 10, 17, 12. συν-
έβαινεν αὐτὸν οὐ πολὺ λείπειν
τῶν ἐννενήκοντα ἐτῶν, non
multo minor erat nonaginta
annis, 12, 16, 13. λείπει
τῶν πέντε σταδίων, 4, 63, 5.
ἀπέβαλον οὐ πολὺ λείποντας
τῶν &c. 3, 34, 4. τὰ λεί-
ποντα τοῦ βίου ἀναπληροῦν,
quæ deſunt rei familiari ſup-
plere, inopiæ mederi, 13, 2,
2. τὸ πλῆθος ἐγένετο μικροῦ
λεῖπον τῶν μυρίων, 10, 17, 6.
n. ἠθροίσθη νόμισμα μικροῦ
λεῖπον τετρακισχιλίων τα-
λάντων, 10, 27, 13. μικροῦ
λείπουσαι ἑπτακαίδεκα σκάφε-
σιν ἐναυμάχησαν, 1, 63, 5.
τριακοντ' ἔτεσι, λείπουσι δυ-
οῖν, 3, 22, 2. Et μικροῦ λεῖ-
πον abſolute & veluti adver-
bialiter poſitum; ἡ λοιπὴ
πλευρὰ μικροῦ λεῖπόν ἐστι
ἐλαττόνων ἢ ὀκτακισχιλίων
σταδίων, 34, 6, 5. ἔστι τὸ
πλῆθος τῶν συμμάχων πάρ-
ισον τοῖς Ῥωμαϊκοῖς στρατο-
πέδοις, λεῖπον τοῖς ἐπιλέ-
κτοις,

...νίοις, exceptis vel demtis extraordinariis, 6, 30, 2.

Paſſiv. λείπεσθαι, inferiorem eſſe; περὶ τὰς ναυτικὰς δυνάμεις πολύ τι λειπόμενοι κατὰ τὴν ἐμπειρίαν, 6, 52, 8. *Et, adjecto vel intellecto nomine* μάχῃ, prælio vinci; ἀποκεκλεισμένης πάσης τῆς ἐν τῷ λείπεσθαι σωτηρίας, 2, 29, 3. ἐλείφθησαν *correxit Caſ.* 1, 61; 6. *n. pro* ἐλήφθησαν *quod dabant libri. Sic* εἰ λειφθείη μαχόμενος *correxi* 21; 12, 13. *n. pro* ληφθείη. *Adde* 5, 12, 3. *n.* λειφθεὶς τῇ παρατάξει, 1, 27, 5. *n.* συνέβη λειφθῆναι, 2, 5, 8. δυσὶ μάχαις λελειμμένοι, 3, 90, 3. *Sed et in Præſenti tempore notione Præteriti;* λειπόμεθα μάχῃ, victi ſumus, 3, 85, 8. γραμματοφόρος διασαφῶν, ὅτι λείπονται Ῥωμαῖοι μάχῃ μεγάλῃ, 5, 101, 6. *n.* (*conf.* ἡττᾶσθαι.) *Sic* λειπόμενος, victus; νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπταικότος, 27, 8, 14. βλέπειν τόν τε τοῦ νικᾶν καὶ τὸν τοῦ λείπεσθαι καιρόν, tempus fatendi ſe victum, cedendi tempus, 1, 62, 6,

Λειτουργεῖν τινι λειτουργίαν τοιαύτην, 6, 33, 6.

Λειτουργία, ἡ, miniſterium militare, 6, 33, 6. αὕτη ἡ λειτουργία, nempe excubatio, 6, 35, 5. ὁ ἐπὶ τῶν λειτουργιῶν τεταγμένος, præfectus operis militaribus, miniſteriis militaribus, 3, 93, 4. οἱ ἐπί τινα λειτουργίαν ἀπ... νοι, 10, 16, 5. *Co...*

Λειτουργὸς, οἱ λειτουρ... ræ militares, miniſtri... rii militares, 3, 93, περὶ τὰς ταφρείας ... ρακοποιΐας φιλοπονί... 2, 5. τὸν τόπον εὐβ... ρασκευάζουσι, 10, 18, 30, 8.

Λειψυδρία, ἡ, aquæ in... in fonte, 34, 9, 6.

Λεκάνη, ἡ, 22, 11, 10.

Λέμβος, ὁ, 1, 20, 13. 9. 16, 4, 8. *&c.* οἱ ... εἰθισμένοι λέμβοι, ... *Conf. Ind. Hiſt. in* L...

Λέξις, ἡ, vox, verbum, *grammaticorum*, 2, ... ἀδιανόητοι καὶ πρου... λέξεις, 3, 36, 3. τα... σι, χωρὶς τῶν ὀνομα... χρῆται ταῖς αὐταῖς, 10. αὐταῖς λέξεσι ... κέχρηται, ipſis verbis, tenus, 8, 11, 5.

Λεπίζειν, laminam de... que inductum quid ... 27, 11. 23, 2, 7.

Λεπὶς, ἡ; λεπίσι χρυσα... reis laminis *obductæ columnæ in regia Ecb...rum*, 10, 27, 10.

Λεπτόγειον πεδίον, ten... lum habens campus, 34...

Λεπτὸς, tenuis; τὸ ... τοῦ βέλους ἐπὶ λεπτὸ... ληλασμένον καὶ συνω... νον, 6, 22, 4. *In* ... ἐπὶ λεπτὸν ἐκτεταμέ... 27, 7. ἐπὶ λεπτὸν ἐ... γμένοι, 3, 115, 6. (*mi... pariter* ἐκτεταμένοι ... *dum; ſed hic quidem d...*

intelligunt, non de
conſ. 3, 113, 8.) ἐν
ἐν τὸ πυκνοῦν ibid.
τὰ τῶν πορθμείων,
anguitæ, exiguæ navi-
cil. τὰ μονόξυλα, 3,
οἱ λεπτοί, tenues,
ἐκ 25, 8, 3.
τὸ σχῆμα τῶν τα-
, 3, 113, 8. i. q. ἐπὶ
ἐκτάττειν, vide λε-

τὸ, 34, 8, 5.
να, ἡ; ἐπί τινας λευ-
ς fortaſſe legendum,
5. n. pro ἐπί τινας
νας, quod erat in codd.
ιον, τὸ, nuda rupes,
3. τῶν λευκοπέτρων,
5.
οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι
οβάτοις ὁμοῦ ποιεῖ-
ἐν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.
id. Hiſt. in Leones.
ὼ λήγειν τῆς ἐπιβο-
82, 2. ἐπὶ τούτων
ιρῶν τῆς διηγήσεως
ν, 5, 111, 9. εἰς ὃν
λήξαμεν τῶν Ἑλλη-
5, 31, 2. Conſ. κα-
ν.
λήθην ποιεῖσθαι τοῦ
τος, 18, 16, 2.
, ὁ; lemniſcus, un
στεφάνους καὶ λη-
ς ἐπιῤῥίπτειν τινί, 18,

ſat ante ſe particu-
, vide in καὶ, num. 2.
ὲ καὶ λίαν (i. q. καὶ
ἀλλὰ δὲ) τῶν τοιούτων
ματα, 5, 98, 6, καὶ
ήφει, quod dabat cod.
30, 8, 3. in nonnullis

ex Suida mutavit Valeſ. ſed videndum, an verum ſit, τότε δὲ καὶ λίαν ἀνειλήφει, quæ dictio plane reſponderet illi germanicæ dictioni, damals aber hatte er noch gewaltig zugenommen.

Λιβανωτὸν, τὸ, tus, 13, 9, 5.

Λίβερτος. latina vox, libertus; ὁ προσφάτως ἀπηλευθερωμένος, (quem alias ἀπελεύθερον Græci dicunt,) 30, 16, 5 ſq. ubi priori loco, videri λιβερτίνους legendum ait Erneſtus, non ſatis video quid ſpectans.

Λιγνὺς, ἡ, fuligo, 1, 48, 6. αἱ λιγνύες, 34, 11, 18.

Λιθάζειν, lapides jaculari, ſcil. e fundis, 10, 29, 5. quod aliàs eſt σφενδονᾶν.

Λιθεία vel λιθία, materia ſaxorum ad ædificia, lapidum omne genus ad ædificandum adhibitum, 4, 52, 7. 8.

Λιθοβόλος, ὁ, baliſta ſaxa jaculans, 8, 7, 2. 9, 41, 8. cf. voc. ſeq.

Λίθος, ὁ; τοῖς λίθοις τύπτειν ἐκ χειρὸς, 3, 53, 4. 15, 33, 12. (conſ. βάλλειν.) μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, 31, 19, 5. 31, 20, 1. cf. Fr. hiſt. 60. n. Δία λίθον ὀμνύειν, 3, 25, 6 ſqq.

Λιθοφόρος, ὁ, i. q. λιθοβόλος, 4, 56, 3.

Λιμὴν, ὁ; ſæpius in plurali uſurpatur οἱ λιμένες, ubi de uno portu agitur; velut οἱ ἐν Τάραντι λιμένες, οἱ Ταραντίνοι λιμένες, 10, 1, 1 & 5 ſq. coll. 8, 36, 3. Sic de

Νοι

Nova Carthagine, 10, 8, 2. *coll.* 10, 10, 1. *de Lilybaeo*, 1, 42, 7. *coll.* 1, 44, 3. 1, 46, 8. λιμέσιν ἠλαττοῦσθαι, 3, 77, 7. *n.* ἐν λειμῶσι;

Λιμνώδης τόπος, paluſtris locus, 3, 78, 8. 4, 42, 4.

Λιμὸς, ὁ; τῆς λιμοῦ *dant vetuſtiores codd. pro* τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. *n.*

Λιμόψωρος, ὁ, ſcabies e fame & pravis nutrimentis orta, (*hominum & equorum morbus*,) 3, 87, 2.

Λιπαρεῖν, aſſidue orare, obſecrare, 14, 6, 6. 15, 29, 9. λιπαρῶν ταύτην καὶ καταπραΰνων, 8, 21, 7. *ubi* conſolans *interpretantur*, *haud male*, *nempe* adſtans, orans ut animum capiat nec ſpem abjiciat. ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. aſſiduum ad omnem aram, aras omnes affectantem, *ut interpr. Erneſtus.*

Λιτὸς, ſimplex, tenuis *in victu & cultu*; λιτὸς καὶ αὐτάρκης, 6, 48, 7. λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, 10, 25, 5. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ σίτησιν, 11, 10, 3. σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 57, 1. λιτὴ ἐσθής, 8, 21, 8. περικεφάλαιον λιτὸν, 6, 22, 3. *n.* — „*de galea vel tegumento capitis velitari*, *ſive tenui*, *ut cetera velitum*; *ſive*, *ut placet Reiskio*, criſta carens.“ *Ern.* λιτὸν πολισμάτιον, tenue oppidulum, 32, 22, 8.

Λίτρα, ἡ, Romana..., 1... mana, 22, 26, 19.

Λὶψ, ὁ, africus ventus... βος, 10, 10, 3. ... ἄνεμον λίβα, 10, 10... τὸν λίβα τετραμμέ... 27, 5.

Λίχνος, ὁ, helluo, ... lus, 3, 57, 7. 16, 24, ...

Λογικὸς, *de homine*, ... (*opp.* ἰδιώτης,) *Er.* ... *modo in Polybio eſt.* λιτικὰ καὶ λογικὰ ... βούλιον, deliberationi... bus civilibus, ubi ... eloquentia opus eſt, ...

Λόγιον, τὸ, oraculum; ... τι λόγιον ἀρχαῖον, ... πάντα τὰ λόγια ἐκ τοῦ ... στόματος, 3, 112, 8.

Λόγιος, — „*Epithetoñ* ... *ci & cujuſcumque ſer*... doctiſſimus, *etiam* ... mus; *vid. Gronov.* ... *dot.* 2, 3. *et Weſſel.* ... *T. I. p.* 116.“ *Ern.* ... γιώτατοι τῶν ἀρχαίων ... γραφέων, *Ephorus*, ... *phon*, *Calliſthenes*, *Pl*... 45, 1.

Λογισμὸς, ὁ, ratio; ... τῷ θυμῷ, 2, 35, 3. ... δοτικὸς καὶ νουνεχῶς, ... 9. τὰ μὲν ἀφίστατο ... γισμοῖς τοῦ πολιορκ... πόλιν, τὰ δὲ προθυμ... modo, rationibus iſtis ... abſtinendum ab obſidion... ſebat, modo rurſus ... eam partem propende... 71, 1. *ubi genitivus* ... λιορκεῖν *non a* λογισμ... *det*, *quo retulit Er*... *ſed a verbo* ἀφίστατο.

Λογογράφος, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor, 7, 7, 1. *n.*

Λογοποιεῖν κατά τινος, ſermones ſpargere contra aliquem, 28, 2, 4.

Λόγος, ὁ; 1) ratio, cauſſa, *& ſimilia; ὁ λόγος αἱρεῖ*, ratio docet, rationi conſentaneum eſt, 6, 5, 5. *cf. αἱρεῖν. πρὸς τίνα λόγον ποιεῖται τοῦτο*, qua cauſſa, quid ſpectans, facit hoc? 40, 6, 5. *οὐδενὶ λόγῳ*, præter rationem, nulla cauſſa, temere, 16, 10, 3. *πρὸς οὐδένα λόγον αἰτεῖ τοῦτο ὁ Ἄττιος*, nullam cauſſam habet cur hoc poſtulet, 28, 11, 7. *πολλὰς ἀφορμὰς ἔχει πρὸς πραγμάτων λόγον*, multas occaſiones, multa præſidia habet ad res gerendas; ratione, intuitu rerum gerendarum; ad moliendum aliquid, 5, 35, 10. *μεγάλα συνεβάλλετο τοῦτο Καρχηδονίους εἰς πραγμάτων λόγον*, 2, 13, 1. *οὐδὲν εἰς πραγμάτων λόγον*, nihil notabile, 29, 9, 16. *ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον*, ligna pro palorum ratione, in uſum palorum, conficiendis palis, 5, 89, 6. *n. εἰς ἀργυρίου λόγον ἀδικεῖσθαι*, injuriam pati ratione pecuniæ, 11, 28, 8. *πάνυ πρὸς λόγον γίγνεται τοῦτο*, hoc inprimis facit ad cauſſam, ad rem, ad id quod volumus, 11, 50, 6. *αὔξοντες τὸ βάθος πρὸς λόγον*, pro ratione, juſta ratione, 6, 30, 3 *ſq.* 9, 35, 1. *Conf. deinde, κατὰ λόγον*, 9, 20, 3. *et ſupra, ἀπροσλόγως, ſuo loco.*

De dictione κατὰ λόγον, *tota huc transſcribi meretur Iſaaci Caſauboni Adnotatio ad illa Polybii verba*, 1, 20, 3. *τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἑώρων κατὰ λόγον σφίσι προχωροῦντα.* — „*Κατὰ λόγον, ait, Polybio hic, et alibi non raro, eſt idem ac ſi latine dicas*, ex animi ſententia, quum deſtinata procedunt, & conſilia ad finem propoſitum perveniunt. *Legat. LIII.* [*lib.* 25, 1, 3.] *Ῥωμαῖοι πυθόμενοι κατὰ λόγον κεχωρηκέναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην. LXXX.* [28, 15, 12.] *καὶ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον*, res ipſis non ſuccedere ſecundum rationem, *hoc eſt*, uti propoſuerant et ſperaverant. *Aliquando aliter accipiendum: ut in pugna navali quae paulo poſt deſcribitur*, [1, 28, 5.] *τὸ κατὰ λόγον ἐπετελεῖτο περὶ τὴν μάχην, ὅπερ εἰκὸς ὅταν ᾖ παραπλήσια πάντα τὰ τῶν ἀγωνιζομένων*, procedebat pugna ſecundum rationem. *Hic κατὰ λόγον non eſt* ex animi ſententia; ſed prout ratio oſtendit fieri debere. *Erat autem* rationi conſentaneum, *ut pares vires par belli fortuna ſequeretur, et victoria anceps aut nulla.* [5, 92, 7.] *Ἄρατος τὸ κατὰ λόγον ποιῶν καὶ προνοούμενος τοῦ μέλλοντος. Solet etiam dicere ἐκ τῶν κατὰ λόγον, vel ἐκ τοῦ κατὰ λόγον, pro* ut par eſt, ut fit veriſimile. *Sub finem libri*

V. [*cap.* 110, 10.] τῶν πλοίων ἐκ τοῦ κατὰ λόγον ἐγκρατῆς ἂν ἐγεγόνει. *Et* συλλογίζεσθαι ἐκ τῶν κατὰ λόγον, *quod alibi dicit* ἐκ τῶν εἰκότων, [3, 93, 3.] *Vide amplius lib.* 3. [*cap.* 113, 8.] ad illa verba τἄλλα τούτοις ἐκ τοῦ κατὰ λόγον παρίσταντο." — *Haec Caſaub. cujus Adnotationes ad librum III. numquam perfectæ ſunt nedum in lucem editæ. Nos de eisdem dictionibus*, κατὰ λόγον *&* τὰ κατὰ λόγον, *hæc porro loca enotavimus:* αὔξειν ἢ μειοῦν τὸ χωρίον κατὰ λόγον τῶν προσγιγνομ. ἢ τῶν χωριζομένων, 9, 20, 3. *n. ubi corrupte alii* κατ᾽ ὀλίγον, *pro* κατὰ λόγον. (πρὸς λόγον *dixerat* 6, 30, 3 *ſq.*) μέχρι ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἥν τις ἐλπὶς, 1, 62, 4. πρόδηλον ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4. στοχαζόμενος ἐκ τῶν κατὰ λόγον, 2, 65, 7. ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἑώρα, 3, 64, 10. τὰ κατὰ λόγον πάντα πράξαντες, 8, 1, 1. τῶν κατὰ λόγον φροντίζειν, 8, 2, 6. *n.* (*ubi rurſus mendoſe* κατ᾽ ὀλίγον *dabant libri.*) τῷ κατὰ λόγον *oppoſitum eſt* τὸ παρὰ λόγον, *pro quo mendoſe pariter libri* παρ᾽ ὀλίγον *præferebant* 12, 22, 4. *n. Corruptus & mutilus locus* 2, 64, 6. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *pro* τοῦ κατὰ λόγον χρήσασθαι τοῖς πράγμασι.

οὗτοι, καίπερ ἀνυπέρβλητον εἶναι δοκοῦν, ὅμ
ἔχει, ἐκεῖνο μηδ᾽ ὑπ
πίπτει, hoc quidem
tamen aliquam habe
ratione omni deſtituit
12. οὗτοι πολὺν ἔχ
γον καὶ φαινόμενον ὑ
καθ᾽ αὐτοὺς δικαίων
& maniſeſtas rationes
pro ſua cauſſa adferen
14, 5. τὸ τῶν ἀνθρώ
νος, δοκοῦν πανουρ
εἶναι τῶν ζώων, ποι
λόγου τοῦ φαυλότατ
χειν, multæ ſunt c
videri debeat ſtolidiſſi
ſe et inconſideratiſſim
15, 15. μηδ᾽ ὑπὸ λ
πτει ἡ ἀδικία αὐτῶν
παρηλλαγμένον αὐτ
ἐπιχειρημάτων, 4,
quod idem ſonat, q
v. 9. πρᾶγμα πάντων
τατον, ſub rationem
dit *hoc*, *i. e.* ratio
prorſus a ratione ali
cujus nulla ratio redd
ὑπὸ τὸν λόγον ἄγειν
tare aliquid, 15, 34
qua phraſi differt
illa, ἐπὶ λόγον ἄγειν
vide ſub num. 2.
ſermo.) λόγον δοῦνα
περί τινος, ſecum
expendere rem, 17
ἑαυτοῖς δόντες λόγο
ροις δεῖ κοινωνεῖν πρα
9, 31, 4. δοὺς λόγο
ſcil. περὶ τοῦ πράγμα
πῶς χρηστέον τοῖς π
8, 17, 4. *Aliud*
διδόναι τινὶ, *quod* vi
in λόγος, ſermo. *S*
ὑπέχειν τινὶ *eſt* pati

rationem a nobis poſtulet, rationem reddere alicui, ἐφ' ἑκάστοις, de, ſuper rebus omnibus, 24, 2, 1. λόγον ὑπέχειν ἐπὶ Ῥωμαίων τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητοῦσι, adverſariis ſuis rationem reddere coram Romanis, arbitris Romanis, 18, 35, 3. λόγον ἀποδοῦναι, *vide ſub num.* 2. in λόγος, ſermo.

οὐδένα λόγον ποιεῖσθαί τινος, nullam rationem, nullum reſpectum habere alicujus, non curare aliquid, 21, 11, 9. 25, 1, 3. *&c.* λόγον ἔχειν ὑπέρ τινος, 1, 57, 1. οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, nulla hominis ratio habebatur, nemo eum audiebat, 27, 13, 7. οὐ μικρὸν λόγον θέμενος, τοῦ μείζονος ἐποιήσατο πρόνοιαν, *incommodum illud* non multum curabat, *quod ex eo naſcebatur quod nunc aliter diſpoſiti eſſent manipuli atque conſueti erant*, 11, 23, 8. (*Aliud eſt*, λόγους ποιεῖσθαι, *quod vide infra.*) οὐδὲν ἄξιον λόγου, 1, 24, 8. *&c.*

2) λόγος, ſermo, verbum, diſputatio *&c.* λόγοι ἐνδεχόμενοι, 2, 56, 10. n. *non ſunt* narrationes, *ut voluit Erneſtus, ſed* ſermones. λόγους ποιεῖσθαι ὑπὲρ πράγματος, verba facere de re, 1, 15, 13. 1, 16, 5. *&c.* πολλοὺς λόγους διατίθεσθαι περί τινος, 7, 7, 6. ἵνα μὴ λόγοι λέγωνται μόνον, 17, 8, 4. n. (*conf.* λέγειν.) προστιθέντες ἀεὶ τὸν ἑξῆς λόγον, 1, 15, 13. *non videtur de narrationis conſecutione capiendum, ut fecit Caſaub.* (*cujus verſionem tenuimus*, poſteriora quæque anterioribus ſubnectentes;) *ſed de* conſequente diſputatione & convenientibus obſervationibus ſuper rebus narratis. *Attamen* τὸν ἀκόλουθον ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἀποδιδόναι λόγον, 4, 2, 1. *eſt* conſequentem narrationem rerum Græcanicarum ſubtexere; *&* τὸν κατὰ μέρος λόγον ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἀποδοῦναι, *eſt* particulatim, enucleate, ſingulas quasque partes percurrendo narrare rem, 1, 56, 11. n. 3, 37, 11. *&* τὸν κατὰ μέρος λόγον ποιεῖσθαι ὑπέρ τινων, 10, 11, 5.

ἕως λόγου, verbo tenus, 30, 22, 7. *ubi tamen vis hujus dictionis haud ſatis mihi perſpecta eſt: an, Demetrius Phal.* verbis *hoc ipſum docuit, quod ille re?* (*conf.* ἕως.) *An* his ipſis verbis? *Id aliàs eſt* αὐτοῖς λέξεσι.

λόγον δοῦναί τινι, dicendi poteſtatem facere alicui, 18, 35, 1. εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι *vel* συνελθεῖν τινι, congredi cum aliquo ad colloquendum, 22, 17, 8. n. 1, 78, 4. διὰ λόγων γίγνεσθαί τινι, colloqui cum quo, 22, 21, 12. διὰ λόγου κομισάμενοι τοὺς αἰχμαλώτους, ſuo rogatu, *propriis*, per colloquium, verborum ope, (*fortaſſe*, uno verbo, unius verbi ope,) receperunt captivos, 1, 83, 8.

λόγον διαδοῦναι, rumorem, famam ſpargere; διέδωκε λό-

γον. (*ex certiſſima Reiskii conject. pro vulgato ἔδωκε*) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας *&c.* 7, 16, 7. *n.* (*in qua Adnot. pro* 1, 72, 3. *lege* 1, 32, 3.) Φάβιος λόγον παρεῖχε ὡς ἀποδεδειλιακὼς, famæ, ſermoni de ſe materiam dedit, 3, 89, 3.

ἐπὶ λόγον ἄγειν τι, in diſceptationem adducere aliquid, ut excutiatur res, et quid vel quale ſit diſquiratur, 3, 11, 3. 15, 19, 7. *n.* (ὑπὸ λόγον ἄγειν, reputare, 15, 34, 2. *ſupra notavimus in* λόγος, ratio.)

3) ὁ λόγος, *i. q.* τὸ πρᾶγμα; οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, 8, 14, 5.

Λογχοφόρος, ὁ; λογχοφόροι *ſæpe commemorantur in Hannibalis acie, ubi jungi ſolent Balearibus, quibuscum* levem armaturam *formabant*; 3, 72, 7. *&* 3, 73, 7. *coll.* 3, 73, 1. *&* 3, 74, 1. *Rurſus* 3, 83, 3. 3, 93, 3. *coll.* 3, 94, 6. 3, 113, 6. *Sunt autem* jaculatores, *vel* haſtati, *a* λόγχη *dicti*, *i. e.* lancea, *quam* σιδήρεον ἀκόντιον *interpretatur Suidas.*

Λοιμικὸς, peſtilens; λοιμικὴ κατάστασις, 1, 19, 1. περίστασις, 6, 5, 5. διάθεσις, 2, 31, 10. *Et metaph.* ἡ τύχη ὥσπερεὶ λοιμικήν τινα πολέμου διάθεσιν ἐπέστησε πᾶσι Γαλάταις, 2, 20, 7.

Λοιμὸς, ὁ; λοιμῶν αἴτιοι, malorum auctores, 38, 2, 8.

Λοιπός; τὸ δὲ λοιπὸν *correxi*, 15, 36, 2. *pro vulgato* τὸ δὲ λοιπῶν. λοιπὸς, *in illis locis*,
2, 17, 9. τῆς λοιπῆς
σκευῆς ἐμπείρως, *&* 6,
κομίζεσθαι μετὰ τοῦ λ
κόσμου, *uſurpatum*
pro πᾶς *poteſt*, *quam*
tem apud Demoſthenem
vocem interpretatur
kius in Indice Græc.
moſth. Sed poterit
proprio ſignificatu acci
docui in Adn. ad utru
locum.

λοιπόν ἐστι Ῥωμαίοι
εν, nil aliud reliquum
ſi ut mos geratur Roma
4, 3. λοιπὸν (*ſcil.* ἐστὶ)
κρινῆσαι καὶ σκέψασθα
τοῦ *&c.* 3, 28, 5. *ni* ex
aliorumque codd. le
ubi non opus erat ve
interſerto ex Bav. λο
τοιαύτην τινὰ παρεσπ
&c. 6, 48, 7. *n.*

λοιπὸν, *adverbialite*
tio periodi, proinde ig
68, 9. 4, 32, 5. 10,
&c. λοιπόν τε, deind
1, 19, 4. *niſi* λοιπὸν δ
bendum. λοιπὸν, λοιπ
vel τὸ λοιπὸν ἤδη, de
deinde, poſthac, abhin
ro, 1, 12, 4. 1, 17, 1.
1. 4, 13, 4. 4, 28, 4.
locus tamen intricati
ac videndum an ſatis
datus vel integer;) 5
5, 71, 6. 5, 103, 8.

Λοξὸς; λοξῶς. πρὸς τὸν
λῆν λοξότερον εἶχε,
ctum habuit Apellem
ſatis ei fidit, minus
cum eo egit, 4, 86, 8.

Λοχᾶν τὴν πρὸς Ῥωμαί
λίαν, 9, 40, 6. *n.*

niçieſam, : *ut vertit*
ſed inſidiari amici-
norum, *i. e.* ſpecie
eos decipere, ipſis-
ici.
de Adn. ad 10, 21,
, 7.
πόλεμον, bellandi
re, 25, 5, 1. *Sic*
τοῦ πολέμου, 29,
ν τὴν πολιορκίαν, 2,
συνουσίαν, 5, 15,
ϑαι τὴν συμμαχίαν,
eſſe ſocietatem, 18,
ειν τὸν ὅρκον, irri-
re juramentum, &
one ſe ſolvere, 6,
2, ὥσπερ λυομένης
;, quaſi ſublata, ex-
ia, 4, 27, 4. λύειν.
ίας, — „corrigere
veniam peccatorum
„*Erneſtus*; *re-*
il. illa verba, 5,
πεπεισμένοι κατα-
τὸν Φίλιππον, καὶ
οιούτῳ τρόπῳ τὰς
μένας ἁμαρτίας,
ona verba Caſaub.
f, atque hoc pacto
priora fore tecta.
c dixiſſe Polybius,
os ſperaſſe, ſe ſu-
iminum culpam &
obliteraturos, ſi
itione militum Phi-
lexiſſet, opus ſe ha-
im opera ad com-
editioſos.
ολογίαν ἀνέλυσαν
ωγ *haud cunctan-*
endum putavi 2,
ro vulgato ἔλυσαν,
ra defendere cona-
tus eſt Erneſtus ex eo, quod
et in re navali λύειν *dicatur*
de ſolventibus e portu.

Λυκεία, ἡ, 6, 22, 3. tegmen capitis e lupina, *ut* κυνῆ.

Λύκος ἐξ ἀνθρώπου, 7, 13, 7. λύκου βίον ζῆν, 16, 24, 4.

Λυμαίνεσθαι; *abſolute*, λυμαινόμενοι, nocere cupientes, 5, 5, 8. *n. ubi veteres codices* λυμεωνευόμενοι *præferunt*, *quod videndum an a Polybii manu ſit. Cum Accuſ.* λυμαίνεσθαι καὶ διαφθείρειν τὰς παρασκευάς, perdere, corrumpere, vaſtare, 1, 48, 1. *ſic* ναοὺς καὶ ἀνδριάντας, 5, 11, 4. 16, 1, 6. τὰ πράγματα, res perdere, 30, 1, 5. τὴν βασιλείαν, 30, 2, 2: τοὺς πέλας, alios perdere. τὰς ἐπιβολάς τινος, irritos reddere conatus, 2, 45, 6. 2, 47, 4. τὰς τοῦ βασιλέως χρείας, irritam reddere, impedire operam quæ regi præſtatur, 5, 2, 8. λυμήνασθαι τὴν βασίλειον δύναμιν, regis potentiam quovis modo minuere, 31, 12, 11. τὴν χάριτα τινός, beneficium alicujus obliterare, gratiam ei debitam abjicere, 18, 26, 4.

λυμαίνεσθαι τὰ πλήθη κατὰ πάντα τρόπον, multitudinem quovis modo, prorſus, corrumpere, 6, 9, 6. λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν, 27, 6, 4. *i. q.* ἀλλοτριοῦν, *vs.* 11. alienare animos. *Sic* λυμ. τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, 27, 9, 7. *Eodemque modo accipiendum illud*, 4, 15, 8. Φθείρειν καὶ

 λυμαί-

γου (*ex certiſſima Reiskii conject. pro vulgato δέδωκε*) ὡς τοὺς Αἰτωλοὺς μέλλοντας *&c.* 7, 16, 7. *n.* (*in qua Adnot. pro* 1, 72, 3. *lege* 1, 32 3.) Φάβιος λόγον παρεῖχε ο, ἀποδεδειλιακὼς, famæ, moni de ſe materiam d [illegible] λομαί- 89, 3.
ἐπὶ λόγον ἄγειν [illegible] 13, 9, 1. ceptationem add [illegible] 38, 2, 11. ut excuriatur [illegible] τῶν ἐν- quale ſit diſ [illegible] finem facere, 15, 19, 7. [illegible] τῶν ἐνεστώτων reputare [illegible] malorum, 14, notav [illegible] 35, 8. *Et nude,* [illegible] λύσιν ταύτην, 1, [illegible] λύσιν εὑρίσκονται τοῦ [illegible]ματος, 6, 38, 1. τοῦ [illegible]λήματος, 30, 17, 5. [illegible] λύσιν.
Quod ſub hac voce Erneſtus habet: „περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, videtur legendum κτήσεως, de reſtituendis bonis;" — id pertinet ad 24, 4, 2. *ubi vide Adnot.*
Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lucri ſtudium e tempore, *in re pecuniaria,* 32, 13, 11. — *„De reditu & fructu agrorum dixit Ioſeph.* 16, 9, 1." *Ern.*
Λυσιτελής; τὸ λυσιτελὲς, commodum, lucrum· μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.
Λυσσᾶν, vide λυττᾶν.
Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.
Λυττᾶν, λυσσᾶν, furere, 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζό-
2, ' λυσσῶντι τῷ θυμῷ, σ' 1, 2.
[Λω]βᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant & male tractant homines,* 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.
Λῷον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipſis futurum, 8, 30, 7.
Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos ſpoliat, 13, 6, 4.
Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *ſqq.*
Λωτοφάγος, ὁ: αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τὰς δεήσεις, in precibus uti blanditiis et verborum lenociis, 15, 29, 9.
Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.
Μαθηματικὸς; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.
Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.
Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις opulentiſſima, (*Capua,*) 3 91, 6.
Μακαριστὸς, felix prædicandus, qui felix vulgo prædicatur, 1 [illegible] 2, 6.
Μακεδονίζειν, Macedonum p[illegible] tes ſequi, 20, 5, 5 & 13.
Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, [illegible] 3. *cum genit. absque* ἀπ[illegible] 3, 50, 8. 5, 59, 10. [illegible] κρὰν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) [illegible] πάντας διαβάλλει, *ie.l co*[illegible] *omnes* ἐμπορεία, 11, 16, 6.
μακρὰ

όντες ἐμπει-
hi rurſus

ορᾶ-
-ττεσθαι
, 7.
-ια παύσωμαι
, 8, 11, 13.
-κροὶ ὄντες ἐν πο-
-αλελυμένοι, 4, 12,
δυσπαραβοηθήτους
οὺς αὐτοὺς (*nempe*
παραδιδόναι τοῖς πο-
5, 22, 7. *Cf. Adn.*
, 6.
νῆες κατάφρακτοι,
μακρῶν πλοίων δε-
3, 7; 4. *quæ erant*
πλοῖα, 25, 7, 1.
-ηρύεσθαι τὰς δυσ-
longo agmine, 3,
-nſ. μακρός.
, amplificatio narra-
36, 2. *n. ubi te-*
μάκρυνσις.
μάκτραι καὶ πύε-
-εο, 30, 20, 3. *n.*
μαλακὰ πρόβατα,
-æ, tenellæ, 9, 17,

ὶ τῆς φύσεως σκλη-
3.
maxime; *ὡς ἐνδέ-*
-ιστα, 3, 49, 1. *ἐν*
-τα, 18, 16, 5. 14,
1) fere, circiter, ad-
μάλιστά πως ἔτει
2, 41, 13. *& ſæ-*

magis, *καὶ οὕτω δὲ*
ῖ τοιούτῳ δὲ μᾶλ-
, 3. *n. forſan τοσ-*
-erant. Cum ne-
ſeq. particula ὡς,

pro ἤ; *μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ*, 7, 4, 5. *οὐδενὸς μᾶλλον προσνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας*, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *n. pro οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, corrigendum ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἧκε*, 12, 25, 1. *n. poteſt ſine mutatione intelligi*, numquam magis inopia conſilii laboraverat; *ſed aptius videtur ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, i. e. μᾶλλον ἢ οὐδέποτε*, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; *χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον*, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *n. Quo & referri poteſt, μᾶλλον δ' ὅμορον*, ſed potius, ſed rectius ut dicam, 1, 55, 7. *n. Sed vide mox num. ſeq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere ſonat μᾶλλον, ac μάλιστα, utraque notione qua accipi ſolet hic ſuperlativus*; maxime, *ut ἔχει πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων*, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον*, 2, 16, 6. *& ſic* 1, 55, 7. *μᾶλλον δ' ὅμορον verti poteſt*, ſed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda eſt dictio, ſcil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Poſt πόσῳ & ὅσῳ per ellipſin omitti ſolet μᾶλλον*; *hinc πόσῳ ῥᾴδιον*,

λυμαίνεσθαι τοὺς τῶν Ἀχαιῶν συμμάχους.

Λύμη, ἡ; αἱ ἀνθρώπειαι λύμαι, 5, 59, 11. λύμαι συμφυεῖς, connatæ, innatæ noxæ, peſtes, *coſſi & teredines in ligno*, 6, 16, 3.

Λυμεωνεύεσθαι; *vide* λυμαίνεσθαι.

Λυπρὰ χώρα, ſterilis, 13, 9, 1.

Λύσις τοῦ πολέμου, 38, 2, 11. λύσιν ποιήσασθαι τῶν ἐνεστώτων, belli finem facere, 15, 15, 4. τῶν ἐνεστώτων κακῶν, finem malorum, 14, 9, 10. 11, 25, 8. *Et nude*, μίαν ὁρῶν λύσιν ταύτην, 1, 82, 2. λύσιν εὑρίσκονται τοῦ πράγματος, 6, 38, 1. τοῦ προβλήματος, 30, 17, 5. *conf.* λύειν.

Quod ſub hac voce Erneſtus habet: „περὶ λύσεως τῶν φυγάδων, *videtur legendum* κτήσεως, de reſtituendis bonis;" — *id pertinet ad* 24, 4, 2. *ubi vide Adnot.*

Λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον, lucri ſtudium e tempore, *in re pecuniaria*, 32, 13, 11. — „*De reditu & fructu agrorum dixit Ioſeph.* 16, 9, 1." *Ern.*

Λυσιτελής; τὸ λυσιτελὲς, commodum, lucrum; μέγιστα λυσιτελῆ, 4, 38, 8. μερίτης γενόμενος τῶν λυσιτελῶν, 13, 8, 2.

Λυσσᾶν, *vide* λυττᾶν.

Λυτροῦν; ἐλυτρώσατο αὐτοῖς τὴν χώραν χρημάτων οὐκ ὀλίγων, 17, 16, 1.

Λυττᾶν, λυσσᾶν, furere; 5, 11, 4. λυττῶντος θυμοῦ ἔργα, 5, 11, 4. 32, 25, 8. χαριζόμενος λυττῶντι τῷ θυμῷ, 16, 1, 2.

Λωβᾶσθαι, vexare, *de militibus qui compilant & male tractant homines*, 4, 18, 9. λωβησάμενοι κατὰ πάντα τρόπον τὴν πόλιν, 4, 54, 2.

Λῷον ἔσεσθαι σφίσι, melius ipſis futurum, 8, 30, 7.

Λωποδύτης, ὁ, prædo, qui viatores vel mortuos ſpoliat, 13, 6, 4.

Λωτὸς, ὁ, lotus, 12, 2, 1 *ſqq.*

Λωτοφάγος, ὁ; αἱ τῶν Λωτοφάγων νῆσοι, 1, 39, 2. 34, 3, 12.

M.

Μαγγανεύειν πρὸς τοὺς θεοὺς, in precibus uti blanditiis et verborum lenociniis, 15, 29, 9.

Μάθημα, τὸ, *opponitur* ἀγωνίσματι, 3, 31, 12.

Μαθηματικός; πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν *vel* πολυπραγμ. παρὰ τῶν μαθ. 9, 19, 9.

Μακαρίζειν τινὰ, *Spicileg. lib.* 39. *num.* 4.

Μακάριος; μακαριωτάτη πόλις opulentiſſima, (*Capua*,) 3, 91, 6.

Μακαριστὸς, felix prædicandus qui felix vulgo prædicatur, 10, 2, 6.

Μακεδονίζειν, Macedonum partes ſequi, 20, 5, 5 & 13.

Μακρὰν ἀπὸ, 3, 45, 2. 5, 99, 3. *cum genit. absque* ἀπὸ, 3, 50, 8. 5, 59, 10. μακρὰν αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐμπειρίας διαβαλεῖ, *ſed codd. omnes* ἐμπορία, 11, 16, 6.

μακ-

μακρὰν ἑαυτοὺς ὄντας ἐμπειρίας, 11, 16, 8. *ubi rurſus* ἐμπορεία *dant libri.*

Μακρόθεν, *de tempore*; προορᾶσθαί τι καὶ φυλάττεσθαι μακρόθεν, 1, 65, 7.

Μακρολογεῖν; ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν, 8, 11, 13.

Μακρός; μακροὶ ὄντες ἐν πορείᾳ καὶ ἀμελλυμένοι, 4, 12, 11. *n.* δυσπαραβοηθήτους καὶ μακροὺς αὐτοὺς (*nempe* ἑαυτοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολεμίοις, 5, 22, 7. *Cf. Add. ad* 11, 16, 6.

μακραὶ νῆες κατάφρακτοι, 1, 25, 7. μακρῶν πλοίων δεκαναΐα, 23, 7; 4. *quæ erant* πεντηρικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Μακρῶς; ἐκμηρύεσθαι τὰς δυσχωρίας, longo agmine, 3, 51, 2. *Conf.* μακρός.

Μάκρωσις, ἡ, amplificatio narrationis, 15, 36, 2. *n. ubi temere vulgo* μάκρυνσις.

Μάκτρα, ἡ; μάκτραι καὶ πύελοι *in balneo*, 30, 20, 3. *n.*

Μαλακός; μαλακὰ πρόβατα, oves mellitæ, tenellæ, 9, 17, 6. *n.*

Μαλάττειν τὸ τῆς φύσεως σκληρόν, 4, 21, 3.

Μάλιστα, 1) maxime; ὡς ἐνδέχεται μάλιστα, 3, 49, 1. ἐν τοῖς μάλιστα, 18, 16, 5. 14, 2, 9. *n.* 2) fere, circiter, admodum; μάλιστά πως ἔτει πέμπτῳ, 2, 41, 13. *& ſæpius alibi.*

Μᾶλλον, 1) magis, καὶ οὕτω δὲ μᾶλλον, *alii* τοιούτῳ δὲ μᾶλλον, 3, 92, 3. *n. forſan* τοσούτῳ *debuerant. Cum negatione & ſeq. particula* ὡς, *pro* ἤ; μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ, 7, 4, 5. οὐδενὸς μᾶλλον προνοεῖτο ὡς τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, 11, 2, 9. *Hinc* 3, 11, 5. *n. pro* οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν, ὥστε μὴ λανθάνειν, *corrigendum* ὡς τοῦ μὴ λανθάνειν. ὅμως οὐδέποτε μᾶλλον εἰς ἀπορίαν ἧκε, 12, 25, 1. *n. poteſt ſine mutatione intelligi*, numquam magis inopia conſilii laboraverat; *ſed aptius videtur* ὅμως ὡς οὐδέποτε μᾶλλον, *i. e.* μᾶλλον ἢ οὐδέποτε, magis quam umquam alias laboravit. *confer omnino Fr. gr.* 97. 2) potius, rectius ut dicam, quin, immo; χρήσιμον ἂν εἴη, μᾶλλον δ' ἀναγκαῖον, 2, 56, 2. *Sic* 2, 71, 2. 3, 31, 4. 9, 20, 6. 9, 23, 4. *n. Quo & referri poteſt*, μᾶλλον δ' ὅμορον, ſed potius, ſcil rectius ut dicam, 1, 55, 7. *n. Sed vide mox num. ſeq.* 3) *Nempe nonnumquam idem fere ſonat* μᾶλλον, *ac* μάλιστα, *utraque notione qua accipi ſolet hic ſuperlativus*; maxime, *ut* ἔχει πλῆθος ἀνδρῶν ἀλκίμων, καὶ μᾶλλον ἱππέων, maxime equitum, 5, 55, 8. *Et* fere, propemodum, *ut* πρὸς τὴν κορυφὴν μᾶλλον, 2, 16, 6. *& ſic* 1, 55, 7. μᾶλλον δ' ὅμορον *verti poteſt*, ſed fere contiguum. *Utraque notione elliptice intelligenda eſt dictio, ſcil.* magis hoc quam alterum, magis hoc quam aliud quodvis. 4) *Poſt* πόσῳ *&* ὅσῳ *per ellipſin omitti ſolet* μᾶλλον; *hinc* πόσῳ ῥᾴδιον, pro

pro πόσῳ μᾶλλον ῥᾴδιον, *vel* πόσῳ ῥᾷον, 12, 20, 6. *n. Adde* 1, 45. 9. *n. Sic poſt* βούλομαι *ſeq.* ἤ, 13, 5, 3.

Μανιάκης, ὁ, armilla: χρυσοῖ μανιάκαι, 2, 29, 8. *n.* 2, 31, 5.

Μανικὸς, furioſus; μανικὴ διάθεσις, furor, 32, 25, 6.

Μάρτυρ; καὶ τούτων μάρτυρας ἐπέμποντο τοὺς περὶ τὸν Τιβέριον, 32, 5, 2. *lege* ἐποιοῦντο.

Μαρτυρεῖν τινι, teſtimonium exhibere pro veritate ejus quod dixit alter, ſententiam alicujus confirmare, dictis alicujus fidem adſtruere; τὰ συμβάντα τότε τοῖς Ἕλλησι μεμαρτύρηκε, οὐ Δημοσθένει, 17, 14, 12. μαρτυρεῖ τοῖς ἡμετέροις λόγοις τὸ τέλος τοῦ πολέμου, 18, 11, 7. δοκεῖ μᾶλλον τὸ τελευταῖον εἰρημένον, (*verius videtur id quod poſterius dixi*) ἐξ ὧν ἐμαρτύρησε τὰ μετ' ὀλίγον συμβάντα τοῖς Ῥοδίοις, 28, 15, 9.

Μαρτυρία, ἡ τῶν συμβεβηκότων, 10, 9, 3.

Μαρτύριον, τὸ; μαρτυρίῳ δ' ἄν τις χρήσαιτο πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν νῦν λεγομένων, 1, 20, 13. μαρτύριον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως τὸ &c. 27, 6, 9. ἀρκέσει ἓν ἢ καὶ δύο ληφθὲν μαρτύριον, 2, 38, 11. ἐναργέσι κεχρημένος μαρτυρίοις, 21, 9, 4.

Μασθὸς, *vide* μαστός.

Μαστιγοῦν, virgis cædere, 1, 7, 12, 6, 37, 8.

Μαστοειδὴς λόφος, rotundus tumulus, 5, 70, 6.

Μαστὸς, ὁ, 1) mamma, 13, 7, 10. τοὺς μαστοὺς προτείνειν, ubera exſerere, 15, 31, 13. *ubi* μασθοὺς *per theta alii præferunt codices.* ἐκβολαὶ μαστῶν, 2, 56, 7. 2) tumulus, 1, 56, 6.

Ματαιοπονεῖν, 9, 2, 2. 25, 5, 11.

Μάταιος; οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, (*fortaſſe pro cauſa citant,*) 18, 11, 5. μάταια αὐτοῖς ἦν καὶ ἄπρακτα τὰ δόρατα, inutiles eis erant haſtæ, 6, 25, 6.

Μάχαιρα, ἡ; *vide Ind. hiſtor.* in Gladius.

Μαχαιρομαχεῖν, 10, 20, 3.

Μαχαιροφόρος, ὁ, ſatelles, 19, 1, 2.

Μάχεσθαι; μαχόμενα γράφειν αὐτοῖς, (*pro* ἑαυτοῖς) 3, 47, 6.

Μάχιμος; μαχιμώτεροι ἄνδρες, 2, 22, 6.

Μεγαλάνωρ ἡσυχία, 4, 31, 6. *ex Pindaro.*

Μεγαλαυχεῖν, 8, 23. 11. 12, 13, 10. 15, 23, 5.

Μεγαλεῖος; πρᾶξαί τι μεγαλεῖον, *Fr. hiſt.* 31. τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεων, magnitudo, inſignitas rerum geſtarum, 8, 3, 1.

Μεγαλείως τιμᾶν τινα, 3, 69, ... μεγαλείως ἐχάρησαν, 3, 8... 5. *ubi alii* μεγάλως.

Μεγαλεπίβολος, ad magnas r... idoneus, magna ſpectans, 1, 37, 1. *n.*

Μεγαλόδωρος, inſigniter liberalis, 10, 5, 6.

Με-

, ἡ, magnificentia,
; ὑποδοχή, magni-
o, 28, 17, 1. πα-
adparatus, comita-
1, 5. μεγαλομερέ-
τεχνικώτατα ἔρ-
αίαις) 4, 78, 5.
1, ἡ, τοῦ πολιτεύ-
δύναμις, reipubli-
do, opulentia, ſplen-
entia, 1, 26, 9.
ἐψηφίσαντο περὶ
ήσεως καὶ τῆς ὅλης
τοῦ βασιλέως, ma-
creta fecerunt, 16,
ρησάμενοι ταῖς πα-
μεγαλομερῶς, ma-
acientes adparatus,
1. δώροις ἐτίμησαν
αλομερῶς, 30, 3, 5.
ρέστερον ἀπεδέξα-
αρουσίαν αὐτῶν ἡ
, 25, 6, 5. ἀπαν-
ξχετο (fors. ἀπεδ.
ς.) ἡ σύγκλητος με-
ττατα, 22, 1, 3.
ῶς χρήσασθαί τινι,
, magnifice aliquem
5, 70, 10.
ιοσύνη, ἡ, magnilo-
19, 3, 1.
ιεῖν, magnos ſibi ſpi-
re, 35, 3, 4.
; μεγαλοφυέστε-
ἄνθρωπον, præſtan-
nii, 12, 23, 5.
ία, ἡ, animi magni-
ſigillatim, liberali-
ificentia, 10, 40, 6
23, 7. 18, 24, 5.
32, 12, 8. προ-
ἐφάμιλλοι ταῖς με-
ίαις, 1, 64, 5.

Μεγαλόψυχος καὶ εὐεργετικός, 22, 21, 3. τὸ μεγαλόψυχον καὶ παράβολον τῆς Ῥωμαίων αἱρέσεως, 1, 20, 11. τὸ μεγαλοψ. καὶ φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπ. προαιρέσεως, 32, 14, 9.
Μεγαλοψύχως καὶ πράως χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, 1, 8, 4. καὶ βασιλικῶς, 8, 25, 5. μεγαλοψύχως χρησάμενος τοῖς ὑποταττομένοις, 3, 13, 8. μεγαλ. καὶ φιλανθρώπως, 2, 70, 1.
Μεγάλως διαβέβληντο, 1, 52, 2. ἥσθη. 1, 78, 8. (cf. 3, 83, 5. n. & ſupra in μεγαλείως.) σπουδάζειν 4, 61, 5. Adde μειζόνως.
Μεγαλωστὶ ἀποδεχόμενος τὴν προαίρεσιν τῶν Ἀχαιῶν, cum magnifice collaudaſſet voluntatem Achæorum, 28, 11, 5.
Μέγας; Σκιπίων ὁ μέγας, Africanus Major, 18, 18, 9. n. 32, 12, 1. 32, 13, 1. μέγιστοι, Μάξιμοι, cognomen Fabiorum, 3, 87, 6. n. εἰς ἀπορίαν ἐνεπεπτώκει μεγίστην, 3, 102, 3. n. alii μεγάλην. Cf. 3, 59, 4. n. μεγάλην ἐποιοῦντο τὴν σπουδήν, cum articulo, 1, 46, 2. n. & μεγίστας παρέχεται τὰς χρείας, 1, 75, 6. n. ſed utrobique delevi articulum cum aliis codd. ἐν οἷς δὴ καὶ μέγιστα συμβαίνει, mutilus locus, 11, 16, 9. n.
Μέδιμνος, ὁ, Σικελικός, 2, 15, 1. 9, 44, 3. Ἀττικός, 6, 39, 13. σίτου δέκα μυριάδας μεδίμνων, 28, 2, 5.
Μετάρμοσις. ἡ, δεσποτῶν, mutatio dominorum, 18, 28, 6.

Μεθερμηνεύεσθαι; ὁ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ, 6, 26, 6.

Μεθιστάναι, μεταστῆσαι, τὰς ὑπάρξεις, fortunas ſuas alio transferre, 2, 17, 11. τὴν ἁπάντων δυναστείαν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆσαι, in ſe transferre, 22, 21, 1. τὶ εἰς τὶ, mutare aliquid in aliud, 2, 41, 5. 2, 47, 3. 6, 8, 5.

μεταστῆναι, alio ſe transferre; excedere *concione*, 4, 54, 8. *e concilio*, 4, 23, 7. εἰς Μίλητον, Miletum commigrare, 31, 21, 3.

In Med. μεταστήσασθαι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων, præſidia deducere, 18, 27, 4.

In Paſſiv. μεθίστασθαι, (i. q. μεταστῆναι) πρός τινα τόπον, aliquo ſe recipere, 2, 68, 4. 5, 40, 5. ἐκ τοῦ ζῆν, migrare e vita, 32, 21, 3. *Conf.* μετάστασις. μεθίστασθαι, mutari, 6, 9, 10.

Μεθοδεύεσθαι, in dicendo uti artificiis ad fallendos auditores, 38, 4, 10.

Μεθοδικός; μεθοδικὸν καὶ ἑστῶτα λόγον οὐκ ἔχει τοῦτο, non habet hoc certam firmamque rationem, 9, 12, 6. μεθοδικὸς τρόπος, via ac ratio *addiſcendi artem imperatoriam* per artis præcepta, 11, 8, 2. μεθοδικὴ ἐμπειρία, 1, 84, 6. 9, 14, 1. μεθοδ. ἐπιστήμη, 10, 47, 12.

Μεθοδικῶς χειρίζειν τι, 9, 2, 5. 5, 98, 10. *Fr. gr.* 92.

Μεθύσκεσθαι, vino, ebrietati indulgere, 4, 57, 3.

Μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, magnificentius quam veritate, 3, 105, 1. βουλεύεσθαι περὶ μειζόνων, majora conſ[...]re, 3, 86, 7.

Μειοῦν ἢ αὔξειν, 9, 20[...]

Μειράκιον, adoleſcens[...] 68, 2. *vocatur Phil[...]* *&* κομιδῇ νέος, 2, 63, *eſſet juvenis trigint[...]rum.*

Μείωσις, ἡ, τοῦ ποτα[...] 43, 5.

Μειρακιώδης στάσις, 1[...] *n. de* juvenili levitat[...]

Μειρακιωδῶς, juvenili[...] 14, 7.

Μελανείμων, atratus, [...] 13.

Μελανίαι καὶ σηπεδόνες, [...] 7. — „*ſunt* nigræ m[...] puſtulis & ulceribus, [...] *lum ultimum denup[...]* *Hippocrates vocat* μ[...]τα.“ *Ern.*

Μελέτη, ἡ; ἀνάπαυμα [...]λέται (τῶν πληρωμάτ[...]) ratio & exercitatio rem[...] 59, 12. αἱ μελέτ[...] ὅπλων, exercitationes [...]mis, 10, 20, 4. μελέ[...] γυμνασίαι, 10, 20, 6.

Μέλλειν; μὴ μέλλειν, 1[...] *n.* (*ubi perperam* vul[...]νειν.) 1, 45, 4. 15[...] *Imperf.* ἤμελλον, 1, [...] βαρύτατος πᾶσιν ἀνθρ[...] τοῦ μέλλειν (*alii* τοῦ [...]τος) γίγνεται χρόνος, [...] 5. *n.* εἴ τις αὐτοὺς εἰς [...]θεσίας προκαλοῖτο [...] γεγονότων. ἢ καὶ νὴ Δ[...] μελλόντων, 4, 16, 4. [...] δικαιοδοσία.

...θαι τῇ τόλμῃ; incuſare
...iam, 16, 32, 5.
...περαν· τινὰ ἐπὶ τούτῳ,
...ſci de aliquo quod &c.
1, 7. 23, 13, 8. μεμ-
...πτέον (αὐτοῖς) ὅτι &c.
...reprehendendi ſunt quod &c.
... 9.
Poſt μὲν *pro* τε, *quod*
...colliceret, vocis δὲ *po-*
primus editor, 1, 40,
Particula μὲν *nonnun-*
temere omiſſa eſt a li-
...is ea occaſione de qua
ad 29, 11, 8. & *ad*
... μὲν *pro* μὴν *ſcri-*
...um putavi 1, 80, 8. *n.*
ſubſiſtere; κατὰ πορείαν
...; ſubſtitit in itinere, 4,
... πρός τινα λόφον ἔμε-
... collem aliquem ſubſti-
... 74, 6. *n.* 1, 78, 3.
... 9. ſuſtinere; ἐν ὄψει
...ὢν τὸ δεινὸν, 4, 8, 4.
...σθαι καὶ μένειν τὰς
...ὰς τῶν δεινῶν, 6, 6, 8.
...φοδον μεῖναι, *ex vett.*
lectione, 1, 74, 5. *n.*
... παρ' αὐτὸν, ſui compo-
manere, 11, 14, 3. μέ-
...ἐπὶ τούτῳ, intra hoc ſub-
..., hoc contentum eſſe, 5,
3. μένειν, habitare, 30,
... *ubi diſtinguuntur* οἱ
...μοῦντες & οἱ ἐκεῖ μέ-
..., 34, 9, 9.
... μένειν, *olim* 1, 21, 1.
... μὴ μέλλειν.
...; μερίσαντες αὐτῶν τι-
...ξαπέστειλαν, partem ſui
...icus miſerunt, 2, 5, 6.
...σημασίας μερίζουσιν αὐ-
i. q. ἀπομερίζουσι, ma-
...atim partiuntur eos, *ſcil.*
ad negotium aliquod mitten-
dos, 10, 16, 2. (*cf.* ἀπομερί-
ζειν.) μερίζειν τὴν βασι-
λείαν, partiri regnum, 31,
18, 1. *ſed mox ibid. vs.* 3.
μερίσαι τὴν Κύπρον αὐτῷ, in
parte tribuere, adjudicare ipſi
Cyprum. τὰς ὠφελείας ἑτέ-
ροις μᾶλλον ἐμέριζον, emolu-
menta aliis potius quam vobis
tribui, 11, 28, 9.

μερίζεσθαι, *in Paſſ.* in
partes, in factiones ſcindi, ἐμε-
ρίσθησαν οἱ μὲν πρὸς Ἀριό-
βαζον, οἱ δὲ πρὸς τὴν Λαοδ.
8, 23, 9. μερίζεσθαι εἰς διά-
φορα, ſe ipſum velut in plu-
res partes partiri, diverſis re-
bus ſimul velle vacare, *Fragm.*
anonym. apud Suid. in Ἀνλη-
ρώμασι. *quod Polybio tribuit*
Caſaub. cum Urſino.

Μερὶς, ἡ, *i. q.* τὸ μέρος; ἀρχη-
γὸν καὶ μεγίστην μερίδα νο-
μιστέον τοῦτο, 1, 81, 10. με-
γάλην μερίδα ἔχει τοῦτο πρὸς
τὰς ἐπιβολὰς, μεγίστην δ' ἐν
τοῖς πολεμικοῖς, magnam vim
hoc habet, 10, 43, 2. νέμειν
μερίδα τῷ παραδόξῳ. 2, 4, 5.
τούτῳ τρίτην ἐν τούτοις ἔνεμε
μερίδα, 5, 108, 6. μεγάλην
μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι,
8, 12, 8. διδομένης καὶ τού-
τῳ μερίδος ἱκανῆς ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ, 6, 10, 8. 6, 14, 1.
ἡ τῶν ἐλαττουμένων μερὶς,
pars inferior, 6, 10, 10. εἰς
ταύτην ἀποβλέπειν τὴν μερί-
δα, 6, 12, 9. αἱ περιπέτειαι
πολλάκις εἰς τὴν τοῦ συμφέ-
ροντος περιπεπτώκασι μερί-
δα, 3, 4, 5.

Μερισμὸς, ὁ, partitio; *regni*,
regio-

regionis, 31, 18, 1. 9, 14, 7. exercitus, 2, 5, 7. 3, 103, 8. *prædæ*, 4, 16, 10. *fluvii, per canales*, 9, 43, 5.

Μερίτης, ὁ, particeps, qui partem capit, qui partitur aliquid cum aliquo; *τινὶ τινὸς*, 8, 31, 6. 4, 3, 11, 13, 8, 2. *μερίτην ποιεῖσθαι (alii vulgo ποιεῖν) τινὰ τινὸς*, 4, 29, 6. *n.*

Μέρος, τὸ; *διερριμμένα τὰ μέρη*, 1, 4, 7. *n.* *μεδίμνου δύο μέρη*, duæ partes de tribus, dodrans, 6, 39, 13. *ἤλθομεν ἐπὶ τί μέρος*, usque quo devenimus? 15, 8, 6. *τοῦτο τὸ μέρος*, hoc, hæc res, 1, 20, 8 & 10. 2, 37, 10. &c. *πρὸς ἓν μέρος κλίνειν*, 1, 4, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφιλοτιμήθην*, 1, 4, 2. *ἐπὶ τοῦτο μέρος ὁρμήσας*, 1, 16, 5. *εἰς τοῦτο τὸ μέρος μεγάλην αὐτοῖς παρέχεσθαι χρείαν*, 1, 16, 8. *τό γε κατ' ἐκείνους μέρος*, ſaltim quod ad illos adtinet, 5, 11, 8. *τὸ μέρος*, *ſcil. προσῆκον vel ἁρμόζον*, idonea pars *equitatus*, *vel* illa pars quæ ſolet comitari *jaculatores*, 3, 86, 5. *n.* *Sic ἑκατέρῳ δίδοται τὸ μέρος τῶν συμμάχων*, utrique (*conſuli*) datur ſua pars ſociorum, 6, 26, 3.

Nomen μέρος per ellipſin intelligendum in dictionibus hujuſmodi: ἀπομερίζονται τῶν στρατιωτῶν, 10, 16, 2. *n.* *ἀποτεμόμενοι τῆς χώρας αὐτῶν*, 23, 15, 1. *Adde* 3, 34, 6. *n.* *Quod κατὰ πολλὰ, omiſſo nomine μέρη, legitur in Obſopæi edit.* 1, 61, 6. *id invitis libris factum eſt.*

ἀνὰ μέρος, alternatim, alternis vicibus, in ſuam quamque vicem, 3, 55, 8. 5, 63, 10. 6, 33, 12. 6, 34, 3. *Eodem modo, ἀνὰ μέρος ἔδειν ἀλλήλοις προστάττοντας*, 4, 20, 10. *recte Caſaubonus reddidit*, ſua quemque vice canere alius alii imperant; *ubi neſcio quid ſequens Erneſtus, ἀνὰ μέρος pro virili interpretatur.*

ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους, in utraque parte, ab utraque parte, 1, 26, 15. 1, 42, 8. *κατεστρατοπεδευκότας ἐκ θατέρου μέρους*, 1, 11, 8. &c.

ἐπὶ μέρος, vel ἐπὶ μέρους, *i. q. κατὰ μέρος*, particulatim; *ἐπὶ μέρος συντάξεις*, hiſtoriæ particulares, 3, 32, 10. *n.* *οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράψαντες πράξεις*, particularium hiſtoriarum ſcriptores, 7, 7, 6.

κατὰ μέρος; 1) *vario uſu*, per vices, alternis vicibus, 3, 103, 7. *n.* 2) *vulgato uſu*, particulatim, ex parte, &c. *οἱ κατὰ μέρος πόλεμοι*, ſingula bella per ſe ſpectata, 1, 4, 3. *οἱ κατὰ μέρος γράφοντες τὰς ἱστορίας*, (*i. q. ἐπὶ μέρους*) qui particulatim ſcribunt hiſtorias, hiſtoriarum particularium ſcriptores, 1, 4, 6. 3, 32, 3. *τὰ κατὰ μέρος πράγματα* (*a quibus diſtinguuntur τὰ καθόλου*, 1, 16, 11.) *vertunt* res privatas, *cum rectius fuiſſet* res ſingulas, res particulares. (*conf.*

…θόλου.) τὰ κατὰ τῶν συνθηκῶν, ſingulæ [illegible]tiones fœderis, 22, 15, [illegible]νδε τὰ κατὰ μέρος, 5, [illegible] τὸν κατὰ μέρος λόγον [illegible], 1, 56, 11. & 3, 37, 11. λόγος, ſermo.) idem va-[illegible] ἐξεργάζεσθαι τὰ κα-[illegible]μέρος ὑπὲρ τῶν πράξεων, [illegible], 6. τὰ κατὰ μέρος δια-[illegible] περί τινος, 3, 19, 11. [illegible] τινος, 3, 28, 4. 4, 6. At quibus dictioni-[illegible] differt hæc, κατὰ μέρος [illegible] articulo τὰ) εἰπεῖν τινος, quod ſonat ex [illegible] aliquatenus, nonnihil de re, vide 2, 40, 6. n. [illegible]1, 3. n. Quod vero in 3, 32, 3. dixi; κατὰ [illegible] εἰπεῖν nonnumquam [illegible] idem etiam valere ac [illegible]τὰ μέρος, indictum ve-[illegible] Nam 10, 27, 7. τὸ [illegible]ν κατὰ μέρος non erat Caſaubono vertendum, [illegible] ſigillatim exſequi, ſed [illegible]rte ſolum verba facere, [illegible] illa tantum attingere: [illegible] hoc ibi dicit Polybius, [illegible]gia quæ eſt Ecbatanis [illegible]iam non erat hic locus [illegible]ſe & ex profeſſo verba [illegible] faciendi) dubitare ſe, [illegible] ille ne ex his, quæ de ea [illegible]tur mirabilia, comme-[illegible] debeat, an prorſus de [illegible]ere. Tum vero 11, 3, [illegible] quo loco in eadem ad-[illegible] 3, 32, 3. dixi) recte [illegible] articulus τὰ cum [illegible] adjectus a nobis vi-[illegible]debit, τὰ κατὰ μέρος, [illegible] γεγονότες, ſunt circumſtantiæ particulares, ut vulgo loqui ſolemus, id eſt, ſingulæ partes, ſingula rei momenta. οἱ κατὰ μέρος ἡγεμόνες, 6, 22, 3. & alibi paſſim, ſunt duces particulares, minores duces in exercitu, ſingulorum ordinum ductores. πάντα κατὰ μέρος ἴσως καὶ πρεπόντως συνετέτακτο, omnia pro ſua quodque parte æquabiliter & apte erant ordinata, 6, 11, 6. τῆς Σπάρτης καθόλου μὲν κειμένης ἐν τόποις ἐπιπέδοις, κατὰ μέρος δὲ περιεχούσης ἐν αὑτῇ διαφόρους ἀνωμάλους καὶ βουνώδεις τόπους, univerſe quidem ſpectata in planitie ſita eſt, ex parte vero, (vel, attamen ſingulas partes ſi ſpectes) continet in ſe nonnullos tumulos, 5, 22, 1.

πρὸς μέρος; ἥτις ἐστὶν, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, πλείστη καὶ καλλίστη χώρα τῆς Λακωνικῆς, 4, 19, 7. ἡ Μηδία διαφέρει καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν πάντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπων, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, 5, 44, 3. n. Quibus locis quænam potiſſimum vis inſit illi dictioni, ὡς πρὸς μέρος θεωρουμένη, fateor necdum ſatis mihi liquere.

Μεσάγκυλον, τὸ, haſta amentata, 23, 1, 9, — „ab ἄγκυλος, quod amentum interpretantur Pollux & alii Grammatici; unde ἐναγκυλοῦσθαι, amentum addere, dixit Xenophon Exp. Cyr. IV.

IV. p. 283. *ubi vide Hutch.*" *Ern.*

Μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν, 11, 34, 3.

Μεσίτης, ὁ, 28, 15, 8.

Μεσόγαια, ἡ, 1, 56, 5. 2, 14, 6. *n.* 2, 16, 2. *n.* 4, 63, 6. 4, 70, 3. *n.* *Cum genit.* τὴν μεσόγαιαν αὐτῆς (τῆς Πελοπονν.) παραφυλάττειν, 4, 6, 6. ἐνέβαλεν εἰς τὴν μεσόγαιαν τὴν (*vel* τῆς) Αἰτωλίας, 4, 61, 3. *n.*

Μεσόγαιος, ὁ καὶ ἡ; μεσόγαιοι τόποι, 5, 5, 13. μεσόγαιοι πόλεις, 2, 5, 2. 1, 20, 6.

ἡ μεσόγαιος, *ſc.* χώρα, (*i. q.* ἡ μεσόγαια) 1, 52, 8. 2, 16, 2. *n.* 3, 47, 1. 3, 76, 3. *n.* & *vs.* 7. *n.* 3, 91, 5. 4, 70, 3. *n.* 5, 24, 3.

Μεσόκοιλος, in medio humilis & depreſſus, 10, 10, 7.

Μεσολαβεῖν, interfari, interpellare; μεσολαβήσας ὁ Μάρκος ἤρετο, 16, 34, 5. 20, 10, 6. μεσολαβήσας τὸν Παρμενίωνα, φησὶ, 18, 34, 3. μεσολαβηθέντες ἐκωλύθησαν (τοῦ ποιεῖσθαι πλείους λόγους,) 20, 9, 3.

Μεσοπύργιον, τὸ, muri ſpatium quantum inter duas turres intereſt, 9, 41, 1.

Μέσος; ἐν μέσῃ κειμένην τῇ Καρχηδονίων καὶ Συρακ. ἐπαρχίᾳ, *pro* ἐν μέσῳ *vel* ἀνὰ μέσον τῆς ἐπαρχίας, 1, 15, 10. *n.* ἀνὰ μέσον Ὤξου καὶ Ταναΐδος, 10, 48, 1. ἡ ἀνὰ μέσον κειμένη ὀρεινὴ, 5, 55, 7.

Μεστὸς χαρᾶς *ſuſpicatus erat Reisk. pro* μεγίστης χαρᾶς, 11, 33, 7.

Μετὰ *præpoſ.* *Cum Ge*[...] τὰ τοῦ Φιλίππου γνώμ[...] Philippi ſententia, 3, [...] *cf.* γνώμη. μετὰ Ταυ[...] adjutore Taurione, 8, [...] μετὰ τῆς τῶν θεῶν πρ[...] adſpirante deorum provi[...] volentibus diis, 25, [...] εὔνοια μετὰ κακίας, de[...] cum pravitate conjunct[...] 27, 7. δυνάμενοι μετ[...] δικαίου καὶ καθήκοντο[...] σθαι τὴν εἰρήνην, juſta [...] neſta ratione, 4, 74, 3. μισθοφόρους ἤθροιζε [...] κηρύγματος, præconio [...] præconem, 1, 49, 9. [...] *vel* μεθ' ἱκετηρίας. 2, [...] *ubi male vulgo* καθ' [...] *Pro* μετὰ τὴν κριθοφ[...] 6, 38, 4. *n.* μετὰ τῆ[...] θοφαγίας *ſcripſi.*

Cum Accuſ. μεθ' ἡμ[...] *vide in* ἡμέρα. *Pro con*[...] Φιλίππῳ καὶ μετ' Ἀλεξ[...] συμβιώσαντες, 8, 12, 1[...] μετ' αὐτὸν Ἀλεξάνδρ[...]

Μεταβαίνειν, loco diſceder[...] 10, 12. *i. q.* μεταβάλλε[...] χώραν, *ibid. vs.* 13. [...] ταβιβάζειν.

Μεταβάλλειν, mutare; με[...] λε τὴν ὑπόθεσιν, mutav[...] gumentum, 8, 13, 7. *ibid. vs.* 3. μεταλαβε[...] ὑποθ. *ubi vide Adn.* [...] βάλλειν τὴν χώραν, [...] locum, loco ſe movere [...] diſcedere, 21, 16, 13. [...] μεταβαίνειν *vs.* 12. [...] *re pro* μεταλαβεῖν *Ca*[...] *nus* μεταβάλλειν [...] 4, 74, 1. *n.*

Neutraliter. μεταβά[...]

ς μεταβάλλει καὶ μεθ-
ι τὰ κατὰ τὰς πολι-
6, 9, 10. ἅμα τῷ τὴν
μεταβάλλειν, ſtatim ut
empus mutatum eſt, *ſcil.*
nte vere poſt hiemem,
, 6. *An & μεταβάλ-*
nde in Activo poſitum,
ere, terga vertere *ſigni-*
. *& αν μεταβάλλει le-*
m pro ἀναβαλεῖ, 11,
. *n. Id equidem non*
m.

Medio; μεταβάλλε-
μεταβαλέσθαι, conver-
ε, retro ſe convertere;
ſſo, 1, 27, 10. *de exer-*
5, 19, 6. πρός τινα,
ς, deficere ad aliquem,
, 8. 5, 54, 1. 9, 26, 9.
, 10. πρὸς τὰς τινὸς ἐλ-
, 5, 51, 11.
βάζειν, alio transferre;
όλεμον εἰς Λιβύην, 1,
. *milites,* 1, 58, 1. τὴν
ειν εἰς τοὺς κατὰ τὴν
δα τόπους, 3, 3, 1.
λή, ἡ, mutatio, conver-
ῶν πραγμάτων, 30, 8,
όλεων, 11, 19, 2. εἰς
ντίον, 6, 3, 1. 6, 5, 1.
ὔμπαλιν, 7, 12, 1. ἐπὶ
ιρον, 18, 16, 6. ἡ πρὸς
ιους μεταβολὴ, defectio
omanos, 9, 26, 2. 10,
. πάντα ἦν οἰκεῖα με-
λῆς, omnia ad defectio-
ſpectabant, 14, 9, 5. *In*
is motibus, μεταβολὴ
plex κλίσις, *ſ.* converſio
tem oppoſitam, 10, 21,
ἡ εἰς τοὔπισθεν μετα-
, 18, 13, 4. *Equites*
mi & Galli pugnare ſo-
lebant ἐξ ἀναστροφῆς καὶ με-
ταβολῆς, avertendo ſe et mox
revertendo, 3, 115, 3.

ἐκ μεταβολῆς; *de exerci-*
tu, ſive in pugna, ſive in iti-
nere; facta converſione, con-
verſo agmine, 1, 19, 4. 1, 57,
8. 1, 76, 7. 3, 69, 13. 4,
10, 5. 5, 14, 4. 18, 5, 6.
18, 6, 8. *&c.* de *navium* con-
verſione, 1, 50, 3. 1, 51, 6.
converſo equo, 11, 18, 4. *n.*
de vento in contrarium ver-
ſo, 1, 61, 7. *de animorum*
mutatione; ἐκ μεταβολῆς
εὐνοϊκῶς διέκειντο, mutatis
animis, rurſus, viciſſim, 5,
50, 7. *de re quacunque in*
contrarium mutata; viciſſim,
vice verſa, 4, 46, 4. 11, 14,
4. 8, 35, 5. 11, 14, 4. 18,
5, 3.

Pro ἐκ καταβολῆς, quod
apud Suidam vulgo legitur,
Fragm. gramm. 83 *&* 84.
ἐκ μεταβολῆς ſcribendum pu-
tavi; vide ibi Adnot. & ad
1, 36, 8.

Μετάγειν, transferre; μεταγα-
γεῖν τὴν ἐκκλησίαν (ἐξ Αἰ-
γίου) εἰς Σικυῶνα, 5, 1, 9.
translocare; μεταγαγεῖν τοὺς
ἄνδρας μετὰ τέκνων καὶ γυ-
ναικῶν εἰς Ἡμαθίαν, 24,
8, 4.

Μεταδιδόναι; μεταδοῦναι τοῖς
φίλοις ὑπὲρ τῶν προσπεπτω-
κότων, communicare, delibe-
rare cum amicis, 29, 11, 4.
περί τινος, 39, 2, 1.

Μετάθεσις, mutatio; tranſitio
ad alias partes, 3, 99, 7. *ſic*
ἡ μετάθεσις πρός τινα, 5,
86, 8. ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον με-
τάθεσις,

τάθεσις, (*i. q.* *διόρθωσις*) reductio in meliorem viam, profectus ad meliora, formatio ingenii & morum, 1, 35, 7. *ἡ μεταθ. τῶν ἡμαρτημένων*, correctio peccatorum, *vel* erratorum, 5, 11, 5. 16, 20, 7. *αἱ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις* (*ſcil.* *τῶν ἐμπορευμάτων*), permutatio et venditio *mercium*, 10, 1, 8. *ἐκ μεταθέσεως*, mutata ſententia, *vel ſaltem* mutata oratione, 30, 18, 2.

Μετάθετος, *ἡ τύχη*, mutabilis, inconſtans, 15, 6, 8.

Μετακαθοπλίζειν *τοὺς Λίβυας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον*, 3, 87, 3.

Μετακαλεῖν *τινὰ ἀπό τινος*, avocare, revocare, abſtrahere aliquem a re, 14, 1, 3. 30, 2, 4.

Μετακομίζειν *ταῦτα εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα*, transferre, transportare *ſtatuas Syracuſis Romam*, 9, 10, 2. *τὰ ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντα εἰς τὴν Ῥώμην χορήγια*, 32, 11, 7. *n.* *εἰκόνες μετακεκομισμέναι &c.* 40, 8, 10.

Μεταλαμβάνειν, *μεταλαβεῖν*, mutare, permutare aliud cum alio, ſumere *vel* accipere aliquid poſt alium, poſt aliud, in locum alterius; *μεταλαμβ. τὰς ἐσθῆτας*, mutare veſtes, 3, 78, 3. *τὰ ἔθη*, 6, 25, 11. *τὰς ἀγωγὰς τῶν βίων*, 4, 74, 1. *ubi temere Cajaub. μεταβαλεῖν pro μεταλαβεῖν poſuerat.*) *τὴν ὑπόθεσιν*, 8, 13, 3.

μεταλαμβ. τὶ παρά τινος, 6, 6, 12. 18, 28, 6. *μεταλαμβ. τὴν προσηγορία[…]* [...]cipere *ab Achæis* [...] *Achæorum*, participan[...] 38, 4. *τὴν ἀρχὴν*, [...] *στρατηγίαν*, ſucceder[...] regnum, in præturam, [...] ire regnum, præturam, [...] *fratrem, poſt patrem*, [...] 6. 4, 37, 7. *παρὰ* [...] *μεταλαμβάνουσι τὴν* [...] 3, 110, 4. *τὴν αὐρα[...]* *τὶ τῆς πρωτοπειρίας* [...] *λαμβάνουσι*, 6, 40, 8. [...] *σχῆμα μεταλαμβάνειν* [...] 40, 3. 9, 20, 2. *με[...]βον τὴν Ἑλληνικὴν κατ[...]* *ὴν τῶν ὅπλων*, adſciv[...] græcanicam rationem [...] ſua mutarunt, 6, 25, 8. [...] *gr.* 14. *μεταλαμβ. τὰ[...]* *νασ̣τείας*, aliorum impe[...] ſe transferre, 9, 10, 13. [...] *ταλαβὼν τὴν τῶν Κα[...]* *στρατοπεδείαν*, Poenoru[...] ſtra relictis ſuis occupan[...] 40, 11. *μεταλαβόντες κ[...]* *ἁρμόττοντα*, ubi deinde [...] modius tempus locumqu[...] mus nacti, 2, 16, 15. [...] 11. *τόπον βουλόμενος* [...] *ὕστερον μεταλαβεῖν*, 5, [...]

μεταλαβεῖν τὸν λόγον [...] *λόγους*, ſuſcipere ſerm[...] ſuſcipere loquendi vices, [...] *dre la parole*, 17, 2, [...] 29, 9, 1. *Et nude με[...]βεῖν*, *eadem notione*, [...] pere ſermonem, reſpo[...] 10, 58, 1. 18, 37, 5. 20, [...]

Neutraliter, *absque* [...] *ſativo*, *ἅμα τῷ μεταλ[...]* *τὸ τῆς νυκτὸς*, ſucce[...] vices ſuas capiente nocte [...] 30, 2.

μετειλῆφέναι legendo κατειληφέναι, 1, κ.
ις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, in regnum, 31, 21,
σχήματος, mutatio ſi-, 20, 2.
μεταλήψεως; παραγ-ες ἐκ μεταλήψεως
ἰεσι χρῆσθαι, permu-ſc. armorum facta, oſt haſtam gladio, 2,
ἡ ἐκ μεταλήψεως τοῦ ἴρος χρεία. culpidis eria haſta, 6, 25, 9.
, τὸ, cuniculus, 22,
τὰ μέταλλα, 16, 2,
11, 2 ſqq. 16, 30, 6.
ἡ, ἡ, abitus, diſceſ-21, 9.
τεῖν; μετήλλαξε τὸν, 70, 6. 2, 71, 3. 4,
Et nude μεταλλάτ-ire, 1, 43, 4. 2, 71,
, 9. μεταλλάξας, poſt, 5, 9, 10.
ια; αὖθις ἔγνωσαν κμελείας ἀντιλαμβά-τῆς θαλάττης, abje-i conſilio, 1, 39, 14. 5.
σθαι, mutare ſenten-5, 5, 11. 4, 50, 6.
άσεις, migrationes, 34, 1, 3.
ἶναι εἰς ἄλλας πόλεις, . Et nude, μετανα-in alias ſedes trans-, 5, 5.
, ἡ, mutatio conſilii, tia, 4, 66, 7. reſipiſ-18, 16, 7.
ὶα τὰς μεταξὺ δυσχω-opter interjectas loco-

rum difficultates, 1, 86, 8. τὸ μεταξὺ διάστημα θερινῶν ἀνατολῶν καὶ μεσημβρίας, 3, 37, 4. τὰ μεταξὺ τούτων, 14, 1, 9. De tempore; ἔτι μεταξὺ αὐτοῦ λέγοντος, 15, 23, 4. Nude. μεταξὺ, in medio conatu, in medio rerum curſu; τὰς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβολὰς μεταξὺ ἀπέῤῥιψε, 8, 13, 3. Sic 3, 6, 10. ubi temere Caſaub. ſeriem verborum interverterat.
Μεταπίπτειν, mutari; εἰς ἄλληλα, 6, 57, 3. εἰς τἀναντία τὰς γνώμας, in contrariam ſententiam concedere, 21, 5, 7. Et ſic nude, συνυποκριθεὶς καὶ μεταπεσών, 5, 49, 7. cf. συμμεταπίπτειν, & μετάπτωσις.
Μεταπορεύεσθαι, τινὰ, punire aliquem, 1, 88, 9. τὰ ἀδικήματα, τὴν ἀσέβειαν, ulciſci, 2, 8, 10. 2, 58, 11. 5, 10, 8. 3, 24, 10.
μεταπορεύεσθαι τὴν ἀρχὴν, petere, ambire magiſtratum, 10, 4, 2 & 9.
Μετάπτωσις, ἡ, πρὸς Ῥωμαίους, tranſitio ad partes Rom. defectio ad Romanos, 3, 99, 3. animorum mutatio, 27, 1, 9.
Μεταῤῥίπτειν τοὺς Ἀχαιοὺς ἀπὸ τῆς Φιλίππου συμμαχίας πρὸς τὴν Ῥωμαίων, 17, 13, 8. 30, 6, 8. 30, 7, 2 & 9.
Μετάστασις, ἡ, mutatio loci, receptus in alium locum; διὰ τὸ μὴ καταλείπεσθαι τόπον εἰς ἀναχώρησιν καὶ μετάστασιν, 2, 68, 9. ἡ ἐκ τοῦ βίου μεταστ. diſceſſus e vita, obitus,

itus, 30, 2, 5. *Et nude* ἡ μεταστ. obitus, 37, 3, 9. *Et activa notione*, ſubmotio e vivis; ἐπισημαινομένων τὴν Ἑρμείου μετάστασιν, 5, 56, 14.

Μεταστρατοπεδεύειν, caſtra mutare, 3, 112, 2. 27, 8, 15.

Μετατιθέναι, mutare; τῶν μὲν ὅλων οὐδὲν ἔτι μετέθηκαν, 1, 63, 2. in viam reducere; μεταθεῖναι τοὺς ἠγνοηκότας, 1, 67, 5. πρὸς τὸ βέλτιον μετατίθησι τοὺς ἁμαρτάνοντας, 5, 12, 3. μετατιθέναι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας συμμαχίας, transducere, 17, 13, 5.

In Med. μετατίθεσθαι τὴν ἄγνοιαν, ſuum errorem corrigere, 11, 25, 10. *Et abſolute, per ellipſin accuſativi* τὴν ἄγνοιαν; ſeſe corrigere, in meliorem partem ſeſe mutare; μεταθέμενος τοῖς ἐκ τῆς τύχης ἐλαττώμασιν, 18, 16, 7. *n. niſi* μετατιθέμενος *in Paſſivo eſt legendum; quod tamen minime neceſſarium; nam eodem modo* μεταθέμενος *abſolute poſitum*, 27, 1. 9. *eſt* ſententiam mutavit. *Et* μεταθέσθαι (*in medio, non paſſivo,*) πρὸς τὴν Ῥωμαίων αἵρεσιν, ad Romanorum partes tranſire, 26, 2, 6. *Eadem ſententia*, μετετίθετο πρὸς τοὺς Καρχηδ. 3, 111, 8.

Μεταφέρειν, transferre, 9, 10, 4. 12, 25, 3. 32, 8, 3.

Μεταχειρίζεσθαι, adminiſtrare poſt alium, *vel* aliud poſt aliud; ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ παρα[...] δῆμα μεταχειριζόμενος. [...] 24, 1. βασιλεῖς ἐκ βασι[...] μεταχειριζόμενοι, qui alios poſt alios tractav[...] quaſi manu duxerant, g[...]naverant, 15, 34, 4. [...] πόλεμος ὁ τὰ τῆς βασι[...] πράγματα μεταχειριζό[...] *ſcil.* μετὰ Ἀγαθοκλέα, 21, 1.

Μετεῖναι; μόνοις ἀνθρώποις ἐστι νοῦ καὶ λογισμοῦ [...] 6, 4.

Μετέρχεσθαι; 1) ex alio in alium ſe conferre: μ[...]θε πάλιν εἰς τὰς Θήβα[...] 27, 2. μετελθεῖν εἰς [...]να, 27, 14, 5. (*intellig*[...] *adde*, πόλιν *aut* οἰκίαν[...] ulciſci, punire: τὸν Φόν[...] 48, 9. τὰς ἀδικίας, 6, [...] τινὰ καὶ ἀμύνασθαι, [...] 14, 8.

Μετέχειν, τινι τῶν κινδύνω[...] 16, 3. τῆς αὐτῆς πολι[...] 2, 2, 6. 2, 44, 4. τοῦ [...]εδρίου, 4, 23, 7. τῆς [...] στάσεως, 1, 70, 9. [...] μετέχει γνώμης, 7, 5, 5[...]

Μετεκρεῖν; *vide Adn.* a[...] 5, 4.

Μετεωρίζειν, *proprie* effer[...] altum tollere; *unde ad*[...] *ſicut nomen* μετέωρος) [...] *modo transfertur*, de[...]*que* ſuperbia efferre, i[...] ut quis altos ſibi ſpiri[...]mat, 24, 3, 6. exſpecta[...] & ſpe aliquem implere, [...] 4. n. facere ut quis anim[...]ctuet, ad defectionem [...]re, 5, 70, 10.

μετεωρισθεὶς ἐπὶ τῷ [...]

εἰ elatus, inflatus, A, 59, 4. 5, 20, 1, 9. ſpe elatus, 33, 2, 2. ὑπό τι- ſpe inflatus ab ali- 6.

ῶν, *corruptum ver-* 3, 4. n.

vide Adn. ad 13, altus, elatus; τὰ loca alta, elata, 5, *ise tropice*, animo, elatus, inflatus, tu- τέωρος καὶ θυμοῦ , 82, 2 μετέωρος ξος, 16, 21, 2. μετ- έωρον τῇ φύσει καὶ γρίας ἔμπλεων, 27, μετέωρος ἐγενήθη 7, 30, 1, 4. 31, in mari natans, in um navi, 34, 3, 7. *Hinc* μετέωρος εις, fluctuans animo, 3, 107, 6. animo dubius, anxius, in- c metum fluctuans, 8, 22, 8. 24, 10, ctatione ſuſpenſus, 3) μετέωρος *cum cum* πρὸς, ἐπὶ, *aut* dus, *ſcil.* qui ſpem dirigit & ſpe inci- qui *veluti* in altum e ſublimi cupide ἕτοιμος ἦν καὶ μετ- ευέυειν, 5, 42, 9. καὶ μετέωρος ὢν τογραφομένας ἐλ- 62, 1. μετέωρος ἐπιβολαῖς ἐπὶ τὸν Αἰτωλῶν πόλεμον, . σπεύδοντας καὶ ὄντας εἰς τὴν πο- λεμίαν, 3, 78, 5. πάλαι μετ- έωρος ὢν εἰς τὴν τῆς Ὀλυμ- πίας θέαν, 30, 15, 2. (*ubi dele comma poſt ὢν.*) μετέω- ρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, 13, 2, 1. n.

Μετρεῖν πάντα ταῖς τοῦ συμφέ- ροντος ψήφοις, 2, 47, 5. ταῖς ἰδίαις ὀργαῖς καὶ φιλοτιμίαις, 12, 14, 5. πάντα μετρῶν πρὸς τὸ τῆς ἰδίας πατρίδος συμφέρον, 17, 14, 11.

Μέτρημα, τὸ, demenſum *fru- menti*, 6, 38, 3. ſtipendium, 9, 27, 11.

Μετρητὴς, ὁ, οἴνου, metreta, amphora, 2, 15, 1.

Μέτριος; οἱ μέτριοι τῶν ἀνθρώ- πων, moderati, ſanæ mentis, frugi homines, 33, 16, 10. 10, 26, 5. 16, 17, 10. 32, 21, 1. μέτριοι, καὶ πρᾳεῖς καὶ φιλάνθρωποι, 18, 20, 7. 21, 13, 6. μετριώτατοι Ῥω- μαῖοι κατὰ τὰς ἐπιτυχίας, 27, 8, 8. μετρίους λόγους ἐποιήσατο, 23, 16, 7. με- τρίας ἐσθῆτας ἀναδοὺς, 8, 21, 8. n. μετρίᾳ ἀποδοχῇ τυχὼν, ὡς παῖς, modico ad- paratu, quantus conveniebat puero, exceptus, 23, 16, 5. τὰ μέτρια καὶ τἀναγκαῖα, quæ ad neceſſitatem ſufficie- bant, 1, 18, 11. n. τὰ μέ- τρια τῶν ἐπιτηδείων, 3, 77, 3. πολιτεύματα μέτρια ταῖς τύ- χαις, 1, 13, 12. n. τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æqua poſtu- lata, 26, 1, 2.

Μετριότης, ἡ, moderatio animi, 1, 88, 3. 2, 61, 4. 5, 10, 2. 8, 14, 6.

Μετρίως, φέρειν τι, moderate

 ferre,

ferre, 3, 85, 9. *μετρίως κακοπαθοῦντες*, ſatis laborum patientes, 3, 79, 5. *μετρίως συνόψεσθαι τὰ ὅλα*, ſatis, ſufficienter, probabiliter, 1, 4, 7. (*i. q. ἱκανῶς, ibid.*) *μετρίως*, recte, jure, merito, 17, 14, 4. *οὐ μετρίως*, nullo jure, immerito, 9, 20, 5. *n.* — „non facile, non temere." *Ern.*

Μετωπηδὸν *ποιεῖσθαι τὴν ἔφοδον*, acie in frontem porrecta, explicata fronte adgredi hoſtem, 11, 22, 10. *ἡ μετωπηδὸν ἔφοδος*, 2, 27. 4.

Μέτωπον, *τὸ*, frons aciei, 3, 65, 5. *n.* 3, 113, 3. *n.* (*ubi confer, quem in Adn. laudavi, I. Fr. Gronov. ad Liv. XXII.* 45.) *ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ*, latus anterius, *i. e.* frons, (*i. q. τὸ πρόσωπον*) 11, 23, 3. *τοὺς ἐλέφαντας ἀφ' ἕνα πρὸ πάσης τῆς δυνάμεως ἐν μετώπῳ κατέστησε*, 1, 33, 6. *Pariter* frons aciei navalis; *παραγεγονότες εἰς τὸ μέτωπον*, advenientes & in frontem inſtructi, 1, 28, 2.

Sed ἐν μετώπῳ, ſignificat etiam eâdem linea, eâdem fronte, *ſive in ipſa fronte acie ante omnes alios ſit hæc linea, ſive poſt alios locata. Sic, in pugna ad Raphiam Antiochus παρὰ τοὺς ἱππεῖς ἐν μετώπῳ* (juxta equites eâdem fronte) *τοὺς Κρῆτας ἔστησε*, 5, 82, 10. *ubi equites illi poſt alios erant locati, ut docet vs.* 9. *Et in navali acie Romanorum*, 1, 26, *ſq. poſt duas legiones quarum naves erant in roſtri formam diſpoſitæ, πρὸ τούτοις ἐπὶ μίαν ναῦν ἐ… ώπῳ τὸ τρίτον στρα… δον, tertiam deinde leg… locarunt*, navibus omni… unam eamdemque fronti… rectis, *ſcil. non aliis poſ… locatis. Ita ἐν μετώπ… ſonat in illis locis ἀπ' ἐ… αὐτῆς εὐθείας, cf.* 12.

Μέχρι; *μέχρι μὲν οὖν ἡ… τίγονος*, quoad vixit, 2, *μέχρι τινὸς ἀσφαλῶς τὴν στρατιὰν*, aliqu… aliquantum viæ, & aliq… temporis, 3, 52, 2. *τούτων*, adhuc quidem, nus, 11, 1, 8. *μέχρι… του μνησθήσομαι (π… τῶν,) διότι &c.* hoc commemorabo. 5, 33, *ἀδικήματα μέχρι λό… γραμμάτων διορθοῦν*, verbis & literis, non u… 24, 4. *Conf. ἕως.*

Μή; *μὴ οὐ ſeq. partici… ἧς οὐχ οἷόντε καθικέσ… οὐ πρόσθεν καταλύσαι* 2, 49, 5. 9, 10, 11. 5. *&c. ἵνα μὴ, pro o…* non ut, 15, 8, 11. *μήτε*, 2, 62, 11. *vulgata lectione; ſed … & Flor. μήτε - - μή… tui. μήτε pro μηδὲν* 6, 18, 3. *n. μή τι* dum, 12, 9, 6. *n.* … nedum, 14, 5, 13. … *cum indicativo ex le… conſtructum*, 30, 10, … *ſubjunct. ex conjectu… ſui.*

Abundat μὴ poſt verba, veluti ὃν ἐξα…

ναι &c. quem ſuum eſſe
:, intellige φάσκοντες,
ες, non natum eſſe &c.
9.
ἶεν, 5, 2, 8.
.μηδέν ἐστι τούτων εἰς
hoc nil ad me pertinet,
, 7. εἰς τὸ μηδὲν κατ-
ad nihilum redit, 4,
Pro μηδείς & μηδὲν
in libris eſt μηθείς &
, quæ temere ab edito-
mutata ſunt, velut 1,
5. n. 2, 57, 10. 23,
n. 24, 7, 4. n. &c.
? οὐθείς & οὐθέν.
τὸ, longitudo, veluti
in caſtris, 6, 29, 9.
is, 3, 63, 7. ſinus Am-
i; 4, 63, 3. &c. In
eſt latitudo frontis, s.
o ab uno latere ad alte-
cui opponitur τὸ βάθος,
o, s. directio a parte
ori ad partem poſterio-
vide 12, 21, 2 ſq. &c.
βάθος. Sic in caſtro-
imenſione, 6, 29, 4 ſq.
rperam vulgo pro μὲν,
, 8. n. καὶ μὴν, porro
3, 29, 4. & alias.
μὴν ἀλλὰ, familiaris
io dictio, ſignificans,
uid ſit, verumtamen, ni-
inus, ceterum; proprie,
on at; nempe poſt μὴν
llipſin omiſſum eſt ver-
vel omiſſa ſunt verba
illa, ex præcedenti ora-
vel e tota ſermonis
xione intelligenda; v. c.
3, 5. ξενιζόμενοι ταῖς
ὀργάνων κατασκευαῖς
ἐν ἀλλὰ τελέως καταγνω-

κότες τῶν ἐναντίων, machinæ
non prius viſæ novitatem mi-
rabantur turbabanturque non-
nihil; at non (intell. nimis
turbabantur, non territi ſunt,)
ſed (nihilominus) prorſus con-
temſerunt hoſtem. Sic 3, 16,
7. οὐ μὴν, ἀλλὰ τούτοις χρη-
σάμενοι διαλογισμοῖς Ῥωμαῖ-
οι, at non (nempe, cogitantes
hoc, quod modo dictum eſt,)
ſed illas rationes ineuntes Ro-
mani, quæ paulo ante dictæ
ſunt. Perſpicua inprimis eſt
illius ellipſeos ratio ubi par-
ticula ἀλλὰ paululum ſepa-
ratur ab οὐ μὴν, ut in illo,
3, 85, 9 ſq. οὐ μετρίως οὐδὲ
κατὰ σχῆμα τὴν περιπέτειαν
ἔφερον· οὐ μὴν ἥ γε σύγ-
κλητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ καθή-
κοντος ἔμενε λογισμοῦ, at
non ſenatus (pariter immode-
rate ferebat caſum,) ſed nihil
ille quod a ſua dignitate alie-
num eſſet commiſit. Pror-
ſus absque ellipſi planam
orationem habemus, 3, 118,
7. ubi, poſtquam vs. 5. di-
xerat, ἐν μεγάλοις φόβοις
καὶ κινδύνοις ἦσαν περί τε
σφῶν αὐτῶν &c. reſpiciens
iſta, ſic pergit: οὐ μὴν ἥ γε
σύγκλητος οὐδὲν ἀπέλειπε
τῶν ἐνδεχομένων, ἀλλὰ παρ-
εκάλει μὲν τοὺς πολλοὺς &c.
Alibi particulam ἀλλὰ, quæ
poſt οὐ μὴν neceſſario requiri
videbatur, ex conjectura ad-
jeci. 24, 7, 5. n.
Μηνίσκος, ὁ, lunula, lunata aci-
ei figura, 3, 115, 5. τοῦ μη-
νίσκου τὸ κύρτωμα πρὸς τοὺς
πολεμίους ἔχοντος, 3, 115, 7.

Μηνοειδής; *μηνοειδὲς ποιῶν τὸ κύρτωμα*, 3, 113, 8. *ἐν μηνοειδεῖ σχήματι τεταγμένοι*, 3, 115, 7.

Μηρὸς, ὁ; *πολλάκις τὸν μηρὸν πατάξας*, ſemur idemtidem percutiens, *quod fit in indignatione aut moerore*, 39, 2, 8. *Sic* 15, 27, 11. *τύπτων συνεχῶς τὸν μηρόν.*

Μηχανᾶσθαι; *ἐμεμηχάνητό τι τοιοῦτον*, 5, 22, 6.

Μηχανὴ, ἡ; *μηχανὴν πᾶσαν προσφέρεσθαι*, ſumma ope laborare, 1, 18, 11. *Sic* 2, 2, 7. *πᾶσαν βίαν προσφέροντας καὶ μηχανὴν*, omnem & vim & artem adhibentes, 2, 2, 7. (*ubi minus recte Caſaub.* machinas *poſuit. ἐπεισάγειν μηχ.* artificium, aſtum adhibere, 29, 10, 1. *Sigillatim αἱ μηχαναὶ ſæpe de* machinis ad oppugnandas urbes pertinentibus; *μηχανὰς προσάγειν* (*non προσφέρειν*) *τῇ πόλει*, 1, 38, 8. 5, 4, 6. *ταῖς μηχαναῖς πῦρ ἐμβάλλειν*, 1, 45, 12. *&c.*

Μηχανήματα, τὰ, opera, machinæ oppugnatoriæ, (*ut αἱ μηχαναὶ*) 1, 48, 2 *&* 5.

Μήχανησις, ἡ, *σιτοποιϊκὴ*, machina piſtoria, 1, 22, 7. *n.*

Μίασμα, τὸ; *παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρος βασιλεία*, domeſtici piaculi expers, 37, 3, 6.

Μιγὰς; *μιγάδες μισθοφόροι*, 4, 75, 6.

Μιγνύειν; *μίξαι τὴν ἔφοδον*, *mendoſe dant libri* 1, 74, 5, *n. pro μεῖναι.*

Μικροδοσία, ἡ, tenuitas in donando, 5, 90, 5

Μικροληψία, ἡ, tenuitas munerum acceptorum, tenuium munerum captatio, 5, 90, 5.

Μικρολογία, ἡ, nimia diligentia in re pecuniaria, 32, 13, 16.

Μικρὸς; *& μικρὸν adverb. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν ἔχει*, 15, 6, 2. *μικροῦ*, propemodum, 2, 61, 5. *οὐ μικρῷ, πολλῷ δὲ γενναιότεροι*, 1, 64, 6. *n. οὐκ ἐν μικρῷ προσλαμβάνεσθαι τὴν τοῦ συγγραφέως πίστιν*, 3, 9, 5.

παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀπολέσαι τὰ πράγματα, 1, 43, 7. (*poterat dicere τοῦ ἀπολέσαι, ſed & ſic bene habet absque artic. cf.* 33, 1, 4. *& infra in ὀλίγος.*) *οὐδὲ παρὰ μικρὸν ἦν κρεῖττον*, haud paulo, i. e. multo erat melius, 12. 20, 7. *ἡ τύχη παρὰ μικρὸν εἰς ἑκάτερα ποιεῖ μεγάλας ῥοπάς*, ſacile, celeriter, minimæ rei interventu, 15, 6, 8. *μικρὸς & μακρὸς confuſa a librariis*, 1, 53, 6. *n. & alibi.*

Μιλιάζειν, columnis miliaribus diſtinguere *viam*, 34, 11, 8. *cf.* 3, 39, 8. *&* 34, 12, 3.

Μίλιον, τὸ, miliare, 34, 11, 8. 34, 12, 3 *ſqq.*

Μιμητὴς, ὁ, *τῆς πράξεως*, 1, 7, 5.

Μῖμος, ὁ, 31, 4, 7.

Μιξέλληνες, hybridæ græci, 1, 67, 7.

Μισθοδοσία, ἡ, mercedis, ſtipendii ſolutio, 1, 69, 3. 20, 6, 2.

Μισθοδοτεῖν *τὴν δύναμιν*, ſtipendia dare militibus, 5, 2, 11,

5, 18, 6. 2, 63, 2. τὴν ν τῶν Ἀχαιῶν, 23, 7, ·θοδοτεῖσθαι τὰ προσ-μενα τῶν ὀψωνίων, ac- reſiduum ſtipendiorum ·um, 1, 66, 3.

της, qui ſtipendia ſol- ατηγὸς καὶ μισθοδότης, 3. is apud quem quis ia meretur, cui militat 1, 69, 2. quæſtor ſo- in exercitu Rom. 6,

ός; μισθοῦ στρατεύε- παρά τισι, 3, 109, 6. ·θὸν ἐπιτιθέναι τινὶ, 8.

δαι οἰκίαν, 13, 6, 8.

ειν παρά τινι, 1,

ικαὶ δυνάμεις, 1,

ρεῖν, improbos odiſſe, 1.

ος; τὸ μισοπόνηρον ·μαίων, odium impro- 32, 22, 6.

ιῶς χρήσασθαι τοῖς odium in malos pu- ſontibus oſtendere, 31,

; ἐν μίσει εἶναι (τι- ·ioſum eſſe alicui, 7,

βίβλοι καθαπερα- ὶ μίτον ἐξυφασμέναι, tinuo, perpetua & con- rerum ſerie contexti , 32, 2. n.

(ἀντὶ) τῶν δέκα μνῶν υ, χρυσίου μνᾶν δι- 22, 15, 8.

μναιαῖον ὀψώνιον, ſtipendium unius minæ, 13, 2, 3.

Μνᾶσθαι; περὶ ὧν μνησθέντες, 3, 26, 5. cf. 3, 33, 2 ſq. μέχρι τούτου μνησθήσομαι (περὶ αὐτῶν,) alii μεμνησόμεθα, 5, 33, 3. ἐπὶ τοσοῦτον μνησθέντες, 5, 33, 5. ἐμέμνητο, — „mentionem fecit, i. e. retulit ad conſilium.“ Ern. ſcil. 23, 10, 2. ubi ἐμέμφετο ex conjectt. correxi.

Μνήμη; μνήμην ποιήσασθαι περί τινος, diſſerere de re, 2, 7, 12. τὴν ἐπὶ πλεῖον μνήμην ποιεῖσθαι ὑπέρ τινος, copioſius diſſerere, 2, 71, 1. & abſque artic. τὴν, 1, 20, 8. εἰς μνήμην ἄγειν τι καὶ παράδοσιν τοῖς ἐπιγενομένοις, 2, 35, 5 & 7.

Μνήμων καὶ ἀγχίνους, 13, 4, 5.

Μνησικακεῖν τινι, 5, 25, 6. 11, 29, 12. 11, 30, 3. μνησ. ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, Fr. gr. 95.

Μόγις, 30, 2, 4. 33, 7, 6. cf. μόλις.

Μοῖρα, ἡ; ἀναπληροῦν ἔδει τὴν ἑκάστοις καθήκουσαν μοῖραν ἐκ τῶν ἄλλων οἰκετῶν; 40, 2, 5.

Μολεῖν εἰς τὴν πατρίδα, reverti in patriam, 30, 8, 5.

Μολιβδ. vide mox in μολυβδ.

Μόλις, ægre, 11, 24, 9. tandem aliquando, 8, 26, 8. cf. μόγις.

Μολύβδινος vel μολίβδινος; μολίβδινα σηκώματα, 8, 7, 9. n. 22, 10, 4. n.

Μολυβδὶς, ἡ, glans plumbea, 27, 9, 6.

Μονάρχης, vide μόναρχος.

Μοναρχία, ἡ, tyrannis, 2, 43, 8. 2.

8. 2, 44, 6. 8, 1, 7 *Adde. Ind. hiſtor. in* Monarchia.

Μοναρχικὸς; (*i. q.* τυραννικὸς) 6, 3, 9. μοναρχικὴ ἐξουσία, 10, 10, 9. 15, 21, 2. ἐξουσίαν ἐλάμβανε μοναρχικωτέραν, 10, 26, 2.

Μόναρχος, ὁ, (i. q. τύραννος) 11, 13, 5 & 8. 6, 3, 10. *coll, vs.* 9. 2, 41, 10 & 14. 2, 44, 3. *de Philippo rege*, 8. 10, 4 & 7. μόναρχος ἢ στρατηγὸς, rex aut imperator, 10, 17, 2. τῶν μοναρχῶν *in gen. plur. ſcribitur* 40, 3, 8. *cum circumflexo in ultima, tamquam a ſing.* ὁ μονάρχης, *contra reliquum Polybii uſum.*

Μονὴ, ἡ, ſtabilitas, duratio; μονὴν καὶ στάσιν λαμβάνειν, 4, 41, 4 *ſq.*

Μόνιμος, ſtabilis, firmus, 2, 40, 2. 6, 23, 7. 6, 25, 9.

Μονοειδὴς καὶ ἁπλοῦς, uniformis, 6, 10, 6. τὸ μονοειδὲς uniformitas, 9, 1, 2.

Μονομαχεῖν, *abſol.* 3, 62, 5 & 7. 6, 54, 4. πρὸς τὸν βάρβαρον, 35, 5, 1.

Μονομαχία, ἡ, 31, 4, 1. 32, 14, 5. *Fr. gr.* 27.

Μονομαχικὸς; μονομαχικὴ φιλοτιμία, 1, 45, 9.

Μόνον. *Sæpe adverbio hoc utitur Polybius, ubi ex latini quidem ſermonis analogia adjectivum deſideraſſes, velut* 9, 30, 9. *n.* εἰ γὰρ πρὸς μόνον Αἰτωλοὺς πολεμῶν, *ubi tamen* μόνους *ex uno cod. Aug. adoptavi; adde* 4, 28, 6. *n.* 15, 29, 3. *Poſt negandi particulam ſubintelligendum adverbium* μόνον, 5, 105, 5. *n.* 6, 7, 3. *n.* 30, 10, 9. *n.* *Pro* ἅ τε προειδόμενον, 16, 32, 3. *n. ſcribe* ὅτε προεῖδον μόνον.

Μονονοὺ; tantum non, pæne, propemodum, 3, 109, 2. *Sic* μονονοὺκ ἐπ' ὀνόματος, 5, 35, 2. *n. ubi alii vulgo* μονονοὺ καὶ ἐπ' ὀνομ. *Item* μονονουχὶ, 3, 102, 4. *ubi tamen cod. Vat. cum ſuis unde* μονονοὺ *habet; rurſus* μονονουχὶ *vulgo* 3, 64, 4. *pro quo, quoniam deſiderabatur conjunctio,* μόνον δ' οὐχὶ *adſcivi ex Vat. & Flor.*

Sed, diviſis vocibus, μόνον οὐ, ne quidem; *ut,* μόνον οὐ τολμῶσι κατὰ πρόσωπον ἰδεῖν ἡμᾶς, 3, 64, 5. *Sic pro* τόπων μονονοὺ σαλπικτοῦ δεομένων, 4, 19, 12. *fortaſſe* μόνον οὐ *ſcribendum; vide Adn. ad h. l.*

Μονόξυλον, τὸ, *ſc.* πλοῖον, linter ex uno trunco fabrefactum, 3, 42, 2 *ſq.* 3, 43, 3.

Μονοπωλεῖν, 34, 10, 14.

Μόνος; ἐναργεστάτη καὶ μόνη διδάσκαλος τοῦ δύνασθαι &c. 1, 1, 2. *n.* τοῦτο ἀρχηγὸν καὶ μόνον αἴτιον γίγνεται στα[illegible]σεως, 1, 66, 10.

Μονοῦν; μονώσαντες τὸν Φίλ[illegible]πον, ad ſolitudinem redig[illegible] *ſc.* amicorum, amicis priv[illegible] 5, 16, 10. μονωθέντες, [illegible] relicti, (*absque præſid*[illegible] 15, 2, 12. μεμονωμένα [illegible]ρία, 11, 1, 12. elephanti relicti, rectoribus nudati, [illegible]λὰ Ἰνδῶν, *ibid.*

Μονοχίτων, ſimplici tunica i[illegible] dutu[illegible]

εἰκόνες μονοχίτωνες, 2.
, 4, 11. οὕτω μόνως, 11. *Post* μόνως ἂν οὕτως *adjecerat Ca-*
um Vrſino, 3, 34, 5.
; μόσχειον δέρμα, 6,

τὰ, 9, 20, 7.
ἡ; *vide Ind. hiſt. in*

ὁ. pravus, improbus,
; μοχθηρὸν πρᾶγμα,
1. ἔθη μοχθηρὰ, (*i.*
la,) 1, 81, 10. μηδ-
ὧν μοχθ. 7, 13, 4.
αὐτῷ συνειδὼς μοχθ.
8. μοχθηρὰς ἐλπίδας
parum proſperas ſpes,
8.
ὁ, vectis portæ, 7, 16,
18, 2. 8, 30, 12. 8,

iumeſcere, 6, 25, 7.
φοι καὶ ποιηταὶ, 4,

, fabuloſus; τὸ μυθω-
ατον δοκοῦν εἰρῆσθαι,
, 20.
ς, ὁ, mugitus, 12,

ς κάλαμος. 5, 45, 10.
ἡ; μυριάδας σίτου,
ρταβῶν *vel* μεδίμνων,
7 *ſq. n.* 5, 1, 11. *n.*
2, 5.
θής; μυριοπληθεῖς
innumerabiles, infiniti
, 37, 3, 8.
ὸ, unguentum; μύρων
genera recenſentur 31,
7. μύροις ῥαίνειν, 31,
μύρων κεράμια, 26,
& 15. *conf.* κεράμιον.

Μυρτὶς, ἡ, myrti bacca, 12, 2, 3.
Μυστήριον, τὸ; θεωρία περὶ μυστηρίων, 28, 16, 4.
Μυχθίζειν, ſubſannare, 15, 26, 8.
Μυχὸς, ὁ, τοῦ παντὸς Ἀδρίου, intimus receſſus Adriatici ſinus, 1, 14, 6 & 11.
Μύωψ; ὁ; προσθεῖναι τοὺς μύωπας (τῷ ἵππῳ,) calcaria addere, ſubdere, 11, 18, 4. *Fr. gr.* 94.

N.

Ναΐδιον, τὸ, ξύλινον, ædicula lignea, *qua circumdantur imagines majorum*, 6, 53, 4.
Ναὸς, ὁ; παρασοφεύεσθαι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. ἐκ φλιᾶς τῶν ναῶν, 12, 12, 2. ὑπ' ἀνεῳγμένου τοῦ ναοῦ, 15, 29, 8. τοὺς νεὼς, 16, 1, 5.
Νάρδινος; νάρδινον μύρον, 31, 4, 2.
Ναυαγία, ἡ, naufragium, 1, 38, 5. 1, 55, 5. *Perperam olim* ναυμαχίας *pro* ναυαγίας *erat editum* 1, 38, 7.
Ναυάγιον; τὰ ναυάγια, fragmenta navium, 1, 37, 2. 1, 54, 8. 16, 8, 3 & 9. ποιεῖσθαι τὸν ὅρμον ἐπὶ τῶν ναυαγίων, ſtationem habere eodem loco quo pugna navalis commiſſa eſt, 16, 8, 2.
Ναυαρχεῖν παρ' Ἀττάλῳ, 16, 3, 7.
Ναυαρχὶς, ἡ, prætoria navis, 1, 51, 1. 16, 3, 3. 16, 5, 1.
Ναύαρχος, ὁ, claſſis præfectus, 1, 53, 7. *coll. vs.* 2. 1, 54, 2 & 5. 3, 43, 1. 5, 59, 1. 5, 68, 9. 16, 3, 6 *ſq. Sed* 1,

21,

21, 4. *οἱ ναύαρχοι ſunt* ſingularum navium præfecti, *qui aliàs τριήραρχοι. Conf. τριήραρχος.*

Ναύκληρος, ὁ, dominus navis, 4, 6, 1. 31, 21, 1. 31, 22, 10.

Ναῦλον, τὸ, 31, 22, 10.

Ναυλοῦσθαι; *ἐναυλώσατο ναῦν*, 31, 20, 11 *ſq.*

Ναυμαχεῖν *τοῖς ὑπεναντίοις*, 14, 9, 7. (*Sic διαναυμαχεῖν*, 5, 109, 2.)

Ναυμαχία *perperam olim pro ναυαγία*, 1, 38, 7. *n.*

Ναυπηγεῖσθαι *σκάφη*, 1, 20, 9. 1, 39, 15. *ἐκ τῶν δρυόχων*, 1, 38, 5. *Et Activa verbi forma*, *τὰ δ' ἐκ καταβολῆς ἐναυπήγουν*, 1, 36, 8. *ni ἐναυπηγοῦντο ſcribendum.*

Ναυπηγία, ἡ, fabricatio, ſtructura navium, 1, 20, 10 *&* 15. *ἡ τῶν Ἰλλυριῶν ναυπ.* fabricandi ratio, ſtructuræ genus quo utuntur Illyrici, 5, 109, 3. *quod τὴν κατασκευὴν τῆς ναυπηγίας dicit* 1, 47, 5. *Adde* 1, 61, 3. *n.*

Ναυπηγήσιμος; *ναυπηγήσιμα ξύλα*, 5, 89, 1.

Ναυπηγὸς, ὁ, 1, 20, 10.

Ναύσταθμον, τὸ, navale, navium ſtatio, 5, 19, 6.

Ναύτης, ὁ; *κατέγραφον ναύτας*, 1, 49, 2. *n. Sunt ναῦται* tam remiges quam reliqui qui miniſteria quævis nautica faciunt; *vide Adnot. ad* 10, 17, 12. *& loca ibi citata.*

Ναυτικὸς; *οἱ ναυτικοὶ*, nautæ, qui mare exercent, 4, 41, 3. *ἡ ναυτικὴ χρεία*, miniſterium nauticum, & militia navalis; 6, 19, 3. *ἡ ναυτικὴ δύναμις*, copiæ navales, 1, 21, 4. *τὸ ναυτικὸν*, claſſis, copiæ navales, 1, 59, 9. 5, 60, 2.

Νᾶφε *καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν*, 18, 23, 4. *n.*

Νεαλὴς, (*i. q. ἀκέραιος, ἀκμαῖος*,) recens, nondum fatigatus, 3, 73, 5. 10, 14, 3. *quo poſteriori loco temere Erneſtus νεαλεῖς* tirones *interpretatur*, *qui ſunt νεήλυδες & νεοσύλλογοι.*

Νεανικὸς, *ἀγὼν*, acris pugna, 10, 31, 2. concertatio, contentio *in concilio*, 29, 9, 11. *ἀκροβολισμὸς*, 3, 101, 7. *πρᾶξιν ἔχων νεανικὴν*, homo gnavus & induſtrius in rebus agendis, 22, 12, 11.

Νεανίσκοι, οἱ, *pro* militibus, ut juvenes *latine*, 1, 36, 12. 1, 48, 4. 4, 16, 6. 5. 4, 10. 5, 25, 3. 5, 30, 1. *Conf. νέος.*

Νεκρὸς; *πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν*, multos interfecerunt, 2, 34, 12.

Νεκροφόρος, ὁ, ſandapilarius, 35, 6, 2.

Νέμειν; *νείμας τὰ τῶν λαφύρων*, 14, 7, 2. *ubi τὰ ex Urſini conject. adjectum. τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον*, his nullus certus locus *in acie* erat adſignatus, 10, 29, 5.

νέμεσθαι, habitare, 2, 16, 3. 2, 17, 1. *νέμεσθαι τὴν αὐτὴν χώραν τὸν πλείω χρόνον*, per omne reliquum tempus ſecure habitare ſuos fines, 4, 32, 10. *οἱ νενεμημένοι*, 6, 47, 8. *n. ſunt* adſcripti numero *athletarum*, in album inſcripti.

Νεμε-

; δικαίως τούτῳ ἂν νε-
αι τὸ δαιμόνιον, 12, 23,
; 8, 4.
ἱ νέοι (ut οἱ νεανίσκοι)
litibus quibuslibet, *mo-*
omano; ἀγαγόντες οἱ
ὸν θρίαμβον, 1, 88, 6.
ηγός; νεοσύλλογοι καὶ
ητοι, milites recens
ipti, tirones, 3, 70, 10.
, 6. τὰ ἐπιβατικὰ νεο-
γα καὶ πρωτόπειρα, 1,

vergere, ſpectare; εἰς
, 1, 42, 6. πρὸς μεσημ-
& *ſimil.* 1, 42, 4. 1,
9, 5, 5. ἐπὶ τὰ πεδία,
8. ἐπὶ τὴν θάλατταν,
, 2. ἔξω νεύειν, foras
e, 1, 26, 12. τὸ τέταρ-
ρος (τοῦ στόλου) νεῦον
τὴν γῆν, terram ſpe-
non quod roſtra na-
terram ſpectarent, ſed
ars claſſis a parte terræ
, *cum ceteræ magis*
altum eſſent locatæ,
, 4. 8.
opice; μηδαμοῦ νεύειν,
utram partem propende-
æquilibrio eſſe, 6, 10,
ὸς ἕνα σκοπὸν νεύειν, 1,
πρὸς τοῦτο τὸ μέρος
αὶ πάντες ἐνενεύκεισαν,
5.
τὸ τοῦ βασιλέως, 5,
3. ἀπὸ νεύματος προσ-
ην τινὶ, nutu aliquem
, 22, 21, 9.
πεῖν τοὺς ἐλέφαντας,
s incidere, 31, 12, 11.
τὸ; νεῦρα εἰργασμένα,
præparati, 4, 56, 3.
τὸ, ἐπισκοτεῖ αὐτοῖς,

nubes *calamitate prægnans*
incumbit in eos, 9, 37, 10.
40, 3, 3.

Νεωλκεῖν τὰς ναῦς, ſubducere naves; 1, 29, 3. *Fr. hiſt.* 67.

Νεώριον, τὸ, navale; τὸ τῆς ἑκκαιδεκήρους νεώριον, 36, 3, 9.

Νεωστὶ, nuper 3, 108, 3. 26, 7, 8 & 10.

Νεωτερίζειν, *abſol.* 5, 29, 9. τὶ, 7, 3, 6.

Νεωτερικὸς, juvenilis; νεωτερικοὶ ζῆλοι, ſtudia juvenilia, 10, 24, 7. νεωτερικὴ ἀγωγὴ, *ibid.*

Νὴ; νὴ Δία, ἀλλὰ &c. *initio periodi*, at enimvero dicet aliquis; ſit ſane, dicet aliquis, at &c. νὴ Δία, ἀλλ' ἴσως εὐεπίθετοι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀγωγῆς γίγνονται τῶν βίων, 4, 74, 4. *Adde* 9, 33, 8. 9, 36, 8. 12, 20, 5. *Et ſic ex perſpecta Caſauboni emendatione*, νὴ Δί' ἀλλ' *pro* ἤδη ἀλλ' *reponentis*, 11, 28, 9. ἢ καὶ νὴ Δία, aut vero etiam, aut certe, vel ſaltem, aut etiam ſolummodo, quin &, aut ſane etiam, *ſive minus ſit id quod ſequitur, ſive majus quam præcedens;* τὰς ἐπιφανεστάτας πόλεις ἐπελθὼν, ἢ καὶ νὴ Δία γεγραμμένας θεασάμενος, 1, 4, 6. τῆς γὰρ ἀρχῆς ἀγνοουμένης, ἢ καὶ νὴ Δία ἀμφισβητουμένης, 1, 5, 3. ἐάν τις αὐτοὺς εἰς δικαιοδοσίας προκαλοῖτο περὶ τῶν γεγονότων, ἢ καὶ νὴ Δία τῶν μελλόντων, 4, 16, 4. πότερον ὡς μόνας ταύτας, ἢ καὶ νὴ Δί' ὡς ἀρίστας ἡμῖν εἰσ-

εἰσηγοῦνται τῶν πολιτειῶν, 6, 3, 6. εἰ ἐξαποστέλλειν δέοι πρεσβείαν τινα, ἢ διαλύσουσάν τινας, ἢ παρακαλέσουσαν, ἢ καὶ νὴ Δία ἐπιτάξουσαν. 6, 13, 6. τιμὰς καταλύων αὐτῶν, ἢ καὶ νὴ Δία ποιῶν ἐλαττώματα περὶ τοὺς βίους, 6, 16, 3. *ubi haud incommode Caſaub. interpretatus eſt*; aut etiam, nam & hoc interdum uſu venit. εἰ ἐπιγέγονέ τι βλαβερὸν ὑπ' Αἰτωλῶν, ἢ καὶ νὴ Δία φιλάνθρωπον ὑπὸ Μακεδόνων, 9, 32, 7. ὅταν τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι δυσαρεστῶσιν, ἢ καὶ νὴ Δία μειζόνων ὀρεχθῶσιν ἐλπίδων, 11, 28, 2.

Νηνεμία, ἡ, ſerenitas & tranquillitas aëris, 34, 11, 14.

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας *&c.* 24, 8, 10. *n.* παιδίον νήπιον, 15, 20, 2. ὡς παιδίῳ νηπίῳ χρήσασθαί τινι, 5, 29, 2. 15, 6, 8. ἐκ νηπίων, 4, 20, 8.

Νήπτης, ſobrius, 27, 10, 3. ἀγχίνους καὶ νήπτης, 10, 3, 1.

Νησίζειν; νησίζων τόπος, locus ubi inſulam format fluvius, 5, 46, 9.

Νησὶς, ἡ, parva inſula, 16, 2, 8. 16, 6, 1.

Νήφειν: νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν *&c.* 31, 21, 14. *n. Conf.* νᾶφε.

Νῆψις, ἡ, ſobrietas, 16, 21, 4.

Νικᾶν; νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, 27, 4, 9. *poſſis ſupplicari* παρ' αὐτοῖς, *ſed nil opus.* νικᾶν μάχην *vel* τὴν μάχην; νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, 5, 10, 1. γενικηκέναι πολλὰς ἐν Ἰβηρίᾳ μάχας, 3, 89, 6. *Sed &* νικήσας μάχῃ Κλεομένην, 5, 9, 8. *&* νικήσας τῇ μάχῃ Ῥωμαίους, 6, 58, 13. νικῆσαι τοὺς πολεμίους καλοκαγαθίᾳ καὶ τοῖς δικαίοις, 5, 12, 2.

Νίκη; ἡ νίκη τῶν Ῥωμαίων ἡ πρὸς Ἀντίοχον, 22, 1, 1. *Sed videtur ea phraſis Epitomatoris eſſe, non Polybii.*

Νίκημα, τὸ, victoria; γενομένου δὲ τοῦ νικήματος κατὰ τοὺς Καρχηδονίους, 1, 87, 10. τὸ νίκημα γεγονέναι κατὰ τοὺς Ῥοδίους, 16, 14, 5. θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους (τοὺς Αἰτωλοὺς) ἐπὶ τὸ νίκημα, videns Ætolos victoriæ decus a Romanis ad ſe transferre, ſibi vindicare, 18, 17, 2. *ubi* tropæum *ſignificar*[e] τὸ νίκημα *ait Erneſtius*, „*niſi ſcripturæ vitium eſt.* — *At nulla ſane ſuſcipion*[is] *cauſſa. Cf.* ἀντεπιγράφειν.

Νικητικὸς, ad vincendum aptu[s] ὑπόθεσις νικητικωτέρα ἐν το[ῖς] πολλοῖς, 26, 2, 4. *n.*

Νίφειν; οὐ νίφεται τὸ τῆς Ἀ[ρ]τεμ. ἄγαλμα, non ningit[ur] 16, 12, 3.

Νιφετώδης ἡμέρα, nivalis die[s], 3, 72, 3.

Νοεῖν; ἣν δεῖ νοεῖν ὡσανεὶ βάσιν τοῦ τριγώνου, 2, 14, 7. *Sed* 2, 14, 3. *n. pro vulgato* κατὰ τὸ νοεῖν βελτίονα, *ſcripſi* κατανοεῖν.

Νομαδικὸς, paſtoralis, paſtoritius; νομαδικὴ διασκευὴ, 8, 31, 7.

Νομὴ, ἡ τοῦ πυρὸς, vis depaſcens ignis, 1, 48, 5. τὸ πῦρ

λαμβά-

... νομὴν, graſſatur in-
... 11, 5, 5. νομὴν ποι-
... λαος, 1, 81, 6.
; τετραετὴς διάστημα,
... δεῖν ὀλυμπιάδα νο-
... 9, 1, 1. ἱερὸν δ' ἀσυ-
νενόμισται παρὰ τοῖς
..., quod ſacroſanctum
..., 4, 18, 10. τὰ νομι-
... (τινι) juſta fa-
... ſtui, 6, 53, 4. ἐπεὶ
... κατασπεῖσαι τοῖς
... ποιῆσαι τὰ νομιζό-
poſtquam diis litaſſet &
... omnia (*ad ſacra per-
...*) pro more peregiſſet,
, 6. τὰ νομιζόμενα γί-
... τοῖς βασιλεῦσιν Ἀνα-
..., Anacleteria quæ
... *Ægyptiorum* peragi,
... regibus ſolent, 28,

; οὐ νόμιμόν ἐστι, ex
... non licet, non eſt in
..., 8, 8. νόμιμα βασιλι-
... regium, inſtituta re-
..., 8, 11. ἀνεχώρησαν
... σφέτερα νόμιμα ad ſua
... ſuasque leges redie-
5, 106, 1. τὰ κοινὰ
ἀνθρώπων ἔθη καὶ νό-
, 4, 67, 4. τὰ περὶ τοὺς
... ισμοὺς ἔθη καὶ νόμι-
..., 56, 1.
..., ſecundum leges; μὴ
..., [illegible] δεσποτικῶς
..., 2, 41, 5.
..., [illegible] 49, 8. κοινὸν,
, 9. χαρακθὲν, 10, 27,
[illegible], 33, 9, 3.
...; τοῦ χαρακτῆρος
... νομιστευομένου παρὰ
[illegible], gemina hæc mo-
... monetæ nota,

pro legitima obtineret, 18, 17, 7.

Νομογράφος, ὁ; εἵλοντο νομογράφους, 13, 1, 2.

Νομοθεσία, ἡ Λυκούργου, 4, 81, 12.

Νομοθετεῖν; θυσίαν Ἀττάλῳ συντελεῖν κατ' ἔτος ἐνομοθέτησαν, 19, 16, 5.

Νόμος; ἐν χειρῶν νόμῳ καταφθείρεσθαι, μεταλλάξαι, &c. 1, 34, 5. 3, 63, 5. 11, 2, 1. &c. cf. χείρ.

νόμοι, *in muſicis*; οἱ Φιλοξένου νόμοι, modi, cantilenæ, 4, 20, 9. οἱ παῖδες ἐθίζονται ἐκ νηπίων ᾄδειν κατὰ νόμους τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας, 4, 20, 8. *cum Caſaub. interpretatus ſum*, ex legibus adſueſiunt canere; *ſed rectius videtur*, docentur canere ex artis (muſicæ) legibus. *Sic de imperio militari*; παραγγέλλειν κατὰ νόμους; imperium dare ex artis legibus, & obſervata certa intervallorum temporis menſura, [illegible], 7.

Νοσεῖν, male animatum eſſe, prava ſentire, turbas ſpectare, (*prorſus ut* καχεκτεῖν;) 38, 2, 7.

Νοσφίζεσθαι, 10, 16, 6. 31, 4, 9.

Νοσφισμὸς, ὁ; ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, 32, 21, 8.

Νότιος; ἡ νότιος πλευρὰ, latus auſtrale, 8, 36, 9. 9, 27, 5.

Νοτὶς, ἡ, humiditas, 3, 73, 3.

Νουθετεῖν, admonere; τὴν σύγκλητον, 26, 1, 9.

Νουνεχὴς καὶ πρακτικὸς, prudens & ſolers in rebus agendis, 27, 12, 1.

Νουνέ-

Νουνέχεια, ἡ, (*al.* νουνεχία) καὶ ἐπιδεξιότης, 4, 82, 3.

Νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς, 2, 13, 1. 5, 88, 2. καὶ φρονίμως, 1, 83, 3.

Νοῦς, ὁ, τῶν παρακαλουμένων, mens, ſententia, argumentum, 5, 83, 4. κοινὸν νοῦν ἔχων &c. *vide in* κοινός. ἐν νῷ λαβεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; *ſeq. partic.* ὡς, 2, 25, 6. διότι, 3, 9, 4. τί λέγειν εἰκὸς &c. 3, 82, 6. ὧν οὐδὲ μικρὸν ἐν νῷ τιθέμενος, 3, 94, 10. κατὰ νοῦν, ex animo, ex optato; ἔστι μοι ταῦτα κατὰ νοῦν, 14, 2, 5. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν (*f.* καὶ κατὰ νοῦν) ἐχώρει αὐτῷ, 10, 35, 4. κατὰ νοῦν καὶ κατὰ τοὺς ἐξ ἀρχῆς διαλογισμούς, 17, 10, 3. *Sed &* παραδόξως καὶ κατὰ νοῦν, 4, 36, 7.

Νυκτερεύειν; νυκτερεύσαντες περὶ Σελλασίαν, 16, 37, 2.

Νυκτέρευμα, τὸ, ſtabulum ubi noctu ſtant pecora, 12, 4, 9.

Νυκτερινὸς; νυκτεριναὶ φυλακαὶ, 6, 35, 1. ἐπιθέσεις, 4, 8, 11. 6, 31, 14. νυκτερινὸν σύνθημα, 6, 34, 7.

Νυκτιπορεῖν, 16, 37, 4. *n. Sic* νυκτιπορία *cod. Flor.* 5, 97, 5. *Cf.* νυκτοπορεῖν.

Νυκτοπορεία, *vel* νυκτοπορία, ἡ, iter nocturnum, 5, 7, 3. 5, 97, 5. *n.* 9, 8, 9.

Νυκτοπορεῖν, 5, 6, 6. 16, 37, 4. *n.*

Νυμφαγωγεῖν, ſponſam alicui adducere, deducere, 26, 7, 10.

Νυμφαγωγία, ἡ, deductio ſponſæ, 26, 7, 8.

Νῦν; καὶ νῦν, (*i. q.* ἤδη καὶ νῦν) jam nunc, 5, 104, 3.

Νυνὶ, *i. q.* νῦν, 10, 2, 4.

Νὺξ; ἴσον φέρει νὺξ &c. 31, 21, 12. *n. In plur.* περὶ μέσας νύκτας, 1, 19, 12. 1, 49, 6. 31, 24, 9.

Νωθρὸς, ſegnis, hebes, ignavus, tardus, ſtupidus, 3, 63, 7. ἐν ταῖς ἐπινοίαις. 4, 8, 5. ἡσύχιός τις καὶ νωθρὸς, 32, 9, 11.

Νωθρῶς, ſegniter, ignave; νωθρ. ἐχρῆτο τοῖς ὅλοις πράγμασι, 1, 74, 2. ἀνεστράφη, 1, 74, 13. ἀγεννῶς καὶ νωθρῶς, 3, 90, 6. ἀτόλμως καὶ νωθρῶς, 4, 60, 2. *Idem vocab. haud dubie reſtituendum Polybio,* 1, 64, 2. *n.*

Νῶτος, ὁ; κατὰ νώτου, a tergo, 1, 28, 9. 2, 34, 8. 3, 19, 7. 3, 74, 1. 3, 90, 2. κατὰ νώτου ἐπιφαίνεσθαι τοῖς πολεμίοις, 31, 26, 10. *n. ubi mendoſe vulgo* κατανοεῖν. *Plur.* τὰ νῶτα; τοῖς νώτοις οὐκ ἐφικτὸν ἦν &c. dorſis, tergis, *i. e.* doſſuariis jumentis, 9, 4, 3. *n.*

Ξ.

Ξενηλατοῦσθαι ἐκ τῆς χώρας, expelli, 9, 29, 4.

Ξενία, ἡ, hoſpitium; ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς φιλανθρωπίας καὶ ξενίας, 3[illegible], 16, 2.

Ξένια, τὰ, dona hoſpitalia; ξένια καὶ παροχὰς τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς, [illegible], 6, 6.

Ξενίζεσθαι; 1) hoſpitio excipi; ξενι-

ἐς ὑπὸ τοῦ δήμου, 31,
2) mirari, ſtupere no-
& inſolentiam rei;
ἐξενίσθη, 3, 49, 1.
ιἶνο. ξενιζόμενοι ταῖς
γαίνων κατασκευαῖς,
5. ἐξενίζοντο τῷ τὸ
ηκὸς εἶναι παρὰ τὴν
ίαν, 3, 68, 9. cum
ξενισθεὶς τὸ γιγνόμε-
ι, 11, 6. cum Præ-
ίσθη διὰ τὸ παράδο-
, 49, 7. ἐπὶ τούτῳ,
4. κατὰ τοῦτο, 1,

ῖνε; ξενίζουσα πρόσ-
ῃ καταπληκτικῇ, 3,

λεμος, externum bel-
71, 7. (cui opponitur
ιφύλιος.) ξενικαὶ τρυ-
ıxuria extrinſecus inve-
, 44, 1. ξενικὴ χεὶρ
; 31, 25, 4. τὸ ξενι-
regrini milites, merce-
, 11, 4. 11, 13, 1.
ὁ, novitas & inſolen-
15, 17, 1.
. peregrinari in loco,
n eſſe, 12, 28, 6.
ν, peregrinos milites
re; abſol. 32, 1, 5.
ccuſ. ἱκανὸν πλῆθος
όρων, 1, 9, 6. 31,

ν, τὸ, corpus copiarum
ariarum, 29, 8, 6. 31,
5 & 7.
, ὁ, qui mittitur ad con-
um militem externum,
1. 5, 63, 9.
xiphias piſcis, 34, 2,

; διὰ τὸ μὴ δόρασι μη-

δὲ ξιφιδίῳ χρῆσθαι, 15, 13,
1. n. ξίφος & μάχαιρα, ſynonyma, 3, 114, 2 ſq.

Ξυγγραφῆς ex Caſaub. ingenio editum erat, 1, 2, 8. n. pro γραφῆς.

Ξυλεία, ἡ; 1) lignatio, 22, 22, 12. 2) materia, ligna, conſtruendis navibus, 5, 42, 3.

Ξυλία, ἡ, (i. q. ξυλεία) materia omnis ligni in ædificio, 10, 27, 10.

Ξύλινος; ξύλινοι μάχαιραι, 10, 20, 3.

Ξυλοκοπεῖν, fuſte percutere, 6, 38, 1 & 3. ξυλοκοπεῖσθαι, 6, 37, 1.

Ξυλοκοπία, ἡ, fuſtuarium, 6, 37, 2 ſq.

Ξύλον. τὸ, fuſtis, 6, 36, 3.

Ξὺν contra Polybii uſum olim legebatur pro σὺν, 28, 8, 9. n. & ξυνακολουθῆσαι, 1, 31, 7. n. pro συνακολ. Tum ἀξύμβατος, 15, 9, 1. n. quod intactum reliqui.

Ξυρᾶν, radere; ἐξυρημένος, raſo capite, veluti ſervus, 30, 16, 3. ξυρώμενοι ſcribe 8, 11, 9. pro ξυρόμενοι, quod imprudentibus nobis e ſuperioribus editionibus in noſtram irrepſit.

Ξυστοφόροι ἱππεῖς, haſtati equites, 5, 53, 2.

O.

Ὁ μὲν, ὁ δέ; τὰ μὲν, ἃ δὲ, 5, 38, 1. 5, 54, 11. Vice verſa, ἃς μὲν, τὰς δὲ, 3, 76, 4.

Ὀβελίσκος, ὁ τῆς μαχαίρας, lamina gladii 6, 23, 7.

Ὀβε-

'Οβολὸς, ὁ; — „τεσσάρων ὀβολῶν *eſſe dicitur medimnus Siculus tritici; hordei duorum*, 2, 15. *Mox* obolum conſtare *ait* duobus aſſibus, *ibid. Sed, Polybium rotunde locutum eſſe, & quartam partem oboli eſſe ſemiſſem cum ſextante, ſingulos adeo obolos æquare duos aſſes cum beſſe, docet Gronov. de Seſtert.* 3. 2. *Ita fere reſpondet ſeſtertio numo, vetere æſtimatione. Atque Polybiana traditio conſentit Ciceroni in Verrinis, qui modium tritici decumanum in Sicilia æſtimari ait quatuor ſeſtertiis.*" *Ern.* — *Vide quæ adnotavimus ad* 2, 15, 1. *ad* 2, 15, 6. *& ad* 6, 39, 12.

'Ογδοαῖος; ὀγδοαῖοι ὑπερέβαλον τὸ ὄρος, octavo die, 5, 52, 3. 10, 31, 1.

'Οδηγὸς, ὁ, viæ dux, 5, 5, 15.

'Οδοιδόκος, ὁ, graſſator, latro, 13, 8, 2.

'Οδοιπορικὸς; ὁδοιπορικαὶ ἐσθῆτες, 31, 22, 6.

'Οδὸς, ἡ; *per ellipſin omiſſum nomen*; τὴν ἐφ' 'Ηραίας, 2, 54, 12. 4, 77, 5. *n.* οὐκ ἦλθε ταύτην τὴν ὁδὸν, non hanc ingreſſus eſt viam, *i. e.* non hac uſus eſt ratione, 28, 9, 7. εἰ τὴν ὁδὸν τὴν αὐτὴν ἔλθοι Κλεομένει, 4, 81, 2. ἀνέλυε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, (ἐν) ᾗπερ ἥκε, 4, 68, 4. *n. ubi monui delendam utique videri præpoſitionem.* πολλαὶ ὁδοὶ εὕρηνται, multæ artes, fraudes, *Fr. gr.* 27.

'Οθνεῖος, externus, alienus, ad me non pertinens; (opp 1, 6, 6.

'Οθόνιον, linteum veli ciendis; ὀθονίων ἱστεῖ χιλίων, 5, 89, 2.

Οἰακίζειν, clavum navis navem gubernare; hi quere & convertere; & no regere roſtrum tol veluti clavum navis, 8 & generatim regere, nare, *v. c. equos loris* ctos & a puppi navis tes, 3, 43, 4. *n.* Al rem locum Erneſtus a juſſit Diodor. 18, 59.

Οἴεσθαι; *vide* οἴομαι.

Οἰκεία, ἡ, patria, *per elli minis* πατρὶς, *quod ad eſt* 4, 105, 2. *Paſſi peram in* οἰκία *mutatu cabulum a librariis v toribus; vide* 4, 19. 4, 67, 5. *quibus lo neſtus correxit, aliis no ſcio an interdum p* οἰκία *&* οἰκεία *locum poſſit, v. c.* ἦγε τὴν ἡ ἐπὶ τῆς οἰκίας, 4, 17, *quemadmodum &* ἐπ' ἐπ' οἶκον, *& ſimilia ve cuntur. Alibi* οἰκεία *ram pro* οἰκία *olim l tur, v. c.* 2, 37, 7. *n.* 1. *n.* 24, 3, 5. *n. &c.* εἰς τὴν οἰκείαν, 3, 99, *tuſtiſſimi codices* εἰς τὴ *dant, quod recipi for nobis debuerat; conf. in* ἴδιος.

Οἰκεῖν; οἰκεῖται ἡ πόλις νος Χεῤῥοννήσου, (*i.* ται,) 4, 56, 5. *Sic* ἐκ 4, 57, 5.

.1) amicus; Ætoli οὐδ-
ειον, πάντα δ' ἡγοῦν-
λέμια, 4, 3, 1. πόλις
, ſocia urbs. 1, 56, 9.
ίοις, ſocii, 4, 79, 2. 2)
us, ſuus; ταῖς οἰκείαις
ισι, cum ſuo exercitu,
14. παραβοηθεῖν τοῖς
, ſuccurrere ſuis, 3,
. n. ubi vetuſtiſſimi co-
τοῖς ἰδίοις præferunt.
ις) εἰς τὰς οἰκείας πα-
, 4, 105, 3. 3) com-
, conveniens; οἰκειότε-
ρὸς, 3, 8, 9. δεδιότες
ιείαν τιμωρίαν, 6, 37,
οἰκεῖον ἱστορίας ὑπ-
τοῦτο, convenit hoc hi-
2, 35, 5. *Et cum*
οἰκείαν ἀμοιβὴν τῇ
ὺς πέλας ἀσεβείᾳ, 1,
o. *Et cum* πρὸς; οἰ-
χρησάμενος λόγοις
τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, 5,
4) ſtudioſus rei, pro-
rem; *cum Genit.* οἰ-
ῆς ἡσυχίας, 5, 87, 3.
τῇ Φύσει τούτου τοῦ
, 3, 78, 7. n. λίαν οἰ-
ὄντας τῶν τοιούτων ἐγ-
άτων, 4, 57, 4. πάν-
οἰκεῖα τῆς μεταβολῆς,
erant ad defectionem
14, 9, 5. οἰκεῖον εἶ-
; ἐπανορθώσεως, ſtu-
ugendæ rei familiari,
12.
ἡ πραγματεία ἡμῶν,
ῶν γένος ἀκροατῶν
ται, hiſtoria noſtra uni
it generi lectorum ad-
data eſt, 9, 1, 2.
οἰκειοῦσθαι πρός τινα,
o animo eſſe, 2, 48, 2.

πρὸς καινοτομίαν, pronus ad res novas, 13, 1, 2. οἰκειότατα ἔχειν πρός τι, maxime pronum eſſe ad aliquid, 5, 106, 4. οἰκείως ταῦτα συνέβαινε γίγνεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, 8, 3, 5. n. — „ſimiliter; *vid. Suidas in h. v. Proprie tamen eſt* accommodate, *ſcil. ad Romanam rationem.“ Ern.* οἰκείως τῆς ἐπιβολῆς, convenienter ſuo propoſito, 1, 59, 12. οἰκείως τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, 15, 10, 1.

Οἰκέτης, ὁ ἐξ ἀνάγκης, ſervus, *ſi proba lectio*, τῶν οἰκετῶν ἐξ ἀνάγκης οὓς ἂν αἱρῆται 39, 2, 4. n.

Οἴκημα κατάγειον, *Spicil. lib.* 24. *num.* 2.

Οἰκήσιμος, habitabilis, 3, 55, 9.

Οἴκησις. βιβλίον περὶ τῆς περὶ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεως, *T. V. p.* 25 *ſqq.*

Οἰκήτωρ, ὁ, incola *urbis*, 5, 10, 6. 5, 93, 6. 5, 100, 8.

Οἰκία, ἡ, familia, *v. c.* Μακεδόνων, 2, 37, 7. 2, 48, 2. 3, 16, 7. 24, 3, 5. δέκα τῶν συγγενῶν Φίλων οἰκίαι, 39, 2, 4. τῆς ἐπιφανεστάτης οἰκίας, 2, 59, 1. *Adde* οἰκοδομία.

Οἰκίδιον; τὰ οἰκίδια τῶν ἐλεφάντων, turriculæ dorſis elephantorum impoſitæ, *Fr. hiſt.* 22.

Οἰκογενής, ὁ, verna, 40, 2, 3.

Οἰκοδομεῖν; διὰ τὸ τὰς οἰκίας τοῖς ἐπιπέδοις οἰκοδομεῖσθαι, 9, 21, 8. n. *An* ἐνοικοδομεῖσθαι?

Οἰκοδόμημα; τὰ οἰκοδομήματα, ædificia *urbis*, 5, 59, 8.

Οἰκοδομία ἡ; καθάπερ ἐν οἰκοδομίαις, ἐὰν κατὰ μίαν πλίνθον θῇς, &c. 10, 22, 7. αἱ οἰκίαι τῶν οἰκοδομιῶν, 9, 21, 8. *n.*

Οἰκονομεῖν; ταῦτα οἰκονομήσας, his rebus geſtis, adminiſtratis, conſtitutis, 4, 67, 9. οὐδὲν δι' αὐτοῦ οἰκονομεῖν ὑπὲρ τῶν ὅλων, per ſe nihil de ſumma reip. conſtituere, 4, 26, 6. τὰ οἰκονομούμενα, res adminiſtratæ, & ratio qua adminiſtratæ ſunt, 25, 2, 12.

Οἰκονομία, ἡ, τοῦ πολέμου, τῶν γεγονότων, adminiſtratio, rei gerendæ ratio, 1, 4, 3. (*i. q.* χειρισμὸς, 1, 4, 1. 6, 26, 5.) 3, 32, 9. 3, 33, 8. 6, 26, 5. inſtitutum, conſilium, ratio quam quis ſequitur in re quavis exſequenda, 1, 13, 9. 2, 47, 10. βασιλικὴ καὶ πραγματικὴ οἰκονομία, 1, 8, 3. χρώμενος εἰς τὴν οἰκονομίαν ταῖς ἐκ τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς, 4, 65, 11. *n. ubi quoniam agitur de conſtruendi muri inſtituto*, εἰς τὴν οἰκοδομίαν *maluerat Reiskius, quod tamen minime neceſſarium. Poſſis ibi* τὴν οἰκονομίαν *interpretari* executionem inſtituti, *ut in illa dictione*, ταχεῖαν ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα τὴν οἰκονομίαν, 5, 40, 3. αὕτη φύσεως οἰκονομία, hic eſt naturæ ordo, hoc naturæ inſtitutum, 6, 9, 10. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, adminiſtratio rerum in caſtris & in aperto campo, 6, 12, 5. ἡ οἴκου. περὶ τὰς τῶν πόλεων καταλήψεις, ratio qua capta aliqua urbe adminiſtrant res, 10, 16, 2. ἡ τῶν λαφύρων οἰκονομία, prædæ diſtributio, 2, 2, 9 & 11. 4, 86, 4. *adde* 1, 61, 8. 10, 40, 1. *Sic* ἡ τῶν δώδεκα ζωδίων οἰκονομία καὶ τάξις, diſtributio & ordo, 9, 15, 7. τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινα, negotia, commercia, facere cum aliquo, *faire des affaires avec quelcun*, 10, 1, 5. προκατειλημμένος οἰκονομίαις καὶ φυλακαῖς καὶ θεραπείαις ὑπὸ Ἑρμείου, 5, 50, 5. *verti* malis artibus circumventus, *ſicut Caſaubonus* dolo malo; *poſſis fortaſſe etiam intelligere* varii generis negotiis.

Οἰκόπεδον, τὸ τῆς πόλεως, ſolum urbis, 15, 23, 10.

Οἶκος; ἐπ' οἴκου, domum, 2, 54, 14. ἡ εἰς οἶκον ἐπάνοδος, 4, 23, 3.

Οἰκουμένη, ἡ, terrarum orbis, & *ſigillatim* orbis habitati pars olim cognita, 1, 1, 5. *n. ubi alia loca in Adn. adferuntur; quibus adde hæc*, ἡ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη, 4, 38, 1. τὰ γνωριζόμενα μέρη τῆς οἰκουμένης, 2, 37, 4. σχεδὸν πᾶσα ἡ οἰκουμένη, 18, 29, 1. τὸ τῆς ὅλης οἰκουμένης σχῆμα, 1, 4, 6.

Οἶμαι: *vide* οἴομαι.

Οἰνόμελι, τὸ, mulſum, vinum melle conditum, 12, 2, 7.

Οἰνοπότης, ὁ, 20, 8, 2.

Οἶνος; *vide Ind. hiſtor. in* Vinum.

Οἰν

γία, ἡ, 2, 19, 4.
ἰν τινι, pincernam eſſe ali-
14, 11, 2.
ἰεῖν, puto oportere, 1,
1, 37, 7 & 10. *Sed*
nque rectius vertitur
, volo, jubeo; *aut etiam*
ogo, peto; 1, 35, 4. 2,
2, 49, 9. 3, 8. 8. 3,
. 3, 61, 9. 4, 86, 5.
αι; σαφῶς οἶμαι δεδεί-
correxi, 5, 105, 9. *n.*
orrupto σαφῶς ὑμᾶς
Sic & alibi verbum οἶ-
rationi interjertum, 3,
5, 102, 1. 14, 7. 6.
γῶμαι, 6, 57, 4. οἴσ-
ος δόλον εἶναι, 3, 94, 4.
χ οἷον - - ἀλλ' οὐδὲ, ne
; nedum; non modo
ed ne quidem, 1, 20, 12.
, 5. 11, 19, 3. οὐχ
ὅνον - - ἀλλὰ καὶ, non
ſed etiam, 18, 18,
'C.
veluti, 1, 3, 4.
vel οἷός τε εἰμὶ τοῦτο
, *non modo* poſſum *ſi-*
ut, ſed & volo, propo-
habeo, paratus ſum, ſtu-
c facere; *vide Adn. ad*
. εἰ οἷος ἦν Ἀρσά-
μάχης κρίνεσθαι, ſi
ſi ſatis virium haberet,
i paratus eſſet, ſi in ani-
beret, 10, 29, 1. οὐ
ἷος ἦν συγκαταβαίνειν
; διαλύσεις, non is erat
ſentire in pacem vellet,
11. *Plerumque adje-*
ta particula: οὐχ οἷοί
ἐπιτρέπειν, nullo mo-
committuri erant, 1, 26,
ιδενὶ οἷοί τ' εἰσὶ παρα-
χωρεῖν, ni ceſſerint, cedere
voluerint, cedere ſuſtinuerint,
2, 38, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν
ὅλων κίνδυνον οὐχ οἷος τ' ἦν
συγκαταβαίνειν, noluit, im-
petrare a ſe non potuit, 3, 88,
8. 3, 90, 5. *n.* 3, 90, 9.
οὐχ οἷοί τ' ἦσαν προέσθαι τὰ
κατηγμένα πλοῖα, nolebant,
non proni erant, non poterant
adduci ut &c. 15, 2, 2. τὸ
μὲν πρῶτον οἷοί τ' ἦσαν ἐγ-
χειρεῖν, primum voluerant,
conſilium ceperant, præ ſe tu-
lerant, 4, 79, 6. ἐμβάλλειν
οἷος τ' ἦν, ingreſſurus erat, 4,
68, 2. ὁ Ἀπελλῆς οἷος τ' ἦν
ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοὺς
Ἀχαιοὺς, id agebat ut, 4, 82,
2. οὐκ ἔτι τὸ προσταττόμε-
νον οἷοί τ' ἦσαν ὑπομένειν, 5,
107, 3. ἐκ χειρὸς ἀπαντᾶν
οἷοί τ' ἦσαν ὑπὲρ αὐτῶν, illico
parati erant reſpondere, re-
ſponſuri erant pro illis, 17, 7,
2. *idem prorſus quod* ἕτοι-
μοι ἦσαν, *quo ipſo verbo in*
eadem re mox utitur, 17,
8, 3.
Ὀκνεῖν; οὐκ ὀκνητέον, *cum in-*
fin. non dubitandum, non ve-
rendum; 1, 14, 7. *i. q.* οὐκ
εὐλαβητέον *ibid.*
Ὀκρυόεις *vel* ὀκριόεις; πολέμου
ὀκρυόεντος, 12, 26, 4. *n.* *ex*
Homer. *Sed* ὀκριόεντος *ha-*
bent codices noſtri Polybiani,
quod teneri debuerat.
Ὀκταστάδιον, τὸ, 34, 12, 4 *ſq.*
Ὀκτήρης, ἡ, 16, 3, 2 & 7 *ſq.*
Ὀλέθριος; ὀλεθρίῳ χρήσασθαι
φυγῇ, 2, 68, 10.
Ὀλιγαρχία, ἡ; *vide Ind. hiſtor.*
in Oligarchia.

Ὀλιγαρχικὸς, potentiæ paucorum favens, *vel* qui eſt e numero paucorum qui dominantur, 4, 31, 2. 4, 32, 1. *ὀλιγαρχικὴ πολιτεία*, 6, 9, 3. *ὀλιγαρχικὸν πολίτευμα*, 6, 3, 11.

Ὀλιγοδεὴς; *εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν ἔχει τοῦτο*, ad placendum multo minoribus indiget adjumentis, 16, 20, 4.

Ὀλιγοπονία, ἡ, ignavia, negligentia, 16, 28, 3.

Ὀλίγος; *κατ' ὀλίγους ἐκλιπόντες τὸν Ἀκρόλισσον, κατέῤῥεον ταῖς ἐνοδίαις*, paullatim, per minores catervas, 8, 16, 6. *παρ' ὀλίγον*, propemodum, *ut παρὰ μικρὸν, quod vide. τὴν τοῦ στρατηγοῦ ναῦν παρ' ὀλίγον αὔτανδρον ἔλαβον*, 1, 25, 3. 29, 1, 1. *παρ' ὀλίγον διέλυσαν τὸν ἄνθρωπον*, 18, 29, 12. *παρ' ὀλίγον ἦλθε τοῦ ἐκπεσεῖν*, 2, 55, 4. *παρ' ὀλίγον ἦλθε τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν*, 33, 2, 1. *παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατῃτιαμένους*, 33, 1, 4. *n.* (*poterat dicere τοῦ ἀπολῦσαι, ſed non neceſſario requiritur articulus; conf.* 1, 43, 7.) *παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων*, minimo ſæpe momento res maximæ concidunt, *Fr. gr.* 14. *Conf. παρὰ μικρὸν, ſupra in μικρός.*

Corrupte παρ' ὀλίγον olim legebatur, pro παρὰ λόγον, 12, 22, 4. *n. Et κατ' ὀλίγον, pro κατὰ λόγον*, 8, 2, 6. *n.*

Ὀλιγοχρόνιος *καὶ λίαν εὔφθαρτος*, 2, 34, 6.

Ὀλιγωρία, ἡ, negligentia; *περί τινος*, 11, 9, 2. *διὰ τὴν ὀλιγωρίαν ἐκινδύνευσαν*, 2, 9, 6. 4, 58, 12.

Ὀλίγωρος, negligens, 5, 34, 4.

Ὀλιγώρως *διακεῖσθαι περί τι*, 5, 91, 4. *ubi, operarum errore, e ſuperioribus editt. in noſtram propagato, ὀλιγώρως perperam ſcriptum.*

Ὀλισθαίνειν *ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ*, 3, 55, 2.

Ὄλισθος, ὁ *τῶν νεκρῶν*, ſtrages cadaverum, 15, 14, 2.

Ὁλκὴ, ἡ, pondus, 31, 3, 16.

Ὅλκιον, τὸ, labrum, crater, urna, 31, 4, 1. *n.*

Ὁλόκληρος; *εὔκλειαν ὁλόκληρον περιποιήσασθαι*, 18, 28, 9.

Ὅλος, καὶ πᾶς; *πρὸς τῷ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν*, 3, 94, 10. *πρὸς ταῖς παρασκευαῖς*, 5, 58, 1. *πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὅλοι καὶ πάντες ἐνενεύκεισαν*, 9, 5, 5. *ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν πρὸς τὴν Κύπρον*, 32, 1, 5. *τὸ ὅλον αὐτοῖς ἦν καὶ τὸ πᾶν Ἀπελλῆς*, 5, [illegible] 5.

ὅλος interdum [illegible] *fere ſonat ac* ſummus, eximius, præcipuus, *ſed tamen aliquanto majorem vim habet: διὰ τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν ὅλην εὔνοιαν*, propter ſtudium partium Punicarum, & quod Pœnis unice faveret, 1, 14, 3. *n. διασαφεῖν τὴν ὅλην εὔνοιαν τοῦ βασιλέως*, declarare ſummam, eximiam regis benevolentiam, voluntatem quæ tota in

in eos propenſa eſſet, 2, 50, 10. *προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολ. κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν*, tota voluntate in Rhodios propenſus, eximie & unice favens eis, 4, 51, 5. *τὴν μὲν οὖν ὅλην ἀκαταστασίαν καὶ μανίαν καλῶς συνθεωρούμενοι Καρχηδόνιοι*, ſummam hominis inconſtantiam videntes, 7, 4, 8. *ubi vim vocabuli ὅλος ſic fere capere poſſis*, quantus quantus erat, inconſtans & furioſus erat. *Pro corrupta ſcriptura*, 14, 8, 12. *n. μεγάλην παρ᾽ ὅλην παρασχόμενοι χρείαν*, *fortaſſe μεγάλην καὶ ὅλην erat ponendum, vide Adn.*

τὸ ὅλον ἀχρειοῦται, 1, 14, 6. prorſus inutile redditur, *Caſaub. Pariter Erneſtus*, omnino *interpretatur; tamquam eſſet κατὰ τὸ ὅλον. At commode intelligetur*, reliquum totum (animal) inutile redditur.

τὰ ὅλα πράγματα, & *τὰ ὅλα*, *ſubintellecto nomine πράγματα*, rerum ſumma, ſumma rei, id quod rem totam continet; *ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων*, de ſumma rei, *i. e.* de fortuna totius belli, 1, 11, 15. *n. κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις πράγμασι*, in ſummæ rei periculo eſſe, de rerum ſumma periclitari, 1, 70, 1. *τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἐσφαλμένος*, perdita rerum ſumma, capitali prælio victus, 18, 16, 1. *τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἀγνοεῖν*, 18, 19, 6. falli tota re *interpretatur Livius* XXXIII. 12. *ἡ ὑπὲρ τῶν ὅλων φιλοτιμία*, ardens ſtudium ſummæ rerum obtinendæ, victoriam in fine reportandi & debellandi hoſtem, 1, 52, 4. *niſi ibi ὑπὲρ τῶν ὅλων eadem ratione capiendum ac in hiſce dictionibus: τῆς τῶν ὅλων ἐλπίδος ἐφίεται*, ſummi terrarum imperii ſpem adfectat, 5, 102, 1. & *ἡ περὶ τῶν ὅλων ἐξουσία*, imperium orbis terrarum, 32, 11, 6. *Sed ὁ ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνος, ſi vera illa emendatio*, 3, 89, 8. *n. idem valet ac ὁλοσχερὴς ἀγὼν vel κρίσις. (conf. mox ὁλοσχερής.) Rurſus τὰ ὅλα, de* ſumma rei cujuslibet, *v. c.* de belli ſumma; *δύναται κρίσεως τὰ ὅλα τυχεῖν*, 1, 59, 11. *τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα*, 3, 70, 1. *κρατεῖν τῶν ὅλων*, rerum ſumma potiri, 3, 90, 11. *Et τοῖς ὅλοις, pro τοῖς ὅλοις πράγμασι*, quoad ſummam rei, univerſam rem quod attinet, omnino, prorſus; *τοῖς γε μὴν ὅλοις ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 33, 1. *τοῖς ὅλοις σφαλῆναι*, *vide σφάλλειν. τοῖς ὅλοις ἐπταικότες*, 3, 48, 4. *καταπλήξασθαί τινα τοῖς ὅλοις*, 20, 10, 7. &c. *Sic* 18, 4, 8. *n. reſtitui καταβαρούμενοι τοῖς ὅλοις, quod in τοῖς ὅπλοις erat corruptum.* Καταμέλλων *τοῖς ὅλοις legendum* 21, 10, 1. *n. pro ἐν τοῖς ὅλοις. Porro, τοῖς ὅλοις*, univerſe, *opponitur parti cuidam, quæ excipitur; δυσηρεστοῦντο μὲν*

γὰρ τῇ καθόδῳ - - εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι &c. 24, 4, 14. *Denique* τοῖς ὅλοις, *præcedente vel ſequente particula negante, eſt* nullo modo, neutiquam, 4, 47, 4. 3, 90, 10.

Subinde a librariis confunduntur ἄλλος & ὅλος, *velut* 6, 56, 7. *n.* & 21, 4, 3 *ubi certe Caſaub.* τὴν τῶν ὅλων κρίσιν *pro* τὴν τῶν ἄλλων *ſcripſit.*

Ὁλοσχερὴς, ad rei ſummam pertinens, magnus in ſuo genere, gravis, notabilis, inſignis, & *ſimilia.* οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα δυνάμενοι λαβεῖν κατ' ἀλλήλων, 1, 18, 6. 1, 74, 3. ὁλοσχερὲς ἔγκλιμα, totius aciei inclinatio, communis omnium fuga, 1, 19, 11. ὁλοσχερὴς κρίσις, prælium univerſis copiis, quo ſumma belli cernitur, 1, 57, 5. 3, 90, 5. ὁλοσχερὴς ἀγὼν, 11, 16, 6. & οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττειν, 1, 19, 6. 1, 57, 7. ὁλοσχερὴς μεταβολὴ, mutatio ad ſummam rei pertinens, 6, 3, 1. *n.* ὁλοσχ. διαφορὰ, maximum diſcrimen, 29, 9, 15. *coll. cum vs.* 12. φόβοι ὁλοσχερεῖς, graviſſimus metus, 1, 73, 7. ὁλοσχ. πληγαὶ, graviores ictus, 6, 53, 5. ὁλοσχερεῖς περιστάσεις, difficiliora tempora, quibus ſumma rerum periclitatur, 17, 15, 2. *n.* ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ, 1, 40, 11. τιμωρία, gravior pœna, 2, 58. 10. παρασκευαὶ ὁλοσχερέστεραι, ampliores omni ex parte, 1, 13, 11. ὁλοσχερεστέρα πρᾶξις, majoris momenti negotium, 5, 24, 12. τὰ ὁλοσχερέστερα μέρη τῆς περὶ τὰ στρατόπεδα θεωρίας, potiores partes, 6, 42, 6. τὸ ὁλοσχερέστατον μέρος, longe maxima pars, 3, 37, 8. ἡ ὁλοσχερεστάτη χορηγία, longe maxima & præcipua pars commeatuum, 2, 15, 3. ἐλπὶς, præcipua ſpes, 4, 51, 6.

Ὁλοσχερῶς, prorſus, penitus, omnino; τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς, 1, 10, 1. τοὺς βαρβάρους ὁλοσχερῶς ἐκβαλεῖν, 1, 11, 7. τούτου ὁλοσχερῶς ἠστόχησαν, 1, 33, 10. σημαίας ὁλοσχερῶς πιεσθείσας, manipulos gravius preſſos *ab hoſte*, 6, 38, 1. *ubi ibi* ὁλοσχερεῖς, *univerſos legendum.* ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκόμενοι εἰς τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, majore molitione ſe immiſcentes rebus Siculis, 1, 17, 3. ὥρμησαν ὁλοσχερέστερον ἐπὶ τὸ συνίστασθαι ναυτικὰς δυνάμεις, 1, 25, 5. ὁλοσχερέστερον ἐπιτρέπειν τινὶ, ſummam rerum alicui committere, 5, 68, 2.

Ὅλως, omnino, utique, 30, 1, 2. *n. ubi in* ὅμως *mutatum voluit Reisk. præter rem.* οὐχ ὅλως, minime, neutiquam, 20, 5, 10.

Ὁμαλὸς, planus, 3, 46, 6. ὁμαλοὶ τόποι, τὰ ὁμαλὰ, 1, 33, 1. 1, 30, 13. 1, 39, 12. εἰς ἴσον καὶ ὁμαλὸν τόπον, 14, 3, 3. *n.* ὁ ὑπὲρ τῶν ὁμαλῶν κίνδυνος *ex Reisk. conject.*

[illegible] pro ὑπὲρ [illegible], quod in τῶν [illegible] mutavit Caſaub.

[illegible], contubernalis, 2, 57, (alii ὁμοέστιος.) 4, 32, 5.

[illegible] conditio obſidis, [illegible] 10, 18, 22, 5, 30, 12, [illegible] 12, 1. n. 31, 19, 7 [illegible] idem, 9; [illegible] 28, 4, 7. n. 31, 12, 1. [illegible] convenientior forma, a verbo ὁμη-[illegible]

[illegible] obſidem eſſe, 29, 3, [illegible] 12, 2. 31, 19, 8. [illegible] vide ὁμηρεία.

[illegible] obſes. οἱ ὅμηροι, & [illegible], obſides, 3, 52, 5. [illegible] ἐπιδεξίως τοῖς συμπε-[illegible]μένοις, 4, 35, 7.

[illegible] ἡμέρα, 3, 84, 1. [illegible] ὁμιχλώδης, 34, 11, 15.

[illegible]; ἠλαττωμένος τοῖς [illegible] 17, 4, 2.

[illegible]τος, 1, 67, 3.

[illegible]νεῖν, ὁμογνωμονοῦν-[illegible] τὴν πολιτείαν, 28,

[illegible], idem ſentire; περὶ τοῦ μέρους ὡμοδόξουν, 5.

[illegible] ejusdem formæ, 34,

[illegible] ejusdem populi, ejus-[illegible]ntis; συνεπισπᾶσθαι [illegible]ους πολίτας καὶ τοὺς [illegible]ς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ [illegible], 30, 6, 7. οὐχ οἷον [illegible]σιν, ἀλλ' οὐδ' ὁμοφύ-[illegible]σάμενος στρατοπέ-[illegible], 19, 3. μηδ' ὁμοεθ-[illegible] μηδ' ὁμογλώττων ὑπαρ-[illegible], 1, 67, 3. ubi cum [illegible] in ultima ſcribendum

ὁμοεθνῶν, ut præferunt codd. Aug. & Reg. quemadmodum ex codicum omnium conſenſu edidi 2, 7, 6. Tum in Adn. ad 1, 10, 2. pro ὁμόεθνος, quod imprudentibus nobis exciderat, ὁμοεθνὴς ſcribe.

Ὁμοέστιος; vide ὁμέστιος.

Ὁμοιότης; εἰς ὁμοιότητα τῇ γυναικὶ διαφόρως ἀπειργασμένον εἴδωλον, 13, 7, 2. 6, 53, 5.

Ὁμοίως, pariter, tamen, (idem fere ac ὅμως) 10, 45, 1. 4, 19, 4. n. Conf. Adn. ad 1, 59, 1. ὁμοίως ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ, viris pariter ac foeminis, 4, 21, 3. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος διέταξε, 4, 87, 7. ubi δὲ particulam ex conject. adjeci.

Ὁμολογεῖν, confiteri; ὁμολογοῦντας δὴ κοινωνεῖν, 3, 21, 8. n. conſentire de aliqua re; τούτοις τοῖς ἐκλογισμοῖς ὁμολογοῦντες οἱ συγγραφεῖς, tametſi convenit inter ſcriptores de his Scipionis conſiliis & ratiocinationibus, 10, 9, 2. conſentire in aliquid; paciſci, ex pacto promittere; ſic τὰ ὁμολογηθέντα χρήματα, 5, 95, 1. 22, 25, 7. ἡ ὁμολογηθεῖσα αὐτῷ γάζα παρὰ τοῦ βασιλέως, 11, 34, 12. τὰ ὁμολογηθέντα, pacta, 10, 38, 5.

ὁμολογούμενος καὶ σύμφωνος κατὰ τὸν βίον, conſtans, conſentiens ſibi, 32, 11, 8. — „Sic Lyſias, p. 362. μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῶν ἄλλων, nihil ſimile eſſe &c.“ Ern.

ἐξ.

ἐξ ὁμολογουμένου, ex omnium confeſſo; *τρισὶ μάχαις ἐξ ὁμολογουμένου νενικήκατε Ῥωμαίους*, 3, 111, 7. *n. niſi ibi ἐξ ὁμολογουμένου idem valet ac ἐξ ὁμολόγου, (de quo mox)* tribus prœliis ex compacto pugnatis, aperto marte.

Ὁμολογία, pactum, compoſitio, conventio, 28, 17, 9. *καθ᾽ ὁμολογίαν παρέλαβε τὴν πόλιν*, 4, 63, 8. 5, 70, 5. *καθ᾽ ὁμολογίαν ἀνέλυσαν ἐκ τῶν τόπων*, 2, 52, 3. *αἱ ὁμολογίαι*, pactum, fœdus, leges fœderis, 1, 78, 9. 1, 85, 4 *ſq.* 3, 15, 5. 3, 18, 7. 3, 21, 1. 4, 15, 2. — „*v. Bos Animadv. p.* 24." *Ern.*

Ὁμόλογος; *ἐξ ὁμολόγου*, ex confeſſo, citra controverſiam, *ἐξ ὁμολόγου Φανήσεσθαι τῶν ὑπαίθρων κρατοῦντας*, 3, 91, 10. *ubi ambigere poſſis, illud ex ὁμολόγου ſit-ne ad Φανήσεσθαι an ad κρατοῦντας referendum; ſed poſterius potius videtur.* ex pacto; *τὰ ἐξ ὁμολόγου προσοφειλόμενα*, 1, 67, 1. *In bello, dictio hæc uſurpatur de* prælio, *quod* ex condicto, ex compacto, *i. e.* tempore locoque utrimque condicto, aperto marte pugnatur; *vide Adn. ad* 3, 111, 7. *συνέβαλλον ἀλλήλοις ἐξ ὁμολόγου*, 1, 87, 9. *ἐξ ὁμολ. διὰ μάχης κρίνειν τὰς πράξεις*, 2, 66, 4. *ὁλοσχερὴς κρίσις ἐξ ὁμολόγου*, 3, 90, 5. *ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον ἔφοδος*, 4, 8, 11. *αἱ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχαι*, 11, 32, 7. *Fragm. gr.* 54. *Conf. ἐξ ὁμολογουμένου, in ὁμολογεῖν.*

Ὁμολογουμένως, ex omnium confeſſo, manifeſte, ſine controverſia, haud dubie, 3, 14, 4. 3, 47, 7. 3, 105, 9. 3, 118, 8. 4, 5, 2. 4, 20, 2. 6, 5, 8. 11, 9, 3. 17, 6, 2.

Ὁμονοεῖν, concordes eſſe, 19, 11, 9.

Ὁμοπλοεῖν; *ναῦς ὁμοπλοοῦσαι*, 1, 25, 1.

Ὅμορος; *ὅμορον καὶ συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα*, 1, 55, 7. *n. ex conject. pro vulgato ὀχυρόν. Vocab. ὅμορος alibi quidem in reliquiis hiſtoriarum Polybii non invenitur, ſed apud Diodorum, Polybiani ſtyli æmulum, lib.* 1. *c.* 3. *Vicinum verbum συνορεῖν paſſim apud Noſtrum ſupereſt.*

Ὁμόσε; 1) *abſolute & adverbialiter*; *ὁμόσε ἐστρατεύκεισαν*, una, conjunctim, 3, 105, 10. *ὁμόσε κινδυνεύειν*, ſimul (*cum aliis*) pugnare, 3, 110, 6. *βουλευόμενοι ὁμόσε πάντες*, 5, 67, 8. 2) *i. q. σὺν præpoſitio*, cum; *ὁμόσε τοῖς Φορτίοις*, 3, 51, 4. *n. pro quo Bav. habet ὁμῶς σὺν τοῖς Φορτίοις. ὑπέσχετο ἐμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν*, 4, 16, 10. *ὁμόσε ποιούμενοι τοῖς πολλοῖς τὴν δίαιταν*, una cum multitudine verſantes, 6, 7, 5. *ὁμόσε τοῖς κλιμακοφόροις*, 10, 12, 1. 3) *hinc fit velut verbum compoſitum* congredi, *ὁμόσε χωρεῖν & ὁμόσε συστῆναι*; *cum dativo caſu*; *ὁμόσε χωρῆσαι*

τοῖς

προσθεῖ, cum (adverſa) congredi, non cedere 11, 2, 10. *n.* ὁμόσε ντας τοῖς παροῦσι (*ſc.* 30, 7, 3. *n. ubi men- vulgo* στήσαντες. *Et præpoſ.* ὁμόσε χωρεῖν ς πολεμίους, 15, 10, 6. *q.* σὺν, *cum dat.* (*ſie- ίσε & ἅμα;*) τοὺς εὐ- τάτους ὁμοῦ τοῖς ἱππεῦ- ετέρου τοῦ κέρατος προ- ν, 1, 33, 7.

ος, ejusdem generis; *patet quam* ὁμοεθνὴς, *ad* 1, 10, 2. Æoli, Ma- s, Græci, *ſunt* ὁμόφυ- , 37, 7. Romani *dicun-* όφυλοι Mamertinis, *qui Campani erant*, 1, . οὐχ οἷον ὁμοεθνέσι, ιὐδ' ὁμοφύλοις χρησά- στρατοπέδοις, 1?, 19, ὁφυλός τινος, 2, 32, 8. *gitur de Inſubribus & anis, quorum utrique æ erant originis. Quin ſenſu magis ſtricto, Achæorum* ὁμόφυλοι ur, i. e. populares, 40, *Rurſus, latiori vocis ione*, piſces cujusque s ὁμόφυλοι *dicuntur*, o, 3. (*ſicut aves apud h.* 1, 6, 39.) *Denique ſtrictiori ſenſu*, τὸ λον, *collective*, ani- ſui ſimilia, ejusdem is, 6, 5, 7.

ωτός; ὀμφαλωτὸν πό- , placenta in umbilici m facta, 6, 25, 7.

ιος, 1, 42, 7. 2, 19, 12. τὸν τοῖς φορτίοις *olim editum erat* 3, 51, 4. *pro* ὁμόσε τοῖς φορτίοις.

Ὅμως *pro* ὅπως *mutatum a librariis*, 15, 21, 7. *Adde* ὁμοίως.

Ὀνειδίζειν τινὶ σωτηρίαν, exprobrare alicui ſalutem *a nobis ei partam*, 9, 31, 4. (*ſicut dicimus* exprobrare beneficium.) ὀνειδ. τινὶ περί τινος, 30, 4, 8. ὀνειδ. τινὶ διότι, 9, 34, 1. ὀνειδίζειν τι τινὶ εἰς ἀσέβειαν, 9, 35, 6. ὀνειδίζειν τινὶ εἰς ἀχαριστίαν διότι, 28, 4, 11. *adde* 5, 11, 2. ὀνειδίζεσθαι, objurgari, (*opp.* πρὸς χάριν ἀκούειν) 11, 5, 10.

Ὄνειδος, τὸ, καὶ προφορὰ, vituperatio, objurgatio, exprobratio, 9, 33, 13. ὄνειδος ἐπιφέρει ἡ δειλία, ignominiam adfert, 3, 81, 7. ἐν ὀνείδεσι ποιοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἀπειρημένων πλεονεξίαν, probro vertunt, in flagitiis ponunt, 6, 56, 3. τὸ τῆς ἀδοξίας ὄνειδος; *ex Reiskii conject. pro vulgato* τὸ τῆς ἀδοξίας εἶδος, 6, 57, 6. *cum fortaſſe ex uno cod. Pariſ. edi debuiſſet* τὸ τῆς εὐδοξίας εἶδος.

Ὄνειος ἀσκὸς, utris e pelle aſinina, 8, 23, 3.

Ὀνειρώττειν, ſomniare; *abſol.* 1, 5, 8. *cum acc.* 5, 108, 5. πᾶν γένος ἐπιβουλῆς, 17, 15, 13.

Ὄνομα, τὸ, nomen proprium, *i. q.* ὄνομα κύριον, 6, 46, 10. ἐπ' ὀνόματος, nominatim; ἐπ' ὀνομ. καλεῖν τινα, 5, 35, 2. 11, 15, 1. ἐπ' ὀνόματος δηλοῦν τὰς πόλεις, 18, 28, 4. *n. ubi mendoſe vulgo* ἐπ' ὀνόμα-

ὀνόματι erat editum. ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, 28, 4, 5. ἐν ἐπ' ὀνόματος ῥηθὲν, ὑποδείγματος ἕνεκα, 6, 54, 6. ὁ Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου, Philippus fit prætextus belli, nomine bellum geritur contra Philippum, 11, 6, 4. ὄνομα, nomen, pro ipſa re; οὐδεμίαν πόλιν ἄμοιρον ἐποίησαν τοῦ τῆς δουλείας ὀνόματος, 9, 29, 6.

Ὀνομάζειν; καλούμενος δὲ καὶ πολλάκις ὀνομαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Πελοπ. Φίλων. 9, 33, 9. n. i. q. ἐπ' ὀνόματος καλούμενος, 5, 35, 2.

Ὀνομασία, ἡ, nomen; ἡ Ἰαπυγία διῃρημένη εἰς τρεῖς ὀνομασίας, 3, 87, 4. adpellatio regis, 10, 40, 6. nomen, denominatio proditoris; ἐπιφέρειν τινὶ ταύτην τὴν ὀνομασίαν, 17, 15, 1.

Ὄνος; ὄνοι διεπέμποντο διὰ τοῦ θεάτρου, 12, 13, 11.

Ὀξέως, celeriter, 1, 62, 3. 11, 15, 3. ὀξέως πιστεύειν, 4, 85, 4.

Ὄξος, τὸ, acetum, 12, 2, 8.

Ὀξύβαφον, τὸ, acetabulum, & vaſculum quodvis, (*etiam in quo adponuntur ἡδύσματα, Pollux VI.* 85.) πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7.

Ὀξὺς καιρὸς τῆς ἐπιβολῆς, velox tempus, occaſio præceps, 5, 7, 4. ὀξεῖα διαβολὴ, acris calumnia, 1, 36, 3. ὀξὺς, *de homine*, acris, vehemens, præceps, 34, 14, 2. *conf.* ὀξύτης.

Ὀξύτης, ἡ τῆς μεταβολῆς, 4, 57, 3. præceps ingenium; ὁ ὄχλος ὀξύτητι καὶ πικρίᾳ διαφέρων, 6, 44, 9.

Ὄπισθεν; πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς, (*de cinædo*,) 12, 15, 2. τοὔπισθεν; εἰς τοὔπισθεν ἀποχωρεῖν, 1, 51, 8. ἡ εἰς τοὔπισθεν μεταβολὴ, 18, 13, 4. ἀποκεκλεισμένης τῆς εἰς τοὔπισθεν ἀναχωρήσεως *correxi, pro* εἰς τοὔμπροσθεν *quod dabant libri*, 2, 29, 3.

Ὀπισθόδομος, *adjective*; αἱ ὀπισθόδομοι στῆλαι, 12, 12, 2. n.

Ὁπλή; αἱ ὁπλαὶ τῶν ἵππων, 3, 79, 11.

Ὁπλίτης; οἱ ὁπλῖται, gravis armatura, 2, 3, 4. 3, 53, 1.

Ὁπλομάχος, ὁ, ἀγαθὸς, bellator, 2, 65, 11.

Ὅπλον, τὸ, 1) clypeus; αἱ ἴτυς τῶν ὅπλων, 1, 22, 10. τὰς περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις, 3, 71, 4. 2) armatura; ἑξακισχίλια ὅπλα χαλκᾶ πελταστικὰ, 23, 9, 3. πλείονα κ' μυριάδων ὅπλα, 36, 4, 7. ἥκειν ἐν τοῖς ὅπλοις, 9, 6, 6. ἐποιοῦντο συναγωγὰς ἐπὶ τῶν ὅπλων, 5, 64, 4.

Ὁποῖος, i. q. ποῖος, 5, 31, 3. 5, 81, 2. &c. οὐδ' ὁποῖος, pro οὐδ' ὁποῖος εἴη, nullus quisquam, 4, 65, 3. n. 5, 21, 7. 9, 27, 9. n. 10, 19, 4. n. *Sic* μηδ' ὁποῖος, 4, 21, 6.

Ὀπώρα, ἡ, fructus autumni, (*poma, vinum, oliva;*) ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ, 4, 66, 7.

παιδικῶς ὅπως, 9, 21,
idem quod παιδικῶς πως,
fellit nos opinio; alii
κῶς ὅμως. Et ὅπως
oſe codices nonnulli pro
, 15, 21, 7. *n.*
an ὁρώμενος in verbo
legendum pro ὁρμώμε-
, 10, 7? *an ὁρῶν μὲν?*
Adn.
ν, τὸ, 1) inſtrumentum
ris; veluti ſerra, 1, 85,
ὶ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα,
menta ad torquendum,
7, 9. 15, 28, 2. 2) ma-
; *v. c. corvus*, 1, 23, 5
vs. 8 & 10. tormenta
achinæ *Archimedis*, 8,

ή; χωρὶς ὀργῆς καὶ Φθό-
vel ἢ Φθόνου, 6, 9, 11.
ὴν ὀργὴν Φέρειν ἐπί τινα,
14, 8. *i. q. ὀργίζεσθαι*
ibid. vs. 7. — „*ſic ἐπι-*
ν τὴν ὀργὴν, Rom. 3,
Ern.
, 1, 22, 4 *ſq. ἐν ἑπτὰ*
πέντε ὀργυιαῖς ἐστὶ (aqua
aeotide palude) 4, 40, 8.
θαι, μειζόνων ἐλπίδων,
5. *τῶν πραγμάτων*, ad-
e, cupere imperium, 5,
7. *τῆς γῆς*, contendere
s littus, 16, 5, 8.
ν, τὸ, nomen proprium
tis, 5, 52, 3. *n.*
, *ἡ, ſubſtantive*, (*ſc.*
) 3, 17, 2. 5, 55, 7. 5,
.
, montanus, montium in-
τῶν ὀρείων τοὺς ἀκοντί-
καὶ λιθάζειν δυναμένους,
29, 5.
ι Ἴβηρες, 3, 33, 9. *n.*

Ὀρεωκόμος, ὁ, mulio, 32, 12, 7.
Ὄρθιος; *προῆγον αὐτοὺς ὀρθίους ἐπὶ τοὺς πολεμίους*, longis ordinibus ducebant eos in hoſtem, 11, 23, 2. *n. προσέβαλλον τοῖς κέρασιν ὀρθίαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσι*, *ibid. vs.* 3.
Ὀρθὸς, *eoſdem fere ſignificatus habet cum μετέωρος, quod vide; ὀρθοὶ καὶ μετέωροι ταῖς διανοίαις*, erigebantur animis & ſpe implebantur, 28, 15, 11. *ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις*, exſpectatione erecta & metu plena, 3, 112, 6. 36, 4, 2. *Fr. gr.* 97.
πρὸς ὀρθὰς, ſcil. γωνίας, ad angulos rectos, 6, 28, 2. 9, 19, 8. 9, 21, 8. *ἐν ὀρθῷ κεῖται ἡ βασιλεία αὐτῷ*, bene habet, in tuto eſt, 31, 15, 1. *τὸ πρῶτον ἐξ ὀρθῆς ἀνεκρίνατο αὐτὸν*, ſtantem primum interrogavit, 15, 27, 8. *n.* (directa via, *Reisk.*)
ὀρθότεραι προσερειδόμεναι κλίμακες, rectiores, nimis ardue adplicitæ ſcalæ, 9, 19, 7.
Ὀρθοῦν; *πάλιν ὠρθώθη τὰ πράγματα*, rurſus erectæ, reſtitutæ ſunt res, 29, 11, 12.
Ὄρθρος, ὁ; *ἐξ ὄρθρου*, inde a primo mane, 3, 73, 3. *τὸν ὄρθρον, adverbialiter*, mane, 12, 26, 1. *n.*
Ὀρθῶς ἵσταντο, recte ſe geſſerunt, rectam rationem inierunt, 23, 12, 3. *ὀρθῶς ἀντικαθίστασθαί τινι*, *Adnot. ad Fragm. gr.* 97. *ὀρθῶς perperam dant codd. nonnulli, pro νωθρῶς*, 1, 64, 2. *n.*
Ὀρίζειν; *τὰ παρ' ἀνθρώποις*

ὅρια

ὡρισμένα δίκαια, 2, 8, 12. συνθήματα ὡρισμένα, 10, 43, 6. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, 4, 40, 5.

Ὅρκια, τὰ, fœdus; ποιεῖν περὶ τῶν συνθηκῶν, 3, 25, 7. τελεῖν, 22, 15, 6. τέμνειν, 22, 15, 9 & 15. 22, 26, 28. τέμνειν καὶ καταγράφειν, 29, 2, 6. ὅρκια ἔχειν πρός τινα, 6, 14, 8.

Ὁρκίζειν, juramento adſtringere, 6, 33, 1. ὁρκιζόμενος, juramento adſtrictus, 38, 5, 5.

Ὁρκισμὸς, ὁ, 6, 33, 1.

Ὅρκος, ὁ; κατὰ τὸν ὅρκον, e jurejurando, prout jurarunt, 3, 68, 13.

Ὁρμᾷν; *abſolute*, proficiſci, 1, 25, 1. 2, 23, 4. 3, 52, 1. τὴν ἰδίαν τῶν ὁδῶν ὥρμησε, 12, 27, 2. πρὸς ταύτας ὥρμησαν ἐπιβολὰς, ad hæc incepta acceſſerunt, ſe converterunt, 1, 3, 9 *ſq.* διαβαίνειν ὥρμησαν εἰς Σικελίαν, trajiciendi in Siciliam impetum ceperunt, 1, 5, 2. ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἰταλίας ὥρμησαν, progreſſi ſunt, 1, 6, 6. ἐπὶ τὸν Πάνορμον, Panormum petebant, 1, 24, 9. ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ὁρμήσας τοῖς λογισμοῖς, in hanc partem inclinant, 1, 16, 5. ὥρμησαν ἐπὶ τὸ συνεμβαίνειν τοῖς Καρχ. εἰς τὴν θάλασσαν, 1, 20, 7. ὥρμησαν ἐκθυμότερον πρὸς τὸ σιτολογεῖν, 1, 17, 9. ὥρμησαν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ θεραπείαν, ad quieſcendum & ad curanda corpora ſeſe converterunt, 2, 25, 10. ὁρμᾷν πρὸς φυγὴν, 1, 21, 7. εἰς φυγὴν, 1, 28, 6.

ὥρμησεν ὡς καταστρε[illegible]
τὸ τῶν Ὀλκ. ἔθνος, [illegible]
convertit ad, impetum
animum adpulit ad ſub
Olcades, 3, 13, 5. ὁ[illegible]
των ταῖς κλίμαξι π[illegible]
πρὸς) τὴν ἀνάβασιν
13, 6.

ὁρμᾶσθαι; ἀπὸ τοι[illegible]
θέσεως ἢ δυνάμεως ὁρ[illegible]
τες, a quo propoſito, qui[illegible]
bus viribus profecti, 1
ἀπὸ μικρᾶς ὁρμώμενοι
μεως, ab exiguis viribu[s]
fecti, mediis viribus v[illegible]
4, 30, 4. ἐκ τίνων
θέντες, a quibus initi[illegible]
fecti, 1, 12, 9. ἡ κα[illegible]
οἰκονομία τῶν γεγονότ[illegible]
τε καὶ πόθεν ὡρμήθη,
do & unde ſit orta, 1,
ὁρμώμενος ἐξ οἰκίας
της, ortus e domo tali, 5
1. 32, 9, 12, 32, [illegible]
ὁρμηθεὶς τοῖς παρακλ[illegible]
νοις, precibus eorum c[illegible]
tus, (*quod alias* παρορ[illegible]
dicit Polybius) 5, 103, [illegible]

Pro vulgato olim [illegible]
τες, ὁρμοῦντες *ſcripſi*
6. *n.* *Pro* ὁρμώμενο[illegible]
10, 7. ὁρώμενος au[illegible]
μὲν *videtur legendum*[illegible]
ciſſim ὡρμήθη *ex conjec*[illegible]
rexi 20, 11, 2. *pro* [illegible]
ὡρμίσθη.

Ὁρμεῖν, naves in ſtatione
re, in ancoris ſtare, 5, [illegible]
Et ipſa navis *aut* claſſis
ſtationem habet, 3, 95,
32, 6. ὁρμοῦντες *pro* [illegible]
τες *correxi* 4, 50, 6. [illegible]

Ὁρμὴ, ἡ; 1) ſtudium, an[illegible]

impetus; ἀκεραίους ἀπο-
σθαι ταῖς τῶν στρα-
ν ὁρμαῖς, 1. 44, 1. 3,
Sic τῷ δοκεῖν αὐτὸς
ἀκέραια διατετηρηκέ-
τὰ περὶ τὸν Ἔρυκα
όπεδα ταῖς ὁρμαῖς ἐφ᾽
τὸς ἦν, 3, 9, 7. ubi ta-
ſi modo ſana & inte-
ſcriptura, ambigere poſ-
rimum, utrum ταῖς ὁρ-
ad ἀκέραια ſit refe-
m, ut ſit, animorum ar-
integrum conſervaſſe;
ſint capienda verba,
ὁρμαῖς ἐφ᾽ ὧν αὐτὸς ἦν
τηρηκέναι ἀκέραια τὰ
πεδα, ſuo ſtudio, quod
ellum fortiter gerendum
dtulerat, illæſas ſervaſſe
: tum, ipſa-ne illa
, ἐφ᾽ ὧν αὐτὸς ἦν, ad
ὁρμαῖς, an ad τὰ περὶ
Ἔρυκα στρατόπεδα per-
t. Quarum rationum
libet ſequaris, neutra
difficultate: quas diffi-
tas ſentiens Caſaubonus,
pedire deſperans, va-
interpretandi rationes
it in verſione latina,
quidem nos intactam
eliquimus, cum nec ipſi
s aliquid habemus.
uid tamen tentandum,
r hæc eſſe ſententia:
ipſe quidem in ſuis ad
m copiis ſtudium bellan-
no ducebatur ipſe, inte-
conſervaſſe videbatur;
verba, cum eis quæ ſe-
ur usque τοῖς καιροῖς
, ut in parentheſi poſita
gi debent. Cf. ἀκέραιος.

ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν, ſi voluntas eos inceſſerit in unum conſentiendi, quodſi in unum conſentire voluerint, 6, 44, 4. ὁρμὴν παραστῆσαι τινὶ εἰς τὸ ποιεῖν τι, perſuadere alicui, efficere ut quis conſilium ineat, faciendi aliquid, 2, 48, 5. ἐνέπεσέ τις ὁρμὴ τῷ Σκιπ. inceſſit eum cupido, 35, 5, 1. συνήθεις ταῖς Ἑλληνικαῖς ὁρμαῖς, in quibus adhuc inerant græcanica animorum ſtudia ardorque, 5, 64, 5. ἡ ἐπὶ τὸ πλεῖον ὁρμὴ παρίσταται αὐτοῖς, avaritia eis ſedet animo, 22, 9, 15. ἡ πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμή, 3, 81, 6. κ. συνεκπληροῦν τὰς τῶν δυνάμεων ὁρμάς, 3, 78, 5.

2) ὁρμή, initium; ἐξ ἄλλης ὁρμῆς, novo initio facto denuo, 28, 29, 8.

3) iter; ἐντεῦθεν ἐποιήσαντο τὴν ὁρμὴν ἐπὶ πόλιν Ἰππάναν, 1, 24, 10. ἐξ αὐτῆς ποιησάμενος τὴν ὁρμήν, 29, 2, 5. *ubi ſatis eſt quod Caſaubonus in verſione poſuit*, ſtatim profectus; *nec oportet* intendens iter, *quod voluit Ern.* (*Conf.* ὁρμᾶσθαι.) *Sed ſigillatim de* expeditione *vel* excurſione militari, 3, 51, 10. 4, 6, 11. &c. *conf.* ὁρμητήριον.

Ὁρμητήριον, τὸ, arx belli, ſedes rerum ad bellum neceſſariarum, locus munitus unde commode excurſiones fiunt ad infeſtandos vicinos; ὁρμητήριον πρὸς τὸν πόλεμον, 1, 17, 5. 2, 51, 6. 2, 52, 4. 3, 15, 13.

13. 4, 71, 2. ὁρμητήριον εὐφυὲς κατὰ τῆς τῶν πολεμίων χώρας, 5, 3, 9.

Ὁρμίζειν τὰς ναῦς, (*i. q.* καθορμίζεσθαι) naves in ſtatione locare, in ancoris locare, 5, 17, 9. (*coll. c.* 18, 9.) 18, 37, 10.

Ὅρμος, ὁ, ſtatio navis; τὸν ὅρμον ποιεῖσθαι ἐπὶ τῶν ναυαγίων, 16, 8, 2. locus ubi commode in ſtatione locatur navis; οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ὅρμοι, ſtationes oræ Aſiaticæ, 16, 6, 11. ὅρμοι θερινοὶ, 10, 1, 6.

Ὀρνιθεία, ἡ, auſpicium, 6, 26, 4.

Ὄρνις, ὁ, gallus gallinaceus, 12, 26, 1. οἱ εὐγενεῖς ὄρνιθες, 1, 58, 7 *ſq.*

Ὅρος, ὁ; μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, reſpectu Ætolorum nec pacis nec belli jus eſt, Ætoli nec pacis nec belli jura agnoſcunt, 4, 67, 4. μήτε φιλίας ὅροι μήτ' ἔχθρας, 17, 5, 3. πάντας τοὺς τῆς πίστεως ὅρους ὑπερβαίνειν, 25, 4, 3. οἷς ὅρος ἐστὶ τῆς ἀρχῆς ἰσχὺς, 6, 5, 9. ὅρος (τῶν διαφορῶν κατὰ τὰς τῆς σελήνης ἀνατολὰς) εἰς μὴν, 9, 15, 15. ἐν τῷ ὅρῳ, in confinibus, *ſcil. ditionis Punicæ, & ejus regionis quæ nunc a Romanis tenebatur,* 15, 2, 8.

ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Γαλατίας *correxi* 2, 24, 8. *n. pro vulgato* ὀρῶν.

Ὀροφὴ, ἡ, tectum, contignatio, ædificium, conclave; τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ...
5, 9, 3.

Ὄρυγμα, τὸ; ὀρύγματα, ... culi, 5, 100, 2. 9, 41, 12. 10, 31, 9 *ſq.* ... 6. τοῖς ὀρύγμασι χρ... ἐνεργῶς, 2, 54, 7. τὸ ... γμασιν ἐνεχείρει, cu... agere cœpit, 5, 4, 6. ... γμα, cuniculus extra ... metallis, 34, 10, 11.

Ὀρυκτὸς χρυσὸς, aurum ... 34, 10, 10. ὀρυκτοὶ ... 34, 10, 2.

Ὀρφανία, ἡ, pupillaris ... phani; συνεπιτίθεσθαι ... φανίᾳ τινὸς, 28, 1, 5.

Ὄρφνη, ἡ; ὑπὸ τὴν ὄρφνη... caligine, per caliginem ... 2, 7. *n.*

Ὀρχεῖσθαι ἐν μακροῖς ἱμ... 24, 6, 11.

Ὄρχησις, ἡ; ὀρχήσεις ... νεῖν, 4, 20, 12.

Ὀρχηστὴς, ὁ. 30, 13, 11

Ὀρχηστικὴ, ἡ, 9, 20, 7.

Ὀρχήστρα, ἡ, 30, 13, 11

Ὅσιος; τὰ πρὸς τοὺς ἀ... πους δίκαια, καὶ τὰ πρὸς θεοὺς ὅσια, 23, 10, 8.

Ὀσμὴ, ἡ, odor *elephantu... dicorum,* 5, 84, 6.

Ὅσος; ὅσοι πλεῖστοι, quam ... ri... συναθροίσας ὅσου... ναι... πλείστους, 3, 51 ... ὅσοι ἀκούοντες ἐξεβοή... quotquot audiverant ad... bant, 4, 58, 3. ἐφ' ὅσ... δυνατὸν ἔγγιστα τοῖς τ... σι προσάγειν, 1, 46, 9. ... ἐπ' ἐκείνῳ, 3, 9, 8.

ὅσον, *adverbialiter* ... ter, fere; ὅσον εἴκοσι ... ἀπέστη, 39, 1, 3. ...

ſere e veſtigio, quaſi e
, protinus, 2, 68, 9. *n.*
ἤδη, fere jam nunc,
am nunc, jam jamque,
. (*ubi vide Adnot.*) 8,
ὅσον οὔπω, tantum
n, *ſed minimum* mox
, brevi utique tempore,
im in eo eſſet ut, *&c.*
13. 2, 52, 7. 2, 69,
111, 10. 5, 31, 2.
, 4. 11, 31, 8. 24,
Eodem modo ex con-
ripſi 4, 7, 6. *ubi* ὅσον
ut vulgo omnes, quem-
um & a nonnullis
iberat eadem particula
4. (*Exemplis multis*
dictionem illuſtrari a
nio ad Ælian. Var.
XII. 57. *& Dorvillio*
arit. p. 658. *monuit*
us; qui tamen, cum
ehementer, ſumma ope,
etatur, mire a veri-
berravit.) *Cum ea-*
rmula ὅσον οὔπω *con-*
illa ὅσον οὐκ ἤδη, tan-
n jam, *ſed nimirum*
idmodum tempore, 4,
. *n.* 9, 26, 9. *Conf.*
Adn. ad 2, 4, 4.

, *per ellipſin compara-*
μᾶλλον, *quo magis, aut*
ro quandoquidem; ὅσῳ
νέβαινε τοὺς ἄνδρας
τάξεως ποιεῖσθαι τὴν
, τοσούτῳ λαμπρότερος
κίνδυνος, 1, 45, 9. *n.*
ratione cum ὅσῳ *ſimul*
ur poſitivus & compa-
s: ὅσῳ γυμνὰ καὶ μεί-
σώματα ἦν, τοσούτῳ
&c. 2, 30, 3. *n.* *Poſt*

ὅσῳ *cum comparativo, infer-*
tur deinde οὕτω *abſque com-*
parativo, quam particulam
οὕτω *in* τοσούτῳ *mutavit Ca-*
ſaub. intellecta particula μᾶλ-
λον; ὅσῳ γάρ ἐστι νῦν ἡ Μαι-
ῶτις γλυκυτέρα τῆς Ποντικῆς
θαλάττης, τοσούτῳ (*codd.*
οὕτω) θεωρεῖται διαφέρουσα
προφανῶς ἡ Ποντικὴ *&c.* 4,
32, 3. *n.*

Ab Epitomatore haud du-
bie corruptum eſt, quod vul-
go 14, 12, 1. *legitur,* ὅσῳ
δέ τινες ἐκπεπορεῦντες *&c.*
Quod 5, 90, 8. *pro* ὡς πλεῖ-
στον διαφέρουσιν Ἕλληνες
&c. ὅσῳ πλεῖστον *ſcripſi,*
inductus eram Caſauboni ver-
ſione, memores, longe præſtare
ceteris mortalibus Græcos:
ſed, verum ut fateor, præ-
ferenda omnino videtur Reiſ-
kii emendatio ᾧ πλεῖστον *&c.*
ea notione, quam ipſe decla-
ravit. Vide Adn. ad l. c.

Ὅσπερ. *Neutrum* ὅπερ *quaſi*
adverbialiter uſurpatur, pro
ὥσπερ; ὅπερ εἰκὸς, 6, 52, 1.
9, 26, 2. *quod eadem ratio-*
ne dicitur atque illud, ὅπερ
ἔθος ἐστὶ, 4, 53, 3. *& ſi-*
milia.

Ὅστις. *Neutrum* ὅ τι; κρί-
νων ὅ τι δέοι παθεῖν· μᾶλλον
ἢ *&c.* 1, 54, 4. *n.* παθεῖν
ὅ τι δέοι γενναίως, 40, 4, 8.
ὅ τι ἂν ᾖ πάσχειν πάντων
τῶν δεινῶν, ὑπομενητέον, 3,
112, 5.

Genit. ὅτου; περὶ μὲν τῶν
ἄλλων, ὅτου δέοι παντὸς πα-
ραχωρήσαιμι, 22, 3, 1. ἐξ
ὅτου, 2, 14, 1. *&c.*

Ὅταν,

Ὅταν, *cum indicativo*, quando, quoties, 4, 32, 5 *ſq. n.* 13, 7, 10, *n.* *Conf.* ἐπειδάν. ὅταν, *cum optativo*, quoties, 10, 3. 7. quodſi, *hac notione ut idem valeat ac* quandoquidem, quoniam, 18, 15, 6. *Pro* ὅταν γὰρ, *eſt* ὅτε γὰρ ἂν, 11, 7, 1.

Ὅτε, quandoquidem, quoniam, 3, 29, 6. ὅτε γὰρ ἂν, *i. q.* ὅταν, 11, 7, 1.

Ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 6, 20, 8.

Ὅτι, *abundans poſt εἶπε & ſimilia, ſequente oratione recta*, 1, 80, 9. 2, 8, 10. 3, 85, 8. ὅτι *cum infinitivo, pro verbo finito; vide Adnot. ad* 1, 4, 1. *T. V. p.* 138 *ſqq. ad* 1, 31, 3. *ad* 1, 39, 11. *& ad* 25, 1, 9.

ὅτι *&* ἔτι *perperam inter ſe permutatæ particulæ*, 2, 10, 8. *n.* 3, 29, 6. *n.* 3, 30, 2. *n. &c. conf.* ἔτι.

Ὀττεύεσθαι, ſuſpicari, ominari, præſentire; τὸ μέλλον, 27, 14, 5. 30, 2, 1. 36, 5, 2. *Fragm. hiſt.* 55. τὶ περί τινος, 1, 11, 15.

Οὐ; οὐ μὴν ἀλλὰ, *vide in* μήν.

Οὐδαμῇ, nusquam, nulla parte, 4, 83, 4. οὐδαμῶς οὐδαμῇ, neutiquam, 4, 27, 8. 16, 29, 14. *n. ubi vulgo* οὐδ' ὡς οὐδαμῇ.

Οὐδένεια, ἡ, nullitas, vilitas; contemtus; ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, 34, 14, 3.

Οὐδὸς, ὁ, limen, 30, 16, 5.

Οὐθεὶς, *paſſim dant libri pro* οὐδεὶς, *ſed ab illa ſcriptura temere ſubinde diſceſſerunt editores;* 1, 37, 5. *n.* οὐθὲν, 1, 80, 8.

Οὐλαμὸς, ὁ, *turma equitum*, (*i. q.* ἡ ἴλη, *vide Adn. ad* 10, 21, 4. *p.* 629.) 6, 28, 3. 6, 29, 2 *ſq.* 6, 33, 10. 18, 2, 9. 10, 21, 4. *n.* (*ubi ak* οὐλαμούς τε καὶ ἴλας *fortaſſe ſcripſerat Polybius.*) 10, 49, 7. κατ' οὐλαμὸν ἐπιστροφή, 10, 21, 3.

Οὐλή, ἡ; cicatrix; *αἱ ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλαὶ*, 33, 5, 3.

Οὖν *particula, perperam omiſſa ſubinde a librariis nonnullis, ubi neceſſario requirebatur;* 3, 12, 7. *n.* 3, 13, 3. *n.* 3, 117, 1. *n.* 5, 39, 6. *n.* 18, 15, 13. *n.* *Huc pertinet* 3, 66, 1, *ubi ad illa verba*, Πόπλιος μὲν οὖν ἀναζεύξας, *adnotari hæc debuerant:* „οὖν *ex Reg. B. adjecit Caſaub. cum quo facit Reg. C. neſcio an & Flor. & Vat. Ignorant particulam Aug. Reg. A. Bav & ed.* 1. 2." — *Hinc alibi, ubi deſiderari utique videbatur, ex conject. a nobis adjecta eſt*, 3, 115, 12. *n.* 8, 26, 10. *n.* 18, 3, 4. *n.* 18, 15, 13. *n.* *Pariter vero adjicienda videtur* 3, 24, 14. *n.*

οὖν *ſubinde Pleonaſtice ponitur;* 1) *poſt parentheſin, quemadmodum Latine reſumimus interruptam orationem adjecta particula;* igitur, 1, 8, 1. *n. ubi agnoſcit particulam Bav ignorant ceteri codices, extruſam fortaſſe a ſequente ſyllaba* συν. 2) *poſt particulam* μὲν; 3, 41, 2. 11, 14, 6. *n.* 22, 12, 8. *n.*

. 88, 2. 11. *Qua ra-*
, 20, 13, 3. *quamvis*
ſa fuerit Reiskii conje-
, τὸν μὲν ὑκὼν *pro* τὸν
ὼν reſcribere jubentis,
non continuo in conte-
recipiendam fuiſſe ſa-
3; *poſt* εἶτα; 18, 11,
ibi Adn. 23, 12,

rticula οὖν *in codd. non-*
expulerat ſequentem
συν vel συμ. 1, 42,

perant poſt ὁποῖος *ſub-*
omiſſam putaverat Ca-
qui eam temere paſſim
vit; 4, 21, 6. *n.* 23,
n.

, extremum agmen, ex-
acies; ἀπ' οὐρᾶς, (*i. q.*
νώτου) 1, 77, 7. 2, 28,
κατ' οὐρὰν προσπίπτου-
, 67, 2. (*i. q.* ἐκ τῶν
ων, ibid.) 11, 1, 10.
, in extremo agmine
gmen claudere; 4, 11,
nſ. ἀπουραγεῖν.
, ἡ, extremum agmen,
, 14. 1, 76, 5. 2, 34,
3, 53, 1. 5, 13, 3 *ſq.*
τῆς οὐραγίας τεταγμέ-
40, 6. *n.* *corrige* ἐπὶ
f. 1, 76, 2. 3, 53, 1.
ὁ, agminis coactor, 6,
ſq. 6, 35, 6 & 8.
, venti proſperitas; ἐξ
πλεῖν, 1, 47, 2.
νεμος, ventus ſecundus,
ſtans a tergo; (*cf.* οὐρὰ;)
3. 1, 46, 6,
, res familiaris, 20, 5,

Pronomen hoc cum

ſuis caſibus nonnumquam pleonaſtice quodammodo ponitur, ita tamen ut vel emphaſin quamdam habeat, vel perſpicuitati inſerviat ſermonis; & modo quidem præponitur ei parti orationis ad quam refertur, modo poſtponitur: vide Adnot. ad 9, 3, 9. *& locis ibi citatis adde hæc,* 1, 67, 12. 1, 78, 1. 2, 14, 7. 3, 20, 2. 3, 21, 2. 5, 111, 2. 6, 5, 7. 6, 38, 2. 11, 25, 9. *Similia ex Iſocrate exempla collegit Morus ad Panegyr. p.* 11.

οὗτος μὲν *in* αὐτὸς μὲν *ſua auctoritate temere mutaverat Caſaub.* 5, 14, 10. *n.* *Locis ibi in Adn. citatis adde* 5, 86, 4. 2, 46, 4. *Subinde vero* αὕτη *in* αὐτῇ *fuit mutandum, ut* 10, 9, 7. *n.* 10, 10, 7. *n.* 5, 44, 11. *Viciſſim* αὐταὶ, *quod Caſaubonus poſuerat pro corrupto* αὐτοὶ, 2, 49, 1. *in* αὗται *mutandum fuit; cf.* 1, 32, 9. 8, 18, 7.

οὗτοι, *in oratione, ſunt* hi præſentes; *vide* 9, 33, 11. *n.* *& Adn. ad* 9, 34, 3.

οὗτος, *cum ſuis caſibus, ſæpe, ubi deſiderari videbatur, omittitur, ita ut nudus articulus nomini adjectus vim habeat hujus pronominis: ſic* διὰ τῆς γραφῆς, *pro* διὰ ταύτης τῆς γραφῆς, 1, 2, 8. *n.* τῆς διαθέσεως, *pro* ταύτης τῆς διαθ. 1, 81, 10. κατὰ τοὺς τόπους, *ſcil.* τούτους, 2, 15, 1. *n.* τὸν τρόπον, *pro*

τοῦτον τὸν τρόπον, 4, 40, 1. *n. &c.*

Οὕτω, οὕτως; *in apodoſi poſt adverbia temporis, aut poſt participia per adverbia temporis reſolvenda, uſurpatur fere ut Germanorum particula ſo, & vim habet particularum*, tunc, dein, hoc facto; (*ut ſæpe apud Herodotum;*) *vide* 1, 27, 1. 2, 6, 5. 2, 13, 6. 5, 102, 4. 22, 12, 8. *n.* 8, 18, 11. 11, 16, 5. *Et junguntur* οὕτω κα[..]ότα, 1, 3, 6. οὕτως ἤδη, 2, 37, 3. 2, 54, 13. *Ea ratione* 2, 9, 3. οὕτω *cum Reiskio ſcripſi pro* οὗτοι, *quod dabant libri, quod tamen & ipſum tueri fortaſſe locum ſuum poterat.*

οὕτω καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, 8, 31, 7. *n.*

Poſt οὕτω *infertur* ὃς, *pro* ὡς; αὐδένα οὕτως ἀλόγιστον ὑπάρχειν, ὃς &c. 3, 63, 7.

οὕτω *a Caſaub. & Vrſino adjectum, invitis msstis*, 5, 62, 7. εἰς τὰ, καθάπερ καὶ τοῖς ὅπλοις, (οὕτω) καὶ τοῖς δικαίοις &c.

Ὀφείλειν; τὸ αὐτὸ πάσχειν ὀφείλει οὗτος, 6, 37, 5. ὤφειλε ποιεῖν τὰ τοῦ πολέμου, debuerat jure belli vobiſcum agere, 9, 36, 4.

Ὄφελος, τὸ; πάντες ὧν καὶ μικρὸν ὄφελος, 3, 36, 6. *n.* 16, 29, 3.

Ὀφθαλμία, ἡ, 3, 79, 12.

Ὀφθαλμιᾷν περὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, 1, 7, 2. *n.* 2, 17, 3. — „oculum cupiditatis adjicere, *ut Cicero ait.*" *Ern.* — „*Recte obſervat Suida*[...] *bum* ὀφθαλμιᾷν, *qu*[...] *prie ſignificat* oculis [...] *ſive* ophthalmia laborar[...] *alio transfertur, vel i*[...] *denotare, ut in Ev*[...] oculus malus *pro* invi[...] cupiditatem re aliena [...] *ut hoc loco. Ioſeph*[...] *tiq. lib.* 1. διὰ τὸ ἐπι[...] μιᾷν τῷ πλήθει τ[...] σεων." *Caſaub.* — ἐποφθαλμιᾷν τινι *P*[...] *in Cæſ. c.* 2. & ὀφ[...] ἐπί τινι *incertus auct*[...] *Suidam. Porro vero accuſ. conſtruit Polyb*[...] 2, 1. πάλαι τὸ πλῆ[...] προσόδων ὀφθαλμιῶν.

Ὀφθαλμός, ὁ; πρὸ ὀφ[...] λαμβάνειν τι, 2, 35 [...] 109, 9. πρὸ ὀφθ[...] τί τινι, 3, 108, 1. [...] μοὶ τῶν ὤτων ἀκριβ[...] μάρτυρες, 12, 27, 1. ὀφθαλμός, 24, 8, 3.

Ὄφλειν γέλωτα, riſum [...] merito riſu excipi, 4[...] *Conf.* προσόφλειν.

Ὀφρύς, ἡ, τοῦ ποταμ[...] paulo elatior fluvii, 2[...] 3, 71, 1 & 4. 12, [...] ſupercilium tumuli, tu[...] longum porrectus, e[...] quævis; τὰ ἐπίπεδα [...] ὀφρῦς τῶν λόφων, quæ eſt ſupra collium [...] lia, 7, 6, 3. ἐπίπεδ[...] ὀφρὺν προβεβλημέν[...] 38, 8. *n.* 10, 39 [...] προπεπτωκυῖα ὀφρὺς [...] 1. προκειμένη, 8, 5, [...] 18, 4, 5. προβα[...] ὀφρὺν ἀπότομον, 36,

ὀφρὺν acute ubique ſcripſi, & ὀφρύος. 8, 5, 4. penacute quemadmodum & poëtæ (Homerus certe) υ breve faciunt in hoc vocab. & 10, 38, 8. in ὀφρὺν conſentiunt codices, quamquam iidem rurſus omnes, 2, 33, 8. & 12, 18, 4. & plerique codices 3, 71, 1. in ὀφρῦν circumflexo accentu conſpirant.

Ὀχεὺς σκύτινος τοῦ θυρεοῦ, 18, 1, 4.

Ὄχθος, ὁ, tumulus, collis, 18, 3, 4. *Fr. gr.* 105.

Ὀχλαγωγεῖν, concitare plebem, 25, 8, 2.

Ὀχλοκόπος, favorem plebis captans, 3, 80, 3.

Ὀχλοκρατία, ἡ, 6, 4, 6. 6, 57, 9.

Ὄχλος; *οἱ ὄχλοι, (ſicut οἱ πολλοὶ)* milites, *quatenus diſtinguuntur a ducibus*, 1, 15, 4. 1, 32, 8. *coll. vs.* 7.

Ὀχυροποιεῖσθαι, munire, 1, 13, 4.

Ὀχυρὸς; *ὀχυρώτατος τόπος*, 7, 15, 3. 8, 22, 12. *ὀχυρωτάτη πόλις*, 2, 6, 8. 7, 15, 2. *πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὴν ὀχυροτάτην*, 22, 6, 5. (*ſic ibi quidem per o breve ſcribitur in antepenult. quam ibi ſervavi ſcripturam, quoniam penultima ſyllaba poſitivi anceps eſt.*)

Ὀχυρότης, ἡ; *πιστεύειν ταῖς ὀχυρότησι τῶν τόπων*, 5, 62, 6. 7, 15, 2.

Ὀχυροῦν, munire; *τὴν πόλιν*, 14, 9, 9. *In Med. pariter notione Activa; ὠχυροῦτο τὸν λόφον*, 14, 2, 3. *ὠχυρώσατο τὴν στρατοπεδείαν*, 3, 100, 5. 1, 18, 3.

Ὀψαρτύειν, obſonia condire, 12, 24, 2.

Ὀψαρτυτὴς, ὁ, 12, 9, 4.

Ὀψὲ ποιούμενος τὰς ἐξαγωγὰς, educens copias in aciem (*non* veſperi, *ſed*) ſero, multo jam & provecto die, 11, 22, 2.

Ὀψιμαθὴς, 12, 9, 4.

Ὄψιος; *ὀψίας δείλης, vide δείλη.*

Ὄψις, ἡ; 1) viſus, adſpectus; *ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι*, 3, 99, 7. *θεωρῶν, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν*, 4, 41, 9. 10, 18, 13. 1, 26, 9. *ὑπὸ τὴν ὄψιν λαμβάνειν ἐκ τῶν λεγομένων τὸ γεγονὸς*, cogitatione ſibi ob oculos ponere, 2, 28, 11. *ἀπὸ τῆς ὄψεως δοκεῖ*, primo adſpectu videtur, 4, 41, 1. *εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (τινὶ)* in conſpectum admittere quem, 30, 17, 3.

2) oculus; *τῆς μιᾶς ὄψεως ἐστερήθη*, 3, 79, 12. *ζώου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεισῶν*, 1, 14, 6. 12, 7, 3. *τὰς ὄψεις ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων*, 10, 47, 8. *ex emend. Caſaub. ſed ex codicum lect. eſt ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὰς ὄψεις τῶν γραμμάτων, ut, ſi vera ea lectio, ὄψις valeat idem h. l. ac σχῆμα, τύπος*, ſpecies, figura. *vide Adn.*

Ὄψον: *τὸ θαλάττιον ὄψον*, piſces marini, 34, 8, 6.

Ὀψοφάγος, ὁ, obſoniorum adpetens, catillo, 12, 24, 2. *i. q. λίχνος ibid.*

Ὀψωνιάζειν; *ὀψωνιάζεσθαι ὑπό τινος*

τινος, ſtipendium accipere ab aliquo, 23, 8, 4.

Ὀψωνιασμὸς, ὁ, ſtipendii diſtributio, ſolutio, 1, 69, 7. *οἱ ὀψωνιασμοὶ*, 1, 66, 7. 5, 64, 2.

Ὀψώνιον, τὸ, ſtipendium, 6, 39, 12. *τὰ ὀψώνια*, 1, 67, 1. &c.

Π.

Παγκρατιαστὴς, ὁ, 28, 16, 4.

Παγκράτιον, τὸ, 40, 6, 8.

Πάγος, ὁ, glacies, frigus; *πάγων ὑπερβολαὶ*, immodica frigora, 9, 15, 3.

Παιανίζειν, barbaricum cantum & ululatum tollere *ante pugnam*, 3, 43, 8. *n.* *Sic συμπαιανίζειν*, 2, 29, 6.

Παίγνιον, τὸ, carmen ludicrum, 16, 21, 12.

Παιδάριον, τὸ, 10, 47, 7 & 9. 15, 30, 10.

Παιδαριώδης, *de Timæo hiſtorico*, 12, 3, 1.

Παιδαριωδῶς, 27, 2, 10.

Παιδεύεσθαι πρὸς τὸ μέλλον, 2, 9, 6. *Gallice diceres*, recervoir une bonne lecon pour l'avenir.

Παιδικὸς; *τὰ παιδικὰ μαθήματα*, ſcientiæ quas pueri in ſcholis addiſcunt, 9, 21, 4. *παιδικὴ μέτρησις*, 34, 6, 8. *n.*

Παιδικῶς, puerili more, 3, 11, 7. *παιδικῶς ὅπως, vel παιδικῶς πως*, ratione quæ vel pueris obvia eſt, 9, 21, 9. *n.*

Παιδίσκος, ὁ, puer, *Ptolemæus Philometor*, 31, 4, 9. (*apud Athenæum.*) *conf. παιδίσκη.*

Παιδίσκη, ἡ, puella, 14, 1, 4. 14, 7, 6. (*eadem ἡ γυνὴ τοῦ Σύφακος, ibid.*) *τῶν παιδισκῶν in genit. plur. ſcribitur* 32, 12, 5. *quod* ancillarum *interpretatus eſt Valeſ. quæ ſi vera eſt interpretatio, ſicuti videtur, ſcribendum erat τῶν παιδισκῶν.*

Παιδομαθὴς περὶ τὰ πολεμικὰ, 3, 71, 6. 3, 89, 5.

Παιδοποιΐα, ἡ, liberorum procreatio, 6, 6, 2.

Παῖς; *οὐ παῖδες παίδων, ἀλλ' αὐτοὶ πρῶτοι*, 4, 35, 15.

Παλαίειν συμφοραῖς, συμπτώμασι, &c. conflictari cum malis, 2, 56, 6. 2, 57, 8. 4, 32, 2, 4, 45, 6. 5, 56, 2. *φυγαῖς καὶ ἀναδασμοῖς*, vexari, 4, 81, 13.

Παλαιὸς; *τὸ παλαιὸν, adverbialiter*, olim, priſcis temporibus, 6, 7, 4. 6, 20, 9. 6, 25, 3.

Παλαιστὴ, ἡ, *vel ὁ παλαιστὴς*, palmus, menſura quatuor digitorum, 1, 22, 4. — „*vid. Perizon. ad Ælian. Var. Hiſt. XIII. 3.*" *Ern.*

Παλαιστὴς, ὁ, luctator, *ὥσπερ ἀγαθὸς παλαιστὴς*, 40, 5, 8.

Παλαιστιαῖος, palmaris, palmi menſuram habens, 6, 23, 3 & 9. 8, 7, 6.

Παλαίστρα, ἡ, 9, 20, 7.

Παλαιυχῖος, *Fragm. gr.* 10.

Παλίγκυρτος, *ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, Suid. Fragm. gr.* 99.

Παλιμπροδοσία, ἡ, ſimulata proditio qua fallimus eum qui de proditione nobiſcum egit, proditio proditione punita, 96, 4. *n.*

Πάλιν, porro, tum vero, deinde, 10, 21, 2. & *ibi Adn. T. V. p.* 626

6. 10, 45, 5. *n.* *Sic* *ἀποπλεῖν εἰς* Τύρον, 5,
. *non debebat* Tyrum
claſſe redire *verti*, *ſed*
ulterius Tyrum cum
proficiſci, *vel* rurſus abire
claſſe & Tyrum proficiſci.
commode contra *verti-*
vide 10, 9, 1. *n.* 10,
&c.
ρμεῖν πρὸς τὰς τῶν
γδονίων ἐλπίδας, recur-
, 3, 8.
κη, ἡ, τῆς τύχης, con-
fortunæ, 15, 7, 1. *n.* *cf.*
ῥοια.
ροπος, in contrarium ver-
ἡ πρᾶξις παλίντροπον
νουσα τὴν προκοπὴν
ὑτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9.
ρόπου τῆς ἐλπίδος αὐ-
ποβαινούσης πρὸς τὰς
ζῆς ἐπιβολὰς, 14, 6, 6.
α; αἱ παλίῤῥοιαι, æſtus
adfluxus & refluxus ma-
lem ac αἱ πλῆμαι καὶ
πώτεις.) 34, 9, 5. 34,
ἡ παλίῤῥοια τῶν πρα-
ν, converſio rerum *in*
is, 1, 82, 3. *cf.* παλιν-

τος, retro ruens; πα-
α ὥρμησε τὰ θηρία,
, 2.
τια, τὰ; ἡ τῶν Παμ-
ων πανήγυρις, commu-
torum conventus, ſolen-
verſæ Bœotiæ feſtum, 4,
9, 34, 11.
ἰθης, maximus; παμμέ-
δρος, 5, 59, 4. σημεῖον
ιφρονος, 7, 8, 8. πρό-
, graviſſima dubitatio,
difficultas, 28, 11, 9.

Πάμφορος χώρα, fertiliſſima regio, 3, 17, 3. γῆ, 9, 41, 11. ἀγρὸς, 37, 3, 8.

Παναίσχρως *fortaſſe legendum ex codd. Vat. & Flor.* 4, 58, 11. *pro* πάνυ αἰσχρῶς.

Πανδημεὶ στρατεύειν, 2, 2, 7. 2, 20, 1. 4, 27, 2. διακινδυνεύειν, 2, 51, 3. ἀθροίζειν τοὺς Αἰτωλοὺς, 4, 16, 11.

Πάνδημος λαλιὰ, vulgaris ſermo, 3, 20, 5. 14, 7, 8. δόξα, gloria apud omnes, 32, 11, 8. 32, 15, 11. ἑορτὴ, feſtum publicum civitatis, *Spicil. lib.* 8. *n.* 2.

Πανδοχεῖον, τὸ, 2, 15, 5.

Πανδοχεὺς, ὁ, *vel* πανδοκεὺς, 2, 15, 6.

Πανευέφοδος (τόπος) ἐπὶ τὴν πόλιν, locus unde facile admodum impetus fieri in urbem poteſt, 4, 56. 6.

Πανήγυρις, ἡ, feſtum, ludi, ludorum ſolennia, *i. q.* οἱ ἀγῶνες, 31, 3, 2. *coll. vs.* 1. ἡ τῶν Παμβοιωτίων πανηγ. 4, 3, 5. 9, 34, 11. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις, 18, 29, 1. 18, 30, 1. τῆς πανηγύρεως ἀκμαζούσης, quo tempore celebrabantur *Nemeorum* ſolennia, 23, 10, 1. ἡ τῶν Ἀντιγονείων πανηγ. 30, 20, 3. *n.* αἱ πανηγύρεις, 4, 62, 2. ὥστε δοκεῖν ἐν πανηγύρει που διαιτεῖσθαι, ut videretur in feſtorum ſolennitate alicubi vivere; (*puta*, *ubi comeſſationi & compotationi indulgere ſolent homines;*) velut in mercatu *interpretatus eſt Valeſius*, 39, 2, 7.

Πανηγυρικῶς; πανηγυρικώτερον

ὁμῆς

διῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, ſic regnum adminiſtrabat, quaſi continuos celebraret ludos, 5, 34, 3. — „leviter et ad oſtentationem magis quam accurate." *Ern.*

Πανικὸν ἐμπίπτει αὐτοῖς, 5, 110, 1. 20, 6, 12. πανικῷ περιπεσόντες, 5, 96, 3.

Πανοπλία, ἡ, completa armatura, 3, 62, 5. 4, 56, 3. 6, 23, 1 *ſq.* 10, 20, 2.

Πανοῦργος, *in bonam partem,* callidus, ſagax, ingenioſus, 31, 20, 3. ἄνθρωπος δοκῶν εἶναι πανουργότατον τῶν ζώων, 5, 75, 2. 17, 15, 15. τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ. 40, 5, 8.

Παντάπασι νέος ὑπάρχων, 5, 34, 2. παντάπασιν θαυμάζειν τὴν ἀτοπίαν, 8, 11, 5.

Παντέλεια, ἡ, τῆς καταφθορᾶς, 1, 48, 9. *Iſtud vocab. fortaſſe Polybio reſtituendum,* 9, 27, 9. *pro* πολυτέλεια *quod ibi habent codd.*

Παντελῶς ὀλίγοι, oppido pauci, 14, 8, 13. παντελῶς ἀναγκαῖον, omnino neceſſarium, 1, 4, 4. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. *&c.*

Πάντη πάντως, 1) omni ex parte, usquequaque: χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ænea lamina duodecim digitorum ab omni parte, in omnes partes, (*in longitudinem & latitudinem,*) 6, 23, 14. πάντη πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, 24, 9, 3. *ubi in verſione latina adjicienda verba* omni ex parte. *Et interſerta conjunct.* πάντη καὶ πάντως, *de corvis in claſſe Duilii, qui* omni ex parte *imminebant navibus hoſtium*, 1, 23, 3. κοιλώματα πάντη πάντως ὡρισμένα, alvei certis finibus omni ex parte circumſcripti, 4, 40, 5. *n. ex noſtra emend. pro vulgato* πάνυ ἢ πάντως. 2) omnino, quovis modo; πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον, 25, 5, 9. πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν, 30, 17, 13. *Sic &* πάντη καὶ πάντως; ἡ τύχη ἐξαθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ τῆς ἀνοίας τῶν προεστώτων, 40, 5, 8. *Perinde eſt,* πάντη *ſcribas, an* πάντῃ, *ſed hoc rectius.*

Παντοδαπὸς, omnis generis; χοῦς, 4, 39, 9. παντοδαπὴ ὠφέλεια, omnis generis præda, 5, 8, 8. 4, 75, 8. *n.* παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως προσδεόμενοι, 1, 11, 2.

Πάντως, *vide* πάντη.

Πάνυ αἰσχρῶς *ſcripſi*, 4, 58, 11. *n. pro vulgato* πάντ' αἰσχρῶς. *cf.* πανάισχρως. *Adde Adn. ad* 4, 40, 5.

Πανώλεθρος; πανώλεθρον ποιεῖν τινα, funditus perdere aliquem, 15, 20, 8.

Παρὰ *præpoſitio,*

1) *cum Genit. periphraſi ce ponitur pro nudo genitivo vide* 3, 9, 9. *ibique Adn.* 3, 69, 13. *n.* πολυπραγμονεῖν τὰ παρὰ τῶν μαθηματικῶν, operam dare ſcientiis Mathematicorum, *vel* operam dare eis quæ a Mathematicis traduntur, 9, 19, 9. *niſi ex codi-*

n præſcripto delendus
articulus, *ut ſit* per-
i c mathematicis.
um Dativo, apud;
e eadem fere notione
ur ac ὑπὸ cum genit.
τὸ τῶν Γαισατῶν Φρό-
αρὰ τοῖς ἀκοντισταῖς
θη, 2, 30, 5. *n.* ὁ δεύ-
όλεμος, προσαγορευ-
ρὰ τοῖς πλείστοις Αν-
;, 2, 36, 2. *Alia ex-*
vide in Adn. ad 8,

um Accuſ. ſæpe Cauſ-
notat, *ſicut* διὰ; πα-
Φυλέησαν, cur, qua-
de cauſſa cladem acce-
1, 32, 4. μὴ παρὰ
δυνάμεων ἀποδειλία-
λὰ παρὰ τὴν τοῦ προ-
εὐλάβειαν, 3, 103,
ὰ τοῦτο συνέβη, quo
ſt ut, 3, 16, 6. παρὰ
βαίνει, cui fit? unde
11, 4. *&c.*
mpore; παρ' ὅλον τὸν
omnem vitam, 5, 10,
ὰ τὴν συνουσίαν, inter
m, 10, 35, 2. *n.* 23,
&c. Eodem pertinet
τὰ, (*ſcil.* τὰ πράγμα-
uod in unam vocem
tur παραυτὰ, ſtatim,
o, *quaſi* ipſa re præ-
, 95, 12. 5, 107, 5.
αρ' ἕκαστον, quavis
, quovis tempore;
de in ἕκαστος. *Ea-*
tione παρὰ *fortaſſe*
ato περὶ *ſcribendum*,
12. *n.* 5, 10, 6. *n.*
n uſui vicinus eſt ille,
ην τὴν πραγματείαν,

per totam hiſtoriam, 32, 8, 11. *de Situ;* juxta, ſecundum; τὸ μέρος τοῦ ὄρους τὸ παρὰ τὴν μεσόγαιον παρῆκον, 1, 56, 5. ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἰταλίαν κειμένῃ πλευρᾷ τῆς Σικελίας, 1, 55, 6. παρὰ θάλατταν, ſecundum mare, *ibid.* παρὰ πλάγια ſecundum latus, ad latus, 5, 7, 11. παρὰ τὴν λίμνην, *ibid. vs.* 10. παρὰ τὴν ἀπ' ἠοῦς πλευρὰν ἔχει ποταμὸν, 4, 70, 8. *&c.*

de Differentia, de eo quod abeſt, quod differt, quod deſideratur; παρὰ τρίμηνον ἔχουσι τὸ διαφέρον, differunt inter ſe tribus menſibus, 12, 12, 1. *Eadem ratio eſt dictionum*, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, parum abeſt, propemodum; *quas notavimus in* βραχὺς, μικρὸς *&* ὀλίγος. *Eodemque pertinet vulgatiſſima formula*, παρὰ μίαν, 3, 110, 4. *vel* παρὰ μίαν ἡμέραν, 6, 40, 9. *&c.* (*conf.* ἡμέρα) *ſcil.* ita ut interſit ſemper unus dies, *i. e.* alternis diebus; *unde lucem accipit id quod eſt* 7, 13, 6. παρὰ μίαν ἡμέραν Δημητρίου μὲν παρόντος, Ἀράτου δὲ καθυστερήσαντος, *i. e.* 'cum unus dies interjectus eſſet, quo aderat Demetrius, & nondum advenerat Aratus.

Interdum apud *ſignificat; qua notione cum Dativo proprie conſtruitur, ſed & cum Accuſativo; ut in illo,* παρ' αὐτὸν μεῖναι, apud ſe, ſui compotem manere, 11, 14, 3. *Quare &* 12, 16, 1. *ex li-*

brorum veſtigiis teneri potuerat παρὰ τὸν ἕτερον γεγονέναι, *quod in* τῷ ἑτέρῳ *mutavit Caſaub.*

παρὰ, præter, contra; παρὰ λόγον, 2, 38, 5. 12, 22, 4. παρὰ τὴν προσδοκίαν, 3, 68, 9. παρὰ δόξαν, 9, 16, 2. *n.* 2, 18, 6. *n.* &c.

παρὰ πόδας, *vide in* πούς.

παρὰ *perperam commutatum a librariis cum* περὶ 1, 69, 10. *n.* 1, 52, 1. *n.* 4, 33, 11. *n.* 5, 17, 5. *n.* 9, 20, 3. *n.* & *ibid. vs.* 4. *n.* 10, 2, 10. *n.* 10, 23, 1. *n.* (*ubi in Adn. pro* 1, 52, 4. *ſcribi debuit* 1, 52, 1.) 10, 35, 2. *n.* 10, 39, 8. *n.* *De locis* 1, 82, 12. & 5, 10, 6. *paulo ante dixi, in* παρὰ *cum Accuſ. de Tempore.* παρὰ & πρὸ *permutatæ inter ſe in compoſitione verborum*, 4, 25, 6. *n.* 4, 57, 3. *n.* 24, 8, 11. *n.* *Perperam* πᾶσι *habent libri pro* παρὰ, 8, 3, 5. *n.* 9, 19, 2. *adde* 8, 2, 9. *n.*

Παραβαίνειν, 1) παραβαίνειν εἰς Ἠλείαν, Eleam proficiſci, Eleam *urbem* adire, 4, 73, 7. 2) παραβαίνειν τὰ κοινὰ δίκαια, migrare, transgredi, violare, 2, 58, 7. τὰς συνθήκας, 7, 5, 1. 9, 36, 8.

χάριν τοῦ μὴ παραβῆναι τοὺς Ἀχαιοὺς εἰς ὁλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν, 38, 4, 3. *forſ.* προβῆναι.

Παραβάλλειν, 1) adponere, locare; *v. c. tela comportare,* & in proximo deponere *ut* in parato *ſint pugnantibus*, 1, 40, 9. *item* certo loco locare milites, *ſive in acie*, 1, 40, 7. *n.* *ſive in caſtris*, 6, 27, 3. *Tum* projicere, objicere, *ut* παραβάλλειν τινὰ τοῖς θηρίοις, 1, 84, 8. (*quod alibi eſt* ὑποβάλλειν.) παραβ. τινὰ τοῖς ὄχλοις, 45, 4, 2. παραβάλλοντες πλαγίους (*ſc.* τοὺς ἰδίους λέμβους,) συνήργουν ταῖς ἐμβολαῖς τῶν ὑπεναντίων, *i. e.* παραβάλλοντες πλαγίους ταῖς ἐμβολαῖς, συνήργουν αὐταῖς, lembos ſuos obliquos objicientes impreſſioni hoſtium, adjuverunt vim impreſſionis, 2, 10, 1. 2) παραβάλλειν τι πρός τι, conferre, comparare aliquid cum aliquo, 1, 2, 1. 12, 12, 1. 3) *neutraliter & reciproce;* παραβάλλειν εἰς πόλιν, conferre ſe in urbem, adire urbem, 12, 5, 1. παραβάλλειν εἰς τὸν κατὰ τὴν ἐνέδραν τόπον, (*i. q.* ἐπιβάλλειν) venire ad locum ubi locatæ ſunt inſidiæ, 16, 37, 7. παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα, cum in regionem opulentam deveniſſet, cum regionem opulentam intraſſet, 21, 8, 14. τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐν Μακεδονίᾳ (*id eſt*, εἰς Μακεδονίαν) παραβεβληκότων, 28, 15, [illegible] *n.* 4) *In pugna navali*, παραβάλλειν νηΐ, *eſt* navem cum navi conferre, navem navi hoſtili admovere a latere, *ſic* non ut roſtro percutias, ſed *ut* cominus pugnam ineas, transſcenſionem tentes, 1, 2[illegible] 9. (*ubi quod* κατὰ πρῷραν *dixit non tam* a prora, *quam* juxta proram *erat vertendum*)

2. *Conf.* παραβολή,
ad 15, 2, 13.
βάλλεσθαι, *proprie*
; *ſic* παραβ. τοῖς δει-
ngredi cum periculis,
ſe periculis, 10, 2,
cum præpoſ. πρὸς;
ν θάλατταν καὶ τὸ
ν παραβάλλεσθαι,
ri & cum coelo con-
contra mare & cœlum
ugnare, 1, 37, 7. *Sed*
iſſime abſolute uſur-
ſubintellecto puto no-
ς δεινοῖς *aut alio ſi-*
idem fere ſignificat
ινδυνεύειν *&* διακινδυ-
periculum adire, peri-
objicere, audere prælii
ntare, *&c.* ἐγίγνοντο
παραβάλλεσθαι καὶ
ομένειν ὑπὲρ τῆς πό-
, 41, 6. παρεβάλλετο
ροσεκαρτέρει, caput
riculo objectans, non
t ab incepto, 1, 70, 2.
ι τῶν ἀναβαινόντων
ραβαλλομένων, auda-
endentium & periculo
ientium, 7, 17, 5. πο-
λλίους ἀφορμὰς εἶχε
, ἡ Κλεομένης, πρὸς
αβάλλεσθαι καὶ τολ.
, 36, 2. *Sic & haud*
, 57, 3. *pro vulgato*
λόμενος *ex aliis codd.*
αλλόμενος *erat ad-*
um, quod Suidas ἀδε-
ρχόμενος, θαῤῥαλέως
interpretatur; &
ſtes Thucyd. IV. 57.
ριψοκινδυνεῖν *exponit.*
ſigillatim de prælii alea
culo *frequentatur*, 1,
54, 5. 1, 60, 7. 3, 89, 2. 3, 90, 6. 3, 94, 10. 3, 103, 5. *Sic &* παραβάλλεσθαι τοῖς ὅλοις, rei ſummam aleæ prælii committere, 2, 26, 6. 3, 94, 4.

Παραβιάζεσθαι τὸν χάρακα τῶν πολεμίων, vi perrumpere vallum, 22, 10, 7. παραβιαζ. περὶ πράγματος, vim adhibere ad aliquid perficiendum, 26, 1, 3.

Παραβλέπειν τι, non videre, non animadvertere, 6, 46, 6.

Παραβοήθεια, ἡ, ſuccurſio, auxilium; auxiliorum adventus; βραδεῖαι παραβοήθειαι, 5, 66, 1. 2, 5, 2. *n. ubi vulgo* βραχεῖαι.

Παραβοηθεῖν, adcurrere, *etiam ubi nulla opes ferenda eſt, ſed adgrediendus hoſtis; ut,* παρεβοήθουν τοῖς ἄκροις, ad ſumma juga adcurrebant, *tranſitu prohibituri Hannibalem*, 3, 94, 1. 3, 93, 9. *ſed ſigillatim* adcurrere ad ferendum auxilium, ſuccurrere, opem ferre; (*ſicut ſimplex* βοηθεῖν.) τινὶ, 1, 82, 10. τοῖς συμμάχοις, 10, 41, 1. τοῖς κινδυνεύουσι, 16, 4, 6. τοῖς τῇ πορείᾳ προσβάλλουσι, qui agmine montem adſcendebant, 3, 51, 6. *n. coll. vs.* 4. πρός τινα, 2, 54, 10. πρὸς τὸ δεόμενον, 1, 45, 7. 3, 84, 2. εἰς πόλιν, cum auxiliis advenire, occupare præſidio urbem, conjicere ſe in urbem defendendi cauſa, 2, 6, 1. 5, 71, 2. 20, 10, 5.

Παραβολὴ, ἡ, καὶ σύγκρισις, collatio *inter duas res inſtituta*,

tatio, comparatio, 1, 2, 2. 12, 23, 7. *συγκρίνειν ἐκ παραβολῆς*, 12, 28, 9. (*cf. παράθεσις.*)

ἐκ παραβολῆς προσμαχόμενοι, *in pugna navali*, *eſt* admotis, collatis inter ſe a latere navibus, *i. e.* cominus, e propinquo commiſſa pugna, 15, 2, 13. *n. non, at Erneſtus voluit*, impetu directo & adverſo, *quæ eſt ἐμβολή.* (*Conf. παραβάλλειν, & παρεμβολή, num.* 3.) *De παραβολῇ juvabit integrum Diodori locum, quem ad* 15, 2, 13. *laudavimus, huc adpoſuiſſe: τῶν κυβερνητῶν, ait, ἐκ παραβολῆς τὸν ἀγῶνα συνισταμένων, ὅμοιος ὁ κίνδυνος ταῖς ἐπὶ τῆς γῆς παρατάξεσιν ἐγίνετο. οὐ γὰρ ἐκ διαστήματος τοῖς ἐμβόλοις εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἐνέσειον, ἀλλὰ συμπλεκομένων τῶν σκαφῶν, ἐκ χειρὸς διηγωνίζοντο.*

Παράβολος, temerarius, periculoſus; *ἐπισφαλές ἐστι καὶ παράβολον*, 11, 20, 6. *ἐπισφαλεῖς καὶ παράβολοι πράξεις*, *Fr. gr.* 95. *παράβολος ἀγὼν*, periculoſum certamen, audaciæ plenum, atrox pugna, 1, 42, 13. 1, 45, 8. *εἰς τόπους ἑαυτὸν δεδωκέναι παραβόλους*, 4, 13, 9. *παράβολος τόλμα*, mira, inuſitata audacia, 1, 69, 4. 8, 17, 2. *ἡ τόλμα καὶ τὸ παράβολον τἀνδρὸς*, 3, 61, 6. *τὸ παραβ. τῆς αἱρέσεως*, audacia conſilii, 1, 20, 11. *καταπλήττεσθαί τινα τῷ παραβόλῳ*, 1, 46, 13. *παραβολώτερον ἀγώνισμα*, periculoſius, audacius certamen, 1, 58, 1. *τὰ παραβολώτατα τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων*, fortiſſima ejus facta, 10, 2, 4.

Παραβόλως, inſigni audacia, temerario auſu, cum magno periculo, 1, 14, 9. 1, 20, 14. 1, 39, 6. *παραβόλως διδοὺς αὑτὸν εἰς τοὺς κινδύνους*, 3, 17, 8. *παραβ. κινδυνεύειν τῇ τόλμῃ*. 16, 5, 6. magno auſu, confidenter, 9, 7, 1. *ſic παραβόλως καὶ τεθαῤῥηκότως*, 1, 44, 6. *παραβόλως χρῆσθαι τῷ πολέμῳ*, fortiter, acriter, 2, 47, 3. *τῇ ναυμαχίᾳ*, 16, 3, 7. *ὑπομένειν καὶ διακινδυνεύειν*, 1, 58, 3. *παραβόλως*, mirabiliter, mira ratione, 1, 58, 1. *Sic ἀνελπίστως καὶ παραβόλως διέφυγε*, 1, 23, 7. *vertere poſſis* miro modo, *ni malueris* non ſine periculo.

Παραβραβεύειν; *παραβεβραβευμένα κρίματα*, iniqua judicia corruptis pecunia judicibus, 24, 1, 12. *n.* — (*Similiter fere accipiunt Lexic[a] καταβραβεύεσθαι, apud Demoſth. Mid. p.* 70. *velut* [illegible] fraudari brabeo debito, atq[ue] ita injuria adfici; *cum clarum ſit, nil aliud ibi eſſe, qua[m] ignominia adfici, unde τῷ καταβραβευθέντι jungitur ἀ[τι]μωθείς.*" *Ern.*)

Παραγγελία, ἡ, imperium, ip[sa] actio dandi imperium; *τόπ[ος] ἐπιτηδειότατος πρὸς σύνο[δον] καὶ παραγγελίαν*, *de loco [ca]ſtrorum ubi prætorium [...]* com[...]

odiſſimus ad dandum im-
n militibus, 6, 27, 1.
ιέλλειν, imperare, jube-
nperium dare, *cum dat.*
ſin. 1, 25, 1. 1, 34, 1.
0, 5. 10, 42, 3. *ποιεῖ-*
παρήγγειλε τὴν ἀναζυ-
10, 49, 2. *& absque*
τίνο, παρήγγειλε τὴν
ν ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῶν
ιῶν, 10, 39, 4. *παραγ-*
ειν Φρουρὰς, indicere
lia, 20, 6, 2. *στρατείας,*
πᾶσι παρηγγελκὼς ἀπι-
αὐτῷ, monuerat omnes
ſi diffiderent, 9, 18, 9.
αραγγελθὲν, 10, 39, 2.
quo temere παρακελευ-
Caſaub.
γελμα, τὸ; διδόναι τὸ
γγ. imperium dare, im-
e, 10, 21, 9. 3, 86, 11.
εριφέρεσθαι τοῖς παρ-
λμασι, intelligere impe-
ducis, & illud exſequi
, 10, 21, 9. *ἐκ παραγ-*
ατος, juſſu imperatoris,
, 8. *τὸ τοῦ κελευστοῦ*
γγελμα, 1, 21, 2.
ειν τὰ χορήγια εἰς τόπον
, advehere, convehere,
neatus, *ut in parato &*
anum ſint, 1, 18, 5. 3,
. *Sic*, 5, 68, 2. *n. pro*
γίας παρεῖχον εἰς τοὺς
Γάζαν τόπους, haud
παρῆγον ſcribendum.
γειν τινὰ πρός τινα, ad-
e, deducere, 8, 20, 9.
es introducere *in arcem*,
2, 10. producere *in con-*
m, 3, 62, 3. (*quod παρ-*
αγεῖν dicit, 3, 63, 2.)
natum, 24, 1, 8. *in ju-*
dicium, 25, 8, 7. *Sic in paſ-*
ſiv. παραχθέντες εἰς τὰ πλή-
θη, 38, 4, 2.

Neutraliter & reciproce; *in re militari*, præterire, *de agmine*; *οἱ Λακεδαιμόνιοι θεωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως παράγουσαν τὴν δύναμιν*, 5, 18, 4. *in re nautica*; *παρῆγεν εἰς τὴν Ῥώμην*, Romam advectus eſt, Romam adpulit, advenit, 23, 14, 1. *παράγουσιν ἐπὶ τὴν Βοῦν*, 4, 44, 3. *cum Caſaub. verti* deflectunt Bovem verſus; *Erneſtus, locum hunc reſpiciens, ait „nautæ dicuntur παράγειν*, cum non recta curſum faciunt, ſed per anfractus, cedentes ventis, fluctibus.“ — *Imo vero nil aliud eſt παράγειν, niſi* navem admovere terræ; *conf. παραγωγή.*

παράγειν habent codd. nonnulli pro παρὰ γῆν, 4, 44, 7.

Παραγίγνεσθαι, adeſſe, advenire; *εἰς τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον παρεγένοντο*, 3, 8, 11. *θεωροῦντες τὴν παραγεγενημένην αὐτοῖς εὐδαιμονίαν*, 2, 18, 4. *n. ubi ſi vera ſcriptura, differunt* paululum *παραγεγενημ. & περιγεγενημ. ut hoc ſit* opes quas illi poſſidebant, *illud*, opes quas ſibi paraverant.

Παραγινώσκειν. *παρέγνωσαν eſt in codd. nonnullis*, 2, 12, 4. *n. pro παρενέγνωσαν. Cum operarum errore*, 3, 21, 5. *παρεγίνωσκον exaratum eſſet in editione Lipſienſi, pro παρανεγίνωσκον, in quod ibi libri omnes conſentiunt; Erneſtus,*

neſtus, eam ſcripturam pro vera habens, hæc poſuit in Lexico Polyb. — „παραγινώσκειν, prælegere, recitare, *ſc. teſtimonii cauſſa. παρεγίνωσκον πλεονάκις τὰς συνθήκας*, in diſceptatione cauſæ ſæpe recitabant verba fœderis; *quod tamen non ita intelligendum, ut παραγιν. ſit ſimpliciter* legere, *aut* recitare: *ſed ineſt vis lectionis factæ*, ut comparentur verba cum cauſſa, & inde colligatur, juſtum ſit de quo quærimus, nec ne. *vide de h. v. Cl. Taylor. ad Demoſth. T. II. p.* 469.“ — *Quæ adnotatio ad verbum παραναγινώσκειν, quod ſuo loco exhibemus, referri debet. Adde noſtram Adn. ad* 2, 12, 4. *Ceterum verior mihi videtur Reiskii ſententia, vim præpoſitionis παρὰ in hoc verbo non ponentis in comparatione inſtituta inter verba teſtimonii & inter rem de qua agitur, ſed in eo, ut lectio inſtituatur* coram, præſentibus eis quorum res agitur, & coram judicibus. *Quod ſi latine exprimere vim illius præpoſitionis velis*, prælegere *commodiſſime dixeris; in Germanorum idiomate eidem præpoſitioni exactius etiam reſpondet particula her, in compoſito verbo herleſen.*

Παραγράφειν; 1) definire, deſignare; *ſic ὅμηροι δέκα οἱ παραγραφέντες*, 21, 14, 8. *Ab ea notione verbi derivantur nomina ἀπαράγραφος & δυσπαράγραφος*, 16, 12, 10 2) obliterare, inducere, expungere, tollere, 9, 31, 4. n.

Παραγυμνοῦν; *ἐπειδὴ παρεγυμνώθη*, cum palam factum, cognitum eſſet, quod ante erat obſcurum, 1, 80, 9. *ἡ τύχη παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας, Fr. gr.* 113.

Παραγωγὴ, ἡ; 1) *terminus tacticus;* adductio militum a tergo in frontem, ut novi ordines fiant; *ἡ ἔκταξις ἐφ' ἑκάτερον τῶν κεράτων (directio aciei in alterutrum cornu; conf. ſupra in ἑκάτερος) fit vel διὰ παρεμβολῆς, vel διὰ παραγωγῆς τῆς παρὰ τοὺς οὐραγοὺς*, 10, 21, 5. n. *cf. παραλλαγή.* 2) *in re nautica, ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν* eſt naves admovere terræ, 8, 7, 4 *ſq.*

τὰς τῶν πατέρων παραγωγὰς perperam olim 24, 8, 11. *n. pro προαγωγάς.*

Παραγωγιάζειν τοὺς πλέοντας, portorium, vectigal exigere a navigantibus, 3, 2, 5. 4, 44, 4. 4, 46, 6. *Videtur proprie eſſe*, cogere navigantes *πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν παραγωγὴν*, ad admovendam navem, ad adpropinquandum cum nave, *ſcil. ſolvendi vectigalis cauſſa.*

Παραγώγιον, τὸ, portorium, vectigal, quod ſolvere tenentur naves præter portum aliquem prætenavigantes, 4, 47, 3. *cf. verbum præc.*

Παράδειγμα, τὸ, exemplar ad cujus normam conficitur aliquid; *ταύτῃ (τῇ νηΐ) παραδείγματι χρώμενοι*, 1, 20, 15.

ἐποιή-

ταυτο τὴν ναυπηγίαν
νεῶν πρὸς παράδειγμα
οῦ Ῥοδίου ναῦν, 1, 59,
ῶν πολλῶν ἀποδεχομέ-
τό τε παράδειγμα καὶ
λόγους, 3, 63, 14. *Tum*
ulum quod ſtatuitur in ali-
quo corrigantur alii; πα-
γμα ποιεῖν τινὰ, 4, 23,
1, 28, 3. ὡς καὶ τοῖς
ς παράδειγμα εἶεν, *Fr.*
8. παραδείγματος καὶ
ν χάριν τῶν ἄλλων, 4,
.
ιγματίζειν τινὰ, (*i. q.*
δειγμα ποιεῖν) exemplum
quo ſtatuere; τοὺς τῶν
ν αἰτίους, 15, 32, 5. με-
μωρίας παραδειγματιζό-
, 2, 60, 7. τὸν Ἰσμα-
παρεδειγμάτιζον, ἀπο-
μενοι καὶ παρορῶντες,
lam ignominia notabant,
, 5. *n. ubi mendoſe vul-*
αρεδογμάτιζον. ἡ σύγ-
ης βουλομένη παραδει-
ίζειν τοὺς Ῥοδίους, ludi-
hominum exponere, 29,
παραδειγματιστέον ἐστὶ
ἰπανάστασιν τούτων, in
un exemplum punienda
ectio, 35, 2, 10. διὰ
ίας εὐεξίας παρεδειγμά-
τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν, ſua
edine traducebat, ini-
em faciebat & magis con-
ım illorum calamitatem,
m calamitati veluti in-
ar, 39, 2, 11.
ιγματισμὸς, ὁ, exemplum
in aliquo ſtatuitur, pœna
ta in aliorum exemplum,
o, 5. caſus quo quis lu-
hominum exponitur,

ignominioſa pœna, 30, 8, 8.
ignominioſa notatio, *quæ eſt*
in pœnis militaribus, 6,
38, 4.

Παραδεικνύειν, demonſtrare, 3,
21, 5. 21, 9, 6. oſtendere,
exponere, 4, 25, 3. 4, 28, 4.
παραδεικνύειν τινὰ ἀλλότριον
ὑπάρχοντα τῆς τῶν Ῥωμαίων
αἱρέσεως, publice notare ali-
quem ut alienum &c. 28, 3, 8.
Ἀτρεὺς τοῦ ἡλίου τὸν ὑπ-
εναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον
παραδείξας, qui demonſtravit,
docuit ſolis curſum &c. 24,
2, 6.

Παραδέχεσθαι; παραδεδεγμέ-
νοι τὸ ἔθνος, quia gentem in
amicitiam ſuam receperant,
38, 1, 8.

Παραδιδόναι, tradere, narrare;
περὶ τούτων ἀληθὴς παραδί-
δοται λόγος, 10, 28, 3. ἡ
περὶ τούτου παραδεδομένη
φήμη, 7, 1, 1. παραδιδόναι
τὴν ἐπ᾽ ἀρετῇ φήμην περί τι-
νος, 6, 43, 1. τόποι γνωρι-
ζόμενοι καὶ παραδεδόμενοι,
loca cognita & in hiſtoriis
commemorata, 5, 21, 5. πα-
ραδιδόναι ἑαυτὸν, *i. q.* ἐγχει-
ρίζειν ἑαυτὸν, tradere ſeſe, 1,
10, 1 *ſq.* 1, 21, 7. *coll.* 8,
1, 9. 4, 75, 5. δυσπαρα-
βοηθήτους αὐτοὺς (*i. q.* ἑαυ-
τοὺς) παραδιδόναι τοῖς πολε-
μίοις, hoſtibus ſeſe exponere
minime ad ſuccurrendum ſibi
mutuo paratos, 5, 22, 7. Dare
ſignum; πρὸ τοῦ παραδοθῆ-
ναι τὸ σύνθημα, priusquam
datum eſſet ſignum; 2, 68, 1.
niſi ἀποδοθῆναι *legendum,*
quod eſt aliàs legitimum: hac

in

in re verbum, quod & Erneſtus h. l. maluerat. Dare *occaſionem, facultatem, &c.* παρεδόθη τοῖς Ἀχαιοῖς ἀφορμὴ καὶ πρόφασις εὔλογος, 2, 52, 3. παρέδωκαν αὐτῷ οἱ καιροὶ ποιεῖν τοῦτο, tempora ei facultatem tribuerunt, per tempora licuit ei hoc ſacere, 3, 12, 4. *Sic* ὥρας παραδιδούσης, cum anni tempus daret facultatem, ſimulac per anni tempus licuit, 22, 24, 9. (*ubi quod in verſione poſui*, appetente jam vere, *a Caſaubono eſt, qui, ut ait Erneſtus,* παραδιδούσης ἑαυτῆς *intellexit.*)

(Παραδογματίζειν, *corruptum vulgo verbum*, 27, 1. 5. *n. pro* παραδειγματίζειν, *quod vide.*)

Παραδοξολογία, ἡ, rerum mirabilium & inſolentium commemoratio, 3, 47, 6. 3, 58, 9.

Παράδοξος, inopinatus, mirabilis, 1, 2, 1. *&c.* αἱ ἐπιφανεῖς καὶ παράδοξοι πράξεις, 1, 36, 3. παράδοξον τοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ πρὸς τὴν τοῦ λοιποῦ βίου προαίρεσιν τέλος ἐπιτεθεικὼς τῷ πολέμῳ, 5, 87, 7. νέμειν (δεῖ) μερίδα τῷ παραδόξῳ, inopinatis caſibus locum aliquem relinquere, 2, 4, 5. τὸ παράδοξον τῆς ἐλπίδος, ſpes inopinata, 1, 44, 5. τὰ παράδοξα γιγνόμενα, 9, 16, 2. *n. ex vulgata lectione, pro qua cum Reiskio* τὰ παρὰ δόξαν γιγν. *ſcripſi. Viciſſim pro* παρὰ δόξαν, *quod temere editum erat* 2, 18, 6, *ex codd. reſtitui* παραδόξου γενομένης τῆς ἐφόδου.

Παραδόξως, miro modo, præter omnium opinionem, inopinato, 1, 21, 11. 1, 24, 1. 3, 14, 5. *&c.*

Παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστιν ἡ φήμη παρὰ πατέρων, fama a majoribus accepta, 12, 5, 5. παραδοσ. τοῖς ἐπιγιγνομένοις γίγνεται ἡ δόξα, poſteris traditur memoriæ, 6, 54, 2. παραδόσιμον ἐποίησαν τὴν ἑαυτῶν δόξαν, famam nominis ſui reliquerunt poſteris, 8, 12, 11. παραδόσιμος στήλη, columna in qua aliquid memoriæ proditur, 12, 11, 9.

Παράδοσις, ἡ; εἰς μνήμην καὶ παράδοσιν ἄγειν τι, memoriæ & literis mandare, 2, 35, 5 & 7. ἐν παραδόσει ἔχειν τι, aliquid a majoribus traditum tenere, ſibi ſic traditum eſſe a majoribus, 12, 6, 1. 2) ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων παράδοσις, inſtitutio, 11, 8, 2. 3) ἐκ παραδόσεως λαμβάνειν πόλιν, deditione accipere urbem, 9, 25, 5. *opp.* κατὰ κράτος *ibid.*

Παραδοχὴ, ἡ, (*i. q.* ἀποδοχὴ, *quod vide,*) ſtudium, gratia, benevolentia, qua aliquis vel res aliqua a nobis excipitur; probare, ſtudioſe excipere vel accipere; ἡ αἵρεσις καὶ παραδοχὴ τῶν τοιούτων ὑπομνημάτων, 1, 4, 1. παραδοχῆς ἀξιωθῆναι καὶ πίστεως, 1, 3, 5. *coll.* 2, 56, 1. εἰς τοῦτ' ἦλθε παραδοχῆς, eo pervenit gratiæ, tanto ſtudio acceptus eſt, ita ſe probavit, 6, 2, 14. *coll.*

ι. 13. *Hinc correxi*
χῆς ἀξιωθήσεσθαι,
gato παροχῆς. 8, 13, 2 *n.*
ιεῖν; *vide in* παρατρέ-

ή, ἡ ἐκ παραδρο-
i transitu, velut in trans-
22, 17; 2: *opp.* μετ'
σεως, *ibid.*
ιάτιος πόλις, - ι; 20, 6.
; 4.
ις, ἡ; 1) adpositio; ἡ
ομάτων παράθεσις, ad-
, adjicere, edere nomi-
rum, 3, 36, 3.
ositio in vicinia, vici-
v. c. urbis, 5, 24, 5. *n.*
ιμιγνύμενοι κατὰ τὴν
θεσιν Κελτοί, 2, 17, 3.
, 18, 4. *n.* ἡ ἁπάντων
ἄλληλα συμπλοκὴ καὶ
θεσις, connexio & con-
, positio alterius juxta
n, 1, 4. 11. περὶ τοῦ-
ναλλὰξ καὶ κατὰ πα-
ιν τοῖς Ἰβηρικοῖς ποιεῖ-
ὴν ἐξήγησιν, hæc alte-
& conjunctim cum re-
iſpanicis commemorare,
e invicem ponendo res
& res Hiſpanienſes, 4,
ὅταν ἐκ παραθέσεως
ὲρ ἐκείνων ποιησώμεθα
, 39, 2, 15. *Rurſus*
ntur ἐναλλὰξ *&* ἐκ πα-
σεως, 1, 86, 7.
ις 3) collatio, compara-
uæ inſtituitur duas res
ſe collocando, *aut* ſibi
m opponendo; ἅτε τῆς
θέσεως ὁλοσχερῆ τὴν
ρὰν ἐχούσης, inſtituta
o, comparatio maximam
iat differentiam, 29, 9,

15. *coll. vs.* 12. ἐκ παραθέσεως καὶ συγκρίσεως, 16, 29, 5. ἐκ παραθέσεως συνθεωρεῖν καὶ συγκρίνειν, 3, 92, 5. 2, 18, 4. ... 62, 11. 6, 46, 9. ἐντρεπόμενοι τὸν ἐκ παραθέσεως ἔλεγχον, veriti ne comparati cum eo ignaviæ arguerentur, 35, 4, 14. *Hinc &* e contrario, e diverſo, *commode interdum verti poteſt formula* ἐκ παραθέσεως, *velut* 4, 30, 6. 7; 12, 3. 16, 22, 1.

4) depoſitio, repoſitio *commeatuum, pecuniæ, & ſimilium*, adparatus; ἡ τοῦ σίτου παράθεσις, 3, 69, 2. τῶν χορηγιῶν, (*vel* χορηγίαν *malis*) 3, 17, 11. τῆς χορηγίας, 10, 19, 2. *n. quo de loco hæc monuit Erneſtus: „eſt* apparatus copiarum; *h. l.* pecuniarum, *& videtur legendum* αὐτῷ, Scipioni; *genitivus eſt in* χορηγίας." — αἱ εἰς τὰ στρατόπεδα παραθέσεις, adparatus in uſum exercituum, horrea militaria, 2, 15, 3. 3, 102, 10. *neque enim opus eſt ut ab hac acceptione vocabuli diſcedamus* 2, 15, 3. *ibique cum Erneſto* præbitionem *intelligamus, quæ fit (inquit) in exercitus, cum carnes & ſimilia præbentur.*" — θέλοντες ἐκδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν Ῥοδίων καὶ τοὺς θησαυρούς, 26, 7, 7. *Sic in re Medica*, ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, depoſitio, collectio aquæ intercutis *in homine hydropico*, 13, 2, 6 ...

5) ad-

5) adpoſitio ciborum in menſa, & *per metonym.* ipſi cibi adpoſiti, fercula; *διάκονοι αἱ τὰς παραθέσεις φέροντες*, 31, 4, 5.

[illegible] *αἱ τῶν φίλων παραθέσεις*, 9, 22, 10. *n.* & *in ſing.* 9, 26, 1 & 10. — „*ſunt* ſuggeſtiones amicorum, *ut e tota ſerie diſputationis patet. Male Valeſius:* amicorum gratia.“ *Ern.*

Παραθήκη, ἡ, depoſitum; 33, 12, 4 & 9. *i. q. παρακαταθήκη ibid. vs.* 2.

Παραινεῖν *cum infinit.* (*omiſſo caſu perſonæ*) 1, 79, 13. 1, 80, 3 *ſq.* *παρῄνει λέγων ὡς* &*c.* 38, 4, 9. *cum Dativ.* *παρῄνεσαν ἑαυτοῖς*, 1, 81, 4. *παρῄνει τοῖς ἐν τῇ πόλει*, 5, 4, 7. *Sic* 10, 38, 10. *θαρρεῖν αὐτοῖς παρῄνει e mss. tis reſtituendum pro αὐτούς.*

Παραίνεσις, ἡ, cohortatio, oratio qua quis hortatur (*ad pacem*,) 5, 103, 9. *αἱ παραινέσεις*, monita, 3, 14, 10.

Παραιρεῖν, e medio tollere; *παρῃρηκὼς πᾶν τὸ στασιῶδες τῆς δυνάμεως*, 1, 9, 6.

παραιρεῖσθαι, *in Medio*, auferre; *τί τινι* 1, 18, 9. 15, 1, 1. *τί τινος* 5, 3, 7. *τὴν ἐλπίδα τινός*, 3, 17, 5. 4, 51, 6. *πόλιν*, 2, 46, 2. *τὸν σῖτον*, 10, 42, 5.

Paſſiv. ἐπὶ τῷ σφίσι παρῃρῆσθαι τὴν χορηγίαν, 15, 1, 1. (*τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃρεῖτο*, 16, 8, 6. *n.* *ubi corrupte vulgo omnes παρῃτεῖτο, quod in παρεῖτο debuerat mutari.*)

Παραιτεῖσθαι, deprecari; *τὰς πληγάς*, 31, 7, 3. *non ſolum pro ſe, ſed & pro alio, ut τὴν αἰκίαν, τὴν τιμωρίαν,* (*pro Giſcone*) 1, 80, 8 *ſq.* *παραιτεῖσθαι τινὰ μέρος τι τῶν ὀψωνίων*, deductionem partis alicujus petere ab aliquo, 1, 66, 5. 1, 67, 1. *παρῃτεῖτο τὴν τοιαύτην ὁρμήν*, deprecatus eſt illud hominum ſtudium, 10, 40, 6. *παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν καὶ τὸ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον*, 4, 18, 11. *τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων*, 22, 8, 10. *παραιτήσασθαι τὴν σφετέραν ἄγνοιαν*, *ex Caſaub. emend. pro παραστήσασθαι*, 22, 24, 5. *n.* deprecari errorem, veniam erroris impetrare.

παραιτεῖσθαι τινὰ vario modo dicitur; παραιτεῖσθαι τὸν Ἀνδρόμαχον, deprecari, intercedere pro Andromacho, petere ut is ipſis condonetur, 4, 51, 1. *παρῃτεῖτο τοὺς Ἀχαιούς, ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν*, deprecatus eſt Achæorum favorem, *vel* excuſavit ſe apud Achæos, *Fragm. hiſt.* 1. *τοὺς ἄρχοντας παρῃτήσατο, πρὸς δὲ τὸν Ἄρατον καταλύσας*, magiſtratuum invitationem deprecatus eſt, declinavit, 5, 27, 3. *παραιτησάμενος Ἔφορον*, ſi Ephorum excepero, 5, 33, 2.

Eſt et ubi παραιτεῖσθαι pro ſimplici verbo αἰτεῖν vel αἰτεῖσθαι uſurpatum videri poſſit; v. c. παρῃτήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτάς, Fragm. hiſt. 52.

quod

men an Polybii ſit fra-
am dubitari poteſt.
ud Noſtrum, 4, 7, 4.
illa, μηδὲ καθάπαξ
λόμενοι παραιτεῖσθαι,
etatus ſum, cum ne
ndo quidem tranſitu co-
e: *intelligens nempe*
δὸν παραιτεῖσθαι ex
entibus. At fortaſſe
iter verbum hoc con-
otione aut ei vicina
accipi, qui ne in ani-
quidem induxerunt de-
i. e. excuſare factum;
iam rogare. *quemad-*
idem Noſter alibi
jam quo loco) ait,
ἶτο συγγνώμην τινὰ
deprecatus eſt ut ſibi
etur, ut venia ſibi da-
quam quam in hac ipſa
dictione compoſitum
ἶτο pro ſimplici valere
Superiori loco, 4, 7,
cebonus, non ſatis vi-
ta notione, prædicta
ſic vertit, ne ipſis qui-
ctum ullo modo recu-
.
τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρ-
ex vulgata olim
16, 8, 6. *n. Vide ſu-*
παριέναι.
ς, ἡ, deprecatio, 40,

, *i. q. αἴτιος*, auctor,
cauſſa; *τοῖς πλείστοις*
παραίτιος πέφυκε γε-
18, 24, 3. 9, 34, 4.
, 2. *παραίτιοι γεγό-*
τοῖς ἐλευθερίας, 23,
Fæm. τοῖς δὲ καὶ τὰς
είας ἐπανορθώσεως

γίγνεσθαι παραιτίας, 5, 88, 3. *ubi tamen vereor, ne aut παραίτια legendum ſit in neutro genere. aut παραιτί-ους. Fæmininum genus etiam reperiri lib. 5. c. 4. ait Erneſtus; ubi tamen fruſtra quæras; nec alium locum nos in ſchedis noſtris enotavimus. Neutrum, παραίτιον*, cauſſa, 4, 57, 10. 5, 75, 2.

Παρακάθημαι; *κατὰ πάντα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης στρατό-πεδα παρακαθήμενα*, ſedentes, locati, diſpoſiti exercitus, 9, 44, 2.

Παρακαθιέναι *τοῖς σώμασι διὰ τὸν κόπον*, corporum contentionem remittere, 35, 1, 4.

Παρακαλεῖν, advocare, 2, 20, 1. cohortari, monere; *παρακα-λέσας τὰ πρέποντα τοῖς και-ροῖς τὰς δυνάμεις*, 1, 60, 5. 2, 64, 1. 4, 80, 15. *παρα-καλεῖν ἐπὶ τὰ χείριστα*, 38, 1, 4. *παρακαλοῦντες σφᾶς αὐτούς*, 1, 61, 1. 3, 19, 4. 4, 58, 6. 5, 71, 1. 18, 6, 6. *& absque σφᾶς, eadem notione, παρακαλέσαντες αὐ-τούς, (i. q. ἑαυτούς)* 3, 84, 10. *eademque notione in paſſ. παρακληθέντες* (cohortati ſe invicem, *i. q. παρακα-λέσαντες σφᾶς αὐτούς*) *ἔδω-καν σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν* Ῥωμ. *πίστιν*, 2, 11, 5. *n. Pro παρακαλούντων*, , 433, 8. *alii παρακολουθούντων habent.*

τὰ παρακαλούμενα, poſtulata; *συγχωρεῖν, συγκατατί-θεσθαι τοῖς παρακαλουμέ-νοις*, 4, 29, 3. 15, 5, 10.

Sic pro προκαλουμ. 25, 9, 6. *haud dubie* παρακαλουμ. *legendum; conf.* 26, 1, 3. 4, 64, 3. *&c. tum Adn. ad* 24, 8, 11.

Παρακαταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἵππων, deſcendere de equis (*de equitibus qui pedibus pugnant,*) 3, 65, 9. 3, 115, 3. *Fr. hiſt.* 13.

Παρακαταβάλλεσθαι ψήφισμα, in medium proponere decretum, 4, 25, 6.

Παρακαταθήκη, ἡ, depoſitum, 33, 12, 2. ἐν παρακαταθήκῃ διδόναι, velut depoſiti loco dare, fidei alicujus committere (*filiam,*) 4, 74, 5. *Conf.* παραθήκη.

Παρακατατίθεσθαί τινα εἰς πίστιν τινὸς, aliquem fidei alicujus committere, 15, 26, 3.

Παρακατέχειν, inhibere, retinere *intrare conantem*, 5, 26, 10. cohibere, reprimere *impetum alicujus*, 5, 67, 11. 18, 5, 6. *iram alicujus*, 15, 25, 3. retinere, detinere, *in urbe, in captivitate*, 1, 66, 5. 4, 51, 3. 4, 64, 3. cohibere, τὸν ἴδιον θυμὸν, 15, 4, 11. ἑαυτὸν, 38, 5, 2.

Παρακεῖσθαι, adjacere, finitimum, vicinum eſſe, 2, 48, 1. 4, 30, 3. 4, 38, 7. 5, 34, 7. οἱ παρακείμενοι ταῖς ἀναβολαῖς, qui juxta viam habitant qua adſcenduntur Alpes, 3, 51, 13. 3, 66, 7. ἡ παρακειμένη πύλη, vicina, proxima porta, 7, 16, 5. 7, 18, 6. 8, 31, 4. οἱ παρακείμενοι φίλοι, amici qui alicui adſident, qui aliquem adſectan-

tur, familiares, 40,
qui *in concilio* proxim
dent *regi*. 4, 24, 2.
ρακείμενα, fercula quæ i
ſa adpoſita ſunt, 3, 57,
κατεργαζ. τὸ παρ
νον, *mendoſe vulgo*
11. *n. pro* πρόκειμενο

Παρακελεύειν, *i. q.* κελ
παρακαλεῖν, jubere,
monere, 7, 16, 2. *cum*
tivo, 16, 20, 8. *Sic*
Medio, παρακελεύεσθ
93, 9. 5, 101, 7. 7,
cum Accuſ. 10, 14,
Paſſ. τὰ παρακελευ
poſtulata (*ſicut* τὰ παρα
μενα) 9, 37, 3. τὸ π
λευσθὲν, *neſcio unde,*
rat Caſaub. 10, 39, 2
παραγγελθὲν *in quod*
tiebant codd. noſtri cum

Παρακελευσμὸς ἐναγώνι
hortatio, adclamatio acr
lis fit in pugna, 10, 12,

Παρακινδυνεύειν, (*i. q.*
βάλλεσθαι) fortunæ
tentare, prælio rem com
re, 3, 89, 2. 3, 90,
κινδυν.)

Παρακινῆσαι *codex Vrb*
4. *pro* παρορμῆσαι, *ſe*
dubie ex epitomatoris
nio.

Παρακλείειν; τοῦτον μὲν
σπάσαντες ἀπὸ τοῦ
που παρέκλεισαν, incl
ſive in carcerem conje
ſi ſana lectio, 5, 39, 3

Παράκλησις, ἡ, hortatio, pos
petitio, preces, obteſtati
οἷον παρακλήσεως πρ
ἀπόστασιν, ἀλλ᾽ ἀγγέλου
ἐδεήθησαν, 1, 72, 4. πα

ιώσεις καὶ παρακλή- 67, 10. μετ' ἀξιώ- ῆ παρακλήσεως ποιη- τοὺς λόγους, 22, 7, 2. ὶς παρακλήσεις μηκέ- ακαλεῖν μηδ' ἀξιοῦν .ους, ἀλλὰ δεῖσθαι με- ύων, 30, 4, 5.

ικὸς, cohortatorius; ἡ ὸς πολλοὺς καὶ παρα- ὺς πρὸς τὸν Δημήτριον νη λόγους, 24, 2, 9. ικὴν τε καὶ παρακλη- ιησάμενοι (*de legatis s agitur*) τὴν πρὸς χαιοὺς ἔντευξιν, ora- & benignam & horta- 28, 3, 10. 28, 4, 1.

ζειν, deflorefcere, 6,

ῖν, excubare, excubias τῷ στρατηγῷ, apud ιrem, 6, 33, 12. 6, παρὰ τὸν χάρακα, vallum, 6, 35, 5. πα- πρώτην σημαίαν, 6,

υθεῖν, *cum dativo rei*, erſequi & adſequi ali- *il. mente*, intelligere, gnoſcere, 1, 12, 7. *it.* 12. 3, 32, 2. 10, *Conf.* συμπαρακολού-

ὴ, ἡ, 1) devectio, o *commeatuum*, 10, geſtatio *vallorum*, *meris geſtant milites*, 4. 2) trajectio *per vel mare; active*, 3, *neutraliter*, 3, 43, 3. ακομισθὴν ἐκ τῆς Κα- ς τὴν Μεσσηνίαν ποι- , 5, 5, 3. 6, 49, 7.

Παρακομίζειν, advehere, convehere, *commeatum*, 1, 52, 5. 3, 60, 4. 8, 36, 3. τὶ μεθ' ἑαυτοῦ, aliquid ſecum ferre, geſtare, portare, 18, 1, 1. trajicere per flumen, per mare, *activa notione, cum accuſ.* (*i. q.* περαιοῦν) 3, 46, 5. 5, 109, 2.

παρακομίζεσθαι, *in Paſſivo*, trajicere, *ſignif. neutrali*; παρεκομίσθη εἰς τὰς Συρακούσας, 1, 52, 6.

Παρακοπὴ, ἡ, veſania, delirium, 40, 3, 2.

Παρακόπτειν; τῶν ζώων μέλη παρακεκομμένα, conciſa membra, 10, 15, 5.

Παρακούειν τινὸς, neglectim audire, non audire aliquem, *ſcil. ut opem non feras quærenti, roganti*, 2, 8, 3. 5; 15, 2. 4, 3, 11. 5, 35, 6. 24, 10, 9. τῶν λεγομένων, 7, 11, 9. παρακούειν τῶν παραγγελλομένων, non obtemperare, 26, 2, 1. *&* περὶ τοῦ *cum infin.* 30, 18, 5. παρακούεσθαι, *Paſſ.* non audiri, 5, 35, 5. 30, 18, 2.

Παρακρέμασθαι; μέρη παρακρεμάμενα καὶ μακρὰν ἀπεσπασμένα τῆς βασιλείας, partes quæ ſunt velut adpendices regni & longius remotæ, 5. 35, 10.

Παρακρούειν, decipere. *Paſſiv.* παρακρούεσθαι ὑπό τινος, 34, 5, 2. περί τινος, decipi in aliqua re, 24, 3, 3.

Παραλαμβάνειν ἀρχὴν, ſuſcipere magiſtratum, 1, 8, 4. 3, 70, 7. τὸν λόγον, (*quod aliâs & μεταλαμβάνειν dicit*) ex-

 cipere,

cipere, ſuſcipere ſermonem, 33, 16, 9. πόλεις, in deditionem accipere, 2, 54, 12. 4, 63, 4. 4, 65, 6. 4, 78, 13. 6, 13, 6. *Sic* οἱ παραληφθέντες ἄνδρες, 3, 69, 2, *ſunt* captivi qui ſe hoſti tradiderant.

τῶν συμπτύντων μερῶν τῆς ἱστορίας τοῖς καιροῖς παραλαβόντες ἐπὶ βραχὺ, reſumentes paulisper ilias hiſtoriæ partes *&c.* 6, 58, 1.

παραλαμβάνοντες περὶ αὐτοῦ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἐμπειρίαν, quum de eo (*Alexandro*) acceperimus, fuiſſe *a puero* uſu imbutum rerum bellicarum, 12, 22, 5. *Sic* παρειλήφαμεν, 6, 5, 5. *Qua notioni verbum* παραλαμβάνειν *reſpondet verbo* παραδιδόναι, memoriæ prodere, *& eſt velut ἐκ* παραδόσεως λαμβάνειν.

Παραλείπειν τι, omittere, prætermittere, 1, 1, 1. 2, 35, 4. 8, 13, 1. *&c.* τιμωρίαι παραλελειμμέναι, 1, 79, 4. — „*ſi lectio ſana eſt*, exquiſita ſupplicia, nova, *ab aliis nondum uſurpata.*“ *Ern.*

Παράληψις, ἡ, τῆς ἀρχῆς, ſuſceptio, aditio magiſtratus, 2, 3, 1. τῆς πόλεως, abſtractio, ablatio *urbis*, *& per metonym.* poſſeſſio, 2, 46, 2.

Παραλία, ἡ, ora maritima, 1, 37, 2. 2, 5, 2. 2, 6, 7. 2, 14, 11. 3, 91, 4. 4, 65, 10. 10, 1, 4. *Pro vulgato olim* παλαιᾶς, 3, 118, 2, παραλίας *reſtituimus; (ubi vide Adn.) & rurſus* παραλίαν, 12, 2, 8. *pro* παλαιάν.

Παράλιος, ἡ, *ſcil.* χώρα *s.* γῆ; τὸ μῆκος τῆς παραλίου, 3, 39, 3.

Παραλλαγὴ, ἡ, diverſitas; ἡ ἐξ ἀμφοῖν παραλλαγὴ, differentia quæ eſt inter utroſque, 6, 7, 3. περὶ τὴν ἐσθῆτα μεγάλας ποιεῖσθαι τὰς παραλλαγὰς, longe diverſo a ceteris & præſtantiore veſtitu uti, 6, 7, 5. μεγάλης οὔσης παραλλαγῆς περὶ ταῦτα, 23, 3, 9.

παραλλαγὴ (*ex notione qua capitur verbum* παραλλάττειν 3, 60, 2. 5, 14, 3. *& alibi) poteſt ſignificare* præterire, circumire; *& mendoſum vocab.* παραλογῆς, 10, 21, 5. *quod in* παραγωγῆς *mutavit Caſaubonus, utique non ſine veri ſpecie videri poteſt ex* παραλλαγῆς *corruptum.*

Παραλλάττειν, 1) præterire præter aliquem; παραλλάττειν τινὰ καὶ διακλείειν, 3, 60, 12. τὴν πόλιν, præter urbem præterire, 5, 14, 3. 5, 80, 4. τὸν ποταμὸν, prænavigare (*juxta oram maris*) præter fluvium, 15, 2, 8 *&* 10. 2) τῇ διαφορᾷ τοῦ καθοπλισμοῦ πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν πολὺ παραλλάττειν, longe præſtare, anteire, 18, 8, 2. 3) *Paſſ.* παραλλάττεσθαι, inſolitum eſſe; διὰ τὸ παρηλλάχθαι τὴν ἔξοδον πρὸς τὸν εἰθισμένον καιρὸν, quoniam ille exitus inſoliti aliquid habebat, collatus cum conſueto tempore, 5, 56, 11. παρηλλαγμένον τῆς συνηθείας, alienum a conſuetudine, 7, 17, 7.

ἰδίαν

τι καὶ παρηλλαγμένον,
ὑre aliquid & inſolens, 3,
. οἱ ἔχοντες παρηλλα-
ν τι καὶ διάφορον τόπον,
, 12, ξένη καὶ παρηλ-
ένη ἐπιφάνεια, 2, 29, 1.
να, κραυγὴ παρηλλα-
, 7, 7, 4. 8, 32, 5. τὸ
λαγμένον τοῦ ἐπιχειρή-
, inſolentia conſilii, 4,
1. *Conſ. Adn. ad* 1,

ηλος, parallelus, *uſitata Mathematicos notione*,
el ſuperficies æquis un-
intervallis ab alia di-
conſtruitur cum dati-
ροθέσθαι χάρακα παρ-
ον τῷ τείχει, 8, 34, 3.
παράλληλοι τῷ ποτα-
, 6, 6. προεβάλλοντο
παράλληλον τῷ τείχει,
, 6. *item cum genit.*
ον ἴσον καὶ παράλλη-
ν τοῖς λόφοις ὑποκει-
ἐπιπέδων, 9, 21, 10.
ubſtantive. ἡ παράλλη-
λ. γραμμὴ, linea paral-
um genit. 6, 41, 3.
Sed et diverſo prorſus
dem nomen uſurpatur,
us in eadem recta linea
qua notione contra-
eſt τοῦ ἐπαλλήλου,
otat res alias poſt alias
Sic ναῦς παραλλή-
ἐττειν *eſt* in eadem li-
teram juxta alteram lo-
aves, 1, 26, 11. τρία
παράλληλα, 22, 10, 2.
um eamdem lineam
ſpoſita. τριφαλαγγία
ληλος, 6, 40, 11. *n.*
aſtati, principes, triarii,
non alii poſt alios, ſed juxta
ſe invicem eadem linea ince-
dentes, *ut primus manipu-*
lus haſtatorum a ſuo latere
habeat primum manipulum
principum, & primum ma-
nipulum triariorum, & ſic
deinceps. Eodem modo, 11,
11, 3. τοὺς μισθοφόρους ἐξ
ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς
πρωτοπορείας παραλλήλους
ἄγων.

3) *Ea deinde notio a Spa-*
tio ad Tempus transfertur,
ut αἱ παράλληλοι πράξεις *ſint*
res *diverſæ* uno eodemque
tempore geſtæ, 14, 12, 1.
quas alibi καταλλήλους *dicit*;
vide Adn. ad 28, 14, 11.

Παραλογίζεσθαι; *in Med.* πα-
ραλογίσασθαί τινα, decipere,
1, 11, 4. 31, 9, 1. *Paſſiv.*
παραλογιζόμενοι τοῖς λογι-
σμοῖς, decepti, 16, 10, 3.

Παραλογισμὸς, ὁ, fraus, 1,
81, 8.

Παράλογος, (*oppoſ.* κατὰ λό-
γον, *vide* 2, 38, 5) αἱ παρά-
λογοι τῶν βαρβάρων ἔφοδοι,
irruptiones barbarorum temere
ſuſceptæ, *ni fortaſſe intelligi*
debet inopinatæ, 2, 35, 6. τὰ
παράλογα τῶν ἔργων, imma-
nia facta, ab omni ratione ab-
horrentes, (*a rebellibus in*
bello Africo patrata,) 2, 1, 3.

Παραλόγως; εἰκῇ καὶ παραλό-
γως, temere & præter ratio-
nem, 1, 74, 14. ἐκ τοῦ ζῆν
παραλόγως ἑαυτοὺς ἐξῆγον,
ſine cauſa, temere, deſpera-
to conſilio, 40, 3, 5. inopina-
to, 1, 71, 2. 4, 12, 13. πα-
ραλόγως καὶ ταὐτομάτῳ κατ-

ὀρθῶν τὰς ἐπιβολὰς, 10, 2, 5.

Παραλύειν; 1) ſolvere, & ſolutum detrahere, amovere; *παραλύσαντες τὰ πλάγια τῶν γέῤῥων*, 8, 6, 9. *παραλύειν τοὺς ταρσοὺς*, *in pugna navali*, detergere remos *navium hoſtilium*, 16, 4, 5 & 14. *πεντήρεις παραλελυμέναι τοὺς ταρσοὺς*, quibus demti erant remi, 8, 6, 2. *In pedeſtri pugna*, *παραλελυμένου τοῦ λαιοῦ κέρως*, 11, 14, 6. *non male quoad ſententiam Caſaubonus*, cum eorum acies cornu lævo eſſet imminuta; *nempe*, cui erat demtum & detractum præſidium *mercenariorum*, *qui latus ejus tegere debuerant.*

2) eximere, liberare aliquem rei alicujus neceſſitate; *παραλύειν τινὰ τῶν ὀφειλημάτων*, remittere alicui debita, 26, 5, 3. *τῶν φόρων*, 20, 13, 3. *n. ubi παραλύσειν ex conject. ſcripſi, pro vulgato παράλυσιν. παρέλυσεν αὐτὸν τῆς δικαιολογίας*, remiſit ei neceſſitatem per ſe ad ſingula reſpondendi, 24, 2, 4. *τῆς δαπάνης*, 28, 11, 5. (*pro quo eſt ἀπολύειν*, 12, 5, 3.) *Sic in Paſſ. τῆς στρατείας παραλυθῆναι*, eximi militia, *i. e.* militandi neceſſitate, 12, 5, 2. *τῆς λειτουργίας*, immunem eſſe a miniſtrandi neceſſitate, 6, 33, 10. *παραλελῦσθαι φόβου*, 30, 4, 7.

3) *παραλύεσθαι*, *de* ſolutis corporis aut animi viribus; *παρελύοντο*, languore membra eorum ſolvebantur, viribus deficiebant, 11, 24, 5. *σωματικῇ δυνάμει παραλελυμένος*, corporis viribus debilis, corpore infirmus, 32, 22, 1. *σωματικῇ δυνάμει παραλυόμενος ὑπὸ τραυμάτων*, 16, 5, 7. *ἕστασαν ἄφωνοι πάντες οἱονεὶ παραλελυμέναι καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς*, 20, 10, 9. *Hinc perſpecte Caſaub.* 36, 5, 3. *ἐξ αὑτῆς οἱονεὶ παρελύθησαν correxit*, *pro παρεληλύθεισαν*, *quæ emendatio notanda ad Suidam Küſteri in* Ἀλογία. *Simul & corporis & animi vires & facultates fortunæ intelliguntur*, 1, 58, 9. *τὴν δύναμιν παρελέλυντο*, fracti erant viribus.

παραλελυμένην τὴν ἀρχὴν minus recte dat codex Flor. 4, 34, 5. *pro καταλελυμένην.*

Παράλυσις, ἡ, τῆς ψυχῆς, demiſſio, fractio animi, 31, 8, 10. *Vulgatum olim παράλυσιν*, 20, 13, 3. *in παραλύσειν mutavi.*

Παραμένειν; *παρέμενον ἐπ' ἴσον ταῖς ψυχαῖς*, nihilominus animis fortiter durabant, reſiſtebant, nihil de animorum ardore remittebant, 2, 30, 7. *n.*

Παραμήκης, oblongus; *παράμηκες τρῆμα*, 1, 22, 6.

Παραμιλλᾶσθαι; *ταύτῃ παρημίλληται τοὺς ἄλλους*, hac parte cum ceteris contendit, æmulatus eſt, alios omnes ſuperare ſtuduit, 12, 11, 4.

Παραμυθεῖσθαι τινὰ, conſolari, 15, 29, 10.

Παρα-

αγινώσκειν, legere, co-
omnibus legere, prælege-
a, 12, 4. n. 3, 21, 5. n.
f. παραγινώσκειν.
όμημα; τὰ παρανομήμα-
improbe facta, 24, 8, 2.
ομία, ἡ, ſcelus, flagi-
, 1, 7, 4. αἱ παρανομίαι
ωα, injuriæ, 3, 6, 13.
ανομίας βωμὸς, 13, 37, 10.
ομος; παράνομόν τι πράτ-
καὶ παράσπονδον, 1,
5.
αίειν, abſol. errare, 12,
ſed proprie cum genit.
τῆς ἀληθείας, aberrare
itate, 3, 21, 9. n. 10, 2,
2, 7, 5. πολὺ παραπ.
ἀληθ. 17, 14, 11. Sic
παραπ. τοῦ δέοντος, 4,
2. τοῦ καθήκοντος, 30,
τοῦ σφετέρου συμφέ-
ς, 21, 12, 6. εἴ τι πα-
παικε τῆς συνηθείας, ſi
adverſus morem conſue-
peccaſſet, 15, 19, 4. conf.
πίπτειν. Mendoſe vul-
παραπταίουσι legebatur
παραπαίουσι, 3, 21, 9.
αν; τὸ παράπαν, omni-
τῷ προεμένῳ τὸν τόπον
φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ
ρείας, aut omnino qui de
lio profugiſſet, 1, 17, 11.
ν μονάρχων ἀσφάλεια τὸ
παν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐ-
κεῖται, 11, 13, 8. ἐπε-
το τὸ παράπαν οὐδὲν, eſ-
m eſt omnino nihil, 5,
1. οὐ τὸ παράπαν, omni-
on, nullo modo, neuti-
, 1, 15, 6. 5, 66, 7. 5,
.
terdum abeſt articulus,
ſed perperam, ut videtur,
partim librariorum errore,
partim editorum. μηθ' ὑπάρ-
χοντος τὸ παράπαν ἐγγρά-
φου τοιούτου μηδενὸς recte
editum eſt ex Bav. 3, 26, 4.
ubi articulum alii codices
omittunt. Rurſus 8, 11, 1.
ubi deſiderabatur artic. in
cod. Peireſc. dabat eum Sui-
das. Perperam abeſt ab
omnibus, 5, 60, 7. n. Adde
11, 12, 3. n. 11, 13, 4. n.

Παραπέμπειν, τινὰ, negligere,
omittere, contemnere aliquem,
30, 17, 17. 32, 9, 9. 32, 10,
3. τὶ, inobſervatum præter-
mittere aliquid, 10, 5, 9. ſi-
lentio prætermittere, 23, 7, 1.
38, 2, 5.

Παραπετανύειν; ἡ παραπεπε-
τασμένη αὐλαία, 33, 3, 2. n.

Παραπέτασμα, τὸ; 33, 3, 2. n.

Παραπίπτειν; 1) accidere, in-
cidere, occurrere, advenire,
irruere, & ſimil. παραπεσού-
σης αὐτῷ βραχείας ἀφορμῆς,
incidente, oblata levi occaſio-
ne, 1, 55, 6. καιροῦ παρα-
πεσόντος, 1, 75, 9. 11, 16,
1. 12, 6, 5. πλοῦ παραπε-
σόντος, cum navigationis op-
portunitas, proſper ventus ei
contigiſſet, 4, 57, 6. πᾶν τὸ
παραπῖπτον ἐκ τῶν καιρῶν,
quidquid ex tempore, pro tem-
porum varietate, incidit, 9, 2,
5. & nude πᾶν τὸ παραπί-
πτον, quidquid inciderit, quid-
quid tempus poſtulaverit, 3,
12, 6. Sed rurſus πᾶν τὸ
παραπῖπτον, 3, 51, 5. quid-
quid obviam veniſſet; & eo-
dem modo πᾶν τὸ παραπε-
σὸν

τὸν οἱ, 11, 5, 5. ἀνελπίστως παρέπεσεν ἔς τινα σκηνὴν, incidit, forte devenit in aliquod tabernaculum, 15, 28, 4. (*ubi vereor ne minus recte in Adnot.* παρέπεσε evaſit *ſim interpretatus.*) παραπεσού-σης ἐκ Μεταποντίου βοηθεί-ας εἰς τὴν ἄκραν, cum accidiſſet, præter ſpem adveniſſet in arcem auxilium, 8, 36, 1. ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, quibus etiam promte auxiliarum advenientibus, adcurrentibus 31, 17, 2. *Rurſus* εἰς πόλιν παραπίπτειν, 4, 80, 9. in urbem (*amicam, vel ſuam,*) ſe conjicere cum exercitu, *ut ibi a perſequente hoſte tutus ſis*, 4, 80, 9. *ſed & hoſtili*ter irruere, irrumpere in urbem, 2, 53, 6. 6, 55, 1. *Sic* impetum facere, irruere *in hoſtium caſtra*, 3, 117, 8. *conf. Adnot. ad* 3, 115, 11. *Adde* παρεισπίπτειν.

2) prætervehi, prætercurrere, præterlabi; ἅμα τῷ παραπεσεῖν τοὺς διώκοντας, καὶ τὸν τόπον γενέσθαι ἔρημον, 11, 15, 2.

3) aberrare a veſtigio, a via; πᾶν τὸ παραπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *Et tropice,* παραπίπτειν τῆς ἀληθείας, (*ſicut* παραπαίειν) 12, 7, 2. *n.* τοῦ καθήκοντος, 8, 13, 8. *& nude* παραπίπτειν, errare, 18, 19, 6. *conf.* παράπτωσις.

Παραπλεῖν, *abſol.* prænavigare, 1, 25, 1. ulterius provehi, 5, 3, 4. παραπλ. τινὶ, juxta aliquem navigare, comitari; *ſic quidem Ern. cum Caſaub. ego vero* navibus advenire ad aliquem *interpretandum putavi*, 31, 26, 15. *Conf. tamen* ὁ παράπλους.

Παραπλήσιος, ſimilis; ἴδιόν τι καὶ παραπλήσιον συνέβη ἑκατέραις, 1, 7, 1. παραπλήσιόν τι πάσχειν, ὡς ἂν εἰ *&c.* 1, 4, 7. ἔστι παραπλ. ὡς ἂν εἰ, 11, 28, 8. παραπλ. τι πάσχειν τοῖς ἐρῶσι, 1, 14, 2. *Sic & alibi cum dativ.* παραπλήσιοι τοῖς ἐνεργοῦσι, 1, 4, 8. *n.* ταῖς ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψήφοις, 5, 26, 13. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια, 3, 111, 11. 5, 11, 3. 9, 16, 3. *adde* 1, 22, 7. 1, 28, 11. *&c. Sed & cum genit.* παραπλήσιον πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον συντελεῖσθαι, 1, 23, 6. *n.*

Fœmin. παραπλησία, 2, 18, 8. 3, 19, 10. 6, 31, 10. *ſed & ἡ* παραπλήσιος χρεία, 6, 31, 4. αἱ παραπλήσιοι δυνάμεις, 1, 37, 8. *adde* 5, 6, 3. 5, 100, 10. 6, 7, 5. 8, 9, 1.

παραπλήσιον *abſque artic. adverbialiter, pro* παραπλησίως, *aut pro* τὸ παραπλησ. *cum artic.* 4, 40, 10. 3, 33, 17. *cf. Adn. ad* 1, 4, 8.

Παραπλησίως, ſimiliter, *cum dativo*, 1, 42, 1. *Corrupte dederant libri* ἐν οἷς παραπλησίοις, 5, 12, 7. *n. Viciſſim ſæpius Adverbium hoc perperam poſuerunt librarii pro Adjectivo: v. c. pro* παραπλησίαν *codex Bav.* 2, 18, 8. *pro* παραπλήσιος *omnes*, 6, 47, 9. (*conf.* 1, 4, 7.) *rurſus pro* παραπλησίους *omnes*, 6, 7, 2.

Παράπλους, ὁ, navigatio præ-

τς

...ιν, 5, 97, 8. ἐν τῷ
...λῳ, 2, 11, 13.
...ος, ἡ, ſcil. ναῦς; vel
...ve, παράπλους, ὁ καὶ
...ris quæ aliam comitatur,
..., 65. n.
...ας in ſuperioribus
ſubinde junctis vocibus
...m, pro παρὰ πόδας,
vide in πούς.
...ίζειν, impedire, 2, 28,
...ſſiv. παραποδίζεσθαι,
7. 16, 4, 10.
...πή ἡ, comitatus præ-
...ei honoris cauſſa, 15,
30, 9, 13. ſed & de-
captivi. 30, 9, 18.
...πὸς ναῦς, navis præſi-
...quæ comitatur onera-
1, 52, 5. τούτοις (τοῖς
...ταῖς) ἠτοίμαζον δύο
...ς παραπομπούς, 15,
ubi quidem minus recte
παραπόμπους penacute
, quod & in noſtram
...rrepſit.
...εύεσθαι; παραπορευ-
ὑπὸ τὸν λόφον, iter fa-
infra præter collem, 2,
Præcipue cum παρὰ
...itur, ut παραπορεύε-
vel παραπορευθῆναι πα-
χεῖλος τοῦ ποταμοῦ,
, juxta, ſecundum, 3,
παρὰ τὸν χάρακα, 3,
adde 6, 40, 7. 10, 30,
...ουργοὶ παραπορευόμε-
...il. παρὰ τοὺς εὐζώνους,
...ῖς εὐζώνοις, comitantes
...tos, 10, 29, 4. Men-
vulgo παραπορευόμεναι
...ους, 9, 6, 3. n. pro
...ρευόμεναι.
...ρβεύειν; [illegible] quod
ſimplex πρεσβεύειν? vide 30,
18, 1. n.

„Παραπταίειν τῆς ἀληθείας, 3,
21. ut Herodianus VIII. 5.
dixit πταίειν τῆς ἐλπίδος,
niſi legendum παραπταίειν, ut
12, 5.“ Ern. Vide no-
ſtram Adnot. ad 3, 21, 91.
& ſupra in παραπταίειν.

Παράπτωμα, τὸ, erratum, pec-
catum, 9, 10, 6.

Παράπτωσις, ἡ, erratum, 16,
20, 5. τοῦ καθήκοντος, ab-
erratio ab officio, violatio of-
ficii, 15, 23, 5. (conf. Adn.
ad 3, 54, 5.) κατὰ τὴν τοῦ
διώγματος παράπτωσιν, dum
hoſtem longius perſequuntur,
11, 17, 3. (l. q. προπίπτειν,
ibid. vs. 4.) κατὰ τὴν ἐπὶ
τοὺς Κελτοὺς παράπτωσιν,
dum Gallos acrius perſequun-
tur, 3, 115, 11. n. ἡ παρά-
πτωσις τοῦ τόπου, ſitus loci
extra viam, 4, 30, 5. n.

Παραῤῥήγνυμι; παραῤῥαγὲν
mendoſe vulgo pro παρατεθὲν,
10, 32, 7. n.

Παρασημαίνεσθαι, 1) ex ali-
qua re tamquam e ſigno colli-
gere, intelligere; ἐξ ὧν πα-
ρασημήναιτ' ἄν τις τὴν κα-
τάπληξιν, 3, 90, 14. 2)
πάντα παρεσημαίνοντο, 16,
22, 1. improbabant interpre-
tatur Ern. cum Valeſio; nos,
omnia eius facta dictaque ob-
ſervabant, ſcilicet ut ea in de-
teriorem partem interpretaren-
tur, & carperent reprehende-
rentque. Eſt autem, ſicut
ἐπισημαίνεσθαι, verbum me-
diæ ſignificationis, quod et-
iam [illegible] poteſt. obſervare

cum

cum comprobatione & laude, *quæ notio in vocab. ſeq. obtinet.*

Παρασημασία, ἡ, obſervatio cum adprobatione conjuncta, laus, commemoratio honorifica; *γυνὴ ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας*, 23, 18, 1. *conf. verbum præced.*

Παρασιωπᾷν τι, ſilentio præterire, 2, 13, 7. 3, 15, 11. 9, 35, 7. *περί τινος*, 20, 11, 1. 10, 27, 7.

Παρασκευάζειν, parare, procurare; *non ſolum aliis, ut τοῖς φιλομαθοῦσι ῥᾳδίαν παρασκευάσομεν τὴν ἔφοδον*, 1, 13, 9. *τὰς χορηγίας ἑκάστοις παρεσκεύαζε*, 10, 20, 5. *&c. ſed & ſibi, ut αὐτοὶ δαψιλῆ τἀναγκαῖα σφίσι παρεσκεύαζον*. 1, 18, 5. *ubi παρεσκευάζοντο in Medio verbo exſpectaſſes. παρασκευάζειν cum duplici accuſ.* reddere aliquem talem; *τοὺς πολιορκουμένους εὐθαρσεῖς παρασκευάζων*, 1, 46, 13. *&c. item cum accuſ. & infin. ut παρασκευάζειν τινὰ βέλτιω βουλεύσασθαι*, facere ut aliquis meliora conſilia ineat, 30, 9, 21.

παρασκευάζεσθαι, in Medio, parare ſe, *vel* parare ſibi res; *παρασκευασάμενοι εἰς τὴν θέρειαν*, poſtquam paraſſent ſe, rebus præparatis in ſequentem æſtatem, 1, 25, 7. *Sed οὓς πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο*, 22, 27, 10. *n.* quos prius ipſe ſubegerat, *Caſaub. an*, quos jam antea ſibi adjunxerat?

Paſſ. παρεσκεύασμαι, notione activa, aut rec *παρεσκευασμένος ὀργ*[...] 7, 2. *παρεσκευασμέ*[...] *δυνατά*, poſtquam [...] (*ſcil. ſuis uſibus*) ad[...] 10, 37, 4. *παρεσκε*[...] *πρὸς τὸ μέλλον*, para[...] poſterum, 4, 61, 4. [...] *forte ex præcedentibu*[...] *ligendum pronomen τ*[...] *dem vero παρασκευά*[...] *dat codex Flor.*

Παρασκευή, ἡ περὶ τὰ [...] *κά*, cura rei bellicæ, [...] *& nude ἡ παρασκ*[...] *παρασκευαὶ*, belli ad[...] *cujuscumque generis*, [...] 11. 1, 17, 3 *&* 5 *&* [...] 19, 15. *&c.* (*Conf.* [...] *σκευή.*) *παρασκευὴν τ*[...] *ας πραγματείας vocat* [...] *bius* 3, 26, 5. *quan*[...] *προκατασκευὴν dicit*, [...] rationem *uberioris* [...] priæ ſuæ Hiſtoriæ.

(Παρασκοτίζειν; *παρ*[...] *σμένος ὑπὸ τῆς ἰδίας* [...] 12, 15, 10. *n.* excæcat[...] *temere ex Urſini ing*[...] *ctum verbum, pro* [...] *τισμένος, quod Polybi*[...] *reſtituendum.*)

Παρασπᾷν; *παρασπασ*[...] *ἐσφετερίσατο τοὺς* [...] *τούτους*, abſtraxit hæc [...] ſibi vindicavit, 18, 34, [...]

Παρασπονδεῖν, fœdus fr[...] fidem violare, perfidia [...] *ναὶ*, 1, 7, 8. 1, 10, 4. [...] 2. 3, 40, 10. 1, 7, 2. [...] *ρασπονδεῖσθαι ὑπό τ*[...] 43, 7. 5, 75, 3. *παρ*[...] *δημένος*. fœdere fract[...] tus, 2, 46, 3. 3, 15, 7

νδημα, τὸ, perfidia, fidei & fœderis, 2, 58, 7, 8. 5, 67, 9.
ſνδησις, ἡ, 2, 7, 5. 9,

νδος, 1, 7, 2. n. πα-
ν τι πράττειν καὶ πα-
δειν, 1, 70, 5.
σις, ἡ, *ſignificatio-*
nem a verbo παριστά-
παραστῆναι, *accipit*,
modis: 1) *Quatenus*
s παριστάναι τινὶ θάρσος, πίστιν, & πα-
vel παρέστη, αὐτῷ
θάρσος, πίστις, &
; *eatenus nomen* ἡ
τασις *idem ſignificat*
ἡ, θάρσος, πίστις,
er ellipſin eorundem
um, quemadmodum et-
ubinde nudum verbum
ῆσαι τινὰ *pro* παρα-
τινὶ ὁρμὴν *uſurpatur*,
, 53, 10. 23, 8, 13.
emadmodum v. c. πα-
ί μοι dicimus, ſcil. ἡ
γνώμη *&c. pro* per-
habeo. *vide Adn. ad*
Igitur παράστασις,
3. *idem valet ac* ὁρμή,
s, ſtudium, animi ar-
μὴ καὶ παράστασις, 3,
- *idem eſt ac* ὁρμὴ καὶ
ς *vel* καὶ προθυμία,
dmodum apud Suidam
τασις *exponitur* ὁρμή,
μία. *Sic* μετὰ παρα-
ως, 16, 33, 2. n. *idem*
ac τετολμηκότως *ibid.*
fortiter, intrepide. *Sed*
τασις ἐπὶ τούτοις εἶχεν
, 5, 9, 6. n. *eſt* perſua-
ncia eum tenebat.

2) *quatenus dicitur alicui* *quis* παρεστηκέναι τῇ διανοίᾳ *vel* τῶν φρενῶν, *eatenus nomen* παράστασις, *per ellipſin* *horum ſubſtantivorum ſignificat* animi alienationem, ſtuporem, furorem. *Sic* 5, 48, 7. *quamquam pariter ſicut* 3, 64, 14. *conjunguntur* παράστασις *&* ὁρμή, *recte prius vocabulum a Caſaubono* alienatio mentis *expoſitum videtur; nam* ὁρμὴ *quidem refertur ad proxime præcedens* ἐπιθυμία, παράστασις *vero ad id quod dixerat, fuiſſe eos* ἐκπλαγεῖς *& oblitos eſſe violentiæ fluminis, & ad id, quod mox adjicit, projeciſſe ſe perinde ac ſi divina quadam providentia fluvius eos foret adjuturus. In re ſimillima*, 3, 84, 9. διὰ τὴν παράστασιν τῆς διανοίας *dicit. Porro* 8, 23, 4. *&* 10, 5, 4. παράστασις *eſt* animi alienatio præ gaudio, lætitiæ cum ſtupore conjuncta. *Rurſus* 9, 40, 4. *eſt* furor, furioſum conſilium. *Confer* παραστατικός.

τῆς τοῦ στρατηγοῦ παραστάσεως *perperam vulgo legebatur*, 6, 31, 1. *pro* περιστάσεως. *Contra, pro* μειρακιώδη στάσιν, 10, 33, 6. *haud improbabiliter Reiskius* μειρακιώδη παράστασιν *legendum ſuſpicatus erat*, juvenilem impetum, ardorem, temeritatem.

Παραστάτης, ὁ, miles qui alteri a latere ſtat, 18, 12, 5. 18, 13, 8. (ἐπιστάτης, qui pone ſtat.)

ſtat:) *Metaphor.* adjutor, ſocius, 28, 4, 7. *i. q.* *συναγωνιστὴς*, *ibid.*

Παραστατικὸς, 1) *active;* *παραστατικὸν ἀγωνίας*, *id eſt* *ὃ παρίστησι ἀγωνίαν*, timorem, terrorem adferens, terribilis, 3, 43, 8. 18, 8, 1. 2) *neutraliter*, *de ſtatu mentis, quæ ſcil. eſt ἐν παραστάσει* (*conf.* *παράστασις*.) *οἱονεὶ παραστατικοὶ τὰς διανοίας ἦσαν*, veluti mente alienati erant, 18, 29, 10. *ἀποθηριοῦσθαι καὶ παραστατικὴν λαμβάνειν διάθεσιν*, efferari & plane furioſum fieri, 1, 67, 6. *Sed in mitiorem paulo partem accipiendæ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ παραστατικαὶ διαθέσεις, Fr. gr.* 38. *de* impetuoſa & feroci contentione, quæ in populi concionibus *ſæpe obtinet. Rurſus vero ὁρμὴ παραστατικὴ*, 33, 8, 5. *eſt* furioſus impetus. *τῆς ψυχῆς γενναιότητι λαμπρότερος καὶ παραστατικώτερος ἢ πρόσθεν*, animoſior, audacior, ferocior, 16, 5, 7.

Παραστατικῶς, 16, 28, 8. *n.* *ſi verbum ἐνώρμησεν teneas, erit* ferociter; *ſi ἐνήρμοσεν ex msstis reſtitutum Polybio malueris, quod utique verum videtur, erit* forti, confidenti animo. *ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς*, *Fragm. gr.* 10. acerbe & ferociter.

Παραστρατοπεδεύειν πόλει, obſidere urbem, 3, 17, 4. 2, 54, 6, *n.* *τοῖς πολεμίοις*, caſtra opponere hoſti, caſtra caſtris collata habere, 1, 56, 11. *n.*
2, 6, 3. 3, 112, 6. *conf.* 3, 68, 14. *n.*

Παρασύνθημα, *τὸ*, teſſera duplicata, ſignum duplicatum, 9, 13, 9. 9, 17, 9. *i. q.* *διπλοῦν σύνθημα ibid.*

Παρασύρειν, *τοὺς ταρσοὺς τῶν πολεμίων νεῶν*, 16, 4, 14. *quod alias eſt παραλύειν*, detergere remos.

Παρασχίστης, *ὁ*, perfoſſor parietum, 13, 6, 4. *n.*

Παράταξις, *ἡ*, ordinatio, inſtructio aciei, 6, 26, 11. 9, 20, 4. *n.* ipſa acies, *ſæpe; velut τὸ μεταξὺ χωρίον τῶν παρατάξεων*, ſpatium inter duas acies, 15, 12, 3. juſtum prælium; *ἐν ταῖς προγεγενημέναις παρατάξεσι*, 1, 40, 1. *ἐκ παρατάξεως συμβάλλειν, διακινδυνεύειν*, 2, 21, 5. 2, 26, 8, 2, 70, 6. *&c.* *ἐκ παρατάξεως ἡττήθησαν*, 2, 51, 3 *εὐθέως μετὰ τὴν παράταξιν*, 30, 4, 2.

Παρατάττειν, aciem inſtruere; *ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν, παρέταξε* (*ſcil. αὐτὴν*) *πρὸς μάχην*, 1, 11, 13. *Sed in Medio potiſſimum ea notione frequentatur; παρατάττεσθαι, παρατάξασθαι, abſol.* 1, 9, 4. 1, 24, 10. 1, 87, 9. 3, 89, 1. 9, 36, 3. *τοῖς πολεμίοις*, aciem inſtruere adverſus hoſtem, acie confligere, juſto prælio confligere, 1, 39, 12. 1, 78, 10. 2, 19, 5. 9, 8, 2. *&c. & in Paſſ.* *παρατετάχθαι τοῖς Ῥωμαίοις*, 3, 48, 6. *Item παρατάξασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους, eadem notione*, 2, 1, 8. 2, 20,

1. Sed παρατάξασθαι τινος, de ſociis pugnæ r. 2, 18, 2. οἱ παρατεταγμένοι, qui ſtant in acie, in acie pugnant, 2,

παρατεταγμένων ἀπο. inſtructa acie ſeſe reci- 11, 16, 6, n. conſ. ἀπο-

ίνειν, neutr. παρὰ, por- iecta, prætendi, 6, 31, 5. 4, 6.

ρεῖν, 1) obſervare, in iorem partem, velut ex is; ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐν- ιν καὶ παρατηρεῖν, 17, παρετήρουν σφᾶς αὐ- ſe mutuo obſervabant, 9. παρατηρήσας ἐξ- οῦ βασιλέως, obſervans m occaſionem arripiens, 1, 1. Conf. Adnot. ad, 6. 2) cuſtodire locum m, 1, 29, 4. 3) obſer- & cavere; ταύτῃ παρα- ων τὴν εἰσβολὴν τῶν ντίων, 3, 77, 2. ſic δεῖ τὸ μέρος παρατηρεῖν, e adtendere oportet id- avere, 16, 14, 10. cf. φυλάττεσθαι.

ρησις, ἡ, inſidioſa obſer- 16, 22, 8.

θέναι, comparare inter- tur Erneſtus 4, 5, 4. amen nil aliud niſi adji- ſonat. παρατίθεσθαι, tdio; δευτέρας τραπέ- παρετίθετο πολυτελεῖς, , 11. τὰ χρήματα παρ- ιτο εἰς τὰς ἰδίας ἐπιβο- depoſuit, repoſuit, reſer- 3, 17, 10. ὁ παραθέ-

μενος, qui depoſitum alteri credidit, 33, 12, 3. Conf. παράθεσις, & παραθήκη.

Paſſ. τὸ παρατεθὲν, quidquid adponitur, 10, 22, 7. ubi vulgo παῤῥαραγέν.

Παρατολμᾶν, cæca audacia in periculum ruere, Fr. gr. 102.

Παρατρέχειν, παραδραμεῖν, prætertire; 1) τὶ, ſilentio præterire aliquid, 10, 43, 1. 2) τινὰ, anteire, ſuperare; παραδραμεῖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοὺς ἄλλους, 32, 11, 2. 32, 15, 12. 3) οὐ παρατρέχει αὐτοὺς ἡ διαφορὰ, ἀλλ' ἐπισημαίνονται τὸ γιγνόμενον, non eos præterit diſcrimen, non inobſervatum relinquunt, 6, 6, 4. ἀνεπιστάτως αὐτὸν παρέδραμε τὸ ῥηθὲν, 10, 40, 5. cf. ἀνεπιστάτως.

Παρατρίβεσθαι, abſol. inimicitias agere, altercari inter ſe, 9, 11, 2. πρός τινα, infenſum eſſe alicui. ἐκ τινῶν, quibusdam de cauſſis, 4, 47, 7. obtrectare alicui, infenſum ſe gerere, 16, 22, 6. 27, 13, 6.

Παρατριβὴ, ἡ, offenſio, inimicitia, 2, 36, 5. 4, 21, 5. 21, 13, 5. 23, 10, 4. 24, 3, 4. ἐκ τινῶν, ob, ex, 31, 5, 2.

Παράτροφος, ὁ, ſervus qui domi altus eſt cum liberis noſtris, 40, 2, 3 & 5. n.

Παρατυγχάνειν; παρατυχόντες πλοίῳ, incidentes in navem, obviam habentes navem, 4, 6, 1. τὸν παρατυχόντα κτείνειν, obvium quemque, 10, 15, 4. ὁ πλείστοις κινδύνοις παρατετευχὼς, qui plurimis præliis

liis interfuit, 12, 27, 8. *ſic* παρατυγχάνειν τῇ μάχῃ, 3, 70, 7. 12, 17, 1. παρατετευχότες τοῖς καιροῖς, æquales, qui vixere cum res gererentur, 3, 48, 12.

Παραυτὰ, *i. q.* παραυτίκα, ſtatim, 10, 15, 4. ἡ παραυτὰ χάρις, 38, 3, 11. *cf.* 4, 32, 1. *conf. ſupra, in* παρὰ *cum accuſ. de Tempore.*

Παραυτίκα, ſtatim, 1, 60, 1. παραυτίκα μὲν εὐθέως, 35, 4, 13. παραυτίκα μὲν οὖν, ſtatim quidem, *i. e.* principio quidem, 8, 14, 3. τὸ παραυτίκα κατ' ἰδίαν λυσιτελὲς, præſens utilitas privata, 4, 32, 1. *cf.* 38, 3, 11.

Παραφαίνεσθαι; ὅπου εὐχείρωτόν τι παραφαίνεται, adparet, 1, 81, 3. *i. q. ſimplex* φαίνεται *ibid. vs.* 2.

Παραφθέγγεσθαι πρός τινα ὅτι *&c.* obiter mentionem facere apud aliquem, 28, 15, 13.

Παραφράττειν, ſepire, lorica præcingere, 10, 46, 3.

Παραφυλακὴ, ἡ, præſidium *urbis*, 2, 58, 1. 4, 17, 9. *cf.* προσφυλακή.

Παραφυλάττειν, 1) cuſtodire, tutari; παραφυλάττειν τὴν ἐκείνων ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν, 2, 58, 2. πόλιν, χώραν, tutari, in præſidio eſſe, cuſtodire, *de milite præſidiario*, 1, 59, 7. 4, 3, 7. 4, 73, 1. (*ubi* παραφυλάσσοντες, *cum* σσ, *pro* ττ.) *diſtinguitur vero a* φρουρεῖν, 17, 4, 6. *ut hoc ſit* præſidio tenere ad compeſcendos cives & in officio continendos, παραφυλάττειν *vero* ad tuendos. 2) παραφυλάττειν ὡς πολέμιον, obſervare ut hoſtem, 7, 3, 9. ἐνεργῶς παραφυλάξαι πρὸς τὸ μηνυθὲν, ſedulo obſervare omnia reſpectu ejus quod ex indicibus cognitum eſt, *vel* cavere ne *fiat id quod ſignificatum eſt*, 7, 16, 7. παρεφύλαττον τὸν ἐπίπλουν τῶν ὑπεναντίων, obſervabant, 1, 36, 9. παραφυλάττεσθαι τὴν χώραν, præſidio tutari regionem, 5, 92, 8. *Et idem quod* παρατηρεῖν; παραφυλάττεσθαι τοῦτο τὸ μέρος, obſervare hoc & ab eo ſibi cavere, 16, 14, 10. *Sic ubi* -- τοὺς δὲ παραφυλάττεσθαι φιλοτίμως, 1, 46, 4, *non debuit* obſervarentur *verti, quemadmodum cum Caſaub. fecimus, ſed* quod hi (*ſcil. Romani*) diligenter obſervarent caverentque, *nempe, ne quis in portum intrare poſſit*,

Παραχειμάζειν, hibernare, 2, 64, 1. 3, 33, 5.

Παραχειμασία, ἡ, 3, 34, 6. 3, 35, 1. 3, 78, 1. *&c.*

Παραχρῆσθαι τῷ σώματι, abuti corpore, 6, 37, 9. 13, 4, 5. *Adde quæ paulo poſt notamus in verbo* παραχωρεῖσθαι.

Παραχωρεῖν, cedere; παραχωρεῖν καὶ διδόναι τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν πόλιν, 4, 72, 6. τινὶ τῆς ἀρχῆς, cedere alicui magiſtratu *vel* adminiſtratione rerum, 4, 5, 1. τῶν ὅπλων, 3, 90, 11. (*i. q.* ἐκχωρεῖν *ibid. vs.* 10.) 5, 45, 2. τῶν τόπων,

28, 1, 5. τῶν ἀναγ-
2, 35, 6. πάντων τῶν
παραχωρεῖν τοῖς ἄλ-
12, 13, 11. 22, 3, 1.
αχωρεῖν, *abſol. eſt* dis-
, excedere, ſecedere,
; 3. *ſigillatim*, in ex-
abire, 26, 5, 1. *n.* 27,
n. ſed 28, 4, 9. *eſt* de
u decedere, abire, di-
rices aliis concedere.
αχωρεῖσθαι; κακῶς βε-
ς καὶ δοκῶν ἑαυτῷ πα-
ωρῆσθαι τὴν πρώτην
ν, 40, 1, 1. *n. Erne-*
um Valeſ. interpreta-
t, condonata ſibi eſſe
ætatis peccata. *Sed*
dubie ea eſt hujus loci
tia, quam cum Reiskio
n. expreſſi; at non in
error latet, ſed in ſe-
verbo, pro quo ſi
εχρῆσθαι *repoſueris,*
recte habebunt; quod
5. τῷ σώματι παρε-
το dixit. id nunc ἑαυ-
ρακεχρῆσθαι *dicit; &*
ρώτην ἡλικίαν *idem va-*
: eodem loco κατὰ τὴν
ν ἡλικίαν.
ς, ἡ, 12, 3, 5.
ῦν, imperium dare, *&*
um ab imperatore da-
petere ut per omnes or-
totius exercitus tranſeat,
utuo adclamare; σπουδῇ
γύων (*ſcil.* συναπτέον)
αρακαλοῦντες σφᾶς αὐ-
καὶ συνῆπτον τοῖς πο-
ς, propere adclamabant
ſcil. committendum eſſe
um,) & ſeſe mutuo co-
i prælium commiſerunt,

1, 76, 2. *n.* σπεύδοντες παρ-
εγγύων ἐπὶ τοὺς εἰσπεπτωκό-
τας, 7, 18, 4. *n. ſi vera ſcri-
ptura, erit ſententia*, feſti-
nantes adclamabant ſibi mutuo
imperium, *eundem eſſe* adver-
ſus eos qui in urbem irrupiſ-
ſent: *ſic poſt* παρηγγύων *in-
telligendum fuerit verbum*
ἄγειν *aut aliud ſimile, quem-
admodum in illa phraſi,* παρ-
αγγέλλειν τὴν ἔφοδον, 10,
39, 4. *intelligendum eſt ver-
bum* ποιεῖσθαι; *& quemad-
modum apud Xenoph. Cyrop.
II.* 3, 21. *ed. Zeunii, ad
verba* παρήγγειλεν εἰς τέτ-
ταρας τὸν λόχον, *verbum*
ἄγειν *pariter intelligendum.
Sed apud Polybium quidem
l. c. fortaſſe tranſpoſitis ver-
borum terminationibus le-
gendum* σπεύδειν παρεγγυῶν-
τες, adclamantes ſibi, feſti-
nandum adverſos eos qui in ur-
bem irrupuiſſent: *niſi* παρέγ-
γυᾶν ἐπί τινα *ſit* occurrere
ad reſiſtendum alicui, *ut vo-
luit Erneſtus cum aliis, quod
tamen mihi ſetus videtur.*

Παρεδρεύειν, in vicino adſidere & obſervare, 30, 5, 1. 29, 11, 10.

Παρείδειν; *vide* παριδεῖν.

Παρεῖναι, 1) adeſſe, advenire *vel* adveniſſe; ὅτι πάρεισιν εἰς Θετταλίαν, quod jam adſint in Theſſalia, adveniſſent in Theſſaliam, 18, 1, 1. ὡς ἂν εἴ τις παρείη μετὰ τῶν ὅπλων, 11, 28, 8. *ubi alii vulgo* παρήει, *perperam.* παρόντας λέγειν περὶ τούτων, 11, 28, 6. *ubi commodum*

foret

foret παριόντας, ſed & illud probum, eadem ſententia.

2) πάρεστι, licet, in promtu eſt; πάρεστι σκοπεῖν ἐκ τούτων, 1, 14, 9. 6, 45, 2, σκοπεῖν ἐν μέσῳ πάρεστι, 5, 9, 7. *Item* convenit, 9, 12, 5. *n. niſi ibi pariter altera ſignificatio teneri poteſt; ſed* 4, 27, 4. *n.* παρὸν τἀναντία ποιεῖν, *i. q.* δέον; *nempe* τοῦτο πάρεστι *intelligi poterit* hoc ſuo loco eſt, (*quemadmodum noſtro idiomate dicimus, cela eſt à ſa place,*) *i. e.* conveniebat, fieri debebat.

ἂν μὴ παρῇ τῇ συγκλήτῳ διαλύεσθαι, 21, 8, 10. *vertunt,* ſi pax ſenatui non fuerit probata. *vide Adnot.*

καθάπερ εἰς τὸν παρόντα τρόπον τινὰ (*f.* τόπον τινὰ) μὴ παρεῖναι, καὶ βλέποντας μὴ βλέπειν, 12, 24, 6. *n.*

τὰ παρόντα, *ſcil.* πράγματα, res præſentes; περιχαρεῖς τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. πῶς δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι, 1, 60, 6. *Sed* διακινδυνεύειν τοῖς παροῦσι, *i. q.* σὺν τοῖς παροῦσι, *ab* οἱ παρόντες, (*non* τὰ παρόντα,) eis copiis quæ ad manus ſunt acie confligere, 2, 64, 4. *Rurſus* τὰ παρόντα *ſigillatim de* malis rebus & periculoſis; *ut* εἴκειν τοῖς παροῦσι, cedere præſentibus malis, 1, 62, 5. 4, 35, 1. ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς παροῦσι, non cedere malis, fortiter congredi cum adverſa fortuna, 11, 2, 10. *n.* ὁμόσε στάντες *vel*) συστάντες) τοῖς παροῦσι, (*intellige* δεινοῖς *aut* κινδύνοις,) 30, 7, 3. *n. Sic* τοὺς Αἰτωλοὺς ἀδυνατήσοντας τοῖς παροῦσι, Ætolos nihil efficere poſſe in præſentibus periculis; 5, 7, 2. *n.* (*niſi ſupplendum verbum* βοηθεῖν *aut* ἀμύνειν, non poſſe ſuccurrere ſuis rebus; *quo tamen nil opus eſſe videtur.*)

Παραίρειν τὴν χεῖρα, inſerere manum, 18, 1, 13.

Παρεισάγειν, inducere, introducere, *in urbem,* 2, 7, 8. *in concionem,* producere in medium, 3, 63, 2. *item* importare *in urbem,* 1, 18, 3. *ſi ibi rectius dixeris* agere, abigere *in urbem, & de* pecoribus *intellexeris, quemadmodum* 6, 31, 13. τὰ παρεισαγόμενα θρέμματα *in caſtris.* εἰς τὴν σύγκρισιν, εἰς τὴν ἅμιλλαν παρεισαγαγεῖν, in comparationem, in contentionem adducere *aliquid cum aliis rebus,* 6, 47, 7 *ſq.* τοῦτο παρῆκται εἰς τοὺς βίους, in hominum vitam introductum eſt, 6, 56, 8. τὰς περὶ τῶν θεῶν ἐννοίας εἰς τὰ πλήθη παρεισαγαγεῖν, 6, 56, 12. μουσικὴν ἐπ' ἀπάτῃ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, introductam, inſtitutam eſſe inter homines, *ſive* ab hominibus, 4, 20, 5. τὰ προειρημένα πάντα παρεισήγαγον, inſtituerunt, 4, 21, 1 & 3.

Item, de poëta vel ſcriptore, inducente perſonas *vel agentes vel loquentes,* τὸν Ἀννίβαν ἀμίμητόν τινα παρεισαγαγόντες στρατηγόν, - - θεοὺς καὶ θεῶν παῖδας εἰς πραγμ.

μ. ἱστορίαν παρεισάγου- 3, 47, 7 *ſq.* *Adde* 5, 2, 9, 16, 1. 10, 2, 5.

ἔρχεσθαι, ingredi, 1, 7, 1, 8, 4. παρεισῆλθε λα- νυκτὸς ἐντὸς τῶν τειχῶν, 5, 3.

ιέναι, (a παρείσειμι) clam re, 5, 75, 8.

πίπτειν, εἰς πόλιν, clan- n, raptim ingredi, 1, 18, 8, 59, 8. εἰς ἄκραν, in ſe conjicere *cum præ-* tutandæ ejus cauſſa, 5, 14. irruere, irrumpere, *i conſilio*, 1, 19, 15. 2, 1. 2, 55, 5. 4, 57, 10. 1, 1 & 7. *Conf.* παρα- ειν.

βαίνειν ἐκ τῆς ἰδίας τά- , ex ordine ſuo (*in agmi-*) xcedere, 8, 28, 8. τοῦ ἥκοντος, ab officio rece- 12, 8, 1. τῆς πραγματ- , τῆς ἐξηγήσεως, digreſ- m facere in ſcribendo, ndo; ἀπὸ τούτων παρεξ- αν τῆς ἐξηγήσεως, τῆς μ. 2, 36, 1. 12, 12, 6. 1. 5, 13, 1. ἀφ' ὧν ὧν) παρεξέβημεν, 4, 9, εἰς ταῦτα παρεξέβην, digreſſionem feci, 6, 50, 1.

βασις, ἡ, digreſſio oratio- τὴν παρέκβασιν ἐντεῦ- ἐποιησάμεθα, 3, 9, 6. , 1. κατὰ παρέκβασιν, 7. 32, 16, 4. παρέκ- ν quam dicit 1, 15, 13, *ur eſſe uberior expoſitio i Belli Punici, quæ fuit ſſio a lege quam ſibi ipſe erat*; *cf.* 1, 13, 6 *ſqq.* r. 10 *ſqq.*

Παρεκτείνειν τὸν στόλον ἐπὶ μίαν ναῦν, in unam ſeriem in fronte porrigere claſſem, 1, 26, 15. παρεκτείνειν τῶν ἔργων τὰς κατασκευὰς, extendere, ulterius proferre conſtructionem operum, 1, 42, 9. τὴν δύναμιν, extendere aciem, 11, 12, 4.

Παρέκχυσις, ἡ, diffuſio aquarum, 34, 10, 4.

Παρελαύνειν, juxta equitare; παρήλαυνε παρὰ τὴν τάφρου ἐνεργῶς, 11, 17, 7. *n.*

Παρέλκειν, in longum trahere, procraſtinare, differre; παρεῖλκον (*non* τὴν εἰρήνην, *ſed* τὸ ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην,) ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, 5, 29, 3. *coll.* vs. 1. *Paſſiv.* τῶν ὀψωνίων παρελκομένων καὶ καθυστερούντων, cum differetur ſolutio ſtipendiorum, 5, 30, 5. παρέλκεσθαι πολὺν χρόνον, 23, 2, 11.

τὰ ἐκ περιττοῦ παρελκόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι, quæ ad artium diſciplinas forinſecus ſine neceſſitate trahuntur, ad rem ipſam non pertinentia, *ſed ad oſtentationem*, & *ut ſit garriendi materia*, 9, 20, 6.

Παρελκύειν, *i. q.* παρέλκειν; *ei* τὰ κατὰ τὸν κίνδυνον παρείλκυσε ὀλίγας ἡμέρας, 2, 70, 3.

Παρεμβάλλειν, *militare verbum; cum Accuſativo conſtructum, idem valet ac τάττειν*, 2, 28, 3 *ſq.* locare, collocare, *ſive in Acie*, *ut l. c.* & *ſæpe alias; ſic* τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας παρενέβαλε,

βαλε; 1, 33, 7. *σπουδῇ παρενέβαλον τοὺς πεζούς.* 2, 27, 7. *ἐφ' ἑκάτερα τῆς ὁδοῦ τοὺς ἱππεῖς παρενέβαλεν*, 2, 65, 10. *τὴν δύναμιν ἐν κόσμῳ παρενέβαλε*, 1, 32, 7. *adde* 2, 3, 4. 3, 72, 8. 3, 113, 2 & 4. 5, 53, 3 & 9. *&c. ſive in Caſtris*, *ut* 6, 28, 2. 6, 29, 6 & 8. 6, 30, 1. 6, 41, 2.

Abſolute, *absque accuſativo poſitum*, *vario modo uſurpatur. Plerumque* caſtra locare *ſignificat*, *ut* 1, 77, 6. 3, 110, 1. 5, 13, 8. 5, 20, 5. 6, 32, 6. *Sed &* aciem inſtruere; *ut παρενέβαλον εἰς ναυμαχίαν*, 5, 69, 7. *ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλε*, 18, 7, 3. (*nempe τὴν δύναμιν*; *quod ex vs. præced. intelligi poteſt.*) *Utro modo accipiendum ſit* 2, 25, 6. *n. haud ſatis adparet. Porro reciproce*, *intelligendo ἑαυτὸν*, *denotat* ſeſe collocare, locum in acie capere, & aliis jam ſtantibus ſeſe adplicare, *ut οἱ πεζοὶ ἐξ ἀσπίδος παρενέβαλλον*, 11, 23, 5. *ubi non differre videtur ab ἐπιπαρεμβάλλειν*, *quod ibidem proxime præcedit: & ibidem vs.* 4. *ubi mendoſe dant codices omnes ἐπιπαρεμβάλλοντας τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν*, *ſortaſſe per errorem transpoſita eſt præpoſitio*, *ut legendum ſit παρεμβάλλοντας ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν.* (*Conf. ἐπιπαρεμβάλλειν.*) *Item*, tentoria habere, locatum eſſe certo loco in caſtris, 6, 29, 2.

Denique · *παρεμβ*
idem quod ἐμβάλλειν
dere, hoſtiliter ingredi
nem cum exercitu;
(*τόπους*) *οὐδεὶς ἐτόλμη*
τερον στρατοπέδῳ πα
λεῖν, *ὁ δὲ οὐ μόνον ἐ*
μετὰ δυνάμεως, *&c.* 5,
παρεμβεβληκότων τῶ
τέρων στρατοπέδων εἰς
δουλίαν, 29, 7, 8.

Παρεμβολὴ, ἡ, 1) locatio
ſtris, locus quo quis te
habet in caſtris, 6, 28,
29, 1. 6, 31, 7. *tu*
caſtra, 3, 74, 5 & 9.
4. 6, 41, 9. 10, 35,
37, 7. 10, 38, 6.
1 *ſq. n. & ſæpe ali*
aciei inſtructio, aciei ra
32, 6. *ſigillatim*
frontis aciei per inte
nem ordinum, *quæ di*
tur a τῇ παραγωγῇ,
5. *n. tum vero ipſa*
ſtructa, 3, 73, 8. 1
3) *in pugna navali*
guuntur αἱ ἐμβολαὶ,
petus roſtro facti in na
ſtilem, & *αἱ παρεμβο*
5, 4. *παρὰ τὰς*
καὶ παρεμβολὰς
quodſi contuleris,
παρεμβολῇ · *ſupra in*
cab. & in Adn. ad 1
dicta ſunt, *vix dubit*
παραβολὰς corrig
cabulum minus notu
notiori & magis fa
cui quidem non erat
cus, *commutarunt lit*

Παρεμπίπτειν; *de ele*
Rhodanum fluv. tra
bus, *διαπνεύσαντες*, *ἄμ*

ντες πᾶν τὸ παρεμπί-
, ſc. ὑγρὸν vel ὕδωρ, 3,
12.
)αίνειν, innuere, ſignifi-
ſignificationem dare;
δὲ διὰ τῶν λόγων παρ-
ινον, 28, 3, 4. Reci-
, intelligendo ἑαυτὸν,
ɔdere, ſe oſtendere: τὸν
ὴν ὡσανεὶ γαστρίμαρ-
·αρεμφαίνειν, 12, 24, 2.
χλεῖν, negotium faceſſe-
ncommodare, infeſtare;
1, 8, 1. τινὰ, 16, 37,
17, 5, 6. παρενοχλού-
ὑπ' αὐτῶν, 3, 53, 6.
præter, præterea; abſol.
ξ μηδὲν, nil amplius, 3,
3. n. cum genit. μηδὲν
ɾάρεξ (ſc. τῆς ἀληθείας)
, nihil ultra veritatem,
quod a veritate recedat,
1, 9. n. μηδὲν ἰδιοπρα-
(intell. καὶ μηδὲν πράτ-
πάρεξ τῶν προσταττο-
ν, 8, 28, 9.
ιστάναι; παρεκστῆναι,
dativo; τῇ διανοίᾳ παρ-
ɾη, mente captus, de ſta-
entis dejectus eſt, 32, 7,
παρεκστῆναι ταῖς δια-
, Fragm. apud Suidam,
Polybianum videtur,
retulimus in Adn. ad
7, 6. Conf. παριστάναι
ιαράστασις.
ισθαι, conſequi, comitari;
ιτὸς παρεπόμενοι (τῇ
τιᾳ) τῆς ὠφελείας χά-
3, 82, 8. τὴν ἐπιοῦσαν
ὶ παρεπόμενοι, adjice ini-
ɪarticulam ὡς, quæ ab
ɪma ſyllaba vocis præ-
abſorpta eſt, ὡς τὴν
ἐπιοῦσαν &c. tamquam inſe-
quente die ſecuturi ipſi, 31,
21, 6. τὰ παρεπόμενα τῷ
πολέμῳ κακὰ, 4, 45, 6. εἰς
τὴν οἰκείαν καὶ φύσει παρε-
πομένην ἐκτρέπεσθαι κα-
κίαν, 6, 10, 2 & 4. Nar-
rare debet hiſtoricus μετ'
ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις
παρεπομένων συλλογισμοῖς,
10, 24, 8. (conf. συλλογι-
σμός.) τὰ παρεπόμενα τοῖς
ὑποκειμένοις ἐξαριθμεῖσθαι,
2, 56, 10. adde 16, 6, 7.
Et in Activo, καὶ τὸν παρ-
έποντα ταῖς ἑκάστων προ-
αιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν,
8, 10, 7. n. ubi παρεπόμενον
corrigi voluit Reiskius, mihi
πρέποντα videtur legen-
dum.
Παρεπιδημεῖν, peregrinari in ur-
be, 27, 7, 3. 30, 4, 10. 32,
22, 6.
Παρεπιδημία, ἡ, præſentia in
urbe in qua peregrinamur, 4,
4, 2. 10, 26, 5. 23, 18, 4.
33, 14, 2.
Παρεπίδημος, 32, 22, 4.
Πάρεργόν τι, quod ad caput rei
non pertinet, 23, 1, 7. Fr. hiſt.
59. τὰ πάρεργα ζηλοῦν, 11,
8, 7. ἐν παρέργῳ ποιήσα-
σθαι τὴν μνήμην, 3, 57, 5.
οὐκ ἐκ παρέργου ῥητέον, 3,
58, 3. ἐκ παρέργου ποιεῖν
τι, 4, 51, 2. ἐν παρέργῳ τί-
θεσθαί τι, 9, 36, 11. 11,
5, 1. πάρεργα ποιήσασθαι,
θέσθαι τἄλλα πάντα, 32, 4,
3. 31, 26, 8.
Παρέργως, 2, 2, 2. 12, 28, 4.
Παρέρχεσθαι, prodire, adire;
παρελθεῖν εἰς τὸ κοινὸν βου-

 λευτή-

λευτήριον, 2, 50, 10. παρελθὼν, in medium progreſſus, *ſcil.* εἰς τὸ συνέδριον, 16, 22, 10. præterire; τὰ παρεληλυθότα, res præteritæ, olim geſtæ, 3, 31, 4 & 8.

Παρευδιάζεσθαι, tranquillitate frui, 4, 32, 5.

Παρευτακτεῖν. *De hoc verbo Erneſtus hæc habet:* „παρευτακτεῖν εἰθισμένοι *videtur eſſe ſimpliciter*, ſtationes, vigilias agere ſoliti apud regem; *eſt enim verbum militare*, 5, 56. *de militibus*, rite fungi muneribus, 3, 50." — τὰς ἡμέρας ἐπιμελῶς παρευτακτοῦσι, 3, 50, 7. *Caſaub.* interdiu quidem diligenter cuſtodiarum vices obiri: *rectius Erneſius magis generatim interpretatus eſt. Apud Xenoph. Cyrop. VIII.* 5, 14. *opponuntur* εὐτακτεῖν, & μὴ πράττειν τὸ προσταττόμενον. *De altero loco vide Adn. ad* 5, 56, 7. *ubi* de officioſa adparitione magnatum apud regem *accepimus cum Reiskio.*

Παρευτρεπίζεσθαι τὰ κατὰ &c. bene conſtituere res, 5, 108, 4.

ΠαραΦεδρεύειν, præſidio eſſe alicui, 4, 74, 6. τοῖς σιτολογοῦσι, 3, 100, 7. ἐν χώρᾳ, præſidere regioni tutandæ ejus cauſſa adverſus hoſtium cona-mina, 2, 24, 3. — „τὴν τοῦ τείχους (Φυλακὴν) παραΦεδρεύοντας ἱππεῖς, præſidii cauſſa, 8, 28. [*nobis* 8, 35; 8.] *Sed ibi* παραΦεδρεύοντας *legend.* & τῇ." *Ern.* — *Futurum non neceſſario requiritur, nec ſollicitem equidem*

verbum παραΦεδρεύ
tum ſi ad τοῦ τείχους *ex*
cedd. intelligas Φυλακὴ
habebit accuſativus, qu
modum pariter proxim
te dixit ἐπιτηδείους πρ
τῆς πόλεως Φυλακὴ
quid mutandum, poſſis
cavi nomen excidiſſe,
gendumque καὶ τῇ τ
χους κατασκευῇ παρε
ὕοντας; *ſed ne hoc q*
urgere velim.

Παρέχειν; πολλὴν αὐτοῦ
εἶχε τοῦτο τὸ μέρος
ρείαν, 1, 20, 10. τοῦ
νὴν ἂν παράσχοι πίστ
λεγομένοις, 4, 33, 7.
λὴν εὐχρηστίαν οἱ σχ
τοῖς παρεῖχον, 2, 30,
στρατηγὸς οὐ τὴν τυ
ἀπορίαν παρεῖχε τοῖ
εναντίοις, 1, 42, 12.
ξας τἀδελΦῷ· μεγάλη
εἶχε χρείαν τοῖς κοινοῖ
γμασιν, 3, 97, 4. κ
λόγον ὡς ἀποδεδειλιακ
89, 3.

Sed potiſſimum in
& *in Paſſivo uſurpat*
verbum, in hujuſmodi
ſibus: τὸν Ἱέρωνα μ
εἰς τοῦτο τὸ μέρος
παρέξεσθαι χρείαν, 1,
ſic 1, 46, 13. 1, 61,
95, 6. 5, 65, 6. τὴν
στην χρείαν παρεσχη
τοῖς Καρχηδονίοις τοῖ
ἱππέων ὄχλου, 3, 11
πᾶσαν Φιλοτιμίαν παρ
το τοῖς συμμάχοις, omn
dium, omnem operam
runt ſociis, 2, 42, 6.
πίστιν αὐτῷ παρέσχετ

τὰ μέλλοντα κοινωνίας,
ι, 4. ἵνα Κλεομένει ἱκα-
παράσχωνται πίστιν πρὸς
ἐνεστῶσαν ἐπιβολὴν, 2,
7: μεγάλην εὐχρηστίαν
ῖς) παρέσχετο πρὸς, 3,
2. &c. ὅταν ἀπερισπά-
παράσχωνται πρὸς τοῦ-
μέρος τὰ κατὰ τὸν βίον,
18, 4. ubi quidem ar-
ον τὰ ex conject. adjecit
ιb.
ρέξειν perperam vulgo
ιtur pro πάρεξ, 3, 23,
Pro χορηγίας παρεῖχον
ιὺς κατὰ Γάζαν τόπους,
, 2. παρῆγον puto le-
ιμ. Conf. παράγειν.
ν, de regione, de mon-
tractu &c. porrigi, ex-
pertinere; μέχρι πρὸς.
6. 3, 37, 7. n. ἐπὶ
ίους σταδίους, 2, 14, 9.
τὴν μεσόγαιαν, &c. 1,
. 3, 37, 10. n. 4, 43,
, 27, 7. 6, 30, 6.
ογμένως, miro, inſolito
; ποιούμενοι τὸν κίνδυ-
στατικῶς καὶ παρηλλα-
ις, 15, 13, 6. cf. παρ-
χειν.
τὸ γεγονὸς, negligere,
ılare, 4, 24, 8.
ι, præterire, progredi;
ειμι; παρῄει ἐπὶ Αμύ-
progreſſus eſt Amyclas,
etergreſſus eſt Spartam,
Amyclas, 5, 18, 3.
ι perperam vulgo pro
|, vide in παρεῖναι.
ι, a παρίημι; 1) præter-
re, omittere; τὸν καιρὸν,
5. 5; 75, 8. 7, 5, 4.
5, 6. τοῦτο παρείσθω,

hoc omittamus, 2, 56, 9. περὶ τούτου παρείσθω, 2, 59, 3. 2) παριέναι τινὰ τινὸς, gratiam alicui facere alicujus rei, remittere alicui aliquid, non inſtare ut quis faciat aliquid, diſpenſer queicun de quelque choſe, 16, 26, 2.

In Med. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς, caupones admittunt, recipiunt hoſpites, 2, 15, 6.

Paſſiv. τὴν δύναμιν παρεῖντο, (i. q. παρελέλυντο) fracti, exhauſti erant viribus, 1, 58, 9. Sic 16, 8, 6. n. pro τὸ πολὺ τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ παρῃτεῖτο, quod dabant libri, παρεῖτο videtur legendum, ardor, impetus ejus maximam partem fractus eſt, remiſit.

Παριππεύειν, ἐπὶ τὰ μέσα τῆς παρατάξεως, adequitare, adacto equo adcurrere, 3, 116, 3. abſol. obequitare, ſcil. παρὰ τὸ πρόσωπον τῆς δυνάμεως, ante frontem aciei, 5, 83, 7. coll. vs. 1. ſic 10, 22, 5.

Πάριππος, ὁ, qui juxta aliquem equo vehitur, comes, 11, 18, 5. quo ex loco corrigenda menda eod. cap. vs. 2. & pro οἷς ἐχρῆτο τότε παρεισπίπτων legendum οἷς ἐχρῆτο τότε παρίπποις.

Πάρισος ἀγὼν, 2, 10, 2. κίνδυνος, 5, 69, 8. 8, 16, 3. πάρισα ταῖς δυνάμεσι πολιτεύματα, 1, 13, 12. πάρισα τὰ μέρη, 1, 28, 4. πάντα πάρισα τοῖς πολεμίοις ἔχειν, 3, 117, 5.

Παριστάνειν τινὶ θάρσος πρὸς

τὸν κίνδυνον, 3, 96, 3. *conf.* *παριστάναι.*

Παριστάναι, 1) ſtatuere, locare (juxta, *vel* ad) *τοὺς ἱππεῖς διελὼν ἐφ᾽ ἑκάτερον παρέστησε τὸ κέρας*, 3, 72, 9. *τἄλλα τάγματα τούτοις παριστάνε ζυγοῦντα*, 3, 113, 8. *n.* *παραστήσας τὰ πλήθη*, *ſcil.* *τῷ ἔργῳ*, *vel πρὸς τὸ ἔργον*, *nempe πρὸς τὸ ἐξοικοδομεῖν τὸν κρημνὸν*, 3, 55, 6. *ubi in eamdem ſententiam Caſaub. vertit*, opera militum uſus. *Poſſit vero etiam fortaſſe alia ſignificatio hic locum obtinere, quam ſecundo loco ponimus; nempe* —

2) concitare, ſtimulare, *quemadmodum* 6, 53, 10. *n.* *παραστῆσαί τινα idem eſt ac ὁρμὴν παραστῆσαί τινι*; *conf.* 23, 8, 13.

3) ſiſtere, dare, tradere; *παραστήσας λέμβον*, ſiſtens, parans, inſtrui curans lembum, 30, 9, 3.

4) adferre, injicere alicui timorem, fiduciam &c. *conf.* *ſupra in παράστασις.* *παραστῆσαί τινι θάρσος*, 3, 111, 7. 5, 83, 5. *ὁρμὴν*, 1, 45, 3. 2, 48, 5. 3, 71, 8. 4, 5, 9. 5, 36, 8. *τὴν ἀληθινωτάτην ὑπὲρ τούτου παραστῆσαι διάληψιν τοῖς φιλομαθοῦσι*, 1, 65, 9. *ἱκανὴν παριστάναι πίστιν τοῖς ἀκούουσι*, fidem facere, 4, 40, 3. 6, 57, 1. *τοιαύτην ἔκπληξιν παρίστα τὸ συμβαῖνον τοῖς βοηθοῦσιν*, 1, 48, 6. *μέγαν φόβον καὶ πολλὴν ἀπορίαν παρεστακὼς ταῖς πόλεσι*, (*præterit. perf.* *notione activa*,) 3, 94, 7. *n.*

παραστῆναι; *ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος*, adeo commota, concitata eſt multitudo, 23, 8, 13. *ὅταν ὁρμὴ παραστῇ αὐτοῖς συμφρονεῖν*, quod ſi voluntas eis inceſſerit, ſi voluerint, 6, 44, 4. *εἰς τοιαύτην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρέστη τὸ πλῆθος*, 11, 12, 2. *Vulgata eſt notio* adſtare, 10, 11, 7. *unde ὁ παραστάτης.*

παρεστηκέναι; *παρεστὼς* & *παρεστηκὼς τῇ διανοίᾳ*, mente dejectus, mente alienatus, 14. 5, 7. 31, 10, 5. 38, 4, 7. *οὕτως παρειστήκει τῶν φρενῶν.* 18, 36, 6. *conf.* *παρεξιστάναι.*

Med. *παρίστασθαι*, *ſignificatione Neutrali*; *μεγάλην ὁρμὴν καὶ προθυμίαν παρίστασθαι συνέβαινε τοῖς νεανίσκοις*, 10, 11, 8. *πῶς γὰρ ἔμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα τοῖς προειρημένοις*, unde illis hic ſenſus venturus eſſet? 40, 4, 9. *Sed maxime notione Activa uſurpatur, variis modis:* 1) *παραστήσασθαί τινα*, in medium producere aliquem in concione, *honoris cauſſa*, 6, 39, 2. 2) *παρίστασθαι ἑαυτὸν*; *οὕτως ἑαυτοὺς παραστήσεσθε πρὸς τὴν μάχην*, ſic vos comparabitis ad pugnam. 3, 109, 9. 3) *παραστησόμενοι καὶ διδάξοντες τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν γενομένων*, 38, 2, 2. *n.* *ubi Caſaub.* rationem reddere *interpre*

rretatus eſt, *Erneſtus* do
; *nos putavimus*, *idem*
. *valere* παραστήσασθαί
:, *ac* τὴν ἀληθινὴν διά-
ιν παραστῆσαι τινὶ, 1, 65,
(*ſic enim corrigendum in*
. *noſtra ad h. l.* „vide I,
9." *pro* vide V. 65, 9.")
is etiam fortaſſe intelligе-
ttentum reddere aliquem,
ve facere ut huc adſit &
rtat animum. 4) ταύτην
ὶ παραστήσαντο τὴν ἔν-
ι, 24, 8, 4. 5) παρα-
ασθαί τινα εἰς τὶ aut
τι, inducere, permove-,
iquem ad aliquid; παρ-
σατο τὸν νεανίσκον πρὸς
οινωνεῖν τῷ Πέρσῃ, 29,
. βουλόμενος παραστή-
'αι τοὺς ἀκούοντας εἰς
:ᾶλλον αὐτῷ συναγανα-
', 2, 59, 5. παραστήσα-
τὸν βασιλέα πρὸς τὰ
:καλούμενα, 31, 25, 6.
ισται πρὸς πᾶν αὐτοὺς
:στήσεσθαι τὸ καλῶς
, 22, 20, 3. *n.*
:ραστήσασθαι τὴν ἄγνοι-
abant libri 22, 24, 5.
in ταρχιτήσασθαι *inu-*
Caſaub. περιττήσεσθαι
t Reiskius.

, ἡ, 6, 22, 1 *ſq. n.*

ς, ἡ, aditus, tranſitus,
, 8. 3, 84, 1. 5, 8, 2.
10. 5, 46, 1. 5, 6, 8.
ἔφοδος ἐπὶ τὴν πόλιν,
adventus ad urbem, 8,
13. iter quod fit juxta
m, 3, 66, 8. Βότρυν ἐν
παρόδῳ καταλαβόμενος,
tranſitu cepit, 5, 68, 8.

κατὰ τὴν πάροδον, (*i. q.* ἐν τῇ παρόδῳ) 22, 27, 12.

Παροικεῖν τὸν ποταμὸν, *codex Vat.* 3, 42, 2. *n. quod verius videtur quam vulgatum* κατοικεῖν.

Παροιμία, ἡ; καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστὶν, *ex noſtra conject.* 38, 2, 9. *n. ubi* ἐν παροιμίᾳ ἔφη *mssti, unde* ἡ παροιμία ἔφη *edd. ex Vrſini ingenio; lubens equidem accepiſſem* ἡ παροιμία φησὶν, *quemadmodum* 10, 32, 11. *dicit*, ὡς ἡ παροιμία φησίν.

Παροινεῖν; παρῴνει *ſuſpicatus erat Reiskius* 38, 4, 9. *n. pro* παρῄνει.

Παροίχεσθαι, præterire; ὁ θόρυβος ἤδη παρῳχήκει, 8, 29, 9.

Παρολιγωρεῖν, *i. q. ſimpl.* 4, 46, 6. 4, 74, 3. νομίζουσι μεγαλείως παρολιγωρεῖσθαι καὶ καταγινώσκεσθαι, 5, 27, 6.

Παρόμοιος, *i. q.* ὅμοιος, 6, 3, 11.

Παρομολογεῖν, *i. q. ſimplex*, conſiteri, 3, 89, 3. 7, 3, 7.

Παρόντα, τὰ; *vide in* πάρειμι.

Παροξύνειν, incitare, τινὰ πρός τι, 2, 22, 2. παροξύνθην ἐπιστῆσαι τῷ πολέμῳ διὰ τὸ &c. inductus ſum ad, 1, 14, 1. ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες, his de cauſſis irritati, 4, 7, 5.

Παροπλίζειν τινὰ, arma alicui adimere, 2, 7, 10. 33, 8, 13.

Παροπτᾷν; παροπτώμενος, adaſſatus, 12, 25, 2.

Παρόπτεσθαι τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, negligere, 30, 17, 4.

Παρορᾷν τι, negligere, 5, 55, 9. κατὰ πρόθεσιν· παρορᾷν τὴν ἀλήθειαν, 16, 20, 8. παρορώμενος, ſpretus, contemtus, 5, 2, 8.

Παρορμᾷν, permovere, inducere, impellere, τινὰ πρός τι, 1, 1, 4. 1, 4, 2. παρωρμήθη, 1, 78, 1. *cum infin.* 1, 20, 8. ἐπί τι, 2, 22, 6. 2, 35, 10.

Παρόρμησις, ἡ, Incitamentum, 6, 39, 8.

Παρουσία, ἡ; παρουσίας *temere* in παῤῥησίας *mutaverat Vrſinus*. 23, 10, 14.

Παροχὴ, ἡ, τῶν ξενίων, præbitio donorum hoſpitalium, variæ commoditates & res quæ cum uſus tum honoris cauſſa præbentur legatis & aliis hoſpitibus publicis, lautia, 22, 1, 3. *Et nude*, ἡ παροχὴ, *&* αἱ παροχαὶ, *idem*, 32, 19, 2. 25, 6, 6.

ἀξιοῦσθαι παροχῆς *mendoſe editum erat*, 8, 13, 2. *n.*

Παῤῥησία καὶ ἰσηγορία καὶ δημοκρατία, 2, 38, 6. 2, 42, 3.

παῤῥησίας *ex ing. invexerat Vrſinus pro* παρουσίας, 23, 10, 14. *n.*

Παῤῥησιάζεσθαι κατά τινος, 12, 13, 8.

Παρυπομιμνήσκειν τι, in tranſitu commemorare aliquid, 5, 31, 3.

Παρωθεῖν, impulſu avertere, dimovere, 5. 84, 3. παρωθεῖσθαι, propelli, protrudi, 1, 47, 4. 3, 46, 3.

Παρωκεανῖτις, ἡ, *ſcil.* χώρα, 34, 5, 6.

Πάρων *vel* παρὼν, ὁ, navigii genus; *Fragm. hiſt.* 65. *n.*

Παρώρεια, ἡ, latus montium & totus tractus montium ſecundum locum aliquem porrectorum, 2, 14, 6 *ſq.* 3, 60, 8. 5, 45, 9. 5, 69, 1. αἱ παρώρειαι, 3, 47, 3. 3, 53, 4. τὰ ὑπὸ μέσην τὴν παρώρειαν, 3, 55, 9. ποιησαμένων τὴν παρεμβολὴν ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ὑπ' αὐτὴν τὴν παρώρειαν, 3, 93, 2. 3, 60, 1. ἔφευγον εἰς τὰς παρωρείας, in proximos montes fugerunt, 2, 34, 15.

Πᾶς. 1) *In Singulari uſurpatur, ubi pluralem numerum exſpectaſſes;* παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβύτερον, 1, 1, 4. παντὶ δῆλον, omnibus, cuivis, 10, 43, 2. πᾶν γάρ τι πρᾶξαι, quidvis facturum, 3, 11, 9. πᾶν τι ποιήσει, 24, 10, 6 *Sic pro* καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4. *forte* καὶ πᾶν τι *legendum.* πᾶς τις *cum Reiskio ſcripſi, pro* ὥς τις, 18, 29, 8. *n.* *Sic* πᾶς τις εὐλαβῶς ἔχει, 3, 78, 8. πᾶς ἄν τις θαυμάσειε, 12, 3, 1.

2) *Amat articulum, ubi non admodum deſideraſſes;* προσλαβὼν ἀφ' ἑκάστου γένους, τοὺς πάντας εἰς ἑξακισχιλίους, 1, 77, 4. τοὺς ἀρίστους - - τοὺς ἅπαντας εἰς πεντακισμυρίους, 1, 84, 3. ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις, diebus omnino quadraginta, 4, 63, 2. προσόδους τρεῖς τὰς πάσας ἔχει δυσχερεῖς, 1, 56, 8. *n.*

3) *Cum articulo ſæpe, ſic uti*

ως, *idem valet ac*
ιως, omnimodus, ſum-
ſuo genere; τῆς πα-
γίας πλῆρες, 1, 15, 6.
σης ἀλογιστίας, τῆς
ἀτοπίας ἐστὶ σημεῖον,
1. 40, 6, 7. ἐν τῇ πα-
κυθρωπίᾳ, 3, 77, 4.
σύμπασαν ἀργίαν, 3,
τῆς πάσης γέμει κακο-
ισύνης. 4, 27, 2. μετὰ
λου καὶ τῆς ἁπάσης
ς, 3, 19, 12. *Et ea-*
tione, abſque articu-
πᾶσαν ἦλθον ἀπορί-
39, 3.
λος καὶ πᾶς; *conf.*
πρὸς τούτῳ ὅλος καὶ
, 3, 94, 10. 5, 58, 1.
. 32, 1, 5. *Referri*
mmodo huc poteſt id,
ῇ *cod. Peireſc. protu-*
leſ. ad 12, 15, 10. ὁ
ἐσκοτισμένος, *niſi ex*
s codd. veſtigiis ὁ δ'
τισμένος *legendum.*
Adverbialiter; τὸ μὲν
καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο
τοῦτο, potiſſimum &
modo, penitus, unice,
8. τῷ παντὶ χρησιμώ-
longe, quovis modo,
aliàs dicitur πολλῷ
mpar.) 7, 7, 8.
σκος, ὁ, clavus li-
Fr. hiſt. 13.
ὁ καλούμενος πάσσος,
οἶνος, vinum paſſum,
.
; — „τοῦτ' εἰκότως
σχειν, non mirum id
dere, *ſc. ut ita judica-*
Eleganter ſic πάσχειν,
forma ſolet per facere

explicari, & Atticis inpri-mis tribui; vid. Küſter. ad Ariſtoph. Nub. 234. *Sed in h. l. legendum* εἰκὸς ἦν, *vel* εἰκὸς αὐτοὺς ἦν πάσχειν, *vel alio modo.*" *Ern.* — '*Locum, ubi legitur apud Polybium iſta phraſis, adnotare oblitus eſt vir doctus; neque nos eum in ſchedis noſtris adnotavimus. Nihil ſingularis habet illa dictio,* ὅτι πᾶν εἰκότως ἂν πάθοιεν ὑπὸ Ῥωμαίων,' 15, 1, 8. *Iſta paulo rarior,* πεισόμεθα ἅπερ εἰκός ἐστι πάσχειν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀλλοφύλων πεσοῦσιν ἐξουσίας, 9, 39, 3. *n.*

Futurum hujus verbi, pro πείσεσθαι, *ſubinde* πήσεσθαι *formatum olim legebatur, veluti* 2, 4, 4. & 4, 4, 4. *ex Bav. quod ab antiquo verbo* πήθω *legitime derivatur.*

Πατάσσειν· πατάξαντες ἀπέκτεινον, 8, 31, 8. πατάξας τῷ δόρατι, 11, 18, 4.

Πατρικὸς ξένος, paternus hoſpes, 2, 48, 4. 5, 37, 1. 10, 25, 1. φίλος, 33, 16, 2. πατρικὴ σύστασις, 1, 78, 1. αἱ πατρικαὶ φιλανθρωπίαι καὶ ξενίαι, 33, 16, 2. *Sed* ἡ πατρικὴ ἀσέλγεια, intemperantia patris, *non* à patre accepta, 21, 5, 7. εἰς πατρικὴν καὶ συγγενικὴν ἦλθον αἵρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους, in ſtudium & amorem, qualis eſt inter patrem & filium aut qualis inter fratres, 32, 11, 1. ὑποστράτηγος τῆς συντελείας τῆς πατρικῆς, 5, 94, 1.

 Πάτριος.

Πάτριος, *i. q.* πατρικὸς; πάτριον ἐξ ἀρχῆς ἔχοντες τὴν προσηγορίαν ταύτην, 2, 38, 2. πάτριος ἐλευθερία, 2, 43, 8. πάτριος αὐτοῖς ἐστιν ἡ ἐμπειρία αὕτη, 6, 52, 1. πάτριόν ἐστιν αὐτοῖς, patrium ipſis eſt, 3, 15, 7.

Πατρῷος, πατρῷα ἔχθρα, a patre tradita, 3, 12, 4.

Παῦλα, ἡ; οὐκ ἴσχει παῦλαν, 1, 81, 6. οὐκ ἔσται παῦλα τῆς ἀγνοίας, 12, 28, 5. οὐδέποτε ποιεῖ παῦλαν οὐδὲ κόρον ἡ τῶν ὑγρῶν παράθεσις, 13, 2, 6.

Πέδη, ἡ, compes; ἀλύσεις καὶ πέδαι, 3, 82, 8. πέδαι Ἑλληνικαὶ, 17, 11, 5. 18, 28, 6.

Πεδιὰς χώρα, campeſtris, plana regio, 2, 16, 7. 10, 48, 4.

Πεδικὸς; ἐν τοῖς πεδικοῖς ἐλλιπεῖς εἰσι *olim legebatur*, 18, 5, 5. *pro* πεζικοῖς.

Πεδινὸς, campeſtris, planus, 1, 34, 8. 1, 84, 4. 2, 16, 5. 4, 11, 8.

Πεδίον; τὸ πεδίον ἐπιπορευόμενος *ex conject. edidi pro corrupto* τὸν τέριον, 4, 62, 1. *n. conf.* 5, 8, 4. 24, 6, 6.

Πεζακοντιστὴς, ὁ; πεζακονισταὶ, (*iidem qui* ἀκοντισταὶ, *&* γροσφομάχοι, *de quibus vide Adn. ad* 1, 33, 9.) jaculatores, ferentarii, velites, 3, 65, 10. 3, 72, 2. 3, 73, 3.

Πεζεύειν, *non ſolum de pedite, ſed omnino de eo qui* pedeſtri *i. e.* terreſtri itinere utitur, *cui opponitur navigatio*, 16, 29, 11. *itaque etiam de equitibus*, πεζεύειν μετὰ τῶν ἵππων, 10, 48, 6.

Πεζικὸς; πεζικαὶ δυνάμεις, pedeſtres copiæ, *a quibus diſtinguitur, non equitatus, ſed* ὁ στόλος *&* ἡ ναυτικὴ δύναμις, 1, 20, 3 *&* 6 *ſq.* 1, 29, 4. *Sic &* 2, 11, 1. (*quare &* 2, 11, 8. αἱ πεζικαὶ δυνάμεις *conſtant 20000 peditibus, & 2000 equitibus.*) *& rurſus* 5, 68, 2. *Sic* δύναμιν πεζικὴν καὶ ναυτικὴν μεγίστην ἔσχε, 2, 2, 4. *n. ubi quidem vetuſtiores codices* πεζὴν *præferunt, qui iidem viciſſim pro* πεζοὺς, 2, 24, 3. πεζικοὺς *habent.* τὰ πεζικὰ στρατόπεδα, 1, 26, 5. *&* τὸ πεζικὸν στράτευμα, 3, 95, 5. *diſtinguuntur a claſſe. Sed* 2, 28, 11. *&* 3, 115, 4. *diſtinguuntur* τὰ πεζικὰ στρατ. *ab equitibus; pariterque* 18, 5, 5. *diſtinguuntur* τὰ πεζικὰ (*pro quo perperam vulgo* πεδινὰ) *&* τὰ ἱππικά. ναυτικαὶ καὶ πεζικαὶ παρασκευαὶ, 1, 38, 1.

Πεζομαχία, ἡ, pugna pedeſtris, terreſtris; *opp.* ναυμαχία, 5, 69, 7.

Πεζοπορεῖν, pedibus ire, 3, 68, 14.

Πεζὸς, ὁ; (*conf.* πεζικός.) *opponuntur* πεζοὶ *&* ἱππεῖς, 2, 11, 7. 3, 107, 10. *&c. ſic* 2, 24, 3. *ubi quidem* πεζικοὺς *pro* πεζοὺς *habent Vat. Flor. &c. ſed mox omnes rurſus conſtanter* πεζοὶ *&* ἱππεῖς, 2, 23, 4 *& ſqq. & ſæpe aliâs* ſic τὸ τῶν πεζῶν πλῆθος, 3, 107, 12. *n.* 3, 114, 5. *Sed* 3, 95, 3. *diſtinguuntur* οἱ πεζοὶ *a* ταῖς ναυσί.

ἡ π

ζῆ δύναμις, (i. q. πε-
ſtinguitur a copiis na-
, 1, 22, 1. & 3, 95,
ς δύναμιν πεζὴν καὶ
ν, ex lect. cod. Vat.
ique 2, 2, 4. n. &
ὴν καὶ ναυτικὴν στρα-
, 76, 12.
εζὰ στρατόπεδα, le-
Romanæ, diſtinguun-
οῖς εὐζώνοις, 18, 6, 8.
κη, ἡ: Λεύκιον με-
τρακιςχιλίων ἐξαπέ-
πρὸς τοὺς Ὑρεανδεῖς,
άγκης ἔχοντας διάθε-
χάριν τοῦ κομίσασθαι
σοφειλέμενα &c. 22,
Caſaub. ad reliquum
e exigendum, ſive ad-
li tantum ii eſſent, ſive
ogendi; quaſi ſcil. το-
ειθανάγκη ex πειθὼ
άγκη eſſet compoſitum
tim ad perſuadendum
partim ad cogendum vi
ret; cum quo conſen-
detur Suidas, πειθα-
interpretans ἡ μετὰ
πειθώ. Sed vide, ne
άγκη ſit ἡ ἀνάγκη τοῦ
θαι, neceſſitas impe-
iendi, coactio ad impe-
icienda; & metonym.
militum miſſa ad impo-
n parendi neceſſitatem.
m eſt ſub hac voce
nentum apud Suidam,
Polybianis videtur ad-
andum: ὑπολαμβάνων
τούτων πειθανάγκην
ξειν τοῖς Λευκαδίοις
γχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐ-
fors. ὑπ' αὐτοῦ) ἐπιτατ-
οις. Quo ex fragm.

ſimul intelligitur, πειθανάγκην fere idem ſonare ac ἀνάγκην, & proprie, ut dixi, nil aliud eſſe niſi τὴν τοῦ πείθεσθαι ἀνάγκην. Conf. Cic. ad Attic. lib. IX. epiſt. 13.

Πειθαρχεῖν, imperio obedientem eſſe, (i. q. πείθεσθαι) 1, 45, 4 & 6. 3, 44, 12. 3, 46, 7. 6, 21, 2. τούτοις πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγγελλομένων, 3, 4, 3.

Πείθειν, non ſemper notat perſuadere; ſed ſubinde etiam ſuadere, perſuadere conari, 4, 64, 2. 5, 63, 3.

πεπεισμένος, cum infin. ſive præſ. ſive fut. certo ſperans, confidens, 2, 27, 5. 3, 16, 4. 3, 43, 5. 4, 50, 1. 4, 76, 6. 10, 41, 5. & cum ὅτι, 10, 12, 4. ἀπέπειστο cum inf. 3, 17, 5. πεπεῖσθαι, cum inf. 1, 59, 1. πεπεισμένος, perſuaſus, cum accuſ. & inf. 1, 49, 4. &c.

πεισθέντες, obſequentes, morem gerentes, cedentes precibus, 4, 17, 7. πεισθεὶς τοῖς λεγομένοις, commotus dictis, 4, 86, 7. πεισθεὶς τοῖς Ἠπειρώταις πρῶτον ἐκπολιορκῆσαι τὸν Ἄμβρακον, cum perſuaderi ſibi paſſus eſſet, cum morem geſſiſſet Epirotis rogantibus ut &c. 4, 61, 4. Sic πεισθεὶς Ἀμύνᾳ, 4, 16, 9. non tam cum Caſaub. vertere debebam, Amynæ amicitia fretus, quam Amynæ morem gerens.

Πειθώ, ἡ: πολλοὺς πειθοῖ ποιήσας ὑπηκόους, 2, 1, 7. πολλοὺς πειθοῖ καὶ λόγῳ προσηγάγετο,

γάγετο, 2, 38, 7. τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ πειθοῖ ἐπάγεσθαι, 5, 62, 5.

Πεῖρα, ἡ; παντὸς πράγματος καὶ καιροῦ πεῖραν λαμβάνειν, periculum facere, tentare, experiri; 1, 75, 7. παντὸς ἔργου καὶ καιροῦ, 1, 31, 8. 1, 49, 8. παντὸς πεῖραν λαμβ. 27, 13, 15. ἔκριναν τῆς τύχης λαβεῖν πεῖραν, fortunam prælii tentare, 2, 32, 5. τῆς αὐτῆς τινι τύχης πεῖραν λαβεῖν, eamdem cum aliquo fortunam experiri, 28, 9, 7. 29, 3, 10. τῶν Αἰτωλῶν, tentare Ætolorum animos, 5, 100, 10. τῶν παραγγελλομένων, experiri, in re præſente cognoſcere quid ſit quod renunciatum eſt, 2, 11, 3. τῆς εἰς τἀναντία μεταβολῆς ὁλοσχεροῦς πεῖραν ἔληφε, experta eſt, 6, 3, 1. ſed ὁλοσχερῶς ad πεῖραν εἴληφε vix referri poteſt, quare in ὁλοσχεροῦς mutandum. τῆς ἑαυτοῦ ἀφροσύνης πεῖραν ἔλαβε, ſuæ amentiæ fructum percepit, 4, 87, 10. πεῖραν τῆς προθέσεως ἀληθινὴν παρέχεσθαι, 40, 8, 6. δι' αὐτῶν τῶν ἔργων διδοῦσα τὴν πεῖραν, 18, 11, 2. n. perperam vulgo διαδοῦσα. δεῖ ἐν Καρὶ τὴν πεῖραν γίγνεσθαι, 10, 32, 11.

Πειράζειν; ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως &c. Fr. hiſt. 60. δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ἐπισφαλὲς &c. ibid.

Πειρᾶν, ad ſtuprum ſolicitare; οὐκ ἔτι τὰς χήρας ἐπείρα γυναῖκας, 10, 26, 3. πειρᾶσθαι, cum inf. operam dare, 1, 15, 13. 1, 13, 8. 2, 8, 8 & 11. πειραθῆναι τοῦ πράγματος, periculum facere, 1, 20, 12. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἐν θαλάττῃ πειραθέντες, 1, 21, 3.

Πειρατὴς, ὁ; piratæ Ætoli in media Peloponneſo prædantur, 4, 3, 8 ſqq. Piratarum, neſcio qua occaſione, mentio fit in Fr. gr. 83.

Πειστικὸς, ad perſuadendum idoneus; πειστικόν τι ἔχων, 30, 2, 3.

Πελάγιος πλοῦς, navigatio per medium mare, non ſecundum oras, 1, 26, 10. n. ex Caſaub. emend. pro corrupto πλάγιος. πελάγιον δίαρμα, 10, 8, 2. πελαγίαν ἐποιοῦντο τὴν ἀποχώρησιν, 1, 28, 9. ἔτι πελάγιοι, cum adhuc procul a litore, cum in aperto mari ſunt, 4, 41, 2. ἔλαθον (f. ἤλαυνον vel. ἤλασαν) ἔξω πελάγιοι, 1, 37, 5. n. πελαγία eſt ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας, alto mari adluitur, profundum ad ipſum littus pelagus habet, 1, 37, 4. n. ἄκρα προτείνει πελάγιος, multum in altum mare excurrit, 1, 29, 2.

Πέλας; ὁ πέλας, 1, 84, 10. 4, 27, 7. 6, 18, 8. &c. Conf. πλησίον.

Πελεκίζειν, 1, 7, 12. 11, 30, 2.

Πελεκυφόρος, ὁ; πελεκυφόρων perperam vulgo, pro ἐξαπελέκων, 2, 23, 5. n.

Πέλμα, τὸ, ſolea; τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων, 12, 6, 4. — „vid. Periz. ad Ælian. IX. 14.“ Ern.

Πελτα-

ης, ὁ, peltaſta, cetra- 75, 4. 4, 80, 8, 5, 4, 31, 13. *Eſt peditum medium tenens inter & gravem armatur-*

...ὰς ὅπλα χαλκᾶ πελ- ἐ, 23, 9, 3.

...οι ἱππεῖς, cetrati ,,*in exercitu Hanni-* 3, 43, 2. πελτοφόροι, ...*Cretenſibus Hiero mittit Romanis, pe-* ...*nt, iidem qui pelta-* 75, 7. *cf.* πελταστής.

προεχειρίσαντο πέμ- ...conſtituerunt quos mit- 3, 40, 2. πέμπειν, *i,* ...ἔμπειν, ἀποπέμπειν, ...πέμπειν; ἀνέζευξαν ...τὰς λείας, dimiſ- ..., 4, 9, 10. ἔπεμψε ...σαβευτὰς, dimiſit, re- ..., 100, 10. πέμπειν ..., mittere ad aliquem *accerſendum*, 14, 9, 8. ...θαι πρός τινα, 2, 11, 4. ...υρας ἐπέμποντο τοὺς ... Τιβέριον, teſtem citr- 2, 5, 2. *n.* ἐποιοῦντο *legendum.*

...ή, *via* quintana, fo- ...um venalium in caſtris, ... — ,,*vid. ad Sue-* ...*ton. c. 26.*" *Ern.*

...οἱ πενιχρότατοι, pau- *inter velites legeban-* ...*Rom.* 6, 21, 7.

...ίς, ἡ, quinque anno- ...ium, luſtrum, 6, 13, 3. ...ος ποταμὸς, 34, 10, 5.

...ήμερος; πεντεκαι- ...: ἀνοχαὶ, quindec- ...m inducias, 18, 1-7, 5.

Πεντηκονταπαιτριετὴς χρόνος, ſpatium 53 annorum, 3, 4, 2.

Πεντηκοντορικὰ πλοῖα, 25, 7, 1.

Πεντηκόντορος, ἡ, navis actuaria quinquaginta remorum, 1, 20, 14. 1, 73, 2.

Πεντήρης, ἡ; *vide Ind. hiſtor. in* Quinqueremis.

Πεντηρικὸν πλοῖον, 1, 59, 8. σκάφος, 3, 41, 2. 8, 3, 7.

Πεπαίνειν; ἐὰν πεπανθῇ, quum maturus eſt *fructus*, 12, 2, 5.

Πεπνυμένος, ſpirans, vivens; ζῶντες καὶ πεπνυμένοι ἄνδρες, 6, 47, 9. εἰκόνας οἱοναὶ ζῶσαι καὶ πεπνυμέναι, 6, 53, 10. *Sic* οἷος πέπνυται, 36, 6, 6. *rectius exponetur per* vivit, *quam per* ſapit; *quo & pertinet, quod ceteri* umbris *comparantur i. e.* mortuis.

Περ; διότι περ, *i. q.* διότι, 5, 8, 7.

Πέρα τοῦ δέοντος, 5, 104, 3. *Fr. gr.* 83. πᾶσι διαπιστεῖν πέρα τοῦ δέοντος λεγομένοις, 12, 14, 5. *n.* πέρα τοῦ καθήκοντος, 22, 1, 5. *i. q.* παρὰ τὸ δέον, & παρὰ τὸ καθῆκον, *vide* 22, 1, 5. & *Fr. gr.* 88. *Comparativus;* οὐδὲν περαιτέρω, nihil amplius, 2, 58, 12.

Περαίνειν, 1) efficere; περάναντες οὐδὲν, 4, 47, 5. οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνων, 5, 19, 5. 2) definire; τὸ πεπερασμένον, 4, 40, 6. *i. q.* ὡρισμένον, *opp.* ἄπειρον, *ibid. vs.* 5.

Περαιοῦν, *eſt activum vel tranſitivum, ut ajunt grammatici* τοῦ περᾶν, tranſmittere, traji-

trajicere militem *per mare, per fluvium*, 1, 66, 1. 22, 13, 14. περαιώσας τοὺς λοιποὺς τὸ ῥεῖθρον, 3, 113, 6. περαιώσας κατὰ τὸ στόμα (τοῦ κόλπου) τὴν δύναμιν, 4, 63, 7. *Sicut autem* περᾷν *non ſolum eſt trajicere mare vel fluvium, ſed & quacumque; v. c. ferrum* περᾷ, *penetrat per ſcutum, &c. ſic & περαιοῦν poteſt eſſe* transmittere quacumque, ab una extremitate (*dolii v. c.*) ad alteram transmittere, *i. q.* διϊέναι; *hinc pro corrupto* πλειώσαντες, 22, 11, 15. *n. tentavi* περαιώσαντες.

περαιοῦσθαι, 1, 66, 3. τὸν πορθμὸν, 1, 11, 9. τὸν Πάδον, 3, 64, 1. *n.* εἰς τὴν Ἑλλάδα *& ſimil.* 1, 3, 6. 1, 6, 5. 1, 7, 6. *&c.*

Περαιτέρω, *vide in* πέρα.

Πέραν; διαβιβάζειν εἰς τὸ πέραν, 2, 32, 9.

Πέρας, τὸ, finis, terminus. πέρας ἐπιθεῖναι τῷ πολέμῳ, 1, 41, 2. 1, 59, 3. 22, 22, 6 *ſq.* 25, 6, 3. τοῖς ὅλοις, 3, 93, 1. πέρας λαμβάνει ὁ πόλεμος, 5, 31, 2. πέρας εἶχε τὸ πρᾶγμα, 10, 32, 6. 16, 24, 3. πέρας εἶχε τὸ διαβούλιον, 7, 5, 5 ὑπολαβὼν πέρας ἔχειν τοὺς πολεμίους, 1, 74, 7. *ubi quidem cum Reiskio τὸν πόλεμον deſideraſſes: conferri cum hac dictione illa poteſt,* 5, 28, 4. τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστί. τὸ πέρας τῆς στρατείας τοιαύτην ἔλαβε τὴν συντέλειαν, 11, 34, 14. ἐπὶ τῷ καταντικρὺ πέρατι τῆς γεφύρας, 6, 55, 1. ἀπὸ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν πέρατος τοῦ αὐλῶνος, 7, 6, 4. ἐπὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους πέρατος, *ibid.* τὰ πέρατα τῆς Ἰβηρίας καὶ Κελτιβηρίας, 3, 17, 2.

Adverbialiter, τὸ πέρας, tandem ad extremum, 1, 48, 9. 3, 48, 3. *& nude* πέρας, *absque artic.* 2, 55, 6. 15, 13, 4. 15, 29, 1. *&c.*

In illa phraſi, τοῦ πλήθους ἐπ' οὐδὲν δυναμένου πέρας ἀπερείσασθαι τὴν ὁρμὴν, 15, 32, 6. *dixi in Adnot. vocem* πέρας *adverbialiter eſſe accipiendam. At, cum ſic non ſatis commoda prodeat ſententia, vide utrum hoc dicat ſcriptor,* cum finem tumultuandi non faceret multitudo, *an* πέρας *intelligi debeat veluti* meta *vel* ſcopus, *i. e.* objectum, *ut in ſcholis loquuntur,* quum neminem haberent in quem iram ſuam effunderent.

Περὶ, præpoſitio. *Cum Genit.*

1) quoad, quod adtinet, de, circa; (*qua notione frequentius aliàs cum Accuſativo conſtruitur.*) συνιδὼν τὸ περὶ τούτου γεγονὸς, 1, 54, 5. *n.* ἐφ' αἷς (ἀγοραῖς) εἶχον τὰς μεγίστας ἐλπίδας περί τε τῆς τροφῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, 1, 82, 6. τὰ περὶ Σινώπης ἐν τούτοις ἦν, 4, 56, 9. *n.* οὐ μόνον περὶ τοὺς Μεσσηνίους τοῦτο πεποιηκότες, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων, 8, 10, 5. *n.* τὰ εἰς Ἀννίβαν ἀναφερόμενα περὶ τῆς ὠμότητος,

τητος, 9, 24, 8. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τὸν ἱματισμὸν, περὶ τῶν ὅπλων, 11, 9, 2. ὀλιγωρία περὶ τῶν ὅπλων, *ibid.* ὃ ἐγὼ παρακελεύσαιμι περὶ αὐτοῦ (*i. q.* περὶ ἐμαυτοῦ, me quod adtinet) τοῖς καθ' ἡμᾶς, 16, 20, 8.

2) οὐδὲν περὶ πλείονος ποιούμενος τοῖς κατὰ λόγον πράγμασι, *corruptus locus*, 2, 64, 6. *n.*

3) περὶ (*aut* ὑπὲρ) *per ellipſin abeſt in dictionibus hujuſmodi;* πιστευθεὶς ταλάντου, Κύπρου, 6, 56, 13. *n.* 18, 38. 6. ἀκούσαντες τῆς περιστάσεως, 9, 32, 11. συμβαίνει περὶ τὰς τῶν πόλεων ἀποφάσεις, 9, 21, 7. *intellige* περὶ τῶν πόλεων, *niſi* ἐπιφάσεις *legendum, quod idem valeat ac* ἐπιφανείας, ſuperficies. τῶν νόμων πρὸς ἀλλήλους ἐφιλονείκουν *legebatur olim ex codicum præſcripto,* 5, 93, 8. *ubi præpoſitionem* περὶ *cum Vrſ. adjecit Caſaub. qua careri potuiſſe judicavit Reisk.*

4) *Pro* περὶ ὧν, *corrupte* Περσῶν *dabant codd.* 10, 27, 7. *Subinde perperam commutatæ ſunt* περὶ & παρὰ; *vide* πάρα.

Cum Dativo; τὸ περὶ Δωδώνῃ ἱερὸν *olim editum erat ex Bav.* 4, 67, 3. *pro quo ex aliis* περὶ Δωδώνην *reſtituimus.* τῆς χιόνος περὶ τοῖς ἄκροις ἀθροιζομένης, *ſic ex conject. edidi* 3, 54, 1. *temere Reiskio & Scaligero obſecutus, cum teneri debuiſſet codicum ſcriptura* περὶ τοὺς ἄκρους, *ut monui ſupra in hoc Lexico ad voc.* ἄκρος.

Cum Accuſat. 1) circiter; ὥρμησε πρὸς Φυγὴν καὶ σὺν αὐτῷ περὶ τριάκοντα νῆας, 1, 51, 11. *Sed ibi quoniam veteres nonnulli codd.* νῆες *habent, vera fortaſſe fuerit ea lectio, ita ut* περὶ *veluti adverbialiter accipiatur, quemadmodum in latino ſermone particula huic reſpondens* ad, *de qua vide quæ monuere I. Fr. Gronov. & Drakenb. ad Liv. X.* 17, 8. *Eadem ratione debebat Polybio ſuum reſtitui,* 33, 8, 5. περὶ τετρακισχιλίων ἀθροισθέντων, *temere mutatum a Caſaub. ut monui in Adnot.*

2) *Vulgatiſſima locutio,* οἱ περὶ τὸν Ἀπελλῆν, οἱ περὶ τὸν Ἄρατον, 5, 1, 7 *ſq. & ſimilia, pro* Apelles cum ſuis, Aratus cum ſuis, *aut nude* Apelles, Aratus. *In qua locutione nomini proprio legitime quidem præponitur Articulus, ſed eumdem ſubinde etiam omittit Polybius; ut* τοὺς περὶ Γυρίδαν, 4, 35, 5. οἱ περὶ Γόργον τὸν Μεσσήνιον, 5, 5, 4. τοὺς περὶ Ἄρατον, 5, 1, 7. *n.* τοῖς περὶ Νικόμαχον, 8, 19, 9. οἱ περὶ Χάροπα, 20, 3, 1. τοὺς περὶ Δαμοτέλη, 22, 12, 4.

3) τοῦτο γέγονε (ἐστὶ, *vel* ὑπάρχει) περὶ αὐτὸν, *i. q.* τοῦτο περιέστη αὐτὸν *vel* αὐτῷ, hoc ei accidit, hoc ille habuit; *vide Adn. ad* 5, 110, 7. συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν

ὅλον

ὅλου Φόβου περὶ αὐτὸν, ſine cauſa timor ille eum inceſſerat, *l. c.* τὸ γεγονὸς σύμπτωμα περὶ τὸν Γναῖον, calamitas quæ Cnæo accidit, 1, 22, 1. περὶ τὰ στρατόπεδα πολλὴ ἔνδεια γέγονε, in magna inopia fuerunt legiones, 1, 16, 7. περὶ τοὺς Καρχηδονίους τἀναντία τούτοις ὑπῆρχεν, 1, 61, 4. δειλία περὶ τὸν ἡγεμόνα γενομένη, 3, 81, 7. τὰ γεγονότα περὶ αὐτοὺς ἰδιώματα, 6, 3, 3. ὧν ἑκάτερα νῦν περὶ τοὺς πολεμίους ὑπάρχειν, quorum utrumque nunc acciderit, nunc adſit hoſtibus, 10, 6, 3. ψεῦδός ἐστι περὶ αὐτὸν, mendacii reus eſt, mentitur, 12, 15, 11. ὧν ἕν τι μοι δοκεῖ τότε γεγονέναι περὶ τὸν Φιλ. 16, 28, 7. τὸ δοκοῦν εἶναι περὶ αὐτοὺς τολμηρὸν, 30, 8, 3.

4) *Hinc porro per ellipſin participii ὢν, γενόμενος, vel ὑπάρχων, exſiſtunt locutiones hujuſmodi, ubi περὶ cum ſuo accuſativo fungitur veluti vice genitivi; v. c.* τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, Appii victoriæ, res ab Appio feliciter geſtæ, 1, 16, 1. ἡ περὶ τὸν Ἀνδοβάλην ἀπόστασις, defectio Indibilis, 10, 37, 2. ἡ ὑπερβολὴ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα μεγαλοψυχίας, 10, 40, 7. τὸ περὶ Καλλικράτην μῖσος, odium Callicratis, 30, 20, 2. *Diſſimilia nonnihil ſunt, attamen huc referre liceat dictiones hujuſmodi:* οἱ περὶ Φωκίδα (*i. e.* οἱ τῆς Φωκίδος) τόποι, 5, 24, 12. αἱ περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν ἐμβάσεις, *i. e.* τοῦ Ἀρίου, 10, 49, 1. *&c.*

5) *Alia notione, homo dicitur* περί τι γίγνεσθαι *vel* εἶναι, (*i. q.* πρός τινι) circa aliquid, in aliqua re occupari, ei operam dare; *v. c.* περὶ φυλακὴν ἐγίγνοντο τῆς πόλεως, 1, 29, 5. περὶ τὸ βοηθεῖν ἐγίγνοντο, 1, 41, 6. τὴν κατόπιν εὐθέως ἐγένετο περὶ ἀναγωγὴν, 1, 46, 6. περὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν, 1, 74, 8. περὶ ταῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἦν, 5, 4, 3 *&c.* *Porro* γίγνεσθαι περί τινα, occupare ſe cum aliquo, *nempe* agere & moliri aliquid adverſus eum, adoriri eum; περὶ τούτους ἐπεβάλετο γίγνεσθαι, καὶ κακοπραγμονεῖν τοιῷδέ τινι τρόπῳ, 4, 82, 3. *Alia prætermitto verba, quæ cum* περὶ *& accuſ. conſtruuntur, veluti* λόγους διατίθεσθαι περί τι, 1, 2, 1. ἀσκεῖν περί τι, 9, 20, 9. *&c. ubi præpoſitio objectum indicat, i. e. rem in qua quis occupatur. Conſtructionem cum nominibus notemus hujuſmodi, ubi participium* γενόμενος *aut aliud ſimile ſubintelligitur;* ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις τρόπος, 9, 1, 4. ὁ περὶ τὰς πράξεις, *ibid.* τὰ περὶ τὰς γενεαλογίας καὶ μύθους, 9, 2, 1. τὰ περὶ τὰς τάξεις ὑπομνήματα, 9, 20, 4. *n. Conf. ad* 29, 4, 2.

Περιάγειν, τὰ κτήνη, *de paſtore*, 12, 4, 14. *In Med.* πάντας τοὺς ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ περι-

περιαγόμενος, ſecum circumducens, 20, 5, 8.

Περιαγωγὴ, ἡ, circumactio *fundæ*, 27, 9, 6.

Περιαιρεῖν τὰ τείχη, demoliri muros urbis, 19, 1, 1. 23, 12, 3.

Περιαλγὴς, *probum per ſe vocab. ſed invitis msstis vulgo editum* 3, 79, 12. *pro ὑπεραλγής.*

Περίαμμα, τὸ, amuletum, *Fr. gr.* 63.

Περιβάλλειν; *οὐ μικροῖς ἐλαττώμασι περιβεβληκὼς τὴν Ῥώμην*, 1, 52, 2. *τῷ λιμένι τεῖχος περιβαλών*, 4, 65, 11. *οὔτε τάφρον, οὔτε χάρακα τῇ παρεμβολῇ περιέβαλον*, 5, 20, 5. *Sed perperam vulgo, περιβαλὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν*, 3, 68, 6. *quod & nos imprudentes tenuimus, cum debuiſſet περιλαβὼν corrigi, cf.* 1, 48, 10. *& Adn. ad* 5, 24, 2.

περιβάλλεσθαι, capere, comprehendere; *πλῆθος λείας*, 1, 29, 7. 2, 19, 2. 3, 69, 7. *ταῦτα περιεβάλλετο τῇ διανοίᾳ*, 16, 37, 1. *περιβαλλόμενος πλείω λόγον, Spicileg. Reliq. ex lib.* 18. *T. V. p.* 40. (*Fortaſſe περιβαλόμενος ſcripſerat Polyb. in aor.* quum prolixiorem orationem eſſet mente complexus, facere inſtituiſſet.) *περιβάλλεσθαι τόπον, nempe στρατοπεδείᾳ vel πρὸς στρατοπεδείαν*, capere locum caſtris, 5, 24, 2. *n. ubi invitis msstis περιλαβόμ. edidit Caſaub.* quod per ſe quidem non malum; *conf.* 9, 20, 3. *n. Perperam vero utique τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος περιβαλόμενοι erat editum, pro προβαλλόμ.* 1, 48, 10. *Et περιβάλλεσθαι τοῖς δεινοῖς msstis* 10, 2, 10. *corrupte, pro παραβάλλεσθαι.*

Περιβλέπειν τόπον, circumſpicere locum, *i. e.* quærere, 5, 20, 5. *ἐξαγωγὴν περιέβλεπον εὐσχήμονα τῶν πραγμάτων*, 4, 51, 9 *Et in Med. eadem ſignificatione, περιεβλέπετο τὸν ποιμένα*, circumſpexit paſtorem, requiſivit eum oculis, 9, 17, 6. *Sed in Paſſ. ἐτιμᾶτο καὶ περιεβλέπετο*, omnium ora in ſe convertit, 4, 62, 4. *Conf. vocab. ſeq.*

Περίβλεπτος, qui omnium ora in ſe convertit; *περίβλεπτος καὶ μακαριστὴ δυναστεία*, 10, 40, 9.

Περιβόητος, celebratus, fama vulgatus, 2, 57, 3. 10, 35, 3. 32, 14, 4. 32, 22, 6.

Περιβολὴ, ἡ; *διὰ τὴν καθόλου περιβολὴν τῶν πραγμάτων*, propter amplam complexionem rerum, 16, 20, 9. *περιβολὴ vulgo legebatur* 5, 81, 3. *pro περικοπή.*

Περίβολος, ὁ, circuitus, ambitus; *πόλις κατὰ τὸν περίβολον οὐ μεγάλη*, 4, 65, 3. 8, 15, 3. 9, 21, 2 & 5. 9, 27, 3. 10, 11, 4. murus circumdans, 2, 37, 11.

Περιγίγνεσθαι, 1) ſuperare, vincere, devincere; *διέλαβον ὡς οὐδὲν ἂν περιγένοιτο τῆς ἀγχινοίας τῆς ἐκείνου*, 8, 36, 10. *Ἀννίβας μάχῃ περιγενόμενος*

νος Ῥωμαίων, 6, 58, 2. ἐὰν Ῥωμαῖοι περιγένωνται Καρχηδονίων τῷ πολέμῳ, 5, 104, 3. οἱ Ῥωμαῖοι φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *ubi codd. noſtri omnes, mutilato verbo,* πρὸς τὸ γενέσθαι *habent; vide Adn. Sic fortaſſe & 5, 71, 2. n. pro* γίγνεται Ἀβίλων, περιγίγνεται *ſcribi debuit; ſed quum ibi de* urbe capta *agatur, commodius utique eſt* κύριος γίγνεται, *quod ab Vrſ. & ex ora cod. Pariſ. adoptavit Caſaub.*

2) περιγίγνεσθαί τινι, adeſſe, accidere, contingere alicui; *conf. ſupra in* περὶ, *num.* 3. ἀσφαλείας αὐτοῖς περιγενομένης, præſtita eis eſt ſecuritas, nacti ſunt ſecuritatem, 17, 13, 9. ἡ ἐκ τῆς ἱστορίας περιγιγνομένη ἐμπειρία, experientia quæ ex hiſtoriarum ſtudio nobis accedit, paratur, 1, 35, 9.

Περιγράφειν ὅροις, *i. q.* διορίσαι, terminis circumſcribere, 21, 11, 4. *coll. vs.* 6. ἡ ταῦτα τὰ πεδία περιγράφουσα γραμμὴ, 2, 14, 8.

Περιγραφὴ, ἡ, circumſcriptio, circuitus, ambitus, *v. c. Mæotidis paludis, i. q.* ἡ περίμετρος, 4, 39, 1 & 7. *urbis vel caſtrorum*, 9, 21, 3. ἡ περιγρ. τῆς ὑποθέσεως, 3, 1, 8. τὴν βίβλον ἀφορίζειν ἀκολούθως τῇ τῶν πραγμάτων περιγραφῇ, 2, 71, 11. κατὰ τὴν τῶν χρόνων διαίρεσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν πράξεων περιγραφὴν, 5, 30, 8. περιγραφὴ εὔσημος, nota circum *baculum* diſtincte ſcripta, 10, 44, 3.

Περιδεὴς, pavidus, trepidans, 2, 23, 7. περιδεεῖς γενόμενοι μὴ &c. 4, 78, 11.

Περιεῖναι; τῷ ταχυναυτεῖν πολὺ περιῆσαν οἱ Καρχηδόνιοι, 1, 27, 11. 1, 51, 4.

Περιελαύνειν, *in Med.* περιελασάμενος λείας πλῆθος ἱκανὸν, coacta ingenti prædæ copia, 4, 59, 1. 5, 94, 4. πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, 4, 29, 6. 8, 26, 6. *Sic* 1, 40, 15, *non de obequitando cogitandum eſt, aut de equitibus, ſed* περιελασάμενος, *ſcil.* τὰ θηρία, *eſt* poſtquam in unum globum coëgit *elephantos.* ἡ περιελαθεῖσα λεία, coacta preda, 5, 95, 10.

Περιέπειν; ἐφήδρευον τῇ τῆς λείας ἐξαποστολῇ περιέποντες, *quaſi* circum circa ſequentes, *i. e.* proſequentes, comitantes, 4, 10, 5.

Περιεργάζεσθαι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, *i. q.* πολυπραγμονεῖν, immiſcere ſe rebus, 18, 34, 2.

Περιέχειν; εἴ τινες (τιμαὶ) ἀπρεπές τι περιέχουσι τῷ κοινῷ τῶν Ἀχαιῶν, ſi qui honores, *Eumeni decreti*, aliquid continerent, quod commune Achæorum parum deceret, 28, 7, 14. περιέχεσθαι τοῖς πράγμασι, rebus circumveniri, temporum neceſſitate cogi, 24, 12, 3.

Περιέχον, τὸ, aër & cœlum omnia ambiens

& complectens, *vide*
l 3, 36, 6. πρὸς τὴν
αν καὶ πρὸς τὸ περι-
:ραβάλλεσθαι καὶ βιο-
contra cœlum audere
, 1, 37, 9. ἡ τοῦ πε-
ος ἡμᾶς διαίρεσις καὶ
, 36, 6. 3, 37, 4 *ſq.*
οῦ περιέχοντος διαφο-
erſæ mundi plagæ, 5,
ἡ τοῦ περιεχ. ψυ-
aëris frigus, 4, 21, 1.
ῦ περιέχοντος καιροί,
. *non ſunt* opportuni-
tempeſtate, *ut Erne-*
epit, ſed tempora, tem-
rtes & momenta, quæ
onverſione diſtinguun-
ex cœli adſpectu ha-
cognoſcuntur; *vide*

, τὸ, campeſtre, lum-
iligaculum; *olim equi-*
nani ἐν περιζώμασιν
νον, 6, 25, 3. *n. nem-*
thorace, quare γυμνοὶ
r pugnaſſe, ibid. vs. 4.
αὐτοῖς τοῖς περιζώμα-
s campeſtribus ſuccin-
empe ſine armis, Dyr-
s ingreſſi ſunt, 2,

ναι; περιζωσάμενος,
us, præcincta veſte,
10.
αἱ τρίχες, adſcititia co-
illamentum, 3, 78, 2.
nude αἱ περιθεταί,
, 3.
negligere; μὴ περι-
φᾶς συγκλεισθέντας,
τους γενομένους, 1,
, 2, 9, 8. *&c.*
ιεῖν, circumequitare

circa hoſtium aciem, ut a tergo adgrediaris hoſtem, 5, 73, 12.

Περιϊστάναι; *conf.* περίστασις.

περιστῆσαι; 1) εἰς μοναρχίαν περιστῆσαι τὸ πολίτευμα τῶν Καρχηδονίων, mutare, convertere, 3, 8, 2. 2) μεγίστους κινδύνους περιέστησε Καρχηδονίοις, maxima Pœnis pericula creavit, adtulit, maximis periculis eos cinxit, 12, 15, 7. περιστήσας αὐτοῖς τὰ θηρία, elephantis eos cinxit, 1, 85, 7. πανταχόθεν περιστήσαντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, 2, 45, 4.

περιστῆναι; 1) περιέστη τὰ πράγματα, mutatæ ſunt, in partem deteriorem verſæ ſunt res, 1, 62, 5. 2) circumſtare, cingere, circumdare; τοῦ δεινοῦ πανταχόθεν αὐτοῖς (*ſive* αὐτοὺς *cum Vat. Flor. Aug. Pariſ. A.*) περιστάντος, 1, 53, 6. *n.* μεγάλην αὐτοῖς ἀπορίαν συνέβη περιστῆναι, 1, 77, 7. μὴ πανταχόθεν αὐτῷ (αὐτὸν *Vat. Flor.*) περιστῶσιν οἱ πολέμιοι, 2, 53, 5. διὰ τὸν ἀπὸ Καρχηδονίων φόβον περιεστῶτα Ῥωμαίοις, (Ῥωμαίους *Vat. Flor.*) 3, 16, 2. ὅταν αὐτοὺς περιστῇ φόβος ἀληθινός, 3, 75, 8. εἰ πανταχόθεν τῷ νεανίσκῳ περιστάιη πόλεμος, 5, 42, 6.

περιεστηκέναι, περιεστάναι, περιεστώς; τὰ περιεστῶτα, *quaſi* circumſtantiæ, temporum ratio, res præſentes *miſeræ*, 2, 51, 4. οἱ περιεστῶτες καιροί, 5, 86, 7. 3,

89,

89, 3. 3, 97, 5. μὴ συνεπιτίθηται τοῖς τότε περιεστῶσιν αὐτοὺς (αὐτοῖς *ſolus Aug.*) καιροῖς, 5, 105, 8. ὁ περιεστὼς καιρὸς τὴν Αἰτωλίαν, 20, 9, 1. ποικίλης αὐτοῖς ἀπορίας περιεστώσης, 3, 84, 14.

περιΐστασθαι, *in Paſſ.* ἐπειδὰν αὐτοῖς πόλεμος ὑπ' Ἠλείων καὶ Μεσσηνίων, ἅμα δὲ ὑφ' ἡμῶν περισταθῇ, quum bello undique petentur, cincti erunt, 9, 30, 6. διὰ τοὺς ἀεὶ περιϊσταμένους ἀγῶνας τῷ βασιλεῖ καὶ κινδύνους, 5, 42, 6. *In Medio, notione activa,* circumſtare, cingere *hoſtem;* περιΐστασθαι τοὺς ὑπεναντίους, 3, 84, 11. *n. ubi a vero prorſus aberrans Erneſtus cum Caſaub.* avertere, depellere *interpretatus eſt.*

περισταθεὶς, *quod erat in ed.* 1 & 2. *pro* περισταλεὶς, 2, 60, 4. *fruſtra defendit Reiskius; vid. Adn. ad h. l. Idem Reisk. pro* παραστήσασθαι, 22, 24, 5. *quod perſpecte Caſaub. in* παραιτησ. *mutavit,* περιστήσασθαι *ſcribendum cenſuit.*

Περικακεῖν, animum abjicere, deſperare, malis ſuccumbere, 1, 58, 5. 2, 30, 4. 15, 29, 8. περικακῶν τοῖς ὅλοις, deſperans de ſumma rei, 3, 84, 6.

Περικάκησις, ἡ, animi abjectio, anxietas, ſtatus animi malis victi, deſperatio, 1, 85, 2. 15, 29, 10.

Περικαταλαμβάνειν; οἱ περικαταλαμβανόμενοι, deprehenſi & pæne circumventi [...]
phantis, 15, 9, 10. [...]
καταταχοῦντες *ibid.* [...]
καταλαμβανόμενος τοῖ[...]
ροῖς, temporibus circumv[...]
præoccupatus, 16, 2, 8. [...]
ρικαταληφθέντες ὑπὸ [...]
φλογὸς κατεπρήσθησα[...]
4, 10. τοῦ περικαταλη[...]
τος σίτου *ex conject.* [...]
4, 63, 10. *pro vulga*[...]
ρικαταλειφθ. *quamqua*[...]
ſe non improbo hoc [...]
bum.

Περικαταλείπειν; σιτομ[...]
τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ περ[...]
λειφθέντος σίτου, 4, 6[...]
ex vulg. ſcriptura, in [...]
conſentiunt codices, qu[...]
περικαταληφθ. *mut*[...]
duxi. Vide verbum p[...]

Περικατασφάττειν, circ[...]
quem occidere; περικατ[...]
ξαν αὐτοὺς περὶ τὸ τοῦ [...]
δίου σῶμα, 1, 86, 6.

Περικερᾶν τοὺς ὑπεν[...]
circumire hoſtium aciem [...]
latere aut a tergo eos [...]
diaris, 11, 1, 5. περι[...]
τες ὑπὲρ τὰ θηρία, ſu[...]
cum elephantos circum[...]
5, 84, 8. *conf.* κέρας.

Περικεφαλαία, ἡ, galea, [...]
4. 6, 23, 8.

Περικεφάλαιον, τὸ, *form*[...]
uſitatior, 6, 22, 3. *i. q.* [...]
cea.

Περικλᾶν, *in tacticis q*[...]
vide in Adn. ad 10, [...]
nempe fracta linea, lin[...]
angulum (rectum) infle[...]
cere exercitum; περιέκλ[...]
δύναμιν ἐπὶ δόρυ, 11, [...]
οἱ μὲν ἐπ' ἀσπίδα πα[...]

τας τούτους, οἱ δ' ἐπὶ δόρυ, 23, 2.

ῶτοι περικεκλασμένοι, lo- infracta, inæqualia, hiati- & cavitatibus interrupta, 26, 6. *coll. vs.* 4. *Fr. gr.* λόφοι περικεκλασμέ- colles anfracti, colles qui continuo tractu excurrunt, pluribus convallibus diſtin- & quaſi fracti ſunt, 18, 5. πόλεις περικεκλασμέναι, s in locis inæqualibus ex- tæ, tumulis & convallibus depreſſioribus locis diſtin- 9, 21, 7. *Seleucia Pie-* καθήκουσα καὶ περικλω- ως ἐπὶ θάλατταν, variis ꞏtibus pertinet ad mare, ertinet ad mare, & in ea ione verſus mare per llem eam, quæ per ur- excurrit, in duas veluti s frangitur, 5, 59, 6. *Sed r, non ſatis mihi in li- y eſſe hujus loci ſenten-*

κσις, ἡ; *conf. verbum* 1) fractio *vel* inflexio qua ducitur exercitus *vel* xercitus; αἱ κατὰ περί- ν ἐκτάξεις οὐ προσδέον- μελέτης, σχεδὸν γὰρ εἰ πορείας ἔχουσι διάθε- 10, 21, 6. *ubi vide Ad-* ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλόν- καὶ κατὰ περίκλασιν ἐπο- ν, 11, 23, 2. 2) anfra- terræ hiatus & cavitates, 4, 4.

εἰειν, includere; πολισ- ν προβολὰς ἔχον περι- ύσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς, , 10. *n. ubi ad* περικλει- οὔσας *intellige* αὐτὸ, (*ſc.* τὸ πολισμάτιον) *aut* τὰς ἐκεῖ καθορμισθείσας ναῦς. *An* περιέκλεισαν *legendum* 5, 39, 3. *pro* παρέκλεισαν?

Περικοπή, ἡ, 1) corporis habitus; ὁμοιοτάτοις εἶναι δοκοῦσι κατά τε τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἄλλην περικοπήν, 6, 53, 6. *n.* 2) cultus hominis exterior, qui cernitur in veſtibus, in ſuppellectilibus alioque adparatu; (*conf. Adn. ad* 6, 53, 6.) κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην περικοπὴν ἀνεπισήμαντος, 5, 81, 3. *n.* λιτὸς κατὰ τὴν περικοπήν, 10, 25, 5. τὴν περικοπὴν ἅπασαν ἐδωρήσατο τῇ μητρὶ, 32, 12, 6 *ſq.* οἰκείαν ποιούμενος περικοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως, *de adparatu triſti*, 32, 20, 2. *contra,* κατὰ τὴν περικοπὴν εὐτυχοῦντες, *ibid. vs.* 5.

Περιλαμβάνειν, capere, occupare, comprehendere, includere; ἀεὶ μείζω καὶ πλείω περιλαμβάνειν τόπον, occupare locum, 4, 39, 8. τὸ περιλαμβανόμενον τῇ στρατοπεδείᾳ χωρίον, locus captus caſtris, ſpatium quod occupant caſtra, 9, 20, 3. *n.* (*cf.* περιβάλλειν.) τὰ ἐν ταῖς παρεμβολαῖς περιλαμβανόμενα, quæ caſtris comprehenduntur, quæ in caſtris includuntur, inſunt, 9, 20, 3. περιλαβεῖν τινα ταῖς συνθήκαις, 5, 67, 12. 26, 6, 12. *n.* 3, 29, 5. *n. ex conject. ubi vulgo* παραλαμβ. πράξεις ὑπὸ τῆς προειρημένης ὀλυμπιάδος περιληφθεῖσαι,

σαι, 9, 1, 1. τάφρῳ καὶ χάρακι περιλαμβάνειν τὰς ναῦς, 1, 29, 3. 1, 48, 10. 5, 103, 5. *Sic* περιλαβὼν τάφρῳ καὶ χάρακι τὴν παρεμβολὴν *legendum, pro* περιβαλὼν, 3, 68, 6. *n.* μήδ' ἀποδράναι δυναμένους διὰ τὸ τάφρῳ καὶ χάρακι περιειλῆφθαι πανταχόθεν, 1, 84, 9. κύκλῳ περιλαμβάνων τὸν χάρακα τοῦ Ἀππίου, 9, 3, 1. μέσους καὶ πάντοθεν περιειληφέναι τοὺς πολεμίους, incluſiſſe, 2, 29, 5. περιειλημμένος ὑπὸ τῶν πολεμίων, cinctus ab hoſtibus, 10, 3. 4. περιειλῆφθαι ἀργυραῖς λεπίσι, obductum eſſe, 10, 27, 10.

πᾶσαν ἤδη περιειληφὼς ταῖς ἐλπίσι τὴν Πελοποννησίων ἀρχὴν, ſpe præceperat, occupaverat, tenuerat, 2, 52, 5. πάντα περιελάμβανον οὐ μόνον ταῖς ἐλπίσιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς χορηγίαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς, omnia non ſolum ſpe ſunt complexi, &c. 8, 3, 3. τῷ καιρῷ περιληφθέντες, temporis neceſſitate coacti, tempore oppreſſi, 6, 58, 6. 31, 18, 2.

πολλὴν περιλαβομένων λείαν, *mendoſe vulgo* 3, 69, 7. *n. pro* περιλαβομένων; *vide* περιβάλλειν.

Περιλείπεσθαι, ſupereſſe; ὀγδοήκοντα μόνον συνέβη περιλειφθῆναι σκάφη, 1, 57, 2. ἐπὶ τοῦ περιλειφθέντος θηρίου διεσώθη, 3, 79, 12.

Περιλιπὴς; τὰ περιλιπῆ τῶν πλοίων, 1, 73, 2. *n.*

Περιμένει ἕως τούτου μέχρις ἂν &c. 5, 56, 2.

Περίμετρος, ἡ, (*ſcil.* γραμμὴ,) perimeter, circuitus, 1, 56, 4. 2, 14, 12. 9, 21, 1 & 3 & 6.

Πέριξ τοῦ τείχους, circumcirca murum, 1, 45, 8.

Περίοδος, ἡ; ἐκ περιόδου γραμματέα κοινὸν προσχειρίζονται αἱ πόλεις, alternando inter ſe, in orbem, 2, 43, 1. *Sic* 6, 20, 7.

Περιοικὶς; αἱ περιοικίδες κῶμαι, 5, 8, 4.

Περίοικος; οἱ Περίοικοι, 2, 65, 9. *n.*

Περιόπτεσθαί τινα παρεσπονδημένον (ὑπ' ἄλλου,) negligere, 3, 15, 7.

Περιορᾶν; μὴ περιορᾶν τὴν χώραν ἀδεῶς πορθουμένην, 1, 30, 3. μηδένα τῶν ἀδικουμένων περιορᾶν, 3, 15, 7.

Περιοργίζεσθαι, *i. q. ſimplex*; περιοργισθεὶς, 4, 4, 7.

Περιουσία, ἡ, abundans rerum omnium copia, 6, 7, 2. *Sic.* αἱ περιουσίαι, 6, 18, 5. ἐν τοιαύτῃ περιουσίᾳ τῶν ἐπιτηδείων ἦσαν, 3, 90, 7. πρὸς περιουσίαν, ad lautitiam, 4, 38, 4. *opp.* πρὸς τὰς ἀναγκαίας τοῦ βίου χρείας, 4, 38, 4. περιουσίας χάριν, e ſupervacuo, nulla idonea cauſſa, animi cauſſa, 4, 21, 1 & 10. — „*Demoſth. pro Cor.* 2. ἐκ περιουσίας." *Ern.*

Περιπαθὴς, valde dolens, triſtis, mœrore commotus, 1, 55, 5. περιπαθεῖς ἐγένοντο ταῖς ψυχαῖς. 4, 54. 3. περιπαθεῖς γιγνόμενοι τῇ συμφορᾷ

ῥῷ, 1, 81, 1. μὴ αὑτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ῥίψῃ κατά τινος κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος, præ dolore, 8, 20, 8.

Περίπατος, ὁ; τοὺς περιπάτους ποιεῖν, obambulare, 5, 56, 10.

Περιπέτεια, ἡ, fortunæ caſus; περιπέτεια καὶ συγκύρησις, 9, 12, 6. κατὰ περιπέτειαν, *opp.* κατὰ πρόθεσιν 38, 1, 2. αἱ ἐκ ταὐτομάτου περιπέτειαι, 9, 9, 3. *Inprimis* caſus adverſus, malum quodcumque accidens, calamitas, 1, 13, 11. 1, 23, 1. 1, 37, 2. 2, 56, 13. 3, 4, 5. 3, 86, 6. γενομένης περιπετείας, incidente mutatione rerum, *nempe* in deteriorem partem, interveniente adverſo caſu, 9, 8, 6. *Sed &* mutatio in melius, proſper caſus fortunæ, 22, 9, 16 & 18. 32, 23, 4.

Περιπίπτειν, 1) mutari, converti; οὐκ ὀλίγοις τὰς ἐκπληκτικωτάτας περιπετείας εἰς τὴν τοῦ συμφέροντος περιπεπτωκέναι μερίδα, in bonum ceſſiſſe, 3, 4, 5. 2) περιπίπτειν τινὶ, incidere in aliquem, in aliquid; *cum Dat. perſ.* ὁλοσχερεῖ μὲν οὐδενὶ περιπίπτων ἔτι συστήματι τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. οἱ μὲν τοῖς κατόπιν ἐπιφερομένοις περιπίπτοντες, 1, 76, 8. αὐτομάτως ποτὲ περιπεσόντες αὐτοῖς, (*i. q.* ἑαυτοῖς & ἀλλήλοις) 1, 58, 8. *Cum Dat. rei;* περιπίπτειν χειμῶνι, 1, 37, 1. ἐλαττώμασι, 1, 37, 9. ἀτυχήμασι, 2, 56, 6. τινὶ vel τισὶ τῶν δεινῶν, 2, 7, 1. τινὶ τῶν ὁμοίων, 2, 60, 1. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ, 4, 53, 3. βιαίοις πληγαῖς, 3, 116, 9. τραύματι βιαίῳ, 2, 69, 2. *unde corrigenda menda*, 2, 57, 5. *n.* & βιαίοις τραύμασι περιπεσόντας *ſcribendum*, *pro* πράγμασι.

ἐν χειρῶν νόμῳ περιπεσόντες, *mendoſe, ut puto*, 1, 57, 8. *pro* πεσόντες *vel* προπεσόντες: *niſi fortaſſe defendere coneris ex* 8, 2, 4. *ubi* περιπεσεῖν *pro ſimplici* πεσεῖν *accipiendum videri poteſt*, διὰ τῶν τοιούτων ἀλογηθῆναι καὶ περιπεσεῖν; *ubi tamen alia ratio eſt, nam ibi* περιπεσεῖν *eſt* in fraudem incidere, & *mihi prorſus videtur ibidem nomen aliquod in dativo caſu poſitum, v. c.* δόλῳ, κακοῖς, *aut aliud ſimile deſiderari. Pro* περιπεσὸν τῆς ὁδοῦ, 3, 54, 5. *haud cunctanter* παραπεσὸν *edidi ex doctorum virorum conject.*

Περιπλεῖν, circumnavigare, *in pugna navali*, 1, 51, 6. (*cf.* ἐκπεριπλεῖν.) περιπλεῖν, *ſcil.* τὰς νήσους *vel* εἰς τὰς νήσους, per inſulas, 4, 16, 8. τὰς δυσχωρίας, circum loca anguſta (*quæ ſunt in continente*) circumnavigare, 31, 26, 10.

Περιπλοκὴ, ἡ, complexus, amplexus; περιπλοκαὶ γυναικῶν, 2, 56, 7.

Περιποιεῖν τινὶ αἰσχύνην, ignominiam alicui adferre, 9, 58, 5. τὴν στρατηγίαν, præturam alicui conferre, efficere ut aliquis prætor creetur, 4, 82, 6. *ſic* τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρ-

χας, his conferre magiſtratus, 20, 6, 3. ἀσφάλειαν, ſecuritatem alicui præſtare, 15, 10, 4.

περιποιεῖσθαι, ſibi conciliare, comparare; ἐμπειρίαν ἐκ τῆς ἱστορίας, 5, 75, 6. τὴν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν, 3, 6, 13. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, 24, 9, 6.

Περιπορεύεσθαι, τὴν πόλιν κύκλῳ, circum urbem circumire, 4, 54, 4. *Sic* περιπεπορεῦσθαι *vel* περιπορεύεσθαι, *ſcil.* περὶ τὸν βουνὸν, 2, 27, 6. *Sed* περιπορεύεσθαι τὰς πόλεις, obire urbes, 3, 7, 3. *ſic* αἱ γυναῖκες περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, 9, 6, 3. *n. ubi mendoſe vulgo* παραπορευομ. Recte omnes περιπορ. τοὺς ναοὺς, 10, 4, 4. περιπορευόμεναι τὴν πόλιν, diſcurrentes, circumeuntes per urbem, 8, 33, 2.

Περιπόρφυρος ἐσθὴς, prætexta toga *conſulum & prætorum Rom.* 6, 53, 7. λινοῖ περιπόρφυροι χιτωνίσκοι *Hiſpanorum*, 3, 114, 4.

(Περιπροπλεῖν, *mendoſum verbum a Caſaub. temere adoptatum* 1, 46, 11. *pro* προπλεῖν.)

Περιπτύσσειν, amplecti, complecti; περιπτύξασα ἠσπάσατο αὐτοὺς, 10, 4, 6. περιέπτυξε ταῖς χερσὶ, 13, 7, 8. *videtur ſignificare*, manibus mulieris (*nempe ſimulacri formæ muliebris*) amplexus eſt hominem; *ſed vix ſana h. l. videtur eſſe oratio.*

Περιρρηγνύναι (τινὶ) τὴν χλαμύδα, lacerare, lacerando abstrahere alicui chlamydem, 15, 33, 4.

Περιρρὼξ πέτρα, abrupta petra, 9, 27, 4. ὄχθος, *Fr. gr.* 105.

Περισάττειν, circumſtipare; περισάξαντες τὰ χείλη τοῦ πίθου πανταχόθεν, obturato undique omni ſpatio inter labia dolii & *parietes cuniculi*, 22, 11, 17.

Περισκέπειν, undique tegere; οὐ δυναμένου τοῦ Γαλατικοῦ θυρεοῦ τὸν ἄνδρα περισκέπειν, 2, 30, 3.

Περισπᾷν πόλεμον ἐκεῖ, bellum illuc transferre, 1, 26, 1. περιέσπα Ῥωμαίους, diſtinebat Romanos, curam eorum alio vocabat, 9, 22, 5. *In Tacticis*, περισπᾷν τοὺς στρατιώτας *eſt* integram militum manum, veluti unam maſſam, ita convertere & circumagere, ut deſcripto ſemicirculo in eam partem proſpiciat, cui primo terga verterat; *vide Adn. ad* 10, 21, 3. τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχοντας, ἐξ ἐπιστροφῆς περισπῶν, ἐξέτασσε πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐπιφάνειαν, 1, 76, 5.

Paſſiv. περισπώμενοι, diſtenti, alio occupati, 4, 10, 3. περισπᾶσθαι ταῖς διανοίαις, animo diſtrahi in diverſas partes, 15, 3, 4.

Med. περισπασάμενος τοὺς στρατιώτας, ſecedere a ſe jubens milites; *alii contra*, ſuccinctus, circa ſe habens, cingens ſe militibus, 38, 5, 1. *n.*

Περισπασμὸς, ὁ, 1) diſtractio, cum

is alibi occupatus eſt,
gotiis diſtinetur; *ἐν*
είνου περισπασμοῖς,
9. *κατὰ τοὺς αὐτῶν*
ισμοὺς, 18, 34, 5. 31,
, 15, 4. *ἐν περισπα-*
ιαι,(*i. q. περισπᾶσθαι*)
. 2) motus *ille* mi-
de quo paulo ante ad
περισπᾶν dictum eſt;
o manus militum in
contrariam, 10, 21, 3.
8, 3.
ς, ἡ, 1) ſtatus rerum,
ratio', temporum con-
uidquid incidit; *quaſi*
rcumſtantiæ; *διὰ τὴν*
σιν, 1, 32, 3. *ἐπὶ*
καιροῦ καὶ περιστά-
, 35, 10. *κατὰ τὰς*
σεις, pro varia tem-
atione, 2, 41, 6. *αἱ*
σεις τῶν πόλεων, fata
10, 24, 3. *ἐν ἀμφο-*
ταῖς περιστάσεσι, in
rerum ſtatu, *ſc. tam*
, *quam in bello*, 4,
κατὰ τὸν ἀέρα περί-
ſtatus aëris, aëris ra-
84, 2. *λοιμικαὶ περι-*
, *ſcil. τοῦ ἀέρος*, pe-
ëris ſtatus, 6, 5, 5.
d περίστασις, etiam
er ſe, præſertim de
periculoſo, miſero,
ſo rerum ſtatu *uſurpa-*
c κατὰ τὰς περιστά-
difficilibus, periculoſis
bus, 1, 82, 7. 2, 17,
κατὰ τὰς τῶν καιρῶν
σεις, 2, 55, 8. *ἐν*
ρίστασεσι, 3, 112, 9.
ς ὑπὸ τῶν βαρβάρων
σεις, in periculo a bar-
baris imminente, 4, 38, 10. *Sic ἡ Γαλατικὴ περίστασις*, 3, 1, 3. *eſt σύμπτωμα κατὰ τοὺς Γαλάτας γενόμενον τῇ βασιλείᾳ, ibid. vs.* 1. *πολλοὺς περιστάσεις καὶ καιροὺς ἔχοντες*, multas temporum difficultates experti, 4, 32, 2. *περιστάσεσι παραδόξοις καὶ ποικίλαις ἐχρήσατο*, 9, 34, 2. *ἀόρατοι παντὸς κακοῦ καὶ πάσης περιστάσεως*, 2, 21, 2. *εἰς πᾶν περιστάσεως ἐλθεῖν*, in ſummas miſerias veniſſe, 4, 45, 10. *εἰς τοῦτ' ἤγαγεν (αὐτοὺς) περιστάσεως*, 1, 84, 9. 1, 88, 5. *ἐν ταῖς ὁλοσχερέσι περιστάσεσι*, temporibus quibus de ſumma rerum agitur, in gravioribus patriæ periculis, 4, 33, 12. *περίστασις ὁλοσχερεστέρα ἐκ τοῦ πελάγους*, ſummum e mari periculum imminens, *ob vehementiſſimam tempeſtatem*, 1, 54, 6. *ἀπολελῦσθαι τῆς περιστάσεως*, periculo liberatum eſſe, 10, 14, 5.

3) quidquid circumſtat vel circumdat; *ut ἡ ἔξω περίστασις*, multitudo foris circumſtans, 18, 36, 11. *ἡ τοῦ στρατηγίου περίστασις*, area circa prætorium, 6, 31, 1 & 7. 6, 41, 2 *ſq. τῶν σκηνῶν*, area circa tentoria, 6, 31, 14. *χώρα βασιλικὴν ἔχουσα περίστασιν*, regium adparatum, regias copias, regiam opulentiam habens, 5, 45, 1. *μεγαλομερὴς περιστ.* magnificus adparatus *veſtium & ſuppellectilium*, (*i. q. περικοπὴ καὶ κόσμος*) 32, 12, 3. *ſ.* 32, 14, 9. *ἡ*

9. ἡ τοῦ βίου περίστασις, fortunarum copia, opes, 3, 98, 2.

Περιστέλλειν, tegere; (*ut veſtis vel clypeus tegit corpus; ſic de clypeo Plutarch. in Philopoem. c. 9.*) περιστέλλειν τι τοῖς κόλποις, ſinu veſtis involvere, tegere, 22, 21, 10. τὰ ἁμαρτήματα, peccata, 30, 4, 14. (*conf.* συμπεριστέλλειν.) τοὺς ἀποστάτας, protegere rebelles, 5, 67, 13. ἀνελπίστως τῆς ἀσφαλείας ἔτυχε, περισταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἀχαιῶν καλοκἀγαθίας, tectus, 2, 60, 4. n.

Περιστοιχίζειν, corona cingere *urbem*, 8, 5, 2.

Περιστόμιον, τὸ τοῦ πίθου, os dolii, 22, 11, 15.

Περιστρατοπεδεύειν τὴν πόλιν, urbem corona cingere, 1, 30, 5. 2, 2, 7. 2, 54, 6. n. & vs. 11. 3, 60, 9.

Περίστυλον, τὸ, (*ſive* ὁ περίστυλος, *ut apud Diodor.* 1, 48.) periſtylium, locus columnis circumdatus, 10, 27, 10. n.

Περισύρειν τὴν λείαν τῶν πολεμίων, præda exuere hoſtes, 3, 93, 1. τὰ θρέμματα, diripere, 4, 19, 4.

Περισχίζεσθαι; ὁ ποταμὸς περί τι χωρίον νησίζον περισχίζεται, fluvius dividitur & circumfluit, 3, 42, 7. περισχισθεὶς ὁ ῥοῦς περὶ τὴν πόλιν, 4, 43, 7. n.

Περιταφρεύειν, foſſa cingere *urbem obſeſſam*, 1, 48, 10.

Περιτειχίζειν, muro cingere, *vel* munitionibus ad oppugnandum extructis; περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, 39, 1, 8.

Περιτέμνειν; πανταχόθεν περιτέμνεται αὐτοῦ ἡ ἀρχὴ, accidicur, circumciditur, imminuitur, 23, 13, 2.

Περιτιθέναι τινὶ στρατηγίαν, conferre, mandare alicui imperium, 2, 36, 3. μεγάλην δυναστείαν, 2, 11, 17. περιτιθέναι τινὶ βασιλείαν, 4, 81, 4. οἱ θεοὶ περιθέντες τὸ κράτος οὐ τοῖς ἄρχουσι χειρῶν ἀδίκων, victoriam tribuentes, 15, 8, 2. τοῦτο περιτιθέασιν οἱ συγγραφεῖς Ἀννίβᾳ, hoc Hannibali tribuunt, adſcribunt, 3, 48, 4.

περιετίθετο κλίμαξ τῷ στύλῳ, tigno circumpoſita, inſerta erat ſcala, 1, 22, 5.

Περίτομος; ὄρος περίτομον, mons omni ex parte abſciſſus, præruptus, 1, 56, 4.

Περιττεύειν, abundare. τὸ περιττεῦον, 4, 38, 9. *opp.* τὸ λεῖπον, *ibid.* οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, 18, 18, 5. *opp.* ἐλλείπων, *ibid.*

Περιττὸς, variæ doctrinæ cupidus, curioſus, 9, 1, 4. περιττὸν, *adverbialiter*, *i. q.* περιττῶς *vel* ἄγαν, nimis; πολλάκις τὸ τολμᾷν περιττὸν &c. 4, 34, 2. n. *disjecta membra neſcio cujus poëtæ.* ἐκ περιττοῦ, e ſupervacuo, ſine neceſſitate, nulla probabili ratione, animi cauſſa, 5, 11, 4. n. 9, 20, 6, (*cf.* περιουσία.) οὐδὲν περιττότερον ἤπερ &c. nihil amplius quam, 31, 6, 7.

Περιττότης, ἡ ἐν τοῖς βίοις, luxus

luxus vitæ, adfluentia rerum pretioſarum, magnificentia in ſuppellectili & alio vitæ adparatu, 9, 10, 5.

Περιττῶς κατεσκευασμένη οἴκησις, magnifice exſtructa domus, 1, 29, 7. περιττῶς κατεσκευασμένον ἄγαλμα, exquiſita arte elaboratum ſignum, 32, 25, 4. περιττότερον *ſcribendum ſuſpicatus erat Reisk.* 7, 7, 7. *loco verborum* περὶ ταῦτα, *intelligens* feſtivius, *elegantius*, *exquiſitius.*

Περιτυγχάνειν ἀτυχήμασι, (*i. q.* περιπίπτειν) 1, 37, 6.

Περίφασις, ἡ, proſpectus liber; („*i. q.* περιφάνεια *apud Herodot. IV. 24.*" *Ern.*) ὅρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις, 10, 42, 8.

Περιφέρειν; ὁ περιφερόμενος στίχος, pervulgatus, qui circumfertur, 5, 9, 4.

Περιφερής; περιφερὲς σχῆμα Σπάρτης, orbicularis figura, 5, 22, 1.

Περίφοβος; περίφοβοι ἦσαν καὶ περὶ σφῶν καὶ περὶ τῆς πατρίδος, 5, 74, 3.

Περιφράττειν, cingere *naves hoſtium;* περιφράξαντες αὐτοὺς πρὸς τῇ γῇ συνεῖχον, 1, 28, 11.

Περιφλέγεσθαι, amburi; 12, 25, 2.

Περιχαρακοῦν, circumvallare, 4, 56, 8. 16, 30, 1.

Περιχαρής, lætus, 1, 20, 1. 3, 62, 9. τοῖς παροῦσι, 1, 34, 12. περιχαρὴς ἦν τῷ μὴ &c. 2, 50, 5. *ubi delendum comma poſt* ἦν. γενόμενοι περιχαρεῖς διὰ τὸ &c. 4, 86, 5. 8, 21, 2. ἐπί τινι, 1, 41, 1. 1, 44, 7. 3, 74, 10. περιχαρὴς γενόμενος Ἀννίβας ἐπὶ τῷ &c. 8, 31, 11. *ubi dele comma ante* ἐπί.

Περίχειρα, τὰ, armillæ, 2, 29, 8.

Περιχέειν; οἱ ἱππεῖς ἐκ μεταβολῆς περιχυθέντες ἐπέκειντο τοῖς πολεμίοις, effuſi & circumfuſi hoſtibus, 1, 19, 4. οἱ περικεχυμένοι, circumfuſi, (*nempe a quibus pater Scipionis* περιειλημμένος ἦν,) 10, 3, 5. *coll. vs.* 4.

Πέρπερος, nugator arrogans, oſtentator; λάλος καὶ πέρπερος, 32, 6, 5. 40, 6, 2.

Πέτευρον, τὸ, tabula, aſſerculus, parvum tabulatum, 8, 6, 8. *n.*

Πέτρα, ἡ; τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης &c. *Fr. gr.* 129.

Πετροβολικὰ ὄργανα, baliſtæ, 5, 99, 7. *ubi diſerte diſtinguuntur a catapultis.*

Πετροβόλος, ὁ, baliſta; πετροβόλοι *ab oppugnatoribus diſpoſiti ad muros defenſoribus nudandos*, 5, 4, 6. *ab oppugnatis diſpoſiti in muris adv. machinas hoſtium*, 8, 9, 2. 16, 30, 4.

Πεττεύειν, calculis ludere, 40, 7, 2.

Πεττευτής, ὁ, aleator; συγκλείων πολλοὺς ὥσπερ ἀγαθὸς πεττευτής, 1, 84, 7.

Πεύκινος; πεύκινα ξύλα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Πῇ, 1) qua ratione; πῇ καὶ τί πρακτέον,

πρακτέον, 11, 2, 6. πῇ καὶ πῶς, 3, 93, 2. *pleonaſtice*, ſicut πῶς καὶ τίνι τρόπῳ, 1, 32, 2. 2, 38, 1. *& ſimilia multa apud noſtrum.* 2) quo; πῇ τρέπεσθαι *Vat. cum ſuis, pro* ποῖ, 4, 69, 3.

Enclit. πῃ; τῇδέ πῃ τοῖς πολεμίοις ἦν εὐχείρωτος, hac ex parte, 4, 8, 6. 12, 11, 4.

Πηγαῖον ὕδωρ, aqua fontana, 10, 28, 3.

Πηγή, ἡ, τῆς κακοπραγμοσύνης, 18, 23, 3.

Πῆγμα, τὸ, τῆς χιόνος, congelatio nivis, 3, 55, 5.

Πηγνύναι σχεδίας, compingere rates, ἀραρότως, 3, 46, 1. διαφερόντως, 3, 46, 4. σκηνὰς, ſtruere, figere tentoria, 6, 27, 2 & 6. — „*Sic & Joſeph. Ant. III. 6, 9.*“ *Ern.*

Πηλίκος; πόσα καὶ πηλίκα συμβάλλεσθαι πέφυκε &c. 1, 2, 8.

Πηλὸς, ὁ, lutum figulinum, argilla, 12, 15, 6. 15, 35, 2. οἱ πηλοὶ, limus, 3, 79, 9 & 11.

Πήρα, ἡ; ἐν πήραις παρακομίζειν τὰ χορήγια, *Fr. gr.* 138.

Πηχυαῖος, cubitalis, cubiti longitudine, 6, 23, 12.

Πῆχυς, ὁ, cubitus; ξύλων καὶ ῥητίνης καὶ τριχὸς μυριάδας πήχεις, καὶ ταλάντων χιλιάδας, 5, 89, 9. *n.*

Πιαίνειν; πιαίνεσθαι, pinguefieri, 34, 2, 15. 34, 8, 1.

Πιέζειν τινὶ τὰς χεῖρας, prenſare manus, 32, 10, 9. πιεζόμενος, preſſus *complexu machinæ Nabidis forma mulieris*, 13, 7, 10. πιεζόμενοι τῷ πολέμῳ, bello preſſi, 9, 29, 1. ἀμφότερα τὰ κέρατα πιεζόμενα, *alii* πιεζούμενα, preſſa, retro pulſa, 3, 74, 2. βραχὺ πιεσθῆναι τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν μάχην, paululum loco pelli, inclinari, cedere cogi, 2, 33, 8. σημαῖαι πιεσθεῖσαι, 6, 38, 1. *n.* τὸ πιεζόμενον ὑπὸ τῆς γῆς, quod premitur a terra, *nempe in qua defixum eſt*, 18, 1, 10. *coll. vs.* 12.

πιέζειν τι, urgere, premere aliquid *in diſputando, diſceptando*, 5, 67, 8. 3, 21, 3.

Πιεζεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* πιέζειν, 3, 74, 2. *n.* ἐπιεζοῦντο καὶ κατεβαροῦντο τῇ μάχῃ, 11, 33, 3.

Πιθανότης, ἡ, probabilitas, probabilis, ſpecioſa ratio; τινὰς ἐλάμβανον πιθανότητας ἐκ τῶν ἐγγράπτων, 18, 28, 2. ἐνίοτε πᾶσαι αἱ πιθανότητες μετὰ τοῦ ψεύδους τάττονται, 13, 5, 5.

Πίθος, ὁ, dolium, 32, 11, 15. *ſqq.*

Πικρία, ἡ; πικρία ἄκαιρος μᾶλλον ἢ δυσμένεια, exacerbatio, ira, 5, 42, 3. παρακατασχὼν τὸν ἴδιον θυμὸν καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς γεγονόσι πικρίαν, 15, 4, 11. πικρία καὶ ἀθυρογλωσσία τοῦ συγγραφέως, amarulentia, acerbitas in maledicendo, 8, 12, 1 & 12. 12, 14, 1 & 7. 12, 15, 4. ὀξύτης καὶ πικρία *plebis Athenienſis*, præceps & acerbum *vel* iraſcibile ingenium, 6, 44, 9. *nempe quod facile ira excandeſcit, ſed eamdem iram etiam*

facile

rurſus ponit, qua diſ- a plebe Thebanorum, innutritam eſſe ait βίᾳ ϑυμῷ. ibid.

, acerbus, ſævus; τύραν- 7, 13, 7. ἐχϑρὸς, 7, 14, ἐπιτιμητὴς, 12, 12, 4. -τὴς, immitis, ſeverus, , 3. (*Sæpius jungitur ἀπαραίτητος.*) πικρότα- τύραννος, 9, 23, 3. τὰ , acerbe facta, ſæva , 9, 23, 6. *opp.* χρηστὰ -τεμνὰ, *ibid.* ἀεί τι τῶν -ϑεστάτων καὶ πικροτά- εἰσαγγέλλειν κατά τινος, , 3.

ἐπιστατεῖν τῶν ἀνϑρώ- , dure, acerbo præeſſe, -rare, 1, 72, 1. πικρῶς -ίζειν, 9, 34, 1. ἐπιτι- τινι, 8, 28, 8. πικρῶς δυσμενῶς διέφϑειρε τὴν , 2, 55, 7. πικρῶς δια- -ϑαι πρός τινα, iratum ſuccenſere, 4, 14, 1. -κοπεῖσϑαι τὰ πράγμα- ἢ πικρῶς ἀλλ' ἀνϑρωπί- 4, 14, 7. τοῦ δὲ ἀπει- -ίνου, πικρῶς ἐρευνῶν 5, 50, 13. *n. ubi repo- comma* poſt πικρῶς *ma-* ille acerbe ferens, ira- negat factum. πικρότατα -ϑαί τινι, 1, 72, 3.

, ὁ, *latinum* pileus, 30, . *Græce aliàs* ὁ πῖλος. τὸ, *idem*, 35, 6, 4.

-ιν, τὸ, tabella, 10, .

ὁ, tabula picta, pictura, , 2.

-κειν; πραϑέντων τοὺ- *correxit Caſaub.* 10, 16, 5. *pro* πραχϑέντων *quod erat in libris.*

Πίπτειν εἰς ἐξουσίαν τινὸς, in poteſtatem alicujus incidere, venire, 3, 4, 12. τοῦτο πί- πτει κατὰ τὴν ρκϑ' ὀλυμπιά- δα, incidit in CXXIX. Olymp. 1, 5, 1. ταῦτα ἔπεσεν εἰς τὴν προτέραν ὀλυμπ. 4, 14, 9. οἱ χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετ. ἱστορίαν, tempora quæ noſtra perſequitur hiſtoria, 4, 2, 2. ὅσα πέπτωκεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, quæ nos vel ipſi vidimus vel fando cognovimus, 2, 4, 7. (*cf.* ἱστορία.) οὐδ' ὑπὸ λόγον πί- πτει ἡ ἀδικία αὐτῶν, ne qui- dem ſub rationem cadit, ne quidem ulla ratio ejus reddi poteſt, inexplicabilis eſt, 4, 15, 11.

πίπτειν ταῖς ἐλπίσι, exci- dere ſpe, ſpem e manibus ela- pſam videre, 1, 87, 1. κἂν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, quam- quam ſumma rerum perdita, 10, 33, 4. *n.* πολίτευμα ἄρ- δην πεπτωκὸς, civitas fundi- tus proſtrata, depreſſa, perdi- ta, 1, 35, 5.

ἑξακισχίλια τάλαντα πε- σεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπὸ τῶν λαφύρων, 6000 talenta eis rediiſſe e præda, 2, 62, 1. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα πρόσοδος ἔπιπτε τῷ δήμῳ, 31, 7, 7.

πεσόντος *fortaſſe legendum pro* πταίσαντος, 10, 33, 5. *n.* & πεσόντες *vel* προπε- σόντες, *pro* περιπεσόντες, 1, 57, 8. *n.*

Πιστεύειν, 1) confidere; τῷ ταχυ-

τεχνωνευτεῖν 1, 23, 9. τῇ τῶν τόπων ὀχυρότητι, 3, 67, 9. ταῖς παρασκευαῖς, 5, 62, 6. πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, 6, 2, 10. 2) fidei alicujus permittere; πιστεύειν τινὶ ὑπὲρ τῶν ὅλων, 2, 43, 2. *Et nude* πιστεύειν τινὶ, fidei alicujus ſe permittere, 21, 2, 10.

Paſſiv. ἄνδρες μάλιστα πιστευόμενοι, viri quibus ſumma fides habebatur, maxima auctoritate præditi, 16, 31, 4. πεπιστευμένος, *cum Accuſ. & infin.* qui ſibi perſuaſerat, perſuaſus, 16, 22, 5. πεπιστευμένος τὴν πόλιν παρὰ Ῥωμαίων, cujus fidei credita, commiſſa erat urbs, 3, 69, 1. συνέβαινε αὐτὸν πεπιστεῦσθαί τι τῶν φυλακτηρίων, 8, 17, 5. παρ' οἷς πιστευθέντες, qui cum eis fidem haberent, apud quos cum fidem inveniſſent, 2, 7, 9. *niſi ex ſeqq. ad* πιστευθέντες *referendus eſt accuſ.* τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν, qui cum eorum fidei cuſtodiendum commiſiſſent Veneris templum. ὑπὸ τῆς τῶν πιστευθέντων ἡττηθεὶς ἀθεσίας, perfidia eorum quibus fidem habuerat, 8, 23, 10. *Cum Genit.* πιστευθεὶς ταλάντου, cui talentum eſt creditum, 6, 56, 13. *n.* Κύπρου, cujus curæ fideique commiſſa Cyprus erat, 18, 38, 6. *Rurſus cum Accuſ.* ἐπιστεύθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ὅλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 31, 26, 7. *Conf. Ind. hiſtor. in* Credere.

Πίστις, ἡ; 1) δοῦναι ἑαυτὸν εἰς πίστιν τινὸς, fidei alicujus ſe dare *vel* permittere, 3, 30, 1. *Quid ſit hoc apud Romanos, docetur* 20, 9, 10 *ſqq.* 20, 10, 2 *ſqq.* (*conf.* ἐπιτροπή, 21, 1, 4 *ſq.* 36, 2, 1 *ſqq.* *Adde Ind. hiſtor. in* Fides.) ἐθελοντὴν σφᾶς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν ἐνεχείρισαν, 18, 21, 9. 20, 10, 2. παρακαλοῦντος (αὐτοῦ) σφᾶς ἐς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, 18, 21, 5. *n. niſi diſerte adjiciendum verbum* δοῦναι *vel* διδόναι.

2) fides quæ habetur vel haberi debet dictis, credibilitas; βραχύ τι συμβάλλεται ἡ κατὰ μέρος ἱστορία πρὸς τὴν τῶν ὅλων ἐμπειρίαν καὶ πίστιν, ad faciendam, adſtruendam fidem, 1, 4, 10. τὸ εἰρηθὲν δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ἔλαβε τὴν πίστιν, fidem invenit, confirmatum eſt, 1, 35, 4. 7, 13, 2. τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνει ἡ παραίνεσις, præcipuam fidem invenit, præcipuum pondus habet, 11, 10, 2. βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς μέλλουσι λέγεσθαι, 32, 16, 2. πίστιν ποιεῖν τινι τοῦ λέγειν ἀληθινῶς ταῦτα, *Fr. gr.* 65.

3) fidei pignus; ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τινὶ τῆς πρὸς τὰ μέλλοντα κοινωνίας, 2, 52, 4. 2, 58, 7. *Præſertim in Plur.* αἱ πίστεις, fidei pignora, 2, 51, 7. 4, 17, 9. 8, 2, 3. τὰς πίστεις ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. *&c. Hinc &* πίστεις θέσθαι,

foedus facere; *ὑπὲρ τῆς* *ις καὶ συμμαχίας ἔθετο* *αὐτοὺς πίστεις*, 3, 67, 7. fides, religio hominis; *ὅτῳ δοκεῖ συμφέρειν ἐκ* *ἰδίας πίστεως*, e ſua fide, eligione ſua, 28, 1, 9. & auctoritas, qua quis s apud alium; *πάντων* *πειθαρχούντων κατὰ* *προγεγενημένην πίστιν*, 10. *μεγάλης ἀποδοχῆς* *πίστεως ἔτυχε παρὰ τῷ* *λῷ*, 6, 2, 13. negotium *vel* munus ſi- licujus commiſſum; *Σε-* *ῳ ταύτην αὐτῷ τὴν πί-* *ἐγχειρίσαντος*, *nempe* *προστασίαν τῶν ὅλων* *μάτων*, 5, 41, 2. *ἡ τῆς* *ἴας πίστις εἰς τοὺς ἰπ-* *ἀνατίθεται*, munus cir- nis, 6, 35, 8. — „*nem-* *quacumque re fides* *habetur, id ipſum πί-* *& Latinis* fides *eſt*.“ — *ἡ ἐγκεχειρισμένη* *πίστις· αὕτη δ' ἦν ἡ* *γίς, καὶ τὸ τοῦ βασι-* *σῶμα*, 16, 22, 2. , *τὸ*; *λαβὼν τὰ πιστὰ* *τῶν Ἀχαιῶν ὑπὲρ τῆς* *λείας*, (*i. q. αἱ πίστεις*.) ſecuritatis, 2, 41, 15. *πιστώσασθαι*, *cum* *præpoſ. πιστωσάμενοι* *ἀλλήλους περὶ τῶν ὅλων*, fidem ſibi mutuo dantes, 12, 6. *cum Accuſ. rei;* *ωσάμενοι τὰς προτεινο-* *δωρεὰς*, confirmantes, ſuam dantes de, 1, 43, *cum Accuſ. perſ. τοῦτον* *ωσάμενος*, hunc fidum ſibi fecit, hujus fidem ſibi conciliavit, 8, 17, 2.

Πιστῶς *τὰ πρὸς αὐτὸν διακείμενος*, qui fidus ei erat, 3, 98, 5.

Πίττα, *ἡ*, pix; *πίττα ὠμή*, 5, 89, 6.

Πιττάκιον, *τὸ*, pugillares, 31, 21, 9. *&* 11. *n.*

Πλάγιος, obliquus, doloſus, fallax; *πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι*, ambiguum, dubia, ancipite fide, 30, 1, 6. *ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι τῇ ψυχῇ*, dubii animi, parum firmi, 4, 8, 11.

τὰ πλάγια, latus, latera *aciei, agminis, claſſis, navis; ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτειν*, 1, 22, 8. 1, 23, 9. *κατὰ τὰς ἐκ τῶν πλαγίων ἐπιφανείας*, 3, 74, 2. *αἱ ἐκ τῶν πλαγίων πλευραί*, latera, (*quatenus diſtinguitur a parte anteriore & poſteriore; nam πλευρὰ magis generatim de quocumque latere figuræ cujusque uſurpatur, etiam de parte anteriore & poſteriore;*) 1, 22, 10. 6, 31, 9. *Item in Sing. ἐκ πλαγίου κατὰ κέρας συμπεσεῖν τοῖς πολεμίοις*, 1, 40, 14. (*ubi ex abundanti junguntur ſynonyma, ἐκ πλαγίου & κατὰ κέρας.*) *κατὰ πρόσωπον, ἀπ' οὐρᾶς, ἐκ πλαγίου*, 1, 77, 7.

Hinc rurſus πλάγιος, qui eſt a latere *vel* in latere, a latere veniens *vel* incedens; *πλάγιοι παραπορεύονται παρὰ τὰ ὑποζύγια*, a latere comitantur jumenta, 6, 40, 7. *πλάγιοι προσπίπτοντες στρεφομέ-*

φομένοις, (*in pugna navali,*) 1, 51, 6. *πλάγιαι παραβάλλουσιν ἀλλήλαις αἱ νῆες*, 1, 22, 9. *ὅταν πλάγιον λάβῃ*, quum *elephas elephantem* a latere tenet, a latere adgredi poteſt, 5, 84, 4. *πλάγιον κατέπιπτε τὸ πλοῖον*, navis (*quæ machinæ hoſtilis vi in altum erat erecta*) in latus decidit, 8, 8, 4.

πλάγιος πλοῦς, *quod mssti dabant*, 1, 26, 10. *in πελάγιος recte mutavit Caſaub.*

Πλαδαρὸς, humidus, madidus, *Fr gr.* 106. *n*, *ubi tamen κλαδαρὸς videtur legendum; conf. Adn. ad* 6, 25, 5.

Πλάζειν; *τὸ πλαζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ*, aqua quæ ex fluviis infra terram diffunditur & vagatur, 34, 10, 3.

Πλάσις, *ἡ τοῦ προσώπου*, conformatio vultus, ſpecies oris quoad lineamenta, 6, 53, 5.

Πλαταμὼν, *ὁ*, planitiem *interpretatus ſum cum Caſaub. & Ern.* 10, 48, 7. *rectius vero* lata planaque ſaxa *πλαταμῶνας intelliges* terram obſidentia, *aut* loca ſaxis obſita; *vide Adn.*

Πλατεῖον, *τὸ*, tabella, 6, 34, 8 *&* 10 *ſq.* 10, 45, 8 *ſqq.*

Πλάττειν; *ἐκ τούτου πλάσας* (*vel πλασάμενος*) *τὴν διαβολὴν*, 4, 84, 7.

Πλειάδες; *vide Ind. hiſtor. in* Vergiliæ.

Πλεῖν, *abſol.* navibus proficiſci, vela dare, cum claſſe exire, 1, 21, 10. 1, 41, 3. 4, 29, 7. 27, 11, 1. 31, 22, 9. *τὸν πατέρα τότε πλεῖν συνέβαινεν εἰς Ἰβηρίαν*, cum claſſe abiiſſe *vel* abeſſe *interpretatur Ern. cum Reisk.* 10, 4, 5. *n. qui quidem locus difficultate non caret.* *πλεῖν τὰ πελάγη*, per maria navigare, 3, 4, 10. *ἐφ' ἧς* (*νεὼς*) *ἔπλει ὁ Μάρκος*, in qua erat, quam conſcenderat Marcus *imperator*, 2, 10, 5.

ἔπλεον ὀλισθαίνοντες ἀμφοτέροις ἅμα τοῖς ποσὶ, *ex ſcriptura olim vulgata*, 3, 55, 2. *n.* incerto gradu vadebant, — „*ſic Latini natant.*" *Ern. conf. ἐπιπλεῖν, & Adn. ad* 3, 55, 4.

Πλεῖον, *πλέον*, *&* *πλεῖστον*, *vide in πολύς.*

Πλεονάζειν; *πλεοναζούσης τῆς παρουσίας τῶν πρεσβευτῶν*, quum frequentiores advenirent legationes, 4, 3, 12.

Πλεονασμὸς, *ὁ*; *οἱ ποιηταὶ διὰ τῶν ὑπεράνω πλεονασμῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι &c.* frequentiori earumdem rerum repetitione, 12, 24, 1. *ὁ πλεονασμὸς ὑπὲρ τῶν ἐκπληκτικῶν συμπτωμάτων*, nimis frequens, nimiisve prolixa commemoratio caſuum terribilium in hiſtoria ſcribenda, 15, 36, 3. *& cum nudo genit. ibid. vs.* 7.

Πλεονεκτεῖν *ἀπὸ τῶν μὴ καθηκόντων*, lucrum quærere ex rebus parum honeſtis, 6, 56, 2.

Πλεονέκτημα, *τὸ*, privilegium, 2, 38, 8.

Πλεονέκτης, *ὁ*; *κατὰ τὴν αἵρεσιν δημαγωγικὸς καὶ πλεονέκτης*, 15, 21, 1. *ubi* ambitioſum

tioſum *vertit Valeſ. & nos cum eo in eamdem ſententiam; ſed rectius, puto,* avarum, privato lucro inhiantem *intelligemus, quod nimis ſæpe faciunt demagogi, ut, cum populi commodis unice favere videri volunt, ſua commoda privatosque quæſtus rebus omnibus anteponant.*

Πλεονεκτικὸς, avaritiæ deditus, 6, 47, 4. *πλεονεκτικὸν καὶ θηριώδη ζῆν βίον*, 4, 3, 1. *πλεονεκτικώτατος*, 6, 48, 8.

Πλεονεξία, *ἡ ἐκ τῶν ἀπειρημένων*, lucri ſtudium ex malis artibus, 6, 56, 3. *στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν*, quis majorem prædæ partem eſſet habiturus, 2, 19, 3.

Πλεύμων θαλάττιος, 34, 5, 3. n. *cf. Hermanni Adn. in Append. Adn. ad lib.* 34. p. 116 *ſq.*

Πλευρὰ, ἡ, 1) latus *hominis; παρὰ πλευρὰν εἶναί τινι*, ad latus eſſe alicui, latus alicui fodere, 5, 26, 6. *παρὰ πλευρὰν μένειν*, 29, 3, 1. *ταῦτα πρὸς ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ὑπάρχει*, hoc bellum illis in proximo eſt, cervicibus eorum imminet, 2, 22, 10. *προσδέξασθαι, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους, Fr. gr.* 110.

2) *ex uſu geometrarum,* latus quodcumque figuræ cujuscumque; 2, 14, 4 *ſq.* 4, 70, 7. *ſq.* (*conf. ſupra in πλάγιος.*) *Sic ἡ ἔξω πλευρὰ τῆς Σικελίας*, 1, 37, 4. *ἡ ἀπὸ Καρχηδόνος πλευρὰ*, latus Carthagini obverſum, 1, 86, 3. *ἡ ἐπιμήκης πλευρὰ*, latus oblongum, 1, 22, 6. *ἡ ἐκ πλαγίου πλευρὰ*, utrumque latus, 1, 22, 10. *a quo diſtinguitur ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια, i. e.* pars anterior, *ibid. In Acie, ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ eſt* frons, 11, 23, 3. *a qua diſtinguuntur* latera, *τὰ κέρατα, ibid.*

Πλευρῖτις, ἡ, 2, 4, 6.

Πληγὴ, ἡ, 1) vulnus, ictus, 3, 51, 5. *πρακτικὴ*, 6, 25, 9. *ἄπρακτος*, 2, 33, 3. *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ τιθέναι* (*τινὶ vel ἀλλήλοις.*) 1, 57, 1. *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες, ſcil τοῖς πολεμίοις.* 2, 33, 6. *παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγούμενοι, τὰς πληγὰς*, 31, 7, 3. *περιπεσὼν βιαίοις πληγαῖς*, gravibus vulneribus acceptis, 3, 116, 9. *ἱκανὰς ἔχων πληγὰς*, qui ſatis pœnarum dedit, 31, 7, 17. *ἔξαλος πληγὴ*, vulnus navis ſupra aquam accepta, 26, 4, 12.

2) clades; *πληγὰς, πολλὰς πληγὰς λαβεῖν*, 1, 15, 2. 2, 32, 3. *τηλικαύτῃ πληγῇ περιπεπτωκότες*, 14, 9, 6.

Πλῆθος, τὸ, *ἀναρίθμητον, ἄπλετον, ἄσπετον; vide hæc adjectiva. τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος*, 1, 75, 5. *cf.* 9, 43, 4.

Πληθύειν, *πληθύνειν; πεδία πληθύοντα* (*vel πληθύνοντα*) *πόλεσι*, 5, 44, 11. *θεωρῶν τὸν Μάρκον πληθύνοντα πρὸς τὸ διακινδυνεύειν*, totum in id incumbentem, 3, 103, 7. n.

καὶ πολὺν ὄντα πρὸς τῷ διακινδ. legendum, quod utique verum videtur.

Πλήμμη, ἡ, æſtus maris accedens, 20, 5, 11. 34, 9, 5.

Πλημμελεῖν *τι εἰς τινὰ*, 15, 32, 7.

Πλὴν, *conjunctio*; — *„ſæpe in principio, tranſeundi aut ad propoſitum redeundi cauſſa, plane ut Latinorum* ceterum *dicitur. v. c.* 1, 70. 2, 17." *Ern.* — *Vide* 1, 69, 14. 2, 17, 1. 2, 56, 4. 4, 78, 1. 11, 25, 8. *&c. In apodoſi uſurpatur ut Latinorum* igitur, *aut pro repetita particula δὲ; vide* 11, 23, 2. *n.* 11, 17, 1. *n. & Adnot. ad* 11, 16, 5.

Ad πλὴν, 1, 19, 6. *ex ſuperioribus repetendum eſt οὐδὲν; οὐδὲν ὁλοσχερὲς πράττοντες, πλὴν ἀκροβολιζόμενος*, nihil quod ad ſummam faceret, nil niſi *&c. Alias quaſdam miras ellipſes, quæ ante particulam πλὴν locum habent, vide* 11, 25, 6. *n.* 12, 22, 1. *ſi modo vera utrobique ſcriptura.*

πλὴν, præpoſitio, cum Genit. conſtruitur, ut 3, 54, 4. 12, 3, 9. 12, 22, 1. 30, 10, 7. *&c. Ubi cum Accuſ. jungitur hæc particula, quam conſtructionem ex* 6, 13, 2. *adnotavit Erneſtus, ibi non præpoſitionis vim habet, ſed Adverbii, ut Latinorum* præterquam, *ita ut accuſativus non a πλὴν pendeat, ſed ab alio regimine præcedente.*

Πλήρης; *ταῦτα τῆς πάσης ἐστὶν ἀλογίας πλήρη*, 1, 15, 6.

Πληροῦν, *τὰ πλοῖα*, 5, 3, 3. (*vid. πλήρωμα.*) *τὴν ἐπιθυμίαν τινὸς*, 4, 63, 3. *τὸν ἴδιον θυμὸν*, 23, 13, 7. *τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν οἱ γροσφομάχοι πληροῦσι*, 6, 35, 5. *n.* *πληρωθῆναι*, ſatiatum eſſe, 7, 15, 9.

Πλήρωμα, *τὸ*, *& in plur. τὰ πληρώματα*, ſocii navales, remiges & nautæ, 1, 21, 1 *& 7.* 1, 60, 10. 1, 49, 1 *ſq.* 1, 59, 12. 1, 60, 10. *&c. conf. Adn. ad* 1, 49, 2. *& ad* 10, 17, 22. *& vide ſupra in ναύτης. ἡ τοῦ πληρώματος κατασκευὴ*, dexteritas, ſolertia remigum & nautarum, 1, 47, 8. *n.* (*idem quod ἡ τῶν πληρωμάτων ἕξις*, 1, 51, 4.) *πληρώματι ἐπιλέκτῳ καταρτίζειν τὴν ναῦν*, 1, 47, 6. *τὰ πληρώματα συγκεκροτημένα*, 1, 61, 3. *Diſtinguuntur τὰ πληρώματα a τοῖς ἐπιβάταις vel ἐπιβατικοῖς, a militibus claſſiariis*, 1, 47, 6 *&* 8 *ſq.* 1, 49, 5. 1, 61, 4. 16, 7, 15. *Nonnumquam tamen, ſine diſcrimine, τὸ πλήρωμα vel τὰ πληρώματα intelligi videntur* quicumque in navi ſunt, ſive remiges, ſive nautæ, ſive milites; *velut* 1, 29, 1 *&* 10. 5, 94, 8. *&c.*

Πλησίμοχθος, ærumnoſus, 5, 106, 4. *n. ex vulgata lectione.*

Πλησίον, ὁ, vicinus, alter, (*i. q. ὁ πέλας*) 12, 4, 13. *πλησίον*, *pro πλεῖστον, quod dabant libri, recte ex Urſini conj. editum,*

ν, 14, 6, 12. *n. ubi* *τον ex imperiti librarii* *itici ingenio natum vi-* *qui ad ἀποκεχωρηκέ-* *rtinere πλεῖστον puta-* *, non πλησίον.*

ἡ, ἡ, intemperantia in do cibo; *διὰ τὰς ἀλό-* *οἰνοφλυγίας καὶ πλη-* *ς*, 2, 19, 4.

, ἡ, 10, 22, 7. *πλύ-* *ρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ*, 10, 1.

; *οἱ πλοϊζόμενοι non* nautæ, *ut interpretatus* *rneſtus, ſed* navigantes tores, qui commercii maria navigant, 4, 47, 88, 7. 5, 89, 8. *οἱ* *μενοι ἀπ' Ἰταλίας*, 2, *ſunt Ἰταλικοὶ ἔμποροι*, 8. 2. *ἡ τῶν πλοϊζομέ-* *ευδολογία καὶ τερατεία*, 7. *ſunt ἐμπορικὰ διη-* *α*, 4, 39, 11. *Eodem* *quod* 30, 8, 5. *ait;* *τις ἦν τῶν πλοϊζομένων*, *gendum videtur*, Tho-fuiſſe mercatorem mare atem, maria navigan-*quo illi internuncio uſi* *quoniam mercaturæ* *minus erat ſuſpectus* *adverſæ.*

τὸ; *generale nomen*, *uocumque navium ge-* *v. c. πλοῖα πεντηκον-*, 25, 7, 1. *πεντηρι-* 59, 8.

ἡ τῶν γέῤῥων, cratium compoſitio, 9, 41, 3.

ὁ, navigatio; 1) com-a navigandi tempus; *ἐτήρουν πρὸς τὴν ἐπι-* *βολὴν*, 4, 57, 2. *παρατα-* *σάντος αὐτοῖς πλοῦ*, 4, 57, 6. 2) *δεύτερος ἂν εἴη πλοῦς*, altera hæc via, altera hæc ratio fuerit, 8, 2, 6.

Πλουτίνδην *γεγενημένης τῆς* *ἐκλογῆς*, e cenſu, 6, 20, 9.

Πλύνειν *τὸ τῶν ἱερῶν ἔδαφος* *ταῖς κόμαις*, 9, 6, 3. *πλύ-* *νοντα πρὸς τῷ διακινδυνεύειν* *dant veteres codd.* 3, 103, 7. *pro πολὺν ὄντα, ut videtur.*

Πλωτὸς, navigabilis; *ποταμὸς*, 10, 48, 1. *τόπος*, 1, 42, 2. 34, 5, 4 & 7. *πάντων πλω-* *τῶν καὶ πορευτῶν γεγονότων*, 4, 40, 2. 3, 59, 3. *Roma-* *ni putant, δεῖν αὐτοῖς πάντα* *καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πο-* *ρευτὸν*, 1, 37, 10.

Πλωτεύειν; *Fretum Abyde-* *num, ποτὲ μὲν γεφορούμε-* *νον, ποτὲ δὲ πλωτευόμενον* *συνεχῶς*, aliquando ponte junctum, alias conſtanter navigatur, navibus tranſitur, 16, 29, 11.

Πνεῖν; *ἀπὸ τῆς Ἀσίας πνεύ-* *σαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος* *συνετάραξαν τοὺς ὄχλους*, ſpirantes ab Aſia, concitarunt plebem, 22, 14, 13. *πέπνυ-* *ται*, vivit, 36, 6, 6. *conf.* *πεπνυμένος.*

Πνεῦμα, τὸ, 1) ventus; *ἡ βία* *τοῦ πνεύματος*, 1, 44, 4. 1, 48, 5. *πνεῦμα ἀντίον*, 1, 60, 6. 2) vita; *τὸ πνεῦμα* *ἔχειν διά τινα*, vitam debere alicui, 31, 18, 4.

Πνευμάτιον, τὸ, animula, vita; *αὐτὸ τὸ πνευμάτιον δέονται* *συγχωρηθῆναι σφίσι*, 15, 31, 5.

Πνιγμὸς, ὁ, ſuffocatio; ἐν τῷ περὶ τὰς πύλας ὠθισμῷ καὶ πνιγμῷ διεφθάρη, 4, 58, 9.

Ποι, *enclit.* τοῦτο γὰρ προὔκειτό ποι τοῖς ἄγουσιν αὐτὸν, puto, opinor, ſane, 30, 9, 5.

Ποῖ μεταστήσεται *an legendum pro* ποῦ, 6, 9, 11? *n. Non videtur.*

Ποιεῖν αἷμα καὶ φόνον, cædem facere, 15, 33, 1. ποιεῖν ἧτταν, cladem accipere, *ſicut dicitur* jacturam facere: αἰσχρὰς ἐποίησαν τὰς ἥττας, 11, 2, 7. τὸ πᾶν λάφυρον ἐποίησαν τάλαντα τριακόσια, ex omni præda redegerunt trecenta talenta, 2, 62, 12. *Vide Adn. ad* 35, 4, 8. εἶχον ποιεῖν οὐδὲν, 1, 7, 9. μαρτύριον ἐποίουν (*f.* ἐποιοῦντο) τῆς ἑαυτῶν ἀποφάσεως, 27, 6, 9. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν ὑμῖν, *f.* εὖ ποιησάντων δὲ, 7, 9, 12.

ποιεῖσθαι δόξαν, *in Med. & in Paſſ.* comparare ſibi gloriam; πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξίᾳ δόξαν, 32, 11, 8. ἐπὶ σωφροσύνῃ δόξαν ὁμολογουμένην πεποιημένος, 35, 4, 8.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι, 4, 51, 1. 4, 61, 6. μάλιστα δ' ἔσπευδε, καὶ περὶ παντὸς ἐποιεῖτο, βουλόμενος ἐπανελέσθαι τὸν Ἐπιγένην, 5, 41, 4. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο σπουδάζων συστρατεύειν αὐτῷ τὸν Ἐπιγένην, 5, 50, 4.

λόγον & λόγους ποιεῖσθαι, *vide in* λόγος. μνήμην ποιεῖσθαι, 1, 20, 8. 2, 71, 1. *&c. Pro* ὑφ' αὐτοὺς ποιήσαι, 4, 61, 5. *n. ſcribe* ποιήσασθαι *cum melioribus codd. ſicut* 1, 6, 6 & 8. *&c.*

Ποιητὴς, ὁ, Homerus, 12, 24, 2.

Ποικιλία, ἡ, calliditas, verſutia, 24, 2, 2. τῶν πραγμάτων, rerum, temporum, fortunæ varietas, 9, 22, 10. τῆς πολιτείας, miſtura civitatis e variis reip. formis, 6, 5, 3.

Ποικίλος ἀνὴρ, homo verſutus, 8, 18, 4. καιροὶ ἐπισφαλεῖς καὶ ποικίλοι, dubia tempora, 18, 38, 6. ποικίλαι ἐλπίδες, ancipites ſpes, 14, 1, 5. πολλὰς καὶ ποικίλας εἶχε περὶ τοῦ μέλλοντος ἐπινοίας, 16, 24, 1. ποικίλης οὔσης ὑποθέσεως, anceps deliberandi argumentum, 28, 11, 11. ποικίλας ἐμφάσεις ποιεῖν τινι περὶ τοῦ μέλλοντος, ancipitem ſignificationem dare de futuro, 30, 17, 17. *n.*

Ποικίλως καὶ ἀγεννῶς χρῆσθαι τοῖς πράγμασι, inconſtanter, 4, 30, 7. ποικίλως ψυχαγωγήσας τὸν Ἴβηρα, multis modis, 10, 35, 2.

Ποιναὶ καὶ ἐριννῦς τινας, 24, 8, 2.

Πολεμαρχεῖν, Polemarchum eſſe, 4, 18, 4.

Πολεμάρχιον, πολεμάρχειον, *vel* πολεμαρχεῖον, τὸ, Polemarchorum curia, 4, 79, 5.

Πολέμαρχος, ὁ, 4, 18, 2. *cf.* 9, 17, 3.

Πολεμεῖν *legitime cum Dativo conſtruitur, ſed & cum Accuſ. Vide Adn. ad* 1, 15, 10. *quo loco, pro* Συρακούσας ἐπολέμουν, ἐπολιόρκουν *ediderat Caſaub. Contra, pro*

πολιορκεῖν, 5, 61, 8. *co-*
Aug. πολεμεῖν *temere*
.
τήριον, τὸ, 4, 71, 2. *i. q.*
τήριον *ibid.*
, ἡ, *ſcil.* γῆ, 2, 4, 9.
4, 2.
ιὸν; τὸ πολεμ. σημαί-
claſſicum canere, 3, 96.
, 84, 1. 10, 14, 4.
ιός; πολεμικὴ ναῦς, *i. q.*
κία, hoſtilis navis, 16, 3,
πολεμικὴ ἐμπειρία, uſus
10, 8, 5. τὰ πολεμι-
es bellicæ; τριβὴν ἔχων
ῖς πολεμικοῖς, 1, 32, 1.
12. πολεμικοὺς *men-*
codd. nonnulli pro πολι-
, 1, 75, 2. *n.*
ος, ὁ; πέρας ἔχειν τοὺς
ιίους, *pro* τὸν πόλεμον,
, 7. *n.*
ος, *adject.* hoſtilis; οὐδὲν
ιπὼν ὄπισθεν πολέμιον,
, 6. πολεμία ναῦς, 16,
& 4. &c. πολέμια ἔρ-
acta bellica, res bello &
geſta, 2, 36, 2. *n.* 5,
. *n.* (*Adde* ἡ πολεμία,
.) πολεμιώτατος τινὶ
ινός, 8, 1, 6. *n.*
ς; ὁ τοῦ Φιλίππου πολ.
n Philippicum, 3, 7, 2.
ʼ Ἀντίοχον καὶ Ῥωμαί-
πόλεμος, bellum Antio-
um Romanis, 3, 7, 1.
μον ἐκφέρειν, συγχέαι,
ράξαι; *vide in his ver-*
πολέμους ἀνεπαγγέλ-
φέροντες πολλοῖς, 4, 16,
ἐκφέρειν τοῖς Αἰτωλοῖς
ὑπὸ τῆς χώρας πόλεμον
ſit, profeſſus ſum mihi
ſatis liquere, 4, 26, 2. *n.*

4, 30, 2. *Vide an faciat ſa-*
tis Erneſtus, τὸν ἀπὸ τῆς
χώρας πόλεμον *interpretans*,
quod quis ſuo nomine indicit,
ſuis copiis infert. μνημονεύων
τὸ πλῆθος τῶν μεταξὺ πολέ-
μων, *immo* πολεμίων, 3, 63,
7. *n. niſi* πόλεμοι *h. l.* prælia
ſunt. τὸν πόλεμον αὔξειν, 3,
97, 1.
πόλεμον *recte reſtituit Ca-*
ſaub. 8, 3, 2. *pro* πόλεων,
quod erat in libris. Viciſſim
vulgatum πολέμων *Fr. gr.* 9.
in πόλεων *mutandum duxi.*
Sic πολεμίων, *pro* πόλεων,
habent plures codd. 16, 29, 3.
n. rurſusque omnes, 21, 11,
8. & 22, 24, 6. *Alibi* πολι-
τεύμασι *in* πολέμοις *erat de-*
tortum, 4, 84, 5.
(Πολικῆς, *operarum errore edi-*
tum 34, 10, 9. *pro* πωλικῆς;
vide πωλικός.)
Πολιορκεῖν; οὐχ ἧττον πολιορ-
κεῖσθαι ἢ πολιορκεῖν, 1, 84,
1. 1, 18, 10, ὥστε καὶ δια-
σπᾶν τὸν χάρακα, καὶ μονον-
ουχὶ πολιορκεῖν τοὺς Καρχη-
δονίους, 3, 102, 4. *n. conf.*
9, 3, 2. *ſcilicet non modo* ob-
ſidere *eſt* πολιορκεῖν, *ſed &*
oppugnare; *quare diſerte di-*
ſtinguitur inter προσκαθέζε-
σθαι & πολιορκεῖν, 8, 9, 6.
cf. πολιορκία.
Πολιορκητικός; πολιορκητικαὶ
ἐπίνοιαι καὶ βίαι, 1, 58, 4.
Πολιορκία, ἡ, *non nuda* obſi-
dio, *ſed* oppugnatio, 8, 9, 5.
9, 3, 2. 10, 12, 1. *cf.* πο-
λιορκεῖν.
Πολιοφυλακεῖν, intra muros ſe
tenere,

tenere, nec in aciem procedere, 18, 22, 4.

Πολισμάτιον, τὸ, 1, 24, 12. 1, 53, 10 & 12. 2, 11, 16.

Πολιτεία, ἡ; reſpublica, 6, 14, 4. *& ſæpe aliàs.* 2) forma reip. 2, 41, 5. 6, 9, 3. *&c.* τρία γένη πολιτειῶν, 6, 3, 5. πολιτείαις καὶ νόμοις χρώμενοι τοῖς πατρίοις, 4, 25, 7. 3) adminiſtratio reip. conſilia, inſtitutum, ratio adminiſtrandæ reip. ταύτην τὴν δημαγωγίαν εἰσηγησάμενος καὶ πολιτείαν, 11, 21, 8. τίνι τρόπῳ, καὶ τίνι γένει πολιτείας τὸ ἔργον ἡ τύχη συνετέλεσε, 8, 4, 3. πορρωτέρω τὰ τῆς ἀτυχίας προὔβη διὰ τὴν Δημοσθένους πολιτείαν, 17, 14, 14 3) vivere, verſari in civitate; οὐδαμῶς ἀσφαλῆ σφίσιν ἐσομένην τὴν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πολιτείαν, 18, 26, 6. 4) jus civitatis; τυχὼν τῆς πολιτείας, 6, 2, 12.

Πολιτεύειν; Θετταλοὶ ἐδόκουν μὲν κατὰ νόμους πολιτεύειν, ἀλλὰ πᾶν ἐποίουν τὸ προσταττόμενον τοῖς βασιλικοῖς, videbantur ſuis legibus adminiſtrare remp. 4, 76, 2.

Sed maxime in Paſſivo uſurpatur; v. c. πεπολίτευνται τῇ πατρίδι, remp. in patria adminiſtrarunt 16, 14, 3. *n.* πολιτεύεσθαι παρὰ Καρχηδονίοις, vivere in civitate Carthaginienſium, lares ſuos Carthagine habere, civem eſſe Carthag. 7, 2, 4. *Rurſus* πολιτεύεσθαι. adminiſtrare rempub[illegible], τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως, 31, 6, 3. *Et cum accuſ.* adminiſtrare, gerere *res;* ὅσοι τὰ παραπλήσια τούτοις πολιτεύονται καὶ πράττουσι, 17, 13, 11.

οἱ πολιτευόμενοι, qui remp. adminiſtrant, ſummi magiſtratus, principes civitatum, 26, 2, 6. *(ubi ab his diſerte diſtinguuntur οἱ πολλοὶ,* populus, vulgus) 27, 11, 1, 4, 73, 8. *Neque aliter accipiendum* 26, 8, 1. *n. ubi minus recte cum Caſaubono* cives *interpretatus eram. Rurſus eodem modo* 15, 2, 2. *n. & vs.* 4. *ubi cum diſtinguuntur οἱ πολιτευόμενοι & οἱ βουλευόμενοι, hi intelligendi ſunt* ſenatores, qui concilio intererant: *(quorum magnus erat numerus, quo pertinent οἱ πολλοὶ, vs.* 4. *quod idem valet ac οἱ πλείους vs.* 2.*) illi,* ſummi magiſtratus, principes civitatis.

Πολίτευμα, τὸ; 2) civitas; τὸ κοινὸν πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνεῖχον, 2, 41, 6. τὰ πολιτεύματα, civitas utraque, *tam Pœnorum, quam Romanorum,* 1, 13, 12. *Adde* 1, 35, 5. 5, 86, 8. *&c.* 2) adminiſtratio reip. ἐγχειρίσαι τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῖς αὐτοῦ φίλοις, 4, 23, 9. 3) forma reip. & leges quibus reſp. regitur; ἀποδοὺς αὐτοῖς τὸ πάτριον πολίτευμα, 5, 9, 9. 22, 27, 7. τούτους ἀποκαταστήσουσιν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα, 4, 25, 7. *&c. Hinc* 4, 84, 5. χρωμένους τοῖς ἰδίοις πολιτεύμασι *ſcribendum, pro corrupto* πολέμοις,

, quod ibi codices' da-
; quemadmodum πολι-
; καὶ νόμοις χρωμένους
πατρίοις ait, 4, 25, 7.
:ός, 1) ad civitatem per-
s, civilis, urbanus; οἱ πο-
οἱ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, equi-
:ditesque urbani, e civi-
:cti, 1, 9, 4. a quibus
guuntur οἱ ξένοι; iidem
vs. 5. ſunt οἱ πολῖται.
ιε οἱ πολιτικοὶ ἱππεῖς,
1, 4. diſtinguuntur a
νικῶν. Sic 5, 30, 1. οἱ
ικοὶ νεανίσκοι diſting. a
ισθοφόροις. Ita πολι-
δυνάμεις, 1, 9, 7. 1,
6, 52, 4. τὸ πολι-
λῆθος, 1, 42, 11. &
οἱ πολιτικοὶ, 5, 22, 11.
3. Sic οἱ πολιτικοὶ,
ſtinguuntur a τοῖς ἰδ-
ιοῖς, 10, 16, 1. intel-
ariter poſſunt milites
, e civibus lecti, de qui-
nſ. c. 12, 3. ſed quodſi
:ris cum cap. 17, 6 ſqq.
ſes, πολιτικοὺς tam eo
ro, quam hoc c. 16, 1.
ives quoscumque (ſive
tulerint, ſive minus)
s & liberalioris cujus-
onditionis, quam erant
αστικοὶ & βάναυσοι.
ldn. ad 10, 16, 1. (qua
ation apud Plutarch.
ill. c. 38. diſtinguitur
τὸ βάναυσον & τὸ
ν.) Eodem modo οἱ
ιοὶ, 13, 7, 3. ſunt ci-
ulentiores. Adde 21,
Quin & diſerte di-
intur τὰ πολιτικὰ &
ατιωτικὰ, 15, 29, 4.

πολιτικὴ χώρα, ager ad civitatem pertinens, publicus; Lacedæmone πάντας τοὺς πολίτας ἴσον ἔχειν δεῖ τῆς πολιτικῆς χώρας, 6, 45, 3.

2) ὁ πολιτικὸς (ἀνὴρ,) qui rempublicam tractat, 9, 1, 4.

3) πολιτικὸς, περὶ τὰς συνουσίας, civilis, cultus, urbanus, comis in converſando, 24, 5, 7. Sic τῷ πολιτικῷ, 34, 14, 2. opponitur τὸ ἀνάγωγον, ibid. vs. 3. Eodem ſpectat illud, ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4.

Πολιτικῶς μεμψιμοιρεῖν, 1) comiter, leniter, modeſte reprehendere, 18, 31, 7. 2) populari, vulgari, ſimplici ratione, nude, ſine arte; οἱ τὰ κατὰ τοὺς καιροὺς ἐν ταῖς χρονογραφίαις ὑπομνηματιζόμενοι πολιτικῶς εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. n. Sic per contemtum quodammodo dicitur, πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 11. pro quo eſt ἀκακώτερον 10, 32, 7.

Πολιτογραφεῖσθαι, in numerum civium recipi, 32, 17, 3.

Πολλαπλασιάζειν τι, verbis exaggerare, multis partibus augere, 30, 4, 13.

Πολλαπλάσιος, cum gen. 1, 33, 10. 16, 29, 8 ſq. cum ἤ; πολλαπλασίαν ἔχοντες ὑπεροχὴν νῦν ἢ πρόσθεν, 1, 64, 1. πολλαπλασίαν in fam. pariter legitur 16, 29, 9.

Πολλαπλασίων, ονος; τὸ πρότερον εἰθισμένων πολλαπλασιό-

νεῶν προσπορεύεσθαι τῶν καθηκόντων, 35, 4, 4.

Πολλοστὸς; *οὐδὲ πολλοστὸν μέρος*, 15, 11, 10.

Πολυανθρωπία, ἡ, 1, 79, 6.

Πολυάνθρωπος; *πολυάνθρωπον ἔθνος*, 3, 37, 11. *πολυανθρωπότατα ἔθνη*, 10, 1, 2.

Πολύγονος; *πολύγονα ζῶα*, animalia quæ numeroſam ſobolem gignunt, 34, 8, 4.

Πολυειδὴς; *αἱ τῶν ἀνθρώπων φύσεις οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἔχουσί τι πολυειδὲς, ἔτι δὲ μᾶλλον ταῖς ψυχαῖς*, 4, 8, 7. *πολυειδὲς πολίτευμα*, 24, 9, 3. *eſt* reſpublica varias atque varias mutationes experta, varia fortuna uſa, vario in ſtatu verſata; *non* variis formis mixta, *ut h. l. interpretatur Ern.*

Πολυθρύλλητος, de quo multa verba fiunt, quod multum jactatur, 9, 31, 4.

Πολυοχλία, ἡ, *σύμμικτος*, 10, 14, 15.

Πολύοχλος *χώρα*, 3, 49, 5.

Πολυπληθία, ἡ, *τοῦ καπνοῦ*, copia, 1, 48, 6. — „*Sic & apud Pollucem, IV, 20. Scribitur vero & πολυπληθεία.*" *Ern.* — *Sed prior terminatio analogiæ eſt convenientior.*

Πολυποσία, ἡ, immodica compotatio, 5, 15, 2. 29, 5, 7.

Πολυπότης, ὁ, vino deditus, 33, 14, 1.

Πολυπραγμονεῖν, *abſol.* res novas moliri, 2, 45, 6. *Cum Accuſ.* 1) curare, ad ſuam curam referre, immiſcere ſe rebus; *τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν*, 2, 13, 3. *μηδὲν πολυπραγμονεῖν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν*, 18, 34, 2. — „*Sic Ioſeph. Ant. IV, 6, 2. γῆν ἄλλην πολυπραγμονεῖν dixit, pro* cogitare de aliena terra occupanda." *Ern.* 2) inveſtigare, inquirere, exquirere, 3, 38, 2. 3, 58, 5. 8, 26, 7. 12, 27, 1 *ſqq.* (*conf. mox num.* 3.) *τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον*, inſpicere res & explorare quomodo ſe habeant, 3, 58, 5. *& in bello*, ſpeculari, explorare; *τὰ περὶ τοὺς ὑπεναντίους*, 3, 80, 2. *τὸν τῶν πολεμίων στόλον*, 5, 109, 5. 3) operam dare, ſtudium ſuum rei impendere, diſcere, addiſcere; *τὰ παρὰ τῶν Μαθηματικῶν*, quæ traduntur a Mathematicis. (*cf. παρὰ cum Gen.*) *τὰ ἐκ τῶν βιβλίων δύναται πολοπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου*, 12, 27, 4. *οἱ τὰ Φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες*, qui aſtronomiæ operam dederunt, 10, 15, 7. *ἐξ ἀστρολογίας πολυπραγμονητέον μέχρι τούτου*, 9, 19, 4.

Πολυπραγμοσύνη, ἡ; (*vide verbum præced.*) 1) molitio novarum rerum, varii conatus miſcendi ſe rebus alienis, 2, 43, 9. 2) inquiſitio, ſtudium res geſtas cognoſcendi, 5, 75, 6. *ſigillatim*, cum quis ipſe loca adit quibus res ſunt geſtæ, & percunctatur ex hominibus qui rebus interfuerunt, 12, 27, 6. *quam ἀνάκρισιν dicit ibid. vs.* 3.

Πολυ-

γμων, variæ doctrinæ 5, 9, 1, 4.
πολὺς ἦν πρὸς ταῖς πα- ιαῖς, multus erat in ad- us, 5, 49, 7. *Sic. pro* τα *quod corruptum eſt* tis, 3, 103; 7. *n. haud legendum* πολὺν ὄντα τῷ διακινδυνεύειν. *Ea- notione cum particip.* ἦν συναθροίζων τὰς 16, 6, 9. ὡς ἦν ὁ καταπλέων *pro plur.*) 15, 26, 10. τὸ συμμαχικὸν ἤθροί- ων Ἰβήρων, 3, 76, 4. ν ποιησάμενος τὴν ἐπι- ν, 5, 48, 16. *n. ubi ta- lii omittunt artic. Cf.* 6. *n.*
λῆς ὥρας, — „maturo mpore" *Ern.* — *in-* ulto die, (*ut ait Cæſar* *l. Gall. l.* 22.) *i. e.* die multum provecto, 5, 8,

πολλοὶ, *ubi diſtinguun- ſenatu, concilio, & ſi- unt* populus, 1, 11. 1. *ipe aliâs; ubi diſtin- ur a duce, ſunt* milites, 4. *&c.*
πολὺ μέρος, major pars, , 11. 3, 102, 1. 5, *Hinc correxi* τὸ μὲν ολὺ μέρος, 2, 3, 4. *n.* , τὸ πολὺ τῆς ἀποσκε- *cil.* μέρος, 5, 5, 14. τὸ τῆς βίας, 3, 43, 3. *Plu-* ὰ πολλὰ μέρη τῆς Ἰβη- 1, 10, 5. *n.* τούτων πολλὰ, 1, 2, 8. πολλὰ ρησίμων συνέβη αὐτῶν, commoda ei accesſerunt, 3, 51, 11. πολλὰ καὶ κακὰ, 3, 17, 7. *cujus generis alia vide in* καί.

Adverbialiter; οὐ πολὺ τῆς παρωρείας, 11, 22, 8. *n.* πολύ τι διαφέρειν τῶν ἄλλων, 3, 98, 2. λίαν πολύ τι, 1, 4, 8. πολὺ ὑπερεῖχον, 29, 9, 11. ἀντέσχον τὸ πολὺ ἐφ- θοὶ ποιούμενοι τὴν πορείαν, per majorem viæ partem, 4, 46, 12. *n.* ὡς δὲ τὸ πολὺ, majori ex parte, *vel* maxime vero, 3, 93, 1. *n. quemad- modum &* ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ maxime vero *vertendum pu- tavi* 10, 8, 7. *ubi Caſaubo- nus quidem vulgatam notio- nem*, ut plurimum, *tenuit, quam & nos* 7, 15, 2. *te- nuimus.*

ἐπιπολὺ, 4, 14, 8. *videtur potius* admodum *verti debuiſ- ſe, quam* perdiu, *quod a Ca- ſaub. adoptavi;* ὥστε αὐτοῖς ἐπιπολὺ δυσαρεστῆσαι, ut ad- modum, ut graviſſime illis in- dignarentur. *Contra, quod* 3, 55, 4, ἐπιπολὺ κατωφερῶν ὄντων τῶν χωρίων *per* prona admodum loca *cum eodem Ca- ſaub. vertimus, rectius for- taſſe erat futurum*, cum per longum ſpatium præci- pitia eſſent loca. ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖα αὐτοῦ ἡ πρὸς Ῥωμαίους διαφορὰ, longius progreſſa, 23, 14, 7. 24, 3, 4.

ἐκ πολλοῦ, *de tempore*, multo ante, ante, initio; ἐκ πολλοῦ μὲν οὐκ ἐτόλμα κατα- πορεύεσθαι, συνεγγιζούσης δὲ τῆς καταστάσεως *&c.* 10, 4, 2.

Hh 5 ἐκ

ἐκ πολλοῦ χρόνου, 2, 3, 3. *De Spatio;* τάφρος κατάβασιν ἔχουσα ἐκ πολλοῦ, 11, 15, 8. ἐκπεριελθόντες ἐκ πολλοῦ, 10, 31, 3. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, 5, 34, 9. ἐκ πολλοῦ πολλοὶ τῶν ἀδυνάτων ἀφίενται, ὅταν δ' ἐγγίσωσι τοῖς ἔργοις &c. 16, 10, 3.

παρὰ πολὺ, *cum comparativis vel ſuperlativis*, multo, longe; ὁ σκληρότατος παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἀὴρ, 4, 21, 5. &c.

Comparat. πλείων. τὸν πλείω χρόνον, diutius, poſthac, porro, 4, 34, 5. 4, 32, 10. νῦν δ' οἱ πλείους ἔφθασαν &c. 3, 68, 4. *n. ubi* νῦν δ' ὡς πλείους *mssti.* μετὰ τῶν πλειόνων ποιεῖσθαι τὴν οἴκησιν, 8, 30, 7.

τὸ πλέον *vel* πλεῖον; ἡ πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμία, ὁρμὴ, 13, 2, 7. 22, 9, 15. τὸ πλεῖον καὶ τὸ πᾶν ἡρμόζοντο πρὸς τοῦτο, 1, 26, 8. οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, 2, 46, 6 &c.

Adverbialiter, τὸ πλεῖον, ut plurimum, plerumque, 3, 109, 4. majori ex parte, ſere penitus, propemodum omninino, 10, 19, 9. 11, 5, 4. maxime, potiſſimum, 3, 110, 2. *ſic* τὸ πλεῖον τούτου χάριν, 3, 59, 7. τὸ δὲ πλεῖον, ſed magis etiam, maxime vero, 2, 45, 1. 3, 78, 5. οὐ τοῦτο, τὸ δὲ πλεῖον ἐκεῖνο, non hoc, ſed potius illud; non tam hoc, quam illud, 2, 39, 10. 26, 7, 5. βασιλεία ἡ γνώμῃ τὸ πλεῖον ἢ φόβῳ καὶ βίᾳ κυβερνωμένη, quæ conſilio magis, quam metu aut vi regitur, 6, 4, 2. παρακατέσχεν αὐτοὺς τὸ πλεῖον οὐχ ἑκόντας, ἀλλὰ ἄκοντας, apud ſe detinuit *legatos*, invitos magis quam volentes; (*niſi* τὸ πλεῖον, majorem partem *ſignificat.*) 31, 26, 5. *Conf.* πλεῖστον.

Plural. πλέονα, *adverbialiter*, maxime, præſertim, (*ſicut* τὸ πλέον) 4, 38, 6.

ἐπὶ τὸ πλεῖον *idem valet ac nudum* τὸ πλεῖον, *in illa phraſi*, οὐχ ὡς ὑπὲρ ὀθνείων, ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖον ὡς ὑπὲρ ἰδίων, non ut pro alienis, ſed potius, ſed magis ut pro ſuis, 1, 6, 6. *niſi (quod mihi probabile fit)* ἔτι δὲ τὸ πλεῖον *pro* ἐπὶ δὲ *legendum.* ἐπὶ τὸ πλεῖον (*i. q.* ἐπὶ τὸ πλεῖστον) ποιῶν τὴν ἀπουσίαν πρὸς τὰς χρείας, ſi quis quam maximum ſtatuat numerum abſentium, *vel* majorem ſolito, 12, 19, 3.

ἐπὶ πλεῖον, *vel una voce* ἐπιπλεῖον, admodum, magnopere, nimis; οὐκ ἐπὶ πλεῖον ἐθαύμασαν, οὐδ' ὠργίσθησαν ἐπὶ πλεῖον, non magnopere mirati ſunt, neque nimium irati, 4, 16, 2 *ſq.* τὰ κατὰ μουσικὴν ἐπὶ πλεῖον ἀσκεῖται παρ' αὐτοῖς, muſica multum, magis *quam alibi*, apud eos exercetur, 4, 21, 10. ἐπὶ πλεῖον ὑπέχρους τὸν Φίλιππον, 17, 4, 3. *Item* uberius, fuſius, copioſius, diutius; *v. c.* ἐπὶ πλεῖον ἐξακριβοῦν τοὺς λόγους,

3, 31, 1. ἐπὶ πλεῖον
μενοι τοὺς λόγους, 17,
Adde 1, 20, 8. 3,
Sic diutius, uberius,
, *in illo*, ἐπὶ πλέον
ην γενέσθαι τινῶν, 3,
. *ni ibi* ἐπὶ πλέον *cum*
intelligendum plerum-
plerisque.
modo cum Nomini-
gitur ἐπὶ πλεῖον; *v. c.*
λεῖον ὁρμῇ, nimius ar-
), 31, 4. ἐπαιησάμε-
ἐπὶ πλεῖον ὑπὲρ τοῦ
ν μνήμην, uberiorem
entionem fecimus hu-
i, 2, 71, 1. (*in quam*
am & absque τὴν πρ-
ποιήσασθαι μνήμην
ῖον, *dicit* 1, 20, 8. *ubi*
ῖον *non ad ſolum no-*
ήμην *refertur*, *ſed ad*
& ad totam dictio-
ήμην ποιεῖσθαι.) τὴν
ῖον διαστολὴν πεποίη-
rius, pluribus, enuclea-
ſui, 3, 7, 4. *Sic* οὐδ-
πλεῖον, nihil uberius;
ἴτων οὐδὲν ἐπὶ πλεῖον
εν, 3, 57, 2.
τὸ πλεῖον, plerumque,
4. *cui opp.* σπανίως,

rlativus, πλεῖστος;
; γίγνεται ὁ ποταμὸς
ιατι κατὰ Κυνὸς ἐπι-
9, 43, 4. (*Sic* τὸ
τοῦ ῥεύματος *dicit*, 1,
πλείστη καὶ καλλί-
ύρα τῆς Λακωνικῆς,
regio, *an* hominibus
frequentata? 5, 19, 7.
ῖστον χρόνον, diutiſſi-
6, 11.

κατὰ τὸ πλεῖστον *eſt* plerumque, ut plurimum, 11, 5. 7. *quemadmodum etiam* 1, 75, 5. *cum Caſaub. verti*, *ubi tamen etiam* majori ex parte, plerisque locis, *intelligere poſſis*, *ſicut* 10, 8, 7. *Pariter* 4, 21, 2. διὰ τὴν ψυχρότητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, *cum eodem Caſaub. vertimus*, in plerisque locis *nempe* illius regionis; *ubi fortaſſe aliquis maluerit*, plerumque in illis locis.

τὸ δὲ πλεῖστον, 5, 67, 5. *uſurpatur fere ut* τὸ δὲ πλεῖον, maxime vero, *vel* immo vero, quin potius, *aut* quin etiam, *ut vertit Caſaub. Sic* 2, 45, 1. *n. codex Flor.* τὸ δὲ πλεῖστον *habet*, *ubi ceteri commodius* τὸ δὲ πλεῖον. *Et* 1, 13, 11, οὔτε συνεχεστέρας πράξεις, οὔτε πλείστους ἀγῶνας *dabant vett. libri*, *ubi neceſſario* πλείους *fuit corrigendum. Rurſus* 1, 59, 6. τὸ πλεῖστον *dabant Aug. & Pariſ. A. pro* τὸ πλεῖον. *Sed in incommodum ac mendoſum* (*ut mihi utique videtur*) τοὺς πλείστους, 5, 4, 3, *conſentiunt libri omnes. Acute pro* πλεῖστον αὐτὸν εἰς τὴν Ἄββαν ἀποκεχωρηκέναι, πλησίον *ſcribere juſſerat Urſin.* 14, 6, 12. *n. Vide* πλησίον.

Πολυτέλεια, ἡ, τοῦ βίου, *vel* τῶν βίων, ſumtuoſitas, magnificentia, luxus, 13, 1, 1. 9, 10, 5. ἡ περὶ τοὺς βίους, 6, 57, 6. ἐξοκέλλειν εἰς τρυφὴν καὶ

καὶ πολυτέλειαν, 7, 1, 1. ἡ *πολυτέλεια τῆς κατασκευῆς*, magnificentia ſtructuræ *urbis Ecbat.* 10, 27, 5 & 9. *Templum Iovis Olympii Agrigenti πολυτέλειαν οὐκ εἴληφε*, 9, 27, 9. *n. ex librorum conſentiente ſcriptura, a qua cur diſceſſerim non ſatis cauſſæ fuiſſe intelligo.*

Πολυτελὴς, *de homine*, ſumtuoſus, prodigus, 8, 11, 7. *πολυτελὴς δύναμις*, exercitus bene inſtructus, 2, 23, 1. *πολυτελῆ τείχη*, 5, 59, 8.

Πολυτελῶς *κατεσκεύασται τὰ βασίλεια*, 10, 10, 9. *πολυτελέστερον ζῆν τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας*, 10, 25, 5.

Πολυτίμως, multo ſtudio; — „diligentiſſime, *proprie* ſumtuoſe; *niſi leg. Φιλοτίμως, de quo infra; ſed & alii de poſteriori genere ſcriptorum ſic dixere.*" *Ern. Vide* 14, 2, 3. *n.*

Πολυχειρία, ἡ, multitudo manuum, hominum multitudo opus facientium, 8, 5, 2 *ſq.* 8, 36, 11. 10, 30, 8. 12, 4, 8. *n. ubi male olim πολυχαιρία. χειρῶν πλῆθος ait* 3, 89, 9.

Πολυχρήμων, dives, opulentus; *πόλις πολυχρημονεστάτη*, 18, 18, 9.

Πολυχρόνιος, diuturnus; *πόλεμος*, 1, 13, 11. 3, 16, 1. 21, 7, 3. *πολυχρόνιος πολιορκία*, 3, 18, 8. *ἐλευθερία*, 6, 48, 5. *τυραννὶς*, 13, 6, 2. *τριβὴ, Fr. gr.* 52. *Vnde quod in Fr. gr.* 41. *ἐν ταῖς πολυχρονίαις ἀῤῥωστίαις legitur, πολυχρονίοις corrigendum. De Homine, eſt* longævus, (*quod aliás μακρόβιος*) 37, 3, 2. *ſic &* 15, 25, 1. *ubi quidem Valeſius* recoctum *interpretatus eſt, nos* longo uſu ſubactum, *ne ſic quidem male; cf. Fr. gr.* 52. *Comparat. πολυχρονιώτερος*, 1, 13, 11. *Superl. πολυχρονιώτατος*, 37, 3, 2. 1, 63, 4.

Πομπεία, ἡ, pompæ ductio, 31, 3, 2.

Πομπεύειν, *abſol.* pompam ducere, 31, 3, 12 & 16 *ſqq. πομπεύειν θυσίαν ἐπὶ τὸν ναὸν*, 4, 35, 2 *ſq. πομπεύειν πομπὴν*, 6, 39, 9.

Πομπὴ, ἡ, 6, 39, 9.

Πονεῖν; *πεπονηκότα ὅπλα*, uſu contrita vel vitiata, 3, 49, 11.

Πονεύρημα, τὸ, *mendoſa codicis ſcriptura*, 22, 11, 5. *pro qua τὸ τούτων εὕρημα ſcripſi.*

Πόνος, ὁ, vexatio, 30, 4, 16.

Πόπανον, τὸ, *ὀμφαλωτὸν*, libum, placenta umbilicata, umbilici forma, 6, 25, 7.

Πορεία, ἡ, iter; *κατὰ πορείαν ἔμενε*, in medio itinere ſtitit gradum, 4, 69, 3. agmen; *ἦγε εἰς τοὐπίσω τὴν πορείαν*, 5, 72, 6. *ἐξάπτεσθαι τῆς πορείας*, invadere, carpere agmen, 3, 51, 2. *τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πορείας*, 3, 84, 1. &c.

πορειῶν ex conject. pro mendoſo πρεσβειῶν ſcripſerat Caſaub. 14, 3, 7. *nos προσβολῶν.*

Πορεῖον, τὸ, ὑπότροχον, machina ſubjectis rotis mobilis *transportandis in ſicco navibus inſer-*

ις; ταχὺ δὲ πορείων ἔχων κατασκευασθέν-
, 36, 11. n.
ὸς, ad iter pertinens;
τικὴ ἀγωγὴ, ductio ex-
; in itinere, 12, 20, 6.
ορευτικὰ διαστήματα,
alla vel ſpatia quibus a ſe
m diſtant milites in
e, dum iter faciunt, 12,

ς τόπος, locus per quem
ecere licet, 1, 42, 3.
ν ἁπάντων πλωτῶν καὶ
τῶν γεγονότων, 3, 59,
. 40, 2. 34, 5, 4 & 7.
τὸς καιρὸς, tempus quo
cere licet, 1, 37, 10.
ῖον, τὸ, navicula ad tra-
dum, 3, 42, 3. 3, 43,
. 6, 8. 4, 9, 9.
ς, ὁ, fretum, (ſigilla-
retum Siculum, cf. Adn.
, 110, 2.) 1, 7, 1. 1,
5. 1, 21, 4. 10, 1, 1.
ωθεὶς τὸν πορθμὸν, 1,
. ὢν διὰ τοῦ πορθμοῦ
ωθέντων, ſcil. εἰς Σικε-
(quod ex præcedenti-
ntelligendum,) 1, 49, 3.
ραντες διὰ πορθμοῦ, 1,
n. ni διὰ τοῦ πορθμοῦ
it Polybius. Articulus
er deſideratur 5, 110, 2.
ομηκέναι τινὰς αὐτοῖς
ντας ἀπὸ πορθμοῦ, ubi
adjiciendum videtur.
μὸς, de Herculeo freto
Abydeno, 16, 29, 8.
f. πόρος.)
ν; πορίσασθαι & κεπο-
αι σκῆψιν, prætextûm
minisci, invenire, profer-
, 2, 9. 8, 28, 1.

Πορισμὸς, ὁ τῶν ἐπιτηδείων, ſuppeditatio, expeditio commeatuum, 3, 112, 2.

Πόρος, ὁ; 1) trajectus, locus ubi mare vel flumen trajicitur, transverſum mare, medium mare; transverſus, medius fluvius; vide Adn. ad 1, 39, 6. De fluvio habes exempla hæc: ἡ παρακομιδὴ διὰ τοῦ πόρου, tranſvectio per transverſum flumen, 3, 43, 3. προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον, porrigentes pontis fabricam in medium flumen, in ipſum amnem qua erant trajecturi, 3, 46, 2. κατὰ μέσον τὸν πόρον, in medio trajectu, in medio flumine, 3, 46, 11, De Mari; διάραντες τὸν πόρον, trajectum emenſi, ex Africa in Siciliam; medium mare emenſi, 1, 37, 1. (quod τὸ πελάγιον δίαρμα dicit 10, 8, 2. cui ſcilicet opponitur navigatio ſecundum oras.) ποιούμενοι διὰ πόρου τὸν πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, Panormo Siciliæ per medium mare (recta & breviſſima via, non oras legendo) Romam navigarunt, 1, 39, 6. n. Sic 2, 9, 2. διὰ πόρου τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν ἐποιοῦντο, recta via Corcyram navigarunt. ὁ ῥοῦς φέρεται διὰ πόρου, 4, 43, 10. curſus, impetus aquæ in Boſp. Thracico prope Chalcedonem non ad oram usque impellitur, ſed per medium trajectum fertur, vel, quod eodem redit, ſecundum medium fretum pergit: nam ubi trajectus ſit per

per ſretum, ibi πόρος *peræque* trajectus & ſretum *verti poteſt. Sic, Darius ponte junxit* τὸν πόρον, trajectum *ſ.* fretum, 4, 43, 2. τοῦ πόρου πλάτος ἔχοντος, ubi latitudinem aliquam habet, trajectus *ſ.* fretum, 4, 43, 9. *Pari modo,* τὸν καθ' Ἡρακλέιους στήλας πόρον, 3, 39, 4. *perinde eſt* fretum Herculeum, *an* trajectum ad columnas Herculis, *interpreteris; ſed proprie eſt* trajectus *vel* latitudo freti, via tranſverſa per fretum, *ut ex* 16, 29, 8. *intelligitur. Eadem ratione* ὁ Ἰόνιος πόρος *non ſolum* fretum *illud dicitur, per quod ex Adriatico mari in Ionium navigatur, ſed totum* mare Ionium, *quod ab Adriatico ad Siculum mare pertinet,* 2, 14, 4 *ſq. quoniam per id mare ex Italia in Græciam trajicitur.*

2) adquiſitio; περὶ πόρου γίγνεσθαι χρημάτων, 17, 17, 2.

Πόῤῥω; *comparat.* ποῤῥώτερον ἔτι, 5, 34, 8.

Πόρφυρα, ἡ; τὴν πόρφυραν ἀπέθετο, 10, 26, 1.

Πορφύρεος; πορφυρᾶ ἐσθὴς, 6, 53, 7.

Πορφυρὶς, ἡ; ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος, 11, 18, 1. πορφυρὶς θαλαττία, veſtis e purpura marina, *i. e.* Tyria, 39, 1, 2.

Ποσὸς; ἐπὶ ποσὸν, 1) aliquatenus, aliquantum, nonnihil; 1, 1, 1, 2. 2, 35, 6. 3, 53, 1. 54, 3. 2) aliquamdiu, aliquantiſper, 2, 34, 15. 2, 40, 2. 3, 40, 13. 3, 52, 7. 10, 3, 5. *ubi codd. nonnulli mendoſe* ἐπ' ἴσον. *Viciſſim* 2, 3, 7. *n.* ἐπ' ἴσον *in* ἐπὶ ποσὸν *mutandum videri poterat; attamen locum ſuum tueri vulgata poteſt.*

κατὰ ποσὸν, aliquatenus, aliquantum, 5, 36, 5. 5, 63. 13. 26, 3, 9. κατὰ ποσὸν ἀντιποιησάμενος τῆς πόλεως, ex parte quadam tenuit urbem; partem aliquam tenuit urbis, 2, 53, 6. *n.* οὐδὲ κατὰ ποσὸν, (*i. q.* οὐδὲ μικρὸν,) ne ulla quidem ex parte, ne ullo quidem modo, 2, 61, 2.

Ποσότης, ἡ, quantitas, modus tenendus in rebus; ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης, 16, 12, 10.

Πόστος, quotus, 6, 35, 11.

Ποτάμιος; ποτάμια πλοῖα, 3, 66, 5. 5, 45, 4.

Ποταμὸς ἄβατος; *vide* ἄβατος. ποταμὸν *an in* τόπον *mutandum,* 8, 28, 5? *Non videtur; vide Adn.*

Ποτε, *particulam encliticam, tenui a Caſaub. editam* 4, 44, 4. *n. ubi tamen debebat fortaſſe e vetuſtis codicibus* τότε *reſtitui;* ἣν Ἀθηναῖοι τότε κατασχόντες, *ea ſententia, quam in Adnot. expoſui; qui uſus ſatis familiaris eſt græcis ſcriptoribus.*

Ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, 10, 22, 4. & *aliis. Sed mira locutio* 16, 29, 11. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ συνεχῶς, *quæ, ſi ſana, ſic erit capienda,* aliquando quidem, ſemel quidem olim, ſed alias continue, ſed alias conſtanter,

ὁτὲ μὲν, ποτὲ δὲ,
, 8, . ποτὲ μὲν, τότε
plerorumque vett. co-
præſcripto edidimus
, 6. *n.* *ubi fortaſſe*
dius tenebatur ποτὲ
uod habet Caſaub. ex
iſſimis Pariſinis, con-
ite Aug. Pro τότε
3, 17, 8. *ubi ſequitur*
ὅτε, *ſcribendum* ποτὲ
vel potius tenendum το-
, *quod habet Bav. ea-*
i ac ποτέ. *Sic* 11, 5,
codices omnes habent
μὲν, ποτὲ δὲ, *ubi nil*
erat ποτὲ μὲν *corri-*
ſed ſatis erat mutato
tu τοτὲ *ſcribere.*
τὲ δὲ *absque præce-*
ποτὲ μὲν *aut alia ſimi-*
rticula habes 6, 15, 8.
deſideratur quidem ta-
idquam. At 1, 14, 7.
vett. codd. deſideraba-
ποτὲ μὲν, *recte id a Ca-*
adjectum videtur ex re-
ſimis Pariſinis codd.
ποτὲ δὲ *ante ſe habet*
τὸ πλεῖον, 10, 16, 4.
amen non ποτὲ δὲ *dant*
, *ſed* τότε δὲ, *quod ne-*
in is τοτὲ δὲ *ſuerit mu-*
um.
; τὰ πότιμα τῶν ὑδά-
5, 62, 4. πότιμος χρή-
14, 9, 5.
ὁ, compotatio, 5, 15, 2.
, 6. *n.* 8, 29, 1 & 4.
corrupte τόπον *habent*
ιταστήσεται, 6, 9, 11. *n.*
nclit. τῇδέ που, tali qua-
ratione, 3, 108, 3. *n.*

Ποῦς; ἐκ ποδὸς ἕπεσθαι, e veſtigio ſequi, 3, 68, 2. 5, 74, 1. 18, 7, 2. εὐθέως ἐκ ποδὸς ἠκολούθησαν τοῖς φεύγουσι, 14, 8, 13. ὅσον ἐκ ποδὸς (*ſicut* ὅσον ἤδη) protinus, ſtatim, 2, 68. 9. *n.* *Pro* ἐν ποσὶν, ἐμποδὼν *amat Polybius, quod vide.*

ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν, ὑποχωρεῖν, τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖσθαι, ſervatis ordinibus recedere e pugna, (*cui opponitur terga dare, fugam capeſſere,*) 2, 30, 4. 2, 68, 4. 8, 16, 5. 18, 8, 4.

κατὰ πόδας, e veſtigio, protinus, 2, 49, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ, proximo die, poſtridie, 1, 12, 1. 1, 33, 3. 1, 46, 6. 3, 113, 1. τὰς κατὰ πόδας ἡμέρας, proximis diebus, 14, 8, 4. τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, 3, 45, 5. τῷ κατὰ πόδας ἐνιαυτῷ, inſequenti ſtatim anno, 2, 20, 4.

παρὰ πόδας, e veſtigio, mox, ſtatim, paulo poſt, brevi, 1, 7, 5. 1, 35, 3. 2, 60, 6. 5, 26, 13. *ubi idem eſt ac* παραυτίκα *ibid.* παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρότερον ἄγνοια, adhuc in proximo, ante pedes illis eſt, *i. e.* adhuc præſens eorum animo eſt, recenti memoria hæret ſuperior error, *vel* veſtigia ejus adhuc ante pedes ſunt eorum, 6, 9, 2.

τὴν ὑπὸ πόδα στάσιν ἐλάμβανον, 2, 68, 9. *n.*

Πρᾶγμα; τὰ πράγματα, res gerendæ

rendæ *vel* geſtæ; *frequenter: ſic* *εἴχοντο τῶν ἑξῆς πραγμάτων*, 1, 52, 4. *&c. Idque nomen intelligitur in hujusmodi dictionibus*, *τὰ κατὰ Λιβύην, τὰ τοῦ πολέμου &c. Porro* res, *i. e.* ſtatus, fortuna, conditio rerum quibus aliquis utitur; *Adn. ad* 2, 20, 8. *Sic τοῖς ἰδίοις πράγμασιν ἐπταικότες ὁλοσχερῶς*, quorum res penitus tractæ & proſtratæ erant, 1, 10, 1. *&c.* res publica, ſtatus rei publicæ; *ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σωτηρίας παθεῖν ὅ τι δέοι*, 40, 4, 8. *Sic* 40, 3, 8. *n. pro ὑπὸ πραγμάτων διαφερόμενοι*, *haud dubie ὑπὲρ legendum*, diſſentientes de republica &c. *τὰ ὅλα πράγματα*, ſumma rerum; *ſed τοῖς ὅλοις πράγμασι*, tota re, omnino, penitus; *vide in ὅλος*. *εἰς πραγμάτων λόγον*, quod ad rempublicam & ejus ſtatum, *aut* quod ad res gerendas ſpectat, *aut omnino* quod quidem ad rem faciat, *i. e.* notabile aliquid & magni momenti; *vide in λόγος*, ratio.

Sunt etiam πράγματα, res fidei alicujus commiſſæ, *aut* quas quis ſub poteſtate habet, poteſtas, imperium; *πρᾴως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι*, 1, 8, 4. *εἰκῆ καὶ ἀλογίστως κέχρηται τοῖς πραγμ.* 1, 52, 2. *πραγμάτων ἱκανῶν κύριος*, ſatis potens, magnam potentiam nactus, 4, 51, 3. *πλείστων τόπων καὶ πραγμάτων κύριος*, 1, 2, 5. *ἀφορμαὶ πρὸς πραγμάτων κατάκτησιν*, ad parandum imperium, 4, 77, 2.

Corrupte πράγμασι dant omnes, 2, 57, 7. *n. pro τράγμασι*; *& pro γράμμασι*, 40, 3. *n. & πράγματα pro τάγματα codd. nonnulli*, 85, 3. *Viciſſim* 15, 26, *pro γράμματα, quod dabant libri omnes, πράγματα ſ[illegible] corrigendum.*

Πραγματεία, ἡ, opus, tractatio, hiſtoriæ deſcriptio, hiſtoria; *quo vocabulo ſæpius utitur Polybius de ſuo opere loquens*, 1, 1, 4. 1, 3, 1 *&ſ.* 1, 4, 1. 3, 1, 1 *&* 3. 3, 32, 1. 3, 59, 6. *pariter de aliorum hiſtoriis*, 2, 56, 3. 5, 33, 8. 8, 11, 1.

Πραγματεύεσθαι συντάξεις, hiſtorias ſcribere, 12, 27, 7. *& nude πραγματεύεσθαι, eadem notione*, 5, 33, 5. *τοὺς πολέμους καὶ τὰς πράξεις*, 1, 4, 3. *περὶ τούτων*, 9, 2, 2. *Fr. gr.* 16. *περὶ τῆς γεωγραφίας*, 34, 5, 1.

Πραγματικὸς, *de homine; generatim*, qui in rebus agendis, in rebus gerendis verſatur, qui rempublicam tractat, 7, 12, 2. 3, 5, 7 *ſq.* 3, 118, 12. 12, 27, 10. 12, 28, 3. *i. q. πολιτικός*, 9, 1, 4.) *&* ſolers & prudens in rebus adminiſtrandis, uſu rerum peritus; *ut in illo, εἰ βασιλέως πραγματικοῦ φρένας ἔχεις*, 7, 11, 2. *Huc pertinent οἱ πραγματικοί, qui diſtinguuntur a τοῖς στρατιωτικοῖς*, 14, 1, 13. *quos Livius interpretatur* ſpectatæ

tæ prudentiæ & virtutis viros, *poſſisque ſimul intelligere*, qui in magiſtratibus militaribus verſabantur; *ſed veriſſime fuerint quos vernacula dicere conſuevimus* des hommes d'affaires. ἀήττητα καὶ πραγματικὰ πλήθη, 1, 35, 5. *ſunt legiones Romanæ*, ad res gerendas inprimis idoneæ, belli uſu peritæ, fortiſſimæ. *Conf.* πρακτικός.

De Rebus, varie uſurpatur. 1) quod pertinet ad res geſtas vel gerendas; τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perſectus quod ad res gerendas ſpectat, 4, 8, 1. *Neque ſolum, ut h. l. de animi dotibus; ſed & de corporis robore & habilitate*, πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος, 26, 5, 6. *Sed* ὁ πραγματικὸς τρόπος *ſcil.* τῆς ἱστορίας. 9, 2, 4. *eſt* ὁ περὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δυναστῶν, *ut ait* 9, 1, 4 & 6. *idemque* ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, 1, 2, 8. *Nempe* ἡ πραγματικὴ ἱστορία, *eſt* quæ verſatur in exponendis rebus inter homines & ab hominibus geſtis, *diſtinguiturque a fabuloſis narrationibus quæ de deorum & heroum generationibus factisque circumferuntur, &c. Vide Adn. ad* 1, 2, 8. *& conf. loca ibi citata; adde Ind. Hiſtor. in* Hiſtoria. ἡ πραγματικὴ ὑπόθεσις, 1, 57, 4. *eſt* argumentum ad rerum geſtarum hiſtoriam pertinens; *a quo diſtinguuntur argumenta ad Naturæ artiumque hiſtoriam ſpectantia, ibid. vs.* 2 *ſq.* πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐκβάλλειν, de rebus ad rempubl. pertinentibus diſſerere, pronunciare, 32, 6, 7. *a quibus ſermonibus diſtinguuntur diſputationes a philoſopho aut grammatico de ſua arte inſtitutæ, ibid. vs.* 6. πραγματικὴ δύναμις, ingenium ad res gerendas idoneum, 39, 1, 1. *cf. mox num.* 3. *Adde num.* 4. *extr.*

2) efficax, validus; αὐφυίδιος καὶ πραγματικὴ ἐπίθεσις, 5, 5, 4. πρακτικωτάτην παρείχοντο χρείαν, 10, 29, 5. ἄκρα εὐφυὴς καὶ πραγματικὴ, valida arx, 4, 70, 10. *Confer* πρακτικός.

3) ſolers, peritus, prudens; πραγματικὸν καὶ φρόνιμον ἔργον, ſolers & prudens factum, 3, 116, 7. λόγοι ἀνδρώδεις καὶ πραγματικοὶ, oratio fortis & prudens, 36, 3, 1. πραγματικὴ οἰκονομία, ſolers, prudens rerum adminiſtratio, 1, 8, 3. πολίτευμα πραγματικὸν, res publica ſolerti & prudenti conſilio adminiſtrata, 30, 5, 6. *Huc referri poteſt* πραγματικὴ δύναμις, 39, 1, 1. *conf. ſupra num.* 1. *extr.*

4) πραγματικόν τι, aliquid quod ad rem facit, quod ad rei (*præſertim* publicæ) commoda pertinet, quod alicujus momenti eſt intuitu rei publicæ: συνηκολουθήκει δὲ καὶ ἕτερόν τι πραγματικὸν τούτῳ

τῷ διαβουλίῳ, 30, 17, 11. (*quod aliâs dicit* εἰς πραγμάτων λόγον; *cf.* λόγος, ratio.) *Huc forte referri poteſt illud*, ὥστε μὴ ὑποπτεῦσαί τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν, ut nihil notabile, memorabile, quod ad rem & curam Romanorum pertineret, in eo ſuſpicaretur, 31, 5, 2. *niſi cum Caſaubono malueris de* novarum rerum molitione *intelligere, ex illo uſu vocabuli de quo ſupra num.* 1. *dictum eſt. conf.* πραγματοκοπεῖν.

Πραγματικῶς, dextre, ſolerter, perite, prudenter; *nempe* apte ad rem, *&* ita ut exſpectari poterat ab homine qui rerum uſum habet; πραγματικῶς καὶ φρονίμως προϊδόμενος τὸ μέλλον, 2, 44, 5. ἀληθινῶς καὶ πραγματικῶς ὑποδεικνύναι, vere & prudenter, 2, 50; 1. ἐμφρόνως ἐλογίζετο ταῦτα καὶ πραγμ. 3, 80, 5. πραγμ. διενοήθησαν, 4, 50, 10. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 3, 43, 9. πραγμ. καὶ νουνεχῶς, 2, 13, 1. 3, 14, 5. πραγμ. συντελεῖν τὸ προκείμενον, 1, 9, 6. πραγμ. ἐχρῆτο ταῖς ἐπιβολαῖς, 3, 48, 10. (*cui opponitur* ἀλόγιστος, 3, 48, 1. *&* 3, 47, 7.) Apte ad ſuas utilitates *interpretatus Erneſtus* 31, 18, 6. *ubi tamen commode locum ſuum tuetur uſitata notio*, ſolerter, prudenter, *aut, ſi mavis*, callide, *quæ haud dubie ibid. vs. ſeq. obtinet; ſic & bene Caſaub. vs.* 6. dato conſilio *vertit*, *non* certo conſilio, *quod per operarum errorem in Add. ad h. l. expreſſum eſt.* — „πραγματικῶς ἔχειν *dicitur*, in quo ſtrenue & acriter agitur." *Ern.* — *ſcilicet* 23, 7, 5. *ex Urſini emendatione* (*quæ quidem an ſatis certa ſit, dubitare etiamnum licet*) *legitur* ἐχούσης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς, *quæ verba Caſaub. his latinis expreſſit*, quum in concilio de rebus agi ſerio cœpiſſet; *quæ ego, quoniam de græcorum verborum integritate dubitaveram, intacta reliqui.*

Πραγματοκοπεῖν, miſcere ſe rebus agendis, rebus alienis ſe immiſcere, 29, 8, 10. res novas moliri, 38, 5, 8.

Πρακτικὸς, *idem fere quod* πραγματικός; ſolers, peritus, prudens; ἀγχίνους καὶ πρακτικὸς, intelligens & prudens, 11, 25, 8. (*ubi minus recte cum Caſaub. de* gravitate *intellexi, cujus ſeparatim paulo ante facta fuit mentio*, διαφερόντως ἐπιμελὴς ὤν.) πρακτικώτατος καὶ νουνεχέστατος περὶ τὴν πολιτείαν, peritiſſimus & prudentiſſimus, 7, 10, 5. οἱ πρακτικοὶ ἄνδρες, 3, 59, 4. *ſunt* viri in rebus agendis verſati, uſum rerum habentes, *cum bellicarum, tum civilium, quod ibidem diſerte adjicitur.*

Tum πρακτικὸς, *ſive de hominibus uſurpatum, ſive de rebus, eſt* vim habens, efficax, validus; πρακτικώτατος ἐν συμβουλίαις, qui plurimum

poterat

poterat in deliberationibus, *ſcil. quod eo ſermone uteretur, quem pleriqne intelligebant*, 1, 80, 5. τὸ πρακτικώτατον καὶ φοβερώτατον, quod maximam vim habebat, in quo plurimum erat roboris *in exercitu Pœnorum, equitatus erat & elephanti*, 1, 30, 9. 3, 116, 7. *Sed* 2, 28, 8. ὑπολαβόντες οὕτως ἔσεσθαι πρακτικώτατοι, ſic fore expeditiores, agiliores, ad rem gerendam habiliores. *Pariterque* 10, 23, 2, *habes* τὰ κοῦφα καὶ πρακτικώτατα τῆς δυνάμεως, levis armatura, & expeditiſſima, agillima pars copiarum; (*non* ſtrenuiſſima, *quod minus recte a Caſaub. tenui;*) *a qua diſtinguitur* ἡ φάλαγξ καὶ τὰ βαρέα τῶν ὅπλων.

De Rebus, hæc notavimus exempla: πρακτικὸν κέντημα, validus, efficax mucro *gladii Romani*, 2, 33, 6. *Fr. hiſt.* 14 πληγὴ εὔστοχος καὶ πρακτική, 6, 25, 9. *cf.* 1, 48, 8. ἡ νομὴ τοῦ πυρὸς ἐνεργὸς καὶ πρακτική, 1, 48. 5. πρὸς τὸ πρακτικὸν τῆς ἐπινοίας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἐδυνήθη, efficaciam inventi, vim habiturum hoc inventum, negare non poterat, 9, 24, 7.

Πρακτικῶς διακεῖσθαι πρός τι, agilem, expeditum eſſe ad aliquid faciendum, 6, 25, 4. τολμηρώτερον καὶ πρακτικώτερον ἢ κατὰ τὴν ἡλικίαν χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς, majori audacia & ſolertia, prudentia, peritia, 5, 18, 7.

Πραξικοπεῖν πόλιν, fraudem & proditionem moliri adverſus urbem, 3, 69, 1. 8, 11, 3. 9, 17, 1. *Fr. gr.* 62. *Sic* πραξικοπήσας κατέσχε τὴν πόλιν, per fraudem, proditione potitus eſt urbe, 1, 18, 9. *ubi verbum non abſolute ponitur, ut accepit Erneſtus, ſed conſtructio ſic intelligenda,* πραξικοπήσας τὴν πόλιν κατέσχεν αὐτήν: *eodem modo* καταλαμβάνει πραξικοπήσας τὸν Ἔρυκα, 1, 55, 6. *Adde* 22, 23, 1. *Simul proditione, ſimul per vim capta eſt Mantinea;* Μαντινεῖς ἑάλωσαν κατὰ κράτος, Ἀράτου πραξικοπήσαντος αὐτῶν τὴν πόλιν, 2, 57, 2. *Etiam* populum πραξικοπεῖν *dicitur is qui urbes ejus populi proditione capit;* Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτούς, *ſcil.* τοὺς Αἰτωλούς, *&c.* 2, 46, 2 *ſq. Conf.* πράττειν, *&* πρᾶξις.

Πράξιμος; πράξιμον ἔσται χρῆμα, exigitor pecunia, exigendi eam jus eſto, 22, 26, 17.

Πρᾶξις, ἡ; 1) res geſta, *factum, tam in bonam, quam in malam partem;* ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη, in ipſo facti articulo, 3, 19, 11. *n.* (*Factum autem illud cum* dolo & proditione *erat conjunctum, quare ſimul cogitari poteſt de uſu vocab. illo, de quo mox num.* 3.) μετὰ δὲ ταύτην τὴν πρᾶξιν, hac re geſta, 1, 24, 5. 5, 76, 8. ἡ τῶν προγόνων πρᾶξις, majorum *præclare* factum, 2, 22, 3.

παντὸς πράξεως ἐστί τις αὔξησις, ἀκμὴ, φθίσις, 6, 51, 4. ἐθαύμαζε τὴν ὅλην ἐπιβολὴν καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ στρατηγοῦ, mirabatur totum inceptum imperatoris & incepti effectionem, *vel, ut Caſaub. vertit*, conatum & effectum, 3, 61, 4. *ubi minus commode* induſtriam *poſui.* αἱ πράξεις, res geſtæ; ἀναγράφειν τὰς πράξεις, 1, 1, 1. 1, 13, 1. *&c.* ἐπανελθόντες ἐπὶ τὰς πράξεις, redire ad rerum geſtarum narrationem, 1, 15, 13.

2) ſolertia dexteritas, peritia, prudentia, in rebus gerendis. (*conſ.* πραγματικὸς, πραγματικῶς, πρακτικὸς *&* πρακτικῶς.) Induſtriam & ſtrenuitatem πρᾶξιν *cum Valeſio interpretatur Erneſtus* 32, 23, 4 *&* 6. *ſed ibi quidem vs.* 4. ἃ τῇ πράξει *diſerte & ſignate diſtinguitur* ἡ φιλοπονία *quæ eſt* induſtria; *quare* ἡ πρᾶξις *commodiſſime* dexteritas, ſolertia, prudentia in rebus gerendis *utrobique intelligetur, quæ notio pariter cum cognatorum vocabulorum uſu convenit. Sic* πρᾶξιν ἔχειν καὶ σύνεσιν, 2, 47, 5. *bene idem Erneſtus*, rebus gerendis idoneum eſſe & prudentia valere, *reddidit.* πρᾶξις καὶ τόλμα ἐν τοῖς πολεμικοῖς *vel* πολεμικῇ, 4, 77, 1 *&* 3. *ex Caſauboni verſione eſt* navitas & audacia; *rectius fuerit, ut nunc quidem mihi videtur*, ſolertia in rebus gerendis, *ſive* prudentia, & fortitudo.

3) dolus, fraudulenta machinatio, proditionis conſilium, proditio; (*conſ.* πραξικοπεῖν *&* πράττειν.) ἐπεχείρησαν τὴν πόλιν προδοῦναι· τῆς δὲ πράξεως ταύτης ἀποτυχόντες, 2, 7, 8 *ſq.* ἐπιβουλὴ καὶ πρᾶξις ἐπὶ τὴν πόλιν, 2, 9, 2. [illegible] εἰς τὸν Ἀκροκόρινθον [illegible]ᾶξις, 4, 8, 4. πράξεις, πρᾶξιν συνίστασθαι κατά τινος, 4, 8, 3. 4, 71, 6. 10, 25, 2. ἐπί τινα, 5, 96, 4. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, oblata ei ſpe per proditionem potiendæ urbis, 1, 21, 5. πρᾶξιν ἔχων ἐκ τῆς πόλεως, pactum de proditione habens *cum nonnullis* ex urbe, 9, 18, 5. *Eodem modo intelligendæ illæ* πράξεις, *quas habuerat Philippus* ἐν τοῖς περὶ Φωκίδα τόποις, 5, 24, 12. *vel* αἱ προφανεῖσαι (αὐτῷ) ἐν τῇ Φωκίδι, 5, 26, 1.

πράξεως *perperam habent libri omnes, pro* παρατάξεως, 11, 1, 3. *Et* πράξεις *nonnulli, pro* τάξεις, 3, 84, 7.

Πρᾶος, *vel* πρᾷος, comis, mitis; βουλόμενος αὐτὸν πρᾶόν τινα καὶ δημοτικὸν ὑπογράφειν, 10, 26, 1. ἄκακος ἀνὴρ καὶ πρᾶος τῇ φύσει, 3, 98, 5. μέτριος καὶ πρᾶος, 21, 13, 6. πρᾳότερος καὶ εὐλαβέστερος, mitior cautiorque, 3, 52, 6. πάντων ἡμερώτατος καὶ πρᾳότατος, 9, 23, 2. *Conſ.* πραῢς *&* πράως.

Πρᾳότης, ἡ, καὶ φιλανθρωπία τῆς συγκλήτου, lenitas, 28, 3, 3.

Πρα-

Πρατίμοχθοί *τινες καὶ οὔποτε ἥσυχοι δορὶ*, 5, 106, 4. *n.*

Πράσσειν *vel* πράττειν; (*prior forma, per σσ, rarior in libris noſtris*, 5, 75, 9. 5, 29, 4.) 1) agere; *abſolute poſitum*, hoc agere, intentum eſſe rei agendæ, 5, 75, 9. & *i. q.* πράττειν τι, agere aliquid, rem gerere; πάλαι ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, 3, 69, 8. *niſi plane adjiciendum τὶ, quod adjectum habes* 3, 60, 13. 3, 70, 10. 15, 29, 7. οὐδὲν πράττειν δυνάμενος, cum nihil efficere, perficere poſſet, 32, 25, 10. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν ἤδη πραττόντων τῶν Καρχηδ. quum jam res gererent in Hiſpania, res Hiſpaniæ ad ſuam curam referrent, 3, 30, 2. τὰ τῆς Σικελίας ἔπραττε διὰ τοὺς &c. Siciliam adminiſtravit per, 9, 22, 4. οὐ τὰ πρὸς διαλύσεις πράσσειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν πόλεμον, 5, 29, 4. μὴ συστῆναι τὸν πόλεμον, πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου, &c. *ſin* ſuſciperetur, gereretur bellum, 27, 13, 12. τὰ σφίσι πεπραγμένα, quæ illi fecerant, patraverant, 5, 10, 8. *ſed* οὐδὲν ἐδύναντο δεινότερον ἰδεῖν τῶν αὐτοῖς ἤδη πεπραγμένων, *i. q.* ἃ ἤδη ἔπραξαν, quæ jam paſſi erant, 2, 20, 8. *n. ex Reiskii interpretatione, cum qua conſentit Caſauboni verſio*, quæ jam acciderant; *niſi* αὐτοῖς *ad Gallos referre malueris, quam in partem nos iſta verba in verſione expoſuimus.* Φιλίππῳ μηδὲν ὑπεναντίον πράττειν, Philippi commodis nihil contrarium facere, 4, 16, 5. *ubi quum in edit.* 1. *deſiderarentur verba* μηδὲν ὑπεναντίον, *recte ea abeſſe ſuſpicatus erat Reiskius*, πράττειν τινὶ *intelligens* ſtudere alicui; *ſed duo verba, operarum errore in ed.* 1. *omiſſa, codices ad unum omnes agnoſcunt.*

2) πράττειν, & πράττεσθαι, *i. q.* εἰσπράττειν, exigere *pecuniam ab aliquo*; μὴ πράττειν τοὺς ὀφειλέτας, non exigere debita, 38, 3, 10. ἑκατὸν τάλαντα ἐπιτίμιον αὐτοὺς πραξάμενος τῆς ἀγνοίας, 5, 54, 11. τὰ πραττόμενα, quæ exiguntur, tributa pendenda, 1, 72, 2.

3) πράττειν τινὶ τὴν πόλιν, prodere alicui urbem, 4, 16, 11. 4, 17, 12. 13, 4, 6. (*conf.* πρᾶξις, & πραξικοπεῖν.) *Ad eumdem uſum referenda videtur illa dictio*, ὡς πραττόντων τινῶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῖς Καρχηδονίοις ὑπὲρ τῆς τούτων σωτηρίας, 1, 79, 10. *ut ſit* πράττειν τινι ὑπέρ τινος, agere cum aliquo de aliqua re, & *præſertim* clam, in fraudem aliorum agere cum quo; *quam in partem alibi* λαλεῖν τινι *pariter uſurpat noſter.*

Corrupte πράττειν *dabant libri pro* παρατάττειν, 11, 1, 2. *n.* & πραττομένων *pro* ταττομένων, 27, 6, 6. *n. Eodem modo* 2, 60, 8, διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς πεπραγμένων

γμένων corruptum eſt, & in τεταγμένων mutandum.

Πραΰνειν τινὰ, mitigare iram alicujus, molliter tractare ne ad vim prorumpat, 1, 67, 5. 2, 13, 6. *τὸ τῆς ψυχῆς ἀτέραμνον ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν*, 4, 21, 4.

Πραΰς; *μετρίους καὶ πραεῖς καὶ φιλανθρώπους*, 18, 20, 7. *πραΰτερος τοῦ καθήκοντος*, juſto lenior, qui nervis & ardore caret, remiſſiori ingenio, 32, 10. 4. *quod cap.* 9, 5. *exprimitur per ἡσύχιός τις καὶ νωθρός.*

Πρᾴως, *vel* πράως, leniter, molliter; *πρᾴως καὶ μεγαλοψύχως ἐχρήσατο τοῖς πράγμασι*, 1, 8, 4. 15, 17, 4. & *τοῖς εὐτυχήμασι*, 21, 13, 7. *πρᾴως καὶ φιλανθρώπως τῷ πλήθει χρώμενος*, 1, 72, 3. *πρᾴως φέρειν τὰς διαφορὰς*, leniter ferre, 4, 8, 2. *πρᾴως ῥέων ποταμὸς* 4, 41, 6. *Comparativus πρᾳότερον pro vulgato πρότερον non ſine inſigni veri ſpecie reponendus viſus eſt Gronovio*, 21, 2, 10. *n. Exemplis, quæ ille protulit, ubi πρᾳότης & φιλανθρωπία junguntur, addi poterat* 1, 72, 3. (*quod vero* XX. 20, 7. *in noſtra Adn. ibi ſcribitur, ab operis peccatum eſt, pro quo corrige* XVIII. 20, 7.)

Πρέμνον, τὸ, ſtirps, caudex, 18, 1, 6.

Πρέπειν; *κατὰ τὸ πρέπον τῇ γραφῇ*, prout *vel* quoad conſentaneum eſt huic ſcriptioni, 2, 40, 3. *παρακαλεῖν τὰ πρέποντα τῷ καιρῷ vel τοῖς καιροῖς*, 1, 60, 5. 3, 62, 1. 3, 108, 2. 4, 80, 15. & *ſæpe aliás. Quod* 8, 10, 7. *vulgo legitur, τὸν ἀκόλουθον δὲ τοῖς προγεγραμμένοις (nam ſic pro προειρημ. reponendum, ut in Adn. monui) ἀεὶ καὶ τὸν παρέποντα ταῖς ἑκάστων προαιρέσεσι λόγον ἐφαρμόζειν. pro inſolito & mendoſe* παρέποντα *haud dubie* πρέποντα *corrigendum; conf.* παρέπεσθαι.

Πρέπιον, *mendoſa vox, e neſcio quo nomine ſive proprio ſive adpellativo corrupta; ὡς ἐπὶ πρεπίου*, 9, 17, 1. *n.*

Πρεσβεύειν; 1) legatum eſſe, legatum mitti; *ἀπὸ τῶν πλείστων μερῶν τῆς Ἑλλάδος πρεσβευόντων ἐπὶ τὰς διαλύσεις*, quum e plerisque Græciæ partibus legati adeſſent, 2, 39, 4. *πολλοὺς μὲν καὶ ἑτέρους παρέλαβε, καὶ τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν δὲ πρεσβεύοντας ἐπὶ τὰς διαλύσεις*, 18, 37, 4. *n. πρεσβεύων παρὰ τοῦ Πτολεμαίου*, 31, 20, 8. *πρεσβεύειν τῷ στρατηγῷ*, legatum militarem eſſe apud conſulem *in bellum proficiſcentem*, 35, 4, 14. *coll. vs.* 5 & 9. 2) legatos mittere; *Ἀντιόχου πρεσβεύσαντος πρὸς Βοιωτοὺς*, 20, 2, 1. *niſi e compilatoris penu eſt id verbum, quo aliás in activa forma non utuntur græci ſcriptores iſta notione, ſed in Medio, πρεσβεύεσθαι, ut* 2, 9, 8. *pro quo tamen compoſitum διαπρεσβεύεσθαι amat Polybius. Breviores eclogæ,*

æ, & exordia etiam lon-
ſimi; compilatoris ſtylo
mque confuſa eſſe obſer-
nus.
:υτὴς, ὁ, de legato conſu-
a exercitu, 35, 4, 5 & 9.
; 4. n.
υτικοὶ ἀγῶνες, diſcepta-
, orationes legatorum, 9,
:, ὁ, (i. q. πρεσβευτὴς)
s, 1, 70, 8. 2, 8, 12.
o, 2. &c.
τῆς, ὁ; — „major natu;
ιμαίου τοῦ πρεσβύτου,
is inter duos pueros,
Leg. 84. conf. Exc. Peir.
ubi pariter de fratre
e. Ac ne quis putet, per
udium ſcripturæ eſſe
ρεσβυτέρου, etiam πρέσ-
dicitur Homer. Hymn.
rc. vs. 430. & πρέσβα
Callim. &c." Ern. —
ab Erneſto citato, Leg.
XIV. (i. e. ex noſtra
b. 28, 19, 4.) adjici pot-
ulter ei geminus, 31,
ubi, quod πρεσβυτέ-
βασιλέως Πτολεμαίου
legitur, ex Vrſini in-
eſt, reſtituendumque
ρου, ut in Adn. mo-
Quod vero idem Erne-
t, in Excerptis Peire-
p. 26. (id eſt, 9, 22, 2.
edit.) pariter πρεσβύ-
fratre majori dici, id
uo pacto vel intellexe-
probare vir doctus
it, equidem non per-
Quod ſi aliunde con-
Aſdrubalem atque
um ætate majores fuiſ-

ſe fratres Hannibalis, poſſe-
mus utcumque ſuſpicari, Po-
lybii verba l. c. ſic eſſe ca-
pienda, ut Hasdrubalem πρεσ-
βύτερον τῶν ἀδελφῶν, fra-
trem natu majorem Hanniba-
lis dicat, Magonem vero πρεσ-
βύτην, natu maximum. Sed
nec ſententia hæc ſatis com-
mode fuerit verbis illis ex-
preſſa; nec per ſe probabile
eſt, duos iſtos fratres, qui
conſtanter ſub imperio fue-
runt Hannibalis, natu majo-
res eo fuiſſe; & Magonem
certe ut admodum juvenem
diſerte deſignat Polybius no-
ſter 3, 71, 5 ſq. Quare nul-
lam equidem adhucdum
aliam video rationem expe-
diendæ loci illius, de quo quæ-
rimus, difficultatis, niſi eam
quam in Adn. ad eumdem
loc. 9, 22, 2. propoſui.

Comparat. πρεσβύτερος, 9,
22, 2. 10, 4, 1.

Πρίγκιπες, οἱ, principes in le-
gione Romana, 6, 21, 7. 6,
29, 6. 14, 8, 5. 15, 9, 7.

Πρὶν, cum artic. (ut τονῦν, τὸ
πρότερον, & ſimil.) τὸ πρὶν,
olim, antea, 4, 81, 13.

Πρίστις, ἡ, navigii minoris ge-
nus; numerantur ſimul cum
lembis, λέμβοι σὺν ταῖς πρί-
στεσι, 16, 2, 9. n. Philippus ad
colloquium T. Quinctii venit,
πέντε λέμβους ἔχων καὶ μί-
αν πρίστιν, ἐφ᾽ ἧς αὐτὸς
ἐπέπλει, 17, 1, 1.

Πρίων, ὁ, ſerra, a cujus ſimili-
tudine nomen traxit locus in
Africa, in ditione Pœnorum,

 1, 85,

1, 85, 7. *&c ad Sardes urbem*, 7, 15, 6.

Πρὸ, *præpoſ. de Tempore;* τὸν πρὸ τοῦ χρόνον, antea, 1, 72, 5. 2, 8, 3. *&c.* *Sic* 1, 66, 7. *legendum videtur pro vulgato* τὸν πρῶτον χρόνον. ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἐδηλώσαμεν, in ſuperioribus docuimus, 3, 48, 6. *n. ubi minus recte vulgo* πρὸ τούτου. ἔτι τῶν πρὸ τοῦ δυσχερέστερον τὸ *&c.* adhuc etiam difficilius eſt hoc, quam ea quæ jam dicta ſunt, 3, 58, 9. (*eodem modo* πρόσθεν *uſurpatum vide* 1, 67, 9. *&* 2, 49, 2.)

2) πρὸ τοῦ, *de Loco;* εἰ δυνηθείη, διαπερήσας τὰς πρὸ τοῦ δυσχωρίας, εἰς τοὺς προειρημένους ἀφικέσθαι τόπους, ſuperatis quæ ante ea loca ſunt, difficultatibus, 3, 34, 5. *Abſol.* διὰ τῶν πρὸ βραχέων, 1, 47, 1. *n. ex codicum ſcriptura, quæ teneri fortaſſe potuerat, intelligendo* πρὸ τοῦ λιμένος.

3) ὅταν ἀμύνῃ τις πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς, 6, 6, 8. *Caſaub.* pro omnibus propugnat; *poſſis & percommode intelligere*, ante omnes pugnat.

Προαγγέλλειν τὸν πόλεμον, denunciare bellum, 3, 20, 8.

Προάγειν, 1) educere copias, proficiſci, progredi cum exercitu, 2, 65, 1. 3, 17, 1. 3, 35, 1. 4, 19, 4 *&* 6. *&c.* προῆγε τούτοις ἀπουραγῶν, 3, 47, 1. *n.* 2) proficiſci, egredi, prodire, progredi, *etiam ubi non agitur de exercitu;* ἐκ τοῦ βουλευτηρίου προῆγον ἐπὶ θάλατταν, 14, 10, 1. 31, 22, 7. 31, 23, 1. *&c.* προῆγον ἐπὶ τὸν νεανίσκον, adierunt juvenem, 32, 13, 9. *ubi nil opus eſt, ut de* προσῆγον *cogitemus cum Erneſto, licet mox* (*vs.* 12.) *ſequatur* προσπορεύεσθαι, *nam utrumque probum, & eodem jure poteras* προπορεύεσθαι *legendum ſuſpicari.* τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης ἐπὶ πολὺ, jam multum progreſſa die, 17, 8, 1. *ubi* προαγαγούσης *ſuſpicari licet.* 3) producere, *vario modo; notione maxime propria;* προαγαγόντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν, in forum eos produxerunt *flagris cædendos*, 1, 7, 12. *ſic pro* προσάγειν εἰς μέσον τὸ στάδιον, 18, 29, 8. *n. fortaſſe* προάγειν *legendum, quod tamen non neceſſarium. Tropice;* provehere ad honores, 12, 13, 6. 18, 26, 3. προάγοντες ἀεὶ τοὺς χειρίστους, 15, 21, 4. τούτους ἔν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ *&c.* his cum in aliis rebus præcipuum honorem habuerunt, tum *&c.* 22, 27, 6. *conf.* προαγωγή. 4) inducere, commovere aliquem ad aliquid; ὑπὲρ ἧς διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐν αὐτῇ πράξεων προήχθην γράφειν, 3, 4, 13. 8, 10, 3. ταῦτα προήχθην εἰπεῖν, 5, 33, 8. (*pro quo aliàs* παρωρμήθην *&* παρωξύνθην *dicit.*)

Προαγωγή, ἡ, provectio ad honores, dignitas, honores, 6, 8, 4. 6, 53, 8. 15, 34, 5. *Sic*

24, 8, 11, *τὰς τῶν πατέρων προαγωγὰς corrigendum fuit, pro vulgato παραγωγάς.*

Προαιρεῖσθαι, velle, cupere, 1, 78, 14. 1, 79, 12. 10, 19, 6. *τὸ αὐτὸ προαιρεῖσθαί τινι*, eadem cum aliquo conſilia ſequi, eadem ſentire, 2, 40, 2. *προῄρηντο διακινδυνεύειν*, decreverunt, conſtituerunt, 3, 107, 15. *προελέσθαι Ῥωμαίων τὰς ἀφορμὰς*, præripere Romanis opportunitates, 16, 29, 1. *Pro vulgato olim προαιρεῖσθαι*, 27, 4, 7, *προορᾶσθαι correxi.*

Προαίρεσις, ἡ, inſtitutum & agendi ratio, *in malam partem*, 2, 7, 6. *in bonam; καλλίστῃ προαιρέσει χρῆσθαι δημοκρατικῆς πολιτείας*, 4, 1, 5. *τίνι τρόπῳ καὶ ποίᾳ προαιρέσει*, qua ratione, & quo conſilio, quove inſtituto, 4, 1, 7. *κοινωνὸς καὶ ζηλωτὴς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως*, 3, 8, 5. *κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν*, ſuo conſilio, 3, 8, 6. *κατὰ τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἐκτὸς τάξεως ἐποιοῦντο τὴν μάχην*, ut ſuum quemque impetus ferebat, 1, 45, 9. *Diſtinguitur inter τὴν προαίρεσιν & τὸ ἀποτέλεσμα*, 2, 39, 11 *ſq. ſive τὰ τελούμενα*, 2, 56, 16.

Προακούειν; *οἱ προακηκοότες τῶν ἐνυπνίων*, qui de his ſomniis audîerant, qui ea cognoverant, 10, 5, 5.

Προανατρέχειν *temere ediderat Caſaub.* 1, 12, 8. *& προαναδραμόντες*, 1, 5, 4. *pro προσανατρ. & προσαναδρ. Vide Adn. ad* 1, 5, 4.

Προαποθνήσκειν; *προαποθανών*, ante mortuus, *ſcil. quam efficere poſſet quæ deſtinaverat*, 3, 12, 4.

Προαποστέλλειν; *οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν*, 3, 45, 1.

Προάστειον, τὸ, ſuburbium; *τῆς ἄκρας*, 4, 78, 11. *urbis Seleuciæ, muro cinctum*, 5, 59, 5. 5, 60, 4 *ſq. & vs.* 7 *ſq.*

Προβαίνειν, progredi, procedere; *τὰ ἀσεβήματα μέχρι τίνος προὔβη*, 2, 1, 3. *ἐπὶ τὸ χεῖρον προὔβαινε τὰ πράγματα*, 5, 30, 6. *προβαίνοντος τοῦ πολέμου*, 2, 47, 3. *τοῦ χειμῶνος*, 4, 67, 6. *τοῦ πότου*, 5, 15, 2. *τῆς ἡμέρας προβαινούσης*, 3, 72, 5. 10, 13, 11. *eodemque modo ſcribendum videtur, pro προφαινούσης*, 15, 32, 6. *n. ἐπὶ πολὺ προβαινούσης τῆς παρατριβῆς*, 24, 3, 4. *εἰς τοσοῦτο προεβεβήκει τὰ τῆς ἐνδείας*, 9, 44, 3. *αὐτόθεν ἐκ τοῦ προβεβηκότος ἔφη*, e re nata, ex tempore, ex eo quod in medio erat, 7, 11, 2. *n.*

Pro προβαίνουσιν & προβαινόντων, quæ leguntur, 2, 67, 6 *ſq. n. προσβαίνουσιν utique corrigendum videtur.*

Προβάλλειν; *nonniſi in Medio & in Paſſivo genere, quoad quidem adnotavi, occurrit;* 1) *Activa notione*, ante locare; *τὰ θηρία πρὸ τῶν κεράτων προεβάλετο*, 3, 72, 9. *τοὺς βαλιαρεῖς προεβάλετο τῆς δυνάμεως*, 3, 113, 6, (*i. q. τῆς δυνάμεως προέστησε, vs.* 4.) *Sic τοὺς ξένους προβαλλόμε-*

λόμενος, *non tam cum Caſ.* barbaris objiciens *verti debuit*, 1, 9, 4. *quam* ante urbanas copias locavit,. *intelligendo ex præcedentibus* τῶν πολιτικῶν *vel* πρὸ τῶν πολιτικῶν. *Sigillatim* ante locare tuendi muniendique cauſſa: τῆς ἰδίας στρατοπεδείας τεῖχος προβαλλόμενοι, caſtris ſuis murum prætenderunt, caſtra ſua muro cinxerunt, 1, 48, 10. τάφρον καὶ χάρακα προβαλόμενοι τοῦ λόφου, ante collem foſſam vallumque duxit, 2, 65, 9. ἐπίπεδος τόπος ὀφρὺν προβεβλημένος, planities præcincta colle, 10, 38, 8. προβεβλημένοι πρὸ αὐτῶν ἐκ πολλοῦ τὰς δυναστείας, longe lateque ante ſe conſtituerunt principatus; *ſcil. poſt quos ipſi domi tuti eſſent, vel, quibus (ut ait Caſaub.) velut objecto ſcuto tegerentur*, 5, 34, 9.

2) *Reciproce, intelligendo* πρὸ αὐτῶν, (*quod adjectum modo vidimus*, 5, 34, 9.) ante ſe ponere, prætendere, munire ſe aliqua re; τάφρον προεβάλοντο, 1, 18, 3. (*ubi genit.* αὐτῶν *cum* ἐντὸς *conjungitur, & ad* τὰ στρατόπεδα *refertur*, intra utraque caſtra, *i. e.* inter ambo caſtra & urbem.) προβαλόμενος ἐφεδρείαν τοὺς λογχοφόρους, 3, 72, 7. προβαλλόμενοι τὸν ποταμὸν, poſt fluvium caſtra ponunt, fluvio pro munimento utuntur, 2, 5, 5. 5, 51, 4. προβαλόμενοι σκῆψιν, prætendentes cauſſam, prætextu uſi, 5, 56, 7. πρόφασιν, 15, 20, 3. *Nude & abſol.* προβαλέσθαι *eſt i. q.* βάλλεσθαι πρὸ ἑαυτῶν τὰς σαρίσσας, ſariſſas prætendere, 15, 13, 9. *n.* 18, 12, 4. *conf.* προβολή.

3) *Paſſiva notione*; in judicium adduci, reum fieri; προβληθέντες ἀπέθανον, 9, 17, 8. — „*quo ſenſu ſæpe Demoſth. dixit, præſertim in Midiana, ſed de cauſſa publica.*“ *Ern.* — proponi, deſignari *ad munus* aliquod; οἱ προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, *ex Suidæ lectione*, 6, 26, 5. *n. In eam fere ſententiam, ſed Reciproca notione, capiendum illud* προβαλλόμενος, 4, 57, 4. *n.* proponens ſeſe, offerens ſeſe; *ſi modo vera ſcriptura, neque* παραβαλλόμενος *cum aliis legendum, quod probabilius utique debet videri.*

Πρόβατον, τὸ; πρόβατα μαλακὰ, oves lanæ tenerioris, pellitæ, 9, 17, 6. *n.* οὐκ ἀσφαλὲς λέοντι καὶ προβάτοις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν, 5, 35, 13.

Προβιβάζειν, 1) *active*, τὴν ἐμπειρίαν, cognitionem *hominum* promovere, ſtudia *eorum* adjuvare, 3, 59, 2. *n. ubi quidem mendoſe libri omnes* προσβιβάζειν *dabant.*) τὴν πατρίδα, in majus evehere, opes augere, 9, 10, 4. τινὰ εἰς λόγους ἀπορρήτους, in arcanum colloquium aliquem adducere, 4, 3, 7. 2) *Neutraliter*; οὐδὲν ἐδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων, nullum opus bene procedebat, nullum pro-

iebat multum, 5, 100, 1. ὑ τι προεβίβασε, nonprofecit, 10, 44, 1. ν; πράττειν ἄξιόν τι ϱοβεβιωμένων, 11, 2, ιδὲν ὑπομεῖναι τῶν προιμένων ἀνάξιον, 11, 2,

μα, τὸ; 1) munimenhoſti oppoſitum, intra tutos nos fore ſperamus; ημα λαβὼν vel ποιησάτὸν ποταμὸν, 2, 66, 1. , 5. 4, 11, 3. 5, 46, 7. fficultas, dubitatio; εἰς ... παμμέγεθες ἐμπί-, 28, 11, 9. τοῦτο αὐἀπέλυσε τοῦ μεγίστου ήματος, 2, 52, 2. λύοῦ προβλήματος εὕρουαύτην, 30, 17, 5. ή, ἡ, 1) projectio, ob-, ſeuti, ſariſſæ; τὴν πρόσωπον ἐπιφάνειαν ϱεζὸν ταῖς τῶν θυρεῶν ιλαῖς, objectis, prætenitis, 1, 22, 10. ἡ τῆς ·γγος προβολὴ, quum ix ſariſſas prætendit, 18, 1 ſq. n. ἡ τῶν ἀγαθῶν ιάχων προβολὴ, quum in procinctu ſtat, 2, 65, ι. — „Pulcre illuſtrat formam Cuperus Obſ. :.“ Ern. Conf. προεσθαι. quidquid prominet, vel nditur. Vide Adn. ad , 10. ubi προβολαὶ ſunt læ vel promontoria e termare prominentia, intra receptus datur navibus. προβολὴ, 18, 12, 3. ſariſſæ prominens extra manum militis; rurſus 27, 9, 2. ferrum haſtæ præfixum; denique 3, 46, 4. n. opus quod projectum eſt (ut ait Ern.) extra reliqui operis corpus; nempe poſterior pars pontis, quo elephanti trans Rhodanum trajecti ſunt, quæ a litore verſus medium flumen porrigebatur.

Προβοσκὶς, ἡ, 3, 46, 12.

Προβουλεύειν; τὸ προβεβουλευμένον ὑπὸ τῆς βουλῆς, 6, 16, 2.

Πρόβουλος; οἱ πρόβουλοι, primores ſenatus, Spicil. lib. 24. num. 3.

Προγενὴς; οἱ προγενέστεροι, majores, ſuperiores ſcriptores, 9, 2, 2. προγενέστατος πάντων, maximus natu, 6, 54, 1.

Προγίγνεσθαι; οἱ προγενόμενοι, qui ante fuere, 10, 17, 12. ubi opponuntur οἱ ὑπάρχοντες, qui nunc ſunt.

Πρόγονος; οἱ πρόγονοι, 7, 3, 1. ſunt pater & avus. ἐκ προγόνων ἔχοντες τὴν ἡγεμονίαν, a majoribus, 1, 20, 12.

Προγονικὸς; προγονικὴ δόξα, gloria a majoribus accepta, 13, 6, 3. 20, 5, 4. σύστασις πρός τινα, 25, 7, 6. προγονικαὶ πράξεις, res geſtæ majorum, 3, 62, 2.

Προγράφειν; προύγραφεν αὐτοὺς φυγάδας, proſcripſit eos in exſilium ejiciendos, 32, 21, 12. οἱ προγεγραμμένοι, 32, 22, 1.

Προγραφὴ, ἡ, edictum, 26, 5, 2.

Προδεικνύειν; προδεικνύειν τινὰς

ναὰς ἐπιβολὰς, ſpeciem præbens meditantis impreſſionem, 2, 66, 2.

Πρόδηλος; ὡς ἐπὶ λείαν πρόδηλον, 1, 23, 3. πρόδηλον, ἐκ τῶν κατὰ λόγον ἦν αὐτῷ, 2, 64, 4.

Προδηλοῦν, eminus ſignificare, 10, 46, 10.

Προδήλως, palam, aperte, 2, 47, 7. 3, 18, 11.

Προδιαδιδόναι κατά τινος τὴν φήμην, ὡς &c. ante adventum alicujus præſeminare famam contra aliquem, 40, 4, 2.

Προδιαλαμβάνειν, *abſol.* ante tempus decernere, præjudicare, *ſcil. rem incertam etiamnum*, 2, 2, 10. προδιεἰλήφατε περὶ τούτων, de hac re jam ante ſtatuiſtis, jam præjudicaſtis hanc quæſtionem, 9, 31, 2. πάλαι προδιειληφότες ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν, qui jam diu bellum decreviſſent, 27, 7, 3. *Et in Paſſivo,* διὰ τὸ περὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ῥώμῃ προδιειλῆφθαι, quoniam de ceteris (*urbibus*) Romæ jam fuerat deliberatum & ſtatutum, 18, 28, 10. *Rurſus in Activo;* προδιειληφὼς ὅτι δεῖ &c. ſecum ſtatuerat, conſtitutum ſecum habuerat, *aut vincendum eſſe, aut moriendum,* 11, 1, 3. διότι σπεύδουσιν &c. quum jam ante cognoviſſet, ſciviſſet, 4, 14, 4. *Non video, Erneſtus quid ſpectarit, citans* προδιαλαμβάνεσθαι *ex* 5, 29. *idque interpretans,* ſpem concipere; *eſt ibi* προδιειληφὼς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις, *vs.* 4. qui ante ſecum conſtituiſſet impedire ne conveniret pax. *Conf.* διαλαμβάνειν.

Προδιαλύειν; προδιαλελυκότες τὴν τάξιν, qui jam ſolverant ordines *hoſtium*, 11, 16, 2.

Προδιαμαρτύρεσθαι πάντας, omnes obteſtari, 26, 3, 6.

Προδιαπέμπεσθαί τινα, præmittere quem *ad quem*, 8, 20, 3.

Προδιασαφεῖν, declarare, *ex* 4, 25, 6. *citavit Erneſtus; ſed ibi in* προσδιασαφοῦντες *recte conſentiunt mssti & edd. Contra,* 10, 22, 5. *editum eſt* προσδιασαφῶν *inde a Caſaub. invitis msstis, qui eo quidem loco in* προδιασ. *conſentiunt, quod defendi quidem fortaſſe poterat, præſertim cum mox adjiciatur* ἐν ἀρχαῖς; *nec tamen Caſauboni emendationem equidem improbem. Quin & 40, 6, 10. ubi ex cod. Peir.* προδιασαφῶν *editum eſt, prope abſum ut putem* προσδιασ. *ſcriptum reliquiſſe Polybium; quamquam ibi vulgatum ob id quod præcedit,* πρῶτος ἔγραφε, *bene habere* videri poterat.

Προδιαφθείρειν τινὰ, prius corrumpere aliquem, 5, 4, 11, prius corrumpere, quaſſare *naves*, 16, 6, 13.

Προδιδόναι, *non ſolum* prodere *eſt, ſed et* dedere, tradere urbem, *ſi vera lectio* 36, 1, 1. *n. quam non ſolicitaverim, licet aliàs* παραδιδόναι πόλιν *ſit* urbem tradere. *Pariter* προδιδόναι τὰ ἔπιπλα, *eſt* tradere ſuppellectilia, 32, 13, 5. *Sed* προδιδόναι δέκα τάλαντα, 8, 18, 7. *eſt* ante dare, ſtatim

tiam dare, repræſentare; *unde & 8, 17, 7. n. haud dubitare debebam* προσδίδου, *pro vulgato* προσεδίδου, *corrigere. Ad* prodendi *notionem quodammodo pertineret phraſis*, προδοῦναι τὰ κατορθώματα, ſuperiores victorias prodere, *i. e.* irritas reddere, 15, 15, 5. *n. ſi ea Polybio deberetur, non unius Caſauboni ingenio.*

Πρόδρομος; οἱ πρόδρομοι, præcurſores, 12, 20, 7.

Προεγκαθῆσθαι; διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς, 3, 15, 9.

Προεγχειρεῖν, ante tempus adgredi, 2, 68, 9.

Προεδρεία, ἡ; προεδρείας τυγχάνει παρὰ πᾶσι, honos ei habetur ab omnibus, 2, 56, 15.

Προειδέναι; τοῦτο δ' ἐστὶ τοῦ προειδότος τὰ κατορθώματα, 15, 15, 5. *n. ubi Caſaub. ex ing.* ἐστὶν οὐ προδόντος *ediderat.* προειδὼς τὸ μέλλον. 5, 13, 5. *n. Aliud eſt* προϊδέσθαι, *quod vide.*

Προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος futurum prædicere, 6, 3, 2.

Προεισαγαγεῖν *vulgo editum erat* 4, 21, 1. *pro* παρεισαγαγεῖν.

Προεισδεῖν; προεισδεδεμένοι, jam ante illigati, *ſcil. ſocietati alicujus populi*, 9, 31, 1. *i. q.* προκατεχόμενοι *vs.* 2.

Προεκβιβάζειν τινὰ εἰς πόλεμον, ante tempus bello aliquem implicare, 20, 3, 2. *n.* — „*niſi legend.* προεμβιβ.“ *Ern.* — *cf.* ἐκβιβάζειν, & προεμβιβάζειν.

Προεκδαπανᾶν; ὁ Εὐφράτης ταῖς διώρυξιν προεκδαπανᾶται, foſſis diductis conſumitur, exhauritur, priusquam ad mare perveniat, 9, 43, 2.

Προεκδιδόναι; προεκδεδωκέναι τὰς συντάξεις, jam edidiſſe librum, 16, 20, 7.

Προέκθεσις, ἡ, præmiſſa operi brevis expoſitio ſummæ rei, 3, 1, 7. 8, 13, 2.

Προεκλύειν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ante *pugnam* labore fatigare hoſtes, 15, 16, 3.

Προεκτίθεσθαι, *breviter* ante exponere, 1, 13, 1. 3, 1, 5. *cf.* προέκθεσις.

Προεμβάλλειν κατελπισμὸν τοῖς ὄχλοις, 3, 82, 8. πληγὴν τῇ νηΐ, 16, 3, 2.

Προεμβιβάζειν τοὺς Λακεδ. εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν, primum Lacedæmonios concitare & inducere in inimicitias & bellum adv. Achæos, 2, 45, 4. *n. cf.* προεκβιβ.

Προεξάγειν ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ζῆν, mortem ſibi priusquam neceſſe eſt conſciſcere, 30, 7, 8.

Προεξανιστάναι; μὴ προεξαναστῆναι, ne præpropere progrediatur, caſtra moveat, 22, 20, 2.

Προεξαποστέλλειν, 3, 86, 3. 18, 2, 5.

Προεξέρχεσθαι; προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα, 2, 23, 6.

Προεπιβάλλειν τὰς χεῖρας τινὶ, occupare aliquem bello, 16, 9, 3.

Προερεῖν; ὁ προειρημένος, τὸ προειρ. *&c. dicere Polybius amat*

amat non ſolum de eis, quorum nonnihil ante fecerat mentionem; *ſed potiſſimum de his* quæ proxime & modo nunc nominaverat; *vide* 1, 2, 4. *n.* *& loca ibi citata. Sed &* πᾶσαι αἱ προειρημέναι πράξεις, res omnes ante hoc tempus, ad hunc diem, commemoratæ, memoriæ proditæ, 14, 5, 14.

Προέρχεσθαι, progredi in medium *ad verba facienda*, 29, 9, 2. 4, 14, 7. *n. Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10.

Προεφιστάναι; προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τἀνδρὸς, præmonere de, ante attentos reddere lectores ad, ante docere, 10, 2, 1.

Προέχειν; τῇ εὐχερείᾳ καὶ τόλμῃ προεῖχον οἱ μισθοφόροι, 15, 13, 1. *&c.*

Προηγεῖσθαι; *abſol.* οἱ προηγούμενοι, præcedentes in agmine, *qui* πρωτοστάται *in acie*, 18, 13, 3 *ſq.* τὰ προηγούμενα, prius poſita, data, *ex uſu Mathematicorum*, 16, 16, 6. *n. Cum Genit.* προηγεῖτο τῆς πομπῆς κοχλίας, 12, 13, 11. *Cum Dat.* προηγεῖτο ταῖς θυσίαις αὐτῶν, 12, 5, 10. ῥάβδοι καὶ τἄλλα προηγεῖται ἑκάστῳ, 6, 53, 8.

προηγεῖσθαι *perperam dabant libri, pro* προηττῆσθαι, 10, 7, 6. *n. &* προηγουμένου *pro* προειρημένου, 2, 43, 3. *n.*

Προηττᾶν; τὸ προηττῆσαι τὰς ψυχὰς, quod primum fregerat animos militum, 2, 53, 3. αἱ τῶν δυνάμεων ψυχαὶ προηττημέναι τοῖς ὅλοις, 3, 90, 4. προηττῆσθαι, ante victum eſſe, 10, 7, 6. *n. ex emend. Caſaub. pro corrupto* προηγῆσθαι *&* προηγεῖσθαι.

Πρόθεσις, ἡ, 1) propoſitum conſilium, 1, 26, 1. 1, 59, 6 & 11. 6, 58, 9. 22, 2, 4 *&c.* τὰ κατὰ τὴν πρόθεσιν ἀπετέλεσε, exſecutus eſt propoſitum, 1, 54, 1. στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει, 28, 5, 6. δεῖ μηδέποτε χωρὶς προθέσεως ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους, re non deliberata, 3, 69, 12. κατὰ πρόθεσιν ἐψευσμένος, conſulto mendax, 12, 11, 6. ἡ πρόθεσις ἣν ἔχει τις πρός τινα, animus, voluntas alicujus erga aliquem, 4, 73, 2. (*i. q.* αἵρεσις καὶ εὔνοια, 4, 72, 6.)

2) ratio, hypotheſis; καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν, ſecundum utramque rationem, pro utraque ratione, 6, 32, 1. πλείους ὄντας τῆς ἐκείνου προθέσεως, plures quam ipſius ratio deſiderat, 12, 21, 6.

Πρόθρεμμα; — „προθρέμματα ἐξελαθέντα, 8, 19. *ſed ſcriptura eſt vitioſa, legendumque* προεξελαθέντα θρέμματα." *Ern.* — *Nos veſtigia ſecuti codicis, Urb.* τῶν ἐξελαθ. προτ θρεμμ. *correximus.*)

Προθυμία, ἡ, ardor pugnandi, 1, 20, 15. *& ſæpe alias*, ſtudium in aliquem, 4, 72, 6. *&c.*

Πρόθυμος, *cum infin.* συμβαλεῖν πρόθυμος ἦν τοῖς Αἰτωλοῖς, 4, 7, 9. *&c.*

Προ-

…ις διακεῖσθαι, 3, 92, .

…θαι, *cum Accuſ.* provi… cavere; (*ſynonym.* τοῦ …τεσθαι, 11, 25, 2.) …ίνδυνον, 1, 49, 10. *n.* …εριφερόμενον καιρὸν, 9, … τὴν τάφρον, 11, 16, …οειδόμενοι τὸ μέλλον, …, 14.

…, *a* πρόειμι; — „προϊ… πρὸς τὴν ἀρχὴν, 2, 2. …*nim legendum pro* αὐ… …*nſentio Caſaubono, &* …*i ſponte in mentem ve-* …) candidati magiſtratus. *Iac. Gronov. mavult* …όντες. *Sane* προϊόντες *forent* qui procedunt, adeunt *magiſtratum.*“ — *Vide* 2, 2, 10. & …*not.*

…, *a* προΐημι; *nonniſi* …*dio genere & in Paſſi-* …*urrit*, προΐεσθαι, προ…, προεῖνται; 1) emit… projicere, *v. c. tela;* …ενοι τὰ πλεῖστα βέλη, … 3. *vocem;* προΐεσθαι …, 2, 29, 6. 5, 33, 1. … φωνὴν, omne genus …dere, quovis modo ora… …recarique, 3, 84, 10. … 10. 15, 31, 13. quo… …mone uti, 38, 2, 10. …θαι τὰ ἀπόῤῥητα, elo… …perire, vulgare arcana, …, 3. *n.* (*ubi perperam* προσίεσθαι.)

…tradere, permittere, da… …projicere, profundere; …θαι τὰ τέκνα Ῥωμαίοις …ηρίαν, 28, 4, 7. τὴν … Κλεομένει προεῖντο, agros ſuos Cleomeni permiſerunt *vaſtandos*, 2, 61, 9. οὐδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα, nemini ſe tradituros pecunias, *apud ſe depoſitas*, 33, 12, 3. *n.* (*mendoſe vulgo* προεΐσεσθαι.) ἂν ἑνὶ πρόωνταί τι, quod ſi uni dederint, conceſſerint aliquid, *ſcil. de tributo quod ille popoſcit*; 4, 45, 4. τέτταρα καὶ πέντε προϊέμενοι τάλαντα, ſi quatuor aut quinque dederint talenta, 5, 90, 6. τοσαῦτα ἦν προέμενος τῶν ἰδίων, (*i. q.* δαπανήσας, δωρησάμενος) 32, 14, 11. τὰς μεγίστας προέσθαι τιμὰς, profundere honores, 5, 90, 7. *ubi mendoſe vulgo* προϊέναι, *pro* προϊέμεναι.

3) e manibus dimittere, elabi ſinere, *hoſtem*, 1, 79, 3. 3, 94, 8. 4, 4, 3. 13, 8, 6. opportunitatem, τοὺς καιροὺς, 1, 74, 13 *ſq.* 2, 49, 8. 5, 45, 5. *&c.* προΐεσθαι διακενῆς τὸν χρόνον, 3, 70, 10. *Huc pertinere videtur illud*, 2, 13, 4. ἐπικοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, καὶ προϊεμένους (*ſcil.* αὐτοὺς, *nempe* τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους) εἰς τὸ μεγάλην χεῖρα κατασκευάσασθαι Καρχηδονίους, quod e manibus elabi paſſi eſſent tempora præterita, ita ut Pœni interim ingentes copias ſibi pararint.

4) negligere, omittere, non curare, deſerere, *nempe* ita ut opem non feras; προέσθαι πόλιν, curam urbis abjicere, negligere urbem, 1, 9, 10.

τὸ

τὸ ἔθνος, 2, 49, 6. μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς ἀναξίαν διάθεσιν ἐμπεσόντας, 30, 7, 4. πάντα μᾶλλον, ἢ σαυτὸν πρόου, omnia potius quam te ipſum neglige, 31, 21, 19. *n.* *Et cum Accuſ. et Infinit.* προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανάγεσθαι, pati, ſua negligentia committere, ut Romam abducantur, 27, 13, 15. προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν διάθεσιν ἐλθεῖν ἐκείνῳ, 28, 6, 7. *cf.* καταπροΐεσθαι.

5) deſerere, τόπον, ſtationem, 1, 17, 11. *arcem, urbem, quam quis præſidio tenuerat*, 1, 11, 5. 1, 76, 10.

Προϊστάναι, ante locare; τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστησε, 1, 33, 7. *&c.* προστῆναι, præeſſe; προέστη τῶν ὅλων πράξεων, 5, 41, 1. προστήσεσθαι τῶν Ἑλλήνων, patrocinium ſuſcepturum eſſe Græciæ, 11, 28, 5. προέστασαν τῆς ἐναντίας γνώμης, auctores erant contrariæ ſententiæ, 5, 5, 8. προστήσασθαί τινα στρατηγὸν, imperatorem conſtituere, præficere exercitui, 1, 73, 1. 1, 75, 1. προστησάμενοι τὸν ἐπιτηδειότατον ἐξ αὐτῶν, (*pro* ἐξ ἑαυτῶν) diligentes *ſcil.* ad verba ſuo nomine facienda, 3, 20, 10. 27, 2, 1.

Προϊστορεῖν; τὰ προϊστορημένα ἑτέροις, quæ ab aliis ante nos copioſe expoſita ſunt, 1, 13, 9. *cf.* ἱστορεῖν.

Προκαθηγεῖσθαι (τινὶ,) præire, viæ ducem eſſe, 3, 95, 6. *cf.* 3, 50, 6. *n.* τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς βασιλέας, quum jam ante benevolentia in reges occupaſſet animos, & nunc præiret conſilio, 5, 86, 10. αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως, cauſa quæ antecedit & ducit dirigitque conſilia & animi decreta, 3, 6, 7. *Adde Fr. hiſt.* 15.

Προκαθῆσθαι, præſidere; τῶν πραγμάτων, 5, 59, 2. *præſertim* præſidere regioni cum exercitu, fines ejus tutari, 3, 56, 6. τῆς χώρας, 2, 24, 8. 2, 54, 9. *ſic* τῆς Ῥώμης, 2, 24, 15. *quod non eſt, urbi præeſſe, aut eam præſidio tenere, ſed* ſecuritatem ei præſtare, defendendo fines imperii ab hoſtibus. *Sic* προκαθημένων τῶν Μακεδόνων, *ſcil.* τῆς Ἑλλάδος, 9, 35, 4. προκαθῆσθαι κατὰ τὴν Ἰταλίαν, 8, 3, 4. ἐν τῇ Τυῤῥηνίᾳ, 2, 25, 2. ἐπὶ τῶν κατ' Ἀρίμινον τόπων, 3, 86, 1. ἐπὶ τοῖς ὅροις, 10, 41, 2. *Rurſus cum Genit.* προκαθῆσθαι τῶν προνομευόντων, præſidio eſſe pabulatoribus, 3, 110, 11. τῆς παρεμβολῆς, caſtris, *nempe* in ſtatione eſſe ante caſtra, 3, 69, 10. *i. q.* ἐφεδρεύειν, *ibid.* τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, rebus eo loci præſidere, 5, 59, 2.

Iudices cum pro tribunali ſedentes *jus dicunt, aut principes cum* publice ſedentes *audientiam præbent legatis & cum eis agunt,* προκαθῆσθαι

ἧσθαι *dicuntur*, 12, 16, 6. *n.* 5, 63, 7. *n.* 5, 65, 8.

Προκαθίζειν, 1) *Active*, τούτους ὡς ἐπὶ Τυῤῥηνίας προκαθίσαι, hos Etruriæ præſidere juſſerant, 2, 24, 6. 2) *Neutraliter*, i. q. προκαθῆσθαι, præſidio eſſe, præſidere; τῆς Ἠπείρου, 20, 3, 3. προκαθίζειν ἐπὶ τῆς διαβάσεως, *Fr. hiſt.* 67. εἰς τὸν Ἰσθμὸν, 20, 6, 8. *n. ex Valeſii emend. ubi* προσκαθίσας *dabat codex noſtus.* (*In Adn. noſtra ad l. c. lin.* 9. *poſt verba*, apud Suidam. *adde, Valeſius, cujus nempe ſunt illa verba.*) *Et in Paſſ. vel Med.* προκαθίζεσθαι φυλάττοντα; τὰς περὶ τὸν ποταμὸν διαβάσεις, 10, 49, 1.

Προκαλεῖν, provocare, invitare aliquem ut in medium prodeat *ad verba facienda, vel ad rationem rei geſtæ reddendam. Hinc Paſſ.* ἐν ᾧ (διαβουλίῳ) προκληθέντων τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν, προελθὼν Λυκόρτας ἀπελογίσατο *&c.* 23, 9, 2. *n.*

Med. προκαλεῖσθαι, provocare aliquem, invitare, incitare, excitare; προκαλεῖσθαι καὶ παρορμῆσαι πάντα καὶ νέον καὶ πρεσβ. 1, 1, 4. τὸ προκαλεσάμενον ἡμᾶς καὶ παρορμῆσαν, 1, 4, 2. προκαλεῖσθαι τινὰ εἰς διαλύσεις, 1, 31, 4. τοὺς πολεμίους, *ſcil.* εἰς τὴν μάχην, 1, 46, 11. τινὰ πρὸς ἑαυτὸν, *i. q.* προκαλ. τὴν εὔνοιαν τινὸς, ſibi aliquem conciliare, 3, 77, 7. 5, 17, 7. προκαλεῖσθαι τὸν κίνδυνον, — „provocare periculum, *quod eſt animi fortis & libenter adeuntis periculum.*“ *Ern.* — *immo verius fuerit*, poſcere pugnam, 3, 43, 8. *n.* τὰ προκαλούμενα, ea ad quæ invitamur, 25, 9, 6. *n.* *ubi* παρακαλούμενα *maluerat Reisk. Confer. infra,* προσκαλεῖσθαι.

προκαλεῖσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους, de rebus controverſis provocare ad Romanos, 26, 2, 13.

Προκαταβάλλεσθαι ψήφισμα, *ſcil. ex lect. cod. Bav.* 4, 25, 6. *n.* — „edere (*ſcripto*) decretum.“ *Ern.* — *Nos ex aliis* παρακαταβ. *edidimus; vide Adnot.*

Προκαταγινώσκειν τινὸς, incognita cauſſa condemnare aliquem, 22, 25, 2. 3, 33, 17.

Προκατακλαίειν; προκατέκλαιον *voluerat Reisk. pro* προσκατεκλαίοντο, 40, 2, 9. *n.*

Προκαταλαμβάνειν, occupare, prius occupare, *ſc. quam hoſtis adveniat*; τοὺς στενοὺς τόπους, 1, 84, 4. τὰ στενὰ τάφροις καὶ φυλακαῖς, 10, 41, 5. τὰ τείχη, 9, 6, 3. προκαταλαβεῖν τὴν ὁρμὴν τινος, prævenire ardorem & conatus alicujus, 3, 104, 2. *Neutraliter;* τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος, ſi hiems prius ingruiſſet, *niſi Active capiendum, intelligendo* αὐτὸν, ſi præveniſſet, occupaſſet eum hiems, 39, 2, 3.

Paſſiv. προκαταληφθῆναι, præverti, anteverti, 2, 18, 6. 3, 10,

3, 10, 1. *μέλλων καὶ βουλευόμενος προκατελήφθη*, 18, 36, 2 *ſq.* *προκαταλαμβανόμενος ὑπὸ τῶν καιρῶν*, 3, 69, 3. *προκαταληφθεὶς τῇ τοιαύτῃ φιλανθρωπίᾳ*, ante obſtrictus, 10, 34, 9. *ὑπὸ βασιλικῆς δυναστείας*, regio dominatu occupatus, præpeditus *ſcriptor, ne libere ſcribere poſſet*, 8, 13, 5. *δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις*, 16, 34, 11.

In Medio; προκαταλαβέσθαι, i. q. in activo, τὴν ἀκρολοφίαν, 2, 27, 5. *τοὺς εὐκαίρους τόπους*, 3, 50, 3. 4, 75, 3.

Προκαταλήγειν; *προκαταλήγουσα παρώρεια, montium tractus* prius deſinens *quam ad mare pertingat*, 2, 14, 6.

Προκαταπλεῖν, prius navigare, navibus prius proficiſci, 1, 21, 4.

Προκαταπλήττεσθαι; *προκαταπληξάμενος, ſcil. αὐτοὺς vel τὴν πόλιν*, terrore apte injecto; *ni προσκαταπλ. legendum*, 5, 70, 9. *n.*

Προκατάρξασθαι, priorem initium facere belli, bellum ſponte ſuſcipere, 3, 31, 5. *opp. injuriam repellere.*

Προκατασκευάζειν *ἀσφάλειαν τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν ταττομένοις*, ſecuritatem præſtare, 5, 7, 11. *n. ſed προσκατασκ. ibi puto legendum. Paſſiv. προκατασκευασθέντων τούτων*, his rebus præparatis, 1, 21, 3. *Med. προκατασκευασάμενος τὰ προειρημένα*, 10, 22, 1. *Et Præt. Paſſ. notione Medii, προκατεσκευασμένοι φίλους*, cum amicos ante paraſſent ſibi, 4, 32, 7.

Προκατασκευή, *ἡ, τῶν μελλουσῶν ὑφ᾽ ἡμῶν ἱστορεῖσθαι πράξεων*, præparatio, introitus ad uberiorem Polybii hiſtoriam, 1, 13, 7. 1, 3, 10. 1, 13, 1 & 8. 2, 14, 1. 2, 37, 2 *ſq.* 2, 71, 7. 5, 111, 10. *cf. κατασκευή.* præparatio *quælibet* & exercitatio in arte aliqua qua præparamur ad aliam, 9, 20, 7.

Προκατασύρειν, late ante ſe vaſtare, 4, 10, 8. *n.* 4, 19, 9. *n. ubi alii codd. προσκατασ.*

Προκατελπίζειν, *περὶ τῶν διαλύσεων*, bonam ſpem ante concipere, 14, 3, 1. *μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους περὶ ὧν &c. forſ. βεβαιουμένως*, 2, 4, 5. *n.*

Προκατέχειν (*i. q. προκαταλαμβ.*) *τόπους εὐφυεστέρους*, 2, 53, 4. *τὸν διάπλουν*, præcludere, interceptum tenere, 1, 61, 1. *οἱ προκατέχοντες ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις*, ſuperiores ætate & gloria, 27, 13, 7. *n.* — „*ſed corrigendum προκατέχοντες.*" *Ern.* — *Satis erat προέχοντες; ſed ferendum vulgatum.*

Paſſ. διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι φρουρᾷ τὴν ἄκραν, 8, 33, 1. *προκατέχεσθαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίᾳ*, occupati, benevolentiæ vinculis adſtricti, 8, 33, 3. 9, 31, 2. *coll. vs.* 1. 27, 4, 9.

Προκεῖσθαι, 1) ante locatum, ante ſitum eſſe, in anteriore parte ſitum eſſe; *οἱ προκείμενοι*

ν στοῶν πύργοι, 1, 48,
ubi nil opus erat ſolici-
ſerbum προκειμ. præ-
quoniam, ſi προσκειμ.
τούτων etiam foret
dum ἐν ταύταις. Tur-
nihil prominebant an-
am qua ductæ vineæ
) οἱ προκείμενοι τῶν
ων εὔζωνοι, 3, 71, 3.
οκείμενον ἀκρωτήριον
αλίας, præjacens Ita-
rocurrens ex Italia, 2,
πρόκειται πάσης τῆς
ος πρὸς τὴν Ἰταλίαν,
2. οἱ προκείμενοι τό-
oca præjacentia, quæ
greſſurus eſt, 3, 80, 2.
motiora & hoſtibus ex-
3, 75, 4. Et præjace-
tur urbs ita, ut præſi-
regioni; πόλις πρόκει-
' Ἀρκάδων, 4, 71, 2.
πίκειται, hoſtiliter im-
φρούριον πρόκειται
ρας, 4, 83, 1.
ropoſitum, deſtinatum
ὶ προκείμενα ἆθλα,
a præmia, 3, 62, 6.
κείμενον πλῆθος, de-
numerus, 6, 20, 8.
τὸ προκειμ. propoſitum,
. 28, 11, 3. n. 30, 12,
ἀφέμενοι τῶν προκει-
omiſſo inſtituto, 2,
μένειν ἐπὶ τῶν προ-
ν, nil novare, 3, 70,
æpe alias.
προκειμ. perperam
μ. dabant libri, 28,
n.

τειν, per præconem
re; προκηρύξας αὐ-

τοῖς στεφάνους ἐπ' ἀνδραγα-
θίᾳ, 5, 60, 3.

Προκινδυνεύειν, abſol. primum
ſe periculis objectare, inter
primos pugnare, 3, 95, 6. 10,
23, 1. &c. προκινδυνεύοντες
ἐῤῥωμένως, 6, 22, 3. οἱ προ-
κινδυνεύοντες, anteſignani,
qui in prima acie ſtant, 1, 19,
9. &c. Apud Romanos ſunt
εὔζωνοι & πεζακοντισταί, ja-
culatores, ante gravem ar-
maturam locati, qui prœlium
incipiunt, & emiſſis telis per
intervalla manipulorum ſe re-
cipiunt, 3, 73, 6. coll. vs. 1
ſq. προκινδυνεύειν τῆς &
ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, pugna-
re pro libertate, 9, 38, 4. n.
προκινδυνεῦσαι τοῖς Ἴβηρσι,
i. q. σὺν τοῖς Ἴβηρσι, prælium
ab Hiſpanis incipere, Hiſpa-
nos in prima acie locare, 3,
113, 9. n.

Προκνημὶς, ἡ, ocrea, 6, 23, 8.

Προκοιτία, & προκοιτεία, ἡ,
excubiæ ad portas, vel ante
caſtra, 2, 5, 6. 6, 35, 5.

Πρόκοιτος, ὁ, excubitor, 20,
11, 5. n. ubi corrupte vulgo
προκρίτους, pro προκοίτους.

Προκοπὴ, ἡ, progreſſio; τοι-
αύτην προκοπὴν καὶ συντέ-
λειαν ἔσχε τοῦτο τὸ μέρος, 2,
37, 10 De converſione in
partem deteriorem, ἡ πρᾶ-
ξις παλίντροπον λαμβάνουσα
τὴν προκοπὴν ταῖς ἐξ ἀρχῆς
αὐτῶν ἐλπίσιν, 5, 16, 9.
Sed præſertim de exoptata
progreſſione rerum, de aug-
mento, profectu, ſucceſſu, re-
bus creſcentibus, intelligendo
ſcil. ἐπὶ τὰ βέλτιον, quod

 diſer-

diſerte adjicitur 1, 12, 7. *Sic nude* ἡ προκοπὴ, *i. q.* αὔξησις, 2, 45, 1. 3, 4, 2. *De homine*; μεγάλην προκοπὴν ποιεῖν τῆς ἐπιβολῆς, 2, 43, 7. *&* ποιεῖσθαι, 2, 13, 1. *De re*; προκοπὴν *vel* προκοπὰς λαμβάνειν; 8, 17, 6. 10, 47, 12.

Προκόπτειν, proficere; προκόπτων οὐδὲν, 27, 8, 14. progredi, augeri; ἐπὶ τοσοῦτο προέκοψεν ἡ δόξα αὐτοῦ, 32, 9, 2. ἡ συμπεριφορὰ, 32, 9, 6. *i. q.* αὐξηθῆναι, *ibid. vs.* 3.

Προκρίνειν, (*præ ceteris*) eligere, 1, 82, 5. ἐκ πάντων, 1, 80, 12. 10, 12, 8. οἱ προκριθέντες, 6, 35, 11. *&c.*

(Πρόκριτοι, *mendoſa ſcriptura, pro* πρόκοιτοι, *quod vide.*)

Προλαμβάνειν, *de tempore*, προλαβὼν τὸν καιρὸν, anticipans tempus, 9, 14, 12. *de via*, πολὺ προειληφέναι τῶν ἄλλων, antevertiſſe, longius progreſſum eſſe, 1, 25, 2. 3, 66, 5. πολὺ προειληφ. κατὰ τὸν πλοῦν, 31, 23, 8. *Sic* τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν *non ſine veri ſpecie correctum voluerunt viri docti*, 3, 51, 6. *n. pro* προσβάλλουσιν. Demere, ſumere, detrahere *de ſumma*; προειλήφθω ἐπὶ τούτοις τὸ βάθος, *&c.* 34, 6, 7. *De Mentis operatione*; προλαμβάνειν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἐπινοίαις, proſpicere animo, 3, 112, 7. προλαμβάνειν ἡ ψυχὴ *dicitur* ea quorum notionem aliquam præviam ſibi informat priusquam tota res explicata ſit, πολλὰ προλαμβανούσης τῆς ψυχῆς ἐκ τῶν ὅλων πρὸς τὴν κατὰ μέρος τῶν πραγμάτων γνῶσιν *&c.* 3, 1, 7.

Προλέγειν τοὺς πολέμους καὶ τὰς μάχας, indicere bella, 13, 3, 5 *&* 7. προλέγων (αὐτῷ,) ὡς οὐ λανθάνει κακοπραγῶν, declarans, denuncians ei, aperte dicens, 5, 57, 2.

Πρόλημμα, τὸ, *i. q.* πλεονέκτημα, commodum quod alicui præcipuum eſt & privatum, non commune cum aliis; πρόλημμα ποιεῖν τινὶ, 17, 10, 3.

Πρόληψις, ἡ; πρόληψιν ἔχειν τινὸς, cogitatione præcipere, prævidere, ſuſpicari aliquid 10, 43, 8. 14, 3, 3. 16, 32, 4. κατὰ τὴν τῶν νεανίσκων πρόληψιν, ſicut ſuſpicati erant, præviderant juvenes, 8, 29, 1.

Προλυμαίνεσθαι, ante corrumpere; τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα, 2, 68, 5.

Προμάχεσθαι, in primis ordinibus pugnare; ἐνέβαλον τοῖς προμαχομένοις τῶν Ἀχαϊκῶν ἱππέων καὶ ψιλῶν, primos ordines invadunt, 4, 12, 6. *n. ex lect. vetuſtiſſimorum codd. ubi alii vulgo* τοῖς προμάχοις, *eadem notione.*

Πρόμαχος, ὁ; *vide verbum præced.*

Προμελετᾶν, ante, prius exercere ſe, 10, 47, 3.

Προνεύειν, *de remigibus, cum* procumbunt, *vel* incumbunt remis; *cujus contrarium eſt* ἀναπίπτειν, *cum attollunt remos*, 1, 21, 2. *n. ex emend. Caſ. pro mendoſo* ἀνάπτειν.

Προ-

ίσθαι, *ſeq.* ὅτι, proſpi-
, ante intelligere, 40, 3,
Cum Accuſ. providere ali-
, curare; *ſic* προνοηθῆ-
τι πρὸς τὸ μέλλον *cum*
Flor. legendum videtur
ι, 4. *n. pro* προνοηθῆ-
ε.
:, ἡ; πρόνοιαν ποιεῖσθαι
, rationem habere alicu-
curare aliquid, 4, 6, 11.
όγον καὶ πρόνοιαν ἔχειν
τινος, 1, 57, 1. μετὰ
τῶν θεῶν προνοίας, bo-
um diis, volentibus diis,
, 10. πρόνοια στρατηγι-
cautio & prudentia impe-
a, 3, 106, 9. πρόνοια
πολεμίων, *interprete*
ſto, eſt cautio ne deci-
ur aut opprimamur ab ho-
:, 10, 41, 3. *n. ſed ibi*
ta oratio eſt, & verba
ulla inter πρόνοιαν *&*
πολεμίων *exciderunt.*
ία, *rectius* προνομεία,
edatio; διιχνεύοντες πε-
ὶς προνομείας, prædandi
ι, 4, 68, 3. *n. ex lect.*
codicum, pro vulgato
ομάς.
εύειν, pabulari, 2, 27, 2.
;, 2. 3, 90, 2.
ὴ, ἡ, 1) pabulatio; Φυ-
ικαῖς χρῆσθαι ταῖς προ-
ῖς, 1, 18, 1. *&c.* 4, 68,
2) αἱ προνομαὶ, *i. q.*
ονομεύοντας, pabulatores;
προνομὰς ἐπαφῆκε κατὰ
χώρας, 4, 73, 4. *n.* 5,
8. 3) ἡ προνομὴ, pro-
is elephanti, 5, 84, 3.
τειν, pungere, fodicare,
ulare, 28, 15, 8.

Προξενία, ἡ, jus hoſpitii publici, literæ quibus jus illud continetur, 12, 12, 2.

Πρόξενος, ὁ, τῶν Ἀχαιῶν, hoſpes publicus Achæorum, 5, 95, 12.

Πρόοδος, ἡ, exitus *caſtrorum;* τὰς προόδους καὶ τὰς εἰσόδους, 14, 1, 13. *n. ſed* προσόδους *legendum videtur, nam exitus ſunt* αἱ ἔξοδοι, *ibid. cap.* 4, 10. διὰ προόδου, *forſ.* δίχα προόδου, absque comitatu; (conf. 31, 20, 5.) *an* διὰ περιόδου, per circuitum? 8, 19, 10. *n.*

Προοίμιον, τὸ; κατάρχὴ καὶ προοίμιον ἔχθρας, 23, 2, 15. τὰ προοίμια τῆς ἀρχῆς, regni initia, 26, 5, 8.

Προόπτης, ὁ; οἱ προόπται τῶν ἱππέων; *an* equites ſpeculatum præmiſſi? *an* ſpeculatores qui equitatum advenire vident? *poſterius hoc potius videtur,* 29, 6, 13.

Προοχή, ἡ, eminentia, tumulus, 4, 43, 2.

Προορᾶσθαι, *ſicut* προϊδέσθαι, *non modo* prævidere, proſpicere, *veluti* προορᾶσθαι τὸ μέλλον, 1, 7, 11. 2, 47, 4. 2, 49, 6. 2, 67, 4. (*adde* 3, 16, 1.) *ſed potiſſimum in ſiniſtram partem, cum notione* ſuſpicandi, ſuſpectum habendi, timendi, cavendi; *vide* 1, 10, 9. 1, 33, 9. 5, 105, 8. 7, 17, 5. *n. &* 18, 5, 10. *n. Adde* 27, 4, 7. *n. ubi corrupte vulgo* προαιρεῖσθαι *legebatur.*

Προπέτεια, ἡ, temeritas, præcipitantia, 1, 70, 3. 3, 68, 10.

10. *στρατιωτικῇ*, 3, 105, 9. levitas, inconſtantia, perſidia, *ἀχαριστία καὶ προπέτεια*, 3, 16, 4. *προδοσία καὶ προπετ.* 10, 6, 2.

Προπετής; *οὐδὲν προπετὲς* (nihil temere factum) *οὐδὲ ἄκριτον*, 5, 12, 7.

Προπετῶς *ἀναστρέφεσθαι*, temere, incaute, præcipitanter agere, 1, 9, 7. *κινδυνεύειν*, 11, 2, 11. *προπετέστερον ἐχρῶντο ταῖς προνομαῖς*, 3, 102, 11.

Προπηλακίζειν *τινα*, contumelia adficere, 4, 4, 4.

Προπίνειν; *προπεπωκέναι αὐτῷ πολλὰ ἀργυρώματα καὶ χρυσώματα*, multa ei argentea & aurea pocula propinaſſe, *Fr. hiſt.* 49.

Προπίπτειν, 1) *i. q. ſimplex*, cadere in pugna, *niſi voluerit* cadere ante alterum, 1, 58, 8. *Sic fortaſſe & προπεσόντας legendum, pro περιπεσόντας*, 1, 57, 8. *n.*

2) præcipitem eſſe, longius juſto procedere, provehi, 1, 20, 15. 3, 115, 8. 5, 13, 6. 5, 95, 9. *n.* 11, 17, 4. *ἐπὶ πολὺ προπεπτωκότας τῶν ἄλλων*, 18, 9, 3. *Paſſim vero a librariis, aliâs cunctis, aliâs plerisque, in προσπίπτειν detortum hoc verbum, ut* 1, 30, 12. *n.* 1, 51, 6. *n.* 5, 95, 9. *n. conf. Adn. ad* 28, 3, 4. *ubi οἱ προπίπτοντες ſunt* qui ultro longius progrediuntur, & plus faciunt quam neceſſe eſt.

3) prominere; *πολὺ προπίπτουσα κλίμαξ τοῦ ἐμβόλου*, multum prominens ultra roſtrum navis, 8, 6, 4. *ὄργανα προπίπτοντα πολὺ τῆς ἐπάλξεως ταῖς κεραίαις*, 8, 7, 8. *n.* (*ubi perperam vulgo προσπίπτοντα.*) *ἡ σάρισσα τοὺς δέκα πήχεις προπίπτει πρὸ τῶν σωμάτων*, 18, 12, 4 *ſq. & vs.* 7. *προπεπτωκυῖα ὀφρὺς*, 7, 17, 1 *&* 4. *n. ubi perperam προσπεπτ. codices habent omnes. κόλπος προπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, ſcil. εἰς τὴν γῆν*, exit a mari & longe progreditur in terram, 4, 63, 6. *n. ubi rurſus προσπίπτει dant libri, quod hoc quidem loco teneri fortaſſe poterat; vide προσπίπτειν.*

Προπολεμεῖν *τῶν ἄλλων*, ante alios bello infeſtari & ad bellum gerendum cogi, 2, 48, 1.

Προπολιτεύεσθαι; *ἀναμνῆσαι τῶν προπεπολιτευμένων καὶ πεπραγμένων πρότερον αὐτῷ* rerum quas antea vel domi vel bello geſſiſſet, 4, 14, 7.

Προπομπή, ἡ, comitatus, 20, 11, 8.

Προπορεία, ἡ, *i. q. οἱ προπορευόμενοι*, præcurſores agminis, *les éclaireurs*, 9, 5, 8. *n.*

Προπορεύεσθαι, præire; *οἱ εἰθισμένοι προπορεύεσθαι τῆς δυνάμεως*, 18, 2, 5. *οἱ προπορευόμενοι*, præcurſores agminis, primum agmen, 2, 27, 2. 6, 41, 1. *cf. Adn. ad* 9, 5, 8. progredi in itinere; *προπορ. ἐπὶ δύο ἡμέραις*, 3, 52, 8. in medium progredi, 1, 80, 8 *ſq. n.* (*ubi temere in προσπορ. mutaverat Caſaub. quod per ſe quidem non malim, ſed*

ſed nec neceſſarium; cf. Adn. ad 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10.) 4, 22, 9. 6, 21, 3. 11, 27, 7. προπορεύεσθαι πρὸς τὴν ἀρχὴν, ambire, petere magiſtratum, (*i. q.* προσπορεύεσθαι,) 2, 4, 2. *n. coll.* 2, 2, 10. *n.* 28, 6, 9. *n.*

Πρόποσις, ἡ; προπόσεις λαμβάνειν, acceptare propinationes, 31, 4, 6.

Πρόπους, ὁ, radix montis; τῆς ὀρεινῆς, 3. 17, 2. τοῦ Ἀκρολίσσου, 8, 15, 4. *nomen proprium* collis eminentis in Oligyrto monte Arcadiæ, 4, 11, 6.

Πρὸς, *abſolute & Adverbialiter, pro* πρὸς τούτῳ; præterea; πρὸς δὲ, 1, 52, 5. 1, 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 8. 12, 9, 2. καὶ πρὸς, 4, 56, 3. *n.* 17, 15, 16. *n.*

Πρὸς *Præpoſ.* 1) *cum Genit.* a, ab; διατεταγμένοι πρὸς τοῦ Ἀπελλοῦ, conſtituti ab Apelle, 5, 14, 11. *n.* pro; οὐ κατ' αὐτοῦ, πρὸς αὐτοῦ δὲ νομίσας εἶναι τὰ συμβαίνοντα, 3, 104, 2. πρὸς τρόπου αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ex voto, exoptata, grata pollicitatio, 8, 19, 2. *ex Suidæ lectione*, 8, 19, 2. *n. ubi* πρὸς τρόπον *habent codices noſtri, fortaſſe pro* πρὸς τρόπου.

Corrupte vulgo πρὸς καταδίκης ἐκπεπτωκότας *legebatur* 26, 5, 1. *n. pro* πρὸς καταδίκας. τὰς πρὸς αὐτῶν τάξεις, *pro vulgato* πρὸ αὐτῶν, *dederunt vetuſtiſſimi codices*, 5, 84, 7. *quod in* πρὸς τὰς αὐτῶν τάξεις *fuit mutandum.*

2) *cum Dativo;* πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, (*quod eſt alias* ἐπὶ τῶν γραμμ.) qui eſt ab epiſtolis, a cura epiſtolarum, 15, 27, 6. εἶναι *vel* γίγνεσθαι πρός τινι *i. q.* πρός τι, hoc agere, in hac re occupari, huic rei intentum eſſe; πρὸς τούτοις ἦσαν τοῖς λογισμοῖς, 1, 20, 2. πρὸς τῷ ναυμαχεῖν ὄντας, 1, 50, 1. *n.* πρὸς τούτοις ἦν, 3, 79, 12. 10, 37, 5. πρὸς ταῖς παρασκευαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν, 5, 58, 1. ἐγίγνοντο πρὸς τῷ διὰ μάχης κρίνειν τὴν ἔφοδον, 5, 79, 1. *n.* ἐγιγν. πρὸς τοῖς προκειμένοις, 14, 10, 4. *Temere vero ubique in hac phraſi dativum pro accuſativo repoſitum Scaliger voluerat; vide Adn. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 39, 3.

Per ellipſin dativi τούτῳ *vel* τούτοις, *præpoſitio* πρὸς *induit vim adverbii*, præterea, *de quo uſu ſuperius dixi.* πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *dubitari poteſt, idem ne valeat ac* πρὸς τοῦτο, *an ſeparatim intelligi debeat* πρὸς τούτῳ, ad hæc, præterea; *vide Adn.* πρὸς τοῖς ἄλλοις, 9, 25, 5. *n.* inter cætera *interpretatus eſt Valeſ. ſed videtur* πρὸς τοὺς ἄλλους *legendum*, alios. quod adtinet, *aut* πρὸς τἄλλα, aliis in rebus.

3) πρὸς *cum Accuſ.* πρός τι εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *vide modo num.* 2. *& adi Adnot. ad* 1, 26, 3. *& ad* 1, 29, 3.

πρὸς ἑβδομήκοντα, *i. q.* εἰς, circiter, 16, 7, 5. πρὸς δύο πλέθρα, ad pedes ducentos, 3, 46, 4. πρὸς αὐτοὺς, *vel* πρὸς αὑτοὺς, domum, domum ſuam, 5, 93, 1. *n.* 9, 10, 11. πρὸς ταύτην (τὴν ναῦν) ἐποιοῦντο τὴν τοῦ παντὸς στόλου ναυπηγίαν, ad hujus ſimilitudinem, ad hujus exemplum, 1, 20, 15. πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων, pro tempore, pro occaſione, e re nata, 10, 4, 8. νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιροὺς, pro illorum temporum ratione, *Fr. gr.* 96. πρὸς τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον, ut initio dixi, 17, 15, 6. *Notemus porro varios uſus hujus præpoſ. cum Accuſat. notione hujusmodi*, quoad, circa, intuitu, reſpectu, quod adtinet, quod pertinet; (*conf. Adn. ad* 5, 27, 4.) τὶ τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. *&c.* πρὸς τὸν δῆμον τούτων οὐδέν ἐστι, nihil horum pertinet ad populum, 6, 13, 7. οὐ νομίζω εἶναι τοῦτο πρὸς ἐμὲ, 24, 10, 11 *&* 13. μήτ' εἰρήνης ὅρος μήτε πολέμου πρὸς Αἰτωλοὺς ὑπάρχει, intuitu Ætolorum, Ætolos quod attinet, nullum eſt neque pacis jus neque belli; illi hoc nihil ad ſe pertinere putant, 4, 67, 4. *n.* πρὸς τοὺς νησιώτας τὸ παραπλήσιον συνέβη γενέσθαι, 5, 105, 6. *n. & loca ibi in Adn. citata.* πρὸς τοὺς φίλους, amicos quod adtinet, 5, 56, 8. προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *Caſaub.* quantum ferebat virium ipſius tenuitas; *Reiskius;* ob penuriam commeatuum; 5, 92, 6. *n. Subterror haud dubie ineſt in vocab.* ἔνδειαν, *ſub quo, ni totus falſus ſum, nomen proprium latet urbis alicujus.*

Eodem referri poteſt uſus hujus præpoſ. cum accuſ. in re judiciaria, ubi propter, hujus rei cauſſa, *verti ſolet; de quo uſu vide Adn. ad illa verba,* ἀπαγαγεῖν ἐκέλευσε τὸν Λεόντιον πρὸς τὴν ἐγγύην, reſpectu ſponſionis, ſponſionis cauſſa, ad ſatisfaciendum ſponſioni, 5, 27, 4. *Sic* ἀπαγόμενοι πρὸς τὰς εἰσφορὰς, tributorum cauſſa ſolvendorum, 1, 72, 5. ἀπαγόμενοι εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, 38, 3, 10. πρὸς ἃ (*ſcil.* τὰ προσοφειλόμενα χρήματα) καὶ τὰ πλοῖα παρεσπόνδησε, cujus (pecuniæ adhuc debitæ) cauſa naves regias contra fidem ceperat, 5, 108, 1. πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας, qui judiciis condemnati ſolum verterant, 26, 5, 1.

Sed & alias ob, propter, *commode vertitur; v. c.* πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, 2, 19, 6. (*conf.* προσφιλονεικεῖν.)

Προσαγγελία, ἡ, nuncius, 5, 110, 11. 14, 6, 2.

Προσαγγέλλειν, nunciare; προσαγγέλλεται δ' ὅτι *&c.* adfertur nuncius, 2, 25, 2. τὰ προσαγγελμένα, 4, 19, 6. 4, 66, 2. *n. ubi minus recte ex aliis codd. vulgo* προηγγελμ.

Προσάγειν, τὸν παῖδα, adducere, 15,

15, 32, 3. τὸν κήρυκα, 18, 29, 8. 6, 20, 4. &c. αἱ πόλεις κακοπαθοῦσαι, δυσχερῶς προσῆγον τὰς εἰσφορὰς, 5, 30, 5. *n. ubi vett. nonnulli codices* προσῆγον πρὸς τὰς εἰσφορὰς, *neſcio an pro* προσεῖχον, προσάγειν ἔργα, μηχανὰς, μηχανήματα, admovere opera, turres & machinas *oppugnandæ urbi*, 1, 42, 8. 3, 118, 4. 5, 4, 2. πρὸς τὴν ἄκραν, 5, 99, 10. &c. προσάγειν τοῖς τόποις (*ſcil.* ταῖς ναυσὶ, *aut* τὰς νῆας) navibus accedere ad loca, 1, 54, 5. 1, 46, 9.

Vulgatum προάγοντας, 11, 1, 2. *n. in* προσάγοντας *cum uno cod. Pariſ. eſt mutandum; & eſt ibi* προσάγειν ducere in hoſtem, ſigna inferre, inſtructa acie obviam ire hoſti, *ſicut* 10, 39, 6. *n. Viciſſim* προσάγειν *perperam paſſim pro* προάγειν *dabant libri editi* 2, 65, 1. *n.*

προσάγειν ἕξιν, φιλοτιμίαν, adhibere uſum, ſtudium; *hinc*, προσακτέον τὴν ἕξιν, adhibendus uſus, 10, 47, 11. & πανταχόθεν προσαγομένης τῆς φιλοτιμίας, 22, 12, 13. *Sed eadem ratione in Medio etiam uſurpatur hoc verbum;* προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, poſtquam & tempus & laborem adhibuiſſet, adtuliſſet *rebus adminiſtrandis*, 26, 6, 14. *n.*

Præterea, in Medio, προσάγεσθαι τινὰ *eſt* ad ſe vocare, ad ſe adduci jubere; τοὺς παῖδας καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, 10, 18, 3. πόλιν, ad ſuas partes perducere, 4, 1, 7. *Sic* τὰς μὲν πόλεις προσήγετο, πλείστας δὲ κατὰ κράτος ἐξῄρει, 1, 76, 10. *ubi corrigenda verſio*, urbes alias perſuadendo ad deditionem permovit. *Sic & in Præt. Paſſ. ſignificatione Medii*, προσηγμένον τὰς πόλεις ἐπαγγελίαις, 5, 108, 2.

Προσαγορεύειν; τοῦτο τοὔνομα προσηγόρευσαν σφᾶς αὐτοὺς, 1, 8, 1.

Προσαγωγὴ, ἡ, (*conf.* προσάγειν) admotio *machinarum ad urbem obſeſſam*, 9, 41, 1. 14, 10, 9. 1, 48, 2. *n. ubi* αἱ τῶν μηχανημάτων προσαγωγαὶ, *per metonymiam*, ipſæ machinæ admotæ *dici videntur*. Adpulſus *navium*, & *per metonym.* locus ad quem commode adpelli poteſt navis, *vel* opportunitas adpellendæ navis, 10, 1, 6. reductio *pecorum a paſtu in ſtabula*, 12, 4, 10.

Προσακροβολίζεσθαι, velitari cum hoſte, velitando tentare & laceſſere hoſtem, 3, 71, 10. 11, 22, 5.

Προσαναβαίνειν, *de flumine*, augeri, intumeſcere, *imbribus, nivibus*, 3, 72, 4. *ſic de aquæ copia* aucta *in Ponto Euxino*, 4, 39, 8 *ſq.*

Προσαναδέχεσθαί τινα, exſpectare, 5, 13, 8. 21, 10, 14.

Προσαναδιδόναι, inſuper diſtribuere; προσανέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον, 10, 14, 3.

Προσαναλαμβάνειν, recipere; τὸν παρὰ τῶν συμμάχων σῖτον, frumentum ſociis imperatum, 1, 72, 8. τοὺς ἀφελκομένους, milites qui tardius ſequebantur, 5, 80, 2. adſumere *aliquem*, ſecum ſumere, ſibi jungere, 4, 70, 2. τὴν δύναμιν, 5, 80, 4. *poteſt eſſe* recipere, colligere; (*ſicut* 5, 80, 2.) *vel* reficere, recreare *ex itinere*, *ſicut* προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας, 9, 8, 7. προσαναλαμβ. ἑαυτὸν, reficere, recipere ſe *ex itinere maritimo*, 22, 25, 6. *Sic* τὰς τῶν δυνάμεων ψυχὰς προσαναλαμβάνειν *utique legendum videtur* 3, 90, 4. *n.* *pro vulgato* προσλαμβ. *Neutraliter*, refici, recreari, vires recipere; προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως, 3, 60, 8.

Προσαναμιμνήσκειν τινὰ τινὸς, 4, 28, 6. 4, 29, 7. 5, 111, 10.

Προσανανεοῦν; προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, memor, in memoriam ſibi revocans, *Spicil. lib.* 8. *num.* 2, 2. *not.*

Προσαναπαύειν τὴν δύναμιν, quietem dare exercitui, 4, 73, 3. 5, 7, 3.

Προσαναπίπτειν, *epulis*, *menſæ* adcumbere cum aliis, 31, 4, 6.

Προσανασείειν, commovere, incendere; προσανασεισθέντες τοῖς τοιούτοις λόγοις, 1, 69, 8.

Προσανατείνειν, τῇ ὥρᾳ, *ſcil.* τὰς ἐξαγωγὰς τῶν δυνάμεων, protrahere tempus educendi copias in aciem, ſerius educere, 11, 22, 3. *n.*

Paſſivum notione activa; προσανατεινόμενος (αὐτοῖς) τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον, metum populi Romani incutiens, 26, 3, 13. *Et unde*, προσανατεινόμενος αὐτῷ, minas ei intendens, 18, 36, 9. βραχέα προσανατανθεὶς, *ſc.* αὐτῷ, 5, 87, 4. *Fr. gr.* 108. *Cf.* ἀνατείνεσθαι.

Προσανατρέχειν τοῖς χρόνοις, ſurſum retrogredi temporibus, altius rem repetere, 1, 5, 4. *n.* 1, 12, 8. *n.* *Et unde* προσαναδραμόντες, *eadem notione*, 5, 31, 8.

Προσαναφέρειν τῇ συγκλήτῳ περὶ τῶν προσπιπτόντων, referre ad ſenatum, 17, 9, 10. conſultare, deliberare cum aliquo, 31, 19, 4.

Προσανέχειν, continere ſe, manere, quieſcere, exſpectare; *abſolute;* προσανεῖχον καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας, quietos ſe tenuerunt, 3, 94, 3. ἡσυχίαν ἦγε προσανέχων ἕως οὗ *&c.* exſpectans dum, 4, 19, 12. ἐν ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε, 5, 17, 6. προσανασχὼν δύο ἡμέρας, 10, 38, 10. *Cum Accuſ.* ἔμενε προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως, tempus exſpectans, 5, 103, 5. *Cum Dativo;* 1) exſpectare; *præſertim cum bona ſpe;* προσανέχοντες ἀεὶ ταῖς ἐκ τοῦ Τύνητος βοηθείαις, 1, 84, 12. προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτὸν, 31, 23, 13. πᾶν ὑπομένειν

ν ἐδόκει, προσανέχων τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρκεί- Fr. hiſt. 3. 2) προσαν- τῇ ἐλπίδι, ſuſtinere ſe adquieſcere in ſpe, ſpe n eſſe, 4, 60, 8. 15, 8. προσανέχοντας ταῖς ις τῆς βοηθείας, 5, 2.

Med. προσανείχετο ζῆν, ſuſtinuit, in vita manc- luit, 30, 8, 8. ſed mi- ei eadem notione legen- προσανεῖχε τῷ ζῆν, aut n προσανεῖχε τὸ ζῆν.

ιμώζειν; καταπλαγεὶς τι προσανοιμώξας, & ihil etiam lamentans, in- cens, 5, 16, 4.

τέχειν, reſiſtere, oppo- ſe; τοῖς κατὰ γῆν ἔργοις κέν τινος προσαντεῖχον χως, operibus quibus a oppugnabat eos Phi- ſ, fortiter reſtiterunt, 16, . n. βραχὺ προσαντι- ρες ἐνέκλιναν, poſtquam intiſper reſtitiſſent, ſuſti- nt hoſtium impetum, in inclinarunt, 11, 21, 4. ῆς ψυχῆς λαμπρότητι ντεῖχεν, animi vigore t ſcil. infirmitati corpo- 2, 23, 1. n.

τῆς ἀνάβασις, 1, 55, 9. 5, 8, 1. ubi ἀνάντη ha- cod. Bav. loco προσ- .)

ιοῦν, (idem fere quod ex) rogare, petere, ora- recibus contendere, 3, 11, 17, 8, 5.

ερείδεσθαι ἐπί τι, ur- premere aliquid in dis- ceptatione, 3, 21, 3. ut πιέ- ζειν ibid.

Προσαποβλέπειν εἰς αὐτὸν ha- bet codex Aug. pro πρὸς αὐ- τὸν ἀποβλέπειν, 5, 33, 4.

Προσαπολέσαι, inſuper perdere, 1, 74, 3.

Προσαποτιθέναι, ſimul depone- re; τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ, 13, 2, 5.

Προσάπτειν; Ἀράτῳ οὐ προσ- απτέον παρανομίαν, Aratus non eſt iniquitatis accuſandus, 2, 60, 2. proprie, Arato non eſt tribuenda iniquitas. Sic προσάπτειν τινὶ τὴν γνώμην, tribuere, adſcribere, 4, 24, 3. (i. q. ἀνατιθέναι, ibid. vs. 2.) Et, τῇ τύχῃ προσάπτειν τὰ κατορθώματα τινός, 32, 16, 3.

Προσάρκτιος, ſeptemtrionalis; ἡ προσάρκτιος Εὐρώπη, 34, 5, 9.

Προσαρμόζειν τί τινι, apte con- nectere, 3, 46, 2 & 10.

Προσαρτᾶν, adligare; hinc in Paſſ. προσήρτηντο δεσμοῖς πρὸς τὰς ἄλλας, 3, 46, 8. πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίαι προσήρτηντο σὺν κάλοις, 8, 6, 5. Et translata notio- ne; πολλά τινα προσαρτᾶν τῇ στρατηγίᾳ, multas facere adpendices artis imperatoriæ, multas alias artes ei velut ne- ceſſarias adjungere, 9, 20, 5. προσηρτημένοι ἦσαν πρὸς αὐ- τῇ τῇ ῥίζῃ τοῦ λόφου, adpli- cuerant ſe, 2, 66, 10. n.

Προσασκεῖν; βραχέα προσ- ασκήσας αὐτοὺς ἐν ταῖς εἰρε- σίαις, pauliſper adhuc exerci- tavit eos, 5, 109, 4.

Προσ-

Προσαστεϊζεσθαι, jocari inſuper, jocando adjicere, *Fr. gr.* 109.

Προσαύξειν τινὰ τοῖς φιλανθρώποις, omnibus præterea humanitatis officiis honorare aliquem, 32, 5, 6. προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν, quum in eamdem ſententiam, quam illi dixerant, ipſe plura etiam adjeciſſet, 28, 17, 6.

Προσβαίνειν, *pro* ἀναβαίνειν, adſcendere, conſcendere, *frequentat Polybius; vide Adn. ad* 2, 67, 6. (*conf.* πρόσβασις.) *cujus uſus exempla ubivis apud noſtrum obvia, ſed in his luculentiſſima* 7, 17, 4. *&* 9, 19, 7. *ubi in eadem phraſi utrumque verbum occurrit. Sic vero rurſus de eis qui* per ſcalas in murum adſcendunt, 10, 13, 8. 10, 14, 3 *ſq. Et* προσβαίνειν πρὸς τὸν λόφον, πρὸς τοὺς βουνούς, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, *eſt* conſcendere colles, 1, 30, 10 *&* 12. 2, 68, 3. 4, 78, 7. 10, 30, 7. 18, 7, 7. *Itaque* 2, 67, 6 *ſq.* τοῖς προσβαίνουσιν *&* τῶν προσβαινόντων *ſcribendum pro* προβαιν. *ut in Adn. docui; &* 4, 11, 6. τῆς πρωτοπορείας ἤδη προσβαινούσης πρὸς τὰς ὑπερβολὰς *legendum pro* προβαιν. *Et* 4, 57, 7. προσέβαινον πρὸς τὴν πόλιν *non verti debebat*, urbem adoriuntur, *ſed* adſcendunt verſus urbem, *quæ nimirum aſperis collibus erat impoſita, ut diſcimus ex vs.* 5.

Προσβάλλειν; *cum Accuſ.* κλίμακας, admovere, adplicare ſcalas, 4, 4, 1. προσέβαλέ τινα θρέμματα εἰς τὴν αὐλῶνα, propulit. 11, 32, 2. τοὺς βοῦς ἐλαύνειν καὶ προβάλλειν πρὸς τὰς ἀκρωρείας, agere & impellere, 3, 93, 8. *Subintellecto accuſ.* νῆας, adpellere; εἰς Σαρδόνα. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τοὺς περὶ Πίσας τόπους τῆς Ἰταλίας προσέβαλον, 3, 96, 9. *Cum Dat. vel cum Præpoſ.* πρὸς, adgredi, invadere, impetum facere in *hoſtem & ſimil.* τοῖς πολεμίοις, 8, 34, 5. 9, 9, 2. 10, 39, 3. 11, 1, 7. ταῖς πύλαις, 7, 17, 9. τῷ λόφῳ, invadere collem, 3, 101, 6. πρὸς τὰς πύλας, 7, 16, 1. πρὸς τὸν τῶν ὑπεναντίων χάρακα, 1, 74, 4. πρὸς πόλιν, 2, 34, 11. 3, 51, 10. *adde* 5, 60, 6. πρὸς τὰ τείχη, 4, 18, 5. (*ubi intelligere poſſis* τὰς κλίμακας, *quod adjectum vidimus* 4, 4, 1.) πρὸς τὰ παρακείμενα τῶν ὀρῶν, 10, 30, 5. *n.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 94, 1. πρὸς τὴν ὀφρῦν, 10, 39, 1. *n. quibus poſterioribus tribus locis, ſicut & nonnullis e ſuperioribus, haud incommode* conſcendere, adſcendere *vertere* προσβάλλειν *poſſis; quemadmodum & verbum* προσβαίνειν eadem notione frequentatur, & nomen προσβολὴ *manifeſte nil aliud niſi* adſcenſum *denotat* 3, 51, 4. *Eadem* adſcendendi *notione accipi hoc verbum poſſe putavi* 3, 51, 6. *n.* παραβοηθήσειν τοῖς τῇ πορείᾳ

ρεία προσβάλλουσιν, *ſcil.* πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, qui agmine conſcendebant montem; *nec tamen urgere eam velim interpretationem, & prope abſum ut probem Caſauboni Gronoviique conjecturam*, τοῖς τῇ πορείᾳ προλαβοῦσιν, qui in agmine antecedebant.

Πρόσβασις, ἡ; 1) acceſſus, aditus, 4, 56, 6 & 8. 5, 59, 6. 2) adſcenſus, 1, 55, 10. *n.* (*qua in Adnot. bis, lin.* 7 & 9. προσβολὴ *per errorem ſcriptum, pro* πρόσβασις.) λόφος ἔχων δέκα σταδίων πρόσβασιν, 4, 78, 3. 5, 70, 6. *Sic & aliis ſcriptoribus* ἡ πρόσβασις *eſt* adſcenſus, *veluti Arrian. Exped. Alex.* VI. 24. ἐν ταῖς προσβάσεσί τε καὶ καταβάσεσι. *In illa phraſi apud Noſtrum*, 7, 15, 10. *n.* ἐξήτασε τὰς προσβάσεις καὶ θέσεις τῶν κλιμάκων, 7, 15, 10. *n.* *poteris* προσβάσεις *perinde* aditus, acceſſus *intelligere, &* adſcenſus, *&c.* loca quibus conſcendi rupes & murus ei ſuperſtructus poſſet. *conf.* προσβαίνειν & προσβολή.

Προσβιβάζειν *mendoſe libri ſcripti dabant omnes pro* προβιβάζειν, 3, 59, 2. *ubi vide tamen monita in Adnot.*

Προσβοηθεῖν, ad opem ſerendam adcurrere, ſuccurrere, ſuppetias venire; *abſol.* 3, 19, 1. 5, 13, 3. τινὶ, 2, 67, 6. εἰς τὴν Ῥώμην, 2, 24, 5.

Προσβολὴ, ἡ; *conf.* προσβάλλειν. 1) adſcenſus, 3, 51, 4. 2) adgreſſio, invaſio; προσβολὴν ποιεῖσθαι πρὸς τὸν λόφον, invadere collem, adſcenſionem moliri in collem, *occupatum ab hoſtibus*, 2, 66, 10. 2, 67, 1. *Præſertim vero de* oppugnatione urbis *dicitur* προσβολὰς ποιεῖσθαι, adoriri, impetum, impreſſionem facere, 3, 14, 1. 4, 16, 7. 4, 63, 8. 4, 19, 3. 4, 65, 3. 5, 60, 6. 8, 16, 9. 32, 25, 10. ποιεῖσθαι προσβολὴν πρὸς τὸν χάρακα, invadere caſtra, oppugnare vallum, 14, 4, 2. *ſic in illa phraſi*, προσβολὰς ποιησάμενος πρὸς τὴν ἔνδειαν, *ſub poſtrema voce, quam corruptam eſſe non dubito, latet urbis nomen*, 5, 92, 6. *n.* *Et cum Dat.* τῇ ἄκρᾳ προσβολὰς ποιούμενος, 5, 48, 14. ἡ διὰ τῶν κλιμάκων προσβολή, oppugnatio admotis ſcalis, 5, 60, 7. χρησάμενος ἐνεργοῖς καὶ καταπληκτικαῖς προσβολαῖς, 3, 13, 6. ὁ καιρὸς τῆς προσβολῆς, 10, 3, 4. τὸ μέγεθος τῶν τειχῶν ἐπικίνδυνον ἐποίει τὴν προσβολὴν, 10, 13, 6. ἀποπεσὰν τῆς προσβολῆς, 9, 9, 3. κατὰ τὰς προσβολὰς — „in oppugnatione urbium aut præliis“ *interpretatur Erneſtus*, 32, 25, 9. *at ibi de unius urbis Pergami oppugnatione agitur, quam fruſtra tentaverat Pruſias; cf. Adn. ad* 32, 25, 1.

3) πᾶσαι προσβολαὶ, *nempe τοῦ τοιούτου χάρακος, per metonymiam dicuntur* omnes partes,

partes, omnia loca quibus adgredi hoſtis poteſt tale vallum *quali utuntur Romani*, 18, 1, 14. *n. Eadem notione* 14, 3, 7. *n. pro mendoſo πρεσβειῶν correxi προσβολῶν.*

4) προσβολαὶ, *quod habent codices nonnulli Polybiani & Suidas*, 1, 53, 10. *n. videri poteſt ſignificare* loca quibus adpellere naves poſſunt, *ex illo verbi προσβάλλειν uſu, quem obtinere* 3, 96, 9. *vidimus; (ſicut προσαγωγὴ*, 10, 1, 6. *a verbo προσάγειν*, 1, 46, 9. 1, 54, 5.) *quæ notio etiam per ſe perapta eſſet prædicto loco, niſi ad προσβολὰς adjiceretur περικλειούσας, quo e participio intelligitur, unice veram eſſe alteram lectionem προβολάς.*

Προσγίγνεσθαι, inſuper, denuo advenire; *προσγιγνομένων correxi, pro mendoſo προγιγνωσκομένων*, 9, 20, 3.

Προσδεῖν, indigere, opus habere; *Imperſonaliter; ὑμῖν ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ*, 3, 109, 7. *Perſonal. τοῦτο προσδεῖ λόγου*, 3, 58, 1. *ὅτι πᾶσι ὑπόκειται μεταβολὴ, οὐ προσδεῖ λόγων*, 6, 57, 1. *Neſcio an etiam in nominativo caſu, pro genitivo, recte dicatur, τοῦτο προσδεῖ*, hac re opus eſt? *Sic certe vulgo conſentientibus libris legebatur, προσδεῖ δὲ τὰ τῆς τύχης*, 3, 5, 7. *n. quod Caſaub. in τῶν τῆς τύχης mutavit.*

Paſſ. & Med. προσδεῖσθαι, idem. προσδεόμενοι παντοδαπῆς ἐπανορθώσεως, 1, 11, 2. *ταῦτα διαστολῆς οὐ προσδεῖται*, 1, 15, 6. *ἑνὸς προσδεῖται τὰ πράγματα*, 3, 109, 5. *κρίνας προσδεῖσθαι παρακλήσεως τὸν καιρὸν*, 3, 111, 1. *οὐ προσδεηθήσεσθαι (προσδεήσεσθαι Vat. & Flor.) τὰ πράγματα μάχης*, 5, 66, 6. *ὀλίγαι τινὲς τῆς βίας προσεδεήθησαν*, 5, 77, 3. *εἴ τις βοηθείας προσδεῖται*, 6, 13, 5. 15, 20, 1. *οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται, (ſcil. τὸ πρᾶγμα,) εἰ μέλλοι τις &c.* 6, 3, 4.

Προσδεῖν, adligare, devincire; *πρὸς τὴν Φιλίαν προσδεδεμένον, ex codicum ſcriptura* 10, 34, 8. *n. quam in προσδεδεγμένον mutavit Caſaub.*

Προσδέχεσθαι; 1) accipere, gratum habere, ratum habere; *τοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγους*, 1, 16, 6. 2, 9, 9. *τὴν Φιλίαν*, 1, 16, 8. *τὰς συνθήκας*, 1, 17, 1. 1, 63, 1. 2) recipere aliquem in fidem & ſocietatem; *προσδεξάμενος ἑκάστους ἐπὶ ταῖς ἁρμοζούσαις ὁμολογίαις*, 3, 18, 7. *Sic πρὸς τὴν Φιλίαν (nempe τῶν Ῥωμαίων) προσδεδεγμένος*, ad amicitiam Romanorum admiſſus, in ſocietatem receptus, 10, 34, 8. *n. ex Scaligeri & Caſauboni emendatione, pro προσδεδεμένος, quod erat in libris.* 3) recipere, ſuſcipere *ſumtus; προσδέξασθαι τὴν εἴς τι δαπάνην*, 4, 19, 8. 4) excipere impetum hoſtium, ab hoſtibus invadi, 2, 68, 8. *n. Sic, μὴ πανταχόθεν προσδέξηται*

δέξηται τοὺς πολεμίους, ne undique invaderetur ab hoſtibus, 2, 69, 6. 3, 42, 5. *Huc refer Fragm. gr.* 110. *προσδέξασθαι πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους*, committere ut cervicibus noſtris immineant hoſtes, *vel* exſpectare donec lateribus noſtris incumbant; *conf. num. ſeq.* 5) exſpectare; *τὸν ὕπατον*, adventum conſulis, 21, 8, 7. *τὴν ἡμέραν*, 3, 94, 4. *ἐὰν τὰ νέφη προσδέξηται τοῖς τόποις ἐπιστῆναι*; ſi exſpectaverit donec nubes locis illis incubuerit, ſi incumbere ſiverit, 5, 104, 10.

Προσδιαμαρτύρεσθαι; *πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη*, *ſic malim pro προδιαμαρτ.* 26, 3, 6. *n.*

Προσδιαρπάζειν, *i. q. διαρπάζειν*, 4, 79, 2. *n. ubi προδιαρπ. maluerat Reisk.*

Προσδιασαφεῖν, ſimul declarare, *vel nude*, declarare, indicare, profiteri, docere, demonſtrare, 3, 24, 15. 4, 25, 6. *Sic προσδιασαφῶν*, 10, 22, 5. *ex emend. Caſaub. pro προδιασαφ. & eodem modo corrigendum puto* 40, 6, 12. *Conf. προδιασαφεῖν.*

Προσδιδόναι; *προσεδίδου*, 8, 17, 7. *perperam, pro προεδίδου; vide in προδιδόναι.*

Προσδιορίζεσθαι, ad hæc diſerte prædicere, adfirmare, contendere, *cum accuſ. & infin.* 32, 7, 10.

Προσδοκᾷν. *Perperam vulgo προσεδόκουν editum erat, pro προσεδόκων*, 1, 53, 11. *n.* 2, 27, 8. *n.* & 24, 7, 3. *n.*

Προσδοκία, ἡ, *in partem deteriorem; (ſicut προσδοκᾷν πόλεμον*, 24, 7, 3.) *διὰ τὴν προσδοκίαν τῆς πολιορκίας*, 1, 51, 3. *προσδοκίας οὔσης κατὰ τὴν οὐραγίαν*, ſi quid timetur in extremo agmine, 6. 40, 8. *n.* — „*Sic Ioſephus, ἡ ἀεὶ προσδοκία*, perpetuus timor, *Antiq. XVI.* 8, 5." *Ern.* *προσδοκίαν ἔχειν τῆς ἐκείνου παρουσίας*, exſpectare, 4, 35, 6.

Προσδόκιμος ἦν ὁ κίνδυνος, exſpectabatur prælium, 29, 8, 11.

Προσδοξοποιεῖσθαι, inanibus opinionibus capi, *ex vulgata ſcriptura*, 17, 15, 16. *n. Nos præpoſitionem a verbo ſeparavimus; conf. ſupra in πρὸς abſol. & adverb.*

Προσεγγίζειν, 39, 1, 4.

Προσεδρεύειν *τῇ πόλει*, obſidere, 8, 9, 11. *τοῖς καιροῖς*, ſtudioſe obſervare, 38, 5, 9. *ſic τῇ αὐτῶν διαφορᾷ*, lites eorum obſervare, 24, 4, 12. *προσεδρεύοντες καὶ πάντα καιρὸν θεραπεύοντες*, 11, 5, 2. *intellige προσεδρ. πᾶσι, vel παντὶ καιρῷ*, omnia, *vel* omne tempus ſtudioſe obſervantes.

Προσεῖναι; *τὴν ἄκραν τὴν προσοῦσαν τῆς Ἰτύκης, ſic mendoſe vulgo*, 14, 6, 7. *pro τὴν πρὸς ἕω οὖσαν.*

Προσεκλέγεσθαι, deligere inſuper, 6, 24, 2.

Προσεκφέρειν; *προσεξενεγκεῖν χίλια τάλαντα*, inſuper pendere, 3, 27, 8. *conf. ἐκφέρειν.*

Προσ-

Προσεμβιβάζειν *voluit Reisk.* 2, 45, 4. *n.* *pro* προσεμβιβ.

Προσεντέλλεσθαι, ſimul mandatum *tale* dare, 14, 2, 6. 31, 15, 12.

Προσενυβρίζειν; τότε δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δόξαντες, ſe etiam contumelia adfectos, 4, 4, 2.

Προσεξεργάζεσθαι; καὶ προσεξειργασμένος ὅτι συνέβαινε *&c.* & amplificandæ augendæque rei cauſſa hoc etiam adjecit, fuiſſe *&c.* 12, 11, 8. *n.*

Προσεξελίττειν τοὺς ἀστάτους inſuper ſubducere, a tergo circumducere haſtatos, 6, 40, 13. *Conf.* ἐξελίττειν.

Προσεξερείδειν; προσεξερείσασθαι ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν ἐξ ἀνάστασιν, manibus conniti ad ſurgendum, 3, 55, 4.

Προσεξευρίσκειν ἀεί τι καινὸν, ſemper novi aliquid inſuper excogitare, 1, 68, 10. *cf.* προσευρίσκ.

Προσεπάγειν ὕβριν, injuriam injuria cumulare, 15, 25, 6.

Προσεπειπεῖν, dictis inſuper adjicere, 4, 85, 2. (*ſic* προσεπιλέγειν.)

Προσεπιβάλλειν τῆς γῆς, *intell.* τὶ, nonnihil terræ inſuper injicere *capitibus legatorum in puteum detruſorum*, 9, 38, 2.

Προσεπιδράττεσθαί τινα τῆς Ἀσίας, nonnullas inſuper Aſiæ partes ad ſe trahere *vel* rapere, 21, 11, 6. φθόνον, ſimul invidiam ſibi attrahere, in ſe convertere, 9, 10, 6.

Προσεπιζητεῖν ἀεί τι, aliquid amplius ſemper poſcere, 25, 5, 11.

Προσεπικοσμεῖσθαι, *cum dat.* inſuper ornatum, inſtructum eſſe *aliqua re*, 6, 22, 3. 6, 23, 12.

Προσεπιλαμβάνουσα (λίμνη) καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτους μέρους, *ſcil.* τὶ, occupans inſuper partem etiam aliquam *&c.* 10, 10, 5.

Προσεπιλέγειν ὅτι *&c.* dictis adjicere, (*ut* προσεπειπεῖν) 12, 7, 14.

Προσεπιμετρεῖν τινι τιμάς τινας, inſuper honores nonnullos alicui decernere, 4, 51, 6. προσεπιμετρεῖν ἀεί τῷ δεινῷ, *Fr. gr.* 111. προσεπεμέτρησεν ἕτερον ψήφισμα τυράννου, 38, 5, 7.

Προσεπινοεῖν ἀεί τι, 20, 6, 4.

Προσεπιῤῥωννύειν; προσεπεῤῥώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς, animi eis creverunt, 4, 80, 3. *n.*

Προσεπισιτίζεσθαι, commeatus & annonam copioſius comparare, 1, 29, 1.

Προσεπισπάσασθαι μάρτυρα, teſtem citare, advocare, proferre, 12, 13, 3.

Προσεπιτάττεσθαι, ordine ſe adjungere & adplicare præcedentibus, locum ſuum ordine poſt alios capere, 1, 50, 7. *n.*

Προσεπιτείνειν, majori ſtudio contendere, *aut* magis intendere & duriores facere conditiones, 3, 24, 14. *Sic* βραχέα προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδ. paululum intenderunt, auxerunt, graviores tulerunt Pœnis conditiones, 1, 63, 2.

Προσεπιτιθέναι τὴν δίκην τινὶ, pœnam infligere, 35, 2, 7.

Προσεπιφθέγγεσθαι, (*i. q.* προσ-

προσεπιλέγειν, προσεπεκτεῖν) 10, 4, 7.

Προσερείδειν, 1) *Active, cum accuſ.* adplicare, admovere; προσερείδειν τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι, 4, 19, 3. 4, 18, 5. 5, 60, 8. προσερείδειν τῷ τείχει τὴν σαμβύκην, 8, 6, 7 & 9. τὰς κριοφόρους μηχανὰς, *Fr. gr.* 112. τὰς λόγχας, τὰ δόρατα πρός τι, infigere, adigere aliquo haſtas, 15, 33, 4. 6, 25, 5. *Subintellecto accuſ.* ὅταν προσερείσῃ (*ſcil.* τὸν ἄνθρωπον) ταῖς χερσὶν πρὸς τὰ νῶτα τῆς γυναικὸς, poſtquam hominem manibus adplicuit ad dorſum mulieris, *i. e.* poſtquam coëgit hominem ut amplecteretur mulierem ita ut manus ejus dorſo mulieris adplicarentur, 13, 7, 10. *n.* 2) *Neutraliter vel reciproce, absque accuſ.* παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὴν πόλιν προσήρεισαν, cum univerſo exercitu urbi ſeſe adplicant, premunt, urgent, obſident urbem, 1, 17, 8. πανταχόθεν ἐνεργῶς προσηρεικότας, *nempe* πρὸς τὴν πόλιν, *vel* τῇ πόλει, ab omni parte valide prementes, urgentes urbem, 1, 10, 11.

Προσέρχεσθαι, 1) accedere, prodire in medium, 1, 69, 13. 2, 10, 11, *n.* προσελθὼν εἰς τὸ μέσον, 18, 29, 9. *n. conf. Adn. ad* 1, 69, 10. & *ad* 2, 2, 10. 2) προσέρχεσθαι πρὸς πᾶν τὸ δυνατὸν, ad omnes conditiones deſcendere, 21, 11, 6. εἰς οὐθὲν τῶν ἀξιουμένων, 31, 27, 1.

Προσεσπέριος, occidentalis; ἔθνη προσεσπέρια, 1, 2, 6. 18, 11, 2. οἱ προσεσπέριοι Ἀχαιοί, 4, 70, 3.

Προσευρίσκειν, *i. q. ſimplex;* προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν, *ſcil.* χορηγία, 1, 59, 6. *n.* — *Ad vulgatam inde a Caſaub. ſcripturam hæc monuit Erneſtus:* „προσευρίσκειν *videtur eſſe id quod verſio expreſſit,* amplius invenire, *ſequitur enim* ἡ πρὸς συντέλειαν. *Sed ed. pr. tamen habet* ἡ πρ. συντ. *ubi intelligendum eſſet* χορηγία, & προσευρέθη *pro* εὑρέθη.“ — *Mireris, quo pacto in priori ratione ullam veri ſpeciem videre potuerit vir doctus. Vide noſtram Adnot. Diverſa nonnihil notione verbum* προσεξευρίσκειν *ſupra uſurpatum vidimus.*

Προσεφιστάναι. *Temere* προσεπιστῆσαι *edit. Ern.* 10, 2, 1. *n. pro* προεπιστῆσαι, *quod vide in* προεφιστάναι.

Προσέχειν; 1) προσέχειν τὸν νοῦν, & *nude* προσέχειν, τινὶ *vel* πρός τι, animum advertere, attendere, curare *aliquem, vel aliquid,* auſcultare, morem gerere; πρὸς αὐτὰ ταῦτα προσέχουσι τὸν νοῦν, in hæc ſola animum intendunt, 15, 36, 9. ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν, me curabis, mei rationem habebis, 32, 10, 9. μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει, καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις, in utramque claſſem intentus erat, utramque obſervabat, 1, 54, 5. τούτους

ἀκούειν, τούτοις προσέχειν τὸν νοῦν, his auſcultare & morem gerere, 1, 80, 3. *Sic* δεῖ προσέχειν τοὺς στρατιώτας τοῖς χιλιάρχοις, τούτους δ' ἔτι τοῖς ὑπάτοις, auſcultare, parere oportet, 6, 37, 7. οὐδενὸς προσέχοντος αὐτῷ, quum nemo eum audiret, poſtulatorum ejus rationem haberet, 1, 11, 12. προσεῖχον ἐπιμελῶς τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις, 1, 69, 9. οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, 3, 82, 5. οὐθενὶ προσέχοντες τῶν λεγομένων, 1, 37, 5. πρὸς οὐδὲν προσεῖχον τῶν λεγομένων, 15, 26, 8. *n. niſi, deleta præpoſitione,* οὐδενὶ *malueris, pro mendoſo* πρὸς οὐδενὶ, *quod vulgo ibi legebatur.* προσέχειν αὐτοῖς καὶ φυλάττεσθαι, ut obſervent eos & caveant, 5, 98, 8, φυλάττεσθαι καὶ προσέχειν τὸ πλῆθος, 3, 82, 4. *n. ubi ſi vera ſcriptura, poſterius verbum contra ſuam naturam mutuatur & ſequitur conſtructionem prioris.* οἱ προσσχόντες, quibus hæc curæ ſunt, qui *hoc genus ſtudiorum* curant, 9, 2, 6.

An προσεῖχον πρὸς τὰς εἰσφορὰς *legendum,* 5, 30, 5. *n. pro* προσῆγον?

2) adpellere, *ſcil.* ταῖς ναυσὶν, *quod interdum adjicitur; v. c.* προσσχόντες ταῖς πρώταις πλέουσι ναυσὶν ὑπὸ τὴν ἄκραν, 1, 29, 2. *Conſtruitur cum Dat.* προσέχειν Λιλυβαίῳ, 1, 25, 9. προσσχόντες τῇ Σικελίᾳ, 1, 24, 2. Φασηλίδι, 30, 9, 4. *Et cum* πρὸς *præpoſ.* πρὸς τὴν Ἀπολλωνίαν, 2, 11, 8. *n. (ubi et vett. codd.* προσέχειν *reſtitui pro vulgato* προσελθεῖν.) πρὸς τοὺς κατὰ τὸ Ἐμπορεῖον τόπους, 3, 76, 1. πρὸς Ναύπακτον, 4, 16, 9. &c. *Cum nudo Accuſ. ſi vera ſcriptura,* 2, 9, 2. *n.* προσέσχε τὸν τῶν Ἐπιδαμνίων λιμένα, tenuit Dyrrhachii portum.

Προσήκειν; τὴν λείαν ἀπέδωκε τοῖς προσήκουσι, prædam eis reſtituit, ad quos pertinebat, *ſcil. a quibus eam abegerat hoſtis,* 2, 31, 3. ἀθροίσαντες τοὺς ἐπιλελεγμένους οἱ προσήκοντες χιλίαρχοι, lectos milites convocant ſui quorumque tribuni, *ſcil. tribuni qui eos legerant, ad quorum cohortem quique milites pertinent,* 6, 21, 1. τούτους ἐξέφερον οἱ προσήκοντες, horum funus extulerunt propinqui, familiares, amici, 1, 80, 10.

Προσημειοῦν. *An* προσεσημειῶσθαι *legendum* 1, 47, 1.? *n.*

Πρόσθεν; 1) *de tempore,* antea, prius, olim, aliàs, 1, 4, 8. 1, 64, 1. &c. *Sic,* τὴν τάξιν βραχυτέραν ἢ πρόσθεν, βαθυτέραν δὲ ποιήσαντες, 1, 33, 10. πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάντων, 3, 113, 3. τοῦτο τοῦ πρόσθεν ἀδυνατώτερον, *intellige* τοῦ πρόσθεν εἰρημένου, hoc magis impoſſibile quam id quod prius dixi, 1, 67, 9. *Sic,* τοῦτο ἔτι τοῦ πρόσθεν (*nempe* εἰρημένου)

ῥᾷον

εἶναι συνιδεῖν, 2, 49, 2.
i *ratione* πρὸ τοῦ *uſurpa-*
5, 58, 9.
) *de Loco;* προῆγεν εἰς
ρόσθεν, 4, 66, 5. ἀεὶ
πρόσθεν ὀρεγόμενοι, ulte-
ſemper progredi nitentes,
4, 12. ἡ χώρα ἡ πρόσ-
quæ ante pedes erat re-
3, 80, 3. *i. q.* προκειμέ-
νς. 2.
) prius, *eadem notione*
ocius; τεθνάναι πρόσθεν
ius emori quam, 3, 109, 8.
'εσις, ἡ τῶν κλιμάκων,
otio, adplicatio, 5, 60, 7.
ναι, *a* πρόσειμι, adire;
dat. προσῄεσαν τοῖς ἐφό-
4, 34, 5. *n. cum* πρός;
ιεισι πρὸς τὸ δέλεαρ, 25,
7. *n. ex Caſaub. emend.*
πρόεισι. Adgredi, inva-
; τῇδέ που προσιέναι τοῖς
ναντίοις ἢ μάλιστα εὐχεί-
ς ἔσται ὁ προεστώς, 3,
10. *n. pariter ex emend.*
ub. pro προϊέναι.
ίεναι, *a* προσίημι; *in Med.*
ῶς οὐ προσίεσθαι τοὺς
ως, non admittere, aſper-
conditionem propoſitam,
9, 3. οὐδενὶ προσίεσθαι
ἀποῤῥήτων οὐδέν, *ex vul-*
lectione, 3, 20, 3. *n.*
προΐεσθαι *correxi, quod*
!.
αθίζεσθαι τῇ πόλει, ob-
re urbem, 3, 98, 7. 5,
6. 8, 9, 6.
αθῆσθαι πόλει, *idem*, 1,
1. 5, 61, 8. 8, 9, 12.
τῇ Μέμφει προσκαθήμε-
mendoſe vulgo, 5, 63, 7.
προκαθήμενοι,

Προσκαθίζειν, *ſcil.* τῇ πόλει, obſidere, (*ut* προσκαθέζεσθαι & προσκαθῆσθαι,) 1, 12, 4. 1, 15, 5. *coll. vs.* 1. adſidere menſæ, epulis; οὗ μὲν προσεκάθιζεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε, 31, 4, 6. ὅτε Κλεομένης εἰς τὸν Ἰσθμὸν προσεκάθισε, *ex codicis Peireſc. ſcriptura*, 20, 6, 8. *n. pro quo* προεκάθισε *correxi cum Valeſio; vide* προκαθίζειν.

Προσκαλεῖσθαι; πάντας ἐψυχαγώγησεν καὶ προσεκαλέσατο, ſibi conciliavit, ad ſe adlexit, 8, 25. 5. *Sic fere Lucian. in Lucio, cap.* 51. *T. II. edit. Wetſten. p.* 619. ἡ γυνὴ πολλοῖς τοῖς φιλήμασι προσκαλουμένη, *ſcil.* ἐμέ; *ubi tamen* προκαλουμ. *mallet aliquis, quod etiam apud Polybium in animo habuiſſe Valeſius videtur*, provocavit *vertens.*

Προσκαρτερεῖν, *cum dat. rei vel perſ.* immorari; τῇ πολιορκίᾳ, 1, 55, 4. τῇ ἐπιμελείᾳ, 1, 59, 12. προσκαρτερεῖν τῷ πλείονι, plura ſemper exſpectare, plura concupiſcere, pluribus inhiare, 11, 2, 4. προσκαρτ. τινί, aliquem adſectari, aſſidue obſervare, colere, 24, 5, 3. *Item* hoſtili conſilio morari apud aliquem, obſervando eum & inſidiando; τοῦ μὲν ἔτι προσκαρτερεῖν τούτοις ἀπέγνω, 9, 7, 9. *n. ubi perperam vulgo* τούτους, *pro* τούτοις. *Cum Partic.* χρόνον τινὰ προσεκαρτέρει λιπαρῶν ταύτην, aliquantum mo-

ratus eſt apud eam orans, 8, 21, 7.

Προσκατακλαίεσθαι, lamentari inter ſe, 40, 2, 9. *n.*

Προσκατακτήσασθαι *τὴν ἐκείνου ἀρχὴν*, inſuper adquirere, 15, 4, 4.

Προσκαταπλήττεσθαι; *vide προκαταπληττ.*

Προσκατασκευάζειν, inſuper conſtituere *reges, præter eos qui jam fuerant*, 21, 9, 6.

Προσκατασπᾷν *ναῦς*, naves inſuper deducere in mare, 4, 53, 2.

Προσκατασύρειν; *vide προκατασύρειν.*

Προσκατατάττειν; *προσκατατάττοντες ἔτι καὶ τοὺς ῥηθέντας λόγους*, *ſcriptores*, adjicientes, ſubjicientes etiam *narrationi ſuæ* orationes habitas, 3, 20, 1.

Προσκαταψεύδεσθαί *τινος*, mendacium adjicere contra aliquem; *προσκατέψευσται τἀνδρὸς*, 12, 13, 3.

Προσκεῖσθαι, 1) adjectum eſſe, 3, 24, 2. *n.* 3, 25, 2. 3, 29, 5. 2) urgere, premere, inſtare, *cum dat.* *τῇ πόλει*, 1, 11, 6. *τοῖς προσβαίνουσι*, 2, 67, 6. (*ubi perperam προκείμενοι mss. pro προσκ.*) 5, 13, 3. 5, 95, 9. 28, 15, 4.

Προσκερδαίνειν *τὴν ὑγείαν*, 32, 14, 12.

Προσκήνιον, *τὸ*, proſcenium, 30, 13, 4. *Fr. gr.* 113.

Πρόσκλησις, *mendoſe vulgo, pro πρόσκλισις*, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλίνειν *τινι*, propendere in partes alicujus; *κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν*, præcipue favere, ſtudere alicui, 4, 51, 5. *Sic τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ προσκλίνουσι legendum* 5, 86, 10. *n. pro vulgato προσκυνοῦσι.*

Πρόσκλισις; *ἡ τῶν γερόντων πρόσκλισις καὶ ῥοπὴ*, *ſcil. ἐς τινα μερίδα*, inclinatio, acceſſio ſeniorum ad aliquas partes, 6, 10, 10. *πρόδηλον ἀπεδείκνυε τὴν πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ*, demonſtravit, haud dubie omnes ad regem eſſe inclinaturos, regis partibus acceſſuros, 5, 51, 8. *n.*

Προσκλύζειν, adluere; *τῷ ὄρει προσκλύζει τὸ πέλαγος*, 5, 59, 5.

Προσκοπὴ, *ἡ*; offenſio, offenſa, indignatio; *ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς, ἐφ' οἷς δὲ μίσους καὶ ὀργῆς*, 6, 7, 8. *διδόναι ἀφορμὰς προσκοπῆς*, 27, 6, 10. *τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων*, 30, 20, 8. *ἡ τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότης καὶ προσκοπὴ*, 31, 18, 4. *καταγνώσεως τυγχάνειν καὶ προσκοπῆς*, in vituperationem & offenſionem hominum incidere, 6, 6, 8.

Προσκόπτειν, 1) *cum dat. perſ.* offendere aliquem, inviſum ſe reddere *vel* inviſum, odioſum eſſe alicui; *προσέκοπτε τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον*, 5, 49, 5. *τοῖς Ῥωμαίοις οὐ μόνον δυσαρεστήσειν, ἀλλὰ καὶ προσκόπτειν*, 7, 5, 6. *δι' αὐτὸν ἡ αἵρεσις Ἑλληνικὴ προσέκοψε τοῖς Ῥωμαίοις*, 30, 6, 3. 2) *cum dat. rei vel perſ.* offendi,

ægre

ferre, indignari; προσ-
αντες τῇ βαρύτητι τοῦ
ρχου, 1, 31, 7. προσκό-
ν ἤδη τοῖς περὶ τὸν Λεόν-
, 5, 7, 5. δυσαρεστεῖν
δυσαρεστεῖσθαι τῷ τοιού-
καὶ προσκόπτειν, 6, 6, 3
. *ſic* 18, 7, 11. *&c.*
οτοῦν, tenebras obducere,
nebrare, *intellige* τὸν ἀέ-
aërem, 1, 48, 8.
ρέμασθαι; *navis navi*
τκρέμαται, adhæret, inhæ-
nempe roſtro illius infi-
2, 10, 4. 16, 3, 5.
υνεῖν, adorare, proſternere
oram aliquo; *conſtanter*
Accuſat. conſtructum
l Polyb. conf. Adnot. ad
38, 3. *&* *ad* 5, 86, 10.
κυνήσαντες τὸν στρατη-
10, 17, 8. 10, 38, 3.
40, 3. τούτους προσκυ-
καθαπερανεὶ δαίμονας,
17, 10. προσεκύνησε τὸν
καὶ τοὺς καθημένους,
6, 5. προσκυνεῖ τὴν τύ-
venerabundus gratias agit
unæ, 15, 19, 5. — „*Sic*
Græci. Ioſephus Ant.
1, 1. habet dativum,
ns. Vatic. accuſativum."
— *Semel eum accuſ.*
o legitur, 5, 86, 10. *n.*
γὰρ οἰκίᾳ ταύτῃ μᾶλλον
τως οἱ κατὰ Κοίλην Συ-
ὄχλοι προσκυνοῦσι, *ubi*
l dubie προσκλίνουσι *cor-*
ndum. Vulgatam ver-
, hanc domum magis co-

μβάνειν; 1) ſecum ſume-
(*ut* ἀναλαμβ.) 1, 38, 7.
προσλαμβ. ἀντέρῳ τοῖς
χρόνοις, *quod aliàs dicit* ἀνα-
δραμεῖν *&* προσαναδραμεῖν,
rem altius repetere, altius re-
petere res ſuperioribus tempo-
ribus geſtas, 4, 2, 3. 3) προσ-
λαμβ. τὰς τῶν δυνάμεων ψυ-
χὰς, confirmare, reficere, re-
creare *e metu*, 3, 90, 4. *n.*
niſi προσαναλαμβ. *legendum*,
quod vide. 4) προσλαμβά-
νειν πόλεις, in deditionem ac-
cipere urbes, (*alias volunta-*
te, alias in coactas,) 2, 52,
2. συμμάχους, parare ſibi
ſocios, 4, 8, 2. in ſocietatem
admittere *petentem*, 4, 9, 8.

Med. προσλαβέσθαι πόλιν,
ad deditionem compellere, 1,
37, 5. προσλαβέσθαι γνώ-
μην τινὸς, conſilio alicujus uti,
conſenſum alicujus expetere, 3,
70, 2. προσλαμβάνεσθαι οὐκ
ἐν μικρῷ τι, non parvi facere,
non levem rationem ducere
alicujus rei, 3, 9, 5.

Προσμαρτυρεῖν; τὰ πράγματα
προσεμαρτύρησε τοῖς λογι-
σμοῖς αὐτοῦ, res ipſæ teſtimo-
nium exhibuerunt ratiocina-
tioni ejus, confirmarunt veri-
tatem cogitatorum ejus, 3,
90, 4.

Προσμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις,
adgredi hoſtem, inſtare hoſti,
1, 28, 9. 9, 3, 7.

Προσμερίζειν τι τινὶ, adjunge-
re, adtribuere alicui aliquid,
22, 5, 15.

Προσμιγνύναι; προσμῖξαι τοῖς
πολεμίοις, adpropinquare, ad-
oriri, manum conſerere cum
hoſtibus, 1, 28, 8. 3, 69, 9.
(*ubi delendum comma poſt*
Τρεβίαν.) τῷ τῶν πολεμίων

 στρα-

στρατοπέδῳ, accedere, 1, 19, 3. *τοῖς τόποις*, 3, 42, 1. *τῇ χώρᾳ*, 1, 37, 1. *τῇ πόλει*, 9, 8, 5. *n. ubi perperam vulgo ἐν τῇ πόλει.*

Προσμυθεύσασθαι *μικρὰ*, *veris* ficta nonnulla adjicere, 34, 2, 9.

Προσνέμειν *τὴν πατρίδα τοῖς Ἀχαιοῖς*, 2, 43, 5. 2, 60, 6. *πρὸς τὴν τῶν Ἀχαιῶν πολιτείαν*, 2, 43, 6. *προσνέμειν τὴν αὑτοῦ γνώμην τινὶ*, 35, 3, 2. *προσνέμειν ἑαυτὸν τινὶ*, partibus alicujus ſe adjungere, 9, 36, 7. *προσν. ἑαυτὸν τῷ δικαίῳ*, partes æquas defendere, adjungere ſe juſtitiæ partibus, 6, 10, 9.

Πρόσοδος, ἡ, aditus, 1, 56, 8. 4, 61, 7. *Sic τὰς προσόδους, pro προόδους, legendum utique videtur* 14, 1, 13. *n. Nam quod Livius* exitus *ſcribit, non inde conſtat προόδους ſcripſiſſe Polybium, ſed perperam Romanum ſcriptorem accepiſſe Polybii ſcripturam;* exitus caſtrorum *non ſunt πρόοδοι, ſed ἔξοδοι, ut* 14, 4, 40.

Προσορεῖν, finitimum eſſe; *τοὺς προσορούντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας*, 10, 41, 4. *τὰ προσοροῦντα τῇ Χερσονήσῳ*, 22, 5, 14. *τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώρα*, 22, 27, 9.

Προσορμεῖν, adpellere, portum tenere; *προσορμήσαντες τῇ Πεπαρήθῳ*, 10, 42, 1.

Προσοφείλειν; 1) adhuc debere, & *nude* debere, *i. q. ſimplex; τὰ χρήματα ἃ συνέβαινε τὸν πατέρα προσοφείλειν αὐτῷ τῶν φόρων*, 8, 25, 4. *τὰ προσοφειλόμενα τῶν ὀψωνίων*, 1, 66, 3 & 11. *Adde* 5, 50, 1. 11, 28, 5. 21, 14, 6. 22, 25, 7. 32, 13, 5. *χάριν προσοφείλειν τινὶ, non modo* gratias debere, *ſed* gratias habere alicui, 5, 88, 4 & 8. 2) *πολύ τι προσοφείλειν*, multum abeſſe *ab eo quod facit alter*, multo inferiorem eſſe *aliqua re alteri*, 39, 2, 6.

Προσόφλειν *τὸν λεγόμενον ἰχθύων βίον*, ita agere ut locum habeat proverbium illud, 15, 20, 3.

Πρόσοψις, ἡ, adſpectus, ſpecies; *παραπλήσιος ἡ τῶν ἔργων πρόσοψις τῇ τοῦ τείχους διαθέσει*, 9, 41, 2.

Προσπαίζειν *τι ἀλλήλοις*, jocari inter ſe, 8, 29, 4. *πρὸς τὸν καιρὸν προσπαίζων*, e re nata jocans, 10, 4, 8.

Πρόσπαιος, recens, ſubitus; *ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης*, e ſubito fortunæ caſu, 6, 43, 3. *n.*

Προσπαρακαλεῖν, cohortari (inſuper,) 3, 64, 11.

Προσπαρατιθέναι *τι*, dicendo adjicere, ſimul proferre & ob oculos ponere, 3, 99, 7.

Προσπέμπειν *τινὰ τινὶ*, immittere alicui percuſſorem, 25, 8, 6.

Προσπεριλαμβάνειν *τι τῷ νῷ*, mente complecti, 5, 32, 3. *τινὰ ἐν ταῖς συνθήκαις*, fœdere aliquem comprehendere, 3, 24, 1. *n.*

Προσπίπτειν, 1) irruere, impetum

atum facere, adgredi; παντα-χόθεν προσπίπτοντες, 1, 45, 12. τὰ προσπίπτοντα θηρία, 1, 40, 8 & 12. προσπίπτειν τοῖς πολεμίοις, 1, 28, 9. 2, 68, 4. 3, 53, 7. εἰς τοὺς πολεμίους εἰκῆ, 2, 30, 4. πρὸς τὸν χάρακα, 9, 3, 2 ſq. αἱ ἐκ τῶν πλαγίων προσπίπτουσαι ἐμβολαὶ, 1, 22, 8. *Eſt & ubi* objici, opponi alicui, *commodiſſime interpreteris; v. a.* αὕτη ἡ δόξα Ἐφόρῳ προσέπεσε, hæc opinio objecta, oppoſita eſt Ephoro, 12, 28, 8. *n.*

2) incidere, occurrere, *variis modis;* προσπίπτειν εἰς βράχεα, in brevia incidere, 1, 39, 3. ὁ χειμάῤῥους προσπίπτει πρὸς τὸν Ἐρύμανθον, incidit, jungit ſe, 4, 70, 9. ὁ κόλπος προσπίπτει ἀπὸ τοῦ πελάγους, *ſcil.* εἰς τὴν γῆν, ſinus e mari incidit *in terram,* 4, 63, 6. *n. ex conſentiente librorum ſcriptura, quam reſtitutam ibi velim; nec enim ſatis cauſſæ adeſſe videtur, cur in* προπίπτει *fuerit mutata.* προσπίπτουσαι αὐταῖς (*i. q.* ἑαυταῖς *vel* ἀλλήλαις) κεραῖαι, occurrentes ſibi invicem, incidentes in ſe invicem, implicati inter ſe ramuli, 18, 1, 13. προσπεσούσης αὐτῷ πράξεως περὶ τῆς πόλεως, quum ſpes *vel* occaſio ei incideret, occurreret, offerretur urbis per proditionem potiundi, 1, 21, 5. πᾶν τὸ προσπῖπτον, quidquid incidit, quidquid accidit, 10, 46, 10. *Sic* τὸ προσπεσὸν, 6, 18, 3. & τὰ προσπεπτωκότα, 17, 9, 10. τοῦτο ἀπεμφαῖνον προσπίπτει τοῖς θεωμένοις, hoc abſurdum accidit (*i. e.* videri debet) ſpectatoribus, 6, 47, 10. *Sic* ὁ ἦχος προσπίπτει τοῖς ἀκούουσι, 12, 28, 2. *confer mox num.* 4.

3) προσπίπτειν τινὶ, ad genua alicujus accidere, provolvi, 10, 18, 7.

4) nunciari; ἡ φήμη προσπίπτει αὐτοῖς, 5, 101, 3. ὅταν κατά τινος τῶν φίλων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, 4, 85, 5. (*conf. ſupra, num.* 2. *extr.*) προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς πρεσβευτὰς, 25, 4, 10. ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ, διότι &c. 2, 53, 5. φάσκων αὐτῷ προσπεπτωκέναι παρὰ τοῦ βασιλέως, διὸ δέον ἐστὶν &c. 31, 22, 8. οὗ προσπεσόντος εἰς τὴν Ῥώμην, 9, 6, 1. 1, 16, 1. 1, 41, 1. *Sic* τὰ προσπίπτοντα, 3, 15, 2. *non ſunt* quæ eveniunt, *ut Erneſtus interpretatur; ſed,* quæ nunciata ſunt, *ut bene Caſaubonus, quemadmodum* & 3, 61, 7 & 12. 3, 75, 2. προσπεσόντος αὐτοῖς τοῦ γεγονότος μείζονος ἢ κατὰ τὴν ἀλήθειαν, 3, 103, 1.

Paſſim mendoſe προσπίπτειν *dant libri pro* προπίπτειν, *quod vide. Conf. Adn. ad* 28, 3, 4. (*T. VII. p.* 616 *ſq.*) *quo loco* τοὺς προσπίπτοντας *Erneſtus quidem, absque dubitationis ſignificatione, in eamdem cum Caſaub. ſententiam,* ſectatores amicitiæ Romanorum *interpretatur,*

tatur, qua notione verbum προστρέχειν *nonnunquam uſurpari viſum eſt viris doctis.*

Προσπλέκεσθαι; εἰ μὴ τετραποδηστὶ τρόπον τινὰ προσπλεκόμενοι βιάζοιντο, niſi manibus pedibusque ſeſe adplicantes eniterentur, 5, 60, 7. *n*,

(Πρόσπνευμα, *mendoſa vox;* ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνηλλαγμένων, *Fr. gr.* 107. *n.*)

Προσποιεῖσθαι, ſimulare; οὐ προσποιηθείς, diſſimulans, *ſc.* προσποιηθεὶς οὐκ εἰδέναι, 5, 25, 7. οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γιγνομένων, diſſimulans facta, ſimulans vel ſe non noſſe vel nihil ea ad ſe pertinere, 4, 17, 1.

Προσπολεμεῖν τινι, bello petere aliquem, bellum gerere cum quo, 3, 56, 6. 4, 55, 6. 5, 111, 5. *Fr. hiſt.* 31.

Προσπορεύεσθαι τινι, adire aliquem, 4, 3, 13. εὐλαβῶς προσπορεύεσθαι πρὸς πᾶν παρὰ τὴν κοινὴν ἔννοιαν λεγόμενον, caute accedere ad ea (*ſcil. narranda, narrando repetenda,*) quæ præter communem ſenſum dicuntur, 10, 27, 8. προσπορ. πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, petere ædilitatem, 10, 4, 1 *ſq. Sic* 35, 4, 4. *n. bis habes* προσπορ. πρὸς τὴν ἀρχὴν, *ſed id ex Caſaub. emend. pro* προπορ. *quod dabant libri, quod etiam teneri poterat, quamquam eodem cap. vs.* 14. *in* πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀπογραφὰς προσεπορεύοντο *conſentiunt libri. Rurſus* προσπορ. *i. q.* προπορεύεσθαι, in medium progredi, 1, 69, 10. *n. nec tamen ſolicitandum aut in* προπορ. *invitis libris mutandum, nam poſſis peræque* accedere *intelligere. Sua auctoritate Caſaubonus* 1, 80, 8 *ſq.* προσπορ. *pro* προπορ. *præter neceſſitatem poſuerat; vide Adn. ad* 1, 69, 10. *& ad* 2, 2, 10. *Adde verba* προπορεύεσθαι, προσέρχεσθαι, *&* προσιέναι.

Προσπυνθάνεσθαι, *i. q. ſimplex,* quærere, ſciſcitari, 5, 16, 3.

Προσρίπτειν ὀνειδός τινι, convicium in aliquem projicere, 17, 14, 1.

(Προσρωννύειν; *temere vulgo* προσερρώσθησαν *edebatur* 4, 80, 3. *pro* προσαπερρώσθ.)

Προσστρατοπεδεύειν τῇ πόλει, copias, caſtra admovere urbi, 1, 42, 8. 1, 86, 3. 2, 52, 2. 4, 18, 12. 5, 3, 5. 5, 71, 3 *ſq.*

Προσσυρίζειν, ſibilo ſignum dare, 8, 27, 10, *n. conf.* προσυρίζειν.

Πρόσταγμα, τὸ, (*i. q.* ἐπίταγμα) poſtulatum, conditio victo impoſita, 1, 31, 7.

Προστασία, ἡ, ſtatio ante, *v. c.* κατὰ τὴν τῶν θηρίων προστασίαν, qua parte elephanti ante aciem ſtabant, 11, 1, 3. conditio ejus qui præeſt, dignitas, eminentia, auctoritas, 1, 9, 2. ἡ βασιλέως ὀνομασία καὶ προστασία, 11, 34, 3. οὐ μόνον προστασία βασιλικὴ, ἀλλὰ καὶ δύναμις, 4, 2, 7. 23, 1, 1. προστασία ἡγεμονικὴ, 8, 17, 1. magnificentia,

tia; ſplendor, adparatus; *templi Veneris Erycinæ*, ἱερὸν ἐπιφανέστατον τῷ τε πλούτῳ καὶ τῇ λοιπῇ προστασίᾳ, 1, 55, 8. ἡ τοῦ βίου προστασία, 7, 10, 3. κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτὸς, reliquo adparatu, comitatu, 22, 17, 10. 26, 5, 5. τοῦτον μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς Ῥώμην ἀπέστειλε, 27, 13, 4. 27, 6, 9. *Fr. hiſt.* 52. προσδεξάμενος τὴν παρθένον μετὰ τῆς ἁρμοζούσης ἀπαντήσεως καὶ προστασίας, 5, 43, 3. 16, 25, 5. ἡ τῶν Ῥοδίων περὶ τὰ κοινὰ προστασία, Rhodiorum magnificentia in eis quæ publice inſtituunt, 5, 90, 5. ἡ τοῦ συγγραφέως προστασία, ſcriptoris dignitas, gravitas, 12, 28, 6. προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνειν, ſpeciem plenam majeſtatis & dignitatis præ ſe ferre, 10, 18, 8. Sic ἄξιον εἶναι τὸν νεανίσκον βασιλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ κατὰ τὴν ἔντευξιν καὶ προστασίαν, pro dignitate, pro majeſtate quam in congreſſibus præ ſe ferebat, 11, 34, 9.

ἡ περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασία, area ante theatrum ſcenicum, 15, 30, 4. n.

διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος (τὴν ἀκρασίαν πρὸς γυναῖκας) ὁρμὴν (αὐτοῦ) καὶ προστασίαν, 8, 11, 2. n: — „*Sermo eſt de libidine. Itaque ſi vera eſt lectio, ſignificat* profuſionem. *Sed vox eſt, ut opinor, vitioſa, legendumque* παράστασιν, *quæ eſt vox Polybiana de* furore, *aut* ἀκρασίαν. *Suidas in* προστασία *affert hunc locum, velut in ſignificatione* βοηθείας; *ſed locus illi articulo temere ab alio adſcriptus videtur, quod non vidit Küſterus, qui ſtulte per* patrocinium *interpretatur, cum in* ἐσφαλκέναι *e verſione Valeſii vertiſſet* inſaniam, *quod exprimit* παράστασιν." *Ern.*

Προστατεῖν τῶν πραγμάτων, præeſſe, 5, 35, 7. τῶν ὅλων, 3, 4, 6. τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνους, principatum obtinere, curam gerere, 2, 43, 7. τῶν Αἰτωλῶν, Ætolorum patrocinium ſuſcipere, 22, 12, 12. προστατεῖν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, curam gerere, tueri, 27, 4, 7.

Προστάτης, ὁ, τῆς προαιρέσεως, dux conſilii *vel* inſtituti, 2, 39, 12. 2, 40, 1. 6, 8, 1. 6, 9, 8. ἡγεμὼν καὶ προστάτης, dux & præſes, *vel* præfectus, 6, 24, 7. *Cretenſes Philippum* προστάτην *elegerunt ſuæ inſulæ*, præſidem, patronum; dictatorem *vertit Valeſius*, 7, 12, 9. προστάτης ἱστορίας ἀληθινός, verus auctor hiſtoriæ, hiſtorici nomine dignus, 12, 9, 6. *Denique vocab. hoc* προστάτης, *de* capite *vel* principe familiæ *dictum, ex Digeſt. CXIV. citat Erneſtus; qui locus nec olim mihi notatus eſt, nec nunc occurrit.*

Προστατικός; ἐπισημασία εὐνοϊκὴ καὶ προστατική, bene-

volentiæ & honoris ſignificatio, 6, 6, 8. τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικὸν, quæ pertinent ad honorem habendum *præfectis*, & ad auctoritatem dignitatemque eorum tuendam, 6, 33, 9. σεμνῶς καὶ προστατικῶς, 5, 88, 4.

Προστηθίδιον, τὸ, imaguncula e pectore ſuſpenſa, 32, 20, 6. n. *Spicileg. ex lib.* 21.

Προστιθέναι· ἡ σύγκλητος τοῖς Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει καὶ συνεπίσχυε περὶ τῆς ἐλευθερίας, ſemper aliquid adjiciebat, 31, 6, 6. προστιθεὶς καὶ εἰς τὸ πλῆθος αὐτῷ τῶν χρημάτων, 27, 8, 13. *ubi præpoſ.* εἰς *ex conj. adjeci; intelligendo nempe pronomen* τί. προστιθέναι τοὺς μύωπας, *ſc.* τῷ ἵππῳ, calcaria addere, ſubdere *equo*, 11, 18, 4.

Med. προστίθεσθαι, προσθέσθαι τινὶ, ad partes alicujus accedere, 1, 16, 3. 5, 71, 1. & 5, 77, 3. *ubi perperam* προσέθεσαν *habet codex Bav.*

Πρόστιμον, τὸ, pœna, 1, 17, 11. 2, 56, 15. 6, 56, 4. 31, 7, 3. 35, 2, 15. *Fr. gr.* 114.

Προστρέχειν, accedere; μάλιστα προστρέχειν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, 17, 15, 2. μάλιστα προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, proxime acceſſit ad multitudinis ſententiam, 28, 7, 8. n. προστρέχειν τινὶ, *facere cum aliquo vertit Ern.* 26, 3, 4. *cum Caſaub. qui ibidem* τοὺς προστρέχοντας τῇ συγκλήτῳ *interpretatus erat* qui ſuam ſectam ſequerentur; *nempe, quaſi dicas*, qui ad partes ejus accederent; (*conf.* προσχωρεῖν & προσπίπτειν.) *ſed videndum tamen, ne rectius intelligatur*, qui ad eum confugerent, qui gratiam ejus captarent; *quam in ſententiam* 27, 13, 12. n. *ait*, μηδὲ προστρέχειν (*ſcil.* τῇ συγκλήτῳ) ἀγεννῶς, μηδ᾽ ὑπηρετεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δέον. & προσδραμὼν κατέφυγε πάλιν εἰς Καῦνον, 30, 9, 12. *Pari modo illud*, προσδραμόντος ἐν τῷ λέγειν, διότι συμβαίνει &c. *intelligo*, cum in oratione ſua eo confugeret, ut diceret &c. 31, 12, 5. n.

Προστροπαῖος, ὁ; προστροπαίους παρέστησεν αὐτῷ ἡ τύχη, immiſit ultores, 24, 8, 2.

Προσυγχέειν τὰς τάξεις, ante turbare ordines, 5, 84, 9.

Προσυποδεικνύναι τι τινὶ, 23, 40, 4.

Προσυπομιμνήσκειν τινὰ τὶ, *vel* διότι, 39, 2, 2.

Προσυρίζειν, ſibilum edere, ſibilo ſignum dare, 8, 22, 5. n. 8, 27, 10. n. 8, 31, 5. n. *conf.* προσσυρίζειν.

Πρόσφατος, recens, nuperus, *maſc. & fæm.* 1, 21, 9. 2, 46, 1. 3, 55, 1.

Προσφάτως, nuper, 3, 37, 11. 3, 48, 6. 4, 2, 9. &c.

Προσφέρειν· πᾶσαν βίαν προσφ. καὶ μηχανὴν, omnem & vim & artem (*vel* fraudem) adhibere, 2, 2, 7. προσφέρειν τὰς χεῖρας αὐτῷ (ἑαυτῷ) καὶ τοῖς ἀναγκαίοις, vim inferre, occide-

occidere, 2, 31, 2. 3, 115, 4. 5, [illegible]6, 3. 4, 71, 12. *&c.* *conf.* *χείρ.* *προσφέρειν ψήφισμα*, in medium proponere decretum, 29, 9, 10. *προσφέρει λόγον* (*vel τὸν λόγον*) *τοῖς Αἰτωλοῖς*, *&c.* proponit Ætolis, 2, 2, 8. 5, 56, 2. 7, 15, 11. 8, 19, 1. *προσφέρουσι τῷ στρατηγῷ τὴν ἐπίνοιαν*, conſilium duci aperiunt, cum duce communicant, 1, 48, 3. *προσενεγκεῖν πεντακισχίλια τάλαντα*, pendere, ſolvere, 15, 8, 7. — „*Eadem forma eſt apud Ioſephum, XVII. 11, 4. ubi de Batanaea cum vicinis regionibus, Φιλίππῳ ἑκατὸν τάλαντα, προσέφερε*, pendebat.“ *Ern.* *προσφέρεσθαί τινι πίστιν ἅμα καὶ χρείαν*, ſimul operam alicui præſtare, ſimul fidei pignus adferre, 3, 98, 4. 93, 3, 1. *πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος*, 1, 18, 11. *προσενεγκάμενοι πρὸς τὸν Ἀχαιὸν τὴν χάριν ταύτην*, beneficio hoc Achæum demerentes, 4, 51, 2. *πεπεισμένος μεγίστην ἂν ἐκείνῳ ταύτην τὴν χάριν προσενέγκασθαι*, perſuaſus gratiſſimum ſe hoc ei facturum, 27, 15, 4.

Προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, amans & amabilis, 10, 5, 6. *προσφιλέστατος τοῖς θεοῖς*, 10, 2, 7. *ἡ αὐτονομία ἅπασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτη*, cariſſima, 22, 5, 7.

Προσφιλονεικεῖν τινὶ πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα, intendere vires & ardorem pugnandi adv. hoſtem ob cladem acceptam, 2, 19, 6.

Προσφορὰ, ἡ, τῶν κλιμάκων, admotio ſcalarum, 5, 16, 7.

Πρόσφορος, commodus, utilis; *πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις*, 25, 9, 4.

Προσφυλακὴ, ἡ, præſidium urbis, 3, 75, 4. *n.* *i. q.* *παραφυλακὴ*, *niſi προφυλ. legendum, quod vide.*

Προσφυσᾷν τὸ πῦρ, τὸν πόλεμον, ſufflare, 11, 5, 4 *ſq.*

Προσφωνεῖν τινα βασιλέα, σωτῆρα. appellare, 10, 38, 3. 10, 40, 2 *ſqq.* 10, 3, 6.

Προσχαίνειν, cupide, cum admiratione audire; *παντὶ τῷ λεγομένῳ προσκεχηνέναι παιδικῶς*, 4, 42, 7.

Πρόσχημα, τὸ; 1) dignitas, eminentia *&c.* *τῆς οἰκίας*, ſplendor familiæ, 5, 10, 1. *τῆς ἱστορίας*, dignitas, gravitas Hiſtoriæ, 12, 28, 1. *τῆς ἀρχῆς*, majeſtas imperii, 6, 33, 12. *ἀξίως τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος*, pro dignitate regni, 18, 38, 4. *οὐδαμῶς ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος*, indignus prorſus dignitate regia, 30, 16, 2. *ὧν (πόλεων) μέγιστον εἶχε πρόσχημα καὶ δύναμιν ἡ τῶν Ὀλυνθίων πόλις*, 9, 28, 2. *πόλις ἥ τις ὡσανεὶ πρόσχημα καὶ βασίλειον ἦν Καρχηδονίων*, ornamentum præcipuum, urbs primaria, 3, 15, 3. *n.* 2) prætextus; *Φίλιππος ὄνομα ἦν καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου*, 11, 6, 4. 3) *i. q.* *πρόσωπον*, ſpecies, perſona, 8, 13, 5.

Προσ-

[redacted]

Προσχλευάζειν, inſuper irridere, 4, 16, 4.

Προσχωννύναι *τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων*, terra adgeſta æquare, 9, 41, 4.

Προσχωρεῖν *τινὶ*, ad partes alicujus accedere, 1, 17, 2. 1, 29, 5. 1, 86, 2. (*ubi perperam προχωρ. habent vett. libri.*) 5, 71, 4. 5, 77, 2.

Πρόσχωρος, finitimus, 5, 79, 8. 10, 28, 1.

Προσωθεῖν; *πῶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, ſic edd. vett. cum mss̄tis*, 1, 48; 8. *n. ubi jubente Caſaubono προωθεῖτο editum eſt.*

Πρόσωπον, *τὸ*, 1) vultus, perſona, larva, *de imaginibus majorum apud Romanos*, 6, 55, 5.

2) perſona quæ inducitur, ſub cujus nomine latent alii; ficta ſpecies quæ rei inducitur; dux & auctor, cujus nomine & auctoritate res geritur, *&c. Sic, Homerus προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον*, in medium propoſita Ulyſſis perſona, *docere voluit qualis eſſe debeat vir politicus*, 12, 27, 10. *Dino & Polyaratus Rhodii, cum cives ſuos retinere vellent ne Romanis naves mitterent ad bellum Perſicum, efficere id conati ſunt, προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον*, interpoſita Eumenis perſona, *ſcil. fingentes, non a Romanis, ſed ab Eumene poſtulatas eſſe illas naves*, 27, 6, 4 *ſqq.*, *ἐζήτουν ἡγεμόνα καὶ πρόσωπον*, 9, 107, 3 *n. πρόσωπον ἀξιόχρεων τοῦ προστησόμενον*, 15, 25, 8. *τάχα γὰρ εὐφυὲς κατὰ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρόσωπον*, 32, 21, 14. Perſona moralis, *quæ dici ſolet; τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον*, 8, 13, 5. *cui opponitur μονάρχου πρόσχημα καὶ βίος*, regis ſpecies vel perſona & vita, *ibid.*

3) latus anterius, frons, *ἡ κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνεια*, 1, 22, 10. *ἡ κατὰ πρόσωπον πλευρὰ*, 11, 23, 3. *κατὰ πρόσωπον ἄγειν*, *eſt* recta in hoſtem ire & a fronte eum adgredi, 11, 14, 6. *cui opponitur κατὰ κέρας ὑπεραίρειν τοὺς πολεμίους*, *ibid. Sic συνέβαλον ἐκ παρατάξεως κατὰ πρόσωπον τοῖς Κελτοῖς*, 2, 33, 5. *κατὰ πρόσωπον τάξας*, 3, 65, 6. *n. eſt* recta ex adverſo oppoſuit fronti hoſtium; *a quo diſtinguitur, quod alios ab utroque cornu paratos habuit πρὸς κύκλωσιν, ibid. quare rurſus ibid. vs. 8. & vs. 10. ſq. diſtinguuntur οἱ κατὰ πρόσωπον ἀλλήλοις συμπεσόντες, & οἱ κυκλώσαντες. Aliàs κατὰ πρόσωπον eſt* coram, in faciem; *veluti κατὰ πρόσωπον διαπορεύσεσθαι τὰς εὐεργεσίας τὰς αὐτοῦ τοῖς εὖ πεπονθόσι*, 16, 26, 2. *κατὰ πρόσωπον λεγομένων τῶν λόγων*, 25, 5, 2. *&c. κατὰ πρόσωπον ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις*, 17, 3, 3. *opp. φεύγειν, ib.*

Προτείνειν; *Active*; 1) protendere, porrigere, producere, *v. c. fabricam pontis usque* in

dictum flumen, 3, 46, 2.
-ferre, *dona*, *pecuniam*, *conditiones*, &c. 1, 43, 22, 2. 2, 42, 3. 2, 44, , 52, 4. 5, 103, 7. 22, 1. 40, 3, 3. &c. δύο ... τινὶ, duo ad eli... um proponere, 3, 20, 7. ... ροτεινόμενα, conditiones ... ſitæ, oblatæ, 1, 31, 7, 20, 9. 4, 84, 6 & 9. , 4. &c.
... utraliter, porrigi, ex... in mare, de promon... &c. ἄκρα προτείνει πε... ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν, ..., 2. ἡ Καρχηδὼν προ... ουσα (ſcil. εἰς τὴν θάλασ-...) καὶ χεῤῥονίζουσα τῇ ..., 1, 73, 2. χεῤῥόνησος ...είνουσα εἰς τὸ πέλαγος, , 5.
...ισμα, τὸ, *proprie* mu... ntum pro mœnibus, ante ... tra murum; *ſic* χωρίον ...εσκευασμένον καὶ προ... ...σμασι καὶ τείχει, 4, 61, ... urus præcingens *foſſam*, 1, 8. munimenta caſtro... vallum, 2, 69, 6.
...κίος; τῇ προκαραίᾳ, 3, ... n. *ubi tamen Vat.* & *codices* τῇ προτέρᾳ *præ-*... ...it.
...εῖν, vincere, ſuperiorem 3, 110, 6. 11, 14, 4. ..., 3. ante tempus venire, ὑστερεῖν) 9, 14, 9.
...ημα, τὸ, commodum *vel* ...tunitas qua quis utitur ... altero, 2, 53, 5. 3, 89, 8, 111, 4. 16, 20, 6. εἰς ...ῶν πολεμίων προτερήμα... ...γκαταβαίνειν, 4, 11, 9.

τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν, 16, 20, 6. *Sigillatim*, ſucceſſus, victoria, res bene geſta, 1, 9, 7. 1, 29, 4. 1, 40, 11. 1, 41, 1. 5, 107, 3. 40, 5, 10 *ſq.* &c. οὐδὲν ὁλοσχερὲς προτέρημα, 1, 18, 6. τὰ κατὰ μέρος προτερήματα, 3, 90, 4. τὰ περὶ τὸν Ἄππιον προτερήματα, res ab Appio feliciter geſtæ, 1, 16, 1. τὸ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν προτέρημα, victoria ab ea parte copiarum relata quæ κατὰ τὸν Εὐκλείδαν ſteterat, quæ Euclidæ fuerat oppoſita, 2, 67, 8. n. *ſed* ἡ κατὰ τοὺς Ἰλλυριοὺς προτέρημα, victoria Illyriorum, 2, 10, 6. *conf.* κατά.

Πρότερον, priusquam, antequam: πρότερον ἐκείνους ἀλλήλων ἐπικρατῆσαι, 1, 58, 6. prius, ſuperius, ante; χρόνοις οὐ πολλοῖς πρότερον, 1, 8, 3. τρισὶ μησὶ πρότερον, 2, 55, 5. πλείους τῶν πρότερον, 2, 9, 1. ἐκ τοῦ πρότερον χειμῶνος, 3, 54, 1. τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, 1, 6, 5. ἔτει τετάρτῳ πρότερον τῆς παρουσίας, 2, 57, 2. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, 3, 114, 6. n. (*ubi perperam codd.* ἔτι.) 25, 8, 1. 28, 13, 1. ἐθελοντὲς τὴν τῶν πρότερον (*ſcil.* βασιλέων) ἀδικίαν, 6, 9, 2. n. *ubi alii* τῶν προτέρων. τῆς πρότερον ἀγνοίας, *ibid.* *Adde* 3, 20, 2. 3, 107, 4. n. 3, 109, 1 & 12. 3, 116, 11. 29, 9, 2. τὸ πρότερον, *cum artic.* (*ſicut* τὸ πρὶν, τὸ νῦν) *vel*, *junctis vocibus*, τοπρότε-

πρότερον; antea, prius, olim, 2, 38, 10. 35, 4, 4. &c.

Πρότερος, prior, ſuperior; τῷ προτέρῳ ἔτει τῆς ἥττης, 2, 48, 6. n. ἡ τῶν προτέρων στρατηγῶν ἀπειρία, 1, 32, 7. ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ ταύτης, 5, 40, 7. 4, 28, 2 & 6. 4, 37, 4. 4, 66, 10. ταῦτά ἐστι πρότερα τῆς Ξέρξου διαβάσεως, 3, 22, 2.

Προτιθέναι πάντα βάσανον τινὶ, omne genus tormentorum proponere, 15, 27, 7. σκοπὸν προέθηκα (κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν, 7, 8, 9. *ubi exſpectaſſes* προέθετο *vel* προεθήκατο *in Medio, vel ſaltem adjectum pronomen* ἑαυτῷ.

Med. προτίθεσθαι, προθέσθαι; προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους, ante omnes locarunt, 1, 33, 9. προτίθεσθαι τὰ πρέποντα τοῖς παροῦσι καιροῖς, proponere, commemorare; ob oculos ponere, 2, 19, 1. 3, 62, 1. προτίθ. ἐν τῷ δόγματι, exponere in principio decreti, *ſemper cauſſas facti decreti*, 4, 25, 6. προθέμενοι τὸν ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας λόγον, præmittentes, 3, 118, 11. προθέμενος ὡς περὶ βασιλέως εὐφυεστάτου, cum inſtituiſſet ſcribere tamquam de &c. quum initio profeſſus eſſet ſe ſcripturum de &c. 8, 13, 1. *ſed mox ibid. vs.* 3. προὔθετο γράφειν, ſcribere conſtituit, ὅσα προθεῖντο, quidquid ſibi propoſuiſſent, voluiſſent, 6, 12, 8. ἐὰν καλῶς προθῶνται ποιεῖν Ῥωμαῖοι κυριεύσαντες, quodſi benigne nobiscum agere voluerint, 11, 7, 3.

Προτιμᾶν; ἑαυτοῦ χάριν προτιμῆσαι τὴν ἀλήθειαν, 3, 58, 9.

Προτοῦ, i. q. πρὸ τοῦ; ἡ προτοῦ δόξα, 20, 4, 3. *conf.* πρό.

Προτρέπεσθαι, hortari, incitare, 2, 22, 2. 5, 57, 5.

Προτροπάδην φεύγειν, effuſe fugere, 1, 12, 3. 1, 40, 14. 2, 69, 10. 5, 69, 9. 33, 8, 8. προτροπάδην φέρεται καὶ συντρέχει τὰ ζῶα πρὸς τὴν σάλπιγγα, 12, 3, 4.

Προτροπὴ, ἡ; cohortatio, 4, 5, 5. πρός τι, incitamentum, 9, 10, 10.

Προϋπάρχειν, 3, 55, 1 & 5. 3, 29, 5. n. *ubi ſatis erat* ὑπάρχοντας, *quod habent alii libri.* οἱ προϋπάρχοντες ὕπατοι, 3, 106, 2.

Προϋπισχνεῖσθαι, 32, 9, 2.

(Προϋπομιμνήσκειν *ex* 5, 31. *citavit Ern. ubi tamen in* παρυπομιμνήσκειν *conſentiunt ſcripti libri & editi; vs.* 3.)

Προὔργου; οὐδὲν τῶν προὔργου περαίνειν, nihil quod quidem operæ pretium ſit, 5, 19, 5. οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιεῖσθαι τούτου, nihil potius ducere, nihil antiquius habere, 2, 7, 10. 4, 66, 2. *adde* 1, 1, 6. 4, 74, 3. οἷς οὐδὲν ἦν τούτου προὐργιαίτερον, 4, 14, 6. 4, 31, 4. μηδὲν προὐργιαίτερον νομίζειν τούτου, 26, 2, 2.

Προφαίνειν; προφαινούσης τῆς ἡμέρας, 15, 32, 6. n. *mendoſe pro* προβαινούσης.

προφαίνεσθαι; προφαινομένης

χρονίου πολιορκίας,
adpareret diuturnam fo-
idionem, 1, 17, 9. *προ-
ται κατὰ τὸν ὀρθὸν λό-
i. q. προφανές ἐστι*) 4,
. *προφαινομένης περι-
ας ἐκ τοῦ πελάγους*, 1,
). *ἐπειδὰν μείζων τις
; προφαίνηται κίνδυνος*,
s majus aliquod eis
itur, imminet, pericu-
5, 20, 8. *τὰ προφαινό-
αὐτοῖς κακὰ*, mala quæ
tendebantur, quæ ab eis
tabantur, quæ ſibi im-
e vidiſſent, 15, 19, 6.
τῇ Φωκίδι προφανεῖσαι
ης *corrigendum* 5, 26,
pro vulgato προφανεῖς.
*ῆς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν
γασθαι*, adparebat fore
ıen, 1, 26, 3. *προφανὲς
τι &c*. 1, 10, 7. *ἐκ τοῦ
κνοῦς τὴν ἀναγωγὴν
ἐμενος*, palam, in omnium
ectu oram ſolvit, 1, 46,
κ τοῦ προφανοῦς μάχε-
, palam, aperte pugnare
hoſte, *non occultis dolis
audibus eum adgredi*,
1, 3. *αἱ ἐν τῇ Φωκίδι
ανεῖς πράξεις*, 5, 26, 1.
rrige προφανεῖσαι.
ῶς, palam, aperte, ma-
e, 1, 21, 9. 5, 26, 7. 4,
. 5, 26, 11. 5, 75, 4.
, 6.
ις, ἡ, prætextus, occaſio;
κρᾶς προφάσεως, levi
a occaſione, 2, 17, 3.
rent cauſſa, *ἡ αἰτία, &
ασις*, prætextus, cauſſa
rætenditur, 3, 6, 6 *ſqq*.
3. *βίαιοι προφάσεις*,
exponuntur violentæ calu-
mniæ, 9, 26, 8. *ubi ſic legi-
tur, ἁρπαγὴ χρημάτων, καὶ
φόνοι, καὶ βίαιοι προφάσεις
ἐγίγνοντο: mihi non liquet,
& videndum an ſatis ſana
ſcriptura; ſententia videtur
eſſe*, varii prætentis cauſſis
multæ violentiæ committeban-
tur. *Eſt &* excuſatio, ex-
ceptio, *nempe* cauſſa quam
quis prætendit cur ſatisfacere
non poſſit vel non potuerit of-
ficio; *μηδεμιᾶς ἄλλης συγ-
χωρουμένης προφάσεως, πλὴν
ἐρυθρίας καὶ τῶν ἀδυνάτων*,
6, 26, 4. *ἡ πολεμικὴ χρεία
οὐκ ἐπιδέχεται πρόφασιν*, 6,
24, 7.

Προφέρεσθαι, proferre in me-
dium, adferre; *id eſt*, 1) com-
memorare, allegare; *ἀναμνή-
σεως χάριν προηνεγκάμεθα
αὐτὰ*, 4, 66, 10. *Sic* 5, 11,
2. 5, 67, 10. *n*. (*ubi alii vul-
go προσεφέροντο*.) 6, 58, 8.
n. 20, 9, 7. *n*. 21, 9, 7. 22,
5, 5. *n*. (*ubi pariter vulgo
edd. & mssti βράχεα προσ-
ενεγκάμενοι περὶ &c. pro
προενεγκάμενοι*.) *Sic & ὁ
τότε προφερόμενος Ῥωμαί-
οις correxi, pro προσφερόμε-
νος*, 27, 3, 5. *Adde* 28, 3,
3. 28, 4, 3. & 40, 6, 6. *n*.
*ubi rurſus προσφ. ex cod.
Peir. erat editum*. 2) obji-
cere, exprobrare; *προφερό-
μενος τὴν ἀσέβειαν εἰς τὸ
θεῖον*, 5, 11, 2. *ubi poſſis
quidem pariter* commemorare
*interpretari cum Erneſto;
ſed* objiciendi *notio cum ali-
unde nota eſt, tum ex uſu
vocab*.

vocab. προφορὰ *probatur, quod vide. Suidas:* πρόφερε· ἀνείδιζε, ὑπομίμνησκε. *&c.*

Προφορὰ, ἡ, exprobratio, — „*præſertim quæ palam fit;*" *Ern.* 9, 33, 13. *n. i. q.* ὄνειδος *ibid. conf.* 5, 11, 2.

Πρόφραγμα, τὸ, munimentum hoſti objectum poſt quod tutus ſis, 9, 35, 3.

Προφυλακὴ, ἡ, præſidium, cuſtodia, qua tutus ſis a periculo ab hoſte imminente; προφυλακῆς τάξιν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ἠλείας φόβον, 5, 3, 2. κατολιγωρῶν τῆς τῶν πόλεων προφυλακῆς, non curans adferre præſidium urbibus, 5, 95, 5. *Sic forte &* 3, 75, 4. *n. legendum eſt,* πέμποντες εἰς Τάραντα προφυλακὰς, *pro vulgato* προσφυλακάς. αἱ προφυλακαὶ, ſtationes pro caſtris, 36, 6, 1.

Προχειρεῖν; προχειροῦσι *ex mendoſa ſcriptura olim editum erat,* 3, 107, 10. *n. pro* προχειρίζουσι, *vel potius pro* προχειρίζονται.

Προχειρίζεσθαι, *in Medio,* nominare, eligere, decernere, conſtituere *aliquem ad aliquid; cum nudo Accuſ.* γραμματέα κοινὸν προχειρίζονται, 2, 43, 1. *i. q.* καθιστάνουσι, *ibid. vs.* 2. *Romani quotannis quatuor legiones* προχειρίζονται, legunt, conſtituunt, 1, 16, 2. *Hannibal* προχειρισάμενος πεντακοσίους τῶν Νομαδικῶν ἱππέων ἐξαπέστειλε, ſelectos equites miſit, 3, 44, 3. *nempe* προεχειρίσατο τοὺς ἐπιτηδείους, *ibid. vs.* 4. προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, Ἄππιον Κλαύδιον, ἐξαπέστειλαν, imperatorem nominarunt alterum conſulem, & miſerunt *&c.* 1, 11, 3. *adde* 8, 28, 4. 23, 3, 8. προχειρισθέντες ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστράτηγοι, proconſules ab eo nominati, 3, 106, 2. προχειρισάμενοι ναῦς εἴκοσι, ſenatus decrevit viginti naves, 3, 97, 2. *Cum Accuſ. rei & Dat. perſ.* προχειρίζεσθαί τι τινί; *hinc in Paſſ.* τὰ προκεχειρισμένα τῷ Ποπλίῳ στρατόπεδα, decretæ, deſtinatæ Publio legiones, 3, 40, 14. προχειρίσασθαί τινα πρός τι, 3, 44, 4. *Et* ἐπί τι, οἱ προκεχειρισμένοι ἐπὶ τὴν οἰκονομίαν ταύτην, ad hoc negotium conſtituti, nominati, 3, 100, 6.

Cum Infin. προεχειρίσαντο πέμπειν Πόπλιον, decreverunt mittere, decreverunt mittendum, 3, 40, 2. *n.* οἱ πρότερον ἦσαν ἀποστέλλειν προκεχειρισμένοι, 3, 40, 3. προχειρίζεται ποιεῖσθαι τὴν ἐπάνοδον, *i. q.* πρόχειρός ἐστι, redire inſtituit, parat, 3, 92, 10.

Πρόχειρος, paratus, in promtu; εὐφυὴς καὶ πρόχειρος πρός τι, promtus, pronus, facilis ad aliquid, 5, 86, 9. ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις ἦν καὶ πρόχειρος, urbanus & promtus in reſpondendo, 24, 5, 7. πρόχειρος ὢν συμπλέκεσθαι, paratus ad conſerendas manus, 3, 101, 3. τοῦτο πρόχειρόν ἐστιν αὐτῷ, hoc ei in promtu, famili-

familiare, notum eſt, 1, 3, 8. *i. q.* συνηθὲς καὶ γνώριμον. *ibid. vs.* 7. πρόχειρον ποιεῖσθαί τι, aliquid familiare ſibi reddere, ut in promtu habeas & facile memineris, 5, 75, 5. πρόχειρον ἔχειν τὸ δελτάριον, manu tenere, 29, 11, 2. πρόχειροι ἡδοναὶ, paratæ voluptates, 32, 14, 3. — „*quas Xenophon vocat* τὰς παραυτίκα.“ *Ern.* τὰ πρόχειρα τῶν χρημάτων, pecunia quæ ad manus erat, 1, 70, 4.

Προχείρως ἔχειν τι, in manu habere, *ſi vera lectio*, ἔχων γὰρ προχείρως ἀμπελίνην βακτηρίαν, 29, 11, 5. *ubi* πρόχειρον *putem legendum*, *ſicut ibid. vs.* 2. οὕτω προχείρως αὑτὸν δοῦναι, adeo temere in periculum ſe dare, 5, 7, 2. προχ. συμπλέκεσθαι, temere confligere, 2, 65, 13. πιστεύειν, temere, nimis facile credere, 5, 72, 7. *Compar.* προχειρότερον τοῦ δέοντος δέχεσθαι τὴν ἐλπίδα, 1, 21, 5.

Προχωρεῖν, ſuccedere; κατὰ λόγον προχωρεῖ σφίσι τὰ πράγματα, 1, 20, 3. 4, 36, 7. οὐ προχωρούσης τῆς ἐλπίδος, 1, 53, 13. *In malam partem*; παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων, quum nihil eis ex voto ſuccederet, 5, 29, 1.

Προωθεῖν, propellere; ἐπὶ τὸ πολὺ προωθεῖται ὁ χοῦς, procul propellitur limus, 4, 41, 3. τὸ βλάπτειν δυνάμενον προωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων, propellebatur vi ventorum, 1, 48, 8. *ubi* προσωθ. *dabant mssti.*

Πρύμνα, ἡ, puppis; ἕπεσθαί τινι κατὰ πρύμναν, 1, 49, 11. πρύμναν κρούειν, 16, 3, 8.

Πρυτανεῖον, τὸ, Prytanum curia Rhodi, 15, 23, 3. 16, 15, 8. 23, 3, 10.

Πρυτανεύειν, 27, 3, 3. 27, 6, 2.

Πρυτάνις, ὁ; *vide Ind. hiſtor. in* Prytanis.

Πρώην, nuper, 9, 31, 4. 9, 39, 2.

Πρωΐ, poſtridie mane, 5, 47, 7. 8, 26, 6.

Πρῶρα, ἡ; ποιεῖν ἐν πρώρᾳ τὰ σκάφη, proram navium dirigere adverſus naves hoſtiles, 16, 4, 12. *n. ex vulgata lectione, ubi nos* ἔμπρωρα *cum Bayſio edidimus.* αἱ πρῶραι τῶν ὀργάνων, 8, 8, 3. *An* πτέρναι?

Πρωτεῖον, τὸ; στασιάζειν περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων, 1, 24, 3. ἡ τῶν πρωτείων ἅμιλλα, 6, 47, 8. ἡ περὶ τῶν πρωτείων φιλοτιμία, 1, 64, 5. τὰ τῆς ἀνδραγαθίας πρωτεῖα, præcipua virtutis gloria, 2, 38, 3. τὸ πρωτεῖον ἐκφέρεσθαι τῶν ἀγώνων, 18, 11, 4. φέρεσθαι, 18, 14, 3.

πρῶτον *adverb. paſſim uſurpatum, ubi exſpectaſſes adjectivum* πρῶτος; *v. c.* τότε πρῶτον συνεὶς τὴν πρᾶξιν, tunc primus fraudem intellexit, 1, 43, 2.

Πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, *Fr. gr.* 115. κακοπαθείας,

παθείας, recens ad labores bellicos, 1, 61, 4.

Πρωτοπορεία, ἡ, primum agmen, 1, 76, 5. 2, 34, 13. 3, 53, 1 & 7. 3, 79, 1.

Πρῶτος, 1) primus; τοῖς πρώτοις ἐπιφερομένοις, 10, 49, 8. τοὺς πρώτους ἀκούσαντας, 12, 3, 7. (*quod ſolicitari a nobis non debebat.*) τοῖς πρώτοις ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβᾶσι, 10, 11, 6. *n. ex Vrſini & Caſaub. emend. pro* πρώτως, *quod dabant mssti.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, πρώτων λεγομένων, *ex plerorumque & meliorum codd. conſenſu, quos ſequi debebamus*, 10, 47, 4. *n. pro vulgato* πρῶτον. 2) princeps præcipuus; οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἄνδρες, principes viri civitatis, 1, 31, 5. 2, 39, 2. 22, 22, 4. οἱ πρ. ἀνδρ. ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος 3, 8, 3. πρῶτοι φίλοι τοῦ βασιλέως, 24, 1, 5. 29, 2, 3. 1, 44, 1. *n.* τὴν πρώτην πίστιν λαμβάνειν, 11, 10, 2. 3) proximus; παραγενόμενοι εἰς τὴν πρώτην ἀγορὰν, ad proximum concilium venerunt, 28, 7, 3. *n.* 4) τὸν πρῶτον χρόνον, ſuperiore tempore, 1, 66, 7. *n. ſea* πρὸ τοῦ *videtur legendum.*

Πρωτοστάτης, ὁ, qui in primo aciei ordine ſtat, 18, 12, 5 & 7. 18, 13, 3 & 9 *ſq.*

Πρώτως; τοῖς πρώτως ἀναβᾶσι, *mss.* 10, 11, 6. *n. pro* πρώτοις; *vide* πρῶτος, & *cf.* πρῶτον.

Πταίειν, labi, male rem gerere, vinci, cladem pati; *opp.* κατορθοῦν, 11, 14, 4. πταίειν τῇ μάχῃ, 17, 14, 13. περὶ τὴν μάχην, 2, 39, 8. κατὰ θάλατταν καὶ κατὰ γῆν, 1, 31, 1. τοῖς πράγμασι, 1, 10, 1. τοῖς ὅλοις, omnia perdere, 3, 48, 4. 5, 46, 5. 6, 51, 8. ὁλοσχερῶς, ingenti clade adfici, 2, 51, 3. πταίειν τῇ πατρίδι, patria excidere, 1, 12, 7. 2, 61, 9. ὑπό τινος, patria pelli ab aliquo, 5, 93, 2. οὐ διδοὺς ἔλεον τοῖς πταίουσι, adflictis, miſeris, 1, 35, 3. πόλις ἐπταικυῖα, adflicta, gravi caſu oppreſſa, 30, 18, 4. — „*uſitatius* πεπτωκυῖα, *ſed & hoc rectum.*“ *Ern.* πταίειν ἐκ τύχης, fortunæ caſu labi, opprimi, 2, 7, 3.

μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, *proverb.* 31, 19, 5. 31, 20, 1.

πταίσαντος τοῦ κυβερνήτου, 10, 33, 5. *n. ubi* πεσόντος *videtur corrigendum.* κἄν ποτε πέσῃ τὰ ὅλα, 10, 33, 4. *n. an* πταίσῃ.

Πτέρινος στέφανος, corona alata, pennata, criſta *galeæ*, 6, 23, 12.

Πτερὶς, ἡ, locus filicibus obſitus, 3, 71, 4. *n.* *Nos ex aliis codd.* πτέρεις *edidimus*, filices.

Πτέρνα, ἡ, τῆς μηχανῆς, pars poſtica machinæ, cauda mamachinæ, 8, 8, 2. *cf. vs.* 3. *n.*

Πτερὸν, τὸ, penna, 6, 23, 12.

Πτεροῦν τὴν ναῦν, 1, 46, 11. ναῦς ἐπτερωκυῖα, 1, 46, 9. *n.*

Πτερύγιον, τὸ; τὰ πτερύγια, alæ, pinnæ teli, pinnulæ, 27, 9, 4.

Πτίλον, τὸ, pluma, 22, 11, 15. τὰ πτίλα, 22, 11, 18 *ſqq.*

Πτοεῖν, terrere; πτοῆσαι διχσύρας τὴν σύνοδον, *lege* πτοήσας διχσῦραι, 10, 42, 4. *n.* πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, territus, conſternatus, 31, 19, 4. ἐπτοημένος καὶ πλήρης ἀγωνίας, *opp.* περιχαρὴς, 8, 21, 2.

Πτοία, ἡ, pavor, conſternatio, 1, 39, 14. 1, 68, 6. 4, 58, 8. 35, 4, 3.

Πτόρθος, ὁ, ἁπαλὸς, tenellus ſurculus arboris, 7, 1, 3.

Πτύσμα, τὸ, ſputum, 8, 14, 5.

Πτῶμα, τὸ, cadaver, 15, 14, 2. *ſic* πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων γενομένων, facta cæde, 33, 12, 7. ruina muri; ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, 16, 31, 8. 16, 33, 1 & 3. βιάζεσθαι διὰ τοῦ πτώματος, 5, 4, 9 *ſq.* 10, 31, 13. ἡ ἀνακάθαρσις τοῦ πτωμ. purgatio ruderum, 5, 100, 6.

Πτῶσις, ἡ, τοῦ Φαέθοντος, 2, 16, 13.

Πυγμὴ, ἡ, pugillatus; ἀπογράφεσθαι πυγμὴν, 40, 6, 7 *ſq.* *n.* ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον, manus ſuſtulit ut fit in pugilatu, ex pugilum præceptis, 30, 13, 10.

Πύελος, ἡ. *In balneis ſunt* κοιναὶ μάκτραι, καὶ πύελοι ταύταις παρακείμεναι, labra, 30, 20, 3. *n.*

Πυθμὴν, ὁ, fundus *dolii*, 22, 11, 15. fundus *ferri cavi haſtæ præfixi*, 6, 23, 11.

Πυκνὸς, *in acie*, denſus; πυκνοτέρας ἢ πρόσθεν τὰς σημαίας καθιστάνων, 3, 113, 3.

Πυκνοῦν, denſare ordines *in acie;* πυκνοῦν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, 18, 7, 8.

Πύκνωσις, ἡ, τῶν σαρισσῶν, 18, 13, 3. πυκν. ἐναγώνιος, 18, 12, 2. κατ' ἐπιστάτην καὶ κατὰ παραστάτην, *ibid. vs.* 5.

Πύκτης, ὁ, pugil, 1, 57, 1.

Πύλη, ἡ, porta; *plerumque in plur. ſed peræque in ſing. Vide* 7, 18, 4. *coll. cum cap.* 17, 6. apertura *facta in vallo ab oppugnatoribus*, 18, 1, 11. *Adde* πυλών.

Πυλὶς, ἡ, portula, *i. q.* ῥινοπύλη, *un guichet*, 8, 31, 8.

Πυλὼν, ὁ, totum ædificium in quo ſunt αἱ πύλαι, turris per quam aditus ad urbem patet & clauditur, 2, 9, 3. *n.* οἱ πολέμαρχοι κλείουσι τὰς πύλας, καὶ ποιοῦνται τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων, 4, 18, 2. *Adde* 4, 57, 3 & 8 & 11. 8, 30, 11. 8, 27, 7 *ſqq. n. ubi* ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας *intelligi poteſt* turris quæ eſt poſt portam, *nempe poſt portam exteriorem.*

Πυνθάνεσθαι; πεπυσμένοι τὰ γεγονότα, 4, 73, 1. ἵνα πύθηται περὶ τούτου τὰς ἀληθείας, 23, 14, 2. *n. ubi pluralis* ἀληθείας *non male habet; cf.* 10, 40, 5.

Πῦρ, τὸ, ᾗ ποτ' ἂν τύχῃ, λαμβάνει νομὴν, &c. 11, 5, 4 *ſq.* πῦρ ἐνιέναι, *vide* ἐνιέναι. ἐμβάλλειν, 5, 8, 9. &c. τῷ πυρὶ διαφθείρειν, 32, 25, 12. ἡ

ἐκ πυρὸς βάσανος, 22, 3, 7. *Fr. gr.* 32. *τὴν ἐκ πυρὸς παρέχεσθαι χάριν*, certum amoris pignus dare, 40, 8, 6. *ἐλθὼν εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ*, 33, 9, 3.

τὰ πυρὰ, ignes in caſtris accenſi, 2, 26, 2 & 4. *τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης συντάξας τὰ πυρὰ καίειν*, 3, 50, 9. *καταλιπὼν τὰ πυρὰ καιόμενα*, 9, 5, 7. *Sic* 2, 25, 7. *n. ſcribendum*, *τῆς νυκτὸς ἐπιγενομένης πυρὰ ἀνακαύσαντες*, *pro πῦρ ἀνακαυσ.*

Πυργομαχεῖν; *οἱ πυργομαχοῦντες*, qui de turri pugnant *elephanto impoſita*, 5, 84, 2.

Πύργος, ὁ, caſtellum *quodlibet*, 4, 64, 11. 26, 4, 1. *πύργος ξύλινος Philippi in oppugnatione urbis*, 5, 99, 9. *πύργοι προκείμενοι τῶν στοῶν*, 1, 48, 2.

Πυργοῦχοι, οἱ, tigna quibus turris ſuperſtructa eſt in navi, 16, 3, 12. *n.*

Πυρὴν, ὁ, nucleus, 12, 2, 4 *ſq.* 34, 10, 9.

Πύρινος *πόλεμος*, 35, 1, 1 & 6. *n. conf.* 11, 5, 4 *ſq.*

Πυρὸς, ὁ; *οἱ πυροὶ*, triticum, 2, 15, 1. *δοὺς ἑκάστῳ μέδιμνον πυρῶν*, 5, 73, 6. *ubi temere vulgo πυροῦ edebatur.*

Πυρπολεῖν *τὴν χώραν*, igne vaſtare, 3, 82, 10. *πόλιν*, 39, 2, 8.

Πυρσεία, ἡ, ſignificatio facibus ſublatis facta, ſignum igne ſublato datum, 10, 43, 1 *ſqq.* *συντηρεῖν τὰς πυρσείας*, 10, 44, 9. *ἀποδιδόναι ἀλλήλοις τὴν πυρσείαν*, 10, 45, 8.

Πυρσὸς, ὁ, fax, 8, 30, 10. *διασαφεῖν διὰ τῶν πυρσῶν*, 9, 42, 7. 9, 43, 4 & 6. *πυρσὸν ἆραι*, *ἀντᾶραι*, 10, 44, 10. *Fr. gr.* 76.

Πυρσουρίδες, αἱ, *Fr. hiſt.* 40. *quod tamen non videtur eſſe Polybianum.*

Πυρφόρος, ὁ, machina ignifera & ignivoma; navibus in pugna navali impoſita, 21, 5, 1.

Πωλικὸς; *κέρκος πωλικὴ*, (*ſic corrige pro πολικῇ*) cauda pulli equini, 34, 10, 9.

Πῶμα, τὸ, *σιδηροῦν*, ferreum operculum, 22, 11, 16.

Πῶς, *i. q. διατί*, cur, quare, 7, 3, 5.

P.

Ῥαβδοῦχος, ὁ, lictor, *conſulis Rom. Fr. gr.* 116. *regis Macedoniæ*, 5, 26, 10.

ἡ ῥαβδοῦχος; αἱ ῥαβδοῦχοι, fœminæ quæ Oenanthæ adparebant, Agathoclis matri, 15, 29, 13.

Ῥαβδοφόρος, ὁ, *ῥαβδοφόροι εἰς τριάκοντα*, lictores *conſulum in caſtris*, 10, 32, 2.

Ῥᾴδιος, facilis, expeditus; *Compar. ῥᾳδιέστερος*, 11, 1, 1. 16, 20, 4.

Ῥᾳδιουργία, ἡ, verſutia, nequitia, 12, 10, 5.

Ῥᾳδιουργὸς, ὁ, ſceleratus homo; *τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον*, 4, 29, 4.

Ῥᾳθυμεῖν; *abſol.* otioſum eſſe, otium agere, 1, 66, 11. 10, 20, 2. negligentius agere, ſecurum eſſe, 1, 74, 10. *ῥᾳθ. περί τινος*, non curare aliquid, ſecu-

ſecurum, non ſolicitum eſſe de re quadam, 2, 49, 9. 3, 44, 12. 15, 5, 2.

Ῥᾳθυμία; κατὰ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν, ubi otio frui & animum relaxare datur, 10, 19, 5.

Ῥᾴθυμος καὶ ὀλίγωρος, ſocors & negligens, 5, 34, 4.

Ῥᾳθύμως καὶ τεθαῤῥηκότως ἀναστρέφεσθαι vel διάγειν, remiſſius, negligentius, incautius agere, ſecurum eſſe, 1, 86, 5. 2, 5, 6. 14, 2, 8. ῥᾳθύμως ἔχειν περὶ τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις γυμνασίαν, negligentem eſſe, non curare, 4, 7, 6. ῥᾳθύμως τηρουμένη πόλις, 2, 55, 2. ῥᾳθυμότερον χρήσασθαι ταῖς φυλακαῖς, 1, 19, 12. &c.

Ῥαίνειν τὴν πλατείαν, adſpergere viam, 6, 33, 4. μύροις ῥαίνειν, 31, 3, 17.

Ῥαμφὴ, ἡ, culter, 10, 18, 6. n.

Ῥαπίζειν, virgis cædere, alapas infligere; τὰς σαμβύκας ῥαπιζομένας, 8, 8, 6.

Ῥᾳστώνη, ἡ, facilis rerum curſus, res ſecundæ, tranquillitas, ſecuritas, otium, ἐν ταῖς ἀπεριστάτοις ῥᾳστώναις, 6, 44, 8. ἀσφάλεια καὶ ῥᾳστώνη, 17, 14, 15. τὸ πλῆθος τῇ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ῥᾳστώνῃ δελεαζόμενον, 38, 3, 11.

Ῥαχία, ἡ, impetuoſa maris æſtuatio ad ſaxa adlidens undas; ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2. ſcopuli a litore in mare procurrentes, ſaxoſum promontorium, 3, 39, 4. n.

Ῥάχις, ἡ, dorſum montis; ἡ ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσα ῥάχις, 3, 101, 2. *Spatium inter Libanum & mare præcinctum eſt & e transverſo interceptum* ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, 5, 69, 1 & 4. ἐστρατοπέδευσε περὶ τὴν ῥάχιν *correxi* 3, 55, 6. *pro vulgato* τὴν ἀρχήν.

Ῥεῖθρον, τὸ, fluvius, *i. q.* ποταμὸς, 2, 32, 9. *coll. v.* 4 & 10. 3, 113, 6. *coll.* 3, 110, 8 *ſq. Sigillatim de* rivo *vel* fluvio minori; τὸ τυχὸν ῥεῖθρον, 3, 70, 1 & 4. 4, 41, 7.

Ῥεῖν; fluere, defluere; καρπὸς ῥεῖ, *fructus, nempe glans,* decidit *de arbore*, 12, 4, 14.

Ῥεῖν, dicere; τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον ῥηθέντα, ſenatusconſulta de quibus paulo ante diximus, 28, 3, 3.

Ῥεμβώδης, remiſſus; τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, 16, 39, 2.

Ῥέπειν, *in ſententiam aliquam ad partes quasdam* inclinare; ἔρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν, 29, 9, 9. ῥέποντες ἐπὶ τὴν διάλυσιν, 35, 3, 2. ῥέπειν ταῖς γνώμαις ἐπὶ τὸ ποιεῖν τι, 1, 31, 5. ἔρεπον ταῖς γνώμαις ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους, 33, 15, 2.

Ῥεῦμα, τὸ, fluentum; aqua quæ volvitur fluvio; ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος, 1, 75, 5. ἐπιγενομένης τῆς τοῦ Τρεβίου ποταμοῦ διαβάσεως, καὶ προσαναβεβηκότος τοῦ ῥεύματος, (*ſcil.* αὐτοῦ,) 3, 72, 4. n. *ubi tamen plerique & vetuſtiſſimi*

 omnes

omnes codices τῷ ῥεύματι *præferunt*. curſus fluvii; ποταμὸς ἐκκλίνας τῷ ῥεύματι, 2, 16, 7. μεγίστῳ καὶ καλλίστῳ ῥεύματι Φέρεται, 2, 16, 9. vis & impetus fluminis, ἐκλύεται τὰ ῥεύματα (τῶν ποταμῶν,) 4, 41, 4 *ſq.* flumen, fluvius; ἡ βία τῶν ἐμπιπτόντων ῥευμάτων, 4, 41, 7. *adde* 3, 46, 3 & 9.

Ῥῆγμα, τὸ, foramen, apertura; ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις, 13, 6, 8.

Ῥῆμα, τὸ; πᾶν ῥῆμα καὶ πᾶσαν Φωνὴν ἀκούειν, omnibus conviciis peti, 12, 8, 5. μὴ τοῖς ῥήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, *ſic ex Caſaub. emend. editum* 9, 40, 3. *n. pro corrupto* πράγμασι, *quod erat in libris, quod in* γράμμασι *erat mutandum.*

Ῥητίνη, ἡ, reſina, 5, 89, 9.

Ῥητὸς; ῥητὴ ἀπόκρισις, diſertum reſponſum, 32, 22, 7. ῥητόν τι πρόστιμον, definita aliqua mulcta, 35, 2, 15.

Ῥήτωρ, ὁ, 28, 16, 6.

Ῥητῶς, diſertis verbis, 2, 23, 5.

Ῥίζα, ἡ, τοῦ λόφου, 2, 66, 10.

Ῥινοπύλη, ἡ, portula ad majorem portam, qua noctu intromittuntur aut exeunt quibus licet, *un guichet*, 8, 27, 8. 8, 31, 5 & 8. (*i. q.* πυλὶς, *ibid.*) 8, 32, 6. portula ſemota & ſecreta, 15, 31, 10.

Ῥίπτειν; ῥίψας λόγον οὐδαμῶς ἁρμόζοντα αὐτῷ, 4, 20, 5. καταλαβὼν ἐῤῥιμμένους καὶ μεθύοντας πάντας, humi ſtratos, 5, 48, 2.

Ῥιπτεῖν, *ultima circumflexa, i. q.* ῥίπτειν; ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς εἰς τὸν ποταμὸν, 5, 48, 4. τὸ ῥιπτούμενον, 1, 47, 4. 1, 48, 8. ἐῤῥίπτουν, 8, 9, 4. ῥιπτεῖσθαι, 8, 9, 4.

Ῥιψολογεῖν, τὰ τοιαῦτα, 12, 9, 5. 32, 6, 9.

Ῥοπὴ, ἡ, inclinatio animorum ad partes aliquas; ἐγένετο ὁλοσχερὴς ῥοπὴ καὶ μετάπτωσις, 27, 1, 9. acceſſio ad partes aliquas; τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ ῥοπῇ, 6, 10, 10. τῆς Ἰλλυριῶν ἐπιλαβόμενοι ῥοπῆς καὶ βοηθείας, 9, 38, 8. momentum & quaſi pondus accedens, quod in alterutram partem inclinare facit lancem; εἰς ἑκατέρα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνει ὁ πόλεμος, modo huc, modo illuc inclinat belli fortuna, 1, 20, 7. τοιαύτην ἐπίδοσιν καὶ ῥοπὴν ποιήσας τοῖς Καρχηδονίων πράγμασι, 1, 36, 2. τοῦτο πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν, 6, 52, 9. πρὸς τὸ νικᾶν, *Fr. gr.* 91. ῥοπῆς ταύτης προσγενομένης, cum hoc momentum acceſſerit, 29, 3, 5. αἱ πολεμικαὶ πράξεις ἐν μικρῷ τὸ διαφέρον ἔχουσι τῆς ἐφ᾽ ἑκάτερα ῥοπῆς τῶν ἐκβαινόντων, 10, 17, 10. ῥοπὴν διδόναι τῇ πατρίδι, *de hiſtorico*, nimium tribuere patriæ, nimium in patriam favorem prodere in narrando, 16, 14, 6. τοιαύτην τοῖς βασιλεῦσι ῥοπὴν ἔχει καὶ πρὸς ἀτυχίαν, καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς ἀρχῆς ἡ τῶν φίλων ἐκλογὴ, 7, 14, 6. Ἄτταλος εἶχε βραχεῖαν τότε ῥοπὴν,

ῥοπὴν, non magnum tunc habebat momentum, non multum poterat, 4, 48, 2. *πολλὰς ἔσχηκε ῥοπὰς πρὸς τὸν πραγματικὸν τρόπον*, multis fuit præſidiis ad res gerendas inſtructus, 12, 15, 8.

Ῥοῦς, ὁ, flumen, curſus fluminis; *ἡ τοῦ ῥοῦ βία*, 1, 47, 4. 16, 29, 14. *κατὰ ῥοῦν ποιεῖσθαι τὴν πορείαν*, ſecundo flumine, ſecunda fluminis ripa progredi, 3, 66, 8. *ἀφιᾶσι* (*ſcil. τὰς ναῦς*) *κατὰ ῥοῦν*, vi fluminis permittunt naves, 4, 44, 4. *n.*

Ῥυθμὸς, ὁ; *αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδ.* 4, 20, 6.

Ῥῦμα, τὸ, funis ad remulcum trahendum, 1, 26, 14. 1, 28, 2. 3, 46, 5 & 8.

Ῥύμη, ἡ; *αἱ ῥύμαι*, viæ *in caſtris*, 6, 29, 1 *ſqq.*

Ῥυμοτομία, ἡ, viarum directio, 6, 31, 10.

Ῥυμουλκεῖν *τὰς ναῦς*, fune (remulco) trahere, 1, 27, 9. 1, 28, 2. 3, 46, 5.

Ῥυπᾷν; *ῥυπῶντες*, ſqualidi, ſordido habitu, *nempe ſervili, quod mox adjicitur*, 14, 1, 13.

Ῥυπαρὸς, ſqualidus, ſordidus, vilis; *ῥυπαρὸν ἄρτον ἐσθίειν*, 37, 3, 12.

Ῥύπος, ὁ, ſqualor, 32, 7, 8.

Ῥύσια, τὰ, vindiciæ, jus res repetendi per vim; *ῥύσια ᾐτοῦντο τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων*, 32, 17, 1 & 4. *τὰ ῥύσια ἀποδοῦναι τοῖς αἰτουμένοις κατά τινος*, jus illud dare, 23, 2, 13. *ῥύσια κατήγγειλαν τοῖς Ῥοδίοις*, proſcribebant Rhodios cum ſuis bonis, lege lata facultatem dabant civibus ſuis res Rhodiorum quoquo modo poſſent in poteſtatem ſuam redigendi, 4, 53, 2. *n. ſed id videtur poſſcere κατὰ τῶν Ῥοδίων; dativus vero videtur indicare*, Rhodiis eos denunciaſſe, ſe hoc facturos, *niſi promte ſatisfacerent.*

Ῥύσις, ἡ, curſus fluvii; *ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν*, 2, 16, 6. *ῥύσις ἁπλῆ*, 2, 16, 11. (*cui opponitur, σχίζεται εἰς δύο μέρη, ibid.*) 3, 42, 1. *αἱ ῥύσεις τῶν ποταμῶν*, 4, 41, 4. *ipſe* rivus, *vel* fluvius, 2, 16, 6. 3, 110, 9.

Ῥυτὸν, τὸ, poculi *genus*, 14, 11, 2.

Ῥωμαϊκὰ *στρατόπεδα*, legiones Romanæ, *nempe e civibus Romanis lectæ, diſtinguuntur a ſociis*, 3, 107, 12 & 15.

Ῥώμη, ἡ; *κατατεῖναι τὴν ῥώμην ὅλην εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς*, vires omnes intendere, 22, 17, 7. *n.*

Ῥωννύειν; *ἐῤῥωμένος*, bene valens, 11, 27, 8. *μανίας ἔργον, καὶ ταύτης ἐῤῥωμένης*, 27, 3, 8.

Ῥωπικὸς, vilis, exigui pretii, 24, 5, 5. — „*ῥωπικός ἐſt*, qui habet quidem ſpecioſa quædam & placentia, ſed in ſumma rei nihil valet, *ſimilis pictoribus rerum parvarum & variarum, quæ pictura gra-*

tum quidem aſpectum habent, ceterum nec artis magnæ, nec ingenii magni ſunt. Vide dicta in Clave Cic. in Græc. ῥωπογράφος." *E r n.*

Σ.

Σάγος, ὁ, ſagum, 2, 30, 1. 3, 63, 4. *οἱ εὐτελεῖς τῶν σάγων*, 2, 28, 7. *n.* (*ubi vulgo omnes σαγῶν dabant.*) *σάγοι πολυτελεῖς*, 3, 62, 5.

Σαίνειν τινὰ, blandiri alicui, adulari, blande tractare, *careſſer*, 16, 24, 6. — „*Vide Pierſon. Veriſim. p. 72. & collecta Wetſtenio ad I Theſſ.* 3, 3." *E r n.*

Σάκος, τὸ, clypeus; *μόλις αὐτῶν κρατοῦσι τῶν σαρκῶν ἐν ταῖς πορείαις, an σακῶν?* 18, 1, 3. *n.*

Σάλος, ὁ; *πολισμάτιον, ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον*, 1, 53, 10. — *Vertunt* ſtationem. *Sunt* loca profundæ aquæ, ubi ſtare naves poſſunt in ancoris." *E r n.*

Σάλπιγξ, ἡ; *αἱ σάλπιγγες καὶ αἱ βυκάναι ἀναβοῶσι*, 15, 12, 9. *συνηχοῦσι*, 2, 29, 6. *ἧκον ἀπὸ σάλπιγγος πανδημεὶ βοηθοῦντες*, 4, 13, 1. *σάλπιγξ paſtorum*, 12, 4, 2 *ſqq.*

Σαλπιγκτὴς, ὁ, 2, 29, 6. 14, 3, 5 *ſq. τόποι εὐεπίθετοι καὶ μόνον οὐ σαλπιγκτοῦ δεόμενοι*, 4, 19, 12. *n.*

Σαλπίζειν, 12, 4, 4.

Σαλπιστὴς, ὁ, *i. q. σαλπιγκτής*, 1, 45, 19. *n.*

Σαμβύκη, ἡ, 1) ſambuca, *inſtrumentum muſicum*, 8, 6, 11. 2) ſambuca, *machina oppugnatoria navi impoſita*, 8, 6, 2 *ſqq. n.* 3) ſambuciſtria, 8, 8, 6. *n. cf. σάμβυξ.*

Σάμβυξ, ἡ; 1) ſambuciſtria; *κιναίδους ἄγειν καὶ σάμβυκας*, 5, 37, 10. *n. Adde* 8, 8, 6. *n.* 2) ſambuca, 8, 6, 2. *n. conf. σαμβύκη.*

Σανίδωμα, τὸ, tabulatum, 1, 22, 6. *Scutum Romanum compactum eſt ἐκ διπλοῦ σανιδώματος*, 6, 23, 3.

Σανὶς, ἡ, tabula, aſſer; *σανίδες ἐπικάρσιαι*, 1, 22, 5. *τῶν καταστρωμάτων*, 1, 22, 9. *τῆς γεφύρας*, 2, 5, 5. 3, 66, 4. *κεντρωταὶ*; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Σαοῦν, ſervare. *Imperat. σάου, dorice σάω*, 4, 33, 3. *n.*

Σαρδόνιος; *σαρδόνιον ὑπομειδιάσας*, 17, 7, 6. *n.*

Σάρισσα, ἡ; *καταβάλλειν τὰς σαρίσσας, vide in καταβ. Adde μεταβάλλειν, & συμφράττειν. ὀρθὰς ἀνασχεῖν τὰς σαρίσσας*, 18, 9, 9. *Conf. Ind. hiſtor. in* Sariſſa.

Σαρισσοφόρος φάλαγξ, 12, 20, 2.

Σάρκινος, corpulentus, 39, 2, 7.

Σὰρξ, ἡ; *vide ſupra* in σάκος.

Σατραπεία, ἡ, 5, 54, 9. 5, 55, 1. *αἱ ἄνω σατραπεῖαι*, 3, 6, 10. 5, 41, 1. 5, 48, 12. 5, 54, 13. *Conf. Adn. ad* 5, 44, 8. & 5, 55, 2.

Σάττειν, ſtipare; *σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα*, 12, 2, 5. *φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι*, 1, 19, 13.

Σαυρωτὴρ, ὁ, cuſpis in imo haſtili, 6, 25, 6 & 9. 11, 18, 4.

Σαφὴς

Σαφής; Arati commentarii ſunt *ἀληθινοὶ καὶ σαφεῖς*, perſpicui, 2, 49, 4. (conf. *ἀσαφής*.) *Adde σαφῶς*.

Σαφήνεια, ἡ, perſpicuitas, 3, 36, 2.

Σαφῶς κατανοεῖν, perſpicue intelligere, 1, 12, 9. *πλειόνων δὲ καὶ σαφέστερον ἀεὶ προσαγγελλόντων*, *ſic correxi, pro vulgato σαφεστέρων*, 3, 61, 4. *n. γνοίη δ' ἄν τις σαφέστατα περὶ τούτων*, 6, 4, 11. *n. ubi σαφὲς σαφῶς præfert cod. Urb.*

Σέβεσθαι θεούς, 6, 4, 5. *ubi plures & probati aliás codices σέβειν dant.*

Σελίδιον, τὸ, pagella, 5, 33, 3. *n. ex lect. cod. Bav.*

Σελίς, ἡ, *gen. ίδος vel ῖδος*, pagina, 5, 33, 3. *n.*

Σεμνός; *de homine*; *ὁ σεμνὸς Ἀσδρούβας*, *per ironiam*, gravis ille, ſuperbus ille Aſdrubal, 39, 3, 1. *De factis & conſiliis*, gravis, honeſtus, laude dignus; *τὸ σεμνὸν καὶ θαυμάσιον τῆς προαιρέσεως*, 16, 33, 4. *χρηστὰ καὶ σεμνά*, 9, 36, 6. *καλὰ καὶ σεμνά*, 15, 7, 6. 15, 22, 1. *σεμνότατον τῶν ἡμετέρων ἔργον*, glorioſiſſimum opus, 22, 6, 10. *τὰ σεμνότατα καὶ κάλλιστα*, 10, 5, 9. *σεμνοτάτην καὶ βελτίστην διάληψιν ἔχειν περί τινος*, laude digniſſimum & optimum judicare aliquem, 2, 61, 8.

Σεμνότης, ἡ, *τῆς προθέσεως*, gravitas, honeſtas conſiliorum, 7, 14, 4.

Σεμνῶς; *κάλλιστα καὶ σεμνότατα προστῆναι τῆς βασιλείας*, 15, 31, 7.

Σεμνύνεσθαι, gloriari, 9, 35, 1. *ἐπὶ πράγματι*, 12, 13, 9. 15, 23, 5.

Σήκωμα, τὸ, pondus, libramentum: *μολύβδινον*, 8, 7, 9. 22, 10, 4. *τὸ κατό[illegible] σήκωμα τῆς προβολῆς*, libramentum in poſteriori parte ſariſſæ, pars poſtica ſariſſæ quæ ut libramentum reſpondet anteriori quæ prætenditur, 18, 12, 3. *οἱονεὶ σήκωμα προσλαμβάνειν*, (*i. q. ῥοπὴν, quod vide*;) acceſſionem *virium ſeu copiarum* accipere quæ momentum faciat, 18, 7, 5.

Σημαία, ἡ, (*perperam paſſim σημεία mss. & edd.*) 1) vexillum, ſignum militare, 6, 27, 2. 6, 41, 6. 2, 31, 5. *αἱ χρυσαῖ σημαῖαι αἱ ἀκίνητοι λεγόμεναι*, 2, 32, 6. 2) *i. q. σπεῖρα & τάγμα*, *ſcil.* manipulus, 6, 24, 5. *n.* 6, 28, 3. 6, 33, 8 *ſqq.* 1, 33, 9. *n.* 1, 34, 11. 18, 9, 2. *n.* *αἱ σημαῖαι diſtinguuntur a τοῖς εὐζώνοις*, 1, 40, 10. *coll. vs.* 6. *Promiſcue de equitibus & peditibus*, *δέκα σημαῖαι Ῥωμαϊκαὶ ἱππέων καὶ πεζῶν*, 15, 4, 4. *Adde* 3, 105, 6. 3, 113, 3. *n.* 4, 64, 7. *n.* 14, 8, 5. *Conf. σπεῖρα.*

Σημαίνειν, *διὰ τῶν συνθημάτων*, imperium dare per ſigna, *in pugna navali*, 1, 50, 8. indicare *ſive verbis*, *ſive aliis ſignis*; *σημηνάντων τῶν σκοπῶν*, 1, 54, 2. (*coll.* 1, 53, 8.) 3, 96, 1. 10, 32, 4. *&c.* docere, nunciare, *ſicut latinum*

num ſignificare, 2, 27, 3. *de* ſignificatione *verborum*, 2, 22, 1. *ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ*, *ſcil. ἡ σάλπιγξ vel ἡ βυκάνη*, (*cf. σάλπιγξ*) 6, 40, 2 *ſq. σημαίνειν πολεμικὸν*, canere claſſicum, 3, 96, 2.

Σημαίνεσθαι, deſignare, ſeligere; *σημηνάμενος τοὺς εὐρωστοτάτους*, 3, 71, 7.

Σημαιοφόρος, ὁ, ſignifer, 6, 24, 6. *n. ubi nonnulli codd. σημαιαφόρος, minus recte.*

Σημεία, ἡ, *mendoſa ſcriptura pro σημαία, quod vide.*

Σημεῖον, τὸ; 1) ſignum, argumentum; *σημεῖον δὲ τοῦτο μέγιστον, ὅτι &c. cujus rei* maximum argumentum hoc eſt, 3, 30, 2. *σημεῖον δὲ τοῦτο παρὰ μὲν Καρχηδονίοις &c.* 6, 56, 4. *n.* (*ubi invitis msstis τούτων ediderat Caſaub.*) *σημεῖον δὲ τούτου· ἐκ Καλχηδόνος γὰρ &c.* 4, 44, 3. *μέγιστον δὲ τούτου σημεῖον· ἅμα γὰρ τῷ &c.* 9, 33, 4. 2) ſignum, ſignificatio, indicium, adumbratio; *ἐὰν ὅλως γένηταί τι σημεῖον ὁμολογίας πρὸς Ἀντίοχον*, 21, 8, 8. *n. an* adumbratio, *vel* præliminaria *quæ dicere conſuevimus? quæ aliás eſt ὑποτύπωσις*, 22, 13, 6. 3) ſignum pro imperio datum, (*i. q. σύνθημα, conf. σημαίνειν*;) *ἀφ᾽ ἑνὸς σημείου καὶ παραγγέλματος ποιεῖσθαι τὴν προσβολὴν*, 5, 69, 8. 4) oſtentum; *σημείων καὶ τεράτων πᾶν ἱερὸν πλήρες ἦν*, 3, 112, 8. (*cf. σημειοῦσθαι.*) 5) punctum, terminus a quo, *ex uſu mathematicorum*, 6, 28, 2. 6) inſigne; *σκέπης ἅμα καὶ σημείου χάριν*, 6, 22, 3.

Σημειοῦν, ſignare, ſignis diſtinguere; *ταῦτα (τὰ διαστήματα) βεβημάτισται καὶ σεσημείωται κατὰ σταδίους ὀκτώ*, *de columnis miliaribus*, 3, 39, 8.

In Med. σημειοῦσθαι, σημειώσασθαι, 1) ſibi notare aliquid; *ἐσημειώσαντο τὸν τόπον*, 22, 11, 12. *Sic & in Præt. Paſſ. ἀκριβῶς σεσημειῶσθαι τὸν ἔκπλουν*, ſibi notaſſe, notatum habuiſſe, 1, 47, 1. 2) in omen vertere, pro oſtento ſiniſtro habere; *σημειωσάμενοι τὸ γεγονὸς*, 5, 78, 2.

Σηπεδὼν, ἡ, putredo. *αἱ σηπεδόνες*, vermes e putredine, 1, 81, 7.

Σίαλον, τὸ, ſaliva, pituita; *σίαλον ἀναπτύων κοχλίας*, 12, 13, 11.

Σιάλωμα, τὸ, circulus ferreus oram clypei amplectens, lamina ferrea oram clypei circum præcingens, 6, 23, 4. *n.* — „*Apud τοὺς ὁ. auro περισεσιαλωμένοι ſunt λίθοι, Exod.* 31." *Ern.*

Σιβύνιον, τὸ, ſpiculum ruſticum *vel* paſtoritium, haſtula, venabulum, 6, 23, 9.

Σιγχὰν, τὸ, 9, 13, 2 *ſqq.*

Σιδηροῦς; *σιδηρᾶ χεὶρ*, 8, 8, 2. *Adde σκύλαξ.*

Σίκλος, ὁ; *ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μέδιμνος) ἐστὶ δραχμῆς*, 34, 8, 7. *Apud Athenæum, qui iſtud Polybii fragm. nobis conſervavit, ſic vulgo*

vulgo diſtinguunt orationem: ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῆς, *vel* σίκλος (μέδιμνός ἐστι) δραχμῆς; *ſed manifeſte verbum* ἐστὶ *ad* δραχμῆς *eſt referendum. Ex hoc autem loco Caſaubonus (in Comment. ad Athenæum) intelligi putavit, vocabulum* σίκλος, *quod origine hebraicum eſt, non græcum, in Hiſpania fuiſſe in uſu, a Pœnis nempe in illas oras translatum: quæ mera ſunt figmenta, mendoſæ ſcripturæ ſuperſtructa.* Atticum medimnum ſive modium *h. l. intelligendum putavit idem Caſaubonus. Quidni* Siculum? *quo & aliâs Polybius in re ſimillima utitur; ut,* τεττάρων ὀβολῶν εἶναι τῶν πυρῶν τὸν Σικελικὸν μέδιμνον; τῶν δὲ κριθῶν δυοῖν, 2, 15, 2. ὥστε τὸν Σικελικὸν μέδιμνον πεντεκαίδεκα δραχμῶν ὑπάρχειν, 9, 44, 3. *Scripſerit igitur Athenæus,* ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικελὸς μέδιμνός ἐστι δραχμῆς; *(nam poterat pariter* Σικελὸς *&* Σικελικὸς *dicere;) Polybium non dubito* κριθῶν Σικελικὸς μέδιμνος *ſcripſiſſe.*

Σινδὼν, ἡ, linteum *ſublatum in pugnæ ſignum*, 2, 66, 10.

Σιτάριον, τὸ; σιτάρια βραχέα παντελῶς, paululum admodum frumenti, 16, 24, 5.

Σιταρκεῖα, *mendoſa vulgo ſcriptura, pro* σιταρχίαι, 1, 70, 3. *n.*

Σιταρχία, ἡ; *nonniſi in plurali apud Polybium quidem occurrit,* αἱ σιταρχίαι, frumentum militibus demenſum, ſtipendium, *ſive frumento ſive ære ſolvendum; vide Adnot. ad* 1, 66, 6. *ubi perperam* τὰς ἐπαρχίας, *pro* τὰς σιταρχίας, *dabant mssti.* τὰς σιταρχίας παρακομίζειν καὶ τὰς ἄλλας ἀγορὰς καὶ χορηγίας τῷ στρατοπέδῳ, 1, 52, 5. διαλύειν τὰς σιταρχίας τοῖς στρατιώταις, 5, 50, 2. ἀποδιδόναι τὰς σιταρχίας, 11, 28, 3. *i. q.* τὰ ὀψώνια, *ibid. vs.* 4. κομίζεσθαι τὰς σιταρχίας, 1, 70, 3. *n.* 11, 25, 10. *i. q.* ὀψώνια, 11, 25, 9. *Item* paratio, emtio annonæ; εἰσιόντες πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν, annonæ parandæ cauſſa, 5, 75, 1.

Σιτεύεσθαί τι, comedere, pro cibo uti, 12, 2, 5.

Σιτευτὸς βοῦς, bos ad comedendum aptus, *i. e.* ſaginatus, 39, 2, 7. *n.*

Σίτησις, ὁ, ciborum uſus; κατὰ τὴν σίτησιν λιτὸς, 11, 10, 3.

Σιτία, τὰ, cibi; τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῆσθαι, 8, 37, 1.

Σιτικὸς; σιτικὴ ἐξαγωγὴ, exportatio frumenti, 28, 14, 8.

Σιτοβόλιον, τὸ, horreum; βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι (τῇ πόλει) πρὸς τὴν παραχειμασίαν, 3, 100, 4. *n.*

Σιτόδεια, ἡ, καὶ σπάνις τῶν ἀναγκαίων, inopia frumenti, 1, 18, 10. 21, 4, 2. *cf. ib. vs.* 6.

Σιτολογεῖν, *abſol.* frumentari, 1, 17, 9 *ſq.* τὴν χώραν, frumentum ex agris convehere, 3, 101, 2.

Σιτο-

Σιτομετρεῖν τὴν δύναμιν, annonam metiri *i. e.* præbere exercitui, 4, 63, 10. 5, 80, 2. *Fr. hiſt.* 44. *σιτομετρήσας δαψιλῶς τὴν δυν.* 11, 34, 10. *σιτομετρήσας καὶ μισθοδοτήσας τὴν δυν.* 5, 2, 11. *σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν τριμήνου.* 15, 18, 6. *εἰς τριάκονθ' ἡμέρας dixit* 4, 63, 10. *Paſſiv. σιτομετροῦνται οἱ πεζοὶ*, frumentum accipiunt, 6, 39, 13.

Σῖτον, τὸ, cibus, annona; *τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν*, *Fr. hiſt.* 46. *n.*

Σιτοποιϊκὴ μηχάνησις, machina piſtoria, 1, 22, 7. *n.*

Σῖτος, ὁ, frumentum; *σίτου μυριάδα, intell. μεδίμνων*, 5, 1, 11. *n.* 5, 89, 7 *ſq.* 22, 26, 19. *n.*

Σιωπᾷν; *σιωπήσασθαι τὰ πλήθη*, ſilentium ſibi facere apud multitudinem, ſilentium imponere, 18, 29, 4.

Σιωπὴ, ἡ; *οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων τὸ κουφότατον ἥκιστα φέρειν δύνανται, λέγω δὲ τὴν σιωπήν*, 8, 38, 1.

Σκαιὸς, ineptus, ſtolidus; *τίς ἂν φανείη στρατηγὸς ἀλογιστότερος καὶ σκαιότερος ἡγεμὼν*, 3, 48, 1. *cf. vs.* 10. *σκαιότερον ἄνθρωπον*, 30, 14, 9. ſæviorem *interpretatus eſt Valeſius, cum ſatis fortaſſe fuiſſet* ſtolidiorem, *nec enim impedit quod præceſſit θηριωδέστερον. Confer tamen mox σκαιότης, ſed & deinde σκαιῶς.*

Σκαιότης, ἡ, ſcævum ingenium *vertit Caſaub. ἡ τῶν Δαλματέων ἀπείθεια καὶ σκαιότης*, 32, 19, 4. *Poſſis* ruditatem, feritatem *intelligere.*

Σκαίωμα, τὸ, *vid. σκάλωμα.*

Σκαιῶς, inepte, ſtolide, abſurde, importune, 7, 5, 6.

Σκαλμὸς, ὁ, *proprie*, paxillus quo firmatur aut ad quem religatur remus; *tum* remigum ordo, remigum verſus; *ὑπὸ τὸν θρανίτην σκαλμὸν*, ſub thranitarum (ſupremorum remigum) verſu, 16, 3, 4. *n.*

Σκάλωμα, τὸ, inciſuram *vertit Ern. cum Caſaub.* 5, 59, 9. *n. nos* obliquitatem, anfractum. *σκαιώμασι ibi dant codd. Vat. & Flor. pro σκαλώμασι.*

Σκᾶμμα, τὸ, foſſa, ſulcus ſtadii; *ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι*, ad ipſum ſtadii ſulcum ſtare, in limine certaminis ſtare, 40, 5, 5. *n.*

Σκάφη, ἡ, ſcapha *ad majorem navem pertinens*, 1, 23, 7.

Σκαφίδιον, τὸ, 34, 3, 2.

Σκάφος, τὸ, navigium, navis, *cujuslibet magnitudinis; v. c. σκάφη κατάφρακτα*, 16, 2, 10. *πεντηρικὰ, i. q. πεντήρεις*, 1, 20, 9 *ſq.* 3, 41, 2 *&c.*

Σκεδάζειν, *σκεδαννύειν; οἱ πολέμιοι ἐσκεδασμένοι κατὰ τῆς χώρας*, 1, 17, 10. 3, 76, 10. *Fr. gr.* 13.

Σκέλος, τὸ; *τὰ σκέλη συντρίψαι*, 1, 80, 13,

Σκεπάζειν, tegere, tutum præſtare; *τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέπαζον ταῖς τῶν θυρεῶν προβολαῖς*, 1, 22, 10. *τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπι-*

ἐπιφάνειαν σκεπάζοντες, Scipionem clypeis protegentes, 10, 13, 2. *Adde* 8, 6, 4. *Loricati equites ἐσκεπασμένοι τοῖς ὅπλοις*, 31, 3, 9.

Σκέπειν; *λιμὴν δυνάμενος σκέπειν ἀπὸ παντὸς ἀνέμου τοὺς ἐνορμοῦντας*, 16, 29, 13.

Σκέπη, ἡ, tutela, protectio; *ὑποστείλας ἑαυτὸν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην*, 1, 16, 10. *σκέπης χάριν*, ad tegendum, tutum præſtandum *caput*, 6, 22, 3. 15, 15, 8.

Σκευὴ, ἡ, ſupellectilia, 2, 6, 6.

Σκεῦος, τὸ, *de* miniſtro, *per contemtum; σκεῦος ὑπηρετικὸν*, 13, 5, 7. 15, 25, 2. *n.* *τὰ σκεύη τῶν νεῶν*, armamenta, inſtrumenta navium, 22, 26, 13. *An σκευῶν*, armorum, *legendum* 18, 1, 3. *pro σαρκῶν? vide Adnot.*

Σκευοφορικὸν, τὸ, *i. q. σκευοφόρον; τοῦ σκευοφορικοῦ διαφθαρέντος edd. ex Bav.* 3, 51, 6. *n. ſed ceteri codd. σκευοφόρου, quod aliás frequentat Polybius.*

Σκευοφόρον, τὸ, jumenta ſarcinas portantia, *ipſæ* ſarcinæ, impedimenta; *ἀφροντίστως εἶχε περὶ παντὸς τοῦ σκευοφόρου*, 3, 79, 2. *ἄγων πρῶτον μὲν τὴν φάλαγγα, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἱππεῖς, ἐπὶ πᾶσι τὸ σκευοφόρον*, 12, 19, 5. *Sic codex Vat. cum ſua familia dat τοῦ σκευοφόρου διαφθαρέντος*, 3, 51, 6. *pro vulgato σκευοφορικοῦ. Sic & in Plurali; τὰ σκευοφόρα καὶ τοὺς ἱππεῖς εἶχον ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ*, 3, 53, 1 & 7. *ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις*, 6, 40, 3.

Σκέψις, ἡ, deliberatio; *ἐποιοῦντο τὴν σκέψιν Κρητικὴν*, 8, 18, 5. *Conf. σκῆψις.*

Σκηνὴ, ἡ; habitatio, domus, hoſpitium; *παραγενόμενος ἐπὶ σκηνὴν*, domum, in hoſpitium ut venit *Demetrius, Romæ agens*, 31, 22, 2. *εἰς πᾶσαν αὐλὴν καὶ σκηνὴν ἐμπεπηδηκὼς*, 12, 9, 4. *de paraſito intellexit Valeſius.* Scena, theatrum; *τῆς τύχης ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν Ῥοδ. ἄγνοιαν*, 29, 7, 2.

Σκηνοποιΐα, ἡ, ratio ponendorum tentoriorum, 6, 28, 3.

Σκηπίων, & σκήπων, ὁ, ſceptrum, *regi dono miſſum a ſenatu Romano*, 32, 5, 3. *n.*

Σκήπτεσθαι, prætexere; *σκήψασθαι ἀσθένειαν*, 40, 6, 11. *ἐσκήπτετο τοῦ μὴ παραχρῆμα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις τὴν ἀχορηγησίαν*, 28, 8, 6.

Σκῆψις, ἡ, excuſatio, ſpecies, prætextus; *σκήψεις τινὰς πρὸς τὸν βασιλέα πορισάμενος*, 5, 2, 9. *ἐπεπόριστο σκῆψιν ὡς ἀῤῥωστῶν*, 8, 28, 1. *εἰσφερόμενος*, 5, 74, 9. 7, 13, 1. *σκῆψιν προβαλόμενοι ὡς &c.* 5, 56, 7. *οὐκ ἠπόρουν σκήψεων*, 3, 68, 9. *n.* (*ubi mendoſe vulgo omnes σκέψεων.*) *σκήψεις τινὰς λέγοντες*, 22, 22, 4.

Σκιὰ; *ποιεῖν σκιὰν*, 16, 12, 7.

Σκληρὸς ἀὴρ, inclemens aër, 4, 21, 5. (*conf. ibid. vs.* 1.) *τὸ τῶν βίων σκληρὸν*, 4, 21, 1.

Σκοπεῖσθαι; *οἱ ὀρθῶς σκοπούμενοι*,

μενοι, rem recte reputantes, 1, 8, 5. 2, 36, 7. *&c.* *τοῦτο σκοποῦνται*, hoc ſpectant, 12, 14, 3. *μὴ πικρῶς, ἀλλ' ἀνθρωπίνως σκοπεῖσθαι τὰ πράγματα*, 4, 14, 7.

Σκοπὴ, ἡ, ſpecula, 1, 56, 6.

Σκοπὸς, ὁ, 1) ſpeculator, explorator, 1, 53, 8. 1, 54, 2. 3, 96, 1. 10, 32, 4. 10, 49, 6. 2) ſcopus, meta, quo tendimus; *σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον*, 7, 8, 9. *πρὸς τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ σκοποὺς ἀπέβλεπον*, 5, 105, 5. *πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐποιεῖτο τὰς παρασκευὰς*, 15, 26, 6. *n. ex emend. Caſaub. pro περὶ τοῦτον, quod dabat cod. Vrb. & παρὰ τοῦτον cett. codd.*

Σκόροδον, τὸ, allium; *σκορόδων κεφαλαὶ*, 12, 6, 4 *ſq.*

Σκορπίδιον, τὸ, ſcorpiunculus, *teli bellici genus*, 8, 7, 6. *n.* — *„de quo interpp. Cæſaris & Lipſius adeundi."* *Ern.*

Σκοτίζειν; *ἐσκοτισμένος dant mssti* 12, 15, 10. *n. pro ἐπεσκοτισμένος.*

Σκοτοῦσθαι, vertigine corripi, 10, 13, 8.

Σκότωμα, vertigo capitis; *σκοτώματά τινα ἐπιπέπτωκε αὐτῷ*, 5, 56, 7.

Σκυβαλισμὸς, ὁ, rejectio ignominioſa, ignominia, 30, 17, 12.

Σκύλαξ *σιδηροῦς περὶ τὸν τράχηλον*, boia ferrea, collare ferreum, 20, 10, 8. *cf. κλοιός. σκύλαξ εὐγενὴς*, nobilis catulus, 32, 15, 7.

Σκυλεύειν *τοὺς νεκροὺς*, 1, 11, 15. 1, 34, 12. 6, 39, 3. *Sed & σκυλεύειν πόλεις*, ornamentis ſpoliare urbes, 9, 10, 10.

Σκύλον *vel σκῦλον*, τὸ; *σκύλα vel σκῦλα ſunt* manubiæ, ſpolia hoſti de corpore detracta & ſigna militaria capta, *diſtinguunturque a τῇ λείᾳ*, 2, 31, 3 & 6. 1, 78, 13. 2, 33, 9. 3, 87. 3. 6, 39, 10.

Σκυτικὸς; *ἡ Σκυτικὴ στοὰ προσαγορευομένη*, porticus quæ a cerdonibus *s.* coriariis nomen habet *in urbe Syracuſarum*, 8, 5, 2. *ſi vera lectio apud Heronem. Moneri hoc debebat in Adnot. ad h. l. & teneri debebat iſta ſcriptura.*

Σκύτινος *ὀχεὺς*, lorum coriaceum, 18, 1, 4.

Σκυτοῦν; *ἐσκυτωμέναι μάχαιραι*, corio inducti gladii, 10, 20, 3.

Σκώπτειν *τινὰ*, 32, 6, 5.

Σοβαρῶς *ἐπιέναι τοῖς ὑπεναντίοις*, gravi inceſſu, ſuperbo gradu, 3, 72, 13; 11, 1, 4. 15, 12, 7. 18, 6, 7.

Σοφίζεσθαι; *ὁ σοφισάμενος πρὸς τὸ λῦσαι τὸν ὅρκον*, qui fraudem adhibuerat ad ſolvendum ſe religione jurisjurandi, 6, 58, 12.

Σπαίρειν, palpitare, 15, 33, 5.

Σπανίζειν *φίλων*, 26, 3, 4. *opp. εὐπορεῖν.*

Σπάνιος *καὶ παράδοξος πονηρία*, 4, 16, 3.

Σπάνις, ἡ, *τῶν ἀναγκαίων*, 1, 18, 10. *τοῦ σίτου*, 21, 4, 6.

Σπεῖρα, *vel σπεῖρα*, ἡ, manipulus, *i. q. σημαία. Trigeſima pars legionis Romanæ vocatur τάγμα, σπεῖρα, & σημαία,*

μαία, 6, 24, 5 ſqq. n. Confer 3, 113, 3. 15, 9, 7. & 15, 13, 7. τρεῖς σπείρας· τοῦτο δὲ καλεῖται τὸ σύνταγμα τῶν πεζῶν παρὰ Ῥωμαίοις κοόρτις, manus militum tribus σπείραις conſtans Cohors vocatur apud Romanos, 11, 23, 1. n. τέτταρας κοόρτις, τοῦτο δ' ἐστὶ σπεῖρα, 11, 33, 1. n. ex conſtanti codicum ſcriptura; ſed quatuor poſteriora verba, ut ex gloſſa temere in contextum intruſa, recte delevit Caſaubonus. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας, viritim & manipulatim, 3, 115, 12.

αἱ σπεῖραι, manipuli, diſtinguuntur a τοῖς ἀκοντισταῖς, 2, 30, 6. & a τοῖς εὐζώνοις, 3, 110, 6. ſicut αἱ σημαῖαι, 1, 40, 10. coll. vs. 6. Nempe manipulorum nomen proprie non niſi ad gravem armaturam, ad haſtatos, principes & triarios pertinebat; levis armatura, jaculatores ſive velites extra manipulos eſſe cenſebantur, licet certa quadam ratione per manipulos omnes diſtributi; 6, 24, 3 ſq. n. Memorantur tamen velitum σπεῖραι, id eſt globi, 15, 9, 9. n. cf. Adn. ad 6, 24, 4.

Illyrii κατὰ σπείρας, manipulatim, catervatim, in acie ſtare pugnareque conſueverant, 2, 3, 2. n. 2, 66, 5. 2, 68, 3 & 8. 3, 19, 5. n. quas easdem σπείρας etiam τὰ στῖφη dicit, 2, 68, 4.

Pyrrhus, in bello cum Romanis, alternatim in acie poſuit σημαίαν, manipulum Italicum Romano more armatum, & σπεῖραν φαλαγγιτικὴν, manipulum in phalangis modum inſtructum, 18, 11, 10.

Σπειρηδὸν τάξας τοὺς πελταστὰς, manipulatim diviſos locavit, 5, 4, 9. τὴν φάλαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, per globos manipulatim, 11, 11, 6.

Σπένδεσθαι pacem & fœdus facere; abſol. σπεισάμενοι, 2, 32, 3. τὰ μὲν σπενδόμενοι, τὰ δ' εὐωχούμενοι τῆς λείας, 28, 26, 10. n. ex ſcriptura codicum fere omnium, quam ſic latine vertit Caſaub. quum partam prædam qua ſacris faciendis, qua conviciis agitandis abſumſiſſent. Nos ex uno vetuſtiſſimo cod. Urb. ἀποδόμενοι, pro σπενδόμενοι adoptavimus. Videndum tamen, ne recte σπένδεσθαι τὴν λείαν dicatur ex capta præda ſacrificia inſtituere publica.

Σπεύδειν, cum præpoſ. ὑπὲρ πράγματος, operam dare, ſerio incumbere in curam rei, 4, 51, 2. ubi opp. ἐκ παρέργου ποιεῖν. Cum Infin. σπεύδειν συμβαλεῖν ὡς τάχιστα, quam primum confligere cupere, 1, 32, 7. ἔσπευδον ἐγγίσαι τοῖς πολεμίοις, 1, 33, 1. ἐξῶσαι σπεύδοντες, repellere nitentes, 1, 45, 11. ubi præceſſit τηλικαύτην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν καὶ σπουδήν. ἔσπευσαν οἱ ὕπατοι τοῦ μὴ συγχωρηθῆναι τὴν εἰρήνην αὐτοῖς, laborarunt, operam dederunt conſules, effeceruntque ne pax illis

lis concederetur, 2, 34, 1, *ubi per ellipſin intelligi debet præpoſ.* ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχ. *Eadem notione, compoſitum verbum* διέσπευσαν μεῖναι τὸν Πολύβιον ἐν τῇ Ῥώμῃ *reſtituendum ſcriptori noſtro videtur* 32, 9, 5. *pro corrupto* διέπεσαν. οὐκ ὀκνητέον κοινωνεῖν τούτοις πραγμάτων, σπευστέον δὲ μᾶλλον, 4, 30, 5.

Σπιθαμαῖος, 34, 10, 9.

Σπιθαμιαῖος, 6, 22, 4. 6, 23, 14.

Σπιλὰς, ἡ, ſcopulus *in mari;* πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη, 1, 37, 2.

Σπιλώδης λόφος, ſaxoſus collis, 10, 10, 7.

Σπινθὴρ, ὁ, ſcintilla; ἐκ τούτου τοῦ σπινθῆρος ὁ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐξεκαύθη πόλεμος, 18, 22, 2.

Σπονδὴ, ἡ; σπονδαὶ ἐνιαύσιοι, induciæ in annum datæ, 5, 87, 4 & 8.

Σποράδην, ſparſim, ἐπικείμενοι τοῖς πολεμίοις, 1, 76, 7. ἀποχωρεῖν σποράδην, 3, 72, 10. 8, 16, 8. ἀτάκτως καὶ σποράδην, 8, 32, 9. &c.

Σποράς, ſparſus; ἐτράπησαν σποράδες, 3, 65, 11. 3, 117, 2. σποράδες πράξεις, res ſparſæ, *i. e.* res geſtæ quæ nihil inter ſe conjunctionis habent nec locis, nec conſiliis, 1, 3, 3. *quibus opponitur* σωματοειδὴς ἱστορία, *ibid. vs.* 4.

Σπουδαῖος; σπουδαῖοι λόγοι, honeſta & gravis oratio, 33, 15, 4. ἐθισμοὶ καὶ νόμοι, 6, 47, 3. ἄνδρες σπουδαῖοι, πολιτεῖαι σπουδαῖαι, *ibid.* καλὰ καὶ σπουδαῖα ἔργα, 6, 26, 12. 2, 61, 3.

μίαν (ἐν) τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν, & ne hanc quidem præcipui alicujus momenti, & ne hanc quidem admodum illuſtrem, 12, 23, 6.

Σπουδὴ, ἡ; σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τι, operam dare, 1, 46, 2. 2, 17, 12. 2, 37, 9. &c. ποιεῖσθαι τὴν σπουδὴν, feſtinare; καθ᾽ ὃν καιρὸν ἐκ τῶν ἐν Ἠπείρῳ στενῶν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν, celeri fuga ſe recepit, 17, 3, 9. *ad quem locum de re ipſa conf.* 18, 6, 4.

Σταδιαῖος; σταδιαῖον βάθος, 34, 11, 14.

Σταδιεὺς, ὁ, ſtadiodromus, 40, 1, 1.

Στάδιον, τὸ, 1) ſtadium in quo celebrabantur ludi Iſthmici, 18, 29, 4 & 8 *ſq.* 2) *menſura itineris, perinde* τὸ στάδιον, τὰ στάδια, *ut* 3, 17, 2. 3, 42, 7. &c. & ὁ στάδιος, οἱ στάδιοι, 2, 14, 9 *ſq.* 2, 16, 4 & 10. 3, 39, 3 *ſqq.* 5, 24, 3. 5, 59, 1. 5, 99, 3. &c. ἐν ἓξ σταδίοις, 1, 39, 12. *n. ubi in Adn. aliæ ſimiles locutiones adferuntur; conf. ἐν. Octo ſtadia conficiunt Miliare Romanum; vide* 3, 39, 8. *& ibi Adnot. Stadii ſpatium quot capiat equites, vide* 12, 18, 4. *quot pedites,* 12, 19, 7 *ſqq. & cap.* 20 *ſeq. Adde Ind. hiſtor. in* Stadium.

Σταθμὸς, ὁ, libra & pondus; στα-

σταθμοῖς καὶ μέτροις χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς, 2, 37, 10.

Στασιάζειν; ἐστασίασαν πρὸς τοὺς ἄλλους, 4, 53, 5. *an πρὸς ἀλλήλους? ſicut* 6, 44, 5. *& paſſim alibi.* στασιάσαντες περὶ τὴν τῶν εἰλημμένων πλεονεξίαν, 2, 19, 3.

Στάσιμος, ſtabilis, quietus, tranquillus; *natura maris per ſe, niſi ventis agitatur, eſt* ἀβλαβὴς καὶ στάσιμος, 11, 29, 10. firmus, non tremulus, *de haſta*, 6, 25, 9. τὸ στάσιμον τῆς ἵππου, quidquid firmum & ſtabile erat in equitatu *Hannibalis*, equitatus gravis armaturæ, *a quo diſtinguuntur Numidæ equites*, 3, 65, 6.

De homine, *vir* conſtans, firmi & conſtantis ingenii; Φρόνιμος καὶ στάσιμος ἄνθρωπος, 27, 13, 10. ἡγεμονικοὶ καὶ στάσιμοι καὶ βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς, *quibus opponuntur* θρασεῖς καὶ Φιλοκίνδυνοι, 6, 24, 9. *Sic* βαθύτερος τῇ Φύσει, καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος, 21, 5, 5. οἱ μαχιμώτατοι καὶ στασιμώτατοι τῶν ἀνδρῶν, pugnaciſſimi & firmiſſimi, *vel* maxime ſtabiles, *&* quibus maxime confidere poterat, 15, 16, 4.

τὸ στάσιμον, conſtantia; ἐν τοῖς διαβουλίοις, 6, 58, 13. στάσιμον ἔχουσί τι καὶ Φιλελεύθερον, 4, 30, 5. *Sed* ἔλκειν τὸ τῆς πράξεως στάσιμον, *eſt*, tantum momenti, tantum ponderis, tantum virium habere, quantum deſiderat gravitas rei; incepto tanti ponderis parem eſſe, 8, 21, 2. *n.*

Στάσις, ἡ; 1) firmitas; στάσιν *non habuerant olim ſcuta equitum Roman.* 6, 25, 7. μονὴν καὶ στάσιν ἔχειν, 4, 41, 4 *ſq.* στάσις τῶν κλιμάκων, firma adplicatio, 5, 60, 7.

2) ſtatus, ſtatio; κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν ἔμενεν, eodem ſtatu, eodem loco, quo ſteterant, manebant, 2, 68, 7. τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες τοῖς προειρημένοις, contrariam prioribus ſtationem *in acie* obtinebant, *nempe ut in contrariam partem ſpectarent*, 2, 28, 4. *Vnde ad* animi ſtatum *translatum nomen, ſignificat* modum rationemque qua quis ἵσταται, propoſitum, inſtitutum quod quis tenet; (*conf.* ἵστασθαι.) *Sic* προδιειληΦότες ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, ſecundum inſtitutum prius initum, ſecundum rationem quam initio ſecum conſtituerant, 16, 34, 11. *n. ubi nil opus erat vulgatam lectionem ſolicitare; non magis quam* 10, 33, 6. *ubi* μειρακιώδης στάσις, *eſt* juvenile inſtitutum, juvenilis animi ſtatus *vel* habitus. *Eodem modo philoſophi utuntur hoc vocabulo; ſic certe apud Epictet. Enchir. c. 48. eſt* ἰδιώτου στάσις καὶ χαρακτήρ, *ubi vide quæ docte, ut ſolet, adnotavit Heynius.*

3) ἀνέμου στάσις, venti conſtitutio, ſtatio, poſitio, venti directio, *ſic fere dici ſolet*,

ut paulo ante ad num. 2. *vidimus* τὴν ἐναντίαν στάσιν ἔχοντες. γίγνεταί τις ἀνέμου στάσις, 1, 48, 2. *ubi vide Adn.* τῶν ἐτησίων ἤδη στάσιν ἐχόντων, 5, 5, 3. *i. q.* ἐπεχόντων, *ibid. vs.* 6. οἱ ἐπιχώριοι τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις κάλλιστα γιγνώσκουσι, 9, 25, 3. κατά τινας ἀνέμου στάσεις, certis flantibus ventis, certis ventorum directionibus, 1, 75, 8.

4) στάσις, ſeditio, turbæ, contentiones; ἐμφύλιος στάσις καὶ ταραχὴ, 1, 71, 7. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 9. ἡ ἐν ἀλλήλοις διαφορὰ καὶ στάσις, 6, 44, 6. *&c.*

Στασιώδης καὶ καχέκτης, ſeditioſus, turbulentus, 1, 68, 10. πᾶν τὸ κινητικὸν καὶ στασιῶδες τῆς δυνάμεως, 1, 9, 6.

Σταυροῦν, *i. q.* ἀνασταυροῦν, 1, 86, 4.

Στέγειν, 1) tegere, occultare; στέγειν τὸ κριθὲν, tegere conſilia, 4, 8, 2. οὐκ ἔστεξε τὸν λόγον, non tacuit rem, non continuit ſermonem, 8, 14, 5. 2) ſuſtinere, τὴν ἐπιφορὰν τῶν βαρβάρων, 3, 53, 2. τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον, 18, 8, 4.

Στεγνότης, ἡ, taciturnitas; τὴν στεγνότητα τοῦ συνεδρίου *ſuſpicatus erat Reisk. pro* στυγνοτ. 3, 20, 3.

Στέγος, τὸ, tectum, *ex lect. vulg.* 5, 76, 4. *ubi* τέγος *ſcripſi cum Vat. & Flor.*

Στελγὶς χρυσῆ, tænia *vel* faſcia aurea ad capitis ornamentum, 26, 7, 10. *n.*

Στέλλεσθαι, 1) τὴν πορείαν, parare iter *vel* expeditionem; ἐξ Ἰβηρίας τὴν εἰς Ἰταλίαν πορείαν ἐπενόει στέλλεσθαι μετὰ τῶν δυνάμεων, 9, 24, 4. 2) tegere, occultare, celare; τὸ συμβεβηκὸς, 3, 85, 7. τὸ χρυσίον, *Fr. gr.* 117. ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονὸς, *Fr. hiſt.* 39. 3) contrahere, cohibere, comprimere; *abſolute, intelligendo* τὰ ἱστία, vela contrahere, 6, 44, 6. (*nec enim commode videtur h. l. verbum* στέλλεσθαι *ad accuſativum* κάλους *referri qui præceſſit.*) οὐ δυναμένων τὴν ἐκ τῆς συνηθείας καταξίωσιν στέλλεσθαι, cum non poſſent continere, cohibere conſuetam reverentiam, 8, 22, 4.

Στέμμα, τὸ, μετὰ στεμμάτων, cum velamentis, 16, 33, 5.

Στενὸς; στενὴ ὑπόθεσις, tenue, breve, non latum argumentum, 7, 7, 6. *Compar.* στενώτερος, 34, 10, 2. *& Superl.* στενώτατος, 4, 43, 2 & 4. *n.* 5, 45, 10. *per* ω, *contra quam in hoc nomine præcipere ſolent grammatici.*

Στενοχωρία, ἡ, τῆς πόλεως, inopia & anguſtiæ rei pecuniariæ, 1, 67, 1.

Στέργειν τὸν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν βίον, 4, 73, 7.

Στερεῖν; τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, 24, 8, 10. εἰς τοῦτον ὑπερθέμενοι καιρὸν τὴν πίστιν τῆς στερηθείσης ἀποφάσεως, 7, 13, 5. *n.*

στέρεσθαι, *i. q.* στερεῖσθαι;

σθαι; προείλοντο στέρεσθαι χώρας, 2, 61, 10.

Στεῤῥοποιεῖσθαι τὴν οὐραγίαν, firmare extremum agmen, 5, 24, 10.

Στεφάνη, ἡ ἄνω στεφάνη τοῦ ὄρους, ſummum montis faſtigium, 1, 56, 4. (*i. q.* κορυφὴ ἐπίπεδος, 1, 55, 8.) ἡ τοῦ θεάτρου στεφάνη, area theatrum ambiens, 7, 16, 6. 7, 18, 3.

Στέφανος, ὁ; χρησοῦς στέφανος, *præmium ejus qui primus murum urbis oppugnatæ conſcendit*, 6, 39, 5. 10, 11, 8. *Translate*, δυσέφικτος στέφανος, corona, palma, gloria, quam haud facile eſt conſequi, 32, 11, 3. ὧ ποτ᾽ ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, 2, 2, 10. ἱερὸν ποιεῖσθαι τὸν στέφανον, hieram facere, 1, 58, 5. *n.* — „*i. e.* in certamine ambiguo & in neutram partem inclinato, pugnandi voluntatem abjicere, quamquam invitum.“ *Ern.*

Eſt etiam στέφανος, corona vel pecuniæ ſumma, loco coronæ, honoris & officii cauſſa oblata victoribus & rerum dominis; *vide Adn. ad* 22, 17, 4. *& conf.* στεφανοῦν. ἐδόθη αὐτῷ (*conſuli Romano*) στέφανος ἀπὸ ταλάντων πεντήκοντα καὶ ρ΄. 22, 13, 13. προῦτινε (τῷ ὑπάτῳ τῶν Ῥωμαίων στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα ταλάντων, 22, 17, 4. *tum* ἠξίου προσδέξασθαι τὰ ιε. τάλαντα τὸν Γναίον, *ibid. vs.* 10. τέλος ἔπεισε τὸν Γναίον, ρ΄ τάλαντα λαβόντα, προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτὸν, *ibid. vs.* 13. ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας, λαβὼν ν΄ ταλάντων στέφανον, 22, 19, 4. (*In earumdem rerum narratione, paulo ante, nude dixerat* λαβὼν ν΄ τάλαντα, 22, 18, 4.) πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους τῷ Γναίῳ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας, 22, 24, 1. ἡ σύγκλητος δεξαμένη τὸν στέφανον, ὃν ἐκόμιζεν (ὁ Ἀθηναῖος) ἀπὸ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χρυσῶν, 24, 1, 7. πρεσβευτὰς ἐξέπεμπεν, συνθεὶς (*ſcil.* αὐτοῖς, perferenda dans eis) ρ΄ καὶ ν΄ τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέφανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ *&c.* 28, 18, 3. ψηφισάμενοι τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν, 30, 5, 4. *& mox ibid.* ἐξέπεμπον Θεαίτητον ἄγοντα τὸν στέφανον τῇ Ῥώμῃ στέφανον ἐξαποστείλας ἀπὸ χρυσῶν μυρίων, 32, 3, 3. *rurſusque* 32, 6, 1 *&* 3.

Στεφανοῦν τὸν σώσαντα, coronare ſervatorem ſuum, 6, 39, 6. *Athenienſes* τὸν δῆμον (τῶν Ῥοδίων) ἐστεφάνωσαν ἀριστείων στεφάνῳ, virtutis coronam detulerunt populo Rhodiorum, 16, 26, 9. οὐ μόνον τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡρακλείδην στεφανῶσαι διὰ τὴν ἔφοδον, 16, 15, 6. ἔστησαν ἀνδριάντας, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ῥοδίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Συρακουσίων, 5, 88, 8. ἐστεφάνω-

1, 9, 3.) *paſſim vero etiam recte pro eo ponitur; v. c.* ἐξάγει στρατείαν, *ex codicum omnium conſenſu*, 1, 9, 3. *n. Sed recte* 2, 64, 1. *n. ex Bav.* ἐξαγαγὼν τὴν στρατιὰν *editum videtur, ubi alii codices* τὴν στρατείαν *habent. Rurſus* 12, 5, 2. *eſt* στρατείαν ἐκπέμπειν; *recte. Et in* ἀθροίσαντες τὴν στρατείαν ἐκ τῶν πόλεων, 11, 20, 1. *conſentiunt libri. Sic* τὴν στρατείαν ἀναλαβὼν εὔζωνον, 14, 10, 3. *n. ubi tamen dubitare poſſis, ſatis-ne emendata ſcriptura ſit. cf.* 10, 4, 4 *&* 7. 1, 40, 1. *n. &c.* τὸ τῆς στρατείας βάρος, 3, 86, 3. *n.*

Στρατεύειν πανδημεὶ, 2, 2, 7. τὴν εἰς Ἰβηρίαν ἔξοδον στρατεύεσθαι, 3, 11, 5. στρατεύεσθαι μετ' Ἀννίβου, 7, 2, 4.

Στράτευμα, *conſtat pluribus* στρατοπέδοις; τὸ σύμπαν στράτευμα, 1, 26, 7. *coll. vs.* 6.

Στρατεύσιμος, οἱ στρατεύσιμοι, qui ſunt ætate militari, 6, 19, 6. *i. q.* οἱ ἐν ταῖς ἡλικίαις, *ibid. vs.* 5.

Στρατηγεῖν, 1) conſulem *vel* prætorem eſſe; Μάρκου Λεπίδου στρατηγοῦντος, M. Lepido conſule, 2, 21, 7. οἱ τῷ πρότερον ἔτει στρατηγοῦντες, ſuperioris anni conſules, 3, 114, 6. ἐστρατήγει Αἰτωλῶν, 4, 37, 2. 5, 1, 2. 5, 91, 1. 2) *i. q.* καταστρατηγεῖν, *cum accuſ.* dolis, aſtu uti adverſus aliquem, inſidiari alicui; ἐγίγνετο πρὸς τῷ στρατηγεῖν τοὺς ὑπεναντίους, 3, 71, 1. *n. ex quatuor vetuſtiſſimorum codd. ſcriptura, quam confirmare videtur alter locus*, 9, 25, 6. *n.* μᾶλλον ἑαυτοὺς (*i. q.* ἀλλήλους) ἢ τοὺς πολεμίους στρατηγεῖν. *Adde* στρατήγημα.

Στρατήγημα, τὸ, 3, 18, 9. 5, 47, 4. 11, 22, 2. τὰ ἐξ ἱστορίας στρατηγήματα, 1, 57, 5. Φοινικικὸν στρατ. verſutia Punica, 3, 78, 1. *Adde Adn. ad* 10, 44, 1.

Στρατηγία, ἡ, prætura, 4, 37, 1. 10, 25, 9. dignitas imperatoris, ars imperatoria, 11, 8, 1.

Στρατηγικὸς; ἡ στρατηγικὴ δύναμις, ars imperatoria, 1, 84, 6. 40, 1, 1. ἡ στρ. πρόνοια, cautio & prudentia imperat. 3, 105, 9. γενομένης τῆς εἰσόδου στρατηγικῆς *mendoſe edebatur* 5, 26, 9. *n. pro* τραγικῆς.

Στρατηγικῶς ἕκαστα συλλογισάμενος, 11, 16, 5. ἀπαιδευτότερον ἢ στρατηγικώτερον αὐτῷ ἐχρήσατο, 10, 32, 7. πολιτικώτερον ἢ στρατηγικώτερον ὑπὲρ τῶν παρόντων ἐβουλεύσατο, 4, 19, 5.

Στρατήγιον, τὸ, prætorium, 6, 31, 1. *n. & vs.* 5 *ſqq.*

Στρατηγὸς, ὁ, belli dux, imperator; *tum* prætor, *Achæorum, Ætolorum &c.* οἱ ἐν Ἀθήναις σρατηγοὶ *ſunt magiſtratus urbani Athenis*, 5, 27, 2.

In Romanorum rerum hiſtoria, στρατηγὸς *eſt* conſul, *præcipue ubi junguntur duo vocab.* στρατηγὸς ὕπατος, *ut*

1, 52, 5. 6, 14, 2. *ſed & nude* στρατηγός; *vide* 1, 7, 12. *n.* 1, 11, 2. 1, 24, 9 *ſq.* 1, 25, 1. 1, 27, 12. 3, 88, 8. 3, 116, 13. 6, 19, 7. *coll.* 6, 12, 6. 22, 15, 13. *ubi habes* ἐπὶ Τίτου Κοϊντίου καὶ Γναΐου Δομετίου στρατηγῶν; *tum* 24, 1, 8. *n.* & 24, 2, 9. *n.* *quibus locis quidem in verſione* prætores & prætorem *ſcripſi*, *ſed oportuiſſe* conſules & conſulem *in Adnot. docui.* *Conf. verbum* στρατηγεῖν. *Sed propria & primitiva notione ſumitur hoc vocab. in illa phraſi*, προχειρισάμενοι τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων στρατηγὸν, 1, 11, 3. Prætor Romanus *eſt* στρατηγὸς ἑξαπέλεκυς; *vide hoc nomen* ἑξαπ.

Στρατιωτικὸς, militaris; στρατιωτικὴ τριβὴ, belli uſus, 9, 14, 4. τριβὴ ἄλογος στρατιωτικὴ, militaris uſus carens arte, 1, 84, 6. *cui opponitur* ἐμπειρία μεθοδικὴ, καὶ στρατηγικὴ δύναμις, *ibid.* *Sic* στρατιωτικὴ προπέτεια καὶ κενοδοξία, militaris temeritas & jactantia, *opponitur* τῇ στρατηγικῇ προνοίᾳ, 3, 105, 9. *Sed rurſus in bonam partem*, Φύσει στρατιωτικὸς, natura bellicoſus, militaris, 23, 17, 3. οὐ μόνον κατὰ τὴν τριβὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν Φύσιν στρατιωτικὸς ἄνθρωπος, 24, 5, 4. ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, 23, 10, 4. στρατιωτικοὺς *illos*, *qui diſtinguuntur a* τοῖς πραγματικοῖς, 14, 1, 13, *intelligere poſſis* homines militaris conditionis, ſimplices milites, *aut*, *quod præſtare videtur*, homines militares, *i. e.* belli uſum habentes. στρατιωτικὴν ἐξουσίαν, *a qua diſtinguitur* ἡγεμονικὴ ἐμπειρία, 10, 22, 4. *fuit cum intelligerem* poteſtatem quam militari jactantia oſtentat imperator, *aut*, quam quivis miles exercere poteſt; *ſed ſatis fuerit*, *cum Caſaub.* poteſtatem in milites *intelligere.*

Στρατιωτικῶς, pro ferocis & rudis militis ingenio; ἐχρήσατο τῇ τύχῃ στρατιωτικῶς, 22, 21, 6. *cf. vs.* 7. *Sed & in bonam partem*, ἐνδεχομένως ἐχείριζον (*nempe* τὸ πλῆθος) καὶ στρατιωτικῶς, quoad fieri poterat militariter tractabant multitudinem, *i. e.* ad militiam & ad belli uſum inſtruebant formabantque, 5, 63, 14. *cf.* 5, 65, 3.

Στρατοπεδεύειν, caſtra metari, 1, 17, 8. (*Alias, quoad quidem vel obſervaverim vel meminerim*, *conſtanter compoſito verbo* καταστρατοπεδεύειν *utitur ſcriptor noſter.*)

Στρατοπεδευτικὸς; τὰ στρατοπεδευτικὰ σχήματα, pedatura caſtrorum, dimenſio ſingularum partium caſtrorum, 6, 30, 3.

Στρατόπεδον, τὸ, 1) caſtra. 2) exercitus. 3) *Sigillatim* legio Romana, 1, 16, 2. 1, 26, 6. *&c.* *Vide Ind. hiſtor. in* Legio Romana. *cf.* στράτευμα.

Στρέβλη, ἡ· στρέβλαι καὶ μάστιγες, inſtrumenta torturæ, 18, 37, 7.

Στρεβλοῦν, torquere, tormentis cruciare, 2, 59, 1 *ſq.* & *vs.* 9. 2, 60, 2 & 7. 4, 18, 8. 5, 54, 10. 40, 5, 3 & 6. ἐστρεβλῶσθαι, 7, 7, 4.

Στρέφειν; *Paſſ.* στρεφόμενοι, dum ſe convertunt (*navibus,*) 1, 51, 6. στραφεὶς, retro converſus, 1, 40, 13. ἡ πρὸς τὸ πέλαγος ἐστραμμένη πλευρὰ, (*i. q.* τετραμμένη, *conf.* τρέπειν,) 1, 37, 4. 2, 15, 8. 5, 3, 10. 5, 4, 2. 5, 92, 10.

Στροβεῖν, torquere, circumagere, cruciare; ἐστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος. 24, 8, 13. *ubi* ἐστροβλεῖτο *ed. Gron. operarum errore, repetito in ed. Ern.*

Στρογγύλος, rotundus, teres; στύλος στρογγύλος, 1, 22, 4. αἱ σρογγύλαι ἐλᾶαι, rotundæ olivæ, 12, 2, 4.

Στρουθὸς, ὁ, ſtruthio, 12, 3, 5.

Στροφεὺς, ὁ, cardo; διακόπτειν τοὺς στροφεῖς τῶν πυλῶν, 7, 16, 5.

Στρωτὴρ, ὁ; στρωτῆρες, trabes transverſariæ, 5, 89, 6. *n.*

Στυγνότης, ἡ, triſtitia, mœror, *ſenatus Romani*, 3, 20, 3. *n.* τοῦ περιέχοντος, aëris & cœli triſtitia, 4, 21, 1.

Στύλος, ὁ, tignum teres, columna, 1, 22, 4 *ſqq.*

Στύπος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes, arbor, *Fr. gr.* 118. στύπη δρύϊνα, 22, 10, 4. *Sic* στύπη, *pro vulgato* τύπη, *legendum*, 1, 48, 9. *n.*

Στυππεῖον, τὸ, ſtupa, 1, 45, 12. *cf. voc. ſeq.*

Στυππίον, τὸ, (*alii* στουππίον) 5, 89, 2.

Στωμυλία, ἡ, loquacitas, garrulitas, argutiæ, 9, 20, 6.

Στωμύλος, garrulus, 40, 6, 7.

Συαγρώδης, apri ſimilitudinem habens, 34, 3, 8.

Συβόσιον, τὸ, porcorum grex, 12, 4, 8.

Συγγένεια, ἡ, cognatio; ἀποικία καὶ συγγένεια, 8, 35, 9. κατὰ συγγενείας, ſecundum familias, integræ ſimul familiæ, 16, 34, 12. 17, 17, 4. *Meton.* ἡ συγγ. cognati, 15, 30, 7. ὁ περὶ συγγενείας τρόπος τῆς ἱστορίας, de gentium populorumque inter ſe cognatione, 9, 1, 4. 9, 2, 1.

Συγγενὴς; Λύττος ἡ Λακεδαιμονίων ἄποικος οὖσα, καὶ συγγενὴς Ἀθηναίων, 4, 54, 6.

Συγγενικὸς; συγγενικὴ φιλοστοργία, amor qualis eſt inter conſanguineos, 32, 11, 1.

Mendoſum συγγενικὰ ἔθη, *quod* mores patrios *interpretatur Erneſtus, in* Σικελικὰ *mutavi, ex certiſſima virorum doctorum conjectura.*

Συγγίγνεσθαι; τούτων δὲ συγγενομένων *temere & invitis libris editum erat* 4, 55, 5. *pro* γενομένων.

Συγγνώμη, ἡ, venia; συγγνώμην αἰτεῖσθαι, εἴ τι παρέωρακε, 4, 14, 7. διδόναι τινὶ, 12, 7, 5. οἷς συγγνώμην δοτέον, 8, 1, 2. 12, 12, 3. συγγνώμην ἔχειν τινὶ τῶν ἁμαρ-

ἡμαρτημένων, (*i. q.* διδόναι,) veniam dare, ignoſcere, 1, 78, 14. 4, 30, 2. συγγνώμην ὑμῖν ἔσχε Φιλοτίμως διακειμένοις, 11, 5, 7. *Neſcio quid mendæ ineſt in illa phraſi:* Ἀννίβαν φάναι, ἀγνοεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, ἔι τι παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς πράττει, 15, 19, 3. *n.* συγγνώμης τυγχάνειν, *abſol.* 4, 16, 3. ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις, 24, 12, 5. ἐν τοῖς ἡμαρτημένοις, 20, 9, 9. *n.* τούτοις δεῖ συγγνώμην ἐξακολουθεῖν, 12, 8, 6.

Σύγγραμμα, τὸ, ſcriptio, liber, 3, 20, 5. 12, 7, 2 *ſq. Sic pro vulgato* ἐν τοῖς γράμμασιν, 2, 56, 2. *adoptandum fuerit* ἐν τοῖς συγγράμμασιν *ex cod. Flor.*

Συγγράφειν τὰς πράξεις, res geſtas conſcribere, 3, 6, 1.

Συγγυμνάζειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὴν Φάλαγγα καὶ τοὺς μισθοφόρους Ἕλληνας, *Caſaubonus*, eodem in campo exercebant; *vide, an rectius fuerit*, ad eumdem modum exercebant, 5, 65, 3.

Συγκαθιέναι; *reciproce*, συγκαθέντες ἔις τινα τόπον ὑλώδη, demittentes ſe, abſcondentes ſe, 8, 26, 1. *Conf.* καθιέναι. *Pro* συνεκάθετο τοῖς ἀξιουμένοις, 32, 22, 7. *n. utique* συγκατέθετο *videtur corrigendum. cf.* συγκατατίθεσθαι.

Συγκαθιστάναι; *in Med.* συγκαθίστασθαί τινι, coram ſiſtere ſe adverſus aliquem *ad diſceptandum*; συγκαταστησομένους τῷ Ἀριαράθῃ, 32, 20, 4. τοῖς πολεμίοις εἰς τὴν μάχην, in aciem prodire adverſus hoſtes, 11, 23, 4. *ſic* τοῖς ὑπεναντίοις κατὰ πρόσωπον, 9, 3, 6.

Sic συγκαταστῆναι πρός τινα, *ad diſceptandum*, 31, 20, 8. *ad pugnandum*, 2, 20, 9. εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ στεφάνου συγκαταστάντες καιρὸν, (*i. q.* κίνδυνον *vel* μάχην,) 1, 57, 1. *Et abſol.* οἱ συγκαθεστῶτες, qui cum eis erant acie congreſſi, 4, 12, 6.

Συγκαθορμίζεσθαί τινι, una cum aliquo ſtationem habere cum navibus, 5, 95, 3.

Συγκαλεῖν. *Mendoſe vett. nonnulli codd. dant* συγκεκληκέναι *pro* συγκεκλεικέναι, 3, 63, 3.

Συγκαταβαίνειν, deſcendere, ire cum aliquo, coire, congredi, dare ſeſe, conſentire; εἰς πᾶν, in omnes conditiones ire, 3, 10, 1. 7, 4, 3. εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον, deſcendere ad prælium, 3, 89, 8. *n.* 5, 66, 7. εἰς ὁσοχερῆ κρίσιν, 3, 90, 5. 3, 108, 7. εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, 1, 39, 12. εἰς τὰ τῶν πολεμίων προτερήματα, 4, 11, 9. εἰς τοὺς τῆς Φάλαγγος καιροὺς καὶ τόπους, 18, 14, 3 & 8 & 12. εἰς τοὺς κατὰ μέρος ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγους, 5, 67, 3. εἰς πάντα τὰ Φιλάνθρωπα, ad omnes fœderis & amicitiæ conditiones deſcendere, ſe dare, paratum eſſe, 5, 66, 2. συγκαταβάντες εἰς Φόρους καὶ συνθήκας,

deſcendentes ad pendendum tributum & fœdus faciendum, conſentientes, 4, 45, 4. *Abſolute*, *συγκαταβάντες*, cedentes, indulgentes, *ſcil.* remittentes nonnihil de poſtulato redemtionis pretio, 22, 9, 12.

Συγκαταβιβάζειν; *συγκαταβιβάσας ἐπὶ πολὺ τοὺς (τῶν πολεμίων) προκινδυνεύοντας*, (*ſcil. σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἐξ ἀκροβολισμοῦ φεύγουσι*,) adliciens hoſtes, ut *ſimul cum ſuis ſeſe recipientibus* longius deſcenderent *de colle ſuper quo ſita erat urbs*, 5, 70, 8.

Συγκατάθεσις, ἡ, adſenſio, adprobatio, comprobatio, plauſus; *ἔπαινος καὶ συγκατάθεσις συνεξακολουθεῖ τοῖς πράττουσι*, 2, 58, 11. *ἐπαίνου καὶ συγκαταθέσεως τυγχάνειν*, 22, 9, 16. *διὰ τὴν τῶν Ἀχαιῶν συγκατάθεσιν*, de conſenſu Achæorum, 4, 17, 8. *ὀλιγωρεῖν τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως*, *Fr. hiſt.* 56.

ποιησαμένων τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ συγκαταθέσεως τὴν δικαιολογίαν, *ſi vera ſcriptura*, *erit idem ac ἐκ συγκαταστάσεως*, inter ſe commiſſi, *ut vertit Caſaub. vel* coram inter ſe, 23, 12, 1. *n.*

Συγκαταινεῖν, probare, comprobare, ratum habere, 15, 8, 9. 25, 9, 6.

Συγκατάιρειν, ſimul cum aliquo in portum adpellere; *τὰ συγκατηρκότα τῶν πλοίων dant Vat. & Flor. pro συνηρτηκότα*, 1, 52, 6. *n.*

Συγκατανεύειν, *τοῖς λεγομένοις*, adnuere petitioni, 3, 52, 6. *συγκατανεύειν τοῖς αὐτὸν παρορμῶσι*, aurem præbere hortantibus, 30, 1, 9. *ἐκείνῳ ἅπαντα συγκατένευον*, omnia ei conceſſerunt, 7, 4, 9.

Συγκατασκευάζειν *τινὶ δυναστείαν*, adjuvare aliquem in paranda potentia, 1, 83, 4. *τὴν νίκην*, parare alicui victoriam, *de diis*, 3, 111, 3.

Συγκατατίθεσθαι, conſentire, adſentiri, adnuere, 1, 49, 5. 5, 1, 10. 6, 15, 8. *cum Dat. perſ.* 2, 18, 4. 2, 48, 6. *cum Dat.* rei; *τῇ γνώμῃ τινος*, 28, 5, 6. *συγκατέθετο τῇ στρατείᾳ*, conſenſit in eam expeditionem, 5, 55, 4. *τῷ Δημητρίου θανάτῳ*, 24, 3, 9. *τοῖς λεγομένοις*, probare dicta, 3, 98, 11. *συγκατατιθεμένων αὐτοῦ πάντων ταῖς ἐπιβολαῖς*, omnibus conſilium ejus probantibus, 3, 71, 5. *n. ubi perperam αὐτῷ vulgo pro αὐτοῦ ſcribitur.* *συγκατέθετο τοῖς ὑπ' ἐκείνου παρακαλουμένοις*, 31, 18, 6. *τοῖς προτεινομένοις*, 22, 13, 8. *Sic συγκατέθετο τοῖς ἀξιουμένοις ſcribe* 32, 22, 7. *pro vulgato συνεκάθετο. Et ſequente conjunct. διότι*, 26, 1, 5.

Συγκαταφέρεσθαι *τῇ καθωμιλημένῃ δόξῃ περί τινος*, pervulgatæ opinioni de aliquo adſentiri, 10, 5, 9. *συγκατενέχθησαν ἐπὶ τὸ γράφειν δόγμα τοιοῦτον*, conſenſerunt in eam ſententiam ut fieret ſenatusconſultum tale, 33, 16, 11.

Συγκαταφθείρειν *τοὺς στρατιώτας*,

nul perdere, amittere 9, 26, 6.
γάζεσθαι; συγκατείργ-
ύμῖν τὰ κάλλιστα
γων, peregi, perfeci
n, 22, 4, 4.
αι; τὰ πρὸς αὐτὸν
ενα αὐτοῖς, quæ cum
a habebant, quæ eis
o convenerant, 5, 4,
30, 1. *ἐκ συγκειμέ-*
κ compoſito, *Fr. gr.*

ῖν τινα, confodere,
ere, 4, 22, 11. 15,
Sic non dubito συν-
'αν legendum 15, 33,
ro vulgato συνηκόντι-

λαιοῦσθαι τὰς πρά-
ὴν διήγησιν, in brevem
n contrahere, 3, 3, 1
4, 1, 9. 5, 32, 4. 28,
1. ἐξελογίζοντο τὰ
'ειλόμενα, καὶ συγκε-
ύμενοι (*ſcil.* αὐτὰ)
ιλάσια τῶν καθηκόν-
ımmam eorum ſubdu-
conficientes, multis
ſ majorem juſto, 1, 66,

λαίωσις, ἡ, 9, 32, 6.
νεύειν; οἱ μετὰ τῶν
ν συγκινδυνεύοντες ἱπ-
, 3, 5.
, commovere. συγκι-
ιστον ὁ ξενισμὸς, 15,
διὰ τὸ μηδένα συγκινη-
τῶν ἔσωθεν αὐτῷ τα-
ον, quoniam nemo ſe
novit, 2, 59, 8.
ιν., includere; τοὺς
ους εἰς πολιορκίαν, 1,
1, 8, 2. 1, 49, 8. ἐν-

τὸς τειχῶν, 1, 17, 8. συγκε-
κλεῖσθαι πρὸς τῇ γῇ, *de*
claſſe ad terram concluſa &
cincta ab hoſtibus, 1, 51, 10.
συγκλείειν τινὰ, in carcerem
conjicere, 40, 5, 1. *In prælio*
συγκλείεσθαι, omni ex parte
includi ab hoſte, *eſt fortius*
non nihil quam κυκλοῦσθαι,
3, 117, 11. *coll. vs.* 10.

ἡ παρώρεια συγκλείει τὴν
παραλίαν εἰς στενὸν τόπον,
in arctum cogit, comprimit,
5, 69, 1. συγκλειόμενος ὑπὸ
τῶν καιρῶν, preſſus, coactus,
2, 60, 4. ὑπὸ τῶν πραγμά-
των, rerum neceſſitate coactus,
11, 20, 7. τῆς ὥρας ἤδη συγ-
κλειούσης, urgente hora, di-
ei tempore breve ſpatium eis
relinquente, 17, 7, 3. διὰ τὸ
τὴν ὥραν εἰς ὀψὲ συγκλείειν,
17, 9, 2. *n.* εἰς παραπλήσιον
αὐτοὺς ἀγῶνα καὶ καιρὸν ἡ
τύχη συγκέκλεικε, ad ſimilem
pugnandi neceſſitatem redegit
eos fortuna, 3, 63, 3. *n.* ἡ
τύχη ἐκ τοῦ προειρημένου
τόπου καὶ ἀθλήματος εἰς πα-
ραβολώτερον ἀγώνισμα καὶ
τόπον ἐλάττω συνέκλεισεν
αὐτοὺς, 1, 58, 1. *n.* ἡ τύχη
συνέκλεισεν αὐτὸν πρὸς τὸν
ἔσχατον καιρὸν, ad poſtremi
certaminis neceſſitatem eum
redegit, 11, 2, 10. τοῦ Φιλίπ-
που συγκλεισθέντος εἰς τὴν
κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσί-
αν, 24, 1, 2. εἰς αὐτὰς συν-
εκλείσθη τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις οἰ-
κέταις ἐλπίδας, 18, 36, 3.
εἰς ὅμηρα καὶ φόρους συγκλεί-
σαντες τὸν Φιλίππον, ad ob-
ſides dandos & pendendum
tribu-

tributum coëgerunt, 21, 9, 9. *συγκλεισθέντες εἰς Φόρους,* 15, 20, 7. *Conf. συνάγειν.*

Σύγκλεισις, ἡ; *ὅρος διαΦορὰς καὶ συγκλείσεις πλείους ἔχον ἐν αὐτῷ,* mons alibi latioribus vallibus diremtus, alibi in arctas anguſtias coiens, 5, 44, 7. *n. conf.* 5, 69, 1. — „*de* monte alibi diremto, alibi continuato, *ut opinor.*" *Ern.* — *Apud Plutarch. in Camill. cap.* 41. *ſunt νάπη πόλλας συγκλείσεις ἔχουσα, quod Reiskius cum Bryano in συγκλίσεις mutavit, temere.*

Σύγκλητος, ἡ, *plerumque de* ſenatu Romano *uſurpatur; ſic etiam* 28, 5, 6. *n. ubi de Acarnanum ſenatu intellexit Reiskius. Conf. Adn. ad* 20, 12, 1. *ἡ σύγκλητος Carthaginienſium, differt a γερουσία,* 10, 18, 1. 36, 2, 6. *Achæorum σύγκλητος eſt, in quam conveniebant non ſolum ἡ βουλὴ, ſed omnes cives qui trigeſimum ætatis annum impleverant,* 29, 9, 6. *n. Conf. ſupra, in ἀγορά.*

Συγκλίνειν; *τὰ κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν συνέκλινε ταῖς εὐνοίαις (τῷ Φιλίππῳ) ὡς οὐδενὶ τῶν πρότερον βασιλέων,* propenſis in eum animis fuerunt, 7, 12, 5. *Συγκλίνειν pro συγκλείειν voluit Urſinus,* 17, 9, 2. *n.*

Συγκομιδὴ, ἡ, (*ſcil. τῶν καρπῶν*) meſſis, 1, 40, 1. comportatio fructuum, 3, 100, 8. *ἡ τῆς ὀπώρας συγκομιδὴ,* vindemia, & aliorum fructuum autumnalium comportatio, 4, 66, 7.

Συγκρημνίζειν; *τὸ πλεῖστον αὐτῶν συγκρημνιζόμενον ἐν τῇ τάΦρῳ διεΦθάρη,* 8, 34, 7.

Σύγκριμά τι ἐκ τούτων, aliquid ex his concretum, 34, 5, 3.

Συγκρίνειν τι ἐκ παραθέσεως, aliquid cum alio conferre, 12, 10, 1. *συγκρ. τὶ τινὶ,* 6, 47, 9. *συνέκρινε καὶ διηρεύνα τὰ λεγόμενα,* 14, 3, 7. *συγκρίνειν τινὰ πρός τινα,* componere aliquem cum alio, ut hi duo inter ſe diſceptent, ut ex eorum diſceptatione, coram nobis inſtituta, veritatem facti diſcamus, *confronter l'un avec l'autre; οὗτοι συγκρίνονται πρὸς τὴν ἔΦοδον,* 6, 36, 8.

Σύγκρισις, ἡ, collatio, comparatio *duarum rerum inter ſe; ἐκ τούτου ποιητέον τὴν σύγκρισιν τῶν πολιτευμάτων,* 1, 13, 13. *τοῦτο ἄξιόν ἐστι συγκρίσεως πρὸς ἐκεῖνο,* 15, 11, 9. 1, 2, 2. *ταῖς γε ἀρεταῖς οὐδὲ σύγκρισιν ἔχουσι,* ne conferri quidem inter ſe poſſunt, 15, 11, 10. *ἡ σύγκρισις τῶν ἀψύχων τοῖς ἐμψύχοις,* 6, 47, 10.

Ἀλκαῖος ἐν ταῖς συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκώπτων αὐτὸν in commiſſionibus, diſceptationibus, 32, 6, 5. *n. ubi συγκυρήσεσιν,* congreſſibus, *ſuſpicatus eſt Reisk. Ego vero videndum puto, ne Συγκρίσεις, i. e.* inſtitutæ Comparationes, *titulus ſit libelli ad Alcæo editi.*

Σύγκριτος τινὶ, comparabilis, confe-

conferendus cum aliquo, 12, 23, 7.

Συγκροτεῖν; *συγκεκροτημένα πληρώματα*, bene exercitati remiges (ad remos communi concentu pulſandos,) 1, 61, 3. *n.*

Συγκρούειν, concurrere, jungere ſe, 3, 93, 9. *n.* *νῆες ἀλλήλαις συγκρούουσαι*, inter ſe colliſæ, 1, 50, 3.

Συγκυρεῖν, accidere, evenire; *παρὰ δόξαν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων συγκυρούντων*, 5, 18, 6. *ἅμα συνεκύρησε καὶ τὴν πρωτοπορείαν συμπεσεῖν &c.* 4, 69, 1. 9, 8, 11. *πανθ' ὁμοῦ συγκυρήσαντα*, 14, 5, 13. *τὸ παραπλήσιον ἑκάστοις αὐτῶν συγκυρήσει*, 6, 6, 5. *δύο τὰ κάλλιστα συνεκύρησε τοῖς* Ῥωμαίοις, 2, 20, 8. 4, 51, 7.

συνεκύρησαν δὲ καὶ οἱ ἀποσταλέντες εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, eodem tempore etiam forte ſimul advenerunt, 18, 33, 3. *ἡ ἔξωθεν συγκυροῦσα ταύταις ταῖς χώραις θάλαττα*, mare extrinſecus adtingens has regiones, 3, 59, 7. *Sic οἱ συγκυροῦντες τῇ* Μηδίᾳ *βάρβαροι*; 10, 27, 3. *n.* *ubi συνοροῦντες legendum videri poterat.*

Συγκύρημα, τὸ, caſus, eventus, 4, 86, 2. 32, 9, 6.

Συγκύρησις, ἡ, *idem*, 9, 12, 6. *Adde Adnot. ad* 32, 6, 5.

Συγχαίρειν τινὶ, gratulari alicui, 29, 7, 4. *Et in Paſſ. συγχαρῆναι τινὶ ἐπὶ τῷ &c. Sic συνεχάρη*, 30, 3, 1. *συγχαρείς*, 15, 5, 13. *συγχαρησάμενος*, 30, 10, 1. 30, 16, 1. 30, 17, 15.

Συγχεῖν, *τὰς τάξεις καὶ κατασπᾶν*, turbare, disjicere ordines, 1, 40, 13. *συνέχεαν τὰς τῶν ἀστάτων σημαίας*, 15, 13, 7. *συγχέαι τὸν πόλεμον*, — „turbando bellum movere.“ *Ern.* — *id ipſum quod latine* conflare bellum *dicitur*, 4, 10, 3. 15, 2, 4. *Conf. συγχύειν.*

Συγχειρίζειν τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, 6, 2, 14.

Συγχορηγεῖν τινι, ſubſidiis, commeatibus adjuvare aliquem, 4, 46, 5. 5, 55, 1.

Συγχρᾶν; Ἀχαιοῖς καὶ τῇ τούτων πίστει συνέχρησαν πρὸς τὴν τῶν κακῶν ἐξαγωγὴν, 2, 39, 4. *n.* *ex conſentiente codicum ſcriptura, pro qua συνεχρήσαντο correxi. Conſtanter enim in Medio vel in Paſſ. uſurpatur hoc verbum, quod vel* ſimul uti *ſignificat, vel nude* uti. *ἕως μὲν συνεχρῶντο τῇ τῶν* Ῥωμ. *συμμαχίᾳ*, 1, 8, 1. *συγχρησθῆναι*, 2, 32, 7. *ἅμα συγχρησάμενος συναγωνιστῇ τῷ ποταμῷ καὶ τοῖς θηρίοις*, 3, 14, 5. *συγχρώμενοι πρὸς τὴν ἀδικίαν ταῖς τῶν* Κεφαλλη*νίων ναυσὶν*, 4, 6, 2. *συγχρώμενοι ταῖς τῶν τόπων ὀχυρότησι*, 5, 69, 9. *συμψεύδονται καὶ συγχρῶνται πάντες οἱ μόναρχοι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι*, 6, 8, 10. *τοῖς ἰδίοις καιροῖς συγχρώμενος*, 18, 34, 6.

συγχρήσασθαί τι παρά τινος exponitur etiam utendum corro-

corrogare aliquid, commodato accipere, *in illa phraſi*, παρὰ Ταραντίνων συγχρησάμενοι πεντηκοντόρους, 1, 20, 14.

Σύγχρους τινὶ, ejusdem coloris cum aliqua re, 3, 46, 6.

Συγχύειν τὸν πόλεμον, *ut* συγχεῖν *vel* συγχέαι, conflare bellum; ἤδη συνέβαινε συγκεχῦσθαι τὸν πόλεμον, 28, 15, 6.

Σύγχυσις, ἡ, καὶ ταραχὴ, confuſio, perturbatio, 14, 5, 8. 30, 13, 7.

Συγχωρεῖν τοῖς παρακαλουμένοις, concedere poſtulata, conditiones, 4, 29, 3. 14, 2, 5.

Συγχώρημα, τὸ, conceſſio, qua aliquid alicui ceditur, traditur, 5, 67, 8. τὰ συγχωρήματα, 28, 17, 7. κατὰ τὸ τῶν Ἀχαιῶν συγχώρημα, 4, 6, 5. *tum* poteſtas, facultas, quæ alicui datur faciendi aliquid; διὰ τῆς συγκλήτου γίγνεται τὸ συγχώρημα τοῖς τιμηταῖς, 6, 13, 3. συγχώρημα λαβεῖν παρά τινος, facultatem, poteſtatem accipere ab aliquo *aliquid faciendi*, 4, 73, 10. *cum Infin.* 4, 80, 12. *cum* περὶ *præpoſ.* λαβεῖν συγχ. περὶ πρεσβείας, legationem mittendi, 1, 85, 3. 4, 72, 3.

Συζευγνύναι; νῆες συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, inter ſe junctæ, 8, 6, 2.

Συζυγεῖν, *verbum tacticum*, in eodem ζυγῷ ſtare, *id eſt*, in eadem linea transverſa: συζυγοῦντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, ſervare ordines ſecundum παραστάτας & ἐπιβάτας, 10, 21, 7. *a.*

Σῦκον, τὸ, ficus. σῦκα, 16, 24, 5 & 9.

Συλλαλεῖν τινι, 4, 22, 8. συλλαλήσαντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς, 1, 43, 1.

Συλλαμβάνειν; συνελάβοντο τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου *ex vulgata olim lect.* 10, 25, 3. *pro qua* συνεπελάβοντο *ex Suida adoptavi.* (*Ibi in Nota infra contextum corrige*, συνεπελάβοντο, *&* συνελάβοντο, *pro* συνεπελάβετο, *&* συνελάβετο.) πλεῖστα συνελάβετο πρὸς *perperam dabant edd. vett. cum codd. nonnullis, pro* συνεβάλετο, 3, 10, 7.

Συλλήβδην, ut verbo complectar, ut verbo dicam, denique, in ſumma, in univerſum; καλλίστας δυναστείας καὶ συλλήβδην περιωρισμένας ὑπὸ τῆς φύσεως, 15, 6, 5. ἀγενέστατοι, καὶ συλλήβδην ἀφρονέστατοι πάντων, 15, 10, 5. συλλήβδην πᾶν, 2, 35, 3. 4, 21, 4. (*ubi rectius delebitur comma poſt* συλλήβδην) 1, 74, 4. 10, 2, 1. συλλήβδην οὐδέποτε 1, 82, 8. κακῶν παραίτιος καὶ συλλήβδην ἀπωλείας, malorum cauſſa atque etiam in univerſum perniciei, 18, 24, 3. ἡ καθόλου καὶ συλλήβδην οἰκονομία τῶν γεγονότων, univerſa adminiſtratio rerum omnia complectens, 1, 4, 3.

Σύλληψις, ἡ, comprehenſio; τῶν ἡγεμόνων, 1, 85, 6. τῆς νεώς, 1, 46, 9.

Συλλογίζεσθαι, συλλογίσασθαι, 1) re-

1) reputare ſecum, cogitare; *cum Accuſ.* 1, 44, 1. 1, 63, 8. 3, 61, 2. 3, 81, 12. *Sic Vat. & Flor.* ταῦτα 'συνορῶν καὶ συλλογιζόμενος, *recte, pro ſimplici* λογιζ. 4, 71, 1. 2) excogitare, capere conſilium; συνελογίσατο παρ' ἑαυτῷ περὶ τῆς προδοσίας συλλογισμὸν βαρβαρικὸν, 3, 98, 3. *Seq.* διότι, 1, 26, 10. 1, 32, 2. 3) conjicere, intelligere, *cum Accuſ.* 1, 60, 4. 2, 26, 4. συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων, conjectura rem adſecutus, 3, 93, 3. συλλογίσασθαι τὸ μέλλον ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων, 9, 30, 8.

Paſſiv. ἦν αὐτῷ συλλελογισμένον, *ſeq. infin.* conſtitutum ei erat, 14, 4, 4.

Συλλογισμὸς, ὁ, conſilium; συλλογισμ. βαρβαρικὸς, 3, 98, 3. (*cf.* συλλογίζεσθαι.) τὸν προεστῶτα ἐν πολέμῳ δυνάμεως χειρώσασθαι κατὰ τὰς ἐπιβολὰς καὶ συλλογισμοὺς, hoſtilium copiarum ducem vincere conſiliis & ſolerter cogitatis, rationibus ſolerter initis, 3, 81, 11. εἰδεχθὴς κατὰ τὴν ἔμφασιν, καὶ ἐκ συλλογισμοῦ οὐ βελτίων ὑπάρχων, nec melior ingenio, judicio, conſilio, 37, 2, 1. *Hiſtoria deſiderat* τὸν ἀπολογισμὸν ἀληθῆ μετ' ἀποδείξεως καὶ τῶν ἑκάστοις παρεπομένων συλλογισμοῖς, cum explicatione rationum & conſiliorum ad rem quamque pertinentium, 10, 24, 8. *ſi modo ſatis emendata ſcriptura.*

Σύλλογος, ὁ, colloquium, conventus, 5, 75, 1. 10, 42, 5. (*ubi i. q.* σύνοδος *vs. præc.*) 17, 3, 2. 18, 19, 1. 18, 20, 5. 22, 22, 12.

Συλλυπεῖσθαί τινι, 7, 3, 2.

Συμβαίνειν, accidere, evenire; ἐκ τούτου πολλὰ συνέβη τῶν χρησίμων αὐτῷ, 3, 51, 11. αἱ κακοπάθειαι αἱ συμβᾶσαι ἡμῖν, 5, 59, 7. *n.* ἡ συμβαίνουσα (τῷ ὄχλῳ) ἀκρασία, intemperantia quæ accidebat, quæ propria erat, familiaris multitudini, 1, 66, 6. ἠτοιμασμένων αὐτῷ τῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐκ πλείονος χρόνου πρὸς τὸ συμβαῖνον, in caſum qui incidere poſſet, 2, 69, 11. ἠγωνία τὸ συμβησόμενον, timebat eventum, 1, 44, 5. ἐξ οὗ συνέβη, *cum accuſ. & infin.* quo factum eſt, 1, 18, 10. *& ſæpe alias.*

Familiariſſimus præſertim Polybio eſt pleonaſticus quidam uſus verbi συμβαίνει, συνέβη, *ſequente infinitivo verbi principalis, ut* 1, 22, 3. 1, 32, 2. 3, 61, 5. *&c. In qua loquendi forma notetur conſtructio cum Dativo caſu, qui a verbo* συμβαίνει *pendet, pro Accuſativo ad infinitivum aliàs referendo; v. c.* οἷς συμβαίνει μὴ μακρὰν ἀπὸ Μασσαλίας ἔχειν τὴν οἴκησιν, 2, 32, 1. τούτοις συμβαίνει μὴ πολὺ διεστάναι τῶν ἐθνῶν *&c.* 5, 44, 8. *n.* ᾧ συνέβαινε ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ περιέχεσθαι, 5, 46, 12. *Adde* 1, 37, 10. *n.*

συμβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον, ad belli ſocietatem jungere ſe, ſimul

ſimul bellum ſuſcipere, 29, 3, 7. n. ni συνεμβαίνειν legendum, quemadmodum correxi 16, 26, 6. n. ubi pari ratione συμβαίνειν εὐγενῶς εἰς τὴν ἀπέχθειαν ἅμα Ῥοδίοις legebatur. Rurſus συμβεβηκότες de pluribus in unum congredientibus & jungentibus ſe ad bellum adverſus aliquem habemus 9, 30, 9. ubi quidem non ſatis integra eſt oratio vulgata. Dicitur etiam συμβαίνειν πρὸς τοὺς πολεμίους, congredi, confligere cum hoſtibus, ſi vera ſcriptura 11, 24, 6. τῷ τοῖς χρησιμωτάτοις πρὸς τοὺς ἀχρειοτάτους τῶν πολεμίων συμβεβηκέναι; ubi quidem συμβεβληκέναι correctum voluit Scaliger.

συμβαίνειν perperam vulgo pro συμμένειν legebatur, 4, 9, 3. n. Et συμβεβηκότων pro συμβεβιωκότων, 10, 3, 1. & 10, 9, 3. Pro μεγάλα δὲ συμβάλλεσθαι πεποίηκε, quod dant libri, 3, 36, 3. n. fortaſſe συμβάλλεσθαι συμβέβηκε legendum; ſic ſane in præt. etiam habes, Ἀσίαν κεῖσθαι συμβέβηκε, 3, 37, 4. ubi præſens pro præterito exſpectaſſes. Conf. συμβατός.

Συμβάλλειν; 1) συμβαλεῖν πρὸς μάχην τοῖς ὑπεναντίοις, congredi, confligere cum hoſte, 10, 37, 4. εἰς μάχην, 3, 56, 6. Et nude συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις, ἀλλήλοις &c. 1, 9, 7. 1, 12, 3. 1, 19, 8. 1, 25, 4. 3, 111, 1. 4, 7, 9. Etiam de navali pugna, συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσι, 2, 10, 1. Et prorſus abſolute, συμβάλλειν, pugnare, confligere, prælium committere, 3, 110, 2. ſic αἱ πρῶται συμβαλοῦσαι νῆες, 1, 23, 7. συμβεβληκέναι πρὸς τοὺς πολ. pro συμβεβηκέναι legendum putavit Scaliger, 11, 24, 6. cf. συμβαίνειν. 2) conjicere, perſpicere, intelligere; μὴ δύνασθαι συμβαλεῖν, 11, 13, 2. 3) συμβάλλειν τινὰ, committere cum aliquo, ex 9, 18. citat Erneſtus, quod nobis eſt cap. 19. libri 9. ubi nihil tale invenio, nec locus ille nunc occurrit.

συμβάλλεσθαι, conferre, prodeſſe; μεγάλα, βραχύ τι, τινὶ εἴς τι, 2, 13, 1. 1, 2, 8. 1, 55, 4. πρός τι, 1, 5, 4. 1, 47, 1. 3, 36, 3. &c. διὰ τὸ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἴδιόν τι συμβεβλῆσθαι τοὺς καιρούς, 2, 37, 4. 5, 107, 5. Ἀμίλκας πλεῖστα συνεβάλετο πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πολέμου, 3, 10, 7. n. ubi alii vulgo συνελάβετο.

Συμβασιλεύειν τἀδελφῷ, 30, 2, 4.

(Σύμβασις, ἡ, pax; nempe ſic editum erat ex Vrſini ingenio, 21, 8, 6. pro ἔκβασις.)

Συμβατικὸς; συμβατικὴ διάθεσις, proclivitas ad compoſitionem, 17, 9, 4.

Συμβατὸς; μὴ συμβατόν ἐστιν αὐτῷ ποιεῖν τοῦτο, non cadit in illum, non eſt in ejus poteſtate hoc facere, 9, 2, 4. cf. συμβαίνειν.

Συμβε-

Συμβελὴς γιγνόμενος, telis confixus, telis obrutus, 1, 40, 13. n.

Συμβιοῦν, familiariter vivere cum quo; συμβιώσαντες Ἀρκεσίλᾳ τῷ Φιλοσόφῳ, 10, 25, 2 & 4. συμβεβιωκότες αὐτῷ, 10, 3, 1. & 10, 9, 3. ex Suida, pro συμβεβηκότες, quod utroque loco dabant codd. Polybiani.

Συμβίωσις, ἡ, convictus, 5, 81, 2. μετά τινος, 32, 11, 10.

Συμβιωτὴς, ὁ, vitæ comes, ſodalis, contubernalis, 8, 12, 3.

Συμβοηθεῖν, 4, 69, 4.

Συμβόλαιον, τὸ; συμβόλαια ἰδιωτικὰ, contractus inter privatos de re pecuniaria, 20, 6, 1. περὶ συμβολαίων ἀμφισβητοῦντες, de re pecuniaria litigantes, de pecunia quæ e ſyngrapha debetur, 24, 1, 11. n.

Σύμβολον; συγκλεισθεὶς εἰς τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν, ex jure condicto, ex jure compacto, 24, 1, 2. n. τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸ πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς σύμβολον, ſecundum pactum quod eis cum Achæis intercedit, 32, 17, 3.

Συμβουλεύεσθαί τινι, conſilia cum aliquo communicare, 2, 46, 2.

Συμβουλία, ἡ, conſilium, 5, 12, 6. 5, 49, 2. 21, 8, 11.

Σύμβουλος, ὁ, conſiliarius, conſultor, 14, 3, 7. συμβ. γέγονε τοῦ πολέμου, belli ſuaſor fuerat, 35, 4, 8. publici concilii particeps, 14, 9, 7. σύμβουλοι καὶ πρεσβευταὶ in exercitu Romano, 6, 35, 4. n. Conf. Adn. ad 40, 9, 1.

Συμμαχικὸς; ἐπιτάττειν τοῖς συμμαχικοῖς τὸ δοκοῦν, 6, 12, 6. συμμαχικὴ αἵρεσις, ſocialis animus, 9, 23, 7.

Συμμαχικῶς, tanquam ſocii, ſocialiter; οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς, Fr. gr. 81.

Συμμαχὶς, ἡ; συμμαχίδες πόλεις, 1, 83, 1. 2, 46, 2. 4, 25, 1. (ubi abeſt ſubſtantivum.) 5, 17, 9. 5, 102, 8. 6, 21, 4.

Συμμένειν, i. q. μένειν, manere, eodem loco manere, 1, 27, 9. 1, 47, 4. 4, 10, 3. (ubi mendoſe alii συμβαίνειν.)

Συμμεταδιδόναι τινὶ τῆς ἐπιβολῆς, conſilium cum aliquo communicare, 5, 36, 2. περὶ τῶν ἐνεστώτων, 23, 14, 7. Et ſubintellecto genit. πράγματος vel ὑπὲρ τοῦ πράγματος, rem cum aliquo communicare, 4, 5, 9. 12, 16, 6.

Συμμεταπίπτειν τινὶ, ſimul cum aliquo mutari, 9, 23, 8. Sic αἱ προαιρέσεις τῶν ὑποταττομένων ἅμα ταῖς τῶν προεστώτων μεταβολαῖς συμπίπτουσι, ſcribe συμμεταπίπτουσι, 10, 36, 7. n. Conf. μεταπίπτειν; & verbum ſeq.

Συμμετατίθεσθαι; notione activa, (τὸν θυρεὸν vel τὸ σῶμα σὺν τῷ θυρεῷ) πρὸς τὸν καιρὸν τῆς πληγῆς, in omnem partem unde ictus minatur convertere ſubinde ſcutum, vel ſe cum ſcuto convertere, 18, 13, 7. Paſſive & reciproce, ταῖς πραγμάτων μεταβολαῖς συμμετατίθεσθαι, una cum tempo-

temporum mutatione mutari ipſum, & varie ſe flectere ac convertere, 9, 23, 4. (*cf.* *συμμεταπιπτ.*) *Adde Adn. ad* 18, 16, 7.

Συμμετρεῖσθαι *πρὸς λόγον τὰ διανύσματα*, cum temporis ratione commetiri itinera conficienda, 9, 15, 3.

Συμμετρία, *ἡ τῶν κλιμάκων*, commenſuratio, juſta menſura, 9, 19, 5. *τὴν αὐτὴν τηρεῖν συμμετρίαν*, 9, 20, 2.

Σύμμετρος, modicus, idoneus, probabilis; *τριβὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχων σύμμετρον*, 1, 32, 1. *ἐν ἀποστήματι συμμέτρῳ*, 1, 33, 6. 2, 25, 4. *λαβὼν σύμμετρον ἀπόστημα*, 5, 73, 5. *σιβυνίοις ἐοικόσι συμμέτροις*, mediocribus venabulis, 6, 23, 9. *μετὰ συμμέτρου δυνάμεως*, 10, 42, 2. *Proprie conſtruitur cum πρὸς præpoſ. & notat id quod* commenſum eſt & aptum ad id de quo agitur; *ſic ἠφίει λίθους συμμέτρους πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τῆς πρώρας τοὺς ἀγωνιζομένους*, lapides emittebat ſatis magnos ad pellendos de prora pugnantes, 8, 8, 1. *διάστημα σύμμετρον ὑπάρχον πρὸς τὴν ἐπιβολὴν*, 8, 15, 4.

Συμμέτρως, dimenſa ratione, adcommodate; *κεχρημένοι τῇ πορείᾳ συμμέτρως ὥστε μηδεμίαν ἐπίστασιν γενέσθαι*, 8, 30, 13.

Συμμιγνύναι *τινὶ*, convenire aliquem colloquendi cauſſa, 1, 31, 5. 2, 11, 11. 2, 48, 8. 10, 37, 7. pervenire ad aliquem, conjungere ſe alicui, 1, 19, 2 & 4. 1, 60, 8. 3, 96, 9. 3, 97, 4. 4, 23, 2. incidere in aliquem, 5, 15, 4. 10, 31, 12. *συμμῖξαι τοῖς πολεμίοις*, manum conſerere cum hoſte, 1, 9, 4. *Eumdem uſum ex* 3, 18. *citat Erneſtus, ubi non occurrit.* *ποίοις τόποις συμμικτέον τοῖς ὑπεναντίοις*, quo loco occurrendum ſit hoſti, 3, 41, 8. *n.* *Duas lectiones, συμμίξαντες & προσμίξαντες, perperam in unam συμπροσμίξαντες contraxit Caſaub.* 4, 16, 7. *Adde mox συμμύειν.*

Συμμίσγειν, *i. q. præced.* *κατὰ πορείαν συνέμισγον τοῖς ὑπεναντίοις*, in hoſtes incidebant, 10, 49, 6.

Συμμισεῖν *τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθρούς*, 1, 14, 4.

Συμμύειν, connivere, oculos claudere; *ἵνα συμμύσαντες πειθαρχῶσιν correxi* 31, 8, 8. *n. pro vulgato συμμίξαντες.*

Συμπάθεια, *ἡ*; *μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας*, *Fr. gr.* 134. *ἡ συμπάθεια τῶν χαλκωμάτων*, 22, 11, 12.

Συμπαθής; *συμπαθεῖς ποιεῖν τοὺς ἀναγινώσκοντας τοῖς λεγομένοις*, 2, 56, 7. *συμπαθεῖς ποιῆσαι τοὺς παρακαλουμένους*, ſuos adfectus in eos transfundere quos hortabatur, 10, 14, 10. — „*niſi legendum συμπειθῆ.*“ *Ern.* *τίς οὐκ ἂν συμπαθὴς γένοιτο κατὰ τὴν διήγησιν*, quis non adficiatur ad hanc narrationem,

15,

9, 3. συμπαθὴς γενόμε-
miſericordia tactus, 10,
8. 8, 22, 9.
ιανίζειν, ſimul ululatum
re, 2, 29, 6. *Conf. ſim-*
.
ιδεύεσθαι; βίᾳ καὶ θυ-
συμπεπαιδευμένος, vio-
æ & iræ adſuetus a puero,
tritus, 6, 44, 9.
ρακαλεῖν τινι τὰς δυνά-
, una cum aliquo hortari
es, 5, 83, 3.
ραλαμβάνειν, ſimul ad-
re, 2, 10, 1.
ραπλεῖν, a latere navigа-
, 68, 9.
ρασκευάζειν τινὶ ὠφελεί-
ıdjuvare aliquem in paran-
æda, prædam alicui con-
e, 4, 3, 8.
ρατιθέναι, *in acie*, a la-
aliorum locare, a latere
ljungere, 2, 66, 7.
ρεῖναι, ſimul adeſſe, præ-
m eſſe, 5, 5, 8. 5, 15,
νὶ, una adeſſe cum aliquo,
, 6. πᾶσιν, ubique adeſ-
ebus omnibus præſentem
:ſſe, 9, 26, 5.
:; ἡ σύμπασα ἀργία, 3,
ı. *&c. Vide* πᾶς.
τχειν ταῖς τινος ἀτυχί-
4, 7, 3. τοῖς τῆς πατρί-
ράγμασιν ἀληθινῶς συμ-
;ειν, 15, 19, 4.
-εῖν, conculcare; (*ut κα-
τεῖν.*) συνεπατήθησαν,
, 7. 3, 65, 7 & 10. 4,
& 10. 14, 4, 10.
θειν, *i. q.* πείθειν, 5, 38,
'*aſſ.* συμπειθόμενος ποι-
, qui ſibi perſuaderi, ſe
i paſſus eſt, 17, 13, 4.

Συμπέμπειν; συμπέμψαι τοὺς ἑπομένους, reprimere *hoſtes* inſequentes, 9, 9, 3. *n.*

Συμπεριλαμβάνειν τὶ τῇ ὑποθέσει, ſimul comprehendere, 8, 13, 4. συμπεριελήφθησαν ταῖς συνθήκαις *ex ing. citra neceſſitatem ediderat Vrſin.* 26, 6, 12. *pro* περιελήφθησαν.

Συμπεριποιεῖν τινι τὴν ἀρχὴν, in parando regno adjuvare aliquem, 3, 49, 9. *cf.* συγκατασκευάζειν.

Συμπεριστέλλειν τὰς ἁμαρτίας, tegere, occultare peccata, 10, 25, 9. *cf.* περιστ.

Συμπεριφέρεσθαι, συμπεριενεχθῆναι, 1) *cum Dat. rei*, mente & intelligentia adſequi aliquid, capere, intelligere, perſpectum habere, tenere; τοῖς λεγομένοις, 3, 10, 2. 3, 34, 3. τῇ τῶν ιβʹ ζώων οἰκονομίᾳ, 9, 15, 7 & 14. τοῖς παραγγελλομένοις, noſſe, ſatis didiciſſe imperata facere, 10, 21, 9. *i. q.* κρατεῖν τοῦ *&c. ibid.* 2) *cum Dat. perſ.* ſequi, comitari, adſectari aliquem, adhærere alicui; πλείστους ἔχει τοὺς θεραπεύοντας καὶ συμπεριφερομένους αὐτῷ, 2, 17, 12. ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις, ſolerter ſe gerere cum eis quorum conſuetudine utuntur, qui cum eis vivunt, 4, 35, 7. *Abſol.* ἀναγκασθέντες συμπεριφέρεσθαι, *ſcil.* τοῖς ἄλλοις, aliorum exemplum ſequi, 5, 15, 2. *conf.* συγκαταφέρεσθαι.

Συμπεριφορὰ, ἡ; 1) indulgen-

tia; *συγγνώμην τοῖς ἀπόροις ἢ συμπεριφορὰν οὐδ᾽ ἡντινοῦν ἐπ᾽ οὐδενὶ τῶν πραττομένων διδόντες, de lenitate in exigendis tributis*, 1, 72, 2. *συμπεριφορᾶς τυγχάνειν*, indulgentiam invenire, indulgenter tractari, 24, 2, 10. *Eodem pertinet notio* obſequentiæ, *vel* adcommodationis ad aliorum captum, *de qua monuit Vptonus in Ind. ad Arriani Epict. & Heynius ad Epict. cap.* 16. *quos duumviros hoc nomine jam laudavit Erneſtus.* 2) familiaris converſatio, familiaritas; *ἡ μεθ᾽ ἡμέραν συμπεριφορά*, 5, 26, 15. 5, 37, 2. 32, 9, 3 & 6. *i. q. σύστασις ibid. vs.* 4. — „*Ad hanc maxime ſignificationem pertinentia exempla habet Cl. Weſſelingius ad Diodor. T. I. p.* 233." *Ern.* — *Confer verbum præced.*

Συμπίπτειν, 1) coincidere, concurrere, *varia ratione; αἱ πλευραὶ (τοῦ τριγώνου) αἱ συμπίπτουσαι πρὸς ἀλλήλας*, quæ ſe contingunt, 2, 14, 5. *τῶν διόδων ἐνταῦθα συμπιπτουσῶν*, viæ omnes ibi coëunt, conincidunt, 10, 28, 7. *συμπίπτουσιν ἀλλήλοις*, miſcentur invicem *diverſi greges*, 12, 4, 10 & 13. *συμπεσεῖν ἐπὶ τὴν ὑπερβολὴν, diverſis viis* ſimul cum aliis pervenire ad ſummitatem collium, ſibi occurrere, 41, 69, 1. 5, 52, 7. *De exercitibus diverſarum partium, συμπεσεῖν ἀλλήλοις*, inter ſe concurrere, 1, 45, 8. 3, 73, 6. *συμπιπτουσῶν τῶν νεῶν*, quum inter ſe colliderentur, implicarentur naves, *duas raptim converſione in anguſto loco facta recipere ſe vellent*, 1, 50, 3. *ἀντίοι συμπίπτοντες τοῖς ὑποζυγίοις*, a fronte occurrentes jumentis, irruentes in jumenta, 3, 51, 5.

2) accidere, evenire, *ſicut συμβαίνειν; ὃ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσεῖν*, 22, 14, 11. *τούτου δὲ συμπεσόντος*, quo facto, 3, 69, 11. *Qua notione etiam pleonaſtice, ſicut συμβαίνει, cum aliis verbis in infinitivo poſitis jungitur, ut μεγάλην συνέπεσε γενέσθαι ταραχήν*, 1, 53, 4. 3, 107, 4. *Adde* 31, 22, 3.

3) accidere *ad genua alicujus; συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα*, 39, 3, 1.

Συμπλανᾶσθαι *ταῖς ἀγνοίαις τῶν συγγραφέων*, decipi erroribus & peccatis hiſtoricorum, 3, 21, 10.

Συμπλέκειν, *ἀλλήλαις τὰς πράξεις*, inter ſe implicare, 5, 31, 4. *& in paſſ. συνεπλάκησαν ἀλλήλαις αἱ πράξεις*, 4, 27, 3. 5, 105, 4 & 9. *συμπλέκειν τινὶ τὰς χεῖρας*, manum alicui jungere, amicitiam contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6. *συμπλέκοντες τὰς χεῖρας*, junctis manibus, mutua opera, 5, 104, 1.

συμπλέκεσθαι, in Paſſiv. τοῖς πολεμίοις, manus conſerere, confligere, *cum hoſte*, 3, 69, 13. *κατακειράζειν καὶ συμπλέ-*

συμπλέκεσθαι, 2, 65, 13. *συνεπλέκοντο καὶ διηγωνιζ. τοῖς πολεμίοις*, 1, 28, 2. 4, 58, 6. *ἐκ τῶν χειρῶν συμπλεκόμενοι τοῖς πολεμ.* nudis manibus confligantes, 16, 33, 3. *n. συνεπλάκησαν*, 3, 73, 1. *συμπλακέντες*, 2, 51, 3. *πρὸς τὴν οὐραγίαν συμπλέκεσθαι*, 4, 11, 7. *ἐμάχοντο συμπλεκόμενοι κατ᾽ ἄνδρα*, 3, 115, 3. *συμπλεκόμενα σκάφη*, 1, 23, 6.

συμπλέκεσθαι καὶ μεμψιμοιρεῖν τινι, verbis altercari, contendere cum quo, & querelas contra eum proferre, 17, 8, 3.

Συμπληροῦν; *συμπληρῶσαι ναῦς*, 1, 36, 9. 3, 96, 8.

Συμπλήρωσις; *ἡ ἔξωθεν συμπλ. τῆς εὐδαιμονίας*, acceſſio opulentiæ extrinſecus adveniens, 5, 90, 4.

Συμπλοκή; 1) *ἡ ἁπάντων πρὸς ἄλληλα*, rerum geſtarum connexio, complicatio inter ſe, 1, 4, 11. 4, 28, 4 *ſq. cf.* 1, 3, 3 *ſqq. ἡ συμπλοκὴ, ſcil. τῶν νεῶν*, 1, 28, 11. *eſt* implicatio, conſtrictio, illigatio navium hoſtilium *ope corvi, quod συνδεῖν τοῖς κόραξι dicit* 1, 27, 12. *Sed* 2) *alias, ἡ συμπλοκὴ & αἱ συμπλοκαὶ, (etiam τῶν νεῶν, ut* 1, 27, 12. 1, 28, 3.) *ſunt*, cum ad manus venitur, conflictus, contentio, prælium, 1, 15, 3 & 7 & 11. 1, 42, 13. 5, 18, 1. 3, 73, 3. 5, 14, 4. 5, 23, 9. 6, 25, 4. 23, 2, 15. *ὁλοσχερεστέρα συμπλοκὴ*, *diſting. ab ἀκροβολισμῷ*, 1, 40, 11. *συμπλοκαὶ συνεχεῖς ἐγίγνοντο ἐπὶ τῶν ἔργων*, continuæ dimicationes, continua prælia, 10, 31, 9. *τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ᾽ ἄνδρα γιγνομένης*, cominus & viritim, 4, 58, 7.

Συμπνεῖν, conſpirare, concordes eſſe; *συμπνεύσαντες καὶ μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι*, 30, 2, 8.

Συμπολιτεύεσθαι; *πόλεις συμπολιτευόμεναι μεθ᾽ ἑαυτῶν*, 2, 43, 1. *μετὰ τῶν Αἰτωλῶν*, 17, 3, 12. *μετὰ τῶν Ἀχαιῶν*, 23, 8, 9. *ſic intellige μετ᾽ αὐτῶν, ſcil. τῶν Λακεδαιμ.* 2, 43, 1.

Συμπολιτεία, *ἡ ἐθνικὴ*, populorum *vel* univerſæ gentis conſociatio in unam rempub. 2, 44, 5. *μετέχειν τῆς συμπολιτείας* 2, 41, 12 *ſq. ἡ συμπολ. τῶν Ἀχαιῶν*, commune Achæorum, 3, 5, 6. &c. *τῶν Αἰτωλῶν*, 4, 25, 7. *τῶν Βυζαντίων*, 17, 2, 4.

Συμπορεύεσθαι, convenire, congregari; *de ſenatu*, 6, 16, 4. 29, 9, 6. *εἰς τὰς πανηγύρεις*, 4, 62, 2. *συμπορεύεσθαι*, congredi ad colloquium; *abſolute*, 15, 5, 10. 39, 1, 12. *τινὶ*, 18, 17, 5. *πρός τινα εἰς λόγους*, 15, 6, 1. *πρὸς ἀλλήλους εἰς σύλλογον*, 5, 75, 1.

Συμποτικὸς, compotationum amans, 31, 21, 8.

Συμπράττειν τινὶ, facere cum aliquo, 28, 7, 1 & 5. &c. *τινὶ τὰ κατὰ τὴν κάθοδον*, adjuvare aliquem ad *vel* in, 33, 5, 7. *συμπράττειν (τινὶ) ὑπὲρ τῶν παρακαλουμένων*, curare

ut ſatisfiat poſtulatis alicujus, 28, 7, 2.

Συμπροπίπτειν τινὶ, una exire, una abire cum aliquo, 31, 22, 1.

(**Συμπροσμίξαι**; *συμπροσμίξαντες τῇ Πύλῳ perperam edebatur inde a Caſaub.* 4, 16, 7. *n. pro συμμιξ. vel προσμιξ.*)

Σύμπτωμα, τὸ, caſus, eventus, res incidens: *τηρῶν τὸ προειρημένον σύμπτωμα*, exſpectans dum fieret id quod dixi, *ſcil. ut tranſitus pateret per fluvium incidente certo vento*, 1, 75, 8. *regio nomen habens ἀπ᾽ αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος*, a re quæ ibi accidit, 3, 49, 5. *τὸ περὶ τὸν ἀέρα σύμπτωμα*, 3, 108, 9. *κατὰ σύμπτωμα*, caſu, forte fortuna, 5, 24, 2. *ἀδήλου τοῦ συμπτώματος ὑπάρχοντος*, quum incertus ſit *ſortis* eventus, 6, 38, 4. *Sed præſertim* triſtis eventus, calamitas, *ibid.* 6, 38, 4. 1, 35, 2 & 7. 1, 55, 3. 2, 7, 11. 2, 24, 1. 3, 106, 5. *τοῖς μεγίστοις συμπτώμασι παλαίειν*, 2, 57, 8. *ἀεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων κακῶν λήθην ποιεῖ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων*, 30, 5, 3.

Σύμπτωσις, ἡ, *τῶν ποταμῶν πρὸς ἀλλήλους*, 3, 49, 6. *τῶν ὀρῶν*, 2, 14, 8. *τοῦ Ἀπενν. πρὸς τὰς Ἄλπεις*, 2, 16, 1. concurſus, primus conflictus, 1, 57, 7. 3, 65, 7 & 10. 5, 85, 1. 11, 13, 1.

Συμφανὴς, conſpicuus; *συμφανεῖς γενόμενοι τοῖς πολεμίοις*, 2, 25, 5. *συμφανές ἐστι*, perſpicuum eſt, 2, 24, 1. 6, 4, 1. 10, 5, 10. 11, 5, 1. 12, 25, 6.

Συμφέρον, τὸ, utilitas, commodum; *οὐ ταὐτό ἐστι συμφέρον σοὶ καὶ ἐμοὶ*, 17, 14, 10. *ἐναντίως ἄγειν τὸ συμφέρον ἀλλήλοις*, 2, 41, 9. *ἐπὶ ταὐτὸ συμφέρον ἄγειν τοὺς Πελοποννησίους*, 2, 37, 9. *ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν τὰς φιλίας*, 2, 47, 5. *τὰ ἐκ τῆς βοηθείας συμφέροντα*, 1, 11, 1. *Hujus Comparativus eſſe poteſt συμφερώτερος, ſi vera lectio codicis Bav.* 3, 8, 9. *n. pro quo ex aliis συμφορώτερον πρᾶγμα adoptavi. cf. σύμφορος, &* 5, 49, 6. *n. Ac ſane in συμφερώτερον conſentiebant libri omnes* 2, 50, 11. *n. ubi tamen Erneſtus haud dubie συμφορώτερον ait legendum.*

Συμφερόντως κεχείρικε τὰ πράγματα, ex utilitate reip. adminiſtravit, 3, 107, 8. *ὃν (πόλεμον) ταχέως καὶ συμφερόντως ἐπετέλεσαν*, ex utilitate ſua, 1, 65, 2.

Συμφεύγειν, *εἰς τὰς πόλεις*, confugere, 4, 64, 8.

Συμφθείρεσθαι, una perire, 6, 5, 6.

Συμφορεῖν; *πρεσβεῖαι συμφοροῦσαι στεφάνους αὐτῷ*, 22, 24, 1.

Σύμφορος; *συμφορώτερον*, 2, 50, 11. *n. ubi tamen vulgo omnes συμφερωτ. Vide ſupra, in συμφέρον, & conf.* 3, 8, 9. *n. συμφορώτερα λέγειν*, 5, 49, 5. *n.* 22, 5, 9.

Συμ-

Συμφράττειν, τὰς σαρίσσας, denſare, conſerere haſtas, 2, 69, 9. *quæ* πύκνωσις τῶν σαρισσῶν *dicitur*, 18, 13, 3. συμφράττειν, *abſol.* & συμφράττειν τοῖς ὅπλοις, teſtudinem facere, conſertis ſcutis ſeſe tegere, 10, 14, 12. 4, 64, 7. *Quod pluribus verbis explicatur*, τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, &c. 28, 12, 3. *Conf.* συνασπίζειν.

Συμφρονεῖν, 1) conſentire, idem ſentire; *abſolute*, 2, 22, 1. 2, 38, 9. 2, 39, 6. 2, 41, 1 & 11. 3, 40, 8. ταὐτά, 6, 46, 8. συμφρ. ἀλλήλοις, εἰς τὸ συντελεῖν, 4, 60, 4. ἐπί τινι πράγματι, 3, 2, 8. ἐπὶ δόλῳ, 3, 52, 3. πρὸς τοὺς φίλους περὶ τούτων, 4, 81, 3. 2) deliberare; συμφρονήσας ὃ δέον ἦν ποιεῖν, 18, 9, 2. *Sic* συμφρονήσαντες *fortaſſe* 7, 16, 3. 18, 26, 7. & *alibi paſſim, non male exponetur* re in commune deliberata; *poterit tamen etiam ſatis eſſe* communi conſenſu.

Συμφρόνησις, ἡ, concordia, 2, 37, 8.

Συμφυής; τὰ τούτοις συμφυῆ, & συμφυὲς κακὸν, quod ex hoc naſcitur, cognatum, *ut, tyrannis naſcens e monarchia*, 6, 4, 6 & 8. συμφυεῖς κακίαι, 6, 10, 7.

Συμφυλάττεσθαι, una cuſtodire, *ex uno cod. Aug. editum erat* 5, 104, 2. *invitis ceteris.*

Συμφῦναι; εἴη συμφῦναι τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τοῖς Πελοποννησίοις, (*opponitur* κίνησις καὶ μετάστασις,) coaleſcat, firmior indices fiat præſens ſtatus Peloponneſi, 4, 32, 9. — „συμφῦναί τινι *dicuntur*, quæ perpetua & immutabilia ſunt, *ut Latini* inſita *dicunt*, & *Ioſephus VI.* 3, 2. σύμφυτον δικαιοσύνην, conſtans juſtitiæ ſtudium.“ *Ern.*

Συμφωνεῖν περί τινος, convenire, paciſci de aliqua re, 2, 15, 5. ὡς ἂν συμφωνήσωμεν, quemadmodum inter nos convenerit, 7, 9, 11.

Συμφωνία, ἡ; μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, 26, 10, 5.

Σύμφωνος, concinens, conſentiens, concordans; σύμφωνος ἦν τούτοις, conſentiebat cum his, 30, 8, 7. συμφώνους γενέσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, 17, 9, 5. ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας κατὰ τὸν βίον, conſtantem ſibi ſe præſtare, 32, 11, 8. σύμφωνα ἀγγεῖα, ſibi reſpondentia, ſibi ſimilia, 10, 44, 9.

σύμφωνόν ἐστι τούτοις πρὸς ἐκείνους, conſentiunt inter ſe, 6, 36, 5. περὶ τούτου ἐγένετο πᾶσι σύμφωνον, 24, 4, 8. 29, 2, 9.

Συμψαύειν; συμψαυόντων ἀλλήλοις τῶν σχημάτων, tangentibus ſe mutuo figuris, 6, 29, 3. συμψαύοντες τοῖχοι, 8, 6, 4.

Συμψεύδεσθαι καὶ συγχρῆσθαι τῷ τῆς βασιλείας ὀνόματι, fallere nomine regis, falſo uti regis nomine, 6, 3, 10. — „*de iis qui reges ſe appel-*

lant, ſuntque tyranni potius.“ *Ern.*

Σύμψηφος, qui ſuffragatur; σύμψηφον τοῖς ὄχλοις ποιῶν ἑαυτὸν, ad militaris turbæ judicium adcommodans ſuam ſententiam, 3, 90, 6.

Συμψοφεῖν τοῖς ὅπλοις, concrepare armis, 1, 34, 2. συμψ. τοὺς θυρεοὺς ταῖς μαχαίραις, pulſare ſcuta gladiis, 11, 30, 1. 15, 12, 8.

Σὺν, *præpoſ. per ellipſin omiſſa,* 3, 113, 9. 3, 117, 8. 4, 50, 7. 5, 23, 8. σὺν δύο, *i. q.* ἀνὰ δύο, 8, 6, 2.

Συναγαναϰτεῖν τινι ἐπί τινι, 2, 59, 5. 4, 7, 3. 4, 76, 5. 6, 6, 6.

Συναγαπᾷν τοῖς φίλοις τοὺς φίλους, 1, 14, 4.

Συνάγειν, 1) colligere *fructus,* 12, 2, 5. 2) in arctum, in anguſtius, brevius ſpatium contrahere; τὴν πόλιν, 5, 93, 5. τὴν ἀγορὰν ϰαὶ τὸ ταμιεῖον, 6, 32, 4. συνηγμένος ταῖς ὕλαις τόπος, locus ob ſilvas anguſtus, 5, 7, 10. ὁ αὐλὼν συνάγεται εἰς στενὸν ὑπὸ τῶν ὀρῶν, 5, 45, 9. *Hinc* 3) *translate,* τῆς ὥρας συναγούσης ἅπαντας, hora diei in arctum cogente omnes, prementte, urgente, *ſcil. ut de recepta cogitarent,* 5, 24, 1. (*cf.* συγϰλείειν.) εἰς τοῦτο συνήγοντο τῇ σιτοδείᾳ, ὥστε *&c.* eo redigebantur fame, 1, 18, 10. συναγόμενοι τῷ λιμῷ, fame preſſi, 1, 18, 7. *n.* ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 1, 84, 9. 4) συνάγειν τινὶ, congredi cum hoſte cominus, 11, 18, 4. *n.*

Συναγείρειν τοὺς συμμάχους, congregare, convocare, 2, 18, 7.

Συναγελάζεσθαι, congregari, 6, 5, 7.

Συνάγϰεια, ἡ, convallis, 18, 14, 5. *n. alii* συναγϰία.

Συναγωγὴ, ἡ, τῶν ὄχλων, convocatio populi, 4, 7, 6. τοῦ σίτου, meſſis, 1, 17, 9. χρημάτων, corrogatio pecuniæ, *de præfecto redituum,* 27, 12, 2.

Συναγωνιᾷν, unatimere, timere cum altero, timere ſuis; τῶν μὲν ἰδίων (*dum Rhodanum flumen trajiciunt Pœni*) συναγωνιώντων ϰαὶ παραϰαλούντων μετὰ ϰραυγῆς, 3, 43, 8. *n. Sed ibi Caſaubonus:* quum & ſuos Pœni adclamationibus fauſtis adjuvarent, voceque alta adhortarentur. *Sic & Erneſtus* συναγωνιᾷν adjuvare *interpretatur;* — „*ſed pro* συναγωνιώντων (*ait*) *ibi ſcribendum* συναγωνιζόντων, *ut habet ed. pr. Baſ. & ms. Auguſt. Ceterum, verbum ſic dici, non abhorret ab analogia, cum &* ἀγωνιᾷν *pro* certare *dixerit Iſocrates, auctore Suida, &* ἀγωνία *pro* ἀγὼν *dicatur.*“

Συναγώνισμα, τὸ, πρός τι, adjumentum, 10, 43, 2.

Συναγωνιστὴς, ὁ, adjutor; λαβὼν συναγωνιστὴν πρὸς τοῦτο Ἐδεσῶνα, 3, 34, 2. συναγων. ἀπροφάσιστος, promtiſſimus & certiſſimus, 10, 34, 9. συναγωνιστῇ χρησάμενος τῷ ποταμῷ, 3, 14, 5.

Συνᾴδειν, conſentire; ταῦτα συν-

συνᾴδειν ἀλλήλοις οὐ δύναται; 1, 15, 9,

Συναθροίζειν; συναθροισθέντες οἱ τῶν Ἀλλοβρίγων ἡγεμόνες, ἱκανὸν τὸ πλῆθος, προκατελάβοντο τοὺς εὐκαίρους τόπους, 3, 50, 3. n. ἀθροίσαντες, *Vrb. Vat. & Flor.*

Συναινεῖν τινι, probare dicta alicujus, adſentiri ei, 1, 67, 11. ὀλίγοι ἦσαν οἱ συναινοῦντες μὴ παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, qui adſentiebantur, probabant, non violandum eſſe fœdus, 15, 2, 2.

Συναιρεῖν, contrahere; ὁ περίβολος τῆς πόλεως οὐ πλείων εἰκοσι σταδίων ὑπῆρχε τὸ πρότερον, νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἔτι συνῄρηται, in arctius contractus eſt murus, 10, 11, 4.

Συναισθάνεσθαι, *ſeq. accuſ. & infin. i. q. ſimplex*, intelligere, 5, 72, 5.

Συνακμάζειν ταῖς ὁρμαῖς πρός τι, magno ardore adgredi rem, 16, 28, 1. συνηκμακυῖα τῷ βίῳ καὶ τῇ τύχῃ τοῦ Σκιπ. vitam & fortunam florentem Scipionis participaverat, 32, 12, 3.

Συνακοντίζειν, *i. q.* ἀκοντίζειν, telis confodere, 1, 34, 7. 1, 40, 12. 1, 43, 6. 15, 33, 6. n. *(ubi tamen* συνακέντησαν *pro* συνηκόντισαν *legendum.)*

Συναλαλάζειν, clamorem militarem tollere, 1, 34, 2. 2, 69, 7. 15, 12, 8. 18, 8, 1.

Συνάλλαγμα, τὸ; συναλλάγματα, negotia inter homines mutua, contractus, *tum* lites ex contractibus natæ, controverſiæ pecuniariæ, 23, 2, 11 & 17. διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων, 26, 10, 7. κριταὶ τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συναλλαγμάτων, 6, 17, 7. n. κατὰ τὰς οὐσίας ἐνδεδεμένοι εἰς πολλὰ τῶν βιωτικῶν συναλλαγμάτων, 13, 1, 3. n.

Συναμφότερος, uterque ſimul; σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ συναμφότερον πεντήκοντα πόδας, 3, 46, 1.

Συνάμφω, οἱ, uterque ſimul, utrique ſimul, 1, 63, 5. 2, 24, 4 & 11. 2, 65, 9.

Συναναγκάζειν, *i. q.* ἀναγκάζειν, 2, 31, 9. 3, 111, 4. &c.

Συναναδέχεσθαι τὸν ἐνεστῶτα κίνδυνον εὐψύχως, comitem periculi *vel* pugnæ ſe præbere, 16, 5, 6.

Συνανάγειν, abducere, *vel* jubere aliquem ἀναχωρῆσαι, *i. e.* jubere ſecedere; συναναχθέντες εἰς τὴν Σίκκαν, Siccam abducti, quum univerſi (prout juſſi erant) Siccam ſe recepiſſent, 1, 66, 10. *coll. vs.* 6.

Συναναιρεῖν τινα τινὶ, aliquem ſimul cum altero e medio tollere, 5, 11, 5.

Συνανακάμπτειν, reverti cum aliquo, 8, 29, 6.

Συνανακομίζειν; συνανακομιεῖσθαι τοῖς Ἀμφικτυόσι τοὺς νόμους, adjuturos ſeſe Amphictyones in inſtauratione legum, in reſtituendis legibus, 4, 25, 8.

Συναναπληροῦν τι τινὶ, aliquid aliqua re compenſare, 23, 18, 7.

Συνανασώζειν τινὶ χώραν ἢ πόλιν,

λιν, operam ſuam alicui conferre ad recipiendos agros vel urbem, 3, 77, 6. 4, 25, 6.

Συναναφέρειν τὴν ἀρχὴν, ſimul conferre principia, initiorum ſimul meminiſſe, 5, 32, 4.

Συνανθεῖν, ſimul florere, *vel una* florere; *Athenienſium* respublica τῇ Θεμιστοκλέους ἀρετῇ συνανθήσασα, ſimul cum Themiſtoclis virtute floruit, *vel* virtute, per virtutem Themiſt. floruit, 6, 44, 2.

Συναντᾷν, occurrere, advenire, convenire; προσλαβὼν τὰ συνηντηκότα τῶν πλοίων, 1, 52, 6. συναντᾷν πρὸς τὰς ὑπερβολὰς, 3, 93, 9. εἰς Κεφαλληνίαν, 5, 3, 3. τὰ συναντώμενα παρ' αὐτοῦ, quæ *illis* ab eo occurriſſent, *i. e.* quo pacto ille excepiſſet poſtulatum, & quid reſpondiſſet, 22, 7, 14.

Συναποφαίνεσθαι; συναποφηνάμενος αὐτοῖς ἄγειν τὴν ἡσυχίαν, ſententiæ eorum accedens, adſentiens eis, ſimul cum eis pronuncians, otium eſſe agendum, 4, 31, 5. *Sic pro* συναποφῆναι τὸ πέμπειν πρὸς Καικιλ. 40, 5, 2. *corrige* συναποφήναιτο πέμπειν, quod in mittendam legationem conſenſiſſet.

Συναποχωρεῖν πρός τινα, cum aliquo ad aliquem deficere, 20, 10, 5.

Συνάπτειν, 1) *notione Activa*, conjungere, connectere, τὶ τινὶ, 1, 13, 8. 1, 73, 5. 3, 3, 3. 4, 2, 1. τὶ πρός τι, 1, 75, 4. 4, 65, 12. *Adde* 3, 17, 1. 2) *notione Neutrali vel Reciproca*, pervenire, accedere &c. *Abſol.* συνάψαντος τοῦ χρόνου, cum tempus adeſſet, 2, 2, 8. 4, 27, 1. τοῦ καιροῦ, 6, 36, 1. τοῦ χειμῶνος, 2, 54, 13. τῆς ὥρας, 10, 40, 12. διὰ τὸ συνάπτειν τὴν τῆς πλειάδος δύσιν, 3, 54, 1. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον συνῆψαν, eodem tempore advenerunt, adpropinquarunt, 3, 19, 2. *Cum Dat.* συνάπτειν τοῖς ἄκροις, ad ſummitates montium pervenire, pertingere. 3, 93, 5. 5, 41, 7. συνάψαι τοῖς πολεμίοις, conſequi, attingere hoſtem, 3, 83, 6. *ſic* συνάψας τοῖς ἱππεῦσι, 3, 53, 6. *rurſus* συνῆψαν τοῖς αὐτῶν ἱππεῦσι, equitatui ſuo ſe adjunxerunt, cum equit. ſe conjunxerunt, 5, 14, 4. *Rurſus vero* συνάπτειν τοῖς πολεμίοις, adgredi hoſtem, impetum facere in hoſtem, 1, 76, 2. *ubi intelligitur* συνάπτειν εἰς τὰς χεῖρας, *quæ poſteriora verba adjiciuntur* 1, 76, 6. γεολόφοι συνάπτοντες τῷ ποταμῷ, pertinentes ad fluvium, 3, 67, 9. *Et de Tempore*, τῶν καιρῶν τούτων συναπτόντων τοῖς ὑφ' ἡμῶν ἱστορεῖσθαι μέλλουσι, 2, 71, 2. 6, 58, 1. ᾧ (*ſcil.* τῷ Λιβυκῷ πολέμῳ) συνάπτει τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πραχθέντα, 1, 13, 3. *n. i. q.* συνεχῆ ἐστὶ, *ibid.* *Cum* πρὸς *Præpoſ.* συνάπτειν πρός τινα, propius accedere, haud longe abeſſe, 3, 84, 1. πρὸς τὴν παρεμβολὴν, (*de jumentis quæ a via aberraverant*) in caſtra

caſtra pervenire, 3, 53, 10. *ſic οἱ ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον*, 5, 14, 7. *οὗ συνάπτει τὰ Γαλατικὰ πεδία πρὸς τὴν ἄλλην Ἰταλίαν*, ubi reliquam contingunt Italiam, 3, 86, 2. *ὄρος συνάπτον πρὸς τὰ Δρέπανα*, 1, 55, 7.

συνάπτου; εἰς συνάπτον ἥκειν ἀλλήλοις, *de duabus aciebus*, adpropinquare ſibi invicem, intra teli jactum venire, 1, 76, 2. *n.*

In Medio; συνάπτεσθαι τοῦ καιροῦ, prehendere occaſionem, 15, 28, 8.

συνάπτειν, *notione* concurrendi, adgrediendi hoſtem, *editum vulgo erat ex Bav.* 3, 115, 7. *ubi nos ex reliquorum codicum conſenſu συμπίπτειν edidimus. Pro συνάγειν legendum συνάπτειν ſuſpicatus eſt Erneſt.* 11, 18, 4. *n.*

Συναρμόζειν; συναρμοσθέντες κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, 1, 26, 16.

Συναρπάζειν, corripere, comprehendere *aliquem*, 5, 41, 9.

Συνάρχειν; vide συνάρχων.

Συναρχία; αἱ συναρχίαι, magiſtratuum conſeſſus *vel* conventus, *apud Meſſenios*, 4, 4, 2. *apud Achæos*, 27, 2, 11. 38, 5, 4 *ſq. Conf. συνάρχων.*

Συνάρχων, ὁ, collega, *imperatoris*, 1, 53, 1. *M. Silanus, συνάρχων Scipionis*, 10, 6, 7. collega conſulis, 3, 70, 2. *Magiſter equitum vocatur ὁ συνάρχων dictatoris*, 3, 88, 7 & 9. 3, 90, 6. 3, 94, 9. *cf. c.* 87, 9. *Prætor Achæorum in conſilium adhibet τοὺς συνάρχοντας*, 24, 12, 6. *quos Erneſtus eosdem putavit cum ταῖς συναρχίαις.*

Συνασπίζειν, conſerere ſcuta, confertim ſtare, 4, 64, 6 *ſq.* 12, 21, 3 & 7.

Συναύξειν, augere, *τὰς δυνάμεις*, 10, 35, 5. *συναυξῆσαι καὶ ἐκτραγῳδῆσαι τὰς ἐπιτυχίας*, *verbis & triumphi adparatu* augere & amplificare, illuſtriores reddere res bene geſtas, 6, 15, 7. *συναύξειν τινὰ*, honore augere aliquem, 32, 5, 7.

Συναύξησις, ἡ, incrementum (*reip. Romanæ,*) 1, 6, 3.

Συναφὴ, ἡ, commiſſio, junctura, conjunctio *ferri cum haſtili, ἡ τοῦ βέλους πρὸς τὸ ξύλον*, 6, 23, 11. *ἡ συναφὴ τῶν μισθοφόρων καὶ τῶν ἱππέων*, locus ubi ſe contingunt, 12, 18, 10.

Συναφιέναι τοὺς παρ' αὐτοῦ, ſuos pariter emittere *in pugnam*, 11, 12, 7.

Συνδεῖν, colligare, conſtringere; *οἱ κόρακες συνδέουσι τὰς ναῦς*, 1, 22, 9. *συνδεῖν τοῖς κόραξι τοὺς ἐγγίσαντας*, 1, 27, 12. *συνδεδέσθαι*, 1, 23, 10.

Σύνδενδρος νῆσος, 12, 4, 2.

Συνδεσμεύειν ξύλα, 3, 42, 8.

Συνδιακομίζεσθαι, ſimul trajici *per fluvium*, 3, 43, 4.

Συνδιαλαβεῖν περί τινος, una deliberare de, 16, 25, 1. *συνδιαλαβόντες εἰς τὰς χεῖρας*, 2, 33, 5. *n. ex lect. cod. Bav. ubi*

ubi nos cum aliis συνδραμόντες.

Συνδιανεύειν; *πάντῃ συνδιανευόντων τῶν ὀργάνων*, in omnes partes ſpectabant corvi, 1, 23, 10. *τῇ διανοίᾳ χρὴ συνδιανεύειν καὶ συῤῥέπειν ἐπὶ τοὺς τόπους*, cogitatione convertere ſe verſus loca ipſa, eaque ſpectare, 3, 38, 5.

Συνδιανοεῖσθαί *τινι περί τινος*, cum aliquo cogitare, deliberare, conſultare de re, 2, 54, 14. 3, 68, 15. *συνδιανοηθῆναι, πῶς ἂν* &c. 31, 20, 7.

Συνδιατηρεῖν, una cuſtodire, 2, 58, 3.

Συνδιατρίβειν *μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τοῖς ὑπαίθροις*, expeditionis ſocium eſſe regi, 4, 77, 1. 4, 87, 2.

Συνδιαφυλάσσειν *τινὶ τὴν ἀρχὴν*, aliquem in cuſtodiendo ſervandoque regno juvare, 7, 3, 7. conſervare alicui regnum, 31, 19, 11.

Συνδιοικεῖν *an legendum pro συνοικεῖν*, 6, 2, 14? *n.*

Συνδιώκειν, *i. q. διώκειν*, perſequi, 1, 17, 13. 1, 19, 4. 5, 14, 6. &c. *Paſſ. συνεδιώχθησαν εἰς τὴν πόλιν*, 1, 8, 2.

Συνδοκεῖ *αὐτῷ*, pariter ei placet, conſentit ille probatque, 1, 62, 8.

Συνδρομὴ, *ἡ*; *συνδρομαὶ*, concurſus ſeditioſi, 1, 67, 2. 1, 69, 11.

Συνδυάζειν *τινὶ*, ſocietatem cum aliquo facere, 4, 38, 6. *συνδυάζειν οὐκ ἐβούλοντο*, nolebant ſe arctius jungere, 30, 5, 8.

Συνεγγίζειν, *i. q. ἐγγίζειν*, 1, 23, 8. 3, 69, 13. &c.

Σύνεγγυς, prope, *cum dat.* 1, 49, 5. 1, 74, 14. 3, 60, 10. 3, 61, 1. &c. *Sic & ſcribendum* 1, 21, 10. & 1, 30, 15. *ubi perperam συνεγγὺς, acute editum. Cum genit. ἐπεὶ δὲ σύνεγγυς αὐτῶν ἦσαν*, prope ſe invicem, 1, 51, 1.

Συνεδρεία, *ἡ*, *μετὰ τῶν φίλων*, deliberatio cum amicis, 18, 37, 2. *ubi συνεδρία dabant mssti.*

Συνεδρεύειν, una deliberare, concilium agere, 2, 26, 4. 5, 102, 8. 40, 4, 5. *τινὶ*, cum aliquo coire ad deliberandum, *Ern.* 3, 68, 15. *ubi rectius Caſaub.* aſſiduum adeſſe; *nempe* adſidere *ad lectum ægroti.*

Συνεδριακὴ *πολιτεία καὶ δημοκρατικὴ*, quæ publici concilii opera regitur, 31, 12, 12.

Συνέδριον, *τὸ*, *de* ſenatu *Romano*, 1, 11, 1. 3, 9, 4. 3, 20, 3. 6, 15, 7. *οἱ τοῦ συνεδρίου*, ſenatores, 33, 1, 4. *de* ſenatu *Carthag.* 1, 31, 8. 3, 33, 4. *de* concilio *imperatoris*, 36, 4, 4. *τὸ συνεδρ. τῶν Ἀμφικτυόνων*, 40, 6, 6. *τὰ τῶν Πυθαγορείων συνέδρια*, ſcholæ Pythagoreorum, 2, 39, 1.

Σύνεδρος, *ὁ*, conſiliarius, concilii particeps, 3, 20, 8. *οἱ τῶν συμμάχων σύνεδροι*, a ſociis ad colloquendum & ad deliberandum inter ſe miſſi, 5, 102, 9. 5, 103, 1. *κατασφάξας ἐν τῷ Φακῷ τοὺς συνέδρους*, 31, 25, 2.

Συνεθίζειν *τινὰ τινὶ*; *αἷς ἔδει συνεθίσθαι τοὺς ἱππεῖς*, ad

quo,

ϑίως) oportet exercita-
equites, 10, 21, 1.
σφίσι τὰ πεπραγμέ-
conſcium eſſe, 1, 84,
), 8, 6. 15, 3, 2. n.
ιδεῖν.) μηδὲν αὐτῷ
; μοχϑηρὸν, 30, 7, 8.
υτῷ κακῶς κεχειρικό-
, 8, 6. οὐδὲν αὐτοῖς
ες ἀλλότριον βουλο-
Ρωμαίων, 27, 13, 13.
rexi, συνήϑει πολλά-
ῷ διεσφαλμένῳ, 4, 14,
pro vulgato διεσφαλ-
συνειδέναι τοῖς σφε-
πράγμασι τετρυμένοις,
7. συνειδέναι τινὶ τὰς
ἀς, 4, 22, 7.
, i. q. εἴκειν, cedere,
10. τῷ καιρῷ, 32,

οἱ συνόντες, familia-
24, 2.
τινι (ut συνηγορεῖν)
, partes alicujus defen-
13, 8, 13.
, connectere legendo,
piritu legere quinque
, 10, 47, 9.
πτειν εἰς τὴν πόλιν, ſi-
umpere, 4, 71, 12.
λειν τινὶ τινὰ, aliquem
ciendo altero adjuvare,
10. 7, 4, 2.
ίειν τινὰ, ad bellum in-
, incendere aliquem, 3,

λεῖσϑαί τινα πρὸς τὴν
ν, ad prælium ſimul for-
ineundum excitare ali-
18, 2, 11.
ηροῦν, τὰς ὁρμὰς τῶν
ων, indulgere cupidita-
8, 5. τὸ ἀλειπὲς, (i. q.

ἐκπληροῦν) ſupplere, 16, 28, 2. τὸ καταλειφϑὲν ἐν ἐπαγγελίᾳ, explere fidem promiſſorum, 32, 9, 1. συνεκπληροῦν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ τὴν ἐπιβολὴν, rem ſuſceptam prudenter & fortiter perficere; nempe periculum, quod conjunctum eſt cum incepto, compenſare & vincere ſtudere tanto majori & cautione & fortitudine, 14, 4, 3.

Συνεκποιεῖσϑαι, ταῖς ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας χορηγίαις, contentum eſſe, ſatis habere, 6, 49, 7. cf. ἐκποιεῖσϑαι.

Συνεκτρέχειν; τῆς τύχης αὐτῷ συνεκδραμούσης, fortuna ipſum juvante, 10, 40, 6. ὧν οὐδὲν αὐτῷ συνεξέδραμε, nihil ei ſucceſſit, 12, 13, 5. σπανίοις τοῦτο συνεξέδραμε κατὰ τὸν βίον, paucis contigit, 5, 33, 7.

Συνεκχύειν; τῇ πρώτῃ εἰσαγγελίᾳ συνεκχυϑέντες, ad primum nuncium effuſe adcurrerunt, exierunt, 9, 9, 7. συνεκχυϑεὶς τοῖς ἑαυτοῦ μισϑοφόροις, ſimul cum mercenariis citato curſu perſecutus hoſtem, effuſus in hoſtem, 11, 14, 7.

Συνελαύνειν; συνηλάϑησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, compulſi, propulſi ſunt, 28, 5, 6. ὑπ' Ἀχαιοῦ συνεληλαμένος εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, intra paterni regni fines compulſus, 4, 48, 2.

Συνελϑεῖν, vide συνέρχεσϑαι.

Συνεμβαίνειν, τοῖς Καρχηδονίοις εἰς τὴν ϑάλασσαν, pariter mare ingredi, pariter maritima tractare, mari bellum ſuſcipere

pere cum Pœnis, 1, 20, 7. — ἐμβαίνειν τὴν θαλ. *eſt* maritima tractare. *Romani nolebant, Carthaginienſes ſolos mare tenere.“ Ern.* — συνεμβαίνειν (τινὶ) εἰς τὸν πόλεμον, bellum pariter ſuſcipere, belli ſocietatem inire cum aliquo, 29, 3, 8. *Sic videtur etiam legendum* 29, 3, 7. *n. pro* συμβαίνειν. *Et ſic ex conject. pro* συμβαίνειν *edidi* 16, 26, 6. *n.* συνεμβαίνειν εἰς τὴν ἀπέχθειαν (Φιλίππου) ἅμα Ῥοδίοις.

Συνεμβάλλειν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν, 4, 16, 10.

Συνενθουσιᾷν; θεάτρου ἐπειλημμένος συνενθουσιῶντος, concionem nactus ſecum furentem, 38, 4, 7.

Συνενοῦν; τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν, *ſic corrupte vulgo omnes,* 2, 14, 1. *pro* συσσώσωμεν, *quod haud cunctanter in contextum recipi debebat.*

Συνεξαίρειν; συνεξᾶραι μετὰ τῆς ἀποικίας, ſimul exire, proficiſci cum colonia, 12, 5, 8. *i. q.* συνεξελθεῖν, *coll. ibid. vs.* 7. τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεξῆρκὸς ταῖς τῶν Καρχ. ἐλπίσι, *ed. Caſaub.* 3, 68, 8. *n. quod interpretatus ille erat,* Galli ad ſpem Carthaginienſium ſublatis animis; *& Erneſtus,* ſpe fortunæ Pœnorum elatus. — „*Sed dubitant (ait idem Erneſtus,) de hac lectione: in qua ſi vitium eſt, legendum* συνεπηρκὸς, *pro* συνεπηρμένος, *quod centies ſic dicitur.“ — Vide noſtram Adnot. ad l. c.*

Συνεξαιρεῖν; 1) juvare aliquem in expugnanda urbe; βοηθῶν Προυσίᾳ συνεξεῖλον τοὺς Κιανούς, 17, 4, 7. 2) συνεξαιρ. τινὰ τινὶ, una cum aliquo ſervare aliquem, liberare periculo, 5, 11, 5. *cf.* ἐξαιρεῖν.

Συνεξακολουθεῖ αὐτῷ ὄνειδος παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι, vituperio excipitur, 2, 7. 3. ἔλεος παρὰ τῶν Ἑλλήνων, miſerentur ejus Græci, 2, 58, 11. συγκατάθεσις, 2, 58, 11. τοῦτό μοι συνεξηκολούθησε, hoc conſecutus ſum, hoc mihi contigit, 3, 63, 11. 17, 14, 15. 17, 15, 5. συνεξηκολούθει αὐτῷ ἀσέλγεια, inerat ei, 37, 2, 4. *Et, vulgata notione,* τὰ συνεξακολουθοῦντα τούτοις, quæ conſequuntur, ſequuntur hæc, 3, 109, 9. 3, 55, 3. τὰ τέλη (*ſcil.* τῶν πραγμάτων) συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, ſequuntur, reſpondent, 18, 15, 12. *Conf.* ἐξακολουθεῖν.

Συνεξαμαρτάνειν τοῖς ἀσεβήμασί τινος, paria ſcelera cum aliquo committere, 5, 11, 1.

Συνεξανιστάναι; συνεξαναστῆναι τοῖς καιροῖς, (*ſcil.* κατὰ τοῦ Φιλίππου,) ſimul cum tempore, *i. e.* oblata opportunitate; inſurgere *contra Philippum,* 16, 9, 4. οὐδενὸς συνεξανισταμένου, *ſcil.* αὐτοῖς, quum nemo ſe ſocium inſurrectionis eis adderat, 5, 39, 4. *Conf.* 3, 68, 8. *n. &* 3, 34, 9. *n. Adde* συνεξίστασθαι.

Συν-

ποστέλλειν τινὰ 16, 21,
ἅμα τούτῳ συνεξαπο-
ηςόμενοι φίλοι, 23, 14, 11.
ιείρειν; συνεξεγερθέν-
λὰ τὴν σφετέραν βλά-
proprio damno excitati,
, 3.
ταῦθαί τινι εὐθύμως,
im ſe oſtendere ad pu-
um cum aliquo, 3, 34,
5, 39, 4. n. *Conf.* 3,
. n. *Adde* συνεξανί-
θαι.
ιοιοῦν; συνεξομοιοῦσθαι
καμεν πάντες ἄνθρωποι
περιέχοντι, adſimilari,
niles fieri coelo ſub quo
mus, 4, 21, 1. συνεξο-
θέντος τούτου τοῖς πρό-
, quum hic ſimilis eſſet
bus, ſuperiorum exem-
ſequeretur, 31, 26, 4.
ιμᾶν τινι, ſimul exire
juo, 1, 47, 7. 8, 21, 6.
γωνίζεσθαι; ἐπιμετρού-
καὶ συνεπαγωνιζομένης
εγονόσι τῆς τύχης, (*ſcil.*
Ῥωμαίων) præter ea
am acciderunt, nova cer-
a Romanis ciente fortuna,
nova mala inducente, 3,
6.
νορθοῦν πόλιν ἐπταικυῖ-
juvare, erigere, inſtau-
30, 18, 4.
ιβαίνειν ταῖς ἀτυχίαις
, inſultare calamitati ali-
, calamitate alicujus
' ad addendam adfli-
lflictionem, 30, 9, 21.
εμβαίνειν τοῖς κατ' ἀλ-
/ καιροῖς, temporibus
nmutuam perniciem, ad-
rebus ſuis invicem inſi-
diari inſultareque, 20, 11, 7.
— *Imitatio Demoſthenis, qui Mid. p. 138.* ἐπεμβαίνειν τοῖς καιροῖς *dixit.*" *Ern.*

Συνεπιβαίνειν, ſimul adſcendere *ſcalas*; πολλῶν ἅμα συνεπιβαινόντων, 10, 13, 8.

Συνεπιβάλλειν; ἴσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις, quæ coincidunt, incidunt in tempora, quorum res nos ſcribimus, 2, 56, 4. κατά γε τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς συνεπιβάλλειν καὶ φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *corrupta (ut videtur) oratio, cujus ſententia eſt*, ſaltem quoad majores terræ diviſiones cogitatione transferre ſe velut in rem præſentem oportet, & res, quæ narrantur ad ea loca referre quibus geſtæ ſunt, 3, 38, 4. n.

Συνεπιδεικνύναι, *i. q.* ἐπιδεικν. indicare; οἱ τόποι οἱ διὰ τοῦ λόγου συνεπιδεικνύμενοι, 3, 38, 5.

Συνεπιδιδόναι τινὶ ἑαυτόν, dare, adjungere ſe alicui, 32, 10, 5. εἰς τί, operam ſuam alicui tribuere ad aliquid, ſocium ſe præbere, 32, 21, 10. 7, 16, 2.

(Συνεπιδράττεσθαι τὸν φθόνον, ſimul conſciſcere ſibi invidiam, *ex* 9, 10. *citavit Ern. ſed ibi eſt* προσεπιδραττ. *vs.* 6. *non* συνεπιδρ.)

Συνεπικυροῦν, confirmare, ratum facere, τὸ δόγμα, 4, 30, 2. τὰς ὁμολογίας, 22, 7, 3. τὸ προβεβουλευμένον, 6, 16, 2.

Συνεπιλαμβάνεσθαι, adjuvare, *cum dat. perſ.* 5, 90, 2, *abs-*

que regimine, ἐὰν μὲν ἡ τύχη συνεπιλαμβάνηται, *intellige* αὐτοῖς, 2, 49, 7. *cum dat. perſ. & gen. rei*, Θεὸς αὐτοῖς συνεπελάβετο τῆς σωτηρίας, 11, 24, 8. *cum ſolo genit. rei*, συνεπιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, 1, 70, 8. *ubi poteſt ex præcedd. intelligi dativus* σφίσι, *& cum Caſaub. verti*, in ſocietatem conſiliorum venire; *ſed* 10, 19, 9. *ad* συνεπιλήψονται τῶν πραγμάτων *nullus intelligi dativus debet, & eſt* in curam rerum, in curam belli incumbent. συνεπιλαβέσθαι τῆς αὐτοῦ τε καὶ τῶν φίλων σωτηρίας, ſuam & amicorum ſalutem curare, *vel, intellecto dativo* ἑαυτῷ, ſecum illam curare & adjuvare; *ſic &* 15, 28. *Sic ad* συνεπιληψόμενοι τῶν διαλύσεων, 22, 12, 1. *intelligi poteſt* τοῖς Αἰτωλοῖς, adjuvare compoſitionem, *vel* adjuvare Ætolos ad pacem impetrandam. βοηθεῖν καὶ συνεπελαβέσθαι (*ſcil.* αὐτῷ) τοῦ καιροῦ, ut cum ipſo uteretur tempore, 15, 3, 7. συνεπελάβοντο (*ſcil.* τῷ Ἀράτῳ) τῆς καταλύσεως τοῦ τυράννου, Aratum opera ſua juverunt in evertendo tyranno, 10, 25, 3. (*ubi in Nota infra contextum corrige* συνεπελάβοντο, *&* συνελάβοντο, *pro* ετο.)

Συνεπιμαρτυρεῖν τινι, teſtimonium exhibere alicui, dicta alicujus confirmare, 26, 9, 4.

Συνεπινοεῖν, πῶς καὶ τίνι τρόπῳ *&c.* conſilium cum aliquo inire, rationem excogitare, 8, 17, 2.

Συνεπισημαίνεσθαι, notare *in partem deteriorem*, reprehendere, improbare, 4, 24, 5. *cf.* ἐπισημαίν.

Συνεπισπάσασθαί τι, temere & importune attrahere & in medium proferre aliquid, 26, 3, 13. συνεπισπάσασθαι τοὺς ἰδίους πολίτας πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, πρὸς τὴν Περσέως συμμαχίαν, 30, 6, 7 *ſq.* ἡ Καπύη μεταθεμένη συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, *Spicil. ex lib.* 7.

Συνεπισπεύδειν; ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας, *Suidas in* συνεπισπ. *quod fragmentum inter Polybiana retulit Valeſ.*

Συνεπιστῆσαι; *vide* συνεφιστάναι, *&* συνεφιστάνειν.

Συνεπισχύειν τινὶ, partes alicujus tueri, adjuvare aliquem, vires ſuas conjungere cum quo, 6, 6, 10. 18, 24, 11. 18, 26, 6. 20, 5, 13. 25, 1, 12. 26, 3, 6. 32, 1, 3. ταῖς πλεονεξίαις τινὸς, inſervire, juvare cupiditatem alicujus, 28, 5, 5. (τινὶ) κατά τινος, 6, 8, 1.

Συνεπιτείνειν, τὴν ὀργήν τινος, augere, 3, 13, 1.

Συνεπιτίθεσθαι, ſimul adgredi, invadere aliquem, 1, 31, 2. 2, 3, 6. 2, 45, 4. 2, 49, 8. 3, 49, 10. 3, 65, 11. 3, 97, 3. 4, 14, 8. συνεπιτίθεσθαι τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐπιτίθεσθαί τινι σὺν τοῖς καιροῖς, *vel* ἐν καιρῷ, *quod eſt* 2, 45, 4.) 3, 15, 10. 5, 87, 2. 5, 105, 8. τοῖς πράγμασί τινος, alicu-

alicujus res invadere, 5, 78, 4. τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγνοίᾳ καὶ τῷ τῶν συμμάχων πρὸς αὐτοὺς μίσει, 6, 43, 4.

Συνεπιψηφίζειν τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις, ratas habere pacis conditiones, 22, 15, 1.

Συνεργάζεσθαί τινι, opus facere cum quo, 34, 10, 13 *ſq.*

Συνεργεῖν τινι, adjuvare aliquem, 1, 48, 1. 18, 7, 5. 1, 70, 5. τὸ αὐτόματον συνήργησεν αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρείαν, 3, 97, 5. πολλὰ συνεργεῖ ἡ ἁρμογὴ τῶν ὅπλων εἰς τὴν χρείαν, 11, 9, 1. συνήργουν *vulgo in* συνηγόρουν *erat corruptum*, 2, 6, 10.

Συνέργημα, τὸ, quidquid adjuvat aliquem in agendo & perficiendo, 2, 42, 4. 5, 36, 9. πρός τι, adjumentum, auxilium, 3, 99, 9. 15, 27, 1. 23, 2, 3. τὰ ἐνεργήματα καὶ συνεργήματα, 30, 4, 13.

Συνεργία, ἡ, *alii* συνέργεια, adjumentum, auxilium opus facientium cum aliis, 8, 35, 10.

Συνεργὸς, ὁ, συνεργὸν λαβεῖν τινὰ, 1, 7, 8. κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ, 23, 2, 4. ἡ σύνεργος; ἔχων γυναῖκα, πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργὸν, 6, 2, 10. *Neutr.* συνεργὰ πλείω, 1, 81, 10. δύο συνεργοῖς χρωμένη τοῖς ἰσχυροτάτοις, 2, 38, 8.

Συνερείδειν; τὰ θηρία συνήρεισε τοῖς ἐναντίοις, elephanti in adverſos impetum, impreſſionem fecerunt, 5, 84, 2. Μακεδόνων συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, *Fr. gr.* 84. *n.* συνήσπισαν οὕτως ὥστε συνερεῖσαι πρὸς ἀλλήλους, *de phalange denſata in acie*, ut conferti incumberent alii aliis, cohærerent invicem, 12, 21, 3. *cf.* 18, 12, 6.

Συνέρχεσθαι; συνελθεῖν τινι εἰς λόγους, 1, 78, 4. 5, 102, 7. εἰς τὰς χεῖρας, *idem*, congredi cum aliquo colloquii cauſſa, 1, 78, 6.

ἅμα τῷ συνελθεῖν αὐτὸν ἀναγόμενον, 16, 2, 5. *ex lect. msstorum, quam in* συνιδεῖν *cum Bayf. mutavit Caſaub.*

Σύνεσις, ἡ ἐγκατοικοῦσα ταῖς ἑκάστων ψυχαῖς, *i. q.* συνείδησις) 18, 26, 13. *n.*

Συνετὸς; οἱ συνετώτατοι, *de latinarum literarum* peritiſſimis, 3, 22, 3.

Συνετῶς βουλευσάμενος, prudenter, 1, 36. 2.

Συνεφεδρεύειν τοῖς ἄλλοις, in ſubſidiis manere, 1, 27, 9. præſidio eſſe, tutari, 2, 12, 2. τοῖς καιροῖς, (*i. q.* ἐφεδρ.) inſidiari temporibus, omni occaſioni intentum eſſe, 31, 13, 6.

Συνεφιστάναι; τοὺς φιλοπευστοῦντας συνεπιστῆσαι περὶ τούτων, eos qui diſcendi cupidi ſunt attentos reddere ad hæc, *vel potius*, docere hæc, ad harum rerum notitiam perducere, 3, 59, 6. συνεπιστήσας αὐτὸν (*i. q.* ἑαυτὸν) ἐπὶ τοῦτο, qui attente conſideraverit, qui expenderit hoc 11, 19, 2. *Cum nudo Accuſat. rei.* συνεπιστῆσαι τὸ παρακείμενον, 2, 58, 13. ad id quod proximum eſt advertere

animum, *interprete Caſaubono: ſed ſic, ſi cetera recte habent, videtur deſiderari præpoſ.* ἐπὶ *ad* τὸ παρακείμενον; *ad verbum vero intelligitur accuſ.* ἑαυτὸν *aut* τὴν διάνοιαν (*conf.* ἐπιστῆσαι.) *niſi* συνεπιστῆσαι *h. l. eſt* docere, *ſicut* συνιστάνειν, *quod vide.*

καταφανές ἐστι τοῖς βραχέα συνεπιστήσασι, *ſcil.* ἑαυτούς, 4, 40, 10. ἐπὶ τὰ λεγόμενα συνεπιστήσαντες, animum advertentes, 3, 9, 4. *Adde verbum ſeq.*

(συνεφίστασθαι πολιορκίαν περὶ τὴν πόλιν *ex mendoſa lectione* 5, 66, 1. *temere huc retulit Erneſtus.*)

Συνεφιστάνειν; 1) attentum reddere, τοὺς ἀναγινώσκοντας, 10, 41, 6. 2) attendere; οἱ βουλόμενοι συνεφιστάνειν, *ſcil.* ἑαυτούς, 4, 8, 8. οἱ ἐφιστάνοντες τοῖς ὑπομνήμασι, qui attente legerint libros, *vel nude*, lectores, 9, 2, 7. 7, 13, 2. συμβαίνει τοῖς βουλομένοις συνεφιστάνειν καὶ τοῦ χωρίου τὸ μέγεθος, 6, 32, 2. *n.* (*cf.* 4, 8, 8.) — „Intelligere *vertitur; ſed hoc ſignificare id verbum non poteſt, eſtque potius* attendere, *& refertur ad* βουλομένοις, qui volent attendere; *tum* συμβαίνει *ſignificat* iis datur, contingit, *vel excidit verbum.*“ *Ern.*

Συνέχεια, ἡ, aſſiduitas; τῶν ἀκροβολισμῶν, 5, 100, 2. τῇ συνεχείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἐτηροῦντο οἱ τόποι, 8, 17, 5. *n.*

Συνέχειν, continere, cohibere, retinere, conſtringere, *& ſimilia;* τὴν δύναμιν συνεῖχεν ἐν τῷ χάρακι, 10, 39, 1. τοὺς πολιτικοὺς ἐν ἀποστήματι συνεῖχε, urbanas copias ex aliquo intervallo continuit, retinuit, 1, 9, 4. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δυνάμεως συνεῖχεν ἐπ' αὐτὸν, (*i. q.* ἐφ' ἑαυτὸν,) ſecum retinuit, 3, 101, 8. τοῖς ἀδήλοις φέβοις τὰ πλήθη συνέχειν, 6, 56, 11. τὸ πολίτευμα ἐν δημοκρατίᾳ συνέχειν, remp. in populari ſtatu retinere, ſervare, 2, 41, 6. τοῦτο συνέχει τὰ Ῥωμαίων πράγματα, hæc res continet, ſuſtinet, ſervat Romanam remp. 6, 56, 7. συνέχειν τὰ κατὰ Σικελίαν, continere, retinere, ſervare, tueri, 1, 17, 3. συνέχειν τὴν ἐξουσίαν, retinere poteſtatem, 39, 2, 13.

συνέχεσθαι τοῖς πολέμοις, in arctum cogi, conſtringi, premi bellis, *vel* retineri, distineri, 1, 7, 9. τῷ λιμῷ συνέσχηντο, fame conſtricti, preſſi, confecti erant, 3, 62, 4. *Sic* συνεχομένων τῷ λιμῷ *ex cod. Bav. editum erat* 1, 18, 7. *pro* συναγομένων; *vide* συνάγειν. συνέβαινε αὐτοὺς ἐκ πολλῶν χρόνων ἐν ἀκαταπαύστοις στάσεσι συνεσχῆσθαι, 4, 17, 4. *ubi delenda utique videtur præpoſ.* ἐν, *quæ e præcedentis vocabuli terminatione temere adhæſit.*

Particip. τὸ συνέχον, *abſol.* quod præcipuum, quod maximum eſt, quod rem ipſam vel

vel caput cauſſæ continet, 2, 12, 3. 2, 52, 4, 3, 51, 13. 8, 4, 3. 10, 45, 4. 15, 2, 3. 21, 13, 9. *Et Plur.* τὰ συνέχοντα τεθεωρηκέναι, quæ ſunt præcipua perſpexiſſe, 6, 46, 6. *Cum genit.* τὸ συνέχον τῆς προτροπῆς, præcipuum argumentum cohortationis, 4, 5, 5. τῆς ἐννοίας τῆς ἐν ταῖς συνθήκαις, 3, 29, 9. τῶν ὁμολογηθέντων, 10, 38, 5. τῆς ἐκκλησίας, caput rei agendæ, in concione, 28, 4, 2. τὰ συνέχοντα τοῦ δόγματος, 18, 27, 2. τῶν ἐγγραπτῶν, 3, 27, 1. ἐν τούτοις κεῖται τὸ συνέχον τῆς σωτηρίας, his rebus maxime continetur ſalus, hæ res præcipuæ ſunt ſalutis cauſſæ, 10, 47, 11. τὸ συνέχον τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ ἦν, ὅτι &c. præcipua cauſſa quæ eum impellebat, 18, 22, 3. τὸ συνέχον αὐτοῖς τῆς ὑπομονῆς τοῦ πολέμου, præcipua cauſſa conſtantiæ eorum, 4, 51, 1.

Συνεχὴς, proxime ſequens, contiguus, continuus; πᾶς ὁ συνεχὴς λόγος, conſequens omnis oratio, 1, 5, 5. συνεχεῖς τούτοις, proximi his, finitimi, 2, 16, 3. ἐξ πύργους τοὺς συνεχεῖς τῷ προειρημένῳ κατέβαλον, 1, 42, 9. *ex emend. Caſaub. pro* τῶν προειρημένων. τὸ συνεχὲς τούτῳ, quod proxime ſequitur, *vel* ſecutum eſt, 2, 63, 1. 3, 3, 3. τὸ συνεχὲς τῆς διηγήσεως, ſeries narrationis, id quod proxime ſequitur in ſerie narrationis, 3, 39, 1. πρὸς τὸ συνεχὲς, in poſterum, 1, 72, 6. πράττειν τὸ συνεχὲς, facere id quod conſequens eſt, pergere in exſequendo incepto, 4, 81, 8. *ubi Erneſtus intellexit*, quod proximum eſt facere, cum præcipuum non poſſis.

κατὰ τὸ συνεχὲς; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 4 & 6. *De tempore;* ὡ κατὰ τὸ συνεχὲς ὑποδείξομεν, poſt quæ proxime, ſtatim, docebimus, 3, 2, 6. *n.* τούτοις κατὰ τὸ συνεχὲς, 7, 18, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς τῆς προκατασκευῆς ἥκομεν ἐπὶ &c. in ſerie rerum in Præparatione exponendarum pervenimus ad, 2, 37, 2. εἴχετο κατὰ τὸ συνεχὲς τῶν ἑξῆς, continuo ad alia perrexit, 2, 54, 8. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν, continuo, ſine mora, 2, 2, 7. *n.* (*ubi Caſaub.* ſine intermiſſione.) μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολέμουν πρὸς Αἰτωλοὺς, *Valeſius* aſſidue; *rectius fuerit* continuo, ſtatim, 20, 4, 4. *n. ſic & ibid. vs.* 2. *n. ubi* paulatim *vertit Valeſius. Sed* 2, 40, 6. αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς τὸ ἔθνος, *eſt*, continuis incrementis aucta gens. *Sic*, ἀπὸ τούτου κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸ γένος βασιλευθέντες, continua ſtirpis ejusdem ſerie, 2, 41, 5. *Et*, μετὰ ταῦτα τῶν κατὰ μέρος ἔργων κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπιψαύοντες, continua ſerie, 1, 2, 8. *Sic rurſus*, κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει, *haud dubie eſt* continue, aſſidue, 16, 21, 1.

Συνεχῶς, *de tempore*, aſſidue, continue; *de loco & ſitu*, continuo tractu, 2, 14, 6. *i. q.* κατὰ τὸ συνεχὲς, *ibid.*

Συνηγορεῖν τινι, partes alicujus dicendo juvare, verba facere pro quo, ſuffragari alicui, 4, 34, 8. 23, 7, 7. 26, 3, 3. συνηγόρουν *perperam editum erat* 2, 6, 10. *n. pro* συνήργουν.

Συνήθεια, ἡ, uſus, habitus; πολλῆς δεῖται ἐμπειρίας καὶ συνηθείας, 1, 42, 7. conſuetudo, familiaritas, 32, 9, 5. πρός τινα, 1, 43, 4. 31, 22, 3. συνήθειαν ἔχειν τῇ πολιτείᾳ, adſuetum eſſe huic formæ reipub. 40, 10, 2. convivium; τῆς συνηθείας ἑλκυσθείσης, 31, 21, 8. *niſi* τῆς συνουσίας *legendum, qua emendatione tamen nil opus eſſe videtur.* κατὰ συνηθείας, ſecundum ſodalitates, 35, 4, 14.

Συνήθης, *de re* uſu cognita & familiari; γνώριμος καὶ συνήθης, 1, 3, 7. (*ubi i. q.* πρόχειρος, *vs.* 8.) 4, 8, 8. 4, 20, 8. 6, 41, 5. *De homine*, adſuetus; *cum Infin.* συνήθεις ἐκ τῶν κατὰ Σικελ. ἀγώνων ὑποχωρεῖν καὶ ἐκ μεταβολῆς ἐγχειρεῖν, 1, 74, 9. *Cum Dativo rei*, 3, 54, 6. 3, 79, 5. 5, 64, 5.

Συνηχεῖν, concinere, 2, 29, 6.

Συνθεᾶσθαι, *i. q. ſimplex*; συνθεασάμενος, videns, conſpicatus, 1, 25, 1. 1, 40, 7. 4, 54, 3. 15, 13, 7.

Συνθεωρεῖν, i. q. *ſimplex*, videre, perſpicere, 1, 9, 3. 1, 15, 4. 1, 23, 5. 1, 32, 2. 1, 65, 7. 1, 68, 6. 1, 75, 8. 3, 11, 1 *&c. Paſſivum;* ἐκ παραθέσεως συνθεωρουμένων καὶ συγκρινομένων, 3, 32, 5. τὰ φυσικῶς συντεθεωρημένα περὶ τοῦτο, 4, 20, 3. *In Med.* τοῦτο καλῶς συνθεωρούμενοι οἱ Καρχηδόνιοι, 7, 4, 8. *niſi eſt mendoſa ſcriptura, ex duabus diverſis lectionibus,* συνθεώμενοι, & συνθεωροῦντες, *contracta*, 7, 4, 8. *n.*

Συνθήκη, ἡ, ἄνισος, inæqualis, iniqua conditio, 12, 16, 12. αἱ συνθῆκαι, conditiones pacis & fœderis, fœdus; συνθήκας ποιεῖσθαι ἐφ᾽ ᾧ *&c.* 1, 16, 9. πρός τινα, 1, 17, 6. εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαυχόμενοι τοὺς βασιλέας, 32, 11, 5. γραφεισῶν δ᾽ ἐπὶ τούτοις τῶν συνθηκῶν 33, 11, 9. *ubi mendoſe vulgo* γραφεισῶν δὲ τούτοις.

Σύνθημα, τὸ, ſignum de quo convenit inter partes; τοῖς ἐν τῇ πόλει συνέθετο, ὅταν αὐτοῖς αἴρῃ τὸ σύνθημα *&c.* 5, 22, 2. τὸ σύνθημα τὸν καιρὸν τῆς ἐπιθέσεως ἐδήλωσε, 1, 45, 5. σημήνας διὰ τῶν συνθημάτων, *in pugna navali*, 1, 50, 8. ἀρθέντος τοῦ συνθήματος, 1, 27, 10. 1, 51, 1. 5, 21, 2. *&c. conf.* ἀποδιδόναι. σύνθημα ἁπλοῦν καὶ διπλοῦν, 9, 17, 9. συνθήματα *quibus utuntur in* ταῖς πυρσείαις, 10, 43, 6. *ſqq.* τὸ νυκτερινὸν σύνθημα, teſſera militaris, 6, 34, 7. συνθήματα λαβὼν καὶ πίστεις πρὸς Νικόμαχον, 8, 17, 9. & 8, 19, 8. *id eſt*, literas συνθηματι-

ματικῶς ſcriptas, *ut patet e cap.* 19, 4. *τὸ τῆς φιλίας σύνθημα ποιεῖν*, amicitiæ teſſeram dare, 29, 11, 3. *i. e.* dextram porrigere & comiter ſalutare, *coll. vs.* 6,

Συνθηματικὸς; *συνθηματικὰ γράμματα*, 8, 18, 9. *Conf. vocab. ſeq.*

Συνθηματικῶς; *ἐπιστολαὶ συνθηματικῶς γεγραμμέναι*, literæ iis notis ſcriptæ de quibus convenerat, 8, 19, 4. *n. ubi in Adnot. pro* confer c. 19, 4. & Adnot. *corrige*, confer c. 18, 9. & Adnot.

Συνθραύειν, confringere; *Paſſiv. συνθραύεσθαι*, 8, 7, 11.

Συνθύειν; *εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐξαποστέλλειν τοὺς συνθύοντας*, participes ſacrorum ad ſolenne feſtum mittere, 4, 49, 3.

Συνιδεῖν, perſpicere, intelligere, 1, 4, 6. 3, 6, 9. 6, 4, 12. *&c.* conſpicere, videre, cognoſcere, 3, 66, 3. 1, 23, 3. 1, 25, 2, 3, 66, 3. 12, 4, 4 *&c.*

συνιδόντες αὐτοῖς vel σφίσι, ſi vera lectio, i. q. συνειδότες, conſcii ſibi, 5, 11, 8. *n.* 15, 3, 2. *n.*

Συνιέναι, (*ab εἶμι, eo*) coire, congredi; *εἰς μάχην συνιέναι τοῖς πολεμίοις*, 10, 7, 6. 5, 54, 1. *n.* *εἰς τὰς χεῖρας συνιέναι τοῖς πολεμ.* 11, 24, 3.

Συνιέναι, συνίημι; *διὰ τὸ μηδέν πω συνειχέναι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γεγονότων*, 5, 101, 2. *n.*

Συνιστάναι, 1) collocare; *εὐθέως αὐτοὺς συνίστα*, ſtatim eos in aciem collocavit, 3, 43, 11. *συνέστησε τούτους εἰς Φάρον*, Pharum hos collocavit, 3, 18, 2. 2) *συστῆσαί τινι τινὰ*, adjungere alicui aliquem *operæ ſocium*, 7, 16, 2. *συστῆσαί τινι τοὺς μισθοφόρους*, adjungere, adtribuere, tradere alicui mercenarios *ut eis præſit*, 5, 94, 1. *δυνάμεις*, exercitum tradere alicui, 2, 1, 5. *συστήσας αὐτοῖς vel μετ᾽ αὐτῶν καθηγεμόνας*, viæ duces illis adjungens, 3, 42, 6. 3, 41, 9. 15, 5, 5. *ἡγεμόνα*, ducem illis conſtituens, adjungens, 16, 9, 1. 20, 3, 7. 3) *Rurſus συστῆσαί τινα τινὶ*, commendare alicui aliquem, (*ſicut συνιστάνειν*) 31, 20, 9. 31, 22, 12. *Sic τούτους μὲν συνέστησε Γαΐῳ*, 10, 18, 2. *cum Erneſto vertere poſſis*, curæ Caji mandavit; *ſed nec incommode Caſaubonus*, hos Cajo tradidit, *ex eo uſu quem num. 2. vidimus.*

Aor. 2. συστῆναι; 1) congredi cum *hoſte*, *συστάντες τοῖς Ῥωμαίοις*, 14, 8, 9. *ὁμόσε συστάντες τοῖς παροῦσι*, cum præſenti adverſa fortuna congreſſi, 30, 7, 3. *n. ex noſtra conject. pro mendoſo στήσαντες.* 2) *συστῆναί τινι*, adjungere ſe alicui, ſocietatem cum aliquo jungere, 4, 1, 6. *conf. σύστασις.* 3) *συνέστη αὐτοῖς πόλεμος*, conflatum illis eſt, ortum, ſuſceptum eſt bellum, 3, 2, 1. *ὁ συστὰς Εὐμένει πρὸς τὸν Προυσίαν πόλεμος*, 3, 3, 6. *τοῦ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος*, orto bello Perſico, 27, 13, 8. *cf. vs.* 11. *conf. σύστασις.* *ἀγῶνος συστάντος*

 καρτε-

καρτεροῦ, atrox oritur, conſeritur pugna, 1, 27, 11. *conf.* *mox συνεστάναι.*

Præt. συνεστηκέναι, συνεστάναι; 1) *διὰ τὸ περὶ τῆς ἐλευθερίας συνεστάναι τὸν ὅλον ἀγῶνα*; ortum, commiſſum, conſertum eſſe certamen, 2, 69, 1. *διὰ τὸ περὶ τῶν ὅλων ἑκατέροις συνεστάναι τὸν κίνδυνον*, 11, 24, 4. *n.* (*ubi perperam vulgo συνιστάναι.*) 2) *συνεστῶσαι σπεῖραι*, ordine, firmiter ſtantes; *an*, confertim ſtantes? *προσδεξάμενοι ἀκεραίους ἅμα καὶ συνεστώσας τὰς σπείρας*, 2, 68, 8. *συνεστηκυῖα χιών*, nix firma, ſolida, gelu concreta, 3, 55, 2. 3) *τὸ τῶν Κελτῶν πλῆθος συνεστηκὸς ταῖς τῶν Καρχηδονίων ἐλπίσι*, multitudo quæ ſe adjunxerat ſpei Carthaginienſium, 3, 68, 8. *n. ubi corrupte συνεξηκὸς dant vett. libri, quod & ex συνεξεστηκὸς oriri potuit. Cf. συνεξιστάναι.*

In Medio; συνίστασθαι, conſtituere, inſtituere, parare; *varia ratione; συστήσασθαι μισθοφόρους*, conſcribere, parare milites mercenarios, 4, 60, 2 & 5 & 9. *ναυτικὰς δυνάμεις*, copias navales, 1, 25, 5. 2, 1, 2. *δυναστείαν*, parare ſibi imperium, 2, 13, 3. *τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν*, &c. conſtituere, componere res, pacare Italiam, &c. 1, 5, 2. (*coll.* 1, 12, 7.) 2, 1, 1. (*coll.* 2, 1, 5. *ubi eſt καταστήσασθαι*) 2, 18, 5. 3, 2, 3. *συστήσασθαι πόλεμον*, parare, inſtituere, ſuſcipere bellum, 2, 1, 1, 3, 17, 5. & *ſæpe alias. τὸν κίνδυνον*, committere, ſuſcipere prælium, 11, 31, 5. *ἔργα καὶ πολιορκίαν*, 1, 30, 5. 1, 38, 8. 1, 42, 7. 5, 71, 5. &c. *πρᾶξιν ἐπί τινας*, moliri proditionem, 5, 96, 4. *συνεστήσατο πρᾶξιν τοιαύτην*, hujusmodi dolum molitus eſt, 3, 50, 7. 4, 18, 1. *συστήσασθαι λόγον ὑπέρ τινος*, inſtituere ſermonem de re quadam, 3, 2, 6. *δικαιολογίαν*, 20, 9, 7. *συστήσεσθαι πρὸς τὴν τούτων ἐπιμέλειαν πιστοὺς ἄνδρας*, ſe conſtituturum fidos homines, 10, 18, 15. *Videndum an ſatis emendata oratio ſit* 35, 2, 7. *n. εἰ μὴ συστήσονται καὶ τεύξονται τῆς ἁρμοζούσης κολάσεως οἱ πεπολεμηκότες, ubi ego quidem, utrumque verbum ad eumdem nominativum πεπολεμηκότες referens, συστήσονται interpretatus ſum* in ordinem cogentur; *ſed ſic requiri videtur paſſivum συσταθήσονται. Caſaubonus, ad συστήσονται nominativum* Ῥωμαῖοι *intelligens, interpretatus* eſt, niſi res in tuto collocarent Romani; *Reiskius*, niſi ambo mutuo conſentiant & pro uno viro cauſam communem propugnent.

In Paſſivo; προφανὴς ἦν ὁ μέλλων ἀγὼν ἐκ τῆς ἑκατέρων συνίστασθαι φιλοτιμίας, 1, 26, 3. *ὁ συσταθεὶς*, qui *eis* adjunctus erat comes, 15, 5, 6. (*cf. ibid. vs.* 5.) *τῇ συγκλήτῳ συσταθῆναι*, coram ſenatu

ſenatu ſiſtere ſe & ſeſe ei commendare, 33, 16, 2. *παρεῖναι συσταθησόμενος αὐτῷ καὶ κοινωνήσων παντὸς ἔργου*, veniſſe, ut coram eo ſe ſiſteret, ut ſe ei commendaret, *vel*, ſeſe cum eo conjuncturus, arma cum illo ſociaturus, amicitiam cum eo juncturus, 1, 78, 7. *n. Præt. paſſ. notione activa, vel notione Medii; μὴ πρᾶξιν ἔῃ συνεσταμένος κατὰ τῆς πόλεως*, ne proditionem eſſet molitus, 4, 71, 6.

Συνιστάνειν, 1) producere aliquem in conſpectum alterius, eique commendare, 4, 82, 5. *συνιστάνειν ἑαυτὸν τοῖς πολλοῖς*, commendare ſe multitudini, 32, 15, 8. 2) *cum accuſ. rei*, ob oculos ponere, docere, exponere; *συνίστανε τὴν ἐξακολουθήσασαν εὔνοιαν σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν*, 4, 5, 6. *ubi idem valet ac ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει, vs.* 5. *τὴν κτῆσιν*, docere, demonſtrare, jus dominii, 28, 17, 6. 5, 67, 9. *Sic & ſeq. conjunctione ὅτι*, 3, 108, 4. *Conf. συνιστάναι.*

Συνίστωρ καὶ μάρτυρ, conſcius & teſtis, 28, 17, 13. 30, 8, 1.

Συννεύειν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ad eamdem ſummam ſpectare, tendere, 3, 32, 7.

Σύννευσις, ἡ τῶν πόλεων πρὸς ἀλλήλας, conſpiratio, concordia, 2, 40, 5.

Συννεφής, nubibus obductus, nubilus; *ἀὴρ*, 9, 16, 3. *νὺξ*, 9, 15, 12.

Συννοεῖν, cogitare, conſiderare, reputare; *cum accuſ. rei*, 1, 48, 3. *ſq. ὅτι*, 1, 30, 9. intelligere, cogitando aſſequi, cognoſcere, *cum accuſ. rei*, 1, 48, 6. 4, 64, 6. 8, 22, 6. *τινά*, agnoſcere aliquem, 8, 22, 2.

Σύννομος; σύννομοι λίθοι, lapides eadem lege, *i. e.* eadem menſura, cæſi & poſiti, *Spicileg. lib. 8. num.* 2, 1. *n.*

Σύνοδος, ἡ, conventus *Achæorum; vide Ind. hiſtor. in* Achæi. *ἡ δευτέρα σύνοδος, quæ memoratur* 24, 12, 12. *videtur indicare, quotannis duos fuiſſe legitimos atque certo ſtatoque tempore habitos Achæorum conventus; (τὰς καθηκούσας συνόδους) videndumque, an ἡ πρώτη ἀγορὰ, cujus fit mentio* 28, 7, 3. *ſit* prior, (*nam idem ſonat ἀγορὰ atque σύνοδος) ſicut hæc δευτέρα eſt* poſterior. *conf. ἀγορὰ, & πρῶτος, ubi aliam habes interpretationem.*

Συνοικεῖν τινι, habitare cum quo, 6, 2, 14. *ni συνδιοικεῖν ibi legendum.*

Συνοικειοῦν τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωριζομένοις, ignota cum notis conferre & componere, ut illa ex his intelligantur, 5, 21, 5. *συνοικειοῦσθαί τινι τοῖς ὅλοις*, omnium rerum ſocietatem inire cum quo, quovis modo conjungere ſe cum quo, 22, 3, 8.

Συνοικία, ἡ; αἱ κατὰ τὴν χώραν συνοικίαι, agrorum vici, habitationes in agris, 16, 11, 1.

Συνοικίζειν τὴν θυγατέρα τινὶ, collo-

collocare alicui filiam, 10, 19, 6. τοὺς δούλους ταῖς τῶν δεσποτῶν γυναιξὶ, 16, 13, 1. συνοικίζειν πόλιν, instaurare urbem, 2, 55, 7. 4, 25, 4. 5, 90, 3. τοὺς Λυσιμαχεῖς κατάγειν καὶ συνοικίζειν, Lyſimachenſes in patriam reſtituere & urbem eorum inſtaurare, 18, 34, 7.

Συνοικισμὸς, ὁ, inſtauratio *urbis*, 4, 33, 7.

Σύνοικος; σύνοικοί εἰσιν οὗτοι ἐκείνοις πρὸς ἄρκτον, vicini, finitimi, 34, 9, 2.

Συνομηρεύειν ἅμα τινὶ, ſimul obſidem eſſe cum quo, 21, 9, 9.

Συνομολογεῖσθαι; αἱ συνθῆκαι αἱ συνωμολογημέναι ὑπὸ Λουτατίου, pacis conditiones conceſſæ, initæ, a Lutatio, 2, 21, 2.

Συνοξύνειν, *i. q. ſimplex*, acuere; κέντρον συνωξυσμένον, 6, 22, 4.

Συνόπτεσθαι perſpicere, τὰ ὅλα, 1, 4, 7. 1, 12, 7. *Paſſiv.* συνώφθη, perſpectum, intellectum eſt, 6, 49, 6.

Σύνοπτος, qui eſt in conſpectu, *cum dat. perſ.* 2, 28, 9. 7, 17, 4. 11, 20, 9.

Συνορᾷν, *i. q.* ὁρᾷν, (*ut* συνιδεῖν, συνθεᾶσθαι *&c.*) videre, conſpicari, 1, 28, 7.

Συνοργίζεσθαί τινι, iram alicujus participare, & iuvare, 3, 31, 9. 22, 14, 4.

Συνορεῖν, finitimum eſſe; ἡ συνοροῦσα χώρα, 1, 8, 1. οἱ συνοροῦντες (ταῖς ἑαυτοῦ σατραπείαις) δυνάσται, 5, 55, 1. ἡ συνοροῦσα τούτοις Μακεδονία, 5, 188, 2.

Συνορμεῖν τινι, ſimul cum aliis ſtationem habere in mari, in ancoris ſtare, in portum adpellere, 5, 68, 6. 5, 110, 2. 5, 101, 1. *n. ubi perperam vulgo* συνορμίσαντα *pro* συνορμήσαντα *legebatur; viciſſim* συνορμήσας *corrupte pro* συνορμίσας *editum* 14, 10, 10. *n.*

Συνορμίζειν, τὸν στόλον, naves in ſtatione locare, in portum ſubducere, 5, 96, 14. 5, 3, 5. (*ubi iſt* τὰς ναῦς συνορμίσας, τάφρῳ καὶ χάρακι περιέβαλε.) 14, 10, 10. *n. ubi perperam vulgo* συνορμήσας. *Adde Adn. ad* 5, 101, 1.

Συνουσία, ἡ, 1) familiare colloquium, converſatio, 10, 35, 2. 2) convivium, 4, 20, 10. 5, 15, 3. 5, 26, 15. 8, 22, 8. 8, 29, 4. 20, 11, 5. 3) coitus, conſuetudo venerea, 6, 6, 2. 6, 7, 7.

Σύνοψις, ἡ, conſpectus; καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει, 14, 10, 3. ἐν συνόψει ἀλλήλων, 40, 5, 6. ἐπιτηδειότατος τόπος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγοῦ, commodiſſimus ad proſpectum, quo omnia maxime in conſpectu eſſent imperatoris, 6, 27, 1. ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τὸν χειρισμὸν τῆς τύχης, 1, 4, 1.

Σύνταγμα, τὸ; 1) ordinatio *reipublicæ;* τὸ Λακωνικὸν κατάστημα καὶ σύνταγμα, 6, 50, 2. 2) corpus quodvis militum; (*conf.* σύστημα) τὸ παρ' Ἀννίβου σύνταγμα τῶν

ἱππέων

ἱππέων, equitatus Hannibalis, 9, 3, 9. *τὰ συντάγματα τῶν ἱππέων Ἀχαϊκῶν*, equitum corpora, 10, 25, 6. *τοῦτο τὸ σύστημα*, hæc manus militum, *ſcil. tres manipuli, qui efficiunt cohortem*, 11, 23, 1.

Σύνταξις, *ἡ*; 1) diſpoſitio, ordo aciei, acies; *de claſſe*, *ἡ ὅλη σύνταξις τῶν πολεμίων*, 1, 21, 10. *de pedeſtri exercitu, velut de Illyriis, catervatim vel manipulatim pugnare ſolitis*, *τὸ βάρος τῆς συντάξεως*, 2, 3, 5. 2, 68, 9. *τὸ τῆς συντάξεως ἰδίωμα*, 2, 68, 5. *μετὰ πολεμικῆς συντάξεως ἄπρακτοι, κατ᾽ ἰδίαν πρακτικοί*, in acie ſtantes cum aliis, 4, 8, 9. 2) compoſitio, expoſitio, ſcriptio; *ἔγγραπτον ποιεῖν τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας*, 30, 4, 11. *ἡ τῶν κατὰ μέρος σύνταξις*, expoſitio, narratio rerum particularium, 8, 4, 5 & 11. *ἡ τῶν καθόλου πραγμάτων σύνταξις*, hiſtoria univerſalis, 1, 4, 2. *Et nude*, *ἡ σύνταξις*, ſcriptio, ſcriptum, liber; *præſertim*, opus hiſtoricum, hiſtoria, 1, 3, 2. 3, 1, 1. 4, 2, 1. 8, 4, 5. 8, 11, 1. *n.* *αἱ πρὸ τοῦ συντάξεως*, libri ſuperiores, 11, 2, 3. *Fr. gr.* 121. 3) pactum, conventio; *κατὰ τὴν σύνταξιν*, prout convenerat, 5, 3, 3. 8, 18, 5. *τὰ χρήματα τὰ κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντα*, 5, 95, 1. *Et metonym.* ſtipendium, tributum, vectigal, quod ex pacto penditur;. *σύνταξιν τελεῖν τινι*, 22, 27, 2. *i. q.* *φόρον*, *ibid.*

Συνταράττειν, turbare; *τὰ ἔτι(?)Φη τῶν πολεμίων*, 2, 68, 4. *τὸν πόλεμον*, concitare bellum, 4, 14, 4. *cf.* *συγχεῖν*. — „*Sic ταράσσειν apud Demoſth. de Cor. p. 334.* & turbatores belli *Liv. II. 16.*" *Ern.*

Συντάττειν; 1) ordinare; *συνέταξε τοὺς ὄχλους*, ordinavit, centuriavit, 11, 10, 9. *τοὺς πολιτικοὺς ἱππεῖς*, 1, 73, 2. *Et in Paſſivo*; *ἔφοδος συντεταγμένη*, impetus in hoſtem ordinata acie factus, 3, 19, 5. *τὸ συντεταγμένον*, inſtructa acies, 2, 29, 1. 2) *cum dat. perſ.* jubere, mandare, præcipere, 3, 50, 9. 5, 16, 4 *ſq.* 8, 21, 9. 8, 29, 2. 8, 33, 4. 32, 13, 9 & 12. *Fragm. gr.* 120. *Et in præt. Paſſivo, notione activa*, *εἴ τι συνετέτακτο αὐτῷ Σκιπίων περὶ τῶν χρημάτων*, 32, 13, 7. 3) componere, conſcribere; *ὑπομνηματισμοὺς περὶ τῶν ἰδίων πράξεων*, 2, 40, 4. *Conf.* *συντάττεσθαι*.

συντάξειν τὴν φαντασίαν, *quod dabant libri* 16, 8, 3. *in* *συναύξειν* *mutavit Caſaub.*

In Med. *συντάττεσθαι*, *συντάξασθαι*; 1) mandare, jubere, mandatum dare; 8, 26, 5. *ubi tamen etiam intelligere poſſis* *πρὸς αὐτούς*, pactus cum eis, conſtituit cum eis. (*Vide mox num.* 3. & *συντάττειν num.* 2.) 2) componere, conſcribere *librum*, *βίβλον*,

βίβλον, 1, 3, 9. 3, 1, 2. *συντάττεσθαι ὑπὲρ τοιούτων*, de talibus ſcribere, 9, 2, 2. 3) conſtituere, paciſci cum aliquo; *τινὶ ſeq. inf.* 9, 18, 1. *πρὸς ἀλλήλους*, 3, 67, 1. *πρός τινα ſeq. inf.* 5, 92, 7. 4, 15, 6. *πρός τινα ὅσους δεήσει &c.* 4, 15, 4. *ἡμέραν πρός τινα*, 9, 17, 1. *Hinc in Paſſivo; ὁ συνταχθεὶς τόπος*, locus de quo convenerat, 9, 17, 2. *τὸ συνταχθὲν*, 8, 30, 10. 9, 18, 4. *κατὰ τὸ συντεταγμένον*, 3, 42, 9. 3, 43, 6. 5, 22, 11. 8, 31, 10. 11, 27, 3.

Συντείνειν, tendere; *ὅσα συντείνει πρὸς τὸ διασώζειν*, 16, 12, 9.

Συντέλεια, ἡ, 1) effectio, perfectio *inſtituti*, finis; *opp. ἡ ἐπιβολή*, 1, 3, 3. *& ἡ ἀρχή*, 3, 1, 5. *καταστροφὴ καὶ συντέλεια*, 3, 1, 9. *ἡ τῶν προκειμένων συντ.* 6, 15, 2. *πρὸς τὴν ἐπίνοιαν ὥρμησαν, καὶ πρὸς τὴν συντέλειαν ἐξίκοντο τῆς τῶν ὅλων ἀρχῆς*, 1, 3, 10. *τὴν συντέλειαν ἔχειν*, perfici, ad effectum, ad perfectionem & finem perduci, 1, 4, 3. *τοιαύτην ἔσχε προκοπὴν καὶ συντέλειαν τοῦτο τὸ μέρος*, 2, 37, 10. *αὐξανόμενον κατὰ τὸ συνεχὲς, εἰς ταύτην συντέλειαν ἦλθε*, ad hanc perfectionem, 2, 40, 6. *συντελείας τυγχάνει ἡ πρόθεσις*, 15, 23, 10. *συντέλειαν ἐπιθεῖναι vel ἐπιθέσθαι τοῖς ἔργοις*, 11, 33, 7. 39, 2, 2. *n.* *συντέλειαν λαμβάνει ὁ πόλεμος*, 4, 28, 3 & 5. *ὁ κίνδυνος*, finitur prælium, 18, 10, 1. *τὸ τεῖχος*, 8, 35, 10. *τοὔργον*, 8, 36, 11. *τὸ πρᾶγμα*, 22, 12, 13. *τούτων (σκαφῶν) τὴν συντέλειαν ἐν τριμήνῳ λαβόντων*, 1, 38, 6. *Sic συντέλειαν εἴληφε ſcripſi cum Reiskio*, 9, 27, 9. *n. pro vulgato πολυτέλειαν, quod tamen teneri fortaſſe debuerat. δεῖ γίγνεσθαι διέξοδον καὶ συντέλειαν τῶν πρὸς ἀλλήλους*, finem faciendum litium, 28, 2, 2.

2) *ἡ συντέλεια*, commune, *id eſt*, urbes quæ in commune conferunt pecunias, milites &c. *τῆς συντελείας πατρικῆς ὑποστράτηγος*, 5, 94, 1, *cf. συντελικόν.*

Συντελεῖν, 1) perficere, peragere; *τὴν ἐπίνοιαν*, 4, 81, 3. *τὰς συνόδους καὶ τὰ διαβούλια συντελεῖν ἐν κοινῷ ἱερῷ*, conventus agere, 2, 39, 6. *Et in Paſſ. συνετελεῖτο ὁ κίνδυνος*, committebatur prælium, 2, 69, 1. *ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς νῆας*, 1, 21, 3. *τὰ συντελούμενα*, quæ fiunt, 3, 112, 8. quæ agebantur, gerebantur, 4, 18, 6. *Fortaſſe ἐν τοῖς συντελουμένοις legendum pro τελουμένοις*, 2, 56, 16. 2) conferre *tributa*, *τὰς κοινὰς εἰσφορὰς τοῖς Ἀχαιοῖς συντελεῖν*, 4, 60, 4. *πόλις συντελοῦσα εἰς Ἀρκαδίαν, ex conject.* 4, 77, 10. *n.* *πολλὰ πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ βίου συντελέσοντα, ſic legendum videtur* 1, 35, 1. *n. pro συντελεσθέντα. συντελεῖ ἐπιθέσθαι corrupte editum erat*

39,

39, 2, 2. *pro συντέλειαν ἐπιθέσθαι.*

In Med. συντελέσασθαι, perficere *propoſitum*, gerere *rem*, 1, 9, 6. 1, 70, 8. *&c.* *Et in præt. Paſſ. notione activa.* ἤδη δ' αὐτοῦ συντετελεσμένοο τὰ κατὰ τὰς Θήβας, 5, 100, 9.

(Συντέλεσις; τῇ τῶν τειχῶν συντελέσει, *quod erat in msstis* 23, 7, 6. *n. in* καθαιρέσει *mutavit Vrſinus.)*

Συντελικὸν, τὸ, — „contributi, *ut Livius appellat*, qui eadem pendunt in unum Commune tributa, 40, 3, 4. *conf.* συντέλεια, *num.* 2. *&* συντελεῖν, *num.* 2.

Συντερμονεῖν χώρᾳ τινὶ, conterminum eſſe, 1, 6, 4. 2, 21, 9. 4, 30, 3. 5, 55, 2. 5, 92, 9. 11, 11, 6.

Συντηρεῖν, τὰ πρὸς τὴν κοινὴν πολιτείαν δίκαια, ſimul ſervare, 4, 60, 10. τὴν γνώμην παρ' ἑαυτῷ, animo premere, 31, 6, 5.

Συντιθέναι τινὶ τὶ, 1) tradere alicui aliquid curandum, *& præſertim* perferendum, 28, 18, 3. συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, 5, 10, 4. *n.* συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτῃ τινὶ, 27, 6, 1. 8, 19, 4. 2) συνέθεσαν, 28, 15, 4. *i. q.* συνίεσαν, *vel* συνέβαλον, intelligebant, colligebant, conjiciebant. *In eamdem ſententiam Suidas:* Συνέθηκεν· ὑπέλαβεν, ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον. *quod ipſum Fragmentum fortaſſe e Polybio ductum eſt.*

Σύντομος, brevis, compendioſus; ὁδὸς, 78, 6. celer; σύντομον ποιούμενος τὴν ἀνάβασιν, raptim conſcendit colles, 18, 7, 1. συντομωτέρα παρουσία, celerior adventus, 11, 1, 1.

Συντόμως, brevi tempore, celeriter, 8, 18, 7. — „*Sic & Ioſeph. Ant. VII.* 9, 7. *cf. Weſſeling. ad Diod. T. I. p.* 106.“ *Ern.*

Σύντονος πορεία, citatum iter, 5, 47, 4. προσβολὴ, acris impreſſio, 33, 8, 8.

Συντόνως; προῆγε συντόνως, citato itinere, 5, 7, 6. ἐχρῆτο τῇ πορείᾳ συντόνως, 8, 28, 4.

Συντρέχειν, concurrere; 1) amice concurrere, contingere; τῆς τῶν ὄχλων ὁρμῆς συντρεχούσης εἰς τὸ, 4, 48, 10. τοιαύτης συνδραμούσης προθυμίας αὐτῷ, 8, 17, 6. ἑκατέρων τούτων ὁμοῦ συντρεχόντων εἰς μίαν ψυχὴν, 6, 48, 4. οἱ χρόνοι συντρέχουσι, 4, 2, 2. συνδραμόντων περὶ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς, quum duæ res eodem tempore eveniunt, in idem tempus incidunt, 5, 94, 9. κατὰ τὴν πρόθεσιν συντρέχει αὐτῷ τὰ πράγματα, res ei proſpere ſuccedunt, 3, 43, 11. ἵνα συνδράμῃ τὰ τοῦ βίου πρὸς τὸ τὴν πρόθεσιν ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, ut ſuppetat vita, 3, 5, 7. *Conf.* συνεκτρέχειν. 2) hoſtiliter concurrere; συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, *ex plerorumque veterum codd. conſenſu*, 2, 33, 5. *n. ubi* συνδιαλαβόντες *habet Bav.* συνδραμόντων ἐπ' αὐτοὺς τῶν ὁμοεθνῶν, 2, 7, 5.

Συν-

Συντρίβειν τινὰ, frangere opes & auctoritatem alicujus, 26, 3, 6. frangere animum, terrere, 26, 3, 14. 29, 5, 3. cædere *hoſtem*, 5, 47, 1. 5, 95, 11. *Paſſiv.* συντρίβεσθαι, συντριβῆναι, animo frangi, 5, 58, 13. *ſcil.* τῇ διανοίᾳ, *quod adjicitur*, 21, 10, 2. 31, 8, 11.

Συντροφία, ἡ, convictus, 6, 5, 10.

Σύντροφος, ὁ, τοῦ βασιλέως, cum rege educatus, 5, 9, 4. 31, 21, 2. τῆς Βάρκα τόλμης, 1, 74, 9. τὴν μουσικὴν σύντροφον ποιεῖν τοῖς παισὶν, muſicæ ſtudio innutrire pueros, 4, 20, 7.

Συντυχία, ἡ, caſus fortuitus; κατά τινα συντυχίαν, forte, 10, 32, 3.

Συνυπακούειν, *i. q.* ὑπακούειν, obedire, parere, morem gerere; οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν, 25, 9, 7. τινὶ, 5, 56, 9. 21, 2, 4. πρός τι, in aliqua re, 1, 66. 7. τινὶ, εἰς τὰ μέτρια τῶν ἀξιουμένων, æquis poſtulatis alicujus morem gerere, 26, 1, 2. οὐδενὸς συνυπακούοντος, quum *provocationi hoſtium ad pugnam* nemo morem gereret, quum nemo ea moveretur, 9, 3, 2.

Συνυπάρχειν, *i. q.* ὑπάρχειν, eſſe; μεταξὺ τῶν ἰλῶν ἑκάστης συνυπάρχειν δεῖ διάστημα, 28, 18, 3.

Συνυπερβάλλειν τινὶ τὸν Ταῦρον, una cum aliquo ſuperare, 4, 48, 6.

Συνυποδεικνύειν & συνυποδεικνύναι, *i. q.* ὑποδεικνύναι, oſtendere, demonſtrare, docere, *abſolute*, viam & rationem docere, 17, 15, 12. συνυποδεικτέον εἴη τὴν φύσιν αὐτῶν. 5, 21, 4.

Συνυποκρίνεσθαι, *i. q.* ὑποκριν. ſimulare, ſimulatione uti; („*ut dixit etiam Ioſeph. XV.* 7, 5." *Ern.*) 3, 52, 6. 5, 24, 11. 5, 49, 7. 5, 102, 6. συνυποκρίνεσθαί τινι, 3, 92, 5. πρὸς τὸ παρὸν ἁρμοζόμενοι καὶ συνυποκρινόμενοι, 3, 31, 7.

Συνυπονοεῖν, ſuſpicari, cogitare, intelligere, 4, 24, 2.

Συνυποπτεύειν; οὐδεὶς συνυπώπτευσε τὸ γιγνόμενον, 14, 4, 8.

Συνυφίστασθαί τινι πάντα, omnia ſuſcipere ac ferre cum aliquo & pro illo, 4, 32, 7.

Συνωθεῖν; συνωθοῦντο πρὸς τὸν ποταμὸν, 3, 74, 2. 5, 84, 7.

Συνωμία, ἡ; αἱ συνωμίαι, interſcaplia *tauri*, 12, 25, 3. *n.* (*ubi corrupte* συνομοσίας *dabat cod. Peir.*)

Συνωμοσία, conjuratio, 1, 70, 6. 5, 2, 8. 6, 13, 4. *cf. vocab. præc.*

Συνωμότης, ὁ, καὶ κοινωνὸς τῆς τόλμης, 15, 27, 5.

Συνώνυμος ποταμὸς τῇ πόλει, (*i. q.* ὁμώνυμος,) ejusdem nominis, 9, 27, 5.

Συνωνύμως; (*i. q.* ὁμωνύμως) ἀπὸ τῆς χρείας ταύτης συνωνύμως καὶ τὸ ἔθνος προσαγορεύουσι, *de Balearibus*, 3, 33, 11.

Συνωρίς, ἡ, carpentum, bigæ,

essela

eſſeda *Gallorum*, 2, 23, 4. 2, 28, 5. *συνωρὶς ἐλεφάντων*, 31, 3, 11.

Συοφορβὸς, ὁ, ſubulcus, 12, 4, 6.

Σύριγξ, ἡ, cuniculus, meatus ſub terra effoſus, 22, 11, 8. *Fragm. gr.* 129. *σύριγγες κατάστεγοι*, foſſæ contectæ, 9, 41, 9. *Σύριγξ*, fornicata ambulatio *Alexandriæ*, 15, 30, 6. 15, 31, 3.

Συριγμὸς, ὁ, ſibilus; *συριγμοὶ καὶ χλευασμοὶ*, 30, 20, 6.

Συῤῥεῖν; *συῤῥεόντων ὑδάτων εἰς τὸν ποταμὸν*, 10, 48, 4.

Συῤῥέπειν *τῇ διανοίᾳ ἐπὶ τοὺς τόπους*, 3, 38, 5.

Σύῤῥοια, ἡ, confluentia; *κατὰ τὰς συῤῥοίας τοῦ Ἀδόα καὶ Πάδου*, 2, 32, 2.

Σύῤῥους *τῷ Πόντῳ*, *Mæotis lacus* cum Ponto confluens, 4, 40, 9. *λίμνη σύῤῥους τῇ θαλάττῃ*, 10, 10, 12.

Συῤῥύειν; *τετηκὸς καὶ συνεῤῥυηκὸς ἀργύριον*, 11, 24, 11.

Σύῤῥυσις, *ἡ τῶν ὄμβρων*, 9, 43, 5.

Συρτὸς; *ἡ συρτὴ βῶλος ἡ ἀργυρῖτις*, gleba argentaria quæ amnibus devehitur, 34, 9, 10.

Συρφετώδης *ὄχλος*, mixta vulgi turba, 4, 75, 5.

Συσκοτάζειν; *συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ*, cœlo veſperaſcente, 31, 21, 9. *n.*

Συσσαίνεσθαι; *συνεσαίνοντο ταύτῃ διαλέκτῳ*, hac dialecto delectabantur, 1, 80, 6. *n.*

Συσσίτιον, τὸ, ſodalitas comeſſantium, convivium publicum, 20, 6, 6.

Συσσώζειν, 1) una ſervare ab interitu; *συσσώζειν τοῖς ἀναιτίοις τοὺς δοκοῦντας ἀδικεῖν*, 5, 11, 5. *ubi opponitur συναιρεῖν.* 2) *i. q.* *σώζειν*, ſervare, conſervare, tueri; *aut* juvare aliquem in tuenda aliqua re; *σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις*, 5, 104, 1. *τὴν ἀρχήν τινος*, 6, 6, 11. *συσσώζειν τινὶ τὴν βασιλείαν*, 15, 20, 2. 3) obſervare, tenere; *τὰς δασύτητας καὶ ψιλότητας &c. in legendo & pronunciando*, 10, 47, 10. *Sic ἵνα τὸ τῆς προκατασκευῆς οἰκεῖον συσσώσαιμεν*, 2, 14, 1. *n.*

Συστάδην *μάχεσθαι*, conferta acie cominus pugnare, ſtatariam pugnam edere, 3, 73, 8. (*opponitur σποράδην*, *cf.* 3, 72, 10.) *Ῥωμαῖοι τὴν μάχην ἐκ χειρὸς ποιοῦνται καὶ συστάδην*, 13, 3, 7. *coll. vs.* 4 *ſqq.* *ἡ ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάδην μάχη*, ſtataria pugna, quæ fit collato pede, 11, 32, 7. *Fr. gr.* 54.

Σύστασις, ἡ; 1) inſtitutio, prima conſtitutio, ortus; *ἡ σύστασις τῆς Ῥωμαίων πολιτείας*, 1, 4, 13. *eſt* prima inſtitutio, ortus, fundatio reip. Romanæ, *a qua diſtinguitur ἡ αὔξησις*, *i. e.* incrementa ejusdem; *cf. ibid. vs.* 11 *ſq.* *κατὰ φύσιν εἰληφέναι τήν τε σύστασιν καὶ τὴν αὔξησιν*, 6, 4, 13. *ἡ σύστασις τοῦ πολέμου*, conflatio, ortus belli, 3, 10, 7. *σύστασις ἐπιβουλῆς*, ſtructio inſidiarum, 6, 7, 8. *κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν*, ſecundum primum inſtitutum,

ſecun-

ſecundum id quod initio ſecum conſtituit, 9, 22, 6. *pro quo eſt* κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς στάσιν, 16, 34, 11. *n. niſi & hic* σύστασιν *legendum, quod tamen non neceſſarium.* ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως, *ex lectione codicis Bav.* (*pro* ἐνστάσεως) 20, 11, 9. ab hoc initio. ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν λαμβάνει τῆς συστάσεως ἐξ Ἀρμενίας, initium ortus ſui capit, *i. e.* primum ortum ſuum ducit, initium ſuum habet, 9, 43, 1.

2) ſtatus, conſtitutio, ratio; ἡ σύστασις τῆς πολιτείας, forma, conſtitutio reip. 6, 43, 5. 6, 47, 1. 6, 51, 5.

3) conjunctio, conciliatio, contractio amicitiæ, 1, 78, 2. & amicitia *jam* juncta & conſtituta, πρός τινα, 3, 78, 2. 4, 82, 3. 20, 5, 14. 27, 13, 1 & 8. 29, 8, 7. σύστασις πατρικὴ πρὸς τοὺς Καρχηδ. paterna amicitia, 1, 78, 1. συστάσεις προγονικαὶ πρὸς τὴν βασιλείαν, avita (*aut ſaltem* paterna) amicitia, conjunctio cum regia familia, 25, 7, 6.

4) ἐθνικαὶ συστάσεις, *i. q.* συστήματα ἐθνῶν, gentium concilia, civitatum fœdere junctarum corpora, gentium communia, 30, 10, 6. κατ᾽ ἐθνικὰς συστάσεις, communi plurium populorum nomine, (*opp.* κατ᾽ ἰδίαν) 24, 1, 3.

Συστέλλεσθαι, συσταλῆναι, metu comprimi, conſternari, 5, 15, 8. 24, 5, 13.

Σύστημα, τό; 1) corpus *militum*, manus militum; τὸ σύστημα τῶν μισθοφόρων, 1, 81, 11. τὸ σύστημα ἐκεῖνο (Κελτῶν) 2, 7, 6. ὁλοσχερές τι σύστημα τῶν βαρβάρων, 3, 53, 6. τὸ προειρημένον σύστημα, 3, 74, 8. *eſt manus decem millium militum, qui ſervatis ordinibus ex infelici prælio ſe receperant; cf. vs.* 6. οἱ πελτασταὶ καὶ τὰ ἄλλα ἐπιφανέστατα συστήματα, *in exercitu Philippi,* 5, 26, 8. τὸ τῆς φάλαγγος σύστημα, 5, 53, 3. 11, 12, 1. οἱ Μακεδόνες καὶ τὰ λοιπὰ συστήματα, *in exercitu regum Ægypti,* 15, 26, 8 *ſq.* τὸ Ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, 31, 3, 8. *Adde* 16, 19, 7. 2) corpus hominum in civili ſocietate viventium, 6, 4, 5. 6, 5, 10. τὸ τῶν Ἀχαιῶν σύστημα, fœderata resp. Achæorum, corpus Achæorum, 2, 41, 15. 4, 60, 10. ἦν τι σύστημα τῶν ἐπὶ Θρᾴκης Ἑλλήνων, 9, 28, 2. *Tum &* ratio & conſtitutio *reipublicæ;* κάλλιστον σύστημα πολιτείας, 6, 11, 3. δημοκρατίας ἀληθινῆς σύστημα παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς ὑπῆρχε, democratica conſtitutio, ratio reip. 2, 38, 6. 3) ἱερέων σύστημα, collegium ſacerdorum, 21, 10, 11. 4) ζώων συστήματα, diverſi greges, 12, 4, 10. τὰ βασιλικὰ συστήματα τῶν ἱπποτροφιῶν *vel* ἱπποτροφείων, varia equorum armenta quæ pro rege aluntur, 10, 27, 2.

Συστοι-

Συστοιχεῖν, *verbum tacticum*, eumdem verſum, *id eſt*, eumdem ordinem in longitudinem ſervare in acie, 10, 21, 7. *cf.* συζυγεῖν.

Σύστοιχος; τὰ λοιπὰ ἦν τούτοις ὅμοια καὶ σύστοιχα, congruentia, apta, convenientia, 13, 8, 1.

Συστολὴ, ἡ, parſimonia & diligentia in adminiſtranda re pecuniaria, 27, 12, 4.

Συστρατεύειν τινὶ *vel* τισὶ, 3, 60, 12. 3, 66, 7. 5, 50, 4. συστρατεύεσθαι, συστρατεύσασθαι, *idem*, 2, 19, 2. 3, 67, 1. 3, 99, 2.

Σύστρεμμα, τὸ, concurſus hominum, 1, 45, 10. globus, caterva, 4, 58, 4. κατὰ συστρέμματα, catervatim, 35, 4, 14.

Συστρέφεσθαι, coire, coitiones facere, conglobari, tumultuari, 1, 33, 4. 2, 64, 6. συστραφέντες, facto globo, 1, 48, 5. 3, 65, 11. 3, 84, 13. 5, 36, 5. συστραφέντες ἐπ᾽ αὐτὸν, impetum una facientes in eum, 3, 5, 3. συνεστραμμένοι, conferti, conglobati, 3, 90, 2.

Συστροφὴ, ἡ, τῶν νέων, coitio tumultuoſa juvenum, 4, 34, 6. τοῦ ὄμβρου, imbris impetus, vehementia, 3, 74, 5. συστροφὴ ἐξαίσιος κατὰ τὸν ἀέρα, contrahens ſeſe, ingruens tempeſtas horrenda, 11, 24, 9.

Συστροφία, ἡ, (*i. q.* συστρέφεσθαι) conjunctus plurium impetus adverſus unum, 24, 2, 2. *n.*

Συχνὸς; συχνὸν χρυσίον, magna auri vis, 22, 21, 8.

Σφάγια, τὰ, victimæ; σφάγια περιήνεγκαν τῆς πόλεως κύκλῳ, 4, 21, 9. ἐπὶ τῶν σφαγίων τοὺς ὅρκους ἐδίδοσαν ἀλλήλοις, 4, 17, 11. (*i. e.* ἁψάμενοι τῶν ἱερῶν, *ut ait* 3, 11, 7.)

Σφαγιάζεσθαι, victimas cædere, 16, 31, 7.

Σφαδάζειν, palpitare ut moribundus, 34, 3, 5.

Σφαιρομαχεῖν, pila ludere, 16, 21, 6.

Σφαιροῦν; ἐσφαιρωμένοι γρόσφοι, jacula præpilata, 10, 20, 3. *Idem verbum habes apud Dionem, in M. Antonin. Lib. LXXI. c. 29.* σιδήριον οὐδενὶ αὐτῶν (τῶν ἀθλητῶν) ὀξὺ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἀμβλέσιν, ὥσπερ ἐσφαιρωμένοις, πάντες ἐμάχοντο.

Σφαλερὸς, periculoſus; πάντων σφαλερώτατον, 3, 110, 4.

Σφάλλειν; τί τὸ σφάλλον ἐστὶν τοὺς ταῖς φάλαγξι χρωμένους, quid eſt quod eos fallit, quod facit ut labantur, ut ſpe excidant, ut cladem accipiant, 18, 14, 1. τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραὶ, 5, 21, 6. *ubi videndum an ſatis emendata & integra ſit oratio; quæ ſi ſana eſt, erit* τῶν κινδύνων *per metonymiam pro* τῶν κινδυνευόντων *accipiendum; &*, τοῦτο σφάλλει τοὺς κινδύνους, *ſonabit*, hoc fraudi eſt in præliis. τοῦτο ἔσφηλε

τὰς

τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν, hoc conſilia ipſorum labefactavit, corruere fecit, 4, 51, 7. *Sic ἔσφηλε, (ſi vera ſcriptura,) ſcil. τὴν βασιλείαν*, labefactavit regnum, in periculum adduxit, 16, 21, 5. *n. ἔσφηλε τοὺς ὑπεναντίους πολλάκις διὰ τὴν ἰδίαν ἀγχίνοιαν*, in fraudem illexit, cladem eis attulit, 10, 33, 2. *σφῆλαι καὶ ἡττῆσαι τοὺς Ἕλληνας*, proſternere & vincere, 40, 5, 9.

σφάλλεσθαι, corruere, prolabi, 1, 76, 8. labi, in calamitatem incidere, cladem pati; *ἀναδρομὴ γίγνοιτο, κοὐ σφαλοίμεθα, Fr. gr.* 14. *παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων*, infeliciter cadunt, *ibid. μεγάλως ἐσφάλη*, in gravem calamitatem incidit, cladem accepit, *ibid. ἐμπεσὼν εἰς ἐνέδραν ἐσφάλη*, 4, 59, 3. 15, 16, 5. *ἔμελλε τοῦ δέοντος σφαλήσεσθαι*, neceſſe erat ut male rem gereret, 3, 70, 8. *τοῖς ὅλοις σφαλῆναι*, capitali clade adfici, omnia perdere, 1, 43, 8. *coll. vs.* 7. 3, 105, 5. 10, 17, 4. 11, 2, 10. *ἔν τισι σφάλλονται*, nonnulla parum proſpere eis cedunt, 1, 37, 7. *ubi opp. ἐν πολλοῖς μὲν κατορθοῦσι. κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένοι*, victi, 1, 31, 4.

Σφαλμᾶν, prolabi; *οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησεν (ὁ ἵππος,)* 35, 5, 2.

Σφενδονήτης, ὁ, 3, 33, 11. *σφενδονῆται Κύρτιοι*, 5, 52, 5. 5, 53, 9.

Σφετερίζεσθαι, σφετερίσασθαι, ad ſe rapere, 2, 19, 4. ſibi adſerere, ſibi retinere, 4, 6, 5. 4, 33, 8. 18, 34, 5. *Etiam de eis quæ proprio ſumtu emta ſunt*, ſuum facere, ſibi adquirere; *ὁ μεγάλων ὠνησάμενοι χρημάτων ἐσφετερίσαντο*, 4, 50, 3.

Σφέτερος, *de prima perſona; τῇ σφετέρᾳ γενναιότητι νενίκαμεν*, noſtra virtute, 2, 31, 6. *In ſecunda perſona intellexit Caſaub. σφετέρων πατρίδων*, 11, 5, 3. *n. ubi tamen rectius de prima perſona rurſus accipitur, coll. vs.* 6. *De tertia perſ. ſing.* ſuus; *τὸ σφέτερον ἀναγκαιότερον τίθεσθαι τοῦ κοινοῦ*, 4, 61, 5. *Vide* 2, 35, 8. 7, 14, 3. 22, 24, 5. *δεδιὼς μή τι περὶ τὸ σφέτερον αὐτῷ ναυτικὸν συμβῇ*, 14, 10, 7. *n. ex conſtanti librorum ſcriptura, a qua ut diſcederem non ſatis fuiſſe cauſſæ intelligo.*

Σφηκίσκος, ὁ, præacutus palus; *ξύλα εἰς σφηκίσκων λόγον*, 5, 89, 6. *n.*

Σφηνοῦν, cuneum adigere, firmiter infigere; *εἰς τούτων τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα*, 27, 9, 4.

Σφραγὶς, ἡ, 6, 56, 13. 16, 22, 2 & 11. *σφραγῖδα ἐπιβάλλεσθαι*, 24, 4, 10. & *vs.* 15. *n.*

Σχαστηρία, ἡ, trochlea laxatoria, cuius ope, quod ſuſpenſum eſt, ſubito demitti & deiici poteſt, 8, 7, 10. 8, 8, 3.

Σχεδία, ἡ, ratis, 3, 42, 8. 3, 46, 1 *ſqq. εἰς σχεδίας καθήρμοζε τῷ ποταμῷ εἰς Οἰνιάδας*, 4, 65, 4. *n.*

Σχε-

Σχεδιάζειν, temere ac negligenter ſcribere vel dicere, 12, 4, 4. *σχεδιάζειν τοῖς κοινοῖς πράγμασι*, negligenter verſari in negotiis publicis, 23, 9, 12. *πάντα ἐσχεδιάσθαι*, *Fr. gr.* 64.

Σχετλιάζειν, conqueri, lamentari; *abſol.* 1, 81, 1. 4, 45, 8. *τὶ*, 1, 55, 3. *ἐπί τινι*, *ibid.* & 5, 26, 6.

Σχῆμα, τὸ, *τρίγωνον*, figura triangularis, 1, 42, 3. *οὐ κατὰ σχῆμα φέρειν τι*, (*i. q.* *οὐκ εὐσχημόνως*) immodice ferre aliquid, & non uti decet, 3, 85, 9. 5, 56, 1.

Σχίζειν; *σχίζεται εἰς δύο μέρη ἡ ῥύσις τοῦ ποταμοῦ*, 2, 16, 11.

Σχολάζειν καὶ ῥαθυμεῖν, 11, 25, 7.

Σχολῇ, lente, 8, 30, 11. ſilentio *interpretatus erat Caſaub.*

Σώζειν; *ἐσώθησαν εἰς τὰς πόλεις*, fugiendo in urbes ſervati ſunt, 3, 117, 2. *σωθῆναι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους*, ſalvum ad ſuos redire, 6, 58, 5. *σώζεσθαι ὑπό τινος*, *formula ſolennis in fœderibus, velut* 7, 9, 5 & 7. *Abſol.* *σώζονται*, ſuperſunt, vivunt, 6, 9, 4. *Adde σαοῦν.*

Σῶμα, τὸ; *σώματα*, corpora, 1, 37, 1. 1, 86, 6. homines, 4, 73, 6. 4, 75, 2. 5, 17, 2. 22, 22, 9. *Sigillatim uſurpari amat de* eis qui in bello capiuntur; *πολλῶν σωμάτων ἐγένοντο ἐγκρατεῖς*, 1, 19, 15. 1, 29, 7. *σώματα ληφθέντα ζωγρείᾳ*, 1, 61, 8. *κύριος γενόμενος χρημάτων πολλῶν καὶ σωμάτων καὶ κατασκευῆς*, 3, 17, 10. *τὰ εἰς τὰς δουλείας ἀγόμενα σώματα*, 4, 38, 4. *σώματα δουλικὰ καὶ ἐλεύθερα*, *ſcil. ubi bello capti utrique*, 2, 6, 6. *τὰ δουλικὰ τῶν σωμάτων*, *i. q.* *οἱ δοῦλοι*, 1, 85, 1. *Denique nude τὰ σώματα*, *i. q.* *οἱ δοῦλοι*, ſervi, 18, 18, 6.

Σωμασκεῖν, exercitationibus corporis uti, 6, 47, 8.

Σωματικὸς; *σωματικὴ ῥώμη*, 6, 5, 7. *δύναμις*, 8, 12, 9. 10, 41, 6. *ἀσθένεια*, 4, 5, 1. *κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν δυνατὸς*, 21, 7, 4. *πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν εὔθετος*, 26, 5, 6. *σωματικαὶ ἐπιθυμίαι*, 37, 2, 4.

Σωματοειδὴς *ἱστορία*, quæ unum quaſi corpus efficit, quæ res tractat inter ſe nexas, 1, 3, 4. *οἱονεὶ σωματοειδῆ ποιήσας τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν*, quæ ad hujus regis ſtudia & mores pertinent in unam ſummam & in unum veluti corpus contrahens, 14, 12, 5.

Σωματοποιεῖν, *τὸ ἔθνος*, *τὸν ἄνδρα*, *τὴν βασιλείαν*, firmiorem, potentiorem reddere, omnibus rebus augere, 2, 45, 6. 16, 1, 9. 22, 26, 1. 26, 5, 10. 31, 6, 3. (*ubi opp.* *ἐλαττοῦν*) 32, 23, 5. *προσλαμβάνειν καὶ σωματοπ. τὰς ψυχὰς*, recreare & confirmare animos, 3, 90, 4. *ἡ τύχη τὰς πράξεις τοῦ Σκιπίωνος ἐσωματοποίει*, auxit, majores reddidit, *Fr. hiſt.* 58. — „*σωματοποιεῖσθαι τὰς αἰτίας*, alere & augere cauſſas." *Ern.*

ſcil. ex 40, 1, 2. *ubi tamen haud dubie corrupta eſt oratio, ut monui in Adn.* πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι, *vertunt* ſpem alere, *Fr. gr.* 123. *Adde Fr. gr.* 124-127.

Σωρεύειν; σωρευομένη γῆ, 16, 11, 4. αἰγιαλὸς σεσωρευμένος νεκρῶν, 16, 8, 9.

Σωρηδὸν διεφθείροντο, catervatim, 1, 34, 5.

Σωφρονικὸς, moderatus, modeſtus, 23, 18, 2.

T.

Τὰ, *artic. plur. neutr. Ad* τὰ μὲν, *infertur* ἃ δὲ, *pro* τὰ δὲ 5, 38, 1. 5, 54, 11. *conf.* ὁ.

Satis notus & pervulgatus eſt uſus articuli τὰ *per ellipſin nominis* πράγματα *vel* ἔργα; *præſertim ſequente præpoſ.* κατὰ, *v. c.* τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν διεξῆγε, 1, 9, 6. τούτῳ τὰ κατὰ τὸν στόλον ἐνεχείρισαν, 1, 56, 1. *&c. conf.* κατὰ, *&* χειρίζειν. *ſed nec minus frequenter cum genit. v. c.* τὰ τῶν Καρχηδονίων ἀνέκυψε, 1, 55, 1. τοὺς τὰ τῶν Καρχ. αἱρουμένους, 8, 9, 12. *ubi perperam vulgo aberat* τά.) πάντα ἀφεὶς τὰ τοῦ πολέμου, 5, 102, 8. *& id genus alia bene multa, quæ nunc non moramur. Illum uſum notemus, Polybio admodum familiarem, quo articulus ille* τὰ *prorſus abundare videri poteſt, ut* τὰ *cum genitivo nominis nihil fere aliud valeat quam ipſum nomen. Sic* τὰ τῆς τύχης *idem eſt ac* ἡ τύχη, 2, 49, 8. 2, 50, 12. 3, 5, 7. *n.* 15, 8, 3. τὰ τοῦ βίου, *idem ac* ὁ βίος, 3, 5, 7. τὰ τῆς ἐπιβολῆς, *i. q.* ἡ ἐπιβολὴ, *ibid.* τὰ τοῦ πολέμου ἐπεκύρωτο, decretum eſt bellum, 7, 5, 5. προὔβαινε τὰ τῆς νυκτὸς, καὶ τὰ τῆς ἐλπίδος ἀκέραια διέμενε, 8, 29, 9. (*i. q.* ἡ νὺξ, ἡ ἐλπίς. *Et ſic etiam in ſing.* τὸ τῆς ἡμέρας, 11, 22, 9. τὸ τῆς νυκτὸς, 15, 30, 2.) τὰ τῆς ἀλλοτριότητος, 2, 44, 1. τὰ τῆς ἐνδείας, 9, 44, 3. *Ea ratione Caſaubonus*, 14, 7, 2. *n. cum libri* νείμας τῶν λαφύρων *darent*, τὰ τῶν λαφύρων *correxit; & nos*, 3, 81, 6. *n. cum mendoſe vulgo legeretur* διὰ τὴν πρὸς τὰς τῶν ἀφροδισίων ὁρμὰς, *ſcripſiſſe Polybium putavimus* διὰ τὴν πρὸς τὰ τῶν ἀφροδισίων ὁρμήν. *Quod vero* ἀπομερίζονται τὰ τῶν ἀνδρῶν *vulgo dederunt omnes* 10, 16, 2. *n. haud dubie corruptum pronunciari debuit: nam in ſuperioribus quidem exemplis,* τὰ *cum ſuo genitivo intelligi quodam modo poteſt,* ea quæ pertinent ad rem, quæ proficiſcuntur ab ea re, *aut aliquid ſimile; at* τὰ τῶν ἀνδρῶν *quo pacto pro* οἱ ἄνδρες *dici in illa connexione potuerit, ne ratio quidem ulla excogitari poteſt.*

Τάγμα, τὸ, *i. q.* σπεῖρα *&* σημαία, ordo, manipulus, *in legione Romana*, 6, 24, 5 *ſqq. ſed*

ſed uſum habet hoc nomen magis generalem: ἐπὶ τὰ τάγματα διαδιδόναι τοὺς ἑαλωκότας εἰς φυλακὴν, per ordines *s.* manipulos (*nunc quidem de Panorum ordinibus agitur*) diſtribuere, 3, 85, 3. ἀθρόοι κατὰ τάγμα συνησπικότες, (*in exercitu Philippi*) 4, 64, 6. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ τάγμα ἡμιλλῶντο πρὸς ἑαυτοὺς, (*acies Achæorum & Spartanorum*) 2, 69, 5. τὰ μέσα τῶν Ἰβήρων καὶ Κελτῶν τάγματα, 3, 113, 8. τὸ τῶν ἱππέων τάγμα, *Vat. Flor. Bav.* 3, 101, 11. *ubi ex Aug.* σύνταγμα *editum, quod vide.* ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τάγματος, 3, 100, 6. *n.*

Τάδε; *ἐπὶ τάδε, cum genit.* cis, 3, 34, 4. 3, 35, 4. 3, 97, 5. 4, 48, 3 & 7. 22, 27, 11. *ubi opp.* ἐπέκεινα.

Ταινία, ἡ, dorſum tumuli ſub aqua longe procurrens in mare, 4, 41, 2 & 8. — „*Vide Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 36.*“ *Ern.*

Τακτὸς, quod imperatum eſt, de quo convenit, certus, definitus; τακτὸν μέτρον, 3, 100, 6. τακτὴ ἡμέρα, certus numerus dierum, 29, 11, 8.

Ταλαιπωρεῖν δεινῶς, miſerrime adfici, 3, 60, 3. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, 32, 25, 14.

Ταλαιπωρία, ἡ, ærumna & moleſtia *e labore*, 2, 25, 10. 3, 14, 1. ἡ ἐν τοῖς ἔργοις ταλαιπ. 3, 17, 8. ἡ περὶ τὰς ταφρείας, 6, 42, 2.

Ταλαιπώρως, cum magna difficultate, 3, 51, 9.

Τάλαντον, τὸ, *de pondere*, 4, 56, 3. *de pecuniæ ſumma, vide Ind. hiſtor. voc. Talentum.* ἀργυρίου τάλαντα Εὐβοϊκὰ, 15, 18, 7. 21, 14, 4. *&c.*

Ταλαντιαῖος λιθοβόλος, 9, 41, 8. *n.* ταλαντιαία κτῆσις, 24, 4, 3.

Ταμίας, ὁ, τῶν ἀνέμων, 34, 2, 5. 34, 11, 20.

Ταμιεῖον, 6, 13, 1. τὸ τῶν ἀγορανόμων, 3, 26, 1.

Ταντάλειος τιμωρία, 4, 45, 6.

Ταξιάρχης, ὁ, centurio, 6, 24, 3. *n.*

Ταξίαρχος, ὁ, *idem*, 6, 24, 1 *ſqq.*

Τάξις, ἡ, 1) ordo, diſpoſitio, ſitus; ἡ σύμπασα σχέσις καὶ τάξις τῆς οἰκουμένης, 1, 4, 6. ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς διαφέρεσις καὶ τάξις, 3, 36, 6. ἡ φύσις καὶ τάξις τῶν τόπων, ſitus locorum, 5, 21, 4. παραπορευομένων τάξει *dant libri*, ordine incedentibus, 10, 30, 9. *n. pro quo* ἐν τάξει *edidit Caſaub.* 2) *ſigillatim* ἡ τάξις, *&* αἱ τάξεις, diſpoſitio aciei, inſtructio & ordinatio aciei; *& ipſa* acies, 9, 20, 4. *n.* 1, 23, 3. 1, 26, 10 & 16. 2, 3, 2. 2, 28, 2 & 6. 2, 29, 4. 2, 69, 8. 3, 72, 11. 3, 109, 2. 3) τάξις, *i. q.* τάγμα, ſinguli manipuli *vel* ordines militum, *in acie, aut extra aciem*, 6, 30, 5 *ſq.* (*unde nomen* ὁ ταξιάρχης, centurio, ordinis ductor.) αἱ τάξεις αἱ ἐφεστηκυῖαι, 1, 19, 10. αἱ τῶν φαλαγγιτῶν τάξεις, 5, 83, 2. μένοντες

κατὰ τὰς τάξεις, in ſuis ordinibus manentes, ordines ſervantes, 10, 16, 3. *n.* (*ubi perperam πράξεις dabant codd.*) *οὐδεὶς ἀπολείπει τὰς τάξεις*, 10, 16, 9. 4) locus quem quis occupat, *non ſolum in acie, ſed in re quacumque*, partes quas quis ſuſtinet, vices quibus fungitur; *τὴν πρώτην ἔδωκε τάξιν Διογένει*, 10, 29, 5. *τάξιν μὲν οὐκ ἔνεμον*, certum locum in agmine non habuerunt, *ibid.* *ἔλαβε τὴν εὐώνυμον τῆς ὅλης δυνάμεως τάξιν*, 1, 50, 5. *εἶχον τὴν ἐξ ὑπερδεξίου τάξιν οἱ λέμβοι*, 3, 43, 3. *βάσεως τάξιν τοῦ σχήματος λαμβάνει ἡ παραλία*, 2, 14, 11. *κατασκόπου τάξιν ἔχων*, 4, 3, 7. *ἐφεδρείας ἔχοντες τάξιν*, 2, 24, 9. 3, 45, 5. *μαστὸς ὃς ἅμα μὲν ἀκροπόλεως, ἅμα δὲ σκοπῆς εὐφυοῦς λαμβάνει τάξιν*, 1, 56, 6. *οὐ γὰρ ἱστορίας, ἀλλὰ κουρεακῆς λαλιᾶς ἐμοὶ δοκοῦσι τάξιν ἔχειν καὶ δύναμιν τὰ τοιαῦτα συγγράμματα*, 3, 20, 5. 5) *ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τάξις*, modeſtia in vultu, 26, 5, 6.

περὶ τούτων πεποιημένοι τὴν ὅλην τάξιν, de his (*ſcil. de rebus geſtis populorum, civitatum, principum virorum*) totum hoc opus, ſcriptionem, hiſtoriam hanc, compoſuimus, 9, 1, 5. *n.* *ubi vocab. τάξιν ex σύνταξιν truncatum utique videtur. Pro πράξεως*, 6, 51, 4. *n.* *fortaſſe τάξεως erat ſcribendum, hac notione, ut τάξις ibi fuerit* conſtitutio, forma reipublicæ. *Sic πράξεις pro τάξεις dediſſe codices* 10, 16, 3. *paulo ante monitum eſt. Alio errore*, 1, 59, 8. *n.* *omnes vulgo τάξεως pro ταχέως dederant.*

Ταπεινὸς, humilis conditionis, infirmæ ſortis homo, 25, 8, 1. de ſordido, humili habitu, 14, 1, 13. brevis, parvus; *κανὼν τῷ πλάτει ταπεινότερος*, regula minus lata, 12, 7, 1. (*ubi idem valet ταπεινότερος atque ἐλάττων, quod præcedit.*) *ταπεινὸν αὐτὸν* (*i. q. ἑαυτὸν*) *ποιήσας*, 8, 21, 8. ad humilem conditionem compoſitus. *vertit Caſaubonus; poſſis vero etiam intelligere*, minorem ſtaturam ſimulavit. *ταπεινὸς ποταμὸς*, fluvius tenui, humili aqua fluens, 9, 43, 3 & 6.

Ταπεινοῦν τὸ συμβεβηκὸς, verbis rem minuere, 3, 85, 7. 6, 15, 7. *τὴν ὑπεροχήν τινος*, deprimere, frangere potentiam, 9, 29, 11. *ταπεινοῦν αὐτοὺς ταῖς ψυχαῖς*, frangere animos, 3, 116, 8. 29, 6, 9. *ταπεινοῦσθαι*, frangi animo, 4, 80, 3. 30, 17, 12.

Ταπείνωσις, ἡ, *τῆς πόλεως*, depreſſio, imminutio potentiæ, 9, 33, 10.

Ταραντῖνοι, Tarentini equites, 4, 77, 7. *n.* 16, 18, 7. *conſ. Ind. hiſtor.*

Ταραχὴ, ἡ; *ἐμφύλιοι ταραχαὶ*, *de bello Pœnorum Africo*, 3, 9, 9. *καταλύσασθαι τὴν ταραχὴν*, ſedare tumultum, 3, 10, 1.

Ταρα-

Ταραχώδης, tumultu & confuſione plenus; *ταραχωδέστερος*, 4, 58, 4.

Τάριχος, ὁ, ſalſamentum piſcium; *κεραμίου ταρίχων Ποντικῶν*, 31, 24, 2.

Ταρσὸς, ὁ, palmula remi, remus; *τοὺς ταρσοὺς ἀποβάλλειν, (in pugna navali.)* 3, 96, 4. *θραύειν*, 1, 50, 3. *παραλύειν*, detergere remos, 16, 4, 5. *παρασύρειν, idem*, 16, 4, 14. *νῆες παραλελυμέναι τοὺς δεξιοὺς ταρσοὺς*, naves quibus ademti ſunt ad dextram ordines remorum, 8, 6, 2. *Et collective, ὁ ταρσὸς, i. q. ὁ στοῖχος τῶν κωπῶν*, verſus *vel* ordo remorum; *ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς*, 16, 3, 12. *n.*

Τάττειν; locare, conſtituere, *&c.* *τάττειν τὰ στρατόπεδα*, aciem inſtruere, 2, 27, 4. *πόλις ταττομένη ὑπὸ Ῥωμαίων*, urbs ſubjecta Romanis, in poteſtate Romanor. 3, 16, 3. 17, 11, 4. *μετ᾽ Αἰτωλῶν*, ſocia Ætolorum, 17, 3, 11. *οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν ταττόμενοι*, qui ejus imperio parebant, 5, 65, 7. 8, 18, 1. *&c.* *οἱ ἐπὶ τἀναντία ταττόμενοι*, qui a parte adverſa ſtant, adverſarii, hoſtes, 15, 10, 7. *Sed τεταγμένος ἐπὶ τῶν πραγμάτων*, rebus præfectus, 3, 12, 5. 3, 69, 4. *ἐπὶ τῆς πόλεως*, 1, 45, 1. *ἐπὶ τῶν δυνάμεων*, 1, 24, 3. 1, 49, 4. *ἐφ᾽ ἡγεμονίας*, 2, 67, 5. *& in activo, ἐφ᾽ ὧν ἐτετάχει Φίλωνα*, 5, 65, 7. *ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος*, qui erat a cura epiſtolarum, 15, 27, 7. *οἱ ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος ταχθέντες*, quibus hoc negotium erat mandatum, ad hoc negotium curandum conſtituti, 5, 63, 4. *Et cum ἐπὶ & dativo caſu, ὁ ἐπὶ τούτοις τεταγμένος*, his *(navibus militibusque)* præfectus, 1, 44, 1. *Qua ratione fortaſſe διὰ τῶν ἐπὶ ταῖς Κεγχρεαῖς τεταγμένων legendum* 2, 60, 8. *n. pro πεπραγμένων.*

τεταγμένος, abſolute, eſt firmus, ſtabilis, certus, definitus; *(conf. τακτὸς;) ἑστηκυῖα καὶ τεταγμένη χρεία τοῦ θυρεοῦ*, 6, 25, 10. *τεταγμένη θεωρία, (oppoſ. ἄστατος)* 6, 57, 2. *Nempe ab illo uſu verbi τάττειν vel τάττεσθαι, quo ſignificat* conſtituere, definire, *veluti diem, locum, &c. v. c. τάξας ἡμέραν*, 2, 61, 10. *ταξάμενος ἡμέραν*, 3, 99, 1. *ταξάμ. ἡμέρ. πρὸς τὸν Φίλ.* 18, 19, 1. 8, 27, 11. *ταξάμενοι ſeq. infin.* conſtituentes inter ſe, 17, 7, 7. 17, 9, 3. 39, 1, 12. *τάττεσθαι πρός τινα περί τινος*, 5, 91, 3. *& cum Dativo, οἱ ἔσωθεν αὐτῷ ταξάμενοι*, qui ex oppidanis cum eo pacti erant, cum eo conſtituerant, *ſcil. συγκινηθῆναι, ſimul ſe motus cituros intra urbem, & arma capturos*, 2, 59, 8. *n.* *Hinc ὁ τεταγμένος καιρὸς*, 17, 1, 1. *ὁ ταχθεὶς τόπος*, 17, 9, 3. *Conf. συντάττεσθαι.*

οὐδέπω δυνάμενοι τάξασθαι τὸ συμβαῖνον, cum nondum

dum poſſent certo ſecum ſtatuere quid rei eſſet, 8, 32, 10. *n*.

Ταυρόκολλα, ἡ, gluten taurinum, *i. e. e cornibus taurorum coctum*, 6, 23, 3.

Ταύτῃ; τὸ πλάτος οὐ πάντῃ ταύτῃ ταυτὸν *dabant libri* 4, 39, 4. *n. Delevi* ταύτῃ, *quod tamen in* πάντως *fortaſſe debuerat mutari.*

Ταυτολογεῖν περί τινος, de re quadam dicere quæ jam dicta ſunt ab aliis, 1, 1, 3. ὑπὲρ τῶν ὁμολογουμένων, 1, 79, 7.

Τάφος, ὁ, tumulus ſepulcralis, 9, 17, 2 & 6. μετὰ τὸν τάφον τῆς Αἰμιλίας, poſt Æmiliæ ſepulturam, 32, 12, 6.

Τάχα, *i. q.* ταχέως, celeriter, brevi, 18, 20, 9.

Ταχέως, celeriter, 1, 60, 10. brevi, facile, 1, 61, 6. οὐ ταχέως, non facile, 16, 25, 8. 24, 1, 1. *Pro* τάχα, *i. e.* fortaſſe, *poſitum ait Erneſtus Legat. XXIII. quæ nobis eſt* 21, 12, 7. *at ibi verba* ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυχεῖν *percommode Caſaubonus*, facile ipſum quæ vellet fuiſſe conſecuturum, *vertit. Porro Leg. XLIV. id eſt*, 23, 13, 8. *pariter* ταχέως *pro* τάχα *poſitum contendit idem Erneſtus, neſcio quid ſpectans; eſt ibi* ταχέως πυθόμενος τὰ γεγονότα, celeriter, ſtatim cognovit τάχεως *pro corrupto* τάξεως *correxi*, 1, 59, 8. *n*.

Ταχίστην; τὴν ταχίστην, quam primum, 1, 33, 4.

Ταχυναυτεῖν, 1, 23, 8. 1, 26, 10. 1, 46, 10. 1, 51, 4 *ſq.* 16, 4, 4.

Ταχυπλοεῖν, 3, 95, 6.

Τε, *particula. Ad* τε *interdum inſertur* δὲ, *pro iterato* τε; *vide Adn. ad* 4, 74, 8. *& ad* 1, 13, 6.

τε *&* γε *perperam confuſa a librariis*, 2, 32, 2. *n.* 4, 38, 12. *n*.

Τέγος, τό; ἐπὶ τὸ τέγος ἀναβάντες, tectum conſcendentes, *alii vulgo* στέγος, 5, 76, 4. τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ σώματος εἰργασμένων, 12, 13, 2. *n. ubi* ἀπὸ τέγους *dabat codex Peireſc. quod defendens Erneſtus: „*ἀπὸ τέγους, *ait, mulier* e fornice *vel* lupanari; *nec neceſſe eſt corrigere cum Valeſio* ἐπὶ τέγους. *Vide Caſaub. ad Suet. Cajum, c. 57.*

Τεθαῤῥηκότως, confidenter, 2, 10, 7. 9, 9, 8. *cf.* κατατεθαῤῥ.

Τέθριππον, τό, *ſcil.* ἅρμα, 5, 39, 3. 31, 3, 11.

Τειχήρης, mœnibus incluſus, qui intra mœnia tenere ſe cogitur, 21, 8, 6. τειχήρεις καταστήσαντες αὐτούς, mœnibus eos includentes, intra muros compellentes, 4, 55, 4. — „*Eſt verbum Thucydidis; unde & Ioſephus ſumſit Ant. V. 1, 5. Uſus eſt etiam aliquoties Diodorus.*“ *Ern.*

Τειχίζειν τὴν πόλιν, urbem muro cingere, 5, 93, 5.

Τειχισμός, ὁ, exſtructio muri, 5, 93, 5.

Τεῖχος; *vide* χεῖλος.

(Τείχωμα; *corrupte libri omnes* χρη-

χρησάμενος δὲ τοῖς τειχώμασι dabant 4, 63, 2. pro τοῖς τε χώμασι.)

Τεκμαίρεσθαι; τοῦτο δ' ἄν τις τεκμήραιτο ἐκ τούτου, 26, 10, 12. τοῦ περὶ Καλλικρ. μίσους οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο, 30, 20, 2. Rurſus τεκμαίρεσθαι ἔκ τινος, 2, 27, 8. 3, 38, 4. τεκμαίρεσθαί τι στοχαζόμενον ἐκ τούτου, 9, 21, 6.

Τεκταίνεσθαι, ligna fabricari, 10, 20, 6.

Τελεῖν; τὰ τελούμενα, effecta, facta; diſtinguuntur a ταῖς αἰτίαις καὶ προαιρέσεσι τῶν πραττόντων, 2, 56, 16. ubi συντελουμ. legendum.

Τέλειος, integer, 1, 4, 8. (ubi opp. διερριμμένα μέρη.) τέλειος ἀνὴρ εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, perſectus, conſummatus ad tractanda negotia, 4, 8, 1. τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον, 24, 5, 5. (conf. ὑποφαίνειν.) τέλειος ἀνὴρ, perſectæ ætatis vir, cui opp. παιδίον νήπιον, 5, 29, 2.

Τελειοῦν, τῆς τοῦ τείχους κατασκευῆς τετελειωμένης, 8, 36, 2. τετελειωμέναι μυρτίδες, perfectæ, maturæ, 12, 2, 3.

Τελείως, i. q. τελέως, prorſus, admodum, valde; τελείως σύνεγγύς εἰσιν, 2, 27, 3. τελείως καταφθείρονται, 6, 37, 4. τελείως μειρακιώδης, 16.

Τελεσιουργεῖν, perficere rem; 5, 4, 10. Fr. gr. 128. τελεσιουργεῖσθαι τὴν διάλυσιν, pacem confici, 21, 2, 11.

Τελεσιούργημα, τὸ, abſolutio, ultimus finis & fructus operis, 3, 4, 12.

Τελεσιουργὸς, ὁ, effector, 2, 40, 2.

Τελευταῖον, poſtremo, 3, 13, 1. n.

Τελευταῖος; μέχρι τῆς τελευταίας, ſcil. ἡμέρας, 23, 18, 2.

Τελευτᾶν; ἐν χειρῶν νόμῳ τελευτῆσαι τὸν βίον, 2, 28, 10.

Τελέως; vide τελείως & τέως.

Τέλμα, τὸ, locus cœnoſus & paluſtris, lacuna, 10, 14, 13. 5, 46, 11. βαπτιζόμενοι καὶ καταδύνοντες ἐν τοῖς τέλμασι, 5, 47, 2.

Τέλος, τὸ, 1) finis; ἐπὶ τέλος ἄγειν, perficere, abſolvere, 3, 5, 7. n. 3, 5, 8. 3, 40, 3. 4, 8, 3. 6, 16, 4. ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐξέβη τοῦ κινδύνου ταῖς ἐπιβολαῖς, 4, 11, 9. τὰ τέλη συνεξακολουθεῖ ταῖς Ῥωμαίων προθέσεσι, 18, 15, 12. ἀμφίδοξα τὰ τέλη τῶν κινδύνων αὐτοῖς ἀπέβαινε, 18, 11, 11. τὸ τέλος τῶν ἰδίων πραγμάτων ἀμαυρῶσαι, finem, exitum, i. e. gloriam rerum geſtarum obſcurare, 22, 5, 11. n. μηδὲν ἔστω τέλος, πλὴν ἐπὶ κήρυκι καὶ γραμματεῖ, nullum negotium perficiatur, perfectum habeatur, ratum ſit, 3, 22, 8. n. 2) vectigal; τέλος πράττειν τινά, 4, 47, 1. 3) pars phalangis; τὰ πρῶτα τέλη τῶν φαλαγγιτῶν, 11, 15, 2. τὴν φάλαγγα

λαγγα κατὰ τέλη σπειρηδὸν ἐν διαστήμασιν ἐπέστησε, 11, 12, 6. *n.*

τέλος, *adverbialiter*, tandem, ad extremum, 1, 15, 7 *ſq.* 5, 4, 12. *&c. ſic &* 25, 5, 8. *ni rectius ibi* prorſus, omnino, *intelligatur, ut* 4, 34, 1. *n.* κατὰ τὸ τέλος, *ſi vera ſcriptura*, prorſus, omnino, 11, 15, 8. *n. Familiaris Polybio præſertim dictio* εἰς τέλος, prorſus, omnino; *v. c.* εἰς τέλος ἀβλαβὴς, 1, 20, 7. ἄπειρος, 1, 20, 10. ἀγνοούμενος, 3, 36, 3. ἀπηλλοτριωμένος, 2, 50, 5. ὀλιγωρήσαντες, 4, 21, 5. 4, 84, 1. ἄπρακτον, 1, 48, 4. 11, 24, 2. ἀδύνατος, 24, 5, 8. εἰς τέλος ἐκωλύθησαν, 1, 20, 16. μηδενὶ πιστεύειν εἰς τέλος, omnino nemini, prorſus nemini credere, 8, 2. 2. εἰς τέλος ἀπέστη, 12, 27, 3. τινὰς μὲν εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, 15, 21, 2. οὐδ᾽ εἰς τέλος, omnino non; (*ſicut* οὐχ ὅλως, 20, 5, 10. *& alibi;*) οὐδ᾽ εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ μὴ, omnino non potuiſſent, niſi *&c.* 18, 18, 6. *ſic & eamdem dictionem*, 1, 11, 1. omnino non *interpretatur Erneſtus; cujus loci ſententiam mihi non ſatis perſpectam eſſe profeſſus ſum in Adnot.*

Τελώνης, ὁ; *per contemtum*, ἐπὶ τούτοις σεμνύνεσθαι ἐφ᾽ οἷς ἂν καὶ τελώνης σεμνυνθείη ἢ βάναυσος, 12, 13, 9.

Τέμενος, τὸ, locus ſacer; *latius patet quam* ἱερὸν, 5, 10, 7.

Τέμνειν τὴν γῆν, vaſtare agros, 9, 28, 6.

Τέναγος, τὸ, palus, lacuna; (*i. q.* τέλμα,) λίμνη καὶ τέναγος, 4, 42, 6. 5, 45, 10. τενάγεσιν ἐκ θαλάττης ἠσφαλισμένη πόλις, 1, 42, 7. 1, 46, 9.

Τεναγώδης, *non tam* limoſus, cœnoſus *verti debet, quam* vadoſus, locus qui vado tranſiri poteſt, 1, 75, 8. 4, 42, 4. τεναγώδεις καὶ στερεοὶ οἱ κατὰ τὴν δίοδον τόποι, 3, 79, 1. τεναγώδης καὶ βατὴ λίμνη, 10, 8, 7.

Τερατεία, ἡ, jactatio rerum mirabilium, 2, 58, 12. 2, 59, 3. 3, 58, 9. 15, 34, 1. πολλὴν διατίθενται τερατείαν, multa mirabilia narrant, 2, 17, 6. 7, 7, 1. μετὰ τερατείας, cum magna pompa, cum oſtentatione, cum multis tragœdiis, 33, 14, 2.

Τερατεύεσθαι, mirabilia crepare, tragœdias ciere, 2, 56, 10. 2, 59, 3.

Τερηδὼν, ὁ, teredo, 6, 10, 3.

Τέριον *vel* τέριτον, *corruptam vocem*, 4, 62, 1. *n. in* πεδίον *mutavi ex conject.*

Τερπνὸς; τὸ τερπνὸν ἐκ τῆς ἱστορίας λαβεῖν, 1, 4, 11.

Τέρψις, ἡ; τῆς τέρψεως στοχάζεσθαι τῶν ἀναγνωσομένων, 9, 2, 6.

Τεταρταῖος ὢν, quum quatuor dierum iter confeciſſet, 3, 52, 2.

Τετολμηκότως, audacter, confidenter, 1, 23, 5. 9, 4, 2. 16, 33, 1.

Τετρά-

Τετράγωνος τόπος, 6, 27, 2. ξύλα πεύκινα τετράγωνα, trabes piceæ, 5, 89, 1.

Τετράμηνος, quatuor menſium; τετράμηνοι ἀνοχαὶ, 18, 22, 5. *ſic* & 5, 66, 2. *ex emend. Caſaub. pro corrupto* τετραμμένος. *Pariter pro* τετραμμένῳ, 4, 8, 8. τετραμήνῳ *ſuſpicatus erat Valeſius; ſed ibi* γεγραμμ. *fuit corrigendum.*

Τετράπεδος τῷ πλάτει, quatuor pedes latus, 8, 6, 4.

Τετράπλεθρον, τὸ, quatuor jugera, quadringenti pedes, 6, 27, 2.

Τετραποδητὶ, quadrupedum more, manibus pedibusque, 5, 60, 7.

Τετράπολις, ἡ, quatuor urbes in Cio inſula, 16, 41, 7.

Τετράπους λεία, pecora abducta, 1, 29, 7. 4, 75, 7.

Τετραπυργία, ἡ, *nomen proprium* loci, quatuor turres habentis, 31, 26, 11. *n.*

Τετραφαλαγγία, ἡ, phalanx in quatuor cohortes vel agmina diſtributa, 12, 20, 7.

Τετρήρης, ἡ, quadriremis, 1, 47, 5 & 7. 5, 62, 3. 16, 7, 2. 16, 31, 3.

Τετρηρικὰ πλοῖα, 2, 10, 5.

Τεῦχος, τὸ, (*i. q.* ἀγγεῖον) vas, 10, 44, 11.

Τεχνητικὸς; τεχνητικὴ ἀσωτία, (*niſi* τεχνιτικὴ *legendum, a* τεχνίτης,) artificioſa laſcivia, 32, 20, 9.

Τεχνικὸς; τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ, 40, 5; 8. τεχνικόν τι, aſtute factum, 16, 6, 6. τεχνικώτατον ἔργον, exquiſita arte elaboratum, 4, 78, 5.

Τεχνίτης, ὁ; artifex *quilibet;* ὥσπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου δεῖγμα, τῶν ἔργων ἄν τι προσενηνεγμένοι, 6, 58, 1. 26, 10, 3. *Fr. hiſt.* 59. οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται, 16, 21, 8. — „*ſunt* hiſtriones; *Ciceroni & Livio* artifices ſcenici. *Imitatus eſt Diodorus IV, 5. & alibi. Vide nos in Clave Cicer. in* Artifices, *& Cl. Weſſel. ad Diod. l. c.*" *Ern. Sic nude* οἱ τεχνῖται, 6, 47, 8. 30, 13, 2.

Τέως, 1) donec, (*i. q.* τέως ἕως,) 18, 6, 4. *n.* 2) adhuc, usque ad hoc tempus; τὰ ἄκρα τῶν Ἄλπεων ἀοίκητα τέως ἐστὶ, 2, 5, 10. *n. ubi non opus erat ſolicitare vulgatam ſcripturam.* Τέως δ' ἐκπεσόντος, 2, 59, 8. *n. ex conſentiente librorum ſcriptura, quæ mutari a nobis non debuit,* tum quidem, hac quidem vice expulſus eſt; *conſ. Adn. ad* 18, 6, 4. *& ibi pro* II, 58, 8. *corrige* II, 59, 8.

Perperam τέως *dabant libri, pro* τελέως, 4, 56, 9. *n.*

Τήβεννα, ἡ, toga, 26, 10, 6. 30, 16, 3. τηβ. λαμπρὰ, toga candida, 10, 4, 8. τήκειν; τετηκὸς ἀργύριον, 11, 24, 11.

Τῇδε; τῇδέ πῃ, hac parte, hac in re, 4, 8, 6. 6, 50, 4. 8, 34, 4. 12, 11, 4. ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Τήλινος, τήλινον μύρον, unguentum ex fœno græco, 31, 4, 2.

Τηνικάδε, tunc, 16, 11, 6. τὸ

τηνικάδε, 10, 28, 5. 16, 30, 7.

Τηνικαῦτα; *τοτηνικαῦτα δὲ*, *vel τὸ τηνικαῦτα δὲ*, 1, 40, 6. 11, 22, 10.

Τηρεῖν, cuſtodire *urbem*, in præſidio eſſe, 1, 53, 5. conſervare; *in formula fœderis*, *ὁ δῆμος τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν τῶν Ῥωμαίων τηρείτω*, 22, 15, 2. exſpectare; *εὐδίαν*, 1, 60, 8. *πλοῦν*, 4, 57, 2. *τὸ σύμπτωμα*, 1, 75, 8. *νύκτα ἀσέληνον*, 7, 16, 3. *τηρεῖν πρός τι*, intentum eſſe alicui rei *interpretatur Erneſtus*; *nempe* 3, 9, 7. *n. legitur τηρῶν ἀεὶ πρὸς ἐπίθεσιν*, *ubi tamen intercidiſſe videtur nomen καιρὸν*, tempus exſpectans, tempus obſervans. *Habemus tamen pariter τηρῶν abſoluta poſitum*, *ἐτήρει βουλόμενος διακωλύειν τοὺς πλέοντας*, exſpectavit, opportunitatem obſervavit, 1, 53, 7. *Sic* 1, 54, 5. *μεταξὺ τῶν στόλων ἐτήρει*, *καὶ προσεῖχε τὸν νοῦν ἀμφοτέροις*. *Sed & τηρεῖν cum accuſ.* obſervare *vertitur*; *v. c. τὴν τῶν ὑπεναντίων ἔφοδον*, 2, 23, 5. (*ubi tamen pariter* exſpectare *intelligere poſſis.*) *τὴν σύνοδον*, obſervare tempus concilii, 5, 94, 3. *Et τηρεῖν τὴν πίστιν*, ſervare fidem, 6, 56, 13. 10, 37, 9. *τὸ καθῆκον*, 6, 56, 14.

Τήρησις, *ἡ*; *οἱ κτησάμενοι πρὸς τὴν τήρησιν*, *οἱ δ᾽ ἕτοιμα παραλαβόντες πρὸς τὴν ἀπώλειαν εὐφυεῖς εἰσὶ*, 6, 59, 5.

Τὶ, *vide τὶς*.

Τιθέναι, *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ*, ictum ictui addere, frequentare ictus, 1, 57, 1. *θεῖναι νόμον*, legem ferre, ſancire; *πάντων τῶν τοιούτων ὁ δῆμος γίγνεται κύριος*, *καὶ θεῖναι, καὶ μὴ*, 6, 16, 3. *τὸν Ἡρακλέα τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα θεῖναι*, inſtituiſſe, 12, 26, 2. *εἰς ἀνανδρίαν τιθέασι τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκλημάτων*, ignaviæ loco habent, in ignaviæ criminibus ponunt, 6, 37, 10.

Hinc θετέον; *ἡγεμόνα θετέον ἄριστον Ἀμίλκαν τῶν τότε γεγονέναι*, 1, 64, 6. *αἰτίαν τούτου θετέον ἐκεῖνο*, 3, 7, 1. 3, 12, 2. *μερίδα θετέον τῷ προεστῶτι*, pars tribuenda præſidi, 8, 12, 7.

In Medio; *τίθεσθαι στήλην*, ponere, ſtatuere columnam, 25, 1, 2. *εἰρήνην*, *συνθήκας πρός τινα*, pacem, fœdus facere cum quo, 5, 4, 7. 1, 11, 7. *&c.* *ὅρκον*, *τὰς πίστεις*, *πρός τινα*, 7, 9, 1. 5, 60, 10. *τίθεσθαι τὰ πρός τινα*, lites cum aliquo componere, 5, 60, 9. *Sic τίθεσθαι τὰ πράγματα*, componere bellum, 8, 23, 5. *ἐν μεγάλῳ τίθεσθαί τι*, 3, 97, 4. 6, 9, 5. *οὐκ ἐν μικρῷ τίθεσθαί τι*, 9, 13, 8. *ἐν πλείστῳ τίθεσθαί τι*, 40, 4, 6. *πάντα ἐν ἐλάττονι τίθεσθαι τούτου*, omnia minoris pendere, huic poſtponere, 4, 6, 12. 5, 71, 4. *οὐδεμίαν πρόνοιαν τίθεσθαί τινος*, 12, 28, 6. *ἐν καλῷ θέσθαι τὰ πράγματα*, *i. q. καλῶς*, recte componere, in tuto, in ſalvo collocare, 2,

22,

22, 10. σὺν καλῷ τιθέμενοι τὴν τόλμαν, laudi ſibi ducentes, 1, 81, 9.

Τιμᾷν προδότην, honore & præmiis adficere, 3, 69, 4. 3, 99, 6. *In Med.* ἐτιμήσαντο τὰς οἰκίας, æſtimarunt pretia domorum, 2, 62, 7. *Paſſiv.* ὑπὸ τὰς τετρακοσίας δραχμὰς τετιμημένοι, cenſi, 6, 19, 2. ὑπὲρ τὰς μυρ. δρ. τιμώμενοι, 6, 23, 5.

Τίμημα, τὸ, τῆς ἀξίας, æſtimatio pretii, 2, 62, 7. τῆς ἀδικίας, litis, 6, 14, 6.

Τίμησις, ἡ, cenſus, facultates, bona; οὔσης τῆς ὅλης τιμήσεως, ὑπὲρ ἑξήκοντα τάλαντα, 32, 14, 3. *niſi* τίμησις *intelligenda* æſtimatio *ſ.* valor, *ſcil.* τῆς οὐσίας *vel* τῶν ὑπαρχόντων, *quæ nomina præceſſerunt.* ἡ τοῦ διαφόρου τίμησις, æſtimatio pecuniæ, 6, 45, 4. *n.*

Τιμητὴς, ὁ, cenſor *apud Rom.* 6, 13, 3. 6, 17, 2 *&* 4. 6, 20, 9. 6, 53, 7.

Τίμιον, τὸ; τὰ τίμια, honores; ἐκκλειόμενος τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τιμίων, 6, 9, 8. *n.* πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 3. ἄλλα λυσιτελῆ καὶ τίμια, 33, 3, 1.

Τιμωρεῖν, *cum dat.* ulciſci, τοῖς ἠτυχηκόσι, 1, 81, 1. *cum accuſ.* punire, occidere; τιμωρῶν τὸν προδότην ἢ τύραννον, 2, 56, 15. — „*qua forma activa & alii, ut Diodorus & Dio Caſſius, pro* τιμωρεῖσθαι, *uſi ſunt.*" *Ern.*

In Med. τιμωρεῖσθαι, τιμωρήσασθαί τινα, punire, 1, 88, 5. cruciare; τιμωρησάμενοι πικρῶς καθεῖλον, 1, 86, 6. 1, 81, 4. (*i. q.* αἰκισάμενοι, 1, 80, 4.)

Τιμωρία, ἡ, ſupplicium, pœna; διὰ τῆς εἰς ἐκείνους τιμωρίας, 1, 7, 12. cruciatus, 1, 10, 4. 9, 29, 4. ἡ ὑπερβολὴ τῆς κατ' ἀλλήλων τιμωρίας, 1, 86, 7.

Τιμωρὸς, ὁ, cruciator, carnifex, 2, 58, 8.

Τὶς, *pro* πᾶς τις, quilibet, quicunque; καί τι γένος ἀκανθῶν, 3, 71, 4.

τὶ *cum genit.* (*conf.* ἓν *in* εἷς.) ἢ μὴ ποιῆσαί τι τῶν δεόντων, ἢ μηδὲν παθεῖν δεινὸν, 5, 98, 4. τῶν εἰθισμένων τι ἐποίησαν, 4, 16, 2. 4, 34, 1. καινοτομήσαντές τι τῶν πρὸς ἀσέβειαν, 1, 79, 8. λέγειν τι τῶν συμφερόντων, 9, 32, 10. 26, 3, 2. (*cui analogum illud,* πολλὰ τῶν χρησίμων, *pro* πολλὰ χρήσιμα, 3, 51, 11.)

κἄν τι, 3, 11, 9. *n.* 24, 10, 6. πολύ τι, 1, 4, 8. 1, 88, 7. 3, 98, 2. 6, 52, 8. 12, 8, 1. 32, 10, 7. παντελῶς βραχύ τι, 1, 4, 10. τὸ μὲν τῇ θαλάττῃ, (*alii* τὸ μέν τι θαλάττῃ,) τὸ δέ τι καὶ λίμνῃ περιεχομένη πόλις, 1, 73, 4.

τὶ *ſubinde per ellipſin omiſſum; vide loca collecta ad* 1, 42, 9. *quibus adde hæc:* ζητῶν ἀφορμὴν τοῦ πράττειν, *ſcil.* τὶ, 3, 69, 8. *coll.* 3, 60, 13. 3, 70, 10. οὐκ ἔστι τῶν αἰσχρῶν ὃ παραλέλοιπεν, 8, 13, 1. *coll.* 1, 81, 9. *Adde porro* 10, 10, 5. *n.* 10, 45, 8. *n.* 21, 3, 4 *&c.*

Τίς;

Τίς; τί ἔτι προσθεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις περιγενήσεται τῶν ἐχθρῶν οὐκ ἔχει, 3, 109, 10. *Neutr. plur.* τίνα δεῖ προορᾶσθαι, 1, 65, 7. ἐκ τίνων ὁρμηθέντες, quibus ab initiis profecti, 1, 12, 9.

Τιτρώσκειν, τρῶσαι, *de nave navim* vulnerante *facto in eam impetu*, 2, 10, 4. *n.* 16, 3, 6. 15, 2, 12.

Τοιοῦτος, *cum articulo conſtrui amat*; τὰς τοιαύτας πίστεις, 8, 2, 5. τοιαύτην ἔλαβε τὴν ἀρχὴν, 2, 46, 7. *n.* τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, 1, 59, 8. 1, 66, 8. 1, 69, 11. 1, 79, 8. *Conf. tamen* 3, 109, 13. *n.* 4, 14, 3. *n.* 4, 67, 5. *n.* *Adde* 1, 75, 7. *n.* 5, 20, 10.

εἰς αἵματος ἀναγωγὴν καί τινα τοιαύτην διάθεσιν, & hujusmodi aliquam, *vel* cum hac conjunctam, corporis adfectionem, 2, 70, 6. *n.* *ubi in Adnot. alia ejusdem uſus exempla colliguntur; quibus adde* 16, 11, 2. γέῤῥα καὶ τὴν τοιαύτην ἑτοιμάσας παρασκευήν. *Pro illo vero,* ἀλείπτην τινὰ καὶ τοιοῦτον ἄνθρωπον, 27, 6, 9. *fortaſſe ſcribendum* ἀλείπτην καί τινα τοιοῦτον ἄνθρωπον.

μὴ τοιαύτην ποιεῖσθαι σπουδὴν - - ἡλίκην *&c.* 3, 94, 9. τοιούτῳ δὲ μᾶλλον *adoptari fortaſſe debebat ex Vat. cum ſuis & Vrb. pro* καὶ οὕτω δὲ, 3, 92, 3. *n.* *Pro corrupto* τοιαύτην ἄ, *perſpecte* τοιαύτην τινὰ *reſtituit Caſaub.* 3, 47, 9.

Τοῖχος, ὁ, latus *navis*, 8, 6, 2 *&* 4. paries; murus *oppida*nis; τὰ κατὰ καιροὺς ὑπομνηματιζόμενα εἰς τοὺς τοίχους, 5, 33, 5. *n.* ἕως τῶν τοιχῶν, *de muris urbis, per errorem erat editum* 2, 64, 3. *pro* τειχῶν.

Τοιχωρύχος, ὁ, murorum ſubfoſſor, 13, 6, 4.

Τοκὰς, ἡ, ſcrofa, 12, 4, 8.

Τόλμα, ἡ, 1, 44, 4. 1, 46, 6. *&c.*

Τολμᾷν; πολλάκις τὸ τολμᾷν περιττὸν εἰς ἄνοιαν καὶ εἰς τὸ μηδὲν καταντᾷν εἴωθεν, 4, 34, 2. *Interdum per* ſuſtinere *commodiſſime exponitur; v. c.* οὐδαμῶς εἶξαι τούτοις τολμῶντες διὰ τὴν προθυμίαν, 1, 45, 11. *ſic &* 4, 54, 3.

Τολμηρὸς; σὺν νῷ τολμηρότατος, 15, 35, 6.

Τολμηρῶς; τολμηρότερον ἐγχειρεῖν τοῖς πράγμασι, 1, 17, 7.

Τοξοτὶς, ἡ; αἱ διὰ τοῦ τείχους τοξοτίδες, 8, 9, 3. *cf.* c. 7, 6.

Τόπος, ὁ; ἵπποις τόπος, locus equorum, locus collocandis equis, 6, 27, 5. ὁ μὲν εἰς ἀγορὰν γίγνεται τόπος; ὁ δ' ἕτερος τῷ ταμίᾳ καὶ ταῖς χορηγίαις, 6, 31, 1. μένειν ἐπὶ τόπου, 4, 72, 5. τὸ δίκαιον αὐτοῖς ἐπὶ τόπου διεξάγεται, in loco, 4, 73, 8. εἰς τοὺς κατ' Ἰβηρίαν τόπους, 2, 1, 5. ναύει πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους, 10, 1, 2. ἐρύματα, τόποι, πόλεις, 23, 11, 4. μὴ κατελείποντο σφίσι τόπον ἐλέους,

ἀλέους, 1, 88, 2. ἵνα τόπον ἀγωνιᾷν φησι, τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους, una in parte ſe anxium eſſe, 22, 2, 2.

Perperam paſſim omiſſum vocab. τόπος a librariis; 2, 17, 8. *n.* 3, 50, 3. *n.* 3, 110, 2. *n.* 8, 16, 10. *n.* 18, 17, 3. *n.* *Cum aliis vocibus paſſim temere confunditur & permutatur; cum τρόπος,* 4, 70, 9. *n.* 5, 60, 8. *n.* 7, 15, 5. *n.* 8, 27, 2. *n.* 9, 13, 8. *n.* *cum πότος,* 8, 29, 1 & 4. *cum πόντος,* 4, 40, 4. *Sed quod pro ποταμὸν,* 8, 28, 6. *τόπον ſcribendum videri dixeram, retractavi in Adn. ad eumdem loc.*

Τορευτὴς, ὁ, cælator, 26, 10, 3.

Τοσοῦτος; *Cum artic.* ἐκ τῶν τοσούτων σκύλων, 3, 87, 3.

Τοὔπισθεν, *vide* ὄπισθεν.

Τότε; ἦγε τοὺς χρόνους τότε τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, 5, 1, 1. *n.* (*ubi alii omittunt* τὸ, *alii* τότε.) ὧν ἦν ἓν καὶ τότε τὸ πραχθὲν, 5, 11, 1. *ex veterum codd. ſcriptura, pro* καὶ τὸ τότε πραχθέν. *Subinde* τότε *confunditur aut confundi viſum eſt cum* ποτὲ, *quod vide.*

Τοτὲ μὲν, ἔστι δ' ὅτε, 3, 17, 8. *n.*

Τραγικὸς; τραγικὴ ὕλη, tragica materia, fabulæ a tragicis poëtis tractatæ, 2, 16, 14. τραγικὴ φαντασία, miſerabilis adſpectus, 5, 48, 9. τραγικὴ εἴσοδος, introitus multa pompa, multo faſtu celebratus, 5, 26, 9.

Τραγῳδεῖν; τὴν ὠμότητα, graviſſimis verbis depingere, tragico more exaggerare, 7, 7, 2.

Τραγῳδία; ἡ τοιαύτη τραγῳδία, hujusmodi tragœdia, *ſcil. rerum terribilium opinio,* 6, 56, 11.

Τραγῳδιογράφος, ὁ, 2, 17, 6. 3, 48, 8.

Τρανῶς, manifeſte, certo, liquido, clare, 4, 78, 4.

Τράπεζα, ἡ τῆς θεοῦ, 4, 35, 4. προσκυνεῖν καὶ λιπαρεῖν τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς, 32, 25, 7. δεύτεραι τράπεζαι, ſecundæ menſæ, 39, 2, 11.

Τραπεζίτης, ὁ, 32, 13, 6 *ſq.*

Τραῦμα, τὸ, vulnus; τραύμασι βιαίοις περιπίπτειν, 2, 69, 1. *ſic & corrigendum* 2, 57, 7. *n.* *ubi corrupte vulgo* πράγμασι. *De* vulnere navis, 16, 4, 12.

Τραυματίας, ὁ, vulneratus, 3, 66, 9. 3, 88, 2. 5, 4, 13. 10, 31, 9. 10, 32, 5.

Τραχύνεσθαι πρός τινα, exaſperari in aliquem, 2, 21, 3.

Τραχὺς; ἡ τραχεῖα τῆς Ἀπολλωνιάτιδος, 5, 52, 5. ῥάχει δυσβάτῳ καὶ τραχείᾳ, *ſic corrigendum pro vulgato* τραχεῖ, 5, 69, 1.

Τραχύτης, ἡ; αἱ τῶν τόπων τραχύτητες, 10, 30, 1. 3, 60, 3.

Τρεῖν, perforare; τρῆσαι τὰ ἀγγεῖα, 10, 44, 7.

Τρέπειν; *Paſſiv.* τρέπεσθαι πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν λόγον, ad preces ſe convertere, 20, 9, 9. ἐτήρει φιλοτίμως ἀμφοτέρους τοὺς τόπους, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῶν τῆς ἀναβολῆς

ἐτρέπετο καιρὸν, 1, 55, 10. *n.* *τέτραπται εἰς τὴν Λιβύην*, (*i. q. ἔστραπται, κέκλιται, νεύει*) 1, 42, 6. *ſic τετραμμένος*, 2, 14, 4. 5, 19, 5. 9, 27, 5.

In Med. *τρέψασθαι*, in fugam vertere, 1, 17, 10. 1, 19, 9. 1, 34, 4. 1, 36, 11. 2, 3, 6. *&c. Hinc Paſſ.* *τραπῆναι*, in fugam verti, *paſſim.*

Τρέφειν; *ἡ θρέψασα*, patria, 4, 17, 12. 11, 28, 6. 13, 6, 5.

Τρέχειν *τὴν ἐσχάτην*, 1, 87, 3. *n.* 18, 35, 6. *n.*

Τρῆμα, *τὸ*, foramen, 1, 22, 6. 22, 11, 16 *ſq.* *τρῆμα ποιεῖν ἐν τῇ πέτρᾳ*, *Fr. gr.* 129.

Τριακονθήμερος, 5, 28, 1. 21, 10, 12. 22, 26, 13.

Τριακονταμναῖος *λίθος*, 9, 41, 8.

Τριακοντάκωπον, *ſcil.* *πλοῖον*, actuaria navis triginta remorum, 22, 26, 13.

Τριάριοι, *οἱ*; *vide Lex. Hiſtor. in* Triarii.

Τρίβειν *τὸν πόλεμον*, in longum ducere, 2, 63, 4. adterere, vexare; *τῶν στρατιωτῶν τετριμμένων ὑπὸ τῆς κακοπαθείας*, 10, 13; 11. *n.* — „*niſi τετρυμένοι legendum.*“ *Ern.*

Τριβὴ, *ἡ*; 1) mora; *τριβὴν λαμβάνει ὁ πόλεμος*, in longum ducitur, 1, 20, 9. 3, 78, 5. 2) uſus, exercitatio; *τὰ μὲν ἐκ τριβῆς, τὰ δ' ἐξ ἱστορίας, τὰ δὲ κατ' ἐμπειρίαν μεθοδικὴν θεωρεῖται*, 9, 14, 1. *καὶ φύσει καὶ τριβῇ*, 22, 21, 2. *τριβὴ ἄλογος στρατιωτική*, 1, 84, 6. *τριβὴν ἐν πράγμασιν ἔχειν*, 33, 8, 6. *σύμμετρον τριβὴν ἔχειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς*, 1, 32, 1. 5, 68, 5. 7, 15, 2. — „*Imitatus eſt Diodorus, ſed cum genitivo*, XVI, 15. *&c.*“ *Ern.*

Τρίβολος, *ὁ*, tribulus; *τριβόλους σιδηροῦς κατασπεῖραι*, ferreos murices ſpargere; *Spicil. ex lib.* 39. *num.* 2.

Τρίγωνον, *τὸ*, 2, 14, 7.

Τριγωνός; *τρίγωνον σχῆμα*, figura triquetra, 1, 42, 3.

Τριγωνοειδὴς, 2, 14, 4 & 8.

Τριημιολία, *ἡ*, *navigii genus*, 16, 2, 10. *n.* 16, 3, 4 *et* 14. 16, 7, 1 *et* 3. — „*Vide ἡμιολία, & Scheff. de R. N.* 73. *qui ſcribit τριηρημιολία, & interpretatur* hemioliam cum tribus ordinibus. *De ſcriptura & re vid. Weſſeling. ad Diodor. XX*, 93. *ubi libri pariter habent τριημιολ.*“ *Ern.*

Τριηραρχεῖν *πεντήρους*, penteri præfectum eſſe, 16, 5, 1.

Τριήραρχος, uni triremi præfectus, 1, 50, 4. *& alibi; ſed &* triremium vel claſſis præfectus, 1, 44, 1. 2, 1, 9. *n. qui alias eſt ὁ ναύαρχος, quod vide.*

Τριήρης, *ἡ*, triremis, *& generatim* navis longa, navis bellica, *Adn. ad V.* 89, 1. (*conf. τριηραρχεῖν.*) *τριήρεις in navibus apertis numerantur*, 16, 2, 10. *n. Conf. Ind. hiſtor. in* Triremis.

Τρίκλινον, *τὸ*, triclinium, 31, 4, 3.

Τριμήναιον, *vide τρίμηνον.*

Τρίμηνον, *τὸ*, trimeſtre; *τριμήνου*

νου μισθοδοτῆσαι *vel* σιτομετρῆσαι τὴν δύναμιν, 5, 1, 12. n. (*ubi* τριμηνιαίου *dabant codd. Aug. & Pariſ. A.*) 15, 18, 6. παρὰ τρίμηνον ἔχειν τὸ διαφέρον, tribus menſibus differre, 12, 12, 1. ἐν τριμήνῳ, 1, 38, 6.

Τριόβολον, τὸ, tres oboli, 34, 8, 8.

Τριόρχης, ὁ, *de homine laſcivo*, 12, 15, 2. n. *ex Timæo.*

Τρίπεδος, tripedalis, 6, 22, 2.

Τρίπηχυς; τριπήχεις καταπέλται, catapultæ quæ tela emittunt trium cubitorum, 5, 88, 7. n.

Τρισκαίδεκα ἔτη *vulgo edebatur* 2, 18, 9. n. *pro* τριακαίδεκα.

Τριταῖος; πρὸς ἣν (χώραν) τριταῖος ἐκ τῶν Καφυῶν διανύσας, triduo, tertiis caſtris, pervenit, 4, 70, 5. τριταίας οὔσης τῆς προσαγγελίας, tertius dies erat ab adlato nuncio, 3, 86, 6. παραγέγονε τριταῖος ἀπὸ Κυρήνης, ante triduum advenerat, 15, 33, 11.

Τριττὸς; κατὰ τριττοὺς τόπους, (*i. q.* τρεῖς) 1, 48, 4. 5, 52, 1.

Τριφαλαγγία, ἡ, ἐπάλληλος, 12, 18, 5. *Conf.* ἐπάλληλος. τριφαλ. παράλληλος, 6, 40, 11.

Τρίχωμα, τὸ, capillus animalis, 34, 10, 8.

Τρόπαιον, τὸ; τροπαίων ἐπ' αὐτὸν βλεπόντων ἐπλήρωσε τὴν Πελοπόννησον, 4, 8, 5.

Τροπὴ, ἡ, 1) fuga; τροπὴν ἰσχυρὰν ποιεῖν τῶν πολεμίων, 1, 9, 8. τὸ τῆς τροπῆς ἐμπόδιον, 15, 14, 1. 2) τροπαὶ χειμεριναὶ, ſolſtitium hibernum, 3, 72, 3. θεριναὶ καὶ χειμ. 9, 15, 2.

Τροπικὸς; οἱ τροπικοὶ κύκλοι, *T. V. p.* 26 *&* 28.

Τρόπος, ὁ; ὁ τοιοῦτος τρόπος, totum illud genus, tota illa ratio, 6, 56, 10. ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος, hiſtoriæ illud genus, quod in exponendis rebus geſtis verſatur, 1, 2, 8. ὁ γενεαλογικὸς τρόπος, 9, 1, 4. ἀνὴρ τέλειος εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον, vir perfectus in hoc genere quod in tractandis negotiis cernitur, 4, 8, 1. 24, 5, 5. 12, 15, 8. 13, 3, 1. 26, 5, 6. ὁ τῆς παρακλήσεως τρόπος, genus hortatorium, cohortatio, 3, 109; 6. ὁ μοναρχικὸς τρόπος, *ſcil.* τῆς πολιτείας, monarchicum genus, monarchica forma reipub. 6, 10, 4. ἔστι τρόπος εὐθεώρητος περὶ τοῦτο, facilis ratio, 9, 15, 15.

κατὰ τρόπον χειρίζειν τὰ πράγματα, recte & ordine, recta ratione, 3, 7, 6. κατὰ πάντα τρόπον, quovis modo, omnibus modis, omnino, 1, 87, 4. 1, 88, 11. 4, 83, 2. ἐκ παντὸς τρόπου, *idem*, 3, 101, 3. κατ' οὐδένα τρόπον, nullo modo, 4, 84, 8. 8, 27, 2.

πρὸς τρόπον, gratus, exoptatus; πρὸς τρόπον αὐτῷ γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, 8, 19, 2. n. *ubi* πρὸς τρόπων *Suidas; & fortaſſe* πρὸς τρόπου *legendum.*

τρόπος *vocab. ſubinde confuſum & permutatum cum* τόπος; *vide* τόπος.

Τρο-

Τροφεὺς, ὁ, educator, 31, 20, 3. 31, 21, 1.

Τροφὴ ἐκ παίδων κακὴ, prava educatio, 1, 81, 10.

Τροφὸς, ἡ, nutrix, 16, 31, 2.

Τροχάζειν ἐν τοῖς ὅπλοις, decurrere in armis, *genus exercitationis militaris*, 10, 20, 2.

Τροχιλία, ἡ, trochlea, 1, 22, 5. 8, 6, 5 *ſq.*

Τροχὸς, ὁ, rota *figuli*, 12, 15, 6. 15, 35, 2.

Τρύειν; adterere, vexare, exhauſire; *τετρυμένοι*, 1, 71, 3. *n.* 1, 11, 2. *n.* (*ubi alii τετρυχωμένοι.*) *πράγματα τετρυμένα*, 1, 62, 7. *n.* *conf.* *τρίβειν*, & *τρυχοῦν.*

Τρυπᾷν, terebrare, perforare, 22, 11, 15.

Τρυφὴ, ἡ; *τρυφῆς ἢ περιουσίας χάριν*, animi cauſſa, præter rationem, 4, 21, 1.

Τρυχοῦν; *τετρυχωμένοι ὑπὸ τῶν πολέμων*, exhauſti, 1, 11, 2. *n.* *cf.* *τρύειν.*

Τρώγειν; *δύο τρώγομεν ἀδελφοὶ*, una edimus, una nutrimur, 32, 9, 9.

Τυγχάνειν; *τὸ πρᾶγμα τυγχάνει πολλῆς ἀμφισβητήσεως*, multam habet dubitationem, 4, 34, 8. *οὐχ ὡς ἔτυχε*, haud vulgari modo, haud parum, 1, 8, 1. *μικραὶ καὶ αἱ τυχοῦσαι πράξεις*, 1, 25, 6. *λιτὴν (ἐσθῆτα) καὶ τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν*, 8, 21, 8. *ubi perperam vulgo aberat articulus τήν.* *cf.* 1, 42, 12. 1, 53, 6. 3, 99, 8. &c. *τὸ τυχὸν*, parum, 4, 40, 7. *τυχὸν*, *adverb.* *vide infra ſuo loco.*

Τύλος, ὁ, clavus ligneus, cuneus, *Fr. gr.* 129.

Τύπος, ὁ, 1) figura, ſignum, effigies, imago; *γραφαὶ καὶ τύποι*, 9, 10, 2. *προστηθίδια καὶ τύποι*, 22, 20, 6. *Spicileg. ex lib.* 21. 2) adumbratio, brevis formula, breve & generale quoddam mandatum, præſcriptum; *ἐννοίας καὶ τύπους ἔγγιστα τῆς ἀληθείας*, 4, 38, 12. *δόντες τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διαλύσεως*, 22, 7, 9. *ὡς τύπῳ*, ſummatim ſi ſpectes, 9, 15, 15.

Τύπος, τὸ; *τὰ τύπη τῶν κριῶν*, 1, 48, 9. *n.* *rectius τὰ στύπη*, *quod vide.*

Τύπτειν, ferire, *veluti gladio non ſolum cæſim, ſed & punctim*, 2, 33, 6. *item lapidibus*, *τοῖς λίθοις*, 3, 53, 4.

Τυραννεῖν, & *τυραννεύειν*; *cum gen.* *ὁ τῆς Κερυνείας τυραννεύων*, *vulgo τυραννῶν ex Bav.* 2, 41, 14. *n.* *τετυραννηκότα Ἀργείων*, 2, 59, 1. *τὰς μὲν πόλεις ἐμφρούρους γενέσθαι, τὰς δὲ καὶ τυραννεῖσθαι*, 2, 41, 10. *τυραννευομένην τὴν πατρίδα*, 2, 43, 3.

Τύρβη; *ἡ λεγομένη τύρβη*, 1, 67, 3.

Τυφλώττειν περί τι, 2, 61, 12.

Τύφος, ὁ, *vel τῦπος*, ſtupidus faſtus, 3, 81, 9. *τύφου πλήρης*, 16, 22, 4.

Τυφοῦσθαι; *ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται*, errat & ſtolidus eſt, 3, 81, 1. *n.* — „*Vox Demoſthenica, de Cor. & in Midiam;* ſtultum, dementem eſſe, imperitum. *cf. Interprr. ad 1 Tim. 6.*“ *Ern.*

Τύχη,

Τύχη, ἡ; *vide Ind. hiſt. in* Τύχη. τὰ τῆς τύχης, *vide* τά. καθαπερανεὶ τύχη τις πανοῦργος καὶ τεχνικὴ ἀντέπαιδε πρὸς τὴν ἄνοιαν, 40, 5, 8. τῶν ὑπεναντίων κρείττων, τῆς δὲ τύχης ἥττων γέγονε, 9, 8, 13. εἰς θεοὺς καὶ τύχας ἀναφέρουσι τὰς αἰτίας, 10, 5, 8. τῆς αὐτῆς τύχης πεῖραν λαβεῖν, 28, 9, 7. *n. ubi voc.* τύχης *deſiderabatur vulgo.* (*cf.* 29, 3, 10.) *Pariter videndum an* 9, 8, 13. *deſideretur vocab.* τύχης, *ubi conf. Adn.*

Vocabula τύχη & ψυχὴ *paſſim a librariis inter ſe permutata; vide* 3, 9, 7. *n.* & *loca ibi in Adnot. citata; adde Adn. ad* 1, 13, 12.

Τυχικός; τυχικὸν σύμπτωμα, fortuitus caſus, 9, 6, 5.

Τυχικῶς πως, forte fortuna, 28, 7, 1.

Τυχὸν, fortaſſe; τυχὸν ἴσως εἴποι τις ἄν, 2, 58, 9. 12, 11, 2.

Τυχόντως, temere; μὴ τυχόντως χρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, 38, 4, 11.

Υ.

Ὑβρίζειν, injurioſe, contumelioſe tractare, injuriam facere, 10, 7, 3. 11, 6, 6.

Ὕβρις, ἡ, inſolentia, contumelia, injuria; 3, 3, 5. 6, 18, 5. 22, 24, 2. ἀδικίαι καὶ ὕβρεις, 10, 37, 8. ὕβρεις καὶ παρανομίαι, 11, 6, 7. αἱ τῶν γυναικῶν ὕβρεις, ſtupra, 6, 8, 5.

Ὑβριστικῶς, contumelioſe, 1, 70, 5. 10, 6, 3.

Ὑγεία, ἡ, 32, 14, 12.

Ὑγιάζειν, ſanare; ὑγιασθεὶς, ſanatus, *ex vulnere*, 3, 70, 5.

Ὑγιαίνειν; οἱ ὑγιαίνοντες, qui ſanæ mentis erant, 28, 15, 12. *opp.* οἱ κινηταὶ καὶ καχέκται, *ibid.*

Ὑγιής, verus; ὑγιὲς, οὐχ ὑγιές ἐστι, τὸ λεγόμενον, 10, 2, 4. 9, 22, 10.

Ὑγρὸν, τὸ, aqua, 3, 46, 7 & 12. 3, 79, 10. 3, 84, 9. 4, 39, 7 & 9. ἡ παράθεσις τῶν ὑγρῶν, *in hydropicis*, 13, 2, 6.

Ὑδρεία, ἡ, aquatio, 2, 9, 2. 3, 112, 4. τὴν ὑδρείαν ἀποτέρω μικρὸν εἶχε, 15, 6, 2. — „aquatio paullo longius aberat; *in quo* μικρὸν *Latiniſmum ſapit, quem non refugit Polybius.*" *Ern.*

Ὑδρεῖον, τὸ, aquarum receptaculum, 34, 2, 6.

Ὑδρεύεσθαι, aquari, 2, 9, 3. 3, 112, 3.

Ὑδρίας, ὁ, hydria; ὑδρίαι, *in turribus oppugnantium*, 9, 41, 5.

Ὑδρόρροια, ἡ, aquæductus, 4, 57, 8.

Ὑδρωπικός, 13, 2, 6.

Υἱοποιεῖσθαι, adoptare, 37, 3, 5.

Ὑλακτεῖν τινὰ, adlatrare aliquem, infeſtare maledictis, *opponitur adulanti,*) 16, 24, 6.

Ὕλη, ἡ; ὕλη ξηρὰ καὶ παντοδαπὴ, *e qua factæ lampades*, 3, 93,

3, 93, 4. ὕλης ἐμπιπραμένης, 34, 2, 16. *non verti debebat* ſylva incenſa, *ſed* materia, *vel* lignis incenſis. τραγικὴ ὕλη, 2, 16, 14. *conf.* τραγικός.

Ὑλοφόρος καὶ δενδροφόρος, ſylvoſus, ſylvas progignens, *de monte*, 3, 55, 9.

Ὑλώδης τόπος, 3, 18, 10. 3, 71, 2 *ſq.*

Ὑπάγειν, ſuccedere *in acie, pugnæ conſerendæ cauſa*, 11, 16, 1. *n.*

Ὑπαίθριος; ἄγαλμα ὑπαίθριον ὂν, quod ſub dio eſt, 16, 12, 3.

Ὕπαιθρος, (*i. q.* ὑπαίθριος.) παραχειμασία, hibernatio ſub dio, in caſtris, 3, 87, 2. ὕπαιθροι δυνάμεις, 1, 82, 14.

τὰ ὕπαιθρα, quæ ſub dio ſunt, aperta loca, *quibus in hiſtoria bellorum opponuntur* urbes & caſtella; *de cujus vocabuli uſu multa collegit Caſaub. in Comment. ad* 1, 12, 4. ἀντιποιεῖσθαι τῶν ὑπαίθρων, educere exercitum ex oppidis in caſtra ad bellum aperto marte gerendum, 1, 12, 4. 1, 15, 4. 1, 30, 6. 4, 8, 5. κρατῆσαι τῶν ὑπαίθρων, aperta loca in poteſtate habere agros vindicare ab hoſte, 1, 40, 6. 1, 55, 2. 3, 79, 2. 15, 8, 5. τῶν ὑπαίθρων ἐκχωρεῖν, 1, 15, 7 & 10. 9, 3, 6. μάχεσθαι συνεχῶς ἐν τοῖς ὑπαίθροις, τὰς δὲ πόλεις σπανίως ἀναιρεῖν καὶ καταφθείρειν, 17, 3, 4. ἡ ἐν ὑπαίθροις οἰκονομία, belli adminiſtratio, 6, 12, 5. *Rurſus* ἐν τοῖς ὑπαίθροις, in bello, in caſtris, 6, 12, 7. 6, 34, 3. πρῶτον εἰς ὕπαιθρον ἐξεληλυθώς, primum in bellum profectus, 10, 3, 4.

Ὑπαλλάττειν τινὰ, alia cum aliis permutare, 5, 8, 9.

Ὕπανδρος γυνὴ, maritata, 10, 26, 3.

Ὕπαρ καὶ μεθ' ἡμέραν, vigilans, (*opp.* κατὰ τὸν ὕπνον,) 10, 5, 5.

Ὕπαρξις, ἡ, bona, res familiaris, 2, 17, 11. 10, 25, 5. 16, 34, 8.

Ὑπάρχειν; *οἱ ὑπάρχοντες*, qui nunc ſunt, 10, 17, 12. *ubi opponuntur οἱ προγενόμενοι*, qui ante fuerant. *Sed alibi* τὸ ὑπάρχον, id quod jam eſt & adhuc fuit, *opponitur ei quod deinde adjicitur, ut* 13, 6, 8. *n. Fr. gr.* 82. *&c.*

τὰ ὑπάρχοντα, *i. q.* ἡ ὕπαρξις; τὰ ἴδια ὑπάρχοντα, 4, 3, 1. ἁρπαγαὶ ὑπαρχόντων, 4, 17, 4.

Ὕπαρχος, ὁ, minoris ordinis dux vel præfectus, dux vel præfectus qui ſub alterius eſt imperio, 5, 70, 10. *Sic cod. Urſ.* 11, 27, 1. *pro* ἔπαρχος *vel* ἵππαρχος.

οἱ Καρχηδονίων ὕπαρχοι, qui ſub Pœnorum ſunt imperio, 7, 9, 5. *n.*

Ὑπασπιστὴς, ὁ, 5, 27, 3. 16, 18, 7.

Ὕπατος; στρατηγὸς ὕπατος, conſul, 1, 52, 5. 6, 14, 2. *de Flaminino imperatore proconſ.* 18, 29, 5. οἱ τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἔχοντες, conſules, 2, 11, 1. τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφὼς, vir conſularis,

10, 9. *Conf. Ind. hiſt.*
ul.
ται, cum acc. perſ. vel
ſpicari, ſuſpectum ha-
, 66, 6. 1, 79, 8. 3,
31, 12, 7. *ὑπιδόμενος*
ὴν φήμην τῶν Γαλα-
uſpectos habens Galatas
ulgatam de eis famam,
. — „*Sic & Philo,*
s, Diodorus, & alii."

ος; οἱ ὑπεναντίοι, ho-
11, 14. (*i. q. πολέμιοι,*
, 12, 3. 1, 19, 5. 18,
& perſæpe aliàs.
æpoſ. cum Genit. 1)
οι, cum qua & paſſim
itur & permutatur;
ὑπὲρ αὐτῶν, 1, 13,
αλθεῖν ὑπὲρ, 1, 13,
ίφειν ὑπὲρ, 1, 14, 1.
; *ῥητέον*, 1, 64, 2.
είνων ποιήσομεν τὴν
ν, 5, 30, 8. *αἱ ὑπὲρ*
ίδου διαλήψεις, 6, 56,
Hinc correxi τὰ προσ-
α ὑπὲρ τοῦ Φιλίππου,
5. *n. ubi perperam*
mnes ὑπό. ἐνεκεπτώ-
ῦς ὑπὲρ τοῦ τὸν Λυ-
ἐκπέμπειν, 5, 17, 5.
, 12, 15, 9. *vertitur*
a; ubi tamen pariter
, quibus de rebus. *ὁ*
ῆς ἱστορίας ἔπαινος,
oriæ, 1, 1, 1. 2) pro;
ὲρ τῆς ἐναντίας γνώ-
ίρχειν, 3, 110, 3. *εἰς*
ὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον
κβαίνειν, 3, 89, 8. *n.*
ς φιλίας ἔθετο πρὸς αὐ-
στεις, 3, 67, 7. *ἵνα*
ούτων (pro his, loco

horum) *κομίσωνται τοὺς αὐ-*
τῶν ὁμήρους, *ibid. n. ubi per-*
peram vulgo omnes παρὰ τού-
των τοῦτο ἀπεφήνατο ὑπὲρ
παντὸς τοῦ συνεδρίου, pro
univerſo concilio, nomine con-
cilii, 21, 14, 9. *Sic ὑπὲρ*
ἧς, ſcil. πρεσβείας, Κλεό-
στρατος ἐποιεῖτο τοὺς λόγους,
28, 16, 4. (*conf. χρηματισ-*
μός.)
ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευ-
θερίας προκινδυνεύειν, 9, 38,
4. *n. ex conject. pro περὶ,*
quod præferebant omnes. 3)
quoad, reſpectu, in; *τούτοις*
πειθαρχεῖν ὑπὲρ τῶν παραγ-
γελλομένων, 3, 4, 3.
cum Accuſ. 1) præ; *κατ-*
εφθείροντο ὑπὲρ τοὺς ἄλλους
οἱ Κελτοὶ, præ ceteris, 3, 79,
8. 2) ſuper; *ὑπερίσχειν*
τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρόν,
3, 84, 9. *οἱ πυρσοὶ αἰρόμενοι*
ὑπὲρ ταῦτα, ſcil. τὰ παρα-
φράγματα, 10, 46, 3. *n. ubi*
περὶ dabant mssti & edit.
Herv. quod in παρὰ mutavit
Caſaub.
Perperam vulgò omnes
ὑπὲρ τὴν παρώρειαν ὑποστεί-
λαντες, 4, 12, 4. *pro ὑπό.*
Ὑπεράγειν τινὸς καὶ διαφέρειν,
præſtare, antecellere, 11, 13,
3. *n. Suidas: ὑπεράγοντα·*
ὑπερέχοντα; ſed exemplum
citat, ubi cum accuſ. con-
ſtruitur, notatque eminere
ſtatura ſupra caput alterius.
Ὑπεραίρειν, ὑπερᾶραι, ſupera-
re, trajicere, *montem, ut τὰς*
Ἄλπεις, 2, 23, 1. 3, 47, 5.
mare; *τὸ πέλαγος*, 1, 28, 1.
3, 47, 2. *præ[illegible] ſu-*

perare, circumvehi, 1, 54, 7. *& ſuperato promontorio*, ulterius provehi, trajicere, *ut*, κάμψαντες τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον, 1, 25, 8.

τὰ ὑπεραίροντα τὴν κοινὴν συνήθειαν, quæ ſuperant, excedunt communem conſuetudinem, 15, 16, 1. 27, 16, 2. τὸ ὑπεραῖρον, exceſſus, quod ſupra modum eſt, 16, 12, 9 & 11. ἡ τῶν Ἀβυδηνῶν τόλμα ὑπερῆρκε τὴν Φωκικὴν ἀπόνοιαν, ſuperavit, 16, 32, 1. ὑπεράρας τὸν καιρὸν, qui exceſſit tempus, 9, 14, 11.

In re Tactica; ὑπεράρας τὸ λαιὸν τῶν πολεμίων νεῶν, circumductis navibus ſuis circa lævum cornu hoſtium, 1, 50, 6. *Sic in pedeſtri pugna*, τοὺς κατὰ κέρας ὑπεραίρειν, cornu hoſtium ſuperare, *ut a latere eum adgrediaris*, 11, 14, 6. ὑπεραίροντες τοὺς προτεταγμένους τῶν ἰδίων καὶ πρὸς τὰ κέρατα προςπίπτοντες τοῖς Ῥωμαίοις, circa ſuos, qui ante ſtabant, circumgreſſi, a latere invadebant Romanos, 3, 73, 7. τοῖς δ' Ἰλλυριοῖς ὑπεράρας, (*ſcil. peltaſtas ſuos, qui a fronte oppoſiti erant hoſti*,) ἐκ πλαγίων ἐποιεῖτο τὴν ἔφοδον, circumductis Illyriis (*circa peltaſtas ſuos*) a latere invaſit hoſtem, 5, 23, 3. *Adde* 5, 85, 3. 11, 1, 7.

Ὑπεραλγὴς ὢν, valde dolens *oculis*, 3, 79, 12. *n.*

Ὑπεράνω; οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ, nimia copia, nimia repetitio & frequentatio rerum earumdem, 12, 24, 1.

Ὑπερασπίζειν τινὰ, tegere, defendere, 6, 39, 6.

Ὑπερβαίνειν τὰς συνθήκας, transgredi, violare, 3, 26, 4. σπανίως τοῦθ' ὑπερβαίνουσι, raro excedunt hoc *pretium*, 2, 15, 6. ὑπερβαίνειν τινα, ſuperare, anteire aliquem, 33, 12, 10. τί τινὶ, aliquid aliqua re, 12, 13, 1. ὑπερβαίνειν τὸ πτῶμα, *vel* τῷ πτώματι, ſuperare ruinam *muri*, transſcendere rudera, 5, 4, 10.

Ὑπερβάλλειν, τὰς Ἄλπεις, *&c.* ſuperare *montem*, 2, 23, 5. 3, 39, 10. 3, 41, 6. 3, 90, 7. 5, 52, 3. 5, 70, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς ἀκρολοφίαις, *quod dabant libri* 18, 2, 5. *n. corruptum putavi, & in* ἐπιβάλλειν *mutavi*.

ὑπερβάλλουσα ὁρμὴ, ſingulare, mirum ſtudium, 1, 45, 3. δαψίλεια, 2, 15, 2. χαρὰ, 3, 96, 6.

In Med. notione activa; ὑπερβαλλόμενοι τὴν περὶ Κρότωνα παραδεδομένην φήμην, 7, 1, 1.

Ὑπερβαλλόντως ἐδυσχρηστεῖτο, mirum in modum, quam maxime, 16, 24, 4. εὐπορεῖτο, 5, 43, 8.

Ὑπέρβασις, ἡ τῶν λέμβων, traductio, trajectio per iſthmum, 4, 19, 8. *n. niſi* ὑπερβίβασις *legendum conf. verb. ſeq.*

Ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν νότιον πλευρὰν, transducere, transvehere 8, 36, 9. *cf. voc. præced.*

Ὑπερβολὴ, ἡ, 1) trajectio, trajectus,

jectus, *maris*; *εἰς Τάραντα ἐποιεῖτο τὴν ὑπερβολήν*, 10, 1, 8. *montis*; *ἡ ὑπερβολὴ τῶν Ἄλπεων ἐπίπονος*, 3, 34, 6. 3, 47, 6. *ἡ ὑπερβολή*, *vel αἱ ὑπερβολαὶ*, tranſitus montis, loca quibus conſcendi mons & ſuperari ſolet, 3, 39, 10. 3, 49, 4. 3, 50, 5. 4, 11, 5 *ſq*. 4. 69, 1. 10, 39, 8. *Exponitur etiam* montium juga, loca montana, ſaltus, 3, 60, 3 & 5. 5, 52, 7. ſummitas collium, 18, 7, 3.

2) mirus modus, mira magnitudo rei, ſuperans id quod in eo genere fieri conſuevit; *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ συμβάντος*, 1, 37, 1. *ὑπερβολὴ γέγονε παρανομίας*, 7, 7, 4. *ὑπερβολῇ προθυμίας δέχεσθαί τι*, 3, 99, 4. *καθ' ὑπερβολὴν εὐφυής*, *ὠμός*, 3, 92, 10. 9, 22, 8. *ἐξ ὑπερβολῆς αὔξειν τι*, mirum in modum augere, 8, 17, 8. *διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς*, 18, 29, 11. *ὑπερβολὴν χαρᾶς* &c. *οὐκ ἀπολείπειν*, *vel οὐ καταλείπειν*, modum omnem ſuperare, adeo lætari &c. ut nihil ſupra, 1, 36, 1. 6, 56, 8. 15, 16, 1. 16, 18, 2. 16, 23, 4. 16, 25, 6. 17, 12, 4. *ὑπερβολαὶ πάγων*, mira, nimia frigora, 9, 16, 3.

3) dilatio, mora; *μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησάμενοι*, 14, 9, 8.

Perperam paſſim ὑπερβολὴ aut ὑπερβολαὶ dederant mssti, pro *ὑποβολὴ* & *ὑποβολαί*, 3, 104, 4. *n*. 9, 24, 3. *n*. 15, 2, 12. *n*. (*ubi in Adnot. ſub finem*, *pro* V, 104, 4. *corrige* III, 104, 4.)

Ὑπερβολικός, modum excedens, nimius; *ὑπερβολικὴ εὐχαριστία*; 18, 29, 13.

Ὑπερβολικῶς, 2, 62, 9. 5, 32, 2. *μικρῷ ὑπερβολικώτερον εἰπεῖν*, 7, 12, 8. 28, 15, 10.

Ὑπεργέμειν *παντοδαπῆς ὠφελείας*, 4, 75, 8.

Ὑπεργίγνεσθαι, *vide ὑπογίγνεσθαι*.

Ὑπερδέξιος; *τόπος ὑπερδέξιος τῶν πολεμίων*, locus ſuperior, 1, 30, 7. 2, 3, 4. 3, 92, 11. &c. *ὑπερδέξιος ἐγεγόνει τοῦ τῶν πολεμίων κέρατος*, *Caſaub*. ultra hoſtilis aciei cornu progreſſus, ſuperior illi extitit; *vide an rectius ſit*; lateri hoſtium e ſuperiori loco imminuit, 11, 15, 3. *Sic*, *ὑπερδέξιοι τῶν πολεμίων ἐγίγνοντο*, 10, 30, 7. *ὑπερδέξιοι γίγνονται τοῦ τείχους*, ſuperiores evadunt muris, ſuperiores ſtant muris, 8, 6, 9. *ἐξ ὑπερδεξίου*, e loco ſuperiore, 2, 3, 6. 2, 30, 9. &c. *in flumine ἐξ ὑπερδεξίου eſt* ab ea parte unde deſcendit flumen, 3, 43, 3.

τοῖς Καρχηδονίοις *ὑπερδέξιος ἦν ἡ χρεία*, Pœnis omnia favebant, omnia proſpera erant, 3, 73, 2. *τῷ πολέμῳ ὑπερδέξιος*, bello ſuperior, 5, 102, 3. *τοῖς δικαίοις*, ſuperior jure, cauſſa, 27, 4, 2.

Ὑπερέχειν; 1) ſuperiorem eſſe; *ἡ παραλία ὑπερέχει τῆς εὐθείας* 500 *σταδίοις*, 34, 6, 8. *Abſol*. *πολὺ ὑπερεῖχον*, longe vincebant *in diſceptando*, 29, 9, 11.

9, 11. πλήθει, 2, 38, 3. ταῖς οὐσίαις, 6, 9, 5. οἱ ὑπερέχοντες, potentiores, 28, 4, 9. 30, 4, 17. 2) ὑπερέχειν τὰς χεῖρας τινὸς, defendere, 15, 31, 11.

Ὑπερηφανεῖν, *abſol.* inſolentem eſſe, 6, 10, 8. ἑαυτὸν, jactare ſe, 5, 33, 8. *n.*

Ὑπερηφανία, ἡ, 6, 18, 5. 15, 25, 6.

Ὑπερηφάνως ὁμιλεῖν, 16, 34, 6.

Ὑπέρθεσις, ἡ, dilatio, procraſtinatio, rejectio in aliud tempus, *&c.* 3, 112, 4. 21, 3, 7. 22, 22, 9. ὑπέρθεσιν ἔσχε τὸ διαβούλιον, dilata eſt deliberatio, 2, 51, 7. εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε τὸ διαβούλιον, effecit ut differretur deliberatio, 23, 9, 12. τὸ διαβούλιον ἔλαβε ὑπέρθεσιν ἐπὶ τοὺς δέκα, rejicitur ad decemviros, 18, 25. 7.

ἡ ὑπέρθεσις τῆς ἐπιβολῆς, *ſi vera lectio* 30, 5, 10. *eſt* magnitudo & contentio ſtudii in ea re. *vide Adn. ad h. l.*

Ὑπερισθμεῖν, (*i. q.* διϊσθμεῖν, ὑπερνεολκεῖν, ὑπερβιβάζειν τὰς ναῦς,) 4, 19, 9. *n. ex vulgata lect. ſed præſtat* ὑπερισθμίσας. *quod dant Vat. & Flor. Conf. verb. ſeq.*

Ὑπερισθμίζειν τὰ πλοῖα, 5, 101, 4. *Fr. gr.* 132. 4, 19, 9. *n. Conf. verbum præced.*

Ὑπερίσχειν τὰς κεφαλὰς ὑπὲρ τὸ ὑγρὸν, 3, 84, 9.

Ὑπερκεῖσθαι; οἱ ὑπερκείμενοι τῆς Μακεδονίας βάρβαροι, 4, 29, 1. 5, 44, 10. τὰ ὑπερκείμενα κρημνὰ, 10, 30, 2.

Ὑπερκερᾷν τοὺς πολεμίους, aciem ultra hoſtium cornua extendere, cornua hoſtium circumire, a latere cingere hoſtem, 11, 23, 5. *Sic &* 11, 1, 5. *invitis mstis ediderat Caſaub. pro* περικερᾷν, *quod idem ſignificat.*

Ὑπερκέρασις, ἡ, 1, 27, 5. 11, 23, 8. *Cf. verb. præc.*

Ὑπερκυβιστᾷν, præcipitem ſe dare, nimium facere, 28, 6, 6. *n.*

Ὑπερνεολκεῖν, naves machinis transducere, transvehere per iſthmum a mari ad mare, 8, 36, 3. *cf.* ὑπερισθμίζειν.

Ὕπερον, τὸ, piſtillum, 1, 22, 7. — „*Vide ad Pollux. VII.* 107.“ *Ern.*

Ὑπεροπτικῶς; ὑπεροπτικώτερον χρῆσθαι τοῖς φίλοις, inſolentius tractare, 5, 46, 6.

Ὑπεροχὴ, ἡ, eminentia, tumulus, 3, 104, 3. αἱ τῶν βουνῶν ὑπεροχαὶ, ſummitates collium, 10, 10, 10. αἱ κατὰ τὸν Λαβὸν ὑπεροχαὶ, ſummum jugum Labi montis, 10, 31, 1.

ἡ ὑπεροχὴ τῆς δυναστείας, eminentia, faſtigium potentiæ, 1, 2, 7. 5, 45, 1. *Et nude* ἡ ὑπεροχὴ, potentia, imperium, poteſtas; 1, 64, 1. 6, 9, 4. 9, 29, 11. ἡ Ῥωμαίων ὑπεροχὴ, Romanum imperium, 25, 9, 3. φυλάττειν τὰς ὑπεροχὰς, conſervare, tueri imperia, 10, 36, 5. (*i. q.* τὰς ἀρχὰς, *ibid.* ἐφάμιλλος ὑπεροχὴ αὐτῶν, (*Hannibalis & Magonis,*) par fere imperium, dignitas, poteſtas, 9, 26, 5. honor, dignatio,

tio, exiſtimatio, 23, 14, 10. *n.* οἱ ἐν ὑπεροχαῖς ὄντες περὶ τὴν αὐλὴν, 5, 41, 3. ὁ ταῖς ὑπεροχαῖς παρεπόμενος φθόνος, 7, 8, 4. ὁ βασιλεὺς ξενισθεὶς τὴν ὑπεροχὴν, miratus auctoritatem quam ſibi ſumſit Popilius, imperioſum ſermonem imperioſumque factum, 29, 11, 6. *n.*

Ὑπερπαίειν, ſuperare; τὸ γεγονὸς ὑπερεπεπαίκει τῇ δεινότητι πάσας τὰς προειρημένας πράξεις, 14, 5, 14. — „*Demoſthenica phraſis.*" *Ern.*

Ὑπερπετὴς, quod ſuper caput eminet, præaltus; ὑπερπετέσι θωρακίοις σκεπάσαντες, 8, 6, 4. quod ſuper caput tranſit; βέλη ὑπερπετῆ, 8, 7, 3. βέλη ὑπερπετῆ τῶν πρωτοστατῶν φερόμενα, 18, 13, 3. — „*Sic Diodor. XIV. 23.* βολὰς τῶν βελῶν ὑπερπετεῖς *dixit, ubi vid. Weſſeling. qui hunc locum non prætermiſit.*" *Ern.*

Ὑπερπίπτειν, ſuperne defluere, effluere, redundare, 4, 39, 8.

Ὑπερτείνειν τοὺς πρὸ ἑαυτῶν, latitudine ſuperare, porrigi ultra, 1, 26, 15.

Ὑπερτίθεσθαι, 1) ſuperare, antecellere, τινὰ τινὶ, aliquem aliqua re, 2, 63, 3. 10, 40, 9. 15, 4, 12. τινὰ κατά τι, 17, 17, 3. 18, 38, 1. 30, 9, 1. τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν οὐχ οἷόν τ' ἦν ὑπερθέσθαι, τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερεθέμην, *ſcil.* αὐτὸν, ſtudium & voluntatem patris ſuperare non potui, rebus geſtis eum (*ſcil. patrem*) ſuperavi, 22, 3, 6. 2) ſuperare, trajicere *montem*, 34, 13, 4. *trans fluvium* transjicere conjuges & liberos, ὑπερθέσθαι πέραν τοῦ ποταμοῦ, 22, 22, 9. 3) differre; ὑπερτίθεσθαι καὶ καταμέλλειν, 4, 30, 2. πῶς τοῦτο συνέβη γενέσθαι, κατὰ τὸ παρὸν ὑπερθησόμεθα, *ſcil.* ἐξαγγέλλειν, *quod verbum mox ſequitur*, 4, 87, 12. ὑπερτιθέμενοι, 10, 30, 7. *vertimus* dilata pauliſper pugna; *ubi Caſaubonus*, ulterius progreſſi. παρεῖλκον ὑπερτιθέμενοι τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν, differentes (*nempe*, ad colloquium venire,) protrahebant definitam diem, 5, 29, 3. ὑπερτίθεσθαι τὸ διαβούλιον ἐπὶ τὴν σύγκλητον, deliberationem (*vel* rem ad deliberandum propoſitam) rejicere ad ſenatum, 18, 30, 9. ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγκλήτου τὸ διαβούλιον, ſed dum ſenatus moras nectit, 30, 19, 2.

Ὑπερφρονεῖν, efferri animo, nimios ſibi ſpiritus ſumere, 6, 18, 7. 10, 40, 8.

Ὑπερφυὴς βία τῶν ἐλεφάντων, 1, 34, 7.

Ὑπερχαρὴς, ſupra modum lætus, 1, 44, 5. 8, 19, 2.

Ὑπέχειν λόγον τινὶ ἐπί τινος, rationem reddere alicui coram aliquo, 18, 35, 3. ἐφ' ἑκάστοις, de omnibus rebus, ſuper omnibus, 24, 2, 1. δίκας ὑπέχειν τῶν γεγονότων ἀδικημάτων ἐν ἴσῳ κριτηρίῳ, 16, 27, 2. 5, 42, 6. 16, 34, 3. 20, 6, 3. ὑπέχειν θανάτου κρίσιν,

κρίσιν, capitis judicium ſubire, 12, 8, 5.

Ὑπηρεσία, *ἡ*, *abſtr. pro concreto*, miniſterium, *pro* miniſtris; *ἡ κατὰ θάλατταν ὑπηρεσία*, miniſtri nautici, 5, 109, 1. *αἱ ὑπηρεσίαι ſunt* remiges & quidquid ad miniſterium nauticum pertinet; *ναῦς ταῖς ὑπηρεσίαις ἐξηρτυμένη*, 1, 25, 3. *n. Latius patet quam διακονία*. 15, 25, 4.

Ὑπνοῦν, *ὑπνῶσαι*, ſomnum capere, 3, 81, 5.

Ὑπὸ, *præpoſ. Cum Genit. αὐτοὶ ὑπ' αὐτῶν (i. q. ὑπ' ἀλλήλων) βαπτιζόμενοι*, 5, 47, 2. *ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀλογιστίας εἰκῆ προσπίπτοντες*, præ ira, ex ira, ob iram, 2, 30, 4. *Conſ. Adn. ad* 2, 19, 10. *ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων φόβος, perperam vulgo pro ἀπὸ; vide infra, in φόβος.*

Cum Dativo; τραφέντες ὑπὸ τοιούτοις, educati ſub talibus hominibus, 6, 7, 2. *n. ubi maluerit aliquis ὑπὸ τοιούτων, ſed ferri vulgatum debuit. cf.* 10, 25, 1. *εἶχε μάχαιραν ὑφ' αὐτῷ παρεσκευασμένος*, ſub ſe, *i. e.* ſub veſte, 8, 22, 6. *ἐκτὸς τοῦ δεινοῦ ὑπὸ ταῖς αὐτῶν ἀσφαλείαις ἦσαν*, ſuis munimentis, poſt ſua munimenta tuti, 1, 57, 8.

Cum Accuſat. 1) pone, poſt, *item*, ſub tutamen; *vel* ſub tutamine; *ὑπὸ τὰ θηρία τεταγμένοι*, 5, 85, 3. *ὁ ὑπὸ τὰς τῶν χιλιάρχων σκηνὰς ὄπισθεν τόπος ὑποπεπτωκὼς*, 6, 31, 1. *τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑποσταλκὸς*, 6, 40, 14. *ὑποστείλας αὐτὸν ὑπὸ τὸ τοῦ φάλαγγος κέρας*, ὑπὸ 19, 2. *τὴν ἀποχώρησιν* 11, *τὴν φάλαγγα πεποιημένος*, 5, 84, 8. 11, 22, 9. 3, 65, 7. 3, 83, 3. *κατέφυγον ὑπὸ τὴν αὐτῶν παρεμβολὴν*, 11, 21, 5. *ubi ἐπὶ exſpectaſſes*, ad caſtra ſua; *ſed ὑπὸ ſignificare poteſt* ſub tutamen, *ut* poſt vallum *tuti eſſent; quamquam hac notione commodius ſaltem videri debebat ὑπὸ τὸν χάρακα, quam ὑπὸ τὴν παρεμβολήν. ὁ πυλὼν ὁ ὑπὸ τὰς Τημενίδας πύλας*, 8, 27, 7. *n. Vide ſupra in πυλών.*

2) ſub; *cum Accuſ. pro dativo, ut οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι, pro ὑπ' αὐτῷ, & alia hujuſmodi ſatis pervulgata. Sic τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλέανδρον*, ſub Cleandro enutritus & educatus, 10, 25, 1. *pro quo habemus dativum caſum cum eodem verbo τραφέντες*, 6, 7, 2. *Eadem ratione, θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν*, ſub oculis ſuis videns, 1, 26, 9. *& ſimilia.*

3) ſub, *de tempore, ubi nomen in accuſ. cum præpoſ. ὑπὸ poſitum, latine in Ablativo caſu absque præpoſ. commodiſſime effertur. ὑπ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς*, eo ipſo tempore; ſub, per id ipſum tempus, 16, 15, 8. *ὑπὸ τὸν Ἀριστομένειον πόλεμον*, tempore belli Ariſtomenici, bello Ariſtomenico, 4, 33, 5. *ὑπὸ τὸ ψύχος*, frigidiuſculo aëre, dum adhuc frigidior eſt aër, 5, 56,

56, 10. ὑπὸ τὸν θυμὸν, recenti ira, fervente adhuc ira, 2, 19, 10. *n.* 5, 76, 3. ὑπὸ τὴν ἀναπνοὴν, uno ſpiritu, 10, 47, 9. *n.* ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν, primo mane, 1, 53, 4. 1, 60, 6. 3, 43, 1. 3, 67, 9. ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ſub æſtatem, prima æſtate, 3, 16, 7. *&c. Quo in genere ſæpe perperam ἐπὶ pro ὑπὸ poſuerunt librarii; vide Adn. ad* 3, 41, 2. *& ad* 3, 83, 7. *& loca ibi citata; conf. ſupra in ἐπί.*

Alibi ὑπὸ perperam vulgo pro ἐπὶ poſitum; veluti ἵνα συμφανὲς ὑπ' αὐτῶν γένηται τῶν ἔργων, ex ipſis rebus perſpicuum, 2, 24, 1. *ubi quidem ferri utcumque ὑπὸ potuit, ſed Polybianus uſus ἐπὶ utique requirere videtur; conf.* 10, 5, 10. *& alia loca collecta ad ἐπὶ præpoſ. cum Genit. num.* 1. *Sic pro ὑπόκειται*, 5, 59, 4. *fortaſſe ἐπίκειται legendum, aut ὑπέρκειται; nam & pro ὑπὲρ paſſim mendoſe ὑπὸ vulgo ſcribebatur, velut* 5, 18, 5. *n.* 12, 5, 9. *n. Adde* 23, 14, 12. *n. & conf. ὑπερβολή.*

Ὑποβάλλειν, 1) *τινὰ τοῖς θηρίοις*, objicere, 1, 82, 2. *ſic τοῖς ὄχλοις*, populi invidiæ & poteſtati objicere, 15, 21, 2. (*cf. παραβάλλειν.*) *ὑποβάλλειν τὴν πατρίδα ὑπὸ τὴν τῶν πλεῖον δυναμένων ἐξουσίαν*, 17, 15, 3. 2) poſt alios locare; *τοὺς πελταστὰς ὑπέβαλε τοῖς ἀγωνιζομένοις*, 5, 23, 3. *n. ni ἐπέβαλε legendum, ut* 1, 26, 13 *&* 15. *& alibi.* *ὑποβάλλεσθαι θεμέλιον τυραννίδος*, ponere fundamentum, 13, 6, 2. *ὑπεβάλλοντο διαρπάζειν mendoſe olim*, 2, 7, 7. *n. pro ἐπεβάλλοντο.*

Ὑποβολή, ἡ, 1) occultatio militum in loco depreſſo inſidiarum cauſſa, 3, 105, 1. *Et ipſe* locus aptus ad occultandum militem in inſidiis locatum, 3, 104, 5. *n.* (*ubi perperam vulgo ὑπερβολή.*) *Hinc ἐξ ὑποβολῆς*, ex inſidiis, 15, 2, 12. *n.* 2) ſuggeſtio, monitum; (*ut ὑπόθεσις & ὑποθήκη;*) *αἱ τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φίλων ὑποβολαί*, 9, 24, 3. *n. ubi quidem corrupte codices ὑπερβολαὶ dabant, ſicut* 15, 2, 12.

Ὑποβολιμαῖος, ſuppoſititius, 2, 55, 9.

Ὑποβρύχιος; *ὑποβρύχια ἐγένετο τὰ πλοῖα*, undis obruebantur, mergebantur *tempeſtate*, 1, 37, 2.

Ὑπόγειος; *ὑπόγειοι ἰχθῦς*, 34, 10, 4.

Ὑπογίγνεσθαι, ſuboriri, ſubnaſci, ſubeſſe; *ὑπεγένετο φιλική τις διάθεσις*, 2, 44, 1. *ὑπογίγνεται αὐτοῖς συνήθεια*, 6, 5, 10. *ἐξ ὧν ὑπογίγνεταί τις ἔννοια παρ' ἑκάστῳ τοῦ καθήκοντος*, 6, 6, 7. *ὑπεγεγόνει τις ζῆλος*, 11, 8, 4. *ubi mendoſe ὑπερεγεγόνει Suid. in ζῆλος. ὑπογενομένης τοῖς βίοις χορηγίας*, ſuppetunt omnia ad victum neceſſaria, 4, 75, 6.

Ὑπογράφειν, infra ſcribere, ſcriptum exhibere exemplum *formulæ* fœderis, 3, 22, 3.

αῖς (*συνθήκαις*) *ὑπογεγράφθαι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην*, 12, 10, 3. *n.* (*ubi ἐπιγεγράφθ. correxerunt alii; Reiskius idem eſſe ὑπογεγρ. ac προγεγράφθαι docuit.*) *κρίσεις ἃς ἦσαν πρότερον αὐτοῖς ἔτι ὑπογραμμένοι*, ſententiæ quibus ſubſcripſerant, quas ſcripto contra eos conſignaverant? probarant, *Erneſtus*; 23, 2, 6. *n.*

ὑπογράφειν, deſcribere, depingere; *τὰ τῶν τόπων ἰδιώματα*, 2, 14, 3. 3, 47, 9. *Hinc ὑπογράφειν ἐλπίδας τινί*, ſpem alicui oſtendere, proponere, 5, 36, 1 *ſq.* 5, 62, 1. 7, 2, 3. 10, 35, 2. 14, 7, 3.

Ὑπογραφή, ἡ, *τῶν τόπων*, deſcriptio locorum, 5, 21, 7. color, *in pictura*, 6, 33, 5.

Ὑπόδειγμα, τὸ, exemplum, 3, 111, 6. 6, 54, 6. *ὑπόδειγμα τῷ πλήθει ποιῶν ἑαυτὸν*, 3, 17, 8. documentum, ſpecimen, 9, 30, 2. *ὑπόδειγμα ποιεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως*, *Fr. gr.* 101.

Ὑποδεικνύειν, *ὑποδεικνύναι*, innuere, ſignificare, 10, 18, 13. indicare, ſignificare, oſtendere, demonſtrare, docere, ob oculos ponere, 2, 49, 1 & 10. 2, 50. 1. 2, 67, 4. 3, 2, 6. 3, 6, 1. 4, 64, 2. 10, 24, 2. 15, 5, 5 *ſq.* 27, 8, 1. (*ubi* pro ſententia dicere in concilio *vertit Caſaub.*) *ταῦτα ὑποδείξας τοῖς πολλοῖς*, iſta (*exercitia*) cum monſtraſſet multitudini, cum præiviſſet, 10, 21, 9. oſtendere, *i. q.* promittere, *ἡ ὑποδεικνυμένη ἀσφάλεια*, 1, 79, 8. *καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύειν*, ſpem oſtendere, 2, 70, 7. 4, 27, 10. *πρὸς πᾶν ἑτοίμως διέκειντο τὸ κατὰ Ῥωμαίων ὑποδεικνύμενον*, parati ad omnes occaſiones, quæ ſeſe oſtenderent, bellum inferendi, *aut* nocendi Romanis, 3, 13, 2.

ὑποδεικνύειν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν, contrariam ſpeciem præ ſe ferre, 2, 47, 10. *Et nude ὑποδεικνύειν ſc. ἑαυτὸν, vel τὴν ἔμφασιν*, monſtrare ſe, ſpeciem præbere, præ ſe ferre, 2, 39, 12. *n.* *Sic ὑποδείξας διότι μέλλει &c.* 5, 46, 9. *& ſequente ὡς cum participio*, 11, 12, 4. 14, 3, 4. 22, 8, 6.

Ὑποδεικτέος *τρόπος ἐστὶ &c.* demonſtranda, indicanda ratio eſt, 3, 36, 5.

Ὑποδειλιᾷν *τὸν πόλεμον*, reformidare, 35, 3, 4. — „Forte *ἀποδειλιᾷν; nec tamen alienum eſt ab analogia.*" *Ern.*

Ὑπόδεσις, ἡ, *collective*, calceamenta, 3, 49, 12.

Ὑποδεσμὸς, ὁ, calceamentum, calceus, 11, 9, 4.

Ὑποδέχεσθαι, excipere, urbe *vel* hoſpitio recipere, 22, 26, 7 & 15. 23, 1, 7. &c. *Sic ἄσμενος ὑποδεξάμενος ἐφιλανθρώπει τοὺς ἄνδρας recepi ex Bav. pro vulgato ἀποδεξ.*

ὑποδεχόμενον ὅτι φόρους δώσει invitis msstis editum erat 27, 8, 2. *pro ἐπιδεχόμενον.*

Ὑποδοχὴ, ἡ, epulæ quibus quis excipitur, 5, 14, 10. *coll. vs.* 8. 31, 21, 4. *ὑποδοχὴν αὐτῶν*

τῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῆ, epulis magnifice eos excepit, 28, 17, 1.

πρὸς τοῦτο τὸ μέρος καλὴν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, 32, 11, 10. *n.* adjumentum, perfugium, *Erneſtus;* ſtimulum, *Valeſ.*

συνέβη μεγάλην ὑποδοχὴν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος, valde laudari, probari, 35, 4, 13. *ex lect. olim vulgata; ad quam monuit Erneſtus, — „ſic & Ioſephus Ant. VIII. 2, 8. ubi tamen tres codd. ἀποδ.“ — Nos l. c. ἀποδοχὴν cum Reiskio corrigere non dubitavimus.*

Ὑποδύεσθαι τὴν πρᾶξιν, ſubire negotium, conſilium faciendi *belli* ſuſcipere, 2, 21, 9. *n.*

Ὑποζύγιον, τὸ; ὁμόσε τοῖς φορτίοις πολλὰ τῶν ὑποζυγίων, 3, 51, 4. *n.*

Ὑποζωννύειν ναῦς, ſuccingere naves, *i. e.* inſtruere, parare, 27, 3, 3.

Ὑπόθεσις, ἡ, 1) materia, argumentum *operis, libri, diſputationis, deliberationis,* 1, 2, 1. 1, 5, 3. 3, 1, 8. 28, 11, 11. 31, 12, 5. ὑπόθεσιν διδόναι τινὶ, materiam proponere alicui in qua ſe exerceat, argumentum proponere in quo ſpecimen edat, 13, 4, 1. ἀποδιδόναι ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἱρέσεως, argumentum reddere, exhibere, ſpecimen edere, 24, 5, 13.

2) id quod ſupponitur vel ſupponebatur, prima poſita, initium unde aliquis progreditur, primus rei ſtatus; αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ὑποθέσεις, 1, 15, 11. αἱ πρῶται ὑποθέσεις, 1, 15, 9. *coll. vs.* 7. (*cf. ibid. vs.* 7. *& vide infra in* ὑποτίθεσθαι.) ὁρμηθεὶς ἀπὸ τοιαύτης ὑποθέσεως, a talibus initiis profectus, 12, 15, 7. ἐκ ταπεινῆς ὑποθέσεως ὁρμηθεὶς, ab humili initio profectus, 15, 35, 2. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, 18, 12, 2, *vertunt* ut quidem vetus inſtitutum erat; *ſed vide, ne ſit* ex primis poſitis, *id eſt, ſi ſeparatim ferrum ſpectes & contum, quæ ſunt materia & prima poſita, e quibus conſtat ſariſſa.* τῆς ὑποθέσεως τῆς αὐτῆς μενούσης, manente eodem rerum ſtatu, 8, 1, 5. *Poteſt huc referri illa dictio,* τὸν Ἄρατον ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς ὑποθέσεως, Aratum de ſtatu dejicere, 4, 82, 6. *niſi ex alio ejuſdem nominis uſu, quem mox videbimus,* ὑπόθεσις *h. l. intelligi debet* conſilium, præpoſitum *Achæorum prætorem creandi Aratum.*

3) ſententia quam quis proponit in medium, *vel* ſubgerit alteri; (*conf.* ὑποτίθεσθαι.) προτηθείσης τῆς ὑποθέσεως, probata, cum plauſu accepta ſententia quæ ab his propoſita erat, 28, 14, 5. *Hinc* monitum, præceptum; *quaſi* ſuggeſtio; quod quis alteri ſuggerit; κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς Ἀράτου καὶ τὰς ὑποθέσεις, 2, 48, 8. κατὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς Ἀράτου, 2, 52, 6. τῶν συνόντων εἰκός ἐστιν εἶναι τὰς τοιαύ-

τοιαύτας ὑποθέσεις, 4, 24, 2. κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθέσεις, 3, 14, 10. *n. abi ὑποθήκας dant Vat. & Flor. quod vide.*

4) *fere i. q.* πρόθεσις, & αἵρεσις consilium, inſtitutum, ratio, ſecta, &c. τὴν ὑπόθεσιν τηρεῖν, ſervare propoſitum, inſtitutum, 5, 5, 5. κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν, pro conſilio ſemel capto, propoſiti initio ſuſcepti memor, 3, 94, 4. (*De eadem dictione, quæ recurrit* 18, 12, 2. *vide ſupra, ſub num.* 2.) κατασκέψασθαι τὴν τῶν ὑπεναντίων ἐπίνοιαν καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, totam rationem, 3, 50, 6. πρὸς ταύτην ἁρμοζόμενοι τὴν ὑπόθεσιν, ad hanc rationem conſilia ſua referentes, 3, 16, 1. 3, 50, 7. 4, 76, 3. τὸ τῆς ὑποθέσεως λαμπρὸν μὴ καταβάλλειν, propoſiti, inſtituti ſui gloriam non abjicere, 22, 6, 1. ταύτης τῆς ὑποθέσεως, harum partium, 21, 4, 4. ταύτης τῆς ὑποθέσεως προεστῶτες, harum partium principes, 31, 8, 12. ἀχαϊκωτέρα αὕτη ἡ ὑπόθεσις, Achæis acceptior eſt hæc ratio, acceptiores eis ſunt hæ partes, 26, 2, 4. ἀπονεύειν ἐπ᾽ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν, ad illas partes tranſire, 26, 2, 7.

Ὑποθήκη, ἡ, *i. q.* ὑπόθεσις, *ea notione de qua num.* 3. *diximus,* ſuggeſtio, monitum, præceptum, 3, 14, 10. *n. ex lect. codd. Vat. & Flor.*

Ὑπόθυψις, ἡ, ſomes, incentivum, incitamentum, 6, 59, 4. *conf.* ὑποτύφειν.

Ὑποικουρεῖσθαι, latitare, occultum eſſe; ὑποικουρουμένης παρ᾽ αὐτῷ τῆς ὀργῆς, 4, 49, 4. ἡ ὑποικουρουμένη ἀτοπία ἐν αὐτοῖς, 3, 11, 3.

Ὑποκαθῆσθαι; ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ira præcordiis inſidente, 4, 29, 7.

Ὑποκαθιέναι; *vide* ὑποκαθέσθαι.

Ὑποκαθίζειν, in inſidiis ſedere; κλέπτης ὑποκαθίσας, 12, 4, 14.

Ὑποκαθέσθαι; βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν τῇ βασιλείᾳ, 24, 8, 8. *ubi vide Adnot. Si vera ſcriptura, erit Aor. 2. med. verbi* ὑποκαθιέναι, *& poterit ſignificare,* ſubmittere contra ſe, pati ut aliquis ſe demittat & occultet. *Quod vero in Adnotatione ad l. c. dixi, apud Suidam verbum hoc* ὑποκαθέσθαι *exponi* latere in inſidiis, *& eam notionem confirmari exemplo ex veteri ſcriptore adlato; deceptus ſum errore editionis Küſterianæ, in qua verbum quidem* ὑποκαθέζεσθαι, *non* ὑποκαθέσθαι, *exponitur* τὸ ἐγκρύπτεσθαι; *ſed ſtatim ibidem hoc adjicitur exemplum:* ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθέσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις, *id eſt,* cum autem ſpeculatores nunciaſſent, inſidias in locis ſylvoſis delitеſcere. *At nunc demum principem*

cipem editionem Suidæ Mediolanenſem evolvens, video ibi utrobique, tam in ipſo exemplo, quam in titulo, ὑποκαθέζεσθαι ſcriptum, non ὑποκαθέσθαι. Quare eam quidem partem Adnotationis prædictæ deletam velim.

Ὑποκάτω, ſubtus, inferne, 3, 55, 2.

Ὑποκεῖσθαι; ὁ ὑποκείμενος ποταμὸς, fluvius qui a tergo eſt, 3, 74, 2. *Sic quod vulgo legitur* 5, 59, 4, κειμένης αὐτῆς (τῆς πόλεως) ἐπὶ θαλάττῃ, - - ὄρος ὑπόκειται παμμέγεθες, *ſi vera ſcriptura, intelligi debet* poſt urbem ſitus eſt mons; *verumtamen* ἐπίκειται *ibi malim, aut* ὑπέρκειται. πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπόκειται φθορὰ, propoſitus eſt, manet interitus, 6, 57, 1. τοῦτο πᾶσιν ὑπόκειται παθεῖν, in omnes cadere hæc calamitas poteſt, 2, 58, 10. τὰ ἕλκη, φθείροντα τὸ συνεχὲς, οὐκ ἴσχει παῦλαν, ἕως ἂν ἀφανίσῃ τὸ ὑποκείμενον, *ſcil.* σῶμα, ſubjectum corpus, — *an* ſubjectam omnem carnem, *nempe usque ad oſſa?* 1, 81, 6.

ὑποκείμενος, præjacens, ſubjectus, ſuppoſitus, præſens; οἱ ὑποκείμενοι καιροὶ, tempora de quibus nunc agitur, 2, 63, 6. προσκατασκευάζειν ἀεὶ τοῖς ὑποκειμένοις ἔργοις, operibus jam poſitis, jam confectis, nova ſemper adjicere, 1, 42, 9. τούτων περὶ τῆς ὅλης γῆς ὑποκειμένων, his ita poſitis, 3, 37, 1. ἀφελεῖν τὰ βαρύτατα τῶν ὑποκειμένων ἐπιταγμάτων, tollere graviſſimas earum conditionum quæ jam latæ, quæ jam propoſitæ ſunt, 15, 8, 11. μένειν ἐπὶ τῆς ὑποκειμένης γνώμης, 1, 40, 5.

τὰ ὑποκείμενα, præſens rerum ſtatus; εὐδοκεῖσθαι τοῖς ὑποκειμένοις, 3, 31, 6. ἀσχάλλειν τοῖς ὑποκειμ. præſentem rerum ſtatum odiſſe, 11, 29, 1. 3, 31, 6. κινῆσαί τι τῶν ὑποκειμένων, mutare quidquam eorum quæ transacta ſunt, 23, 10, 8. μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, in eodem ſtatu manere, 1, 19, 6. 2, 49, 2. (*i. q.* ἐπὶ τῶν αὐτῶν, 1, 18, 6.) nil movere, 2, 51, 1. in fide manere, 1, 43, 5.

ὑποκειμένης αὐτῷ τῆς ὀργῆς *vulgo legebatur* 4, 29, 7. *pro* ὑποκαθημένης.

Ὑποκολακεύειν; ὑποκολακευόμενοι, adulationibus corrupti, 6, 18, 5.

Ὑποκρίνεσθαι; ὑποκρίνονται τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, 2, 49, 7. ὑποκριθεὶς ὡς πεπεισμένος, 5, 25, 7. ὑπεκρίνετο τὸν οὐ δυνάμενον, ſimulavit ſe non poſſe, 15, 26, 2. ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, hiſtrionem agebat, 31, 4, 8.

Ὑπόκρισις, ἡ, pronunciationis temperatio quoad vocis varietates, geſtus &c. 10, 47, 10. καθ' ὑπόκρισιν, ſimulate, in ſpeciem, 35, 2, 13.

Ὑποκρούειν τινὰ, obſtrepere alicui, interpellare quem, interfari, contra dicere, obgerere, 17, 4, 3. 8.

Ὑπο-

Ὑπολαμβάνειν, putare, 1, 4, 6. & *ſæpe aliâs*. ſermonem excipere, reſpondere, (*cf.* μεταλαμβάνειν,) 4, 85, 4. 15, 8, 1. *Suidas:* ὑπολαβών· ἀποκριθείς.

Ὑπολείπειν; *Med. notione activa;* οὐχ ὑπολειπόμενοι τόπον ταῖς σπείραις, 2, 33, 7. οὐδὲν πλεονέκτημα οὐδενὶ, 2, 38, 8.

Paſſiv. ὑπολειπόμενος μυρίους, relicta ei ſunt decem millia, relictus eſt cum, 1, 29, 9. σκάφη, 2, 12, 2.

Ὑπολογίζεσθαι τὴν τιμὴν ἐκ τῶν ὀψωνίων, deductionem facere pretii a ſtipendiis, 6, 39, 15.

Ὑπόλοιπος, reliquus; ὑπόλοιποι ἐλπίδες, 1, 39, 8.

Ὑπομειδιάσαι σαρδόνιον, 17, 7, 6.

Ὑπομένειν, τὴν πολιορκίαν, 1, 24, 11. τὸν πόλεμον, 4, 84, 9. ὑπέμειναν φόρους ἐνεγκεῖν, 2, 43, 6. τὸ προσταττόμενον, imperata facere, patienter ferre, 5, 107, 3. ὑπέμειναν Ῥωμαίοις τὸ προσταττόμενον, 15, 20, 7. πᾶν ὑπομένειν ἐφ' ᾧ μὴ &c. 1, 31, 8. πᾶν ὑπομενοῦσιν, omnia in ſe recepturos, omnia facturos, 22, 7, 14. *Athenienſes* πᾶν γένος ὑπέμενον ψηφισμάτων, omne genus decretorum ſibi obtrudi paſſi ſunt, *vel potius*, facere ſuſtinuerunt, non puduit eos ſciſcere, 5, 106, 8. *ſic* πᾶν ὑπέμενον ποιεῖν, omnia facere ſuſtinuerunt, auſi, non veriti ſunt, 1, 84, 12. *Et abſol.* οὐχ ὑπομένουσι, non ſuſtinent facere, 5, 48, 4. τοῖς διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιθυμίαν ὑπομένουσι φεύγειν, 3, 63, 6. *ubi corrupte vulgo* οἰομένοις φεύγειν. *Cum Particip.* οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμ. ne audire quidem ſuſtinere potuerunt, 1, 31, 5. ὑπέμενε τραυμάτων πλῆθος ἀναδεχόμενος. 6, 55, 2.

ἡ κόλασις ὑπομένει αὐτὸν, manet eum pœna, 1, 81, 3. (*ſicut* ὑπόκειται, *quod vide.*)

τὴν ἔφοδον τῶν θηρίων ὑπομεῖναι, 1, 74, 5. *non male; ſed verius fuerit* μεῖναι, *quod habent vetuſtiſſimi codd. Vat. Flor. Vrb.* ὑπομένειν, *pro* ἐπιμένειν, ſubſiſtere, manere, morari, *perperam editum erat ex Bav.* 3, 50, 5. *n. Sic* οὐδένα χρόνον ὑπομείνας, *mendoſum videtur*, 8, 17, 9. *n. & in* ἐπιμείνας *mutandum*, nulla interpoſita mora.

Ὑπόμνημα, τὸ; ὑπομνήματα, commentarii hiſtorici, hiſtoriæ monumenta, 8, 12, 11. 9, 1, 3. 12, 27, 3 *ſq. Sic de Polybii* hiſtoria, 1, 1, 1. *n.* 1, 35, 6. 3, 32, 4. 9, 2, 7. libellus in quo res quæcumque memoriæ cauſſa conſignatæ ſunt, *quod noſtro idiomate* un memoire *dicimus*, 24, 2, 5. τὰ περὶ τῶν Στρατηγικῶν ὑπομνήματα *ſcripſit Æneas*, 10, 44, 1. ὑπομνήματα, 18, 16, 3. *dicuntur quæ prius* βασιλικὰ γράμματα, ſcripta regia.

Ὑπομνηματίζεσθαι, commemorare,

rare, memoriæ cauſſa breviter perſcribere, 5, 33, 5.

Ὑπομνηματισμὸς, ὁ, i. q. τὰ ὑπομνήματα, commentarius hiſtoricus, 2, 40, 4. & ſcriptum quodcumque memoriæ cauſſa conſignatum, 24, 2, 4. ſq. 26, 7, 5.

Ὑπόμνησις, ἡ, commemoratio vel memoria rerum præteritarum, 1, 1, 2. 3, 31, 6.

Ὑπομονὴ, ἡ, τοῦ πολέμου, conſtantia in tolerando bello, 4, 51, 1. ἡ τῆς μαχαίρας ὑπομονὴ τῶν πληγῶν, firmitas gladii adverſus ictus, ut non diſſiliat, 15, 15, 8.

Ὑπονοεῖν, non ſolum ſuſpicari denotat, ſed & intelligere, animadvertere, 4, 66, 1. n. 4, 77, 7.

Ὑπόνοια, ἡ; ἐν ὑπονοίᾳ ἦσαν χαίροντες, ſuſpecti erant ut gaudentes, 5, 15, 1. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, præter opinionem, 1, 60, 1. καθ' ὑπόνοιαν, tecte; ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, 28, 4, 5.

Ὑπόνομος, ὁ, via ſubterranea & occulta, *per quam ad aquandum deſcendebant obſeſſi*, 5, 71, 9. canalis ſubterraneus aquam deferens, 10, 28, 2 & 4 & 6.— „*Ioſeph. Ant. VII.* 9, 6. ὀρύγμασιν ὑπονόμοις, *ubi* ὀρύγμασιν *forte eſt gloſſa; quamquam &* ἕλκος ὑπόνομον dicitur & τόπος ὑπόνομος, *apud Diodorum; codex Vat. habet* ὀρυγμ. καὶ ὑπονόμοις.“ *Ern.*

Ὑποπεπτωκότως καὶ ταπεινῶς, demiſſe & humiliter *locuti ſunt, orarunt*, 35, 2, 13.

Ὑποπίπτειν, incidere, accidere; τὰ ὑποπίπτοντα, quæ accidunt, quæ incidunt, 1, 68, 3. 20, 9, 10. 31, 21, 7. τὰ περὶ Κυναιθέων ὑποπίπτοντα, quæ Cynæthenſibus acciderunt, 4, 21, 12. ὅταν ὁ καιρὸς ὑποπέσῃ, incidente tempore, 10, 17, 1 & 5. βοηθεῖν τοῖς ὑποπίπτουσι καιροῖς, 3, 88, 8. ὑποπίπτει χρεία τις, incidit uſus aliquis, 31, 13, 8. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑποπεπτωκότες καιρὸν, qui in idem tempus, in eamdem fortunam inciderunt, 2, 58, 14. οἱ ὑποπίπτοντες, obvii, qui ſub pedes cadunt, 3, 86, 11.

ὑποπεπτωκέναι, *in præter.* eſſe poſt aliud; ὁ ὑπὸ τὰς σκηνὰς ὄπισθεν ὑποπεπτωκὼς τόπος, qui poſt illa tentoria a tergo eſt locus, 6, 31, 1. *Et* eſſe ſub alio, ſubjectum eſſe; *veluti*, planities ſubjecta eſt monti, ὑποπέπτωκε τοῖς προειρημένοις ὄρεσι, 3, 54, 2. ὑποπεπτωκέναι τοῖς πολεμίοις τοῖς κατέχουσι τὰς παρωρείας, ſubjectum eſſe hoſtibus, infra hoſtes ſtare, telis eorum obnoxium, 12, 20, 5.

πάνθ' ὑποπίπτειν *mendoſe ſcribebatur* 12, 14, 5. *n. pro* ὑποπτεύειν.

Ὑποπτεύειν; *vide verbum modo præcedens.* πᾶν ἄν τι κατὰ τοῦ πέλας ὑποπτεύσας, omnia ſuſpecta habens in altero, 8, 22, 2. *Conf.* κατὰ *præpoſ. cum Genit.*

Ὑπό

Ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, ſuſpectum aliquem habere, 3, 11, 3.

Ὑπορύττειν τὰ τείχη, 22, 11, 4.

Ὑπόσπονδος, qui fidem dedit & accepit, 3, 85, 1 *ſq.* ὑπόσπονδον ἀφιέναι τινὰ, fide data dimittere aliquem, 4, 63, 3 & 8. 22, 13, 9. ὑπόσπονδον ἀπελθεῖν, 2, 58, 5. 22, 12, 14. παραδιδόναι ἑαυτὸν ὑπόσπονδον, 3, 84, 14. — „*Modus loquendi Thucydideus, ut* 1, 63. *ubi vide Interprr.*" *Ern.* — ἐκήδευσε τοὺς τεθνεῶτας ὑποσπόνδους, 5, 86, 4. *n. ubi* ὑπόσπονδος *omnino ſcribendum putem.*

Ὑπόστασις, ἡ, 1) fundamentum, principium *tractationis; ſive* ſubjectum, argumentum; καλλίστην ὑπόστασιν ὑπολαμβάνοντας εἶναι ταύτην, 4, 2, 1. *n. cf. Adn. ad* 1, 5, 3. — „principium hiſtoriæ tradendæ ſive argumenti tractandi; *vide Caſaub. ad* 1, 5. *qui tamen bene monet, etiam de* argumento *ipſo dici, ut* ὑπόθεσιν, & *ſic paſſim dixiſſe Diodorum; qui haud dubie e Polybio, ut alia, ſumſit.*" *Ern.* — *conf.* ὑφίστασθαι. 2) conſtantia (*in bello* tolerando, in reſiſtendo,) fiducia; 4, 50, 10. (*ubi æquivalet* τῇ ὑπομονῇ τοῦ πολέμου, *cap.* 51, 1.) *ſic* ὑπόστασις καὶ τόλμα, 6, 55, 2. *ubi pariter præceſſit* ὑπέμενε. 3) αἱ ὑποστάσεις, ſedimenta, 34, 9, 10. ἡ πεμπτη ὑπόστασις, quod quinto ſubſedit, *ibid. vs.* 11.

Ὑποστατικῶς, conſtanter, confidenter, 5, 16, 4.

Ὑποστέλλειν, ἑαυτὸν, recipere ſe, occultare ſe; ὑπό τινα ὀφρὺν, poſt tumulum, 7, 17, 1. ὑπὸ τὸ τῆς φάλαγγος κέρας. 11, 15, 2. ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων σκέπην, ſub Romanorum tutelam, 1, 16, 10. ὑπὸ τὴν παρώρειαν, ſub montis radicem ſe recipere, monti ſe adplicare, 4, 12, 4. *ubi perperam vulgo omnes* ὑπὲρ *pro* ὑπό. *Et per ellipſin pronominis reciproci,* τὸ τῶν ὑποζυγίων πλῆθος ὑπὸ τοὺς παρατεταγμένους ὑπεσταλκὸς, 6, 40, 14. ὑπὸ τὸν λόφον, 10, 32, 3. *Et notione Activa,* ὑπό τινα βουνὸν ὑπεστάλκει τοὺς ἱππεῖς, 11, 21, 2. 3, 83, 3. 5, 13, 5.

Ὑποστροφή, ἡ; ἐξ ὑποστροφῆς, facta converſione, converſi, converſo agmine, 2, 25, 3. 3, 14, 5. 3, 45, 3. 5, 48, 2. &c.

Ὑποτάττειν τινὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς προδοσίας, in proditorum numerum aliquem referre, proditorem adpellare, 17, 15, 4. ἑκάστῃ διαφορᾷ τοῦ περιέχοντος ὑποτάττειν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τόπους, ſingula terræ loca cogitatione ſubjicere convenienti plagæ cœli, ad convenientem plagam cœli referre, 3, 36, 7. *n.*

οἱ ὑποταττόμενοι, οἱ ὑποτεταγμένοι, qui ſub alicujus imperio ſunt, *ſive milites, ut* 3, 13, 8. 10, 22, 3. *ſive cives quicumque,* ſubditi, ſubjecti, *ut* 3, 18, 3. 10, 19, 7. *&c.*

Ὑπο-

Ὑποτελεῖν φόρον τινὶ, pendere tributum, 22, 7, 8. 22, 27, 2.

Ὑποτέμνειν; *in Med.* ὑπετέμετο τὰς αὐτῶν ὁρμὰς, impetus, ardorem eorum incidit, inhibuit, repreſſit, 18, 21, 1. οἱ Ἰτυκαῖοι ὑπετέμοντο τὴν ἐπίνοιαν τῶν Καρχηδ. Uticenſes præripuerant Pœnis inventum, conſilii meritum & gratiam, 36, 1, 1. *Et in Præt. Paſſiv. notione Activa*, ὑποτετμημένος πάσας αὐτῶν τὰς ὠφελείας, qui omnes eis præcidit, ademit prædæ faciendæ opportunitates, 18, 21, 1.

Ὑποτίθεσθαι, 1) initio ponere, ponere, ſubjicere veluti initium & fundamentum eis quæ ſequuntur; ὑποθησόμεθα ταύτην ἀρχὴν τῆς βίβλου (*vel* ταύτης ἀρχὴν τῆς βίβλου) τὴν πρώτην διάβασιν *&c.* 1, 5, 1. ἀρχὰς ὑποτιθέμεθα τῆς πραγματείας τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, 3, 1, 1. οὓς νικῶντας ὑπέθετο, quos victores prius poſuerat, finxerat, fecerat, 1, 15, 7. *pro quo mox vs.* 8. *eſt* ὑπεστήσατο; *& deinde* ὑπόθεσις *vs.* 9. 2) ὑποτίθεσθαί τι τινὶ, proponere alicui aliquid, ſubgerere, ſubjicere monendo docendove, 1, 22, 3. (*cf.* ὑπόθεσις *&* ὑποθήκη.) 3, 41, 8. *n.*

Temere ὑποτιθέμενος *ediderat Caſaub.* 5, 38, 10. *pro* προτιθέμενος.

Ὑποτρέπειν, permittere curæ alicujus, 10, 27, 2. *n.* — „*In promtu eſt corrigere* ἐπιτρ.“ *Ern. Et ſic correxi.* (*in Add. not. ad l. c. lin.* 5. *pro* ἐπιτετάχθαι, *quod peccarunt operæ,* ἐπιτετράφθαι *repone.*)

Ὑποτρέχειν; ὑπέδραμέ τις εὔνοια καὶ πιθανότης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἀπολωλότος τοῦ Ἀττάλου, 16, 6, 10. ὑπέτρεχέ τις εὔνοια (*ſcil.* αὐτοῖς) τῆς τῶν Καρχηδονίων παρουσίας, 8, 33, 12. *Et cum Accuſ. perſ.* ἀπελπισμὸς ὑπέδραμε τοὺς ἀνθρώπους, 31, 8, 11. *Rurſus ſubintellecto caſu perſ.* καί τις ἔλεος αὐτῶν ὑποτρέχει, 9, 10, 7. *ubi teneri quidem* αὐτῶν *poteſt; ſed & e duabus diverſis lectionibus,* αὐτὸν *&* αὐτῷ, *quarum altera alteri ſuperſcripta erat, potuit* αὐτῶν *per errorem oriri. Et Imperſonaliter, omiſſo ſimul caſu perſonæ;* διότι ὑπέδραμε. (*ſcil.* ἐμοὶ *vel* ἐμὲ, *nempe* ἡ δόξα, *aut aliquid ſimile,*) οὕτω ῥᾳδίαν ἔσεσθαι τὴν διήγησιν, 14, 12, 5.

Ὑπότροχος, rotas ſubtus habens, rotis mobilis; φορεῖα ὑπότροχα, 8, 36, 11. *n.* — „*Uſus eadem voce Diodorus* XX, 91.“ *Ern.* — *Adde eundem Diodor.* XX, 48.

Ὑποτυποῦν, adumbrare, delineare, ſumma capita præcipere, ſummatim præſcribere; ταῦτα ὑπετυπώθη κεφαλαιωδῶς περὶ τῶν διαλύσεων, 22, 13, 6. *conf.* τύπος.

Ὑποτύφειν, ſuccendere, accendere; οἷον ὑποθύψας τὴν διαβολὴν, 5, 52, 3. *n.* *conf.* ὑπόθυψις.

Ὑπούλως διακεῖσθαι, exulcerato animo,

animo, inſenſum eſſe, occulta odia alere, 10, 35, 6.

Ὑπουργεῖν ἑτοίμως, miniſterio prompte fungi, 5, 36, 4.

Ὑπουργὸς, ὁ, miniſter, 30, 8, 4. *ὑπουργοὶ τῶν οἰκοδόμων*, operam miniſtrantes architectis, 5, 89, 3.

Ὑποφαίνειν; *Active, πρᾳότητα καὶ βάθος ὑπέφαινε ἐλευθέριον*, præ ſe tulit, 27, 10, 3. *τὸν πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον*, prudentiam in rebus gerendis præ ſe ferebat conſummatam, 24, 5, 5. (*conf. τέλειος*,) *Neutraliter; ὑποφαινούσης τῆς ἡμέρας*, illuceſcente die, 1, 53, 5. *τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑπέφαινε*, adpetebat vernum tempus, 14, 2, 1. 25, 4, 2. *Paſſivum*; elucere; *ἡ ὑποφαινομένη ἐκ τῶν πράξεων ἀγχίνοια*, 2, 36, 2.

Ὑπόφασις; *corrupte ὡς ὑπόφασιν dabant libri*, 9, 37, 1. *pro ὡς οὗτοί φασιν.*

Ὑποφέρειν, ferre, tolerare; *τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς*, 1, 1, 2. *τὸν πόλεμον*, 2, 49, 2. *τὸν ἐπιῤῥαπισμὸν τῶν ὄχλων*, 2, 64, 4. *τὴν ταλαιπωρίαν*, 3, 54, 6. *τὴν ἀλογίαν*, 5, 107, 7.

Quod ὑποφέρειν τι τινὶ, objicere, excipere *interpretatur Erneſtus, ex mendoſa ſcriptura ductum eſt, quæ libros* omnes obſederat, *ὑποίσειν, pro ἐποίσειν*, 9, 20, 5. *n. Quod vero idem ὑποφέρεσθαι πᾶσαν μνήμην*, diligenter admonere, *ex Leg.* 93. *citavit, nusquam invenitur; ſed corrupte πᾶσαν ὑπενέγκασθαι μηχανὴν editum erat* 30, 2, 2. *pro εἰσενέγκασθαι, quod recte dedit Bav.*

Ὑποχείριος; *ὑποχείριον γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 20, 15. 1, 28, 14. *τὸ σφέτερον στρατόπεδον ποιῆσαι τοῖς πολεμίοις*, 1, 54, 4. *ὑποχείριον ἔχειν τινὰ*, captivum tenere, 1, 21, 8. *&*, in ſua poteſtate habere *juvenem regem, i. e.* ad nutum ſuum gubernare eum, 5, 45, 7.

Ὑπόχρεος, ὑπόχρεως; *ὁ δῆμος ὑπόχρεώς ἐστι τῇ συγκλήτῳ*, obnoxius eſt ſenatui, pendet e ſenatus voluntate, 6, 17, 1. *ὑπόχρεών τινα ποιεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ παρακαλούμενον*, devincire ſibi aliquem beneficio, & paratum reddere ad præſtanda omnia poſtulata, 4, 51, 2. *ὑπόχρεοι χάριτι νομίζουσιν εἶναι τοῖς Μακεδόσι*, putant ſe beneficio devinctos eſſe Macedonibus, 9, 29, 7. *τῇ μεγίστῃ χάριτι γεγονότες ὑπόχρεοι, ſcil. ἐκείνοις*, 22, 2, 10.

ὑπόχρεων πεποιηκέναι τὴν οὐσίαν, æs alienum contraxiſſe, 27, 6, 12.

Ὑποχωρεῖν, cedere, recipere ſe, fugam capeſſere, 5, 85, 10. 16, 4, 5. *&c. ſic* 3, 69, 11. *n. ubi alii ἀπεχώρουν.*

Ὑποχώρησις, ἡ, receptus, fuga, 1, 28, 9. *ὑποχωρήσεις πεδιναὶ*, fuga in locis planis, 1, 34, 8.

Ὑποψία, ἡ; *τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους*, 28, 4, 13.

Ὕπτιος.

Ὕπτιος, ſupinus; *τὰ ὅπλα ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν*, 3, 71, 4.

Ὑπώρεια, ἡ, montium radices, imi montium colles; *ταῖς ὑπωρείαις ἀντιπαράγειν τοῖς πολεμίοις*, 1, 77, 4.

Ὗς ἄγριος, 8, 28, 10. 8, 31, 6. *& nude ὗς, ſubintellecto ἄγριος*, 8, 31, 4 *&* 8. *ſic κυνηγετεῖν τὸν ὗν*, 31, 22, 3. *ubi τὸν υἱὸν dabant libri. ὗς θαλάττιος*, 34, 8, 2.

Ὑσσὸς, ὁ, pilum, 1, 40, 12. 6, 23, 8 *ſqq. & vs.* 16.

Ὑστερεῖν, *(i. q. καθυστερεῖν) τοῦ καιροῦ*, ſero venire, 2, 11, 3. 9, 14, 9. *τῶν λέμβων*, lembos non adſequi, 5, 101, 4.

Ὕστερον; *ἡμέραις ὕστερον τρισὶ τῆς ἀναζυγῆς*, 3, 49, 1. *τετάρτῳ ὕστερον ἔτει τούτου στρατηγοῦντος*, quarto anno ab hujus prætura, 2, 43, 3. *n.*

Ὕστερος; *κατὰ τοὺς ὑστέρους τῶν κατ' Ἀλέξανδρον καιρῶν*, 2, 41, 9. *(ubi fortaſſe καιροὺς legend. pro καιρῶν.)*

Ὑφαιρεῖσθαί τινας πόλεις, ſubtrahere urbes nonnullas *imperio regis*, 21, 10, 4. *τοῦτο ὑφείλοντο πρῶτον*, hanc primam exceptionem fecerunt, *ſcil.* de poſtulatis Romanorum, de conditionibus quas eis tulerant Romani, 22, 12, 15. *Conf. vocab. ſeq. ſcil. citra quam ſe non fuerant tradituri*, 22, 12, 15.

Ὑφαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ὑποκειμένων, diminuere gravitatem conditionum jam ante latarum, 15, 8, 13. *coll. vs.* 11.

Ὕφαλος πληγὴ, cum navis ea parte vulneratur, quæ ſub aqua eſt, 16, 3, 2. *ὕφαλα τραύματα διδόναι*, 16, 4, 12.

Ὑφάπτειν, *τὴν ὕλην*, ſuccendere, ignem ſubdere, 11, 5, 4.

Ὕφασμα, τὸ, tela, textura, velum, aulæum, veſtes; *αἱ τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητες καὶ ποικιλίαι*, 12, 24, 3. *ὑφάσματα χρυσᾶ*, veſtes auro textæ, *Fr. hiſt.* 47.

Ὑφήγησις, ἡ, inſtitutio; *κατὰ τὴν ὑφήγησιν τὴν Ἀλεξάνδρου*, ex Alexandri inſtituto, 10, 27, 3.

Ὑφιστάναι, ſiſtere; *ὑπέστησε τὴν ἑαυτοῦ ναῦν ἀντίπρωρον τοῖς πολεμίοις*, ſtitit ſuam navem, ſubſtitit cum ſua navi, prora in hoſtem converſa, 1, 50, 6.

ὑποστῆναι τοὺς ὑπεναντίους γενναίως, fortiter reſiſtere, ſuſtinere impetum hoſtis, 1, 17, 12. *ἐκ μεταβολῆς ὑποστῆναι*, converſis equis ſubſiſtere, *ſc.* ad reſiſtendum hoſti, 1, 76, 7. *ὑποστὰς*, gradum ſiſtens, ſubſiſtens, 9, 7, 7. *ὑποστῆναι γενναίως τὸν πόλεμον*, bellum fortiter ſuſtinere, 1, 6, 7. *τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων*, 9, 35, 1. *οὗτος μόνος ὑπέστη (ſcil. αὐτῷ) τὴν χρείαν ταύτην*, ſolus ille hanc operam ſuſcepit, præſtitit ei, 15, 31, 6. *τῷ πλήθει ὑπέστη δέος*, metus ſubiit multitudinem, 11, 30, 2.

τὰ ὑφεστῶτα, res ſuſceptæ, curæ alicujus commiſſæ; *οὐδὲν κατὰ λόγον διοικεῖν τῶν ὑφεστώτων*, 6, 14, 5.

ὑφίστασθαι; 1) ſtare, & ſuſtinere *impetum*, reſiſtere; *ὑφίστασθαι καὶ μένειν τὰς ἐπιφορὰς τῶν ἀλκιμωτάτων ζώων*, 6, 6. 8. *Et abſol. ἀνδρωδῶς ὑφίστασθαι*, 4, 80, 5. 2) ſuſcipere *argumentum tractandum*, *ὑποθέσεις στενὰς ὑποστήσασθαι*, 7, 7, 6. ſuſcipere, promittere *aliquid præſtandum*; *ὑφίσταντο παρέξειν πευτήρη κατηρτισμένην*, 1, 59, 7. 3) *i. q. ὑποτίθεσθαι*; *ὑφίστασθαι ἀρχὰς ψευδεῖς*, falſa initia ponere, 3, 48, 9. (*i. q. ψευδεῖς ὑποθέσεις λαμβάνειν, ibid. vs.* 8.) *οὓς ἡττημένους ὑπεστήσατο*, quos victos ſuppoſuerat, quos victos fecerat *vel* finxerat narrando, 1, 15, 8.

Ὑφορᾶσθαι, metuere; *ſeq. μὴ conjunct.* 3, 18, 8. *ſeq. accuſ. perſ. vel rei*, 3, 74, 5. 3, 78, 8.

Ὑφορμεῖν, ſtationem habere, 3, 19, 8. 34, 3, 1.

Ὑψοῦν ἄνθρωπον, 5, 26, 12. *opp. ταπεινοῦν, ibid.*

Φ.

Φαιὸς, fuſcus, ſubniger, pullus; *φαιὰ ἱμάτια*, pullæ, ſordidæ veſtes, 30, 4, 5.

Φαίνεσθαι; *τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ φαίνεται καὶ γίγνεται*, 11, 29, 11.

ἁπλοῦς λόγος καὶ φαινόμενος, clara, perſpicua ratio, 17, 1, 12. *πολὺν ἔχουσι λόγον καὶ φαινόμενον ὑπὲρ τῶν κατ' αὐτούς*, multa & evidentia dicere pro ſua cauſſa poſſunt, 17, 14, 5. *γνοίη δ' ἄν τις ἐκ τοῦ φαινομένου παιδικῶς τὸ λεγόμενον*, ex ratione vel pueris perſpicua, 9, 21, 9. *n.*

τὸ φαινόμενον, id quod cuique videtur, ſententia; *λέγειν τὸ φαινόμενον*, dicere ſuam ſententiam, 5, 41, 6. 5, 51, 5. 21, 8, 4. 22, 1, 7. *αὐτὸ λέγειν τὸ φαινόμενον*, plane dicere ſuam ſententiam quæcumque illa ſit, 7, 11, 4. *οὔτε λέγειν οὔτε γράφειν δύνανται τὸ φαινόμενον*, neque eloqui libere ea quæ ipſis videntur neque ſcribere poſſunt, 8, 10, 8. *ἐρῶ γὰρ τὸ φαινόμενον*, dicam quod ſentio, 9, 36, 6.

τὸ φαινόμενον, adſpectus cœli, cœli ſpectaculum; *ἐὰν μή τις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τῇ τῶν δώδεκα ζῳδίων τάξει συμπεριφέρηται*, niſi quis in cœli adſpectu notam habeat duodecim ſignorum ordinem, 9, 15, 7. *n.* *τὰ φαινόμενα*, aſtronomia ſphærica; *τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκέναι*, operam aſtronomiæ dediſſe, 9, 15, 7.

Φαλαγγηδὸν, tota ſimul acie, 3, 115, 12. *ubi opp. κατ' ἄνδρα καὶ κατὰ σπείρας.* in acie, 4, 8, 10. *ubi opp. χωρὶς παρατάξεως.*

Φαλαγγίτης, ὁ, 18, 15, 9. *οἱ φαλαγγῖται diſtinguuntur a τοῖς θωρακίταις & ψιλοῖς*, 4, 12, 12. *ſic* 11, 11, 4. *τὰ τῶν φαλαγγιτῶν συστήματα*, 11, 12, 1.

Φαλαγγιτικὸς; *φαλαγγιτικὴ σπεῖρα*, 18, 11, 10.

Φάλαγξ

vide *Ind. hiſtor. in*
? *conſ.* τέλος, ἐπάλ-
άλληλος, διφαλαγ-
ι. τετραφαλαγγ.
γξ, de legionibus
armatura Romano-
7. *coll. vs.* 6.
6, 39, 3.
ιενος ὅτι συνῆκε τὸ
18, 14. ἐπὶ ταύ-
φανεροὶ γένησθε
σεως, 22, 2, 9.
νεροῦ ἀναλαμβά-
ιεμον, palam ſuſci-
, 2, 46, 1.
pecies; τῇ τοῦ γε-
υχήματος φαντα-
ηξάμενοι αὐτοὺς,
τὸ παράδοξον τῆς
αντασίας, 3, 53,
τὴν πρώτην φαν-
rimum adſpectum,
adparuit, 11, 27,
τοῦ ῥεύματος φαν-
rabilis facies, ſpe-
cadavera vehen-
. ἡ διὰ τῶν λό-
ία, (*opp.* τὰ κατ'
22, 2, 7. δουλε-
ἐκτὸς φαντασία,
εσθαι τὴν ἀλή-
rnæ ſpeciei, famæ
rvire, 30, 17, 4.
ἡν φαντασίαν τῆς
em, opinionem vi-
8, 3. φαντασία
ſpecies inanis hæc
in ſpeciem fit hoc,
φαντασία περὶ
ὡς ἔχοντα *&c.* vi-
hominibus habere,
eſt, *Fr. gr.* 133.
τοιαύτην ἔχειν. 8,
αντασίαν ἐλάττω

ἔχειν, 18, 29, 2. φαντασίαν μείζω ἕλκειν, majorem ſpeciem oſtentare, 32, 20, 5. φαντασ. ἐφέλκεσθαι ὡς *cum particip.* ſpeciem ſibi conciliare alicujus rei, 23, 9, 12. 25, 9, 5. φαντ. ποιῶν τοῖς ὑπεναντίοις ὡς τοῦτο πράττων, ſpeciem præbens, 14, 2, 4. μεγάλην ἐποιεῖτο φαντασίαν, magnam impreſſionem *ſua oratione* fecit *in animos audientium*, 29, 9, 15. φαντασίαν ποιεῖν καὶ προσδοκίαν, ſpeciem magnam præbere, & excitare exſpectationem, 17, 10, 7. φαντ. περιεποιήσατο παρὰ τοῖς πολλοῖς, magnam famam ſibi comparavit, magnam de ſe opinionem excitavit, 25, 8, 2.

ἡ κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασία, ſplendor generis, 32, 12, 6. κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας, 16, 21, 1. *vertitur* cum ſplendore; *poſſis etiam intelligere*, cum magna hominum de ipſo opinione; *ſed perinde eſt* μετὰ τῆς ἐπαχθεστάτης φαντασίας, 15, 25, 5. φαραγγώδης, abruptus, præruptus, confragoſus; παρά τινι δυσσυνόπτῳ καὶ φαραγγώδει ποταμῷ, apud fluvium cujus alveus abrupta ripa continebatur, qui adeo ægre conſpici e longinquo poterat, 8, 26, 6.

φάραγξ, ἡ, abrupta, confragoſa vallis, 7, 15, 8. 10, 30, 4. δύσβατος καὶ κρημνώδης, 3, 52, 8. ἀπρόσιτος, 9, 27, 6. ὑλώδης, 8, 15, 5. φάραγγι κοίλῃ

κοίλῃ καὶ δυσβάτῳ διεζευγμένη Seleucia Pieria, 5, 59, 6.

Φαρμακεία, ἡ, veneficium, 6, 13, 4. 40, 3, 7.

Φάσις, ἡ; 1) *a verbo Φημὶ, i. q. ἀπόφασις*, dictio, enunciatio, pronunciatum, affirmatio; *τὸ ἐν ἐπαγγελίᾳ καὶ φάσει μόνον εἰρημένον ἡμῖν*, quod nude enunciavimus, quod diximus absque demonſtratione, 7, 13, 2. *coll. vs. 5. n. Hoc vocabulo eadem ratione Ariſtoteles utitur, cum aliâs, v. c. Ethic. VI. 9. tum eo loco quem poſt Budæum citavit H. Stephanus in Theſ. ex Ethic. VI. 11. δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων καὶ πρεσβυτέρων ἢ φρονίμων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις, οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων. Adde Sext. Emp. Pyrrh. I.* 192.

2) *φάσις, a verbo φαίνω*, ſignificatio per ſignum quod datur alteri; *τὴν φάσιν ἀκριβῆ ποιεῖν*, ſignificationem adcurate dare, 10, 46, 3. *n. ubi temere φαῦσιν erat editum.*

Φάτνωμα, τὸ, lacunar, laquear, 10, 27, 10. *n.* — „*Sicut apud Latinos* lacunar *dicitur ab depreſſis loculis in tali tecto, qui formam lacuum habent; ſic Græcis φάτναι & φατνώματα, a ſimilitudine* præſepis.“ *Ern.*

Φαῦλος, *ἀστυγείτων*, pravus, malus vicinus, 4, 45, 1. *πλοῖα φαῦλα ταῖς κατασκευαῖς*, naves male fabrefactæ, 1, 22, 3. *πολιτεία φαύλη*, reſp. vitioſa, prava, male conſtituta, 6, 47, 4. *opp. σπουδαία, ib. vs.* 3. *Alibi commode vertitur* levis, frivolus, ignavus, ſtultus, ſtolidus; *τίς οὕτως ὑπάρχει φαῦλος ἢ ῥᾴθυμος τῶν ἀνθρώπων*, 1, 1, 5. *φαῦλος ἡγεμὼν*, ſtultus belli dux, *qui ſua conſilia tegere nequit*, 13, 3, 6. *homo, φαυλότατον τῶν ζώων*, tardiſſimum, ſtultiſſimum, 17, 15, 15. *opp. πανουργότατον, ibid. Fortunam pro cauſſa citare, φαῦλον*, ſtultum *eſt*, 2, 38, 5. (*ſic Eurip. Androm.* 380. *φαῦλος, οὐ σοφός.*) *aut*, hominis eſt levis & vani, *coll.* 18, 11, 5. *adde* 10, 5, 8.

Φαυλότης, ἡ, ingenii levitas, tarditas; *rerum cauſſas non perſpicere ἢ διὰ φαυλότητα φύσεως, ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ῥᾳθυμίαν*, 10, 5, 8. *conſ. voc. præc.*

(**Φαῦσις**, — „ſignificatio per lucem, ut faces.“ *Ern. ſcil. ex ſcriptura temere ab Vrſino & Caſaub. invecta*, 10, 46, 3. *n. pro φάσις, quod vide.*)

Φελλὸς, ὁ, ſuber, 10, 44, 3 *ſqq.*

Φέρειν; *πολέμους ἀνεπαγγέλτους φέροντας πολλοῖς*, bella inferentes, 4, 16, 4. *πληγὴν ἐπὶ πληγῇ φέροντες*, 2, 33, 6. *εἰς μέγαν ἐνηνοχέναι κίνδυνον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν*, in magnum periculum adduxiſſe, 22, 14, 7. *ἡ Εὐρώπη μηδέποτε ἐνήνοχε τοιοῦτον ἄνδρα*, tulit, genuit, 8, 11, 1. *ἡ πλατεῖα φέρουσα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὴν ἔξω θάλατταν*, via ducens ad mare, 8, 36, 9. *ἡ πύλη φέρουσα ἐπὶ*

τὸν

τὸν λιμένα, qua itur, 8, 32, 6. 10, 12, 3. 16, 17, 1. ἄγειν καὶ φέρειν, *vide ſupra in ἄγειν, num.* 1. τοὺς Ἕλληνας φέρειν καὶ λεηλατεῖν, 30, 14, 2. *Inde in Paſſivo,* καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον, vaſtata omnia in Cypro, 29, 11, 10. *n.*

Φέρειν τὰ πράγματα ἐπί τινα, rei ſummam, imperium deferre alicui, 2, 50, 6. Φέρειν τὴν αἰτίαν ἐπί τινα, culpam in aliquem conferre, 33, 5, 2. τὴν ὀργὴν φέρειν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλούς, iram ſuam in Ætolos (*ſcil.* in univerſum Ætolorum populum) vertere, 22, 14, 8. Φέρειν τὴν ὀνομασίαν (προδότου) ἐπὶ τοὺς τοιούτους, nomen hoc eis tribuere, 17, 15, 2. *i. q.* ἐπιφέρειν αὐτοῖς, *ibid. vs.* 1. τῇ διανοίᾳ φέρειν τι ἐπί τι, referre aliquid ad aliquid, 3, 36, 7. *n.* Φέρειν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, 3, 38, 4. *n. niſi, transpoſita præpoſitione* ἐπὶ, *legendum* ἐπιφέρειν τῇ διανοίᾳ τὸ λεγόμενον, *ſcil.* ταῖς τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, *quod idem valebit ac* ἐπὶ τὰς διαφορὰς, *ut intelligitur ex* 17, 15, 2. *coll. cum vs.* 1.

Φέρειν τινὶ τοὺς ἀπολογισμούς, adferre, explicare rationes, 1, 32, 4. τούτων τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις, adtulerunt, protulerunt, 12, 5, 5. ἵνα μὴ πόῤῥωθεν τὰ παραδείγματα φέρωμεν, 17, 13, 7.

Φέροντες παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς αὐτὸν Ἀκράγαντα προσήρεισαν, 1, 17, 8. *n.* — „magna vi, ſummo ſtudio. *De hac vi hujus participii in primis bene Hemſterh. ad Lucian. T. I. p.* 349. *Et plane conſentio Viro maximo, id ita interdum poni, ut ſalvo ſenſu abeſſe non poſſit; cujus generis loca & ipſe plura notavi, in iisque hic Polybianus numerandus videtur, etſi illud* ſumma ope *ſua ſponte intelligitur. Ceterum non ſemper propriam vim habere, aut addere aliquid ſententiæ, id ipſum quoque & obſervavi & credo: cujus generis loca ſpectabat Perizonius ad Ælian. Var. Hiſt. VIII.* 14. *talemque puto eſſe & illum apud Diodor. in Excerpt. de Vit. & Virtut. pag. 586. edit. Weſſel.* ταύτην ἅπασαν τὴν κατασκευὴν - - φέρων ἐδωρήσατο τῇ μητρί. *Nam Polybius, ex quo ſua ibi ſumſit Diodorus, idem narrans, dixit,* ταύτην τὴν περικοπὴν ἅπασαν - - ἐδωρήσατο τῇ μητρί.“ *Ern.* — (*At in iſto quidem Diodori loco,* φέρων ἐδωρήσατο *manifeſte idem valet ac* ἔφερε καὶ ἐδωρήσατο.)

Paſſive; Φέρεσθαι, vehi, navigare; ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπί τινα τόπον, 10, 1, 5. ποταμὸς φερόμενος ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, 4, 70, 7. ἐπί τι, (*vel* ἐπί τινι,) propenſum eſſe ad aliquid, 1, 19, 7. *n.* πᾶσιν ἄδηλος ἦν ἐπὶ τί φέρεται, καὶ ἐπὶ ποίας ὑπάρχει γνώμης, quo tenderet, quid moliretur,

retur, 5, 26, 6. *πάντων Φερομένων ἐπὶ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς παραγγελλομένοις*, cum omnes eo inclinarent, in hanc ſententiam irent, parendum eſſe poſtulatis, 36, 3, 6. *ἠδυνάτουν συμβαλεῖν ἐπὶ τί Φερόμενος τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους*, quid ſpectans, quo tendens, 8, 36, 7. *ἐπὶ στόμα Φερόμενος ἐν πᾶσι*, ad gulam omnia referens, 12, 9, 4.

Med. πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐνεγκάμενος, (i. q. προσενεγκάμενος vel προσενεγκ.) quum in eam ſententiam multa protuliſſet, adtuliſſet, 11, 31, 2.

Φερέπονος, patiens laborum, 3, 71, 10. 3, 79, 5.

Φέρετρον, τὸ, feretrum, 8, 31, 4.

Φέρνη, ἡ, dos, 18, 18, 6. *ἐν Φέρνῃ λαβεῖν χώραν*, 28, 17, 9. *διαλύειν τὴν Φέρνην*, 32, 8, 4.

Φεύγειν *τὰ χρέα, vel διὰ τὰ χρέα*, 26, 5, 1. *n.* *ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε*, 26, 5, 2. *n.*

Φευκτὸς, 6, 47, 1 *ſq.* *cf. αἱρετός.*

Φεύξιμος *τόπος*, locus quo quis fugere poteſt, perfugium, 13, 6, 9. *cf. Φύξιμος.*

Φεψάλυξ, ſcintilla; *ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τῆς Φερομένης λιγνύος καὶ τῶν Φεψαλύγων*, 1, 48, 6.

Φήμη, ἡ, *ἐπ' ἀρετῇ*, fama virtutis, 6, 52, 11. *ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ*, 6, 2, 15. 32, 12, 10. *Φήμαις ἀρχαίαις ἐνδεδεμένος*, antiquis traditionibus, narrationibus, fabulis deditus, 12, 3, 2. *ἡ ἐκ τῆς Πυθίας Φήμη*, Pythiæ oracula, 10, 2, 11.

Φθάνειν; *μὴ Φθᾶσαι τὸ πρῶτον ἐκβαλόντας βέλος &c.* 3, 65, 7. *n.*

Φθινοπωρινὴ *ἰσημερία*, æquinoctium autumnale, 4, 37, 2.

Φθίσις, ἡ, interitus, declinatio ad interitum, 6, 51, 4.

Φθονεῖν *τινι τινὸς*, 6, 58, 5. *n.* 11, 7, 8. *παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι Φθονηθεὶς*, 13, 2, 5.

Φθόνος, ὁ; *χωρὶς ὀργῆς ἢ Φθόνου*, 6, 9, 11.

Φθορὰ, ἡ; 6, 9, 11. *ubi opp. ἡ αὔξησις.*

Φθόρος, ὁ, cædes; *πολὺς ἐγίγνετο Φθόρος τῶν Καρχηδονίων*, 3, 51, 3.

Φιάλη, ἡ, 6, 39, 3.

ΦιαληΦόρος, ὁ & ἡ, *nomen ſacerdotis apud Locros*, 12, 5, 9 *ſqq.*

Φιλανθρωπεῖν *τινα*, comiter, benigne compellare & tractare aliquem, 3, 76, 2. 1, 81, 8. 11, 26, 5. *(ubi Φιλανθρωπεύειν præfert unus codex.)* 21, 2, 3. *Φιλανθρωπηθεὶς*, humaniter exceptus, 39, 3, 2.

Φιλανθρωπία, ἡ, humanitas; *εἰς τινὰ*, 1, 79, 8. *ἡ γενομένη πρός τινα*, 1, 79, 11. *Φιλανθρωπίαν προσάγειν τινι*, 1, 81, 8. *πολλὰ τῶν εἰς Φιλανθρωπίαν ἡκόντων*, 28, 15, 2. *ἡ διὰ τῶν λόγων Φιλανθρωπία*, 8, 15, 11. *ἀνανεώσασθαι τὰς πατρικὰς Φιλανθρωπίας καὶ ξενίας*, jura amicitiæ & hoſpitii, 33, 16, 2. *τοιούτων τυγχάνει Φιλανθρωπιῶν*, 15, 19, 5. *n.* & 30, 3, 6. *niſi utrobique Φιλανθρώπων legendum, quod tamen non pertinacius contenderim;*

ſed

ſed ſic haud dubie corrigi debet 28, 15, 10. *ubi perperam vulgo editur, & imprudentibus nobis in noſtrum quoque irrepſit exemplum*, πάντων τυχόντες τῶν φιλανθρωπιῶν, *pro* φιλανθρώπων. *Conf. mox ſub* φιλάνθρωπος.

Φιλανθρωπίνως ἀποδεχθεὶς, (*ſive* ὑποδεχθεὶς *legendum*) 33, 16, 3.

Φιλάνθρωπος; τὰ φιλάνθρωπα, beneficia, humanitatis & amicitiæ officia, amicitia; ἐπιλαθόμενος τῶν προειρημένων φιλανθρώπων, 2, 60, 6. πᾶσιν ἡμᾶς ἠμείψαντο τοῖς τιμίοις καὶ φιλανθρώποις, 12, 5, 5. τεύξεσθαι πάντων τῶν φιλανθρώπων ὑπὸ Ῥωμ. 10, 38, 3. τὰ φιλάνθρωπα ἀνανεώσασθαι πρός τινα, renovare amicitiam, 4, 26, 8. 25, 6, 7. 28, 14, 7. ἡ τῶν φιλανθρώπων ἀνανέωσις, (*i. q.* τῆς φιλίας,) 28, 1, 7 *ſq. coll.* 28, 2, 2. συγκαταβαίνειν εἰς πάντα τὰ φιλάνθρωπα, 5, 66, 2. τὴν πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα *&c.* 12, 12, 5. *Conf.* φιλανθρωπία.

Φιλανθρώπως διακεῖσθαι πρός τινα, 1, 68, 13.

Φιλαπεχθὴς, *de homine*, rixoſus, inimicitiis indulgens, 12, 25, 6. φιλαπεχθὴς κατηγορία, acerba, odioſa accuſatio, 5, 28, 4. φιλαπεχθεῖς λόγοι, aſperi ſermones, 32, 1, 2.

Φιλαπεχθῶς κατηγορεῖν τινος, odioſe, 32, 20, 3.

Φιλαργυρία, ἡ, avaritia, 9, 25, 4.

Φιλάργυρος, 9, 22, 8. 9, 25, 1. 9, 26, 11.

Φιλαρχεῖν, 6, 9, 6.

Φιλαρχία, ἡ, 6, 49, 3. 6, 57, 6 *ſq.*

Φίλαρχος; φιλαρχότατος, 6, 48, 8.

Φιλεῖν; τοῦτο πέφυκε καὶ φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ φύσιν, 4, 2, 10. *Adde* 11, 13, 6. *n.*

Φιλελεύθερος, liberalis; στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, 4, 30, 5. τὸ φιλελευθ. αὐτῶν καὶ γενναῖον, 2, 55, 9.

Φιλέραστος, non alienus ab amore, *ex Valeſii verſione*, 24, 5, 7.

Φιληδεῖν τροφῇ τινι, delectari, 34, 10, 4.

Φιλήδονος, voluptatibus deditus, 40, 6, 11.

Φιληκοεῖν; οἱ φιληκοοῦντες, *idem quod vocab. ſequens*, 3, 57, 4.

Φιλήκοος, hiſtoriarum ſtudioſus, ſtudioſus lector hiſtoriarum, 4, 40, 1. 32, 9, 1. *præſertim* qui voluptatem magis, quam utilitatem quærit in legendis hiſtoriis, 7, 7, 8. 9, 1, 4. *diſtinguitur a* φιλομαθοῦντι, *qui fructum doctrinæ quærit.)*

Φιλικός; φιλικὴ κοινωνία πραγμάτων, 2, 37, 10. φιλικὴ καὶ κοινωνικὴ διάθεσις, 2, 44, 1.

Φιλικῶς ἔχειν πρός τινα, 4, 32, 4.

Φίλιος, amicus; *adjective, de perſonis uſurpatur, ſicut* φιλικὸς *de rebus*; παρεισελθόντες ὡς φίλιοι, 1, 7, 3. φίλιος ἢ πολέμιος, 16, 19, 3. 29, 11, 3. — „*Sic & apud Lyſiam, Orat. II. pag. 50.*“ *Ern.*

Φιλογύνης, φιλογύναιος, φιλόγυνος,

γυνος, mulieroſus, 10, 19, 3. n.

Φιλοδοξεῖν, gloriam quærere & ſibi parare, 24, 9, 3 & 6. ἀληθινῶς, 35, 4, 12. πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, 12, 23, 7. φιλοδοξεῖν σωφροσύνῃ, temperantiæ laudem quærere, 32, 14, 10. φιλοδ. εἰς τοὺς Ἕλληνας, gloriam quærere ex beneficiis in Græcos collatis, 1, 16, 10. cf. 7, 8, 6.

Φιλοδοξία, ἡ, famæ & gloriæ captatio, 3, 104, 1. 26, 2, 8. 32, 15, 12. n.

Φιλόδοξος; φιλοδοξότατος, 32, 23, 5. εἰς τοὺς Ἕλληνας, 7, 8, 6. conf. φιλοδοξεῖν.

Φιλοζωεῖν, vitæ amore duci; παρὰ τὸ δέον, 11, 2, 11. παρὰ τὸ καθῆκον, 30, 7, 8. πρὸς ἀπεγνωσμένας ἐλπίδας, 30, 8, 3.

Φιλοζωΐα, ἡ, nimius & intempeſtivus vitæ amor, 15, 10, 5.

Φιλοίκειος; τὸ φιλοίκειον, amor erga ſuos, 32, 14, 9.

Φιλοκινδύνως καὶ προθύμως διακεῖσθαι, 3, 92, 5.

Φιλομαθεῖν; οἱ φιλομαθοῦντες, diſcendi cupidi, 1, 13, 9. 1, 65, 9. 7, 7, 8. 9, 2, 5. περί τινων, 3, 59, 4. cf. φιλήκοος.

Φιλονεικεῖν περί τινος, pertinaciter contendere, 5, 93, 8. 26, 1, 3.

Φιλονεικία, ἡ, eximium in re aliqua ſtudium, (quod aliâs eſt φιλοτιμία) contentio; πᾶσαν προσενέγκασθαι φιλονεικίαν εἰς τὸ διαλῦσαι τὸν πόλεμον. 4, 49, 2. κατέπαυσε τὴν φιλονεικίαν αὐτῶν, contentionem eorum ſedavit, ſuſtulit, 5, 93, 9. pro quo eſt φιλοτιμία, ibid. vs. 4.

Φιλόνεικος, contentioſus; καὶ φιλότιμος καὶ φιλόπρωτος, Fr. gr. 115. τὸ φιλόνεικον τῶν ἀνθρώπων, contentioſum ingenium, Fr. gr. 30.

Φιλοξενία, ἡ, hoſpitalitas, Arcadum, 4, 20, 1. Pro φιλοξενίᾳ vero, 32, 15, 12. n. utique φιλοδοξίᾳ videtur ſcribendum.

Φιλόπατρις, patriæ amans, 1, 14, 4.

Φιλοπευστεῖν, curioſum eſſe in cognoſcendo, hiſtoriarum cupidum, 3, 59, 6. (i. q. φιλομαθεῖν, & φιλήκοον εἶναι.)

Φιλοποιεῖσθαι τινὰ, conciliare ſibi aliquem, 3, 42, 2. 32, 5, 7. n.

Φιλοπονία, ἡ, induſtria, 8, 12, 6. 10, 5, 9.

Φιλοπόνως, laborioſe, magno ſtudio, diligenter, 18, 1, 13. φιλοπονώτατα ἀξιοῦν, diligentiſſime, operoſiſſime rogare, (quod aliâs eſt φιλοτιμότατα,) 10, 41, 3.

Φιλόπρωτος, principatus cupidus, Fr. gr. 115.

Φίλος πρῶτος, 1, 44, 1. οἱ ἔγγιστα φίλοι, 9, 24, 2.

Φιλοσοφεῖν, 12, 28, 2.

Φιλοσόφημα, τὸ, ſcriptum philoſophicum, de Homeri poëſi, 34, 4, 4.

Φιλοστέφανος; φιλοστέφανοι κῶμοι, 12, 26, 5. ex Euripide.

Φιλοστεφανοῦν περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας, 7, 10, 2. φιλοστεφανῶν καὶ φιλοδοξῶν εἰς τοὺς

τοὺς Ἕλληνας, 1, 16, 10. *cf.* Φιλοδοξεῖν.

Φιλοστοργεῖν, amare, tenero adfectu proſequi; διαφερόντως ἐπεφιλοστοργήκει τὴν παρθένον, 5, 74, 5.

Φιλοστοργία, 9, 13, 2. 23, 18, 3. πρὸς τὴν πατρίδα, 16, 17, 8. πρὸς ἀλλήλους, 32, 11, 1.

Φιλοτεχνεῖν, πρὸς τοὺς τεχνίτας, cum artificibus de ipſorum arte diſſerere, *aut* de arte cum eis contendere, 26, 10, 3. ἀντιμηχανᾶσθαι καὶ φιλοτεχνεῖν, artificiis uti *adverſus oppugnantes & eorum opera*, 16, 30, 2. — „*Diodorus* φιλοτεχνίαν & δόλον *jungit*, III, 37." *Ern.*

Φιλοτιμεῖσθαι; φιλοτιμηθῆναι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος, in hanc partem ſtudium ſuum contuliſſe, 1, 4, 2.

Φιλοτιμία, ἡ, καὶ σπουδή, ſtudium, conatus, contentio, induſtria, 1, 45, 11. 1, 26, 3. 2, 53, 4. 3, 98, 7. περί τι, 5, 71, 6. ὑπέρ τινος, 1, 52, 4. φιλοτιμίαν παρέχεσθαι τοῖς συμμάχοις, ſtudioſe, enixe operam navare ſociis, 2, 42, 6. φιλοτιμία πρὸς ἀλλήλους, æmulatio, 3, 104, 1. ἡ πρὸς ἀλλήλους φιλοτιμία καὶ στάσις, 4, 87, 7. ὁρμὴ καὶ φιλοτιμία πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων, 6, 55, 4. *Iungitur* ὀργῇ, *& videtur eſſe* ulciſcendi cupido, 33, 12, 5. ἀμφισβήτησις, φιλοτιμία, ὀργή, 5, 93, 4. *pro quibus deinde una voce dicitur* φιλονεικία, *ibid. vs.* 9. αἱ φιλοτιμίαι τῶν συγγραφέων, 3, 21, 10. partium ſtudia, *cum favent alicui populo in rebus ſcribendis contra veritatem.*

Φιλότιμος, ſtudioſus, diligens; φιλοτιμότατος περὶ τἀναγκαῖα, 9, 20, 6. *n.* ἐμμελέστερος καὶ φιλοτιμότερος, *ibid. vs.* 9.

Φιλοτίμως, τηρεῖν, diligenter cuſtodire, 1, 55, 10. κοσμεῖν, ſtudioſe ornare, 6, 53, 6. ἐξετάσαι, 15, 27, 7. ὑποδεικνύναι, adcurate monſtrare, 15, 5, 6. τὰς χεῖρας διέχειν, omni ſtudio in dirimendum bellum incumbere, 4, 52, 1. φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τὸ κρῖναι τὰ ὅλα, ſtudio ardere, 3, 70, 1. *ſic* φιλοτ. διακεῖσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον, 3, 65, 7. φιλοτιμότερον (*ſic corrige, pro* φιλοτιμωτ. *cf.* 9, 20, 6. *n.*) ἐπισκέψασθαι, diligentius inſpicere, 22, 5, 8. φιλοτίμως διακείμενοι, 11, 5, 7. *ſunt* ſtudio ardentes perſequendi & continuandi belli, obſtinati, *ut vertit Caſaub.* φιλοτίμως διέκειντο πρὸς τὸ περιγενέσθαι τῶν Καρχηδονίων, 15, 3, 2. *Rurſus* οἱ φιλοτιμότερον διακείμενοι, 9, 37, 1. *videntur eſſe*, qui nimio ſtudio contrariarum partium ducuntur; *ubi Caſaubonus*, ſeveriores cenſores *interpretans*, *intellexit* qui nimis adcurate hæc dijudicant. φιλοτιμότερον τοῦ δέοντος διακεῖσθαι πρὸς τὴν εἰρήνην, 4, 32, 1.

Φιλόφιλος, amicorum ſtudioſus, qui amicos & ſocios patriæ colit, 1, 14, 4.

Φιλο-

Φιλοφρονεῖσθαί τινα, amice complecti, 22, 1, 9.

Φιλοφροσύνη, ἡ μετ' ἀλλήλων, ſtudium benevolentiæ ſibi mutuo demonſtrandæ, gratulatione mutua & donis mutuo miſſis, 1, 36, 1. 2, 57, 7.

Φιλοχωρῆσαι τοῖς τόποις, agrorum & locorum bonitate capi, 4, 46, 1.

Φλὲψ; *αἱ φλέβες τῆς πηγῆς*, 34, 9, 7.

Φλεγμαίνειν, ardere, fervere; *φλεγμαίνοντες τότε τοῦ πάθους*, *de recenti luctu*, 3, 86, 6.

Φλιὰ, ἡ; *αἱ φλιαὶ τῶν νεῶν*, poſtes templorum, *in quibus reperit hoſpitii publice inſtituti titulum*, 12, 12, 2. n.

Φλοιὸς, ὁ, cortex arboris, *quem in fame comederunt Petelini*, 7, 1, 3.

Φόβος, ὁ, *περιεστὼς τινι ἀπό τινος*, 3, 16, 2. *ὁ ἀπὸ Γαλατῶν*, 2, 35, 9. 2, 23, 3. *ὁ ἀπὸ τοῦ τυράννου*, 2, 59, 8. *Sic correxi τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων φόβον προσανατεινόμενος, pro vulgato ὑπὸ*, 26, 3, 14. *Sic recte, τὸν ἀπὸ τούτων τῶν τόπων φόβον ἀνατεινόμενος*, 9, 22, 5. *Legitur quidem vulgo, in noſtro etiam exemplo, τὸν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐπικρεμάμενον τῇ χώρᾳ φόβον*, 13, 7, 4. *& μεγάλου ὑπὸ τῶν Γαλατῶν ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῇ βασιλείᾳ*, 30, 17, 12. *unde aliquis tenendam pariter præpoſitionem ὑπὸ*, 26, 3, 14. *contendere poſſit: at, ſi modo vera ſcriptura duobus locis modo citatis, diverſa fuerit ratio, pendebitque ὑπὸ non a nomine φόβον, aut κίνδυνον, ſed a verbo ἐπικρέμασθαι. Imo vero ſuſpecta eisdem his locis ὑπὸ præpoſitio debet, quoniam cum eodem verbo ἐπικρέμασθαι conſtructum rurſus ἀπὸ conſentientibus libris omnibus legimus* 2, 13, 5. *διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Κελτῶν φόβον ἐπικρέμασθαι τοῖς σφετέροις πράγμασι. Conf. ἐπικρεμᾷν.*

Φόβον ἐνεργάζεσθαί τινι, vide ἐνεργαζ. Sic & legendum pro ſimplici ἐργαζ. 3, 51, 13. n. *συνέβη ψευδῶς γενέσθαι τὸν ὅλον φόβον περὶ αὐτὸν, Erneſtus cum Caſaub. per metonymiam interpretatur* totum illum nuncium gravem qui terrorem attulerat, 5, 110, 7. *at ibi quidem propria & primitiva notione accipiendum illud vocab.* falſo timor iſte *vel* terror invaſerat eum; *cf. περὶ præpoſ. cum Accuſ. Sed alibi paſſim per Metonymiam varios ſignificatus induit hoc nomen: veluti* belli terrores, bellum; *μήτε φόβον ὑφορώμενοι*, neque belli terrores metuentes, 4, 31, 2. *ἀποστρεψάμενοι τὸν ἐφεστῶτα φόβον*, avertentes imminens bellum, 35, 3, 9. *Sic ἀπὸ τούτου τοῦ φόβου, μετὰ τοῦτον τὸν φόβον dicit*, 2, 18, 9. 2, 21, 7. *de bellis Gallicis, de Gallorum invaſionibus in ditionem Romanorum loquens, plane ut Livius*, ab hoc tumultu. *κατεπλάγησαν*

σαν τὸν Φόβον, metuebant tumultum, 5, 50, 6. *n.* *Item* ſpectaculum terrificum, adparatus terribilis; *τὸ πλῆθος ὑπέστη δέος ὑπὸ τοῦ πέριξ Φόβου*, 11, 30, 2.

Φοινίκεος; *Φοινικοῦς τῷ χρώματι*, *de fructu loti arboris*, 12, 2, 4. *Φοινικῇ σημαίᾳ*, vexillum puniceum, rubrum, 6, 41, 7.

Φοινικικὸς, Punicus; *Φοινικικὸν στρατήγημα*, 3, 78, 1.

Φοινίκιος, *idem quod Φοινίκεος*; *πτερὰ Φοινίκια*, *in galea*, 6, 23, 12.

Φοινικὶς, ἡ, puniceum, rubrum paludamentum, 2, 66, 11.

Φοινικιστὶ διαλέγεσθαι, punice, punico ſermone, 1, 80, 6.

Φοινικοβάλανος, ὁ, palmula, 12, 2, 6. 26, 10, 9.

Φορὰ, ἡ, καὶ βία τοῦ ἀνέμου, impetus, 1, 48, 2. *τοῦ ῥεύματος*, 4, 43, 3. *τοῦ πλήθους*, ſtudium erga candidatos, 10, 4, 3. *ἄλογος Φορὰ*, male ſanus impetus, 30, 2, 4.

Φορεῖν, *δόρατα*, 6, 23, 16. *μάχαιραν*, 6, 22, 1.

Φορεῖον, τὸ, lectica, 31, 3, 18.

Φόρημα, τὸ, geſtatio; *πρώτη χώρα τοῦ Φορήματος*, primus locus inter eos qui geſtant aliquid, 8, 31, 7.

Φορμὸς, ὁ, corbis, calathus; *Φορμοὶ ἀχύροις σεσαγμένοι*, 1, 19, 13.

Φορολογεῖν *τινα*, tributa exigere ab aliquo, 1, 8, 1.

Φόρος, ὁ, tributum; *Φόρον ὑποτελεῖν τινι*, 22, 7, 8. 22, 27, 2. *κατὰ Φόρους*, per penſiones *annuas*, 18, 27, 7.

Φορὸς *ἄνεμος*, vehemens, (*cf. Φορὰ.*) 1, 60, 6. 31, 23, 8.

Φορτηγὸς, ἡ, *ſcil. ναῦς*, navis oneraria, 1, 52, 6. 5, 68, 4. 14, 10, 10.

Φορτικὸς; *Φορτικὸν*, grave, arrogans, odioſum, 16, 26, 2.

Φορτικῶς κατάρχεσθαι τῆς ὁμιλίας, ſuperbe, arroganter, 17, 1, 10. *Φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν*, 5, 49, 4.

Φράκτητος; (*an Φρακτήτης, vel Φρακτίτης?*) *στελγίδα χρυσῆν ἑκάστῳ τῶν Φρακτήτων ἐδεδώρητο*, 26, 7, 10. *n.* *Corruptam vocem judicarunt omnes interpretes; nec tamen ſatis liquet.*

Φράττειν, *τὸν ποταμὸν*, obſtruere, 5, 22, 6. *τὴν προθυμίαν ἀνανταγωνίστῳ σθένει Φραξάμενοι*, animorum alacritatem invicto robore munientes, *Fr. gr.* 57.

Φρέαρ, τὸ; *ἐς τὸ Φρέαρ ἀπωθεῖν*, 9, 38, 2. *ῥίπτειν ἑαυτοὺς εἰς τὰ Φρέατα*, 40, 3, 7.

Φρεατία, ἡ, puteus effoſſus, 10, 28, 2 & 5. — „*Hac forma dixit & Xenophon. Hiſt. Gr. pag. 481.*“ *Ern.*

Φρεατοτύπανα, *Fr. gr.* 135. *n.*

Φρονεῖν; *εὖ Φρονῶν*, prudens, 2, 7, 3.

Φρόνημα, τὸ, 1) *in bonam partem*; animus, animi impetus & ardor; *Φρόνημα καὶ θάρσος παριστάναι ταῖς δυνάμεσι*, 5, 83, 5. *τοῖς Φρονήμασιν ἔμενον*, 5, 93, 3. 2) *in partem deteriorem*, ſuperbia, ferocia; *Φρόνημα μέγιστον ἔχειν*, ſuperbiſſimum eſſe, 2, 4, 6. *τὸ τῶν Αἰτωλῶν Φρόνημα*

μα

μα &c. *per metonym.* feroces Ætoli, 4, 64, 8.

Φρονηματίζεσθαι, ſpiritus ſibi ſumere, πέρα τοῦ δέοντος, 38, 1, 8. πεφρονηματισμένος, inflatus, arrogans, magnos ſibi ſpiritus ſumens, 1, 68, 7. 2, 3, 3. 5, 78, 3. 24, 10, 8. Φρονηματιζόμενοι ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, 22, 8, 8. Φρονηματισθέντες ἐκ τοῦ προτερήματος, 5, 107, 3.

Φρονηματισμὸς, ὁ, ſuperbia, *Fr. gr.* 136.

Φροντίζειν; κοινῇ μὲν πειρᾶσθαι Φροντίζειν ἵνα &c. 2, 8, 8.

Φρουρὰ, ἡ; *vide infra, in* Φρουρός.

Φρούραρχος, ὁ, præfectus præſidii, 22, 25, 1.

Φρουρεῖν πόλιν, *differt a* παραφυλάττειν, 17, 4, 6. *cf.* παραφυλ.

Φρουρὸς, ὁ; οἱ Φρουροὶ, præſidium urbis, milites præſidiarii; ἐκβαλὼν τοὺς Φρουροὺς ἐκ τῶν χωρίων, 2, 54, 3. *n. ubi Vat. cum ſuis*, τὰς Φρουρὰς, *bene, ſic* τὴν Φρουρὰν ἐξάγειν, 22, 25, 1. &c.

Φυγαδεία, ἡ, exſilium, abitus *vel* ejectio in exſilium, 6, 14, 7.

Φυγαδεύειν, 1) in exſilium ejicere, 4, 35, 5. 13, 6, 6. 15, 21, 2. οἱ πεφυγαδευμένοι, *Fr. gr.* 85. 2) in exſilio vivere, 10, 25, 1.

Φυγαδικὸς; οἱ Φυγαδικοὶ, qui in exſilio fuerant, 23, 10, 6.

Φυγαδοθὴρ, ὁ, exſulum venator, exſulum inquiſitor & perſecutor, 9, 29, 3. *n.* (*ubi in Adnot. ſcribe* Φυγαδοθήρας *per circumfl. pro* Φυγαδοθήρας.)

Φυγὴ, ἡ, *active*, ejectio in exſilium, 4, 17, 4. *ſic* Φυγαὶ, 4, 81, 13.

Φυγομαχεῖν, detrectare pugnam, 3, 90, 10. 3, 91, 10. 3, 107, 6. 10, 7, 7. 11, 16, 5. 18, 14, 12.

Φυγοπονία, ἡ, 3, 79, 4.

Φυγόπονος, 40, 6, 10.

Φύειν; πόθεν ἔφυ ὁ πόλεμος, unde ortum, 3, 6, 9. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι φῦναι προστάτην, exiſtere, 2, 39, 12. ἄνδρας ἔγγιστα θεοῖς πεφυκότας, 22, 6, 9. τοῦτο πέφυκε (fieri poteſt, facile fit, *aut* ſæpe factum eſt) καὶ Φιλεῖ συμβαίνειν κατὰ Φύσιν, 4, 2, 10. πόσα συμβάλλεσθαι πέφυκε &c. conferre ſua natura poteſt & debet, 1, 2, 8. *ſic* 3, 36, 3. *ubi mendoſe libri* πεποίηκε *dabant. Adde* 18, 24, 3.

πεφυκὼς καλῶς, nobili genere natus, 3, 87, 6, *n. ſic* ἔφυ καλῶς, 10, 25, 1. & πεφυκέναι καὶ τετράφθαι καλῶς, 12, 13, 4. *Sed* εὖ πεφυκὼς πρός τι, egregie a natura comparatus; *v. c.* πρὸς τὸ θάρσος ἐμβαλεῖν, 10, 14, 10. πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, 25, 9, 2. *quin &* πρὸς τὸ κακὸν, 13, 4, 3. *Et cum dativo caſu*, πρὸς τούτῳ εὖ πεφυκὼς, 9, 29, 10. *n. ubi* πρὸς τοῦτο *ibi corrigendum, quod verum videtur.*

Φύεσθαι; Φύεται ἐκ τῶν τυχόντων πολλάκις τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, 3, 7, 7. &c.

Φυλα-

Φυλάκειον, τὸ, cuſtodia, cuſtodum *quaternio*, 6, 33, 6 *ſq.* 6, 35, 6. 6, 36, 7.

Φυλακεῖον, τὸ; *idem; τὰ Φυλακεῖα*, ſtationes, 5, 75, 10. 5, 76, 3. *cf. Φυλάκιον.*

Φυλακὴ, ἡ, præſidium *urbis*, 1, 7, 6. cautio, 10, 36, 1. *Φυλακὴν παραγγέλλουσι πᾶσι, i. e. παραγγέλλουσι προσέχειν αὐτοῖς καὶ Φυλάττεσθαι*, 5, 98, 8. *Φυλακαὶ νυκτεριναὶ in caſtris Romanis, lib. 6. cap. 35. toto, & ſeq.*

Φυλάκιον, τὸ, 1) *i. q. Φυλάκειον & Φυλακεῖον*, ſtatio, cuſtodis, *ante caſtra*, 10, 30, 6. 2) *i. q. Φυλακτήριον*, caſtellum, propugnaculum, *Fr. gr.* 137.

Φυλακτέον; *οὐδὲν οὕτω Φυλακτέον καὶ ζητητέον, ὡς τὰς αἰτίας τῶν συμβαινόντων*, obſervandum; *rectius fortaſſe*, cavendum, 3, 7, 7.

Φυλακτήριον, τὸ, propugnaculum, caſtellum, munimentum ante caſtra vel urbem, in quo locatur præſidium vel ſtatio militum, 8, 17, 5. *cf. Φυλάκιον.*

Φυλακτικῶς ἕκαστα χειρίζειν, cum cura, diligenter, ſolicite, 6, 8, 3. *Φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς*, cautius, 1, 18, 1. 3, 102, 11.

Φυλλὰς, ἡ, congeries frondium, frondes, 14, 1, 6 *ſq.*

Φῦλον, τὸ, *latius patet quam ἔθνος; vide Adn. ad* 1, 10, 2. *& ad* 11, 19, 3. *πᾶν τὸ Φῦλον Γαλατικὸν*, Gallica natio, 2, 33, 2. *πλείστων ἀνθρώπων Φῦλον*, 3, 48, 7. *τὸ ἐπιχώριον Φῦλον*, 34, 14, 2. (*ubi Φῦλον corrige, pro Φύλον.*) *πολύ τι Φῦλον ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιῤῥέον ὁρῶ*, magnum hominum (*literatorum*) numerum confluere video, 32, 10, 7.

Φῦμα, τὸ, tuber, ulcus, 1, 81, 5. 11, 25, 2.

Φύξιμος, *i. q. Φεύξιμος, quod vide; Φύξιμον οὐδὲν*, nullus perfugii locus, 9, 29, 4.

Φύρδην, promiſcue; *αἰγιαλὸς Φύρδην σεσωρευμένος νεκρῶν*, 16, 8, 9. abſque ordine & conſilio; *Φύρδην πάντα ἐπράττετο*, 30, 14, 6.

Φυσᾷν, flare; *de vento*, 1, 48, 5. *n.* inflare tibiam, 30, 13, 8. *οὐκ ἄξιος τὸ ἱερὸν πῦρ Φυσᾷν, de impudico*, 12, 13, 1. *n.*

Φυσικῶς συντεθεωρημένα, apte ad naturam excogitata, 4, 20, 3. *Φυσικῶς καὶ ἀκατασκεύως συνίσταται μοναρχία*, naturâ, ſine arte, 6, 4, 7.

Φύσις, ἡ; *ὃ Φύσιν ἔχει γενέσθαι*, quod fieri amat, ut eſt natura hominum, 2, 21, 3. *αἱ Φύσεις ἐλέγχονται ὑπὸ τῶν ὑποστάσεων*, cognoſcuntur, probantur ingenia, 9, 22, 9. 9, 23, 4. *τῇ Φύσει*, ſua natura, 5, 1, 7. *n.* 5, 39, 6. *ἠναγκάζετο καρτερεῖν καὶ Φέρειν τὰ παρὰ Φύσιν*, 10, 26, 6.

ὁ κατὰ Φύσιν πατὴρ, 3, 9, 6. 32, 11, 10. 32, 12, 1. (*opp. κατὰ θέσιν.*) *υἱὸς*, 3, 12, 3. 4, 2, 5. 18, 18, 9. 30, 2, 6. 31, 21, 6. *ἀδελφὸς*, 11, 2, 3. *μετήλλαξε κατὰ Φύσιν*, 30, 19, 2. *κατὰ Φύσιν αὐτοῖς*

ἐπέβα-

ἐπέβαλε συσσώζειν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, jure naturæ debebant regnum ejus tueri, 15, 20, 2.

Φυτὸν, τὸ; Φυτὰ, arbuſcula, arborum plantæ, 17, 6, 4. *Metaph. de neſcio quo animorum vitio;* παρ' οἷς ἔφυ τοῦτο τὸ Φυτὸν, 13, 2, 8.

Φωνὴ, ἡ; πᾶσαν προΐεσθαι Φωνὴν, 13, 7, 10. *&c. Vide in* προϊέναι. τὴν αὐτὴν Φωνὴν προΐεται ἐμοὶ, eadem loquitur quæ ego, 22, 3, 2. ἀναβοᾷν μεγάλῃ τῇ Φωνῇ, 15, 29, 11.

Φωρᾷν; πεΦωραμένος ἐπὶ πράξει, deprehenſus in facinore, 6, 56, 15. ἐΦωράθησαν, *cum particip.* 30, 7, 6. Φωραθεὶς, convictus, 33, 3, 2.

Φῶς, τὸ; ἅμα τῷ Φωτὶ, prima luce, 1, 45, 6. 11, 27, 1 *&* 5. *&c.*

Φωτίζειν, τὴν αἵρεσιν τινὸς, ſententiam alicujus patefacere, aperire, 23, 3, 10. *n.* γράμματα ἑαλωκότα καὶ πεΦωτισμένα, literæ interceptæ & in lucem prolatæ, 30, 8, 1.

X.

Χαιρετισμὸς, ὁ; ſalutatio, ſalutandi officium; περὶ τὰς κρίσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον *juvenes Romani*, 32, 15, 8.

Χαλαρῶς ἐνήρμοσται ἡ ἐπιδορατὶς τῷ δόρατι, leviter infixum ſpiculum, ita ut facile laxetur, 34, 3, 5.

Χάλασμα, τὸ, καὶ διάστασις ἀλλήλων, ſpatium, intervallum inter milites in acie ſtantes, 18, 13, 8.

Χαλινὸς, ὁ; οὐ μόνον τὸν χαλινὸν προσδέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀναβάτην, 21, 12, 9.

Χαλινοῦν τοὺς ἵππους, 10, 32, 6. ἡ κεχαλινωμένη ἵππος frenatus equitatus, *in exercitu Hannibalis, qui* σταδιμος *eſt, & diſtinguitur a Numidis equitibus*, 3, 65, 6.

Χαλκάσπιδες, 2, 66, 5. *n.* 4, 67, 6. 4, 69, 4 *ſq.*

Χαλκεύειν, æs vel ferrum cudere, 10, 20, 6.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æris officina, 12, 1, 4.

Χαλκοῦς, ὁ, *ſubſtant.* æneus nummus, 5, 26, 23.

Χαλκοῦς, *adject.* χαλκοῦς ταῦρος, 12, 25, 1 *ſqq.* χαλκοῦν νόμισμα, 5, 89, 2.

Χάλκωμα, τὸ, tabula ænea, 3, 26, 1. 3, 33, 18. lamina ærea, 6, 23, 14. vas æneum, 22, 11, 10 *&* 12.

Χαμαιπετὴς; χαμαιπετῆ δένδρα, humiles arbores, 13, 10, 7.

Χαμαίτυπος, ὁ, pathicus, ſcortum maſculinum, 8, 11, 11. *ex Theopompo.*

Χαρὰ, ἡ; *vide* ὑπερβολή. μεγίστης χαρᾶς κάλλιστον θρίαμβον κατάγων, 11, 33, 7. *n. ex vulgata olim lectione; nos* μετὰ μεγίστης χαρᾶς *correximus; Reiskius* μεστὸς χαρᾶς. ἐὰν μὴ διδῷ Φ' τάλαντα μετὰ μεγάλης χαρᾶς, *forſ.* χάριτος, 22, 17, 12. *n.*

Χαράδρα, ἡ, *i. q.* Φάραγξ, via cava & ſalebroſa per montes, 3, 53, 5. *coll. c.* 52, 8. χαράδρα

ῥάδρα χειμάῤῥους, via a torrente excavata, 10, 30, 2 *ſq.* & *vs.* 9.

Χαρακοποιΐα, ἡ, munitio caſtrorum foſſa & vallo, 5, 2, 5. 6, 34, 1.

Χαρακτὴρ, ὁ, nota *tabulæ* inſcripta; ξυλήφια βραχέα ἔχοντα χαρακτῆρα, 6, 35, 7. 6, 36, 7. (*i. q.* ἐπιγραφή, 6, 34, 12.) nota qua ſignatur pecunia, & *inde per metaph.* χαρακτὴρ νομιστευόμενος παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς, pravus mos uſitatus apud Ætolos, quem nemo celat, cujus neminem pudet; *velut* prava moneta quæ pro legitima apud eos valet, 18, 7, 7.

Χαράκωμα, τὸ, vallum, 9, 3, 2. διπλοῦν, 10, 31, 8.

Χάραξ, ὁ, vallus, 18, 1, 1 *ſqq.* vallum, 1, 29, 3. 8, 34, 3 & 5. 8, 35, 4. *&c.* caſtra, 1, 80, 11. 3, 45, 5. & *ſæpe alias.*

Χαράσσειν, χαράττειν; τὸ χαραχθὲν νόμισμα, ſignata pecunia, 10, 27, 13.

Χαρίζεσθαι, τί τινὶ, dono dare, 16, 24, 9. τῷ θυμῷ, indulgere iræ, 16, 1, 2. κεχαρισμένον αὐτῷ, gratum illi, 22, 2, 6.

χαριζόμενοι *corrige*, καὶ δοκοῦντες εὐεργετεῖν, gradum facientes, indulgentes, *pro vulgato* χειρίζ. 31, 18, 7. *n.*

Χάριν; ὧν χάριν, quam ob cauſſam, 31, 9, 4. χάριν τῶν συγγεγραφότων, propter ſcriptores, ſcriptorum culpa, 1, 64, 3. χάριν τοῦ, ut, ea fine ut, 5, 88, 6. 5, 103, 2 *&c.*

Χάρις, ἡ; μεγάλην εἰδέναι χάριν πᾶσι τοῖς θεοῖς, *ſcil.* χρῆναι, 30, 2, 8. *n. ex Vrſini emend. cum* μεγ. εἶναι χάριν *darent mssti, quod vel teneri fortaſſe debebat, vel in* ἔχειν *mutari; ſic* 5, 104, 1. μεγάλην χάριν ἔχειν τοῖς θεοῖς.

ἐν χάριτι καὶ δωρεᾷ λαμβάνειν, beneficii & muneris loco accipere, 1, 31, 6. ἐν χάριτι ἀντιδωρεῖσθαι, referendæ gratiæ cauſſa viciſſim donare, 3, 28, 3.

μετὰ χάριτος *duobus modis dicitur*; 1) *active, de gratia inita apud alterum, ubi verti poteſt* beneficii loco, in gratiam accipientis, gratum facturus alteri; ἐθελοντὶ καὶ μετὰ χάριτος παραδόντες τὴν πόλιν, Galli Romam urbem reddiderunt Romanis libenter & beneficii loco, cum gratia apud Romanos inita, 2, 22, 5. ὁ Εὐμένης ἔδωκε Προυσίᾳ μετὰ μεγάλης χάριτος, magni beneficii loco, in magnam accipientis gratiam, 26, 6, 7. ὑπέσχητο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, pollicitus eſt auxilio ſe eis venturum magni beneficii loco, in magnam ipſorum gratiam, 22, 18, 3. *ubi perinde fere eſt, ad* ὑπέσχητο, *an ad* βοηθήσειν *referas verba* μετὰ μεγ. χαρ. *Sententia perſpicue hæc eſt,* videri voluit in magnam eorum gratiam, & magni beneficii loco in eos collati ſe opem eis laturum; *ſed nimirum (quod mox adjicit ſcriptor)*

ſuam maxime utilitatem ſpectavit, inſperatum lucrum eam rem putans. 2) *paſſive*, de gratia quam habemus alteri, *ubi verti poteſt*, beneficii loco ſibi ducens ſi res accipiatur; *ſic μετὰ μεγάλης χάριτος ἥξειν τοὺς Ἀχαιοὺς καταπεφευγότας ἐπὶ Ῥωμαίους*, Achæos venturos & confugituros ad Romanos cum magna gratia, *i. e.* magno ſibi beneficio ducturos ſi modo licitum fuerit ſibi confugere ad Romanos, magnam Romanis gratiam habituros ſi modo ab eis benigne recepti fuerint, 24, 10, 10. *ubi commode ad ſententiam Caſaubonus vertit*, cum multis precibus Romam, velut ad perſugium ſuum, venturos Achæos. *Eodem modo accipiendum illud videtur, οἱ μὲν ἐθελοντὶ αὐτῷ προσέθεντο καὶ μετὰ χάριτος*, aliæ civitates ſponte ſe ei adjunxerunt, & cum gratia, *id eſt*, orantes ut in fidem acciperentur, beneficii loco ſibi ducentes ſi receptæ eſſent, 5, 77, 3. (*ubi tamen pariter active intelligere poſſis*, gratiam apud eum inituræ.) *ἐὰν μὴ διδῷ μετὰ μεγάλης χάριτος* (*ſic enim utique pro χαρᾶς legendum videtur*) niſi dederit cum magna gratia, magno beneficio ſibi ducens ſi benigne accipiatur hæc ſumma, 22, 17, 12.

πρὸς χάριν ὁμιλεῖν τινι, adulari, 15, 21, 2. 16, 21, 9. *πρὸς χάριν ἀκούειν*, audire quæ jucunda ſunt, 11, 5, 10.

Χαριστήριον; *χαριστήρια θύειν τοῖς θεοῖς τῶν εὐτυχημάτων*, 21, 1, 2.

Χαυνοῦσθαι, vano tumore inflari, intumeſcere, 6, 57, 7. 16, 21, 12.

Χεῖλος, τὸ, ripa fluminis, 3, 14, 6. 3, 43, 8. 10, 49, 4. margo foſſæ, 8, 35, 5. *n.* 10, 31, 8. 11, 15, 7. ora vaſis, 10, 44, 11 *ſq.* τὰ χείλη τοῦ πίθου, labia, ora dolii, 22, 11, 17. τὸ χεῖλος, lingula terræ, *lacum a mari intercipiens*, 10, 10, 13.

Perperam τεῖχος pro χεῖλος dabant libri, 8, 35, 5. 10, 44, 11 *ſq.*

Χειμάδιον, τὸ, hiberna; *εἰς χειμάδιον fortaſſe legendum ſuſpicatus eram*, 5, 50, 6. *n. pro ἱμάτιον, quod vide. Vocabulum χειμάδιον apud Strabonem, præter locum in Adn. noſtris citatum, rurſus habes lib. XVI. p.* 743.

Χειμάζειν, hiemare, 2, 54, 5. *n. ex lectione codd. nonnullorum, ubi ex aliis recepi παραχειμαζ. quod eſt verbum Polybio familiarius. Habemus tamen rurſus, Ἄτταλος χειμάζων ἐν Ἐλατείᾳ*, 27, 15, 2. *Et videtur παραχειμάζειν magis de exercitu dici, χειμάζειν de ſingulis hominibus.*

χειμάζεσθαι, tempeſtate vexari, *& metaph.* magnis incommodis agitari, 3, 102, 5.

Χειμάῤῥους, ὁ, *ſubſt.* torrens, 4, 41, 9. 40, 3, 2. *&c.*

Χειμάῤῥους, *adject.* *χειμ. ποταμὸς*, 4, 70, 7. *χαράδρα χειμάῤῥους*, 10, 30, 2.

Χειμα-

Χειμασία, ἡ, hiberna, 2, 54, 14. 2, 65, 1. 3, 94, 7. 3, 105, 11.

Χειμασκεῖν, exerceri per hiemem, 3, 70, 4.

Χειμερινός; *χειμεριναὶ ἀνατολαὶ*, 5, 22, 3. *τροπαὶ*, 3, 72, 3. 4, 67, 7. 5, 51, 1. *δύσεις*, 1, 42, 6. 3, 47, 2. 4, 77, 8. 16, 16, 5 & 8. *χειμερινοὶ ὄμβροι*, 9, 43, 5.

Χειμὼν, ὁ, tempeſtas, 1, 54, 6 & 8. 1, 60, 7 *ſq. Conſ. Ind. hiſtor. in* Naufragium.

Χεὶρ, ἡ; *τὰς χεῖρας ἀποκόπτειν*, 1, 80, 11. 1, 81, 4. *διέχειν*, diſtinere ad dirimendos litigantes, 4, 52, 1. *ἐκτείνειν τινι*, extendere, porrigere, *contrahendæ amicitiæ cauſſa*, 10, 34, 6. *πρός τινα*, *idem*, 2, 47, 2. 15, 23, 8. *ἐπί τι*; (*i. q. ἐγχειρεῖν vel ἐπιχειρεῖν τινι*) adgredi, ſuſcipere aliquid, 1, 3, 7. *ἐξαίρειν*, tollere, *ſuppliciter orando*, 3, 84, 10. *ἐπιβάλλειν τινὶ*, manus injicere, invadere, 3, 2, 8 *ſq*. *προσφέρειν ἑαυτῷ*, manus inferre alicui, cædere, occidere, 3, 79, 4. 4, 76, 5. 4, 30, 9. 2, 67, 3. 3, 115, 4. 4, 81, 9. 7, 2, 4. *συμπλέκειν τινὶ*, amicitiam cum quo contrahere, 2, 45, 2. 2, 47, 6.

χειρῶν ἀδίκων ἄρχειν, injuſta vi, bello injuſto laceſſere aliquem, 2, 45, 6: 2, 56, 14. *κατάρχειν*, *Fr. hiſt.* 57.

χεὶρ, & *χεῖρες*, *per metonym.* homines opus facientes, miniſtrantes, & *ſigillatim*, pugnantes, militum manus; *item* vis, robur. *μεγάλην ἐλπίδα καὶ χεῖρα προσειληφότες*, magnum robur, magnam auxiliorum manum, 1, 44, 7. *αἱ ἄρισται χεῖρες*, fortiſſimæ copiæ, 1, 26, 5. *ταύταις ταῖς χερσὶ πιστεύσαντες*, 3, 10, 6. *χειρῶν πλῆθος*, hominum multitudo in uſum militiæ, 3, 89, 9. *ἄφθονοι χορηγίαι καὶ χεῖρες*, 3, 79, 3. *n.* (*ubi perperam vulgo χρείας, pro χεῖρας.*) *ἓν σοφὸν βούλευμα τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ*, 1, 35, 4. *ὁ πλέονας ἔχων χεῖρας*, qui numeroſiorem habet familiam, qui plures præſto ſibi habet manus, 12, 4, 13.

ἀνὰ χεῖρας ἔχειν τινα, familiariter converſari cum quo, 21, 4, 5. *conſ. mox εἰς τὰς χεῖρας.*

εἰς τὰς χεῖρας παραγίγνεσθαι, *ſcil. τινὶ*, familiariter congredi, converſari, colloqui cum quo, 1, 32, 4. *n. εἰς τὰς χεῖρας ἐλθεῖν τινι*, *idem*, 5, 37, 11. *συνελθεῖν*, 1, 78, 6. *εἰς τὰς χεῖρας διδόναι ἑαυτόν τινι*, credere ſe alicui, audere familiariter cum eo congredi, 3, 52, 7. 4, 29, 2. *εἰς τὰς χεῖρας λαμβάνειν τινὰ*, ſeducere aliquem ut privatim cum eo colloquaris, prenſare manum, ſeorſim, privatim cum aliquo agere, 1, 70, 2. 4, 82, 4. 5, 1, 9. 7, 4, 4. 8, 25, 3. 22, 12, 9. *συνάπτειν*, *συνιέναι εἰς τὰς χεῖρας τοῖς πολεμίοις*, manus conſerere cum hoſte, 1, 76, 6. 11, 24, 3. *εἰς τὰς χεῖρας συντρέχειν*, concurrere *ad pugnam*, 2, 33, 5.

ἐκ χειρὸς; 1) *de Tempore*, continuo, ſtatim, e veſtigio, 3, 60, 6. 5, 41, 7. 5, 62, 7. *n.* (*ubi in verſ. lat. pro* totis viribus, *ſcribe*, e veſtigio, *vel* protinus.) 6, 8, 2. 10, 13, 5. 10, 19, 6. 17, 17, 2. 2) a) *de Loco & Spatio*; e proximo, e veſtigio, cominus; *ἐκ χειρὸς τῶν ἱππέων ἐπικειμένων αὐτοῖς*, 1, 76, 8. (*ubi in lat. verſ. adjicienda verba*, e veſtigio.) *ἡ ἐκ χειρὸς καὶ συστάδην μάχη*, ubi pede collato pugnatur cominus, 13, 3, 4 & 7. (*non ἑκηβόλοις βέλεσι*, *ibid. vs.* 4.) *τῆς συμπλοκῆς ἐκ χειρὸς καὶ κατ᾽ ἄνδρα γιγνομένης*, 4, 58, 7. 10, 31, 9. 15, 13, 1. *Adde* 2, 30, 6. *n.* *ἐκ χειρὸς*, *opp.* *ἀπὸ δυοῖν σταδίοιν*, 10, 12, 6. *Sic* 23, 13, 11. *opponuntur ἐκ χειρὸς & μακρὰν*, *quorum utrumque ibi pariter* de tempore & de loco *poteſt intelligi*; *quemadmodum &* 5, 103, 3. *τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γιγνομένης*, *pariter intelligi poteſt*, ut e proximo inter ſe communicarent, *vel*, ut quamprimum inter ſe colloquium haberent. 3) *ἡ ἐκ χειρὸς βία eſt* vis aperta; *cui opponitur dolus*, 9, 4, 6 *ſq.*

ἐν χερσὶν εἶναι, in proximo, ad manus eſſe; *ὅτε τῶν ἱππέων ἐν χερσὶν ὄντων*, quum equites cervicibus imminerent *fugientium*, 15, 14, 8. *ἐν χερσὶν εἶναι τῶν πολεμίων*, proxime hoſtes eſſe, jam pæne manus conſertas habere, 11, 15, 7. *τὰ ἐν χερσὶν ὄντα*, res præſentes, *Fr. gr.* 47.

ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι, 1, 94, 5. 1, 82, 2. *τελευτῆσαι τὸν βίον*, 2, 28, 10. *μεταλλάξαι τὸν βίον*, 3, 63, 5. 3, 116, 9. *καταστρέφειν τὸν βίον*, 11, 2, 1. *πίπτειν*, 4, 58, 9. *προπίπτειν*, *aut rurſus πίπτειν*, 1, 57, 8. *n.* (*ubi perperam vulgo περιπίπτειν.*) in pugna cadere, cadere pugnantem, cædi. *Et active*, *τοὺς ἄνδρας κατ᾽ αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἐν χειρῶν νόμῳ διέφθειρε*, 5, 111, 6. *Monuit Erneſtus*: „*ἐν χειρῶν νόμῳ* perire *dici eos*, qui cæduntur, qui ictu gladii aut haſtæ pereunt. *Id quia fit* (*inquit*) *fere in prælio*, *licet etiam interdum vertere*, in acie; *ſed proprie hæc differunt*, *ut patet e* 4, 58, 9. *ubi Alexander Ætolus dicitur* cecidiſſe *ἐν χειρῶν νόμῳ κατ᾽ αὐτὸν τὸν κίνδυνον*, interfectus armis in ipſa pugna. [*Nempe alii*, in fuga cæſi, *pariter ἐν χειρῶν νόμῳ* periiſſe *dicuntur*, 1, 34, 5.] *Apud Thucydidem* (*ſic pergit Erneſtus*) *eſt* III, 66. *ἐν χερσὶν*, *quod & ipſum verti poteſt* in prælio: *nam & ἐν χερσὶν εἶναι apud eum eſt* pugnare, *ibid. c.* 108. *& εἰς χεῖρας ἰέναι*, conſerere manus.“

μετὰ χεῖρας ἔχειν τὰς μάστιγας, manibus tenere, 15, 27, 9.

ὑπὸ τὰς τῶν ἐχθρῶν χεῖρας πίπτειν, in hoſtium poteſtatem venire, 8, 20, 8.

Χειρι-

Χειρίζειν, tractare, adminiſtrare; ἐχείριζον τὸ πλῆθος στρατιωτικῶς, tractarunt, *i. e.* formarunt, exercuerunt ad militiam, 5, 63, 14. τοσούτους ἀγῶνας χειρίσας, 10, 33, 2. πραγματικῶς ἕκαστα χειρίζων, 2, 43, 9. τὰ ὅλα χειρίζειν, 10, 24, 3. οὐδὲν κατὰ τρόπον χειρίσαι, 3, 7, 6. κακῶς χειρίζειν τὰς πράξεις, 1, 75, 1. χειρίζειν τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, adminiſtrare provinciam, 2, 13, 1. τὰ κατὰ τὴν Σικελίαν, 1, 20, 4. τὰ κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, res in Hiſpania adminiſtrare, 2, 36, 1. 3, 8, 4. τὰ κατὰ τὰς ναῦς, 12, 4, 5. τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, 8, 18, 9. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, 24, 5, 2 &c.

Hinc correxi, τῷ τὰ κατὰ Βρεττίαν χειρίζοντι, 9, 25, 1. *n. ubi deſiderabatur* τὰ *articulus.* ἐχείριζε τὸ (*malim* τὰ) κατὰ τὴν ἐξαποστολὴν, *pro* ἐχειρίζετο κατὰ, 1, 66, 4. *n.*

Paſſiv. πῶς χειρίζεται τὰ κατὰ τὰς παρεμβολὰς, *ex emend. Caſaub. pro* χειρίζει, *quod dabant libri*, 15, 4, 4. τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρισθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν, *ſic ſcribe* 24, 5, 14. *pro vulgato* ἐγχειρισθ. *Sed pro* χειριζόμενοι, 31, 18, 7. χαριζόμενοι *reponendum.*

Χειρισμὸς, ὁ, tractatio, adminiſtratio; modus rei explicandæ, *quo ſcriptor utitur*, tractatio argumenti, 15, 34, 3. 40, 6, 4. *ſic* ὁ χειρισμὸς καὶ ἡ οἰκονομία, 5, 31, 7. χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, adminiſtratio rerum, 5, 26, 4. 15, 34, 3. ἡ περὶ τὰς παρατάξεις οἰκονομία καὶ χειρισμὸς, 10, 23, 1. ἑκάστων ποιούμενος παραπλήσιον τὸν χειρισμὸν, omnia ſimili modo *atque antea* adminiſtrans, 3, 104, 7. ὁ κατὰ μέρος χειρισμὸς, rerum ſingularum adminiſtratio, 2, 35, 3. οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων, ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως, καὶ τῷ χειρισμῷ τῆς χάριτος, ratione qua uſus eſt in tribuendis beneficiis, 32. 14, 1. κατὰ τὸν χειρισμὸν, in ipſa exſecutione operis, 10, 44. 9. 10, 45, 6. τὸν χειρισμὸν τῶν δογμάτων ἐπιτελοῦσιν οἱ ὕπατοι, exſecutionem ſenatusconſultorum curant conſules, 6, 12, 3. ὁ χειρισμὸς τῆς τύχης, adminiſtratio fortunæ, ratio qua Fortuna adminiſtrat & gerit res, 1, 4, 1.

Pro χειρισμὸς *plerique codd. perperam dant* χωρισμὸς, 15, 34, 3. *n. Eodem modo corruptam putavi librorum ſcripturam*, μετὰ τὸν τούτων χωρισμὸν, 10, 35, 5. *n. eamque in* χειρισμὸν *mutavi*, his ita adminiſtratis; *ubi tamen vide Adn. Conf. adn. ad* 1, 28, 4. *ubi quidem vulgata lectio* χωρισμὸν *defendi poteſt ex vs.* 3. *ſed viciſſim etiam ipſum verbum* κεχωρισμέναι *occaſionem præbere potuit librariis vocabulum* χειρισμὸν *in* χωρισμὸν *corrumpendi, quem in errorem*

plurimos reditus parare, 1, 72, 3. αἱ εἰς τοῦτο τὸ μέρος χορηγίαι, *quibus abundabat regio, ſunt* variæ materiæ *conficiendis operibus* neceſſariæ, 9, 41, 10. *ſic* αἱ χορηγίαι, *quas Scipio ipſe curat ut ſuppetant fabris reliquisque opificibus*, 10, 20, 5. *videtur intelligendus* adparatus materiarum, *quibus cuique generi opificum opus erat.* — *Conf.* χορηγεῖον, χορήγιον.

Χορηγὸς, ὁ, qui ſumtus præbet, 2, 44. 3. 8, 9, 2.

Χόρτασμα, τὸ, omne graminis & pabuli genus; τὰ χορτάσματα πάντα κατεφθαρκέναι τοὺς Ῥωμαίους, 9, 4, 3.

Χορτολογία, ἡ, pabulatio, 18, 5, 1. 22, 22, 12.

Χοῦν, *a* χέω; *vide* χωννύειν.

Χοῦς, ὁ, terra adgeſtitia, 4, 40, 7. 4, 41, 3 & 7. 22, 11, 8. χοῦν ἔφερον ἐπικάσαντες, (*vel* ἐπὶ τάσας, *ſcil.* τὰς σχεδίας.) 3, 46, 6. τοῦ χοὸς ἀνασωρευομένου *ex conject. edidi*, 8, 35, 5. *n. ubi fortaſſe rectius fuerit* τοῦ χοῦ; *ſed a recto caſu* ὁ χοῦς *genitivum pariter* τοῦ χοὸς *formatum video in loco, quem ex Nonno protulit Henr. Stephanus in Theſauro*, ἐκ χοὸς ἀνδρογόνοιο, ex humo unde ortum ſuum homo traxit: *eademque ratione apud Heſychium legimus*, χοΐ, *i. q.* χώματι.

Χρᾶν, oraculum edere, oraculo reſpondere; χρῆσαι τὸν θεὸν αὐτοῖς, 8, 30, 7. χρῆσθαι, χρήσασθαι; *vide infra.*

Χρεία, ἡ, 1) uſus, opera, auxilium; τὰ κατεπείγοντα πρὸς τὴν χρείαν, ad uſum neceſſaria, 1, 21, 4. & *mox* τὰ πρὸς τὴν χρείαν, 1, 52, 7. τοῦτο παραποδίζει τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, impedit armorum uſum, 2, 28, 8. ἡ τοῦ σαυρωτῆρος χρεία, 6, 25, 9. ἡ Γαλατικὴ μάχαιρα, 3, 114, 3. οἱ θυρεοὶ ἑστηκυῖαν ἔχουσι τὴν χρείαν, certum uſum habent, 6, 25, 10. οἱ (*ſpiculi quod haſtæ præfigitur*) τὴν ἔνδεσιν καὶ τὴν χρείαν οὕτως ἀσφαλίζονται βεβαίως, 6, 23, 11. *n. ex vulgata olim lectione, pro qua* κατὰ τὴν χρείαν *ſcripſi.* (*ut ſit idem ac* κατὰ τὸν τῆς χρείας καιρὸν, 8, 7, 8. *aut* κατὰ τὸν χειρισμὸν, 10, 44, 9. 10, 45, 6.) *ſed reſtitutam librorum lectionem* καὶ τὴν χρείαν *velim, ut in Adn. ſignificavi.* χρείαν παρέχειν, 3, 97, 4. & παρέχεσθαι, uſum, operam præſtare; *vide in* παρέχεσθαι, & *conf. infra, num.* 4. αἱ γεγενημέναι χρεῖαι ἐξ αὐτῶν, 1, 67, 12. ἀνωφελὴς ἐκ τῆς ἀναγνώσεως χρεία, inutilis operis, inutilis uſus, *id eſt*, nullius uſus, 1, 57, 3. ἐναργὴς ἡ ἐξ αὐτοῦ χρεία ἐγένετο, manifeſta fuit opera quam ille præſtitit, auxilium quod ille adtulit, 10, 11, 7. utilitas *commode vertitur*, 10, 24, 3.

2) χρεία ἐστὶ τούτου, opus eſt hac re, 5, 109, 1. οὐκ ἔτι λόγων, ἀλλ' ἔργων ἐστὶν ἡ χρεία, 3, 111, 10. πολλὴν ἐπισκέψεως χρείαν ἔχει ταῦτα,

ταῦτα, multa circumſpectione opus habent, 9, 12, 1. *ἐπιστάσεως χρείαν ἔχει τὸ γιγνόμενον*, 28, 6, 1.

3) negotium *quodvis*, factum, res gerenda *vel* geſta, qua quis operam præſtat alteri; *οἱ ἐπὶ τὴν αὐτὴν χρείαν ἐξαπεσταλμένοι*, ad idem negotium (*ſcil.* ad ſpeculandum) emiſſi, 3, 45, 2. *τὸ πραχθὲν ὑπ' αὐτοῦ περὶ τὴν χρείαν ταύτην*, quæ in hoc negotio ei mandato, in hac expeditione, geſſit, 1, 75, 4. *δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὴν χρείαν*, negotium ſuſcipere, 8, 18, 11. *μετὰ τὴν χρείαν ταύτην*, hac re geſta, poſt hanc operam præſtitam, 1, 46, 1. *ſic διὰ τὴν προειρημ. χρείαν*, 10, 3, 7. *μεταστήσασθαί τινα ἀπὸ τῆς χρείας*, ſubmovere aliquem a negotiis, a cura rerum, a munere, 4, 87, 9. *λυμαίνεσθαι τὰς τοῦ βασιλέως χρείας*, corrumpere, impedire, irrita reddere regis negotia, res regis, 5, 2, 8. *τῆς χρείας ἐπιτελουμένης*, dum negotium ſuſcipitur, dum res geritur, 2, 49, 9.

4) *Præſertim de πολεμικῇ quæ dicitur χρείᾳ*, 10, 24, 1. 6, 24, 7. *nudum etiam vocab. χρεία frequentatur, denotatque* operam bello præſtitam, rem bello geſtam, genus pugnandi, & ipſam pugnam, prælium. *Vide* 2, 29, 1. 2, 33, 5. *n.* 3, 33, 11. *n.* *Sic ἐπιφανεστάτην παρέχεσθαι χρείαν*, egregiam operam præſtare *ſcil. in prælio, i. e.* egregie pugnare, 1, 78, 11. *ſic ἐκπρεπῆ ποιουμένων τὴν χρείαν τῶν ἱππέων*, 2, 69, 1. *διαφέρουσαν συνέβαινε γίγνεσθαι τὴν ἐξ ἀμφοῖν χρείαν*, 2, 69, 4. *cf.* 1, 67, 12. *αἱ κατὰ μέρος χρεῖαι*, minora prælia, 1, 84, 7 *ſq.* & *alibi.* *ἀπὸ ταύτης τῆς χρείας*, hac re geſta, poſt hanc pugnam, *après cette affaire*, 5, 13, 7. *ἐπειδὰν γένηταί τις χρεία*, ubi factum eſt prælium, 6, 39, 2. *ἐν ταῖς χρείαις*, 6, 23, 11. *n.* *vertitur* inter utendum, *rectius* in conflictibus, in pugnis. *τοῖς Καρχηδονίοις συνέβαινε ὑπερδέξιον γίγνεσθαι τὴν χρείαν*, Pœni prælio erant ſuperiores, 3, 73, 2. *ἡ βαρβαρικὴ χρεία*, *i. q.* *μάχη*, pugnandi genus barbarorum, *Fr. gr.* 12. *ἡ ἐμβατικὴ χρεία*, militia navalis, 3, 95, 5. (*i q.* *ἡ κατὰ θάλατταν*, 6, 52, 1.) *ἡ ἐν τῇ γῇ χρεία*, militia terreſtris, pedeſtris, 32, 2, 3.

Χρεωκοπία, ἡ, *Fr. hiſt.* 68.

Χρῆμα, τὸ; *μέγα τι γεγονέναι χρῆμα τὸν Ἀγαθοκλέα*, 12, 15, 8.

Χρηματίζειν, *abſol.* audientiam præbere, reſponſa dare adeuntibus, negotia publica tractare, 5, 81, 5. *χρηματίσας περὶ τῶν μελλόντων*, collatis conſiliis de eis quæ agenda ſupererant, 2, 54, 4. *coll. vs.* 14. *χρηματίσαι τοῖς πρεσβευταῖς*, audire legatos, operam dare legatis, 3, 66, 6. 5, 24, 11. 5, 65, 7. 16, 25, 4.

κατʼ ἰδίαν χρηματίζειν τοῖς φίλοις, privatim agere, conferre, colloqui cum amicis, 5, 56, 8.

βασιλέα χρηματίζειν, regium titulum ſumere, regem adpellari, 5, 57, 2 & 5. 30, 2, 4.

χρηματίζεσθαί τινα, pecuniam exprimere alicui, 32, 21, 15. — „*Sic fere Ioſeph. XVI.* 10, 1." *Ern.*

Χρηματισμὸς, ὁ, 1) auditio legatorum & reſponſum eis datum; αἱ ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ οἱ χρηματισμοί, 28, 14, 10. *ſed &* ipſorum legatorum oratio & tractatio negotiorum; ὑπὲρ ἧς (πρεσβείας) Κλεόστρατος ἐποιεῖτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους, cujus legationis nomine negotia tractabat & verba faciebat, 28, 16, 4. *i. q.* ἧς ἡγεῖτο, & ἧς προειστήκει.

2) οἱ χρηματισμοί, rationes adquirendæ pecuniæ, augendæ rei familiaris, 6, 56, 1. ὁ ἀπὸ τοῦ κρατ. χρηματισμός, honeſta ratio, 6, 56, 3.

Χρηματιστικὸς πυλών, veſtibulum, atrium, ubi publica negotia tractat rex & publice reſponſa dat, 15, 31, 2. χρηματιστικὴ σκηνή, tentorium ubi rex reſponſa dat, conſilium habet, *&c.* prætorium, 5, 81, 5.

Χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ὡς ποτʼ αὐτῷ δοκεῖ συμφέρειν, 1, 33, 5. πῶς δεῖ, 1, 29, 6. εἰκῇ καὶ ἀσκόπως, 4, 14, 6. *&c. Verbum* χρήσασθαι *excidiſſe videtur ad* τοῖς πράγμασι, 2, 64, 6. n. χρησάμενος τοῖς χρήμασιν ἐνεργῶς, 4, 63, 2. ῥᾳδίως χρῆσθαι τῇ πολιορκίᾳ, facilem obſidionem habere, 2, 10, 7. χρῆσθαι ἑαυτῷ τολμηρῶς, fortiter ſe gerere, 2, 1, 8. ἀκακώτερον ἢ στρατηγικώτερον, imprudentius, incautius, non prout imperatorem decet, 10, 32, 7. αὐτός που κέχρημαι λέγων οὕτως, *&c.* locum hunc communem uſurpavi ut dicerem, 12, 7, 3. n. *quemadmodum latine dicimus*, ut hoc utar.

Χρήσιμος, commodus, idoneus, ſolers, ad uſum aptus; φίλοι χρησιμώτατοι, amici maxime idonei, ſolertes, 24, 3, 8. n. δύναμις χρησίμη καὶ γεγυμνασμένη διαφερόντως, 3, 35, 8. ἔχων γυναῖκα χρησίμην τά τʼ ἄλλα καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν εὐφυῆ συνεργόν, 6, 2, 11.

Χρῆσις, ἡ, βιβλίων, commodatio, 32, 9, 4.

Χρονίζειν, morari, diutius morari; κεχρονικὼς ἐν τῇ Ῥώμῃ, 33, 16, 6.

Χρόνιος πολιορκία, diuturna, 1, 17, 9. 4, 71, 5.

Χρονισμὸς, ὁ, duratio, 1, 56, 3. ἐπιτηδειότης πρὸς ἀσφάλειαν στρατοπέδων καὶ χρονισμόν, opportunitas *loci* ad ſecuritatatem caſtrorum & ad diuturnitatem commorationis; — „*h. e. ut eodem loco diu caſtra manere poſſint, nec deficiant quæ exercitui neceſſaria ſunt.*" *Ern.*

Χρονογραφία, ἡ, 5, 33, 5.

Χρόνος,

Χρόνος, ὁ, *nonnunquam idem quod* καιρὸς, *v. c.* κατέλαβεν αὐτὸν οὗτος ὁ χρόνος. 21, 10, 13. *coll. vs.* 12. (*conf.* καιρός.) οὕτως ἄγουσι τοὺς χρόνους, ſic agunt, ſic putant, computant tempora, 5, 1, 1. χρόνον δοῦναι, moram concedere, 6, 17, 5. οὐδένα χρόνον μείνας, nullam moram faciens, 2, 54, 1. ὁ τοῦ μέλλειν χρόνος, mora, 3, 112, 5. *n.* χρόνου γιγνομένου, cum diutius duraret res, 15, 28, 4. χρόνον ἔχει ἡ δύναμις τοῦ Φαρμάκου, moram facit, non niſi procedente tempore exſerit vim ſuam venenum, 8, 14, 3.

κατὰ βραχὺ τῷ χρόνῳ, paulatim, procedente tempore, 4, 70, 7. *ſic nude* τῷ χρόνῳ, 3, 89, 3. διὰ τὸν χρόνον, diuturnitate temporis, 2, 21, 2. διὰ χρόνου, poſt longum intervallum, 1, 66, 10. τοσούτους χρόνους, tam diu, per tam longum tempus, 3, 64, 4. πολλῶν χρόνων, (*i. q.* ἐκ πολλῶν χρόνων) jam diu, a longo tempore, 3, 85, 9. *n.* 3, 90, 7. τὸν πρῶτον χρόνον, prius, antea, 1, 66, 7. *n.* *ubi* τὸν πρὸ τοῦ *legendum.*

Χρυσεῖον εὐΦυὲς, aurifodina dives, 34, 10, 10. τὰ χρυσεῖα, 3, 57, 3.

Χρυσόπους; χρυσόπουν Φορεῖον, 31, 3, 18.

Χρυσὸς; *vide Ind. hiſtor. in* Aurum.

ΧρυσοστέΦανος; χρυσοστέΦανοι ἱππεῖς, 31, 3, 6.

Χρυσοῦς, ὁ, numus aureus, 1, 66, 6. 4, 46, 3. 24, 1, 7. χρυσοῦς ἐπίσημος, 4, 56, 3.

ΧρυσοΦάλαροι ἱππεῖς, 31, 3, 6 *ſq.*

Χρυσοχοεῖον, τὸ, officina aurifabri, 26, 10, 3.

Χρύσωμα, τὸ; χρυσώματα, aurea vaſa, 31, 3, 16 *ſq.*

Χρῶμα, τὸ, color: χρώμασι διαΦέρομεν ἀλλήλων, 4, 21, 2.

ΧρωματογραΦία, ἡ, pictura, 5, 33, 5. *n.* *ex lect. olim vulgata, ubi nos ex aliis codd.* χρονογραΦ, edidimus.

Χρὼς, ὁ. *Neſcio quid ſpectarit H. Stephanus, quidve fraudi fuerit ei, in Theſ. Gr. Ling. ſub hoc vocabulo ſcribenti, apud Polybium legi haecce verba;* εὐτύχημα μέγα τὸ τὸν χρῶτα τοιοῦτον Φῦναι ἔχοντα, ὥστε μὴ διαΦθεῖραι τοὺς συγκαθεύδοντας. *Nihil tale apud noſtrum quidem Polybium legere me memini.*

Χυδαῖος λαλιὰ, vulgaris ſermo, 14, 7, 8.

Χύδην ἐῤῥιμμένα ὅπλα, paſſim, promiſcue, 15, 14, 2.

Χῶμα, τὸ, agger, 1, 47, 5. 4, 63, 2. *Et fere i. q.* χοῦς, terra ponti ingeſta, qua fiebat ut pons aggeri eſſet ſimilis, 3, 46, 7 *ſq.*

Χωνεία, ἡ, fuſio *metalli*, 34, 10, 12.

Χωνεύειν, conflare, fundere *metallum*, 34, 9, 11.

Χωννύειν, adgeſta humo obturare *vel* complere; χωννύειν τὸ στόμα τοῦ λιμένος, 1, 47, 3. τὰς Φρεατίας, 10, 28, 5. χώννυται, χωσθήσεται ὁ Πόντος,

Πόντος, 4, 40, 4 & 8. 4, 42, 6. *Et complere foſſas rebus quibuſcumque;* χώσας φορμοῖς ἀχύρων σεσαγμένοις τὰς τάφρους, 1, 19, 13. *Aude* χωστός.

Χώρα, ἡ; 1) regio; τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐκφέρειν, 4, 26, 2. n. 4, 30, 2. 40, 8, 8. οἱ κατὰ χώραν, 1, 72, 3. n. *non modo ruſticani ſunt, quemadmodum cum Caſaub. interpretatus eſt Ern. ſed promiſcue* incolæ regionis *Pœnis ſubjectæ, tam agrorum quam urbium.* 2) locus qualiscumque quem quisque occupat; κατὰ χώραν μένειν, ſuo loco manere, non moveri, 3, 46, 9. 4, 72, 4. 8, 32, 3. 8, 36, 13. 10, 32, 1, σὺ, τὴν ἐμὴν χώραν καταλαβὼν, εἶπον, tu, in locum concedens meum, dic, 15, 8, 10. τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν, periculoſiſſimo loco erant, 2, 29, 2. ἡ χώρα μεγάλα συνεβάλετο αὐτοῖς, locus quo ſtabant, *in mari*, 1, 51, 4. τὴν πρώτην ἔχων χώραν τοῦ φορήματος, 8, 31, 7. 3) *de* muneribus & dignitatibus; ἐλλείπουσιν αἱ χῶραι, vacua ſunt loca, munera, gradus honorum, *les places ſont vacantes*, 35, 4, 4. οἱ τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες, qui ſummos dignitatum gradus tenebant, 1, 43, 1. — „*Imitatus eſt Ioſephus, Ant. VI.* 10, 1. χώρα ἀμείνων, gradus honoris altior; *ante dixerat* τάξιν.“ *Ern.*

Χωρεῖν; τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ λόγον, ex voto ſuccedunt, 28, 15, 12. ταῦτα καλῶς κατὰ νοῦν ἐχώρει αὐτῷ, 10, 15, 4. ὁμόσε χωρεῖν, *vide* ὁμόσε.

Χωρίζειν καὶ διαιρεῖν τὰς πράξεις, ſeparare atque diſtinguere, *in hiſtoria ſcribenda*, 5, 31, 4. χωρίζουσι τὰ κατὰ τὰς νομὰς *temere & invitis mstis editum erat* 12, 4, 5. *pro* χειρίζουσι.

Paſſiv. χωρίζεσθαι, χωρισθῆναι, abire, diſcedere; *abſol.* 3, 94, 9. εἰς Χαλκίδα, 5, 2, 8. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας, 33, 10, 8. τινὸς, ab aliquo, 5, 111, 2. ἐκ τοῦ χάρακος, 3, 90, 2. *Rurſus abſolute*, ſeparari, ſegregari, *de hominibus qui antea permixti & confuſi erant*, 10, 17, 6. ἀπ' αὐτῶν, *pro* ἀφ' ἑαυτῶν *vel* ἀπ' ἀλλήλων, dirimi, in diverſa trahi, *de civitatibus quæ fœdere inter ſe junctæ erant*, 10, 41, 9. (*i. q.* διαλυθῆναι, *c.* 40, 5. & διασπασθῆναι, 4, 1, 5.) *Rurſus* ἐχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, diremti ſunt, a ſe invicem diſceſſerunt *pugnantes, ingruente nocte*, 3, 110, 7. *mulier* κεχωρισμένη ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ſeparata, repudiata a marito, 32, 12, 7.

Tropice; πολὺ κεχωρισμένος τῆς Ῥωμαϊκῆς αἱρέσεως, longe alienus a more & inſtituto Romano, 32, 9, 11. πολύ τι κεχωρισμένος ἁπάσης ἀδικίας, 32, 21, 10. — „*Simile eſt Hebr.* 7. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν.“ *Ern.* πολὺ κεχωρισμ.

τῆς

τῆς στρατηγικῆς δυνάμεως, longe aberat ab imperatoria virtute, 39, 1, 1.

Χωρίον, τὸ, locus *quicunque, v. c. ſylvoſus*, 3, 71, 2. χωρίον νησίζον, locus ubi fluvius inſulam facit, 3, 42, 7. *Sigillatim*, caſtellum, oppidum, 2, 54, 3. (*ubi pro ſynonymo ponitur* Φρούριον,) 4, 61, 7. 4, 75, 2. *& ſæpe aliàs.*

Χωρὶς, *adverbialiter*, (*per ellipſin genitivi* ἀλλήλων) ſeparatim, ſeorſim, 6, 26, 3. χωρὶς μὲν - - χωρὶς δὲ, 5, 89, 8.

Χωρὶς, *præpoſ. cum Genit.* χωρὶς ἀλλήλων, ſeorſim a ſe invicem *habuerunt caſtra*, 3, 103, 8. χωρὶς τῶν ἄλλων, præter reliqua, ut reliqua taceam, 6, 56, 13. χωρὶς τῶν ὀνομάτων, exceptis nominibus propriis, 6, 46, 10. *ſic* 14, 12, 6. *&c.* χωρὶς τοῦ πλήθους, absque, non conſulta, inſcia multitudine, 2, 21, 4. (*opp.* μετὰ τῆς αὐτοῦ γνώμης.)

Χωρισμὸς, ὁ, diſceſſus; μετὰ τὸν Ἀντιγόνου χωρισμὸν, 5, 16, 6. 9, 5, 3. ſeparatio, diviſio, diſtributio, *ſi vera lectio librorum*, 1, 28, 4. *n. quæ tamen in* χειρισμὸν *utique mutanda videtur. Vide* χειρισμὸς, *ubi & alia loca citantur, quibus confuſa & permutata inter ſe ſunt iſta vocabula.*

Χωρογραφία, ἡ, 34, 1. 4.

Χωρογραφεῖν τὴν Εὐρώπην, 34, 5, 8. (*Strabonis verbum, non Polybii.*)

Χῶρος, ὁ, locus, ſpatium; ποιήσας ἐν βραχεῖ χώρῳ τὴν ὅλην δύναμιν, in brevi ſpatio totum collocans exercitum, 11, 1, 3.

Χωστὸς; χωστὴ καὶ στενὴ πάροδος, aditus arte factus ex aggeſta terra, 4, 61, 7.

Χωστρὶς χελώνη; *vide ſupra in* χελώνη.

Ψ.

Ψαύειν; ἐπὶ κεφαλαίων ψαύειν τῶν πράξεων, ſummatim attingere, 1, 13, 8. 3, 32, 5. (*conf.* ἐπιψαύειν.) τῶν καλῶν ἔργων ἐφίενται μὲν πολλοὶ, τολμῶσι δ᾽ ὀλίγοι ψαύειν, 18, 36, 1.

Ψεκτὸς, vituperandus, 3, 4, 1 *&* 7.

Ψέλλιον, τὸ, armilla, 10, 18, 6, *n.*

Ψεύδειν τινὰ τῆς ἐλπίδος, fruſtrari ſpem alicujus, 17, 11, 11. ἐψευσμένοι τῶν ἐλπίδων, 4, 51, 9.

Ψευδεπίγραφος, falſo nomen gerens, 24, 5, 5.

Ψευδεπίτροπος, falſi nominis tutor, 15, 25, 1 *&* 3.

Ψευδὴς, falſus; αἱ πρῶται ὑποθέσεις ψευδεῖς, 1, 15, 9 *&* 11. πολλὰ ἱστορεῖν ψευδῆ, 12, 8, 1. ψευδὴς αἰτία, falſum, fictum crimen, 5, 41, 3.

Ψευδογραφεῖν, falſa ſcribere, 12, 8, 6. 16, 14, 8.

Ψευδοδοξεῖν, falſa opinari, falſas opiniones habere, 16, 12, 11.

Ψευδοδοξάζειν, *idem*, 10, 2, 3.

Ψευδολογεῖν, *falſa* narrare, 3, 47, 6.

Ψευδο-

Ψευδολογία, ἡ, fabuloſæ narrationès, mendacia, 4, 42, 7.

Ψευδολόγος, ὁ, mendax, 32, 8, 9.

Ψευδοποιεῖν τὰς ἀποφάσεις τινὸς, mendacii arguere dicta alicujus, 12, 25, 4. τὰ τῶν ἄλλων ψευδοποιεῖν καὶ ταπεινοῦν, aliorum facta mendaciis obſcurare, *vel* falſa pronunciare, & deprimere, 30, 4, 13.

Ψεῦδος, τὸ; τὸ δ᾽ ἐστὶ ψεῦδος, falſum hoc eſt, 10, 11, 4. ψεῦδος εἰσέφερε τὸ ὅλον, mera mendacia concinnavit, 2, 58, 12. ψεῦδος ἀπίθανον, *ibid.* δύο τρόποι ψεύδους, 12, 7, 4 *ſq. n.*

Ψευδῶς ἐγένετο ὁ φόβος περὶ αὐτὸν, temere, ſine cauſſa inceſſerat eum hic timor, 5, 110, 7. ψευδῶς συγκαταφέρεσθαι τῇ δόξῃ, temere adſentiri opinioni, 10, 5, 9.

Ψηλαφᾷν, τὸν ὗν, manu contrectare, 8, 31, 8. πᾶσαν ἐπίνοιαν, omnes conſiliorum vias ſcrutari, expendere, ponderare, 8, 18, 4.

Ψηφίζειν, calculos ſubducere, calculare *in abaco*, 5, 26, 13.

Ψήφισμα, τὸ; προσφέρειν ψήφισμα, decretum proponere & deliberationi ſubjicere, 29, 9, 10.

Ψῆφος, ἡ; ταῖς τοῦ συμφέροντος ψήφοις μετρεῖν πάντα, 2, 47, 5. αἱ ἐπὶ τῶν ἀβακίων ψῆφοι, 5, 26, 13.

Ψιθυρίζειν (τινὶ) πρὸς τὴν ἀκοὴν ἅττα δή ποτ᾽ οὖν, ſuſurrare aliquid in aures alicui, 15, 27, 10.

Ψιλὸς τόπος, locus nudus, absque arboribus aut virgultis, 3, 55, 9. 3, 71, 1 *ſq.* (*ſi. q.* οὐχ ὑλώδης) 3, 104, 4. τὰ θηρία ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν, elephantes rectoribus ſuis deſtituti, 11, 1, 12. οἱ ψιλοὶ, levis armatura, 3, 104, 4 & 6. & *ſæpe alibi.*

Ψιλότης, ἡ, ſpiritus lenis in græcorum verborum pronunciatione, 10, 47, 10.

Ψιλοῦν, nudare; ψιλωθέντα κέρατα, latera aciei nudata *equitum præſidio*, 3, 73, 7. 5, 85, 6. 15, 12, 2. ἐψιλωμένος τοῖχος νεὼς, latus navis nudatum *remis*, 8, 6, 2.

Ψιλῶς, nude, mere, ſimpliciter; ψιλῶς κατὰ τὴν προαίρεσιν, *opp.* τὸ ἀποτέλεσμα, 2, 39, 11. αἱ ψιλῶς ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγωνισμάτων διαλήψεις, judicium quod ex ipſis per ſe certaminibus formari poteſt *de imperiorum ſtatu*, 3, 4, 4. ψιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, *quum ad illa tempora pervenerimus, quibus res Romanæ miſceri cœperunt rebus reliquorum omnium populorum, tunc demum* de Romanæ reipubl. conſtitutione nude per ſe verba faciemus, (*id eſt*, ex profeſſo, non ut eam diſputationem immiſceamus hiſtoriæ rerum geſtarum,) *eamque diſputationem hiſtoriæ illorum temporum præmittemus*, 3, 118, 11. πῶς ἐνδέχεται, ψιλῶς αὐτὰς καθ᾽ αὐτὰς ἀναγνόντα τὰς Σικελικὰς ἢ τὰς Ἰβηρικὰς πράξεις γνῶναι τὸ μέγεθος τῶν γεγονότων, ſolas res per

per ſe res Siculas, ſeparatim *ab hiſtoria rerum in aliis terræ partibus geſtarum*, 8, 4, 3. *ῥητέον τῆς διαβάσεως αἰτίαν ψιλῶς*, trajectionis illius cauſa nude per ſe eſt explicanda, *ſcil.* non ut rurſus rerum quarumque ad illam cauſſam, pertinentium cauſſæ & rationes pariter aperiantur exponanturque, 1, 5, 3. *n.*

Ψόφος, ὁ, *παρηλλαγμένος*, inconditus clamor, 14, 5, 12. *ἀντήχουν τὰ χαλκώματα διὰ τὸν ἐκτὸς ψόφον*, 22, 11, 12.

Ψυχαγωγεῖν *τινα*, delinire, demulcere aliquem, blandiri alicui, 4, 82, 4. 7, 4, 4. 10, 35, 2. 24, 3, 8. *Fr.gr.* 139. oblectare *lectores*, 2, 56, 11. ad ſui amorem perlicere, adlicere, 8, 25, 5. *πείθει αὐτὸν, ἐλπίσι μεγάλαις ψυχαγωγήσας*, magnis promiſſis inductum, ſolicitatum, 5, 50, 11. *Sic ſequente ὥστε; ἐψυχαγώγησαν τινα ὥστε συναποχωρῆσαι μεθ' ἑαυτῶν*, ſolicitaverant, blanditiis & promiſſis perlexerant, induxerant ut &c. 13, 8, 3. *Paſſiv. ἐψυχαγωγημένος*, benignitate illius captus, 28, 15, 4. *ψυχαγωγηθέντες*, deliniti, 1, 79, 8.

Ψυχαγωγία, ἡ, oblectatio, *de venatione*, 32, 15, 5.

Ψυχή, ἡ; *ἡττᾶν τὰς ψυχὰς τῶν ὑπεναντίων*, 1, 75, 3. &c. *Vide in ἡττᾶν. κατέπληξε ταῖς ψυχαῖς τοὺς Ῥωμ. vel τὰς ψυχὰς τῶν Ῥωμ.* 3, 116, 9. *n.* *αἱ ἀπηλγηκυῖαι ψυχαὶ τῶν δυνάμεων*, 1, 35, 5. *ἀ*-*κειν ταῖς ψυχαῖς*, 2, 20, 5. *ταῖς ψυχαῖς θαῤῥεῖν*, 14, 7, 5. *βαθεῖς ταῖς ψυχαῖς*, 6, 24, 9. *παραμένειν ταῖς ψυχαῖς*, animis durare, reſiſtere, 2, 30, 7.

μία ψυχή, unus homo, unius hominis ingenium, 8, 5, 3. *εἷς ἀνὴρ καὶ μία ψυχή*, 8, 9, 7. 9, 22, 1 & 6. 6, 48, 4. (*pro quo eſt εἷς ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη*, 1, 35, 5.) *ὀλίγαι τινές εἰσι ψυχαὶ, αἳ &c.* raro reperias ingenia quæ, 18, 24, 4.

ψυχή, vita; *παραβάλλεσθαι τῇ ψυχῇ*. 28, 9. 4. *κύριος γενόμενος ἅμα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ*, 40, 12, 6.

Ψυχικός; *ψυχικὴ τόλμα, σωματικὴ ῥώμη*, animi audacia, 6, 5, 7. (*pro quibus* 6, 7, 3. *τὰς σωματικὰς καὶ θυμικὰς δυνάμεις dicit.*) *ψυχικαὶ ὁρμαὶ, σωματικὴ δύναμις*, 8, 12, 9.

Ψυχομαχεῖν, *dicitur de iis*, qui, cum viribus amplius non valeant, animis tamen & ira in bello perſiſtunt. pugnantque, nec cedere volunt, 1, 58, 7. 1, 59, 1. 6, 52, 7. *μένουσι ψυχομαχοῦντες μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐλπίδος*, 10, 39, 7. *Conf: θυμομαχεῖν.*

Ψυχομαχία, ἡ, 1, 59, 6. *vide verbum præced.*

Ψύχος, τὸ; *ὑπὸ τὸ ψύχος*, dum frigidior adhuc eſt aër, 5, 56, 10.

Ψυχρότης, ἡ *τοῦ περιέχοντος*, 4. 21, 1.

Ψωμός, ὁ, fruſtum, bucca, 31, 4, 6.

Ψώρα,

Ψώρα, ἡ, ſcabies, 3, 88, 1. *cf.* λιμόψωρος,

Ω.

Ὧδε γὰρ καὶ τῇδέ που, 3, 108, 3. *n.*

Ὠθισμὸς, ὁ, preſſio in turba, *jungitur* πνιγμῷ, 4, 58, 9.

(Ὠλιγώρως, *mendoſe ſcriptum, pro* ὀλιγώρως, *quod reponendum*, 5, 91, 4.

Ὠμὸς, crudelis, 9, 22, 8. ὠμότατος, 9, 33, 2. crudus, non coctus; ὠμὴ πίττα, 5, 89, 6.

Ὠμότης, ἡ, 9, 24, 8. 9, 26, 8.

Ὥρα, ἡ, tempus; λέγειν ὥρα περὶ τῶν προκειμένων, 1, 13, 1. *De* Anni tempore; ἤδη τῆς ὥρας κατεπειγούσης, διέλυσε εἰς παραχειμασίαν τὰς δυνάμεις, 3, 99, 9. ἅμα τῷ τὴν ὥραν μεταβάλλειν, ſtatim ut anni tempus mutatum eſt, *nempe, hieme cedente veri*, 3, 78, 6. ἡ θερινὴ ὥρα, æſtas, 5, 91, 1. ἡ ἐαρινὴ ὥρα ver, 2, 12, 3. 2, 54, 5. 2, 64, 1. 3, 34, 6. 3, 77, 1. 5, 79, 1. 14, 2, 1. *Sed & nude*, τῆς ὥρας ἐπιγενομένης, redeunte vere, 2, 9, 2. 2, 34, 3. *quibus locis poſſis tamen etiam generatim accipere*, redeunte, adpetente anni tempore *navigandi, aut, copias educendi.* „*Vide Valken. ad Eurip. Phœniſſ. p.* 294. *qui dubitat, ſimpliciter de vere dici.*" *Ern.*

De Diei tempore; τῆς ὥρας συναγούσης, συγκλειούσης αὐτοὺς, 5, 24, 1. 17, 7, 3. 17, 9, 2. (*vide iſta verba.*) τῇ ὥρᾳ προσκατατείνειν, tempus extrahere, aliquanto ſerius rem facere, 11, 22, 3. *n.* ἐν ὥρᾳ, in tempore, mature *curare corpus*, 1, 12, 2. 17, 9, 3. 18, 2, 4. *n.* καθ' ὥραν, *idem*, 1, 45, 4. 9, 8, 3, πολλῆς ὥρας, 5, 8, 3. *n.* — de veſpera, ſero diei, *Sic Ioſephus Ant. VIII.* 4, 3. ἐπὶ πολλὴν ὥραν. *Bene illuſtrat Reiskius.*" *Ern.* — *Nos*, multo die, die jam multum provecto: *nam, ut de* ſero admodum diei, *de* ſera veſpera *accipiamus, vetat connexio; quippe eodem adhuc die vicinos vicos diripuerunt, & plurimam prædam fecerunt; vide* 5, 8, 4 *ſqq.*

Ὡραῖος; ὑπὸ τὴν ὡραίαν, ineunte vere, 3, 16, 7. 3, 41, 2. *n.*

Ὠρέγεσθαι τῆς στρατείας, cupere expeditionem ſuſcipere, 5, 54, 3.

Ὡρισμένως, definita ratione, 10, 46, 10.

Ὡς, *initio periodi*, namque *interpretatur Caſaub.* 3, 81, 1. *Ac novimus quidem illum uſum hujus particulæ, qua valet* itaque, prorſus, *interdum etiam* nam, namque: *at hoc utique loco ſcabri aliquid habet oratio, ſi ſic accipias; & ea ratione frigide prorſus ſtabunt verba illa*, οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, *in quæ terminatur ſuperius caput; quæ verba ſi ad ſequentia trahas, recte fluet oratio:* οὐ γὰρ εἰκὸς ἄλλως εἰπεῖν, ὡς, ὅτις οἴεται κυριώτερόν τι &c.

ἀγνοεῖ

ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται; *ut particula ὡς referatur ad præcedentem vocem ἄλλως, hac ſententia:* neque enim aliter dicere fas eſt, quam, *vel* niſi errare & ſtolidum eſſe ſi quis putet *&c. Sic particula ὡς, ad οὐκ ἄλλως relata, idem valebit ac ἤ, eadem prorſus ratione, qua poſt μᾶλλον cum negatione, pro particula ἤ, eamdem particulam ὡς frequentatam a Polybio videmus; v. c. μηδενὶ καθήκειν μᾶλλον ὡς ἐκείνῳ*, 7, 4, 5. *οὐδενὸς μᾶλλον προενοεῖτο ὡς τῆς αὑτοῦ σωτηρίας*, 11, 2, 9. *Quo & pertinet* 3, 12, 5. *n. ubi haud dubie legendum οὐδενὸς μᾶλλον φροντίζειν ὡς τοῦ λανθάνειν. Conf. ſupra in μᾶλλον.*

ὡς εἰπεῖν, ut dicam quod res eſt, ut ſic dicam, propemodum dixerim, 1, 66, 10. 1, 67, 9. 3, 49, 7. 3, 109, 4. 5, 31, 6. *Et ὡς ἔπος εἰπεῖν*, 1, 1, 2. 2, 21, 8. 5, 33, 7. 6, 58, 7.

ὡς, pro ὅτι poſitum, cum Infinitivo conſtructum pro indicativo, 12, 23, 7. *n.* 15, 2, 8. *Poſt ὡς pro ὅτι poſitum, ubi interjectis nonnullis verbis ſuſpenſa eſt oratio, repetitur ante verbum particula διότι*, 5, 104, 3. *cf. Adnot. ad* 12, 23, 7. *Adde Adn. ad* 15, 2, 8.

ὡς, circiter, 1, 19, 5. 1, 33, 2. 1, 42, 5 *ſq. &c. ὡς ἄν*, circiter, 1, 46, 3. 1, 67, 13. *ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται*, quocumque modo ipſis viſum fuerit, 28, 15, 8. *ubi ὡς ἐὰν dabant meſti.*

ὡς θᾶττον, ut primum, cum primum, 1, 66, 1.

ὡς ἄλλως, 15, 10, 3. *n.* (*i. q. ἄλλως πως*, 15, 11, 5.) *ὡς ἂν εἰ cum Optat.* 1, 4, 7. *conf. mox ὡσανεί. ὡς ἐπί, cum accuſat.* verſus, 1, 21, 4. 1, 29, 1. 4, 24, 9. *&c. Conf. ſupra, in ἐπὶ cum genit. num.* 5. *& Adn. ad* 1, 19, 4. *ὡς πρὸς*, verſus, 1, 29, 2. 3, 19, 7. 3, 23, 1 *ſq. &c. παρασκευὰς ἐποιεῖτο ὡς πρὸς μάχην*, 3, 68, 14. *ὡς ἀνδρομήκους ὕψους*, 8, 7, 6. *n.*

ὡς, pro πρὸς, ad; *ut, ὡς τὸν υἱόν*, 4, 51, 5. *ſic* 1, 67, 12. 1, 83, 7. 4, 67, 8. 11, 25, 10. 11, 26, 5. 32, 25, 4. — *„Vide nos ad Xenoph. Memor. II, 7, 2." Ern.*

ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ut plurimum, 2, 15, 6. *ὡς νῦν, i. q. nudum νῦν*, 15, 7, 4. *n. νῦν δ' ὡς*, 3, 68, 4.

ὡς excidit, ob ſimilem terminationem vocis præcedentis, 4, 58, 2. *n. ſic* 11, 25, 1. *n. de quo loco conf. ſupra, in μᾶλλον. Perperam dant libri vett. ὡς εἰς τὸν χάρακα, pro ἕως εἰς τὸν χαρ.* 1, 19, 4. *n.*

Ὡσανεί, 1) circiter, 2, 16, 14. *ſicut ὡς, & ὡς ἄν.* 2) veluti, quaſi, 1, 46, 11. 2, 14, 7. 2, 20, 7. 3, 15, 3. 12, 28, 6. *n.* 14, 5, 3.

Ὥσπερ ἐπίτηδες; *vide in ἐπίτηδες. ὥσπερ οὐκ αὐτὸν τὸν φόβον ἱκανὸν ὄντα &c.* 11, 14, 7.

Ὥστε; ſequente participio pro infinitivo, ubi præceſſit participium; φθονοῦντας ἐπὶ τοσοῦτον τοῖς Ἀχαιοῖς, ὥστε βεβαιοῦντας αὐτῷ τὴν παράληψιν, 2, 46, 2.

Ὠτακουστεῖν, rumuſculos colligere, 31, 21, 1.

Ὠτακουστής, ὁ, rumuſculos captans, ſpeculator, 16, 37, 1.

Ὠφέλεια, ἡ ἐκ τοῦ πολέμου, præda bello facta, 1, 20, 1. *& nudum pariter nomen* ὠφέλεια *tantum non conſtanter eadem notione frequentat Polybius: vide* 2, 3, 8. 2, 22, 5. 3, 86, 10. *&c.* οἱ ἑπόμενοι παρεπόμενοι τὰ στρατόπεδα τῆς ὠφελείας χάριν, 3, 82, 8. *ſunt* qui caſtra ſequuntur prædæ cauſſa, *nempe, ut prædam emant a militibus vel ab imperatore, & inde lucrum capiant; quare ibi quidem interpretari etiam poſſis* lucri cauſſa. *Sed rurſus* ἡ κατὰ θάλατταν ὠφέλεια, præda mari acta, 2, 8, 8. Quæ privatis cedit, ὠφέλεια *dicitur*, quæ ad publicum pertinet, τὰ λάφυρα, 3, 17, 7. χώρα γέμουσα ὠφελείας, regio dives præda, 3, 80, 3. *Sic &* ἡ ἐκ τῆς χώρας ὠφέλεια *eſt* præda ex agris abacta, *non* fructus agrorum, 2, 11, 14. *n. Et* παντοδαπὴ ὠφέλεια, 4, 75, 8. 5, 8, 8. *non verti debuit* utenſilia varii generis, *ut Erneſtus fecit, (apud quem operarum errore citatur* 4, 7.) *ſed* omne genus prædæ; *cf.* 2, 3, 8. *Uſurpatur pariter in plur.* αἱ ὠφέλειαι, 1, 20, 1. 13, 2, 3. 3, 86, 10. 10, 16, 4. ἐκπαθεῖς ὄντες πρὸς τὰς ὠφελείας, 3, 51, 11.

FINIS LEXICI POLYBIANI TOTIUSQUE OPERIS.

SOLI DEO GLORIA!

MAR 16 1927